

Gr-225.4 B5we-2 63-09903
Bible. N. T. Greek. 1925
The New Testament

kansas city

public library

kansas city, missouri

Books will be issued only
on presentation of library card.

Please report lost cards and
change of residence promptly.

Card holders are responsible for
all books, records, films, pictures
or other library materials
checked out on their cards.

MAY 1963

MAY JUN 7 1978

DEC 3 1980

MAY JAN 4 1983

MAY JAN 4 '83

MAY AUG 1 1984

MAY NOV 27 1995

DEC 1 8 1995

MAY FEB 15 1996

THE NEW TESTAMENT

IN THE ORIGINAL GREEK

MACMILLAN AND CO., LIMITED
LONDON • BOMBAY • CALCUTTA • MADRAS
MELBOURNE

THE MACMILLAN COMPANY
NEW YORK • BOSTON • CHICAGO
DALLAS • SAN FRANCISCO

THE MACMILLAN CO. OF CANADA, LTD.
TORONTO

THE NEW TESTAMENT

IN THE ORIGINAL GREEK

THE TEXT REVISED BY

BROOKE FOSS WESTCOTT D.D.

AND

FENTON JOHN ANTHONY HORT D.D.

New York

THE MACMILLAN COMPANY

1925

All Rights Reserved

ALIORUM LITTERAE SUNT EIUSMODI UT NON PARUM MULTOS PAENITUERIT INSUMPTAE IN ILLIS OPERAE....AT FELIX ILLE QUEM IN HISCE LITTERIS MEDITANTEM MORS OCCUPAT. HAS IGITUR TOTO PECTORE SITIAMUS OMNES, HAS AMPLECTAMUR, IN HIS IUGITER VERSEMUR, HAS EXOSCULEMUR, HIS DEMUM IMMORIAMUR, IN HAS TRANSFORMEMUR, QUANDOQUIDEM ABEUNT STUDIA IN MORES....HAE TIBI SACROSANCTAE MENTIS ILLIUS VIVAM REFERUNT IMAGINEM, IPSUMQUE CHRISTUM LOQUENTEM, SANANTEM, MORIENTEM, RESURGENTEM, DENIQUE TOTUM ITA PRAESENTEM REDDUNT, UT MINUS VISURUS SIS SI CORAM OCULIS CONSPICIAS.

ERASMUS

MDXVI

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

B

6309903

ΚΑΤΑ ΜΑΘΘΑΙΟΝ

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΗΝ

ΚΑΤΑ ΜΑΘΘΑΙΟΝ

1 ΒΙΒΛΟΣ γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ υἱοῦ Δαυεὶδ υἱοῦ Ἀβραάμ.

- 2 Ἀβραάμ ἐγέννησεν τὸν Ἰσαάκ,
Ἰσαάκ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰακώβ,
Ἰακώβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ,
3 Ἰούδας δὲ ἐγέννησεν τὸν Φαρὲς καὶ τὸν Ζαρὰ ἐκ τῆς Θάμαρ,
Φαρὲς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἑσρῶμ,
Ἑσρῶμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀράμ,
4 Ἀράμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀμιναδάβ,
Ἀμιναδάβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ναασσών,
Ναασσών δὲ ἐγέννησεν τὸν Σαλμών,
5 Σαλμών δὲ ἐγέννησεν τὸν Βοὲς ἐκ τῆς Ῥαχάβ,
Βοὲς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωβηδ ἐκ τῆς Ῥούθ,
Ἰωβηδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰεσσαί,
6 Ἰεσσαί δὲ ἐγέννησεν τὸν Δαυεὶδ τὸν βασιλέα.

- Δαυεὶδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Σολομῶνα ἐκ τῆς τοῦ Οὐρίου,
7 Σολομών δὲ ἐγέννησεν τὸν Ῥοβοάμ,
Ῥοβοάμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀβιά,
Ἀβιά δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀσάφ,
8 Ἀσάφ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσαφάτ,
Ἰωσαφάτ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωράμ,
Ἰωράμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ὀζείαν,

Ὁζείας δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωαθάμ, 9
 Ἰωαθάμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀχας,
 Ἀχας δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἑζεκίαν,
 Ἑζεκίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Μανασσῆ, 10
 Μανασσῆς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀμώς,
 Ἀμώς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσειάν,
 Ἰωσειας δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς 11
 αὐτοῦ ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος.

Μετὰ δὲ τὴν μετοικεσίαν Βαβυλῶνος Ἰεχονίας ἐγέννησεν 12
 τὸν Σαλαθιήλ,
 Σαλαθιήλ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ζοροβάβελ,
 Ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀβιούδ, 13
 Ἀβιούδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἑλιακεῖμ,
 Ἑλιακεῖμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀζώρ,
 Ἀζώρ δὲ ἐγέννησεν τὸν Σαδῶκ, 14
 Σαδῶκ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀχείμ,
 Ἀχείμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἑλιούδ,
 Ἑλιούδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἑλεάζαρ, 15
 Ἑλεάζαρ δὲ ἐγέννησεν τὸν Μαθθάν,
 Μαθθάν δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰακώβ,
 Ἰακώβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσήφ τὸν ἄνδρα Μαρίας, ἐξ 16
 ἧς ἐγεννήθη Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Χριστός.

Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραάμ ἕως Δαυεὶδ γενεαὶ 17
 δεκατέσσαρες, καὶ ἀπὸ Δαυεὶδ ἕως τῆς μετοικεσίας Βαβυ-
 λῶνος γενεαὶ δεκατέσσαρες, καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βα-
 βυλῶνος ἕως τοῦ χριστοῦ γενεαὶ δεκατέσσαρες.

- 18 ΤΟΥ ΔΕ [ΙΗΣΟΥ] ΧΡΙΣΤΟΥ ἡ γένεσις οὕτως ἦν. Μνη-
στευθείσης τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ
19 συνελθεῖν αὐτοὺς εὗρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ πνεύματος
ἀγίου. Ἰωσήφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν καὶ μὴ θέ-
λων αὐτὴν δειγματίσαι, ἐβουλήθη λάθρα ἀπολῦσαι αὐτήν.
20 Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ
ἐφάνη αὐτῷ λέγων Ἰωσήφ υἱὸς Δαυεὶδ, μὴ φοβηθῆς παρα-
λαβεῖν Μαρίαν τὴν γυναῖκά σου, τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννη-
21 θέν ἐκ πνεύματός ἐστιν ἅγιον· τέξεται δὲ υἱὸν καὶ καλέ-
σεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν, αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαόν
22 αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. Τοῦτο δὲ ὅλον γέγο-
νεν ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου
λέγοντος
23 Ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καὶ τέξεται γίόν
καὶ καλέσουσιν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἑμμανουήλ.
24 ὃ ἐστὶν μεθερμηνεύμενον Μεθ' ἡμῶν ὁ θεός. Ἐγερθεὶς
δὲ [ὁ] Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ
ὁ ἄγγελος Κυρίου καὶ παρέλαβεν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.
25 καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτὴν ἕως [οὔ] ἔτεκεν υἱόν· καὶ ἐκάλεσεν
τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

- 1 Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας
ἐν ἡμέραις Ἡρῴδου τοῦ βασιλέως, ἰδοὺ μάγοι ἀπὸ ἀνα-
2 τολῶν παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα λέγοντες Ποῦ ἐστὶν
ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; εἶδομεν γὰρ αὐτοῦ τὸν
ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ καὶ ἦλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ.
3 Ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς Ἡρῴδης ἐταράχθη καὶ πᾶσα
4 Ἱεροσόλυμα μετ' αὐτοῦ, καὶ συναγαγὼν πάντας τοὺς ἀρχι-
ερεῖς καὶ γραμματεῖς τοῦ λαοῦ ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν

ποῦ ὁ χριστὸς γενῶνται. οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ Ἐν Βηθλεὲμ 5
τῆς Ἰουδαίας· οὕτως γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ προφήτου

Καὶ σὺ, Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, 6

οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα
ἐκ σοῦ γὰρ ἐξελεῖσεται ἡγοῦμενος

ὅστις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραήλ.

Τότε Ἠρώδης λάθρα καλέσας τοὺς μάγους ἠκρίβωσεν πα- 7
ρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος, καὶ πέμψας 8
αὐτοὺς εἰς Βηθλεὲμ εἶπεν Πορευθέντες ἐξετάσατε ἀκρι-
βῶς περὶ τοῦ παιδίου· ἐπὰν δὲ εὑρητε ἀπαγγεῖλατέ μοι,
ὅπως καγὼ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ. οἱ δὲ ἀκούσαντες 9
τοῦ βασιλέως ἐπορεύθησαν, καὶ ἰδοὺ ὁ ἀστὴρ ὃν εἶδον ἐν
τῇ ἀνατολῇ προῆγεν αὐτούς, ἕως ἐλθὼν ἐστάθη ἐπάνω οὗ
ἦν τὸ παιδίον. ἰδόντες δὲ τὸν ἀστέρα ἐχάρησαν χαρὰν με- 10
γάλην σφόδρα. καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν εἶδον τὸ παιδί- 11
ον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ πεσόντες προσεκύνη-
σαν αὐτῷ, καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν προσήνεγ-
καν αὐτῷ δῶρα, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν. καὶ χρη- 12
ματισθέντες κατ' ὄναρ μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἠρώδην δι' ἁλ-
λης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν. Ἄνα- 13

χωρησάντων δὲ αὐτῶν ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κα-
τ' ὄναρ τῷ Ἰωσήφ λέγων Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον
καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἴσθι
ἐκεῖ ἕως ἂν εἶπω σοι· μέλλει γὰρ Ἠρώδης ζητεῖν τὸ παι-
δίον τοῦ ἀπολέσαι αὐτό. ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ 14
παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ νυκτὸς καὶ ἀνεχώρησεν εἰς
Αἴγυπτον, καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς Ἠρώδου· ἵνα πλη- 15
ρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος
Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν γιόν μου. Τότε 16

Ἠρώδης ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μάγων ἐθυμώθη λίαν,
καὶ ἀποστείλας ἀνείλεν πάντας τοὺς παῖδας τοὺς ἐν Βηθ-
λεὲμ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῆς ἀπὸ διητοῦς καὶ κατω-
τέρω, κατὰ τὸν χρόνον ὃν ἠκρίβωσεν παρὰ τῶν μάγων. Τότε 17

ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος

18 ΦΩΝῆ ἔΝ ῬΑΜὰ ἠΚΟΫΣΘΗ,

ΚΛΑΓΘΜΟΣ ΚΑΙ ὈΔΥΡΜΟΣ ΠΟΛΥς·

ῬΑΧῆΛ ΚΛΑΙΟΥΣΑ Τὰ ΤΕΚΝΑ ΑὔΤῆς,

ΚΑΙ ΟΥΚ ἤΘΕΛΕΝ ΠΑΡΑΚΛΗΘῆΝΑΙ ὅΤΙ ΟΥΚ ΕΙΣΙΝ.

19 Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἡρώδου ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου φαί-

20 νεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ λέγων Ἐγερθεῖς

παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ πορεύ-

ου εἰς γῆν Ἰσραὴλ, τεθήκασιν γὰρ οἱ ζητοῦντες τὴν

21 ψυχὴν τοῦ παιδίου. ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον

22 καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ εἰσῆλθεν εἰς γῆν Ἰσραὴλ. ἀκού-

σας δὲ ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει τῆς Ἰουδαίας ἀντὶ τοῦ

πατρὸς αὐτοῦ Ἡρώδου ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν· χρηματι-

σθεῖς δὲ κατ' ὄναρ ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας,

23 καὶ ἔλθων κατώκησεν εἰς πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ, ὅπως

πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν προφητῶν ὅτι Ναζωραῖος κλη-

θήσεται.

1 ΕΝ ΔΕ ΤΑΙΣ ΗΜΕΡΑΙΣ ἐκείναις παραγίνεται Ἰωάννης

2 ὁ βαπτιστὴς κηρύσσων ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας λέγων

3 Μετανοεῖτε, ἥγγικεν γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Οὗτος

γάρ ἐστιν ὁ ῥηθεὶς διὰ Ἡσαίου τοῦ προφήτου λέγοντος

ΦΩΝῆ ΒΟΩΝΤΟΣ ἐΝ τῇ ἐρήμῳ

ἘΤΟΙΜÁΣΑΤΕ τὴν ὁδὸν Κυρίου,

Εὔθειας ποιεῖτε τὰς τρίβοις αὐτοῦ.

4 Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰωάννης εἶχεν τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ ἀπὸ τριχῶν

καμήλου καὶ ζώην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφύν αὐτοῦ,

5 ἡ δὲ τροφή ἦν αὐτοῦ ἀκρίδες καὶ μέλι ἄγριον. Τότε

ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν Ἱεροσόλυμα καὶ πᾶσα ἡ Ἰου-
δαία καὶ πᾶσα ἡ περίχωρος τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐβαπτί- 6
ζοντο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ὑπ' αὐτοῦ ἐξομολογούμενοι
τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. Ἰδὼν δὲ πολλοὺς τῶν Φαρισαίων 7
καὶ Σαδδουκαίων ἐρχομένους ἐπὶ τὸ βάπτισμα εἶπεν αὐ-
τοῖς Γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ
τῆς μελλούσης ὀργῆς; ποιήσατε οὖν καρπὸν ἄξιον τῆς 8
μετανοίας· καὶ μὴ δόξητε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς Πατέρα ἔχομεν 9
τὸν Ἀβραάμ, λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι δύναται ὁ θεὸς ἐκ τῶν
λίθων τούτων ἐγείρει τέκνα τῷ Ἀβραάμ. ἤδη δὲ ἡ ἀξίνη 10
πρὸς τὴν ρίζαν τῶν δένδρων κεῖται· πᾶν οὖν δένδρον μὴ
ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.
ἐγὼ μὲν ὑμᾶς βαπτίζω ἐν ὕδατι εἰς μετάνοιαν· ὁ δὲ ὀπίσω 11
μου ἐρχόμενος ἰσχυρότερός μου ἐστίν, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς
τὰ ὑποδήματα βαστάσαι· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν πνεύ-
ματι ἁγίῳ καὶ πυρί· οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, 12
καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἄλωνα αὐτοῦ, καὶ συνάξει τὸν σίτον
αὐτοῦ εἰς τὴν ἀποθήκην[†], τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ
ἀσβέστω.

Τότε παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς 13
Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὸν Ἰωάννην τοῦ βαπτι-
σθῆναι ὑπ' αὐτοῦ. ὁ δὲ διεκώλυεν αὐτὸν λέγων Ἐγὼ 14
χρεῖαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρὸς με;
ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν Ἐὰν[†] Ἄφες ἄρτι, οὕτω 15
γὰρ πρέπειν ἐστίν ἡμῖν πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην.
τότε ἀφήσιν αὐτόν. βαπτισθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εὐθὺς ἀνέβη 16
ἀπὸ τοῦ ὕδατος· καὶ ἰδοὺ ἠνεφύχθησαν[†] οἱ οὐρανοί, καὶ
εἶδεν πνεῦμα θεοῦ καταβαῖνον ὥσεὶ περιστερὰν ἐρχό-
μενον ἐπ' αὐτόν· καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῶν οὐρανῶν λέγουσα 17
Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν[†] ᾧ εὐδόκησα.

Τότε [ὁ] Ἰησοῦς ἀνῆχθη εἰς τὴν ἔρημον ὑπὸ τοῦ πνεύ- 1
ματος, πειρασθῆναι ὑπὸ τοῦ διαβόλου. καὶ νηστεύσας 2
ἡμέρας τεσσαράκοντα καὶ νύκτας τεσσαράκοντα ὕστερον
ἐπείνασεν. Καὶ προσελθὼν ὁ πειράζων εἶπεν αὐτῷ Εἰ 3

12 αὐτοῦ

15 πρὸς αὐτόν

16 αὐτῷ

17 μου, ὁ ἀγαπητός ἐν

υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, εἰπὼν ἵνα οἱ λίθοι οὗτοι ἄρτοι γένωνται.
 4 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν Γέγραπται Οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ
 ζήσεται ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπο-
 5 ρεγόμενῳ διὰ στόματος θεοῦ. Τότε παραλαμβάνει
 αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ ἔστησεν αὐτὸν
 6 ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ, καὶ λέγει αὐτῷ Εἰ υἱὸς εἶ
 τοῦ θεοῦ, βάλε σεαυτὸν κάτω· γέγραπται γὰρ ὅτι

Τοῖς ἁγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ
 καὶ ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσίν σε,

μή ποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σοῦ.
 7 ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Πάλιν γέγραπται Οὐκ ἐκπειράσεις
 8 Κύριον τὸν θεόν σοῦ. Πάλιν παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ
 διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλὸν λίαν, καὶ δείκνυσιν αὐτῷ πάσας
 9 τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν, καὶ
 εἶπεν αὐτῷ Ταῦτά σοι πάντα δώσω ἐὰν πεσὼν προσκυ-
 10 νήσῃς μοι. τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Ὑπαγε, Σατανᾶ·
 γέγραπται γάρ Κύριον τὸν θεόν σοῦ προσκυνήσεις
 11 καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις. Τότε ἀφίησιν αὐτὸν ὁ
 διάβολος, καὶ ἰδοὺ ἄγγελοι προσήλθον καὶ διηκόνουν
 αὐτῷ.

12 Ἀκούσας δὲ ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη ἀνεχώρησεν εἰς τὴν
 13 Γαλιλαίαν. καὶ καταλιπὼν τὴν Ναζαρά ἐλθὼν κατέκησεν
 εἰς Καφαρναοὺμ τὴν παραθαλασσίαν ἐν ὁρίοις Ζαβουλὼν
 14 καὶ Νεφθαλείμ· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαίου τοῦ
 προφήτου λέγοντος

15 Γῆ Ζαβουλῶν καὶ γῆ Νεφθαλείμ,
 ὁδὸν θαλάσσης, πέραν τοῦ Ἰορδάνου,
 Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν,

16 ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκοτίᾳ
 φῶς εἶδεν μέγα,
 καὶ τοῖς καθημένοις ἐν χώρα καὶ σκιᾷ θανάτου
 φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς.

ΑΠΟ ΤΟΤΕ ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς κηρύσσειν καὶ λέγειν 17
 ᾠ̅Μετανοεῖτε, ἤγγικεν γὰρ ᾠ̅ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Περιπατῶν δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδεν 18
 δύο ἀδελφούς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον καὶ Ἀνδρέαν
 τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θά-
 λασσαν, ἦσαν γὰρ ἀλεεῖς· καὶ λέγει αὐτοῖς Δεῦτε ὀπίσω 19
 μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλεεῖς ἀνθρώπων. οἱ δὲ εὐθέως 20
 ἀφέντες τὰ δίκτυα ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ προβάς ἐκεῖθεν 21
 εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφούς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου
 καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβε-
 δαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν,
 καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς. οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ 22
 τὸν πατέρα αὐτῶν ἠκολούθησαν αὐτῷ.

Καὶ 23
 περιῆγεν ἐν ὅλῃ τῇ Γαλιλαίᾳ, διδάσκων ἐν ταῖς συνα-
 γαγαῖς αὐτῶν καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασι-
 λείας καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν
 ἐν τῷ λαῷ. καὶ ἀπῆλθεν ἡ ἀκοή αὐτοῦ εἰς ὅλην τὴν 24
 Συρίαν· καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας
 ποικίλαις νόσοις καὶ βασάνοις συνεχομένους, δαιμονιζο-
 μένους καὶ σεληνιαζομένους καὶ παραλυτικούς, καὶ ἐθερά-
 πευσεν αὐτούς. καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ ἀπὸ 25
 τῆς Γαλιλαίας καὶ Δεκαπόλεως καὶ Ἱεροσολύμων καὶ Ἰου-
 δαίας καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου. Ἰδὼν δὲ τοὺς 1
 ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος· καὶ καθίσαντος αὐτοῦ προσ-
 ῆλθαν [αὐτῷ] οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα 2
 αὐτοῦ ἐδίδασκεν αὐτοὺς λέγων

- 3 ΜΑΚΑΡΙΟΙ ΟΙ ΠΤΩΧΟΙ Τῷ ΠΝΕΥΜΑΤΙ, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
- 4 μακάριοι ΟΙ ΠΕΝΘΟΥΝΤΕΣ, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.
- 5 μακάριοι ΟΙ ΠΡΑΕΙΣ, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.
- 6 μακάριοι ΟΙ ΠΕΙΝΩΝΤΕΣ καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.
- 7 μακάριοι ΟΙ ἑλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.
- 8 μακάριοι ΟΙ ΚΑΘΑΡΟΙ Τῇ ΚΑΡΔΙΑ, ὅτι αὐτοὶ τὸν θεὸν ὄψονται.
- 9 μακάριοι ΟΙ Εἰρηνοποιοί, ὅτι [αὐτοὶ] υἱοὶ θεοῦ κληθήσονται.
- 10 μακάριοι ΟΙ ΔΕΔΙΩΓΜΕΝΟΙ ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
- 11 μακάριοί ἐστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσιν καὶ εἰπωσιν πᾶν πονηρὸν καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν
- 12 ἐμοῦ· χαίrete καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς· οὕτως γὰρ ἐδίωξαν τοὺς προφήτας τοὺς πρὸ ὑμῶν.
- 13 Ὑμεῖς ἐστέ τὸ ἅλας τῆς γῆς· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἀλισθήσεται; εἰς οὐδὲν ἰσχύει ἔτι εἰ μὴ βληθὲν ἔξω
- 14 καταπατεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. ὑμεῖς ἐστέ τὸ φῶς τοῦ κόσμου. οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κει-
- 15 μένη· οὐδὲ καίουσιν λύχνον καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μύδιον ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσιν τοῖς ἐν τῇ
- 16 οἰκίᾳ. οὕτως λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσιν τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
- 17 Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον ἢ τοὺς
- 18 προφήτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι ἀλλὰ πληρῶσαι· ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἐν ἡ μία κερέα οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου ἕως [ἂν]
- 19 πάντα γένηται. ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων καὶ διδάξῃ οὕτως τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὃς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βα-

σλεια τῶν οὐρανῶν. λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι ἐὰν μὴ περισ- 20
σεύσῃ ὑμῶν ἢ δικαιοσύνη πλείον τῶν γραμματέων καὶ
Φαρισαίων, οὐ μὴ εἰσέλθῃτε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐ-
ρανῶν.

Ἐκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις Οὐ 21
ΦΟΝΕΥΣΕΙΣ· ὃς δ' ἂν φονεύσῃ, ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει.
Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ ὀργιζόμενος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ 22
ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει· ὃς δ' ἂν εἴπῃ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ
Ῥακά, ἔνοχος ἔσται τῷ συνεδρίῳ· ὃς δ' ἂν εἴπῃ Μωρέ,
ἔνοχος ἔσται εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός. ἐὰν οὖν προσ- 23
φέρῃς τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κακῇ μνησθῆς
ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τι κατὰ σοῦ, ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν 24
σου ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ὕπαγε πρῶτον διαλ-
λάγῃσι τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ τότε ἔλθων πρόσφερε τὸ
δῶρόν σου. ἴσθι εὐνοῶν τῷ ἀντιδίκῳ σου ταχὺ ἕως ὅτου 25
εἶ μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ ὁδῷ, μὴ ποτέ σε παραδῷ ὁ ἀντίδικος
τῷ κριτῇ, καὶ ὁ κριτὴς τῷ ὑπηρέτῃ, καὶ εἰς φυλακὴν βλη-
θήσῃ· ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν ἕως ἂν 26
ἀποδῷς τὸν ἔσχατον κοδράντην.

Ἐκούσατε ὅτι 27
ἐρρέθη Οὐ μοιχεύσεις. Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ βλέ- 28
πων γυναῖκα πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι [αὐτήν] ἤδη ἐμοίχευσεν
αὐτήν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. εἰ δὲ ὁ ὀφθαλμός σου ὁ δεξιὸς 29
σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ, συμφέρει
γάρ σοι ἵνα ἀπόληται ἐν τῶν μελῶν σου καὶ μὴ ὅλον τὸ
σῶμά σου βληθῇ εἰς γέενναν· καὶ εἰ ἡ δεξιὰ σου χεὶρ 30
σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτήν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ, συμ-
φέρει γάρ σοι ἵνα ἀπόληται ἐν τῶν μελῶν σου καὶ μὴ ὅλον
τὸ σῶμά σου εἰς γέενναν ἀπέλθῃ.

Ἐρρέθη δέ 31
Ὅς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, τότε αὐτὴ ἀπο-
στάσιον. Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν 32
γυναῖκα αὐτοῦ παρεκτὸς λόγου πορνείας ποιεῖ αὐτὴν μοι-
χευθῆναι, καὶ ὃς ἐὰν ἀπολελυμένην γαμήσῃ μοιχα-
ται].

Πάλιν ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις 33
Ὅρκ ἐπιορκήσεις, ἀποδώσεις δὲ τῷ κυρίῳ τοῦς ὅρ-

34 ΚΟΥΣ ΣΟΥ. Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ὁμόσαι ὅλως· μήτε ἐν
 35 τῷ Οὐρανῷ, ὅτι θρόνος ἐστὶν τοῦ Θεοῦ· μήτε ἐν τῇ
 Γῇ, ὅτι ὑποπόδιόν ἐστιν τῶν ποδῶν αὐτοῦ· μήτε εἰς
 Ἱεροσόλυμα, ὅτι πόλις ἐστὶν τοῦ Μεγάλου Βασιλέως·
 36 μήτε ἐν τῇ κεφαλῇ σου ὁμότης, ὅτι οὐ δύνασαι μίαν
 37 τρίχα λευκὴν ποιῆσαι ἢ μέλαιναν. Ἐστὼ δὲ ὁ λόγος
 ὑμῶν ναὶ ναί, οὐ οὐ· τὸ δὲ περισσὸν τούτων ἐκ τοῦ πονηροῦ
 38 ἐστίν.

Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη Ὁφθαλμὸν ἀντὶ
 39 ὀφθαλμοῦ καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος. Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν
 μὴ ἀντιστῆναι τῷ πονηρῷ· ἀλλ' ὅστις σε ραπίζει εἰς τὴν
 40 δεξιὰν σιαγόνα [σου], στρέψον αὐτῷ καὶ τὴν ἄλλην· καὶ τῷ
 θέλοντί σοι κριθῆναι καὶ τὸν χιτῶνά σου λαβεῖν, ἄφες αὐτῷ
 41 καὶ τὸ ἱμάτιον· καὶ ὅστις σε ἀγγαρεύσει μίλιον ἓν, ὑπαγε
 42 μετ' αὐτοῦ δύο. τῷ αἰτοῦντί σε δός, καὶ τὸν θέλοντα ἀπὸ
 43 σοῦ δανίσασθαι μὴ ἀποστραφῆς.

Ἠκούσατε
 ὅτι ἐρρέθη Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου καὶ μισήσεις τὸν
 44 ἐχθρόν σου. Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς
 45 ὑμῶν καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν διωκόντων ὑμᾶς· ὅπως
 γένησθε υἱοὶ τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς, ὅτι τὸν
 ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλει ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς καὶ
 46 βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους. ἐὰν γὰρ ἀγαπήσητε τοὺς
 ἀγαπῶντας ὑμᾶς, τίνα μισθὸν ἔχετε; οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι
 47 τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν; καὶ ἐὰν ἀσπάσῃσθε τοὺς ἀδελφοὺς
 ὑμῶν μόνον, τί περισσὸν ποιεῖτε; οὐχὶ καὶ οἱ ἐθνικοὶ τὸ
 48 αὐτὸ ποιοῦσιν; Ἐσεσθε οὖν ὑμεῖς τέλειοι ὡς ὁ πατὴρ
 ὑμῶν ὁ οὐράνιος τέλειός ἐστιν.

1 Προσέχετε [δὲ] τὴν δικαιοσύνην ὑμῶν μὴ ποιεῖν ἔμπρο-
 σθεν τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὸ θεαθῆναι αὐτοῖς· εἰ δὲ μή-
 γε, μισθὸν οὐκ ἔχετε παρὰ τῷ πατρὶ ὑμῶν τῷ ἐν τοῖς
 2 οὐρανοῖς.

Ὅταν οὖν ποιῇς ἐλεημοσύνην, μὴ
 σαλπίσσης ἔμπροσθέν σου, ὥσπερ οἱ ὑποκριταὶ ποιοῦσιν ἐν
 ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς ρύμαις, ὅπως δοξασθῶσιν ὑπὸ
 τῶν ἀνθρώπων· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπέχουσιν τὸν μισθὸν

αὐτῶν. σοῦ δὲ ποιούντος ἐλεημοσύνην μὴ γνώτω ἡ ἀρι- 3
στερά σου τί ποιεῖ ἡ δεξιὰ σου, ὅπως ἢ σου ἡ ἐλεημοσύνη 4
ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀπο-
δώσει σοι.

Καὶ ὅταν προσεύχησθε, οὐκ ἔσεσθε 5
ὡς οἱ ὑποκριταί· ὅτι φιλοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν
ταῖς γωνίαις τῶν πλατειῶν ἐστῶτες προσεύχεσθαι, ὅπως
φανῶσιν τοῖς ἀνθρώποις· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπέχουσι τὸν
μισθὸν αὐτῶν. σὺ δὲ ὅταν προσεύχῃ, εἴσελθε εἰς τὸ 6
ταμεῖόν σου καὶ κλείσας τὴν θύραν σου πρόσεϋξαι
τῷ πατρί σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ σου ὁ
βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοι. Προσευχόμενοι δὲ 7
μὴ βατταλογήσητε ὥσπερ οἱ ἐθνικοί, δοκοῦσιν γὰρ ὅτι ἐν
τῇ πολυλογίᾳ αὐτῶν εἰσακουσθήσονται· μὴ οὖν ὁμοιωθῆτε 8
αὐτοῖς, οἶδεν γὰρ [ὁ θεὸς] ὁ πατήρ ὑμῶν ὧν χρεῖαν ἔχετε
πρὸ τοῦ ὑμᾶς αἰτῆσαι αὐτόν. Οὕτως οὖν προσεύχεσθε 9
ὑμεῖς

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς·

Ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,

ἐλθάτω ἡ βασιλεία σου,

10

γενηθήτω τὸ θέλημά σου,

ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς·

Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον

11

δὸς ἡμῖν σήμερον·

καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,

12

ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφήκαμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν·

καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,

13

ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἐὰν γὰρ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, 14
ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος· ἐὰν δὲ μὴ 15
ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις [τὰ παραπτώματα αὐτῶν], οὐδὲ ὁ πα-
τήρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

Ὅταν 16

δὲ νηστεύητε, μὴ γίνεσθε ὡς οἱ ὑποκριταὶ σκυθρωποί,
ἀφανίζουσιν γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὅπως φανῶσιν τοῖς

ἀνθρώποις νηστεύοντες· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπέχουσιν τὸν
 17 μισθὸν αὐτῶν. σὺ δὲ νηστεύων ἄλειψαί σου τὴν κεφαλὴν
 18 καὶ τὰ πρόσωπόν σου νύφαι, ὅπως μὴ φανῇς τοῖς ἀνθρώ-
 ποις νηστεύων· ἀλλὰ τῷ πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυφαίῳ· καὶ
 ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυφαίῳ ἀποδώσει σοι.
 19 Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σῆς
 καὶ βρώσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσιν καὶ
 20 κλέπτουσιν· θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ,
 ὅπου οὔτε σῆς οὔτε βρώσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται οὐ
 21 διορύσσουσιν οὐδὲ κλέπτουσιν· ὅπου γὰρ ἐστὶν ὁ θη-
 22 σαυρός σου, ἐκεῖ ἔσται [καὶ] ἡ καρδιά σου. Ὁ λύχνος
 τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός. ἐὰν οὖν ᾗ ὁ ὀφθαλμός
 23 σου ἀπλοῦς, ὅλον τὸ σῶμά σου φωτινὸν ἔσται· ἐὰν δὲ ὁ
 ὀφθαλμός σου πονηρὸς ᾗ, ὅλον τὸ σῶμά σου σκοτινὸν
 ἔσται. εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστίν, τὸ σκότος
 24 πόσον. Οὐδεὶς δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεῖν· ἡ γὰρ
 τὸν ἓνα μισήσει καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει, ἢ ἐνὸς ἀνθέξεται
 καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει· οὐ δύνασθε θεῷ δουλεῖν
 25 καὶ μαμωνᾷ. Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, μὴ μεριμνᾶτε τῇ
 ψυχῇ ὑμῶν τί φάγητε [ἢ τί πίνητε], μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν
 τί ἐνδύσησθε· οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλείον ἐστι τῆς τροφῆς καὶ τὸ
 26 σῶμα τοῦ ἐνδύματος; ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρα-
 νοῦ ὅτι οὐ σπεύρουσιν οὐδὲ θερίζουσιν οὐδὲ συνάγουσιν
 εἰς ἀποθήκας, καὶ ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τρέφει αὐτά·
 27 οὐχ ὑμεῖς μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν; τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μερι-
 μνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πηχυν
 28 ἓνα; καὶ περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε; καταμάθετε τὰ
 κρίνα τοῦ ἀγροῦ πῶς αὐξάνουσιν· οὐ κοπιῶσιν οὐδὲ νήθου-
 29 σιν· λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐδὲ Σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ
 30 αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἐν τούτων. εἰ δὲ τὸν χόρτον τοῦ
 ἀγροῦ σήμερον ὄντα καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον
 ὁ θεὸς οὕτως ἀμφιέννυσιν, οὐ πολλῷ μᾶλλον ὑμᾶς, ὅλι-
 31 γόπιστοι; μὴ οὖν μεριμνήσητε λέγοντες Τί φάγωμεν;

ἢ τί πίνωμεν; ἢ τί περιβαλόμεθα; πάντα γὰρ ταῦτα τὰ 32
 ἔστιν ἐπιζητούσιν· οἶδεν γὰρ ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος ὅτι
 χρήζετε τούτων ἀπάντων. ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασι- 33
 λείαν καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προσ-
 τεθήσεται ὑμῖν. μὴ οὖν μεριμνήσητε εἰς τὴν αὔριον, ἣ 34
 γὰρ αὔριον μεριμνήσει αὐτῆς· ἀρκετὸν τῇ ἡμέρᾳ ἡ κακία
 αὐτῆς.

Μὴ κρίνετε, ἵνα μὴ κριθήτε· ἐν ᾧ γὰρ κρίματι κρίνετε ¹₂
 κριθήσεσθε, καὶ ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε μετρηθήσεται ὑμῖν.
 τί δὲ βλέπεis τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ 3
 σου, τὴν δὲ ἐν τῷ σῷ ὀφθαλμῷ δοκὸν οὐ κατανοεῖς; ἢ πῶς 4
 ἔρεις τῷ ἀδελφῷ σου Ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρφος ἐκ τοῦ
 ὀφθαλμοῦ σου, καὶ ἰδοὺ ἡ δοκὸς ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου;
 ὑποκριτά, ἔκβαλε πρῶτον ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου τὴν δοκόν, 5
 καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ
 τοῦ ἀδελφοῦ σου. Μὴ δώτε τὸ ἅγιον τοῖς κυσίν, μηδὲ 6
 βάλητε τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν χοίρων, μὴ
 ποτε καταπατήσουσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν καὶ
 στραφέντες ῥήξωσιν ὑμᾶς Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· 7
 ζητεῖτε, καὶ εὕρήσετε· κρουετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν. πᾶς 8
 γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει καὶ ὁ ζητῶν εὕρισκει καὶ τῷ
 κρούοντι ἄνοιγήσεται. ἢ τίς ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος, ὃν 9
 αἰτήσῃ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἄρτον — μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ; ἢ 10
 καὶ ἰχθὺν αἰτήσῃ — μὴ ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ; εἰ οὖν ὑμεῖς 11
 πονηροὶ ὄντες οἴδατε δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις
 ὑμῶν, πόσῳ μᾶλλον ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς
 δώσει ἀγαθὰ τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν. Πάντα οὖν ὅσα ἐὰν 12
 θέλητε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, οὕτως καὶ ὑμεῖς
 ποιεῖτε αὐτοῖς· οὗτος γάρ ἐστιν ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται.

Εἰσέλθατε διὰ τῆς στενῆς πύλης· ὅτι πλατεία [†] καὶ 13
 εὐρύχωρος ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ἀπώλειαν, καὶ
 πολλοὶ εἰσιν οἱ εἰσερχόμενοι δι' αὐτῆς· ὅτι στενὴ ἡ πύλη 14
 καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωὴν, καὶ

- 15 ὀλίγοι εἰσὶν οἱ εὐρίσκοντες αὐτήν. Προσέχετε
 ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν, οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν
 16 ἐνδύμασι προβάτων ἔσωθεν δὲ εἰσὶν λύκοι ἄρπαγες. ἀπὸ
 τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσασθε αὐτούς· μήτι συλλέγουσιν
 17 ἀπὸ ἀκανθῶν σταφυλὰς ἢ ἀπὸ τριβόλων σῦκα; οὕτω πᾶν
 δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς ἁγαθοὺς ποιεῖ, τὸ δὲ σαπρὸν δέν-
 18 δρον καρποὺς πονηροὺς ποιεῖ· οὐ δύναται δένδρον ἀγαθὸν
 καρποὺς πονηροὺς ἐνεγκεῖν, οὐδὲ δένδρον σαπρὸν καρποὺς
 19 καλοὺς ποιεῖν. πᾶν δένδρον μὴ ποιῶν καρπὸν καλὸν
 20 ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. ἄραγε ἀπὸ τῶν κάρπων
 21 αὐτῶν ἐπιγνώσασθε αὐτούς. Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι Κύριε
 κύριε εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ἀλλ' ὁ
 ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
 22 πολλοὶ ἐροῦσίν μοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ Κύριε κύριε, οὐ
 τῷ σὺ ὀνόματι ἐπροφητεύσαμεν, καὶ τῷ σὺ ὀνόματι
 δαιμόνια ἐξεβάλομεν, καὶ τῷ σὺ ὀνόματι δυνάμεις πολλὰς
 23 ἐποιήσαμεν; καὶ τότε ὁμολογήσω αὐτοῖς ὅτι Οὐδέποτε
 ἔγνων ὑμᾶς· ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἐμοῦ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν
 ἀνομίαν.
- 24 Πᾶς οὖν ὅστις ἀκούει μου τοὺς λόγους [τούτους] καὶ
 ποιεῖ αὐτούς, ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ φρονίμῳ, ὅστις ὠκοδό-
 25 μησεν αὐτοῦ τὴν οἰκίαν ἐπὶ τὴν πέτραν. καὶ κατέβη ἡ
 βροχὴ καὶ ἦλθαν οἱ ποταμοὶ καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι καὶ
 προσέπεσαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἔπεσεν, τεθεμελίωτο
 26 γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν. Καὶ πᾶς ὁ ἀκούων μου τοὺς λόγους
 τούτους καὶ μὴ ποιῶν αὐτοὺς ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ μωρῷ,
 27 ὅστις ὠκοδόμησεν αὐτοῦ τὴν οἰκίαν ἐπὶ τὴν ἄμμον. καὶ
 κατέβη ἡ βροχὴ καὶ ἦλθαν οἱ ποταμοὶ καὶ ἔπνευσαν οἱ
 ἄνεμοι καὶ προσέκοψαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἔπεσεν, καὶ ἦν
 ἡ πτώσις αὐτῆς μεγάλη.
- 28 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τού-
 29 τούς, ἐξεπλήσσοντο οἱ ὄχλοι ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ἦν
 γὰρ διδάσκων αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων καὶ οὐχ ὡς οἱ

γραμματεῖς αὐτῶν.

Καταβάντος δὲ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ὄρους ἠκολούθησαν αὐτῷ 1
ὄχλοι πολλοί. Καὶ ἰδοὺ λεπρὸς προσελθὼν προσεκύνει 2
αὐτῷ λέγων Κύριε, ἐὰν θέλῃς δύνασαι με καθαρίσαι. καὶ 3
ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἥψατο αὐτοῦ λέγων Θέλω, καθαρίσθητι·
καὶ εὐθέως ἐκαθερίσθη αὐτοῦ ἡ λέπρα. καὶ λέγει αὐτῷ ὁ 4
Ἰησοῦς Ὅρα μηδενὶ εἶπης, ἀλλὰ ὑπάγε σεαυτὸν δεῖξον
τῷ ἱερεῖ, καὶ προσένεγκον τὸ δῶρον ὃ προσέταξεν Μωυσῆς
εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

Εἰσελθόντος δὲ αὐτοῦ εἰς 5
Καφαρναοὺμ προσῆλθεν αὐτῷ ἐκατόνταρχος παρακαλῶν
αὐτὸν καὶ λέγων Κύριε, ὁ παῖς μου βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ 6
παραλυτικός, δεινῶς βασανιζόμενος. λέγει αὐτῷ Ἐγὼ ἐλ- 7
θὼν θεραπεύσω αὐτόν. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἐκατόνταρχος ἔφη 8
Κύριε, οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς·
ἀλλὰ μόνον εἰπέ λόγῳ, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου· καὶ 9
γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν [τασσόμενος], ἔχων
ὑπ' ἐμαυτὸν στρατιώτας, καὶ λέγω τούτῳ Πορεύθητι, καὶ
πορεύεται, καὶ ἄλλῳ Ἔρχου, καὶ ἔρχεται, καὶ τῷ δούλῳ
μου Ποίησον τοῦτο, καὶ ποιεῖ. ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς 10
ἐθαύμασεν καὶ εἶπεν τοῖς ἀκολουθοῦσιν Ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
παρ' οὐδενὶ τοσαύτην πίστιν ἐν τῷ Ἰσραὴλ εὔρον. λέγω 11
δὲ ὑμῖν ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυτικῶν ἔξουσιν
καὶ ἀνακλιθήσονται μετὰ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ
ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐκ- 12
βληθήσονται εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ
κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς 13
τῷ ἐκατοντάρχη Ὑπάγε, ὥς ἐπίστευσας γενηθήτω σοι· καὶ
ἰάθη ὁ παῖς ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ.

Καὶ ἐλθὼν ὁ 14
Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου εἶδεν τὴν πενθερὰν αὐτοῦ
βεβλημένην καὶ πυρέσσουσαν· καὶ ἥψατο τῆς χειρὸς αὐ- 15
τῆς, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός, καὶ ἠγέρθη, καὶ διηκόνει
αὐτῷ. Ὁψίας δὲ γενομένης προσήνεγκαν αὐτῷ 16

δαιμονιζομένους πολλούς· καὶ ἐξέβαλεν τὰ πνεύματα λόγῳ,
 17 καὶ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευσεν· ὅπως πληρωθῇ
 τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαίου τοῦ προφήτου λέγοντος· Αὐτὸς τὰς
 ἁσθεनेίδας ἡμῶν ἔλαβεν καὶ τὰς νόσοις ἐβάστασεν.
 18 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὄχλον· περὶ αὐτὸν ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν
 19 εἰς τὸ πέραν. Καὶ προσελθὼν εἰς γραμματεὺς
 εἶπεν αὐτῷ· Διδάσκαλε, ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἂν ἀπέρχῃ.
 20 καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσιν
 καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις, ὁ δὲ υἱὸς τοῦ
 21 ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνει. Ἄλλος δὲ
 τῶν μαθητῶν εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον
 22 ἀπελθεῖν καὶ θάψαι τὸν πατέρα μου. ὁ δὲ Ἰησοῦς λέγει
 αὐτῷ· Ἀκολουθεῖ μοι, καὶ ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς
 23 ἑαυτῶν νεκρούς. Καὶ ἐμβάντι αὐτῷ εἰς πλοῖον
 24 ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. καὶ ἰδοὺ σεισμὸς
 μέγας ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσῃ, ὥστε τὸ πλοῖον καλύπτε-
 25 σθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων· αὐτὸς δὲ ἐκάθευδεν. καὶ προσ-
 ελθόντες ἤγειραν αὐτὸν λέγοντες· Κύριε, σῶσον, ἀπολλύ-
 26 μεθα. καὶ λέγει αὐτοῖς· Τί δειλοί ἐστε, ὀλιγόπιστοι; τότε
 ἐγερθεὶς ἐπετίμησεν τοῖς ἀνέμοις καὶ τῇ θαλάσῃ, καὶ
 27 ἐγένετο γαλήνη μεγάλη. Οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν
 λέγοντες· Ποταπὸς ἐστὶν οὗτος ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θά-
 28 λασσα αὐτῷ ὑπακούουσιν; Καὶ ἐλθόντος αὐ-
 τοῦ εἰς τὸ πέραν εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν ὑπήντησαν
 αὐτῷ δύο δαιμονιζόμενοι ἐκ τῶν μνημείων ἔξερχόμενοι, χα-
 λεποὶ λίαν ὥστε μὴ ἰσχύειν τινὰ παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ
 29 ἐκείνης. καὶ ἰδοὺ ἔκραξαν λέγοντες· Τί ἡμῖν καὶ σοί, υἱὲ
 30 τοῦ θεοῦ; ἦλθες ὧδε πρὸ καιροῦ βασανίσαι ἡμᾶς; Ἦν
 δὲ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἀγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένη.
 31 οἱ δὲ δαίμονες παρεκάλουν αὐτὸν λέγοντες· Εἰ ἐκβάλλεις
 ἡμᾶς, ἀπόστειλον ἡμᾶς εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων.
 32 καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑπάγετε. οἱ δὲ ἐξελθόντες ἀπῆλθαν εἰς
 τοὺς χοίρους· καὶ ἰδοὺ ὥρμησεν πάντα ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ

κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασι.
Οἱ δὲ βόσκοντες ἔφυγον, καὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν πόλιν 33
ἀπήγγειλαν πάντα καὶ τὰ τῶν δαιμονιζομένων. καὶ ἰδοὺ 34
πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς ὑπάντησιν τῷ Ἰησοῦ, καὶ ἰδόν-
τες αὐτὸν παρεκάλεσαν ὅπως μεταβῇ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐ-
τῶν.

Καὶ ἐμβὰς εἰς πλοῖον διεπέρασεν, καὶ ἦλ- 1
θεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. Καὶ ἰδοὺ προσέφερον αὐτῷ παραλυ- 2
τικὸν ἐπὶ κλίνης βεβλημένον. καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν
αὐτῶν εἶπεν τῷ παραλυτικῷ Θάρσει, τέκνον· ἀφίενταί
σου αἱ ἁμαρτίαι. Καὶ ἰδοὺ τινες τῶν γραμματέων εἶπαν 3
ἐν ἑαυτοῖς Οὗτος βλασφημεῖ. καὶ εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς τὰς 4
ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἶπεν Ἵνα τί ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς
καρδίαις ὑμῶν; τί γάρ ἐστιν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν Ἀφίεν- 5
ταί σου αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν Ἐγειρε καὶ περιπάτει; Ἵνα 6
δὲ εἰδῇτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς
γῆς ἀφίεναι ἁμαρτίας— τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ Ἐγει-
ρε ἄρῃ σου τὴν κλίνην καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου.
καὶ ἐγερθεὶς ἀπήλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. Ἰδόντες δὲ οἱ 7
ὄχλοι ἐφοβήθησαν καὶ ἐδόξασαν τὸν θεὸν τὸν δόντα ἐξου- 8
σίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις.

Καὶ παράγων ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖθεν εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον 9
ἐπὶ τὸ τελώνιον, Μαθθαῖον λεγόμενον, καὶ λέγει αὐτῷ Ἀκο-
λούθει μοι· καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ. Καὶ 10
ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἰδοὺ πολλοὶ
τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ
καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι ἔλεγον 11
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ Διὰ τί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρ-
τωλῶν ἐσθίει ὁ διδάσκαλος ὑμῶν; ὁ δὲ ἀκούσας εἶπεν 12
Οὐ χρειάν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ ἀλλὰ οἱ κακῶς ἔχον-
τες. πορευθέντες δὲ μάθετε τί ἐστιν Ἐλεος θέλω καὶ οὐ 13
θυσίαν· οὐ γὰρ ἦλθον καλέσαι δικαίους ἀλλὰ ἁμαρτω-
λούς.

Τότε προσέρχονται αὐτῷ οἱ μαθηταὶ Ἰω- 14
άννου λέγοντες Διὰ τί ἡμεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι νηστεύομεν,

- 15 οἱ δὲ μαθηταὶ σοῦ αὐτοῦ νηστεύουσιν; καὶ εἶπεν αὐτοῖς
 ὁ Ἰησοῦς Μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος πεν-
 θεῖν ἐφ' ὅσον μετ' αὐτῶν ἐστὶν ὁ νυμφίος; ἐλεύσονται δὲ
 ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε νη-
 16 στεύσουσιν. οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνά-
 φου ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ· αἶρει γὰρ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἀπὸ
 17 τοῦ ἱματίου, καὶ χεῖρον σχίσμα γίνεται. οὐδὲ βάλλουσιν
 οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μήγε, ῥήγνυνται οἱ
 ἀσκοί, καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπόλλυνται·
 ἀλλὰ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς καινοὺς, καὶ ἀμφό-
 τεροι συντηροῦνται.
 18 Ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος αὐτοῖς ἰδοὺ ἄρχων [εἰς] προσελ-
 θὼν προσεκύνει αὐτῷ λέγων ὅτι Ἡ θυγάτηρ μου ἄρτι ἐτε-
 λεύτησεν· ἀλλὰ ἐλθὼν ἐπίθες τὴν χεῖρά σου ἐπ' αὐτήν, καὶ
 19 ζήσεται. καὶ ἐγερθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἠκολούθει αὐτῷ καὶ οἱ
 20 μαθηταὶ αὐτοῦ. Καὶ ἰδοὺ γυνὴ αἰμορροοῦσα δώδεκα ἔτη
 προσελθοῦσα ὕπισθεν ἥψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου
 21 αὐτοῦ· ἔλεγεν γὰρ ἐν ἑαυτῇ Ἐὰν μόνον ἄψωμαι τοῦ ἱμα-
 22 τίου αὐτοῦ σωθήσομαι. ὁ δὲ Ἰησοῦς στραφεὶς καὶ ἰδὼν
 αὐτήν εἶπεν Θάρσει, θύγατερ· ἡ πίστις σου σέσωκέν
 23 σε. καὶ ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. Καὶ ἐλθὼν ὁ
 Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἄρχοντος καὶ ἰδὼν τοὺς αὐλητὰς
 24 καὶ τὸν ὄχλον θορυβούμενον ἔλεγεν Ἀναχωρεῖτε, οὐ γὰρ
 ἀπέθανεν τὸ κοράσιον ἀλλὰ καθεύδει· καὶ κατεγέλων αὐτοῦ.
 25 ὅτε δὲ ἐξεβλήθη ὁ ὄχλος, εἰσελθὼν ἐκράτησεν τῆς χειρὸς
 26 αὐτῆς, καὶ ἠγέρθη τὸ κοράσιον. Καὶ ἐξῆλθεν ἡ φήμη αὐ-
 27 τῇ εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην. Καὶ παράγουτι
 ἐκεῖθεν τῷ Ἰησοῦ ἠκολούθησαν ἑξήκοντες καὶ δύο τυφλοὶ κράζοντες
 28 καὶ λέγοντες Ἐλέησον ἡμᾶς, υἱὲ Δαυίδ. ἐλθόντι δὲ εἰς
 τὴν οἰκίαν προσῆλθαν αὐτῷ οἱ τυφλοί, καὶ λέγει αὐτοῖς
 ὁ Ἰησοῦς Πιστεύετε ὅτι δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι; λέγουσιν
 29 αὐτῷ Ναί, κύριε. τότε ἥψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν λέγων
 30 Κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν γενηθήτω ὑμῖν. καὶ ἠνεώχθησαν

αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί. Καὶ ἐνεβριμήθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων Ὅρατε μηδεὶς γνωσκέτω· οἱ δὲ ἐξελθόντες διεφήμι- 31
σαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ. Αὐτῶν δὲ ἕξερ- 32
χομένων ἰδοὺ προσήνεγκαν αὐτῷ κωφὸν δαιμονιζόμενον· καὶ 33
ἐκβληθέντος τοῦ δαιμονίου ἐλάλησεν ὁ κωφός. καὶ ἐθαύ-
μασαν οἱ ὄχλοι λέγοντες Οὐδέποτε ἐφάνη οὕτως ἐν τῷ
Ἰσραὴλ. [οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλεγον Ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν 34
δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.]

Καὶ περιήγεν ὁ Ἰησοῦς τὰς πόλεις πάσας καὶ τὰς κώμας, 35
διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγ-
γέλιον τῆς βασιλείας καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ
πᾶσαν μαλακίαν. Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους ἐσπλαγ- 36
χνίσθη περὶ αὐτῶν ὅτι ἦσαν ἐσκυλμένοι καὶ ἐριμμένοι
ὥσεὶ πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα. τότε λέγει τοῖς 37
μαθηταῖς αὐτοῦ Ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλί-
γοι· δεήθητε οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ ὅπως ἐκβάλῃ ἐργά- 38
τας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ. Καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς 1
δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν πνευμάτων
ἀκαθάρτων ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νό-
σον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Τῶν δὲ δώδεκα ἀπο- 2
στόλων τὰ ὀνόματά ἐστιν ταῦτα· πρῶτος Σίμων ὁ λεγόμενος
Πέτρος καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ καὶ Ἰάκωβος ὁ
τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, Φίλιππος 3
καὶ Βαρθολομαῖος, Θωμᾶς καὶ Μαθθαῖος ὁ τελώνης, Ἰάκω-
βος ὁ τοῦ Ἀλφαίου καὶ Θαδδαῖος, Σίμων ὁ Καναναῖος καὶ 4
Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης ὁ καὶ παραδούς αὐτόν. Τού- 5
τους τοὺς δώδεκα ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς παραγγείλας αὐτοῖς
λέγων

Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθῃτε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν
μὴ εἰσέλθῃτε· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τα 6
ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε λέ- 7
γοντες ὅτι Ἡγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. ἀσθενοῦντας 8

θεραπεύετε, νεκροὺς ἐγείρετε, λεπροὺς καθαρίζετε, δαιμόνια
 9 ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε. Μὴ κτήσησθε
 χρυσὸν μηδὲ ἄργυρον μηδὲ χαλκὸν εἰς τὰς ζώνας ὑμῶν,
 10 μὴ πήραν εἰς ὁδὸν μηδὲ δύο χιτῶνας μηδὲ ὑποδήματα
 11 μηδὲ ῥάβδον· ἄξιος γὰρ ὁ ἐργάτης τῆς τροφῆς αὐτοῦ. εἰς
 ἣν δ' ἂν πόλιν ἢ κώμην εἰσέλθητε, ἐξετάσατε τίς ἐν αὐτῇ
 12 ἄξιός ἐστιν· κακεῖ μέναιτε ἕως ἂν ἐξέλθητε. εἰσερχόμενοι
 13 δὲ εἰς τὴν οἰκίαν ἀσπάσασθε αὐτήν· καὶ ἐὰν μὲν ἦ ἡ οἰκία
 ἀξία, ἐλθάτω ἡ εἰρήνη ὑμῶν ἐπ' αὐτήν· ἐὰν δὲ μὴ ἦ ἀξία, ἡ
 14 εἰρήνη ὑμῶν ἔφ' ὑμᾶς ἐπιστραφήτω. καὶ ὁς ἂν μὴ
 δέξηται ὑμᾶς μηδὲ ἀκούσῃ τοὺς λόγους ὑμῶν, ἐξερχόμενοι
 15 ἔξω τῆς οἰκίας ἢ τῆς πόλεως ἐκείνης ἐκτινάξατε τὸν κοι-
 16 ορτὸν τῶν ποδῶν ὑμῶν. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀνεκτότερον
 ἔσται γῇ Σοδόμων καὶ Γομόρρων ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ τῇ
 16 πόλει ἐκείνῃ. Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς
 πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων· γίνεσθε οὖν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις·
 17 καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί. προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀν-
 θρώπων· παραδώσουσιν γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια, καὶ ἐν ταῖς
 18 συναγωγαῖς αὐτῶν μαστιγώσουσιν ὑμᾶς· καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας
 δὲ καὶ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ εἰς μαρτύριον αὐ-
 19 τοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν. ὅταν δὲ παραδῶσιν ὑμᾶς, μὴ μερι-
 μνήσητε πῶς ἢ τί λαλήσητε· δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ
 20 τῇ ᾧρα τί λαλήσητε· οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστέ οἱ λαλοῦντες
 ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τοῦ πατρὸς ὑμῶν τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν.
 21 παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον καὶ πατὴρ τέ-
 κνον, καὶ ἑπανάστησονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς καὶ θανα-
 22 τώσουσιν αὐτούς. καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ
 ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος οὗτος σωθήσεται.
 23 ὅταν δὲ διώκωσιν ὑμᾶς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, φεύγετε εἰς τὴν
 ἐτέραν· ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ τελέσητε τὰς πόλεις
 24 [τοῦ] Ἰσραὴλ ἕως ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. Οὐκ ἔστιν
 μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον οὐδὲ δοῦλος ὑπὲρ τὸν κύριον
 25 αὐτοῦ. ἀρκετὸν τῷ μαθητῇ ἵνα γένηται ὡς ὁ διδάσκαλος

αὐτοῦ, καὶ ὁ δούλος ὡς ὁ κύριος αὐτοῦ. εἰ τὸν οἰκοδε-
 σπότην Βεεζεβοὺλ ἐπεκάλεσαν, πόσῳ μᾶλλον τοὺς οἰκιακοὺς¹
 αὐτοῦ. μὴ οὖν φοβηθῆτε αὐτούς· οὐδὲν γάρ ἐστιν κεκα- 26
 λυμένον ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται, καὶ κρυπτὸν ὃ οὐ γνω-
 σθήσεται. ὃ λέγω ὑμῖν ἐν τῇ σκοτίᾳ, εἶπατε ἐν τῷ φωτί· 27
 καὶ ὃ εἰς τὸ οὐς ἀκούετε, κηρύξατε ἐπὶ τῶν δωμάτων. καὶ 28
 μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα τὴν δὲ
 ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτείνειν· φοβεῖσθε δὲ μᾶλλον τὸν
 δυνάμενον καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα ἀπολέσαι ἐν γέέννῃ. οὐχὶ 29
 δύο στρουθία ἀσσαρίου πωλεῖται; καὶ ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ πε-
 σεῖται ἐπὶ τὴν γῆν ἄνευ τοῦ πατρὸς ὑμῶν. ὑμῶν δὲ καὶ 30
 αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς πᾶσαι ἡριθμημέναι εἰσὶν. μὴ οὖν 31
 φοβεῖσθε· πολλῶν στρουθίων διαφέρετε ὑμεῖς. Πᾶς οὖν 32
 ὅστις ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμο-
 λογήσω καὶ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν
 τοῖς οὐρανοῖς· ὅστις δὲ ἄρνήσῃται με ἔμπροσθεν τῶν ἀν- 33
 θρώπων, ἀρνήσομαι καὶ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου
 τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον 34
 βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν· οὐκ ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην
 ἀλλὰ μάχαιραν. ἦλθον γὰρ διχάσαι ἄνθρωπον κατὰ τοῦ 35
 πατρὸς αὐτοῦ καὶ θυγατέρα κατὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς
 καὶ νύμφην κατὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς, καὶ ἐχθροὶ τοῦ 36
 ἀνθρώπου οἱ οἰκιακοὶ αὐτοῦ. Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μη- 37
 τέρα ὑπὲρ ἐμέ οὐκ ἔστιν μου ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ
 θυγατέρα ὑπὲρ ἐμέ οὐκ ἔστιν μου ἄξιος· καὶ ὃς οὐ λαμ- 38
 βάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἔ-
 στιν μου ἄξιος. ὁ εὐρὼν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει αὐτήν, 39
 καὶ ὁ ἀπολέσας τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ εὕρήσει αὐ-
 τήν. Ὁ δεχόμενος ὑμᾶς ἐμὲ δέχεται, καὶ ὁ ἐμὲ 40
 δεχόμενος δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με. ὁ δεχόμενος προ- 41
 φήτην εἰς ὄνομα προφήτου μισθὸν προφήτου λήμψεται, καὶ
 ὁ δεχόμενος δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου μισθὸν δικαίου λήμ-
 ψεται. καὶ ὃς ἂν ποτίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τούτων ποτήριον 42

ψυχροῦ μόνον εἰς ὄνομα μαθητοῦ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ.

1 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς διατάσσων τοῖς δώδεκα μαθηταῖς αὐτοῦ, μετέβη ἐκεῖθεν τοῦ διδάσκειν καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν.

2 Ὁ δὲ Ἰωάννης ἀκούσας ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ τὰ ἔργα τοῦ
3 χριστοῦ πέμψας διὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ Σὺ
4 εἶ ὁ ἐρχόμενος ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ
5 Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς Πορευθέντες ἀπαγγεῖλατε Ἰωάννῃ ὅ
6 ἀκούετε καὶ βλέπετε· τυφλοὶ ἄναβλέπουσιν καὶ χωλοὶ
7 περιπατοῦσιν, λεπροὶ καθαρίζονται καὶ κωφοὶ ἀκούουσιν,
8 καὶ νεκροὶ ἐγείρονται καὶ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται· καὶ μα-
9 κάριός ἐστιν ὃς ἂν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί. Τού-
των δὲ πορευομένων ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς λέγειν τοῖς ὄχλοις
περὶ Ἰωάννου· Τί ἐξήλθατε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κά-
10 λαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον; ἀλλὰ τί ἐξήλθατε ἰδεῖν;
ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἡμφιεσμένον; ἰδοὺ οἱ τὰ μαλακὰ
11 φοροῦντες ἐν τοῖς οἴκοις τῶν βασιλέων. ἀλλὰ τί ἐξήλ-
12 θατε; προφήτην ἰδεῖν; ναί, λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότερον
13 προφήτου. οὗτός ἐστιν περὶ οὗ γέγραπται

Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ πρόσω-
που σοῦ,

ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου.

11 ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἐγήγερται ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μεί-
ζων Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασι-
12 λείᾳ τῶν οὐρανῶν μείζων αὐτοῦ ἐστίν. ἀπὸ δὲ τῶν ἡμερῶν
Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ ἕως ἄρτι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν
13 βιάζεται, καὶ βιασταὶ ἀρπάζουσιν αὐτήν. πάντες γὰρ οἱ
14 προφῆται καὶ ὁ νόμος ἕως Ἰωάννου ἐπροφήτευσαν· καὶ εἰ
15 θέλετε δέξασθαι, αὐτός ἐστιν Ἡλίας ὁ μέλλων ἔρχεσθαι. Ὁ
16 ἔχων ὦτα ἀκουέτω. Τίνι δὲ ὁμολώσω τὴν γενεὰν ταύτην;

ὁμοία ἐστὶν παιδίοις καθημένοις ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἃ προσφωνοῦντα τοῖς ἑτέροις λέγουσιν

17

Ἡυλήσαμεν ὑμῖν καὶ οὐκ ὥρχήσασθε·

ἐθρηνήσαμεν καὶ οὐκ ἐκόψασθε·

ἦλθεν γὰρ Ἰωάννης μήτε ἐσθίων μήτε πίνων, καὶ λέγουσιν 18
Δαιμόνιον ἔχει· ἦλθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίων καὶ 19
πίνων, καὶ λέγουσιν Ἰδοὺ ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης,
τελωνῶν φίλος καὶ ἁμαρτωλῶν. καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ
τῶν ἔργων αὐτῆς.

Τότε ἤρξατο ὀνειδίζειν τὰς 20
πόλεις ἐν αἷς ἐγένοντο αἱ πλείσται δυνάμεις αὐτοῦ, ὅτι οὐ
μετενόησαν· Οὐαὶ σοι, Χοραζεῖν· οὐαὶ σοι, Βηθσαιδάν· 21
ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμε-
ναι ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ μετενόησαν.
πλὴν λέγω ὑμῖν, Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν 22
ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ ὑμῖν. Καὶ σύ, Καφαρναούμ, μὴ ἕως οὗ· 23
ΡΑΝΟῦ ὙΨΩΘΗΣΗ; ἕως ἄΔΟΥ ΚΑΤΑΒΗΣΗ. ὅτι εἰ ἐν Σο-
δόμοις ἐγενήθησαν αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν σοί, ἔμεινεν
ἂν μέχρι τῆς σήμερον. πλὴν λέγω ὑμῖν ὅτι γῇ Σοδόμων 24
ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ σοί.

Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν Ἐξομο- 25
λογοῦμαί σοι, πάτερ κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι
ἐκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας
αὐτὰ ὑπείοις· ναί, ὁ πατήρ, ὅτι οὕτως εὐδοκία ἐγένετο ἔμ- 26
προσθέν σου. Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου, 27
καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν υἱὸν εἰ μὴ ὁ πατήρ, οὐδὲ τὸν .
πατέρα τις ἐπιγινώσκει εἰ μὴ ὁ υἱὸς καὶ ᾧ ἔαν βούληται ὁ
υἱὸς ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ 28
πεφορτισμένοι, καὶ ἐγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. ἄρατε τὸν ζυγὸν μου 29
ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πραῦς εἰμι καὶ ταπεινὸς
τῇ καρδίᾳ, καὶ Εὔρησσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· ὁ 30
γὰρ ζυγὸς μου χρηστὸς καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστιν.

Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐπορεύθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς σάββασιν 1
διὰ τῶν σπορίμων· οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπείνασαν, καὶ

2 ἤρξαντο τίλλειν στάχυν καὶ ἐσθίειν. οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἰ-
 δόντες εἶπαν αὐτῷ Ἰδοὺ οἱ μαθηταί σου ποιοῦσιν ὃ οὐκ ἔξε-
 3 στιν ποιεῖν ἐν σαββάτῳ. ὃ δὲ εἶπεν αὐτοῖς Οὐκ ἀνέγνω-
 τε τί ἐποίησεν Δαυεὶδ ὅτε ἐπείνασεν καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ;
 4 πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ καὶ τοῖς ἄρτοις τῆς
 προθέσεως ἔφαγον, ὃ οὐκ ἐξὸν ἦν αὐτῷ φαγεῖν οὐδὲ τοῖς
 5 μετ' αὐτοῦ, εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσιν μόνοις; ἢ οὐκ ἀνέγνωτε ἐν
 τῷ νόμῳ ὅτι τοῖς σάββασιν οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἱερῷ τὸ σάβ-
 6 βατον βεβηλοῦσιν καὶ ἀναίτιοί εἰσιν; λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι
 7 τοῦ ἱεροῦ μεῖζόν ἐστιν ὧδε. εἰ δὲ ἐγνώκετε τί ἐστιν Ἐλεος
 θέλω καὶ οὐ γένος, οὐκ ἂν καταδικάσατε τοὺς ἀναι-
 8 τίους. κύριος γάρ ἐστιν τοῦ σαββάτου ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-
 9 θρώπου.

Καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν ἦλθεν εἰς τὴν
 10 συναγωγὴν αὐτῶν· καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος χεῖρα ἔχων ξηράν. καὶ
 ἐπηρώτησαν αὐτὸν λέγοντες Εἰ ἔξεστι τοῖς σάββασιν θερα-
 11 पेῦν; ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ. ὃ δὲ εἶπεν αὐτοῖς Τίς
 [ἔσται] ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος ὃς ἔξει πρόβατον ἓν, καὶ ἐὰν ἐμ-
 πέσῃ τοῦτο τοῖς σάββασιν εἰς βόθυνον, οὐχὶ κρατήσῃ αὐτὸ
 12 καὶ ἐγερεῖ; πόσῳ οὖν διαφέρει ἄνθρωπος προβάτου. ὥστε
 13 ἔξεστιν τοῖς σάββασιν καλῶς ποιεῖν. Τότε λέγει τῷ ἀν-
 θρώπῳ Ἐκτεινὸν σου τὴν χεῖρα· καὶ ἐξέτεινεν, καὶ ἀπεκα-
 14 τεστάθη ὑγιὲς ὡς ἡ ἄλλη. Ἐξελθόντες δὲ οἱ Φαρι-
 σαῖοι συμβούλιον ἔλαβον κατ' αὐτοῦ ὅπως αὐτὸν ἀπολέσω-
 15 σιν.

Ὁ δὲ Ἰησοῦς γνοὺς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν.
 Καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ πολλοί, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς
 16 πάντας, καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα μὴ φανερόν αὐτὸν
 17 ποιήσωσιν· ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν διὰ Ἡσαίου τοῦ προ-
 φήτου λέγοντος

18 Ἰδοὺ ὁ παῖς μου ὃν ἠρέτισα,
 ὁ ἀγαπητός μου ὃν ἐγδόκησεν ἡ ψυχὴ μου·
 θήσω τὸ πνεῦμά μου ἐπ' αὐτόν,
 καὶ κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγελεῖ.

19 Οὐκ ἐρίσει οὐδὲ κραγῆσει,

οὐδὲ ἀκούσει τις ἐν ταῖς πλατείαις τὴν φωνὴν
αὐτοῦ.

κάλαμον συντετριμμένον οὐ κατεάζει 20

καὶ λίνον τυφόμενον οὐ σβέσει,

ἕως ἄν ἐκβάλῃ εἰς νίκος τὴν κρίσιν.

καὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἔθνη ἐλπιούσιν. 21

Τότε ἤ προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμονιζόμενον τυφλὸν καὶ 22
κωφόν· καὶ ἐθεράπευσεν αὐτόν, ὥστε τὸν κωφὸν λαλεῖν
καὶ βλέπειν. Καὶ ἐξίσταντο πάντες οἱ ὄχλοι καὶ ἔλεγον 23
Μήτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς Δαυεὶδ; οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀκού- 24
σαντες εἶπον Οὗτος οὐκ ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια εἰ μὴ ἐν τῷ
Βεεζεβοῦλ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων. Εἰδὼς δὲ τὰς ἐνθυ- 25
μήσεις αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς Πᾶσα βασιλεία μερισθεῖσα
καθ' ἑαυτῆς ἐρρημοῦται, καὶ πᾶσα πόλις ἢ οἰκία μερισθεῖσα
καθ' ἑαυτῆς οὐ σταθήσεται. καὶ εἰ ὁ Σατανᾶς τὸν Σατανᾶν 26
ἐκβάλλει, ἐφ' ἑαυτὸν ἐμερίσθη· πῶς οὖν σταθήσεται ἡ
βασιλεία αὐτοῦ; καὶ εἰ ἐγὼ ἐν Βεεζεβοῦλ ἐκβάλλω τὰ 27
δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσιν; διὰ τοῦτο
αὐτοὶ κριταὶ ἔσονται ὑμῶν. εἰ δὲ ἐν πνεύματι θεοῦ ἐγὼ 28
ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία
τοῦ θεοῦ. ἢ πῶς δύναται τις εἰσελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ 29
ἰσχυροῦ καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ ἀρπάσαι, ἐὰν μὴ πρῶτον δῇσῃ
τὸν ἰσχυρόν; καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει. ὁ μὴ 30
ὦν μετ' ἐμοῦ κατ' ἐμοῦ ἐστίν, καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ
σκορπίζει. Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλα- 31
σφημία ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις, ἡ δὲ τοῦ πνεύματος
βλασφημία οὐκ ἀφεθήσεται. καὶ ὅς ἐάν εἴπῃ λόγον κατὰ 32
τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ· ὅς δ' ἂν εἴπῃ
κατὰ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου, οὐκ ἀφεθήσεται αὐτῷ οὔτε
ἐν τούτῳ τῷ αἰῶνι οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι. ^αΗ 33

ποιήσατε τὸ δένδρον καλὸν καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ καλόν, ἡ
ποιήσατε τὸ δένδρον σαπρὸν καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ σαπρόν·
ἐκ γὰρ τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον γινώσκεται. γεννήματα ἐχι- 34

δυνῶν, πῶς δύνασθε ἀγαθὰ λαλεῖν πονηροὶ ὄντες; ἐκ γὰρ τοῦ
 35 περισσεύματος τῆς καρδίας τὸ στόμα λαλεῖ. ὁ ἀγαθὸς
 ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει ὁ ἀγαθός, καὶ
 ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ ἐκβάλ-
 36 λει πονηρά. Λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι πᾶν ῥῆμα ἀργὸν ὃ λαλή-
 σουσιν οἱ ἄνθρωποι, ἀποδώσουσιν περὶ αὐτοῦ λόγον ἐν
 37 ἡμέρᾳ κρίσεως· ἐκ γὰρ τῶν λόγων σου δικαιωθήσῃ, καὶ ἐκ
 τῶν λόγων σου καταδικασθήσῃ.

38 Τότε ἀπεκρίθησαν αὐτῷ τινὲς τῶν γραμματέων καὶ
 Φαρισαίων λέγοντες Διδάσκαλε, θέλομεν ἀπὸ σοῦ σημεῖον
 39 ἰδεῖν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοι-
 χαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ, καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ εἰ
 40 μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου. ὥσπερ γὰρ ἦν Ἰω-
 νᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς
 νύκτας, οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς
 41 γῆς τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας. ἄνδρες Νινευεῖται ἀνα-
 στήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατα-
 κρινοῦσιν αὐτήν· ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωνᾶ, καὶ
 42 ἰδοὺ πλείον Ἰωνᾶ ὧδε. βασίλισσα νότου ἐγερθήσεται ἐν
 τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινεῖ αὐτήν·
 ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν Σο-
 43 λομῶνος, καὶ ἰδοὺ πλείον Σολομῶνος ὧδε.

Ὅταν
 δὲ τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρ-
 χεται δι' ἀνύδρων τόπων ζητοῦν ἀνάπαυσιν, καὶ οὐχ εὐρί-
 44 σκει. τότε λέγει Εἰς τὸν οἶκόν μου ἐπιστρέψω ὅθεν
 ἐξῆλθον· καὶ ἐλθὼν εὐρίσκει σχολάζοντα [καὶ] σεσαρωμένον
 45 καὶ κεκοσμημένον. τότε πορεύεται καὶ παραλαμβάνει μεθ' ἐ-
 αυτοῦ ἑπτὰ ἕτερα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ, καὶ εἰσελ-
 θόντα κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου
 ἐκείνου χεῖρονα τῶν πρώτων. Οὕτως ἔσται καὶ τῇ γενεᾷ
 ταύτῃ τῇ πονηρᾷ.

46 Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος τοῖς ὄχλοις ἰδοὺ ἡ μήτηρ καὶ
 οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἰστήκεισαν ἔξω ζητοῦντες αὐτῷ λαλή-

σαι. ^Τ ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν τῷ λέγοντι αὐτῷ Τίς 48
 ἐστίν ἡ μήτηρ μου, καὶ τίνες εἰσὶν οἱ ἀδελφοί μου;
 καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα [αὐτοῦ] ἐπὶ τοὺς μαθητὰς αὐ- 49
 τοῦ εἶπεν Ἰδοὺ ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου·
 ὅστις γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μου τοῦ 50
 ἐν οὐρανοῖς, αὐτός μου ἀδελφὸς καὶ ἀδελφὴ καὶ μήτηρ
 ἐστίν.

Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ^Τ τῆς οἰκίας 1
 ἐκάθητο παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν 2
 ὄχλοι πολλοί, ὥστε αὐτὸν εἰς πλοῖον ἐμβάντα καθῆσθαι,
 καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν ἰσθῆκει. καὶ ἐλάλησεν 3
 αὐτοῖς πολλὰ ἐν παραβολαῖς λέγων Ἰδοὺ ἐξῆλθεν ὁ σπείρων
 τοῦ σπείρειν. καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν ἃ μὲν ἔπεσεν παρὰ 4
 τὴν ὁδόν, καὶ ἔλθοντα τὰ πετεινὰ κατέφαγεν αὐτά. ἄλλα 5
 δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰ πετρώδη ὅπου οὐκ εἶχεν γῆν πολλήν, καὶ
 εὐθέως ἐξανέτειλεν διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς, ἡλίου δὲ 6
 ἀνατείλαντος ἐκαυματίσθη καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ρίζαν ἐ-
 ξηράνθη. ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰς ἀκάνθας, καὶ ἀνέβησαν αἱ 7
 ἄκανθαι καὶ ἀπέπνιξαν αὐτά. ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν 8
 τὴν καλὴν καὶ ἐδίδου καρπὸν, ὃ μὲν ἑκατὸν ὃ δὲ ἐξήκον-
 τα ὃ δὲ τριάκοντα. Ὁ ἔχων ὧτα ἀκουέτω. Καὶ ⁹₁₀

προσελθόντες οἱ μαθηταὶ εἶπαν αὐτῷ Διὰ τί ἐν παραβολαῖς
 λαλεῖς αὐτοῖς; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν ^Τ ὅτι Ὑμῖν δέδοται 11
 γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, ἐκείνοις
 δὲ οὐ δέδοται. ὅστις γὰρ ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ καὶ περισ- 12
 σευθήσεται· ὅστις δὲ οὐκ ἔχει, καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐ-
 τοῦ. διὰ τοῦτο ἐν παραβολαῖς αὐτοῖς λαλῶ, ὅτι βλέποντες 13
 οὐ βλέπουσιν καὶ ἀκούοντες οὐκ ἀκούουσιν οὐδὲ συνίουσιν·
 καὶ ἀναπληροῦνται αὐτοῖς ἡ προφητεία Ἡσαίου ἡ λέγουσα 14

Ἐκοῦντες ἀκούετε καὶ οὐ μὴ συνῆτε,

καὶ βλέποντες βλέψετε καὶ οὐ μὴ ἴδητε.

47 εἶπεν δέ τις αὐτῷ Ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἔξω ἐσθί-
 κασιν ζητοῦντές σοι λαλήσαι.

15 ἔΠΑΧΥΝΘΗ ΓΑΡ Ἡ ΚΑΡΔΙΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΤΟΥΤΟΥ,
 καὶ τοῖς ὥσιν βαρέως ἤκουσαν,
 καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμмыσαν·
 μή ποτε ἴδωσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς
 καὶ τοῖς ὥσιν ἀκούσῃσιν
 καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσιν καὶ ἐπιστρέψωσιν,
 καὶ ἰάσθαι αὐτούς.

16 ὑμῶν δὲ μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ ὅτι βλέπουσιν, καὶ τὰ ὄντα
 17 [ὑμῶν] ὅτι ἀκούουσιν. ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν ὅτι πολλοὶ προ-
 φῆται καὶ δίκαιοι ἐπεθύμησαν ἰδεῖν ἃ βλέπετε καὶ οὐκ εἶδαν,
 18 καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε καὶ οὐκ ἤκουσαν. Ὑμεῖς
 19 οὖν ἀκούσατε τὴν παραβολὴν τοῦ σπείραντος. Παντὸς
 ἀκούοντος τὸν λόγον τῆς βασιλείας καὶ μὴ συνιέντος, ἔρχε-
 20 ται ὁ πονηρὸς καὶ ἀρπάζει τὸ ἐσπαρμένον ἐν τῇ καρδίᾳ
 αὐτοῦ· οὗτός ἐστιν ὁ παρὰ τὴν ὁδὸν σπαρεῖς. ὁ δὲ ἐπὶ τὰ
 πετρῶδη σπαρεῖς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων καὶ εὐθὺς
 21 μετὰ χαρᾶς λαμβάνων αὐτόν· οὐκ ἔχει δὲ ρίζαν ἐν ἑαυτῷ
 ἀλλὰ πρόσκαιρός ἐστιν, γενομένης δὲ θλίψεως ἢ διωγμοῦ
 22 διὰ τὸν λόγον εὐθὺς σκανδαλίζεται. ὁ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας
 σπαρεῖς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων καὶ ἡ μέριμνα
 τοῦ αἵματος καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου συνπνίγει τὸν λόγον,
 23 καὶ ἄκαρπος γίνεται. ὁ δὲ ἐπὶ τὴν καλὴν γῆν σπαρεῖς,
 οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων καὶ συνιείς, ὃς δὴ καρπο-
 φορεῖ καὶ ποιεῖ ὃ μὲν ἑκατὸν ὃ δὲ ἐξήκοντα ὃ δὲ τριάκοντα.
 24 Ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς λέγων Ὁμοιω-
 θη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ σπείραντι καλὸν σπέρ-
 25 μα ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ. ἐν δὲ τῷ καθεύδειν τοὺς ἀνθρώπους
 ἦλθεν αὐτοῦ ὁ ἐχθρὸς καὶ ἐπέσπειρεν ζιζάνια ἀνὰ μέσον
 26 τοῦ σίτου καὶ ἀπῆλθεν. ὅτε δὲ ἐβλάστησεν ὁ χόρτος καὶ
 27 καρπὸν ἐποίησεν, τότε ἐφάνη καὶ τὰ ζιζάνια. προσελ-
 θόντες δὲ οἱ δούλοι τοῦ οἰκοδεσπότου εἶπον αὐτῷ Κύριε,
 οὐχὶ καλὸν σπέρμα ἔσπειρας ἐν τῷ σῷ ἀγρῷ; πόθεν οὖν
 28 ἔχει ζιζάνια; ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς Ἐχθρὸς ἄνθρωπος τοῦτο

ἐποίησεν. οἱ δὲ αὐτῷ λέγουσιν Θέλεις οὖν ἀπελθόντες
 συλλέξωμεν αὐτά; ὁ δὲ φησιν Οὐ, μὴ ποτε συλλέγον- 29
 τες τὰ ζιζάνια ἐκριζώσητε ἅμα αὐτοῖς τὸν σῖτον· ἄφετε 30
 συναυξάνεσθαι ἀμφότερα ἕως τῷ θερισμοῦ· καὶ ἐν καιρῷ
 τοῦ θερισμοῦ ἐρῶ τοῖς θερισταῖς Συλλέξατε πρῶτον τὰ ζιζά-
 νια καὶ δήσατε αὐτὰ [εἰς] δέσμας πρὸς τὸ κατακαῦσαι αὐτά,
 τὸν δὲ σῖτον ἑσπιδάτε· εἰς τὴν ἀποθήκην μου. Ἄλ- 31

λην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς λέγων Ὁμοία ἐστὶν ἡ
 βασιλεία τῶν οὐρανῶν κόκκῳ σινάπεως, ὃν λαβὼν ἄνθρωπος
 ἔσπειρεν ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ· ὁ μικρότερον μὲν ἐστὶν πάντων 32
 τῶν σπερμάτων, ὅταν δὲ αὐξηθῇ μείζον τῶν λαχάνων ἐστὶν
 καὶ γίνεται δένδρον, ὥστε ἐλθεῖν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
 καὶ κατασκηνοῖν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ. Ἄλ- 33

λην παραβολὴν [ἐλάλησεν αὐτοῖς]· Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασι-
 λεῖα τῶν οὐρανῶν ζύμη, ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυψεν εἰς
 ἀλεύρου σάτα τρία ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον. Ταῦτα 34

πάντα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν παραβολαῖς τοῖς ὄχλοις, καὶ
 χωρὶς παραβολῆς οὐδὲν ἐλάλει αὐτοῖς· ὅπως πληρωθῇ τὸ 35
 ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος

Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου,

ἐρεῖζομαι κεκρυμμένα ἀπὸ καταβολῆς.

Τότε ἀφίεις τοὺς ὄχλους ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν. Καὶ 36
 προσήλθαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες Διασάφησον
 ἡμῖν τὴν παραβολὴν τῶν ζιζανίων τοῦ ἀγροῦ. ὁ δὲ ἀπο- 37
 κριθεὶς εἶπεν Ὁ σπείρων τὸ καλὸν σπέρμα ἐστὶν ὁ υἱὸς
 τοῦ ἀνθρώπου· ὁ δὲ ἀγρός ἐστὶν ὁ κόσμος· τὸ δὲ καλὸν 38
 σπέρμα, οὗτοί εἰσιν οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας· τὰ δὲ ζιζανία
 εἰσιν οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ, ὁ δὲ ἐχθρὸς ὁ σπείρας αὐτά 39
 ἐστὶν ὁ διάβολος· ὁ δὲ θερισμὸς συντέλεια αἰῶνός ἐστιν,
 οἱ δὲ θερισταὶ ἄγγελοι εἰσιν. ὥσπερ οὖν συλλέγεται τὰ 40
 ζιζάνια καὶ πυρὶ κατακαίεται, οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντε-
 λείᾳ τοῦ αἰῶνος· ἀποστελεῖ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τοὺς ἁγ- 41
 γέλους αὐτοῦ, καὶ συλλέξουσιν ἐκ τῆς βασιλείας αὐτοῦ

πάντα τὰ σκάνδαλα καὶ τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν,
 42 καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται
 43 ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὁδόντων. Τότε οἱ δίκαιοι
 ἐκλάμψουσιν ὡς ὁ ἥλιος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρὸς
 44 αὐτῶν. Ὁ ἔχων ὧτα ἀκουέτω. Ὅμοία ἐστὶν
 ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν θησαυρῷ κεκρυμμένῳ ἐν τῷ
 ἀγρῷ, ὃν εὐρὼν ἄνθρωπος ἔκρυψεν, καὶ ἀπὸ τῆς χαρᾶς
 αὐτοῦ ὑπάγει καὶ πωλεῖ[†] ὅσα ἔχει καὶ ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν
 45 ἐκείνον. Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν
 46 οὐρανῶν[†] ἐμπόρῳ ζητοῦντι καλοὺς μαργαρίτας· εὐρὼν δὲ
 ἔνα πολύτιμον μαργαρίτην ἀπελθὼν πέπρακεν πάντα ὅσα
 47 εἶχεν καὶ ἠγόρασεν αὐτόν. Πάλιν ὁμοία ἐστὶν
 ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν σαγήνῃ βληθείσῃ εἰς τὴν θάλασ-
 48 σαν καὶ ἐκ παντὸς γένους συναγαγούσῃ· ἣν ὅτε ἐπληρώθη
 ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν καὶ καθίσαντες συνέλε-
 49 ξαν τὰ καλὰ εἰς ἄγην, τὰ δὲ σαπρὰ ἔξω ἔβαλον. οὕτως
 ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος· ἐξελεύσονται οἱ ἄγγε-
 λοι καὶ ἀφοριοῦσιν τοὺς πονηροὺς ἐκ μέσου τῶν δικαίων
 50 καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται
 51 ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὁδόντων. Συν-
 52 ἤκατε ταῦτα πάντα; λέγουσιν αὐτῷ Ναί. ὁ δὲ εἶπεν
 αὐτοῖς Διὰ τοῦτο πᾶς γραμματεὺς μαθητευθεὶς τῇ βασι-
 λείᾳ τῶν οὐρανῶν ὁμοίος ἐστὶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ ὅστις
 ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ καινὰ καὶ παλαιά.
 53 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τὰς παραβολὰς
 54 ταύτας, μετῆρεν ἐκεῖθεν. καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ
 ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν, ὥστε ἐκπλήσ-
 σεσθαι αὐτοὺς καὶ λέγειν Πόθεν τούτῳ ἡ σοφία αὕτη καὶ
 55 αἱ δυνάμεις; οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τοῦ τέκτονος υἱός; οὐχ ἡ
 μήτηρ αὐτοῦ λέγεται Μαριὰμ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Ἰάκω-
 56 βος καὶ Ἰωσήφ καὶ Σίμων καὶ Ἰούδας; καὶ αἱ ἀδελφαὶ
 αὐτοῦ οὐχὶ πᾶσαι πρὸς ἡμᾶς εἰσὶν; πόθεν οὖν τούτῳ ταῦτα
 57 πάντα; καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν

αὐτοῖς Οὐκ ἔστιν προφήτης ἄτιμος εἰ μὴ ἐν τῇ [†] πατρίδι
καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. Καὶ οὐκ ἐποίησεν ἐκεῖ δυνάμεις 58
πολλὰς διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν.

Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ τετραάρχης 1
τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ, καὶ εἶπεν τοῖς παισὶν αὐτοῦ Οὗτός ἐστιν 2
Ἰωάννης ὁ βαπτιστής· αὐτὸς ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ
διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ. Ὁ γὰρ Ἡρώ- 3
δης κρατήσας τὸν Ἰωάννην ἔδωκεν καὶ ἐν φυλακῇ ἀπέθετο
διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ,
ἔλεγεν γὰρ ὁ Ἰωάννης αὐτῷ Οὐκ ἔξεστίν σοι ἔχειν αὐτήν· 4
καὶ θέλων αὐτὸν ἀποκτεῖναι ἐφοβήθη τὸν ὄχλον, ὅτι ὡς προ- 5
φήτην αὐτὸν εἶχον. γενεσίους δὲ γενομένοις τοῦ Ἡρώδου 6
ᾠρχήσατο ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρωδιάδος ἐν τῷ μέσῳ καὶ
ἤρεσεν τῷ Ἡρώδῃ, ὅθεν μετὰ ὅρκου ὡμολόγησεν αὐτῇ 7
δοῦναι ὃ ἐὰν αἰτήσῃται. ἡ δὲ προβιβασθεῖσα ὑπὸ τῆς 8
μητρὸς αὐτῆς Δός μοι, φησὶν, ὧδε ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν
Ἰωάννου τοῦ βαπτιστρῦ. καὶ λυπηθεὶς ὁ βασιλεὺς διὰ 9
τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους ἐκέλευσεν δοθῆναι,
καὶ πέμψας ἀπεκεφάλισεν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ· καὶ ¹⁰
ἤνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι καὶ ἐδόθη τῷ κορασίῳ, ¹¹
καὶ ἤνεγκεν τῇ μητρὶ αὐτῆς. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθη- ¹²
ταὶ αὐτοῦ ἦραν τὸ πτώμα καὶ ἔθαψαν αὐτόν, καὶ ἐλθόντες
ἀπήγγειλαν τῷ Ἰησοῦ. Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ¹³
ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν·
καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἠκολούθησαν αὐτῷ [†] περὶ ἀπὸ τῶν
πόλεων. Καὶ ἐξελθὼν εἶδεν πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγ- ¹⁴
χνίσθη ἐπ' αὐτοῖς καὶ ἐθεράπευσεν τοὺς ἀρρώστους αὐτῶν.
Ὁψίας δὲ γενομένης προσῆλθαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ λέγοντες ¹⁵
Ἐρημός ἐστιν ὁ τόπος καὶ ἡ ὥρα ἥδη παρήλθεν· ἀπό-
λυσον τοὺς ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας ἀγο-
ράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς ¹⁶
Οὐ χρειάν ἔχουσιν ἀπελθεῖν· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν.

57 ἰδίᾳ 13 περὶ 15 παρήλθεν ἡδη· ἀπόλυσον οὖν 19 ἐκέλευσεν τοὺς...

17 οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ Οὐκ ἔχομεν ὧδε εἰ μὴ πέντε ἄρτους
 18 καὶ δύο ἰχθύας. ὁ δὲ εἶπεν Φέρετέ μοι ὧδε αὐτούς.
 19 καὶ ῥα κελεύσας τοὺς ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τοῦ χόρτου,
 λαβὼν τὸν πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας
 εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησεν καὶ κλάσας ἔδωκεν τοῖς μαθη-
 20 ταῖς τοὺς ἄρτους οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις. καὶ ἔφαγον
 πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν, καὶ ἦσαν τὸ περισσεῦον τῶν
 21 κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις. οἱ δὲ ἐσθίοντες
 ἦσαν ἄνδρες ὥσπερ πεντακισχίλιοι χωρὶς γυναικῶν καὶ παι-
 22 δίων. Καὶ [εὐθέως] ἠνάγκασεν τοὺς μαθητὰς ἐμ-
 βῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως
 23 οὗ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους. καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους
 ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατ' ἰδίαν προσεύξασθαι. ὁψίας δὲ γενο-
 24 μένης μόνος ἦν ἐκεῖ. Τὸ δὲ πλοῖον ἤδη ῥα σταδίου πολλοὺς
 ἀπὸ τῆς γῆς ἀπείχεν, βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων,
 25 ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος. Τετάρτῃ δὲ φυλακῇ τῆς νυκτὸς
 26 ἦλθεν πρὸς αὐτοὺς περιπατῶν ἐπὶ τὴν θάλασσαν. οἱ δὲ
 μαθηταὶ ἰδόντες αὐτὸν ἐπὶ τῆς θαλάσσης περιπατοῦντα
 ἐταράχθησαν λέγοντες ὅτι Φάντασμα ἐστίν, καὶ ἀπὸ τοῦ
 27 φόβου ἔκραξαν. εὐθὺς δὲ ἐλάλησεν [ὁ Ἰησοῦς] αὐτοῖς λέγων
 28 Θαρσεῖτε, ἐγὼ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος
 εἶπεν αὐτῷ Κύριε, εἰ σὺ εἶ, κέλευσόν με ἐλθεῖν πρὸς σέ
 29 ἐπὶ τὰ ὕδατα· ὁ δὲ εἶπεν Ἐλθέ. καὶ καταβὰς ἀπὸ τοῦ
 πλοίου Πέτρος περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα ῥα ἦλθεν πρὸς
 30 τὸν Ἰησοῦν. βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἐφοβήθη, καὶ ἄρξά-
 μενος καταποντίζεσθαι ἔκραξεν λέγων Κύριε, σῶσόν με.
 31 εὐθέως δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἐπελάβετο αὐτοῦ
 32 καὶ λέγει αὐτῷ Ὁλιγόπιστε, εἰς τί ἐδίστασας; καὶ ἀνα-
 33 βάντων αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος. οἱ δὲ
 ἐν τῷ πλοίῳ προσεκύνησαν αὐτῷ λέγοντες Ἀληθῶς θεοῦ
 34 υἱὸς εἶ. Καὶ διαπεράσαντες ἦλθαν ἐπὶ τὴν γῆν
 35 εἰς Γεννησαρέτ. καὶ ἐπιγνόντες αὐτὸν οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου
 ἐκείνου ἀπέστειλαν εἰς ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην, καὶ

...χόρτου καὶ λαβὼν

22 τὸ

24 μέσον τῆς θαλάσσης ἦν

29 ἐλθεῖν

προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας, καὶ παρε- 36
κάλουν [αὐτὸν] ἵνα μόνον ἄψωνται τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱμα-
τίου αὐτοῦ· καὶ ὅσοι ἤψαντο διεσώθησαν.

Τότε προσέρχονται τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ Ἱεροσολύμων Φαρι- 1
σαῖοι καὶ γραμματεῖς λέγοντες Διὰ τί οἱ μαθηταί σου πα- 2
ραβαίνουνσιν τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων; οὐ γὰρ
νύπτονται τὰς χεῖρας ὅταν ἄρτον ἐσθίωσιν. ὁ δὲ ἀποκρι- 3
θεὶς εἶπεν αὐτοῖς Διὰ τί καὶ ὑμεῖς παραβαίνετε τὴν ἐντολὴν
τοῦ θεοῦ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν; ὁ γὰρ θεὸς εἶπεν 4
Τίμα τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, καὶ Ὁ κακολογῶν
πατέρα ἢ μητέρα θανάτῳ τελεγτάτῳ· ὑμεῖς δὲ λέγετε 5
Ὅς ἂν εἴπῃ τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρί Δῶρον ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ
ὠφελῇθῃς, οὐ μὴ τιμήσῃ τὸν πατέρα αὐτοῦ· καὶ ἡκυρώ- 6
σατε τὸν Ἰόγον τοῦ θεοῦ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν. ὑπο- 7
κριταί, καλῶς ἐπροφήτευσεν περὶ ὑμῶν Ἡσαίας λέγων

Ὁ λαὸς οὗτος τοῖς χεῖλεσίν με τιμᾷ, 8

ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ·

μάτην δὲ κέβονταί με, 9

Διδάσκοντες διδασκαλίας ἐντάλματα ἀνθρώπων.

Καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον εἶπεν αὐτοῖς Ἀκούετε καὶ 10
συνίετε· οὐ τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸ στόμα κοινοῖ τὸν ἄν- 11
θρωπον, ἀλλὰ τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ στόματος τοῦτο
κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.

Τότε προσελθόντες οἱ μα- 12
θηταὶ λέγουσιν αὐτῷ Οἶδας ὅτι οἱ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες
τὸν λόγον ἐσκανδαλίσθησαν; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν Πᾶσα 13
φυτεία ἣν οὐκ ἐφύτευσεν ὁ πατήρ μου ὁ οὐράνιος ἐκρι-
ζωθήσεται. ἄφετε αὐτούς· τυφλοὶ εἰσιν ὁδηγοί· τυφλὸς 14
δὲ τυφλὸν ἐὰν ὁδηγῇ, ἀμφότεροι εἰς βόθυνον πεσοῦν-
ται.

Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ Φρά- 15
σον ἡμῖν τὴν παραβολήν. ὁ δὲ εἶπεν Ἀκμὴν καὶ ὑμεῖς 16
ἀσύνετοί ἐστε; οὐ νοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ εἰσπορευόμενον εἰς 17
τὸ στόμα εἰς τὴν κοιλίαν χωρεῖ καὶ εἰς ἀφεδρῶνα ἐκβάλλ-
εται; τὰ δὲ ἐκπορευόμενα ἐκ τοῦ στόματος ἐκ τῆς καρ- 18

19 δίας ἐξέρχεται, κάκεινα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον. ἐκ γὰρ τῆς καρδίας ἐξέρχονται διαλογισμοὶ πονηροί, φόνοι, μοιχείαι, 20 πορνείαι, κλοπαί, ψευδομαρτυρίαι, βλασφημίαι. ταῦτά ἐστιν τὰ κοινούντα τὸν ἄνθρωπον, τὸ δὲ ἀνίπτοις χερσὶν φαγεῖν οὐ κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.

21 Καὶ ἐξελθὼν ἐκείθεν ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη 22 Τύρου καὶ Σιδῶνος. Καὶ ἰδοὺ γυνὴ Χαναanaία ἀπὸ τῶν ὀρίων ἐκείνων ἐξελθοῦσα ἔκραζεν[†] λέγουσα Ἐλέησόν με, κύριε υἱὸς[†] Δαυεὶδ· ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται. 23 ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠρώτουν αὐτὸν λέγοντες Ἀπόλυσον αὐτήν, ὅτι 24 κράζει ὀπισθεν ἡμῶν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν Οὐκ ἀπεστάλην εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. 25 ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσεκύνει αὐτῷ λέγουσα Κύριε, βοήθει μοι. 26 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν Οὐκ ἐστιν καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον 27 τῶν τέκνων καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. ἡ δὲ εἶπεν Ναί, κύριε, καὶ [γὰρ] τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν 28 πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν. τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ ὦ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις· γενηθήτω σοι ὡς θέλεις. καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

29 Καὶ μεταβὰς ἐκείθεν ὁ Ἰησοῦς ἦλθεν παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἀναβὰς εἰς τὸ ὄρος ἐκάθητο ἐκεῖ. καὶ προσῆλθον αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν ἡλωδούς, 30 κυλλοὺς, τυφλοὺς, κωφοὺς,[†] καὶ ἐτέρους πολλούς, καὶ ἔριψαν αὐτοὺς παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἐθεράπευσεν 31 αὐτούς· ὥστε τὸν ὄχλον[†] θαυμάσαι βλέποντας κωφοὺς ἡλαλοῦντας[†] καὶ ἡλωδούς περιπατοῦντας καὶ τυφλοὺς βλέ- 32 ποντας· καὶ ἐδόξασαν[†] τὸν θεὸν Ἰσραὴλ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ εἶπεν Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι [ἤδη] ἡμέραι τρεῖς 33 προσμένουσίν μοι καὶ οὐκ ἔχουσιν τί φάγωσιν· καὶ ἀπολύσαι αὐτοὺς νήστευσι οὐ θέλω, μή ποτε ἐκλυθῶσιν ἐν τῇ

ὁδῶ. καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταί· Πόθεν ἡμῖν ἐν ἐρημίᾳ 33
 ἄρτοι τοσοῦτοι ὥστε χορτάσαι ὄχλον τοσοῦτον; καὶ λέγει 34
 αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πόσους ἄρτους ἔχετε; οἱ δὲ εἶπαν· Ἑπτὰ,
 καὶ ὀλίγα ἰχθύδια. καὶ παραγγείλας τῷ ὄχλῳ ἀναπεσεῖν 35
 ἐπὶ τὴν γῆν ἔλαβεν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους καὶ τοὺς ἰχθύας καὶ 36
 εὐχαριστήσας ἔκλασεν καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς οἱ δὲ μα-
 θηταὶ τοῖς ὄχλοις. καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν, 37
 καὶ τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων ἦσαν ἑπτὰ σφυρίδας
 πλήρεις. οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν ^τ τετρακισχίλιοι ἄνδρες χω- 38
 ρὶς ^γ γυναικῶν καὶ παιδίων. Καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους 39
 ἐνέβη εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄρια Μαγαδάν.

Καὶ προσελθόντες [οἱ] Φαρισαῖοι καὶ Σαδδουκαῖοι πει- 1
 ράζοντες ἔπηρώτησαν αὐτὸν σημεῖον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπι-
 δεῖξαι αὐτοῖς. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· [Ἵ] 2
 Οφίας γενο-
 μένης λέγετε· Εὐδία, πυρράζει γὰρ ὁ οὐρανός· καὶ πρωί 3
 Σήμερον χειμών, πυρράζει γὰρ στυγνάζων ὁ οὐρανός. τὸ
 μὲν πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ γινώσκετε διακρίνειν, τὰ δὲ
 σημεῖα τῶν καιρῶν οὐ δύνασθε.]] Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοι- 4
 χαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ, καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ
 εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ. καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς ἀπῆλ-
 θεν. Καὶ ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ εἰς τὸ πέραν 5
 ἐπελάθοντο ἄρτους λαβεῖν. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς 6
 Ὅρατε καὶ προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ
 Σαδδουκαίων. οἱ δὲ διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς λέγοντες ὅτι 7
 ἄρτους οὐκ ἐλάβομεν. γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Τί διαλο- 8
 γίζεσθε ἐν ἑαυτοῖς, ὀλιγόπιστοι, ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχετε;
 οὐπω νοεῖτε, οὐδὲ μνημονεύετε τοὺς πέντε ἄρτους τῶν 9
 πεντακισχιλίων καὶ πόσους κοφίνους ἐλάβετε; οὐδὲ τοὺς 10
 ἑπτὰ ἄρτους τῶν τετρακισχιλίων καὶ πόσας σφυρίδας ἐλά-
 βετε; πῶς οὐ νοεῖτε ὅτι οὐ περὶ ἄρτων εἶπον ὑμῖν; προσ- 11
 ἔχετε δὲ ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων.
 τότε συνῆκαν ὅτι οὐκ εἶπεν προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης [τῶν 12
 ἄρτων] ἀλλὰ ἀπὸ τῆς διδαχῆς τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδ-

δουκαίων.

- 13 Ἐλθὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρίας τῆς Φιλίπ-
 14 που ἡρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγων Τίνα λέγουσιν οἱ
 15 ἄνθρωποι εἶναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; οἱ δὲ εἶπαν Οἱ μὲν
 16 Ἰωάννην τὸν βαπτιστήν, ἄλλοι δὲ Ἡλείαν, ἕτεροι δὲ Ἱερε-
 17 μίαν ἢ ἓνα τῶν προφητῶν. λέγει αὐτοῖς Ὑμεῖς δὲ τίνα με
 18 λέγετε εἶναι; ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος εἶπεν Σὺ εἶ ὁ
 19 χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ
 20 Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ Μακάριος εἶ, Σίμων Βαριωνᾶ, ὅτι σὰρξ
 καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέν σοι ἀλλ' ὁ πατήρ μου ὁ ἐν [τοῖς]
 21 οὐρανοῖς· καὶ γὰρ ἐγὼ σοι λέγω ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ
 ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι
 22 ᾧδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς· δώσω σοι τὰς κλεῖδας τῆς
 βασιλείας τῶν οὐρανῶν, καὶ ὃ ἐὰν δήσῃς ἐπὶ τῆς γῆς
 23 ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς, καὶ ὃ ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς
 24 γῆς ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Τότε ἔπετίμησεν τοῖς
 μαθηταῖς ἵνα μηδενὶ εἰπωσιν ὅτι αὐτὸς ἐστίν ὁ χριστός.

- 21 ΑΠΟ ΤΟΤΕ ἤρξατο Ἰησοῦς Χριστὸς δεικνύειν τοῖς
 μαθηταῖς αὐτοῦ ὅτι δεῖ αὐτὸν εἰς Ἱεροσόλυμα ἀπελθεῖν καὶ
 22 πολλὰ παθεῖν ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ
 γραμματέων καὶ ἀποκτανθῆναι καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆ-
 23 ναι. καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν ὁ Πέτρος ἤρξατο ἐπιτι-
 24 μᾶν αὐτῷ λέγων Ὁ Θεὸς σοι, κύριε· οὐ μὴ ἔσται σοι
 25 τοῦτο. ὁ δὲ στραφεὶς εἶπεν τῷ Πέτρῳ Ὑπαγε ὀπίσω μου,
 26 Σατανᾶ· σκάνδαλον εἶ ἐμοῦ; ὅτι σὺ φρονεῖς τὰ τοῦ θεοῦ
 ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων. Τότε [ὁ] Ἰησοῦς
 εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν,
 27 ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ
 28 ἀκολουθήτω μοι. ὃς γὰρ ἐὰν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
 29 σῶσαι ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν
 30 αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ εὕρήσει αὐτήν. τί γὰρ ὠφεληθήσεται

ἄνθρωπος ἐὰν τὸν κόσμον ὅλον κερδήσῃ τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ζημιωθῇ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; μέλλει γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεσθαι 27 ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ, καὶ τότε ἀποδώσει ἐκάστῳ κατὰ τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ. ἀμὴν 28 λέγω ὑμῖν ὅτι εἰσὶν τινες τῶν ὧδε ἐστῶτων οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσιν τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

Καὶ μεθ' ἡμέρας ἕξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέ- 1 τρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν. καὶ μετεμορ- 2 φώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς. καὶ ἰδοὺ ὥφθη αὐτοῖς Μωυσῆς καὶ Ἠλείας συναλαλῶντες 3 μετ' αὐτοῦ. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν τῷ Ἰησοῦ 4 Κύριε, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· εἰ θέλεις, ποιήσω ὧδε τρεῖς σκηνάς, σοὶ μίαν καὶ Μωυσεῖ μίαν καὶ Ἠλείᾳ μίαν. ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἰδοὺ νεφέλη φωτινὴ ἐπεσκίασεν 5 αὐτούς, καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· ἀκούετε αὐτοῦ. καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ ἔπεσαν ἐπὶ πρόσωπον 6 αὐτῶν καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα. καὶ προσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς 7 καὶ ἀψάμενος αὐτῶν εἶπεν Ἐγέρθητε καὶ μὴ φοβεῖσθε. ἐπάραντες δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν οὐδένα εἶδον εἰ μὴ 8 αὐτὸν Ἰησοῦν μόνον. Καὶ καταβαινόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ 9 ὄρους ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων Μηδενὶ εἶπητε τὸ ὄραμα ἕως οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἐγερθῇ. Καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ λέγοντες Τί οὖν οἱ 10 γραμματεῖς λέγουσιν ὅτι Ἠλείαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον; ὁ δὲ 11 ἀποκριθεὶς εἶπεν Ἠλείας μὲν ἔρχεται καὶ ἀποκαταστήσει πάντα· λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι Ἠλείας ἤδη ἦλθεν, καὶ οὐκ ἐπέ- 12 γνωσαν αὐτὸν ἀλλὰ ἐποίησαν ἐν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν· οὕτως καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει πάσχειν ὑπ' αὐτῶν. τότε 13

συνήκαν οἱ μαθηταὶ ὅτι περὶ Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ εἶπεν αὐτοῖς.

- 14 Καὶ ἐλθόντων πρὸς τὸν ὄχλον προσῆλθεν αὐτῷ ἄνθρω-
 15 πος γονυπετῶν αὐτὸν καὶ λέγων Κύριε, ἐλέησόν μου τὸν
 16 υἱόν, ὅτι σεληνιάζεται καὶ κακῶς ἔχει, πολλάκις γὰρ
 17 πίπτει εἰς τὸ πῦρ καὶ πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ· καὶ προσ-
 ἤνεγκα αὐτὸν τοῖς μαθηταῖς σου, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν
 18 αὐτὸν θεραπεῦσαι. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν ὦ
 γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη, ἕως πότε μεθ' ὑμῶν
 ἔσομαι; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετέ μοι αὐτὸν ὧδε.
 19 καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ
 τὸ δαιμόνιον· καὶ ἐθεραπεύθη ὁ παῖς ἀπὸ τῆς ὥρας
 19 ἐκείνης. Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ
 κατ' ἰδίαν εἶπαν Διὰ τί ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν
 20 αὐτό; ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς Διὰ τὴν ὀλιγοπιστίαν ὑμῶν·
 ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον σινά-
 πεως, ἐρεῖτε τῷ ὄρει τούτῳ Μετάβα ἔνθεν ἐκεῖ, καὶ μετα-
 βήσεται, καὶ οὐδὲν ἀδυνατήσῃ ὑμῖν.

- 22 Συστρεφομένων δὲ αὐτῶν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ εἶπεν αὐτοῖς
 ὁ Ἰησοῦς Μέλλει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοσθαι εἰς
 23 χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ
 ἡμέρᾳ ἔγερθήσεται. καὶ ἐλυπήθησαν σφόδρα.
 24 Ἐλθόντων δὲ αὐτῶν εἰς Καφαρναοὺμ προσῆλθον οἱ τὰ
 δίδραχμα λαμβάνοντες τῷ Πέτρῳ καὶ εἶπαν Ὁ διδάσκαλος
 25 ὑμῶν οὐ τελεῖ τὰ δίδραχμα; λέγει Ναί. καὶ ἔλθοντα
 εἰς τὴν οἰκίαν προέφθασεν αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς λέγων Τί σοι
 δοκεῖ, Σίμων; οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἀπὸ τίνων λαμβά-
 νουσιν τέλη ἢ κῆνσον; ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐτῶν ἢ ἀπὸ τῶν
 26 ἀλλοτρίων; εἰπόντος δὲ Ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων, ἔφη αὐτῷ ὁ
 27 Ἰησοῦς Ἄραγε ἐλεύθεροὶ εἰσιν οἱ υἱοί; ἵνα δὲ μὴ σκαν-
 δαλίσωμεν αὐτούς, πορευθεὶς εἰς θάλασσαν βάλε ἄγκι-
 στρον καὶ τὸν ἀναβάντα πρῶτον ἰχθὺν ἄρον, καὶ ἀνοίξας

τὸ στόμα αὐτοῦ εὐρήσεις στατήρα· ἐκείνον λαβὼν δὸς αὐτοῖς ἀντὶ ἐμοῦ καὶ σοῦ.

Ἐν ἐκείνῃ ᾧ τῇ ὥρᾳ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ λέγοντες Τίς ἄρα μείζων ἐστὶν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν; καὶ προσκαλεσάμενος παιδίον ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν 2 καὶ εἶπεν Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ στραφῆτε καὶ γένησθε 3 ὡς τὰ παιδία, οὐ μὴ εἰσέλθῃτε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. ὅστις οὖν ταπεινώσει ἑαυτὸν ὡς τὸ παιδίον τοῦτο, οὗτός 4 ἐστὶν ὁ μείζων ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· καὶ ὅς ἐὰν 5 δέξῃται ἐν παιδίῳ τοιοῦτο ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται· ὅς δ' ἂν σκανδαλίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν 6 πιστευόντων εἰς ἐμέ, συμφέρει αὐτῷ ἵνα κρεμασθῇ μύλος ὀνικὸς περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ καταποντισθῇ ἐν τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης. Οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῶν σκανδάλων· ἀνάγκη γὰρ ἔλθῃν τὰ σκάνδαλα, πλὴν οὐαὶ τῷ 7 ἀνθρώπῳ δι' οὗ τὸ σκάνδαλον ἔρχεται. Εἰ δέ 8

ἡ χεὶρ σου ἢ ὁ πούς σου σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλὸν σοί ἐστὶν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν κυλλὸν ἢ χωλόν, ἢ δύο χεῖρας ἢ δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον. καὶ εἰ ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλὸν σοί ἐστὶν μονόφθαλμον εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός.

Ὅρατε μὴ καταφρονήσητε ἐνὸς τῶν 10 μικρῶν τούτων, λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἔν οὐρανοῖς ᾧ διὰ παντὸς βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. τί ὑμῖν δοκεῖ; ἐὰν γένηταί τινι 12 ἀνθρώπῳ ἑκατὸν πρόβατα καὶ πλανηθῇ ἐν ἑξ αὐτῶν, οὐχὶ ἀφήσει τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα ἐπὶ τὰ ὄρη καὶ πορευθεὶς ζητεῖ τὸ πλανώμενον; καὶ ἐὰν γένηται εὐρεῖν αὐτό, ἀμὴν 13 λέγω ὑμῖν ὅτι χαίρει ἐπ' αὐτῷ μᾶλλον ἢ ἐπὶ τοῖς ἐνενήκοντα ἐννέα τοῖς μὴ πεπλανημένοις. οὕτως οὐκ ἐστὶν 14 θέλημα ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου ἵνα

- 15 ἀπόληται ἐν τῶν μικρῶν τούτων. Ἐὰν δὲ
 ἀμαρτήσῃ ὁ ἀδελφός σου, ὕπαγε ἑλεγχσον αὐτὸν μεταξὺ
 σοῦ καὶ αὐτοῦ μόνου. εἰάν σου ἀκούσῃ, ἐκέρδησας τὸν
 16 ἀδελφόν σου· εἰάν δὲ μὴ ἀκούσῃ, παράλαβε ἑμετὰ σοῦ ἔτι
 ἓνα ἢ δύο, ἵνα ἐπὶ στόματος λόγος μαρτύρων ἢ τριῶν
 17 σταθῇ πᾶν ῥήμα· εἰάν δὲ παρακούσῃ αὐτῶν, εἰπὸν τῇ ἐκ-
 κλησίᾳ· εἰάν δὲ καὶ τῆς ἐκκλησίας παρακούσῃ, ἔστω σοι
 18 ὥσπερ ὁ ἐθνικός καὶ ὁ τελώνης. Ἀμὴν λέγω
 ὑμῖν, ὅσα εἰάν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται δεδεμένα ἐν
 οὐρανῷ καὶ ὅσα εἰάν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται λελυμένα
 19 ἐν οὐρανῷ. Πάλιν [ἀμὴν] λέγω ὑμῖν ὅτι εἰάν δύο συμ-
 φωνήσωσιν ἐξ ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ παντὸς πράγματος
 οὗ εἰάν αἰτήσωνται, γενήσεται αὐτοῖς παρὰ τοῦ πατρὸς
 20 μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. οὗ γάρ εἰσιν δύο ἢ τρεῖς συνηγμέ-
 νοι εἰς τὸ ἕκον ὄνομα, ἐκεῖ εἰμὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν.
 21 Τότε προσελθὼν ὁ Πέτρος εἶπεν [αὐτῷ] Κύριε, ποσάκις
 ἀμαρτήσῃ εἰς ἐμέ ὁ ἀδελφός μου καὶ ἀφήσω αὐτῷ; ἕως ἐ-
 22 πτάκις; λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Οὐ λέγω σοι ἕως ἐπτάκις ἀλλὰ
 23 ἕως ἑβδομηκοντάκις ἑπτὰ. Διὰ τοῦτο ὁμοιώθη ἡ βασιλεία
 τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ ὃς ἠθέλησεν συνᾶραι λό-
 24 γον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ· ἀρξαμένου δὲ αὐτοῦ συναί-
 ρειν προσήχθη εἰς αὐτῷ ὀφειλέτης μυρίων ταλάντων.
 25 μὴ ἔχοντος δὲ αὐτοῦ ἀποδοῦναι ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ κύριος
 πρᾶθῃναι καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα καὶ πάντα ὅσα ἔχει,
 26 καὶ ἀποδοθῆναι. πεσὼν οὖν ὁ δούλος προσεκύνει αὐτῷ
 λέγων Μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ πάντα ἀποδώσω σοι.
 27 σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ κύριος τοῦ δούλου [ἐκείνου] ἀπέλυσεν
 28 αὐτόν, καὶ τὸ δάνιον ἀφήκεν αὐτῷ. ἐξελθὼν δὲ ὁ δούλος
 ἐκεῖνος εὗρεν ἓνα τῶν συνδούλων αὐτοῦ ὃς ὄφειλεν αὐτῷ
 ἑκατὸν δηνάρια, καὶ κρατήσας αὐτὸν ἔπνιγεν λέγων Ἀπό-
 29δος εἴ τι ὀφείλεις. πεσὼν οὖν ὁ σύνδουλος αὐτοῦ παρεκά-
 λει αὐτὸν λέγων Μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ ἀποδώσω
 30 σοι. ὁ δὲ οὐκ ἤθελεν, ἀλλὰ ἀπελθὼν ἔβαλεν αὐτὸν εἰς

φυλακὴν ἕως ἀποδῶ τὸ ὀφειλόμενον. ἰδόντες οὖν οἱ σύν- 31
 δουλοι αὐτοῦ τὰ γενόμενα ἐλυπήθησαν σφόδρα, καὶ ἐλ-
 θόντες διεσάφησαν τῷ κυρίῳ ἑαυτῶν πάντα τὰ γενόμενα.
 τότε προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ λέγει αὐτῷ 32
 Δοῦλε πονηρέ, πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν ἐκείνην ἀφήκά σοι,
 ἐπεὶ παρεκάλεσάς με· οὐκ ἔδει καὶ σὲ ἐλεῆσαι τὸν σύν- 33
 δουλόν σου, ὥς καγὼ σὲ ἠλέησα; καὶ ὀργισθεὶς ὁ κύριος 34
 αὐτοῦ παρέδωκεν αὐτὸν τοῖς βασανισταῖς ἕως [οὔ] ἀποδῶ
 πᾶν τὸ ὀφειλόμενον. Οὕτως καὶ ὁ πατήρ μου ὁ οὐράνιος 35
 ποιήσει ὑμῖν ἔαν μὴ ἀφῆτε ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ
 τῶν καρδιῶν ὑμῶν.

Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τού- 1
 τους, μετῆρεν ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄρια
 τῆς Ἰουδαίας πέραν τοῦ Ἰορδάνου. καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ 2
 ὄχλοι πολλοί, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς ἐκεῖ.

Καὶ προσῆλθαν αὐτῷ Φαρισαῖοι πειράζοντες αὐτὸν καὶ 3
 λέγοντες Εἰ ἔξεστιν ἀπολύσαι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ κατὰ
 πᾶσαν αἰτίαν; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν Οὐκ ἀνέγνωτε ὅτι 4
 ὁ κτίσας ἀπ' ἀρχῆς ἄρσεν καὶ θήλυ ἐποίησεν ἀγτοῦς
 καὶ εἶπεν Ἔνεκα τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν 5
 πατέρα καὶ τὴν μητέρα καὶ κολληθήσεται τῇ γυναικὶ
 ἀγτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν; ὥστε οὐκέτι 6
 εἰσὶν δύο ἀλλὰ σὰρξ μία· ὁ οὖν ὁ θεὸς συνέζευξεν ἄνθρω-
 πος μὴ χωρίζετω. λέγουσιν αὐτῷ Τί οὖν Μωυσῆς ἐνετείλα- 7
 το δοῦναι βιβλίον ἀποστασίου καὶ ἀπολύσαι; ὁ λέγει 8
 αὐτοῖς ὅτι Μωυσῆς πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἐπέ-
 τρεψεν ὑμῖν ἀπολύσαι τὰς γυναῖκας ὑμῶν, ἀπ' ἀρχῆς δὲ οὐ
 γέγονεν οὕτως. Ἰλέγω δὲ ὑμῖν ὅτι ὅς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυ- 9
 ναῖκα αὐτοῦ μὴ ἐπὶ πορνείᾳ καὶ γαμήσῃ ἄλλην μοιχᾶται.⁷
 λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταί· Εἰ οὕτως ἐστὶν ἡ αἰτία τοῦ ἀν- 10

7 αὐτήν 9 λέγω δὲ ὑμῖν, ὅς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ παρεκτός
 λόγου πορνείας, ποιεῖ αὐτὴν μοιχευθῆναι, καὶ ὁ ἀπολελυμένην γαμήσας
 μοιχᾶται. 14 αὐτοῖς 17 τήρησον 18 Ποίας; φησύν. | εἶπεν

11 θρώπου μετὰ τῆς γυναικός, οὐ συμφέρει γαμῆσαι. ὁ δὲ εἶ-
πεν αὐτοῖς. Οὐ πάντες χωροῦσι τὸν λόγον, ἀλλ' οἷς δέδοται.
12 εἰσὶν γὰρ εὐνοῦχοι οἵτινες ἐκ κοιλίας μητρὸς ἐγεννήθησαν
οὕτως, καὶ εἰσὶν εὐνοῦχοι οἵτινες εὐνουχίσθησαν ὑπὸ τῶν
ἀνθρώπων, καὶ εἰσὶν εὐνοῦχοι οἵτινες εὐνούχισαν ἑαυτοὺς
διὰ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. ὁ δυνάμενος χωρεῖν χω-
ρεῖτω.

13 Τότε προσηνέχθησαν αὐτῷ παιδία, ἵνα τὰς χεῖρας
ἐπιθῇ αὐτοῖς καὶ προσεύξηται· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμησαν
14 αὐτοῖς. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν ὅτι Ἄφετε τὰ παιδία καὶ μὴ
κωλύετε αὐτὰ ἔλθειν πρὸς με, τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν
15 ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. καὶ ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτοῖς
ἐπορεύθη ἐκεῖθεν.

16 Καὶ ἰδοὺ εἰς προσελθὼν αὐτῷ εἶπεν Διδάσκαλε, τί
17 ἀγαθὸν ποιήσω ἵνα σχῶ ζωὴν αἰώνιον; ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ
Τί με ἐρωτᾷς περὶ τοῦ ἀγαθοῦ; εἰς ἐστὶν ὁ ἀγαθός· εἰ δὲ
18 θέλεις εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, ἴσθι τὰς ἐντολάς. Ἄγει
αὐτῷ Ποίᾳ; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη ὅτι Τό Οὐ φονεύσεις, Οὐ
19 μοιχεύσεις, Οὐ κλέψεις, Οὐ ψευδομαρτυρήσεις, Τίμα
τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, καὶ Ἀγαπήσεις τὸν
20 πλησίον σου ὡς σεαυτόν. λέγει αὐτῷ ὁ νεανίσκος
21 Ταῦτα πάντα ἔφυλαξα· τί ἔτι ὑστερῶ; ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰη-
σοῦς Εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ὑπάγε πώλησόν σου τὰ ὑπάρ-
χοντα καὶ δός [τοῖς] πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανοῖς,
22 καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι. ἀκούσας δὲ ὁ νεανίσκος τὸν
λόγον [τοῦτον] ἀπῆλθεν λυπούμενος, ἦν γὰρ ἔχων κτήματα
23 πολλὰ.

Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ
Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι πλούσιος δυσκόλως εἰσελεύσεται εἰς
24 τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν, ἡ εὐκοπώ-
τερόν ἐστιν κάμηλον διὰ τρήματος ῥαφίδος εἰσελθεῖν ἢ
25 πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. ἀκούσαντες δὲ
οἱ μαθηταὶ ἐξεπλήσσοντο σφόδρα λέγοντες Τίς ἄρα δύ-
26 ναται σωθῆναι; ἐμβλέψας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς Παρὰ

ἀνθρώποις τοῦτο ἀδύνατόν ἐστιν, παρὰ δὲ θεῷ πάντα δυνατόν.

Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ 27 Ἴδόν ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἠκολουθήσαμεν σοι· τί ἄρα ἔσται ἡμῖν; ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς Ἀμὴν λέγω 28 ὑμῖν ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές μοι, ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ ὅταν καθίσῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καθήσεσθε καὶ ἑξήκοντα ἑπτὰ θρόνους κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ. καὶ πᾶς ὅστις ἀφήκεν οἰκίαν 25 ἢ ἀδελφούς ἢ ἀδελφὰς ἢ πατέρα ἢ μητέρα ἢ τέκνα ἢ ἀγροὺς ἔνεκεν τοῦ ἐμοῦ ὀνόματος, πολλαπλασίονα λήμψεται καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει. Πολλοὶ δὲ ἔσονται 30 πρῶτοι ἔσχατοι καὶ ἔσχατοι πρῶτοι. Ὁμοία γάρ ἐστιν 1 ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότη ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα πρῶτῳ μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ· συμφωνήσας δὲ μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίου 2 τὴν ἡμέραν ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. καὶ ἐξελθὼν περὶ τρίτην ὥραν εἶδεν ἄλλους ἐστῶτας ἐν τῇ 3 ἀγορᾷ ἀργοὺς· καὶ ἐκείνοις εἶπεν Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς 4 τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὁ ἐὰν ᾖ δίκαιον δώσω ὑμῖν· οἱ δὲ 5 ἀπήλθον. πάλιν [δὲ] ἐξελθὼν περὶ ἕκτην καὶ ἑνάτην ὥραν ἐποίησεν ὡσαύτως. περὶ δὲ τὴν ἑνδεκάτην ἐξελθὼν εὗρεν 6 ἄλλους ἐστῶτας, καὶ λέγει αὐτοῖς Τί ὧδε ἐστήκατε ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί; λέγουσιν αὐτῷ Ὅτι οὐδεὶς ἡμᾶς ἐμ- 7 σθώσατο· λέγει αὐτοῖς Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα. ὁψίας δὲ γενομένης λέγει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος 8 τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ Κάλεσον τοὺς ἐργάτας καὶ ἀπόδος 7 τὸν μισθὸν ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων ἕως τῶν πρώτων. ἐλθόντες δὲ οἱ περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν ἔλαβον ἀνὰ 9 δηνάριον. καὶ ἐλθόντες οἱ πρῶτοι ἐνόμισαν ὅτι πλεῖον λήμψονται· καὶ ἔλαβον [τὸ] ἀνὰ δηνάριον καὶ αὐτοί. λαβόν- 11 τες δὲ ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότη λέγοντες Οὗτοι 12 οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν ἐποίησαν, καὶ ἴσους αὐτοὺς ἡμῖν ἐποίησας τοῖς βαστάσασιν τὸ βάρος τῆς ἡμέρας καὶ τὸν

13 καύσωνα. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς ἔνι αὐτῶν εἶπεν Ἑταίρε, οὐκ ἀ-
 14 δικῶ σε· οὐχὶ δηναρίου συνεφώνησάς μοι; ἄρον τὸ σὸν
 καὶ ὑπαγε· θέλω ὅτ' τούτῳ τῷ ἐσχάτῳ δοῦναι ὡς καὶ σοί·
 15 οὐκ ἔξεστί μοι ὁ θέλω ποιῆσαι ἐν τοῖς ἐμοῖς; ἢ ὁ ὀφθαλ-
 16 μός σου πονηρός ἐστιν ὅτι ἐγὼ ἀγαθός εἰμι; Οὕτως ἔσονται οἱ ἔσχατοι πρῶτοι καὶ οἱ πρῶτοι ἔσχατοι.

17 Ἐλλομένων δὲ ἀναβαίνειν Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα παρέλα-
 βεν τοὺς δώδεκα [μαθητὰς] κατ' ἰδίαν, καὶ ἐν τῇ ὁδῷ εἶπεν
 18 αὐτοῖς Ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ
 ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ γραμματεῦ-
 19 σιν, καὶ κατακρινούσιν αὐτὸν [θανάτῳ], καὶ παραδώσουσιν
 αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν εἰς τὸ ἐμπαίξαι καὶ μαστιγῶσαι καὶ
 σταυρῶσαι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἔγερθήσεται.

20 Τότε προσῆλθεν αὐτῷ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου μετὰ
 τῶν υἱῶν αὐτῆς προσκυνούσα καὶ αἰτοῦσά τι ἅπ' αὐτοῦ.
 21 ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ Τί θέλεις; λέγει αὐτῷ Εἰπέ ἵνα
 καθίσωσιν οὗτοι οἱ δύο υἱοί μου εἰς ἐκ δεξιῶν καὶ εἰς ἐξ
 22 εὐωνύμων σου ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ
 Ἰησοῦς εἶπεν Οὐκ οἴδατε τί αἰτείσθε· δύνασθε πιεῖν τὸ
 ποτήριον ὃ ἐγὼ μέλλω πίνειν; λέγουσιν αὐτῷ Δυνάμεθα.
 23 λέγει αὐτοῖς Τὸ μὲν ποτήριόν μου πίεσθε, τὸ δὲ καθίσαι
 ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ εὐωνύμων οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι,
 24 ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου. καὶ ἀκού-
 25 σαντες οἱ δέκα ἡγανάκτησαν περὶ τῶν δύο ἀδελφῶν. ὁ δὲ
 Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς εἶπεν Οἴδατε ὅτι οἱ ἄρ-
 χοντες τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ μεγάλοι
 26 κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν. οὐχ οὕτως ἐστὶν ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὅς
 ἂν θέλῃ ἔν ὑμῖν μέγας γενέσθαι ἔσται ὑμῶν διάκονος,
 27 καὶ ὅς ἂν θέλῃ ἔν ὑμῖν εἶναι πρῶτος ἔσται ὑμῶν δούλος·
 28 ὥσπερ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθεν διακονηθῆναι ἀλλὰ
 διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.

13 εἶπεν ἐν αὐτῶν 14 [ἐγὼ] 17 Καὶ ἀναβαίνων ὁ Ἰησοῦς 19 ἀναστήσεται
 20 παρ' 21 ἡ δὲ εἶπεν 23 ἡ | τοῦτο 26 μέγας ἐν ὑμῖν 27 εἶναι ὑμῶν

Καὶ ἐκπορευομένων αὐτῶν ἀπὸ Ἱερειχῶ ἠκολούθησεν 29
 αὐτῷ ὄχλος πολὺς. καὶ ἰδοὺ δύο τυφλοὶ καθήμενοι παρὰ 30
 τὴν ὁδόν, ἀκούσαντες ὅτι Ἰησοῦς παράγει, ἔκραξαν λέγον-
 τες Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, «υἱὸς» Δαυεὶδ. ὁ δὲ ὄχλος ἐπετί- 31
 μησεν αὐτοῖς ἵνα σιωπήσωσιν· οἱ δὲ μείζον ἔκραξαν λέ-
 γοντες Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, «υἱὸς» Δαυεὶδ. καὶ στὰς 32
 [ὁ] Ἰησοῦς ἐφώνησεν αὐτοὺς καὶ εἶπεν Τί θέλετε ποιήσω
 ὑμῖν; λέγουσιν αὐτῷ Κύριε, ἵνα ἀνοιγῶσιν οἱ ὀφθαλμοὶ 33
 ἡμῶν. σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἤψατο τῶν ὀμμάτων 34
 αὐτῶν, καὶ εὐθέως ἀνέβλεψαν· καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ.

Καὶ ὅτε ἤγγισαν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ ἦλθον εἰς Βηθ- 1
 φαγή εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, τότε Ἰησοῦς ἀπέστειλεν
 δύο μαθητὰς λέγων αὐτοῖς Πορεύεσθε εἰς τὴν κώμην τὴν 2
 κατέναντι ὑμῶν, καὶ εὐθὺς εὐρήσετε ὄνον δεδεμένην καὶ
 πῶλον μετ' αὐτῆς· λύσαντες «ἀγάγετέ» μοι. καὶ ἐάν τις 3
 ὑμῖν εἴπῃ τι, εῖρεῖτε ὅτι ὁ κύριος αὐτῶν χρειαν ἔχει·
 εὐθὺς δὲ ἀποστελεῖ αὐτούς. Τοῦτο δὲ γέγονεν ἵνα πλη- 4
 ρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος

Εἶπατε τῇ θύγατρὶ Σιών

5

Ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται· σοι

πραῖς καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὄνον

καὶ ἐπὶ πῶλον γίδον ὑποζυγίου.

Πορευθέντες δὲ οἱ μαθηταὶ καὶ ποιήσαντες καθὼς συνέ- 6
 ταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ἤγαγον τὴν ὄνον καὶ τὸν πῶλον, καὶ 7
 ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτῶν τὰ ἱμάτια, καὶ ἐπεκάθισεν ἐπάνω αὐ-
 τῶν. ὁ δὲ πλείστος ὄχλος ἔστρωσαν ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια 8
 ἐν τῇ ὁδῷ, ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων καὶ
 ἐστρώννουν ἐν τῇ ὁδῷ. οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προάγοντες αὐτὸν 9
 καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον λέγοντες

Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαυεὶδ·

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου·

Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς Ἱεροσόλυμα ἐσείσθῃ πᾶσα ἡ 10

11 πόλις λέγουσα Τίς ἐστὶν οὗτος; οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγον Οὗτός ἐστιν ὁ προφήτης Ἰησοῦς ὁ ἀπὸ Ναζαρεθ τῆς Γαλιλαίας.

12 Καὶ εἰσῆλθεν Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν, καὶ ἐξέβαλεν πάντας τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν κατέστρεψεν καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς περιστεράς, καὶ λέγει αὐτοῖς Ἰἐγράπται Ὁ οἶκός μου οἶκος προσεχῆς κληθήσεται, ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ποιεῖτε σπήλαιον ληστῶν. Καὶ προσῆλθον αὐτῷ τυφλοὶ καὶ χωλοὶ ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ ἑθεράπευσεν αὐτούς. Ἰδόντες δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὰ θαυμάσια ἃ ἐποίησεν καὶ τοὺς παῖδας τοὺς κράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ καὶ λέγοντας Ὡς ἀνὰ τῷ υἱῷ Δαυεὶδ ἡγανάκησαν καὶ εἶπαν αὐτῷ Ἀκούεις τί οὗτοι λέγουσιν; ὁ δὲ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς Ναί· οὐδέποτε ἀνέγνωτε ὅτι Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατήρτισα αἶνον; Καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πόλεως εἰς Βηθανίαν, καὶ ἡϋλίσθη ἐκεῖ.

18 Πρῶτὴ δὲ ἔπαναγαγὼν εἰς τὴν πόλιν ἐπείνασεν. καὶ ἰδὼν συκὴν μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἦλθεν ἐπ' αὐτήν, καὶ οὐδὲν εὗρεν ἐν αὐτῇ εἰ μὴ φύλλα μόνον, καὶ λέγει αὐτῇ Οὐ μηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς γένηται εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ἐξηράνθη παραχρῆμα ἡ συκὴ. καὶ ἰδόντες οἱ μαθηταὶ ἐθαύμασαν λέγοντες Πῶς παραχρῆμα ἐξηράνθη ἡ συκὴ; ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἔαν ἔχητε πίστιν καὶ μὴ διακριθῆτε, οὐ μόνον τὸ τῆς συκῆς ποιήσετε, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ὄρει τούτῳ εἴπητε Ἀρθήτω καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν, γενήσεται· καὶ πάντα ὅσα ἂν αἰτήσητε ἐν τῇ προσευχῇ πιστεύοντες λήμψεσθε.

23 Καὶ ἐλθόντος αὐτοῦ εἰς τὸ ἱερόν προσῆλθαν αὐτῷ διδάσκοντι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ λέγοντες Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; καὶ τίς σοι ἔδωκεν τὴν

ἐξουσίαν ταύτην; ἀποκριθεὶς [δὲ] ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς 24
 Ἐρωτήσω ὑμᾶς καὶ γὰρ λόγον ἕνα, ὃν ἔαν εἴπητέ μοι
 καὶ γὰρ ὑμῖν ἐρῶ ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ· τὸ βάπτι- 25
 σμα τὸ Ἰωάννου πόθεν ἦν; ἐξ οὐρανοῦ ἢ ἐξ ἀνθρώπων; οἱ
 δὲ διελογίζοντο ἔνῃ ἑαυτοῖς λέγοντες Ἐὰν εἴπωμεν Ἐξ
 οὐρανοῦ, ἐρεῖ ἡμῖν Διὰ τί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ;
 ἔαν δὲ εἴπωμεν Ἐξ ἀνθρώπων, φοβούμεθα τὸν ὄχλον, 26
 πάντες γὰρ ὡς προφήτην ἔχουσιν τὸν Ἰωάννην· καὶ ἀπο- 27
 κριθέντες τῷ Ἰησοῦ εἶπαν Οὐκ οἶδαμεν. ἔφη αὐτοῖς καὶ
 αὐτός Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.
 Τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ; ἄνθρωπος εἶχεν τέκνα δύο ὁ προσελ- 28
 θὼν τῷ πρώτῳ εἶπεν Τέκνον, ὕπαγε σήμερον ἐργάζου ἐν
 τῷ ἀμπελῶνι· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν Ἐγώ, κύριε· καὶ 29
 οὐκ ἀπῆλθεν. προσελθὼν δὲ τῷ δευτέρῳ εἶπεν Ὅσαύτως· ὁ 30
 δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν Οὐ θέλω· ὕστερον μεταμεληθεὶς ἀπῆλ-
 θεν. τίς ἐκ τῶν δύο ἐποίησεν τὸ θέλημα τοῦ πατρός; 31
 λέγουσιν Ὁ ὕστερος. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Ἀμὴν λέγω
 ὑμῖν ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι προάγουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν
 βασιλείαν τοῦ θεοῦ. ἦλθεν γὰρ Ἰωάννης πρὸς ὑμᾶς ἐν ᾧ 32
 δῶ δικαιοσύνης, καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ· οἱ δὲ τελῶναι
 καὶ αἱ πόρναι ἐπίστευσαν αὐτῷ· ὑμεῖς δὲ ἰδόντες οὐδὲ μετε-
 μελήθητε ὕστερον τοῦ πιστεῦσαι αὐτῷ. Ἀλ- 33
 λην παραβολὴν ἀκούσατε. Ἄνθρωπος ἦν οἰκοδεσπό-
 της ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα καὶ φραγμὸν ἀγτῷ
 περιέθηκεν καὶ ὥργυσεν ἐν ἀγτῷ ληνὸν καὶ ὠκο-
 δόμησεν πύργον, καὶ ἐξέδετο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπε-
 δήμησεν. ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἀπέ- 34
 στείλει τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς λαβεῖν τοὺς
 καρποὺς αὐτοῦ. καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους 35
 αὐτοῦ ὃν μὲν ἔδειραν, ὃν δὲ ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβό-
 λησαν. πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν 36
 πρώτων, καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὁσαύτως. ὕστερον δὲ ἀπέ- 37
 στείλει πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ λέγων Ἐντραπήσονται

38 τὸν υἱὸν μου. οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱὸν εἶπον ἐν
 39 ἑαυτοῖς Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν
 40 αὐτὸν καὶ σχώμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ· καὶ λαβόντες
 41 αὐτὸν ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος καὶ ἀπέκτειναν. ὅταν
 οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς
 42 ἐκείνοις; λέγουσιν αὐτῷ Κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς,
 καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες
 ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν.
 λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γρα-
 φαῖς

Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες
 οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας·

παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη,

καὶ ἔστιν θαύμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν;

43 διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν ὅτι ἂρθήσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία
 τοῦ θεοῦ καὶ δοθήσεται ἔθνει ποιοῦντι τοὺς καρποὺς αὐτῆς.
 44 [Καὶ ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον τοῦτον συνθλασθήσεται· ἐφ' ὃν
 45 δ' ἂν πέσῃ λικμήσῃ αὐτόν.] «Καὶ ἀκούσαντες»

οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι τὰς παραβολὰς αὐτοῦ ἔγνω-
 46 σαν ὅτι περὶ αὐτῶν λέγει· καὶ ζητοῦντες αὐτὸν κρατῆ-
 σαι ἐφοβήθησαν τοὺς ὄχλους, ἐπεὶ εἰς προφήτην αὐτὸν
 1 εἶχον. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς πάλιν εἶπεν ἐν

2 παραβολαῖς αὐτοῖς λέγων Ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρα-
 νῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὅστις ἐποίησεν γάμους τῷ υἱῷ
 3 αὐτοῦ. καὶ ἀπέστειλεν τοὺς δούλους αὐτοῦ καλέσαι τοὺς
 4 κεκλημένους εἰς τοὺς γάμους, καὶ οὐκ ἤθελον ἐλθεῖν. πάλιν
 ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους λέγων Εἴπατε τοῖς κεκλη-
 μένοις Ἴδου τὸ ἄριστόν μου ἡτοίμακα, οἱ ταῦροί μου
 καὶ τὰ σιτιστὰ τεθυμένα, καὶ πάντα ἑτοιμα· δεῦτε εἰς
 5 τοὺς γάμους. οἱ δὲ ἀμελήσαντες ἀπηλθον, ὃς μὲν εἰς τὸν
 6 ἴδιον ἀγρόν, ὃς δὲ ἐπὶ τὴν ἐμπορίαν αὐτοῦ· οἱ δὲ λοιποὶ
 κρατήσαντες τοὺς δούλους αὐτοῦ ὕβρισαν καὶ ἀπέκτειναν.
 7 ὁ δὲ βασιλεὺς ὠργίσθη, καὶ πέμψας τὰ στρατεύματα

αὐτοῦ ἀπώλεσεν τοὺς φονεῖς ἐκείνους καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν ἐνέπρησεν. τότε λέγει τοῖς δούλοις αὐτοῦ Ὁ μὲν γάμος 8 ἔτοιμός ἐστιν, οἱ δὲ κεκλημένοι οὐκ ἦσαν ἄξιοι· πορεύεσθε 9 οὖν ἐπὶ τὰς διεξόδους τῶν ὁδῶν, καὶ ὅσους ἐὰν εὔρητε καλέσατε εἰς τοὺς γάμους. καὶ ἐξελθόντες οἱ δούλοι 10 ἐκείνοι εἰς τὰς ὁδοὺς συνήγαγον πάντας οὓς εὔρον, ποιη- ροὺς τε καὶ ἀγαθοὺς· καὶ ἐπλήσθη ὁ νυμφῶν ἀνακειμένων. εἰσελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς θεάσασθαι τοὺς ἀνακειμένους εἶδεν 11 ἐκεῖ ἄνθρωπον οὐκ ἐνδεδυμένον ἔνδυμα γάμου· καὶ λέγει 12 αὐτῷ Ἐταῖρε, πῶς εἰσῆλθες ὧδε μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου; ὁ δὲ ἐφίμωθη. τότε ὁ βασιλεὺς εἶπεν τοῖς διακόνοις Δί- 13 σαντες αὐτοῦ πόδας καὶ χεῖρας ἐκβάλετε αὐτὸν εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυ- γμὸς τῶν ὀδόντων. πολλοὶ γάρ εἰσιν κλητοὶ ὀλίγοι δὲ 14 ἐκλεκτοί.

Τότε πορευθέντες οἱ Φαρισαῖοι συμβούλιον ἔλαβον 15 ὅπως αὐτὸν παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ. καὶ ἀποστέλλουσιν 16 αὐτῷ τοὺς μαθητὰς αὐτῶν μετὰ τῶν Ἑρῳδιανῶν λέγοντας Διδάσκαλε, οὐδαμὲν ὅτι ἀληθὴς εἶ καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις, καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός, οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων· εἰπὼν οὖν ἡμῖν τί σοι 17 δοκεῖ· ἔξεστιν δοῦναι κῆνσον Καίσαρι ἢ οὐ; γνοὺς δὲ 18 ὁ Ἰησοῦς τὴν ποιηρίαν αὐτῶν εἶπεν Τί με πειράζετε, ὑποκριταί; ἐπιδείξατέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ κήνσου. οἱ 19 δὲ προσήνεγκαν αὐτῷ δηνάριον. καὶ λέγει αὐτοῖς Ὁ Τίνος 20 ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή; λέγουσιν Καίσαρος. τότε 21 λέγει αὐτοῖς Ἀπόδοτε οὖν τὰ Καίσαρος Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ. καὶ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν, καὶ ἀφέντες 22 αὐτὸν ἀπῆλθαν.

Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ προσῆλθον αὐτῷ Σαδδουκαῖοι, λέ- 23 γοντες μὴ εἶναι ἀνάστασιν, καὶ ἐπὶ ῥώτησαν αὐτὸν λέγον- 24 τες Διδάσκαλε, Μωυσῆς εἶπεν Ἐάν τις ἀποθάνῃ μὴ ἔχων τέκνα, ἐπιγαμβρεύσει ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν

ΓΥΝΑΙΚΑ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΑΝΑΣΤΗΣΕΙ ΣΠΕΡΜΑ ΤΩ ΑΔΕΛΦΩ
 25 ΑΥΤΟΥ. ἦσαν δὲ παρ' ἡμῖν ἑπτὰ ἀδελφοί· καὶ ὁ πρῶτος
 γήμας ἐτελεύτησεν, καὶ μὴ ἔχων σπέρμα ἀφῆκεν τὴν
 26 γυναῖκα αὐτοῦ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ· ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος
 27 καὶ ὁ τρίτος, ἕως τῶν ἑπτὰ· ὕστερον δὲ πάντων ἀπέθανεν
 28 ἡ γυνή. ἐν τῇ ἀναστάσει οὖν τίνος τῶν ἑπτὰ ἔσται γυ-
 29 νή; πάντες γὰρ ἔσχον αὐτήν. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς
 εἶπεν αὐτοῖς Πλανᾶσθε μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς μηδὲ τὴν
 30 δύναμιν τοῦ θεοῦ. ἐν γὰρ τῇ ἀναστάσει οὔτε γαμοῦσιν
 οὔτε γαμίζονται, ἀλλ' ὡς ἄγγελοι ἐν τῷ οὐρανῷ εἰσίν·
 31 περὶ δὲ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν οὐκ ἀνέγνωτε τὸ ῥη-
 32 θέν ὑμῖν ὑπὸ τοῦ θεοῦ λέγοντος Ἐγὼ εἰμι ὁ θεὸς
 Ἀβραάμ καὶ ὁ θεὸς Ἰσαὰκ καὶ ὁ θεὸς Ἰακώβ;
 33 οὐκ ἔστιν [ὁ] θεὸς νεκρῶν ἀλλὰ ζώντων. Καὶ ἀκούσαντες
 οἱ ὄχλοι ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ.

Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες ὅτι ἐφίμωσεν τοὺς Σαδ-
 35 δουκαίους συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό. καὶ ἐπηρώτησεν εἰς
 36 ἐξ αὐτῶν νομικὸς πειράζων αὐτόν Διδάσκαλε, ποία ἐντολή
 37 μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ; ὁ δὲ ἔφη αὐτῷ Ἀγαπήσεις Κύριον
 τὸν θεόν σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ
 38 ψυχῇ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου· αὕτη ἐστὶν ἡ
 39 μεγάλη καὶ πρώτη ἐντολή. δευτέρα ὁμοία αὕτη Ἀγα-
 40 πῆσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. ἐν ταύταις ταῖς
 δυσὶν ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος κρέμαται καὶ οἱ προφη-
 41 ται.

Συνηγμένων δὲ τῶν Φαρισαίων ἐπηρώτησεν
 42 αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς λέγων Τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ χριστοῦ;
 43 τίνος υἱὸς ἐστίν; λέγουσιν αὐτῷ Τοῦ Δαυεὶδ. λέγει αὐτοῖς
 Πῶς οὖν Δαυεὶδ ἐν πνεύματι καλεῖ αὐτὸν κύριον λέγων

44 Εἶπεν Κύριος τῷ κυρίῳ μου Κάθογ' ἐκ δεξιῶν μου
 ἕως ἄν θῶ τοὺς ἐχθροὺς σου ὑποκάτω τῶν ποδῶν
 σου;

45 εἰ οὖν Δαυεὶδ καλεῖ αὐτὸν κύριον, πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστίν;
 46 καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο ἀποκριθῆναι αὐτῷ λόγον, οὐδὲ ἐτόλ-

μησέν τις ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἐπερωτῆσαι αὐτὸν οὐκέτι.

Τότε [ὁ] Ἰησοῦς ἐλάλησεν τοῖς ὄχλοις καὶ τοῖς μαθη-
ταῖς αὐτοῦ λέγων Ἐπὶ τῆς Μωυσέως καθέδρας ἐκάθισαν
οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι. πάντα οὖν ὅσα ἔαν εἴπω-
σιν ὑμῖν ποιήσατε καὶ τηρεῖτε, κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ
ποιεῖτε, λέγουσιν γὰρ καὶ οὐ ποιοῦσιν. δεσμεύουσιν δὲ
φορτία βαρέα καὶ ἐπιτίθεασιν ἐπὶ τοὺς ὤμους τῶν ἀνθρώ-
πων, αὐτοὶ δὲ τῷ δακτύλῳ αὐτῶν οὐ θέλουσιν κινήσαι
αὐτά. πάντα δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν ποιοῦσιν πρὸς τὸ θεαθῆναι
τοῖς ἀνθρώποις· πλατύνουσι γὰρ τὰ φυλακτήρια αὐτῶν καὶ
μεγαλύνουσι τὰ κράσπεδα, φιλοῦσι δὲ τὴν πρωτοκλισίαν
ἐν τοῖς δείπνοις καὶ τὰς πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγω-
γαῖς καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ καλεῖσθαι
ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων Ῥαββεΐ. ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε
Ῥαββεΐ, εἰς γὰρ ἔστιν ὑμῶν ὁ διδάσκαλος, πάντες δὲ
ὑμεῖς ἀδελφοί ἐστε· καὶ πατέρα μὴ καλέσητε ὑμῶν ἐπὶ
τῆς γῆς, εἰς γὰρ ἔστιν ὑμῶν ὁ πατὴρ ὁ οὐράνιος· μηδὲ
κληθῆτε καθηγηταί, ὅτι καθηγητῆς ὑμῶν ἔστιν εἰς ὁ χρι-
στός· ὁ δὲ μείζων ὑμῶν ἔσται ὑμῶν διάκονος. Ὅστις δὲ
ὑψώσει ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, καὶ ὅστις ταπεινώσει ἑαυ-
τὸν ὑψωθήσεται.

Οὐαὶ δὲ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν οὐρα-
νῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· ὑμεῖς γὰρ οὐκ εἰσέρχεσθε,
οὐδὲ τοὺς εἰσερχομένους ἀφίετε εἰσελθεῖν. Οὐαὶ ὑμῖν,
γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι περιάγετε τὴν
θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν ποιῆσαι ἓνα προσήλυτον, καὶ
ὅταν γένηται ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν γεέννης διπλότερον ὑμῶν.
Οὐαὶ ὑμῖν, ὁδηγοὶ τυφλοὶ οἱ λέγοντες Ὅς ἂν ὁμόση ἐν
τῷ ναῷ, οὐδὲν ἔστιν, ὅς δ' ἂν ὁμόση ἐν τῷ χρυσῷ τοῦ
ναοῦ ὀφείλει· μωροὶ καὶ τυφλοί, τίς γὰρ μείζων ἐστίν, ὁ
χρυσὸς ἢ ὁ ναὸς ὁ ἀγιάσας τὸν χρυσόν; καὶ Ὅς ἂν
ὁμόση ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, οὐδὲν ἔστιν, ὅς δ' ἂν ὁμόση ἐν
τῷ δώρῳ τῷ ἐπάνω αὐτοῦ ὀφείλει· τυφλοί, τί γὰρ μείζων,

20 τὸ δῶρον ἢ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἀγιάζον τὸ δῶρον; ὁ οὖν
 ὁμόσας ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ ὁμνύει ἐν αὐτῷ καὶ ἐν πᾶσι
 21 τοῖς ἐπάνω αὐτοῦ· καὶ ὁ ὁμόσας ἐν τῷ ναῷ ὁμνύει ἐν αὐ-
 22 τῷ καὶ ἐν τῷ «κατοικοῦντι» αὐτόν· καὶ ὁ ὁμόσας ἐν τῷ
 οὐρανῷ ὁμνύει ἐν τῷ θρόνῳ τοῦ θεοῦ καὶ ἐν τῷ καθημένῳ
 23 ἐπάνω αὐτοῦ. Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑπο-
 κριταί, ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ ἄνηθον καὶ τὸ
 κύμινον, καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου, τὴν κρίσιν
 καὶ τὸ ἔλεος καὶ τὴν πίστιν· ταῦτα δὲ ἔδει ποιῆσαι κακεῖνα
 24 μὴ ἀφείναι. ὁδηγοὶ τυφλοὶ, διωλίζοντες τὸν κώνωπα τὴν
 25 δὲ κάμηλον καταπίνοντες. Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ
 Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτη-
 ρίου καὶ τῆς παροψίδος, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ἐξ ἀρπαγῆς
 26 καὶ ἄκρασίας. Φαρισαῖε τυφλέ, καθάρισον πρῶτον τὸ
 ἐντὸς τοῦ ποτηρίου [καὶ τῆς παροψίδος], ἵνα γένηται καὶ
 27 τὸ ἐκτὸς αὐτοῦ καθαρόν. Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ
 Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι «παρομοιάζετε» τάφοις κεκονισμέ-
 νοις, οἵτινες ἔξωθεν μὲν φαίνονται ὡραῖοι ἔσωθεν δὲ γέ-
 28 μουσιν ὁστέων νεκρῶν καὶ πάσης ἀκαθαρσίας· οὕτως καὶ
 ὑμεῖς ἔξωθεν μὲν φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώποις δίκαιοι, ἔσωθεν
 29 δὲ ἐστε μεστοὶ ὑποκρίσεως καὶ ἀνομίας. Οὐαὶ ὑμῖν,
 γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι οἰκοδομεῖτε τοὺς
 τάφους τῶν προφητῶν καὶ κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν
 30 δικαίων, καὶ λέγετε Εἰ ἡμεθα ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέ-
 ρων ἡμῶν, οὐκ ἂν ἡμεθα αὐτῶν κοινωνοὶ ἐν τῷ αἵματι τῶν
 31 προφητῶν· ὥστε μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς ὅτι υἱοὶ ἐστε τῶν
 32 φονευσάντων τοὺς προφήτας. καὶ ὑμεῖς «πληρώσατε» τὸ
 33 μέτρον τῶν πατέρων ὑμῶν. ὅφεις γεννήματα ἐχιδνῶν,
 34 πῶς φύγητε ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς γεέννης; διὰ τοῦτο ἰδοὺ¹
 ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς προφήτας καὶ σοφοὺς καὶ
 γραμματεῖς· ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε καὶ σταυρώσετε, καὶ
 ἐξ αὐτῶν μαστιγώσετε ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὑμῶν καὶ
 35 διώξετε ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν· ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πᾶν

αἷμα δίκαιον ἐκχυννόμενον ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος
 "Αβελ τοῦ δικαίου ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου υἱοῦ Βαρα-
 χίου, ὃν ἐφονεύσατε μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστη-
 ρίου. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἡξεῖ "ταῦτα πάντα" ἐπὶ τὴν γενεὰν 36
 ταύτην. Ἱερουσαλὴμ Ἱερουσαλὴμ, ἡ ἀποκτείνουσα 37
 τοὺς προφῆτας καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμέ-
 νους πρὸς αὐτήν, — ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ
 τέκνα σου ὃν τρόπον ὄρνις ἐπισυνάγει τὰ νοσσία [αὐτῆς]
 ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ἠθέλησατε; ἰδοὺ ἀφίεται ὅ 38
 οἶκος ὕμῶν ὅτι λέγω γὰρ ὑμῖν, οὐ μὴ με ἴδῃτε ἀπ' ἄρτι 39
 ἕως ἂν εἴπητε

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Καὶ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ἐπορεύετο, καὶ 1
 προσῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπιδείξαι αὐτῷ τὰς οἰκοδομὰς
 τοῦ ἱεροῦ· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς Οὐ βλέπετε 2
 ταῦτα πάντα; ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀφεθῇ ὧδε λίθος
 ἐπὶ λίθον ὃς οὐ καταλυθήσεται. Καθημένου δὲ αὐτοῦ 3
 ἐπὶ τοῦ Ὄρους τῶν Ἐλαιῶν προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
 κατ' ἰδίαν λέγοντες Εἰπὸν ἡμῖν πότε ταῦτα ἔσται, καὶ τί
 τὸ σημεῖον τῆς σῆς παρουσίας καὶ συντελείας τοῦ αἰῶνος.
 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς Βλέπετε μὴ τις 4
 ὑμᾶς πλανήσῃ· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί 5
 μου λέγοντες Ἐγὼ εἰμι ὁ χριστός, καὶ πολλοὺς πλανή-
 σουσιν. μελλήσετε δὲ ἀκούειν πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέ- 6
 μων· ὁράτε, μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ γενέσθαι, ἀλλ' οὐπω
 ἔστιν τὸ τέλος. ἔγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος καὶ 7
 Βασιλεῖα ἐπὶ Βασιλείαν, καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ σεισμοὶ
 κατὰ τόπους· πάντα δὲ ταῦτα ἀρχὴ ὧδίνων. τότε παρα- 8
 δώσουσιν ὑμᾶς εἰς θλίψιν καὶ ἀποκτενοῦσιν ὑμᾶς, καὶ 9
 ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν διὰ τὸ ὄνομά
 μου. καὶ τότε σκανδαλισθήσονται πολλοὶ καὶ ἀλλήλους 10
 παραδώσουσιν καὶ μισήσουσιν ἀλλήλους· καὶ πολλοὶ ψευ- 11

12 δοπροφήται ἐγερθήσονται καὶ πλανήσουσιν πολλούς· καὶ
 διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν ψυγήσεται ἡ ἀγάπη τῶν
 13 πολλῶν. ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος οὗτος σωθήσεται. καὶ
 14 κηρυχθήσεται τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας ἐν ὅλῃ
 τῇ οἰκουμένῃ εἰς μαρτύριον πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν, καὶ τότε
 15 ἥξει τὸ τέλος. Ὅταν οὖν ἴδῃτε τὸ ΒΔΕΛΓΓΜΑ τῆς
 ἐρhmώσεως τὸ ῥηθὲν διὰ Δανιὴλ τοῦ προφήτου ἐστὸς
 16 ἐν τόπῳ ἁγίῳ, ὁ ἀναγινώσκων νοεῖτω, τότε οἱ ἐν τῇ
 17 Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη, ὁ ἐπὶ τοῦ δώματος μὴ
 18 καταβάτω ἄραι τὰ ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ
 19 μὴ ἐπιστρεφάτω ὀπίσω ἄραι τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ. οὐαὶ δὲ
 ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις
 20 ταῖς ἡμέραις. προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ
 21 ὑμῶν χειμῶνος μηδὲ σαββάτω· ἔσται γὰρ τότε θλίψις
 μεγάλη οἷα οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου ἕως τοῦ
 22 νῦν οὐδ' οὐ μὴ γένηται. καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθησαν αἱ
 ἡμέραι ἐκείναι, οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σὰρξ· διὰ δὲ τοὺς
 23 ἐκλεκτοὺς κολοβωθήσονται αἱ ἡμέραι ἐκείναι. Τότε ἂν
 τις ὑμῖν εἴπῃ Ἰδοὺ ὧδε ὁ χριστός ἢ ὦδε, μὴ πιστεύσητε·
 24 ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδαπροφήται, καὶ
 δώσουσιν σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα ὥστε πλανᾶσθαι
 25 εἰ δυνατόν καὶ τοὺς ἐκλεκτούς· ἰδοὺ προεῖρηκα ὑμῖν
 26 ἂν οὖν εἴπωσιν ὑμῖν Ἰδοὺ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐστίν, μὴ ἐξ-
 27 ἔλθῃτε· Ἰδοὺ ἐν τοῖς ταμείοις, μὴ πιστεύσητε· ὥσπερ
 γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ φαίνεται ἕως
 δυσμῶν, οὕτως ἔσται ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου·
 28 ὅπου ἂν ᾖ τὸ πτώμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ ἄετοί.
 29 Εὐθέως δὲ μετὰ τὴν θλίψιν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ὁ ἥλιος
 σκοτισθήσεται, καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος
 αὐτῆς, καὶ οἱ ἀστέρες πεσοῦνται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ,
 30 καὶ αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται. καὶ
 τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν
 οὐρανῷ, καὶ τότε κόψονται πᾶσαι αἱ φύλαί τῆς γῆς

καὶ ὄψονται τὸν γιόν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ
 τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης
 πολλῆς· καὶ ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ μετὰ κάλ- 31
 πιγγοῦ ὁ μέγας, καὶ ἐπιτινάξουσιν τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐ-
 τοῦ ἐκ τῶν τεσσαρῶν ἀνέμων ἀπ' ἄκρων οὐρανῶν
 ἕως [τῶν] ἄκρων ἀγίων. Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς 32
 μάθετε τὴν παραβολήν· ὅταν ἤδη ὁ κλάδος αὐτῆς γένηται
 ἀπαλὸς καὶ τὰ φύλλα ἐκφύῃ, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ
 θέρος· οὕτως καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδῃτε πάντα ταῦτα, γινώσκετε 33
 ὅτι ἐγγὺς ἐστὶν ἐπὶ θύραις. ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ 34
 παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη ἕως [ἂν] πάντα ταῦτα γένηται. ὁ 35
 οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσεται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ
 παρέλθωσιν. Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ὥρας 36
 οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν οὐδὲ ὁ υἱός,
 εἰ μὴ ὁ πατήρ μόνος. ὥσπερ γὰρ αἱ ἡμέραι τοῦ Νῶε, 37
 οὕτως ἔσται ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· ὥς γὰρ 38
 ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις [ἐκείναις] ταῖς πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ
 τρώγοντες καὶ πίνοντες, γαμοῦντες καὶ γαμίζοντες, ἄχρι ἧς
 ἡμέρας εἰσῆλθεν Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν, καὶ οὐκ ἔγνωσαν 39
 ἕως ἥλθεν ὁ κατακλυσμὸς καὶ ἦρεν ἅπαντας, οὕτως ἔσται ἡ
 παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. τότε ἔσονται δύο ἐν τῷ 40
 ἀγρῷ, εἷς παραλαμβάνεται καὶ εἷς ἀφίεται· δύο ἀλήθουσαι 41
 ἐν τῷ μύλῳ, μία παραλαμβάνεται καὶ μία ἀφίεται. γρη- 42
 γορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε ποία ἡμέρα ὁ κύριος ὑμῶν
 ἔρχεται. ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε ὅτι εἰ ἥδει ὁ οἰκοδεσπότης 43
 ποία φυλακῇ ὁ κλέπτῃς ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ἂν καὶ οὐκ ἂν
 εἴασεν διορυχθῆναι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ. διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς 44
 γίνεσθε ἑτοιμοί, ὅτι ἡ οὐ δοκεῖτε ὥρα ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
 ἔρχεται. Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δούλος καὶ φρόνιμος ὃν 45
 κατέστησεν ὁ κύριος ἐπὶ τῆς οἰκετείας αὐτοῦ τοῦ δοῦναι
 αὐτοῖς τὴν τροφήν ἐν καιρῷ; μακάριος ὁ δούλος ἐκεῖνος 46
 ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὐρήσῃ οὕτως ποιῶντα· ἀμὴν 47
 λέγω ὑμῖν ὅτι ἐπὶ πᾶσιν τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστή-

48 σει αὐτόν. ἔὰν δὲ εἴπῃ ὁ κακὸς δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ
 49 καρδίᾳ αὐτοῦ Χρονίζει μου ὁ κύριος, [καὶ ἄρξῃται τύπτειν
 (τοὺς συνδούλους αὐτοῦ, ἐσθίῃ δὲ καὶ πίνη μετὰ τῶν με-
 50 θύντων,] ἤξεῖ ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ ἣ οὐ
 51 προσδοκᾷ καὶ ἐν ᾧρα ἣ οὐ γινώσκει, καὶ διχοτομήσει αὐτὸν
 καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ὑποκριτῶν θήσῃ· ἐκεῖ ἔσται
 1 ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Τότε
 ὁμοιωθήσεται ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένοις,
 αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν ἐξῆλθον εἰς ὑπάν-
 2 τησιν τοῦ νυμφίου. πέντε δὲ ἐξ αὐτῶν ἦσαν μωραὶ καὶ
 3 πέντε φρόνιμοι· αἱ γὰρ μωραὶ λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας
 4 [αὐτῶν] οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον· αἱ δὲ φρόνιμοι
 ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις μετὰ τῶν λαμπάδων
 5 ἑαυτῶν. χρονίζοντος δὲ τοῦ νυμφίου ἐνύσταξαν πᾶσαι
 6 καὶ ἐκάθευδον. μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν Ἰδοὺ ὁ
 7 νυμφίος, ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν. τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι
 αἱ παρθένοι ἐκείναι καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν.
 8 αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπαν Δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου
 9 ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται. ἀπεκρίθησαν δὲ
 αἱ φρόνιμοι λέγουσαι Μήποτε οὐ μὴ ἄρκέσῃ ἡμῖν καὶ
 ὑμῖν· πορεύεσθε μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγορά-
 10 σατε ἑαυταῖς. ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι ἦλθεν ὁ
 νυμφίος, καὶ αἱ ἑτοιμοὶ εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους,
 11 καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. ὕστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ
 12 παρθένοι λέγουσαι Κύριε κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν· ὁ δὲ ἀποκρι-
 13 θείς εἶπεν Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς. Γρηγορεῖτε οὖν,
 14 ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ᾧραν. Ὡς περ
 γὰρ ἄνθρωπος ἀποδημῶν ἐκάλεσεν τοὺς ἰδίους δούλους καὶ
 15 παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ ᾧ μὲν ἔδωκεν
 πέντε τάλαντα ᾧ δὲ δύο ᾧ δὲ ἓν, ἐκάστῳ κατὰ τὴν ἰδίαν
 16 δύναμιν, καὶ ἀπεδήμησεν. εὐθέως πορευθεῖς ὁ τὰ πέντε
 τάλαντα λαβὼν ἡργάσατο ἐν αὐτοῖς καὶ ἐκέρδησεν ἄλλα
 17 πέντε· ὡσαύτως ὁ τὰ δύο ἐκέρδησεν ἄλλα δύο· ὁ δὲ τὸ
 18

ἐν λαβῶν ἀπελθὼν ὥρυξεν γῆν καὶ ἔκρυψεν τὸ ἀργύριον
 τοῦ κυρίου αὐτοῦ. μετὰ δὲ πολὺν χρόνον ἔρχεται ὁ κύριος 19
 τῶν δούλων ἐκείνων καὶ συναίρει λόγον μετ' αὐτῶν. καὶ 20
 προσελθὼν ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν προσήνεγκεν ἄλλα
 πέντε τάλαντα λέγων Κύριε, πέντε τάλαντά μοι παρέ-
 δωκας· ἴδε ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδησα. ἔφη αὐτῷ ὁ 21
 κύριος αὐτοῦ Εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ, ἐπὶ ὀλίγα ἧς
 πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν
 τοῦ κυρίου σου. προσελθὼν καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα εἶπεν 22
 Κύριε, δύο τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε ἄλλα δύο τάλαντα
 ἐκέρδησα. ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ Εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ 23
 πιστέ, ἐπὶ ὀλίγα ἧς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω·
 εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου. προσελθὼν δὲ καὶ 24
 ὁ τὸ ἐν τάλαντον εἰληφώς εἶπεν Κύριε, ἔγνων σε ὅτι
 σκληρὸς εἶ ἄνθρωπος, θερίζων ὅπου οὐκ ἔσπειρας καὶ συνά-
 γων ὅθεν οὐ διεσκόρπισας· καὶ φοβηθεὶς ἀπελθὼν ἔκρυψα 25
 τὸ τάλαντόν σου ἐν τῇ γῇ· ἴδε ἔχεις τὸ σόν. ἀποκριθεὶς 26
 δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ Πονηρὲ δοῦλε καὶ ὀκνηρέ,
 ἦδεις ὅτι θερίζω ὅπου οὐκ ἔσπειρα καὶ συνάγω ὅθεν οὐ
 διεσκόρπισα; ἔδει σε οὖν βαλεῖν τὰ ἀργύριά μου τοῖς 27
 τραπεζεῖταις, καὶ ἔλθων ἐγὼ ἐκομισάμην ἂν τὸ ἐμὸν σὺν
 τόκῳ. ἄρατε οὖν ἀπ' αὐτοῦ τὸ τάλαντον καὶ δότε τῷ 28
 ἔχοντι τὰ δέκα τάλαντα· τῷ γὰρ ἔχοντι παντὶ δοθήσεται 29
 καὶ περισσευθήσεται· τοῦ δὲ μὴ ἔχοντος καὶ ὃ ἔχει ἀρθή-
 σεται ἀπ' αὐτοῦ. καὶ τὸν ἀχρεῖον δοῦλον ἐκβάλετε εἰς τὸ 30
 σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς
 τῶν ὀδόντων. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ- 31
 που ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ,
 τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καὶ συναχθήσονται 32
 ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἀφορίσει αὐτοὺς
 ἀπ' ἀλλήλων, ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ
 τῶν ἐρίφων, καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν 33
 αὐτοῦ τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων. τότε ἐρεῖ ὁ βα- 34

σιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ Δεῦτε, οἱ εὐλογημένοι τοῦ
 πατρός μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βα-
 35 σιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου· ἐπείνασα γὰρ καὶ ἐδώκατέ
 μοι φαγεῖν, ἐδίψησα καὶ ἐποτίσατέ με, ξένος ἦμην καὶ
 36 συνηγάγετέ με, γυμνὸς καὶ περιεβάλετέ με, ἡσθένησα καὶ
 ἐπεσκέψασθέ με, ἐν φυλακῇ ἦμην καὶ ἦλθατε πρὸς με.
 37 τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι λέγοντες Κύριε, πότε
 σε εἶδαμεν πεινῶντα καὶ ἐθρέψαμεν, ἢ διψῶντα καὶ ἐποτί-
 38 σαμεν; πότε δέ σε εἶδαμεν ξένον καὶ συνηγάγομεν, ἢ
 39 γυμνὸν καὶ περιεβάλομεν; πότε δέ σε εἶδομεν ἀσθενοῦντα
 40 ἢ ἐν φυλακῇ καὶ ἦλθομεν πρὸς σε; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βα-
 σιλεὺς ἐρεῖ αὐτοῖς Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε
 ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιή-
 41 σατε. τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων Πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ
 κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμένον τῷ
 42 διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ· ἐπείνασα γὰρ καὶ
 οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, [καὶ] ἐδίψησα καὶ οὐκ ἐποτίσατέ
 43 με, ξένος ἦμην καὶ οὐ συνηγάγετέ με, γυμνὸς καὶ οὐ περι-
 εβάλετέ με, ἀσθενῆς καὶ ἐν φυλακῇ καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ
 44 με. τότε ἀποκριθήσονται καὶ αὐτοὶ λέγοντες Κύριε, πότε
 σε εἶδομεν πεινῶντα ἢ διψῶντα ἢ ξένον ἢ γυμνὸν ἢ ἀσθενῆ
 45 ἢ ἐν φυλακῇ καὶ οὐ διηκονήσαμεν σοι; τότε ἀποκριθήσεται
 αὐτοῖς λέγων Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε
 46 ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε, καὶ ἀπε-
 λεύσονται οἱ οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς
 ΖΩὴν αἰώνιον.

1 ΚΑΙ ΕΓΕΝΕΤΟ ὅτε ἐτῆλεσεν ὁ Ἰησοῦς πάντας τοὺς
 2 λόγους τούτους, εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ Οἴδατε ὅτι
 μετὰ δύο ἡμέρας τὸ πάσχα γίνεται, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-
 3 που παραδίδεται εἰς τὸ σταυρωθῆναι. Τότε συνῆ-

χθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ εἰς τὴν
 πύλην τοῦ ἀρχιερέως τοῦ λεγομένου Καιάφα, καὶ συνεβου- 4
 λεύσαντο ἵνα τὸν Ἰησοῦν δόλῳ κρατήσωσιν καὶ ἀποκτεί-
 νωσιν· ἔλεγον δέ· Μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, ἵνα μὴ θόρυβος γένη- 5
 ται ἐν τῷ λαῷ.

Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος 6
 τοῦ λεπροῦ, προσῆλθεν αὐτῷ γυνὴ ἔχουσα ἀλάβαστρον 7
 μύρου βαρυτίμου καὶ κατέχεεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ
 ἵνακειμένου. ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ ἠγανάκτησαν λέγοντες 8
 εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτης; ἐδύνατο γὰρ τοῦτο πραθῆναι πολ- 9
 λοῦ καὶ δοθῆναι πτωχοῖς. γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοὺς εἶπεν αὐτοῖς 10
 Γί· κόπους παρέχετε τῇ γυναικί; ἔργον γὰρ καλὸν ἡργά-
 τατο εἰς ἐμέ· πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς ἔχετε μεθ' ἐαν- 11
 ὶτων, ἐμέ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε· βαλοῦσα γὰρ αὕτη τὸ μύρον 12
 τοῦτο ἐπὶ τοῦ σώματός μου πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με ἐποίη-
 γεν. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον 13
 τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, λαληθήσεται καὶ ὁ ἐποίησεν αὕτη
 ἰς μνημόσυνον αὐτῆς.

Τότε πορευθεῖς εἰς τῶν 14
 δώδεκα, ὁ λεγόμενος Ἰούδας Ἰσκαριώτης, πρὸς τοὺς ἀρχιε-
 ρεῖς εἶπεν· Τί θέλετέ μοι δοῦναι καὶ γὰρ ὑμῖν παραδώσω 15
 αὐτόν; οἱ δὲ ἔσθηςαν αὐτῷ τριάκοντα ἀργύρια. καὶ 16
 ἰπὸ τότε ἐζήτει εὐκαιρίαν ἵνα αὐτὸν παραδῷ.

Τῇ δὲ πρώτῃ τῶν ἀζύμων προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ 17
 Ἰησοῦ λέγοντες· Ποῦ θέλεις ἐτοιμάσωμέν σοι φαγεῖν τὸ
 πάσχα; ὁ δὲ εἶπεν· Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν πρὸς τὸν δεῖνα 18
 καὶ εἴπατε αὐτῷ· Ὁ διδάσκαλος λέγει· Ὁ καιρὸς μου
 ἤγγυς ἐστίν· πρὸς σὲ ποιῶ τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν
 μου. καὶ ἐποίησαν οἱ μαθηταὶ ὡς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ 19
 Ἰησοῦς, καὶ ἠτοίμασαν τὸ πάσχα.

Ὁ ψίας δὲ 20
 γενομένης ἀνέκειτο μετὰ τῶν δώδεκα [μαθητῶν]. καὶ 21
 σθιόντων αὐτῶν εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν
 παραδώσει με. καὶ λυπούμενοι σφόδρα ἤρξαντο λέγειν 22
 αὐτῷ εἷς ἕκαστος· Μήτι ἐγὼ εἰμι, κύριε; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς 23

εἶπεν Ὁ ἐμβάψας μετ' ἐμοῦ τὴν χεῖρα ἐν τῷ τρυβλίῳ
 24 οὗτός με παραδώσει· ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει
 καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ, οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ
 δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδεται· καλὸν ἦν αὐτῷ εἰ
 25 οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐκείνος. ἀποκριθεὶς δὲ Ἰούδας ὁ
 παραδιδούς αὐτὸν εἶπεν Μήτι ἐγὼ εἰμι, ῥαββεῖ; λέγει
 26 αὐτῷ Σὺ εἶπας. Ἐσθιόντων δὲ αὐτῶν λαβὼν
 ὁ Ἰησοῦς ἄρτον καὶ εὐλογήσας ἔκλασεν καὶ δούς τοῖς
 μαθηταῖς εἶπεν Λάβετε φάγετε, τοῦτό ἐστιν τὸ σῶμά
 27 μου. καὶ λαβὼν ποτήριον [καὶ] εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐ-
 28 τοῖς λέγων Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες, τοῦτο γάρ ἐστιν τὸ
 αἷμά μου τῆς διαθήκης τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυννόμενον
 29 εἰς ἄφεσιν ἁματιῶν· λέγω δὲ ὑμῖν, οὐ μὴ πῖω ἀπ' ἄρτι ἐκ
 τούτου τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου ἕως τῆς ἡμέρας ἐκεί-
 νης ὅταν αὐτὸ πίνω μεθ' ὑμῶν καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ
 30 πατρὸς μου. Καὶ ὑμνήσαντες ἐξῆλθον εἰς τὸ
 31 ὄρος τῶν Ἐλαιῶν. Τότε λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς
 Πάντες ὑμεῖς σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύ-
 τη, γέγραπται γάρ Πατάξω τὸν ποιμένα, καὶ διασκορ-
 32 πισθήσονται τὰ πρόβατα τῆς ποιμένης· μετὰ δὲ τὸ
 33 ἐγερθῆναί με προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν. ἀποκριθεὶς
 δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ Εἰ πάντες σκανδαλισθήσονται ἐν
 34 σοί, ἐγὼ οὐδέποτε σκανδαλισθήσομαι. ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς
 Ἀμὴν λέγω σοι ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ νυκτὶ πρὶν ἀλέκτορα φωνῇ-
 35σαι τρίς ἀπαρνήσῃ με. λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος Κἂν δέῃ
 με σὺν σοί ἀποθανεῖν, οὐ μὴ σε ἀπαρνήσομαι. ὁμοίως
 καὶ πάντες οἱ μαθηταὶ εἶπαν.
 36 Τότε ἔρχεται μετ' αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς εἰς χωρίον λεγόμενον
 Γεθσημανεὶ, καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς Καθίσате αὐτοῦ ἕως
 37 [οὔ] ἀπελθὼν ἐκεῖ προσεύξωμαι. καὶ παραλαβὼν τὸν
 Πέτρον καὶ τοὺς δύο υἱοὺς Ζεβεδαίου ἤρξατο λυπεῖσθαι καὶ
 38 ἀδημονεῖν· τότε λέγει αὐτοῖς Περίλγπός ἐστιν ἡ ψυχὴ
 μου ἕως θανάτου· μείνατε ὧδε καὶ γρηγορεῖτε μετ' ἐμοῦ.

καὶ ἡ προσελθὼν¹ μικρὸν ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ 39
 προσευχόμενος καὶ λέγων Πάτερ μου, εἰ δυνατόν ἐστιν,
 παρελθάτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο· πλὴν οὐχ ὥς ἐγὼ
 θέλω ἀλλ' ὥς σύ. καὶ ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς καὶ 40
 εὐρίσκει αὐτοὺς καθεύδοντας, καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ Οὗτως
 οὐκ ἰσχύσατε μίαν ὥραν γρηγορῆσαι μετ' ἐμοῦ; γρηγορεῖτε 41
 καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθῃτε εἰς πειρασμόν· τὸ μὲν
 πνεῦμα πρόθυμον ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής. πάλιν ἐκ δευτέρου 42
 ἀπελθὼν προσηύξατο [λέγων] Πάτερ μου, εἰ οὐ δύναται
 τοῦτο παρελθεῖν ἐὰν μὴ αὐτὸ πῶ, γενηθήτω τὸ θέλημά
 σου. καὶ ἐλθὼν πάλιν εὗρεν αὐτοὺς καθεύδοντας, ἦσαν 43
 γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βεβαρημένοι. καὶ ἀφίεις αὐτοὺς 44
 πάλιν ἀπελθὼν προσηύξατο ἐκ τρίτου τὸν αὐτὸν λόγον
 εἰπὼν πάλιν. τότε² ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς καὶ λέγει 45
 αὐτοῖς Καθεύδετε λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε· ἰδοὺ³ ἡγγι-
 κεν ἡ ὥρα καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας
 ἀμαρτωλῶν. ἐγείρεσθε ἄγωμεν· ἰδοὺ ἡγγικεν ὁ παραδι- 46
 δοὺς με. Καὶ ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἰδοὺ⁴ Ἰούδας 47
 εἰς τῶν δώδεκα ἦλθεν καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολὺς μετὰ
 μαχαιρῶν καὶ ξύλων ἀπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων
 τοῦ λαοῦ. ὁ δὲ παραδιδούς αὐτὸν ἔδωκεν αὐτοῖς σημεῖον 48
 λέγων Ὁν ἂν φιλήσω αὐτός ἐστιν· κρατήσατε αὐτόν.
 καὶ εὐθέως προσελθὼν τῷ Ἰησοῦ εἶπεν Χαίρε, ῥαββεΐ· 49
 καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. ὁ δὲ Ἰησοὺς εἶπεν αὐτῷ Ἑταίρε, 50
 ἐφ' ὃ πάρει. τότε προσελθόντες ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ
 τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐκράτησαν αὐτόν. καὶ ἰδοὺ εἰς τῶν μετὰ 51
 Ἰησοῦ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἀπέσπασεν τὴν μάχαιραν αὐτοῦ
 καὶ πατάξας τὸν δούλον τοῦ ἀρχιερέως ἀφείλεν αὐτοῦ τὸ
 ὠτίον. τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοὺς Ἀπόστρεψον τὴν 52
 μάχαιράν σου εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, πάντες γὰρ οἱ λαβόντες
 μάχαιραν ἐν μαχαίρῃ ἀπολοῦνται· ἡ δοκεῖς ὅτι οὐ δύναμαι 53
 παρακαλέσαι τὸν πατέρα μου, καὶ παραστήσει μοι ἄρτι
 πλείω δώδεκα λεγιῶνας ἀγγέλων; πῶς οὖν πληρωθῶσιν αἱ 54

55 γραφαὶ ὅτι οὕτως δεῖ γενέσθαι; Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶπεν
ὁ Ἰησοῦς τοῖς ὄχλοις Ὡς ἐπὶ ληστὴν ἐξήλθατε μετὰ
μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με; καθ' ἡμέραν ἐν τῷ
56 ἱερῷ ἐκαθεζόμεν διδάσκων καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με. Τοῦτο
δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ τῶν προφητῶν.
Τότε οἱ μαθηταὶ ὧ πάντες ἀφέντες αὐτὸν ἔφυγον.

57 Οἱ δὲ κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήγαγον πρὸς Καϊά-
φαν τὸν ἀρχιερέα, ὅπου οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι
58 συνήχθησαν. ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ [ἀπὸ] μακρόθεν
ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως, καὶ εἰσελθὼν ἔσω ἐκάθητο
59 μετὰ τῶν ὑπηρετῶν ἰδεῖν τὸ τέλος. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ τὸ
συνέδριον ὅλον ἐζήτουν ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ
60 ὅπως αὐτὸν θανατώσωσιν, καὶ οὐχ εὔρον πολλῶν προσελ-
θόντων ψευδομαρτύρων. ὕστερον δὲ προσελθόντες δύο
61 εἶπαν Οὗτος ἔφη Δύναμαι καταλύσαι τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ
62 καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομήσαι. καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιε-
ρεὺς εἶπεν αὐτῷ Οὐδὲν ἀποκρίνη; τί οὐτοί σου καταμαρ-
63 τυροῦσιν; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα. καὶ ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν
αὐτῷ Ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ θεοῦ τοῦ ζώντος ἵνα ἡμῖν
64 εἴπῃς εἰ σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ. λέγει αὐτῷ
ὁ Ἰησοῦς Σὺ εἶπας· ἢ πλὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε
τὸν γίον τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν
τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν
65 τοῦ οὐρανοῦ. τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξεν τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ λέγων Ἐβλασφήμησεν· τί ἔτι χρεῖαν ἔχομεν μαρ-
66 τύρων; ἴδε νῦν ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν· τί ὑμῖν δοκεῖ;
67 οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπαν Ἐνοχος θανάτου ἐστίν. Τότε
ἐνέπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν,
68 οἱ δὲ ἐράπισαν λέγοντες Προφήτευσον ἡμῖν, χριστέ, τίς
69 ἐστίν ὁ παῖσας σε; Ὁ δὲ Πέτρος ἐκάθητο ἔξω

ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ προσήλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη λέγουσα
70 Καὶ σὺ ἦσθα μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου· ὁ δὲ ἠρνήσατο
71 ἔμπροσθεν πάντων λέγων Οὐκ οἶδα τί λέγεις. ἐξελθόντα

δὲ εἰς τὸν πυλῶνα εἶδεν αὐτὸν ἄλλη καὶ λέγει τοῖς ἐκεῖ
 Οὗτος ἦν μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου· καὶ πάλιν ἡρνή- 72
 σατο μετὰ ὅρκου ὅτι Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. μετὰ μι- 73
 κρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἐστῶτες εἶπον τῷ Πέτρῳ Ἐλη-
 θῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ, καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου δηλόν
 σε ποιεῖ· τότε ἤρξατο καταθεματίζειν καὶ ὁμνύειν ὅτι 74
 Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. καὶ εὐθὺς ἀλέκτωρ ἐφώνησεν
 καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ρήματος Ἰησοῦ εἰρηκότος ὅτι 75
 Πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι τρίς ἀπαρνήσῃ με, καὶ ἐξελθὼν
 ἕξω ἔκλαυσεν πικρῶς.

Πρωίας δὲ γενομένης συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ 1
 ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ
 ὥστε θανατῶσαι αὐτόν· καὶ δῆσαντες αὐτὸν ἀπήγαγον καὶ 2
 παρέδωκαν Πειλάτῳ τῷ ἡγεμόνι. Τότε ἰδὼν 3
 Ἰούδας ὁ «παραδούς» αὐτὸν ὅτι κατεκρίθη μεταμεληθεὶς
 ἔστρεψεν τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ πρε-
 σβυτέροις λέγων Ἡμαρτον παραδούς αἷμα «δίκαιον». οἱ 4
 δὲ εἶπαν Τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὄψῃ. καὶ ρίψας τὰ ἀργύρια 5
 εἰς τὸν ναὸν ἀνεχώρησεν, καὶ ἀπελθὼν ἀπήγγαστο. Οἱ 6
 δὲ ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύρια εἶπαν Οὐκ ἔξεστιν
 βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν, ἐπεὶ τιμὴ αἱματός ἐστιν·
 συμβούλιον δὲ λαβόντες ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν Ἀγρὸν 7
 τοῦ Κεραμέως εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις. διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς 8
 ἐκεῖνος Ἀγρὸς Αἱματος ἕως τῆς σήμερον. Τότε ἐπλη- 9
 ρώθη τὸ ρηθὲν διὰ Ἰερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος
 Καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ
 τετιμημένου ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ γίῶν Ἰσραὴλ, καὶ 10
 ἔδωκαν ἅψα ἐἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, καθὰ
 συνετάξεν μοι Κύριος. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐστάθη 11
 ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν
 λέγων Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ὁ δὲ Ἰησοῦς
 ἔφη Ὁ γὰρ λέγεις. καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ 12
 τῶν ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων οὐδὲν ἀπεκρίνατο. τότε 13

λέγει αὐτῷ ὁ Πειλᾶτος Οὐκ ἀκούεις πόσα σου καταμαρ-
 14 τυροῦσιν; καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἓν ῥῆμα, ὥστε
 15 θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα λίαν. Κατὰ δὲ ἑορτὴν εἰώθει
 16 ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν ἓνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον ὃν ᾗθελον. εἶχον
 17 δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον λεγόμενον Βαραββᾶν. συνη-
 γμένων οὖν αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πειλᾶτος Τίνα θέλετε
 ἀπολύσω ὑμῖν, [τὸν] Βαραββᾶν ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον
 18 Χριστόν; ᾗδει γὰρ ὅτι διὰ φθόνου παρέδωκεν αὐτόν.
 19 Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος ἀπέστειλεν πρὸς
 αὐτόν ἡ γυνὴ αὐτοῦ λέγουσα Μηδὲν σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ
 ἐκείνῳ, πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν.
 20 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεισαν τοὺς ὄχλους
 ἵνα αἰτήσωνται τὸν Βαραββᾶν τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν.
 21 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν εἶπεν αὐτοῖς Τίνα θέλετε ἀπὸ
 τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν; οἱ δὲ εἶπαν Τὸν Βαραββᾶν.
 22 λέγει αὐτοῖς ὁ Πειλᾶτος Τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν τὸν λεγό-
 23 μενον Χριστόν; λέγουσιν πάντες Σταυρωθήτω. ὁ δὲ ἔφη
 Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον λέγοντες
 24 Σταυρωθήτω. ἰδὼν δὲ ὁ Πειλᾶτος ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ ἀλλὰ
 μᾶλλον θόρυβος γίνεται λαβὼν ὕδωρ ἀπενίψατο τὰς χεῖρας
 ἑκατέρωθεν τοῦ ὄχλου λέγων Ἀθῶός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵμα-
 25 τος τούτου· ὑμεῖς ὀψεσθε. καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς
 εἶπεν Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν.
 26 τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν φρα-
 γελλώσας παρέδωκεν ἵνα σταυρωθῇ.
 27 Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος παραλαβόντες τὸν
 Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον συνήγαγον ἐπ' αὐτόν ὄλην τὴν
 28 σπεῖραν. καὶ ἑκδύσαντες αὐτόν χλαμύδα κοκκίνην περιέ-
 29 θηκαν αὐτῷ, καὶ πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν
 ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ κάλαμον ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, καὶ
 γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐνέπαιξαν αὐτῷ λέγον-
 30 τες Χαῖρε, βασιλεῦ τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐμπτύσαντες εἰς
 αὐτόν ἔλαβον τὸν κάλαμον καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν

αὐτοῦ. καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν 31
 χλαμύδα καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀπήγα-
 γον αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι. Ἐξερχόμενοι δὲ 32
 εὗρον ἄνθρωπον Κυρηναῖον ὀνόματι Σίμων· τοῦτον ἠγγά-
 ρευσαν ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. Καὶ ἐλθόντες εἰς τόπον 33
 λεγόμενον Γολγοθά, ὃ ἐστὶν Κρανίου Τόπος λεγόμενος,
 ἔδωκαν αὐτῷ ΠΙΕΪΝ Οἶνον μετὰ χολῆς μεμιγμένον· καὶ 34
 γευσάμενος οὐκ ἠθέλησεν πιεῖν. σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν 35
 διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἑτάλλοντες κλῆρον,
 καὶ καθήμενοι ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ. καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω 36
 τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην ΟΥΤΟΣ 37
 ΕΣΤΙΝ ΙΗΣΟΥΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.
 Τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λησταί, εἰς ἐκ δεξιῶν καὶ 38
 εἰς ἐξ ἐκωνύμων. Οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν 39
 αὐτὸν ΚΙΝΟΥΝΤΕΣ ΤΑΣ ΚΕΦΑΛΑΣ Αὐτῶν καὶ λέγοντες Ὁ 40
 καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν, σῶσον
 σεαυτόν· εἰ υἱὸς τοῦ θεοῦ, κατὰβηθι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ.
 ὁμοίως [καὶ] οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν γραμματέων 41
 καὶ πρεσβυτέρων ἔλεγον Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύνα- 42
 ται σῶσαι· βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐστίν, καταβάτω νῦν ἀπὸ
 τοῦ σταυροῦ καὶ πιστεύσομεν ἐπ' αὐτόν. Πέποιθεν ἐπὶ 43
 τὸν θεόν, ῥγσάσθω νῦν εἰ θέλει αὐτόν· εἶπεν γὰρ ὅτι
 Θεοῦ εἰμὶ υἱός. τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ λησταὶ οἱ συνσταυρω- 44
 θέντες σὺν αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν. Ἀπὸ δὲ 45
 ἑκτῆς ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἕως ὥρας
 ἐνάτης. περὶ δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ 46
 μεγάλῃ λέγων Ἐλωὶ ἔλωὶ λεμεὰ σαβαχθαθεὶ;
 τοῦτ' ἐστὶν Θεέ μοι θεέ μοι, ἵνα τί με ἐγκατέλιπες;
 τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἐστηκότων ἀκούσαντες ἔλεγον ὅτι 47
 Ἥλειαν φωνεῖ οὗτος. καὶ εὐθέως δραμὼν εἰς ἐξ αὐτῶν καὶ 48
 λαβὼν σπόγγον πλήσας τε ὄξους καὶ περιθεὶς καλάμφ
 ἐπότιζεν αὐτόν. οἱ δὲ λοιποὶ εἶπαν Ἄφες ἴδωμεν εἰ 49
 ἔρχεται Ἥλειας σῶσων αὐτόν. ἄλλος δὲ λαβὼν λόγχην

ἔνυξεν αὐτοῦ τὴν πλευράν, καὶ ἐξῆλθεν ὕδωρ καὶ αἷμα.]]
 50 ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν κράζας φωνῇ μεγάλῃ ἀφήκεν τὸ πνεῦμα.
 51 Καὶ ἰδοὺ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη [ἀπ'] ἄνωθεν
 ἕως κάτω εἰς δύο, καὶ ἡ γῆ ἐσεισθη, καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθη-
 52 σαν, καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεώχθησαν καὶ πολλὰ σώματα τῶν
 53 κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθησαν, καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν
 μνημείων μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν
 54 πόλιν καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς. Ὁ δὲ ἐκατόνταρχος
 καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τηροῦντες τὸν Ἰησοῦν ἰδόντες τὸν σεισμόν
 καὶ τὰ γινόμενα ἐφοβήθησαν σφόδρα, λέγοντες Ἀληθῶς
 55 Ἰεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος. Ἦσαν δὲ ἐκεῖ γυναῖκες πολλαὶ ἀπὸ
 μακρόθεν θεωροῦσαι, αἵτινες ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ
 56 τῆς Γαλιλαίας διακονοῦσαι αὐτῷ· ἐν αἷς ἦν Ἡ Μαρία ἡ
 Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Ἰωσήφ ἡ μήτηρ
 καὶ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου.
 57 Ὁψίας δὲ γενομένης ἦλθεν ἄνθρωπος πλούσιος ἀπὸ
 Ἀριμαθαίας, τοῦνομα Ἰωσήφ, ὃς καὶ αὐτὸς ἐμαθητεύθη τῷ
 58 Ἰησοῦ· οὗτος προσελθὼν τῷ Πειλάτῳ ᾗτήσατο τὸ σῶμα
 59 τοῦ Ἰησοῦ. τότε ὁ Πειλάτος ἐκέλευσεν ἀποδοθῆναι. καὶ
 λαβὼν τὸ σῶμα ὁ Ἰωσήφ ἐνετύλιξεν αὐτὸ [ἐν] σινδόνι
 60 καθαρᾷ, καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ ὃ ἐλα-
 τόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ, καὶ προσκυλίσας λίθον μέγαν τῇ
 61 θύρᾳ τοῦ μνημείου ἀπήλθεν. Ἦν δὲ ἐκεῖ Μαριάμ ἡ
 Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη Μάρια καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ
 62 τάφου. Τῇ δὲ ἐπαύριον, ἣτις ἐστὶν μετὰ τὴν
 παρασκευήν, συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι
 63 πρὸς Πειλάτον λέγοντες Κύριε, ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος
 ὁ πλάνος εἶπεν ἔτι ζῶν Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι·
 64 κέλευσον οὖν ἀσφαλίσθῃν τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης
 ἡμέρας, μή ποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ κλέψωσιν αὐτὸν
 καὶ εἴπωσιν τῷ λαῷ Ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ ἔσται
 65 ἡ ἐσχάτη πλάνη χείρων τῆς πρώτης. ἔφη αὐτοῖς ὁ
 Πειλάτος Ἐχετε κουστωδίαν· ὑπάγετε ἀσφαλίσασθε ὡς
 54 υἱὸς θεοῦ 56 Μαριάμ | Ἰωσή 57 ἐμαθήτευσεν 64 αὐτὸ 65 δὲ

οἴδατε. οἱ δὲ πορευθέντες ἡσφαλίσαντο τὸν τάφον σφρα- 66
γίσαντες τὸν λίθον μετὰ τῆς κουστωδίας.

Ὅψε δὲ σαββάτων, τῇ ἐπιφωσκούσῃ εἰς μίαν σαββάτων, 1
ἦλθεν Ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη Μαρία θεωρήσαι
τὸν τάφον. καὶ ἰδοὺ σεισμὸς ἐγένετο μέγας· ἄγγελος γὰρ 2
Κυρίου καταβὰς ἐξ οὐρανοῦ καὶ προσελθὼν ἀπεκύλισε τὸν
λίθον καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ. ἦν δὲ ἡ εἰδέα αὐτοῦ ὡς 3
ἀστραπὴ καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὡς χιών. ἀπὸ δὲ τοῦ 4
φόβου αὐτοῦ ἐσείσθησαν οἱ τηροῦντες καὶ ἐγενήθησαν ὡς
νεκροί. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγελος εἶπεν ταῖς γυναῖξιν Μὴ 5
φοβεῖσθε ὑμεῖς, οἶδα γὰρ ὅτι Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον
ζητεῖτε· οὐκ ἔστιν ὧδε, ἡγέρθη γὰρ καθὼς εἶπεν· δεῦτε 6
ἴδετε τὸν τόπον ὅπου ἔκειτο· καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι εἶπατε 7
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὅτι Ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ
ἰδοὺ προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε·
ἰδοὺ εἶπον ὑμῖν. καὶ ἀπελθοῦσαι ταχὺ ἀπὸ τοῦ μνημείου 8
μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς μεγάλης ἔδραμον ἀπαγγεῖλαι τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ. καὶ ἰδοὺ Ἰησοῦς ὑπήντησεν αὐταῖς λέγων 9
Χαίρετε· αἱ δὲ προσελθοῦσαι ἐκράτησαν αὐτοῦ τοὺς πόδας
καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ. τότε λέγει αὐταῖς ὁ Ἰησοῦς Μὴ 10
φοβεῖσθε· ὑπάγετε ἀπαγγεῖλατε τοῖς ἀδελφοῖς μου ἵνα ἀπέλ-
θωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κακεῖ με ὄψονται. Πρὸς 11

ρευομένων δὲ αὐτῶν ἰδοὺ τινες τῆς κουστωδίας ἐλθόντες εἰς
τὴν πόλιν ἀπήγγειλαν τοῖς ἀρχιερεῦσιν ἅπαντα τὰ γενό-
μενα. καὶ συναχθέντες μετὰ τῶν πρεσβυτέρων συμβούλιόν 12
τε λαβόντες ἀργύρια ἱκανὰ ἔδωκαν τοῖς στρατιώταις λέγον- 13
τες Εἴπατε ὅτι Οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς ἐλθόντες
ἐκλεψαν αὐτὸν ἡμῶν κοιμωμένων· καὶ ἐὰν ἀκουσθῇ τοῦτα 14
ἐπὶ τοῦ ἡγεμόνος, ἡμεῖς πείσομεν καὶ ὑμᾶς ἀμερίμνους
ποιήσομεν. οἱ δὲ λαβόντες τὰ ἀργύρια ἐποίησαν ὡς ἐδι- 15
δάχθησαν. Καὶ διεφημίσθη ὁ λόγος οὗτος παρὰ Ἰουδαίους
μέχρι τῆς σήμερον [ἡμέρας]. Οἱ δὲ ἔνδεκα 16
μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν εἰς τὸ ὄρος οὐ

17 ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἰδόντες αὐτὸν προσεκύ-
18 νησαν, οἱ δὲ ἐδίστασαν. καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλά-
λησεν αὐτοῖς λέγων Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐ-
19 ρανῶ καὶ ἐπὶ [τῆς] γῆς· πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε
πάντα τὰ ἔθνη, ἁρπάζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πα-
20 τρός καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, διδάσκοντες
αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ
μεθ' ὑμῶν εἰμὶ πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ
αἰῶνος.

19 βαπτίζοντες

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

ἈΡΧΗ τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ Ὁ. 1

Καθὼς γέγραπται ἐν τῷ Ἡσαΐα τῷ προφήτῃ 2
Ἰδοὺ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου
σοῦ,

ὃς κατασκευάζει τὴν ὁδόν σου·
Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ 3

Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδόν Κυρίου,
ἐγθείας ποιεῖτε τὰς τρίβοις αὐτοῦ,

ἐγένετο Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ κηρύσσων βά- 4
πτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. καὶ ἐξεπορεύ- 5
ετο πρὸς αὐτὸν πᾶσα ἡ Ἰουδαία χώρα καὶ οἱ Ἱεροσολυ-
μεῖται πάντες, καὶ ἐβαπτίζοντο ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ
ποταμῷ ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. καὶ ἦν ὁ 6
Ἰωάννης ἐνδεδυμένος τρίχας καμήλου καὶ ζώην δερματίνην
περὶ τὴν ὀσφύν αὐτοῦ, καὶ ἔσθων ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριον.
καὶ ἐκήρυσσε λέγων Ἔρχεται ὁ ἰσχυρότερός μου ὀπίσω 7
[μου], οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς κύψας λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν
ὑποδημάτων αὐτοῦ· ἐγὼ ἐβάπτισα ὑμᾶς ὕδατι, αὐτὸς δὲ 8
βαπτίσει ὑμᾶς πνεύματι ἁγίῳ.

ἜΚΑΙ ΕΓΕΝΕΤΟ ἑν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ἦλθεν 9
Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρετ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἐβαπτίσθη εἰς

- 10 τὸν Ἰορδάνην ὑπὸ Ἰωάνου. καὶ εὐθὺς ἀναβαίνων ἐκ τοῦ
 ὕδατος εἶδεν σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὸ πνεῦμα ὡς
 11 περιστεράν καταβαῖνον εἰς αὐτόν· καὶ φωνή [ἐγένετο] ἐκ
 τῶν οὐρανῶν Σὺ εἶ ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ εὐδό-
 12 κησα. Καὶ εὐθὺς τὸ πνεῦμα αὐτὸν ἐκβάλλει
 13 εἰς τὴν ἔρημον. καὶ ἦν ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἡμέ-
 ρας πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ, καὶ ἦν μετὰ τῶν θηρί-
 ων, καὶ οἱ ἄγγελοι διηκόνουν αὐτῷ.
- 14 Καὶ μετὰ τὸ παραδοθῆναι τὸν Ἰωάνην ἦλθεν ὁ
 Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον
 15 τοῦ θεοῦ [καὶ λέγων] ὅτι Πεπλήρωται ὁ καιρὸς καὶ
 ἤγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ· μετανοεῖτε καὶ πιστεύ-
 16 ετε ἐν τῷ εὐαγγελίῳ. Καὶ παράγων παρὰ
 τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδεν Σίμωνα καὶ Ἀν-
 δρέαν τὸν ἀδελφὸν Σίμωνος ἀμφιβάλλοντας ἐν τῇ θα-
 17 λάσσῃ, ἦσαν γὰρ ἀλεεῖς· καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς
 Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς γενέσθαι ἀλεεῖς
 18 ἀνθρώπων. καὶ εὐθὺς ἀφέντες τὰ δίκτυα ἠκολούθησαν
 19 αὐτῷ. Καὶ προβάς ὀλίγον εἶδεν Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβε-
 δαίου καὶ Ἰωάνην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ αὐτοὺς ἐν τῷ
 20 πλοίῳ καταρτίζοντας τὰ δίκτυα, καὶ εὐθὺς ἐκάλεσεν αὐτούς.
 καὶ ἀφέντες τὸν πατέρα αὐτῶν Ζεβεδαῖον ἐν τῷ πλοίῳ
 μετὰ τῶν μισθωτῶν ἀπῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ.
- 21 Καὶ εἰσπορεύονται εἰς Καφαρναούμ. Καὶ εὐθὺς τοῖς
 22 σάββασιν εἰσελθὼν εἰς τὴν συναγωγὴν ἐδίδασκεν¹. καὶ
 ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ, ἦν γὰρ διδάσκων
 23 αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς. καὶ
 εὐθὺς ἦν ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν ἄνθρωπος ἐν πνεύματι
 24 ἀκαθάρτῳ, καὶ ἀνέκραξεν λέγων Τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ
 Ναζαρηνέ; ἦλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς; οἶδ' αὖ σε τίς εἶ, ὁ ἅγιος
 25 τοῦ θεοῦ. καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς [λέγων] Φιμώ-
 26 θητι καὶ ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ. καὶ σπαράξαν αὐτὸν τὸ πνεῦμα
 τὸ ἀκάθαρτον καὶ φωνήσαν φωνῇ μεγάλῃ ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ.

καὶ ἐθαμβήθησαν ἅπαντες, ὥστε συζητεῖν αὐτοὺς¹ λέγον- 27
 τας Τί ἐστὶν τοῦτο; διδαχὴ καινὴ· κατ' ἐξουσίαν καὶ τοῖς
 πνεύμασι τοῖς ἀκαθάρτοις ἐπιτάσσει, καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ.
 Καὶ ἐξήλθεν ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εὐθὺς πανταχοῦ εἰς ὅλην τὴν 28
 περίχωρον τῆς Γαλιλαίας. Καὶ εὐθὺς ἐκ τῆς 29
 συναγωγῆς ἐξελθόντες ἦλθαν¹ εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος καὶ
 Ἀνδρέου μετὰ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου. ἡ δὲ πενθερὰ Σίμωνος 30
 κατέκειτο πυρέσσουσα, καὶ εὐθὺς λέγουσιν αὐτῷ περὶ αὐτῆς.
 καὶ προσελθὼν ἤγειρεν αὐτὴν κρατήσας τῆς χειρός· καὶ ἂ- 31
 φῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός, καὶ διηκόνει αὐτοῖς. Ὁ- 32
 ψίας δὲ γενομένης, ὅτε ἔδυσε ὁ ἥλιος, ἔφερον πρὸς αὐτὸν
 πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας καὶ τοὺς δαιμονιζομένους· καὶ 33
 ἦν ὅλη ἡ πόλις ἐπισυνηγμένη πρὸς τὴν θύραν. καὶ ἐθερά- 34
 πευσεν πολλοὺς κακῶς ἔχοντας ποικίλαις νόσοις, καὶ δαι-
 μόνια πολλὰ ἐξέβαλεν, καὶ οὐκ ἤφιεν λαλεῖν τὰ δαιμόνια,
 ὅτι ᾔδεισαν αὐτὸν [Χριστὸν εἶναι]. Καὶ 35
 πρωὶ ἔνυχθα λίαν ἀναστὰς ἐξήλθεν [καὶ ἀπῆλθεν] εἰς ἔρη-
 μον τόπον κάκεῖ προσηύχετο. καὶ κατεδίωξεν αὐτὸν Σίμων 36
 καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, καὶ εὗρον αὐτὸν καὶ λέγουσιν αὐτῷ 37
 ὅτι Πάντες ζητοῦσίν σε. καὶ λέγει αὐτοῖς Ἄγωμεν 38
 ἀλλαχοῦ εἰς τὰς ἐχομένας κωμοπόλεις, ἵνα καὶ ἐκεῖ κηρύξω,
 εἰς τοῦτο γὰρ ἐξήλθον. καὶ ἦλθεν κηρύσσων εἰς τὰς 39
 συναγωγὰς αὐτῶν εἰς ὅλην τὴν Γαλιλαίαν καὶ τὰ δαιμόνια
 ἐκβάλλων.

Καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτὸν λεπρὸς παρακαλῶν αὐτὸν 40
 [καὶ γονυπετῶν] λέγων αὐτῷ ὅτι Ἐὰν θέλῃς δύνασαί
 με καθαρίσαι. καὶ σπλαγχνισθεὶς ἐκτείνας τὴν χεῖρα 41
 αὐτοῦ ἥψατο καὶ λέγει αὐτῷ Θέλω, καθαρίσθητι. καὶ 42
 εὐθὺς ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ ἡ λέπρα, καὶ ἐκαθερίσθη. καὶ 43
 ἐμβριμησάμενος αὐτῷ εὐθὺς ἐξέβαλεν αὐτόν, καὶ λέγει 44
 αὐτῷ Ὅρα μηδεὶ μηδὲν εἶπῃς, ἀλλὰ ὑπάγε σεαυτὸν
 δεῖξον τῷ ἱερεῖ καὶ προσένεγκε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου
 ἅ προσέταξεν Μωυσῆς εἰς μαρτύριον αὐταῖς. ὁ δὲ ἐξελθὼν 45

ἤρξατο κηρύσσειν πολλὰ καὶ διαφημίζειν τὸν λόγον, ὥστε
μηκέτι αὐτὸν δύνασθαι «φανερῶς εἰς πόλιν» εἰσελθεῖν, ἀλλὰ
ἔξω ἐπ' ἐρήμοις τόποις [ἦν]· καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν
πάντοθεν.

1 Καὶ εἰσελθὼν πάλιν εἰς Καφαρναοὺμ δι' ἡμερῶν ἡκού-
2 σθη ὅτι «ἐν οἴκῳ ἐστίν». καὶ συνήχθησαν πολλοὶ ὥστε
μηκέτι χωρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν θύραν, καὶ ἐλάλει αὐτοῖς
3 τὸν λόγον. καὶ ἔρχονται φέροντες πρὸς αὐτὸν παραλυτικὸν
4 αἰρόμενον ὑπὸ τεσσάρων. καὶ μὴ δυνάμενοι προσενέγκαι
αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπου ἦν, καὶ
ἐξορύξαντες χαλῶσι τὸν κράβαττον ὅπου ὁ παραλυτικὸς
5 κατέκειτο. καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν λέγει τῷ
6 παραλυτικῷ Τέκνον, ἀφίενταί σου αἱ ἁμαρτίαι. ἦσαν δέ
τινες τῶν γραμματέων ἐκεῖ καθήμενοι καὶ διαλογιζόμενοι ἐν
7 ταῖς καρδίαις αὐτῶν «Τί' οὕτως οὕτω λαλεῖ; βλασφημεῖ·
8 τίς δύναται ἀφίεναι ἁμαρτίας εἰ μὴ εἰς ὁ θεός; καὶ εὐθὺς
ἐπιγνούς ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι αὐτοῦ ὅτι [οὕτως] διαλογί-
ζονται ἐν ἑαυτοῖς λέγει [αὐτοῖς] Τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν
9 ταῖς καρδίαις ὑμῶν; τί ἐστὶν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν τῷ παρα-
λυτικῷ Ἀφίενταί σου αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν Ἐγείρου
10 [καὶ] ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει; ἵνα δὲ εἰδῇτε
ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀφίεναι ἁμαρτίας
11 ἐπὶ τῆς γῆς»- λέγει τῷ παραλυτικῷ Σαὶ λέγω, ἔγειρε
12 ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου. καὶ
ἡγέρθη καὶ εὐθὺς ἄρας τὸν κράβαττον ἐξῆλθεν ἔμπροσθεν
πάντων, ὥστε ἐξίστασθαι πάντας καὶ δοξάζειν τὸν θεὸν
[λέγοντας] ὅτι Οὕτως οὐδέποτε εἶδαμεν.

13 Καὶ ἐξῆλθεν πάλιν παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ πᾶς
14 ὁ ὄχλος ἤρχετο πρὸς αὐτόν, καὶ ἐδίδασκεν αὐτούς. Καὶ
παράγων εἶδεν Λευεῖν τὸν τοῦ Ἀλφαίου καθήμενον ἐπὶ
τὸ τελώνιον, καὶ λέγει αὐτῷ Ἀκολούθει μοι. καὶ ἀναστὰς
15 ἠκολούθησεν αὐτῷ. Καὶ γίνεται κατακεῖσθαι
αὐτὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, καὶ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτω-

λοὶ συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἦσαν γὰρ πολλοὶ καὶ ἠκολούθουν αὐτῷ. καὶ οἱ γραμμα- 16
τεῖς τῶν Φαρισαίων ἰδόντες ὅτι ἐσθίει μετὰ τῶν ἀμαρ-
τωλῶν καὶ τελωνῶν ἔλεγον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ Ὅτι
μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἀμαρτωλῶν ἐσθίει[†]; καὶ ἀκούσας 17
ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς [ὅτι] Οὐ χρειαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύ-
οντες ἱατροῦ ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες· οὐκ ἦλθον καλέσαι
δικαίους ἀλλὰ ἀμαρτωλούς.

Καὶ ἦσαν οἱ μα- 18
θηταὶ Ἰωάννου καὶ οἱ Φαρισαῖοι νηστεύοντες. καὶ ἔρχονται
καὶ λέγουσιν αὐτῷ Διὰ τί οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου καὶ οἱ μα-
θηταὶ τῶν Φαρισαίων νηστεύουσιν, οἱ δὲ σοὶ [μαθηταὶ] οὐ
νηστεύουσιν; καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Μὴ δύνανται 19
οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστὶν
νηστεύειν; ὅσον χρόνον ἔχουσιν τὸν νυμφίον μετ' αὐτῶν
οὐ δύνανται νηστεύειν· ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ 20
ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε νηστεύσουσιν ἐν ἐκείνῃ τῇ
ἡμέρᾳ. οὐδεὶς ἐπιβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐπιράπτει ἐπὶ 21
ἱμάτιον παλαιόν· εἰ δὲ μή, αἶρει τὸ πλήρωμα ἀπ' αὐτοῦ
τὸ καινὸν τοῦ παλαιοῦ, καὶ χεῖρον σχίσμα γίνεται. καὶ 22
οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μή,
ῥήξει ὁ οἶνος τοὺς ἀσκοὺς, καὶ ὁ οἶνος ἀπόλλυται καὶ
οἱ ἀσκοί. [ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς καινοὺς.]

Καὶ ἐγένετο αὐτὸν ἐν τοῖς σάββασιν ὁ διαπορεύε- 23
σθαι[†] διὰ τῶν σπορίμων, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἤρξαντο
ὁδὸν ποιεῖν[†] τίλλοντες τοὺς στάχυν. καὶ οἱ Φαρισαῖοι 24
ἔλεγον αὐτῷ Ἴδε τί ποιοῦσιν τοῖς σάββασιν ὃ οὐκ ἔξε-
στιν; καὶ λέγει αὐτοῖς Οὐδέποτε ἀνέγνωτε τί ἐποίησεν 25
Δαυεὶδ ὅτε χρειαν ἔσχεν καὶ ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ
οἱ μετ' αὐτοῦ; [πῶς] εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ 26
ἐπὶ Ἀβιάθαρ ἀρχιερέως καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως
ἔφαγεν, οὓς οὐκ ἔξεστιν φαγεῖν εἰ μὴ τοὺς ἱερεῖς, καὶ
ἔδωκεν καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ οὖσιν; καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς Τὸ 27
σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐγένετο καὶ οὐχ ὁ ἄνθρωπος

- 28 διὰ τὸ σάββατον· ὥστε κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
 1 καὶ τοῦ σαββάτου. Καὶ εἰσῆλθεν πάλιν εἰς
 συναγωγὴν, καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος ἐξηραμμένην ἔχων τὴν
 2 χεῖρα· καὶ παρετήρουν αὐτὸν εἰ τοῖς σάββασιν θεραπεύσει
 3 αὐτόν, ἵνα κατηγόρησωσιν αὐτοῦ. καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ
 4 τῷ τὴν χεῖρα ἔχοντι ξηράν Ἐγειρε εἰς τὸ μέσον. καὶ
 λέγει αὐτοῖς Ἐξεστὶν τοῖς σάββασιν ἀγαθοποιῆσαι ἢ
 5 κακοποιῆσαι, ψυχὴν σῶσαι ἢ ἀποκτεῖναι; οἱ δὲ ἐσιώπων.
 6 καὶ περιβλεψάμενος αὐτοὺς μετ' ὀργῆς, συνλειτουργοῦμενος ἐπὶ
 τῇ πωρώσει τῆς καρδίας αὐτῶν, λέγει τῷ ἀνθρώπῳ Ἐκτει-
 7 νον τὴν ῥαχί σου· καὶ ἐξέτεινεν, καὶ ἀπεκατεστάθη ἡ
 8 χεὶρ αὐτοῦ. Καὶ ἐξελθόντες οἱ Φαρισαῖοι εὐθὺς μετὰ τῶν
 Ἱερωδιανῶν συμβούλιον ἐδίδουν κατ' αὐτοῦ ὅπως αὐτὸν
 ἀπολέσωσιν.
 9 Καὶ ὁ Ἰησοῦς μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἀνεχώρησεν
 πρὸς τὴν θάλασσαν· καὶ πολὺ πλῆθος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας
 10 ἠκολούθησεν, καὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας καὶ ἀπὸ Ἱεροσολύμων
 καὶ ἀπὸ τῆς Ἰδουμαίας καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου καὶ περὶ
 Τύρον καὶ Σιδῶνα, πλῆθος πολὺ, ἀκούοντες ὅσα ποιεῖ
 11 ἡλθάν· καὶ εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα
 πλοιάριον προσκαρτερῇ αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον ἵνα μὴ θλί-
 12 βωσιν αὐτόν· πολλοὺς γὰρ ἐθεράπευσεν, ὥστε ἐπιπίπτειν
 13 αὐτῷ ἵνα αὐτοῦ ἄψωνται ὅσοι εἶχον μάλιστα. καὶ τὰ
 πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα, ὅταν αὐτὸν ἐθεώρουν, προσέπιπτον
 αὐτῷ καὶ ἔκραζον λέγοντα ὅτι Σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ.
 14 καὶ πολλὰ ἐπετίμα αὐτοῖς ἵνα μὴ αὐτὸν φανερὸν ποιήσω-
 15 σιν. Καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸ ὄρος καὶ προσκα-
 16 λείται οὓς ἠθέληεν αὐτός, καὶ ἀπῆλθον πρὸς αὐτόν. καὶ
 17 ἐποίησεν δώδεκα, οὓς καὶ ἀποστόλους ὠνόμασεν, ἵνα ὥσιν
 μετ' αὐτοῦ καὶ ἵνα ἀποστέλλῃ αὐτοὺς κηρύσσειν καὶ ἔχειν
 ἐξουσίαν ἐκβάλλειν τὰ δαιμόνια· καὶ ἐποίησεν τοὺς δώ-
 δεκα (καὶ ἐπέθηκεν ὄνομα τῷ Σίμωνι) Πέτρον, καὶ Ἰακώβον
 τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰακώβου
 7 καὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας ἠκολούθησεν, 8 Σιδῶνα, — | ἐποίει 11 λέγοντες

(καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὄνομα¹ Βοανηργές, ὃ ἐστὶν Υἱὸς Βροντῆς), καὶ Ἀνδρέαν καὶ Φίλιππον καὶ Βαρθολομαῖον¹⁸ καὶ Μαθθαῖον καὶ Θωμᾶν καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου καὶ Θαδδαῖον καὶ Σίμωνα τὸν Καναναῖον καὶ Ἰούδαν Ἰσκα-¹⁹ριώθ, ὃς καὶ παρέδωκεν αὐτόν.

Καὶ ἔρχεται εἰς οἶκον· καὶ συνέρχεται πάλιν [ὁ] ὄχλος,²⁰ ὥστε μὴ δύνασθαι αὐτοὺς μηδὲ ἄρτον φαγεῖν. καὶ ἀκού-²¹σαντες οἱ παρ' αὐτοῦ ἐξῆλθον κρατῆσαι αὐτόν, ἔλεγον γὰρ ὅτι ἐξέστη. καὶ οἱ γραμματεῖς οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων κατα-²²βάντες ἔλεγον ὅτι Βεεζεβοὺλ ἔχει, καὶ ὅτι ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. καὶ προσκαλεσάμενος²³ αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς ἔλεγεν αὐτοῖς Πῶς δύναται Σατανᾶς Σατανᾶν ἐκβάλλειν; καὶ ἐὰν βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῇ,²⁴ οὐ δύναται σταθῆναι ἢ βασιλεία ἐκείνη· καὶ ἐὰν οἰκία²⁵ ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῇ, οὐ δυνήσεται ἢ οἰκία ἐκείνη στήναι· καὶ εἰ ὁ Σατανᾶς ἀνέστη ἐφ' ἑαυτὸν καὶ ἐμερίσθῃ, οὐ δύ-²⁶ναται στήναι ἀλλὰ τέλος ἔχει. ἀλλ' οὐ δύναται οὐδεὶς²⁷ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰσχυροῦ εἰσελθὼν τὰ σκεύη αὐτοῦ διαρ-πάσαι ἐὰν μὴ πρῶτον τὸν ἰσχυρὸν δῇσῃ, καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι πάντα²⁸ ἀφεθήσεται τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, τὰ ἁμαρτήματα καὶ αἱ βλασφημίαι ὅσα ἐὰν βλασφημῇσωσιν· ὃς δ' ἂν βλα-²⁹σφημήσῃ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, οὐκ ἔχει ἄφεσιν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ ἔνοχος ἐστὶν αἰωνίου ἁμαρτήματος. ὅτι³⁰ ἔλεγον Πνεῦμα ἀκαθαρτον ἔχει. Καὶ ἔρχονται³¹ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ ἔξω ὀπτήκοντες ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὸν καλοῦντες αὐτόν. καὶ ἐκάθητο³² περὶ αὐτὸν ὄχλος, καὶ λέγουσιν αὐτῷ Ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἔξω ζητοῦσίν σε. καὶ ἀποκριθεὶς³³ αὐτοῖς λέγει Τίς ἐστὶν ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί; καὶ³⁴ περιβλεψάμενος τοὺς περὶ αὐτὸν κύκλῳ καθημένους λέ-γει Ἴδε ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου· ὃς³⁵ ἂν ποι-ήσῃ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, οὗτος ἀδελφός μου καὶ ἀδελφή

καὶ μήτηρ ἐστίν.

- 1 Καὶ πάλιν ἤρξατο διδάσκειν παρὰ τὴν θάλασσαν. καὶ
 2 συνάγεται πρὸς αὐτὸν ὄχλος πλείστος, ὥστε αὐτὸν εἰς
 3 πλοῖον ἐμβάντα καθῆσθαι ἐν τῇ θαλάσῃ, καὶ πᾶς ὁ ὄ-
 4 χλος πρὸς τὴν θάλασσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἦσαν. καὶ ἐδίδασκεν
 5 αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς πολλά, καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ
 6 διδαχῇ αὐτοῦ Ἀκούετε. ἰδοὺ ἐξῆλθεν ὁ σπείρων σπεῖ-
 7 ραι. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπείρειν ὁ μὲν ἔπεσεν παρὰ τὴν
 8 ὁδόν, καὶ ἦλθεν τὰ πετεινὰ καὶ κατέφαγεν αὐτό. καὶ ἄλλο
 9 ἔπεσεν ἐπὶ τὸ πετρώδες [καὶ] ὅπου οὐκ εἶχεν γῆν πολλήν,
 10 καὶ εὐθὺς ἐξανέτειλεν διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς· καὶ ὅτε
 11 ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος ἔκαυματίσθη· καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν
 12 ῥίζαν ἐξηράνθη. καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὰς ἀκάνθας, καὶ
 13 ἀνέβησαν αἱ ἀκανθαὶ καὶ συνέπνιξαν αὐτό, καὶ καρπὸν
 14 οὐκ ἔδωκεν. καὶ ἄλλα ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλὴν, καὶ
 15 ἐδίδου καρπὸν ἀναβαίνοντα καὶ αὐξανόμενα, καὶ ἔφερεν
 16 εἰς τριάκοντα καὶ ἔν ἐξήκοντα καὶ ἐν ἑκατόν. Καὶ ἔλε-
 17 γεν Ὅς ἔχει ὧτα ἀκούειν ἀκουέτω. Καὶ ὅτε
 18 ἐγένετο κατὰ μόνας, ἡρώτων αὐτὸν οἱ περὶ αὐτὸν σὺν τοῖς
 19 δώδεκα τὰς παραβολάς. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς Ὑμῖν τὸ
 20 μυστήριον δέδοται τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ· ἐκείνοις δὲ
 21 τοῖς ἔξω ἐν παραβολαῖς τὰ πάντα γίνεται, ἵνα

ΒΛΕΠΟΝΤΕΣ ΒΛΕΠΩΣΙ ΚΑΙ ΜΗ ἴΔΩΣΙΝ,

ΚΑΙ ἀΚΟΥΟΝΤΕΣ ἀΚΟΥΩΣΙ ΚΑΙ ΜΗ σΥΝΙΨΩΣΙΝ,

ΜΗ ΠΟΤΕ ἐΠΙΣΤΡΕΨΩΣΙΝ ΚΑΙ ἀΦΕΘῇ αὐτοῖς.

- 22 καὶ λέγει αὐτοῖς Οὐκ οἴδατε τὴν παραβολὴν ταύτην,
 23 καὶ πῶς πάσας τὰς παραβολὰς γνώσεσθε; Ὁ σπείρων τὸν
 24 λόγον σπείρει. οὗτοι δὲ εἰσιν οἱ παρὰ τὴν ὁδὸν ὅπου
 25 σπείρεται ὁ λόγος, καὶ ὅταν ἀκούσωσιν εὐθὺς ἔρχεται ὁ
 26 Σατανᾶς καὶ αἶρει τὸν λόγον τὸν ἐσπαρμένον εἰς αὐτούς.
 27 καὶ οὗτοι εἰσιν ὁμοίως οἱ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπειρόμενοι,
 28 οἱ ὅταν ἀκούσωσιν τὸν λόγον εὐθὺς μετὰ χαρᾶς λαμβά-
 29 νουσιν αὐτόν, καὶ οὐκ ἔχουσιν ῥίζαν ἐν ἑαυτοῖς ἀλλὰ

πρόσκαιροί εἰσιν, εἴτα γενομένης θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον εὐθὺς σκανδαλίζονται. καὶ ἄλλοι εἰσιν οἱ εἰς 18 τὰς ἀκάνθας σπειρόμενοι· οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον ἀκούσαντες, καὶ αἱ μέριμναι τοῦ αἰῶνος καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου 19 τοῦ καὶ αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐπιθυμῖαι εἰσπορευόμεναι συνπνίγουσιν τὸν λόγον, καὶ ἄκαρπος γίνεται. καὶ ἐκεῖνοί εἰσιν 20 οἱ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν σπαρέντες, οἵτινες ἀκούουσιν τὸν λόγον καὶ παραδέχονται καὶ καρποφοροῦσιν ἕν τριάκοντα καὶ [ἐν] ἑξήκοντα καὶ [ἐν] ἑκατόν

Καὶ ἔλεγεν 21

αὐτοῖς ὅτι Μήτι ἔρχεται ὁ λύχνος ἵνα ὑπὸ τὸν μόδιον τεθῇ ἢ ὑπὸ τὴν κλίνην, οὐχ ἵνα ἐπὶ τὴν λυχνίαν τεθῇ; οὐ 22 ἄρα ἔστιν κρυπτὸν εἶν μὴ ἵνα φανερωθῇ, οὐδὲ ἐγένετο ἀπόκρυφον ἀλλ' ἵνα ἔλθῃ εἰς φανερόν. Εἴ τις ἔχει ὧτα 23 ἀκούειν ἀκουέτω.

Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς Βλέπετε 24

τί ἀκούετε. ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε μετρηθήσεται ὑμῖν καὶ προστεθήσεται ὑμῖν. ὅς γὰρ ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ· καὶ ὅς 25 οὐκ ἔχει, καὶ ὁ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

Καὶ 26

ἔλεγεν Οὕτως ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ὡς ἄνθρωπος βάλῃ τὸν σπóρον ἐπὶ τῆς γῆς καὶ καθεύδῃ καὶ ἐγείρηται 27 νύκτα καὶ ἡμέραν, καὶ ὁ σπόρος βλαστᾷ καὶ μηκύνεται ὡς οὐκ οἶδεν αὐτός. αὐτομάτῃ ἡ γῆ καρποφορεῖ, πρῶτον 28 χόρτον, εἶτεν στάχυν, εἶτεν ἡ πλήρη σίτον ἕν τῷ στάχυϊ. ὅταν δὲ παραδοῖ ὁ καρπός, εὐθὺς ἀποστέλλει τὸ ἀρέ- 29 πνον, ὅτι παρέστηκεν ὁ θερισμός.

Καὶ 30

ἔλεγεν Πῶς ὁμοιωσωμεν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, ἢ ἐν τίνι αὐτὴν παραβολῇ θῶμεν; ὡς κόκκῳ σινάπεως, ὅς ὅταν 31 σπαρῇ ἐπὶ τῆς γῆς, μικρότερον ὢν πάντων τῶν σπερμάτων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς—καὶ ὅταν σπαρῇ, ἀναβαίνει καὶ γίνεται 32 μείζον πάντων τῶν λαχάνων καὶ ποιεῖ κλάδους μεγάλους, ὥστε δύνασθαι ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτοῦ τὰ πετεῖνὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνοῖν.

Καὶ τοιαύταις παρα- 33

βολαῖς πολλαῖς ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον, καθὼς ἡδύναντο ἀκούειν· χωρὶς δὲ παραβολῆς οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς, κατ' ἰδίαν 34

δὲ τοῖς ἰδίοις μαθηταῖς ἐπέλυνεν πάντα.

- 35 Καὶ λέγει αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὀψίας γενομένης
 36 Διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν. καὶ ἀφέντες τὸν ὄχλον παραλαμ-
 βάνουσιν αὐτὸν ὡς ἦν ἐν τῷ πλοίῳ, καὶ ἄλλα πλοῖα ἦν
 37 μετ' αὐτοῦ. καὶ γίνεται λαίλαψ μεγάλη ἀνέμου, καὶ τὰ
 κύματα ἐπέβαλλεν εἰς τὸ πλοῖον, ὥστε ἤδη γεμίζεσθαι τὸ
 38 πλοῖον. καὶ αὐτὸς ἦν ἐν τῇ πρύμνῃ ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον
 καθεύδων· καὶ ἐγείρουσιν αὐτὸν καὶ λέγουσιν αὐτῷ Διδά-
 39 σκαλε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἀπολλύμεθα; καὶ διεγερθεὶς ἐπε-
 τίμησεν τῷ ἀνέμῳ καὶ εἶπεν τῇ θαλάσῃ Σιώπα, πεφίμωσο.
 40 καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος, καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη. καὶ
 41 εἶπεν αὐτοῖς Τί δειλοί ἐστε; οὐπω ἔχετε πίστιν; καὶ ἐφο-
 βήθησαν φόβον μέγαν, καὶ ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους Τίς
 ἄρα οὗτός ἐστιν ὅτι καὶ ὁ ἄνεμος καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούει
 1 αὐτῷ; Καὶ ἦλθον εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης
 2 εἰς τὴν χώραν τῶν Γερασηνῶν. καὶ ἐξελθόντος αὐτοῦ ἐκ
 τοῦ πλοίου [εὐθὺς] ὑπήντησεν αὐτῷ ἐκ τῶν μνημείων
 3 ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ, ὃς τὴν κατοίκησιν εἶχεν
 ἐν τοῖς μνήμασιν, καὶ οὐδὲ ἀλύσει οὐκέτι οὐδεὶς ἐδύνατο
 4 αὐτὸν δῆσαι διὰ τὸ αὐτὸν πολλάκις πέδαις καὶ ἀλύσεισι
 δεδέσθαι καὶ διεσπᾶσθαι ὑπ' αὐτοῦ τὰς ἀλύσεις καὶ τὰς
 5 πέδας συντετριφῆθαι, καὶ οὐδεὶς ἴσχυεν αὐτὸν δαμάσαι· καὶ
 διὰ παντὸς νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐν τοῖς μνήμασιν καὶ ἐν τοῖς
 6 ὕρρεσιν ἦν κράζων καὶ κατακόπτων ἑαυτὸν λίθοις. καὶ ἰδὼν
 7 καὶ κράξας· φωνῇ μεγάλῃ λέγει Τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ υἱὲ
 τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου; ὀρκίζω σε τὸν θεόν, μὴ με βασανί-
 8 σης. ἔλεγεν γὰρ αὐτῷ Ἐξέλθε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον
 9 ἐκ τοῦ ἀνθρώπου. καὶ ἐπηρώτα αὐτόν Τί ὄνομά σοι; καὶ
 10 λέγει αὐτῷ Λεγὼν ὄνομά ἑμοί, ὅτι πολλοὶ ἔσμεν· καὶ
 παρεκάλει αὐτὸν πολλὰ ἵνα μὴ αὐτὰ ἀποστείλῃ ἔξω τῆς
 11 χώρας. Ἦν δὲ ἐκεῖ πρὸς τῷ ὕρρει ἀγέλη χοίρων μεγάλη
 12 βοσκομένη· καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν λέγοντες Πέμψον

ἡμᾶς εἰς τοὺς χοίρους, ἵνα εἰς αὐτοὺς εἰσέλθωμεν. καὶ ἐπέ- 13
 τρεψεν αὐτοῖς. καὶ ἐξελθόντα τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα
 εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους, καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ
 ἔρημου εἰς τὴν θάλασσαν, ὥς δισχιλίοι, καὶ ἐπνίγοντο ἐν
 τῇ θαλάσῃ. Καὶ οἱ βόσκοντες αὐτοὺς ἔφυγον καὶ ἀπήγ- 14
 γειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς· καὶ ἦλθον ἰδεῖν
 τί ἐστὶν τὸ γεγονός. καὶ ἔρχονται πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ 15
 θεωροῦσιν τὸν δαιμονιζόμενον καθήμενον ἱματισμένον καὶ
 σωφρονούμενον, τὸν ἐσχηκότα τὸν λεγιῶνα, καὶ ἐφοβήθησαν.
 καὶ διηγήσαντο αὐτοῖς οἱ ἰδόντες πῶς ἐγένετο τῷ δαιμονι- 16
 ζομένῳ καὶ περὶ τῶν χοίρων. καὶ ἤρξαντο παρακαλεῖν
 αὐτὸν ἀπελθεῖν ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν. Καὶ ἐμβαίνοντος 18
 αὐτοῦ εἰς τὸ πλοῖον παρεκάλει αὐτὸν ὁ δαιμονισθεὶς ἵνα
 μετ' αὐτοῦ ᾗ. καὶ οὐκ ἀφῆκεν αὐτόν, ἀλλὰ λέγει αὐτῷ 19
 Ὑπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου πρὸς τοὺς σους, καὶ ἀπάγγειλον
 αὐτοῖς ὅσα ὁ κύριός σοι πεποίηκεν καὶ ἡλέησέν σε. καὶ 20
 ἀπῆλθεν καὶ ἤρξατο κηρύσσειν ἐν τῇ Δεκαπόλει ὅσα ἐποίη-
 σεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ πάντες ἐθαύμαζον.

Καὶ διαπεράσαντος τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ πλοίῳ πάλιν εἰς 21
 τὸ πέραν συνήχθη ὄχλος πολὺς ἐπ' αὐτόν, καὶ ἦν παρὰ τὴν
 θάλασσαν. Καὶ ἔρχεται εἰς τῶν ἀρχισυναγῶγων, ὀνόματι 22
 Ἰάειρος, καὶ ἰδὼν αὐτὸν πίπτει πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ 23
 παρακαλεῖ αὐτὸν πολλὰ λέγων ὅτι Τὸ θυγάτριόν μου
 ἐσχάτως ἔχει, ἵνα ἐλθὼν ἐπιθῇς τὰς χεῖρας αὐτῇ ἵνα σωθῇ
 καὶ ζήσῃ. καὶ ἀπῆλθεν μετ' αὐτοῦ. Καὶ ἠκολούθει αὐτῷ 24
 ὄχλος πολὺς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν. καὶ γυνὴ οὖσα ἐν 25
 ῥύσει αἵματος δώδεκα ἔτη καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν 26
 ἰατρῶν καὶ δαπανήσασα τὰ παρ' αὐτῆς πάντα καὶ μηδὲν
 ὠφεληθεῖσα ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χεῖρον ἐλθοῦσα, ἀκού- 27
 σασα τὰ περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὀπισθεν
 ἤψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· ἔλεγεν γὰρ ὅτι Ἐὰν ἄψωμαι 28
 κἂν τῶν ἱματίων αὐτοῦ σωθήσομαι. καὶ εὐθὺς ἐξηράνθη 29
 ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς, καὶ ἔγνω τῷ σώματι ὅτι ἵαται

30 ἀπὸ τῆς μάστιγος. καὶ εὐθὺς ὁ Ἰησοῦς ἐπιγνοὺς ἐν ἑαυτῷ
 τὴν ἐξ αὐτοῦ δύναμιν ἐξελθοῦσαν ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ
 31 ἔλεγεν Τίς μου ἤψατο τῶν ἱματίων; καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ
 μαθηταὶ αὐτοῦ Βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλίβοντά σε, καὶ
 32 λέγεις Τίς μου ἤψατο; καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν τοῦτο
 33 ποιήσασαν. ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα, εἰδυῖα
 ὁ γέγονεν αὐτῇ, ἦλθεν καὶ προσέπεσεν αὐτῷ καὶ εἶπεν
 34 αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ Θυγάτηρ, ἡ
 πίστις σου σέσωκέν σε· ὕπαγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἴσθι ὑγιῆς
 35 ἀπὸ τῆς μάστιγός σου. Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἔρχονται
 ἀπὸ τοῦ ἀρχισυναγώγου λέγοντες ὅτι Ἡ θυγάτηρ σου
 36 ἀπέθανεν· τί ἔτι σκύλλεις τὸν διδάσκαλον; ὁ δὲ Ἰησοῦς
 παρακούσας τὸν λόγον λαλούμενον λέγει τῷ ἀρχισυναγώ-
 37 γῳ Μὴ φοβοῦ, μόνον πίστευε. καὶ οὐκ ἀφῆκεν οὐδένα
 μετ' αὐτοῦ συνακολουθῆσαι εἰ μὴ τὸν Πέτρον καὶ Ἰακώβον
 38 καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν Ἰακώβου. καὶ ἔρχονται εἰς τὸν
 οἶκον τοῦ ἀρχισυναγώγου, καὶ θεωρεῖ θόρυβον καὶ κλαίον-
 39 τας καὶ ἀλαλάζοντας πολλά, καὶ εἰσελθὼν λέγει αὐτοῖς
 Τί θορυβεῖσθε καὶ κλαίετε; τὸ παιδίον οὐκ ἀπέθανεν ἀλλὰ
 40 καθεύδει. καὶ κατεγέλων αὐτοῦ. αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν πάν-
 τας παραλαμβάνει τὸν πατέρα τοῦ παιδίου καὶ τὴν μητέρα
 καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ, καὶ εἰσπορεύεται ὅπου ἦν τὸ παιδίον·
 41 καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς τοῦ παιδίου λέγει αὐτῇ Ταλειθά
 κούμ, ὃ ἐστὶν μεθερμηνευόμενον Τὸ κοράσιον, σοὶ λέγω,
 42 ἔγειρε. καὶ εὐθὺς ἀνέστη τὸ κοράσιον καὶ περιεπάτει, ἦν
 γὰρ ἑτῶν δώδεκα. καὶ ἐξέστησαν εὐθὺς ἐκστάσει μεγάλῃ.
 43 καὶ διεστείλατο αὐτοῖς πολλά ἵνα μηδεὶς γνοῖ τοῦτο, καὶ
 εἶπεν δοθῆναι αὐτῇ φαγεῖν.

1 Καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ ἔρχεται εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ,
 2 καὶ ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Καὶ γενομένου
 σαββάτου ἤρξατο διδάσκειν ἐν τῇ συναγωγῇ· καὶ οἱ πολλοὶ
 ἀκούοντες ἐξεπλήσσοντο λέγοντες Πόθεν τούτῳ ταῦτα,
 καὶ τίς ἡ σοφία ἡ δοθείσα τούτῳ, καὶ αἱ δυνάμεις τοιαῦτα

διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῦ γινόμεναι; οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τέκτων, 3
ὁ υἱὸς τῆς Μαρίας καὶ ἀδελφὸς Ἰακώβου καὶ Ἰωσήτος καὶ
Ἰούδα καὶ Σίμωνος; καὶ οὐκ εἰσὶν αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ ὧδε
πρὸς ἡμᾶς; καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ. καὶ ἔλεγεν 4
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ὅτι Οὐκ ἔστιν προφήτης ἄτιμος εἰ μὴ ἐν
τῇ πατρίδι αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς συγγενεῦσιν αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ
οἰκίᾳ αὐτοῦ. Καὶ οὐκ ἐδύνατο ἐκεῖ ποιῆσαι οὐδεμίαν 5
δύναμιν, εἰ μὴ ὀλίγοις ἀρρώστοις ἐπιθεῖς τὰς χεῖρας ἐθερά-
πευσεν· καὶ ἑθαύμασεν ἡ διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν. 6

Καὶ περιῆγεν τὰς κώμας κύκλῳ διδάσκων. Καὶ προσ- 7
καλεῖται τοὺς δώδεκα, καὶ ἤρξατο αὐτοὺς ἀποστέλλειν δύο
δύο, καὶ ἐδίδου αὐτοῖς ἐξουσίαν τῶν πνευμάτων τῶν ἀκαθάρ-
των, καὶ παρήγγειλεν αὐτοῖς ἵνα μηδὲν αἴρωσιν εἰς ὁδὸν εἰ 8
μὴ ῥάβδον μόνον, μὴ ἄρτον, μὴ πήραν, μὴ εἰς τὴν ζώνην
χαλκόν, ἀλλὰ ὑποδεδεμένους σανδάλια, καὶ ἡ μὴ ἐνδύσα- 9
σθαι ἑκατέρωθεν δύο χιτῶνας. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς Ὅπου ἂν εἰσέλ- 10
θῃτε εἰς οἰκίαν, ἐκεῖ μένετε ἕως ἂν ἐξέλθῃτε ἐκεῖθεν. καὶ ὅς 11
ἂν τόπος μὴ δέξηται ὑμᾶς μηδὲ ἀκούσωσιν ὑμῶν, ἐκπορευό-
μενοι ἐκεῖθεν ἐκτινάξατε τὸν χοῦν τὸν ὑποκάτω τῶν ποδῶν
ὑμῶν εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. Καὶ ἐξελθόντες ἐκήρυξαν ἵνα 12
μετανοώσιν, καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλλον, καὶ ἤλειφον 13
ἐλαίῳ πολλοὺς ἀρρώστους καὶ ἐθεράπευον.

Καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἑρῳδῆς, φανερὸν γὰρ ἐγένετο 14
τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἔλεγον ὅτι Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐγή-
γερται ἐκ νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν
αὐτῷ· ἄλλοι δὲ ἔλεγον ὅτι Ἡλείας ἐστίν· ἄλλοι δὲ ἔλεγον 15
ὅτι προφήτης ὡς εἰς τῶν προφητῶν. ἀκούσας δὲ ὁ Ἑρῳ- 16
δῆς ἔλεγεν Ὁν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα Ἰωάννην, οὗτος ἡγέρθη.
Αὐτὸς γὰρ ὁ Ἑρῳδῆς ἀποστείλας ἐκράτησεν τὸν Ἰωά- 17
νην καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐν φυλακῇ διὰ Ἡρῳδιάδα τὴν γυ-
ναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν·
ἔλεγεν γὰρ ὁ Ἰωάννης τῷ Ἑρῳδῇ ὅτι Οὐκ ἔξεστί σοι 18
ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου. ἡ δὲ Ἡρῳδιάς ἐνείχεν 19

20 αὐτῷ καὶ ἤθελεν αὐτὸν ἀποκτείνειν, καὶ οὐκ ἠδύνατο· ὁ γὰρ
 Ἑρῳδῆς ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάννην, εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον
 καὶ ἅγιον, καὶ συνετήρει αὐτόν, καὶ ἀκούσας αὐτοῦ πολλὰ
 21 ἠπόρει, καὶ ἠδέως αὐτοῦ ἤκουεν. Καὶ γενομένης ἡμέρας
 εὐκαιροῦ ὅτε Ἑρῳδῆς τοῖς γενεσίοις αὐτοῦ δεῖπνον ἐποίησεν
 τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ καὶ τοῖς χιλιάρχοις καὶ τοῖς πρώτοις
 22 τῆς Γαλιλαίας, καὶ εἰσελθούσης τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ Ἑρω-
 διαδὸς καὶ ὀρχησαμένης, ἤρρεσεν τῷ Ἑρῳδῇ καὶ τοῖς συ-
 νανακειμένοις. ὁ δὲ βασιλεὺς εἶπεν τῷ κορασίῳ· Αἰτήσόν
 23 με ὃ ἐὰν θέλῃς, καὶ δώσω σοι· καὶ ὤμοσεν αὐτῇ· Ὅτι
 ἂν με αἰτήσῃς δώσω σοι ἕως ἡμίσεος τῆς βασιλείας μου.
 24 καὶ ἐξελθούσα εἶπεν τῇ μητρὶ αὐτῆς· Τί αἰτήσωμαι; ἡ δὲ
 25 εἶπεν· Τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτίζοντος. καὶ εἰσελ-
 θούσα εὐθὺς μετὰ σπουδῆς πρὸς τὸν βασιλέα ᾗτήσατο
 λέγουσα· Θέλω ἵνα ἔξαυτῆς δῶς μοι ἐπὶ πίνακι τὴν κεφα-
 26 λὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. καὶ περίλυπος γενόμενος
 ὁ βασιλεὺς διὰ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς ἀνακειμένους οὐκ ἠθέ-
 27 λησεν ἀθετῆσαι αὐτήν· καὶ εὐθὺς ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς
 σπεκουλάτορα ἐπέταξεν ἐνέγκαι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. καὶ
 28 ἀπελθὼν ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ καὶ ἤνεγκεν
 τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ κο-
 ρασίῳ, καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐτὴν τῇ μητρὶ αὐτῆς.
 29 καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦλθαν καὶ ἦραν τὸ πτώμα
 αὐτοῦ καὶ ἔθηκαν αὐτὸ ἐν μνημείῳ.

30 Καὶ συνάγονται οἱ ἀπόστολοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ
 ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα ὅσα ἐποίησαν καὶ ὅσα ἐδίδασκαν.
 31 καὶ λέγει αὐτοῖς· Δεῦτε ὑμεῖς αὐτοὶ κατ' ἰδίαν εἰς ἔρημον
 τόπον καὶ ἀναπαύσασθε ὀλίγον. ἦσαν γὰρ οἱ ἐρχόμενοι
 32 καὶ οἱ ὑπάγοντες πολλοί, καὶ οὐδὲ φαγεῖν εὐκαιροῦν. καὶ
 33 ἀπῆλθον ἐν τῷ πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν. καὶ
 εἶδαν αὐτοὺς ὑπάγοντας καὶ ἔγνωσαν πολλοί, καὶ περὶ
 ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων συνέδραμον ἐκεῖ καὶ προῆλθον

αὐτοῦς. Καὶ ἐξελθὼν εἶδεν πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγ- 34
 χνίσθη ἐπ' αὐτοὺς ὅτι ἦσαν ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποι-
 μένα, καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς πολλὰ. Καὶ ἦδη 35
 ὥρας πολλῆς ἔγενομένης ἤ προσελθόντες αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
 αὐτοῦ ἔλεγον ὅτι Ἑρημός ἐστιν ὁ τόπος, καὶ ἦδη ὥρα 36
 πολλή· ἀπόλυσον αὐτοὺς, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τοὺς κύκλῳ
 ἀγροὺς καὶ κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς τί φάγωσιν. ὁ δὲ 37
 ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. καὶ
 λέγουσιν αὐτῷ Ἀπελθόντες ἀγοράσωμεν δηναρίων δια-
 κοσίων ἄρτους καὶ δώσομεν αὐτοῖς φαγεῖν; ὁ δὲ λέγει 38
 αὐτοῖς Πόσους ἔχετε ἄρτους; ὑπάγετε ἴδετε. καὶ γνόν-
 τες λέγουσιν Πέντε, καὶ δύο ἰχθύας. καὶ ἐπέταξεν αὐτοῖς 39
 ἄνακλιθῆναι πάντας συμπόσια συμπόσια ἐπὶ τῷ χλωρῷ
 χορτῷ. καὶ ἀνέπεσαν πρασιαὶ πρασιαὶ κατὰ ἑκατὸν καὶ 40
 κατὰ πεντήκοντα. καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ 41
 τοὺς δύο ἰχθύας ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησεν
 καὶ κατέκλασεν τοὺς ἄρτους καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς
 ἵνα παρατιθῶσιν αὐτοῖς, καὶ τοὺς δύο ἰχθύας ἐμέρισεν
 πᾶσιν. καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦσαν 42
 κλάσματα δώδεκα κοφίνων πληρώματα καὶ ἀπὸ τῶν 43
 ἰχθύων. καὶ ἦσαν οἱ φαγόντες τοὺς ἄρτους πεντακισχί- 44
 λιοι ἄνδρες. Καὶ εὐθὺς ἠνάγκασεν τοὺς μα- 45
 θητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν εἰς τὸ
 πέραν πρὸς Βηθσαιδάν, ἕως αὐτὸς ἀπολύει τὸν ὄχλον. καὶ 46
 ἀποταξάμενος αὐτοῖς ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄρος προσεύξα-
 σθαι. καὶ ὀψίας γενομένης ἦν τὸ πλοῖον ἐν μέσῳ τῆς 47
 θαλάσσης, καὶ αὐτὸς μόνος ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἰδὼν αὐτοὺς 48
 βασανιζομένους ἐν τῷ ἐλαύνειν, ἦν γὰρ ὁ ἄνεμος ἐναντίος
 αὐτοῖς, περὶ τετάρτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς ἔρχεται πρὸς
 αὐτοὺς περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης· καὶ ἠθέλεν παρελ-
 θεῖν αὐτοὺς. οἱ δὲ ἰδόντες αὐτὸν ἐπὶ τῆς θαλάσσης περι- 49
 πατοῦντα ἔδοξαν ὅτι φάντασμα ἐστὶν καὶ ἀνέκραξαν, πάν- 50
 τες γὰρ αὐτὸν εἶδαν καὶ ἐταράχθησαν. ὁ δὲ εὐθὺς ἐλάλησεν

μετ' αὐτῶν, καὶ λέγει αὐτοῖς Θαρσεῖτε, ἐγὼ εἰμι, μὴ
 51 φοβεῖσθε. καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτοὺς εἰς τὸ πλοῖον, καὶ
 52 ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος. καὶ λίαν ἐν ἑαυτοῖς ἐξίσταντο, οὐ γὰρ
 συνήκαν ἐπὶ τοῖς ἄρτοις, ἀλλ' ἦν αὐτῶν ἡ καρδιά πεπω-
 53 ρωμένη.

Καὶ διαπεράσαντες ἐπὶ τὴν γῆν ἦλθον
 54 εἰς Γεννησαρέτ καὶ προσωρμίσθησαν. καὶ ἐξελθόντων
 55 αὐτῶν ἐκ τοῦ πλοίου εὐθὺς ἐπιγνόντες αὐτὸν περιέδραμον
 ὅλην τὴν χώραν ἐκείνην καὶ ἤρξαντο ἐπὶ τοῖς κραβάττοις
 56 τοὺς κακῶς ἔχοντας περιφέρειν ὅπου ἤκουον ὅτι ἔστιν. καὶ
 ὅπου ἂν εἰσεπορεύετο εἰς κώμας ἢ εἰς πόλεις ἢ εἰς ἀγροὺς
 ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἐτίθεσαν τοὺς ἀσθενούντας, καὶ παρεκά-
 λουν αὐτὸν ἵνα κἂν τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ
 ἄψωνται· καὶ ὅσοι ἂν ἤψαντο αὐτοῦ ἐσώζοντο.

Καὶ συνάγονται πρὸς αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι καὶ τινες τῶν
 2 γραμματέων ἔλθόντες ἀπὸ Ἱεροσολύμων καὶ ἰδόντες τινὰς
 τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ὅτι κοιναῖς χερσίν, τοῦτ' ἔστιν ἀνί-
 3 πτοις, ἐσθίουσιν τοὺς ἄρτους. — οἱ γὰρ Φαρισαῖοι καὶ πάν-
 τες οἱ Ἰουδαῖοι ἐὰν μὴ πυγμῇ νίψωνται τὰς χεῖρας οὐκ ἐ-
 σθίουσιν, κρατοῦντες τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων,
 4 καὶ ἀπ' ἀγορᾶς ἐὰν μὴ ῥαντίσωνται οὐκ ἐσθίουσιν, καὶ
 ἄλλα πολλά ἐστὶν ἃ παρέλαβον κρατεῖν, βαπτισμοὺς
 5 ποτηρίων καὶ ξεστῶν καὶ χαλκίων. — καὶ ἐπερωτῶσιν
 αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς Διὰ τί οὐ περιπα-
 6 τοῦσιν οἱ μαθηταὶ σου κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυ-
 τέρων, ἀλλὰ κοιναῖς χερσίν ἐσθίουσιν τὸν ἄρτον; ὁ δὲ
 εἶπεν αὐτοῖς Καλῶς ἐπροφήτευσεν Ἡσαίας περὶ ὑμῶν
 τῶν ὑποκριτῶν, ὡς γέγραπται ὅτι

Ῥοῦτος ὁ λαὸς τοῖς χεῖλεσίν με τιμᾷ,

ἡ δὲ καρδιά αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ·

7 Μάτην δὲ σέβονταί με,

Διδάσκοντες διδασκαλίᾳς ἐντάλματα ἀνθρώπων·
 8 ἀφέντες τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ κρατεῖτε τὴν παράδοσιν
 9 τῶν ἀνθρώπων. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς Καλῶς ἀθετεῖτε τὴν

ἐντολὴν τοῦ θεοῦ, ἵνα τὴν παράδοσιν ὑμῶν τηρήσῃτε·
 Μωυσῆς γὰρ εἶπεν Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν 10
 μητέρα σου, καὶ Ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα
 θανάτῳ τελεγτάτω· ὑμεῖς δὲ λέγετε Ἐὰν εἴπῃ ἄνθρω- 11
 πος τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ Κορβάν, ὃ ἐστὶν Δῶρον, ὃ ἐὰν
 ἐξ ἐμοῦ ὠφεληθῇς, οὐκέτι ἀφίετε αὐτὸν οὐδὲν ποιῆσαι τῷ 12
 πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ, ἀκυροῦντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ τῇ παρα- 13
 δόσει ὑμῶν ἢ παρεδώκατε· καὶ παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ
 ποιεῖτε. Καὶ προσκαλεσάμενος πάλιν τὸν ὄχλον ἔλεγεν 14
 αὐτοῖς Ἀκούσατέ μου πάντες καὶ σύνετε. οὐδὲν ἔστιν 15
 ἔξωθεν τοῦ ἀνθρώπου εἰσπορευόμενον εἰς αὐτὸν ὃ δύναται
 κοινῶσαι αὐτόν· ἀλλὰ τὰ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκπορευόμενά
 ἐστὶν τὰ κοινῶντα τὸν ἄνθρωπον. Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς 17
 οἶκον ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
 τὴν παραβολήν. καὶ λέγει αὐτοῖς Οὕτως καὶ ὑμεῖς ἀσύ- 18
 νετοὶ ἐστε· οὐ νοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ ἔξωθεν εἰσπορευόμενον εἰς
 τὸν ἄνθρωπον οὐ δύναται αὐτὸν κοινῶσαι, ὅτι οὐκ εἰσπο- 19
 ρεύεται αὐτοῦ εἰς τὴν καρδίαν ἀλλ' εἰς τὴν κοιλίαν, καὶ
 εἰς τὸν ἀφεδρῶνα ἐκπορεύεται· —καθαρίζων πάντα τὰ
 βρώματα. ἔλεγεν δὲ ὅτι Τὸ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκπορευό- 20
 μενον ἐκείνο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον· ἔσωθεν γὰρ ἐκ τῆς 21
 καρδίας τῶν ἀνθρώπων οἱ διαλογισμοὶ οἱ κακοὶ ἐκπορευ-
 ονται, πορνεῖαι, κλοπαί, φόνοι, μοιχεῖαι, πλεονεξίαι, πονη- 22
 ρίαι, δόλος, ἀσέλγεια, ὀφθαλμοὶς πονηρός, βλασφημία,
 ὑπερηφανία, ἀφροσύνη· πάντα ταῦτα τὰ πονηρὰ ἔσωθεν 23
 ἐκπορεύεται καὶ κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.

Ἐκεῖθεν δὲ ἀναστὰς ἀπῆλθεν εἰς τὰ ὄρια Τύρου [καὶ 24
 Σιδῶνος] Καὶ εἰσελθὼν εἰς οἰκίαν οὐδένα ἤθελεν γνῶναι,
 καὶ οὐκ ἠδυνάσθη λαθεῖν· ἀλλ' εὐθὺς ἀκούσασα γυνὴ περὶ 25
 αὐτοῦ, ἧς εἶχεν τὸ θυγάτριον αὐτῆς πνεῦμα ἀκάθαρτον,
 ἐλθοῦσα προσέπεσεν πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἡ δὲ γυνὴ 26
 ἦν Ἑλληνίς, Ὑεροφονίκισσα τῷ γένει· καὶ ἡρώτα αὐτὸν
 ἵνα τὸ δαιμόνιον ἐκβάλῃ ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς. καὶ 27

ἔλεγεν αὐτῇ Ἐφες πρῶτον χορτασθῆναι τὰ τέκνα, οὐ
 γάρ ἐστιν καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ τοῖς
 28 κυναρίοις βαλεῖν. ἡ δὲ ἀπεκρίθη καὶ λέγει αὐτῷ Ναί,
 κύριε, καὶ τὰ κυνάρια ὑποκάτω τῆς τραπέζης ἐσθίουσιν
 29 ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν παιδίων. καὶ εἶπεν αὐτῇ Διὰ τοῦ-
 τον τὸν λόγον ὕπαγε, ἐξεληλυθεν ἐκ τῆς θυγατρὸς σου τὸ
 30 δαιμόνιον. καὶ ἀπελθοῦσα εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς εὗρεν τὸ
 παιδίον βεβλημένον ἐπὶ τὴν κλίνην καὶ τὸ δαιμόνιον ἐξε-
 31 ληλυθός. Καὶ πάλιν ἐξελθὼν ἐκ τῶν ὁρίων
 Τύρου ἦλθεν διὰ Σιδῶνος εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας
 32 ἀνὰ μέσον τῶν ὁρίων Δεκαπόλεως. Καὶ φέρουσιν αὐτῷ κω-
 φὸν καὶ μογιλάλον, καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα ἐπιβῇ αὐ-
 33 τῷ τὴν χεῖρα. καὶ ἀπολαβόμενος αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὄχλου κα-
 τ' ἰδίαν ἔβαλεν τοὺς δακτύλους αὐτοῦ εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ καὶ
 34 πτύσας ἤψατο τῆς γλώσσης αὐτοῦ, καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐ-
 ρανὸν ἐστέναξεν, καὶ λέγει αὐτῷ Ἐφθαθά, ὃ ἐστιν Δια-
 35 νοίχθητι. καὶ ἡνοίγησαν αὐτοῦ αἱ ἀκοαί, καὶ ἐλύθη ὁ
 36 δεσμὸς τῆς γλώσσης αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει ὀρθῶς. καὶ διε-
 στείλατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ λέγωσιν ὅσον δὲ αὐτοῖς διε-
 37 στέλλετο, αὐτοὶ μᾶλλον περισσότερον ἐκήρυσσον. καὶ
 ὑπερπερισσῶς ἐξεπλήσσοντο λέγοντες Καλῶς πάντα πε-
 ποίηκεν, καὶ τοὺς κωφοὺς ποιεῖ ἀκούειν καὶ ἀλάλους λα-
 λεῖν.

1 Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις πάλιν πολλοῦ ὄχλου ὄντος
 καὶ μὴ ἐχόντων τί φάγωσιν, προσκαλεσάμενος τοὺς μαθη-
 2 τὰς λέγει αὐτοῖς Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον ὅτι ἤδη
 ἡμέραι τρεῖς προσμένουσίν μοι καὶ οὐκ ἔχουσιν τί
 3 φάγωσιν. καὶ ἐὰν ἀπολύσω αὐτοὺς νήστεις εἰς οἶκον αὐτῶν,
 ἐκλυθήσονται ἐν τῇ ὁδῷ. καὶ τινες αὐτῶν ἀπὸ μακρόθεν
 4 εἰσίν. καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι Πό-
 θεν τούτους δυνήσεται τις ὧδε χορτάσαι ἄρτων ἐπ' ἐρημίας;
 5 καὶ ἡρώτα αὐτοὺς Πόσους ἔχετε ἄρτους; οἱ δὲ εἶπαν
 6 Ἑπτὰ. καὶ παραγγέλλει τῷ ὄχλῳ ἀναπεσεῖν ἐπὶ τῆς γῆς.

καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους εὐχαριστήσας ἔκλασεν καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα παρατιθῶσιν καὶ παρέθη-
καν τῷ ὄχλῳ. καὶ εἶχαν ἰχθύδια ὀλίγα· καὶ εὐλογήσας 7
αὐτὰ εἶπεν καὶ ταῦτα παρατιθέναι. καὶ ἔφαγον καὶ ἐχορτά- 8
σθησαν, καὶ ἦσαν περισσεύματα κλασμάτων ἑπτὰ σφυρί-
δας. ἦσαν δὲ ὡς τετρακισχίλιοι. καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς. 9
Καὶ εὐθὺς ἐμβὰς [†] εἰς τὸ πλοῖον μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ 10
ἦλθεν εἰς τὰ μέρη Δαλμανουθά.

Καὶ ἐξῆλθον οἱ Φαρισαῖοι καὶ ἤρξαντο συνζητεῖν αὐτῷ, 11
ζητοῦντες παρ' αὐτοῦ σημεῖον ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, πειράζον-
τες αὐτόν. καὶ ἀναστενάξας τῷ πνεύματι αὐτοῦ λέγει 12
Τί ἡ γενεὰ αὕτη ζητεῖ σημεῖον; ἀμὴν λέγω[†], εἰ δοθή-
σεται τῇ γενεᾷ ταύτῃ σημεῖον. καὶ ἀφείς αὐτοὺς πά- 13
λιν ἐμβὰς ἀπῆλθεν εἰς τὸ πέραν. Καὶ ἐπε- 14
λάβοντο λαβεῖν ἄρτους, καὶ εἰ μὴ ἓνα ἄρτον οὐκ εἶχον
μεθ' ἑαυτῶν ἐν τῷ πλοίῳ. καὶ διεστέλλετο αὐτοῖς λέγων 15
Ὅρατε, βλέπετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ τῆς
ζύμης Ἑρῳδου. καὶ διελογίζοντο πρὸς ἀλλήλους ὅτι 16
ἄρτους οὐκ ἔχουσιν. καὶ γνοὺς λέγει αὐτοῖς Τί διαλογί- 17
ζεσθε ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχετε; οὐπω νοεῖτε οὐδὲ συνίετε;
πεπωρωμένην ἔχετε τὴν καρδίαν ὑμῶν; ὀφθαλμοῦς ἔχον- 18
τες οὐ βλέπετε καὶ ὦτα ἔχοντες οὐκ ἀκούετε; καὶ
οὐ μνημονεύετε ὅτε τοὺς πέντε ἄρτους ἔκλασα εἰς τοὺς 19
πεντακισχιλίους, πόσους κοφίνους κλασμάτων πλήρεις
ἦρατε; λέγουσιν αὐτῷ Δώδεκα. ὅτε[†] τοὺς ἑπτὰ εἰς τοὺς 20
τετρακισχιλίους, πόσων σφυρίδων πληρώματα κλασμάτων
ἦρατε; καὶ λέγουσιν αὐτῷ Ἑπτὰ. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς 21
Οὐπω συνίετε;

Καὶ ἔρχονται εἰς Βηθσαιδάν. Καὶ φέρουσιν αὐτῷ 22
τυφλὸν καὶ παρακαλοῦσιν αὐτόν ἵνα αὐτοῦ ἄψῃται. καὶ 23
ἐπιλαβόμενος τῆς χειρὸς τοῦ τυφλοῦ ἐξήνεγκεν αὐτόν ἔξω
τῆς κώμης, καὶ πτύσας εἰς τὰ ὄμματα αὐτοῦ, ἐπιθεὶς τὰς
χεῖρας αὐτῷ, ἐπηρώτα αὐτόν Εἴ τι βλέπεις;[†] καὶ ἀναβλέ- 24

- ψας ἔλεγεν Βλέπω τοὺς ἀνθρώπους ὅτι ὡς δένδρα ὁρῶ
 25 περιπατοῦντας. εἶτα πάλιν ἔθηκεν τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς
 ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ διέβλεψεν, καὶ ἀπεκατέστη, καὶ ἐνέ-
 26 βλεπεν ἰηλαυγῶς ἅπαντα. καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς
 οἶκον αὐτοῦ λέγων Μηδὲ εἰς τὴν κώμην εἰσελθῆς.
 27 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὰς
 κώμας Καισαρίας τῆς Φιλίππου· καὶ ἐν τῇ ὁδῷ ἐπηρώτα
 τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγων αὐτοῖς Τίνα με λέγουσιν οἱ
 28 ἄνθρωποι εἶναι; οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ λέγοντες ὅτι Ἰωάννην
 τὸν βαπτιστὴν, καὶ ἄλλοι Ἡλείαν, ἄλλοι δὲ ὅτι εἰς τῶν
 29 προφητῶν. καὶ αὐτὸς ἐπηρώτα αὐτοὺς Ὑμεῖς δὲ τίνα με
 λέγετε εἶναι; ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος λέγει αὐτῷ Σὺ εἶ ὁ
 30 χριστός. καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ λέγωσιν περὶ
 31 αὐτοῦ. Καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς ὅτι δεῖ
 τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν καὶ ἀποδοκιμα-
 σθῆναι ὑπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν
 γραμματέων καὶ ἀποκτανθῆναι καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀνα-
 32 στήναι· καὶ παρρησίᾳ τὸν λόγον ἐλάλει. καὶ προσλαβό-
 33 μενος ὁ Πέτρος αὐτὸν ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ. ὁ δὲ
 ἐπιστραφεὶς καὶ ἰδὼν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐπετίμησεν
 Πέτρῳ καὶ λέγει Ὑπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ, ὅτι οὐ φρο-
 34 νεῖς τὰ τοῦ θεοῦ ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων. Καὶ
 προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ
 εἶπεν αὐτοῖς Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνη-
 σάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολου-
 35 θείτω μοι. ὃς γὰρ ἐὰν θέλῃ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ὠσεῖ
 ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσει τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν
 36 [ἐμοῦ καὶ] τοῦ εὐαγγελίου σώσει αὐτήν. τί γὰρ ὥφελει
 ἄνθρωπον κερδοῦναι τὸν κόσμον ὅλον καὶ ζημιωθῆναι
 37 τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; τί γὰρ δοῖ ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς
 38 ψυχῆς αὐτοῦ; ὃς γὰρ ἐὰν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς
 λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτωλῷ, καὶ
 ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτὸν ὅταν ἔλθῃ ἐν

τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰσὶν τινες ὧδε 1 τῶν ἐστηκότων οἵτινες οὐ μὴ γεύσωνται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσιν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.

Καὶ μετὰ ἡμέρας ἕξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν 2 Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν μόνους. καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο στίλβοντα 3 λευκὰ λίαν οἷα γναφεὺς ἐπὶ τῆς γῆς οὐ δύναται οὕτως λευκᾶναι. καὶ ὥφθη αὐτοῖς Ἡλείας σὺν Μωυσεῖ, καὶ ἦσαν 4 συναλαοῦντες τῷ Ἰησοῦ. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος λέγει 5 τῷ Ἰησοῦ Ῥαββεὶ, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι, καὶ ποιήσωμεν τρεῖς σκηνάς, σοὶ μίαν καὶ Μωυσεῖ μίαν καὶ Ἡλείᾳ μίαν. οὐ γὰρ ᾔδει τί ἀποκριθῇ, ἔκφοβοι γὰρ 6 ἐγένοντο. καὶ ἐγένετο νεφέλη ἐπισκιάζουσα αὐτοῖς, καὶ 7 ἐγένετο φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἀκούετε αὐτοῦ. καὶ ἐξάπινα περιβλεψάμενοι 8 οὐκέτι οὐδένα εἶδον μεθ' ἑαυτῶν εἰ μὴ τὸν Ἰησοῦν μόνον. Καὶ καταβαινόντων αὐτῶν ἐκ' τοῦ ὄρους διεστείλατο 9 αὐτοῖς ἵνα μηδεὶς ἃ εἶδον διηγήσωνται, εἰ μὴ ὅταν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ. καὶ τὸν λόγον ἐκρά- 10 τησαν πρὸς ἑαυτοὺς συνζητοῦντες τί ἐστὶν τὸ ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες Ὅτι λέγουσιν οἱ 11 γραμματεῖς ὅτι Ἡλείαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον; ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς 12 Ἡλείας μὲν ἐλθὼν πρῶτον ἀποκατιστάσει πάντα, καὶ πῶς γέγραπται ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἵνα πολλὰ πάθῃ καὶ ἐξουδενηθῇ; ἀλλὰ λέγω ὑμῖν ὅτι καὶ Ἡλείας ἐληλυθεν, 13 καὶ ἐποίησαν αὐτῷ ἰδῶσα ἥθελον, καθὼς γέγραπται ἐπ' αὐτόν.

Καὶ ἐλθόντες πρὸς τοὺς μαθητὰς εἶδαν ὄχλον πολὺν 14 περὶ αὐτοὺς καὶ γραμματεῖς συνζητοῦντας πρὸς αὐτούς. καὶ εὐθὺς πᾶς ὁ ὄχλος ἰδόντες αὐτὸν ἐξεθαμβήθησαν, καὶ 15 προστρέχοντες ἡσπάζοντο αὐτόν. καὶ ἐπηρώτησεν αὐτούς 16 Τί συνζητεῖτε πρὸς αὐτούς; καὶ ἀπεκρίθη αὐτῷ εἰς ἐκ τοῦ 17

ὄχλου Διδάσκαλε, ἤνεγκα τὸν υἱόν μου πρὸς σέ, ἔχοντα
 18 πνεῦμα ἄλαλον· καὶ ὅπου ἐὰν αὐτὸν καταλάβῃ ῥήσσει αὐτόν,
 καὶ ἀφρίζει καὶ τρίζει τοὺς ὀδόντας καὶ ξηραίνεται· καὶ εἶπα
 τοῖς μαθηταῖς σου ἵνα αὐτὸ ἐκβάλωσιν, καὶ οὐκ ἴσχυσαν
 19 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτοῖς λέγει Ὁ γενεὰ ἄπιστος, ἕως
 πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετε
 20 αὐτὸν πρὸς με. καὶ ἤνεγκαν αὐτὸν πρὸς αὐτόν. καὶ ἰδὼν
 αὐτὸν τὸ πνεῦμα εὐθύς συνεσπάραξεν αὐτόν, καὶ πεσὼν
 21 ἐπὶ τῆς γῆς ἐκυλίετο ἀφρίζων. καὶ ἐπηρώτησεν τὸν
 πατέρα αὐτοῦ Πόσος χρόνος ἐστὶν ὡς τοῦτο γέγονεν
 22 αὐτῷ; ὁ δὲ εἶπεν Ἐκ παιδιόθεν· καὶ πολλάκις καὶ εἰς
 πῦρ αὐτὸν ἔβαλεν καὶ εἰς ὕδατα ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν·
 ἀλλ' εἴ τι δύνη, βοήθησον ἡμῖν σπλαγχμισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς.
 23 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ Ὅτι Εἰ δύνη, πάντα δυνατὰ τῷ
 24 πιστεύοντι. εὐθύς κράξας ὁ πατήρ τοῦ παιδίου ἔλεγεν
 25 Πιστεύω· βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ. ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς
 ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος ἐπετίμησεν τῷ πνεύματι τῷ ἀκα-
 θάρτῳ λέγων αὐτῷ Τὸ ἄλαλον καὶ κωφὸν πνεῦμα, ἐγὼ
 ἐπιτάσσω σοι, ἐξελθε ἐξ αὐτοῦ καὶ μηκέτι εἰσεέλθῃς εἰς
 26 αὐτόν. καὶ κράξας καὶ πολλὰ σπαράξας ἐξῆλθεν· καὶ
 ἐγένετο ὡσεὶ νεκρὸς ὥστε τοὺς πολλοὺς λέγειν ὅτι ἀπέ-
 27 θανεν. ὁ δὲ Ἰησοῦς κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἤγειρεν
 28 αὐτόν, καὶ ἀνέστη. καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς οἶκον οἱ
 μαθηταὶ αὐτοῦ κατ' ἰδίαν ἐπηρώτων αὐτόν Ὅτι ἡμεῖς
 29 οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό; καὶ εἶπεν αὐτοῖς Τοῦτο
 τὸ γένος ἐν οὐδενὶ δύναται ἐξελθεῖν εἰ μὴ ἐν προσευχῇ.
 30 Κακείθεν ἐξελθόντες ἔπορεύοντο διὰ τῆς Γαλιλαίας,
 31 καὶ οὐκ ᾔθελεν ἵνα τις γνοῖ· ἐδίδασκεν γὰρ τοὺς μαθη-
 τὰς αὐτοῦ καὶ ἔλεγεν [αὐτοῖς] ὅτι Ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-
 που παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτενοῦσιν
 αὐτόν, καὶ ἀποκτανθεὶς μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστήσεται.
 32 οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα, καὶ ἐφοβούντο αὐτὸν ἐπερωτῆσαι.
 33 Καὶ ἦλθον εἰς Καφαρναούμ. Καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ γενόμε-

νος ἐπὶ πρῶτα αὐτούς· τί ἐν τῇ ὁδῷ διελογίζεσθε; οἱ δὲ ³⁴
 ἐσιώπων, πρὸς ἀλλήλους γὰρ διελέχθησαν ἐν τῇ ὁδῷ τίς
 μείζων. καὶ καθίσας ἐφώνησεν τοὺς δώδεκα καὶ λέγει ³⁵
 αὐτοῖς· Εἴ τις θέλει πρῶτος εἶναι ἔσται πάντων ἔσχατος
 καὶ πάντων διάκονος. καὶ λαβὼν παιδίον ἔστησεν αὐτὸ ἐν ³⁶
 μέσῳ αὐτῶν καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτὸ εἶπεν αὐτοῖς· Ὃς ³⁷
 ἂν [ἐν] τῶν τοιούτων παιδίων δέξηται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου,
 ἐμὲ δέχεται· καὶ ὃς ἂν ἐμὲ δέχεται, οὐκ ἐμὲ δέχεται ἀλλὰ
 τὸν ἀποστείλαντά με. Ἐφη αὐτῷ ὁ Ἰωάννης ³⁸
 Διδάσκαλε, εἶδαμέν τινα ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα
 δαιμόνια, καὶ ἐκωλύομεν αὐτόν, ὅτι οὐκ ἡκολούθει ἡμῖν.
 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Μὴ κωλύετε αὐτόν, οὐδεὶς γὰρ ἔστιν ὃς ³⁹
 ποιήσει δύναμιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου καὶ δυνησεται ταχὺ
 κακολογήσαι με· ὃς γὰρ οὐκ ἔστιν καθ' ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ⁴⁰
 ἐστίν. Ὃς γὰρ ἂν ποτίσῃ ὑμᾶς ποτήριον ὕδατος ἐν ὀνό- ⁴¹
 ματι ὅτι Χριστοῦ ἐστέ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ ἀπολέσῃ
 τὸν μισθὸν αὐτοῦ. Καὶ ὃς ἂν σκανδαλίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν ⁴²
 τούτων τῶν πιστευόντων, καλὸν ἐστὶν αὐτῷ μᾶλλον εἰ
 περίκειται μύλος ὀνικὸς περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ
 βέβληται εἰς τὴν θάλασσαν. Καὶ ἔαν σκανδαλίσῃ ⁴³
 ὅς σε, χεὶρ σου, ἀπόκοψον αὐτήν· καλὸν ἐστίν σε κυλλὸν εἰσελ-
 θεῖν εἰς τὴν ζωὴν ἢ τὰς δύο χεῖρας ἔχοντα ἀπελθεῖν εἰς τὴν
 γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον. καὶ ἔαν ὁ πούς σου ⁴⁵
 σκανδαλίξῃ σε, ἀπόκοψον αὐτόν· καλὸν ἐστίν σε εἰσελθεῖν
 εἰς τὴν ζωὴν χωλὸν ἢ τοὺς δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς
 τὴν γέενναν. καὶ ἔαν ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίξῃ σε, ⁴⁷
 ἔκβαλε αὐτόν· καλὸν σέ ἐστὶν μονόφθαλμον εἰσελθεῖν εἰς
 τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι
 εἰς [†] γέενναν, ὅπου ὁ σκῶληξ αἰτῶν οὐ τελεγῆ καὶ ⁴⁸
 τὸ πῦρ οὐ σβέννυται· πᾶς γὰρ πυρὶ ἀλισθήσεται. ⁴⁹
 Καλὸν τὸ ἅλας· ἔαν δὲ τὸ ἅλας ἀναλον γένηται, ἐν τίνι ⁵⁰
 αὐτὸ ἀρτύσετε; ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς ἅλα, καὶ εἰρηνεύετε ἐν
 ἀλλήλοις.

- 1 Καὶ ἐκεῖθεν ἀναστὰς ἔρχεται εἰς τὰ ὅρια τῆς Ἰουδαίας
 καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ συνπορεύονται πάλιν ὄχλοι
 2 πρὸς αὐτόν, καὶ ὡς εἰώθει πάλιν ἐδίδασκεν αὐτούς. Καὶ
 [προσελθόντες Φαρισαῖοι] ἐπηρώτων αὐτὸν εἰ ἔξεστιν ἀνδρὶ
 3 γυναῖκα ἀπολύσαι, πειράζοντες αὐτόν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
 4 εἶπεν αὐτοῖς Τί ὑμῖν ἐνετείλατο Μωυσῆς; οἱ δὲ εἶπαν
 Ἐπέτρεψεν Μωυσῆς ΒΙΒΛΙΟΝ ἀποστασίου γράψαι καὶ
 5 ἀπολῦσαι. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς Πρὸς τὴν σκλη-
 6 ροκαρδίαν ὑμῶν ἔγραψεν ὑμῖν τὴν ἐντολὴν ταύτην· ἀπὸ δὲ
 7 ἀρχῆς κτίσεως ἄρσεν καὶ θήλυ ἐποίησεν [αὐτούς]· ἔνε-
 κεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ
 8 καὶ τὴν μητέρα, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν·
 9 ὥστε οὐκέτι εἰσὶν δύο ἀλλὰ μία σὰρξ· ὁ οὖν ὁ θεὸς συνέ-
 10 ζευξεν ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω. Καὶ εἰς τὴν οἰκίαν πάλιν
 11 οἱ μαθηταὶ περὶ τούτου ἐπηρώτων αὐτόν. καὶ λέγει αὐ-
 τοῖς Ὅς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ γαμήσῃ
 12 ἄλλην μοιχᾷται ἐπ' αὐτήν, καὶ ἐὰν αὕτη ἀπολύσασα τὸν
 ἄνδρα αὐτῆς γαμήσῃ ἄλλον μοιχᾷται.
 13 Καὶ προσέφερον αὐτῷ παῖδια ἵνα αὐτῶν ἄψῃται· οἱ δὲ
 14 μαθηταὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς. ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἠγα-
 νάκτησεν καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἀφετε τὰ παῖδια ἔρχεσθαι
 πρὸς με, μὴ κωλύετε αὐτά, τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ
 15 βασιλεία τοῦ θεοῦ. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅς ἂν μὴ δέξῃται τὴν
 βασιλείαν τοῦ θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν.
 16 καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτὰ κατευλόγει τιθεὶς τὰς χεῖρας
 ἐπ' αὐτά.
 17 Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ εἰς ὁδὸν προσδραμὼν εἰς καὶ
 γονυπετήσας αὐτὸν ἐπηρώτα αὐτόν Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί
 18 ποιήσω ἵνα ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν
 αὐτῷ Τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ εἰς ὁ θεός.
 19 τὰς ἐντολάς οἶδας Μὴ φονεύῃς, Μὴ μοιχεύῃς,
 Μὴ κλέψῃς, Μὴ ψευδομαρτυρήῃς, Μὴ ἀποστερήσῃς,
 20 Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα. ὁ δὲ ἔφη αὐτῷ

Διδάσκαλε, ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐμβλέψας αὐτῷ ἠγάπησεν αὐτὸν καὶ εἶπεν 21 αὐτῷ "Εν σε ὑστερεῖ· ὑπάγε ὅσα ἔχεις πώλησον καὶ δὸς [τοῖς] πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ, καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι. ὁ δὲ στυγνάσας ἐπὶ τῷ λόγῳ ἀπῆλθεν 22 λυπούμενος, ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά. Καὶ 23 περιβλεψάμενος ὁ Ἰησοῦς λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ Πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελεύσονται. οἱ δὲ μαθηταὶ ἔθαμ- 24 βοῦντο ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ. ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν ἀποκριθεὶς λέγει αὐτοῖς Τέκνα, πῶς δύσκολόν ἐστιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν· εὐκοπώτερόν ἐστιν 25 κάμηλον διὰ τρυμαλιᾶς ῥαφίδος διελθεῖν ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν. οἱ δὲ 26 περισσῶς ἐξεπλήσσοντο λέγοντες πρὸς αὐτόν Καὶ τίς δύναται σωθῆναι; ἐμβλέψας αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγει 27 Παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατον ἀλλ' οὐ παρὰ θεῷ, πάντα γὰρ ἄγνατὰ παρὰ [τῷ] θεῷ. "Ἡρξάτο λέγειν ὁ 28 Πέτρος αὐτῷ Ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἠκολουθήκαμέν σοι. ἔφη ὁ Ἰησοῦς Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐδεὶς 29 ἔστιν ὃς ἀφήκεν οἰκίαν ἢ ἀδελφούς ἢ ἀδελφὰς ἢ μητέρα ἢ πατέρα ἢ τέκνα ἢ ἀγροὺς ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ [ἕνεκεν] τοῦ εὐαγγελίου, εἰ μὴ λάβῃ ἑκατονταπλασίονα νῦν ἐν τῷ 30 καιρῷ τούτῳ οἰκίας καὶ ἀδελφούς καὶ ἀδελφὰς καὶ ἡγερέας καὶ τέκνα καὶ ἀγροὺς μετὰ διωγμῶν, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζῶν αἰῶνιον. πολλοὶ δὲ ἔσονται 31 πρῶτοι ἔσχατοι καὶ [οἱ] ἔσχατοι πρῶτοι.

"Ἦσαν δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντες εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ 32 ἦν προάγων αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔθαμβοῦντο, οἱ δὲ ἀκολουθοῦντες ἐφοβοῦντο. καὶ παραλαβὼν πάλιν τοὺς δώδεκα ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν

33 ὅτι Ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ
 ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ τοῖς γραμ-
 ματεῦσιν, καὶ κατακρινούσιν αὐτὸν θανάτῳ καὶ παραδώ-
 34 σουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν καὶ ἐμπαίξουσιν αὐτῷ καὶ ἐμπτύ-
 σουσιν αὐτῷ καὶ μαστιγώσουσιν αὐτὸν καὶ ἀποκτενοῦ-
 σιν, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστήσεται.

35 Καὶ προσπορεύονται αὐτῷ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης οἱ
 [δύο] υἱοὶ Ζεβεδαίου λέγοντες αὐτῷ Διδάσκαλε, θέλομεν
 36 ἵνα ὁ ἐὰν αἰτήσωμέν σε ποιήσης ἡμῖν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς
 37 Τί θέλετε ποιήσω ὑμῖν; οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ Δὸς ἡμῖν
 ἵνα εἰς σου ἐκ δεξιῶν καὶ εἰς ἐξ ἀριστερῶν καθίσωμεν ἐν
 38 τῇ δόξῃ σου. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς Οὐκ οἴδατε τί
 αἰτεῖσθε· δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω, ἢ τὸ
 39 βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι; οἱ δὲ εἶπαν
 αὐτῷ Δυνάμεθα. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς Τὸ ποτή-
 ριον ὃ ἐγὼ πίνω πίεσθε καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτί-
 40 ζομαι βαπτισθήσεσθε, τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου ἢ
 ἐξ ἐϋωνύμων οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται.
 41 καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἤρξαντο ἀγανακτεῖν περὶ Ἰακώ-
 42 βου καὶ Ἰωάννου. καὶ προσκαλεσάμενος αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς
 λέγει αὐτοῖς Οἴδατε ὅτι οἱ δοκοῦντες ἄρχειν τῶν ἐθνῶν
 κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιά-
 43 ζουσιν αὐτῶν. οὐχ οὕτως δέ ἐστιν ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὃς ἂν
 θέλῃ μέγας γενέσθαι ἐν ὑμῖν, ἔσται ὑμῶν διάκονος,
 44 καὶ ὃς ἂν θέλῃ ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔσται πάντων
 45 δούλος· καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθεν διακο-
 νηθῆναι ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
 λύτρον ἀντὶ πολλῶν.

46 Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱερειχώ. Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ
 ἀπὸ Ἱερειχώ καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ ὄχλου ἱκανοῦ
 ὁ υἱὸς Τιμαίου Βαρτίμαιος τυφλὸς προσαίτης ἐκάθητο
 47 παρὰ τὴν ὁδόν. καὶ ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζαρηνὸς

ἐστὶν¹ ἤρξατο κράζειν καὶ λέγειν Υἱὲ Δαυεὶδ Ἰησοῦ, ἐλέη-
σόν με. καὶ ἐπετίμων αὐτῷ πολλοὶ ἵνα σιωπήσῃ· ὁ δὲ 48
πολλῷ μᾶλλον ἔκραζεν Υἱὲ Δαυεὶδ, ἐλέησόν με. καὶ 49
στὰς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν Φωνήσατε αὐτόν. καὶ φωνοῦσι τὸν
τυφλὸν λέγοντες αὐτῷ Θάρσει, ἔγειρε, φωνεῖ σε. ὁ δὲ 50
ἀποβαλὼν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ ἀναπηδήσας ἦλθεν πρὸς
τὸν Ἰησοῦν. καὶ ἀποκριθεὶς αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν Τί 51
σοι θέλεις ποιήσω; ὁ δὲ τυφλὸς εἶπεν αὐτῷ Ῥαββου-
νεί, ἵνα ἀναβλέψω. καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ Ὑπαγε, 52
ἡ πίστις σου σέσωκέν σε. καὶ εὐθὺς ἀνέβλεψεν, καὶ
ἠκολούθει αὐτῷ ἐν τῇ ὁδῷ.

Καὶ ὅτε ἐγγίζουσιν εἰς Ἱεροσόλυμα εἰς Βηθφαγὴν 1
καὶ Βηθανίαν πρὸς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, ἀποστέλλει
δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς Ὑπάγετε εἰς 2
τὴν κώμην τὴν κατέναντι ὑμῶν, καὶ εὐθὺς εἰσπορευόμενοι
εἰς αὐτὴν εὐρήσετε πῶλον δεδεμένον ἐφ' ὃν οὐδεὶς οὐπω
ἀνθρώπων ἐκάθισεν· λύσατε αὐτόν καὶ φέρετε. καὶ ἐάν 3
τις ὑμῖν εἴπῃ Τί ποιεῖτε τοῦτο; εἶπατε Ὁ κύριος αὐτοῦ
χρεῖαν ἔχει· καὶ εὐθὺς αὐτόν ἀποστέλλει πάλιν ὧδε.
καὶ ἀπῆλθον καὶ εὗρον πῶλον δεδεμένον πρὸς θύραν ἔξω 4
ἐπὶ τοῦ ἀμφοδου, καὶ λύουσιν αὐτόν. καὶ τινες τῶν ἐκεῖ 5
ἐστηκότων ἔλεγον αὐτοῖς Τί ποιεῖτε λύνοντες τὸν πῶλον;
οἱ δὲ εἶπᾶν αὐτοῖς καθὼς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἀφῆκαν 6
αὐτούς. καὶ φέρουσιν τὸν πῶλον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ 7
ἐπιβάλλουσιν αὐτῷ τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐκάθισεν ἐπ' αὐ-
τόν. καὶ πολλοὶ τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἔστρωσαν εἰς τὴν 8
ὁδόν, ἄλλοι δὲ στιβάδας κόψαντες ἐκ τῶν ἀγρῶν. καὶ οἱ 9
προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον

ΩCΑΝΝΑ.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου·
Εὐλογημένη ἡ ἐρχομένη βασιλεία τοῦ πατρὸς ἡμῶν 1α
Δαυεὶδ·

ΩCΑΝΝΑ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

1 καὶ εἰς | τὸ

3 ἀποστέλλει πάλιν αὐτόν

7 ἱαντῶν

- 11 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα εἰς τὸ ἱερόν· καὶ περιβλεψάμενος πάντα ᾧψέ ἤδη οὔσης τῆς ὥρας ἔξῆλθεν εἰς Βηθανίαν μετὰ τῶν δώδεκα.
- 12 Καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξελθόντων αὐτῶν ἀπὸ Βηθανίας
- 13 ἐπεΐνασεν. καὶ ἰδὼν συκὴν ἀπὸ μακρόθεν ἔχουσιν φύλλα ἦλθεν εἰ ἄρα τι εὐρήσει ἐν αὐτῇ, καὶ ἐλθὼν ἐπ' αὐτὴν οὐδὲν εὗρεν εἰ μὴ φύλλα, ὃ γὰρ καιρὸς οὐκ ἦν σύκων.
- 14 καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῇ Μηκέτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐκ σοῦ μηδεὶς καρπὸν φάγοι. καὶ ἤκουον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.
- 15 Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱεροσόλυμα. Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἱερόν ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας καὶ τοὺς ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς περισστεράς
- 16 κατέστρεψεν καὶ οὐκ ᾔφειν ἵνα τις διενέγκῃ σκεῦος διὰ τοῦ ἱεροῦ, καὶ ἐδίδασκεν καὶ ἔλεγεν ὅτι
- 17 Ὁ οἶκος μου οἶκος προσεγχῆς κληθήσεται πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν; ὑμεῖς δὲ πεποιήκατε αὐτὸν σπήλαιον ληστῶν.
- 18 καὶ ἤκουσαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, καὶ ἐζήτουν πῶς αὐτὸν ἀπολέσωσιν· ἐφοβοῦντο γὰρ αὐτόν, πᾶς γὰρ ὁ ὄχλος ἐξεπλήσσετο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ. Καὶ ὅταν ὁψέ
- 19 ἐγένετο, ἔξεπορεύοντο ἔξω τῆς πόλεως. Καὶ παραπορευόμενοι πρῶτῳ εἶδον τὴν συκὴν ἐξηραμμένην ἐκ ῥιζῶν.
- 20 καὶ ἀναμνησθεὶς ὁ Πέτρος λέγει αὐτῷ Ῥαββεῖ, ἴδε ἡ συκὴ ἣν κατηράσω ἐξήρανται, καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς Ἔχετε πίστιν θεοῦ· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὃς ἂν εἴπῃ τῷ ὄρει τούτῳ Ἀρθῇτι καὶ βλῇθῃτι εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ μὴ διακριθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἀλλὰ
- 21 πιστεύῃ ὅτι ὃ λαλεῖ γίνεται, ἔσται αὐτῷ. διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, πάντα ὅσα προσεύχεσθε καὶ. αἰτεῖσθε, πιστεύετε
- 22 ὅτι ἐλάβετε, καὶ ἔσται ὑμῖν. καὶ ὅταν στήκετε προσευχόμενοι, ἀφίετε εἴ τι ἔχετε κατὰ τινος, ἵνα καὶ ὁ πατήρ ὑμῶν ὃ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφῇ ὑμῖν τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

Καὶ ἔρχονται πάλιν εἰς Ἱεροσόλυμα. Καὶ ἐν τῷ 27
 ἱερῷ περιπατοῦντος αὐτοῦ ἔρχονται πρὸς αὐτὸν οἱ ὑρχι-
 ερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ ἔλεγον 28
 αὐτῷ Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; ἢ τίς σοι ἔδωκεν
 τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἵνα ταῦτα ποιῇς; ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν 29
 αὐτοῖς Ἐπερωτήσω ὑμᾶς ἓνα λόγον, καὶ ἀποκρίθητέ μοι,
 καὶ ἐρῶ ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ· τὸ βάπτισμα 30
 τοῦ Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦν ἢ ἐξ ἀνθρώπων; ἀποκρίθητέ
 μοι. καὶ διελογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντες Ἐὰν εἴπω- 31
 μεν Ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ Διὰ τί [οὖν] οὐκ ἐπιστεύσατε
 αὐτῷ; ἀλλὰ εἰπώμεν Ἐξ ἀνθρώπων; — ἐφοβοῦντο τὸν 32
 ὄχλον, ἅπαντες γὰρ εἶχον τὸν Ἰωάννην ὄντως ὅτι προφή-
 της ἦν. καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ λέγουσιν Οὐκ οἴ- 33
 δαμεν. καὶ ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν
 ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

Καὶ ἤρξατο 1
 αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς λαλεῖν Ἀμπελῶνα ἄνθρωπος
 ἐφύτευσεν, καὶ περιέθηκεν φραγμόν καὶ ὠρύξεν
 ὑπολήνιον καὶ ὠκοδόμησεν πύργον, καὶ ἐξέδετο
 αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν. καὶ ἀπέστειλεν πρὸς 2
 τοὺς γεωργοὺς τῷ καιρῷ δούλον, ἵνα παρὰ τῶν γεωρ-
 γῶν λάβῃ ἀπὸ τῶν καρπῶν τοῦ ἀμπελῶνος· καὶ λα- 3
 βόντες αὐτὸν ἔδειραν καὶ ἀπέστειλαν κενόν. καὶ πάλιν 4
 ἀπέστειλεν πρὸς αὐτοὺς ἄλλον δούλον· καὶ ἐκεῖνον ἐκεφα-
 λίωσαν καὶ ἠτίμασαν. καὶ ἄλλον ἀπέστειλεν· καὶ ἐκεῖνον 5
 ἀπέκτειναν, καὶ πολλοὺς ἄλλους, οὓς μὲν δέροντες οὓς δὲ
 ἀποκτενύντες. ἔτι ἓνα εἶχεν, υἱὸν ἀγαπητόν· ἀπέστειλεν 6
 αὐτὸν ἔσχατον πρὸς αὐτοὺς λέγων ὅτι Ἐντραπήσονται
 τὸν υἱόν μου. ἐκεῖνοι δὲ οἱ γεωργοὶ πρὸς ἑαυτοὺς εἶπαν 7
 ὅτι Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν
 αὐτόν, καὶ ἡμῶν ἔσται ἡ κληρονομία. καὶ λαβόντες 8
 ἀπέκτειναν αὐτόν, καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος.
 τί ποιήσει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος; ἐλεύσεται καὶ ἀπο- 9
 λείψει τοὺς γεωργοὺς, καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις.

- 10 Οὐδὲ τὴν γραφὴν ταύτην ἀνέγνωτε
 Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες,
 οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας·
- 11 παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη,
 καὶ ἔστιν θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν;
- 12 Καὶ ἐζήτουν αὐτὸν κρατῆσαι, καὶ ἐφοβήθησαν τὸν ὄχλον,
 ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν εἶπεν. καὶ
 ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθαν.
- 13 Καὶ ἀποστέλλουσιν πρὸς αὐτόν τινες τῶν Φαρισαίων
 14 καὶ τῶν Ἑρωδιανῶν ἵνα αὐτὸν ἀγρεύσωσιν λόγῳ. καὶ
 ἐλθόντες λέγουσιν αὐτῷ Διδάσκαλε, οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς
 εἶ καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός, οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσ-
 ωπον ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ
 διδάσκεις· ἔξεστιν δοῦναι κῆνσον Καίσαρι ἢ οὐ; δώμεν
 15 ἢ μὴ δώμεν; ὁ δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὴν ὑπόκρισιν εἶπεν αὐ-
 16 τοῖς Τί με πειράζετε; φέρετέ μοι δηνάριον ἵνα ἴδω. οἱ
 δὲ ἤνεγκαν. καὶ λέγει αὐτοῖς Τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ
 17 ἐπιγραφή; οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ Καίσαρος. ὁ δὲ Ἰησοῦς
 εἶπεν Τὰ Καίσαρος ἀπόδοτε Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ θεοῦ
 τῷ θεῷ. καὶ ἐξεθαύμαζον ἐπ' αὐτῷ.
- 18 Καὶ ἔρχονται Σαδδουκαῖοι πρὸς αὐτόν, οἵτινες λέ-
 γουσιν ἀνάστασιν μὴ εἶναι, καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες
- 19 Διδάσκαλε, Μωυσῆς ἔγραψεν ἡμῖν ὅτι ἐάν τις ἀδελ-
 φὸς ἀποθάνῃ καὶ καταλίπῃ γυναῖκα καὶ μὴ ἀφῇ
 τέκνον, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα καὶ
 20 ἔξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. ἑπτὰ ἀδελφοὶ
 ἦσαν· καὶ ὁ πρῶτος ἔλαβεν γυναῖκα, καὶ ἀποθνήσκων
 21 οὐκ ἀφῆκεν σπέρμα· καὶ ὁ δεύτερος ἔλαβεν αὐτήν, καὶ
 ἀπέθανεν μὴ καταλιπὼν σπέρμα, καὶ ὁ τρίτος ὡσαύτως·
 22 καὶ οἱ ἑπτὰ οὐκ ἀφῆκαν σπέρμα· ἔσχατον πάντων καὶ
 23 ἡ γυνὴ ἀπέθανεν. ἐν τῇ ἀναστάσει τίνος αὐτῶν ἔσται
 24 γυνή; οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐτήν γυναῖκα. ἔφη αὐτοῖς ὁ
 Ἰησοῦς Οὐ διὰ τοῦτο πλανᾶσθε μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς

μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ; ὅταν γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀνα- 25
στῶσιν, οὔτε γαμοῦσιν οὔτε γαμίζονται, ἀλλ' εἰσὶν ὡς
ἄγγελοι ἐν τοῖς οὐρανοῖς. περὶ δὲ τῶν νεκρῶν ὅτι 26
ἐγείρονται οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῇ βίβλῳ Μωυσέως ἐπὶ τοῦ
βάτου πῶς εἶπεν αὐτῷ ὁ θεὸς λέγων Ἐγὼ ὁ θεὸς
Ἀβραὰμ καὶ θεὸς Ἰσαὰκ καὶ θεὸς Ἰακώβ; οὐκ ἔ- 27
στιν ὁ θεὸς νεκρῶν ἀλλὰ ζώντων· πολὺ πλανᾶσθε.

Καὶ προσελθὼν εἰς τῶν γραμματέων ἀκούσας αὐτῶν 28
συνζητούντων, εἰδὼς ὅτι καλῶς ἀπεκρίθη αὐτοῖς, ἐπηρώτη-
σεν αὐτόν Ποία ἐστὶν ἐντολὴ πρώτη πάντων; ἀπεκρίθη 29
ὁ Ἰησοῦς ὅτι Πρώτη ἐστὶν Ἄκογε, Ἰσραὴλ, Κύριος ὁ
θεὸς ἡμῶν κύριος ἔστιν, καὶ ἀγαπήσεις Κύριον 30
τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης
τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου καὶ
ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου. δευτέρα αὕτη Ἀγαπήσεις 31
τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. μείζων τούτων ἄλλη
ἐντολὴ οὐκ ἔστιν. Ἐἶπεν αὐτῷ ὁ γραμματεὺς Καλῶς, 32
διδάσκαλε, ἐπ' ἀληθείας εἶπες ὅτι εἷς ἐστὶν καὶ οὐκ ἔστιν
ἄλλος πλην αὐτοῦ· καὶ τὸ ἀγαπᾶν αὐτόν ἐξ ὅλης 33
καρδίας καὶ ἐξ ὅλης τῆς συνέσεως καὶ ἐξ ὅλης τῆς
ἰσχύος καὶ τὸ ἀγαπᾶν τὸν πλησίον ὡς ἑαυτόν περισ-
σότερόν ἐστιν πάντων τῶν ὀλοκαγτωμάτων καὶ θγσιῶν.
καὶ ὁ Ἰησοῦς ἰδὼν αὐτόν ὅτι νουνεχῶς ἀπεκρίθη εἶπεν 34
αὐτῷ Οὐ μακρὰν [εἶ] ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ. Καὶ
οὐδεὶς οὐκέτι ἐτόλμα αὐτόν ἐπερωτῆσαι. Καὶ 35
ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἔλεγεν διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ Πῶς
λέγουσιν οἱ γραμματεῖς ὅτι ὁ χριστὸς υἱὸς Δαυεὶδ ἐστίν;
αὐτὸς Δαυεὶδ εἶπεν ἐν τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ 36

Εἶπεν Κύριος τῷ κυρίῳ μου Ἐκ δεξιῶν μου
ἕως ἄν θῶ τοὺς ἐχθροὺς σου ὑποκάτω τῶν ποδῶν
σου·

αὐτὸς Δαυεὶδ λέγει αὐτόν κύριον, καὶ πόθεν αὐτοῦ ἐστὶν υἱός; 37

Καὶ ὁ πολὺς ὄχλος ἤκουεν αὐτοῦ ἡδέως. Καὶ ἐν τῇ 38

25 οἱ ἄγγελοι οἱ 27 ὁ 29 ἡμῶν, Κύριος 30 τῆς 32 Καὶ εἶπεν 33 τῆς

διδασκῇ αὐτοῦ ἔλεγεν Βλέπετε ἀπὸ τῶν γραμματέων τῶν
 θελούντων ἐν στολαῖς περιπατεῖν καὶ ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς
 39 ἀγοραῖς καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ πρω-
 40 τοκλισίας ἐν τοῖς «δείπνοις, οἱ κατέσθοντες τὰς οἰκίας
 τῶν χηρῶν καὶ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι· οὗτοι
 41 λήμψονται περισσότερον κρίμα. Καὶ καθί-
 σας «κατέναντι» τοῦ γαζοφυλακίου ἐθεώρει πῶς ὁ ὄχλος
 βάλλει χαλκὸν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον· καὶ πολλοὶ πλούσιοι
 42 ἔβαλλον πολλά· καὶ ἐλθοῦσα μία χήρα πτωχὴ ἔβαλεν
 43 λεπτὰ δύο, ὃ ἐστὶν κοδράντης. καὶ προσκαλεσάμενος
 τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῖς Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἡ
 χήρα αὕτη ἢ πτωχὴ πλείον πάντων ἔβαλεν τῶν βαλλόν-
 44 των εἰς τὸ γαζοφυλάκιον· πάντες γὰρ ἐκ τοῦ περισσεύ-
 οντος αὐτοῖς ἔβαλον, αὕτη δὲ ἐκ τῆς ὑστερήσεως αὐτῆς
 πάντα ὅσα εἶχεν ἔβαλεν, ὅλον τὸν βίον αὐτῆς.
 1 Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἱεροῦ λέγει αὐτῷ
 εἰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ Διδάσκαλε, ἴδε ποταποὶ λίθοι
 2 καὶ ποταπαὶ οἰκοδομαί. καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ Βλέ-
 πεις ταύτας τὰς μεγάλας οἰκοδομάς; οὐ μὴ ἀφεθῇ ὧδε
 3 λίθος ἐπὶ λίθον ὃς οὐ μὴ καταλυθῇ. Καὶ καθημένου
 αὐτοῦ εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν κατέναντι τοῦ ἱεροῦ
 ἐπηρώτα αὐτὸν κατ' ἰδίαν Πέτρος καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωά-
 4 νης καὶ Ἀνδρέας Εἰπόν ἡμῖν πότε ταῦτα ἔσται, καὶ τί
 5 τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ ταῦτα συντελεῖσθαι πάντα. ὁ δὲ
 Ἰησοῦς ἤρξατο λέγειν αὐτοῖς Βλέπετε μὴ τις ὑμᾶς
 6 πλανήσῃ· πολλοὶ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέ-
 7 γοντες ὅτι Ἐγὼ εἰμι, καὶ πολλοὺς πλανήσουσιν. ὅταν δὲ
 «ἀκούσητε» πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων, μὴ θροεῖσθε·
 8 δεῖ γενέσθαι, ἀλλ' οὕπω τὸ τέλος. ἐγερθήσεται γὰρ
 ἔθνος ἐπ' ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν, ἔσονται
 σεισμοὶ κατὰ τόπους, ἔσονται λιμοί· ἀρχὴ ὠδίνων ταῦτα.
 9 βλέπετε δὲ ὑμεῖς ἑαυτοὺς· παραδώσουσιν ὑμᾶς εἰς συνέδρια
 καὶ εἰς συναγωγὰς δαρήσεσθε καὶ ἐπὶ ἡγεμόνων καὶ βα-
 36 Κάθισον 39, 40 δείπνοις· οἱ...προσευχόμενοι, 41 ἀπέναντι 7 ἀκούητε

σιλέων σταθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.
 καὶ εἰς πάντα τὰ ἔθνη πρῶτον δεῖ κηρυχθῆναι τὸ εὐαγγέ- 10
 λιον. καὶ ὅταν ἄγωσιν ὑμᾶς παραδιδόντες, μὴ προ- 11
 μεριμνᾶτε τί λαλήσητε, ἀλλ' ὃ ἐὰν δοθῇ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ
 τῇ ὥρᾳ τοῦτο λαλεῖτε, οὐ γάρ ἐστε ὑμεῖς οἱ λαλοῦντες ἀλλὰ
 τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. καὶ παραδώσει ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς 12
 θάνατον καὶ πατὴρ τέκνον, καὶ ἐΠΑΝΑΣΤΗΣΟΝΤΑΙ ΤΕΚΝΑ
 ἐπὶ γΟΝΕῖΣ καὶ θανατώσουσιν αὐτούς· καὶ ἔσεσθε μισοῦ- 13
 μενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου. ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς
 τέλος οὗτος σωθήσεται. Ὅταν δὲ ἴδῃτε τὸ ΒΔΕΛΓΜΑ 14
 τῆς ἐΡΗΜΩΣΕΩΣ ἐστηκότα ὅπου οὐ δεῖ, ὁ ἀναγινώσκων
 νοεῖτω, τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη,
 ὁ ^τ ἐπὶ τοῦ δώματος μὴ καταβάτω μηδὲ εἰσελθᾶτω τι 15
 ἄραι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, καὶ ὁ εἰς τὸν ἀγρὸν μὴ ἐπιστρε- 16
 ψάτω εἰς τὰ ὀπίσω ἄραι τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ. οὐαὶ δὲ ταῖς 17
 ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς
 ἡμέραις. προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται χειμῶνος· 18
 ἔσονται γὰρ αἱ ἡμέραι ἐκείναις ΘΛΪΨΙΣ ΟἶΔ Οὐ ΓΕΓΟΝΕΝ 19
 ΤΟΙΔΥΤΗ ἈΠ' ἀρχῆς κτίσεως ἣν ἔκτισεν ὁ θεὸς ἕως τοῦ
 νῦν καὶ οὐ μὴ γένηται. καὶ εἰ μὴ ἐκολόβωσεν Κύριος 20
 τὰς ἡμέρας, οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σάρξ. ἀλλὰ διὰ τοὺς
 ἐκλεκτοὺς οὓς ἐξελέξατο ἐκολόβωσεν τὰς ἡμέρας. Καὶ 21
 τότε ἐὰν τις ὑμῖν εἴπῃ Ἴδε ὧδε ὁ χριστός Ἴδε ἐκεῖ,
 μὴ πιστεύετε· ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευ- 22
 δοπροφῆται καὶ δώσουσιν σημεῖα καὶ τέρατα πρὸς
 τὸ ἀποπλανᾶν εἰ δυνατόν τοὺς ἐκλεκτούς· ὑμεῖς δὲ βλέ- 23
 πετε· προεῖρηκα ὑμῖν πάντα. Ἀλλὰ ἐν ἐκείναις ταῖς 24
 ἡμέραις μετὰ τὴν θλίψιν ἐκείνην ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται,
 καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς, καὶ οἱ 25
 ἀστέρες ἔσονται ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πίπτοντες, καὶ αἱ
 δυνάμεις αἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς σαλευθήσονται. καὶ 26
 τότε ὄψονται τὸν γίον τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν
 νεφέλαις μετὰ δυνάμεως πολλῆς καὶ δόξης· καὶ τότε 27

ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους καὶ ἐπιτιγνάζει τοὺς ἐκλεκτοὺς
 [αὐτοῦ] ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων ἀπ' ἄκρου γῆς ἕως
 28 ἄκρου οὐρανοῦ. Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε
 τὴν παραβολήν· ὅταν ἦδη ὁ κλάδος αὐτῆς ἀπαλὸς γένη-
 ται καὶ ἐκφύῃ τὰ φύλλα, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος
 29 ἐστίν· οὕτως καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδῃτε ταῦτα γινόμενα, γινώ-
 30 σκετε ὅτι ἐγγὺς ἐστὶν ἐπὶ θύραις. ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι
 οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη μέχρις οὗ ταῦτα πάντα
 31 γένηται. ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι
 32 μου οὐ ἂν παρελεύσονται. Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἢ
 τῆς ὥρας οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ ἰοὶ ἀγγελοὶ ἐν οὐρανῷ οὐδὲ ὁ
 33 υἱός, εἰ μὴ ὁ πατήρ· βλέπετε ἀγρυπνεῖτε, οὐκ οἴδατε γὰρ
 34 πότε ὁ καιρὸς [ἐστίν]· ὥς ἄνθρωπος ἀπόδημος ἀφείς τὴν
 οἰκίαν αὐτοῦ καὶ δούς τοῖς δούλοις αὐτοῦ τὴν ἐξουσίαν,
 ἐκάστῳ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ τῷ θυρωρῷ ἐνετείλατο ἵνα
 35 γρηγορῇ· γρηγορεῖτε οὖν, οὐκ οἴδατε γὰρ πότε ὁ κύριος
 τῆς οἰκίας ἔρχεται, ἢ ὀψέ ἢ μεσονύκτιον ἢ ἀλεκτορο-
 36 φωνίας ἢ πρωί, μὴ ἐλθὼν ἐξέφνης εὗρῃ ὑμᾶς καθεύδοντας·
 37 ὁ δὲ ὑμῖν λέγω πάντων λέγω, γρηγορεῖτε.

1 ἮΝ ΔΕ ΤΟ ΠΑΣΧΑ καὶ τὰ ἄζυμα μετὰ δύο ἡμέρας.
 Καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς πῶς αὐτὸν ἐν
 2 δόλῳ κρατήσαντες ἀποκτείνωσιν, ἔλεγον γάρ Μὴ ἐν τῇ
 ἑορτῇ, μὴ πότε ἔσται θόρυβος τοῦ λαοῦ.
 3 Καὶ οὗτος αὐτοῦ ἐν Βηθανίᾳ ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ
 λεπροῦ κατακειμένου αὐτοῦ ἦλθεν γυνὴ ἔχουσα ἀλάβασ-
 4 τρον μύρου νάρδου πιστικῆς ἡ πολυτελοῦς¹ συντρίψασα τὴν
 κεφαλῇ. ἦσαν δὲ
 5 τινες ἀγανακτοῦντες πρὸς ἑαυτοὺς Εἰς τί ἡ ἀπώλεια
 αὐτῆ τοῦ μύρου γέγονεν; ἡδύνατο γὰρ τοῦτο τὸ μύρον
 πραθῆναι ἐπάνω ἡ δηναρίων τριακοσίων¹ καὶ δοθῆναι τοῖς

πτωχοῖς· καὶ ἐνεβριμῶντο αὐτῇ. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν 6
 "Αφετε αὐτήν· τί αὐτῇ κόπους παρέχετε; καλὸν ἔργον
 ἡργάσατο ἐν ἐμοί· πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς ἔχετε 7
 μεθ' ἐαυτῶν, καὶ ὅταν θέλητε δύνασθε αὐτοῖς [πάντοτε] εὖ
 ποιῆσαι, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε· ὁ ἔσχεν ἐποίησεν, προ- 8
 ἔλαβεν μυρίσαι τὸ σῶμά μου εἰς τὸν ἐνταφιασμόν. ἀμὴν 9
 δὲ λέγω ὑμῖν, ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον εἰς ὅλον
 τὸν κόσμον, καὶ ὁ ἐποίησεν αὕτη λαληθήσεται εἰς μνημό-
 συνον αὐτῆς.

Καὶ Ἰούδας Ἰσκαριῶθ ὁ εἰς τῶν 10
 δώδεκα ἀπῆλθεν πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς ἵνα αὐτὸν παραδοῖ
 αὐτοῖς, οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐχάρησαν καὶ ἐπηγγείλαντο αὐτῷ 11
 ἀργύριον δοῦναι. καὶ ἐζήτηι πῶς αὐτὸν εὐκαίρως παραδοῖ.

Καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῶν ἀζύμων, ὅτε τὸ πάσχα ἔθουον, 12
 λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ Ποῦ θέλεις ἀπελθόντες
 ἐτοιμάσωμεν ἵνα φάγῃς τὸ πάσχα; καὶ ἀποστέλλει δύο 13
 τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς Ὑπάγετε εἰς τὴν
 πόλιν, καὶ ἀπαντήσει ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος
 βαστάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ, καὶ ὅπου ἐὰν εἰσέλθῃ 14
 εἴπατε τῷ οἰκοδεσπότῃ ὅτι Ὁ διδάσκαλος λέγει Ποῦ
 ἐστὶν τὸ κατάλυμά μου ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν
 μου φάγω; καὶ αὐτὸς ὑμῖν δείξει ἀνάγαιον μέγα ἐστρωμέ- 15
 νον ἑτοιμον· καὶ ἐκεῖ ἐτοιμάσατε ἡμῖν. καὶ ἐξῆλθον οἱ 16
 μαθηταὶ καὶ ἦλθον εἰς τὴν πόλιν καὶ εὑρον καθὼς εἶπεν
 αὐτοῖς, καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα.

Καὶ ὀψί- 17
 as γενομένης ἔρχεται μετὰ τῶν δώδεκα. καὶ ἀνακειμέ- 18
 νων αὐτῶν καὶ ἐσθιόντων ὁ Ἰησοῦς εἶπεν Ἀμὴν λέγω
 ὑμῖν ὅτι εἰς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με ὁ ἐςθίων· μετ' ἐ-
 μοῦ. ἤρξαντο λυπεῖσθαι καὶ λέγειν αὐτῷ εἰς κατὰ 19
 εἰς Μήτη ἐγώ; ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς Εἰς τῶν δώδεκα, ὁ 20
 ἐμβαπτόμενος μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ [ἐν] τρύβλιον· ὅτι ὁ 21
 μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει καθὼς γέγραπται περὶ
 αὐτοῦ, οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ
 ἀνθρώπου παραδίδοται· καλὸν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθῃ ὁ ἄν-

- 22 ἄνθρωπος ἐκεῖνος. Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν λαβὼν
 ἄρτον εὐλογήσας ἔκλασεν καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ εἶπεν
 23 Λάβετε, τοῦτό ἐστιν τὸ σῶμά μου. καὶ λαβὼν ποτή-
 ριον εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ ἔπιον ἐξ αὐτοῦ
 24 πάντες. καὶ εἶπεν αὐτοῖς Τοῦτό ἐστιν τὸ αἷμά μου
 25 τῆς Διαθήκης τὸ ἐκχυννόμενον ὑπὲρ πολλῶν· ἀμὴν
 λέγω ὑμῖν ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ πίνω ἐκ τοῦ γενήματος τῆς
 ἀμπέλου ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὅταν αὐτὸ πίνω καινὸν
 26 ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ. Καὶ ὑμνήσαντες
 27 ἐξῆλθον εἰς τὸ Ὅρος τῶν Ἑλαιῶν. Καὶ λέγει
 αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ὅτι Πάντες σκανδαλισθήσεσθε, ὅτι γέγρα-
 πται Πατάξω τὸν ποιμένα, καὶ τὰ πρόβατα διασκορ-
 28 πισθήσονται· ἀλλὰ μετὰ τὸ ἐγερθῆναί με προάξω ὑμᾶς
 29 εἰς τὴν Γαλιλαίαν. ὁ δὲ Πέτρος ἔφη αὐτῷ Εἰ καὶ πάν-
 30 τες σκανδαλισθήσονται, ἀλλ' οὐκ ἐγώ. καὶ λέγει αὐτῷ
 ὁ Ἰησοῦς Ἀμὴν λέγω σοι ὅτι σὺ σήμερον ταύτῃ τῇ νυκτὶ
 31 πρὶν ἢ δις ἀλέκτορα φωνῆσαι τρίς με ἀπαρνήσῃ. ὁ δὲ
 ἐκπερισσῶς ἐλάλει Ἐὰν δέῃ με συναποθανεῖν σοι, οὐ
 μὴ σε ἀπαρνήσομαι. ὥσαύτως [δὲ] καὶ πάντες ἔλεγον.
 32 Καὶ ἔρχονται εἰς χωρίον οὗ τὸ ὄνομα Γεθσημανεὶ, καὶ
 λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ Καθίσατε ὧδε ἕως προσεύξω-
 33 μαι. καὶ παραλαμβάνει τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ
 τὸν Ἰωάννην μετ' αὐτοῦ, καὶ ἤρξατο ἐκθαμβεῖσθαι καὶ ἀδη-
 34 μονεῖν, καὶ λέγει αὐτοῖς Περίλγπός ἐστιν ἡ ψυχὴ μου
 35 ἕως θανάτου· μείνατε ὧδε καὶ γρηγορεῖτε. καὶ ἡ προελθὼν
 μικρὸν ἔπιπτεν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ προσηύχετο ἵνα εἰ δυνατόν
 36 ἐστὶν παρέλθῃ ἀπ' αὐτοῦ ἢ ὄρα, καὶ ἔλεγεν Ἀββὰ ὁ
 πατήρ, πάντα δυνατά σοι· παρένεγκε τὸ ποτήριον τοῦτο
 37 ἀπ' ἐμοῦ· ἀλλ' οὐ τί ἐγὼ θέλω ἀλλὰ τί σύ. καὶ ἔρχεται
 καὶ εὐρίσκει αὐτοὺς καθεύδοντας, καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ
 Σίμων, καθεύδεις; οὐκ ἴσχυσας μίαν ὥραν γρηγορῆσαι;
 38 γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ ἔλθῃτε εἰς πειρασμόν·
 39 τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον ἢ δὲ σὰρξ ἀσθενής. καὶ πάλιν

ἀπελθὼν προσηύξατο [τὸν αὐτὸν λόγον εἰπὼν] καὶ πάλιν 40
 ἔλθων εὗρεν αὐτοὺς καθεύδοντας, ἦσαν γὰρ αὐτῶν οἱ
 ὀφθαλμοὶ καταβαρυνόμενοι, καὶ οὐκ ᾔδεισαν τί ἀπο-
 κριθῶσιν αὐτῷ. καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον καὶ λέγει αὐτοῖς 41
 Καθεύδετε [τὸ] λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε· ἀπέχει· ἦλθεν ἡ
 ὥρα, ἰδοὺ παραδίδοται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰς χεῖρας
 τῶν ἁμαρτωλῶν. ἐγείρεσθε ἄγωμεν· ἰδοὺ ὁ παραδιδούς 42
 με ἥγγικεν. Καὶ εὐθὺς ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος 43
 παραγίνεται [ὁ] Ἰούδας εἰς τῶν δώδεκα καὶ μετ' αὐτοῦ
 ὄχλος μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων παρὰ τῶν ἀρχιερέων καὶ
 τῶν γραμματέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων. δεδώκει δὲ ὁ 44
 παραδιδούς αὐτὸν σύσσημον αὐτοῖς λέγων Ὁν ἂν φιλήσω
 αὐτός ἐστιν· κρατήσατε αὐτὸν καὶ ἀπάγετε ἀσφαλῶς. καὶ 45
 ἔλθων εὐθὺς προσελθὼν αὐτῷ λέγει Ῥαββεὶ, καὶ κατε-
 φίλησεν αὐτόν. οἱ δὲ ἐπέβαλαν τὰς χεῖρας αὐτῷ καὶ ἐκρά- 46
 τησαν αὐτόν. εἰς δὲ [τις] τῶν παρεστηκότων σπασάμενος 47
 τὴν μάχαιραν ἔπαισεν τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως καὶ ἀφεί-
 λεν αὐτοῦ τὸ ὠτάριον. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν 48
 αὐτοῖς Ὡς ἐπὶ ληστὴν ἐξήλθατε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων
 συλλαβεῖν με; καθ' ἡμέραν ἤμην πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ 49
 διδάσκων καὶ οὐκ ἔκρατήσατέ με· ἀλλ' ἵνα πληρωθῶσιν
 αἱ γραφαί. καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἔφυγον πάντες. Καὶ 50
 νεανίσκος τις συνηκολούθει αὐτῷ περιβεβλημένος σινδόνα 51
 ἐπὶ γυμνοῦ, καὶ κρατοῦσιν αὐτόν, ὁ δὲ καταλιπὼν τὴν 52
 σινδόνα γυμνὸς ἔφυγεν.

Καὶ ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν πρὸς τὸν ἀρχιερέα, καὶ 53
 συνέρχονται [†] πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι
 καὶ οἱ γραμματεῖς. καὶ ὁ Πέτρος ἀπὸ μακρόθεν ἠκολού- 54
 θησεν αὐτῷ ἕως ἔσω εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἦν
 συνκαθήμενος μετὰ τῶν ὑπηρετῶν καὶ θερμαινόμενος πρὸς
 τὸ φῶς. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ συνέδριον ἐζήτουν 55
 κατὰ τοῦ Ἰησοῦ μαρτυρίαν εἰς τὸ θανατῶσαι αὐτόν, καὶ
 οὐχ ἠύρισκον· πολλοὶ γὰρ ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ, 56

57 καὶ ἴσαι αἱ μαρτυρίαι οὐκ ἦσαν. καὶ τινες ἀναστάντες
 58 ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ λέγοντες ὅτι Ἡμεῖς ἠκούσα-
 μεν αὐτοῦ λέγοντος ὅτι Ἐγὼ καταλύσω τὸν ναὸν τούτου
 τὸν χειροποίητον καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν ἄλλον ἀχειροποίη-
 59 τὸν οἰκοδομήσω· καὶ οὐδὲ οὕτως ἴση ἦν ἡ μαρτυρία αὐτῶν.
 60 καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς εἰς μέσον ἐπηρώτησεν τὸν Ἰησοῦν
 λέγων Οὐκ ἀποκρίνη οὐδέν; τί οὗτοί σου καταμαρτυ-
 61 ροῦσιν; ὁ δὲ ἐσιώπα καὶ οὐκ ἀπεκρίνατο οὐδέν. πάλιν
 ὁ ἀρχιερεὺς ἐπηρώτα αὐτὸν καὶ λέγει αὐτῷ Σὺ εἶ ὁ χριστὸς
 62 ὁ υἱὸς τοῦ εὐλογητοῦ; ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν Ἐγὼ εἰμι, καὶ
 ὄψεσθε τὸν γιόν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν καθήμενον
 τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ
 63 οὐρανοῦ. ὁ δὲ ἀρχιερεὺς διαρήξας τοὺς χιτῶνας αὐτοῦ
 64 λέγει Τί ἔτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτύρων; ἠκούσατε τῆς
 βλασφημίας; τί ὑμῖν φαίνεται; οἱ δὲ πάντες κατέκριναν
 65 αὐτὸν ἔνοχον εἶναι θανάτου. Καὶ ἤρξαντό τινες ἐμπτύειν
 αὐτῷ καὶ περικαλύπτειν αὐτοῦ τὸ πρόσωπον καὶ κολαφίζειν
 αὐτὸν καὶ λέγειν αὐτῷ Προφήτευσον, καὶ οἱ ὑπηρέται
 66 ῥαπίσμασιν αὐτὸν ἔλαβον. Καὶ οὗτος τοῦ
 Πέτρον κάτω ἐν τῇ αὐλῇ ἔρχεται μία τῶν παιδισκῶν τοῦ
 67 ἀρχιερέως, καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον θερμαινόμενον ἐμβλέ-
 ψασα αὐτῷ λέγει Καὶ σὺ μετὰ τοῦ Ναζαρηνοῦ ἦσθα τοῦ
 68 Ἰησοῦ· ὁ δὲ ἠρνήσατο λέγων Οὔτε οἶδα οὔτε ἐπίσταμαι
 69 σὺ τί λέγεις, καὶ ἐξῆλθεν ἔξω εἰς τὸ προαύλιον. καὶ ἡ
 παιδίσκη ἰδοῦσα αὐτὸν ἤρξατο πάλιν λέγειν τοῖς παρε-
 70 στῶσιν ὅτι Οὗτος ἐξ αὐτῶν ἐστίν. ὁ δὲ πάλιν ἠρνεῖτο.
 καὶ μετὰ μικρὸν πάλιν οἱ παρεστῶτες ἔλεγον τῷ Πέτρῳ
 71 Ἀληθῶς ἐξ αὐτῶν εἶ, καὶ γὰρ Γαλιλαῖος εἶ· ὁ δὲ ἤρξατο
 ἀναθεματίζειν καὶ ὀμνύναι ὅτι Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον
 72 τοῦτον ὃν λέγετε. καὶ εὐθὺς ἐκ δευτέρου ἀλέκτωρ ἐφώνη-
 σεν καὶ ἀνεμνήσθη ὁ Πέτρος τὸ ῥῆμα ὡς εἶπεν αὐτῷ
 ὁ Ἰησοῦς ὅτι Πρὶν ἀλέκτορα δις φωνῆσαι τρίς με ἀπαρ-
 νήσῃ, καὶ ἐπιβαλὼν ἔκλαιεν.

Καὶ εὐθὺς πρῶτὶ συμβούλιον ποιήσαντες¹ οἱ ἄρχιερεῖς¹ μετὰ τῶν πρεσβυτέρων καὶ γραμματέων καὶ ὅλον τὸ συνέδριον δῆσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήνεγκαν καὶ παρέδωκαν Πειλάτῳ. καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ Πειλᾶτος Σὺ εἶ ὁ² βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ λέγει Σὺ λέγεις.⁷ καὶ κατηγοροῦν αὐτοῦ οἱ ἄρχιερεῖς πολλά. ὁ δὲ³ Πειλᾶτος πάλιν ἐπηρώτα αὐτὸν [λέγων] Οὐκ ἀποκρίνη οὐδέν; ἴδε πόσα σου κατηγοροῦσιν. ὁ δὲ Ἰησοῦς οὐκέτι⁵ οὐδὲν ἀπεκρίθη, ὥστε θαυμάζειν τὸν Πειλᾶτον. Κατὰ δὲ⁶ ἑορτὴν ἀπέλυεν αὐτοῖς ἓνα δέσμιον ὃν παρητοῦντο. ἦν δὲ⁷ ὁ λεγόμενος Βαραββᾶς μετὰ τῶν στασιαστῶν δεδεμένος οἷτινες ἐν τῇ στάσει φόνον ἔποιήκεισαν. καὶ ἀναβὰς⁸ ὁ ὄχλος ἤρξατο αἰτεῖσθαι καθὼς ἐποίει αὐτοῖς. ὁ δὲ⁹ Πειλᾶτος ἀπεκρίθη αὐτοῖς λέγων Θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; ἐγίνωσκεν γὰρ ὅτι διὰ φθόνον¹⁰ παραδεδώκεισαν αὐτὸν [οἱ ἄρχιερεῖς]. οἱ δὲ ἄρχιερεῖς¹¹ ἀνέσεισαν τὸν ὄχλον ἵνα μᾶλλον τὸν Βαραββᾶν ἀπολύσῃ αὐτοῖς. ὁ δὲ Πειλᾶτος πάλιν ἀποκριθεὶς ἔλεγεν αὐτοῖς¹² Τί οὖν ποιήσω [ὃν] λέγετε τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; οἱ δὲ¹³ πάλιν ἔκραξαν Σταύρωσον αὐτόν. ὁ δὲ Πειλᾶτος ἔλεγεν¹⁴ αὐτοῖς Τί γὰρ ἐποίησεν κακόν; οἱ δὲ περισσῶς ἔκραξαν Σταύρωσον αὐτόν. ὁ δὲ Πειλᾶτος βουλόμενος τῷ ὄχλῳ τὸ¹⁵ ἱκανὸν ποιῆσαι ἀπέλυσε αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν, καὶ παρέδωκεν τὸν Ἰησοῦν φραγελλώσας ἵνα σταυρωθῇ.

Οἱ δὲ στρατιῶται ἀπήγαγον αὐτὸν ἔσω τῆς αὐλῆς,¹⁶ ὃ ἐστὶν πραιτώριον, καὶ συνκαλοῦσιν ὅλην τὴν σπείραν. καὶ ἐνδιδύσκουσιν αὐτὸν πορφύραν καὶ περιτιθέασιν αὐτῷ¹⁷ πλέξαντες ἀκάνθινον στέφανον. καὶ ἤρξαντο ἀσπάζεσθαι¹⁸ αὐτόν Χαίρε, βασιλεῦ τῶν Ἰουδαίων. καὶ ἔτυπτον αὐτοῦ¹⁹ τὴν κεφαλὴν καλάμῳ καὶ ἐνέπτουν αὐτῷ, καὶ τιθέντες τὰ γόνατα προσεκύνουν αὐτῷ. καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν²⁰ αὐτὸν τὴν πορφύραν καὶ ἐνέδυσαν αὐτόν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ.

Καὶ ἐξάγουσιν αὐτόν ἵνα σταυρώσωσιν

21 αὐτόν· καὶ ἀγγαρεύουσιν παράγοντά τινα Σίμωνα Κυρη-
 ναῖον ἐρχόμενον ἀπ' ἀγροῦ, τὸν πατέρα Ἀλεξάνδρου καὶ
 22 Ῥούφου, ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. καὶ φέρουσιν αὐτὸν
 ἐπὶ τὸν Γολγοθὰν τόπον, ὃ ἐστὶν ᾿μεθερμηνεύμενος ᾿Κρα-
 23 νίον Τόπος. καὶ ἐδίδουν αὐτῷ ἐσμυρνισμένον οἶνον, ὃς δὲ
 24 οὐκ ἔλαβεν. καὶ σταυροῦσιν αὐτὸν καὶ διαμερίζονται τὰ
 ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον ἐπ' αὐτὰ τίς τί
 25 ἄρῃ. ἦν δὲ ὥρα τρίτη καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. καὶ ἦν
 26 ἡ ἐπιγραφή τῆς αἰτίας αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη Ο ΒΑΣΙ-
 27 ΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ. Καὶ σὺν αὐτῷ σταυροῦσιν
 δύο ληστές, ἓνα ἐκ δεξιῶν καὶ ἓνα ἐξ εὐωνύμων αὐτοῦ.
 29 Καὶ οἱ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν ΚΙΝΟΥΝΤΕΣ
 τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ λέγοντες Οὐὰ ὁ καταλύων τὸν
 30 ναὸν καὶ οἰκοδομῶν [ἐν] τρισὶν ἡμέραις, σῶσον σεαυτὸν
 31 καταβὰς ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. ὁμοίως καὶ οἱ ἀρχιερεῖς
 ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλήλους μετὰ τῶν γραμματέων ἔλεγον
 32 ᾿Αλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι· ὁ χριστὸς
 ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, ἵνα
 ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμεν. καὶ οἱ συνεσταυρωμένοι σὺν
 33 αὐτῷ ὠνειδίζον αὐτόν. Καὶ γενομένης ὥρας
 ἕκτης σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης.
 34 καὶ τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ
 Ἐλωὶ ἔλωὶ λαμὰρ βαχθανεὶ ; ὃ ἐστὶν μεθερμη-
 νευόμενον Ὁ θεός μου [ὁ θεός μου], εἰς τί ἐγκατέ-
 35 λιπές με ; καὶ τινες τῶν ᾿παρεστηκότων ἰκούσαντες ἔλε-
 36 γον Ἴδε Ἡλείαν φωνεῖ. δραμὼν δέ τις γεμίσας σπόγγον
 ὄξους περιθεὶς καλάμῳ ἐπότιζεν αὐτόν, λέγων ᾿Αφετε
 37 ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἡλείας καθελεῖν αὐτόν. ὁ δὲ Ἰησοῦς
 38 ἀφείς φωνὴν μεγάλην ἐξέπνευσεν. Καὶ τὸ καταπέτασμα
 39 τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπ' ἄνωθεν ἕως κάτω. Ἰδὼν δὲ
 ὁ κεντυριῶν ὁ παρεστηκὼς ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ ὅτι οὕτως
 ἐξέπνευσεν εἶπεν Ἀληθῶς οὗτος ὁ ἄνθρωπος υἱὸς θεοῦ
 40 ἦν. ᾿Ήσαν δὲ καὶ γυναῖκες ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι, ἐν

αἷς καὶ Μαριάμ ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ Ἰακώβου τοῦ μικροῦ καὶ Ἰωσήτος μήτηρ καὶ Σαλώμη, αἱ ὅτε ἦν ἐν τῇ 41 Γαλιλαίᾳ ἠκολούθουν αὐτῷ καὶ διηκόνουν αὐτῷ, καὶ ἄλλαι πολλαὶ αἱ συναναβᾶσαι αὐτῷ εἰς Ἱεροσόλυμα.

Καὶ ἤδη ὀψίας γενομένης, ἐπεὶ ἦν παρασκευή, ὃ ἐστίν 42 προσάββατον, ἐλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας εὐσχήμων 43 βουλευτής, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, τολμήσας εἰσῆλθεν πρὸς τὸν Πειλᾶτον καὶ ᾔτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. ὁ δὲ Πειλᾶτος ἐθαύμασεν εἰ 44 ἤδη τέθνηκεν, καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ ἤδη ἠπέθανεν· καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεν- 45 τυρίωνος ἐδωρήσατο τὸ πτώμα τῷ Ἰωσήφ. καὶ ἀγορά- 46 σας σινδόνα καθελὼν αὐτὸν ἐνείλησεν τῇ σινδόνι καὶ ἔθηκεν αὐτὸν ἐν μνήματι ὃ ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας, καὶ προσεκύλισεν λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου. Ἡ δὲ Μαρία 47 ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ Ἰωσήτος ἐθεωροῦν ποῦ τέθεται.

Καὶ διαγενομένου τοῦ σαββάτου [ἡ] Μαρία ἡ Μαγδα- 1 ληνὴ καὶ Μαρία ἡ [τοῦ] Ἰακώβου καὶ Σαλώμη ἠγόρασαν ἄρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν αὐτόν. καὶ λίαν πρῶι [τῇ] 2 μιᾷ τῶν σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν 3 τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; καὶ ἀναβλέψασαι 4 θεωροῦσιν ὅτι ἀνακεκύλισται ὁ λίθος, ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθή- 5 μενον ἐν τοῖς δεξιοῖς περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. ὁ δὲ λέγει αὐταῖς Μὴ ἐκθαμβείσθε· 6 Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον· ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν· ἀλλὰ 7 ὑπάγετε εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι Προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. καὶ ἐξελθοῦσαι ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου, 8 εἶχεν γὰρ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις· καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπαν, ἐφοβοῦντο γάρ· * * * * *

9 [Ἀναστὰς δὲ πρῶτὴν πρώτην σαββάτου ἐφάνη πρῶτον
 Μαρίᾳ τῇ Μαγδαληνῇ, παρ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια.
 10 ἐκείνη πορευθεῖσα ἀπήγγειλεν τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις
 11 πενθοῦσι καὶ κλαίουσιν· κἀκεῖνοι ἀκούσαντες ὅτι ζῇ καὶ
 12 ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς ἠπίστησαν. Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ
 αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανερώθη ἐν ἐτέρᾳ μορφῇ πορευομέ-
 13 νοις εἰς ἀγρόν· κἀκεῖνοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν τοῖς
 14 λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν. Ὑστερον [δὲ] ἀνακει-
 μένοις αὐτοῖς τοῖς ἑνδεκα ἐφανερώθη, καὶ ὠνείδισεν τὴν
 ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν ὅτι τοῖς θεασαμένοις
 15 αὐτὸν ἐγγηγερμένον [ἐκ νεκρῶν] οὐκ ἐπίστευσαν. καὶ εἶπεν
 αὐτοῖς Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τὸ
 16 εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς
 17 σωθήσεται, ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται. σημεῖα δὲ
 τοῖς πιστεύουσιν ἁκολουθήσει ταῦτα[†], ἐν τῷ ὀνόματί μου
 18 δαιμόνια ἐκβαλοῦσιν, γλώσσαις λαλήσουσιν[†], [καὶ ἐν ταῖς
 χερσὶν] ὄφεις ἁροῦσιν καὶ θανάσιμόν τι πίωσιν οὐ μὴ
 αὐτοὺς βλάβῃ, ἐπὶ ἁρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσιν καὶ
 19 καλῶς ἔξουσιν. Ὁ μὲν οὖν κύριος [Ἰησοῦς] μετὰ τὸ
 λαλῆσαι αὐτοῖς ἀνελήμφθη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐκά-
 20 θισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ θεοῦ. ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες ἐκή-
 ρυξαν πανταχοῦ, τοῦ κυρίου συνεργούντος καὶ τὸν λόγον
 βεβαιούντος διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων[†]]

ΑΛΛΩΣ

[Πᾶντα δὲ τὰ παρηγγελμένα τοῖς περὶ τὸν Πέτρον
 συντόμως ἐξήγγειλαν. Μετὰ δὲ ταῦτα καὶ αὐτὸς ὁ Ἰη-
 σοῦς ἀπὸ ἀνατολῆς καὶ ἄχρι δύσεως ἐξαπέστειλεν δι' αὐ-
 τῶν τὸ ἱερόν καὶ ἄφθαρτον κήρυγμα τῆς αἰωνίου σωτηρίας.]

17 ταῦτα παρακολουθήσει | καιναῖς

20 Ἀμήν.

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ

ΕΠΕΙΔΗΠΕΡ ΠΟΛΛΟΙ ἐπεχείρησαν ἀνατάξασθαι 1
διήγησιν περὶ τῶν πεπληροφορημένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων,
καθὼς παρέδοσαν ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται καὶ ὑπρέ- 2
ται γινόμενοι τοῦ λόγου, ἔδοξε καὶ μοι παρηκολουθηκότι 3
ἄνωθεν πᾶσιν ἀκριβῶς καθεξῆς σοι γράψαι, κράτιστε Θεό-
φιλε, ἵνα ἐπιγνῶς περὶ ὧν κατηχήθης λόγων τὴν ἀσφάλ- 4
λειαν.

ΕΓΕΝΕΤΟ ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου βασιλέως τῆς 5
Ἰουδαίας ἱερεὺς τις ὀνόματι Ζαχαρίας ἐξ ἐφημερίας Ἀβιά,
καὶ γυνὴ αὐτῷ ἐκ τῶν θυγατέρων Ἀαρών, καὶ τὸ ὄνομα
αὐτῆς Ἑλισάβετ. ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφοτέροι ἐναντίον τοῦ 6
θεοῦ, πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ δικαιώμασιν
τοῦ κυρίου ἄμεμπτοι. καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον, καθότι 7
ἦν [ἡ] Ἑλισάβετ στείρα, καὶ ἀμφοτέροι προβεβηκότες
ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν. Ἐγένετο δὲ ἐν 8
τῷ ἱερατεύειν αὐτὸν ἐν τῇ τάξει τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ
ἐναντι τοῦ θεοῦ κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερατίας ἔλαχε τοῦ θυ- 9
μιάσαι εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν τοῦ κυρίου, καὶ πᾶν τὸ 10
πλῆθος ἦν τοῦ λαοῦ προσευχόμενον ἔξω τῇ ᾠρᾷ τοῦ θυ-
μιάματος· ὥφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος Κυρίου ἐστὼς ἐκ δεξιῶν 11
τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος. καὶ ἐταράχθη Ζαχα- 12
ρίας ἰδὼν, καὶ φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν. εἶπεν δὲ πρὸς 13

αὐτὸν ὁ ἄγγελος Μὴ φοβοῦ, Ζαχαρία, διότι εἰσηκούσθη
 ἡ δέησίς σου, καὶ ἡ γυνή σου Ἐλειςάβετ γεννήσει υἱὸν
 14 σοι, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάνην· καὶ ἔσται χαρά
 σοι καὶ ἀγαλλίασις, καὶ πολλοὶ ἐπὶ τῇ γενέσει αὐτοῦ χα-
 15 ρήσονται· ἔσται γὰρ μέγας ἐνώπιον Κυρίου, καὶ οἶνον
 καὶ σίκερα οὐ μὴ πίη, καὶ πνεύματος ἁγίου πλησθήσεται
 16 ἔτι ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ, καὶ πολλοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ
 17 ἐπιστρέψει ἐπὶ Κύριον τὸν θεὸν αὐτῶν· καὶ αὐτὸς προελεύ-
 σεται ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει· Ἡλεΐδα,
 ἐπιστρέψαι καρδίας πατέρων ἐπὶ τέκνα καὶ ἀπειθεῖς ἐν
 φρονήσει δικαίων, ἐτοιμάσαι Κυρίῳ λαὸν κατεσκευασμένον.
 8 καὶ εἶπεν Ζαχαρίας πρὸς τὸν ἄγγελον Κατὰ τί γνώσομαι
 τοῦτο; ἐγὼ γάρ εἰμι πρεσβύτης· καὶ ἡ γυνή μου προβεβη-
 19 κύια ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος
 εἶπεν αὐτῷ Ἐγὼ εἰμι Γαβριὴλ ὁ παρεστηκὼς ἐνώπιον
 τοῦ θεοῦ, καὶ ἀπεστάλην λαλῆσαι πρὸς σέ καὶ εὐαγγελί-
 20 σασθαί σοι ταῦτα· καὶ ἰδοὺ ἔση σιωπῶν καὶ μὴ δυνάμενος
 λαλῆσαι ἄχρι ἥς ἡμέρας γένηται ταῦτα, ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπί-
 στευσας τοῖς λόγοις μου, οἴτινες πληρωθήσονται εἰς τὸν
 21 καιρὸν αὐτῶν. καὶ ἦν ὁ λαὸς προσδοκῶν τὸν Ζαχαρίαν,
 22 καὶ ἐθαύμαζον ἐν τῷ χρονίζειν ἐν τῷ ναῷ αὐτόν. ἐξελθὼν
 δὲ οὐκ ἐδύνατο λαλῆσαι αὐτοῖς, καὶ ἐπέγνωσαν ὅτι ὀπτα-
 σίαν ἑώρακεν ἐν τῷ ναῷ· καὶ αὐτὸς ἦν διανέων αὐτοῖς,
 23 καὶ διέμενεν κωφός. Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπλήσθησαν αἱ
 ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐ-
 24 τοῦ. Μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας συνέλαβεν
 Ἐλειςάβετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ· καὶ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας
 25 πέντε, λέγουσα ὅτι Οὕτως μοι πεποίηκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέ-
 ραις αἷς ἐπεῖδεν ἀφελεῖν ὄνειδός μου ἐν ἀνθρώποις.
 26 Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ
 ἀπὸ τοῦ θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας ἣ ὄνομα Ναζαρέτ
 27 πρὸς παρθένον ἐμνηστευμένην ἀνδρὶ ᾧ ὄνομα Ἰωσήφ· ἐξ
 28 οἴκου Δαυεὶδ, καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου Μαριάμ. καὶ

εἰσελθὼν πρὸς αὐτὴν εἶπεν Χαίρε, κεχαριτωμένη, ὁ κύριος
 μετὰ σοῦ. ἡ δὲ ἐπὶ τῷ λόγῳ διαταράχθη καὶ διελογίζετο 29
 ποταπὸς εἴη ὁ ἀσπασμὸς οὗτος. καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος 30
 αὐτῇ Μὴ φοβοῦ, Μαριάμ, εὗρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ θεῷ·
 καὶ ἰδοὺ συλλημήσῃ ἐν γαστρὶ καὶ τέξῃ υἱόν, καὶ καλέσεις 31
 τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν. οὗτος ἔσται μέγας καὶ υἱὸς 32
 Ὑψίστου κληθήσεται, καὶ δώσει αὐτῷ Κύριος ὁ θεὸς τὸν
 θρόνον Δαυεὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν 33
 οἶκον Ἰακώβ εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ
 οὐκ ἔσται τέλος. εἶπεν δὲ Μαριάμ πρὸς τὸν ἄγγελον Πῶς 34
 ἔσται τοῦτο, ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ 35
 ἄγγελος εἶπεν αὐτῇ Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ,
 καὶ δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι· διὸ καὶ τὸ γεννώ-
 μενον ἄγιον κληθήσεται, υἱὸς θεοῦ· καὶ ἰδοὺ Ἐλειςάβετ 36
 ἡ συγγενὴς σου καὶ αὐτὴ συνεῖληφεν υἱόν ἐν γήρει αὐτῆς,
 καὶ οὗτος μὴν ἕκτος ἐστὶν αὐτῇ τῇ καλουμένῃ στείρα· ὅτι 37
 οὐκ ἀδυνατήσκει παρὰ τοῦ θεοῦ πᾶν ῥῆμα. εἶπεν δὲ 38
 Μαριάμ Ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά
 σου. καὶ ἀπηλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος. Ἄνα- 39
 στασα δὲ Μαριάμ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἐπορεύθη εἰς
 τὴν ὄριν ἡν μετὰ σπουδῆς εἰς πόλιν Ἰούδα, καὶ εἰσῆλθεν 40
 εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου καὶ ἡσπάσατο τὴν Ἐλειςάβετ.
 καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας ἡ 41
 Ἐλειςάβετ, ἐσκίρτησεν τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς, καὶ
 ἐπλήσθη πνεύματος ἁγίου ἡ Ἐλειςάβετ, καὶ ἀνεφώνησεν 42
 κραυγῇ μεγάλη καὶ εἶπεν Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν,
 καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. καὶ πόθεν 43
 μοι τοῦτο ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ κυρίου μου πρὸς ἐμέ;
 ἰδοὺ γὰρ ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ 44
 ὦτά μου, ἐσκίρτησεν ἐν ἀγαλλιάσει τὸ βρέφος ἐν τῇ
 κοιλίᾳ μου. καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα ὅτι ἔσται τελείω- 45
 σις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπεν 46
 Μαριάμ

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον [τῇρί μου·

47 καὶ ἡγαλλίασεν τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ σω-
 48 ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ,
 ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσίν με πᾶσαι αἱ γενεαί·

49 ὅτι ἐποίησέν μοι μεγάλα ὁ δυνατός,
 καὶ ἄγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
 50 καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰς καὶ γενεὰς
 τοῖς φοβοῦμένοις αὐτόν.

51 Ἐποίησεν κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
 διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν·
 52 καθεῖλεν δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσεν ταπεινοὺς,
 53 πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλογοῦντας
 ἐξαπέστειλεν κενοὺς.

54 ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ,
 μνησθῆναι ἐλέους,
 55 καθὼς ἐλάλησεν πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν,
 τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα.

56 Ἐμεινεν δὲ Μαριὰμ σὺν αὐτῇ ὡς μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέ-
 στρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

57 Τῇ δὲ Ἐλεισάβετ ἐπλήσθη ὁ χρόνος τοῦ τεκεῖν αὐτήν,
 58 καὶ ἐγέννησεν υἱόν. καὶ ἤκουσαν οἱ περίοικοι καὶ οἱ συγ-
 γενεῖς αὐτῆς ὅτι ἐμεγάλυνεν Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' αὐ-
 59 τῆς, καὶ συνέχαιρον αὐτῇ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
 ὀγδόῃ ἦλθαν περιτεμεῖν τὸ παιδίον, καὶ ἐκάλουν αὐτὸ ἐπὶ
 60 τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ζαχαρίαν. καὶ ἀποκριθεῖσα
 ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπεν Οὐχί, ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης.
 61 καὶ εἶπαν πρὸς αὐτήν ὅτι Οὐδεὶς ἔστιν ἐκ τῆς συγγε-
 62 νείας σου ὃς καλεῖται τῷ ὀνόματι τούτῳ. ἐνένευον δὲ τῷ
 63 πατρὶ αὐτοῦ τὸ τί ἂν θέλοι καλεῖσθαι αὐτό. καὶ αἰτή-
 σας πινακίδιον ἔγραψεν λέγων Ἰωάννης ἐστὶν ὄνομα αὐτοῦ.
 64 καὶ ἐθαύμασαν πάντες. ἀνεώχθη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ παρα-

χρῆμα καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει εὐλογῶν τὸν θεόν.
 Καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος τοὺς περιοικοῦντας αὐ- 65
 τοὺς, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὀριγῇ τῆς Ἰουδαίας διελαλεῖτο πάντα
 τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἔθεντο πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ 66
 καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες Τί ἄρα τὸ παιδίον τοῦτο ἔσται;
 καὶ γὰρ χεὶρ Κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ. Καὶ 67
 Ζαχαρίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη πνεύματος ἁγίου καὶ
 ἐπροφήτευσεν λέγων

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, 68
 ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησεν λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ,
 καὶ ἤγειρεν κέρασ σωτηρίας ἡμῖν 69
 ἐν οἴκῳ Δαυεὶδ παιδὸς αὐτοῦ,

καθὼς ἐλάλησεν δια στόματος τῶν ἁγίων ἀπ' αἰῶνος προ- 70
 φητῶν αὐτοῦ,
 σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν καὶ ἐκ χειρὸς πάντων 71
 τῶν μισοῦντων ἡμᾶς,
 ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν 72
 καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ,

ὅρκον ὃν ὤμοσεν πρὸς Ἀβραάμ τὸν πατέρα ἡμῶν, 73
 τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ῥυσθέντας 74
 λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ 75
 ἐνώπιον αὐτοῦ ἡμέραις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.

Καὶ σὺ δέ, παιδίον, προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ, 76
 προπορεύσῃ γὰρ ἐνώπιον Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοῦς
 αὐτοῦ,

τοῦ δοῦναι γνώσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ 77
 ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν,

διὰ σπλάγχνα ἐλέους θεοῦ ἡμῶν, 78
 ἐν οἷς ἐπισκέψεται ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους,
 ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις, 79
 τοῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

80 Τὸ δὲ παιδίον ἠΰξανε καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι, καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις ἕως ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραήλ.

1 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐξῆλθεν δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην· (αὕτη ἀπογραφὴ πρώτη ἐγένετο ἡγεμονεύοντος 2 τῆς Συρίας Ἰουδαίου·) καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπογράφεσθαι, ἕκαστος εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν. Ἀνέβη δὲ καὶ 3 Ἰωσήφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐκ πόλεως Ναζαρέτ εἰς τὴν Ἰουδαίαν εἰς πόλιν Δαυεὶδ ἣτις καλεῖται Βηθλεέμ, διὰ τὸ 4 εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς Δαυεὶδ, ἀπογράψασθαι 5 σὺν Μαρίας τῇ ἐμνηστευμένῃ αὐτῷ, οὔσῃ ἐνκύω. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τε 6 κεῖν αὐτήν, καὶ ἔτεκεν τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρῶτότοκον, καὶ 7 ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν φάτνῃ, διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι.

Καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυλοῦντες καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποιμήνην αὐτῶν. 8 καὶ ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη αὐταῖς καὶ δόξα Κυρίου 9 περιέλαμψεν αὐτούς, καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν· καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγγελος Μὴ φοβεῖσθε, ἰδοὺ γὰρ εὐαγγελί- 10 λίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην· ἣτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ, ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτὴρ ὃς ἔστιν χριστὸς κύριος ἐν 11 πόλει Δαυεὶδ· καὶ τοῦτο ὑμῖν ἡ σημεῖον, εὐρήσετε βρέφος 12 ἐσπαργανωμένον καὶ κείμενον ἐν φάτνῃ. καὶ ἐξέφνης ἐγένετο σὺν τῷ ἀγγέλῳ πλῆθος στρατιᾶς οὐρανοῦ αἰνούντων τὸν θεὸν καὶ λεγόντων

14 Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίας.

15 Καὶ ἐγένετο ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ ἄγγελοι, οἱ ποιμένες ἐλάλουν πρὸς ἀλλήλους Διέλθωμεν

δὴ ἔως Βηθλεὲμ καὶ ἴδωμεν τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονὸς ὃ ὁ κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν. καὶ ἦλθαν σπεύσαντες καὶ ἀνεύραν 16 τὴν τε Μαριάμ καὶ τὸν Ἰωσήφ καὶ τὸ βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ· ἰδόντες δὲ ἐγνώρισαν περὶ τοῦ ῥήματος τοῦ 17 λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ παιδίου τούτου. καὶ πάντες 18 οἱ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ τῶν ποιμένων πρὸς αὐτούς, ἡ δὲ Ἑὐφροσύνη πάντα συνετήρει τὰ 19 ῥήματα ταῦτα συνβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. καὶ 20 ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες δοξάζοντες καὶ αἰνούντες τὸν θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς.

Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν ἡμέραι ὀκτὼ τοῦ περιτεμεῖν αὐ- 21 τόν, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦς, τὸ κληθέν ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου πρὸ τοῦ συλλημφθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ.

Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ 22 αὐτῶν κατὰ τὸν νόμον Μωυσέως, ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς Ἱεροσόλυμα παραστήσαι τῷ κυρίῳ, καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ 23 Κυρίου ὅτι Πᾶν ἄρσεν διανοίγον μῆτραν ἅγιον τῷ κυρίῳ κληθήσεται, καὶ τοῦ δοῦναι θυσίαν κατὰ τὸ εἶρη- 24 μένον ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου, ζεῖγος τρυγόνων ἢ ἀγροκοκκοῦς περιστερῶν.

Καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος ἦν 25 ἐν Ἱερουσαλὴμ ὃ ὄνομα Συμεὼν, καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος καὶ εὐλαβής, προσδεχόμενος παράκλησιν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ πνεῦμα ἦν ἅγιον ἐπ' αὐτόν· καὶ ἦν αὐτῷ 26 κεχρηματισμένον ὑπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου μὴ ἰδεῖν θάνατον πρὶν [ἢ] ἂν ἴδῃ τὸν χριστὸν Κυρίου. καὶ ἦλθεν ἐν 27 τῷ πνεύματι εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν τοῦ ποιῆσαι αὐτοὺς κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ νόμου περὶ αὐτοῦ καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸ εἰς τὰς 28 ἀγκάλας καὶ εὐλόγησεν τὸν θεὸν καὶ εἶπεν

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα,

29

κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ·

- 30 ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου
 31 ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν,
 32 φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
 καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.
 33 καὶ ἦν ὁ πατήρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ θαυμάζοντες ἐπὶ τοῖς
 34 λαλουμένοις περὶ αὐτοῦ. καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς Συμεὼν
 καὶ εἶπεν πρὸς Μαριάμ τὴν μητέρα αὐτοῦ Ἰδοὺ οὗτος
 κείται εἰς πτώσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ
 35 καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον, καὶ σου [†] αὐτῆς τὴν ψυχὴν
 διελεύσεται ῥομφαία, ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ πολλῶν
 36 καρδιῶν διαλογισμοί. Καὶ ἦν Ἄννα προφῆ-
 τισ, θυγάτηρ Φανουήλ, ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ, (αὕτη προβεβηκυῖα
 ἐν ἡμέραις πολλαῖς, ζήσασα μετὰ ἀνδρὸς ἕτη ἑπτὰ ἀπὸ
 37 τῆς παρθενίας αὐτῆς, καὶ αὕτη χήρα ἕως ἐτῶν ὀγδοήκοντα
 τεσσάρων,) ἣ οὐκ ἀφίστατο τοῦ ἱεροῦ νηστειαῖς καὶ δεή-
 38 σεσιν λατρεύουσα νύκτα καὶ ἡμέραν. καὶ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ
 ἐπιστᾶσα ἀνθωμολογεῖτο τῷ θεῷ καὶ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ
 πᾶσιν τοῖς προσδεχομένοις λύτρωσιν Ἱερουσαλὴμ.
 39 Καὶ ὡς ἐτέλεσαν πάντα τὰ κατὰ τὸν νόμον Κυρίου,
 ἐπέστρεψαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν εἰς πόλιν ἑαυτῶν Ναζαρέτ.
 40 Τὸ δὲ παιδίον ἠύξανε καὶ ἐκραταιοῦτο πληρούμενον
 σοφίᾳ, καὶ χάρις θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτό.
 41 Καὶ ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς αὐτοῦ κατ' ἔτος εἰς Ἱερουσα-
 42 λὴμ τῇ ἐορτῇ τοῦ πάσχα. Καὶ ὅτε ἐγένετο ἐτῶν δώδεκα,
 43 ἀναβαινόντων αὐτῶν κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἐορτῆς καὶ τελειω-
 σάντων τὰς ἡμέρας, ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτοὺς ὑπέμεινε
 Ἰησοῦς ὁ παῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἔγνωσαν οἱ γονεῖς
 44 αὐτοῦ. νομίσαντες δὲ αὐτὸν εἶναι ἐν τῇ συνοδίᾳ ἦλθον
 ἡμέρας ὁδὸν· καὶ ἀνεζήτησαν αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενέσιν καὶ
 45 τοῖς γνωστοῖς, καὶ μὴ εὐρόντες ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ
 46 ἀναζητοῦντες αὐτόν. καὶ ἐγένετο μετὰ ἡμέρας τρεῖς εὗρον
 αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ καθεζόμενον ἐν μέσῳ τῶν διδασκάλων καὶ
 47 ἀκούοντα αὐτῶν καὶ ἐπερωτῶντα αὐτούς· ἐξίσταντο δὲ

πάντες οἱ ἀκούοντες αὐτοῦ ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ ταῖς ἀποκρί-
 σεσιν αὐτοῦ. καὶ ἰδόντες αὐτὸν ἐξεπλάγησαν, καὶ εἶπεν 48
 πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ Τέκνον, τί ἐποίησας ἡμῖν
 οὕτως; ἰδοὺ ὁ πατήρ σου καὶ ἐγὼ ὀδυνώμενοι ζητοῦμέν
 σε. καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς Τί ὅτι ἐζητεῖτέ με; οὐκ ᾔδειτε 49
 ὅτι ἐν τοῖς τοῦ πατρός μου δεῖ εἶναί με; καὶ αὐτοὶ οὐ 50
 συνῆκαν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν αὐτοῖς. καὶ κατέβη μετ' αὐ- 51
 τῶν καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρέτ, καὶ ἦν ὑποτασσόμενος αὐτοῖς.
 καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ διετῆρει πάντα τὰ ῥήματα ἐν τῇ καρ-
 δία αὐτῆς. Καὶ Ἰησοῦς προέκοπτεν τῇ σοφίᾳ 52
 καὶ ἡλικίᾳ καὶ χάριτι παρὰ θεῷ καὶ ἀνθρώποις.

ΕΝ ΕΤΕΙ δὲ πεντεκαιδεκάτῳ τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου 1
 Καίσαρος, ἡγεμονεύοντος Ποντίου Πειλάτου τῆς Ἰουδαίας,
 καὶ τετραρχούντος τῆς Γαλιλαίας Ἡρώδου, Φιλίππου δὲ
 τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τετραρχούντος τῆς Ἰτουραίας καὶ
 Τραχωνίτιδος χώρας, καὶ Λυσανίου τῆς Ἀβειληνῆς τετρα-
 ρχούντος, ἐπὶ ἀρχιερέως Ἄννα καὶ Καϊάφα, ἐγένετο ῥῆμα 2
 θεοῦ ἐπὶ Ἰωάνην τὸν Ζαχαρίου υἱὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ. καὶ 3
 ἦλθεν εἰς πᾶσαν περιχώρον τοῦ Ἰορδάνου κηρύσσων βά-
 πτισμα μετανοίας εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν, ὡς γέγραπται ἐν 4
 βίβλῳ λόγων Ἠσαίου τοῦ προφήτου

ΦΩΝῆ ΒΟΩΝΤΟΣ ἐν τῇ ἐρήμῳ

Ἔτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου,

εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβοις αὐτοῦ.

πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται

5

καὶ πᾶν ὄρος καὶ βογνὸς ταπεινωθήσεται,

καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθείας

καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λεῖας·

καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ. 6

- 7 Ἐλεγεν οὖν τοῖς ἐκπορευομένοις ὄχλοις βαπτισθῆναι ὑπ' αὐ-
 τοῦ Γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ
 8 τῆς μελλούσης ὀργῆς; ποιήσατε οὖν καρποὺς ἀξίους
 τῆς μετανοίας· καὶ μὴ ἄρξῃσθε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς Πατέρα
 ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ, λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι δύναται ὁ θεὸς
 9 ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγείραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ. ἤδη δὲ καὶ
 ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ρίζαν τῶν δένδρων κείται· πᾶν οὖν δέν-
 δρον μὴ ποιοῦν καρπὸν [καλὸν] ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ
 10 βάλλεται. καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ ὄχλοι λέγοντες Τί
 11 οὖν ποιήσωμεν; ἀποκριθεὶς δὲ ἔλεγεν αὐτοῖς Ὁ ἔχων
 δύο χιτῶνας μεταδότω τῷ μὴ ἔχοντι, καὶ ὁ ἔχων βρώματα
 12 ὁμοίως ποιείτω. ἦλθον δὲ καὶ τελῶναι βαπτισθῆναι καὶ
 13 εἶπαν πρὸς αὐτὸν Διδάσκαλε, τί ποιήσωμεν; ὁ δὲ εἶπεκ
 πρὸς αὐτοὺς Μηδὲν πλεον παρὰ τὸ διατεταγμένον ὑμῖν
 14 πράσσετε. ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν καὶ στρατευόμενοι λέγον-
 τες Τί ποιήσωμεν καὶ ἡμεῖς; καὶ εἶπεν αὐτοῖς Μη-
 δένα διασεῖσητε μηδὲ συκοφαντήσητε, καὶ ἀρκείσθε
 15 τοῖς ὀψωνίοις ὑμῶν. Προσδοκῶντος δὲ τοῦ λα-
 οῦ καὶ διαλογιζομένων πάντων ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν
 16 περὶ τοῦ Ἰωάννου, μὴ ποτε αὐτὸς εἴη ὁ χριστός, ἀπεκρί-
 νατο λέγων πᾶσιν ὁ Ἰωάννης Ἐγὼ μὲν ὕδατι βαπτίζω
 ὑμᾶς· ἔρχεται δὲ ὁ ἰσχυρότερός μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς
 17 βαπτίσει ἐν πνεύματι ἀγίῳ καὶ πυρί· οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ
 χειρὶ αὐτοῦ διακαθᾶραι τὴν ἄλωνα αὐτοῦ καὶ συναγαγεῖν
 τὸν σῖτον εἰς τὴν ἀποθήκην αὐτοῦ, τὸ δὲ ἄχυρον κατα-
 18 καύσει πυρὶ ἀσβέστῳ. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ
 19 ἕτερα παρακαλῶν εὐηγγελίζετο τὸν λαόν· ὁ δὲ Ἑρῳδῆς ὁ
 τετραάρχης, ἐλεγχόμενος ὑπ' αὐτοῦ περὶ Ἑρῳδιάδος τῆς
 γυναικὸς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ περὶ πάντων ὧν ἐποί-
 20 ησεν πονηρῶν ὁ Ἑρῳδῆς, προσέθηκεν καὶ τοῦτο ἐπὶ πᾶσιν,
 κατέκλεισεν τὸν Ἰωάννην ἐν φυλακῇ.
 21 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ βαπτισθῆναι ἅπαντα τὸν λαὸν καὶ Ἰη-

σοῦ βαπτισθέντος καὶ προσευχομένου ἀνεωχθῆναι τὸν οὐ-
ρανὸν καὶ καταβῆναι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον σωματικῶς εἶδει ὥς 22
περιστερὰν ἐπ' αὐτόν, καὶ φωνὴν ἐξ οὐρανοῦ γενέσθαι Σὺ
εἶ ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ εὐδόκησα. Καὶ 23
αὐτὸς ἦν Ἰησοῦς ἀρχόμενος ὥσπερ ἐτῶν τριάκοντα, ὧν υἱός,
ὥς ἐνομίζετο, Ἰωσήφ

τοῦ Ἑλεί	τοῦ Ἑλιέζερ
24 τοῦ Ματθαί	τοῦ Ἰωρεῖμ
τοῦ Λευεί	τοῦ Μαθθαί
τοῦ Μελχεί	τοῦ Λευεί
τοῦ Ἰαυναί	30 τοῦ Συμεών
τοῦ Ἰωσήφ	τοῦ Ἰούδα
25 τοῦ Ματθαθίου	τοῦ Ἰωσήφ
τοῦ Ἀμώς	τοῦ Ἰωνάμ
τοῦ Ναούμ	τοῦ Ἑλιακείμ
τοῦ Ἑσλεί	31 τοῦ Μελεά
τοῦ Ναγκαί	τοῦ Μεννά
26 τοῦ Μαάθ	τοῦ Ματθαθά
τοῦ Ματθαθίου	τοῦ Ναθάμ
τοῦ Σεμεεῖν	τοῦ Δαυεῖδ
τοῦ Ἰωσήχ	32 τοῦ Ἰεσσαί
τοῦ Ἰωδά	τοῦ Ἰωβήλ
27 τοῦ Ἰωανάν	τοῦ Βοός
τοῦ Ῥησά	τοῦ Σαλά
τοῦ Ζοροβάβελ	τοῦ Ναασσών
τοῦ Σαλαθιήλ	33 τοῦ Ἀδμεῖν
τοῦ Νηρεί	τοῦ Ἀρνεί
28 τοῦ Μελχεί	τοῦ Ἑσρών
τοῦ Ἀδδεῖ	τοῦ Φαρές
τοῦ Κωσάμ	τοῦ Ἰούδα
τοῦ Ἑλμαδάμ	34 τοῦ Ἰακώβ
τοῦ Ἡρ	τοῦ Ἰσαάκ
29 τοῦ Ἰησοῦ	τοῦ Ἀβραάμ

τοῦ Θαρά
 τοῦ Ναχώρ
 35 τοῦ Σερούχ
 τοῦ Ῥαγαύ
 τοῦ Φάλεκ
 τοῦ Ἑβερ
 τοῦ Σαλά
 36 τοῦ Καινάμ
 τοῦ Ἀρφαξάδ
 τοῦ Σήμ
 τοῦ Νῶε

τοῦ Λάμεχ
 37 τοῦ Μαθουσαλά
 τοῦ Ἐνώχ
 τοῦ Ἰάρετ
 τοῦ Μαλελεήλ
 τοῦ Καινάμ
 38 τοῦ Ἐνώς
 τοῦ Σήθ
 τοῦ Ἀδάμ
 τοῦ θεοῦ.

1 Ἰησοῦς δὲ πλήρης πνεύματος ἁγίου ὑπέστρεψεν ἀπὸ
 τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἦγετο ἐν τῷ πνεύματι ἐν τῇ ἐρήμῳ
 2 ἡμέρας τεσσαράκοντα πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ διαβόλου.
 Καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ συν-
 3 τελεσθεισὼν αὐτῶν ἐπείνασεν. εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ διά-
 βολος Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, εἰπέ τῷ λίθῳ τούτῳ ἵνα
 4 γένηται ἄρτος. καὶ ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς Γέ-
 γραπται ὅτι Οὐκ ἐπ' ἄρτι μόνῳ ζήσεται ὁ ἄνθρω-
 5 πος. Καὶ ἀναγαγὼν αὐτὸν ἔδειξεν αὐτῷ πάσας τὰς
 6 βασιλείας τῆς οἰκουμένης ἐν στιγμῇ χρόνου· καὶ εἶπεν
 αὐτῷ ὁ διάβολος Σοὶ δώσω τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἅπασαν
 καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν, ὅτι ἐμοὶ παραδέδοται καὶ ᾧ ἂν θέλω
 7 δίδωμι αὐτήν· σὺ οὖν ἂν προσκυνήσῃς ἐνώπιον ἐμοῦ,
 8 ἔσται σοῦ πάντα. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ
 Γέγραπται Κύριον τὸν θεόν σου προσκυνήσεις
 9 καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις. Ἦγαγεν δὲ αὐτὸν εἰς
 Ἱερουσαλὴμ καὶ ἔστησεν ἐπὶ τὸ πτερυγιὸν τοῦ ἱεροῦ, καὶ
 εἶπεν [αὐτῷ] Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, βάλε σεαυτὸν ἐντεῦθεν
 10 κάτω· γέγραπται γάρ ὅτι τοῖς ἁγγέλοις αὐτοῦ ἐντε-
 11 λεῖται περὶ σοῦ τοῦ διαφυλάττει σε, καὶ ὅτι ἐπὶ χειρῶν
 ἀροῦσίν σε μή ποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα
 12 σου. καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι Ἐξήρται

Οὐκ ἐκπειράσεις Κύριον τὸν θεόν σου. Καὶ συντε- 13
λέσας πάντα πειρασμὸν ὁ διάβολος ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ
ἄχρι καιροῦ.

Καὶ ὑπέστρεψεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῇ δυνάμει τοῦ πνεύματος 14
εἰς τὴν Γαλιλαίαν. καὶ φήμῃ ἐξηλθεν καθ' ὅλης τῆς περι-
χώρου περὶ αὐτοῦ. καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν ἐν ταῖς συναγω- 15
γαῖς αὐτῶν, δοξαζόμενος ὑπὸ πάντων.

Καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρά, οὗ ἦν ἑτεθραμμένος, καὶ εἰσῆλ- 16
θεν κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων
εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ ἀνέστη ἀναγνῶναι. καὶ ἐπεδόθη 17
αὐτῷ βιβλίον τοῦ προφήτου Ἡσαίου, καὶ ἀνοίξας τὸ βι-
βλίον εὗρεν [τὸν] τόπον οὗ ἦν γεγραμμένον

Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ, 18

οὗ ἔνεκεν ἔχρισέν με εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς,
ἀπέσταλκέν με κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεςιν καὶ
τυφλοῖς ἀνάβλεψιν,

ἀποστεῖλαι τεθραγσμένους ἐν ἄφψει,

κηρύξαι ἐνιαγτὸν Κυρίου δεκτόν. 19

καὶ πτύξας τὸ βιβλίον ἀποδοὺς τῷ ὑπηρέτῃ ἐκάθισεν· καὶ 20
πάντων οἱ ὀφθαλμοὶ ἐν τῇ συναγωγῇ ἦσαν ἀτενίζοντες
αὐτῷ. ἤρξατο δὲ λέγειν πρὸς αὐτοὺς ὅτι Σήμερον πε- 21
πλήρωται ἡ γραφὴ αὕτη ἐν τοῖς ὠσὶν ὑμῶν. καὶ πάντες 22
ἐμαρτύρουν αὐτῷ καὶ ἐθαύμαζον ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χά-
ριτος τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ
ἔλεγον Οὐχὶ υἱὸς ἐστὶν Ἰωσήφ οὗτος; καὶ εἶπεν πρὸς 23
αὐτοὺς Πάντως ἐρεῖτέ μοι τὴν παραβολὴν ταύτην Ἰα-
τρέ, θεράπευσον σεαυτὸν· ὅσα ἠκούσαμεν γενόμενα. εἰς
τὴν Καφαρναοὺμ ποίησον καὶ ὧδε ἐν τῇ πατρίδι σου.
εἶπεν δέ Ἄμην λέγω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς προφήτης δεκτός 24
ἐστὶν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ. ἐπ' ἀληθείας δὲ λέγω ὑμῖν, 25
πολλαὶ χῆραι ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡλείου ἐν τῷ Ἰσραὴλ,
ὅτε ἐκλείσθη ὁ οὐρανὸς ἔτη τρία καὶ μῆνας ἕξ, ὡς ἐγένετο
λιμὸς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν 26

ἐπέμφθη Ἡλείας εἰ μὴ εἰς Σάρεπτα τῆς Σιδωνίας πρὸς
 27 γυναικα χήραν. καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐν τῷ Ἰσραὴλ
 ἐπὶ Ἑλισαίου τοῦ προφήτου, καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐκαθαρίσθη,
 28 εἰ μὴ Ναϊμὰν ὁ Σύρος. καὶ ἐπλήσθησαν πάντες θυμοῦ
 29 ἐν τῇ συναγωγῇ ἀκούοντες ταῦτα, καὶ ἀναστάντες ἐξέβαλον
 αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως, καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἕως ὀφρύος τοῦ
 ὄρους ἐφ' οὗ ἡ πόλις ὠκοδόμητο αὐτῶν, ὥστε κατακρη-
 30 μνίσαι αὐτόν· αὐτὸς δὲ διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν ἐπο-
 ρεύετο.

31 Καὶ κατήλθεν εἰς Καφαρναοὺμ πόλιν τῆς Γαλιλαίας.
 32 Καὶ ἦν διδάσκων αὐτοὺς ἐν τοῖς σάββασιν· καὶ ἐξεπλήσ-
 στοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ, ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ ἦν ὁ λόγος
 33 αὐτοῦ. καὶ ἐν τῇ συναγωγῇ ἦν ἄνθρωπος ἔχων πνεῦμα
 34 δαιμονίου ἀκαθάρτου, καὶ ἀνέκραξεν φωνῇ μεγάλῃ Ἐα, τί
 ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; ἦλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς;
 35 οἶδά σε τίς εἶ, ὁ ἅγιος τοῦ θεοῦ. καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ
 ὁ Ἰησοῦς λέγων Φιμώθητι καὶ ἔξελθε ἀπ' αὐτοῦ. καὶ
 ῥίψαν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον εἰς τὸ μέσον ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ
 36 μηδὲν βλάψαν αὐτόν. καὶ ἐγένετο θάμβος ἐπὶ πάντας,
 καὶ συνελάλουν πρὸς ἀλλήλους λέγοντες Τίς ὁ λόγος οὗ-
 37 τος ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ καὶ δυνάμει ἐπιτάσσει τοῖς ἀκαθάρτοις
 38 πνεύμασιν, καὶ ἐξέρχονται; Καὶ ἐξεπορεύετο ἡχος περὶ
 αὐτοῦ εἰς πάντα τόπον τῆς περιχώρου.

Ἄνα-
 39 στάς δὲ ἀπὸ τῆς συναγωγῆς εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν Σίμων-
 ος. πενθερὰ δὲ τοῦ Σίμωνος ἦν συνεχομένη πυρετῷ με-
 γάλῳ, καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν περὶ αὐτῆς. καὶ ἐπιστὰς ἐπάνω
 αὐτῆς ἐπετίμησεν τῷ πυρετῷ, καὶ ἀφῆκεν αὐτήν· παρα-
 40 χρῆμα δὲ ἀναστᾶσα διηκόνει αὐτοῖς.

Δύνον-
 41 τος δὲ τοῦ ἡλίου ἅπαντες ὅσοι εἶχον ἀσθενοῦντας νόσοις
 ποικίλαις ἤγαγον αὐτοὺς πρὸς αὐτόν· ὁ δὲ ἐνὶ ἐκάστῳ
 αὐτῶν τὰς χεῖρας ἐπιτιθεὶς ἔθεράπευεν αὐτούς. Ἐξηρχε-
 42 το δὲ καὶ δαιμόνια ἀπὸ πολλῶν, κράζοντα καὶ λέγοντα ὅτι
 Σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ· καὶ ἐπιτιμῶν οὐκ εἴα αὐτὰ λα-

λεῖν, ὅτι ᾔδεισαν τὸν χριστὸν αὐτὸν εἶναι. Γε- 42
 νομένης δὲ ἡμέρας ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἔρημον τόπον·
 καὶ οἱ ὄχλοι ἐπεζήτουν αὐτόν, καὶ ἦλθον ἕως αὐτοῦ, καὶ
 κατείχον αὐτὸν τοῦ μὴ πορεύεσθαι ἀπ' αὐτῶν. ὁ δὲ 43
 εἶπεν πρὸς αὐτοὺς ὅτι Καὶ ταῖς ἐτέραις πόλεσιν εὐαγ-
 γελίσασθαι με δεῖ τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, ὅτι ἐπὶ τοῦτο
 ἀπεστάλην. Καὶ ἦν κηρύσσων εἰς τὰς συναγωγὰς τῆς 44
 Ἰουδαίας.

Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τὸν ὄχλον ἐπικεῖσθαι αὐτῷ καὶ 1
 ἀκούειν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ αὐτὸς ἦν ἐστὼς παρὰ τὴν
 λίμνην Γεννησαρέτ, καὶ εἶδεν ἡ πλοῖα δύο ἐστῶτά παρὰ 2
 τὴν λίμνην, οἱ δὲ ἄλλοι ἀπ' αὐτῶν ἀποβάντες ἔπλυνον
 τὰ δίκτυα. ἐμβὰς δὲ εἰς ἓν τῶν πλοίων, ὃ ἦν Σίμωνος, 3
 ἠρώτησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον, καθίσας
 δὲ ἐκ τοῦ πλοίου ἐδίδασκεν τοὺς ὄχλους. ὥς δὲ ἐπαύσατο 4
 λαλῶν, εἶπεν πρὸς τὸν Σίμονα Ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος
 καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγρην. καὶ ἀποκριθεὶς 5
 Σίμων εἶπεν Ἐπιστάτα, δι' ὅλης νυκτὸς κοπιάσαντες
 οὐδὲν ἐλάβομεν, ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σου χαλάσω τὰ δίκτυα.
 καὶ τοῦτο ποιήσαντες συνέκλεισαν πλῆθος ἰχθύων πολὺ, 6
 διεμήσσετο δὲ τὰ δίκτυα αὐτῶν. καὶ κατένευσαν τοῖς 7
 μετόχοις ἐν τῷ ἐτέρῳ πλοίῳ τοῦ ἐλθόντος συλλαβέσθαι
 αὐτοῖς· καὶ ἦλθαν, καὶ ἔπλησαν ἀμφότερα τὰ πλοῖα
 ὥστε βυθίζεσθαι αὐτά. ἰδὼν δὲ Σίμων Πέτρος προσέ- 8
 πεσεν τοῖς γόνασιν Ἰησοῦ λέγων Ἐξέλθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι
 ἀνὴρ ἁμαρτωλὸς εἰμι, κύριε· θάμβος γὰρ περιέσχευ αὐτὸν 9
 καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ τῶν ἰχθύων ὧν
 συνέλαβον, ὁμοίως δὲ καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην υἱοὺς 10
 Ζεβεδαίου, οἳ ἦσαν κοινωνοὶ τῷ Σίμωνι. καὶ εἶπεν πρὸς
 τὸν Σίμονα Ἰησοῦς Μὴ φοβοῦ· ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους
 ἔσῃ ζωγρῶν. καὶ καταγαγόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν 11
 ἀφέντες πάντα ἠκολούθησαν αὐτῷ.

- 12 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν μιᾷ τῶν πόλεων καὶ
 ἰδοὺ ἀνὴρ πλήρης λέπρας· ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν πεσὼν ἐπὶ
 πρόσωπον ἐδεήθη αὐτοῦ λέγων Κύριε, ἐὰν θέλῃς δύνασαι
 13 με καθαρίσαι. καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἥψατο αὐτοῦ λέ-
 γων Θέλω, καθαρίσθητι· καὶ εὐθέως ἡ λέπρα ἀπῆλθεν
 14 ἀπ' αὐτοῦ. καὶ αὐτὸς παρήγγειλεν αὐτῷ μηδενὶ εἰπεῖν,
 ἀλλὰ ἀπελθὼν δεῖξον σεαυτὸν τῷ ἱερεῖ, καὶ προσένεγκε
 περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου καθὼς προσέταξεν Μωυσῆς εἰς
 15 μαρτύριον αὐτοῖς. διήρχετο δὲ μᾶλλον ὁ λόγος περὶ
 αὐτοῦ, καὶ συνήρχοντο ὄχλοι πολλοὶ ἀκούειν καὶ θεραπεύε-
 16 σθαι ἀπὸ τῶν ἀσθενειῶν αὐτῶν· αὐτὸς δὲ ἦν ὑποχωρῶν ἐν
 ταῖς ἐρήμοις καὶ προσευχόμενος.
- 17 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν καὶ αὐτὸς ἦν διδάσκων,
 καὶ ἦσαν καθήμενοι Φαρισαῖοι καὶ νομοδιδάσκαλοι οἱ ἦσαν
 ἐλληλυθότες ἐκ πάσης κόμης τῆς Γαλιλαίας καὶ Ἰουδαίας
 καὶ Ἱερουσαλὴμ· καὶ δύναμις Κυρίου ἦν εἰς τὸ ἰᾶσθαι
 18 αὐτόν. καὶ ἰδοὺ ἄνδρες φέροντες ἐπὶ κλίνης ἄνθρωπον ὃς
 ἦν παραλελυμένος, καὶ ἐζήτουν αὐτὸν εἰσενεγκεῖν καὶ
 19 θεῖναι [αὐτόν] ἐνώπιον αὐτοῦ. καὶ μὴ εὐρόντες ποίας
 εἰσενέγκωσιν αὐτόν διὰ τὸν ὄχλον ἀναβάντες ἐπὶ τὸ δῶμα
 διὰ τῶν κεράμων καθῆκαν αὐτόν σὺν τῷ κλινιδίῳ εἰς τὸ
 20 μέσον ἔμπροσθεν τοῦ Ἰησοῦ. καὶ ἰδὼν τὴν πίστιν αὐτῶν
 21 εἶπεν Ἀνθρώπε, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. καὶ
 ἤρξαντο διαλογίζεσθαι οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι
 λέγοντες Τίς ἐστὶν οὗτος ὃς λαλεῖ βλασφημίας; τίς δύ-
 22 νатаι ἁμαρτίας ἀφεῖναι εἰ μὴ ὁ μόνος ὁ θεός; ἐπιγνοὺς δὲ
 ὁ Ἰησοῦς τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν ἀποκριθεὶς εἶπεν πρὸς
 23 αὐτούς Τί διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; τί ἐστὶν
 εὐκοπώτερον, εἰπεῖν Ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου, ἢ
 24 εἰπεῖν Ἐγειρε καὶ περιπάτει; ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ὁ υἱὸς
 τοῦ ἀνθρώπου ἐξουσίαν ἔχει ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρ-
 25 τίας— εἶπεν τῷ παραλελυμένῳ Σοὶ λέγω, ἔγειρε καὶ
 ἄρας τὸ κλινιδίόν σου πορεύου εἰς τὸν οἶκόν σου. καὶ

παραχρῆμα ἀναστὰς ἐνώπιον αὐτῶν, ἄρας ἐφ' ὃ κατέκειτο, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ δοξάζων τὸν θεόν. Καὶ ἔκστασις ἔλαβεν ἅπαντας καὶ ἐδόξαζον τὸν θεόν, καὶ ἐπλήσθησαν φόβου λέγοντες ὅτι Εἶδαμεν παράδοξα σήμερον.

Καὶ μετὰ ταῦτα ἐξῆλθεν καὶ ἐθεάσατο τελώνην ὀνό- 27
ματι Λευεὶν καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀκολουθεῖ μοι. καὶ καταλιπὼν πάντα ἀναστὰς ἦκο- 28
λούθει αὐτῷ. Καὶ ἐποίησεν δοχὴν μεγάλην Λευεὶς αὐτῷ 29
ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ· καὶ ἦν ὄχλος πολὺς τελωνῶν καὶ ἄλλων οἱ ἦσαν μετ' αὐτῶν κατακείμενοι. καὶ ἐγόγγυζον 30
οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς αὐτῶν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγοντες Διὰ τί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτω-
λῶν ἐσθίετε καὶ πίνετε; καὶ ἀποκριθεὶς [ὁ] Ἰησοῦς εἶπεν 31
πρὸς αὐτοὺς Οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ὑγιαίνοντες ἱατροῦ ἀλλὰ οἱ κακῶς ἔχοντες· οὐκ ἐλήλυθα καλέσαι δικαίους 32
ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν. Οἱ δὲ εἶπαν πρὸς αὐ- 33
τόν Οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου νηστεύουσιν πυκνὰ καὶ δεήσεις ποιοῦνται, ὁμοίως καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων, οἱ δὲ σὸι ἐσθίου-
σιν καὶ πίνουσιν. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Μὴ 34
δύνασθε τοὺς υἱοὺς τοῦ νυμφῶνος ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐ-
τῶν ἐστὶν ποιῆσαι νηστεύσαι; ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι, καὶ 35
ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος τότε νηστεύσουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. Ἔλεγεν δὲ καὶ παραβολὴν πρὸς 36
αὐτοὺς ὅτι Οὐδεὶς ἐπίβλημα ἀπὸ ἱματίου καινοῦ σχίσας ἐπιβάλλει ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν· εἰ δὲ μήγε, καὶ τὸ καινὸν
σχίσει καὶ τῷ παλαιῷ οὐ συμφωνήσει τὸ ἐπίβλημα τὸ ἀπὸ τοῦ καινοῦ. καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς 37
παλαιούς· εἰ δὲ μήγε, ῥήξει ὁ οἶνος ὁ νέος τοὺς ἀσκοὺς, καὶ αὐτὸς ἐκχυθήσεται καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολύνται· ἀλλὰ οἱ- 38
νον νέον εἰς ἀσκοὺς καινοὺς βλητέον. [Ὅτι οὐδεὶς πινὼν 39
παλαιὸν θέλει νέον· λέγει γάρ Ὁ παλαιὸς χρηστός ἐστιν.]

Ἐγένετο δὲ ἐν σαββάτῳ διαπορεύεσθαι αὐτὸν διὰ ἱ
σπορίμων, καὶ ἔτιλλον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ ἤσθιον τοὺς

2 στάχους ψάχοντες ταῖς χερσίν. τινὲς δὲ τῶν Φαρισαίων
 3 εἶπαν Τί ποιεῖτε ὃ οὐκ ἔξεστιν τοῖς σάββασιν; καὶ
 ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς εἶπεν [ὁ] Ἰησοῦς Οὐδὲ τοῦτο
 4 ἀνέγνωτε ὃ ἐποίησεν Δαυεὶδ ὅτε ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ οἱ
 μετ' αὐτοῦ; [ὥς] εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ καὶ
 τοῦς ἄρτους τῆς προθέσεως λαβὼν ἔφαγεν καὶ ἔδωκεν
 τοῖς μετ' αὐτοῦ, οὓς οὐκ ἔξεστιν φαγεῖν εἰ μὴ μόνους τοὺς
 5 ἱερεῖς; καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς Κύριός ἐστιν τοῦ σαββάτου
 6 ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. Ἐγένετο δὲ ἐν ἐτέρῳ
 σαββάτῳ εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ διδάσκειν·
 καὶ ἦν ἄνθρωπος ἐκεῖ καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἡ δεξιὰ ἦν ξηρά·
 7 παρατηροῦντο δὲ αὐτὸν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι εἰ
 ἐν τῷ σαββάτῳ ἑραπεύει, ἵνα εὗρωσιν κατηγορεῖν αὐτοῦ.
 8 αὐτὸς δὲ ᾗδει τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν, εἶπεν δὲ τῷ ἀνδρὶ
 τῷ ξηρὰν ἔχοντι τὴν χεῖρα Ἐγειρε καὶ στήθι εἰς τὸ
 9 μέσον· καὶ ἀναστὰς ἕστη. εἶπεν δὲ [ὁ] Ἰησοῦς πρὸς
 αὐτοὺς Ἐπερωτῶ ὑμᾶς, εἰ ἔξεστιν τῷ σαββάτῳ ἀγαθο-
 10 ποιῆσαι ἢ κακοποιῆσαι, ψυχὴν σῶσαι ἢ ἀπολέσαι; καὶ
 περιβλεψάμενος πάντας αὐτοὺς εἶπεν αὐτῷ Ἐκτεινον τὴν
 χεῖρά σου· ὁ δὲ ἐποίησεν, καὶ ἀπεκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐ-
 11 τοῦ. Αὐτοὶ δὲ ἐπλήσθησαν ἀνοίας, καὶ διελάλουν πρὸς
 ἀλλήλους τί ἂν ποιήσαιεν τῷ Ἰησοῦ.

12 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἐξελθεῖν αὐτὸν εἰς
 τὸ ὄρος προσεύξασθαι, καὶ ἦν διανυκτερεύων ἐν τῇ προσ-
 13 ευχῇ τοῦ θεοῦ. καὶ ὅτε ἐγένετο ἡμέρα, προσεφώνησεν
 τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ ἐκλεξάμενος ἀπ' αὐτῶν δώδεκα,
 14 οὓς καὶ ἀποστόλους ὠνόμασεν, Σίμωνα ὃν καὶ ὠνόμασεν
 Πέτρον καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ Ἰάκωβον καὶ
 15 Ἰωάννην καὶ Φίλιππον καὶ Βαρθολομαῖον καὶ Μαθθαῖον
 καὶ Θωμᾶν [καὶ] Ἰάκωβον Ἀλφαίου καὶ Σίμωνα τὸν καλού-
 16 μενον Ζηλωτὴν καὶ Ἰούδαν Ἰακώβου καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώθ
 17 ὃς ἐγένετο προδότης, καὶ καταβὰς μετ' αὐτῶν ἕστη ἐπὶ

τόπου πεδινού, καὶ ὄχλος πολὺς μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος
πολὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλὴμ
καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος, οἱ ἦλθαν ἀκοῦσαι 18
αὐτοῦ καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν· καὶ οἱ ἐνοχλού-
μενοι ἀπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων ἐθεραπεύοντο· καὶ πᾶς ὁ 19
ὄχλος ἐζήτουν ἅπτεσθαι αὐτοῦ, ὅτι δύναμις παρ' αὐτοῦ
ἐξήρχετο καὶ ἰάτο πάντας. Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς ὀφθαλ- 20
μοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἔλεγεν
Μακάριοι οἱ πτωχοί, ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ
θεοῦ.

μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν, ὅτι χορτασθήσεσθε. 21

μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, ὅτι γελάσετε.

μακάριοί ἐστε ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν 22
ἀφορίσωσιν ὑμᾶς καὶ ὀνειδίσωσιν καὶ ἐκβάλωσιν τὸ
ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν ἕνεκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου·
χάρητε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε, ἰδοὺ γὰρ ὁ 23
μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ· κατὰ τὰ αὐτὰ γὰρ
ἐποιοῦν τοῖς προφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν.

Πλὴν οὐαὶ ὑμῖν τοῖς πλουσίοις, ὅτι ἀπέχετε τὴν παράκλη- 24
σιν ὑμῶν.

οὐαὶ ὑμῖν, οἱ ἐμπεπλησμένοι νῦν, ὅτι πεινάσετε. 25

οὐαὶ, οἱ γελῶντες νῦν, ὅτι πενθήσετε καὶ κλαύσετε.

οὐαὶ ὅταν καλῶς ὑμᾶς εἴπωσιν πάντες οἱ ἄνθρωποι, κατὰ 26
τὰ αὐτὰ γὰρ ἐποιοῦν τοῖς ψευδοπροφήταις οἱ πατέρες
αὐτῶν.

Ἀλλὰ ὑμῖν λέγω τοῖς ἀκούουσιν, ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς 27
ὑμῶν, καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς, εὐλογεῖτε τοὺς 28
καταρωμένους ὑμᾶς, προσεύχεσθε περὶ τῶν ἐπηρεαζόντων
ὑμᾶς. τῷ τύποντί σε ἐπὶ τὴν σιαγόνα παρέχε καὶ τὴν 29
ἄλλην, καὶ ἀπὸ τοῦ αἵροντός σου τὸ ἱμάτιον καὶ τὸν
χιτῶνα μὴ κωλύσης. παντὶ αἰτοῦντί σε δίδου, καὶ ἀπὸ 30
τοῦ αἵροντος τὰ σὰ μὴ ἀπαίτει. καὶ καθὼς θέλετε ἵνα 31
ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, [†] ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως. καὶ 32

- εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστίν;
 καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσιν.
 33 καὶ [γὰρ] ἐὰν ἀγαθοποιῇτε τοὺς ἀγαθοποιούντας ὑμᾶς,
 ποία ὑμῖν χάρις ἐστίν; καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν.
 34 καὶ ἐὰν δανίσητε παρ' ὧν ἐλπίζετε λαβεῖν, ποία ὑμῖν χάρις
 [ἐστίν]; καὶ ἁμαρτωλοὶ ἁμαρτωλοῖς δανίζουσιν ἵνα ἀπολά-
 35 βωσιν τὰ ἴσα. πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν καὶ
 ἀγαθοποιεῖτε καὶ δανίζετε ἡμετέροις ἀπελπίζοντες· καὶ ἔσται
 ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς, καὶ ἔσεσθε υἱοὶ Ὑψίστου, ὅτι αὐτὸς
 36 χρηστός ἐστιν ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους καὶ πονηροὺς. Γίνε-
 σθε οἰκτίρμονες καθὼς ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστίν·
 37 καὶ μὴ κρίνετε, καὶ οὐ μὴ κριθῆτε· καὶ μὴ καταδικάζετε,
 καὶ οὐ μὴ καταδικασθῆτε. ἀπολύετε, καὶ ἀπολυθήσεσθε·
 38 δίδετε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· μέτρον καλὸν πεπιεσμένον
 σεσαλευμένον ὑπερεκχυννόμενον δώσουσιν εἰς τὸν κόλ-
 πον ὑμῶν· ὃ γὰρ μέτρῳ μετρεῖτε ἂντιμετρηθήσεται
 39 ὑμῖν. Εἶπεν δὲ καὶ παραβολὴν αὐτοῖς Μήτι
 δύναται τυφλὸς τυφλὸν ὁδηγεῖν; οὐχὶ ἀμφοτέρω εἰς βό-
 40 θυνον ἐμπεσοῦνται; οὐκ ἔστιν μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκα-
 λον, κατηρτισμένος δὲ πᾶς ἔσται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ.
 41 Τί δὲ βλέπετε τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελ-
 φοῦ σου, τὴν δὲ δοκὸν τὴν ἐν τῷ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ οὐ κατα-
 42 νοεῖς; πῶς δύνασαι λέγειν τῷ ἀδελφῷ σου Ἀδελφέ, ἄφες
 ἐκβάλω τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου, αὐτὸς τὴν
 ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου δοκὸν οὐ βλέπων; ὑποκριτά, ἐκβαλε
 πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε διαβλέ-
 ψεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐκ-
 43 βαλεῖν. Οὐ γὰρ ἔστιν δένδρον καλὸν ποιοῦν καρπὸν
 σαπρὸν, οὐδὲ πάλιν δένδρον σαπρὸν ποιοῦν καρπὸν καλόν.
 44 ἕκαστον γὰρ δένδρον ἐκ τοῦ ἰδίου καρποῦ γινώσκεται· οὐ
 γὰρ ἐξ ἀκανθῶν συλλέγουσιν σῦκα, οὐδὲ ἐκ βᾶτου σταφυ-
 45 λὴν τρυγῶσιν. ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαν-
 ροῦ τῆς καρδίας προφέρει τὸ ἀγαθόν, καὶ ὁ πονηρὸς ἐκ τοῦ

πονηροῦ προφέρει τὸ πονηρόν· ἐκ γὰρ περισσεύματος καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα αὐτοῦ. Τί δέ με καλεῖτε Κύ- 46 ριε κύριε, καὶ οὐ ποιεῖτε ἅ' λέγω; πᾶς ὁ ἐρχόμενος πρὸς 47 με καὶ ἀκούων μου τῶν λόγων καὶ ποιῶν αὐτούς, ὑποδείξω ὑμῖν τί ἐστιν ὅμοιος· ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδομοῦντι 48 οἰκίαν ὃς ἔσκαψεν καὶ ἐβάθυνεν καὶ ἔθηκεν θεμέλιον ἐπὶ τὴν πέτραν· πλημμύρης δὲ γενομένης προσέρρηξεν ὁ ποταμός τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἴσχυσεν σαλευῖσαι αὐτὴν διὰ τὸ καλῶς οἰκοδομηθῆσαι αὐτήν. ὁ δὲ ἀκούσας καὶ μὴ 49 ποιήσας ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδομήσαντι οἰκίαν ἐπὶ τὴν γῆν χωρὶς θεμελίου, ἣ προσέρρηξεν ὁ ποταμός, καὶ εὐθὺς συνέπεσεν, καὶ ἐγένετο τὸ ῥῆγμα τῆς οἰκίας ἐκείνης μέγα.

Ἐπειδὴ ἑπλήρωσεν πάντα τὰ ῥήματα 1 αὐτοῦ εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ λαοῦ, εἰσῆλθεν εἰς Καφαρναούμ.

Ἐκατοντάρχου δὲ τινος δούλος κακῶς ἔχων ἡμέλλεν 2 τελευτᾶν, ὃς ἦν αὐτῷ ἔντιμος. ἀκούσας δὲ περὶ τοῦ Ἰησοῦ 3 ἀπέστειλεν πρὸς αὐτὸν πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων, ἐρωτῶν αὐτὸν ὅπως ἐλθὼν διασώσῃ τὸν δούλον αὐτοῦ. οἱ δὲ 4 παραγενόμενοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν παρεκάλουν αὐτὸν σπουδαίως λέγοντες ὅτι ἄξιός ἐστιν ᾧ παρέξῃ τοῦτο, ἀγαπᾷ 5 γὰρ τὸ ἔθνος ἡμῶν καὶ τὴν συναγωγὴν αὐτὸς ᾠκοδόμησεν ἡμῖν. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπορεύετο σὺν αὐτοῖς. ἤδη δὲ αὐτοῦ 6 οὐ μακρὰν ἀπέχοντος ἀπὸ τῆς οἰκίας ἔπεμψεν φίλους ὁ ἑκατοντάρχης λέγων αὐτῷ Κύριε, μὴ σκύλλου, οὐ γὰρ 7 ἔμμαντὸν ἠξιώσα πρὸς σὲ ἐλθεῖν· ἀλλὰ εἰπέ λόγῳ, καὶ ἰαθήτω ὁ παῖς μου· καὶ γὰρ ἐγὼ ἀνθρωπός ε�μι ὑπὸ ἔξου- 8 σίαν τασσόμενος, ἔχων ὑπ' ἑμαυτὸν στρατιώτας, καὶ λέγω τούτῳ Πορεύθητι, καὶ πορεύεται, καὶ ἄλλῳ Ἐρχου, καὶ 9 ἔρχεται, καὶ τῷ δούλῳ μου Ποίησον τοῦτο, καὶ ποιεῖ. ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασεν αὐτόν, καὶ στρα- 9 φεῖς τῷ ἀκολουθοῦντι αὐτῷ ὅχλῳ εἶπεν Δέγω ὑμῖν, οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὔρον. καὶ ὑποστρέψαν- 10

τες εἰς τὸν οἶκον οἱ πεμφθέντες εὗρον τὸν δοῦλον ὑγιαί-
 11 νοντα. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἑξῆς ἐπορεύθη εἰς
 πόλιν καλουμένην Ναὶν, καὶ συνεπορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθη-
 12 ται αὐτοῦ καὶ ὄχλος πολὺς. ὥς δὲ ἤγγισεν τῇ πύλῃ τῆς
 πόλεως, καὶ ἰδοὺ ἐξεκομίζετο τεθνηκὼς μονογενὴς υἱὸς τῇ
 μητρὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτὴ ἦν χήρα, καὶ ὄχλος τῆς πόλεως
 13 ἱκανὸς ἦν σὺν αὐτῇ. καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ κύριος ἐσπλαγ-
 14 χνίσθη ἐπ' αὐτῇ καὶ εἶπεν αὐτῇ Μὴ κλαῖε. καὶ προσελ-
 θὼν ἤψατο τῆς σοροῦ, οἱ δὲ βαστάζοντες ἔστησαν, καὶ
 15 εἶπεν Νεανίσκε, σοὶ λέγω, ἐγέρθητι. καὶ ἄνεκάθισεν
 ὁ νεκρὸς καὶ ἤρξατο λαλεῖν, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μητρὶ
 16 αὐτοῦ. Ἐλαβεν δὲ φόβος πάντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν
 θεὸν λέγοντες ὅτι Προφήτης μέγας ἠγέρθη ἐν ἡμῖν, καὶ
 17 ὅτι Ἐπεσκέψατο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ. καὶ ἐξῆλθεν ὁ
 λόγος οὗτος ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ περὶ αὐτοῦ καὶ πάσῃ τῇ
 περιχώρῳ.

18 Καὶ ἀπήγγειλαν Ἰωάνει οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ πάντων
 τούτων. καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς τῶν μαθητῶν
 19 αὐτοῦ ὁ Ἰωάνης ἔπεμψεν πρὸς τὸν κύριον λέγων Σὺ εἶ ὁ
 20 ἐρχόμενος ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν; παραγενόμενοι δὲ πρὸς
 αὐτὸν οἱ ἄνδρες εἶπαν Ἰωάνης ὁ βαπτιστὴς ἀπέστειλεν
 ἡμᾶς πρὸς σέ λέγων Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος ἢ ἄλλον προσδο-
 21 κῶμεν; ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἐθεράπευσεν πολλοὺς ἀπὸ
 νόσων καὶ μαστίγων καὶ πνευμάτων πονηρῶν, καὶ τυφλοῖς
 22 πολλοῖς ἐχαρίσατο βλέπειν. καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς
 Πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάνει ἃ εἶδετε καὶ ἠκούσατε·
 τυφλοὶ ἀναβλέπουσιν, χωλοὶ περιπατοῦσιν, λεπροὶ καθα-
 ρίζονται καὶ κωφοὶ ἀκούουσιν, νεκροὶ ἐγείρονται, πτωχοὶ
 23 εὐαγγελίζονται· καὶ μακάριός ἐστιν ὁ εἰς αὐτὴν μὴ σκανδα-
 24 λισθῇ ἐν ἐμοί. Ἀπελθόντων δὲ τῶν ἀγγέλων
 Ἰωάνου ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς ὄχλους περὶ Ἰωάνου Τί
 ἐξήλθατε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου
 25 σαλευόμενον; ἀλλὰ τί ἐξήλθατε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλα-

κοῖς ἱματίοις ἡμφιεσμένον; ἰδοὺ οἱ ἐν ἱματισμῷ ἐνδόξῳ καὶ
 τρυφῇ ὑπάρχοντες ἐν τοῖς βασιλείοις εἰσὶν. ἀλλὰ τί 26
 ἐξήλθατε ἰδεῖν; προφήτην; ναί, λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότε-
 ρον προφήτου. οὗτός ἐστιν περὶ οὗ γέγραπται 27

Ἰδοὺ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου
 σοῦ,

ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου.
 λέγω ὑμῖν, μείζων ἐν γεννητοῖς γυναικῶν Ἰωάννου οὐδεὶς 28
 ἔστιν· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ μείζων
 αὐτοῦ ἐστίν. — Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας καὶ οἱ τελῶναι 29
 ἐδικαίωσαν τὸν θεόν, βαπτισθέντες τὸ βάπτισμα Ἰωάννου·
 οἱ δὲ Φαρισαῖοι καὶ οἱ νομικοὶ τὴν βουλήν τοῦ θεοῦ ἠθέ- 30
 τησαν εἰς ἑαυτούς, μὴ βαπτισθέντες ὑπ' αὐτοῦ. — Τίνι οὖν 31
 ὁμοιώσω τοὺς ἀνθρώπους τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ τίνι εἰσὶν
 ὅμοιοι; ὅμοιοι εἰσιν παιδίοις τοῖς ἐν ἀγορᾷ καθημένοις καὶ 32
 προσφωνοῦσιν ἀλλήλοις, ἃ λέγει

Ἡυλήσαμεν ὑμῖν καὶ οὐκ ᾤρχήσασθε·

ἐθρηνήσαμεν καὶ οὐκ ἐκλαύσατε·

ἐλήλυθεν γὰρ Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς μὴ ἔσθων ἄρτον μήτε 33
 πίνων οἶνον, καὶ λέγετε Δαιμόνιον ἔχει· ἐλήλυθεν ὁ υἱὸς 34
 τοῦ ἀνθρώπου ἔσθων καὶ πίνων, καὶ λέγετε Ἰδοὺ ἄνθρω-
 πος φάγος καὶ οἰνοπότης, φίλος τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν.
 καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ πάντων τῶν τέκνων αὐτῆς¹. 35

Ἦρώτα δέ τις αὐτὸν τῶν Φαρισαίων ἵνα φάγῃ μετ' αὐ- 36
 τοῦ· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Φαρισαίου κατεκλί-
 θη. Καὶ ἰδοὺ γυνὴ ἥτις ἦν ἐν τῇ πόλει ἁμαρτωλὸς, καὶ 37
 ἐπιγνοῦσα ὅτι κατὰκειται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου, κομί-
 σασα ἀλάβαστρον μύρου καὶ στᾶσα ὀπίσω παρὰ τοὺς 38
 πόδας αὐτοῦ κλαίουσα, τοῖς δάκρυσιν ἥρξατο βρέχειν τοὺς
 πόδας αὐτοῦ καὶ ταῖς θριξίν τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμασ-
 σεν, καὶ κατεφίλει τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ ἥλειφεν τῷ
 μύρῳ. Ἰδὼν δὲ ὁ Φαρισαῖος ὁ καλέσας αὐτὸν εἶπεν ἐν 39
 ἑαυτῷ λέγων Οὗτος εἰ ἦν [ὁ] προφήτης, ἐγίνωσκεν ἂν

τίς καὶ ποταπή ἡ γυνὴ ἣτις ἄπτεται αὐτοῦ, ὅτι ἁμαρτωλός
 40 ἐστίν. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτόν Σί-
 μων, ἔχω σοί τι εἰπεῖν. ὁ δὲ Διδάσκαλε, εἰπέ, φησίν.
 41 δύο χρεοφιλέται ἦσαν δανιστῇ τινί· ὁ εἰς ὥφειλεν δηνάρια
 42 πεντακόσια, ὁ δὲ ἕτερος πεντήκοντα. μὴ ἐχόντων αὐτῶν
 ἀποδοῦναι ἀμφοτέροις ἐχαρίσατο. τίς οὖν αὐτῶν πλεῖον
 43 ἀγαπήσει αὐτόν; ἀποκριθεὶς Σίμων εἶπεν Ὑπολαμ-
 βάνω ὅτι ᾧ τὸ πλεῖον ἐχαρίσατο. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ Ὅρ-
 44 θῶς ἔκρινας. καὶ στραφείς πρὸς τὴν γυναῖκα τῇ Σίμωνι
 ἔφη Βλέπεις ταύτην τὴν γυναῖκα; εἰσῆλθόν σου εἰς τὴν
 οἰκίαν, ὕδωρ ἄν μοι ἐπὶ πόδας οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ τοῖς
 δάκρυσιν ἔβρεξέν μου τοὺς πόδας καὶ ταῖς θριξίν αὐτῆς
 45 ἐξέμαξεν. φίλημά μοι οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ ἀφ' ἧς εἰσῆλ-
 46 θον οὐ διέλιπεν καταφιλοῦσά μου τοὺς πόδας. ἐλαίῳ τὴν
 κεφαλὴν μου οὐκ ἠλειψας· αὕτη δὲ μύρῳ ἠλειψεν τοὺς
 47 πόδας μου. οὗ χάριν λέγω σοι, ἀφέωνται αἱ ἁμαρτίαι αὐ-
 τῆς αἱ πολλαί, ὅτι ἠγάπησεν πολὺ· ᾧ δὲ ὀλίγον ἀφίεται,
 48 ὀλίγον ἀγαπᾷ. εἶπεν δὲ αὐτῇ Ἀφέωνταί σου αἱ ἁμαρτίαι.
 49 καὶ ἦρξαντο οἱ συνανακείμενοι λέγειν ἐν ἑαυτοῖς Τίς
 50 οὗτός ἐστιν ὃς καὶ ἁμαρτίας ἀφίησιν; εἶπεν δὲ πρὸς τὴν
 γυναῖκα Ἡ πίστις σου σέσωκέν σε· πορεύου εἰς εἰρήνην.
 1 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ καθεξῆς καὶ αὐτὸς διώδευεν κατὰ
 πόλιν καὶ κώμην κηρύσσων καὶ εὐαγγελιζόμενος τὴν βασι-
 2 λείαν τοῦ θεοῦ, καὶ οἱ δώδεκα σὺν αὐτῷ, καὶ γυναῖκές τινες
 αἱ ἦσαν τεθεραπευμέναι ἀπὸ πνευμάτων πονηρῶν καὶ
 ἀσθενειῶν, Μαρία ἡ καλουμένη Μαγδαληνὴ, ἀφ' ἧς δαι-
 3 μόνια ἐπτὰ ἐξεληλύθει, καὶ Ἰωάννα γυνὴ Χουζᾶ ἐπιτρόπου
 Ἡρῴδου καὶ Σουσάννα καὶ ἕτεραι πολλαί, αἵτινες διηκό-
 4 νουν αὐτοῖς ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς. Συνι-
 όντος δὲ ὄχλου πολλοῦ καὶ τῶν κατὰ πόλιν ἐπιπορευομέ-
 5 νων πρὸς αὐτόν εἶπεν διὰ παραβολῆς Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων
 τοῦ σπεῖραι τὸν σπόρον αὐτοῦ. καὶ ἐν τῷ σπεῖρειν αὐτὸν
 ὁ μὲν ἔπεσεν παρὰ τὴν ὁδόν, καὶ κατεπατήθη καὶ τὰ πε-

τεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατέφαγεν αὐτό. καὶ ἕτερον κατέπεσεν 6
 ἐπὶ τὴν πέτραν, καὶ φυὲν ἐξηράνθη διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἱκμάδα.
 καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν, καὶ συνφυεῖσαι 7
 αἱ ἄκανθαι ἀπέπνιξαν αὐτό. καὶ ἕτερον ἔπεσεν εἰς τὴν 8
 γῆν τὴν ἀγαθὴν, καὶ φυὲν ἐποίησεν καρπὸν ἑκατονταπλα-
 σίονα. Ταῦτα λέγων ἐφώνει Ὁ ἔχων ὧτα ἀκούειν ἀκου-
 ἔτω. Ἐπηρεώτων δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ 9
 τίς αὕτη εἴη ἡ παραβολή. ὁ δὲ εἶπεν Ὑμῖν δέδοται 10
 γινῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ, τοῖς δὲ λοι-
 ποῖς ἐν παραβολαῖς, ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσιν καὶ
 ἀκούοντες μὴ συνίωσιν. ἔστιν δὲ αὕτη ἡ παραβολή. Ὁ 11
 σπόρος ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ. οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν 12
 εἰσιν οἱ ἀκούσαντες, εἴτα ἔρχεται ὁ διάβολος καὶ αἶρει τὸν
 λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶ-
 σιν, οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας¹ οἱ ὅταν ἀκούσωσιν μετὰ χαρᾶς 13
 δέχονται τὸν λόγον, καὶ οὗτοι¹ ρίζαν οὐκ ἔχουσιν, οἱ πρὸς
 καιρὸν πιστεύουσιν καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίστανται.
 τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας πεσόν, οὗτοι εἰσιν οἱ ἀκούσαντες, 14
 καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλούτου καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου πορευό-
 μενοι συνπνίγονται καὶ οὐ τελεσφοροῦσιν. τὸ δὲ ἐν τῇ 15
 καλῇ γῇ, οὗτοι εἰσιν οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ
 ἀκούσαντες τὸν λόγον κατέχουσιν καὶ καρποφοροῦσιν ἐν
 ὑπομονῇ. Οὐδεὶς δὲ λύχνον ἄψας καλύπτει 16
 αὐτὸν σκεύει ἢ ὑποκάτω κλίνης τίθησιν, ἀλλ' ἐπὶ λυχνίας
 τίθησιν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι βλέπωσιν τὸ φῶς. οὐ γὰρ 17
 ἔστιν κρυπτὸν ὃ οὐ φανερόν γενήσεται, οὐδὲ ἀπόκρυφον ὃ
 οὐ μὴ γνωσθῇ καὶ εἰς φανερόν ἔλθῃ. Βλέπετε οὖν πῶς 18
 ἀκούετε· ὅς ἂν γὰρ ἔχῃ, δοθήσεται αὐτῷ, καὶ ὅς ἂν μὴ ἔχῃ,
 καὶ ὃ δοκεῖ ἔχειν ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

Παρεγένετο δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ 19
 αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠδύναντο συνιπελεῖν αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον.
 ἀπηγγέλη δὲ αὐτῷ Ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου 20
 ἐστήκασιν ἔξω ἰδεῖν θέλοντές σε. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν 21

πρὸς αὐτοὺς Μήτηρ μου καὶ ἀδελφοί μου οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ἀκούοντες καὶ ποιοῦντες.

- 22 Ἐγένετο δὲ ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν καὶ αὐτὸς ἐνέβη εἰς πλοῖον καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Διέλ-
 23 θωμεν εἰς τὸ πέραν τῆς λίμνης, καὶ ἀνήχθησαν. πλεόν-
 των δὲ αὐτῶν ἀφύπνωσεν. καὶ κατέβη λαῖλαψ ἄνεμος εἰς
 24 τὴν λίμνην, καὶ συνεπληροῦντο καὶ ἐκινδύνουν. προσελ-
 θόντες δὲ διήγειραν αὐτὸν λέγοντες Ἐπιστάτα ἐπιστάτα,
 ἀπολλύμεθα· ὁ δὲ διεγερθεὶς ἐπετίμησεν τῷ ἀνέμῳ
 καὶ τῷ κλύδωνι τοῦ ὕδατος, καὶ ἐπαύσαντο, καὶ ἐγένετο
 25 γαλήνη. εἶπεν δὲ αὐτοῖς Ποῦ ἡ πίστις ὑμῶν; φοβη-
 θέντες δὲ ἐθαύμασαν, λέγοντες πρὸς ἀλλήλους Τίς ἄρα
 οὗτός ἐστιν ὅτι καὶ τοῖς ἀνέμοις ἐπιτάσσει καὶ τῷ ὕδατι,
 26 καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ; Καὶ κατέπλευσαν εἰς
 τὴν χώραν τῶν Γερασηνῶν, ἥτις ἐστὶν ἀντίπερα τῆς Γαλι-
 27 λαίας. ἐξελθόντι δὲ αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν ὑπήντησεν ἀνὴρ
 τις ἐκ τῆς πόλεως ἔχων δαιμόνια· καὶ χρόνῳ ἱκανῷ οὐκ ἐνε-
 δύσατο ἱμάτιον, καὶ ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν ἀλλ' ἐν τοῖς μνη-
 28 μασιν. ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν ἀνακράξας προσέπεσεν αὐτῷ
 καὶ φωνῇ μεγάλῃ εἶπεν Τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ υἱέ [τοῦ
 29 θεοῦ] τοῦ ὑψίστου; δέομαί σου, μὴ με βασανίσῃς. πα-
 ρήγγελλεν γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἐξελεθεῖν ἀπὸ
 τοῦ ἀνθρώπου. πολλοῖς γὰρ χρόνοις συνηρπάκει αὐτόν,
 καὶ ἐδεσμεύετο ἀλύσεσιν καὶ πέδαις φυλασσόμενος, καὶ
 διαρῆσσω τὰ δεσμὰ ἡλαύνετο ἄπὸ τοῦ δαιμονίου εἰς τὰς
 30 ἐρήμους. ἐπηρώτησεν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς Τί σοὶ ὄνομά
 ἐστίν; ὁ δὲ εἶπεν Λεγιών, ὅτι εἰσῆλθεν δαιμόνια πολλὰ
 31 εἰς αὐτόν. καὶ παρεκάλουν αὐτόν ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς
 32 εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν. Ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων
 ἱκανῶν βοσκομένη ἐν τῷ ὄρει· καὶ παρεκάλεσαν αὐτόν
 ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν· καὶ ἐπέτρεψεν
 33 αὐτοῖς. ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου
 εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους, καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ
 27 ὑπήντησέν [τις] ἀνὴρ 29 παρήγγειλεν | ὑπὸ 32 βοσκομένων

κρημνοῦ εἰς τὴν λίμνην καὶ ἀπεπνίγη. Ἰδόντες δὲ οἱ 34
 βόσκοντες τὸ γεγονός ἐφύγον καὶ ἀπήγγειλαν εἰς τὴν
 πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς. ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ γεγονός 35
 καὶ ἦλθαν πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εὗραν καθήμενον τὸν ἀν-
 θρωπον ἀφ' οὗ τὰ δαιμόνια ἐξῆλθεν ἱματισμένον καὶ σω-
 φρονούντα παρὰ τοὺς πόδας [τοῦ] Ἰησοῦ, καὶ ἐφοβήθησαν.
 ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς οἱ ἰδόντες πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονι- 36
 σθείς. καὶ ἠρώτησεν αὐτὸν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περι- 37
 χώρου τῶν Γερασηνῶν ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν, ὅτι φόβῳ
 μεγάλῳ συνέιχοντο· αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς πλοῖον ὑπέ-
 στρεψεν. εἰδεῖτο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ ἀφ' οὗ ἐξεληλύθει 38
 τὰ δαιμόνια εἶναι σὺν αὐτῷ· ἀπέλυσεν δὲ αὐτὸν λέγων
 Ὑπόστρεφε εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ διηγοῦ ὅσα σοι ἐποίησεν 39
 ὁ θεός. καὶ ἀπῆλθεν καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων ὅσα
 ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς.

Ἐν δὲ τῷ ὑποστρέφειν τὸν Ἰησοῦν ἀπεδέξατο 40
 αὐτὸν ὁ ὄχλος, ἦσαν γὰρ πάντες προσδοκῶντες αὐτόν.
 Καὶ ἰδοὺ ἦλθεν ἀνὴρ ᾧ ὄνομα Ἰάειρος, καὶ οὗτος 41
 ἄρχων τῆς συναγωγῆς ὑπῆρχεν, καὶ πεσὼν παρὰ τοὺς
 πόδας Ἰησοῦ παρεκάλει αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον
 αὐτοῦ, ὅτι θυγάτηρ μονογενῆς ἦν αὐτῷ ὡς ἑτῶν 42
 δώδεκα καὶ αὐτὴ ἀπέθνησκεν. Ἐν δὲ τῷ ὑπάγειν
 αὐτὸν οἱ ὄχλοι συνέπνιγον αὐτόν. καὶ γυνὴ οὖσα 43
 ἐν ῥύσει αἵματος ἀπὸ ἑτῶν δώδεκα, ἥτις οὐκ ἴσχυσεν
 ἀπ' οὐδενὸς θεραπευθῆναι, προσελθούσα ὀπισθεν ἤψατο 44
 τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, καὶ παραχρῆμα
 ἔστη ἡ ῥύσις τοῦ αἵματος αὐτῆς. καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς 45
 Τίς ὁ ἀψάμενός μου; ἀρνούμενων δὲ πάντων εἶπεν ὁ
 Πέτρος Ἐπιστάτα, οἱ ὄχλοι συνέχουσίν σε καὶ ἀποθλί-
 βουσιν. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν Ἠψατό μού τις, ἐγὼ 46
 γὰρ ἔγνω δύναιμι ἐξεληλυθυῖαν ἀπ' ἐμοῦ. ἰδοῦσα δὲ ἡ 47
 γυνὴ ὅτι οὐκ ἔλαθεν τρέμουσα ἦλθεν καὶ προσπε-
 σοῦσα αὐτῷ δι' ἣν αἰτίαν ἤψατο αὐτοῦ ἀπήγγειλεν ἐνώ-

48 πιον παντὸς τοῦ λαοῦ καὶ ὡς ἰάθη παραχρῆμα. ὁ δὲ
 εἶπεν αὐτῇ Θυγάτηρ, ἡ πίστις σου σέσωκέν σε· πορεύου
 49 εἰς εἰρήνην. Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἔρχεται τις παρὰ τοῦ
 ἀρχισυναγώγου λέγων ὅτι Τέθνηκεν ἡ θυγάτηρ σου,
 50 μηκέτι σκύλλε τὸν διδάσκαλον. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας
 ἀπεκρίθη αὐτῷ Μὴ φοβοῦ, μόνον πίστευσον, καὶ σωθή-
 51 σεται. ἔλθων δὲ εἰς τὴν οἰκίαν οὐκ ἀφήκεν εἰσελθεῖν τινὰ
 σὺν αὐτῷ εἰ μὴ Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον καὶ τὸν
 52 πατέρα τῆς παιδὸς καὶ τὴν μητέρα. ἔκλαιον δὲ πάντες καὶ
 ἐκόπτοντο αὐτήν. ὁ δὲ εἶπεν Μὴ κλαίετε, οὐ γὰρ ἀπέ-
 53 θανεν ἀλλὰ καθεύδει. καὶ κατεγέλων αὐτοῦ, εἰδότες ὅτι
 54 ἀπέθανεν. αὐτὸς δὲ κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς ἐφώνησεν
 55 λέγων Ἡ παῖς, ἔγειρε. καὶ ἐπέστρεψεν τὸ πνεῦμα αὐ-
 τῆς, καὶ ἀνέστη παραχρῆμα, καὶ διέταξεν αὐτῇ δοθῆναι
 56 φαγεῖν. καὶ ἐξέστησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς· ὁ δὲ παρήγγειλεν
 αὐτοῖς μηδενὶ εἰπεῖν τὸ γεγονός.

1 Συγκαλεσάμενος δὲ τοὺς δώδεκα ἔδωκεν αὐτοῖς δύ-
 ναμιν¹ καὶ ἐξουσίαν ἐπὶ πάντα τὰ δαιμόνια καὶ νόσους
 2 θεραπεύειν, καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς κηρύσσειν τὴν βασι-
 3 λεῖαν τοῦ θεοῦ καὶ ἰᾶσθαι, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς
 Μηδὲν αἴρετε εἰς τὴν ὁδόν, μήτε ῥάβδον μήτε πήραν
 μήτε ἄρτον μήτε ἀργύριον, μήτε δύο χιτῶνας ἔχειν.
 4 καὶ εἰς ἣν ἂν οἰκίαν εἰσέλθητε, ἐκεῖ μένετε καὶ ἐκεῖθεν
 5 ἐξέρχεσθε. καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέχωνται ὑμᾶς, ἐξερχόμενοι
 ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκείνης τὸν κονιορτὸν ἀπὸ τῶν ποδῶν
 5 ὑμῶν ἀποτινάσσετε εἰς μαρτύριον ἐπ' αὐτούς. Ἐξερχό-
 μενοι δὲ διήρχοντο κατὰ τὰς κώμας εὐαγγελιζόμενοι καὶ θε-
 7 ραπεύοντες πανταχοῦ. Ἦκουσεν δὲ Ἡρώδης
 ὁ τετραάρχης τὰ γινόμενα πάντα, καὶ διηπόρει διὰ τὸ λέ-
 8 γεσθαι ὑπὸ τινῶν ὅτι Ἰωάννης ἡγέρθη ἐκ νεκρῶν, ὑπὸ
 τινῶν δὲ ὅτι Ἡλείας ἐφάνη, ἄλλων δὲ ὅτι προφήτης τις
 9 τῶν ἀρχαίων ἀνέστη. εἶπεν δὲ [ὁ] Ἡρώδης Ἰωάννην ἐγὼ

ἀπεκεφάλισα· τίς δέ ἐστιν οὗτος περὶ οὗ ἀκούω τοιαῦ-
 τα; καὶ ἐξήτει ἰδεῖν αὐτόν. Καὶ ὑποστρέψαν- 10
 τες οἱ ἀπόστολοι διηγήσαντο αὐτῷ ὅσα ἐποίησαν. Καὶ
 παραλαβὼν αὐτοὺς ὑπεχώρησεν κατ' ἰδίαν εἰς πόλιν καλου-
 μένην Βηθσαιδά. οἱ δὲ ὄχλοι γνόντες ἠκολούθησαν αὐτῷ. 11
 καὶ ἀποδεξάμενος αὐτοὺς ἐλάλει αὐτοῖς περὶ τῆς βασιλείας
 τοῦ θεοῦ, καὶ τοὺς χρεῖαν ἔχοντας θεραπείας ἰάτο. Ἡ δὲ 12
 ἡμέρα ἤρξατο κλίνειν· προσελθόντες δὲ οἱ δώδεκα εἶπαν
 αὐτῷ Ἀπόλυσον τὸν ὄχλον, ἵνα πορευθέντες εἰς τὰς κύ-
 κλῳ κώμας καὶ ἀγροὺς καταλύσωσιν καὶ εὐρωσιν ἐπισι-
 τισμόν, ὅτι ὧδε ἐν ἐρήμῳ τόπῳ ἐσμέν. εἶπεν δὲ πρὸς 13
 αὐτοὺς Δότε αὐτοῖς φαγεῖν ὑμεῖς. οἱ δὲ εἶπαν Οὐκ εἰ-
 σὶν ἡμῖν πλεῖον ἢ ἄρτοι πέντε καὶ ἰχθύες δύο, εἰ μήτι
 πορευθέντες ἡμεῖς ἀγοράσωμεν εἰς πάντα τὸν λαὸν τοῦτον
 βρώματα. ἦσαν γὰρ ὥσεί ἄνδρες πεντακισχίλιοι. εἶπεν 14
 δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ Κατακλίνατε αὐτοὺς κλισίας
 ὥσεί ἀνὰ πεντήκοντα. καὶ ἐποίησαν οὕτως καὶ κατέκλιναν 15
 ἅπαντας. λαβὼν δὲ τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο 16
 ἰχθύας ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησεν αὐτοὺς καὶ
 κατέκλασεν καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς παραθεῖναι τῷ ὄχλῳ.
 καὶ ἔφαγον καὶ ἐχορτάσθησαν πάντες, καὶ ἦρθη τὸ περισ- 17
 σεύσαν αὐτοῖς κλασμάτων κόφινοι δώδεκα.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν προσευχόμενον κατὰ 18
 μόνas συνῆσαν αὐτῷ οἱ μαθηταί, καὶ ἐπηρώτησεν αὐτοὺς
 λέγων Τίνα με οἱ ὄχλοι λέγουσιν εἶναι; οἱ δὲ ἀποκρι- 19
 θέντες εἶπαν Ἰωάννην τὸν βαπτιστήν, ἄλλοι δὲ Ἡλείαν,
 ἄλλοι δὲ ὅτι προφήτης τις τῶν ἀρχαίων ἀνέστη. εἶπεν 20
 δὲ αὐτοῖς Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; Πέτρος δὲ
 ἀποκριθεὶς εἶπεν Τὸν χριστὸν τοῦ θεοῦ. ὁ δὲ ἐπιτιμή- 21
 σας αὐτοῖς παρήγγειλεν μηδεὶν λέγειν τοῦτο, εἰπὼν ὅτι 22
 Δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν καὶ ἀποδοκιμα-
 σθῆναι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμ-
 ματέων καὶ ἀποκτανθῆναι καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἔγερ-

- 23 θῆναι¹. Ἐλεγεν δὲ πρὸς πάντας Εἴ τις θέλει ὀπίσω
μου ἔρχεσθαι, ἄρνησάσθω² ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν
24 αὐτοῦ καθ' ἡμέραν, καὶ ἀκολουθείτω μοι. ὃς γὰρ ἂν
θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν
ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, οὗτος σώσει αὐτήν.
25 τί γὰρ ὠφέλειται³ ἄνθρωπος κερδήσας τὸν κόσμον ὅλον
26 ἑαυτὸν δὲ ἀπολέσας ἢ ζημιωθείς; ὃς γὰρ ἂν ἐπαισχυθῇ
με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους, τοῦτον ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἐπαισχυθήσεται, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ τοῦ
27 πατρὸς καὶ τῶν ἁγίων ἀγγέλων. Λέγω δὲ ὑμῖν ἀληθῶς,
εἰσὶν τινες τῶν αὐτοῦ ἐστηκότων οἳ οὐ μὴ γεύσονται θανά-
του ἕως ἂν ἴδωσιν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ.
- 28 Ἐγένετο δὲ μετὰ τοὺς λόγους τούτους ὥσεί ἡμέραι
ὀκτώ⁴ ἡ παραλαβὼν Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον ἀνέ-
29 βη εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προσ-
εύχεσθαι αὐτὸν τὸ εἶδος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἕτερον καὶ
30 ὁ ἱματισμὸς αὐτοῦ λευκὸς ἕξαστράπτων. καὶ ἰδοὺ ἄν-
δρες δύο συνελάλουν αὐτῷ, οἵτινες ἦσαν Μωυσῆς καὶ
31 Ἡλείας, οἳ ὀφθέντες ἐν δόξῃ ἔλεγον τὴν ἔξοδον αὐτοῦ ἣν
32 ἤμελλεν πληροῦν ἐν Ἱερουσαλήμ. ὁ δὲ Πέτρος καὶ οἱ
σὺν αὐτῷ ἦσαν βεβαρημένοι ὕπνῳ· διαγρηγορήσαντες δὲ
εἶδαν τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ τοὺς δύο ἄνδρας τοὺς συνε-
33 στῶτας αὐτῷ. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαχωρίζεσθαι αὐτοὺς
ἀπ' αὐτοῦ εἶπεν ὁ Πέτρος πρὸς τὸν Ἰησοῦν Ἐπιστάτα,
καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι, καὶ ποιήσωμεν σκηνὰς τρεῖς,
μίαν σοὶ καὶ μίαν Μωυσεί καὶ μίαν Ἡλείᾳ, μὴ εἰδὼς ὁ
34 λέγει. ταῦτα δὲ αὐτοῦ λέγοντος ἐγένετο νεφέλη καὶ ἐπε-
σκίαζεν αὐτούς· ἐφοβήθησαν δὲ ἐν τῷ εἰσελθεῖν αὐτοὺς
35 εἰς τὴν νεφέλην. καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῆς νεφέλης λέ-
γουσα Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς μου ὁ ἐκλελεγμένος, αὐτοῦ
36 ἀκούετε. καὶ ἐν τῷ γενέσθαι τὴν φωνὴν εὐρέθη Ἰησοῦς
μόνος. καὶ αὐτοὶ ἐσίγησαν καὶ οὐδενὶ ἀπήγγειλαν ἐν ἐκεί-
ναις ταῖς ἡμέραις οὐδὲν ὧν ἑώρακαν.

Ἐγένετο δὲ τῇ ἐξῆς ἡμέρᾳ κατελθόντων αὐτῶν ἀπὸ 37
τοῦ ὄρους συνήντησεν αὐτῷ ὄχλος πολὺς. καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ 38
ἀπὸ τοῦ ὄχλου ἐβόησεν λέγων Διδάσκαλε, δέομαί σου
ἐπιβλέψαι ἐπὶ τὸν υἱόν μου, ὅτι μονογενὴς μοί ἐστιν,
καὶ ἰδοὺ πνεῦμα λαμβάνει αὐτόν, καὶ ἐξέφνης κράζει, 39
καὶ σπαράσσει αὐτόν μετὰ ἁφροῦ καὶ μόλις ἀποχωρεῖ
ἀπ' αὐτοῦ συντρίβον αὐτόν. καὶ ἐδεήθη τῶν μαθητῶν 40
σου ἵνα ἐκβάλωσιν αὐτό, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν. ἀπο- 41
κριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν ὦ γενεὰ ἄπιστος καὶ διε-
στραμμένη, ἕως πότε ἔσομαι πρὸς ὑμᾶς καὶ ἀνέξομαι
ὑμῶν; προσάγαγε ὧδε τὸν υἱόν σου. ἔτι δὲ προσερχο- 42
μένου αὐτοῦ ἔρρηξεν αὐτόν τὸ δαιμόνιον καὶ συνεσπάρα-
ξεν. ἐπετίμησεν δὲ ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ,
καὶ ἴασατο τὸν παῖδα καὶ ἀπέδωκεν αὐτόν τῷ πατρὶ
αὐτοῦ. ἐξεπλήσσοντο δὲ πάντες ἐπὶ τῇ μεγαλειότητι τοῦ 43
θεοῦ.

Πάντων δὲ θαυμαζόντων ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίει εἶπεν
πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ Θέσθε ὑμεῖς εἰς τὰ ὧτα ὑμῶν 44
τοὺς λόγους τούτους, ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει
παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων. οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ 45
ῥῆμα τοῦτο, καὶ ἦν παρακεκαλυμμένον ἀπ' αὐτῶν ἵνα μὴ
αἰσθῶνται αὐτό, καὶ ἐφοβοῦντο ἐρωτῆσαι αὐτόν περὶ τοῦ
ῥήματος τούτου.

Εἰσῆλθεν δὲ διαλογισμὸς ἐν 46
αὐτοῖς, τὸ τίς ἂν εἴη μείζων αὐτῶν. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἰδὼς 47
τὸν διαλογισμὸν τῆς καρδίας αὐτῶν ἐπιλαβόμενος παι-
δίον ἔστησεν αὐτὸ παρ' ἑαυτῷ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ὁς ἂν 48
δέξηται τοῦτο τὸ παιδίον ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου ἐμὲ δέχε-
ται, καὶ ὅς ἂν ἐμὲ δέξηται δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με·
ὁ γὰρ μικρότερος ἐν πᾶσιν ὑμῖν ὑπάρχων οὗτός ἐστιν
μέγας.

Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰωάννης εἶπεν Ἐπι- 49
στάτα, εἶδαμέν τινα ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα δαι-
μόνια, καὶ ἐκωλύομεν αὐτόν ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ μεθ' ἡμῶν.

50 εἶπεν δὲ πρὸς αὐτὸν Ἰησοῦς Μὴ κωλύετε, ὅς γὰρ οὐκ ἔστιν καθ' ὑμῶν ὑπὲρ ὑμῶν ἐστίν.

51 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὰς ἡμέρας τῆς ἀναλήμψεως αὐτοῦ καὶ αὐτὸς τὸ πρόσωπον ἐστήρισεν τοῦ πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸ προσώπου αὐτοῦ. Καὶ πορευθέντες εἰσῆλθον εἰς κώμην Σαμαρειτῶν, ὡς ἐτοιμᾶσαι αὐτῷ· καὶ οὐκ ἐδέξαντο αὐτόν, ὅτι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἦν πορευόμενον εἰς Ἱερουσαλήμ. 54 ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης εἶπαν Κύριε, θέλεις εἰπώμεν πῶς καταβῆναι ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀναλῶσαι αὐτούς; στραφεὶς δὲ ἐπετίμησεν αὐτοῖς. καὶ 56 ἐπορεύθησαν εἰς ἑτέραν κώμην.

57 Καὶ πορευομένων αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ εἶπέν τις πρὸς αὐτόν Ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἐὰν ἀπέρχῃ. καὶ εἶπεν αὐτῷ [ὁ] Ἰησοῦς Αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσιν καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις, ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνει. Εἶπεν δὲ πρὸς ἕτερον Ἀκολούθει μοι. ὁ δὲ εἶπεν Ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον 60 ἀπελθόντι θάψαι τὸν πατέρα μου. εἶπεν δὲ αὐτῷ Ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς, σὺ δὲ ἀπελθὼν διάγγελλε τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. εἶπεν δὲ καὶ ἕτερος Ἀκολουθήσω σοι, κύριε· πρῶτον δὲ ἐπίτρεψόν μοι ἀποτάξασθαι τοῖς εἰς τὸν οἶκόν μου. εἶπεν δὲ [πρὸς αὐτόν] ὁ Ἰησοῦς Οὐδεὶς ἐπιβαλὼν τὴν χεῖρα ἐπ' ἄροτρον καὶ βλέπων εἰς τὰ ὀπίσω εὐθετός ἐστιν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ.

1 Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνέδειξεν ὁ κύριος ἑτέρους ἐβδομήκοντα [δύο] καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς ἀνὰ δύο [δύο] πρὸ προσώπου αὐτοῦ εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ τόπον οὗ ἤμελλεν αὐτὸς ἔρχεσθαι. ἔλεγεν δὲ πρὸς αὐτούς Ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι· δεήθητε οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ

ὅπως ἐργάτας ἐκβάλῃ εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ. ὑπάγετε· 3
 ἰδοὺ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς ἄρνας ἐν μέσῳ λύκων. μὴ βα- 4
 σταίετε βαλλάντιον, μὴ πήραν, μὴ ὑποδήματα, καὶ μηδέ-
 να κατὰ τὴν ὁδὸν ἀσπάσησθε. εἰς ἣν δ' ἂν εἰσέλθῃτε 5
 οἰκίαν πρῶτον λέγετε Εἰρήνῃ τῷ οἴκῳ τούτῳ. καὶ ἐὰν 6
 ἐκεῖ ἢ υἱὸς εἰρήνης, ἐπαναπαήσεται ἐπ' αὐτὸν ἡ εἰρή-
 νη ὑμῶν· εἰ δὲ μὴγε, ἐφ' ὑμᾶς ἀνακάμψει. ἐν αὐτῇ δὲ 7
 τῇ οἰκίᾳ μένετε, ἔσθοντες καὶ πίνοντες τὰ παρ' αὐτῶν,
 ἄξιός γάρ ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ. μὴ μεταβαίνετε ἐξ 8
 οἰκίας εἰς οἰκίαν. καὶ εἰς ἣν ἂν πόλιν εἰσέρχησθε καὶ 9
 δέχωνται ὑμᾶς, ἔσθίετε τὰ παρατιθέμενα ὑμῖν, καὶ θερα-
 πεύετε τοὺς ἐν αὐτῇ ἀσθενεῖς, καὶ λέγετε αὐτοῖς Ἡγγικεν 10
 ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν εἰσέλ-
 θῃτε καὶ μὴ δέχωνται ὑμᾶς, ἐξελθόντες εἰς τὰς πλατείας 11
 αὐτῆς εἶπατε Καὶ τὸν κοινορτὸν τὸν κολληθέντα ἡμῖν
 ἐκ τῆς πόλεως ὑμῶν εἰς τοὺς πόδας ἀπομασσόμεθα ὑμῖν·
 πλὴν τοῦτο γινώσκετε ὅτι ἡγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ.
 λέγω ὑμῖν ὅτι Σοδόμοις ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνεκτότερον 12
 ἔσται ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ. Οὐαὶ σοι, Χοραζεῖν· οὐαὶ σοι, 13
 Βηθσαιδᾶ· ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγενήθησαν αἱ
 δυνάμεις αἱ γενομέναι ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ
 σποδῷ καθήμενοι μετενόησαν. πλὴν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι 14
 ἀνεκτότερον ἔσται ἐν τῇ κρίσει ἢ ὑμῖν. Καὶ σύ, Καφαρ- 15
 ναοὺμ, μὴ ἕως οὐρανοῦ ὑψωθῇς; ἕως τοῦ ἄλλοῦ
 «καταβῇ». Ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει, καὶ ὁ ἀθε- 16
 τῶν ὑμᾶς ἐμὲ ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν ἀθετεῖ τὸν ἀπο-
 στείλαντά με. Ὑπέστρεψαν δὲ οἱ ἐβδομήκον- 17
 τα [δύο] μετὰ χαρᾶς λέγοντες Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια
 ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου. εἶπεν δὲ αὐ- 18
 τοῖς Ἐθεώρουν τὸν Σατανᾶν ὥς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐ-
 ρανοῦ πεσόντα. ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ 19
 πατεῖν ἐπὶ ἄνθρωποις καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν
 δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσῃ.

- 20 πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται, χαίρετε δὲ ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐν γέγραπται ἐν
 21 τοῖς οὐρανοῖς. Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἡγαλλιάσατο τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ καὶ εἶπεν Ἐξομολογοῦμαί σοι, πάτερ κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις· ναί, ὁ πατήρ, ὅτι οὕτως εὐδοκία ἐγένετο ἔμπροσθέν σου. Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου, καὶ οὐδεὶς γινώσκει τίς ἐστίν ὁ υἱὸς εἰ μὴ ὁ πατήρ, καὶ τίς ἐστίν ὁ πατήρ εἰ μὴ ὁ υἱὸς καὶ ὃ ἂν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι. Καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς μαθητὰς κατ' ἰδίαν εἶπεν Μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ βλέποντες ἃ βλέπετε. λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ βασιλεῖς ἠθέλησαν ἰδεῖν ἃ ὑμεῖς βλέπετε καὶ οὐκ εἶδαν, καὶ ἀκούσαι ἃ ἀκούετε καὶ οὐκ ἤκουσαν.
- 25 Καὶ ἰδοὺ νομικός τις ἀνέστη ἐκπειράζων αὐτὸν λέγων Διδάσκαλε, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτόν Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἔξ ὅλης καρδίας σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ἰσχύι σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου, καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. εἶπεν δὲ αὐτῷ Ὁρθῶς ἀπεκρίθης· τοῦτο ποίει καὶ ζήσῃ. Ὁ δὲ θέλων δικαιῶσαι ἑαυτὸν εἶπεν πρὸς τὸν Ἰησοῦν Καὶ τίς ἐστίν μου πλησίον; ὑπολαβὼν ὁ Ἰησοῦς εἶπεν Ἀνθρωπὸς τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἱερειχὸν καὶ λησταῖς περιέπεσεν, οἱ καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν καὶ πληγὰς ἐπιθέντες ἀπῆλθον ἀφέντες ἡμιθανῆ. κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεὺς τις κατέβαινεν [ἐν] τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ, καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἀντιπαρῆλθεν· ὁμοίως δὲ καὶ Λευεΐτης κατὰ τὸν τόπον ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ἀντιπαρῆλθεν. Σαμαρεΐτης δὲ τις ὁδεύων ἦλθεν κατ' αὐτὸν καὶ ἰδὼν ἐσπλαγχνίσθη, καὶ προσελθὼν κατέδησεν τὰ τραύματα αὐτοῦ ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον,

ἐπιβιβάσας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος ἤγαγεν αὐτὸν εἰς
 πανδοχεῖον καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐκ- 35
 βαλὼν ἄνδρα ἑνὸς ἡμέρας ἔδωκεν τῷ πανδοχεῖ καὶ εἶπεν Ἐπι-
 μελήθητι αὐτοῦ, καὶ ὅτι ἂν προσδαπανήσης ἐγὼ ἐν τῷ
 ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώσω σοι. τίς τούτων τῶν τριῶν 36
 πλησίον δοκεῖ σοι γεγενῆσθαι τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς λη-
 στὰς; ὁ δὲ εἶπεν Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. εἶπεν 37
 δὲ αὐτῷ [ὁ] Ἰησοῦς Πορεύου καὶ σὺ ποιεῖ ὁμοίως.

Ἐν δὲ τῷ πορεύεσθαι αὐτοὺς αὐτὸς εἰσῆλθεν εἰς κώμην 38
 τινά· γυνὴ δὲ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὴν
 οἰκίαν. καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρίας, [ἡ] καὶ 39
 παρακαθεσθεῖσα πρὸς τοὺς πόδας τοῦ κυρίου ἤκουεν τὸν λό-
 γον αὐτοῦ. ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονί- 40
 αν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπεν Κύριε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελφὴ
 μου μόνην με κατέλειπεν διακονεῖν; εἰπὼν οὖν αὐτῇ ἵνα
 μοι συναντιλάβηται. ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ κύριος 41
 Μάρθα Μάρθα, ἡμεμῶς καὶ θορυβάξῃ περὶ πολλά, ὁλί-
 γων δὲ ἐστὶν χρεία ἡ ἐνός· Μαρίας γὰρ τὴν ἀγαθὴν 42
 μερίδα ἐξελέξατο ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται αὐτῆς.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τόπῳ τινὶ προσευχο- 1
 μενον, ὡς ἐπαύσατο, εἶπέν τις τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς
 αὐτὸν Κύριε, δίδαξον ἡμᾶς προσεύχεσθαι, καθὼς καὶ
 Ἰωάννης ἐδίδασκεν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ. εἶπεν δὲ αὐτοῖς 2
 Ὅταν προσεύχησθε, λέγετε Πάτερ, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά
 σου· ἐλθάτω ἡ βασιλεία σου· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιού- 3
 σιον δίδου ἡμῖν τὸ καθ' ἡμέραν καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς ἁμαρ- 4
 τίας ἡμῶν, καὶ γὰρ αὐτοὶ ἀφίομεν παντὶ ὀφείλοντι ἡμῖν
 καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν. Καὶ 5
 εἶπεν πρὸς αὐτούς Τίς ἐξ ὑμῶν ἔξει φίλον καὶ πορεύσε-
 ται πρὸς αὐτὸν μεσονυκτίου καὶ ἔῃπῃ αὐτῷ Φίλε, χρῆσόν
 μοι τρεῖς ἄρτους, ἐπειδὴ φίλος μου παρεγένετο ἐξ ὁδοῦ 6
 πρὸς με καὶ οὐκ ἔχω ὃ παραθήσω αὐτῷ· κάκεῖνος ἔσωθεν 7

ἀποκριθεὶς εἶπη Μὴ μοι κόπους παρέχε· ἤδη ἡ θύρα
 κέκλεισται, καὶ τὰ παιδιά μου μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν κοίτην
 8 εἰσίν· οὐ δύναμαι ἀναστὰς δοῦναί οὓς. λέγω ὑμῖν, εἰ καὶ
 οὐ δώσει αὐτῷ ἀναστὰς διὰ τὸ εἶναι φίλον αὐτοῦ, διὰ γε
 τὴν ἀναιδίαν αὐτοῦ ἐγερθεὶς δώσει αὐτῷ ὅσων χρή-
 9 ζει. Καὶ γὰρ ὑμῖν λέγω, αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖ-
 10 τε, καὶ εὕρησεται· κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν. πᾶς γὰρ
 ὁ αἰτῶν λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν εὕρισκει, καὶ τῷ κρούοντι
 11 ἄνοιγήσεται. τίνα δὲ ἐξ ὑμῶν τὸν πατέρα αἰτήσῃ; ὁ
 12 υἱὸς ὁ ἰχθύν, μὴ ἀντὶ ἰχθύος ὄφιν αὐτῷ ἐπιδώσῃ; ἢ καὶ
 13 αἰτήσῃ ὄν, ἐπιδώσῃ αὐτῷ σκορπίον; εἰ οὖν ὑμεῖς πονη-
 ροὶ ὑπάρχοντες οἴδατε δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις
 ὑμῶν, πόσῳ μᾶλλον ὁ πατήρ [ὁ] ἐξ οὐρανοῦ δώσει πνεῦμα
 ἅγιον τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν.

14 Καὶ ἦν ἐκβάλλων δαιμόνιον κωφόν· ἐγένετο δὲ τοῦ
 δαιμονίου ἐξελθόντος ἐλάλησεν ὁ κωφός. Καὶ ἐθαύμασαν
 15 οἱ ὄχλοι· τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπαν Ἐν Βεεζεβοὺλ τῷ
 16 ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια· ἕτεροι δὲ
 17 πειράζοντες σημεῖον ἐξ οὐρανοῦ ἐζήτουν παρ' αὐτοῦ. αὐ-
 τὸς δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὰ διανοήματα εἶπεν αὐτοῖς Πᾶσα
 βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν διαμερισθεῖσα ἔρημοῦται, καὶ οἶκος
 18 ἐπὶ οἶκον πίπτει. εἰ δὲ καὶ ὁ Σατανᾶς ἐφ' ἑαυτὸν διεμερί-
 σθη, πῶς σταθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ; ὅτι λέγετε ἐν
 19 Βεεζεβοὺλ ἐκβάλλειν με τὰ δαιμόνια. εἰ δὲ ἐγὼ ἐν Βεεζε-
 βοὺλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλ-
 20 λουσιν; διὰ τοῦτο αὐτοὶ ὑμῶν κριταὶ ἔσονται. εἰ δὲ ἐν
 δακτύλῳ θεοῦ [ἐγὼ] ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἅρα ἔφθασεν
 21 ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. ὅταν ὁ ἰσχυρὸς καθωπλι-
 σμένος φυλάσῃ τὴν ἑαυτοῦ αὐλήν, ἐν εἰρήνῃ ἐστὶν τὰ
 22 ὑπάρχοντα αὐτοῦ· ἐπὶ δὲ ἰσχυρότερος αὐτοῦ ἐπελθὼν
 νικήσῃ αὐτόν, τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ αἶρει ἐφ' ἣ ἐπεποιθεῖ,
 23 καὶ τὰ σκῦλα αὐτοῦ διαδίδωσιν. ὁ μὴ ὦν μετ' ἐμοῦ

ἀνοίγεται 11 αἰτήσῃ τὸν πατέρα | ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσῃ αὐτῷ; ἢ [καὶ]
 διαμερισθεῖσα ἐφ' ἑαυτήν 19 κριταὶ ὑμῶν

κατ' ἐμοῦ ἐστίν, καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ σκορπί-
ζει. Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀν- 24
θρώπου, διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων ζητοῦν ἄνάπαυσιν,
καὶ μὴ εὐρίσκον [τότε] λέγει Ὑποστρέψω εἰς τὸν οἶκόν
μου ὅθεν ἐξῆλθον· καὶ ἔλθον εὐρίσκει [σχολάζοντα,] σεσα- 25
ρωμένον καὶ κεκοσμημένον. τότε πορεύεται καὶ παραλαμ- 26
βάνει ἕτερα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ ἐπτά, καὶ εἰσελ-
θόντα κατοικεῖ ἐκεῖ, καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου
ἐκείνου χεῖρονα τῶν πρώτων.

Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ 27
λέγειν αὐτὸν ταῦτα ἐπάρασά τις φωνὴν γυνὴ ἐκ τοῦ ὄχλου
εἶπεν αὐτῷ Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ
μαστοὶ οὓς ἐθήλασας· αὐτὸς δὲ εἶπεν Μενοῦν μακάριοι 28
οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ φυλάσσοντες.

Τῶν δὲ ὄχλων ἐπαθροισμένων ἤρξατο λέγειν Ἡ 29
γενεὰ αὕτη γενεὰ πονηρά ἐστιν· σημείον ζητεῖ, καὶ σημεί-
ον οὐ δοθήσεται αὐτῇ εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωῆ. καθὼς γὰρ 30
ἐγένετο [ὁ] Ἰωῆς τοῖς Νινευείταις σημεῖον, οὕτως ἔσται
καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τῇ γενεᾷ ταύτῃ. βασιλισσα 31
νότου ἐγερεθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῶν ἀνδρῶν τῆς
γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινεῖ αὐτούς· ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν
περάτων τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν Σολομῶνος, καὶ ἰδοὺ
πλείον Σολομῶνος ᾧδε. ἄνδρες Νινευεῖται ἀναστήσονται 32
ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινούσιν
αὐτήν· ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωῆ, καὶ ἰδοὺ
πλείον Ἰωῆ ᾧδε. Οὐδεὶς λύχνον ἄψας εἰς κρύπτην τίθη- 33
σιν οὐδὲ ὑπὸ τὸν μόδιον ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, ἵνα οἱ
εἰσπορευόμενοι τὸ φῶς βλέπωσιν. Ὁ λύχνος τοῦ σώμα- 34
τός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός σου. ὅταν ὁ ὀφθαλμός σου ἀπλοῦς
ᾖ, καὶ ὅλον τὸ σῶμά σου φωτινόν ἐστίν· ἐπὰν δὲ πονηρὸς
ᾖ, καὶ τὸ σῶμά σου σκοτινόν. Ἰσκόπει οὖν μὴ τὸ φῶς τὸ 35
ἐν σοὶ σκότος ἐστίν. εἰ οὖν τὸ σῶμά σου ὅλον φωτινόν, 36
μὴ ἔχον μέρος τι σκοτινόν, ἔσται φωτινὸν ὅλον ὡς ὅταν
ὁ λύχνος τῇ ἀστραπῇ φωτίζη σε.

37 Ἐν δὲ τῷ λαλῆσαι ἐρωτᾷ αὐτὸν Φαρισαῖος ὅπως ἀρι-
 38 στήσῃ παρ' αὐτῷ· εἰσελθὼν δὲ ἀνέπεσεν. ὁ δὲ Φαρισαῖος
 ἰδὼν ἐθαύμασεν ὅτι οὐ πρῶτον ἐβαπτίσθη πρὸ τοῦ ἀρί-
 39 στου. εἶπεν δὲ ὁ κύριος πρὸς αὐτόν· Νῦν ὑμεῖς οἱ Φαρι-
 σαῖοι τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ πίνακος καθαρίζετε,
 40 τὸ δὲ ἔσωθεν ὑμῶν γέμει ἀρπαγῆς καὶ πονηρίας. ἄφρονες,
 41 οὐχ ὁ ποιήσας τὸ ἔξωθεν καὶ τὸ ἔσωθεν ἐποίησεν; πλὴν
 τὰ ἐνόντα δότε ἐλεημοσύνην, καὶ ἰδοὺ πάντα καθαρὰ ὑμῖν
 42 ἐστί·ν. ἀλλὰ οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις, ὅτι ἀποδεκατοῦτε
 τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ πῆγανον καὶ πᾶν λάχανον, καὶ παρέρ-
 χεσθε τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ· ταῦτα δὲ ἔδει
 43 ποιῆσαι καὶ κείνα μὴ παρεῖναι. οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις,
 ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν πρωτοκαθεδρίαν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ
 44 τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς. οὐαὶ ὑμῖν, ὅτι ἐστέ ὡς
 τὰ μνημεῖα τὰ ἄδηλα, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ περιπατοῦντες
 45 ἐπάνω οὐκ οἶδασιν. Ἀποκριθεὶς δὲ τις τῶν νομικῶν λέγει
 46 αὐτῷ Διδάσκαλε, ταῦτα λέγων καὶ ἡμᾶς ὑβρίζεις. ὁ δὲ
 εἶπεν Καὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς οὐαί, ὅτι φορτίζετε τοὺς
 ἀνθρώπους φορτία δυσβάστακτα, καὶ αὐτοὶ ἐνὶ τῶν δακτύ-
 47 λων ὑμῶν οὐ προσψάυετε τοῖς φορτίοις. οὐαὶ ὑμῖν, ὅτι
 οἰκοδομεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν προφητῶν οἱ δὲ πατέρες ὑμῶν
 48 ἀπέκτειναν αὐτούς. ἄρα μάρτυρές ἐστε καὶ συνευδοκεῖτε
 τοῖς ἔργοις τῶν πατέρων ὑμῶν, ὅτι αὐτοὶ μὲν ἀπέκτειναν
 49 αὐτοὺς ὑμεῖς δὲ οἰκοδομεῖτε. διὰ τοῦτο καὶ ἡ σοφία τοῦ
 θεοῦ εἶπεν Ἀποστελῶ εἰς αὐτοὺς προφῆτας καὶ ἀποστό-
 50 λους, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενοῦσιν καὶ διώξουσιν, ἵνα ἐκζη-
 τηθῇ τὸ αἷμα πάντων τῶν προφητῶν τὸ ἐκκεχυμένον ἀπὸ
 51 καταβολῆς κόσμου ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης, ἀπὸ αἵματος
 Ἀβελ ἕως αἵματος Ζαχαρίου τοῦ ἀπολομένου μεταξὺ τοῦ
 θυσιαστηρίου καὶ τοῦ οἴκου· ναί, λέγω ὑμῖν, ἐκζητηθήσεται
 52 ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης. οὐαὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς, ὅτι
 ἤρατε τὴν κλεῖδα τῆς γνώσεως· αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθατε
 53 καὶ τοὺς εἰσερχομένους ἐκωλύσατε.

Κακεῖθεν

ἐξελθόντος αὐτοῦ ἤρξαντο οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι
δεινῶς ἐνέχειν καὶ ἀποστοματίζειν αὐτὸν περὶ πλεϊόνων,
ἐνεδρεύνοντες αὐτὸν θηρεύσαι τι ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ. 54

Ἐν οἷς ἐπισυναχθεῖσων τῶν μυριάδων τοῦ ὄχλου, ὥστε 1
καταπατεῖν ἀλλήλους, ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ πρῶτον. Προσέχετε ἑαυτοῖς ἀπὸ τῆς ζύμης, ἥτις
ἐστὶν ὑπόκρισις, τῶν Φαρισαίων. Οὐδὲν δὲ συγκεκαλυμ- 2
μένον ἐστὶν ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται, καὶ κρυπτὸν ὃ οὐ
γνωσθήσεται. ἀνθ' ὧν ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ εἶπατε ἐν τῷ 3
φωτὶ ἀκουσθήσεται, καὶ ὃ πρὸς τὸ οὐς ἐλαλήσατε ἐν τοῖς
ταμείοις κηρυχθήσεται ἐπὶ τῶν δωματίων. Δέγω δὲ ὑμῖν 4
τοῖς φίλοις μου, μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ
σῶμα καὶ μετὰ ταῦτα μὴ ἐχόντων περισσώτερόν τι ποιῆ-
σαι. ὑποδείξω δὲ ὑμῖν τίνα φοβηθήτε· φοβήθητε τὸν 5
μετὰ τὸ ἀποκτείνειν ἔχοντα ἐξουσίαν ἐμβαλεῖν εἰς τὴν
γέενναν· ναί, λέγω ὑμῖν, τοῦτον φοβήθητε. οὐχὶ πέντε 6
στρουθία πωλοῦνται ἀσσαρίων δύο; καὶ ἐν ἑξ αὐτῶν
οὐκ ἔστιν ἐπιλεησμένον ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. ἀλλὰ καὶ αἱ 7
τρίχες τῆς κεφαλῆς ὑμῶν πᾶσαι ἡρίθμηνται· μὴ φοβεῖ-
σθε· πολλῶν στρουθίων διαφέρετε. Δέγω δὲ ὑμῖν, πᾶς 8
ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογήσῃ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τῶν
ἀγγέλων τοῦ θεοῦ· ὁ δὲ ἀρνησάμενός με ἐνώπιον τῶν 9
ἀνθρώπων ἀπαρνηθήσεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ
θεοῦ. Καὶ πᾶς ὃς ἐρεῖ λόγον εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, 10
ἀφεθήσεται αὐτῷ· τῷ δὲ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα βλασφημή-
σαντι οὐκ ἀφεθήσεται. Ὅταν δὲ εἰσφέρωσιν ὑμᾶς ἐπὶ 11
τὰς συναγωγὰς καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας, μὴ μερι-
μνήσητε πῶς [ἢ τί] ἀπολογήσησθε ἢ τί εἶπητε· τὸ 12
γὰρ ἅγιον πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ᾧρα ἃ δεῖ εἶ-
πεῖν.

Εἶπεν δὲ τις ἐκ τοῦ ὄχλου αὐτῷ Διδά- 13
σκαλε, εἰπέ τῷ ἀδελφῷ μου μερίσασθαι μετ' ἐμοῦ τὴν
κληρονομίαν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ Ἀνθρωπε, τίς με κατέ- 14

15 στησεν κριτὴν ἢ μεριστὴν ἐφ' ὑμᾶς; εἶπεν δὲ πρὸς αὐ-
 τοὺς Ὁράτε καὶ φυλάσσεσθε ἀπὸ πάσης πλεονεξίας, ὅτι
 οὐκ ἐν τῷ περισσεύειν τινὲς ἢ ζωὴ αὐτοῦ ἐστὶν ἐκ τῶν
 16 ὑπαρχόντων αὐτῷ. Εἶπεν δὲ παραβολὴν πρὸς αὐτοὺς
 λέγων Ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου εὐφόρησεν ἡ χώρα.
 17 καὶ διελογίζετο ἐν αὐτῷ λέγων Τί ποιήσω, ὅτι οὐκ ἔχω
 18 ποῦ συνάξω τοὺς καρπούς μου; καὶ εἶπεν Τοῦτο ποιήσω·
 καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας καὶ μείζονας οἰκοδομήσω, καὶ
 19 συνάξω ἐκεῖ πάντα τὸν σῖτον καὶ τὰ ἀγαθὰ μου, καὶ
 ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου Ψυχή, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ [κείμενα εἰς
 20 ἔτη πολλά· ἀναπαύου, φάγε, πίε], εὐφραίνου. εἶπεν δὲ
 αὐτῷ ὁ θεός Ἀφρων, ταύτῃ τῇ νυκτὶ τὴν ψυχὴν σου αἰ-
 21 τοῦσιν ἀπὸ σοῦ· ἃ δὲ ἡτοίμασας, τίμι ἔσται; [Οὕτως ὁ θη-
 22 σανρίζων αὐτῷ καὶ μὴ εἰς θεὸν πλουτῶν.] Εἶ-
 πεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς [αὐτοῦ] Διὰ τοῦτο ἰλέγω ὑμῖν,
 μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ τί φάγητε, μηδὲ τῷ σώματι [ὑμῶν]
 23 τί ἐνδύσθησθε. ἡ γὰρ ψυχὴ πλεῖον ἐστὶν τῆς τροφῆς καὶ
 24 τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος. κατανοήσατε τοὺς κόρακας ὅτι
 οὐ σπεύρουσιν οὐδὲ¹ θερίζουσιν, οἷς οὐκ ἔστιν ταμεῖον
 οὐδὲ ἀποθήκη, καὶ ὁ θεὸς τρέφει αὐτούς· πόσῳ μᾶλλον
 25 ὑμεῖς διαφέρετε τῶν πετεινῶν. τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν
 26 δύναται ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ προσθεῖναι¹ πῆχυν; εἰ οὖν
 οὐδὲ ἐλάχιστον δύνασθε, τί περὶ τῶν λοιπῶν μεριμνᾶτε;
 27 κατανοήσατε τὰ κρίνα πῶς ἀυξάνει· οὐ κοπιᾷ οὐδὲ νῆθει·
 λέγω δὲ ὑμῖν, οὐδὲ Σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιε-
 28 βάλετο ὡς ἐν τούτων. εἰ δὲ ἐν ἁγρῷ τὸν χόρτον ὄντα
 σήμερον καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον ὁ θεὸς οὕτως
 29 ἀμφιάζει, πόσῳ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι. καὶ ὑμεῖς μὴ
 30 ζητεῖτε τί φάγητε καὶ τί πίνητε, καὶ μὴ μετεωρίζεσθε, ταῦ-
 τα γὰρ πάντα τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου ἐπιζητοῦσιν, ὑμῶν δὲ ὁ
 31 πατὴρ οἶδεν ὅτι χρήσετε τούτων· πλὴν ζητεῖτε τὴν βασι-
 32 λείαν αὐτοῦ, καὶ ταῦτα προστεθήσεται ὑμῖν. μὴ φοβοῦ,
 τὸ μικρὸν ποίμνιον, ὅτι εὐδόκησεν ὁ πατὴρ ὑμῶν δοῦναι

ὑμῖν τὴν βασιλείαν. Πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν 33
 καὶ δότε ἑλεημοσύνην· ποιήσατε ἑαυτοῖς βαλλάντια μὴ
 παλαιούμενα, θησαυρὸν ἀνέκλειπτον ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ὅπου κλέπτῃς οὐκ ἐγγίξει οὐδὲ σῆς διαφθείρει· ὅπου γάρ 34
 ἐστὶν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ καὶ ἡ καρδιά ὑμῶν ἔσται.
 *Ἔστωσαν ὑμῶν αἱ ὁσφύες περιεζωσμέναι καὶ οἱ λύχνοι 35
 καϊόμενοι, καὶ ὑμεῖς ὅμοιοι ἀνθρώποις προσδεχομένοις 36
 τὸν κύριον ἑαυτῶν πότε ἀναλύσῃ ἐκ τῶν γάμων, ἵνα ἔλθόν-
 τος καὶ κρούσαντος εὐθέως ἀνοίξωσιν αὐτῷ. μακάριοι οἱ 37
 δοῦλοι ἐκεῖνοι, οὓς ἔλθων ὁ κύριος εὐρήσει γρηγοροῦντας·
 ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι περιζώσεται καὶ ἀνακλινεῖ αὐτοὺς καὶ
 παρελθὼν διακονήσει αὐτοῖς. κἂν ἐν τῇ δευτέρᾳ κἂν ἐν 38
 τῇ τρίτῃ φυλακῇ ἔλθῃ καὶ εὕρῃ οὕτως, μακάριοί εἰσιν
 ἐκεῖνοι. τοῦτο δὲ γινώσκετε ὅτι εἰ ἦδει ὁ οἰκὸδεσπότης 39
 ποία ὥρα ὁ κλέπτῃς ἔρχεται, ἔγρηγόρησεν ἂν καὶ οὐκ ἂ-
 φῆκεν διορυχθῆναι τὸν οἶκον αὐτοῦ. καὶ ὑμεῖς γίνεσθε 40
 ἔτοιμοι, ὅτι ἡ ὥρα οὐ δοκεῖτε ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχε-
 ται. Εἶπεν δὲ ὁ Πέτρος Κύριε, πρὸς ἡμᾶς τὴν παρα- 41
 βολὴν ταύτην λέγεις ἢ καὶ πρὸς πάντας; καὶ εἶπεν ὁ 42
 κύριος Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς οἰκονόμος, ὁ φρόνιμος, ὃν
 καταστήσει ὁ κύριος ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ τοῦ διδόναι
 ἐν καιρῷ [τὸ] σιτομέτριον; μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, ὃν 43
 ἔλθων ὁ κύριος αὐτοῦ εὐρήσει ποιοῦντα οὕτως· ἀληθῶς 44
 λέγω ὑμῖν ὅτι ἐπὶ πᾶσιν τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστή-
 σει αὐτόν. εἰ δὲ εἶπῃ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ 45
 αὐτοῦ Χρονίζει ὁ κύριός μου ἔρχεσθαι, καὶ ἄρξῃται τύ-
 πτειν τοὺς παῖδας καὶ τὰς παιδίσκας, ἐσθίειν τε καὶ πίνειν
 καὶ μεθύσκεισθαι, ἥξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἐν 46
 ἡμέρᾳ ἣ οὐ προσδοκᾷ καὶ ἐν ὥρᾳ ἣ οὐ γινώσκει, καὶ διχο-
 τομήσει αὐτόν καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀπίστων
 θήσει. ἐκεῖνος δὲ ὁ δοῦλος ὁ γνοὺς τὸ θέλημα τοῦ κυρίου 47
 αὐτοῦ καὶ μὴ ἐτοιμάσας ἢ ποιήσας πρὸς τὸ θέλημα αὐ-

48 τοῦ δαρήσεται πολλάς· ὁ δὲ μὴ γνοὺς ποιήσας δὲ ἄξια
 πληγῶν δαρήσεται ὀλίγας. παντὶ δὲ ᾧ ἐδόθη πολὺ, πολὺ
 ζητηθήσεται παρ' αὐτοῦ, καὶ ᾧ παρέθεντο πολὺ, περισσό-
 49 τερον αἰτήσουσιν αὐτόν. Πῦρ ἦλθον βαλεῖν ἐπὶ τὴν γῆν,
 50 καὶ τί θέλω εἰ ἤδη ἀνήφθη; βάπτισμα δὲ ἔχω βαπτισθῆ-
 51 ναι, καὶ πῶς συνέχομαι ἕως ὅτου τελεσθῇ. δοκεῖτε ὅτι
 εἰρήμην παρεγενόμην δοῦναι ἐν τῇ γῇ; οὐχί, λέγω ὑμῖν,
 52 ἀλλ' ἡ διαμερισμὸν. ἔσονται γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν πέντε ἐν
 ἐνὶ οἴκῳ διαμερισμένοι; τρεῖς ἐπὶ δυσὶν καὶ δύο ἐπὶ
 53 τρισίν, διαμερισθήσονται πατὴρ ἐπὶ υἱῷ καὶ γιὸς ἐπὶ
 πατρί, μήτηρ ἐπὶ θυγατέρα καὶ θυγάτηρ ἐπὶ τὴν μητέ-
 ρα, πενθερὰ ἐπὶ τὴν νύμφην αὐτῆς καὶ νύμφη ἐπὶ τὴν
 54 πενθεράν. Ἐλεγεν δὲ καὶ τοῖς ὄχλοις Ὅταν
 ἴδῃτε νεφέλην ἀνατέλλουσαν ἐπὶ δυσμῶν, εὐθέως λέ-
 55 γετε ὅτι Ὁμβρος ἔρχεται, καὶ γίνεται οὕτως· καὶ ὅταν
 νότον πνέοντα, λέγετε ὅτι Καύσων ἔσται, καὶ γίνεται.
 56 ὑποκριταί, τὸ πρόσωπον τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ οἴδατε
 δοκιμάζειν, τὸν «καιρὸν δέ» τοῦτον πῶς οὐκ οἴδατε δοκιμά-
 57 ζειν; Τί δὲ καὶ ἀφ' ἑαυτῶν οὐ κρίνετε τὸ δίκαιον; ὥς
 58 γὰρ ὑπάγεις μετὰ τοῦ ἀντιδίκου σου ἐπ' ἄρχοντα, ἐν τῇ
 ὁδῷ δὸς ἐργασίαν ἀπηλλάχθαι [ἀπ'] αὐτοῦ, μή ποτε κατα-
 σύρῃ σε πρὸς τὸν κριτὴν, καὶ ὁ κριτὴς σε παραδώσει τῷ
 59 πράκτορι, καὶ ὁ πράκτωρ σε βαλεῖ εἰς φυλακὴν. λέγω
 σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν ἕως καὶ τὸ ἔσχατον λεπτὸν
 ἀποδῷς.

- 1 Παρήσαν δὲ τινες ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ ἀπαγγέλλοντες
 αὐτῷ περὶ τῶν Γαλιλαίων ὧν τὸ αἷμα Πειλάτος ἔμιξεν
- 2 μετὰ τῶν θυσιῶν αὐτῶν. καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς
 Δοκεῖτε ὅτι οἱ Γαλιλαῖοι οὗτοι ἁμαρτωλοὶ παρὰ πάν-
 τας τοὺς Γαλιλαίους ἐγένοντο, ὅτι ταῦτα πεπόνθασιν;
- 3 οὐχί, λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἂν μὴ μετανοήτε πάντες ὁμοίως
- 4 ἀπολείσθε. ἡ ἐκεῖνοι οἱ δέκα ὀκτὼ ἐφ' οὓς ἔπαισεν ὁ
 πύργος ἐν τῷ Σιλωὰμ καὶ ἀπέκτεινεν αὐτούς, δοκεῖτε ὅτι αὐ-

τοὶ ὀφειλέται ἐγένοντο παρὰ πάντας τοὺς ἀνθρώπους τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλήμ· οὐχί, λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἐὰν μὴ 5
 ᾿μετανοήσητε ᾿ πάντες ὡσαύτως ἀπολείσθε. *E- 6

λεγεν δὲ ταύτην τὴν παραβολήν. Συκὴν εἶχέν τις πεφυτευμένην ἐν τῷ ἀμπελῶνι αὐτοῦ, καὶ ἦλθεν ζητῶν καρπὸν ἐν αὐτῇ καὶ οὐχ εὔρεν. εἶπεν δὲ πρὸς τὸν ἀμπελουργόν Ἰδοὺ τρία ἔτη ἀφ' οὗ ἔρχομαι ζητῶν καρπὸν ἐν τῇ συκῇ ταύτῃ καὶ οὐχ εὐρίσκω· ἔκκοψον αὐτήν· ἵνα τί καὶ τὴν γῆν καταργεῖ; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς λέγει αὐτῷ Κύριε, 8
 ἄφες αὐτήν καὶ τοῦτο τὸ ἔτος, ἕως ὅτου σκάψω περὶ αὐτὴν καὶ βάλῃ κόπρια· καὶ μὲν ποιήσῃ καρπὸν εἰς τὸ μέλλον— 9
 εἰ δὲ μήγε, ἐκκόψεις αὐτήν.

*Ὦν δὲ διδάσκων ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν ἐν τοῖς σάββα- 10
 σιν. καὶ ἰδοὺ γυνὴ πνεῦμα ἔχουσα ἀσθενείας ἔτη δέκα 11
 ὀκτώ, καὶ ἦν συνκλύπτουσα καὶ μὴ δυναμένη ἀνακύβαι εἰς τὸ παντελές. ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς προσεφώνησεν καὶ 12
 εἶπεν αὐτῇ Γύναι, ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σου, καὶ 13
 ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας· καὶ παραχρῆμα ἀνωρθώθη, καὶ ἐδόξαζεν τὸν θεόν. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος, ἀγα- 14
 νακτῶν ὅτι τῷ σαββάτῳ ἐθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγεν τῷ ὄχλῳ ὅτι *Εἰς ἡμέραι εἰσὶν ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι· ἐν αὐταῖς οὖν ἐρχόμενοι θεραπεύεσθε καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββά-
 του. ἀπεκρίθη δὲ αὐτῷ ὁ κύριος καὶ εἶπεν Ὑποκριταί, 15
 ἕκαστος ὑμῶν τῷ σαββάτῳ οὐ λύει τὸν βοῦν αὐτοῦ ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φάττης καὶ ᾿πάγων ᾿ ποτίζει; ταύτην δὲ 16
 θυγατέρα Ἀβραάμ οὔσαν, ἣν ἔδησεν ὁ Σατανᾶς ἰδοὺ δέκα καὶ ὀκτὼ ἔτη, οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου; Καὶ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ κατη- 17
 σχύνοντο πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρεν ἐπὶ πᾶσιν τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γινομένοις ὑπ' αὐ-
 τοῦ.

*Ἐλεγεν οὖν Τίνι ὁμοία ἐστὶν ἡ βασι- 18
 λεία τοῦ θεοῦ, καὶ τίνι ὁμοιώσω αὐτήν; ὁμοία ἐστὶν κόκκῳ 19
 σινάπεως, ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἔβαλεν εἰς κήπον ἑαυτοῦ,

- καὶ ἠΰξησεν καὶ ἐγένετο εἰς δένδρον, καὶ τὰ πτερινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ.
- 20 Καὶ πάλιν εἶπεν Τίνι ὁμοιώσω τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ;
 21 ὁμοία ἐστὶν ζύμῃ, ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἔκρυψεν εἰς ἀλεύρου σάατα τρία ἕως οὗ ἐξυμώθη ὅλον.
- 22 Καὶ διεπορεύετο κατὰ πόλεις καὶ κώμας διδάσκων καὶ
 23 πορείαν ποιούμενος εἰς Ἱεροσόλυμα. Εἶπεν δέ τις αὐτῷ
 Κύριε, εἰ ὀλίγοι οἱ σωζόμενοι; ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτοῦς
 24 Ἀγωνίζεσθε εἰσελθεῖν διὰ τῆς στενῆς θύρας, ὅτι πολλοί,
 λέγω ὑμῖν, ζητήσουσιν εἰσελθεῖν καὶ οὐκ ἰσχύσουσιν,
 25 ἀφ' οὗ ἂν ἐγερθῇ ὁ οἰκοδεσπότης καὶ ἀποκλείσῃ τὴν θύραν,
 καὶ ἄρξῃσθε ἕξω ἐστάναι καὶ κρούειν τὴν θύραν λέγοντες
 Κύριε, ἀνοιξον ἡμῖν· καὶ ἀποκριθεὶς ἐρεῖ ὑμῖν Οὐκ οἶδα
 26 ὑμᾶς πόθεν ἐστέ. τότε ἄρξεσθε λέγειν Ἐφάγομεν
 ἐνώπιόν σου καὶ ἐπίομεν, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν ἐδί-
 27 δαξας· καὶ ἐρεῖ λέγων ὑμῖν Οὐκ οἶδα πόθεν ἐστέ· ἀπό-
 28 στητε ἀπ' ἐμοῦ, πάντες ἐργάται ἀδικίας. Ἐκεῖ ἔσται
 ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων, ὅταν ὕψησθε
 Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ καὶ πάντας τοὺς προφῆτας
 ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ, ὑμᾶς δὲ ἐκβαλλομένους ἕξω.
- 29 καὶ ἤξουσιν ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ ἀγνῶτων καὶ ἀπὸ βορρᾶ
 30 καὶ νότου καὶ ἀνακλιθήσονται ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ. καὶ
 ἰδοὺ εἰσὶν ἔσχατοι οἱ ἔσονται πρῶτοι, καὶ εἰσὶν πρῶτοι οἱ
 31 ἔσονται ἔσχατοι. Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ προσήλθαν
 τινες Φαρισαῖοι λέγοντες αὐτῷ Ἐξέλθε καὶ πορεύου
 32 ἐντεῦθεν, ὅτι Ἡρώδης θέλει σε ἀποκτεῖναι. καὶ εἶπεν
 αὐτοῖς Πορευθέντες εἵπατε τῇ ἀλώπεκι ταύτῃ Ἴδοὺ
 ἐκβάλλω δαιμόνια καὶ ἰάσεις ἀποτελῶ σήμερον καὶ αὔριον,
 33 καὶ τῇ τρίτῃ τελειοῦμαι. πλὴν δεῖ με σήμερον καὶ αὔριον
 καὶ τῇ ἐχομένῃ πορεύεσθαι, ὅτι οὐκ ἐνδέχεται προφήτην
 34 ἀπολέσθαι ἕξω Ἱερουσαλήμ. Ἱερουσαλήμ Ἱερουσαλήμ,
 ἣ ἀποκτείνουσα τοὺς προφῆτας καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς
 ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν, — ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυνάξει

τὰ τέκνα σου ὃν τρόπον ὄρνις τὴν ἑαυτῆς νοσσιὰν ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ἠθελήσατε. ἰδοὺ ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὧν ἔσονται υἱοὶ. λέγω [δὲ] ὑμῖν, οὐ μὴ ἴδητέ με ἕως ἔπτητε

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς οἶκόν τινος τῶν ἀρχόντων [τῶν] Φαρισαίων σαββάτῳ φαγεῖν ἄρτον καὶ αὐτοὶ ἦσαν παρατηρούμενοι αὐτόν. καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπός τις ἦν ὑδρωπικός ἐμπροσθεν αὐτοῦ. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς τοὺς νομικοὺς καὶ Φαρισαίους λέγων Ὁ ἐξέστιν τῷ σαββάτῳ θεραπεύσαι ἢ οὐ; οἱ δὲ ἡσύχασαν. καὶ ἐπιλαβόμενος ἰάσατο αὐτὸν καὶ ἀπέλυσεν. καὶ πρὸς αὐτοὺς εἶπεν Τί νος ὑμῶν υἱὸς ἢ βοῦς εἰς φρέαρ πεσεῖται, καὶ οὐκ εὐθέως ἀνασπάσει αὐτὸν ἐν ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου; καὶ οὐκ ἴσχυον ἀνταποκριθῆναι πρὸς ταῦτα.

Ἐλεγεν δὲ πρὸς τοὺς κεκλημένους παραβολὴν, ἐπέχων πῶς τὰς πρωτοκλισίας ἐξελέγοντο, λέγων πρὸς αὐτοὺς Ὅταν κληθῇς ὑπὸ τινος εἰς γάμους, μὴ κατακλιθῇς εἰς τὴν πρωτοκλισίαν, μὴ ποτε ἐντιμότερός σου ἢ κεκλημένος ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ἐλθὼν ὁ σὲ καὶ αὐτὸν καλέσας ἐρεῖ σοι Δὸς τούτῳ τόπον, καὶ τότε ἄρξῃ μετὰ αἰσχύνης τὸν ἔσχατον τόπον κατέχειν. ἀλλ' ὅταν κληθῇς πορευθεὶς ἀνάπεσε εἰς τὸν ἔσχατον τόπον, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ὁ κεκληκὼς σε ἐρεῖ σοι Φίλε, προσανάβηθι ἀνώτερον· τότε ἔσται σοι δόξα ἐνώπιον πάντων τῶν συνανακειμένων σοι. ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται καὶ ὁ ταπεινὸς ἑαυτὸν ὑψωθήσεται.

Ἐλεγεν δὲ καὶ τῷ κεκληκότι αὐτόν Ὅταν ποιῇς ἄριστον ἢ δεῖπνον, μὴ φώνει τοὺς φίλους σου μηδὲ τοὺς ἀδελφούς σου μηδὲ τοὺς συγγενεῖς σου μηδὲ γείτονας πλουσίους, μὴ ποτε καὶ αὐτοὶ ἀντικαλέσωσίν σε καὶ γένηται ἀνταπόδομά σοι. ἀλλ' ὅταν δοχὴν ποιῇς, κάλει πτωχοὺς, ἀναπεύρους, χωλοὺς, τυφλοὺς· καὶ μακάριος ἔσῃ, ὅτι οὐκ ἔχουσιν ἀνταποδοῦναί σοι, ἀνταποδοθήσεται γάρ σοι ἐν τῇ ἀναστά-

- 15 σει τῶν δικαίων. Ακούσας δέ τις τῶν συνανα-
 κειμένων ταῦτα εἶπεν αὐτῷ Μακάριος ὅστις φάγεται
 16 ἄρτον ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ Ἄν-
 θρωπός τις ἐποiei δεῖπνον μέγα, καὶ ἐκάλεσεν πολλούς,
 17 καὶ ἀπέστειλεν τὸν δούλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δεῖπνου εἰ-
 πεῖν τοῖς κεκλημένοις Ἔρχεσθε ὅτι ἤδη ἔτοιμά ἔστιν.
 18 καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς πάντες παραιτεῖσθαι. ὁ πρῶτος
 εἶπεν αὐτῷ Ἀγρὸν ἠγόρασα καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξελθὼν
 19 ἰδεῖν αὐτόν· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον. καὶ ἕτερος
 εἶπεν Ζεύγη βοῶν ἠγόρασα πέντε καὶ πορεύομαι δοκιμά-
 20 σαι αὐτά· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον. καὶ ἕτερος
 εἶπεν Γυναῖκα ἔγνημα καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι ἐλθεῖν.
 21 καὶ παραγενόμενος ὁ δούλος ἀπήγγειλεν τῷ κυρίῳ αὐτοῦ
 ταῦτα. τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης εἶπεν τῷ δούλῳ
 αὐτοῦ Ἐξελθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ ῥύμας τῆς
 πόλεως, καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀναπεύρους καὶ τυφλοὺς καὶ
 22 χωλοὺς εἰσάγαγε ὧδε. καὶ εἶπεν ὁ δούλος Κύριε, γέ-
 23 γονεν ὁ ἐπέταξας, καὶ ἔτι τόπος ἐστίν. καὶ εἶπεν ὁ κύριος
 πρὸς τὸν δούλον Ἐξελθε εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμοὺς καὶ
 24 ἀνάγκασον εἰσελθεῖν, ἵνα γεμισθῇ μου ὁ οἶκος· λέγω γὰρ
 ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν κεκλημένων γεύσε-
 ταί μου τοῦ δεῖπνου.
- 25 Συνεπορεύοντο δὲ αὐτῷ ὄχλοι πολλοί, καὶ στραφεὶς
 26 εἶπεν πρὸς αὐτούς Εἴ τις ἔρχεται πρὸς με καὶ οὐ μισεῖ
 τὸν πατέρα ἑαυτοῦ καὶ τὴν μητέρα καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ
 τέκνα καὶ τοὺς ἀδελφούς καὶ τὰς ἀδελφάς, ἔτι τε καὶ τὴν
 27 ψυχὴν ἑαυτοῦ, οὐ δύναται εἶναί μου μαθητής. ὅστις
 οὐ βαστάζει τὸν σταυρὸν ἑαυτοῦ καὶ ἔρχεται ὀπίσω μου,
 28 οὐ δύναται εἶναί μου μαθητής. τίς γὰρ ἐξ ὑμῶν θέλων
 πύργον οἰκοδομῆσαι οὐχὶ πρῶτον καθίσας ψηφίζει τὴν
 29 δαπάνην, εἰ ἔχει εἰς ἀπαρτισμόν; ἵνα μή ποτε θέντος αὐτοῦ
 θεμέλιον καὶ μὴ ἰσχύοντος ἐκτελέσαι πάντες οἱ θεωροῦντες
 30 ἄρξωνται αὐτῷ ἐμπαίξειν λέγοντες ὅτι Οὗτος ὁ ἄνθρω-

προς ἤρξατο οἰκοδομεῖν καὶ οὐκ ἴσχυσεν ἐκτελέσαι. ἡ τίς 31
 βασιλεὺς πορευόμενος ἐτέρῳ βασιλεῖ συμβαλεῖν εἰς πόλε-
 μον οὐχὶ καθίσας πρῶτον βουλευέσεται εἰ δυνατός ἐστιν ἐν
 δέκα χιλιάσιν ὑπαντῆσαι τῷ μετὰ εἴκοσι χιλιάδων ἐρχο-
 μένῳ ἐπ' αὐτόν; εἰ δὲ μήγε, ἔτι αὐτοῦ πόρρω ὄντος πρε- 32
 σβείαν ἀποστείλας ἐρωτᾷ «πρὸς» εἰρήνην. οὕτως οὖν πᾶς ἐξ 33
 ὑμῶν ὃς οὐκ ἀποτάσσεται πᾶσιν τοῖς ἑαυτοῦ ὑπάρχουσιν
 οὐ δύναται εἶναί μου μαθητής. Καλὸν οὖν τὸ ἅλας· ἐὰν 34
 δὲ καὶ τὸ ἅλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἀρτυθήσεται; οὔτε εἰς γῆν 35
 οὔτε εἰς κοπρίαν εὐθετόν ἐστιν· ἔξω βάλλουσιν αὐτό. Ὁ
 ἔχων ὅτα ἀκούειν ἀκουέτω.

Ἦσαν δὲ αὐτῷ ἐγγίζοντες πάντες οἱ τελῶναι καὶ οἱ ἁμαρ- 1
 τωλοὶ ἀκούειν αὐτοῦ. καὶ διεγόγγυζον οἱ τε Φαρισαῖοι καὶ 2
 οἱ γραμματεῖς λέγοντες ὅτι Οὗτος ἁμαρτωλοὺς προσδέ-
 χεται καὶ συνεσθίει αὐτοῖς. εἶπεν δὲ πρὸς αὐτοὺς τὴν 3
 παραβολὴν ταύτην λέγων Τίς ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἔχων 4
 ἑκατὸν πρόβατα καὶ ἀπολέσας ἐξ αὐτῶν ἓν οὐ καταλείπει
 τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ πορευέται ἐπὶ τὸ
 ἀπολωλὸς ἕως εὑρῇ αὐτό; καὶ εὕρὼν ἐπιτίθουσιν ἐπὶ τοὺς 5
 ὤμους αὐτοῦ χαίρων, καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον συνακαλεῖ 6
 τοὺς φίλους καὶ τοὺς γείτονας, λέγων αὐτοῖς Συγχάρητέ
 μοι ὅτι εὑρον τὸ πρόβατόν μου τὸ ἀπολωλός. λέγω ὑμῖν 7
 ὅτι οὕτως χαρὰ ἐν τῷ οὐρανῷ ἔσται ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ
 μετανοοῦντι ἢ ἐπὶ ἐνενήκοντα ἐννέα δικαίοις οὔτινες οὐ χρεῖαν
 ἔχουσιν μετανοίας. Ἡ τίς γυνὴ δραχμὰς ἔχουσα δέκα, ἐὰν 8
 ἀπολέσῃ δραχμὴν μίαν, οὐχὶ ἅπτει λύχνον καὶ σαροῖ τὴν
 οἰκίαν καὶ ζητεῖ ἐπιμελῶς ἕως οὗ εὑρῇ; καὶ εὐροῦσα συν- 9
 καλεῖ τὰς φίλας καὶ γείτονας λέγουσα Συγχάρητέ μοι
 ὅτι εὑρον τὴν δραχμὴν ἣν ἀπώλεσα. οὕτως, λέγω ὑμῖν, 10
 γίνεται χαρὰ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρ-
 τωλῷ μετανοοῦντι.

Εἶπεν δὲ Ὁ ἄνθρωπος τις 11
 εἶχεν δύο υἱούς. καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρί 12
 Πάτερ, δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας· ὁ δὲ διεῖ-

13 λεν αὐτοῖς τὸν βίον. καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν
 14 ἐκεῖ διεσκόρπισεν τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ζῶν ἀσώτως. δαπανή-
 15 σαντος δὲ αὐτοῦ πάντα ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὰ κατὰ τὴν
 16 χώραν ἐκείνην, καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι. καὶ πορευ-
 17 θεὶς ἐκολλήθη ἐνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης, καὶ
 18 ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ βόσκειν χοίρους· καὶ
 19 ἔπεθύμει χορτασθῆναι ἐκ τῶν κερατίων ὧν ἤσθιον οἱ χοῖροι,
 20 καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ. εἰς ἑαυτὸν δὲ ἔλθων ἔφη Πόσοι
 21 μίσθιοι τοῦ πατρός μου περισσεύονται ἄρτων, ἐγὼ δὲ λιμῷ
 22 ὦδε ἀπόλλυμαι· ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα
 23 μου καὶ ἐρῶ αὐτῷ Πάτερ, ἡμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ
 24 ἐνώπιόν σου, οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου· ποιήσόν
 25 με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου. Καὶ ἀναστὰς ἦλθεν πρὸς τὸν
 26 πατέρα ἑαυτοῦ. ἔτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπέχοντος εἶδεν
 27 αὐτὸν ὁ πατήρ αὐτοῦ καὶ ἐσπλαγχνίσθη καὶ δραμὼν ἐπέ-
 28 πεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.
 29 εἶπεν δὲ ὁ υἱὸς αὐτῷ Πάτερ, ἡμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν
 30 καὶ ἐνώπιόν σου, οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου [-ποι-
 31 ἡσόν με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου]. εἶπεν δὲ ὁ πατήρ
 32 πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ Ταχὺ ἐξενέγκατε στολὴν τὴν
 33 πρώτην καὶ ἐνδύσατε αὐτόν, καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν
 34 χεῖρα αὐτοῦ καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας, καὶ φέρετε τὸν
 35 μὸσχον τὸν σιτευτόν, θύσατε καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν,
 36 ὅτι οὗτος ὁ υἱὸς μου νεκρὸς ἦν καὶ ἠνέστη, ἦν ἀπολωλὼς
 37 καὶ εὗρέθη. Καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι. ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ
 38 ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισεν τῇ οἰκίᾳ,
 39 ἤκουσεν συμφωνίας καὶ χορῶν, καὶ προσκαλεσάμενος ἓνα
 40 τῶν παίδων ἐπυνθάνετο τί ἂν εἴη ταῦτα· ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ
 41 ὅτι Ὁ ἀδελφός σου ἦκει, καὶ ἔθυσεν ὁ πατήρ σου τὸν
 42 μὸσχον τὸν σιτευτόν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν.
 43 ὠργίσθη δὲ καὶ οὐκ ἤθελεν εἰσελθεῖν. ὁ δὲ πατήρ αὐτοῦ
 44 ἐξελθὼν παρεκάλει αὐτόν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν τῷ πατρὶ

αὐτοῦ Ἰδοὺ τοσαῦτα ἔτη δουλεύω σοι καὶ οὐδέποτε ἐν-
τολήν σου παρήλθον, καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον ἵ-
να μετὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ· ὅτε δὲ ὁ υἱός σου 30
οὗτος ὁ καταφαγὼν σου τὸν βίον μετὰ ἑπορευομένων ἦλθεν,
ἔβυσας αὐτῷ τὸν σιτευτὸν μόσχον. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ 31
Τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ σὰ
ἐστίν· εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφός 32
σου οὗτος νεκρὸς ἦν καὶ ἔζησεν, καὶ ἀπολωλὼς καὶ εὐρέ-
θη.

Ἔλεγεν δὲ καὶ πρὸς τοὺς μαθητάς Ἄνθρωπός τις ἦν 1
πλουσίος ὃς εἶχεν οἰκονόμον, καὶ οὗτος διεβλήθη αὐτῷ ὡς
διασκυρπίζων τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ. καὶ φωνήσας αὐτὸν 2
εἶπεν αὐτῷ Τί τοῦτο ἀκούω περὶ σοῦ; ἀπόδος τὸν λόγον
τῆς οἰκονομίας σου, σὺ γὰρ δύνῃ ἔτι οἰκονομεῖν. εἶπεν 3
δὲ ἐν ἑαυτῷ ὁ οἰκονόμος Τί ποιήσω ὅτι ὁ κύριός μου
ἀφαιρεῖται τὴν οἰκονομίαν ἀπ' ἐμοῦ; σκάπτειν οὐκ ἰσχύω,
ἐπαιτεῖν αἰσχύνομαι· ἔγνω τί ποιήσω, ἵνα ὅταν μεταστα- 4
θῶ ἐκ τῆς οἰκονομίας δέξωνταί με εἰς τοὺς οἴκους ἑαυτῶν.
καὶ προσκαλεσάμενος ἕνα ἕκαστον τῶν χρεοφιλετῶν τοῦ 5
κυρίου ἑαυτοῦ ἔλεγεν τῷ πρώτῳ Πόσον ὀφείλεις τῷ
κυρίῳ μου; ὁ δὲ εἶπεν Ἑκατὸν βάτους ἐλαίου· ὁ δὲ 6
εἶπεν αὐτῷ Δέξαι σου τὰ γράμματα καὶ καθίσας ἑταχέως
γράψον πεντήκοντα. ἔπειτα ἐτέρῳ εἶπεν Σὺ δὲ πόσον 7
ὀφείλεις; ὁ δὲ εἶπεν Ἑκατὸν κόρους σίτου· λέγει αὐ-
τῷ Δέξαι σου τὰ γράμματα καὶ γράψον ὀγδοήκοντα.
καὶ ἐπήνεσεν ὁ κύριος τὸν οἰκονόμον τῆς ἀδικίας ὅτι φρονί- 8
μως ἐποίησεν· ὅτι οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου φρονιμώτεροι
ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτός εἰς τὴν γενεὰν τὴν ἑαυτῶν
εἰσίν. Καὶ ἐγὼ ὑμῖν λέγω, ἑαυτοῖς ποιήσατε φίλους 9
ἐκ τοῦ μαμωνᾶ τῆς ἀδικίας, ἵνα ὅταν ἐκλήπῃ δέξωνται ὑμᾶς
εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς. ὁ πιστὸς ἐν ἐλαχίστῳ καὶ ἐν 10
πολλῷ πιστὸς ἐστίν, καὶ ὁ ἐν ἐλαχίστῳ ἄδικος καὶ ἐν πολ-
λῷ ἄδικός ἐστιν. εἰ οὖν ἐν τῷ ἀδίκῳ μαμωνᾷ πιστοὶ 11

12 οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ἀληθινὸν τίς ὑμῖν πιστεύσει; καὶ εἰ ἐν
 τῷ ἄλλοτρίῳ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ἡμέτερον τίς δώσει
 13 ὑμῖν; Οὐδεὶς οἰκέτης δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεύειν· ἢ
 γὰρ τὸν ἓνα μισήσει καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει, ἢ ἐνὸς
 ἀνθέξεται καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει. οὐ δύνασθε θεῷ
 14 δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ. *Ἦκουον δὲ ταῦτα πάν-
 τα οἱ Φαρισαῖοι φιλάργυροι ὑπάρχοντες, καὶ ἐξεμυκτήρι-
 15 ζον αὐτόν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ὑμεῖς ἐστὲ οἱ δικαιοῦντες
 ἑαυτοὺς ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, ὁ δὲ θεὸς γινώσκει τὰς
 καρδίας ὑμῶν· ὅτι τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλὸν βδέλυγμα ἐνω-
 16 πιον τοῦ θεοῦ. Ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται μέχρι Ἰωάννου
 ὑπὸ τότε ἢ βασιλεία τοῦ θεοῦ εὐαγγελίζεται καὶ πᾶς εἰς
 17 αὐτὴν βιάζεται. Εὐκοπώτερον δὲ ἐστὶν τὸν οὐρανὸν καὶ
 τὴν γῆν παρελθεῖν ἢ τοῦ νόμου ἑμίαν κερέαν πεσεῖν.
 18 Πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ γαμῶν ἑτέραν
 μοιχεύει, καὶ ὁ ἀπολελυμένην ἀπὸ ἀνδρὸς γαμῶν μοι-
 19 χεύει. *Ἀνθρωπος δὲ τις ἦν πλούσιος, καὶ ἐνε-
 διδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον εὐφραινόμενος καθ' ἡμέ-
 20 ραν λαμπρῶς. πτωχὸς δὲ τις ὀνόματι Λάζαρος ἐβέβλητο
 21 πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτοῦ εἰλκωμένος καὶ ἐπιθυμῶν χορτα-
 σθῆναι ἀπὸ τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλου-
 σίου· ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἐπέλειχον τὰ ἔλκη
 22 αὐτοῦ. ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχὸν καὶ ἀπενεχθῆναι
 αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον Ἀβραάμ· ἀπέ-
 23 θανεν δὲ καὶ ὁ πλούσιος καὶ ἐτάφη. καὶ ἐν τῷ ᾄδι
 ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, ὑπάρχων ἐν βασάνοις,
 ὁρᾷ Ἀβραάμ ἀπὸ μακρόθεν καὶ Λάζαρον ἐν τοῖς κόλ-
 24 ποις αὐτοῦ. καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπεν Πάτερ Ἀβραάμ,
 ἐλέησόν με καὶ πέμψον Λάζαρον ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ
 δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου,
 25 ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ. εἶπεν δὲ Ἀβραάμ Τέ-
 κνον, μνήσθητι ὅτι ἀπέλαβες τὰ ἀγαθὰ σου ἐν τῇ ζωῇ
 σου, καὶ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακά· νῦν δὲ ὧδε παρακαλεῖ-

ται σὺ δὲ ὀδυνᾶσαι. καὶ ἐν πᾶσι τούτοις μεταξύ ἡμῶν 26
καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα ἐστήρικται, ὅπως οἱ θέλοντες δια-
βῆναι ἔνθεν πρὸς ὑμᾶς μὴ δύνωνται, μηδὲ ἐκεῖθεν πρὸς
ἡμᾶς διαπερῶσιν. εἶπεν δέ 'Ερωτῶ σε οὖν, πάτερ, ἵνα 27
πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου, ἔχω γὰρ πέντε 28
ἀδελφούς, ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ
ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον τούτον τῆς βασάνου. λέγει δὲ 29
'Αβραάμ 'Εχουσι Μωυσέα καὶ τοὺς προφῆτας· ἀκου-
σάτωσαν αὐτῶν. ὁ δὲ εἶπεν Οὐχί, πάτερ 'Αβραάμ, 30
ἀλλ' ἐάν τις ἀπὸ νεκρῶν πορευθῇ πρὸς αὐτοὺς μετανοή-
σουσιν. εἶπεν δὲ αὐτῷ Εἰ Μωυσέως καὶ τῶν προφητῶν 31
οὐκ ἀκούουσιν, οὐδ' ἐάν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ πεισθήσονται.

Εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ 'Ανένδεκτόν ἐστιν 1
τοῦ τὰ σκάνδαλα μὴ ἐλθεῖν, πλὴν οὐαὶ δι' οὗ ἔρχεται·
λυσιτελεῖ αὐτῷ εἰ λίθος μυλικὸς περίκειται περὶ τὸν τρά- 2
χηλον αὐτοῦ καὶ ἔρριπται εἰς τὴν θάλασσαν ἢ ἵνα σκανδα-
λίσῃ τῶν μικρῶν τούτων ἓνα. προσέχετε ἑαυτοῖς. ἐάν 3
ἁμάρτη ὁ ἀδελφός σου ἐπιτίμησον αὐτῷ, καὶ ἐὰν μετανοή-
σῃ ἄφες αὐτῷ· καὶ ἐὰν ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἁμαρτήσῃ εἰς 4
σέ καὶ ἐπτάκις ἐπιστρέψῃ πρὸς σέ λέγων Μετανοῶ, ἀφή-
σεις αὐτῷ.

Καὶ εἶπαν οἱ ἀπόστολοι τῷ κυρίῳ 5
Πρόσθες ἡμῖν πίστιν. εἶπεν δὲ ὁ κύριος Εἰ ἔχετε πίστιν ὥς 6
κόκκον σινάπεως, ἐλέγετε ἂν τῇ συκαμίνῳ [ταύτῃ] 'Εκρι-
ζώθητι καὶ φυτεύθῃτι ἐν τῇ θαλάσσῃ· καὶ ὑπήκουσεν ἂν
ὑμῖν.

Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν δούλον ἔχων ἀροτριῶντα 7
ἢ ποιμαίνοντα, ὃς εἰσελθόντι ἐκ τοῦ ἀγροῦ ἐρεῖ αὐτῷ Εὐ-
θέως παρελθὼν ἀνάπεσε, ἀλλ' οὐχὶ ἐρεῖ αὐτῷ 'Ετοίμα- 8
σον τί δειπνήσω, καὶ περιζωσάμενος διακόνει μοι ἕως
φάγω καὶ πίω, καὶ μετὰ ταῦτα φάγεσαι καὶ πίεσαι σύ;
μὴ ἔχει χάριν τῷ δούλῳ ὅτι ἐποίησεν τὰ διαταχθέντα; 9
οὕτως καὶ ὑμεῖς, ὅταν ποιήσῃτε πάντα τὰ διαταχθέντα 10
ὑμῖν, λέγετε ὅτι Δοῦλοι ἀχρεῖοί ἐσμεν, ὁ ὠφείλομεν

ποιῆσαι πεποιθήκαμεν.

11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ
 12 αὐτὸς διήρχετο διὰ μέσον Σαμαρίας καὶ Γαλιλαίας. Καὶ
 εἰσερχομένου αὐτοῦ εἰς τινα κώμην ἠπῆνθησαν ἑξήκα
 13 λεπροὶ ἄνδρες, οἱ ἠνέστησαν πόρρωθεν· καὶ αὐτοὶ ἦσαν
 14 φωνὴν λέγοντες Ἰησοῦ ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς. καὶ
 ἰδὼν εἶπεν αὐτοῖς Πορευθέντες ἐπιδείξτε ἑαυτοὺς τοῖς
 ἱερεῦσιν. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτοὺς ἐκαθαρίστη-
 15 σαν. εἰς δὲ ἐξ αὐτῶν, ἰδὼν ὅτι ἰάθη, ὑπέστρεψεν μετὰ
 16 φωνῆς μεγάλης δοξάζων τὸν θεόν, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον
 παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ εὐχαριστῶν αὐτῷ· καὶ αὐτὸς ἦν
 17 Σαμαρεΐτης. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν Οὐχ οἱ ἑξήκα
 18 ἐκαθαρίσθησαν; οἱ [δὲ] ἐννέα ποῦ; οὐχ εὐρέθησαν ὑποστρέ-
 ψαντες δοῦναι δόξαν τῷ θεῷ εἰ μὴ ὁ ἄλλογενὴς οὗτος;
 19 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀναστὰς πορεύου· ἡ πίστις σου σέσω-
 κέν σε.
 20 Ἐπερωτηθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν Φαρισαίων πότε ἔρχεται ἡ
 βασιλεία τοῦ θεοῦ ἀπεκρίθη αὐτοῖς καὶ εἶπεν Οὐκ ἔρχε-
 21 ται ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ μετὰ παρατηρήσεως, οὐδὲ ἐρου-
 σιν Ἰδοὺ ὧδε ἢ Ἐκεῖ· ἰδοὺ γὰρ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ
 22 ἐντὸς ὑμῶν ἐστίν. Εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητάς
 Ἐλεύσονται ἡμέραι ὅτε ἐπιθυμᾶτε μίαν τῶν ἡμερῶν τοῦ
 23 υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἰδεῖν καὶ οὐκ ὄψεσθε. καὶ ἐρουσιν ὑμῖν
 Ἰδοὺ ἔκει ἢ Ἰδοὺ ὧδε· μὴ [ἀπέλθῃτε μηδὲ] διώξῃτε.
 24 ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἀστράπτουσα ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐρα-
 νὸν εἰς τὴν ὑπ' οὐρανὸν λάμπει, οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ
 25 ἀνθρώπου. πρῶτον δὲ δεῖ αὐτὸν πολλὰ παθεῖν καὶ ἀπο-
 26 δοκιμασθῆναι ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης. καὶ καθὼς ἐγένετο
 ἐν ταῖς ἡμέραις Νῶε, οὕτως ἔσται καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ
 27 υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· ἥσθιον, ἔπινον, ἐγάμου, ἐγαμίζοντο,
 ἄχρι ἧς ἡμέρας εἰσῆλθεν Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν, καὶ
 28 ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντας. ὁμοίως

καθὼς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Δώτ· ἥσθιον, ἔπινον, ἡγό-
 ραζον, ἐπώλουν, ἐφύτευον, ᾠκοδόμουν· ἥ δὲ ἡμέρα ἐξῆλθεν 29
 Δώτ ἀπὸ Σοδόμων, ἔβρεξεν πῦρ καὶ θεῖον ἀπ' οὐρανοῦ
 καὶ ἀπώλεσεν ᾠπάντας· κατὰ τὰ αὐτὰ ἔσται ἡ ἡμέρα ὃ 30
 υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀποκαλύπτεται. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ 31
 ὃς ἔσται ἐπὶ τοῦ θώματος καὶ τὰ σκευὴ αὐτοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ,
 μὴ καταβάτω ἀραι αὐτά, καὶ ὃ ἐν ἀγρῷ ὁμοίως μὴ ἐπι-
 στρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω. μνημονεύετε τῆς γυναικὸς Δώτ. 32
 ὃς ἐὰν ζητήσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ περιποιήσασθαι ἀπολέσει 33
 αὐτήν, ὃς δ' ἂν ἀπολέσει ζωογονήσῃ αὐτήν. λέγω ὑμῖν, 34
 ταύτῃ τῇ νυκτὶ ἔσονται δύο ἐπὶ κλίνης [μίας], ὃ εἰς παρα-
 λημφθήσεται καὶ ὃ ἕτερος ἀφεθήσεται· ἔσονται δύο ἀλή- 35
 θυναι ἐπὶ τὸ αὐτό, ἡ μία παραλημφθήσεται ἡ δὲ ἑτέρα
 ἀφεθήσεται. καὶ ἀποκριθέντες λέγουσιν αὐτῷ Ποῦ, κύ- 37
 ριε; ὃ δὲ εἶπεν αὐτοῖς Ὅπου τὸ σῶμα, ἐκεῖ καὶ οἱ αἰετοὶ
 ἐπισυναχθήσονται.

Ἔλεγεν δὲ παραβολὴν αὐτοῖς πρὸς τὸ δεῖν πάντοτε 1
 προσεύχεσθαι αὐτοὺς καὶ μὴ ἐγκακεῖν, λέγων Κριτὴς τις 2
 ἦν ἐν τινὶ πόλει τὸν θεὸν μὴ φοβούμενος καὶ ἀνθρώπων
 μὴ ἐντρεπόμενος. χήρα δὲ ἦν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ καὶ 3
 ἦρχετο πρὸς αὐτὸν λέγουσα Ἐκδίκησόν με ἀπὸ τοῦ ἀν-
 τιδίκου μου. καὶ οὐκ ἤθελεν ἐπὶ χρόνον, μετὰ ταῦτα δὲ 4
 εἶπεν ἐν ἑαυτῷ Εἰ καὶ τὸν θεὸν οὐ φοβοῦμαι οὐδὲ ἀν-
 θρώπων ἐντρέπομαι, διὰ γε τὸ παρέχειν μοι κόπον τὴν 5
 χήραν ταύτην ἐκδικήσω αὐτήν, ἵνα μὴ εἰς τέλος ἐρχομένη
 ὑπωπιάξῃ με. Εἶπεν δὲ ὁ κύριος Ἀκούσατε τί ὁ κριτὴς 6
 τῆς ἀδικίας λέγει· ὃ δὲ θεὸς οὐ μὴ ποιήσῃ τὴν ἐκδίκησιν 7
 τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ τῶν βοώντων αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτός,
 καὶ μακροθυμεῖ ἐπ' αὐτοῖς; λέγω ὑμῖν ὅτι ποιήσει τὴν ἐκ- 8
 δίκησιν αὐτῶν ἐν τάχει. πλὴν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐλ-
 θὼν ἄρα εὕρήσει τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς;

Εἶπεν δὲ καὶ πρὸς τινὰς τοὺς πεποιθότας ἐφ' ἑαυτοῖς 9
 ὅτι εἰσὶν δίκαιοι καὶ ἐξουθενούντας τοὺς λοιποὺς τὴν παρα-

- 10 βολὴν ταύτην. Ἀνθρωποὶ δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν
 11 προσεύξασθαι, ὁ εἰς Φαρισαῖος καὶ ὁ ἕτερος τελώνης. ὁ
 Φαρισαῖος σταθεὶς ταῦτα πρὸς ἑαυτὸν προσηύχετο Ὁ
 θεός, εὐχαριστῶ σοι ὅτι οὐκ εἰμι ὡς οἱ λοιποὶ τῶν
 ἀνθρώπων, ἄρπαγες, ἄδικοι, μοιχοί, ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ τε-
 12 λώνης· νηστεύω δις τοῦ σαββάτου, ἀποδεκατεύω πάντα
 13 ὅσα κτῶμαι. ὁ δὲ τελώνης μακρόθεν ἑστὼς οὐκ ἤθελεν
 οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπάραι εἰς τὸν οὐρανόν, ἀλλ' ἔτυπτε
 τὸ στῆθος ἑαυτοῦ λέγων Ὁ θεός, ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρ-
 14 τῶν. λέγω ὑμῖν, κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος εἰς τὸν
 οἶκον αὐτοῦ παρ' ἐκείνου· ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπει-
 νωθήσεται, ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται.
- 15 Προσέφερον δὲ αὐτῷ καὶ τὰ βρέφη ἵνα αὐτῶν ἅπτηται·
 16 ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ ἐπετίμων αὐτοῖς. ὁ δὲ Ἰησοῦς προσ-
 εκαλέσατο [αὐτὰ] λέγων Ἀφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρὸς
 με καὶ μὴ κωλύετε αὐτά, τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασι-
 17 λεία τοῦ θεοῦ. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅς ἂν μὴ δέξηται τὴν
 βασιλείαν τοῦ θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν.
- 18 Καὶ ἐπηρώτησέν τις αὐτὸν ἄρχων λέγων Διδάσκαλε
 19 ἀγαθέ, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; εἶπεν δὲ
 αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ
 20 μὴ εἰς [ὁ] θεός. τὰς ἐντολάς οἶδας Μὴ μοιχεύῃς, Μὴ
 φονεύῃς, Μὴ κλέψῃς, Μὴ ψευδομαρτυρή-
 21 σῃς, Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα. ὁ δὲ
 22 εἶπεν Ταῦτα πάντα ἐφύλαξα ἐκ νεότητος. ἀκούσας δὲ ὁ
 Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ Ἔτι ἐν σοὶ λείπει πάντα ὅσα ἔχεις
 πώλησον καὶ διάδος πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν [τοῖς]
 23 οὐρανοῖς, καὶ δεῦρο ἀκολουθεῖ μοι. ὁ δὲ ἀκούσας ταῦτα
 24 περίλυπος ἐγενήθη, ἦν γὰρ πλούσιος σφόδρα. Ἰδὼν δὲ
 25 αὐτὸν [ὁ] Ἰησοῦς εἶπεν Πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα
 ἔχοντες εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσπορεύονται· εὐκο-
 πώτερον γὰρ ἐστὶν κάμηλον διὰ τρήματος βελόνης εἰσελ-
 θεῖν ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν.

εἶπαν δὲ οἱ ἀκούσαντες Καὶ τίς δύναται σωθῆναι; ὁ δὲ ²⁶
 εἶπεν Τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις δυνατὰ παρὰ τῷ θεῷ ²⁷
 ἐστίν.

Εἶπεν δὲ ὁ Πέτρος Ἴδου ἡμεῖς ἀφέν- ²⁸
 τες τὰ ἴδια ἠκολουθήσαμεν σοι. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς Ἀμὴν ²⁹
 λέγω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς ἔστιν ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν ἢ γυναῖκα ἢ
 ἀδελφούς ἢ γονεῖς ἢ τέκνα εἵνεκεν τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ,
 ὃς οὐχὶ μὴ ᾿λάβῃ πολλὰ πλάσιονα ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ³⁰
 καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζῶν αἰώνιον.

Παραλαβὼν δὲ τοὺς δώδεκα εἶπεν πρὸς αὐτούς Ἴδου ³¹
 ἀναβαίνομεν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ τελεσθήσεται πάντα τὰ
 γεγραμμένα διὰ τῶν προφητῶν τῷ υἱῷ τοῦ ἀνθρώπου·
 παραδοθήσεται γὰρ τοῖς ἔθνεσιν καὶ ἐμπαιχθήσεται καὶ ³²
 ὑβρισθήσεται καὶ ἐμπτυσθήσεται, καὶ μαστιγώσαντες ³³
 ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναστήσε-
 ται. Καὶ αὐτοὶ οὐδὲν τούτων συνῆκαν, καὶ ἦν τὸ ῥῆμα ³⁴
 τοῦτο κεκρυμμένον ἀπ' αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐγίνωσκον τὰ λεγό-
 μενα.

Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἐγγίξειν αὐτὸν εἰς Ἱερειχὼ τυφλός ³⁵
 τις ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν ἐπαίτων. ἀκούσας δὲ ὄχλου ³⁶
 διαπορευομένου ἐπυνθάνετο τί ἔειπεν τοῦτο· ἀπήγγειλαν δὲ ³⁷
 αὐτῷ ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος παρέρχεται. καὶ ἐβόησεν ³⁸
 λέγων Ἰησοῦ υἱὲ Δαυεὶδ, ἐλέησόν με. καὶ οἱ προάγοντες ³⁹
 ἐπετίμων αὐτῷ ἵνα σιγήσῃ· αὐτὸς δὲ πολλῷ μᾶλλον ἔκρα-
 ζεν Υἱὲ Δαυεὶδ, ἐλέησόν με. σταθεὶς δὲ Ἰησοῦς ἐκέ- ⁴⁰
 λευσεν αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν. ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ
 ἐπηρώτησεν αὐτόν Τί σοι θέλεις ποιήσω; ὁ δὲ εἶ- ⁴¹
 πεν Κύριε, ἵνα ἀναβλέψω. καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ ⁴²
 Ἀνάβλεψον· ἡ πίστις σου σέσωκέν σε. καὶ παραχρῆ- ⁴³
 μα ἀνέβλεψεν, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ δοξάζων τὸν θεόν.
 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν ἔδωκεν αἶνον τῷ θεῷ.

Καὶ εἰσελθὼν διήρχετο τὴν Ἱερειχά. Καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ¹
 ὀνόματι καλούμενος Ζακχαῖος, καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης ²
 καὶ αὐτὸς πλούσιος· καὶ ἐζήτηε ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστιν, ³

καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν.
 4 καὶ προδραμῶν εἰς τὸ ἔμπροσθεν ἀνέβη ἐπὶ συκομορέαν
 5 ἵνα ἴδῃ αὐτόν, ὅτι ἐκείνης ἤμελλεν διέρχεσθαι. καὶ ὡς
 ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας [ὁ] Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς
 αὐτόν Ζακχαῖε, σπεύσας κατὰβηθι, σήμερον γὰρ ἐν τῷ
 6 οἴκῳ σου δεῖ με μέναι. καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ ὑπεδέ-
 7 ξατο αὐτὸν χαίρων. καὶ ἰδόντες πάντες διεγόγγυζον λέ-
 γοντες ὅτι Παρὰ ἁμαρτωλῷ ἀνδρὶ εἰσηλθεν καταλύσαι.
 8 σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος εἶπεν πρὸς τὸν κύριον Ἰδοὺ τὰ
 ἡμισία μου τῶν ὑπαρχόντων, κύριε, [τοῖς] πτωχοῖς δίδωμι,
 9 καὶ εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα ἀποδίδωμι τετραπλοῦν. εἶπεν
 δὲ πρὸς αὐτόν [ὁ] Ἰησοῦς ὅτι Σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ
 τούτῳ ἐγένετο, καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ [ἐστίν].
 10 ἦλθεν γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ΖΗΤῆσαι καὶ σῶσαι τὸ
 ἀπολωλός.

11 Ἀκουόντων δὲ αὐτῶν ταῦτα προσθεὶς εἶπεν παραβολὴν
 διὰ τὸ ἐγγὺς εἶναι Ἱερουσαλὴμ αὐτόν καὶ δοκεῖν αὐτοὺς ὅτι
 παραχρῆμα μέλλει ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἀναφαίνεσθαι.
 12 εἶπεν οὖν Ἄνθρωπός τις εὐγενὴς ἐπορεύθη εἰς χώραν
 13 μακρὰν λαβεῖν ἑαυτῷ βασιλείαν καὶ ὑποστρέψαι. καλέσας
 δὲ δέκα δούλους ἑαυτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς δέκα μνᾶς καὶ εἶπεν
 14 πρὸς αὐτοὺς πραγματεύεσθαι ἐν ᾧ ἔρχομαι. Οἱ δὲ πο-
 λῖται αὐτοῦ ἐμίσουν αὐτόν, καὶ ἀπέστειλαν πρεσβείαν
 ὀπίσω αὐτοῦ λέγοντες Οὐ θέλομεν τοῦτον βασιλεῦσαι
 15 ἐφ' ἡμᾶς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπανελθεῖν αὐτὸν λαβόντα
 τὴν βασιλείαν καὶ εἶπεν φωνηθῆναι αὐτῷ τοὺς δούλους
 τούτους οἷς δεδῶκε τὸ ἀργύριον, ἵνα γνοῖ τί διεπραγματεύ-
 16 σαντο. παρεγένετο δὲ ὁ πρῶτος λέγων Κύριε, ἡ μνᾶ
 17 σου δέκα προσηργάσατο μνᾶς. καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἐὐγε,
 ἀγαθὲ δοῦλε, ὅτι ἐν ἐλαχίστῳ πιστὸς ἐγένουν, ἴσθι ἐξουσίαν
 18 ἔχων ἐπάνω δέκα πόλεων. καὶ ἦλθεν ὁ δεῦτερος λέγων Ἡ
 19 μνᾶ σου, κύριε, ἐποίησεν πέντε μνᾶς. εἶπεν δὲ καὶ τού-
 20 τῳ Καὶ σὺ ἐπάνω γίνου πέντε πόλεων. καὶ ὁ ἕτερος

ἦλθεν λέγων Κύριε, ἰδοὺ ἡ μνᾶ σου ἣν εἶχον ἀποκειμένην ἐν σουδαρίῳ· ἐφοβούμην γάρ σε ὅτι ἄνθρωπος αὐστηρὸς εἶ, αἵρεις ὁ οὐκ ἔθηκας καὶ θερίζεις ὁ οὐκ ἔσπειρας. λέγει αὐτῷ Ἐκ τοῦ στόματός σου κρίνω σε, ²² πονηρὲ δοῦλε· ἤδεις ὅτι ἐγὼ ἄνθρωπος αὐστηρὸς εἰμι, αἵρων ὁ οὐκ ἔθηκα καὶ θερίζων ὁ οὐκ ἔσπειρα; καὶ διὰ τί ²³ οὐκ ἔδωκάς μου τὸ ἀργύριον ἐπὶ τράπεζαν; καὶ ἐλθὼν σὺν τόκῳ ἂν αὐτὸ ἔπραξα. καὶ τοῖς παρεστῶσιν εἶπεν ²⁴ Ἄρατε ἀπ' αὐτοῦ τὴν μνάν καὶ δότε τῷ τὰς δέκα μνᾶς ἔχοντι· — καὶ εἶπαν αὐτῷ Κύριε, ἔχει δέκα μνᾶς· — λέγω ²⁵ ὑμῖν ὅτι παντὶ τῷ ἔχοντι δοθήσεται, ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος καὶ ὁ ἔχει ἀρθήσεται. Πλὴν τοὺς ἐχθροὺς μου ²⁶ τούτους τοὺς μὴ θελήσαντάς με βασιλεῦσαι ἐπ' αὐτοὺς ἀγάγετε ὧδε καὶ κατασφάξατε αὐτοὺς ἔμπροσθέν μου. Καὶ ²⁸ εἰπὼν ταῦτα ἐπορεύετο ἔμπροσθεν ἀναβαίνων εἰς Ἱεροσόλυμα.

Καὶ ἐγένετο ὡς ἤγγισεν εἰς Βηθφαγὴ καὶ Βηθανιά ²⁹ πρὸς τὸ ὄρος τὸ καλούμενον Ἐλαιῶν, ἀπέστειλεν δύο τῶν μαθητῶν λέγων Ὑπάγετε εἰς τὴν κατέναντι κώμην, ἐν ᾗ ³⁰ εἰσπορευόμενοι εὕρησете πῶλον δεδεμένον, ἐφ' ὃν οὐδεὶς πώποτε ἀνθρώπων ἐκάθισεν, καὶ λύσαντες αὐτὸν ἀγάγετε. καὶ ἐάν τις ὑμᾶς ἐρωτᾷ Διὰ τί λύετε; οὕτως ἐρεῖτε ³¹ ὅτι Ὁ κύριος αὐτοῦ χρειάν ἔχει. ἀπελθόντες δὲ οἱ ἀπεσταλμένοι εὗρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς. λύνωντων δὲ αὐτῶν ³³ τὸν πῶλον εἶπαν οἱ κύριοι αὐτοῦ πρὸς αὐτοὺς Τί λύετε τὸν πῶλον; οἱ δὲ εἶπαν ὅτι Ὁ κύριος αὐτοῦ χρειάν ἔχει. ³⁴ καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐπιρίψαντες αὐτῶν ³⁵ τὰ ἱμάτια ἐπὶ τὸν πῶλον ἐπεβίβασαν τὸν Ἰησοῦν· πορευομένου δὲ αὐτοῦ ὑπεστρώνουν τὰ ἱμάτια ἑαυτῶν ἐν τῇ ³⁶ ὁδῷ. ἐγγίζοντος δὲ αὐτοῦ ἤδη πρὸς τῇ καταβάσει τοῦ ³⁷ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν ἤρξαντο ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν χαίροντες αἰνεῖν τὸν θεὸν φωνῇ μεγάλῃ περὶ πασῶν ὧν εἶδον δυνάμεων, λέγοντες

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος,
 ὁ βασιλεὺς, ἐν ὀνόματι Κυρίου·
 ἐν οὐρανῷ εἰρήνη
 καὶ δόξα ἐν ὑψίστοις.

- 39 Καὶ τινες τῶν Φαρισαίων ἀπὸ τοῦ ὄχλου εἶπαν πρὸς αὐ-
 40 τὸν Διδάσκαλε, ἐπιτίμησον τοῖς μαθηταῖς σου. καὶ
 ἀποκριθεὶς εἶπεν Λέγω ὑμῖν,¹ εἰάν οὗτοι σιωπήσουσιν,
 41 οἱ λίθοι κρᾶξουσιν. Καὶ ὡς ἤγγισεν, ἰδὼν τὴν
 42 πόλιν ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτήν, λέγων ὅτι Εἰ ἔγνως ἐν τῇ
 ἡμέρᾳ ταύτῃ καὶ σὺ τὰ πρὸς εἰρήνην— νῦν δὲ ἐκρύ-
 43 βη ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου. ὅτι ἤξουσιν ἡμέραι ἐπὶ σέ καὶ
 ἑπαρεμβαλοῦσιν² οἱ ἐχθροί σου χάρακά σοι καὶ περικυκλώ-
 44 σουσίν σε καὶ συνέξουσίν σε πάντοθεν, καὶ ἐδαφιοῦσίν σε
 καὶ τὰ τέκνα σου ἐν σοί, καὶ οὐκ ἀφήσουσιν λίθον ἐπὶ
 λίθον ἐν σοί, ἀνθ' ὧν οὐκ ἔγνως τὸν καιρὸν τῆς ἐπισκοπῆς
 45 σου. Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἱερὸν ἤρξατο ἐκβάλλ-
 46 λειν τοὺς πωλοῦντας, λέγων αὐτοῖς Γέγραπται Καὶ ἔσται
 ὁ οἶκός μου οἶκος προσεγγῆς, ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιή-
 σατε σπήλαιον ληστῶν.
- 47 Καὶ ἦν διδάσκων τὸ καθ' ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ· οἱ δὲ
 ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐζήτουν αὐτὸν ἀπολέσαι καὶ οἱ
 48 πρῶτοι τοῦ λαοῦ, καὶ οὐχ ἠύρισκον τὸ τί ποιήσωσιν, ὁ
 λαὸς γὰρ ἅπας ἐξεκρέμετο αὐτοῦ ἀκούων.

- 1 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν διδάσκοντος αὐτοῦ τὸν
 λαὸν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ εὐαγγελιζομένου ἐπέστησαν οἱ ἀρχιε-
 2 ρεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς σὺν τοῖς πρεσβυτέροις, καὶ εἶπαν λέ-
 γοντες πρὸς αὐτόν Εἰπὸν ἡμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποι-
 3 εῖς, ἢ τίς ἐστίν ὁ δούς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην. ἀποκριθεὶς
 δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς Ἐρωτήσω ὑμᾶς καὶ γὰρ λόγον, καὶ
 4 εἵπατέ μοι Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦν ἢ ἐξ
 5 ἀνθρώπων; οἱ δὲ συνελογίσαντο πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντες
 ὅτι Ἐάν εἴπωμεν Ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ Διὰ τί οὐκ ἐπι-

στεύσατε αὐτῷ; ἐὰν δὲ εἴπωμεν Ἐξ ἀνθρώπων, ὁ λαὸς 6
 ἅπας καταλιθάσει ἡμᾶς, πεπεισμένος γάρ ἐστιν Ἰωάνην
 προφήτην εἶναι· καὶ ἀπεκρίθησαν μὴ εἰδέμει πόθεν. καὶ 7
 ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξου-
 σία ταῦτα ποιῶ. Ἡρξάτο δὲ πρὸς τὸν λαὸν 9
 λέγειν τὴν παραβολὴν ταύτην Ἀνθρώπος ἐφύτευεν
 ἀμπελῶνα, καὶ ἐξέδετο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν
 χρόνους ἱκανοὺς. καὶ καιρῷ ἀπέστειλεν πρὸς τοὺς γεωργοὺς 10
 δούλον, ἵνα ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος δώσουσιν αὐτῷ.
 οἱ δὲ γεωργοὶ ἐξαπέστειλαν αὐτὸν δείραντες κενόν. καὶ 11
 προσέθετο ἕτερον πέμψαι δούλον· οἱ δὲ κάκεινον δείραντες
 καὶ ἀτιμάσαντες ἐξαπέστειλαν κενόν. καὶ προσέθετο τρίτον 12
 πέμψαι· οἱ δὲ καὶ τοῦτον τραυματίσαντες ἐξέβαλον. εἶπεν 13
 δὲ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος Τί ποιήσω; πέμψω τὸν υἱόν
 μου τὸν ἀγαπητόν· ἴσως τοῦτον ἐντραπήσουται. ἰδόντες 14
 δὲ αὐτὸν οἱ γεωργοὶ διελογίζοντο πρὸς ἀλλήλους λέγον-
 τες Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· ἀποκτείνωμεν αὐτόν, ἵνα
 ἡμῶν γένηται ἡ κληρονομία· καὶ ἐκβαλόντες αὐτὸν ἔξω 15
 τοῦ ἀμπελῶνος ἀπέκτειναν. τί οὖν ποιήσει αὐτοῖς ὁ κύρι-
 ος τοῦ ἀμπελῶνος; ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς 16
 τούτους, καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις. ἀκούσαντες δὲ
 εἶπαν Μὴ γένοιτο. ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐτοῖς εἶπεν Τί 17
 οὖν ἐστὶν τὸ γεγραμμένον τοῦτο

ΛΙΘΟΝ ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες,

οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας;

πᾶς ὁ πεσὼν ἐπ' ἐκείνον τὸν λίθον συνθλασθήσεται· ἐφ' ὃν 18
 δ' ἂν πέσῃ, λικμήσει αὐτόν. Καὶ ἐζήτησαν 19

οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ ἄρχιερεῖς ἐπιβαλεῖν ἐπ' αὐτόν τὰς
 χεῖρας ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, καὶ ἐφοβήθησαν τὸν λαόν, ἔγνω-
 σαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς εἶπεν τὴν παραβολὴν ταύτην.
 Καὶ παρατηρήσαντες ἀπέστειλαν ἐγκαθέτους ὑποκρινομέ- 20
 νους ἑαυτοὺς δικαίους εἶναι, ἵνα ἐπιλάβωνται αὐτοῦ λόγου,
 ὥστε παραδοῦναι αὐτόν τῇ ἀρχῇ καὶ τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ

- 21 ἡγεμόνος. καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν λέγοντες Διδάσκαλε,
 οἶδαμεν ὅτι ὀρθῶς λέγεις καὶ διδάσκεις καὶ οὐ λαμβάνεις
 22 πρόσωπον, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ διδάσκεις.
 23 ἔξεστιν ἡμᾶς Καίσαρι φόρον δοῦναι ἢ οὐ; κατανοήσας δὲ
 24 αὐτῶν τὴν πανουργίαν εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Δείξατέ μοι δηνά-
 ριον· τίνας ἔχει εἰκόνα καὶ ἐπιγραφὴν; οἱ δὲ εἶπαν Καί-
 25 σαρος. ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Τοῖνυν ἀπόδοτε τὰ Καί-
 26 σαρος Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ. καὶ οὐκ ἴσχυσαν
 ἐπιλαβέσθαι τοῦ ῥήματος ἐναντίον τοῦ λαοῦ, καὶ θαυμά-
 σαντες ἐπὶ τῇ ἀποκρίσει αὐτοῦ ἐσίγησαν.
 27 Προσελθόντες δὲ τινες τῶν Σαδδουκαίων, οἱ λέγοντες
 28 ἀνάστασιν μὴ εἶναι, ἐπηρώτησαν αὐτὸν λέγοντες Διδά-
 σκαλε, Μωυσῆς ἔγραψεν ἡμῖν, ἔάν τινος ἀδελφὸς ἀπο-
 θάνῃ ἔχων γυναῖκα, καὶ οὗτος ἄτεκνος ἦ, ἵνα λάβῃ ὁ
 ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα
 29 τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. ἐπτα οὖν ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ ὁ πρῶ-
 30 τος λαβὼν γυναῖκα ἀπέθανεν ἄτεκνος· καὶ ὁ δεύτερος
 31 καὶ ὁ τρίτος ἔλαβεν αὐτήν, ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἐπτα οὖ
 32 κατέλιπον τέκνα καὶ ἀπέθανον· ὕστερον καὶ ἡ γυνὴ ἀπέ-
 33 θανεν. ἡ γυνὴ οὖν ἐν τῇ ἀναστάσει τίνος αὐτῶν γίνεται
 34 γυνή; οἱ γὰρ ἐπτα ἔσχον αὐτὴν γυναῖκα· καὶ εἶπεν αὐ-
 τοῖς ὁ Ἰησοῦς Οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου γαμοῦσιν καὶ
 35 γαμίσκονται, οἱ δὲ καταξιοθέντες τοῦ αἰῶνος ἐκείνου τυχεῖν
 καὶ τῆς ἀναστάσεως τῆς ἐκ νεκρῶν οὔτε γαμοῦσιν οὔτε
 36 γαμίζονται· οὐδὲ γὰρ ἀποθανεῖν ἔτι δύνανται, ἰσαγγελοὶ
 γὰρ εἰσιν, καὶ υἱοὶ εἰσιν θεοῦ τῆς ἀναστάσεως υἱοὶ ὄντες.
 37 ὅτι δὲ ἐγείρονται οἱ νεκροὶ καὶ Μωυσῆς ἐμήνυσεν ἐπὶ τῆς
 βάρου, ὡς λέγει ΚΥΡΙΟΝ ΤΟΝ ΘΕΟΝ ἈΒΡΑΔΑΜ καὶ ΘΕΟΝ
 38 ἸΣΑΔΑΚ καὶ ΘΕΟΝ ἸΑΚΩΒ· θεὸς δὲ οὐκ ἔστιν νεκρῶν ἀλλὰ
 39 ζώντων, πάντες γὰρ αὐτῷ ζῶσιν. ἀποκριθέντες δὲ τινες
 40 τῶν γραμματέων εἶπαν Διδάσκαλε, καλῶς εἶπας· οὐκέτι
 41 γὰρ ἐτόλμων ἐπερωτᾶν αὐτὸν οὐδέν. Εἶπεν δὲ
 πρὸς αὐτοὺς Πῶς λέγουσιν τὸν χριστὸν εἶναι Δαυεὶδ

υἱόν; αὐτὸς γὰρ Δαυεὶδ λέγει ἐν Βίβλῳ Ψαλμῶν 42

Εἶπεν Κύριος τῷ κυρίῳ μου Κάθοι ἐκ δεξιῶν μου
ἕως ἄν θῶ τοὺς ἐχθροὺς σου ὑποπόδιον τῶν πο- 43
δῶν σου·

Δαυεὶδ οὖν αὐτὸν κύριον καλεῖ, καὶ πῶς αὐτοῦ υἱὸς ἐστίν; 44

Ἀκούοντας δὲ παντὸς τοῦ λαοῦ εἶπεν τοῖς μαθηταῖς 45
Προσέχετε ἀπὸ τῶν γραμματέων τῶν θελόντων περιπατεῖν 46
ἐν στολαῖς καὶ φιλοῦντων ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς
καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ πρωτοκλισί- 47
αις ἐν τοῖς δείπνοις, οἱ κατεσθίουσιν τὰς οἰκίας τῶν χη-
ρῶν καὶ προφάσει μακρὰ προσεύχονται· οὗτοι λήμψονται
περισσότερον κρίμα.

Ἀναβλέψας δὲ εἶδεν τοὺς 1
βάλλοντας εἰς τὸ γαζοφυλάκιον τὰ δῶρα αὐτῶν πλουσίους.
εἶδεν δὲ τινα χήραν πενιχρὰν βάλλουσαν ἐκεῖ λεπτὰ δύο, 2
καὶ εἶπεν Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν ὅτι ἡ χήρα αὕτη ἡ πτωχὴ 3
πλείον πάντων ἔβαλεν· πάντες γὰρ οὗτοι ἐκ τοῦ περισ- 4
σεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα, αὕτη δὲ ἐκ τοῦ ὑστερή-
ματος αὐτῆς πάντα τὸν βίον ὃν εἶχεν ἔβαλεν.

Καὶ τινων λεγόντων περὶ τοῦ ἱεροῦ, ὅτι λίθοις καλοῖς 5
καὶ ἀναθήμασιν κεκόσμηται, εἶπεν Ταῦτα ἃ θεωρεῖτε, 6
ἐλεύσονται ἡμέραι ἐν αἷς οὐκ ἀφεθήσεται λίθος ἐπὶ λίθῳ
ὧδε ὃς οὐ καταλυθήσεται. ἐπηρώτησαν δὲ αὐτὸν λέγον- 7
τες Διδάσκαλε, πότε οὖν ταῦτα ἔσται, καὶ τί τὸ σημεί-
ον ὅταν μέλλῃ ταῦτα γίνεσθαι; ὁ δὲ εἶπεν Βλέπετε 8
μὴ πλανηθῆτε· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί
μου λέγοντες Ἐγὼ εἰμι καὶ Ὁ καιρὸς ἤγγικεν· μὴ πο-
ρευθῆτε ὀπίσω αὐτῶν. ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ 9
ἀκαταστασίας, μὴ πτοηθῆτε· δεῖ γὰρ ταῦτα γενέσθαι
πρῶτον, ἀλλ' οὐκ εὐθέως τὸ τέλος. Τότε ἔλεγεν αὐ- 10
τοῖς Ἐγερθήσεται ἔθνος ἐπ' ἔθνος καὶ βασιλεῖα ἐπὶ
βασιλείαν, σεισμοὶ τε μεγάλοι καὶ κατὰ τόπους ῥοιμοὶ καὶ 11
λιμοὶ ἔσονται, φόβηθρά τε καὶ ἅπ' οὐρανοῦ σημεῖα με-
γάλα ἔσται. πρὸ δὲ τούτων πάντων ἐπιβαλοῦσιν ἐφ' ὑμᾶς 12

τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ διώξουσιν, παραδιδόντες εἰς τὰς συνα-
 γῶγας καὶ φυλακάς, ἀπαγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγε-
 13 μόνας ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου· ἀποβήσεται ὑμῖν εἰς
 14 μαρτύριον. θέτε οὖν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν μὴ προμελετᾶν
 15 ἀπολογηθῆναι, ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν ἣ οὐ
 δυνήσονται ἀντιστῆναι ἢ ἀντειπεῖν ᾧ πάντες οἱ ἀντικεί-
 16 μενοι ὑμῖν. παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ ἀδελ-
 φῶν καὶ συγγενῶν καὶ φίλων, καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν,
 17 καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου. καὶ
 18 θριξὲς ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται. ἐν τῇ ὑπο-
 20 μονῇ ὑμῶν κτήσεσθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν. Ὅταν δὲ ἴδητε
 κυκλουμένην ὑπὸ στρατοπέδων Ἱερουσαλήμ, τότε γνῶτε
 21 ὅτι ἤγγικεν ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς. τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ
 φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη, καὶ οἱ ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκχωρείτω-
 22 σαν, καὶ οἱ ἐν ταῖς χώραις μὴ εἰσερχέσθωσαν εἰς αὐτήν,
 23 ὅτι ἡμέραι ἐκδικήσεως αὐταὶ εἰσιν τοῦ πλησθῆναι πάντα
 23 τὰ γεγραμμένα. οὐαὶ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς
 24 θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις· ἔσται γὰρ ἀνάγκη
 24 μεγάλη ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὀργὴ τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ πεσοῦνται
 στόματι μαχαίρης καὶ αἰχμαλωτισθήσονται εἰς τὰ ἔθνη
 πάντα, καὶ Ἱεροῦσαλὴμ ἔσται πατογμένη ὑπὸ ἐθνῶν,
 25 ἄχρι οὗ πληρωθῶσιν [καὶ ἔσονται] καιροὶ ἐθνῶν. καὶ
 ἔσονται σημεῖα ἐν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ καὶ ἄστροις, καὶ ἐπὶ
 τῆς γῆς συνοχὴ ἐθνῶν ἐν ἀπορίᾳ ἡχοῦς θαλάσσης καὶ
 26 κάλυψις, ἀποψυχόντων ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου καὶ προσδοκίας
 τῶν ἐπερχομένων τῇ οἰκουμένῃ, αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν
 27 οὐρανῶν σαλευθήσονται. καὶ τότε ὄψονται τὸν γίον τοῦ
 ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ μετὰ δυνάμεως καὶ δό-
 28 ξης πολλῆς. Ἀρχομένων δὲ τούτων γίνεσθαι ἀνακύψατε καὶ
 ἐπάρατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν, διότι ἐγγίξει ἡ ἀπολύτρωσις
 29 ὑμῶν. Καὶ εἶπεν παραβολὴν αὐτοῖς Ἴδετε
 30 τὴν συκὴν καὶ πάντα τὰ δένδρα· ὅταν προβάλωσιν ἤδη,
 βλέποντες ἀφ' ἑαυτῶν γινώσκετε ὅτι ἤδη ἐγγὺς τὸ θέρος

ἐστίν· οὕτως καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδῃτε ταῦτα γινόμενα, γινώ- 31
σκετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. ἀμὴν λέγω 32
ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη ἕως [ἂν] πάντα γένη-
ται. ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου 33
οὐ μὴ παρελεύσονται. Προσέχετε δὲ ἑαυτοῖς μή ποτε 34
βαρηθῶσιν αἱ καρδίαι ὑμῶν ἐν κρεπάλῃ καὶ μέθῃ καὶ μερί-
μναις βιωτικαῖς, καὶ ἐπιστῇ ἐφ' ὑμᾶς ἐφνίδιος ἡ ἡμέρα
ἐκείνη ὡς παγίς· ἐπισελεύσεται γὰρ ἐπὶ πάντας τοῦς 35
καθημένους ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς. ἀγρυπνεῖτε 36
δὲ ἐν παντὶ καιρῷ δεόμενοι ἵνα κατισχύσητε ἐκφυγεῖν ταῦτα
πάντα τὰ μέλλοντα γίνεσθαι, καὶ σταθῆναι ἔμπροσθεν τοῦ
υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

Ἦν δὲ τὰς ἡμέρας ἑνὶ τῷ ἱερῷ διδάσκων, τὰς δὲ νύκτας 37
ἐξερχόμενος ἡϋλίζετο εἰς τὸ ὄρος τὸ καλούμενον Ἐλαιῶν·
καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὠρθριζεν πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ ἀκούειν 38
αὐτοῦ.

ἩΓΙΖΕΝ δὲ ἡ ἑορτὴ τῶν ἀζύμων ἡ λεγομένη Πά- 1
σχα. Καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὸ πῶς 2
ἀνέλωσιν αὐτόν, ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν. Εἰς- 3
ἦλθεν δὲ Σατανᾶς εἰς Ἰούδαν τὸν καλούμενον Ἰσκαριώτην,
ὄντα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα· καὶ ἀπελθὼν συνελάλη- 4
σεν τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ στρατηγοῖς τὸ πῶς αὐτοῖς παραδῶ
αὐτόν. καὶ ἐχάρησαν καὶ συνέθεντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι. 5
καὶ ἐξωμολόγησεν, καὶ ἐζήτει εὐκαιρίαν τοῦ παραδοῦναι 6
αὐτὸν ἄτερ ὄχλου αὐτοῖς.

Ἦλθεν δὲ ἡ ἡμέρα τῶν ἀζύμων, ἣ ἔδει θύεσθαι τὸ 7
πάσχα· καὶ ἀπέστειλεν Πέτρον καὶ Ἰωάννην εἰπὼν Πο- 8
ρευθέντες ἐτοιμάσατε ἡμῖν τὸ πάσχα ἵνα φάγωμεν. οἱ δὲ 9
εἶπαν αὐτῷ Ποῦ θέλεις ἐτοιμάσωμεν; ὁ δὲ εἶπεν αὐ- 10
τοῖς Ἰδοὺ εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν συναντήσει

ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος βαστάζων· ἀκολουθήσατε
 11 αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν εἰς ἣν εἰσπορεύεται. καὶ ἐρεῖτε τῷ οἰκο-
 δεσπότῃ τῆς οἰκίας ὅτι Δέγει σοι ὁ διδάσκαλος Ποῦ ἐστὶν
 τὸ κατάλυμα ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω ;
 12 καὶ ἐκεῖνος ὑμῖν δείξει ἀνάγαιον μέγα ἐστρωμένον· ἐκεῖ ἐτοι-
 13 μάσατε. ἀπελθόντες δὲ εὗρον καθὼς εἰρήκει αὐτοῖς, καὶ
 14 ἡτοίμασαν τὸ πάσχα. Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα,
 15 ἀνέπεσεν καὶ οἱ ἀπόστολοι σὺν αὐτῷ. καὶ εἶπεν πρὸς
 αὐτούς Ἐπιθυμία ἐπεθύμησα τοῦτο τὸ πάσχα φαγεῖν
 16 μεθ' ὑμῶν πρὸ τοῦ με παθεῖν· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐ
 μὴ φάγω αὐτὸ ἕως ὅτου πληρωθῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θε-
 17 οῦ. καὶ δεξάμενος ποτήριον εὐχαριστήσας εἶπεν Λάβετε
 18 τοῦτο καὶ διαμερίσατε εἰς ἑαυτούς· λέγω γὰρ ὑμῖν, οὐ μὴ
 πῶ ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου ἕως οὗ ἡ
 19 βασιλεία τοῦ θεοῦ ἔλθῃ. καὶ λαβὼν ἄρτον εὐχαριστήσας
 ἔκλασεν καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων Τοῦτό ἐστιν τὸ σῶμά
 μου [τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν
 20 ἀνάμνησιν. καὶ τὸ ποτήριον ὡσαύτως μετὰ τὸ δειπνῆσαι,
 λέγων Τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματί
 21 μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυννόμενον]. πλὴν ἰδοὺ ἡ χεὶρ τοῦ
 22 παραδιδόντος με μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης· ὅτι ὁ υἱὸς
 μὲν τοῦ ἀνθρώπου κατὰ τὸ ὀρισμένον πορεύεται, πλὴν οὐαὶ
 23 τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ παραδίδεται. καὶ αὐτοὶ ἤρξαντο
 συζητεῖν πρὸς ἑαυτούς τὸ τίς ἄρα εἴη ἐξ αὐτῶν ὁ τοῦτο
 24 μέλλων πράσσειν. Ἐγένετο δὲ καὶ φιλονεικία
 25 ἐν αὐτοῖς, τὸ τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζων. ὁ δὲ εἶπεν αὐ-
 τοῖς Οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ
 26 ἐξουσιάζοντες αὐτῶν εὐεργέται καλοῦνται. ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕ-
 τως, ἀλλ' ὁ μείζων ἐν ὑμῖν γενέσθω ὡς ὁ νεώτερος, καὶ ὁ
 27 ἡγούμενος ὡς ὁ διακονῶν· τίς γὰρ μείζων, ὁ ἀνακείμενος ἢ
 ὁ διακονῶν ; οὐχὶ ὁ ἀνακείμενος ; ἐγὼ δὲ ἐν μέσῳ ὑμῶν
 28 εἰμὶ ὡς ὁ διακονῶν. Ὑμεῖς δὲ ἐστε οἱ διαμεμενηκότες
 29 μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου· καὶ γὰρ διατίθεμαι ὑμῖν,

καθὼς διέθετό μοι ὁ πατήρ μου βασιλείαν, ἵνα ἔσθητε καὶ 30
 πίνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἐν τῇ βασιλείᾳ μου, καὶ
 καθήσθε ἐπὶ θρόνων τὰς δώδεκα φυλὰς κρίνοντας τοῦ
 Ἰσραὴλ. Σίμων Σίμων, ἰδοὺ ὁ Σατανᾶς ἐξητήσατο ὑμᾶς 31
 τοῦ σιναῖσαι ὡς τὸν σῖτον· ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ ἵνα 32
 μὴ ἐκλίπῃ ἡ πίστις σου· καὶ σὺ ποτε ἐπιστρέψας στηρίσων
 τοὺς ἀδελφούς σου. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ Κύριε, μετὰ σοῦ 33
 ἔτοιμός εἰμι καὶ εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον πορεύεσθαι.
 ὁ δὲ εἶπεν Λέγω σοι, Πέτρε, οὐ φωνήσῃ σήμερον ἀλέ- 34
 κτωρ ἕως τρίς με ἀπαρνήσῃ εἰδέναι. Καὶ 35
 εἶπεν αὐτοῖς Ὅτε ἀπέστειλα ὑμᾶς ἄτερ βαλλαντίου καὶ
 πήρας καὶ ὑποδημάτων, μὴ τινος ὑστερήσατε; οἱ δὲ εἶπαν
 Οὐθένος. εἶπεν δὲ αὐτοῖς Ἀλλὰ νῦν ὁ ἔχων βαλλάντιον 36
 ἀράτω, ὁμοίως καὶ πήραν, καὶ ὁ μὴ ἔχων πωλησάτω τὸ
 ἱμάτιον αὐτοῦ καὶ ἀγορασάτω μάχαιραν. λέγω γὰρ ὑμῖν 37
 ὅτι τοῦτο τὸ γεγραμμένον δεῖ τελεσθῆναι ἐν ἐμοί, τό
 Καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθῃ· καὶ γὰρ τὸ περὶ ἐμοῦ
 τέλος ἔχει. οἱ δὲ εἶπαν Κύριε, ἰδοὺ μάχαιραι ᾧδε δύο. ὁ 38
 δὲ εἶπεν αὐτοῖς Ἰκανόν ἐστιν.

Καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ ὄρος τῶν 39
 Ἐλαιῶν· ἠκολούθησαν δὲ αὐτῷ [καὶ] οἱ μαθηταί. γενό- 40
 μενος δὲ ἐπὶ τοῦ τόπου εἶπεν αὐτοῖς Προσεύχεσθε μὴ
 εἰσελθεῖν εἰς πειρασμόν. καὶ αὐτὸς ἀπεσπᾶσθη ἀπ' αὐ- 41
 τῶν ὥσει λίθου βολήν, καὶ θείς τὰ γόνατα προσηύχετο
 λέγων Πάτερ, εἰ βούλει παρένεγκε τοῦτο τὸ ποτήριον 42
 ἀπ' ἐμοῦ· πλὴν μὴ τὸ θέλημά μου ἀλλὰ τὸ σὸν γινέσθω.
 [ᾧφθῃ δὲ αὐτῷ ἄγγελος ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ἐνισχύων αὐτόν. 43
 καὶ γενόμενος ἐν ἀγωνίᾳ ἐκτενέστερον προσηύχετο· καὶ 44
 ἐγένετο ὁ ἰδρῶς αὐτοῦ ὥσει θρόμβοι αἵματος καταβαί-
 νοντες ἐπὶ τὴν γῆν.] καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τῆς προσευχῆς ἐλ- 45
 θὼν πρὸς τοὺς μαθητὰς εὗρεν κοιμωμένους αὐτοὺς ἀπὸ τῆς
 λύπης, καὶ εἶπεν αὐτοῖς Τί καθεύδετε; ἀναστάντες προσ- 46

- 47 εὐχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθῃτε εἰς πειρασμόν. Ἔτι
 αὐτοῦ λαλοῦντος ἰδοὺ ὄχλος, καὶ ὁ λεγόμενος Ἰούδας εἰς
 τῶν δώδεκα προήρχετο αὐτούς, καὶ ἤγγισεν τῷ Ἰησοῦ
 48 φιλήσαι αὐτόν. Ἰησοὺς δὲ εἶπεν αὐτῷ Ἰούδα, φιλήματι
 49 τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδίδως; ἰδόντες δὲ οἱ περὶ αὐ-
 τὸν τὸ ἐσόμενον εἶπαν Κύριε, εἰ πατάξομεν ἐν μαχαίρῃ;
 50 καὶ ἐπάταξεν εἰς τις ἐξ αὐτῶν τοῦ ἀρχιερέως τὸν δοῦλον καὶ
 51 ἀφείλεν τὸ οὖς αὐτοῦ τὸ δεξιόν. ἀποκριθεὶς δὲ [ὁ] Ἰησοὺς
 εἶπεν Ἐὰτε ἕως τούτου· καὶ ἀψάμενος τοῦ ὠτίου ἰάσατο
 52 αὐτόν. εἶπεν δὲ Ἰησοὺς πρὸς τοὺς παραγενομένους ἐπ' αὐ-
 τὸν ἀρχιερεῖς καὶ στρατηγούς τοῦ ἱεροῦ καὶ πρεσβυτέρους
 Ὡς ἐπὶ ληστὴν ἐξήλθατε μετὰ μαχαίρων καὶ ξύλων;
 53 καθ' ἡμέραν οὗτος μου μεθ' ὑμῶν ἐν τῷ ἱερῷ οὐκ ἐξε-
 τείνατε τὰς χεῖρας ἐπ' ἐμέ· ἀλλ' αὕτη ἐστὶν ὑμῶν ἡ ὥρα
 καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ σκότους.
- 54 Συλλαβόντες δὲ αὐτὸν ἤγαγον καὶ εἰσήγαγον εἰς τὴν
 οἰκίαν τοῦ ἀρχιερέως· ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει μακρόθεν.
 55 περιψάντων δὲ πῦρ ἐν μέσῳ τῆς αὐλῆς καὶ συνακαθισάν-
 56 των ἐκάθητο ὁ Πέτρος μέσος αὐτῶν. ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν
 παιδίσκη τις καθήμενον πρὸς τὸ φῶς καὶ ἀτενίσασα αὐτῷ
 57 εἶπεν Καὶ οὗτος σὺν αὐτῷ ἦν· ὁ δὲ ἠρνήσατο λέ-
 58 γων Οὐκ οἶδα αὐτόν, γύναι. καὶ μετὰ βραχὺ ἕτερος
 ἰδὼν αὐτὸν ἔφη Καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ· ὁ δὲ Πέτρος
 59 ἔφη Ἄνθρωπε, οὐκ εἰμί. καὶ διαστάσης ὥσεί ὥρας μίας
 ἄλλος τις δισχυρίζετο λέγων Ἐπ' ἀληθείας καὶ οὗτος
 60 μετ' αὐτοῦ ἦν, καὶ γὰρ Γαλιλαῖός ἐστιν· εἶπεν δὲ ὁ Πέ-
 61 τρος Ἄνθρωπε, οὐκ οἶδα ὃ λέγεις. καὶ παραχρῆμα ἔτι
 κυρίου ἐνέβλεψεν τῷ Πέτρῳ, καὶ ὑπεμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ
 ῥήματος τοῦ κυρίου ὡς εἶπεν αὐτῷ ὅτι Πρὶν ἀλέκτορα
 62 φωνῆσαι σήμερον ἀπαρνήσῃ με τρίς. [καὶ ἐξελθὼν ἔξω
 63 ἔκλαυσεν πικρῶς.] Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ συνέχον-
 64 τες αὐτὸν ἐνέπαιζον αὐτῷ δέροντες, καὶ περικαλύψαντες αὐ-

τὸν ἐπηρώτων λέγοντες Προφήτευσον, τίς ἐστὶν ὁ παῖσας σε; καὶ ἕτερα πολλὰ βλασφημοῦντες ἔλεγον εἰς αὐτόν. 65

Καὶ ὡς ἐγένετο ἡμέρα, συνήχθη τὸ πρεσβυτέριον τοῦ 66 λαοῦ, ἀρχιερεῖς τε καὶ γραμματεῖς, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν, λέγοντες Εἰ σὺ εἶ ὁ χριστός, εἰπὸν 67 ἡμῖν. εἶπεν δὲ αὐτοῖς Ἐὰν ὑμῖν εἴπω οὐ μὴ πιστεύσητε· 68 ἐὰν δὲ ἐρωτήσω οὐ μὴ ἀποκριθῆτε. ἀπὸ τοῦ νῦν δὲ ἔσται 69 ὁ γιὸς τοῦ ἀνθρώπου καθήμενος ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως τοῦ θεοῦ. εἶπαν δὲ πάντες Σὺ οὖν εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ; ὁ δὲ πρὸς αὐτοὺς ἔφη Ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐγὼ 71 «εἰμι.» οἱ δὲ εἶπαν Τί ἔτι ἔχομεν μαρτυρίας χρεῖαν; αὐτοῖ 71 γὰρ ἠκούσαμεν ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ. Καὶ 1

ἀναστὰν ἅπαν τὸ πλῆθος αὐτῶν ἤγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸν Πειλᾶτον. ἤρξαντο δὲ κατηγορεῖν αὐτοῦ λέγοντες Τοῦ- 2 τον εὗραμεν διαστρέφοντα τὸ ἔθνος ἡμῶν καὶ κωλύοντα φόρους Καίσαρι διδόναι καὶ λέγοντα αὐτὸν χριστὸν βασιλέα εἶναι. ὁ δὲ Πειλᾶτος ἠρώτησεν αὐτὸν λέγων Σὺ 3 εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ ἔφη Σὺ «λέγεις.» ὁ δὲ Πειλᾶτος εἶπεν πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς 4 καὶ τοὺς ὄχλους Οὐδὲν εὐρίσκω αἴτιον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ. οἱ δὲ ἐπίσχυον λέγοντες ὅτι Ἀνασεΐει τὸν λαὸν 5 διδάσκων καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας, καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἕως ὧδε. Πειλᾶτος δὲ ἀκούσας ἐπηρώτησεν εἰ 6 [ὁ] ἄνθρωπος Γαλιλαῖός ἐστιν, καὶ ἐπιγνοὺς ὅτι ἐκ τῆς 7 ἐξουσίας Ἡρῴδου ἐστὶν ἀνέπεμψεν αὐτὸν πρὸς Ἡρῴδην, ὄντα καὶ αὐτὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν ταύταις ταῖς ἡμέ- 8 ραις. Ὁ δὲ Ἡρῴδης ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν ἐχάρη λίαν, ἦν 8 γὰρ ἐξ ἱκανῶν χρόνων θέλων ἰδεῖν αὐτὸν διὰ τὸ ἀκοῦειν περὶ αὐτοῦ, καὶ ἠλπιζέν τι σημεῖον ἰδεῖν ὑπ' αὐτοῦ γινόμενον. ἐπηρώτα δὲ αὐτὸν ἐν λόγοις ἱκανοῖς· αὐτὸς δὲ 9 οὐδὲν ἀπεκρίνατο αὐτῷ. ἰστήκεισαν δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ 10 οἱ γραμματεῖς εὐτόνως κατηγοροῦντες αὐτοῦ. ἐξουθενήσας 11 δὲ αὐτὸν ὁ Ἡρῴδης σὺν τοῖς στρατεύμασιν αὐτοῦ καὶ ἐμ-

παίξας περιβαλὼν ἐσθήτα λαμπρὰν ἀνέπεμψεν αὐτὸν τῷ
 12 Πειλάτῳ. Ἐγένοντο δὲ φίλοι ὃ τε Ἡρώδης καὶ ὁ Πειλά-
 τος ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ μετ' ἀλλήλων· προϋπῆρχον γὰρ ἐν
 13 ἔχθρᾳ ὄντες πρὸς αὐτούς. Πειλάτος δὲ συνκα-
 λεσάμενος τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸν λαόν
 14 εἶπεν πρὸς αὐτούς· Προσηνέγκατέ μοι τὸν ἄνθρωπον τοῦ-
 τον ὡς ἀποστρέφοντα τὸν λαόν, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐνώπιον ὑμῶν
 ἀνακρίνας οὐθὲν εὔρον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ αἴτιον ὧν
 15 κατηγορεῖτε κατ' αὐτοῦ. ἀλλ' οὐδὲ Ἡρώδης, ἀνέπεμψεν
 γὰρ αὐτὸν πρὸς ἡμᾶς· καὶ ἰδοὺ οὐδὲν ἄξιον θανάτου ἐστὶν
 16 πεπραγμένον αὐτῷ· παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω. ἀνέ-
 18 κραγον δὲ πανπληθεὶ λέγοντες Αἶρε τοῦτον, ἀπόλυσον
 19 δὲ ἡμῖν τὸν Βαραββᾶν· ὅστις ἦν διὰ στάσιν τινὰ γενο-
 μένην ἐν τῇ πόλει καὶ φόνον βληθεὶς ἐν τῇ φυλακῇ.
 20 πάλιν δὲ ὁ Πειλάτος προσεφώνησεν αὐτοῖς, θέλων ἀπολύ-
 21 σαι τὸν Ἰησοῦν. οἱ δὲ ἐπεφώνουν λέγοντες Σταύρου
 22 σταύρου αὐτόν. ὁ δὲ τρίτον εἶπεν πρὸς αὐτούς· Τί γὰρ
 κακὸν ἐποίησεν οὗτος; οὐδὲν αἴτιον θανάτου εὔρον ἐν
 23 αὐτῷ· παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω. οἱ δὲ ἐπέκειντο
 φωναῖς μεγάλαις αἰτούμενοι αὐτὸν ἵστασθαι, καὶ
 24 κατίσχυον αἱ φωναὶ αὐτῶν. καὶ Πειλάτος ἐπέκρινεν γενέ-
 25 σθαι τὸ αἷτημα αὐτῶν· ἀπέλυσεν δὲ τὸν διὰ στάσιν καὶ
 φόνον βεβλημένον εἰς φυλακὴν ὃν ἡτοῦντο, τὸν δὲ Ἰησοῦν
 παρέδωκεν τῷ θελήματι αὐτῶν.
 26 Καὶ ὡς ἱππὸς ἀπήγαγον αὐτόν, ἐπιλαβόμενοι Σίμωνά τινα
 Κυρηναῖον ἐρχόμενον ἀπ' ἀγροῦ ἐπέθηκαν αὐτῷ τὸν σταυ-
 27 ρὸν φέρειν ὅπισθεν τοῦ Ἰησοῦ. Ἠκολούθει δὲ αὐτῷ πολὺ
 πλῆθος τοῦ λαοῦ καὶ γυναικῶν αἱ ἐκόπτοντο καὶ ἐθρήνον
 28 αὐτόν. στραφεῖς δὲ πρὸς αὐτάς Ἰησοὺς εἶπεν· Θυγατέ-
 ρες Ἱερουσαλὴμ, μὴ κλαίετε ἐπ' ἐμέ· πλὴν ἐφ' ἑαυτάς
 29 κλαίετε καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ὑμῶν, ὅτι ἰδοὺ ἔρχονται ἡμέραι
 ἐν αἷς ἐροῦσιν· Μακάριαι αἱ στεῖραι καὶ αἱ κοιλίαι αἱ
 30 οὐκ ἐγέννησαν καὶ μαστοὶ οἱ οὐκ ἔθρεψαν. τότε ἄρξονται

λέγειν τοῖς ὄρεσιν Πέσατε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τοῖς βοῦ-
 νοῖς Καλύψατε ἡμᾶς· ὅτι εἰ ἐν τῷ ὑγρῷ ξύλῳ ταῦτα 31
 ποιοῦσιν, ἐν τῷ ξηρῷ τί γένηται; Ἦγοντο δὲ καὶ ἕτεροι 32
 κακούργοι δύο σὺν αὐτῷ ἀναιρεθῆναι. Καὶ ὅτε 33
 ἦλθαν ἐπὶ τὸν τόπον τὸν καλούμενον Κρανίον, ἐκεῖ ἐσταύ-
 ρωσαν αὐτὸν καὶ τοὺς κακούργους, ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν ὃν δὲ
 ἐξ ἀριστερῶν. [Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγεν Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς, 34
 οὐ γὰρ οἶδασιν τί ποιοῦσιν.] ΔΙΑΜΕΡΙΖΟΜΕΝΟΙ ΔΕ ΤΑ ἱμά-
 τια αὐτοῦ ἔβαλον κλῆρον. καὶ ἰσθήκει ὁ λαὸς θεω- 35
 ρῶν. ἘΞΕΜΥΚΤΗΡΙΖΟΝ ΔΕ καὶ οἱ ἄρχοντες λέγοντες Ἄλ-
 λους ἔσωσεν, σωσάτω ἑαυτὸν, εἰ οὗτός ἐστιν ὁ χριστὸς τοῦ
 θεοῦ, ὁ ἐκλεκτός. ἐνέπαιξαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ στρατιῶται 36
 προσερχόμενοι, ὄζος προσφέροντες αὐτῷ καὶ λέγοντες Εἰ 37
 σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσον σεαυτὸν. ἦν δὲ 38
 καὶ ἐπιγραφὴ ἐπ' αὐτῷ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥ-
 ΔΑΙΩΝ ΟΥΤΟΣ. Εἰς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων 39
 ἐβλασφήμει αὐτὸν Οὐχὶ σὺ εἶ ὁ χριστός; σῶσον σεαυ-
 τὸν καὶ ἡμᾶς. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος ἐπιτιμῶν αὐτῷ 40
 ἔφη Οὐδὲ φοβῆ σὺ τὸν θεόν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ;
 καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως, ἅξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβά- 41
 νομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξεν. καὶ ἔλεγεν Ἰη- 42
 σοῦ, μνήσθητί μου ὅταν ἔλθῃς εἰς τὴν βασιλείαν σου.
 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀμὴν σοι λέγω, σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ 43
 ἐν τῷ παραδείσῳ. Καὶ ἦν ἡδὴ ὥσεί ὥρα ἕκτη καὶ σκότος 44
 ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης τοῦ ἡλίου ἐκλεί- 45
 ποντος, ἐσχίσθη δὲ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ μέσον. καὶ 46
 φωνήσας φωνῇ μεγάλῃ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν Πάτερ, εἰς χεῖράς
 σοῦ παρατίθεμαι τὸ πνεῦμά μου· τοῦτο δὲ εἰπὼν ἐξέ-
 πνευσεν. Ἰδὼν δὲ ὁ ἐκατοντάρχης τὸ γενόμενον ἐδόξαζεν 47
 τὸν θεὸν λέγων Ὅντως ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος ἦν.
 καὶ πάντες οἱ συνπαραγενόμενοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν θεωρίαν 48
 ταύτην, θεωρήσαντες τὰ γενόμενα, τύπτοντες τὰ στήθη
 ὑπέστρεφον. ἸΣΤΗΚΕΙΣΔΗ ΔΕ πάντες οἱ ΓΝΩΣΤΟὶ αὐτῷ 49

ἀπὸ μακρόθεν, καὶ [†] γυναῖκες αἱ συνακολουθοῦσαι αὐτῷ
ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ὁρῶσαι ταῦτα.

50 Καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόματι Ἰωσήφ βουλευτῆς ὑπάρχων,
51 ἀνὴρ ἁγαθὸς καὶ δίκαιος, — [†] οὗτος οὐκ ἦν συνακατατεθει-
μένος [†] τῇ βουλῇ καὶ τῇ πράξει αὐτῶν, — ἀπὸ Ἀριμαθαίας
πόλεως τῶν Ἰουδαίων, ὃς προσεδέχετο τὴν βασιλείαν τοῦ
52 θεοῦ, οὗτος προσελθὼν τῷ Πειλάτῳ ᾗτήσατο τὸ σῶμα τοῦ
53 Ἰησοῦ, καὶ καθελὼν ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι, καὶ ἔθηκεν
αὐτὸν ἐν μνήματι λαξευτῷ οὗ οὐκ ἦν οὐδεὶς οὐπω κεί-
54 μενος. Καὶ ἡμέρα ἦν παρασκευῆς, καὶ σάββατον ἐπέφω-
55 σκεν. Κατακολουθήσασαι δὲ αἱ γυναῖκες, αἵτινες ἦσαν
συνεληλυθυῖαι ἐκ τῆς Γαλιλαίας αὐτῷ, ἐθεάσαντο τὸ μνη-
56 μεῖον καὶ ὥς ἐτέθη τὸ σῶμα αὐτοῦ, ὑποστρέψασαι δὲ ἡτοί-
μασαν ἀρώματα καὶ μύρα.

Καὶ τὸ μὲν σάββατον ἡσύχασαν κατὰ τὴν ἐντολήν,
1 τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων ὀρθρου βαθέως ἐπὶ τὸ μνήμα
2 ἦλθαν φέρονσαι ἃ ἡτοίμασαν ἀρώματα. εὗρον δὲ τὸν
3 λίθον ἀποκεκλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου, εἰσελθοῦσαι δὲ
4 οὐχ εὗρον τὸ σῶμα [τοῦ κυρίου Ἰησοῦ]. καὶ ἐγένετο ἐν
τῷ ἀπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο
5 ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθῇτι ἀστραπτούσῃ. ἐμφόβων δὲ
γενομένων αὐτῶν καὶ κλινουσῶν τὰ πρόσωπα εἰς τὴν γῆν
εἶπαν ᾠρὸς αὐτάς τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν
6 νεκρῶν; [οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλὰ ἡγέρθη.] μνήσθητε ὥς
7 ἐλάλησεν ὑμῖν ἔτι ὧν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, λέγων τὸν υἱὸν τοῦ
ἀνθρώπου ὅτι δεῖ παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρ-
τωλῶν καὶ σταυρωθῆναι καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι.
8 καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ, καὶ ὑποστρέψασαι
9 [ἀπὸ τοῦ μνημείου] ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἑνδεκα
10 καὶ πᾶσιν τοῖς λοιποῖς. ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία
καὶ Ἰωάννα καὶ Μαρία ἡ Ἰακώβου· καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐ-
11 ταῖς ἔλεγον πρὸς τοὺς ἀποστόλους ταῦτα. καὶ ἐφάνησαν
ἐνώπιον αὐτῶν ὥσεί λῆρος τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἠπίστουν

αὐταῖς. [[Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ 12
μνημεῖον· καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια μόνα· καὶ
ἀπῆλθεν πρὸς αὐτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός.]]

Καὶ ἰδοὺ δύο ἐξ αὐτῶν ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἦσαν πορευό- 13
μενοι εἰς κώμην ἀπέχουσαν σταδίου ἐξήκοντα ἀπὸ Ἱερου-
σαλὴμ, ἣ ὄνομα Ἑμμαούς, καὶ αὐτοὶ ὠμίλουν πρὸς ἀλλή- 14
λους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων. καὶ ἐγένετο 15
ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν [καὶ] αὐτὸς Ἰησοῦς
ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐτοῖς, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρα- 16
τοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν. εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς 17
Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους
περιπατοῦντες; καὶ ἐστάθησαν σκυθρωποί. ἀποκριθεὶς 18
δὲ εἰς ὀνόματι Κλεόπας εἶπεν πρὸς αὐτόν Σὺ μόνος
παροικεῖς Ἱερουσαλὴμ καὶ οὐκ ἔγνως τὰ γενόμενα ἐν
αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ποῖα; 19
οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζαρηνοῦ, ὃς
ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον
τοῦ θεοῦ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, ὅπως τε παρέδωκεν αὐτόν οἱ 20
ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου καὶ
ἐσταύρωσαν αὐτόν. ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ 21
μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραὴλ· ἀλλὰ γε καὶ σὺν πᾶσιν
τούτοις τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο.
ἀλλὰ καὶ γυναῖκες τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς, γενό- 22
μεναι ὀρθρῖναι ἐπὶ τὸ μνημεῖον καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ σῶμα 23
αὐτοῦ ἦλθαν λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων ἑωρακεῖναι, οἱ
λέγουσιν αὐτόν ζῆν. καὶ ἀπῆλθάν τινες τῶν σὺν ἡμῖν 24
ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὔρον οὕτως καθὼς αἱ γυναῖκες εἶπον,
αὐτόν δὲ οὐκ εἶδον. καὶ αὐτὸς εἶπεν πρὸς αὐτούς Ὡ 25
ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεῦειν ἐπὶ πᾶσιν οἷς
ἐλάλησαν οἱ προφῆται· οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν χρι- 26
στὸν καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; καὶ ἀρξάμενος 27
ἀπὸ Μωυσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν διερμήνευ-
σεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἐαυτοῦ. Καὶ 28

ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην οὗ ἐπορεύοντο, καὶ αὐτὸς προσε-
 29 ποιήσατο πορρώτερον πορεύεσθαι. καὶ παρεβιάσαντο
 αὐτὸν λέγοντες· Μείνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἐσπέραν
 ἐστὶν καὶ κέκλικεν ἤδη ἡ ἡμέρα. καὶ εἰσῆλθεν τοῦ μέναι
 30 σὺν αὐτοῖς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτὸν
 μετ' αὐτῶν λαβὼν τὸν ἄρτον εὐλόγησεν καὶ κλάσας ἐπε-
 31 δίδου αὐτοῖς· αὐτῶν δὲ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ
 ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν.
 32 καὶ εἶπαν πρὸς ἀλλήλους· Οὐχὶ ἡ καρδιά ἡμῶν καιομέ-
 νη ἦν[†] ὥς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ, ὥς διηνοιγεν ἡμῖν τὰς
 33 γραφάς; Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὑπέ-
 στρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ εὗρον ἠθροισμένους τοὺς
 34 ἑνδεκα καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς, λέγοντας ὅτι ὄντως ἠγέρθη
 35 ὁ κύριος καὶ ὥφθη Σίμωνι. καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν
 τῇ ὁδῷ καὶ ὥς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρ-
 36 του. Ταῦτα δὲ αὐτῶν λαλούντων αὐτὸς ἔστη ἐν
 37 μέσῳ αὐτῶν [[καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν]]. «Πτοηθέντες»
 38 δὲ καὶ ἔμβοβοι γενόμενοι ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. καὶ
 εἶπεν αὐτοῖς· Τί τεταραγμένοι ἐστέ, καὶ διὰ τί διαλο-
 39 γισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν; Ἴδετε τὰς χεῖράς
 μου καὶ τοὺς πόδας μου ὅτι ἐγὼ εἰμι αὐτός· ψηλαφήσατέ
 με καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σὰρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει καθὼς
 40 ἐμέ θεωρεῖτε ἔχοντα. [[καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς
 41 χεῖρας καὶ τοὺς πόδας.]] Ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ
 τῆς χαρᾶς καὶ θαυμαζόντων εἶπεν αὐτοῖς· Ἐχετέ τι βρώ-
 42 σιμον ἐνθάδε; οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος·
 43 καὶ λαβὼν ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. Εἶπεν δὲ
 44 πρὸς αὐτούς· Οὗτοι οἱ λόγοι μου οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς
 ἔτι ὧν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα
 ἐν τῷ νόμῳ Μωυσέως καὶ τοῖς προφήταις καὶ Ψαλμοῖς
 45 περὶ ἐμοῦ. τότε διηνοίξεν αὐτῶν τὸν νοῦν τοῦ συνιέναι
 46 τὰς γραφάς. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὅτι οὕτως γέγραπται πα-

θεῖν τὸν χριστὸν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ,
καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν ἵνα εἰς ἅφε- 47
σιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, — ἀρξάμενοι ἀπὸ Ἱερου-
σαλὴμ· ὑμεῖς ἄμαρτυρες τούτων. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστέλλω 48
τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ καθί- 49
σατε ἐν τῇ πόλει ἕως οὗ ἐνδύσησθε ἐξ ὕψους δύναμιν.

Ἐξήγαγεν δὲ αὐτοὺς ἕως πρὸς Βηθανίαν, καὶ ἐπάρας 50
τὰς χεῖρας αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ 51
εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτοὺς διέστη ἀπ' αὐτῶν [[καὶ ἀνεφέρετο εἰς
τὸν οὐρανόν]]. καὶ αὐτοὶ [[προσκυνήσαντες αὐτὸν]] ὑπέ- 52
στρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης, καὶ ᾤσαν 53
διὰ παντὸς ἐν τῷ ἱερῷ εὐλογοῦντες τὸν θεόν.

47 καὶ | ἔθνη· ἀρξάμενοι ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ ὑμεῖς

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ

1 ΕΝ ΑΡΧῃ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν,
 2 καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος. Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ
 3 πρὸς τὸν θεόν. πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ
 4 ἐγένετο οὐδὲ ἓν. ὁ γέγονεν ἐν' αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ
 5 ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων· καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει,
 6 καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν. Ἐγένετο ἄνθρωπος
 7 ἀπεσταλμένος παρὰ θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης· οὗτος ἦλθεν
 8 εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες
 9 πιστεύσωσιν δι' αὐτοῦ. οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα
 10 μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ὃ
 11 φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. ἐν
 12 τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος
 13 αὐτὸν οὐκ ἔγνω. Ἐἰς τὰ ἴδια ἦλθεν, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ
 14 παρέλαβον. ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν
 15 τέκνα θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
 16 οἳ οὐκ ἐξ αἱμάτων οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς οὐδὲ ἐκ θελή-
 17 ματος ἀνδρὸς ἀλλ' ἐκ θεοῦ ἐγεννήθησαν. Καὶ
 18 ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐθεασά-
 19 μεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός,
 20 πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας· (Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ
 21 αὐτοῦ καὶ κέκραγεν λέγων — οὗτος ἦν ὁ εἰπών — Ὁ ὑπί-
 22 στω μου ἐρχόμενος ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτός μου

3, 4 ἐν ὃ γέγονεν. ἐν 11 εἰς 15 λέγων Οὗτος ἦν ὃν εἶπον· ὁ
 21 λέγων Οὗτος ἦν ὃν εἶπον· Ὁ

ἦν·) ὅτι ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβο- 16
μεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος· ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωυσέως 17
ἐδόθη, ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένε-
το. θεὸν οὐδεὶς ἑώρακεν πώποτε· μονογενὴς θεὸς ὁ ὢν 18
εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρὸς ἐκεῖνος ἐξηγήσατο.

Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰωάννου ὅτε ἀπέστει- 19
λαν πρὸς αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἐξ Ἱεροσολύμων ἱερεῖς καὶ
Λευεῖτας ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐτόν· Σὺ τίς εἶ; καὶ ὡμολόγη- 20
σεν καὶ οὐκ ἠρνήσατο, καὶ ὡμολόγησεν ὅτι Ἐγὼ οὐκ εἰμὶ
ὁ χριστός. καὶ ἠρώτησαν αὐτόν· Τί οὖν; [σὺ] Ἡλείας; 21
καὶ λέγει· Οὐκ εἰμὶ. Ὁ προφῆτης εἶ σὺ; καὶ ἀπεκρίθη
Οὐ. εἶπαν οὖν αὐτῷ· Τίς εἶ; ἵνα ἀποκρισιν δῶμεν τοῖς 22
πέμψασιν ἡμᾶς· τί λέγεις περὶ σεαυτοῦ; ἔφη Ἐγὼ 23
φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Εὐθύνατε τὴν ὁδὸν
Κυρίου, καθὼς εἶπεν Ἡσαίας ὁ προφῆτης. Καὶ ἀπεσταλ- 24
μένοι ἦσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων. καὶ ἠρώτησαν αὐτόν καὶ 25
εἶπαν αὐτῷ· Τί οὖν βαπτίζεις εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ χριστὸς οὐδὲ
Ἡλείας οὐδὲ ὁ προφῆτης; ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰωάννης 26
λέγων· Ἐγὼ βαπτίζω ἐν ὕδατι· μέσος ὑμῶν στήκει ὃν
ὑμεῖς οὐκ οἴδατε, ὀπίσω μου ἐρχόμενος, οὗ οὐκ εἰμὶ [ἐγὼ] 27
ἄξιος ἵνα λύσω αὐτοῦ τὸν ἱμάντα τοῦ ὑποδήματος. Ταῦ- 28
τα ἐν Βηθανίᾳ ἐγένετο πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ὅπου ἦν ὁ
Ἰωάννης βαπτίζων. Τῇ ἐπαύριον βλέπει τὸν 29
Ἰησοῦν ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, καὶ λέγει· Ἴδε ὁ ἄμνος
τοῦ θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου. οὗτός ἐστιν 30
ὅς ἐγὼ εἶπον· Ὁπίσω μου ἔρχεται ἀνὴρ ὃς ἔμπρο-
σθέν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτός μου ἦν· καγὼ οὐκ ᾔδειν 31
αὐτόν, ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τῷ Ἰσραὴλ διὰ τοῦτο ἦλθον
ἐγὼ ἐν ὕδατι βαπτίζων. Καὶ ἐμαρτύρησεν Ἰωάννης 32
λέγων ὅτι· Τεθέσθαι τὸ πνεῦμα καταβαῖνον ὡς περιστε-
ρὰν ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἔμεινεν ἐπ' αὐτόν· καγὼ οὐκ ᾔδειν 33
αὐτόν, ἀλλ' ὁ πέμψας με βαπτίζειν ἐν ὕδατι ἐκεῖνός μοι
εἶπεν· Ἐφ' ὃν ἂν ἴδῃς τὸ πνεῦμα καταβαῖνον καὶ μένον

ἐπ' αὐτόν, οὗτός ἐστιν ὁ βαπτίζων ἐν πνεύματι ἁγίῳ·
 34 καὶ γὰρ ἐώρακα, καὶ μεμαρτύρηκα ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς
 τοῦ θεοῦ.

35 Τῇ ἐπαύριον πάλιν ἰστῆκει Ἰωάννης καὶ ἐκ τῶν μαθη-
 36 τῶν αὐτοῦ δύο, καὶ ἐμβλέψας τῷ Ἰησοῦ περιπατοῦντι
 37 λέγει Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ. καὶ ἤκουσαν οἱ δύο μαθη-
 38 ταὶ αὐτοῦ λαλοῦντος καὶ ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ. στρα-
 φεῖς δὲ ὁ Ἰησοῦς καὶ θεασάμενος αὐτοὺς ἀκολουθοῦντας
 λέγει αὐτοῖς Τί ζητεῖτε; οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ Ῥαββεῖ,
 (ὃ λέγεται μεθερμηνευόμενον Διδάσκαλε,) ποῦ μένεις;
 39 λέγει αὐτοῖς Ἔρχεσθε καὶ ὄψεσθε. ἦλθαν οὖν καὶ εἶδαν
 40 ποῦ μένει, καὶ παρ' αὐτῷ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην·
 41 ὥρα ἦν ὡς δεκάτη. Ἦν Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος
 Πέτρου εἰς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκουσάντων παρὰ Ἰωάννου καὶ
 42 ἀκολουθησάντων αὐτῷ· εὗρίσκει οὗτος πρῶτον τὸν ἀδελφὸν
 τὸν ἴδιον Σίμωνα καὶ λέγει αὐτῷ Εὗρήκαμεν τὸν Μεσσίαν
 43 (ὃ ἐστιν μεθερμηνευόμενον Χριστός). ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς
 τὸν Ἰησοῦν. ἐμβλέψας αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν Σὺ εἶ
 Σίμων ὁ υἱὸς Ἰωάννου, σὺ κληθήσῃ Κηφᾶς (ὃ ἐρμηνεύεται
 43 Πέτρος). Τῇ ἐπαύριον ἠθέλησεν ἐξελθεῖν εἰς
 τὴν Γαλιλαίαν. καὶ εὗρίσκει Φίλιππον καὶ λέγει αὐτῷ ὁ
 44 Ἰησοῦς Ἀκολούθει μοι. ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθ-
 45 σαιδά, ἐκ τῆς πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. εὗρίσκει
 Φίλιππος τὸν Ναθαναὴλ καὶ λέγει αὐτῷ Ὁν ἔγραψεν
 Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ προφῆται εὗρήκαμεν, Ἰησοῦν
 46 υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ. καὶ εἶπεν αὐτῷ Να-
 θαναήλ Ἐκ Ναζαρέτ δύναται τι ἀγαθὸν εἶναι; λέγει
 47 αὐτῷ ὁ Φίλιππος Ἔρχου καὶ ἴδε. εἶδεν Ἰησοῦς τὸν
 Ναθαναὴλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ Ἴδε
 48 ἀληθῶς Ἰσραηλείτης ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστιν. λέγει αὐτῷ
 Ναθαναὴλ Πόθεν με γινώσκεις; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ
 εἶπεν αὐτῷ Πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι ὄντα ὑπὸ τὴν
 49 συκὴν εἰδόν σε. ἀπεκρίθη αὐτῷ Ναθαναὴλ Ῥαββεῖ, σὺ

εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, σὺ βασιλεὺς εἶ τοῦ Ἰσραὴλ. ἀπεκρίθη 50
 Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ Ὅτι εἰπὸν σοι ὅτι εἰδὼν σε ὑπο-
 κάτω τῆς συκῆς πιστεύεις; μείζω τούτων ὄψῃ. καὶ λέγει 51
 αὐτῷ Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνε-
 φρότα καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ θεοῦ ἀναβαίνοντας καὶ
 καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γάμος ἐγένετο ἐν Κανὰ τῆς 1
 Γαλιλαίας, καὶ ἦν ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ· ἐκλήθη δὲ καὶ 2
 ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸν γάμον. καὶ ὑστερή- 3
 σαιτος οἴνου λέγει ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ πρὸς αὐτόν Οἶνον
 οὐκ ἔχουσιν· καὶ λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς Τί ἐμοὶ καὶ σοί, 4
 γύναι; οὕπω ἤκει ἡ ὥρα μου. λέγει ἡ μήτηρ αὐτοῦ τοῖς 5
 διακόνοις Ὅτι ἂν λέγῃ ὑμῖν ποιήσατε. ἦσαν δὲ ἐκεῖ 6
 λίθιναι ὑδρίαι ἐξ κατὰ τὸν καθαρισμὸν τῶν Ἰουδαίων κεί-
 μεναι, χωροῦσαι ἀνὰ μετρητὰς δύο ἢ τρεῖς. λέγει αὐτοῖς 7
 ὁ Ἰησοῦς Γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος· καὶ ἐγένευσαν
 αὐτὰς ἕως ἄνω. καὶ λέγει αὐτοῖς Ἀντλήσατε νῦν καὶ 8
 φέρετε τῷ ἀρχιτρικλίνῳ· οἱ δὲ ἤνεγκαν. ὥς δὲ ἐγεύσατο 9
 ὁ ἀρχιτρικλίνος τὸ ὕδωρ οἶνον γεγεννημένον, καὶ οὐκ ᾔδει
 πόθεν ἐστίν, οἱ δὲ διάκονοι ᾔδειςαν οἱ ἠντληκότες τὸ ὕδωρ,
 φωνεῖ τὸν νυμφίον ὁ ἀρχιτρικλίνος καὶ λέγει αὐτῷ Πᾶς 10
 ἄνθρωπος πρῶτον τὸν καλὸν οἶνον τίθησιν, καὶ ὅταν μεθυ-
 σθῶσιν τὸν ἐλάσσων· σὺ τετήρηκας τὸν καλὸν οἶνον ἕως
 ἄρτι. Ταύτην ἐποίησεν ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ Ἰησοῦς ἐν 11
 Κανὰ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἐφάνερωσεν τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ
 ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

ΜΕΤΑ ΤΟΥΤΟ κατέβη εἰς Καφαρναοὺμ αὐτὸς καὶ ἡ 12
 μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ
 ἐκεῖ ἔμειναν οὐ πολλὰς ἡμέρας.

Καὶ ἐγγὺς ἦν τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη εἰς 13

14 Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς. καὶ εὗρεν ἐν τῷ ἱερῷ τοὺς πω-
 λούντας βόας καὶ πρόβατα καὶ περιστερὰς καὶ τοὺς κερ-
 15 ματιστὰς καθημένους, καὶ ποιήσας φραγέλλιον ἐκ σχοινίων
 πάντας ἐξέβαλεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ τά τε πρόβατα καὶ τοὺς
 βόας, καὶ τῶν κολλυβιστῶν ἐξέχεεν τὰ κέρματα καὶ τὰς
 16 τραπέζας ἑνέτρεψεν, καὶ τοῖς τὰς περιστερὰς πωλοῦσιν
 εἶπεν Ἄρατε ταῦτα ἐντεῦθεν, μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον τοῦ
 17 πατρὸς μου οἶκον ἐμπορίου. Ἐμνήσθησαν οἱ μαθηταὶ
 αὐτοῦ ὅτι γεγραμμένον ἐστίν Ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου
 18 καταφάγεται με. Ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ
 εἶπαν αὐτῷ Τί σημεῖον δεικνύεις ἡμῖν, ὅτι ταῦτα ποιεῖς;
 19 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς Λύσατε τὸν ναὸν τοῦ-
 20 τον καὶ [ἐν] τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν. εἶπαν οὖν οἱ
 Ἰουδαῖοι Τεσσεράκοντα καὶ ἕξ ἔτεσιν οἰκοδομήθη ὁ ναὸς
 21 οὗτος, καὶ σὺ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερεῖς αὐτόν; ἐκείνος δὲ
 22 ἔλεγεν περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ σώματος αὐτοῦ. Ὅτε οὖν
 ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν, ἐμνήσθησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι τοῦτο
 ἔλεγεν, καὶ ἐπίστευσαν τῇ γραφῇ καὶ τῷ λόγῳ ὃν εἶπεν
 ὁ Ἰησοῦς.

23 Ὡς δὲ ἦν ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐν τῷ πάσχα ἐν τῇ
 ἑορτῇ, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, θεωροῦντες
 24 αὐτοῦ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει· αὐτὸς δὲ Ἰησοῦς οὐκ ἐπίστευεν
 25 αὐτὸν αὐτοῖς διὰ τὸ αὐτὸν γινώσκειν πάντας καὶ ὅτι οὐ
 χρεῖαν εἶχεν ἵνα τις μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ ἀνθρώπου, αὐτὸς
 γὰρ ἐγίνωσκεν τί ἦν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ.

1 Ἦν δὲ ἄνθρωπος ἐκ τῶν Φαρισαίων, Νικόδημος ὄνομα
 2 αὐτῷ, ἀρχὸν τῶν Ἰουδαίων· οὗτος ἦλθεν πρὸς αὐτὸν νυ-
 κτὸς καὶ εἶπεν αὐτῷ Ῥαββεί, οἶδαμεν ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐλή-
 λυθας διδάσκαλος· οὐδεὶς γὰρ δύναται ταῦτα τὰ σημεῖα
 3 ποιεῖν ἃ σὺ ποιεῖς, ἐὰν μὴ ᾗ ὁ θεὸς μετ' αὐτοῦ. ἀπεκρίθη
 Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μὴ τις
 γεννηθῇ ἄνωθεν, οὐ δύναται ἰδεῖν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ.
 4 λέγει πρὸς αὐτὸν [ὁ] Νικόδημος Πῶς δύναται ἄνθρωπος

γεννηθῆναι γέρων ὧν; μὴ δύναται εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μη-
 τρὸς αὐτοῦ δεύτερον εἰσελθεῖν καὶ γεννηθῆναι; ἀπεκρί- 5
 θη [ὁ] Ἰησοῦς Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μὴ τις γεννηθῇ
 ἐξ ὕδατος καὶ πνεύματος, οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βα-
 σιλείαν τοῦ θεοῦ. τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς σαρκὸς σὰρξ 6
 ἐστίν, καὶ τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ πνεύματος πνεῦμά ἐστιν.
 μὴ θαυμάσης ὅτι εἶπόν σοι Δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆναι ἄνωθεν. 7
 τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ, καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις, 8
 ἀλλ' οὐκ οἶδας πόθεν ἔρχεται καὶ ποῦ ὑπάγει· οὕτως
 ἐστὶν πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ πνεύματος. ἀπεκρίθη 9
 Νικόδημος καὶ εἶπεν αὐτῷ Πῶς δύναται ταῦτα γενέσθαι;
 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ Σὺ εἶ ὁ διδάσκαλος τοῦ 10
 Ἰσραὴλ καὶ ταῦτα οὐ γινώσκεις; ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι ὅτι 11
 ὁ οἶδαμεν λαλοῦμεν καὶ ὁ ἐωράκαμεν μαρτυροῦμεν, καὶ τὴν
 μαρτυρίαν ἡμῶν οὐ λαμβάνετε. εἰ τὰ ἐπίγεια εἶπον ὑμῖν 12
 καὶ οὐ πιστεύετε, πῶς ἐὰν εἶπω ὑμῖν τὰ ἐπουράνια πιστεύ-
 σετε; καὶ οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν εἰ μὴ ὁ ἐκ 13
 τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. καὶ καθὼς 14
 Μωσῆς ὑψώσεν τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὑψωθῆναι
 δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων ἐν αὐτῷ ἔχῃ 15
 ζωὴν αἰώνιον. Οὕτως γὰρ ἠγάπησεν ὁ θεὸς τὸν 16
 κόσμον ὥστε τὸν υἱὸν τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ
 πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται ἀλλὰ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.
 οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν εἰς τὸν κόσμον ἵνα κρίνῃ 17
 τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ. ὁ πιστεύων 18
 εἰς αὐτὸν οὐ κρίνεται. ὁ μὴ πιστεύων ἤδη κέκριται, ὅτι μὴ
 πεπίστευκεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ θεοῦ.
 αὕτη δέ ἐστίν ἡ κρίσις ὅτι τὸ φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν κόσμον 19
 καὶ ἠγάπησαν οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον τὸ σκότος ἢ τὸ φῶς, ἦν
 γὰρ αὐτῶν πονηρὰ τὰ ἔργα. πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πράσ- 20
 σων μισεῖ τὸ φῶς καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα μὴ
 ἐλεγχθῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ· ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν ἔρχεται 21
 πρὸς τὸ φῶς, ἵνα φανερωθῇ αὐτοῦ τὰ ἔργα ὅτι ἐν θεῷ

ἐστὶν εἰργασμένα.

- 22 Μετὰ ταῦτα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς
 τὴν Ἰουδαίαν γῆν, καὶ ἐκεῖ διέτριβεν μετ' αὐτῶν καὶ ἐβά-
 23 πτιζεν. ἦν δὲ καὶ [ὁ] Ἰωάννης βαπτίζων ἐν Αἰνῶν ἐγγὺς τοῦ
 Σαλείμ, ὅτι ὕδατα πολλὰ ἦν ἐκεῖ, καὶ παρεγίνοντο καὶ
 24 ἐβαπτίζοντο· οὐπω γὰρ ἦν βεβλημένος εἰς τὴν φυλακὴν
 25 Ἰωάννης. Ἐγένετο οὖν ζήτησις ἐκ τῶν μαθητῶν Ἰωάννου
 26 μετὰ Ἰουδαίου¹ περὶ καθαρισμοῦ. καὶ ἦλθαν πρὸς τὸν
 Ἰωάννην καὶ εἶπαν αὐτῷ Ῥαββει, ὃς ἦν μετὰ σοῦ πέραν
 τοῦ Ἰορδάνου, ᾧ σὺ μεμαρτύρηκας, ἴδε οὗτος βαπτίζει καὶ
 27 πάντες ἔρχονται πρὸς αὐτόν. ἀπεκρίθη Ἰωάννης καὶ εἶπεν
 Οὐ δύναται ἄνθρωπος λαμβάνειν οὐδὲν ἂν μὴ ᾗ δεδομένον
 28 αὐτῷ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. αὐτοὶ ὑμεῖς μοι μαρτυρεῖτε ὅτι εἶπον
 [ἐγώ] Οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ χριστός, ἀλλ' ὅτι Ἀπεσταλμένος
 29 εἰμὶ ἔμπροσθεν ἐκείνου. ὁ ἔχων τὴν νύμφην νυμφίος ἐστίν·
 ὁ δὲ φίλος τοῦ νυμφίου, ὁ ἐστηκὼς καὶ ἀκούων αὐτοῦ, χαρὰ
 χαίρει διὰ τὴν φωνὴν τοῦ νυμφίου. αὕτη οὖν ἡ χαρὰ ἡ
 30 ἐμὴ πεπλήρωται. ἐκείνον δεῖ αὐξάνειν, ἐμὲ δὲ ἐλαττοῦ-
 31 σθαι. Ὁ ἄνωθεν ἐρχόμενος ἐπάνω πάντων
 ἐστίν. ὁ ὢν ἐκ τῆς γῆς ἐκ τῆς γῆς ἐστίν καὶ ἐκ τῆς γῆς
 λαλεῖ· ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐρχόμενος ἑπάνω πάντων ἐστίν·
 32 ὁ ἐώρακεν καὶ ἤκουσεν τοῦτο¹ μαρτυρεῖ, καὶ τὴν μαρτυρίαν
 33 αὐτοῦ οὐδεὶς λαμβάνει. ὁ λαβὼν αὐτοῦ τὴν μαρτυρίαν
 34 ἐσφράγισεν ὅτι ὁ θεὸς ἀληθὴς ἐστίν. ὃν γὰρ ἀπέστειλεν
 ὁ θεὸς τὰ ῥήματα τοῦ θεοῦ λαλεῖ, οὐ γὰρ ἐκ μέτρου δίδωσιν
 35 τὸ πνεῦμα. ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν υἱόν, καὶ πάντα δέδωκεν
 36 ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν ἔχει ζωὴν
 αἰώνιον· ὁ δὲ ἀπειθῶν τῷ υἱῷ οὐκ ὄψεται ζωὴν, ἀλλ' ἡ ὀργὴ
 τοῦ θεοῦ μένει ἐπ' αὐτόν.
- 1 Ὡς οὖν ἔγνω ὁ κύριος ὅτι ἤκουσαν οἱ Φαρισαῖοι ὅτι
 Ἰησοῦς πλείονας μαθητὰς ποιεῖ καὶ βαπτίζει [ἡ] Ἰωά-
 2 νης,¹ — καίτοιγε Ἰησοῦς αὐτοὺς οὐκ ἐβάπτιζεν ἀλλ' οἱ μα-

θηταὶ αὐτοῦ, — ἀφῆκεν τὴν Ἰουδαίαν καὶ ἀπῆλθεν πάλιν 3
εἰς τὴν Γαλιλαίαν. Ἔδει δὲ αὐτὸν διέρχεσθαι διὰ τῆς Σα- 4
μαρίας. ἔρχεται οὖν εἰς πόλιν τῆς Σαμαρίας λεγομένην 5
Συχὰρ πλησίον τοῦ χωρίου ὃ ἔδωκεν Ἰακώβ [τῷ] Ἰωσήφ
τῷ υἱῷ αὐτοῦ· ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ τοῦ Ἰακώβ. ὁ οὖν Ἰησοῦς 6
κεκοπιακῶς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ
πηγῇ· ὦρα ἦν ὡς ἔκτῃ. ἔρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρίας ἀν- 7
τλήσαι ὕδωρ. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς Δός μοι πεῖν· οἱ γὰρ 8
μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν πόλιν, ἵνα τροφὰς
ἀγοράσωσιν. λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρεῖτις Πῶς 9
σὺ Ἰουδαῖος ὢν παρ' ἐμοῦ πεῖν αἰτεῖς γυναῖκός Σαμα-
ρεΐτιδος οὔσης; [οὐ γὰρ συνχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρεΐταις.]
ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ Εἰ ᾔδεις τὴν δωρεάν τοῦ 10
θεοῦ καὶ τίς ἐστίν ὁ λέγων σοι Δός μοι πεῖν, σὺ ἂν ᾔτη-
σας αὐτὸν καὶ ἔδωκεν ἅν σοι ὕδωρ ζῶν. λέγει αὐτῷ^τ Κύ- 11
ριε, οὔτε ἀντλημα ἔχεις καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶν βαθύ·
πόθεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν; μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πα- 12
τρὸς ἡμῶν Ἰακώβ, ὃς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ καὶ αὐτὸς ἐξ
αὐτοῦ ἔπιεν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ;
ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ Πᾶς ὁ πίνων ἐκ τοῦ 13
ὑδατος τούτου διψήσει πάλιν· ὃς δ' ἂν πίῃ ἐκ τοῦ ὑδατος 14
οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ τὸ
ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὑδατος ἀλλο-
μένου εἰς ζωὴν αἰώνιον. λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ Κύριε, 15
δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ μηδὲ διέρχωμαι
ἐνθάδε ἀντλεῖν. λέγει αὐτῇ Ὑπαγε φώνησόν σου τὸν 16
ἄνδρα καὶ ἔλθ' ἐνθάδε. ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ καὶ εἶπεν [αὐ- 17
τῷ] Οὐκ ἔχω ἄνδρα. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς Καλῶς εἶπες
ὅτι Ἄνδρα οὐκ ἔχω· πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες, καὶ νῦν 18
ὃν ἔχεις οὐκ ἔστιν σου ἀνὴρ· τοῦτο ἀληθὲς εἶρηκας. λέγει 19
αὐτῷ ἡ γυνὴ Κύριε, θεωρῶ ὅτι προφήτης εἶ σύ. οἱ 20
πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ προσεκύνησαν καὶ ὑμεῖς
λέγετε ὅτι ἐν Ἱεροσολύμοις ἐστὶν ὁ τόπος ὅπου προσκυ-

21 νεῖν δεῖ. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς Πίστευέ μοι, γύναι, ὅτι
 ἔρχεται ὥρα ὅτε οὔτε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ οὔτε ἐν Ἱεροσολύ-
 22 μοις προσκυνήσετε τῷ πατρὶ. ὑμεῖς προσκυνεῖτε ὃ οὐκ οἶ-
 दाτε, ἡμεῖς προσκυνοῦμεν ὃ οἶδαμεν, ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ
 23 τῶν Ἰουδαίων ἐστίν· ἀλλὰ ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐστίν, ὅτε
 οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ προσκυνήσουσιν τῷ πατρὶ ἐν πνεύ-
 24 ματι καὶ ἀληθείᾳ, καὶ γὰρ ὁ πατὴρ τοιοῦτους ζητεῖ τοὺς
 25 προσκυνοῦντας αὐτόν· πνεῦμα ὁ θεός, καὶ τοὺς προσκυνοῦν-
 26 τας αὐτὸν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν. λέγει
 27 αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς Ἐγὼ εἰμι, ὃ λαλῶν σοι. Καὶ
 ἐπὶ τούτῳ ἦλθαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐθαύμαζον ὅτι
 μετὰ γυναικὸς ἐλάλει· οὐδεὶς μέντοι εἶπεν Τί ζητεῖς; ἢ
 28 Τί λαλεῖς μετ' αὐτῆς; ἀφῆκεν οὖν τὴν ὑδρίαν αὐτῆς ἡ
 γυνὴ καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις
 29 Δεῦτε ἴδετε ἄνθρωπον ὃς εἶπέ μοι πάντα ἃ ἐποίησα·
 30 μήτι οὗτός ἐστιν ὁ χριστός; ἐξῆλθον ἐκ τῆς πόλεως καὶ
 31 ἦρχοντο πρὸς αὐτόν. Ἐν τῷ μεταξύ ἡρώτων
 32 αὐτόν οἱ μαθηταὶ λέγοντες Ῥαββεί, φάγε. ὃ δὲ εἶπεν
 αὐτοῖς Ἐγὼ βρώσιν ἔχω φαγεῖν ἣν ὑμεῖς οὐκ οἶδατε.
 33 ἔλεγον οὖν οἱ μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους Μή τις ἠνεγκεν
 34 αὐτῷ φαγεῖν; λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Ἐμὸν βρώμά ἐστιν
 ἵνα ποιήσω τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με καὶ τελειώσω
 35 αὐτοῦ τὸ ἔργον. οὐχ ὑμεῖς λέγετε ὅτι Ἔτι τετράμηνός
 ἐστὶν καὶ ὁ θερισμός ἔρχεται; ἰδοὺ λέγω ὑμῖν, ἐπάρατε
 τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ θεάσασθε τὰς χώρας ὅτι λευκαί
 36 εἰσιν πρὸς θερισμόν· ἤδη ὁ θερίζων μισθὸν λαμβάνει
 καὶ συνάγει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἵνα ὁ σπείρων ὁμοῦ
 37 χαίρῃ καὶ ὁ θερίζων. ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος ἐστὶν ἀλη-
 θινός ὅτι ἄλλος ἐστὶν ὁ σπείρων καὶ ἄλλος ὁ θερίζων·
 38 ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν ὃ οὐχ ὑμεῖς κεκοπιάκατε·
 ἄλλοι κεκοπιάκασιν, καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσ-

εληλύθατε. Ἐκ δὲ τῆς πόλεως ἐκείνης πολ- 39
 λοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν τῶν Σαμαρειτῶν διὰ τὸν λόγον
 τῆς γυναικὸς μαρτυρούσης ὅτι Εἶπέν μοι πάντα ἃ ἐποί-
 ησα. ὥς οὖν ἦλθον πρὸς αὐτὸν οἱ Σαμαρεῖται, ἡρώτων 40
 αὐτὸν μέναι παρ' αὐτοῖς· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας.
 καὶ πολλῶ πλείους ἐπίστευσαν διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ, 41
 τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον [ὅτι] Οὐκέτι διὰ τὴν ᾿σὴν λαλιὰν 42
 πιστεύομεν· αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν, καὶ οἶδαμεν ὅτι οὗτος
 ἐστὶν ἀληθῶς ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου.

Μετὰ δὲ τὰς δύο ἡμέρας ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν εἰς τὴν Γαλι- 43
 λαίαν· αὐτὸς γὰρ Ἰησοῦς ἐμαρτύρησεν ὅτι προφήτης ἐν 44
 τῇ ἰδίᾳ πατρίδι τιμὴν οὐκ ἔχει. ὅτε οὖν ἦλθεν εἰς τὴν 45
 Γαλιλαίαν, ἐδέξαντο αὐτὸν οἱ Γαλιλαῖοι, πάντα ἐωρακότες
 ὅσα ἐποίησεν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν τῇ ἑορτῇ, καὶ αὐτοὶ γὰρ
 ἦλθον εἰς τὴν ἑορτήν. Ἦλθεν οὖν πάλιν εἰς 46
 τὴν Κανὰ τῆς Γαλιλαίας, ὅπου ἐποίησεν τὸ ὕδωρ
 οἶνον. Ἐκ τῆς βασιλικῆς οὗ ὁ υἱὸς ἠσθένει ἐν
 Καφαρναούμ· οὗτος ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ἦκει ἐκ τῆς 47
 Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν ἀπῆλθεν πρὸς αὐτὸν καὶ
 ἡρώτα ἵνα καταβῇ καὶ ἰάσῃται αὐτοῦ τὸν υἱόν, ἥμελ-
 λεν γὰρ ἀποθνήσκειν. εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτόν 48
 Ἐὰν μὴ σημεῖα καὶ τέρατα ἴδῃτε, οὐ μὴ πιστεύσητε.
 λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλικὸς Κύριε, κατάβηθι πρὶν 49
 ἀποθανεῖν τὸ παιδίον μου. λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Πο- 50
 ρεύου· ὁ υἱὸς σου ζῇ. ἐπίστευσεν ὁ ἄνθρωπος τῷ λόγῳ
 ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐπορεύετο. ἤδη δὲ αὐτοῦ 51
 καταβαίνοντος· οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ὑπῆντησαν αὐτῷ λέγοντες
 ὅτι ὁ παῖς αὐτοῦ ζῇ. ἐπύθετο οὖν τὴν ὥραν παρ' αὐτῶν 52
 ἐν ᾗ κομψότερον ἔσχεν· εἶπαν οὖν αὐτῷ ὅτι Ἐχθὲς
 ὥραν ἐβδόμην ἀφῆκεν αὐτὸν ὁ πυρετός. ἔγνω οὖν ὁ 53
 πατὴρ ὅτι ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἐν ᾗ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Ὁ
 υἱὸς σου ζῇ, καὶ ἐπίστευσεν αὐτὸς καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ ὅλη.

54 Τοῦτο [δὲ] πάλιν δεύτερον σημεῖον ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐλθὼν ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

1 ΜΕΤΑ ΤΑΥΤΑ ἦν ἐορτὴ τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη
 2 Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἔστιν δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύ-
 μοις ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρα ἣ ἐπιλεγομένη
 3 Ἑβραϊστὶ Βηθζαθά, πέντε στοὰς ἔχουσα· ἐν ταύταις
 κατέκειτο πλήθος τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξη-
 5 ρῶν. ἦν δὲ τις ἄνθρωπος ἐκεῖ τριάκοντα [καὶ] ὀκτὼ ἔτη
 6 ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ αὐτοῦ· τοῦτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κατα-
 κείμενον, καὶ γνοὺς ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον ἔχει, λέγει
 7 αὐτῷ· Θέλεις ὑγίης γενέσθαι; ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν
 Κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω ἵνα ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ βάλλῃ
 με εἰς τὴν κολυμβήθραν· ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι ἐγὼ ἄλλος πρὸ
 8 ἐμοῦ καταβῆναι. λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγειρε ἄρον
 9 τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει. καὶ εὐθέως ἐγένετο
 ὑγίης ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἦρε τὸν κράβαττον αὐτοῦ καὶ περι-
 10 επάτει. Ἦν δὲ σάββατον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.
 11 ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ τεθεραπευμένῳ Σάββατόν
 12 ἔστιν, καὶ οὐκ ἔξεστίν σοι ἄραι τὸν κράβαττον. ὃς δὲ
 ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Ὁ ποιήσας με ὑγιῇ ἐκείνός μοι εἶπεν
 13 ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει. ἠρώτησαν αὐ-
 τόν· Τίς ἐστίν ὁ ἄνθρωπος ὁ εἰπὼν σοι ἄρον καὶ περι-
 14 πάτει; ὁ δὲ ἰαθεὶς οὐκ ᾔδει τίς ἐστίν, ὁ γὰρ Ἰησοῦς
 15 ἐξένευσεν ὄχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ. Μετὰ ταῦτα εὗρί-
 σκει αὐτὸν [ὁ] Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἴδε
 ὑγίης γέγονας· μηκέτι ἀμάρτανε, ἵνα μὴ χεῖρόν σοί τι
 16 γένηται. ἀπήλθεν ὁ ἄνθρωπος καὶ εἶπεν τοῖς Ἰου-
 17 δαίοις ὅτι Ἰησοῦς ἐστίν ὁ ποιήσας αὐτὸν ὑγιῇ. καὶ διὰ
 τοῦτο ἐδίωκον οἱ Ἰουδαῖοι τὸν Ἰησοῦν ὅτι ταῦτα ἐποίει
 ἐν σαββάτῳ. ὁ δὲ ἀπεκρίνατο αὐτοῖς· Ὁ πατήρ μου

ἕως ἄρτι ἐργάζεται, καὶ γὰρ ἐργάζομαι. διὰ τοῦτο οὖν μάλ- 18
 λον ἐζητούν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτείνειν ὅτι οὐ μόνον
 ἔλυε τὸ σάββατον ἀλλὰ καὶ πατέρα ἰδίων ἔλεγε τὸν θεόν,
 ἴσον ἑαυτὸν ποιῶν τῷ θεῷ. Ἀπεκρίνατο οὖν [ὁ Ἰησοῦς] 19
 καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ δύναται ὁ
 υἱὸς ποιεῖν ἀφ' ἑαυτοῦ οὐδὲν ἂν μὴ τι βλέπη τὸν πατέρα
 ποιῶντα· ἃ γὰρ ἂν ἐκεῖνος ποιῇ, ταῦτα καὶ ὁ υἱὸς ὁμοίως
 ποιεῖ. ὁ γὰρ πατὴρ φιλεῖ τὸν υἱὸν καὶ πάντα δείκνυσιν 20
 αὐτῷ ἃ αὐτὸς ποιεῖ, καὶ μείζονα τούτων δείξει αὐτῷ ἔργα,
 ἵνα ὑμεῖς θαυμάζητε. ὥσπερ γὰρ ὁ πατὴρ ἐγείρει τοὺς 21
 νεκροὺς καὶ ζωοποιεῖ, οὕτως καὶ ὁ υἱὸς οὓς θέλει ζωοποιεῖ.
 οὐδὲ γὰρ ὁ πατὴρ κρίνει οὐδένα, ἀλλὰ τὴν κρίσιν πᾶσαν 22
 δέδωκεν τῷ υἱῷ, ἵνα πάντες τιμῶσι τὸν υἱὸν καθὼς τιμῶσι 23
 τὸν πατέρα. ὁ μὴ τιμῶν τὸν υἱὸν οὐ τιμᾷ τὸν πατέρα
 τὸν πέμψαντα αὐτόν. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ τὸν 24
 λόγον μου ἀκούων καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με ἔχει ζωὴν
 αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ
 τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι 25
 ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐστὶν ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούσουσιν τῆς
 φωνῆς τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσουσιν.
 ὥσπερ γὰρ ὁ πατὴρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτως καὶ τῷ υἱῷ 26
 ἔδωκεν ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ· καὶ ἐξουσίαν ἔδωκεν αὐτῷ 27
 κρίσιν ποιεῖν, ὅτι υἱὸς ἀνθρώπου ἐστίν. μὴ θαυμάζετε 28
 τοῦτο, ὅτι ἔρχεται ὥρα ἐν ᾗ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις
 ἀκούσουσιν τῆς φωνῆς αὐτοῦ καὶ ἐκπορεύσονται οἱ τὰ 29
 ἀγαθὰ ποιήσαντες εἰς ἀνάστασιν ζωῆς, οἱ ᾧ τὰ φαῦλα πρά-
 ξαντες εἰς ἀνάστασιν κρίσεως. Οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν 30
 ἀπ' ἑμαυτοῦ οὐδέν· καθὼς ἀκούω κρίνω, καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ
 δικαία ἐστίν, ὅτι οὐ ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν ἀλλὰ τὸ
 θέλημα τοῦ πέμψαντός με. Ἐὰν ἐγὼ μαρτυρῶ 31
 περὶ ἑμαυτοῦ, ἡ μαρτυρία μου οὐκ ἔστιν ἀληθής· ἄλλος 32
 ἐστὶν ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμοῦ, καὶ οἶδα ὅτι ἀληθής ἐστιν
 ἡ μαρτυρία ἣν μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ. ὑμεῖς ἀπεστάλκατε 33

34 πρὸς Ἰωάννην, καὶ μεμαρτύρηκε τῇ ἀληθείᾳ· ἐγὼ δὲ οὐ
 παρὰ ἀνθρώπου τὴν μαρτυρίαν λαμβάνω, ἀλλὰ ταῦτα λέγω
 35 ἵνα ὑμεῖς σωθῆτε. ἐκεῖνος ἦν ὁ λύχνος ὁ καιόμενος καὶ
 φαίνων, ὑμεῖς δὲ ἠθέλησατε ἀγαλλιαθῆναι πρὸς ὥραν ἐν
 36 τῷ φωτὶ αὐτοῦ· ἐγὼ δὲ ἔχω τὴν μαρτυρίαν μείζω τοῦ
 Ἰωάννου, τὰ γὰρ ἔργα αὐτοῦ δέδωκέν μοι ὁ πατήρ ἵνα τελειώσω
 αὐτά, αὐτὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ ποιῶ, μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὅτι ὁ
 37 πατήρ με ἀπέσταλκεν, καὶ ὁ πέμψας με πατήρ ἐκεῖνος
 μεμαρτύρηκεν περὶ ἐμοῦ. οὔτε φωνὴν αὐτοῦ πώποτε ἀκη-
 38 κόατε οὔτε εἶδος αὐτοῦ ἐωράκατε, καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ
 οὐκ ἔχετε ἐν ὑμῖν μένοντα, ὅτι ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος τοῦ-
 39 τῷ ὑμεῖς οὐ πιστεύετε. ἐραυνᾶτε τὰς γραφάς, ὅτι ὑμεῖς
 δοκεῖτε ἐν αὐταῖς ζωὴν αἰώνιον ἔχειν· καὶ ἐκεῖναί εἰσιν αἱ
 40 μαρτυροῦσαι περὶ ἐμοῦ· καὶ οὐ θέλετε ἐλθεῖν πρὸς με
 41 ἵνα ζωὴν ἔχητε. Δόξαν παρὰ ἀνθρώπων οὐ λαμβάνω,
 42 ἀλλὰ ἔγνωκα ὑμᾶς ὅτι τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ οὐκ ἔχετε
 43 ἐν ἑαυτοῖς. ἐγὼ ἐλήλυθα ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς μου
 καὶ οὐ λαμβάνετε με· ἐὰν ἄλλος ἔλθῃ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ
 44 ἰδίῳ, ἐκεῖνον λήμψεσθε. πῶς δύνασθε ὑμεῖς πιστεῦσαι,
 δόξαν παρ' ἀλλήλων λαμβάνοντες, καὶ τὴν δόξαν τὴν παρὰ
 45 τοῦ μόνου [θεοῦ] οὐ ζητεῖτε; μὴ δοκεῖτε ὅτι ἐγὼ κατηγο-
 ρήσω ὑμῶν πρὸς τὸν πατέρα· ἔστιν ὁ κατηγορῶν ὑμῶν
 46 Μωυσῆς, εἰς ὃν ὑμεῖς ἠλπίκατε. εἰ γὰρ ἐπιστεύετε Μωυ-
 σεῖ, ἐπιστεύετε ἂν ἐμοί, περὶ γὰρ ἐμοῦ ἐκεῖνος ἔγρα-
 47 ψεν. εἰ δὲ τοῖς ἐκείνου γράμμασιν οὐ πιστεύετε, πῶς τοῖς
 ἐμοῖς ῥήμασιν ἰπιστεύσετε;

1 Μετὰ ταῦτα ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς πέραν τῆς θαλάσσης
 2 τῆς Γαλιλαίας τῆς Τιβεριάδος. ἠκολούθει δὲ αὐτῷ ὄχλος
 3 πολλός, ὅτι θεεώρουν τὰ σημεῖα αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ἀσθενούν-
 4 των. ἀνῆλθεν δὲ εἰς τὸ ὄρος Ἰησοῦς, καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο
 5 μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ πάσχα, ἢ
 6 ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων. ἐπάρας οὖν τοὺς ὀφθαλμοὺς ὁ Ἰησοῦς

καὶ θεασάμενος ὅτι πολὺς ὄχλος ἔρχεται πρὸς αὐτὸν λέγει πρὸς Φίλιππον Πόθεν ἀγοράσωμεν ἄρτους ἵνα φάγωσιν οὗτοι; τούτο δὲ ἔλεγεν πειράζων αὐτόν, αὐτὸς γὰρ ᾔδει 6 τί ἔμελλεν ποιεῖν. ἀπεκρίθη αὐτῷ Φίλιππος Διακοσίων 7 δηναρίων ἄρτοι οὐκ ἀρκοῦσιν αὐτοῖς ἵνα ἕκαστος βραχὺ λάβῃ. λέγει αὐτῷ εἰς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἀνδρέας 8 ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου Ἔστιν παιδάριον ὧδε ὃς 9 ἔχει πέντε ἄρτους κριθίνους καὶ δύο ὀψάρια· ἀλλὰ ταῦτα τί ἐστὶν εἰς τοσούτους; εἶπεν ὁ Ἰησοῦς Ποιήσατε τοὺς 10 ἀνθρώπους ἀναπεσεῖν. ἦν δὲ χόρτος πολὺς ἐν τῷ τόπῳ. ἀνέπεσαν οὖν οἱ ἄνδρες τὸν ἀριθμὸν ὡς πεντακισχίλιοι. ἔλαβεν οὖν τοὺς ἄρτους ὁ Ἰησοῦς καὶ εὐχαριστήσας διέ- 11 δωκεν τοῖς ἀνακειμένοις, ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν ὀψαρίων ὅσον ἤθελον. ὡς δὲ ἐνεπλήσθησαν λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ 12 Συναγάγετε τὰ περισσεύσαντα κλάσματα, ἵνα μὴ τι ἀπό- ληται. συνήγαγον οὖν, καὶ ἐγέμισαν δώδεκα κοφίνους 13 κλασμάτων ἐκ τῶν πέντε ἄρτων τῶν κριθίνων ἃ ἐπερίσ- σευσαν τοῖς βεβρωκόσιν. Οἱ οὖν ἄνθρωποι 14 ἰδόντες ἃ ἐποίησεν σημεῖα ἔλεγον ὅτι Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον. Ἰησοῦς 15 οὖν γνοὺς ὅτι μέλλουσιν ἔρχεσθαι καὶ ἀρπάξειν αὐτὸν ἵνα ποιήσωσιν βασιλεία ἀνεχώρησεν πάλιν εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς μόνος. Ὡς δὲ ὀψία ἐγένετο κατέβησαν οἱ μα- 16 θηταὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἐμβάντες εἰς πλοῖον 17 ἦρχοντο πέραν τῆς θαλάσσης εἰς Καφαρναούμ. καὶ σκοτία ἦδη ἐγεγόνει καὶ οὐπω ἐληλύθει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, ἥ τε θάλασσα ἀνέμου μεγάλου πνέοντος διεγείρετο. ἐλη- 18 19 λακότες οὖν ὡς σταδίους εἴκοσι πέντε ἢ τριάκοντα θεω- ροῦσιν τὸν Ἰησοῦν περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐγγὺς τοῦ πλοίου γινόμενον, καὶ ἐφοβήθησαν. ὁ δὲ λέγει 20 αὐτοῖς Ἐγὼ εἰμὶ, μὴ φοβεῖσθε. ἤθελον οὖν λαβεῖν 21 αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ εὐθέως ἐγένετο τὸ πλοῖον ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν ὑπῆγον.

- 22 Τῇ ἐπαύριον ὁ ὄχλος ὁ ἐστηκὼς πέραν τῆς θαλάσσης
 εἶδον ὅτι πλοιάριον ἄλλο οὐκ ἦν ἐκεῖ εἰ μὴ ἓν, καὶ ὅτι οὐ
 συνεισῆλθεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοῖον
 23 ἀλλὰ μόνοι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπῆλθον· ἀλλὰ ἦλθεν πλοῖα
 ἐκ Τιβεριάδος ἐγγὺς τοῦ τόπου ὅπου ἔφαγον τὸν ἄρτον
 24 εὐχαριστήσαντος τοῦ κυρίου. ὅτε ὁ οὖν εἶδεν ὁ ὄχλος ὅτι
 Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ οὐδὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐνέβησαν
 αὐτοὶ εἰς τὰ πλοιάρια καὶ ἦλθον εἰς Καφαρναοὺμ ζητοῦν-
 25 τες τὸν Ἰησοῦν. καὶ εὐρόντες αὐτὸν πέραν τῆς θαλάσσης
 26 εἶπον αὐτῷ Ῥαββεί, πότε ὧδε γέγονας; ἀπεκρίθη αὐτοῖς
 ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ζητεῖτέ με
 οὐχ ὅτι εἴδετε σημεῖα ἀλλ' ὅτι ἐφάγετε ἐκ τῶν ἄρτων καὶ
 27 ἐχορτάσθητε· ἐργάζεσθε μὴ τὴν βρῶσιν τὴν ἀπολλυμένην
 ἀλλὰ τὴν βρῶσιν τὴν μένουσαν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἣν ὁ υἱὸς
 τοῦ ἀνθρώπου ὑμῖν δώσει, τοῦτον γὰρ ὁ πατήρ ἐσφράγι-
 28 σεν ὁ θεός. εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν Τί ποιῶμεν ἵνα ἔργα-
 29 ζώμεθα τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ; ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν
 αὐτοῖς Τοῦτό ἐστιν τὸ ἔργον τοῦ θεοῦ ἵνα πιστεύητε εἰς
 30 ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος. εἶπον οὖν αὐτῷ Τί οὖν ποιεῖς σὺ
 31 σημεῖον, ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεῦσωμέν σοι; τί ἐργάζῃ; οἱ
 πατέρες ἡμῶν τὸ μάννα ἔφαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθὼς ἐστιν
 γεγραμμένον Ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς
 32 φαγεῖν. εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Ἀμὴν ἀμὴν λέγω
 ὑμῖν, οὐ Μωσῆς ἔδωκεν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ,
 ἀλλ' ὁ πατήρ μου δίδωσιν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
 33 τὸν ἀληθινόν· ὁ γὰρ ἄρτος τοῦ θεοῦ ἐστὶν ὁ καταβαίνων
 34 ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ζωὴν διδοὺς τῷ κόσμῳ. εἶπον οὖν πρὸς
 35 αὐτόν Κύριε, πάντοτε δὸς ἡμῖν τὸν ἄρτον τοῦτον. εἶπεν
 αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς· ὁ ἐρχόμενος
 πρὸς ἐμὲ οὐ μὴ πεινάσῃ, καὶ ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ μὴ
 36 διψήσῃ πώποτε. ἀλλ' εἶπον ὑμῖν ὅτι καὶ ἐωράκατέ [με]
 37 καὶ οὐ πιστεύετε. Πᾶν ὃ δίδωσίν μοι ὁ πατήρ πρὸς ἐμὲ
 38 ἥξει, καὶ τὸν ἐρχόμενον πρὸς με οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω, ὅτι

καταβέβηκα ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τὸ ἑμὸν ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με· τοῦτο δέ ἐστιν 39
τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με ἵνα πᾶν ὃ δέδωκέν μοι μὴ ἀπολέσω ἐξ αὐτοῦ ἀλλὰ ἀναστήσω αὐτὸ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.
τοῦτο γάρ ἐστιν τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μου ἵνα πᾶς ὁ θεω- 40
ρῶν τὸν υἱὸν καὶ πιστεύων εἰς αὐτὸν ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον, καὶ
ἀναστήσω αὐτὸν ἐγὼ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. Ἐγὼ γ- 41
γυζον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ ὅτι εἶπεν Ἐγὼ εἰμι
ὁ ἄρτος ὁ καταβάς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔλεγον Ὁὐχί· 42
οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ υἱὸς Ἰωσήφ, οὗ ἡμεῖς οἶδαμεν τὸν
πατέρα καὶ τὴν μητέρα; πῶς νῦν λέγει ὅτι Ἐκ τοῦ οὐρα-
νοῦ καταβέβηκα; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς Μὴ 43
γογγύζετε μετ' ἀλλήλων. οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρὸς με· 44
ἐὰν μὴ ὁ πατὴρ ὁ πέμψας με ἐλκύσῃ αὐτόν, καὶ ἐγὼ ἀνα-
στήσω αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. ἔστιν γεγραμμένον ἐν 45
τοῖς προφήταις Καὶ ἔσονται πάντες διδασκοὶ θεοῦ·
πᾶς ὁ ἀκούσας παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ μαθὼν ἔρχεται πρὸς
ἐμέ. οὐχ ὅτι τὸν πατέρα ἐώρακέν τις εἰ μὴ ὁ ὢν παρὰ [τοῦ] 46
θεοῦ, οὗτος ἐώρακεν τὸν πατέρα. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, 47
ὁ πιστεύων ἔχει ζωὴν αἰώνιον. ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς· 48
οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸ μάννα καὶ ἀπέ- 49
θανον· οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαίνων 50
ἵνα τις ἐξ αὐτοῦ φάγῃ καὶ μὴ ἀποθάνῃ· ἐγὼ εἰμι ὁ 51
ἄρτος ὁ ζῶν ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς· ἐὰν τις φάγῃ
ἐκ τούτου τοῦ ἄρτου ζήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ ἄρτος
δὲ ὃν ἐγὼ δώσω ἡ σὰρξ μου ἐστὶν ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου
ζωῆς. Ἐμάχοντο οὖν πρὸς ἀλλήλους οἱ Ἰου- 52
δαῖοι λέγοντες Πῶς δύναται οὗτος ἡμῖν δοῦναι τὴν σάρκα
[αὐτοῦ] φαγεῖν; εἶπεν οὖν αὐτοῖς [ὁ] Ἰησοῦς Ἀμὴν ἀμὴν 53
λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ φάγητε τὴν σάρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώ-
που καὶ πίνητε αὐτοῦ τὸ αἷμα, οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς.
ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἔχει ζωὴν 54
αἰώνιον, καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ· ἡ γὰρ 55

σάρξ μου ἀληθῆς ἐστὶ βρώσις, καὶ τὸ αἷμά μου ἀληθὲς
 56 ἐστὶ πόσις. ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ
 57 αἷμα ἐν ἐμοὶ μένει καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ. καθὼς ἀπέστειλén με
 ὁ ζῶν πατὴρ καὶ ἐγὼ ζῶ διὰ τὸν πατέρα, καὶ ὁ τρώγων με
 58 καὶ κεῖνος ζήσῃ δι' ἐμέ. οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐξ οὐρανοῦ
 καταβάς, οὐ καθὼς ἔφαγον οἱ πατέρες καὶ ἀπέθανον· ὁ τρώ-
 59 γων τοῦτον τὸν ἄρτον ζήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα. Ταῦτα εἶπεν
 60 ἐν συναγωγῇ διδάσκων ἐν Καφαρναούμ.

Πολλοὶ οὖν ἀκούσαντες ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπαν Σκλη-
 ρός ἐστιν ὁ λόγος οὗτος· τίς δύναται αὐτοῦ ἀκούειν;
 61 εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐν ἑαυτῷ ὅτι γογγύζουσιν περὶ τούτου
 οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῖς Τοῦτο ὑμᾶς σκανδαλίζει;
 62 ἐὰν οὖν θεωρῆτε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἀναβαίνοντα ὅπου
 63 ἦν τὸ πρότερον; τὸ πνεῦμά ἐστιν τὸ ζωοποιοῦν, ἡ σὰρξ
 οὐκ ὠφέλει οὐδέν· τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λελάληκα ὑμῖν πνεῦμά
 64 ἐστὶν καὶ ζωὴ ἐστίν· ἀλλὰ εἰσὶν ἐξ ὑμῶν τινὲς οἱ οὐ πι-
 στεύουσιν. Ἦιδει γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὁ Ἰησοῦς τίνες εἰσὶν οἱ μὴ
 65 πιστεύοντες καὶ τίς ἐστιν ὁ παραδώσων αὐτόν. καὶ ἔλεγεν
 Διὰ τοῦτο εἶρηκα ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρὸς με
 66 ἐὰν μὴ ἢ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ πατρός.

Ἐκ τούτου πολλοὶ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἀπῆλθον εἰς τὰ ὀπί-
 67 σω καὶ οὐκέτι μετ' αὐτοῦ περιεπάτουν. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς
 68 τοῖς δώδεκα Μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε ὑπάγειν; ἀπεκρίθη αὐ-
 τῷ Σίμων Πέτρος Κύριε, πρὸς τίνα ἀπελευσόμεθα; ῥήματα
 69 ζωῆς αἰωνίου ἔχεις, καὶ ἡμεῖς πεπιστεύκαμεν καὶ ἐγνώκα-
 70 μεν ὅτι σὺ εἶ ὁ ἅγιος τοῦ θεοῦ. ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς
 Οὐκ ἐγὼ ὑμᾶς τοὺς δώδεκα ἐξελεξάμην; καὶ ἐξ ὑμῶν εἷς διά-
 71 βολός ἐστιν. ἔλεγεν δὲ τὸν Ἰούδαν Σίμωνος Ἰσκαριώτου·
 οὗτος γὰρ ἐμελλεν παραδιδόναι αὐτόν, εἷς ἐκ τῶν δώδεκα.

ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΑΥΤΑ περιεπάτει [ὁ] Ἰησοῦς ἐν τῇ

Γαλιλαία, οὐ γὰρ ἤθελεν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ περιπατεῖν, ὅτι ἐζή-
 τουν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι. ἦν δὲ ἐγγὺς ἡ ἑορτὴ τῶν 2
 Ἰουδαίων ἡ σκηνοπηγία. εἶπον οὖν πρὸς αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ 3
 αὐτοῦ Μετάβηθι ἐντεῦθεν καὶ ὑπαγε εἰς τὴν Ἰουδαίαν,
 ἵνα καὶ οἱ μαθηταί σου θεωρήσουσιν [σου] τὰ ἔργα ἃ ποιεῖς·
 οὐδεὶς γάρ τι ἐν κρυπτῷ ποιεῖ καὶ ζητεῖ αὐτὸς ἐν παρρη- 4
 σίᾳ εἶναι· εἰ ταῦτα ποιεῖς, φανέρωσον σεαυτὸν τῷ κόσμῳ.
 οὐδὲ γὰρ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπίστευον εἰς αὐτόν. λέγει οὖν 5
 αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς οὕπω πάρεστιν, ὁ δὲ
 καιρὸς ὁ ὑμέτερος πάντοτέ ἐστιν ἑτοιμος. οὐ δύναται ὁ 7
 κόσμος μισεῖν ὑμᾶς, ἐμὲ δὲ μισεῖ, ὅτι ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ
 αὐτοῦ ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρά ἐστιν. ὑμεῖς ἀνάβητε 8
 εἰς τὴν ἑορτήν· ἐγὼ οὕπω ἀναβαίνω εἰς τὴν ἑορτὴν ταύ-
 την, ὅτι ὁ ἐμὸς καιρὸς οὕπω πεπλήρωται. ταῦτα δὲ 9
 εἰπὼν αὐτοῖς ἔμεινεν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ. Ὡς 10
 δὲ ἀνέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἰς τὴν ἑορτήν, τότε καὶ
 αὐτὸς ἀνέβη, οὐ φανερώς ἀλλὰ ὡς ἐν κρυπτῷ. οἱ οὖν 11
 Ἰουδαῖοι ἐζήτουν αὐτὸν ἐν τῇ ἑορτῇ καὶ ἔλεγον Ποῦ
 ἐστὶν ἐκεῖνος; καὶ γογγυσμὸς περὶ αὐτοῦ ἦν πολὺς ἐν 12
 τοῖς ὄχλοις· οἱ μὲν ἔλεγον ὅτι Ἀγαθὸς ἐστίν, ἄλλοι [δὲ]
 ἔλεγον Οὐ, ἀλλὰ πλανᾷ τὸν ὄχλον. οὐδεὶς μέντοι 13
 παρρησίᾳ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰου-
 δαίων.

Ἦδη δὲ τῆς ἑορτῆς μεσοῦσης ἀνέβη Ἰησοῦς εἰς τὸ 14
 ἱερὸν καὶ ἐδίδασκεν. ἐθαύμαζον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι λέγον- 15
 τες Πῶς οὗτος γράμματα οἶδεν μὴ μεμαθηκώς; ἀπε- 16
 κρίθη οὖν αὐτοῖς Ἰησοῦς καὶ εἶπεν Ἡ ἐμὴ διδαχὴ οὐκ ἔ-
 στιν ἐμὴ ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με· ἐάν τις θέλῃ τὸ θέ- 17
 λημα αὐτοῦ ποιεῖν, γνώσεται περὶ τῆς διδαχῆς πότερον ἐκ
 τοῦ θεοῦ ἐστὶν ἢ ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτοῦ λαλῶ. ὁ ἀφ' ἐαυ- 18
 τοῦ λαλῶν τὴν δόξαν τὴν ἰδίαν ζητεῖ· ὁ δὲ ζητῶν τὴν
 δόξαν τοῦ πέμψαντος αὐτὸν οὗτος ἀληθὴς ἐστίν καὶ
 ἀδικία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν. οὐ Μωυσῆς ἔδωκεν ὑμῖν τὸν 19

νόμου; καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ποιεῖ τὸν νόμον. τί με ζητεῖτε
 20 ἀποκτεῖναι; ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος Δαιμόνιον ἔχεις· τίς σε
 21 ζητεῖ ἀποκτεῖναι; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ὁ
 22 ἔργον ἐποίησα καὶ πάντες θαυμάζετε. διὰ τοῦτο Μωυσῆς
 δέδωκεν ὑμῖν τὴν περιτομήν, — οὐχ ὅτι ἐκ τοῦ Μωυσέως
 ἐστὶν ἀλλ' ἐκ τῶν πατέρων, — καὶ [ἐν] σαββάτῳ περιτέμνετε
 23 ἄνθρωπον. εἰ περιτομὴν λαμβάνει [ὁ] ἄνθρωπος ἐν σαβ-
 βάτῳ ἵνα μὴ λυθῇ ὁ νόμος Μωυσέως, ἐμοὶ χολᾶτε ὅτι
 24 ὅλον ἄνθρωπον ὑγιῇ ἐποίησα ἐν σαββάτῳ; μὴ κρίνετε
 25 κατ' ὕψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνετε. Ὁ
 λεγὼν οὖν τινὲς ἐκ τῶν Ἱεροσολυμειτῶν Οὐχ οὗτός ἐστιν
 26 ὃν ζητοῦσιν ἀποκτεῖναι; καὶ ἶδε παρρησίᾳ λαλεῖ καὶ
 οὐδὲν αὐτῷ λέγουσιν· μή ποτε ἀληθῶς ἔγνωσαν οἱ ἄρχον-
 27 τες ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ χριστός; ἀλλὰ τοῦτον οἶδαμεν πόθεν
 ἐστίν· ὁ δὲ χριστὸς ὅταν ἔρχηται οὐδεὶς γινώσκει πόθεν
 28 ἐστίν. Ἐκραξεν οὖν ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων [ὁ] Ἰησοῦς καὶ
 λέγων Καμὲ οἴδατε καὶ οἴδατε πόθεν εἰμί· καὶ ἀπ' ἐμαν-
 τοῦ οὐκ ἐλήλυθα, ἀλλ' ἔστιν ἀληθινὸς ὁ πέμψας με, ὃν
 29 ὑμεῖς οὐκ οἴδατε· ἐγὼ οἶδα αὐτόν, ὅτι παρ' αὐτοῦ εἰμί κα-
 30 κείνός με ἀπέστειλεν. Ἐζήτουν οὖν αὐτὸν πιάσαι, καὶ
 οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὴν χεῖρα, ὅτι οὐπω ἐληλύθει
 31 ἡ ὥρα αὐτοῦ. Ἐκ τοῦ ὄχλου δὲ πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς
 αὐτόν, καὶ ἔλεγον Ὁ χριστὸς ὅταν ἔλθῃ μὴ πλείονα ση-
 32 μεῖα ποιήσει ὢν οὗτος ἐποίησεν; Ἦκουσαν
 οἱ Φαρισαῖοι τοῦ ὄχλου γογγύζοντος περὶ αὐτοῦ ταῦτα, καὶ
 ἀπέστειλαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ὑπηρέτας ἵνα
 33 πιάσωσιν αὐτόν. εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς Ἔτι χρόνον μικρὸν
 34 μεθ' ὑμῶν εἰμί καὶ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με. ζητή-
 σετέ με καὶ οὐχ εὐρήσετε με, καὶ ὅπου εἰμί ἐγὼ ὑμεῖς οὐ
 35 δύνασθε ἐλθεῖν. εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς ἑαυτούς Ποῦ
 οὗτος μέλλει πορεύεσθαι ὅτι ἡμεῖς οὐχ εὐρήσομεν αὐτόν;
 μὴ εἰς τὴν διασπορὰν τῶν Ἑλλήνων μέλλει πορεύεσθαι
 36 καὶ διδάσκειν τοὺς Ἑλλήνας; τίς ἐστὶν ὁ λόγος οὗτος ὃν

εἶπε Ζητήσετε με καὶ οὐχ εὐρήσετε με καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγὼ ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἔλθειν;

Ἐν δὲ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἐορτῆς ἰσθή- 37
κει ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔκραξεν λέγων Ἐάν τις διψᾷ ἐρχέσθω
πρὸς με καὶ πινέτω. ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καθὼς εἶπεν ἡ 38
γραφὴ, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ρεύσουσιν ὕδα-
τος ζῶντος. Τοῦτο δὲ εἶπεν περὶ τοῦ πνεύματος ἁγίου 39
ἔμελλον λαμβάνειν οἱ πιστευσάντες εἰς αὐτόν· οὐπω
γὰρ ἦν πνεῦμα, ὅτι Ἰησοῦς οὐπω ἐδοξάσθη. Ἐκ τοῦ 40
ὄχλου οὖν ἀκούσαντες τῶν λόγων τούτων ἔλεγον [ὅτι] Οὐ-
τός ἐστίν ἀληθῶς ὁ προφήτης· ἄλλοι ἔλεγον Οὗτός 41
ἐστὶν ὁ χριστός· οἱ δὲ ἔλεγον Μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας
ὁ χριστὸς ἔρχεται; οὐχ ἡ γραφὴ εἶπεν ὅτι ἐκ τοῦ σπερ- 42
ματος Δαβίδ, καὶ ἀπὸ Βηθλεὲμ τῆς κώμης ὅπου ἦν
Δαυεὶδ, ἔρχεται ὁ χριστός; σχίσμα οὖν ἐγένετο ἐν τῷ 43
ὄχλῳ δι' αὐτόν. τινὲς δὲ ἤθελον ἐξ αὐτῶν πιάσαι αὐτόν, 44
ἀλλ' οὐδεὶς ἔβαλεν ἐπ' αὐτόν τὰς χεῖρας. Ἦλ- 45

θον οὖν οἱ ὑπηρέται πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαίους,
καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι Διὰ τί οὐκ ἡγάγετε αὐτόν;
ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται Οὐδέποτε ἐλάλησεν οὕτως 46
ἄνθρωπος. ἀπεκρίθησαν οὖν [αὐτοῖς] οἱ Φαρισαῖοι Μὴ 47
καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε; μή τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευ- 48
σεν εἰς αὐτόν ἢ ἐκ τῶν Φαρισαίων; ἀλλὰ ὁ ὄχλος οὗτος 49
ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον ἐπάρατοί εἰσιν. λέγει Νικόδη- 50
μος πρὸς αὐτούς, ὁ ἐλθὼν πρὸς αὐτόν πρότερον, εἰς ὃν
ἐξ αὐτῶν Μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον ἐὰν 51
μὴ ἀκούσῃ πρῶτον παρ' αὐτοῦ καὶ γνῶ τί ποιεῖ; ἀπε- 52
κρίθησαν καὶ εἶπαν αὐτῷ Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας
εἶ; ἐραύνησον καὶ ἴδε ὅτι ἐκ τῆς Γαλιλαίας προφήτης
οὐκ ἐγείρεται.†

Πάλιν οὖν αὐτοῖς ἐλάλησεν [ὁ] Ἰησοῦς λέγων Ἐγὼ 17
εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν μοι οὐ μὴ περι-

πατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.
 13 εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι Σὺ περὶ σεαυτοῦ μαρτυ-
 14 ρεῖς· ἡ μαρτυρία σου οὐκ ἔστιν ἀληθής. ἀπεκρίθη Ἰησοῦς
 καὶ εἶπεν αὐτοῖς Κὰν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἑμαυτοῦ,
 ἡ ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία μου, ὅτι οἶδα πόθεν ἦλθον
 καὶ ποῦ ὑπάγω· ὑμεῖς δὲ οὐκ οἴδατε πόθεν ἔρχομαι
 15 ἢ ποῦ ὑπάγω. ὑμεῖς κατὰ τὴν σάρκα κρίνετε, ἐγὼ οὐ
 16 κρίνω οὐδένα. καὶ ἐὰν κρίνω δὲ ἐγώ, ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ
 ἀληθινή ἐστιν, ὅτι μόνος οὐκ εἰμί, ἀλλ' ἐγὼ καὶ ὁ πέμ-
 17 ψας με [πατήρ]. καὶ ἐν τῷ νόμῳ δὲ τῷ ὑμετέρῳ γέγρα-
 18 πται ὅτι δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία ἀληθής ἐστιν. ἐγὼ
 εἰμι ὁ μαρτυρῶν περὶ ἑμαυτοῦ καὶ μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ
 19 ὁ πέμψας με πατήρ. ἔλεγον οὖν αὐτῷ Ποῦ ἐστὶν ὁ
 πατήρ σου; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς Οὐτε ἐμὲ οἴδατε οὔτε τὸν
 πατέρα μου· εἰ ἐμὲ ᾔδειτε, καὶ τὸν πατέρα μου ἂν
 20 ᾔδειτε. Ταῦτα τὰ ῥήματα ἐλάλησεν ἐν τῷ γαζοφυλακίῳ
 διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ οὐδεὶς ἐπίστανεν αὐτόν, ὅτι οὐπὼ
 ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ.
 21 Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς Ἐγὼ ὑπάγω καὶ ζητήσετε
 με, καὶ ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ ὑμῶν ἀποθανείσθε· ὅπου ἐγὼ
 22 ὑπάγω ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν. ἔλεγον οὖν οἱ Ἰου-
 δαῖοι Μήτι ἀποκτενεῖ ἑαυτὸν ὅτι λέγει Ὅπου ἐγὼ ὑπά-
 23 γω ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν; καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς Ὑμεῖς
 ἐκ τῶν κάτω ἐστέ, ἐγὼ ἐκ τῶν ἄνω εἰμί· ὑμεῖς ἐκ τού-
 του τοῦ κόσμου ἐστέ, ἐγὼ οὐκ εἰμί ἐκ τοῦ κόσμου τού-
 24 του. εἶπον οὖν ὑμῖν ὅτι ἀποθανείσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις
 ὑμῶν· ἐὰν γὰρ μὴ πιστεύσητε ὅτι Ἐγὼ εἰμί, ἀποθανείσθε
 25 ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν. ἔλεγον οὖν αὐτῷ Σὺ τίς εἶ;
 εἶπεν αὐτοῖς [ὁ] Ἰησοῦς Τὴν ἀρχὴν ὅτι καὶ λαλῶ ὑμῖν;
 26 πολλὰ ἔχω περὶ ὑμῶν λαλεῖν καὶ κρίνειν· ἀλλ' ὁ πέμψας
 με ἀληθής ἐστιν, καὶ ἐγὼ ἃ ἤκουσα παρ' αὐτοῦ ταῦτα λαλῶ
 27 εἰς τὸν κόσμον. οὐκ ἔγνωσαν ὅτι τὸν πατέρα αὐτοῖς

ἔλεγεν. εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς Ὅταν ὑψώσητε τὸν υἱὸν 28
τοῦ ἀνθρώπου, τότε γνώσεσθε ὅτι ἔγώ εἰμι, καὶ ἀπ' ἐ-
μαυτοῦ ποιῶ οὐδέν, ἀλλὰ καθὼς ἐδίδαξέν με ὁ πατὴρ
ταῦτα λαλῶ. καὶ ὁ πέμψας με μετ' ἐμοῦ ἐστίν· οὐκ ἀ- 29
φῆκέν με μόνον, ὅτι ἐγὼ τὰ ἀρεστὰ αὐτῷ ποιῶ πάν-
τοτε. Ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐ- 30
τόν.

Ἐλεγεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς πεπι- 31
στευκότας αὐτῷ Ἰουδαίους Ἐὰν ὑμεῖς μείνητε ἐν τῷ λό-
γῳ τῷ ἐμῷ, ἀληθῶς μαθηταί μου ἐστε, καὶ γνώσεσθε 32
τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς. ἀπεκρί- 33
θησαν πρὸς αὐτόν Σπέρμα Ἀβραάμ ἐσμεν καὶ οὐδενὶ
δεδουλεύκαμεν πώποτε· πῶς σὺ λέγεις ὅτι Ἐλεύθεροι
γενήσεσθε; ἀπεκρίθη αὐτοῖς [ὁ] Ἰησοῦς Ἀμὴν ἀμὴν 34
λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἀμαρτίαν δοῦλός ἐστιν
[τῆς ἀμαρτίας]· ὁ δὲ δοῦλος οὐ μένει ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν 35
αἰῶνα· ὁ υἱὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα. ἐὰν οὖν ὁ υἱὸς ὑμᾶς 36
ἐλευθερώσῃ, ὥντως ἐλεύθεροι ἔσεσθε. οἶδα ὅτι σπέρμα 37
Ἀβραάμ ἐστε· ἀλλὰ ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι, ὅτι ὁ λόγος
ὁ ἐμὸς οὐ χωρεῖ ἐν ὑμῖν. ἀ ἐγὼ εἶδρακα παρὰ τῷ πα- 38
τρὶ λαλῶ· καὶ ὑμεῖς οὖν ἀ ἠκούσατε παρὰ τοῦ πατρὸς
ποιεῖτε. ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν αὐτῷ Ὁ πατὴρ ἡμῶν 39
Ἀβραάμ ἐστίν. λέγει αὐτοῖς [ὁ] Ἰησοῦς Εἰ τέκνα τοῦ
Ἀβραάμ ἐστε, τὰ ἔργα τοῦ Ἀβραάμ ποιεῖτε· νῦν δὲ 40
ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι, ἄνθρωπον ὃς τὴν ἀλήθειαν ὑμῖν
λελάληκα ἣν ἤκουσα παρὰ τοῦ θεοῦ· τοῦτο Ἀβραάμ
οὐκ ἐποίησεν. ὑμεῖς ποιεῖτε τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς ὑμῶν. 41
εἶπαν αὐτῷ Ἡμεῖς ἐκ πορνείας οὐκ ἐγεννήθημεν· ἕνα
πατέρα ἔχομεν τὸν θεόν. εἶπεν αὐτοῖς [ὁ] Ἰησοῦς Εἰ 42
ὁ θεὸς πατὴρ ὑμῶν ἦν ἡγαπᾶτε ἂν ἐμέ, ἐγὼ γὰρ ἐκ τοῦ
θεοῦ ἐξῆλθον καὶ ἤκω· οὐδὲ γὰρ ἀπ' ἐμαυτοῦ ἐλήλυθα,
ἀλλ' ἐκεῖνός με ἀπέστειλεν. διὰ τί τὴν λαλιὰν τὴν ἐμὴν 43
οὐ γινώσκετε; ὅτι οὐ δύνασθε ἀκούειν τὸν λόγον τὸν ἐμόν.
ὑμεῖς ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ διαβόλου ἐστὲ καὶ τὰς ἐπιθυμίας 44

τοῦ πατρὸς ὑμῶν θέλετε ποιεῖν. ἐκεῖνος ἀνθρωποκτό-
 νος ἦν ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐκ ἔστηκεν, ὅτι
 οὐκ ἔστιν ἀλήθεια ἐν αὐτῷ. ὅταν λαλῇ τὸ ψεῦδος, ἐκ τῶν
 45 ἰδίων λαλεῖ, ὅτι ψεύστης ἐστὶν καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. ἐγὼ
 46 δὲ ὅτι τὴν ἀλήθειαν λέγω, οὐ πιστεύετέ μοι. τίς ἐξ ὑμῶν
 ἐλέγχει με περὶ ἁμαρτίας; εἰ ἀλήθειαν λέγω, διὰ τί
 47 ὑμεῖς οὐ πιστεύετέ μοι; ὁ ὢν ἐκ τοῦ θεοῦ τὰ ῥήματα τοῦ
 θεοῦ ἀκούει· διὰ τοῦτο ὑμεῖς οὐκ ἀκούετε ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ
 48 οὐκ ἐστέ. ἀπεκρίθησαν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ εἶπαν αὐτῷ· Οὐ
 καλῶς λέγομεν ἡμεῖς ὅτι Σαμαρείτης εἶ σὺ καὶ δαιμόνιον
 49 ἔχεις; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἐγὼ δαιμόνιον οὐκ ἔχω, ἀλλὰ
 50 τιμῶ τὸν πατέρα μου, καὶ ὑμεῖς ἀτιμάζετέ με. ἐγὼ δὲ οὐ
 51 ζητῶ τὴν δόξαν μου· ἔστιν ὁ ζητῶν καὶ κρίνων. Ἀμὴν
 ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐάν τις τὸν ἐμὸν λόγον τηρήσῃ, θάνατον
 52 οὐ μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα. εἶπαν αὐτῷ οἱ Ἰου-
 δαῖοι· Νῦν ἐγνώκαμεν ὅτι δαιμόνιον ἔχεις. Ἀβραὰμ ἀπέ-
 θανεν καὶ οἱ προφῆται, καὶ σὺ λέγεις· Ἐάν τις τὸν
 λόγον μου τηρήσῃ, οὐ μὴ γεύσῃται θανάτου εἰς τὸν
 53 αἰῶνα· μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ, ὅστις
 ἀπέθανεν; καὶ οἱ προφῆται ἀπέθανον· τίνα σεαυτὸν
 54 ποιεῖς; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἐὰν ἐγὼ δοξάσω ἐμαυτόν, ἡ
 δόξα μου οὐδέν ἐστιν· ἔστιν ὁ πατήρ μου ὁ δοξάζων με,
 55 ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἁεὺς ὑμῶν ἐστίν, καὶ οὐκ ἐγνώκατε
 αὐτόν, ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτόν· καὶ νῦν εἶπω ὅτι οὐκ οἶδα αὐ-
 τόν, ἔσομαι ὅμοιος ὑμῖν ψεύστης· ἀλλὰ οἶδα αὐτόν καὶ
 56 τὸν λόγον αὐτοῦ τηρῶ. Ἀβραὰμ ὁ πατήρ ὑμῶν ἠγαλ-
 λίασατο ἵνα ἴδῃ τὴν ἡμέραν τὴν ἐμήν, καὶ εἶδεν καὶ
 57 ἐχάρη. εἶπαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτόν· Πεντήκοντα
 58 ἔτη οὐπω ἔχεις καὶ Ἀβραὰμ ἑώρακας; εἶπεν αὐτοῖς
 Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, πρὶν Ἀβραὰμ γενέσθαι
 59 ἐγὼ εἰμί. ἦραν οὖν λίθους ἵνα βάλωσιν ἐπ' αὐτόν·
 Ἰησοῦς δὲ ἐκρύβη καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ.

1 Καὶ πυράγων εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς.

καὶ ἡρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες Ῥαββεί, 2
 τίς ἡμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῇ;
 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς Οὐτε οὗτος ἡμαρτεν οὔτε οἱ γονεῖς 3
 αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ ἐν αὐτῷ.
 ἡμᾶς δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με ἕως 4
 ἡμέρα ἐστίν· ἔρχεται νύξ ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι.
 ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ᾧ, φῶς εἰμὶ τοῦ κόσμου. ταῦτα εἰπὼν 5
 ἔπτυσεν χαμαὶ καὶ ἐποίησεν πηλὸν ἐκ τοῦ πτύσματος, καὶ
 ἑπέθηκεν αὐτοῦ τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ 7
 εἶπεν αὐτῷ Ὑπαγε νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ
 Σιλωάμ (ὃ ἐρμηνεύεται Ἀπεσταλμένος). ἀπῆλθεν οὖν καὶ
 ἐνίψατο, καὶ ἦλθεν βλέπων. Οἱ οὖν γείτονες καὶ 8
 οἱ θεωροῦντες αὐτὸν τὸ πρότερον ὅτι προσαίτης ἦν ἔλεγον
 Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ καθήμενος καὶ προσαιτῶν; ἄλλοι ἔλε- 9
 γον ὅτι Οὗτός ἐστιν· ἄλλοι ἔλεγον Οὐχί, ἀλλὰ ὅμοιος
 αὐτῷ ἐστίν. ἐκεῖνος ἔλεγεν ὅτι Ἐγὼ εἰμι. ἔλεγον οὖν 10
 αὐτῷ Πῶς [οὖν] ἠνεώχθησάν σου οἱ ὀφθαλμοί; ἀπε- 11
 κρίθη ἐκεῖνος Ὁ ἄνθρωπος ὁ λεγόμενος Ἰησοῦς πηλὸν
 ἐποίησεν καὶ ἐπέχρισέν μου τοὺς ὀφθαλμούς καὶ εἶπέν μοι
 ὅτι Ὑπαγε εἰς τὸν Σιλωάμ καὶ νίψαι· ἀπελθὼν οὖν καὶ
 νιψάμενος ἀνέβλεψα. καὶ εἶπαν αὐτῷ Ποῦ ἐστὶν ἐκεῖ- 12
 νος; λέγει Οὐκ οἶδα. Ἀγουσιν αὐτὸν πρὸς 13
 τοὺς Φαρισαίους τὸν ποτε τυφλόν. ἦν δὲ σάββατον ἐν ᾧ 14
 ἡμέρα τὸν πηλὸν ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἀνέωξεν αὐτοῦ
 τοὺς ὀφθαλμούς. πάλιν οὖν ἡρώτων αὐτὸν καὶ οἱ Φαρι- 15
 σαῖοι πῶς ἀνέβλεψεν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς Πηλὸν ἐπέθη-
 κέν μου ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ ἐνιψάμην, καὶ βλέπω.
 ἔλεγον οὖν ἐκ τῶν Φαρισαίων τινές Οὐκ ἔστιν οὗτος παρὰ 16
 θεοῦ ὁ ἄνθρωπος, ὅτι τὸ σάββατον οὐ τηρεῖ. ἄλλοι [δὲ]
 ἔλεγον Πῶς δύναται ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς τοιαῦτα ση-
 μεῖα ποιεῖν; καὶ σχίσμα ἦν ἐν αὐτοῖς. λέγουσιν οὖν 17
 τῷ τυφλῷ πάλιν Τί σὺ λέγεις περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἠνέωξέν
 σου τοὺς ὀφθαλμούς; ὁ δὲ εἶπεν ὅτι Προφήτης ἐστίν.

18 Οὐκ ἐπίστευσαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ ὅτι ἦν
 τυφλὸς καὶ ἀνέβλεψεν, ἕως ὅτου ἐφώνησαν τοὺς γονεῖς
 19 αὐτοῦ τοῦ ἀναβλέψαντος καὶ ἠρώτησαν αὐτοὺς λέγοντες
 Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐγεν-
 20 νήθη; πῶς οὖν βλέπει ἄρτι; ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ γονεῖς
 αὐτοῦ καὶ εἶπαν Οἶδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ἡμῶν
 21 καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη· πῶς δὲ νῦν βλέπει οὐκ οἶδαμεν,
 ἢ τίς ἤνοιξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμεῖς οὐκ οἶδαμεν·
 αὐτὸν ἐρωτήσατε, ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ λαλήσει.
 22 ταῦτα εἶπαν οἱ γονεῖς αὐτοῦ ὅτι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰουδαίους,
 ἥδη γὰρ συνετέθειντο οἱ Ἰουδαῖοι ἵνα ἐάν τις αὐτὸν ὁμολο-
 23 γήσῃ Χριστόν, ἀποσυνάγωγος γένηται. διὰ τοῦτο οἱ
 γονεῖς αὐτοῦ εἶπαν ὅτι Ἑλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἔπερωτή-
 24 σατε. Ἐφώνησαν οὖν τὸν ἄνθρωπον ἐκ δευτέρου ὃς ἦν
 τυφλὸς καὶ εἶπαν αὐτῷ Δὸς δόξαν τῷ θεῷ· ἡμεῖς οἶδα-
 25 μεν ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς ἐστιν. ἀπεκρίθη
 οὖν ἐκεῖνος Εἰ ἁμαρτωλὸς ἐστιν οὐκ οἶδα· ἐν οἶδα ὅτι
 26 τυφλὸς ὢν ἄρτι βλέπω. εἶπαν οὖν αὐτῷ Τί ἐποίησέν
 27 σοι; πῶς ἤνοιξέν σου τοὺς ὀφθαλμούς; ἀπεκρίθη αὐ-
 τοῖς Εἶπον ὑμῖν ἥδη καὶ οὐκ ἠκούσατε· τί ἄλλο πάλιν θέλετε
 ἀκούειν; μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε αὐτοῦ μαθηταὶ γενέσθαι;
 28 καὶ ἐλοιδόρησαν αὐτὸν καὶ εἶπαν Σὺ μαθητῆς εἶ ἐκείνου,
 29 ἡμεῖς δὲ τοῦ Μωυσέως ἐσμέν μαθηταί· ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι
 Μωυσεῖ λελάληκεν ὁ θεός, τοῦτον δὲ οὐκ οἶδαμεν πόθεν
 30 ἐστίν. ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἐν τού-
 τῳ γὰρ τὸ θαυμαστόν ἐστιν ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἴδατε πόθεν
 31 ἐστίν, καὶ ἤνοιξέν μου τοὺς ὀφθαλμούς. οἶδαμεν ὅτι ὁ
 θεὸς ἁμαρτωλῶν οὐκ ἀκούει, ἀλλ' ἐάν τις θεοσεβὴς ᾗ καὶ
 32 τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῇ τούτου ἀκούει. ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠ-
 κούσθη ὅτι ἠνέωξέν τις ὀφθαλμοὺς τυφλοῦ γεγεννημέ-
 33 νου· εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ θεοῦ, οὐκ ἡδύνατο ποιεῖν οὐδέν.
 34 ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν αὐτῷ Ἐν ἁμαρτίαις σὺ ἐγεννή-
 θης ὅλος, καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς; καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν

ἔξω. Ἦκουσεν Ἰησοῦς ὅτι ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω, 35
 καὶ εὐρὼν αὐτὸν εἶπεν Σὺ πιστεύεις εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώ-
 που; ἁπεκρίθη ἐκεῖνος [καὶ εἶπεν] Καὶ τίς ἐστιν, κύριε, ἵνα 36
 πιστεύσω εἰς αὐτόν; εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Καὶ ἐώρακας 37
 αὐτὸν καὶ ὁ λαλῶν μετὰ σοῦ ἐκεῖνός ἐστιν. ὁ δὲ ἔφη Πι- 38
 στεύω, κύριε· καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ. καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς 39
 Εἰς κρίμα ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον ἦλθον, ἵνα οἱ μὴ
 βλέποντες βλέπωσιν καὶ οἱ βλέποντες τυφλοὶ γένωνται. 40
 Ἦκουσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων ταῦτα οἱ μετ' αὐτοῦ ὄντες, καὶ
 εἶπαν αὐτῷ Μὴ καὶ ἡμεῖς τυφλοὶ ἐσμεν; εἶπεν αὐτοῖς [ὁ] 41
 Ἰησοῦς Εἰ τυφλοὶ ἦτε, οὐκ ἂν εἴχετε ἁμαρτίαν· νῦν δὲ λέγε-
 τε ὅτι Βλέπομεν· ἡ ἁμαρτία ὑμῶν μένει. Ἀ- 1
 μὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς
 τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν
 ἐκεῖνος κλέπτῃς ἐστὶν καὶ ληστής· ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ 2
 τῆς θύρας ποιμὴν ἐστὶν τῶν προβάτων. τούτῳ ὁ θυρωρὸς 3
 ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει, καὶ τὰ
 ἴδια πρόβατα φωνεῖ κατ' ὄνομα καὶ ἐξάγει αὐτά. ὅταν τὰ 4
 ἴδια πάντα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται, καὶ τὰ
 πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδασιν τὴν φωνὴν αὐτοῦ·
 ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσουσιν ἀλλὰ φεύξονται 5
 ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἶδασιν τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν.
 Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ 6
 οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς. Εἶπεν 7
 οὖν πάλιν [ὁ] Ἰησοῦς Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐγὼ εἰμι ἡ
 θύρα τῶν προβάτων. πάντες ὅσοι ἦλθον πρὸ ἐμοῦ κλέπται 8
 εἰσὶν καὶ λησταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα.
 ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται καὶ 9
 εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται καὶ νομὴν εὐρήσει. ὁ κλέ- 10
 πτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ·
 ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσιν καὶ περισσὸν ἔχωσιν. Ἐγὼ 11
 εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν
 αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων· ὁ μισθωτὸς καὶ οὐκ ὦν 12

ποιμήν, οὐ οὐκ ἔστιν τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον
 ἐρχόμενον καὶ ἀφήσιν τὰ πρόβατα καὶ φεύγει, — καὶ ὁ
 13 λύκος ἀρπάξει αὐτὰ καὶ σκορπίζει, — ὅτι μισθωτός ἐστιν
 14 καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμήν
 ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ καὶ γινώσκουσί με τὰ ἐμὰ,
 15 καθὼς γινώσκει με ὁ πατήρ ἀγὰρ γινώσκω τὸν πατέρα, καὶ
 16 τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. καὶ ἄλλα πρό-
 βατα ἔχω ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κακεῖνα δεῖ με
 ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσιν, καὶ γενήσονται
 17 μία ποίμνη, εἷς ποιμήν. διὰ τοῦτο με ὁ πατήρ ἀγαπᾷ
 ὅτι ἐγὼ τίθημι τὴν ψυχὴν μου, ἵνα πάλιν λάβω αὐτήν.
 18 οὐδεὶς ἦρεν αὐτὴν ἀπ' ἐμοῦ, ἀλλ' ἐγὼ τίθημι αὐτὴν ἀ-
 π' ἐμαυτοῦ. ἐξουσίαν ἔχω θεῖναι αὐτήν, καὶ ἐξουσίαν ἔχω
 πάλιν λαβεῖν αὐτήν· ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔλαβον παρὰ
 19 τοῦ πατρὸς μου. Σχίσμα πάλιν ἐγένετο ἐν
 20 τοῖς Ἰουδαίοις διὰ τοὺς λόγους τούτους. ἔλεγον δὲ πολλοὶ
 ἐξ αὐτῶν Δαιμόνιον ἔχει καὶ μαίνεται· τί αὐτοῦ ἀκούετε;
 21 ἄλλοι ἔλεγον Ταῦτα τὰ ῥήματα οὐκ ἔστιν δαιμονιζομένου·
 μὴ δαιμόνιον δύναται τυφλῶν ὀφθαλμοὺς ἀνοίξει;

22 Ἐγένετο τότε τὰ ἐγκαίνια ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις· χει-
 23 μὼν ἦν, καὶ περιεπάτει [ὁ] Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ ἐν τῇ
 24 στοᾷ τοῦ Σολομῶνος. Ἐκύκλωσαν οὖν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι
 καὶ ἔλεγον αὐτῷ Ἔως πότε τὴν ψυχὴν ἡμῶν αἵρεις; εἰ
 25 σὺ εἶ ὁ χριστός, εἰπὼν ἡμῖν παρρησίᾳ. ἀπεκρίθη αὐτοῖς
 [ὁ] Ἰησοῦς Εἶπον ὑμῖν καὶ οὐ πιστεύετε· τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ
 ποιῶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς μου ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ
 26 ἐμοῦ· ἀλλὰ ὑμεῖς οὐ πιστεύετε, ὅτι οὐκ ἐστὲ ἐκ τῶν προ-
 27 βάτων τῶν ἐμῶν. τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ τῆς φωνῆς μου
 ἀκούουσιν, ἀγὰρ γινώσκω αὐτά, καὶ ἀκολουθοῦσίν μοι,
 28 ἀγὰρ δίδωμι αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον, καὶ οὐ μὴ ἀπόλωνται
 εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ οὐχ ἀρπάσει τις αὐτὰ ἐκ τῆς χειρὸς
 29 μου. ὁ πατήρ μου ὃ δέδωκέν μοι πάντων μείζον ἐστίν,

καὶ οὐδεὶς δύναται ἄρπάζειν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πατρός.
 ἐγὼ καὶ ὁ πατὴρ ἓν ἐσμεν. Ἐβάστασαν πάλιν λίθους οἱ ³⁰₃₁
 Ἰουδαῖοι ἵνα λιθάσωσιν αὐτόν. ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰη- ³²
 σοὺς Πολλὰ ἔργα ἔδειξα ὑμῖν καλὰ ἔκ τοῦ πατρός· διὰ
 ποῖον αὐτῶν ἔργον ἐμέ λιθάζετε; ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ ³³
 Ἰουδαῖοι Περὶ καλοῦ ἔργου οὐ λιθάζομέν σε ἀλλὰ περὶ
 βλασφημίας, καὶ ὅτι σὺ ἄνθρωπος ὢν ποιεῖς σεαυτὸν θεόν.
 ἀπεκρίθη αὐτοῖς [ὁ] Ἰησοῦς Οὐκ ἔστιν γεγραμμένον ἐν ³⁴
 τῷ νόμῳ ὑμῶν ὅτι Ἐγὼ εἶπα Θεοὶ ἐστε; εἰ ἐκεῖ- ³⁵
 νους εἶπεν θεοὺς πρὸς οὓς ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐγένετο, καὶ οὐ
 δύναται λυθῆναι ἡ γραφή, ὃν ὁ πατὴρ ἡγίασεν καὶ ἀπέ- ³⁶
 στείλεν εἰς τὸν κόσμον ὑμεῖς λέγετε ὅτι Βλασφημεῖς,
 ὅτι εἶπον Υἱὸς τοῦ θεοῦ εἰμί; εἰ οὐ ποιῶ τὰ ἔργα τοῦ ³⁷
 πατρός μου, μὴ πιστεύετε μοι· εἰ δὲ ποιῶ, κἂν ἐμοὶ μὴ ³⁸
 πιστεύητε τοῖς ἔργοις πιστεύετε, ἵνα γνῶτε καὶ γινώσκητε
 ὅτι ἐν ἐμοὶ ὁ πατὴρ καὶ ἐγὼ ἐν τῷ πατρί. Ἐζήτουν [οὖν] ³⁹
 αὐτὸν πάλιν πιάσαι· καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν.

Καὶ ἀπῆλθεν πάλιν πέραν τοῦ Ἰορδάνου εἰς τὸν τόπον ⁴⁰
 ὅπου ἦν Ἰωάνης τὸ πρῶτον βαπτίζων, καὶ ἔμενεν ἐκεῖ.
 καὶ πολλοὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν καὶ ἔλεγον ὅτι Ἰωάνης ⁴¹
 μὲν σημεῖον ἐποίησεν οὐδέν, πάντα δὲ ὅσα εἶπεν Ἰωάνης
 περὶ τούτου ἀληθὴ ἦν. καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν ⁴²
 ἐκεῖ.

Ἦν δέ τις ἀσθενῶν, Λάζαρος ἀπὸ Βηθανίας ἐκ τῆς ¹
 ἐώμης Μαρίας καὶ Μάρθας τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς. ἦν δὲ ²
 Μαρία ἡ ἀλείψασα τὸν κύριον μύρῳ καὶ ἐκμάξασα τοὺς
 πόδας αὐτοῦ ταῖς θριξίν αὐτῆς, ἧς ὁ ἀδελφὸς Λάζαρος
 ἰσθένει. ἀπέστειλαν οὖν αἱ ἀδελφαὶ πρὸς αὐτὸν λέγου- ³
 ραι Κύριε, ἴδε ὃν φιλεῖς ἀσθενεῖ. ἀκούσας δὲ ὁ Ἰη- ⁴
 σοὺς εἶπεν Αὕτη ἡ ἀσθένεια οὐκ ἔστιν πρὸς θάνατον
 ἰλλ' ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ θεοῦ ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ
 θεοῦ δι' αὐτῆς. ἡγάπα δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν Μάρθαν καὶ ⁵
 τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς καὶ τὸν Λάζαρον. ὥς οὖν ἤκουσεν ⁶

ὅτι ἀσθενεῖ, τότε μὲν ἔμεινεν ἐν ᾧ ἦν τόπῳ δύο ἡμέρας·
 7 ἔπειτα μετὰ τοῦτο λέγει τοῖς μαθηταῖς "Αἰσθάνομαι εἰς τὴν
 8 Ἰουδαίαν πάλιν. λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ Ῥαββεί,
 νῦν ἐξήτουν σε λιθάσαι οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πάλιν ὑπάγεις
 9 ἐκεῖ; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς Οὐχὶ δώδεκα ὥραί εἰσιν τῆς ἡμέ-
 ρας; εἴαν τις περιπατῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, οὐ προσκόπτει, ὅτι τὸ
 10 φῶς τοῦ κόσμου τούτου βλέπει· εἴαν δέ τις περιπατῇ ἐν
 τῇ νυκτί, προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ.
 11 ταῦτα εἶπεν, καὶ μετὰ τοῦτο λέγει αὐτοῖς Δάξαρτος ὁ φί-
 λος ἡμῶν κεκοίμηται, ἀλλὰ πορεύομαι ἵνα ἐξυπνίσω αὐτόν.
 12 εἶπαν οὖν οἱ μαθηταὶ αὐτῷ Κύριε, εἰ κεκοίμηται σωθή-
 13 σεται. εἰρήκει δὲ ὁ Ἰησοῦς περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ.
 ἐκεῖνοί δὲ ἔδοξαν ὅτι περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ ὕπνου λέγει.
 14 τότε οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς παρρησίᾳ Δάξαρτος ἀπέ-
 15 θανεν, καὶ χαίρω δι' ὑμᾶς, ἵνα πιστεύσητε, ὅτι οὐκ ἤμην
 16 ἐκεῖ· ἀλλὰ αἰσθάνομαι πρὸς αὐτόν. εἶπεν οὖν Θωμᾶς ὁ λεγό-
 μενος Δίδυμος τοῖς συνμαθηταῖς "Αἰσθάνομαι καὶ ἡμεῖς ἵνα
 17 ἀποθάνωμεν μετ' αὐτοῦ. Ἐλθὼν οὖν ὁ Ἰησοῦς
 εὑρεν αὐτὸν τέσσαρας ἤδη ἡμέρας ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ.
 18 ἦν δὲ Βηθανία ἐγγὺς τῶν Ἱεροσολύμων ὡς ἀπὸ σταδίων
 19 δεκαπέντε. πολλοὶ δὲ ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐληλύθεισαν πρὸς
 τὴν Μάρθαν καὶ Μαριάμ ἵνα παραμυθῶσονται αὐτάς
 20 περὶ τοῦ ἀδελφοῦ. ἡ οὖν Μάρθα ὡς ἤκουσεν ὅτι Ἰησοῦς
 ἔρχεται ὑπήντησεν αὐτῷ· «Μαριάμ» δὲ ἐν τῷ οἴκῳ ἐκαθέζετο.
 21 εἶπεν οὖν ἡ Μάρθα πρὸς Ἰησοῦν «Κύριε, εἰ ἡς ὧδε
 22 οὐκ ἂν ἀπέθανεν ὁ ἀδελφός μου· καὶ νῦν οἶδα ὅτι ὅσα ἂν
 23 αἰτήσῃ τὸν θεὸν δώσει σοι ὁ θεός. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς
 24 Ἀναστήσεται ὁ ἀδελφός σου. λέγει αὐτῷ ἡ Μάρθα Οἶδα
 ὅτι ἀναστήσεται ἐν τῇ ἀναστάσει ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.
 25 εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωή·
 26 ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ κἂν ἀποθάνῃ ζήσεται, καὶ πᾶς ὁ ζῶν
 καὶ πιστεύων εἰς ἐμέ οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα· πιστεύ-
 27 εἰς τοῦτο; λέγει αὐτῷ Ναί, κύριε· ἐγὼ πεπίστευκα ὅτι

σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενος.
 καὶ τοῦτο εἰποῦσα ἀπῆλθεν καὶ ἐφώνησεν Μαριὰμ τὴν 28
 ἀδελφὴν αὐτῆς λάθρα εἶπασα Ὁ διδάσκαλος πάρεστιν καὶ
 φωνεῖ σε. ἐκείνη δὲ ὡς ἤκουσεν ἠγέρθη ταχὺ καὶ ἤρχετο 29
 πρὸς αὐτόν· οὐπω δὲ ἐλλήλυθει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν κώμην, 30
 ἀλλ' ἦν ἔτι ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ὑπῆντησεν αὐτῷ ἡ Μάρθα.
 οἱ οὖν Ἰουδαῖοι οἱ ὄντες μετ' αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ παρα- 31
 μυθούμενοι αὐτήν, ἰδόντες τὴν Μαριὰμ ὅτι ταχέως ἀνέστη
 καὶ ἐξῆλθεν, ἠκολούθησαν αὐτῇ δόξαντες ὅτι ὑπάγει εἰς τὸ
 μνημεῖον ἵνα κλαύσῃ ἐκεῖ. ἡ οὖν Μαριὰμ ὡς ἦλθεν ὅπου 32
 ἦν Ἰησοῦς, ἰδοῦσα αὐτὸν ἔπεσεν αὐτοῦ πρὸς τοὺς πόδας,
 λέγουσα αὐτῷ Κύριε, εἰ ἦς ᾧδε οὐκ ἂν μου ἀπέθανεν ὁ
 ἀδελφός. Ἰησοῦς οὖν ὡς εἶδεν αὐτὴν κλαίουσαν καὶ τοὺς 33
 συνελθόντας αὐτῇ Ἰουδαίους κλαίοντας ἐνεβριμήσατο τῷ
 πνεύματι καὶ ἐτάραξεν ἑαυτόν, καὶ εἶπεν Ποῦ τεθείκατε 34
 αὐτόν; λέγουσιν αὐτῷ Κύριε, ἔρχου καὶ ἴδε. ἐδάκρυ- 35
 τεν ὁ Ἰησοῦς. ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι Ἰδε πῶς ἐφίλει 36
 αὐτόν. τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπαν Οὐκ ἐδύνατο οὗτος 37
 ὁ ἀνοίξας τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ ποιῆσαι ἵνα καὶ
 οὗτος μὴ ἀποθάνῃ; Ἰησοῦς οὖν πάλιν ἐμβριμώμενος ἐν 38
 ἑαυτῷ ἔρχεται εἰς τὸ μνημεῖον· ἦν δὲ σπηλαιον, καὶ λίθος
 ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ. λέγει ὁ Ἰησοῦς Ἀρατε τὸν λίθον. 39
 λέγει αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ τοῦ τετελευτηκότος Μάρθα Κύ-
 ριε, ἥδη ὅζει, τεταρταῖος γάρ ἐστιν. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰη- 40
 σοῦς Οὐκ εἰπὸν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς ὄψῃ τὴν δόξαν
 τοῦ θεοῦ; ἦραν οὖν τὸν λίθον. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἦρεν τοὺς 41
 ὀφθαλμοὺς ἄνω καὶ εἶπεν Πάτερ, εὐχαριστῶ σοι ὅτι
 ἤκουσάς μου, ἐγὼ δὲ ᾔδειν ὅτι πάντοτέ μου ἀκούεις· 42
 ἰλλὰ διὰ τὸν ὄχλον τὸν περιεστῶτα εἶπον ἵνα πιστεύσωσιν
 ἵτι σύ με ἀπέστειλας. καὶ ταῦτα εἰπὼν φωνῇ μεγάλῃ 43
 κρούγασεν Λάξαρ, δεῦρο ἔξω. ἐξῆλθεν ὁ τεθνηκώς 44
 ἕδεμένος τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας κειρίαις, καὶ ἡ ὄψις
 αὐτοῦ σουδαρίφ περιεδέδετο. λέγει [ὁ] Ἰησοῦς αὐτοῖς

- 45 Λύσατε αὐτὸν καὶ ἄφετε αὐτὸν ὑπάγειν. Πολ-
 λοὶ οὖν ἐκ τῶν Ἰουδαίων, οἱ ἐλθόντες πρὸς τὴν Μαριάμ
 46 καὶ θεασάμενοι ὃ ἐποίησεν, ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν· τινὲς
 δὲ ἐξ αὐτῶν ἀπῆλθον πρὸς τοὺς Φαρισαίους καὶ εἶπαν
 47 αὐτοῖς ἃ ἐποίησεν Ἰησοῦς. Συνήγαγον οὖν οἱ
 ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι συνέδριον, καὶ ἔλεγον Τί
 48 ποιούμεν ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος πολλὰ ποιεῖ σημεῖα; ἔαν
 ἀφώμεν αὐτὸν οὕτως, πάντες πιστεύσουσιν εἰς αὐτόν, καὶ
 ἐλεύσονται οἱ Ῥωμαῖοι καὶ ἀροῦσιν ἡμῶν καὶ τὸν τόπον
 49 καὶ τὸ ἔθνος. εἰς δέ τις ἐξ αὐτῶν Καιάφας, ἀρχιερεὺς ὢν
 τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, εἶπεν αὐτοῖς Ὑμεῖς οὐκ οἴδατε
 50 οὐδέν, οὐδὲ λογίζεσθε ὅτι συμφέρει ὑμῖν ἵνα εἰς ἄνθρωπος
 ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ καὶ μὴ ὅλον τὸ ἔθνος ἀπόλη-
 51 ται. Τοῦτο δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ οὐκ εἶπεν, ἀλλὰ ἀρχιερεὺς ὢν
 τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου ἐπροφήτευσεν ὅτι ἔμελλεν Ἰησοῦς
 52 ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους, καὶ οὐχ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους
 μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ τὰ διεσκορπισμένα
 53 συναγάγῃ εἰς ἓν. Ἀπ' ἐκείνης οὖν τῆς ἡμέρας ἐβουλεύ-
 σαντο ἵνα ἀποκτείνωσιν αὐτόν.
 54 Ὁ οὖν Ἰησοῦς οὐκέτι παρρησία περιεπάτει ἐν τοῖς Ἰου-
 δαίοις, ἀλλὰ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν εἰς τὴν χώραν ἐγγὺς τῆς
 55 ἑρήμου, εἰς Ἐφραὶμ λεγομένην πόλιν, κακεῖ ἔμεινεν μετὰ
 τῶν μαθητῶν. Ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων,
 καὶ ἀνέβησαν πολλοὶ εἰς Ἱεροσόλυμα ἐκ τῆς χώρας
 56 πρὸ τοῦ πάσχα ἵνα ἀγνίσωσιν ἑαυτούς. ἐζήτουν οὖν
 τὸν Ἰησοῦν καὶ ἔλεγον μετ' ἀλλήλων ἐν τῷ ἱερῷ ἐστη-
 κότες Τί δοκεῖ ὑμῖν; ὅτι οὐ μὴ ἔλθῃ εἰς τὴν ἑορτήν;
 57 δεδῶκεισαν δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἐντολὰς
 ἵνα ἔαν τις γνῶ ποῦ ἐστὶν μνηύση, ὅπως πιάσωσιν αὐ-
 τόν.
 1 Ὁ οὖν Ἰησοῦς πρὸ ἐξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα ἦλθεν εἰς
 Βηθανίαν, ὅπου ἦν Δάζαρος, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν Ἰησοῦς.
 2 ἐποίησαν οὖν αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα διηκόνει,

ὁ δὲ Λάζαρος εἰς ἣν ἐκ τῶν ἀνακειμένων σὺν αὐτῷ· ἡ 3
οὖν Μαριάμ λαβοῦσα λίτραν μύρου νάρδου πιστικῆς πολυ-
τίμου ἤλειψεν τοὺς πόδας [τοῦ] Ἰησοῦ καὶ ἐξέμαξεν ταῖς
θριξίν αὐτῆς τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ
τῆς ὁσμῆς τοῦ μύρου. λέγει [δὲ] Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης 4
εἰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ὁ μέλλων αὐτὸν παραδιδόναι Διὰ 5
τί τοῦτο τὸ μύρον οὐκ ἐπράθη τριακοσίων δηναρίων καὶ
ἐδόθη πτωχοῖς; εἶπεν δὲ τοῦτο οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν 6
ἔμελεν αὐτῷ ἀλλ' ὅτι κλέπτῃς ἦν καὶ τὸ γλωσσόκο-
μον ἔχων τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν. εἶπεν οὖν ὁ Ἰη- 7
σοῦς Ἀφες αὐτήν, ἵνα εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφια-
σμοῦ μου πληρήσῃ αὐτό· τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε 8
μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. Ἔγνω 9
οὖν ὁ ὄχλος πολὺς ἐκ τῶν Ἰουδαίων ὅτι ἐκεῖ ἐστίν, καὶ
ἦλθαν οὐ διὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν Λά-
ζαρον ἴδωσιν ὃν ἡγειρεν ἐκ νεκρῶν. ἐβουλεύσαντο δὲ οἱ 10
ἀρχιερεῖς ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἀποκτείνωσιν, ὅτι πολ- 11
λοὶ δι' αὐτὸν ὑπῆγον τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν
Ἰησοῦν.

Τῇ ἐπαύριον ὁ ὄχλος πολὺς ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἑορτήν, 12
ἀκούσαντες ὅτι ἔρχεται Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, ἔλαβον 13
τὰ βαῖα τῶν φοινίκων καὶ ἐξῆλθον εἰς ὑπάντησιν αὐτῷ,
καὶ ἐκραύγαζον

ἽΩΑΝΝΑ,

εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου,
καὶ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ.
εὐρὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὀνάριον ἐκάθισεν ἐπ' αὐτό, καθὼς 14
ἐστὶν γεγραμμένον

Μὴ φοβοῦ, θῦγάτηρ Σιών·

15

ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται,

καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου.

Ταῦτα οὐκ ἔγνωσαν αὐτοῦ οἱ μαθηταὶ τὸ πρῶτον, ἀλλ' ὅ- 16
τε ἐδοξάσθη Ἰησοῦς τότε ἐμνήσθησαν ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' αὐ-

- 17 τῷ γεγραμμένα καὶ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ. Ἐμαρτύρει
 οὖν ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ ὅτε τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν
 18 ἐκ τοῦ μνημείου καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. διὰ τοῦτο
 καὶ ὑπήντησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος ὅτι ἤκουσαν τοῦτο αὐτὸν
 19 πεποιηκέναι τὸ σημεῖον. οἱ οὖν Φαρισαῖοι εἶπαν πρὸς
 ἑαυτοὺς Θεωρεῖτε ὅτι οὐκ ὠφελεῖτε οὐδέν· ἴδε ὁ κόσμος
 ὀπίσω αὐτοῦ ἀπῆλθεν.
 20 Ἦσαν δὲ Ἕλληνές τινες ἐκ τῶν ἀναβαινόντων ἵνα
 21 προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ· οὗτοι οὖν προσῆλθαν Φι-
 λίπῳ τῷ ἀπὸ Βηθσαιδᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἠρώτων
 22 αὐτὸν λέγοντες Κύριε, θέλομεν τὸν Ἰησοῦν ἰδεῖν. ἔρ-
 χεται ὁ Φίλιππος καὶ λέγει τῷ Ἀνδρέᾳ· ἔρχεται Ἀνδρέας
 23 καὶ Φίλιππος καὶ λέγουσιν τῷ Ἰησοῦ. ὁ δὲ Ἰησοῦς
 ἀποκρίνεται αὐτοῖς λέγων Ἐλήλυθεν ἡ ὥρα ἵνα δοξασθῇ
 24 ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ ὁ
 κόκκος τοῦ σίτου πεσὼν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος
 25 μένει· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, πολλὴν καρπὸν φέρει. ὁ φιλῶν
 τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολλύει αὐτήν, καὶ ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν
 αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτήν.
 26 ἐὰν ἐμοί τις διακονῇ ἐμοὶ ἀκολουθείτω, καὶ ὅπου εἰμι
 ἐγὼ ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται· ἐὰν τις ἐμοὶ
 27 διακονῇ τιμήσει αὐτὸν ὁ πατήρ. νῦν ἡ ΨΥΧΗ ΜΟΥ ΤΕΤΑ-
 ρακται, καὶ τί εἶπω; πατήρ, σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας
 ταύτης. ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς τὴν ὥραν ταύτην.
 28 πατήρ, δόξασόν σου τὸ ὄνομα. ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ
 29 οὐρανοῦ Καὶ ἐδόξασα καὶ πάλιν δοξάσω. ὁ [οὖν] ὄχλος
 ὁ ἐστὼς καὶ ἀκούσας ἔλεγεν βροντὴν γεγονέναι· ἄλλοι
 30 ἔλεγον Ἄγγελος αὐτῷ λελάληκεν. ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν
 Ἰησοῦς Οὐ δι' ἐμὲ ἡ φωνὴ αὕτη γέγονεν ἀλλὰ δι' ὑμᾶς.
 31 νῦν κρίσις ἐστὶν τοῦ κόσμου τούτου, νῦν ὁ ἄρχων τοῦ
 32 κόσμου τούτου ἐκβληθήσεται ἔξω· ἀγὼ ἂν ὑψωθῶ ἐκ
 33 τῆς γῆς, πάντας ἑλκύσω πρὸς ἑμαυτόν. τοῦτο δὲ
 ἔλεγεν σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν.

ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ ὁ ὄχλος Ἑμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ 34
νόμου ὅτι ὁ χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ πῶς λέγεις
σὺ ὅτι δεῖ ὑψωθῆναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; τίς ἐστίν
οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰη- 35
σοῦς Ἔτι μικρὸν χρόνον τὸ φῶς ἐν ὑμῖν ἐστίν. περι-
πατεῖτε ὡς τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ,
καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ οὐκ οἶδεν ποῦ ὑπάγει.
ὡς τὸ φῶς ἔχετε, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ φωτὸς 36
γένησθε. Ταῦτα ἐλάλησεν Ἰησοῦς, καὶ ἀπελ-
θὼν ἐκρύβη ἀπ' αὐτῶν. Τοσαῦτα δὲ αὐτοῦ σημεῖα πεποιη- 37
κότος ἔμπροσθεν αὐτῶν οὐκ ἐπίστευον εἰς αὐτόν, ἵνα ὁ 38
λόγος Ἡσαίου τοῦ προφήτου πληρωθῇ ὃν εἶπεν

Κύριε, τίς ἐπίστευσεν τῇ ἀκοῇ ἡμῶν;

καὶ ὁ βραχίων Κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη;

διὰ τοῦτο οὐκ ἠδύναντο πιστεῦειν ὅτι πάλιν εἶπεν Ἡσαί- 39
ας

Τετύφλωκεν αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἐπώ- 40
ρωσεν αὐτῶν τὴν καρδίαν,
ἵνα μὴ ἴδωσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ νοήσωσιν
τῇ καρδίᾳ καὶ στραφῶσιν,

καὶ ἴδωμαι αὐτοίς.

ταῦτα εἶπεν Ἡσαίας ὅτι εἶδεν τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ ἐλά- 41
λησεν περὶ αὐτοῦ. Ὅμως μέντοι καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων 42
πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν, ἀλλὰ διὰ τοὺς Φαρισαίους
οὐχ ὡμολόγουν ἵνα μὴ ἀποσυνάγωγοι γένωνται, ἡγά- 43
πησαν γὰρ τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἢ περὶ τὴν
δόξαν τοῦ θεοῦ. Ἰησοῦς δὲ ἔκραξεν καὶ εἶπεν 44

Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ πιστεύει εἰς ἐμὲ ἀλλὰ εἰς τὸν
πέμψαντά με, καὶ ὁ θεωρῶν ἐμὲ θεωρεῖ τὸν πέμψαν- 45
τά με. ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα, ἵνα πᾶς ὁ 46
πιστεύων εἰς ἐμὲ ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ μείνῃ. καὶ ἐάν τις 47
μου ἀκούσῃ τῶν ῥημάτων καὶ μὴ φυλάξῃ, ἐγὼ οὐ κρίνω
αὐτόν, οὐ γὰρ ἦλθον ἵνα κρίνω τὸν κόσμον ἀλλ' ἵνα

48 σώσω τὸν κόσμον. ὁ ἀθετῶν ἐμέ καὶ μὴ λαμβάνων τὰ
 ῥήματά μου ἔχει τὸν κρίνοντα αὐτόν· ὁ λόγος ὃν ἐλά-
 49 λησα ἐκείνος κρινεῖ αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ· ὅτι ἐγὼ
 ἐξ ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλάλησα, ἀλλ' ὁ πέμψας με πατὴρ αὐ-
 50 τός μοι ἐντολὴν δέδωκεν τί εἴπω καὶ τί λαλήσω. καὶ
 οἶδα ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ ζωὴ αἰωνίος ἐστίν. ἅ οὖν ἐγὼ
 λαλῶ, καθὼς ἐῖρηκέν μοι ὁ πατήρ, οὕτως λαλῶ.

1 ΠΡΟ ΔΕ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ τοῦ πάσχα εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς
 ὅτι ἦλθεν αὐτοῦ ἡ ὥρα ἵνα μεταβῇ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου
 πρὸς τὸν πατέρα ἀγαπήσας τοὺς ἰδίους τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ
 2 εἰς τέλος ἠγάπησεν αὐτούς. Καὶ¹ δεῖπνου γινομένου, τοῦ δια-
 βόλου ἥδη βεβληκότος εἰς τὴν καρδίαν ἵνα παραδοῖ αὐτὸν
 3 Ἰούδας Σίμωνος Ἰσκαριώτης, εἰδὼς ὅτι πάντα ἔδωκεν
 αὐτῷ ὁ πατήρ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐξῆλθεν
 4 καὶ πρὸς τὸν θεὸν ὑπάγει, ἐγείρεται ἐκ τοῦ δεῖπνου καὶ
 τίθησιν τὰ ἱμάτια, καὶ λαβὼν λέντιον διέζωσεν ἑαυτόν·
 5 εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νιπτῆρα, καὶ ἤρξατο νίπτειν τοὺς
 πόδας τῶν μαθητῶν καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ ᾧ ἦν
 6 διεζωσμένος. ἔρχεται οὖν πρὸς Σίμωνα Πέτρον. λέγει αὐ-
 7 τῷ Κύριε, σύ μου νίπτεις τοὺς πόδας; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς
 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἐγὼ ποιῶ σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι, γνώσῃ
 8 δὲ μετὰ ταῦτα. λέγει αὐτῷ Πέτρος Οὐ μὴ νύψῃς μου
 τοὺς πόδας εἰς τὸν αἰῶνα. ἀπεκρίθη Ἰησοῦς αὐτῷ Ἐὰν
 9 μὴ νύψω σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ. λέγει αὐτῷ
 Σίμων Πέτρος Κύριε, μὴ τοὺς πόδας μου μόνον ἀλλὰ
 10 καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλὴν. λέγει αὐτῷ Ἰησοῦς Ὁ
 λελουμένος οὐκ ἔχει χρεῖαν [εἰ μὴ τοὺς πόδας] νίψασθαι,
 ἀλλ' ἐστὶν καθαρὸς ὅλος· καὶ ὑμεῖς καθαροὶ ἐστέ, ἀλλ' οὐχὶ
 11 πάντες. ἦδει γὰρ τὸν παραδιδόντα αὐτόν· διὰ τοῦτο
 12 εἶπεν ὅτι Οὐχὶ πάντες καθαροὶ ἐστέ. Ὅτε οὖν ἐνιψεν

τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ ἔλαβεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἤνέπε-
 σεν, πάλιν¹ εἶπεν αὐτοῖς Γινώσκετε τί πεποίηκα ὑμῖν;
 ὑμεῖς φωνεῖτέ με Ὁ διδάσκαλος καὶ Ὁ κύριος, καὶ¹³
 καλῶς λέγετε, εἰμὶ γάρ. εἰ οὖν ἐγὼ ἔνιψα ὑμῶν τοὺς πόδας¹⁴
 ὁ κύριος καὶ ὁ διδάσκαλος, καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων
 νίπτειν τοὺς πόδας· ὑπόδειγμα γὰρ ἔδωκα ὑμῖν ἵνα καθὼς¹⁵
 ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν καὶ ὑμεῖς ποιῆτε. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν,¹⁶
 οὐκ ἔστιν δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ οὐδὲ ἀπόστολος
 μείζων τοῦ πέμψαντος αὐτόν. εἰ ταῦτα οἴδατε, μακάριοί¹⁷
 ἐστε ἐὰν ποιῆτε αὐτά. οὐ περὶ πάντων ὑμῶν λέγω· ἐγὼ οἶδα¹⁸
 τίνας ἐξελεξάμην· ἀλλ' ἵνα ἡ ἑξαγωγή πληρωθῇ Ὁ τρώ-
 γων μοῦ τὸν ἄρτον ἐπῆρεν ἐπ' ἐμέ τὴν πτέρναν
 αὐτοῦ. ἀπ' ἄρτι λέγω ὑμῖν πρὸ τοῦ γενέσθαι, ἵνα πι-¹⁹
 στεύητε ὅταν γένηται ὅτι ἐγὼ εἰμι¹. ἀμὴν ἀμὴν λέγω²⁰
 ὑμῖν, ὁ λαμβάνων ἅν τινα πέμψω ἐμέ λαμβάνει, ὁ δὲ ἐμέ
 λαμβάνων λαμβάνει τὸν πέμψαντά με. Ταῦτα²¹

εἰπὼν Ἰησοῦς ἐταράχθη τῷ πνεύματι καὶ ἐμαρτύρησεν καὶ
 εἶπεν Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰς ἐξ ὑμῶν παραδώσει
 με. ἔβλεπον εἰς ἀλλήλους οἱ μαθηταὶ ἀπορούμενοι περὶ²²
 τίνος λέγει. ἦν ἀνακείμενος εἰς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἐν²³
 τῷ κόλπῳ τοῦ Ἰησοῦ, ὃν ἠγάπα [ὁ] Ἰησοῦς· νεύει οὖν²⁴
 τούτῳ Σίμων Πέτρος καὶ λέγει αὐτῷ Εἰπέ τίς ἐστιν περὶ
 οὗ λέγει. ἀναπεσὼν ἐκείνος οὕτως ἐπὶ τὸ στῆθος τοῦ²⁵
 Ἰησοῦ λέγει αὐτῷ Κύριε, τίς ἐστιν; ἀποκρίνεται οὖν²⁶
 [ὁ] Ἰησοῦς Ἐκεῖνός ἐστιν ᾧ ἐγὼ βάψω τὸ ψωμίον καὶ δώ-
 σω αὐτῷ· βάψας οὖν [τὸ] ψωμίον λαμβάνει καὶ δίδωσιν
 Ἰούδα Σίμωνος Ἰσκαριώτου. καὶ μετὰ τὸ ψωμίον τότε²⁷
 εἰσῆλθεν εἰς ἐκείνον ὁ Σατανᾶς. λέγει οὖν αὐτῷ Ἰησοῦς
 Ὁ ποιεῖς ποίησον τάχειον. τοῦτο [δὲ] οὐδεὶς ἔγνω²⁸
 τῶν ἀνακειμένων πρὸς τί εἶπεν αὐτῷ· τινὲς γὰρ ἐδόκουν,²⁹
 ἐπεὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχεν Ἰούδας, ὅτι λέγει αὐτῷ
 Ἰησοῦς Ἀγόρασον ὧν χρεῖαν ἔχομεν εἰς τὴν ἑορτήν, ἢ
 τοῖς πτωχοῖς ἵνα τι δῶ. λαβὼν οὖν τὸ ψωμίον ἐκείνος³⁰

ἐξῆλθεν εὐθύς· ἦν δὲ νύξ.

- 31 "Οτε οὖν ἐξῆλθεν λέγει Ἰησοῦς Νῦν ἐδοξάσθη ὁ
32 υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ· καὶ ὁ
θεὸς δοξάσει αὐτὸν ἐν αὐτῷ, καὶ εὐθύς δοξάσει αὐτόν.
33 Τεκνία, ἔτι μικρὸν μεθ' ὑμῶν εἰμί· ζητήσετέ με, καὶ καθὼς
εἶπον τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι "Οπου ἐγὼ ὑπάγω ὑμεῖς οὐ
34 δύνασθε ἐλθεῖν, καὶ ὑμῖν λέγω ἄρτι. ἐντολὴν καινὴν δί-
δωμι ὑμῖν ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς
35 ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. ἐν τούτῳ γινώσκονται
πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ ἐστε, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν
36 ἀλλήλοις.

- Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος Κύριε,
ποῦ ὑπάγεις; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς "Οπου ὑπάγω οὐ δύνασάί
37 μοι νῦν ἀκολουθῆσαι, ἀκολουθήσεις δὲ ὕστερον. λέγει
αὐτῷ [ὁ] Πέτρος Ἐκύριε, διὰ τί οὐ δύναμαί σοι ἀκολου-
38 θεῖν ἄρτι; τὴν ψυχὴν μου ὑπὲρ σου θήσω. ἀποκρίνεται
Ἰησοῦς Τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ ἐμοῦ θήσεις; ἀμὴν ἀμὴν
λέγω σοι, οὐ μὴ ἀλέκτωρ φωνήσῃ ἕως οὗ ἀρήσῃ με
1 τρίς.

- Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδιά· Ἐπι-
2 στεύετε εἰς τὸν θεόν, καὶ εἰς ἐμέ πιστεύετε. ἐν τῇ οἰκίᾳ
τοῦ πατρὸς μου μοναὶ πολλαὶ εἰσιν· εἰ δὲ μή, εἶπον ἂν
3 ὑμῖν, ὅτι πορεύομαι ἐτοιμάσαι τόπον ὑμῖν· καὶ ἐὰν πορευθῶ
καὶ ἐτοιμάσω τόπον ὑμῖν, πάλιν ἔρχομαι καὶ παραλήμψο-
μαι ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτόν, ἵνα ὅπου εἰμί ἐγὼ καὶ ὑμεῖς ᾔητε.
4 καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω οἴδατε τὴν ὁδόν.

- Λέγει
5 αὐτῷ Θωμᾶς Κύριε, οὐκ οἶδαμεν ποῦ ὑπάγεις· πῶς οἶδα-
6 μεν τὴν ὁδόν; λέγει αὐτῷ Ἰησοῦς Ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ
ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ· οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν πατέρα εἰ μὴ
7 δι' ἐμοῦ. εἰ ἐγνώκετέ με, καὶ τὸν πατέρα μου ἂν ᾔδειτε·
8 ἀπ' ἄρτι γινώσκετε αὐτὸν καὶ ἐωράκατε[†].

- Λέ-
γει αὐτῷ Φίλιππος Κύριε, δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα, καὶ
9 ἀρκεῖ ἡμῖν. λέγει αὐτῷ [ὁ] Ἰησοῦς Ἐτοσοῦτον χρόνον[†]
μεθ' ὑμῶν εἰμι καὶ οὐκ ἔγνωκάς με, Φίλιππε; ὁ ἐωρακὼς
ἐμέ ἐώρακεν τὸν πατέρα· πῶς σὺ λέγεις Δεῖξον ἡμῖν τὸν

πατέρα; οὐ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ ἐν 10
 ἐμοὶ ἐστίν; τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐ
 λαλῶ· ὁ δὲ πατὴρ ἐν ἐμοὶ μένων ποιεῖ τὰ ἔργα αὐτοῦ. πι- 11
 στεύετε μοι ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί· εἰ
 δὲ μὴ, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετε[†]. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω 12
 ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ κακέινος
 ποιήσει, καὶ μείζονα τούτων ποιήσει, ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πα-
 τέρα πορεύομαι[†] καὶ ὅτι ἂν αἰτήσητε[†] ἐν τῷ ὀνόματί μου 13
 τοῦτο ποιήσω, ἵνα δοξασθῇ ὁ πατὴρ ἐν τῷ υἱῷ· ἐάν τι αἰτή- 14
 σηγέ [με] ἐν τῷ ὀνόματί μου τοῦτο ποιήσω. Ἐάν 15

ἀγαπᾷτέ με, τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσετε· καὶ γὰρ ἐρω- 16
 τήσω τὸν πατέρα καὶ ἄλλον παράκλητον δώσει ὑμῖν ἵνα
 ᾗ μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα[†], τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ 17
 κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν, ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ οὐδὲ γινώ-
 σκει· ὑμεῖς γινώσκετε αὐτό, ὅτι παρ' ὑμῖν μένει καὶ ἐν
 ὑμῖν ἐστίν[†]. Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς, ἔρχομαι πρὸς 18
 ὑμᾶς. ἔτι μικρὸν καὶ ὁ κόσμος με οὐκέτι θεωρεῖ, ὑμεῖς 19
 δὲ θεωρεῖτέ με, ὅτι ἐγὼ ζῶ καὶ ὑμεῖς ζήσετε. ἐν ἐκείνῃ 20
 τῇ ἡμέρᾳ ὑμεῖς γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρί μου καὶ ὑμεῖς
 ἐν ἐμοὶ καὶ γὰρ ἐν ὑμῖν. ὁ ἔχων τὰς ἐντολὰς μου καὶ τηρῶν 21
 αὐτὰς ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με ἀγαπη-
 θήσεται ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου, καὶ γὰρ ἀγαπήσω αὐτὸν καὶ
 ἐμφανίσω αὐτῷ ἐμαυτόν.

Λέγει αὐτῷ Ἰούδας, 22
 οὐχ ὁ Ἰσκαριώτης, Κύριε, τί γέγονεν ὅτι ἡμῖν μέλλεις
 ἐμφανίζειν σεαυτὸν καὶ οὐχὶ τῷ κόσμῳ; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς 23
 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἐάν τις ἀγαπᾷ με τὸν λόγον μου τηρήσει,
 καὶ ὁ πατὴρ μου ἀγαπήσει αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσθή-
 μεθα καὶ μνην παρ' αὐτῷ ποιησόμεθα. ὁ μὴ ἀγαπῶν με 24
 τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ· καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε οὐκ ἔ-
 στιν ἐμὸς ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με πατρὸς.

Ταῦ- 25
 τα λελάληκα ὑμῖν παρ' ὑμῖν μένων· ὁ δὲ παράκλητος, τὸ 26
 πνεῦμα τὸ ἅγιον ὃ πέμψει ὁ πατὴρ ἐν τῷ ὀνόματί μου,
 ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ

27 εἶπον ὑμῖν ἐγώ. Εἰρήνην ἀφήμι ὑμῖν, εἰρήνην τὴν ἐμὴν
 δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν.
 28 μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδιά μηδὲ δειλιύτω. ἡκούσατε
 ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν Ὑπάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. εἰ
 ἡγαπᾶτέ με ἐχάρητε ἄν, ὅτι πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα,
 29 ὅτι ὁ πατὴρ μείζων μου ἐστίν. καὶ νῦν εἶρηκα ὑμῖν πρὶν
 30 γενέσθαι, ἵνα ὅταν γένηται πιστεύσητε. οὐκέτι πολλὰ λα-
 λήσω μεθ' ὑμῶν, ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων· καὶ ἐν
 31 ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν, ἀλλ' ἵνα γνῶ ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ τὸν
 πατέρα, καὶ καθὼς ἐντολὴν ἔδωκέν μοι ὁ πατὴρ οὕτως ποιῶ.
 Ὑγείρεσθε, ἄγωμεν ἐντεῦθεν.

1 Ὑγὼ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ πατὴρ μου ὁ
 2 γεωργὸς ἐστίν· πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν αἶρει
 αὐτό, καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον καθαίρει αὐτὸ ἵνα καρπὸν
 3 πλείονα φέρῃ. ἥδη ὑμεῖς καθαροὶ ἐστε διὰ τὸν λόγον ὃν
 4 λελάληκα ὑμῖν· μένιντε ἐν ἐμοί, καὶ ἐν ὑμῖν. καθὼς τὸ
 κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ ἐὰν μὴ μένῃ
 ἐν τῇ ἁμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μένητε.
 5 ἐγὼ εἰμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα. ὁ μένων ἐν ἐμοὶ
 καὶ ἐν αὐτῷ οὗτος φέρει καρπὸν πολύν, ὅτι χωρὶς ἐμοῦ
 6 οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. ἐὰν μὴ τις μένῃ ἐν ἐμοί, ἐβλήθη
 ἔξω ὡς τὸ κλῆμα καὶ ἐξηράνθη, καὶ συνάγουσιν αὐτὰ καὶ
 7 εἰς τὸ πῦρ βάλλουσιν καὶ καίεται. Ὑὰν μένιντε ἐν ἐμοὶ
 καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μένιν, ὁ ἐὰν θέλῃτε αἰτήσασθε
 8 καὶ γενήσεται ὑμῖν· ἐν τούτῳ ἔδοξάσθη ὁ πατὴρ μου ἵνα
 9 καρπὸν πολὺν φέρετε καὶ ᾧ γένησθε ἡ ἐμοὶ μαθηταί. καθὼς
 ἡγάπησέν με ὁ πατὴρ, καὶ ἐγὼ ὑμᾶς ἡγάπησα, ἡ μένιντε ἐν τῇ
 10 ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ. ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσητε, μενεῖτε ἐν τῇ
 ἀγάπῃ μου, καθὼς ἐγὼ τοῦ πατρὸς τὰς ἐντολάς τητήρηκα καὶ
 11 μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἡ χα-
 12 ρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν ᾗ καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ. αὕτη ἐστὶν ἡ
 ἐντολὴ ἡ ἐμὴ ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους καθὼς ἡγάπησα ὑμᾶς·
 13 μείζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐ-

τοῦ θῆ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ. ὑμεῖς φίλοι μου ἔστε ἐὰν 14
 ποιῇτε ὅ¹ ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν. οὐκέτι λέγω ὑμᾶς δούλους, 15
 ὅτι ὁ δούλος οὐκ οἶδεν τί ποιεῖ αὐτοῦ ὁ κύριος· ὑμᾶς δὲ
 εἵρηκα φίλους, ὅτι πάντα ἃ ἤκουσα παρὰ τοῦ πατρὸς μου
 ἐγνώρισα ὑμῖν. οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέξασθε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελε- 16
 ξάμην ὑμᾶς, καὶ ἔθην ὑμᾶς ἵνα ὑμεῖς ὑπάγητε καὶ καρπὸν
 φέρητε καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μένη, ἵνα ὅτι ἂν αἰτησῇτε¹
 τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου δῶ ὑμῖν. Ταῦτα 17
 ἐντέλλομαι ὑμῖν ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Εἰ ὁ κόσμος 18
 ὑμᾶς μισεῖ, γινώσχετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν.
 εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ 19
 ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ
 κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. μνημονεύετε τοῦ 20
 λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· Οὐκ ἔστιν δούλος μείζων τοῦ
 κυρίου αὐτοῦ· εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν
 λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. ἀλλὰ 21
 ταῦτα πάντα ποιήσουσιν εἰς ὑμᾶς διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι
 οὐκ οἶδασιν τὸν πέμψαντά με. Εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα 22
 αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχου-
 σιν περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν. ὁ ἐμὲ μισῶν καὶ τὸν πατέρα 23
 μου μισεῖ. εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἃ οὐδεὶς ἄλλος 24
 ἐποίησεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἐωράκασιν καὶ
 μεμισήκασιν καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου. ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ 25
 ὁ λόγος ὁ ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν γεγραμμένος ὅτι Ἑμίσησάν
 με δωρεάν. Ὅταν ἔλθῃ ὁ παράκλητος ὃν ἐγὼ πέμψω 26
 ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρὸς, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὃ παρὰ
 τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ·
 καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐ- 27
 στέ.
 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα μὴ σκανδα- 1
 λισθῇτε. ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα 2
 ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας [ὑμᾶς] δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ
 θεῷ. καὶ ταῦτα ποιήσουσιν ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν πατέρα 3
 οὐδὲ ἐμέ. ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ 4

ὦρα αὐτῶν μνημονεύετε αὐτῶν ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· ταῦτα
 5 δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον, ὅτι μεθ' ὑμῶν ἦμην. νῦν δὲ
 ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ
 6 με Ποῦ ὑπάγεις; ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἢ λύπη
 7 πεπλήρωκεν ὑμῶν τὴν καρδίαν. ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν
 λέγω ὑμῖν, συμφέρεи ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω. εἰ γὰρ μὴ
 ἀπέλθω, ὁ παράκλητος οὐ μὴ ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς· εἰ δὲ
 8 πορευθῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς. Ἐκείνους
 ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας καὶ περὶ δικαιοσύνης
 9 καὶ περὶ κρίσεως· περὶ ἁμαρτίας μὲν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν
 10 εἰς ἐμέ· περὶ δικαιοσύνης δέ, ὅτι πρὸς τὸν πατέρα ὑπάγω
 11 καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με· περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ
 12 κόσμου τούτου κέκριται. Ἔτι πολλὰ ἔχω ὑμῖν λέγειν,
 13 ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι· ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ
 πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁδηγήσει ὑμᾶς ἵνα εἰς τὴν ἀλήθειαν πᾶ-
 σαν, οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἰσχυρῶς λαλήσει,
 14 καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν. ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει,
 15 ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήμψεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. πάντα
 ὅσα ἔχει ὁ πατήρ ἐμὰ ἔστιν· διὰ τοῦτο εἶπον ὅτι ἐκ τοῦ
 16 ἐμοῦ λαμβάνει καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. Μικρὸν
 καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με.
 17 Εἶπαν οὖν ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους· Τί
 ἔστιν τοῦτο ὃ λέγει ἡμῖν Μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με,
 καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με; καὶ ὅτι ὑπάγω πρὸς
 18 τὸν πατέρα; ἔλεγον οὖν· Τί ἔστιν τοῦτο ὃ λέγει μικρόν;
 19 οὐκ οἶδαμεν [τί λαλεῖ]. ἔγνω Ἰησοῦς ὅτι ἤθελον αὐτὸν
 ἐρωτᾶν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Περὶ τούτου ζητεῖτε μετ' ἀλ-
 λήλων ὅτι εἶπον Μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν
 20 μικρόν καὶ ὄψεσθέ με; ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι κλαύσετε
 καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς, ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται· ὑμεῖς λυπη-
 21 θήσεσθε, ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται. ἡ γυνὴ
 ὅταν τίκῃ λύπην ἔχει, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ
 γεννήσῃ τὸ παιδίον, οὐκέτι μνημονεύει τῆς θλίψεως διὰ

τὴν χαρὰν ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον. καὶ 22
 ὑμεῖς οὖν νῦν μὲν λύπην ἔχετε· πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς,
 καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία, καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν
 οὐδεὶς ἄρει' ἀφ' ὑμῶν. καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ 23
 οὐκ ἐρωτήσετε ὅτι οὐδέν· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἂν τι αἰτή-
 σῃτε τὸν πατέρα δώσει ὑμῖν ἐν τῷ ὀνόματί μου. ἕως ἄρτι 24
 οὐκ ᾔτήσατε οὐδέν ἐν τῷ ὀνόματί μου· αἰτεῖτε καὶ λήμψε-
 σθε, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾖ πεπληρωμένη. Ταῦτα 25
 ἐν παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν· ἔρχεται ὥρα ὅτε οὐκέτι ἐν
 παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν ἀλλὰ παρρησίᾳ περὶ τοῦ πατρὸς
 ἀπαγγελῶ ὑμῖν. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόματί μου 26
 αἰτήσεσθε, καὶ οὐ λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα
 περὶ ὑμῶν· αὐτὸς γὰρ ὁ πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς. ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ 27
 πεφιλήκατε καὶ πεπιστεύκατε ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ πατρὸς
 ἐξῆλθον. ἐξῆλθον ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν 28
 κόσμον· πάλιν ἀφίημι τὸν κόσμον καὶ πορεύομαι πρὸς
 τὸν πατέρα. Λέγουσιν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ Ἰδε νῦν ἐν 29
 παρρησίᾳ λαλεῖς, καὶ παροιμίαν οὐδεμίαν λέγεις. νῦν 30
 οἶδαμεν ὅτι οἶδας πάντα καὶ οὐ χρεῖαν ἔχεις ἵνα τίς σε
 ἐρωτᾷ· ἐν τούτῳ πιστεύομεν ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐξῆλθες. ἀπε- 31
 κρίθη αὐτοῖς Ἰησοῦς Ἄρτι πιστεύετε; ἰδοὺ ἔρχεται ὥρα 32
 καὶ ἐλήλυθεν ἵνα σκορπισθῇτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια καὶ
 μόνον ἀφῆτε· καὶ οὐκ εἰμὶ μόνος, ὅτι ὁ πατὴρ μετ' ἐμοῦ
 ἐστίν. ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε· 33
 ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔχετε, ἀλλὰ θαρσεύετε, ἐγὼ νενίκηκα
 τὸν κόσμον.

Ταῦτα ἐλάλησεν Ἰησοῦς, καὶ ἐπάρας τοὺς ὀφθαλ- 2
 μούς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν εἶπεν Πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ
 ὥρα· δόξασόν σου τὸν υἱόν, ἵνα ὁ υἱὸς δοξάσῃ σέ, καθὼς 2
 ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας
 αὐτῷ δώσει αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος 3
 ζωὴ ἵνα γινώσκωσι σέ τὸν μόνον ἀληθινὸν θεὸν καὶ ὃν
 ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν. ἐγὼ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῇ 3

5 γῆς, τὸ ἔργον τελειώσας ὁ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω· καὶ
 νῦν δόξασόν με σύ, πάτερ, παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ ᾧ εἶχον
 6 πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί. Ἐφανε-
 ρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις οὓς ἔδωκάς μοι ἐκ
 τοῦ κόσμου. σοὶ ἦσαν καὶ μοὶ αὐτοὺς ἔδωκας, καὶ τὸν
 7 λόγον σου τετήρηκαν. νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα ὅσα
 8 ἔδωκάς μοι παρὰ σοῦ εἰσὶν· ὅτι τὰ ῥήματα ἃ ἔδωκάς
 μοι δέδωκα αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ ἔλαβον καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς
 ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέστει-
 9 λας. Ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ
 10 ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοὶ εἰσιν, καὶ τὰ ἐμὰ πάντα
 11 σὰ ἐστίν καὶ τὰ σὰ ἐμά, καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς. καὶ οὐ-
 κέτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ αὐτοὶ ἐν τῷ κόσμῳ εἰσιν, καὶ γὰρ
 πρὸς σέ ἔρχομαι. πάτερ ἅγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ
 ὀνόματί σου. ᾧ δέδωκάς μοι, ἵνα ᾧσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς.
 12 Ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί
 σου ᾧ δέδωκάς μοι, καὶ ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώ-
 λετο εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ.
 13 νῦν δὲ πρὸς σέ ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ ἵνα
 ἔχωσιν τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν ἑαυτοῖς.
 14 Ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς τὸν λόγον σου, καὶ ὁ κόσμος ἐμίσησεν
 αὐτοὺς, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ κόσμου καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ
 15 ἐκ τοῦ κόσμου. οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ κό-
 16 σμου ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ. ἐκ τοῦ
 κόσμου οὐκ εἰσὶν καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου.
 17 ἀγίασον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ· ὁ λόγος ὁ σὸς ἀλήθεια
 18 ἐστίν. καθὼς ἐμέ ἀπέστειλας εἰς τὸν κόσμον, καὶ γὰρ
 19 ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον· καὶ ὑπὲρ αὐτῶν [ἐγὼ]
 ἀγιάζω ἐμαυτόν, ἵνα ᾧσιν καὶ αὐτοὶ ἡγιασμένοι ἐν
 20 ἀληθείᾳ. Οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ μόνον,
 ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς
 21 ἐμέ, ἵνα πάντες ἐν ᾧσιν, καθὼς σύ, πατήρ, ἐν ἐμοὶ καὶ γὰρ
 ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ᾧσιν, ἵνα ὁ κόσμος πιστεύῃ

ὅτι σύ με ἀπέστειλας. καὶ γὰρ τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι 22
 δέδωκα αὐτοῖς, ἵνα ᾧσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς ἔν, ἐγὼ ἐν αὐτοῖς 23
 καὶ σὺ ἐν ἐμοί, ἵνα ᾧσιν τετελειωμένοι εἰς ἐν, ἵνα γινώ-
 σκη ὁ κόσμος ὅτι σύ με ἀπέστειλας καὶ ἡγάπησας αὐτοὺς
 καθὼς ἐμὲ ἡγάπησας. Πατὴρ, ὃ δέδωκάς μοι, θέλω ἵνα 24
 ὅπου εἰμὶ ἐγὼ κακεῖνοι ᾧσιν μετ' ἐμοῦ, ἵνα θεωρῶσιν τὴν
 δόξαν τὴν ἐμὴν ἣν ἡγάπησάς με, ὅτι ἡγάπησάς με πρὸ
 καταβολῆς κόσμου. Πατὴρ δίκαιε, καὶ ὁ κόσμος σε οὐκ ἔ- 25
 γνω, ἐγὼ δέ σε ἔγνω, καὶ οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σύ με
 ἀπέστειλας, καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου καὶ γνω- 26
 ρίσω, ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἡγάπησάς με ἐν αὐτοῖς ἦ καὶ ἐν
 αὐτοῖς.

Ταῦτα εἰπὼν Ἰησοῦς ἐξῆλθεν σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ 1
 πέραν τοῦ Χειμάρρου τῶν Κέδρων ὅπου ἦν κήπος, εἰς ὃν
 εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. ἦδαι δὲ καὶ Ἰούδας 2
 ὁ παραδιδούς αὐτὸν τὸν τόπον, ὅτι πολλάκις συνήχθη
 Ἰησοῦς ἐκεῖ μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. ὁ οὖν Ἰούδας λα- 3
 βὼν τὴν σπεῖραν καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ [ἐκ] τῶν Φαρι-
 σαίων ὑπηρέτας ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων
 καὶ ὅπλων. Ἰησοῦς οὖν εἰδὼς πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐ- 4
 τὸν ἐξῆλθεν, καὶ λέγει αὐτοῖς Τίνα ζητεῖτε; ἀπεκρίθησαν 5
 αὐτῷ Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. λέγει αὐτοῖς Ἐγὼ εἰμι.
 ἰστήκει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδούς αὐτὸν μετ' αὐτῶν.
 ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς Ἐγὼ εἰμι, ἀπῆλθαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ 6
 ἔπεισαν χαμαί. πάλιν οὖν ἐπηρώτησεν αὐτοὺς Τίνα 7
 ζητεῖτε; οἱ δὲ εἶπαν Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. ἀπεκρίθη 8
 Ἰησοῦς Εἶπον ὑμῖν ὅτι ἐγὼ εἰμι· εἰ οὖν ἐμὲ ζητεῖτε,
 αἴφετε τούτους ὑπάγειν· ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν εἶπεν 9
 ὅτι Οὗς δέδωκάς μοι οὐκ ἀπώλεσα ἐξ αὐτῶν οὐδένα.
 Σίμων οὖν Πέτρος ἔχων μάχαιραν εἵλκυσε αὐτὴν καὶ 10
 ὠτάριον τὸ δεξιόν. ἦν δὲ ὄνομα τῷ δούλῳ Μάλχος.

- 11 εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ Βάλε τὴν μάχαιραν εἰς
τὴν θήκην· τὸ ποτήριον ὃ δέδωκέν μοι ὁ πατήρ οὐ μὴ πῖω
αὐτό;
- 12 Ἡ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλιάρχος καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν
13 Ἰουδαίων συνέλαβον τὸν Ἰησοῦν καὶ ἔδησαν αὐτὸν καὶ
ἤγαγον πρὸς Ἀνναν πρῶτον· ἦν γὰρ πενθερὸς τοῦ Καϊάφα,
14 ὃς ἦν ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου· ἦν δὲ Καϊάφας ὁ
συμβουλευσας τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι συμφέρει ἓνα ἄνθρωπον
15 ἀποθανεῖν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ. Ἦκολούθει δὲ τῷ
Ἰησοῦ Σίμων Πέτρος καὶ ἄλλος μαθητῆς. ὁ δὲ μαθητῆς
ἐκείνος ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ συνεισηλθεν τῷ
16 Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως, ὁ δὲ Πέτρος ἰσθίκει
πρὸς τῇ θύρᾳ ἔξω. ἐξῆλθεν οὖν ὁ μαθητῆς ὁ ἄλλος ὁ
γνωστὸς τοῦ ἀρχιερέως καὶ εἶπεν τῇ θυρωρῷ καὶ εἰσήγαγεν
17 τὸν Πέτρον. λέγει οὖν τῷ Πέτρῳ ἡ παιδίσκη ἡ θυρωρὸς
Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν εἶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου;
18 λέγει ἐκεῖνος Οὐκ εἰμί. ἰσθίκεισαν δὲ οἱ δοῦλοι καὶ οἱ
ὑπηρέται ἀνθρακιὰν πεποιηκότες, ὅτι ψύχος ἦν, καὶ ἐθερ-
μαίνοντο· ἦν δὲ καὶ ὁ Πέτρος μετ' αὐτῶν ἐστὼς καὶ θερ-
19 μαινόμενος. Ὁ οὖν ἀρχιερεὺς ἠρώτησεν τὸν
Ἰησοῦν περὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς διδαχῆς
20 αὐτοῦ. ἀπεκρίθη αὐτῷ Ἰησοῦς Ἐγὼ παρρησίᾳ λελάληκα
τῷ κόσμῳ· ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα ἐν συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ
ἱερῷ, ὅπου πάντες οἱ Ἰουδαῖοι συνέρχονται, καὶ ἐν κρυπτῷ
21 ἐλάλησα οὐδέν· τί με ἐρωτᾷς; ἐρώτησον τοὺς ἀκροούτας
22 τί ἐλάλησα αὐτοῖς· ἴδε οὗτοι οἶδασιν ἃ εἶπον ἐγώ. ταῦτα
δὲ αὐτοῦ εἰπόντος εἰς παρεστηκὼς τῶν ὑπηρετῶν ἔδωκεν
ῥάπισμα τῷ Ἰησοῦ εἰπὼν Οὕτως ἀποκρίνη τῷ ἀρχιε-
23 ρεῖ; ἀπεκρίθη αὐτῷ Ἰησοῦς Εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρ-
τύρησον περὶ τοῦ κακοῦ· εἰ δὲ καλῶς, τί με δέρεις;
24 Ἀπέστειλεν οὖν αὐτὸν ὁ Ἄννας δεδεμένον πρὸς Καϊάφαν
25 τὸν ἀρχιερέα. Ἦν δὲ Σίμων Πέτρος ἐστὼς
καὶ θερμαινόμενος. εἶπον οὖν αὐτῷ Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μα-

θητῶν αὐτοῦ εἶ; ἡρνήσατο ἐκεῖνος καὶ εἶπεν Οὐκ εἰμί.
λέγει εἰς ἐκ τῶν δούλων τοῦ ἀρχιερέως, συγγενῆς ὧν οὐ 26
ἀπέκοψεν Πέτρος τὸ ὠτίον. Οὐκ ἐγὼ σε εἶδον ἐν τῇ κήφῳ
μετ' αὐτοῦ; πάλιν οὖν ἡρνήσατο Πέτρος· καὶ εὐθέως ἀλέ- 27
κτωρ ἐφώνησεν.

Ἄγουσιν οὖν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ 28
πραιτώριον· ἦν δὲ πρωί· καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ
πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν ἀλλὰ φάγωσιν τὸ πάσχα.
ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πειλᾶτος ἔξω πρὸς αὐτοὺς καὶ φησιν Τίνα 29
κιτηγορίαν φέρετε τοῦ ἀνθρώπου τούτου; ἀπεκρίθησαν 30
καὶ εἶπαν αὐτῷ Εἰ μὴ ἦν οὗτος κακὸν ποιῶν, οὐκ ἂν σοι
παρεδώκαμεν αὐτόν. εἶπεν οὖν αὐτοῖς Πειλᾶτος Λάβετε 31
αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε αὐτόν. εἶπον
αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι Ἡμῖν οὐκ ἔξεστιν ἀποκτεῖναι οὐδένα·
ἵνα ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ πληρωθῇ ὃν εἶπεν σημαίνων ποῖω 32
θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν.

Εἰσῆλθεν οὖν 33
πάλιν εἰς τὸ πραιτώριον ὁ Πειλᾶτος καὶ ἐφώνησεν τὸν
Ἰησοῦν καὶ εἶπεν αὐτῷ Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;
ἀπεκρίθη Ἰησοῦς Ἀπὸ σεαυτοῦ σὺ τοῦτο λέγεις ἢ ἄλλοι 34
εἰπὸν σοι περὶ ἐμοῦ; ἀπεκρίθη ὁ Πειλᾶτος Μήτι ἐγὼ 35
Ἰουδαῖός εἰμι; τὸ ἔθνος τὸ σὸν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς παρέδωκάν
σε ἐμοί· τί ἐποίησας; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς Ἡ βασιλεία ἡ 36
ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου
τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ, οἱ ὑπηρέται οἱ ἐμοὶ ἡγωνί-
ζοντο ἄν, ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις· νῦν δὲ ἡ
βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν. εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ 37
Πειλᾶτος Οὐκοῦν βασιλεὺς εἶ σύ; ἀπεκρίθη [ὁ] Ἰησοῦς
Σὺ λέγεις ὅτι βασιλεὺς εἰμι· ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι
καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον ἵνα μαρτυρήσω τῇ
ἀληθείᾳ· πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας ἀκούει μου τῆς φωνῆς.
λέγει αὐτῷ ὁ Πειλᾶτος Τί ἐστιν ἀλήθεια; Καὶ 38

τούτου εἰπὼν πάλιν ἐξῆλθεν πρὸς τοὺς Ἰουδαίους, καὶ λέγει
αὐτοῖς Ἐγὼ οὐδεμίαν εὕρισκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν· ἔστιν δὲ 39

συνήθεια ὑμῖν ἵνα ἔνα ἀπολύσω ὑμῖν [έν] τῷ πάσχα·
 βούλεσθε οὖν ἀπολύσω ὑμῖν τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;
 40 ἐκραύγασαν οὖν πάλιν λέγοντες Μὴ τοῦτον ἀλλὰ τὸν
 Βαραββάν. ἦν δὲ ὁ Βαραββᾶς ληστής.

1 Τότε οὖν ἔλαβεν ὁ Πειλᾶτος τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐμαστί-
 2 γωσεν. καὶ οἱ στρατιῶται πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν
 ἐπέθηκαν αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ, καὶ ἱμάτιον πορφυροῦν περιέ-
 3 βαλον αὐτόν, καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν καὶ ἔλεγον Χαίρε,
 ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἐδίδοσαν αὐτῷ ῥαπίσματα.

4 Ἐκείνη τὴν ὥραν πάλιν ἔξω ὁ Πειλᾶτος καὶ λέγει αὐτοῖς Ἴδε
 ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω, ἵνα γνῶτε ὅτι οὐδεμίαν αἰτίαν εὐρίσκω
 5 ἐν αὐτῷ. ἐξήλθεν οὖν [ὁ] Ἰησοῦς ἔξω, φορῶν τὸν ἀκάνθι-
 νον στέφανον καὶ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον. καὶ λέγει αὐ-
 6 τοῖς Ἰδοὺ ὁ ἄνθρωπος. ὅτε οὖν εἶδον αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς
 καὶ οἱ ὑπηρέται ἐκραύγασαν λέγοντες Σταύρωσον σταυ-
 ρωσον. λέγει αὐτοῖς ὁ Πειλᾶτος Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς
 καὶ σταυρώσατε, ἐγὼ γὰρ οὐχ εὐρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν.

7 ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν,
 καὶ κατὰ τὸν νόμον ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι υἱὸν θεοῦ
 8 ἐαυτὸν ἐποίησεν. Ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πειλᾶτος τοῦτον
 9 τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραι-
 τῶριον πάλιν καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ Πόθεν εἰ σὺ; ὁ δὲ
 10 Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ. λέγει οὖν αὐτῷ ὁ
 Πειλᾶτος Ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω
 11 ἀπολῦσαί σε καὶ ἐξουσίαν ἔχω σταυρώσαί σε; ἀπεκρίθη
 αὐτῷ Ἰησοῦς Οὐκ εἶχες ἐξουσίαν κατ' ἐμοῦ οὐδεμίαν εἰ μὴ
 ἦν δεδομένον σοι ἄνωθεν· διὰ τοῦτο ὁ παραδούς μέ σοι
 12 μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει. ἐκ τούτου ὁ Πειλᾶτος ἐξήτει ἀπο-
 λῦσαι αὐτόν· οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἐκραύγασαν λέγοντες Ἐὰν
 τοῦτον ἀπολύσῃς, οὐκ εἰ φίλος τοῦ Καίσαρος· πᾶς ὁ
 13 βασιλέα ἐαυτὸν ποιῶν ἀντιλέγει τῷ Καίσαρι. Ὁ οὖν
 Πειλᾶτος ἀκούσας τῶν λόγων τούτων ἤγαγεν ἔξω τὸν
 Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ βήματος εἰς τόπον λεγόμενον

Λιθόστρωτον, Ἐβραϊστὶ δὲ Γαββαθά. ἦν δὲ παρα- 14
σκευὴ τοῦ πάσχα, ὥρα ἦν ὡς ἕκτη. καὶ λέγει τούτῃς Ἰου-
δαίοις Ἴδε ὁ βασιλεὺς ὑμῶν. ἐκραύγασαν οὖν ἐκεῖνοι 15
Ἄρον ἄρον, σταύρωσον αὐτόν. λέγει αὐτοῖς ὁ Πειλᾶτος
Τὸν βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω; ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς
Οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ Καίσαρα. τότε οὖν παρέδωκεν 16
αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ.

Παρέλαβον οὖν τὸν Ἰησοῦν· καὶ βαστάζων αὐτῷ 17
τὸν σταυρὸν ἐξήλθεν εἰς τὸν λεγόμενον Κρανίου Τόπον,
ὃ λέγεται Ἐβραϊστὶ Γολγοθά, ὅπου αὐτὸν ἐσταύρωσαν, 18
καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ
τὸν Ἰησοῦν. ἔγραψεν δὲ καὶ τίτλον ὁ Πειλᾶτος καὶ 19
ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ· ἦν δὲ γεγραμμένον **ΙΗΣΟΥΣ**
Ο ΝΑΖΩΡΑΙΟΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.
τοῦτον οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων, 20
ὅτι ἐγγὺς ἦν ὁ τόπος τῆς πόλεως ὅπου ἐσταυρώθη ὁ
Ἰησοῦς· καὶ ἦν γεγραμμένον Ἐβραϊστί, Ῥωμαϊστί, Ἑλλη-
νιστί. ἔλεγον οὖν τῷ Πειλάτῳ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν Ἰου- 21
δαίων Μὴ γράφῃ Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, ἀλλ' ὅτι
ἐκεῖνος εἶπεν Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων εἰμί. ἀπεκρίθη ὁ 22
Πειλᾶτος Ὁ γέγραφα γέγραφα.

Οἱ οὖν στρατιῶται ὅτε ἐσταύρωσαν τὸν Ἰησοῦν ἔλα- 23
βον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐποίησαν τέσσερα μέρη, ἐκάστῳ
στρατιώτῃ μέρος, καὶ τὸν χιτῶνα. ἦν δὲ ὁ χιτὼν ἄραφος,
ἐκ τῶν ἄνωθεν ὑφαντὸς δι' ὅλον· εἶπαν οὖν πρὸς ἀλλή- 24
λους Μὴ σχίσωμεν αὐτόν, ἀλλὰ λάχωμεν περὶ αὐτοῦ
τίνος ἔσται· ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ

ΔΙΕΜΕΡΙΣΑΝΤΟ ΤΑ ΙΜΑΤΙΑ ΜΟΥ ΕΑΓΤΟΙΣ

ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΟΝ ΙΜΑΤΙΣΜΟΝ ΜΟΥ ἔΒΑΛΟΝ ΚΛῆΡΟΝ.

Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται ταῦτα ἐποίησαν· ἰσθήκεισαν δὲ 25
παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ
τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ καὶ Μαρία ἡ
Μαγδαληνῇ. Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν μητέρα καὶ τὸν μαθητὴν 26

παρεστῶτα ὃν ἡγάπα λέγει τῇ μητρὶ Ἰῦναι, ἴδε ὁ υἱός σου· εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ Ἴδε ἡ μήτηρ σου. καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια.

28 Μετὰ τοῦτο ἔειδώς ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἦδη πάντα τετέλεστοι
29 ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφὴ λέγει Διψῶ. σκεῦος ἔκειτο ὁξους μεστόν· σπόγγον οὖν μεστόν τοῦ ὄξους ὑσσώπῳ περιθέν-
30 τες προσήνεγκαν αὐτοῦ τῷ στόματι. ὅτε οὖν ἔλαβεν τὸ ὄξος [ὁ] Ἰησοῦς εἶπεν Τετέλεστοι, καὶ κλίνας τὴν κεφα-
31 λὴν παρέδωκεν τὸ πνεῦμα. Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι,

ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν, ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταύρου τὰ σώ-
ματα ἐν τῷ σαββάτῳ, ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἑκείνου τοῦ
σαββάτου, ἠρώτησαν τὸν Πειλᾶτον ἵνα κατεαγώσιν αὐτῶν
32 τὰ σκέλη καὶ ἀρθώσιν. ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μέν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ
33 συνσταυρωθέντος αὐτῷ· ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἶδον ἦδη αὐτὸν τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη,
34 ἀλλ' εἰς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξεν,
35 καὶ ἐξῆλθεν εὐθὺς αἷμα καὶ ὕδωρ. καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρ-
τύρηκεν, καὶ ἀληθινὴ αὐτοῦ ἐστὶν ἡ μαρτυρία, καὶ ἐκείνος
36 οἶδεν ὅτι ἀληθὴ λέγει, ἵνα καὶ ὑμεῖς πιστεύητε. ἐγένετο γὰρ ταῦτα ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ ὉΣΤΟῦΝ Οὐ ΣΥΝΤΡΙ-
37 ΒΗΣΕΤΑΙ ΔΥΤΟῦ. καὶ πάλιν ἑτέρα γραφὴ λέγει Ὅψον-
ται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν.

38 Μετὰ δὲ ταῦτα ἠρώτησεν τὸν Πειλᾶτον Ἰωσήφ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, ὢν μαθητὴς [τοῦ] Ἰησοῦ κεκρυμμένος δὲ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐπέτρεψεν ὁ Πειλᾶτος. ἦλθεν οὖν καὶ ἦρεν τὸ σῶμα αὐτοῦ.
39 ἦλθεν δὲ καὶ Νικόδημος, ὁ ἐλθὼν πρὸς αὐτὸν νυκτὸς τὸ πρῶτον, φέρων ἑλιγμαὶ σμύρνης καὶ ἀλόης ὡς
40 λίτρας ἑκατόν. ἔλαβον οὖν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἔδθησαν αὐτὸ ὀθονίοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων, καθὼς ἔθος
41 ἐστὶν τοῖς Ἰουδαίοις ἐνταφιάζειν. ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἐσταυρώθη κήπος, καὶ ἐν τῷ κήπῳ μνημεῖον καινόν, ἐν

ὧ οὐδέπω οὐδεὶς ἦν τεθειμένος· ἐκεῖ οὖν διὰ τὴν παρα- 42
σκευὴν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον, ἔθηκαν
τὸν Ἰησοῦν.

Τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρ- 1
χεται πρῶτὴ σκοτίας ἔτι οὔσης εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ βλέπει
τὸν λίθον ῥημένον ἐκ τοῦ μνημείου. τρέχει οὖν καὶ ἔρ- 2
χεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν
ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει αὐτοῖς Ἦραν τὸν κύ-
ριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἶδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐ-
τόν.

Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μα- 3
θητῆς, καὶ ἤρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον. ἔτρεχον δὲ οἱ δύο 4
ὁμοῦ· καὶ ὁ ἄλλος μαθητῆς προέδραμεν τάχειον τοῦ
Πέτρου καὶ ἦλθεν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας 5
βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια, οὐ μέντοι εἰσῆλθεν. ἔρχεται 6
οὖν καὶ Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς
τὸ μνημεῖον· καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα, καὶ τὸ σου- 7
δάριον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων
κείμενον ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον· τότε 8
οὖν εἰσῆλθεν καὶ ὁ ἄλλος μαθητῆς ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ
μνημεῖον, καὶ εἶδεν καὶ ἐπίστευσεν· οὐδέπω γὰρ ᾔδεισαν 9
τὴν γραφὴν ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. ἀπῆλθον 10
οὖν πάλιν πρὸς αὐτοὺς οἱ μαθηταί.

Μαρία δὲ 11
ἰστῆκει πρὸς τῷ μνημείῳ ἔξω κλαίουσα. ὡς οὖν ἔκλαιεν
παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν 12
λευκοῖς καθεζομένους, ἓνα πρὸς τῇ κεφαλῇ καὶ ἓνα πρὸς
τοῖς ποσίν, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. καὶ λέγουσιν 13
αὐτῇ ἐκεῖνοι Γύναι, τί κλαίεις; λέγει αὐτοῖς ὅτι Ἦραν
τὸν κύριόν μου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. ταῦτα 14
εἰποῦσα ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν
ἐστῶτα, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι Ἰησοῦς ἐστίν. λέγει αὐτῇ Ἰη- 15
σοῦς Γύναι, τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς; ἐκείνη δοκοῦσα ὅτι
ὁ κηπουρός ἐστίν, λέγει αὐτῷ Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας
αὐτόν, εἰπέ μοι ποῦ ἔθηκας αὐτόν, καὶ γὰρ αὐτὸν ἀρῶ. λέγει 16

- αὐτῇ Ἰησοῦς Μαριάμ. στραφεῖσα ἐκείνη λέγει αὐτῷ
 17 Ἐβραϊστί Ῥαββουνεὶ (ὃ λέγεται Διδάσκαλε). λέγει
 αὐτῇ Ἰησοῦς Ῥῆ μου ἄπτον, οὕτω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς
 τὸν πατέρα· πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου καὶ
 εἰπὲ αὐτοῖς Ἀναβαίνω πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα
 18 ὑμῶν καὶ θεὸν μου καὶ θεὸν ὑμῶν. ἔρχεται Μαριάμ ἡ
 Μαγδαληνὴ ἀγγέλλουσα τοῖς μαθηταῖς ὅτι Ἐώρακα τὸν
 κύριον καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.
 19 Οὕσης οὖν ὁψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ σαββάτων,
 καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ διὰ τὸν
 φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ
 20 μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς Εἰρήνῃ ὑμῖν. καὶ τοῦτο εἰπὼν
 ἔδειξεν καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῖς. ἐχάρησαν
 21 οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν κύριον. εἶπεν οὖν αὐτοῖς [ὁ
 Ἰησοῦς] πάλιν Εἰρήνῃ ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέν με ὁ
 22 πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησεν
 23 καὶ λέγει αὐτοῖς Λάβετε πνεῦμα ἅγιον· ἃν τινῶν ἀφῆτε
 τὰς ἁμαρτίας ἁφέωνται αὐτοῖς· ἃν τινῶν κρατῆτε κεκρά-
 τηται.
 24 Θωμᾶς δὲ εἰς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος,
 25 οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν Ἰησοῦς. ἔλεγον οὖν αὐτῷ
 οἱ ἄλλοι μαθηταὶ Ἐώρακαμεν τὸν κύριον. ὁ δὲ εἶπεν
 αὐτοῖς Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν
 ἥλων καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων
 καὶ βάλω μου τὴν χεῖρα εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ
 26 πιστεύσω. Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν
 ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. ἔρχεται ὁ
 Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον
 27 καὶ εἶπεν Εἰρήνῃ ὑμῖν. εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ Φέρε
 τὸν δάκτυλόν σου ὧδε καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου, καὶ φέρε
 τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου, καὶ μὴ γί-
 28 νου ἄπιστος ἀλλὰ πιστός. ἀπεκρίθη Θωμᾶς καὶ εἶπεν
 29 αὐτῷ Ὁ κύριός μου καὶ ὁ θεός μου. λέγει αὐτῷ [ὁ] Ἰη-

σοῦς Ὅτι ἐώρακάς με πεπίστευκας; μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες.

Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς 30 ἐνώπιον τῶν μαθητῶν[†], ἃ οὐκ ἔστιν γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· ταῦτα δὲ γέγραπται ἵνα πιστεύητε ὅτι Ἰη- 31 τοῦς ἐστὶν ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζῶν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

ΜΕΤΑ ΤΑΥΤΑ ἐφάνέρωσεν ἑαυτὸν πάλιν Ἰησοῦς 1 τοῖς μαθηταῖς ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος· ἐφάνερωσεν δὲ οὕτως. Ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος καὶ Θω- 2 μᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος καὶ Ναθανιὴλ ὁ ἀπὸ Κανὰ τῆς Γαλιλαίας καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο. λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος Ὑπάγω ἀλιεῦν· 3 λέγουσιν αὐτῷ Ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί. ἐξήλθαν καὶ ἐνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν οὐδέν. πρωίας δὲ ἥδη γινομένης ἔστη Ἰησοῦς ἑὶς τὸν 4 αἰγιαλόν· οὐ μέντοι ᾔδεισαν οἱ μαθηταὶ ὅτι Ἰησοῦς ἐστίν. λέγει οὖν αὐτοῖς Ἰησοῦς Παιδιά, μή τι προσφάγιον ἔχε- 5 τε; ἀπεκρίθησαν αὐτῷ Οὔ. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς Βάλετε 6 ἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον, καὶ εὐρήσετε. ἔβαλον οὖν, καὶ οὐκέτι αὐτὸ ἐλκύσαι ἴσχυον ἀπὸ τοῦ πλή- 7 θους τῶν ἰχθύων. λέγει οὖν ὁ μαθητῆς ἐκείνος ὃν ἠγάπα Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ Ὁ κύριός ἐστιν. Σίμων οὖν Πέτρος, 8 ἀκούσας ὅτι ὁ κύριός ἐστιν, τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο, ἦν γὰρ γυμνός, καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν· οἱ δὲ 9 ἄλλοι μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον, οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς ἀλλὰ ὡς ἀπὸ πηχῶν διακοσίων, σύροντες τὸ ἵκτυον τῶν ἰχθύων. Ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν βλέ- 9 οῦσιν ἀνθρακιὰν κειμένην καὶ ὀψάριον ἐπικείμενον καὶ

- 10 ἄρτον. λέγει αὐτοῖς [ὁ] Ἰησοῦς Ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν
 11 ὀψαρίων ὧν ἐπιάσατε νῦν. ἀνέβη οὖν Σίμων Πέτρος καὶ
 εἵλκυσε τὸ δίκτυον εἰς τὴν γῆν μεστὸν ἰχθύων μεγάλων
 12 ἐκατὸν πεντήκοντα τριῶν· καὶ τοσούτων ὄντων οὐκ ἐσχίσθη
 τὸ δίκτυον. λέγει αὐτοῖς [ὁ] Ἰησοῦς Δεῦτε ἀριστήσατε.
 οὐδεὶς ἐτόλμα τῶν μαθητῶν ἐξετάσαι αὐτόν· Σὺ τίς εἶ;
 13 εἰδότες ὅτι ὁ κύριός ἐστιν. ἔρχεται Ἰησοῦς καὶ λαμβάνει
 14 τὸν ἄρτον καὶ δίδωσιν αὐτοῖς, καὶ τὸ ὀψάριον ὁμοίως. Τοῦ-
 το ἤδη τρίτον ἐφανερώθη Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς ἐγερθεὶς
 ἐκ νεκρῶν.
 15 Ὅτε οὖν ἡρίστησαν λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ ὁ Ἰη-
 σοῦς· Σίμων Ἰωάννου, ἀγαπᾷς με πλεόν τούτων; λέγει
 αὐτῷ Ναί, κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. λέγει αὐτῷ
 16 Βόσκει τὰ ἀρνία μου. λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον Σίμων
 Ἰωάννου, ἀγαπᾷς με; λέγει αὐτῷ Ναί, κύριε, σὺ οἶδας
 ὅτι φιλῶ σε. λέγει αὐτῷ Ποίμαине τὰ ῥοβάτια μου.
 17 λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον Σίμων Ἰωάννου, φιλεῖς με; ἐλυπήθη
 ὁ Πέτρος ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον Φιλεῖς με; καὶ εἶπεν
 αὐτῷ Κύριε, πάντα σὺ οἶδας, σὺ γνωσκεις ὅτι φιλῶ σε.
 18 λέγει αὐτῷ Ἰησοῦς Βόσκει τὰ ῥοβάτια μου. ἀμὴν ἀμὴν
 λέγω σοι, ὅτε ἥς νεώτερος, ἐζώννυες σεαυτὸν καὶ περι-
 19 σου, καὶ ἄλλος ζώσει σε καὶ οἴσει ὅπου οὐ θέλεις. τοῦτο
 20 δὲ εἶπεν σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν θεόν. καὶ
 τοῦτο εἰπὼν λέγει αὐτῷ Ἀκολούθει μοι. Ἐπι-
 στραφεὶς ὁ Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν ὃν ἠγάπα ὁ
 Ἰησοῦς ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δεῖπνῳ ἐπὶ τὸ
 στήθος αὐτοῦ καὶ εἶπεν Κύριε, τίς ἐστιν ὁ παραδιδούς σε;
 21 τοῦτον οὖν ἰδὼν ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ Κύριε, οὗτος δὲ
 22 τί; λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως
 23 ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; σύ μοι ἀκολούθει. Ἐξῆλθεν οὖν
 οὗτος ὁ λόγος εἰς τοὺς ἀδελφούς ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος
 οὐκ ἀποθνήσκει. οὐκ εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι οὐκ ἀ-

ποθυήσκει, ἀλλ' Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ;

Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ ^τ μαρτυρῶν περὶ τούτων ἵ καὶ ²⁴ ὁ γράψας ταῦτα, καὶ οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς αὐτοῦ ἡ μαρτυρία ἐστίν.

Ἔστιν δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ἃ ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ²⁵ εἰς γράφεται καθ' ἓν, οὐδ' αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρήσειν τὰ γραφόμενα βιβλία.

24 καὶ | [ὁ] καὶ

ΠΕΡΙ ΜΟΙΧΑΛΙΔΟΣ ΠΕΡΙΚΟΠΗ

[[ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ VII 53 – VIII 11]]

53 [[ΚΑΙ ΕΠΟΡΕΥΘΗΣΑΝ ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ,
¹ 2 Ἰησοῦς δὲ ἐπορεύθη εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν. Ὁρθρου
 δὲ πάλιν παρεγένετο εἰς τὸ ἱερόν[, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἤρχετο
 3 πρὸς αὐτόν, καὶ καθίσας ἐδίδασκεν αὐτούς]. Ἀγουσιν δὲ
 οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι γυναῖκα ἐπὶ μοιχείᾳ κατει-
 4 λημμένην, καὶ στήσαντες αὐτὴν ἐν μέσῳ λέγουσιν αὐτῇ
 Διδάσκαλε, αὕτη ἡ γυνὴ κατεῖληπται ἐπ' αὐτοφώρῳ μοι-
 5 χευομένη· ἐν δὲ τῷ νόμῳ [ἡμῖν] Μωυσῆς ἐνετείλατο τὰς
 6 τοιαύτας λιθάζειν· σὺ οὖν τί λέγεις; [τοῦτο δὲ ἔλεγον
 πειράζοντες αὐτόν, ἵνα ἔχωσιν κατηγορεῖν αὐτοῦ.] ὁ δὲ
 Ἰησοῦς κάτω κύψας τῷ δακτύλῳ κατέγραφεν εἰς τὴν γῆν.
 7 ὥς δὲ ἐπέμενον ἑρωτῶντες [αὐτόν], ἀνέκυψεν καὶ εἶπεν
 [αὐτοῖς] Ὁ ἀναμάρτητος ὑμῶν πρῶτος ἐπ' αὐτὴν βαλέτω
 8 λίθον· καὶ πάλιν κατακύψας ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν.
 9 οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐξήρχοντο εἰς καθ' εἰς ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν
 πρεσβυτέρων, καὶ κατελείφθη μόνος, καὶ ἡ γυνὴ ἐν μέσῳ
 10 οὖσα. ἀνακύψας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ Γύναι, ποῦ
 11 εἰσίν; οὐδεὶς σε κατέκρινεν; ἡ δὲ εἶπεν Οὐδεὶς, κύριε.
 εἶπεν δὲ ὁ Ἰησοῦς Οὐδὲ ἐγὼ σε κατακρίνω· πορεύου,
 ἀπὸ τοῦ νῦν μηκέτι ἀμάρτανε.]]

2 ἦλθεν 3 ἐπὶ ἀμαρτίᾳ γυναῖκα 4 εἶπον | εἵληπται 5 δὲ | περὶ
 αὐτῆς 6 ἔγραφεν 7 [τὸν] λίθον βαλέτω 8 κάτω κύψας | τῷ δακτύλῳ
 9 †...† | ὁ Ἰησοῦς 10 τῇ γυναικὶ Ποῦ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

1 ΤΟΝ ΜΕΝ ΠΡΩΤΟΝ ΛΟΓΟΝ ἐποιήσάμην περὶ
 πάντων, ὃ Θεόφιλε, ὧν ἤρξατο Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ
 2 διδάσκειν ἄχρι ἧς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστόλοις διὰ
 3 πνεύματος ἁγίου οὗς ἐξελέξατο ἀνελήμφθη· οἷς καὶ παρέ-
 στησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν ἐν πολλοῖς
 τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς
 4 καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ. καὶ συναλι-
 ζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρί-
 ζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς ἣν
 5 ἠκούσατέ μου· ὅτι Ἰωάννης (μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ)
 ἐν πνεύματι βαπτισθήσεσθε ἁγία οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας
 6 ἡμέρας. Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἡρώτων αὐτὸν
 λέγοντες Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν
 7 βασιλείαν τῷ Ἰσραὴλ; εἶπεν πρὸς αὐτούς Οὐχ ὑμῶν
 ἐστὶν γινῶναι χρόνους ἢ καιροὺς οὗς ὁ πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ
 8 ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ, ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ ἁγίου
 πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθέ μου μάρτυρες ἔν τε Ἱερου-
 σαλὴμ καὶ [ἐν] πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρίᾳ καὶ ἕως
 9 ἐσχάτου τῆς γῆς. καὶ ταῦτα εἰπὼν βλεπόντων αὐτῶν
 ἐπήρθη, καὶ νεφέλῃ ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν
 10 αὐτῶν. καὶ ὥς ἀτενίζοντες ἦσαν εἰς τὸν οὐρανὸν πορευο-
 μένου αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο παριστήκεισαν αὐτοῖς ἐν

ἐσθήσεσι λευκαῖς, οἱ καὶ εἶπαν "Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἐσθή- 11
κατε βλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; οὗτος ὁ Ἰησοῦς ὁ ἀναλημ-
φθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οὕτως ἐλεύσεται ὃν τρό-
πον ἐθεάσασθε αὐτὸν πορευομενον εἰς τὸν οὐρανόν. Τότε 12
ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ ὄρους τοῦ καλουμένου
Ἑλαιῶνος, ὃ ἐστὶν ἐγγὺς Ἱερουσαλὴμ σαββάτου ἔχον
ὁδόν.

Καὶ ὅτε εἰσῆλθον, εἰς τὸ ὑπερφῶν ἀνέβη- 13
σαν οὗ ἦσαν καταμένοντες, ὃ τε Πέτρος καὶ Ἰωάννης καὶ Ἰά-
κωβος καὶ Ἀνδρέας, Φίλιππος καὶ Θωμᾶς, Βαρθολομαῖος
καὶ Μαθθαῖος, Ἰάκωβος Ἀλφαίου καὶ Σίμων ὁ ζηλωτὴς
καὶ Ἰούδας Ἰακώβου. οὗτοι πάντες ἦσαν προσκαρτεροῦντες 14
ὁμοθυμαδὸν τῇ προσευχῇ σὺν γυναιξίν καὶ Μαρίας τῇ
μητρὶ [τοῦ] Ἰησοῦ καὶ σὺν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ.

ΚΑΙ ΕΝ ΤΑΙΣ ΗΜΕΡΑΙΣ ταύταις ἀναστὰς Πέτρος 15
ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν εἶπεν (ἦν τε ὄχλος ὀνομάτων ἐπὶ τὸ
αὐτὸ ὡς ἑκατὸν εἴκοσι) "Ἄνδρες ἀδελφοί, ἔδει πληρωθῆναι 16
τὴν γραφὴν ἣν προεῖπε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ στόματος
Δαυεὶδ περὶ Ἰούδα τοῦ γενομένου ὁδηγοῦ τοῖς συλλαβοῦσιν
Ἰησοῦν, ὅτι κατηριθμημένος ἦν ἐν ἡμῖν καὶ ἔλαχεν τὸν 17
κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης. — Οὗτος μὲν οὖν ἐκτίσαστο 18
χωρίον ἐκ μισθοῦ τῆς ἀδικίας, καὶ πρηνὴς γερόμενος
ἐλάκησεν μέσος, καὶ ἐξεχύθη πάντα τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ.
καὶ γνωστὸν ἐγένετο πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ, 19
ὥστε κληθῆναι τὸ χωρίον ἐκείνο τῇ διαλέκτῳ αὐτῶν Ἀκελ-
δαμάχ, τοῦτ' ἐστὶν Χωρίον Αἵματος. — Γέγραπται γὰρ 20
ἐν Βίβλῳ Ψαλμῶν

ΓΕΝΗΘΗΤΩ ἡ ἑπαγλις αὐτοῦ ἔρμος
καὶ μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ,
καί

Τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λαβέτω ἕτερος.

21 δεῖ οὖν τῶν συνηλθόντων ἡμῖν ἀνδρῶν ἐν παντὶ χρόνῳ ᾧ
 22 εἰσῆλθεν καὶ ἐξῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ὁ κύριος Ἰησοῦς, ἀρξάμενος
 ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος Ἰωάνου ἕως τῆς ἡμέρας ἧς ἀνελήμ-
 φθη ἀφ' ἡμῶν, μάρτυρα τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ σὺν ἡμῖν
 23 γενέσθαι ἓνα τούτων. καὶ ἔστησαν δύο, Ἰωσήφ τὸν καλού-
 μενον Βαρσαββάν, ὃς ἐπεκλήθη Ἰούστος, καὶ Μαθθίαν.
 24 καὶ προσευξάμενοι εἶπαν Σὺ κύριε καρδιογνώστα πάντων,
 25 ἀνάδειξον ὃν ἐξελέξω, ἐκ τούτων τῶν δύο ἓνα, λαβεῖν τὸν
 τόπον τῆς διακονίας ταύτης καὶ ἀποστολῆς, ἀφ' ἧς παρέβη
 26 Ἰούδας πορευθῆναι εἰς τὸν τόπον τὸν ἴδιον. καὶ ἔδωκαν
 κλήρους αὐτοῖς, καὶ ἔπεσεν ὁ κληρὸς ἐπὶ Μαθθίαν, καὶ
 συνκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἑνδεκα ἀποστόλων.

1 Καὶ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς
 2 ἦσαν πάντες ὁμοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ
 οὐρανοῦ ἦχος ὥσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας καὶ ἐπλήρω-
 3 σεν ὅλον τὸν οἶκον οὗ ἦσαν καθήμενοι, καὶ ὥφθησαν αὐ-
 τοῖς διαμεριζόμεναι γλώσσαι ὥσεὶ πυρός, καὶ ἐκάθισεν
 4 ἐφ' ἓνα ἕκαστον αὐτῶν, καὶ ἐπλήσθησαν πάντες πνεύματος
 ἁγίου, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέραις γλώσσαις καθὼς τὸ
 5 πνεῦμα ἐδίδου ἀποφθέγγεσθαι αὐτοῖς. Ἦσαν
 6 δὲ ἑν' Ἱερουσαλὴμ κατοικοῦντες Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς
 7 ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν· γενομένης δὲ τῆς
 φωνῆς ταύτης συνῆλθε τὸ πλῆθος καὶ συνεχύθη, ὅτι ἤκου-
 8 σεν εἰς ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν· ἐξί-
 9 σταντο δὲ καὶ ἐθαύμαζον λέγοντες Ὁὐχὶ ἰδοὺ πάντες
 10 οὗτοί εἰσιν οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι; καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούο-
 μεν ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν ἐν ᾗ ἐγεννήθημεν;
 11 Πάρθοι καὶ Μῆδοι καὶ Ἑλαμίται, καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν
 Μεσοποταμίαν, Ἰουδαίαν τε καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον καὶ
 τὴν Ἀσίαν, Φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν, Αἴγυπτον καὶ τὰ
 μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην, καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες
 Ῥωμαῖοι, Ἰουδαῖοί τε καὶ προσήλυτοι, Κρήτες καὶ Ἀραβες,

ἀκούομεν λαλούντων αὐτῶν ταῖς ἡμετέραις γλώσσαις τὰ
 μεγαλεῖα τοῦ θεοῦ. ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ διηποροῦντο, ¹²
 ἄλλος πρὸς ἄλλον λέγοντες Τί θέλει τοῦτο εἶναι; ἕτεροι ¹³
 δὲ διαχλευάζοντες ἔλεγον ὅτι Γλεύκους μεμεστωμένοι
 εἰσίν. Σταθεῖς δὲ ὁ Πέτρος σὺν τοῖς ἑνδεκα ¹⁴
 ἐπῆρεν τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἀπεφθέγγετο αὐτοῖς Ἄνδρες
 Ἰουδαῖοι καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ πάντες, τοῦτο
 ὑμῖν γνωστὸν ἔστω καὶ ἐνωτίσασθε τὰ ῥήματά μου. οὐ ¹⁵
 γὰρ ὡς ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε οὗτοι μεθύουσιν, ἔστιν γὰρ
 ὥρα τρίτη τῆς ἡμέρας, ἀλλὰ τοῦτό ἐστιν τὸ εἰρημένον διὰ ¹⁶
 τοῦ προφήτου Ἰωήλ

Καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, λέγει ὁ θεός, ¹⁷
 ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα,
 καὶ προφητεύουσιν οἱ γιοὶ ὧμων καὶ αἱ θυγατέρες
 ὧμων,
 καὶ οἱ νεανίσκοι ὧμων ὀράσεις ὄψονται,
 καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὧμων ἐνυπνίοις ἐνυπνιασθή-
 σονται·

καὶ γε ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας ¹⁸
 μου
 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύ-
 ματός μου,
 καὶ προφητεύουσιν.

Καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω ¹⁹
 καὶ σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω,
 αἶμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ·
 ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος ²⁰
 καὶ ἡ σελήνη εἰς αἶμα

πρὶν ἔλθεῖν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην
 καὶ ἐπιφανῆ.

Καὶ ἔσται πᾶς ὃς ἐὰν ἐπικαλέσχηται τὸ ὄνομα ²¹
 Κυρίου σωθήσεται.

Ἄνδρες Ἰσραηλεῖται, ἀκούσατε τοὺς λόγους τούτους. Ἰη- ²²

σοῦν τὸν Ναζωραῖον, ἄνδρα ἀποδεδειγμένον ἀπὸ τοῦ θεοῦ
 εἰς ὑμᾶς δυνάμεσι καὶ τέρασι καὶ σημείοις οἷς ἐποίησεν
 23 δι' αὐτοῦ ὁ θεὸς ἐν μέσῳ ὑμῶν, καθὼς αὐτοὶ οἴδατε, τοῦτον
 τῇ ὀρισμένῃ βουλῇ καὶ προγνώσει τοῦ θεοῦ ἑκδοτον διὰ
 24 χειρὸς ἀνόμων προσπηξάντες ἀνείλατε, ὃν ὁ θεὸς ἀνέστησεν
 λύσας τὰς ὠδῖνας τοῦ θανάτου, καθότι οὐκ ἦν δυνατόν
 25 κρατεῖσθαι αὐτὸν ὑπ' αὐτοῦ· Δαυεὶδ γὰρ λέγει εἰς αὐτόν

Προορώμην τὸν κύριον ἐνώπιόν μου διὰ παντός,
 ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἔστιν ἵνα μὴ σαλευθῶ.

26 διὰ τοῦτο ἠψφράνθη μοι ἡ καρδία καὶ ἠγαλλιάσατο
 ἡ γλῶσσά μου,

ἐτι δὲ καὶ ἡ σάρξ μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι·

27 ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχήν μου εἰς ἄδην,
 οὐδὲ δώσεις τὸν ὄσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν.

28 ἐγνώρισάς μοι ὁδοῦς ζωῆς,

πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου
 σου.

29 Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐξὸν εἰπεῖν μετὰ παρρησίας πρὸς ὑμᾶς
 περὶ τοῦ πατριάρχου Δαυεὶδ, ὅτι καὶ ἐτελεύτησεν καὶ
 ἐτάφη καὶ τὸ μνήμα αὐτοῦ ἔστιν ἐν ἡμῖν ἄχρι τῆς ἡμέρας
 30 ταύτης· προφήτης οὖν ὑπάρχων, καὶ εἰδὼς ὅτι ὄρκῳ ὤμο-
 σεν αὐτῷ ὁ θεὸς ἐκ καρποῦ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ καθίσει
 31 ἐπὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ, προιδὼν ἐλάλησεν περὶ τῆς ἀνα-
 στάσεως τοῦ χριστοῦ ὅτι οὔτε ἐγκατελείφθη εἰς ἄδην
 32 οὔτε ἡ σὰρξ αὐτοῦ εἶδεν διαφθοράν. τοῦτο· τὸν Ἰησοῦν
 33 ἀνέστησεν ὁ θεός, οὗ πάντες ἡμεῖς ἐσμέν μάρτυρες. τῇ
 δεξιᾷ οὖν τοῦ θεοῦ ὑψωθεὶς τὴν τε ἐπαγγελίαν τοῦ πνεύμα-
 τος τοῦ ἁγίου λαβὼν παρὰ τοῦ πατρὸς ἐξέχεεν τοῦτο ὃ
 34 ὑμεῖς [καὶ] βλέπετε καὶ ἀκούετε. οὐ γὰρ Δαυεὶδ ἀνέβη εἰς
 τοὺς οὐρανοὺς, λέγει δὲ αὐτός

Εἶπεν Κύριος τῷ κυρίῳ μου Κάθοι ἐκ δεξιῶν
 μου

35 ἕως ἄν θῶ τοὺς ἐχθροὺς σου ὑποπόδιον τῶν
 ποδῶν σου,

ἀσφαλῶς οὖν γνωσκέτω πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ὅτι καὶ κύριον ³⁶
 αὐτὸν καὶ χριστὸν ἐποίησεν ὁ θεός, τοῦτον τὸν Ἰησοῦν ὃν
 ὑμεῖς ἐσταυρώσατε. Ἀκούσαντες δὲ κατενύγησαν ³⁷
 τὴν καρδίαν, εἶπάν τε πρὸς τὸν Πέτρον καὶ τοὺς λοιποὺς
 ἀποστόλους Τί ποιήσωμεν, ἄνδρες ἀδελφοί; Πέτρος δὲ ³⁸
 πρὸς αὐτοὺς Μετανοήσατε, καὶ βαπτισθήτω ἕκαστος ὑμῶν
 ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν
 ὑμῶν, καὶ λήμψεσθε τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου πνεύματος·
 ὑμῖν γάρ ἐστιν ἡ ἐπαγγελία καὶ τοῖς τέκνοις ὑμῶν καὶ πᾶσι ³⁹
 τοῖς εἰς μακρὰν ὁδοῦς ἃν προσκαλέσεται Κύριος
 ὁ θεὸς ἡμῶν. ἐτέροις τε λόγοις πλείοσιν διεμαρτύρατο, καὶ ⁴⁰
 παρεκάλει αὐτοὺς λέγων Σώθητε ἀπὸ τῆς γενεᾶς τῆς σκο-
 λιᾶς ταύτης. Οἱ μὲν οὖν ἀποδεξάμενοι τὸν λόγον αὐτοῦ ⁴¹
 ἐβαπτίσθησαν, καὶ προστετέθησαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ψυχαὶ
 ὡσεὶ τρισχίλιαι. ἦσαν δὲ προσκαρτεροῦντες τῇ διδαχῇ τῶν ⁴²
 ἀποστόλων καὶ τῇ κοινωνίᾳ, τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου καὶ ταῖς
 προσευχαῖς. Ἐγένετο δὲ πάσῃ ψυχῇ φόβος, ⁴³
 πολλὰ δὲ τέρατα καὶ σημεῖα διὰ τῶν ἀποστόλων ἐγένετο.
 πάντες δὲ οἱ πιστεύσαντες ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἔιχον ἅπαντα κοινά, ⁴⁴
 καὶ τὰ κτήματα καὶ τὰς ὑπάρξεις ἐπίπρασκον καὶ διεμέριζον ⁴⁵
 αὐτὰ πᾶσιν καθότι ἂν τις χρεῖαν εἶχεν· καθ' ἡμέραν τε ⁴⁶
 προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἱερῷ, κλῶντές τε
 κατ' οἶκον ἄρτον, μετελάμβανον τροφῆς ἐν ἀγαλλιάσει καὶ
 ἀφελότητι καρδίας, αἰνοῦντες τὸν θεὸν καὶ ἔχοντες χάριν ⁴⁷
 πρὸς ὅλον τὸν λαόν. ὁ δὲ κύριος προσετίθει τοὺς σωζομέ-
 νους καθ' ἡμέραν ἐπὶ τὸ αὐτό.

I

Πέτρος δὲ καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον εἰς τὸ ἱερὸν ἐπὶ τὴν
 ὥραν τῆς προσευχῆς τὴν ἐνάτην, καὶ τις ἀνὴρ χωλὸς ἐκ ²
 κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων ἐβαστάζετο, ὃν ἐτίθουν
 καθ' ἡμέραν πρὸς τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ τὴν λεγομένην
 Ὁραίαν τοῦ αἰτεῖν ἐλεημοσύνην παρὰ τῶν εἰσπορευομένων
 εἰς τὸ ἱερόν, ὃς ἰδὼν Πέτρον καὶ Ἰωάννην μέλλοντας εἰσιέ- ³

4 ναι εἰς τὸ ἱερὸν ἡρώτα ἐλεημοσύνην λαβεῖν. ἀτενίσας δὲ
 Πέτρος εἰς αὐτὸν σὺν τῷ Ἰωάνῃ εἶπεν Βλέψον εἰς ἡμᾶς.
 5 ὁ δὲ ἐπέειχεν αὐτοῖς προσδοκῶν τι παρ' αὐτῶν λαβεῖν.
 6 εἶπεν δὲ Πέτρος Ἀργύριον καὶ χρυσίον οὐχ ὑπάρχει μοι,
 ὁ δὲ ἔχω τοῦτό σοι δίδωμι· ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ
 7 τοῦ Ναζωραίου περιπάτει. καὶ πιάσας αὐτὸν τῆς δεξιᾶς
 χειρὸς ἤγειρεν αὐτόν· παραχρῆμα δὲ ἐστερεώθησαν αἱ
 8 βάσεις αὐτοῦ καὶ τὰ σφυδρά, καὶ ἐξαλλόμενος ἕστη καὶ
 περιεπάτει, καὶ εἰσῆλθεν σὺν αὐτοῖς εἰς τὸ ἱερὸν περιπατῶν
 9 καὶ ἀλλόμενος καὶ αἰνῶν τὸν θεόν. καὶ εἶδεν πᾶς ὁ λαὸς
 10 αὐτὸν περιπστοῦντα καὶ αἰνοῦντα τὸν θεόν, ἐπεγίνωσκον δὲ
 αὐτὸν ὅτι οὗτος ἦν ὁ πρὸς τὴν ἐλεημοσύνην καθήμενος ἐπὶ
 τῇ Ὠραίᾳ Πύλῃ τοῦ ἱεροῦ, καὶ ἐπλήσθησαν θάμβους καὶ
 11 ἐκστάσεως ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι αὐτῷ. Κρα-
 τοῦντος δὲ αὐτοῦ τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰωάννην συνέδραμεν
 πᾶς ὁ λαὸς πρὸς αὐτοὺς ἐπὶ τῇ στοᾷ τῇ καλουμένῃ Σολομῶν-
 12 τος ἔκθαμβοι. ἰδὼν δὲ ὁ Πέτρος ἀπεκρίνατο πρὸς τὸν λαόν
 Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, τί θαυμάζετε ἐπὶ τούτῳ, ἢ ἡμῖν τί
 ἀτενίζετε ὡς ἰδίᾳ δυνάμει ἢ εὐσεβείᾳ πεποιηκόσι τοῦ περι-
 13 πατεῖν αὐτόν; ὁ θεὸς Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ,
 ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ἐδόξασεν τὸν παῖδα ἀγ-
 14 τοῦ Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς μὲν παρεδώκατε καὶ ἡρνήσασθε κατὰ
 14 πρόσωπον Πειλάτου, κρίναντος ἐκείνου ἀπολύειν· ὑμεῖς δὲ
 τὸν ἅγιον καὶ δίκαιον ἡρνήσασθε, καὶ ᾗτήσασθε ἄνδρα
 15 φονέα χαρισθῆναι ὑμῖν, τὸν δὲ ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἀπεκτεί-
 νατε, ὃν ὁ θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, οὗ ἡμεῖς μάρτυρές ἐσμεν.
 16 καὶ τῇ πίστει τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ τοῦτον ὃν θεωρεῖτε καὶ
 οἶδατε ἐστερέωσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἡ πίστις ἡ δι' αὐτοῦ
 ἔδωκεν αὐτῷ τὴν ὀλοκληρίαν ταύτην ἀπέναντι πάντων
 17 ὑμῶν. καὶ νῦν, ἀδελφοί, οἶδα ὅτι κατὰ ἄγνοιαν ἐπράξατε,
 18 ὥσπερ καὶ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν· ὁ δὲ θεὸς ἃ προκατήγγειλεν
 19 διὰ στόματος πάντων τῶν προφητῶν παθεῖν τὸν χριστὸν
 αὐτοῦ ἐπλήρωσεν οὕτως. μετανοήσατε οὖν καὶ ἐπιστρέψατε

πρὸς τὸ ἐξαλιφθῆναι ὑμῶν τὰς ἁμαρτίας, ὅπως ἂν ἔλθωσιν 20
 καιροὶ ἀναψύξεως ἀπὸ προσώπου τοῦ κυρίου καὶ ἀποστείλῃ
 τὸν προκεχειρισμένον ὑμῖν χριστὸν Ἰησοῦν, ὃν δεῖ οὐρανὸν 21
 μὲν δέξασθαι ἄχρι χρόνων ἀποκαταστάσεως πάντων ὧν ἐλά-
 λησεν ὁ θεὸς διὰ στόματος τῶν ἁγίων ἀπ' αἰῶνος αὐτοῦ
 προφητῶν. Μωυσῆς μὲν εἶπεν ὅτι Προφήτην ὃν ἡμεῖς 22
 οἴμεθα ἔσθαι Κύριος ὁ θεὸς ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὧν ὡς ἐμέ-
 αὐτοῦ ἀκούσεσθε κατὰ πάντα ὅσα ἂν λαλήσῃ πρὸς
 ὑμᾶς. ἔσται δὲ πᾶσα ψυχὴ ἥτις ἂν μὴ ἀκούσῃ τοῦ 23
 προφήτου ἐκείνου ἐξολεθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ.
 καὶ πάντες δὲ οἱ προφῆται ἀπὸ Σαμουὴλ καὶ τῶν καθεξῆς 24
 ὅσοι ἐλάλησαν καὶ κατήγγειλαν τὰς ἡμέρας ταύτας. ὑμεῖς 25
 ἐστέ οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν καὶ τῆς διαθήκης ἧς ὁ θεὸς διέ-
 θετο πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν, λέγων πρὸς Ἀβραάμ· Καὶ
 ἐν τῷ σπέρματί σου εὐλογηθήσονται πᾶσαι αἱ πα- 26
 τριαὶ τῆς γῆς. ὑμῖν πρῶτον ἀναστήσας ὁ θεὸς τὸν παῖδα
 αὐτοῦ ἀπέστειλεν αὐτὸν εὐλογοῦντα ὑμᾶς ἐν τῷ ἀποστρέφειν
 ἕκαστον ἀπὸ τῶν πονηριῶν [ὑμῶν].

Λαλοῦν- 1
 των δὲ αὐτῶν πρὸς τὸν λαὸν ἐπέστησαν αὐτοῖς οἱ ἄρχιερεῖς 1
 καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ Σαδδουκαῖοι, διαπονού- 2
 μενοι διὰ τὸ διδάσκειν αὐτοὺς τὸν λαὸν καὶ καταγγέλλειν
 ἐν τῷ Ἰησοῦ τὴν ἀνάστασιν τὴν ἐκ νεκρῶν, καὶ ἐπέβαλον 3
 αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ ἔθεντο εἰς τήρησιν εἰς τὴν αὔριον, ἣν
 γὰρ ἐσπέρα ἦδη. πολλοὶ δὲ τῶν ἀκουσάντων τὸν λόγον ἐπί- 4
 στευσαν, καὶ ἐγενήθη ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν ὡς χιλιάδες πέντε.

Ἐγένετο δὲ ἐπὶ τὴν αὔριον συναχθῆναι αὐτῶν τοὺς 5
 ἄρχοντας καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς γραμματεῖς ἐν
 Ἱερουσαλὴμ (καὶ Ἄννας ὁ ἀρχιερεὺς καὶ Καϊάφας καὶ 6
 Ἰωάννης καὶ Ἀλέξανδρος καὶ ὅσοι ἦσαν ἐκ γένους ἀρχιερα-
 τικοῦ), καὶ στήσαντες αὐτοὺς ἐν τῷ μέσῳ ἐπυνθάνοντο Ἐν 7
 ποίᾳ δυνάμει ἢ ἐν ποίῳ ὀνόματι ἐποιήσατε τοῦτο ὑμεῖς;
 τότε Πέτρος πλησθεὶς πνεύματος ἁγίου εἶπεν πρὸς αὐτούς 8
 Ἄρχοντες τοῦ λαοῦ καὶ πρεσβύτεροι, εἰ ἡμεῖς σήμερον 9

ἀνακρινόμεθα ἐπὶ εὐεργεσίᾳ ἀνθρώπου ἀσθενούς, ἐν τίνι
 10 οὗτος σέσωσται, γνωστὸν ἔστω πᾶσιν ὑμῖν καὶ παντὶ τῷ
 λαῷ Ἰσραὴλ ὅτι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζω-
 ραίου, ὃν ὑμεῖς ἐσταυρωσατε, ὃν ὁ θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν,
 11 ἐν τούτῳ οὗτος παρέστηκεν ἐνώπιον ὑμῶν ὑγιής. οὗτός
 ἐστὶν ὁ λίθος ὁ ἐξογθενηθεὶς ὑφ' ὑμῶν τῶν οἰκοδό-
 12 μων, ὁ γενόμενος εἰς κεφαλὴν γωνίας. καὶ οὐκ ἔστιν
 ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ ἢ σωτηρία, οὐδὲ γὰρ ὄνομα ἔστιν ἕτερον
 ὑπὸ τὸν οὐρανὸν τὸ δεδομένον ἐν ἀνθρώποις ἐν ᾧ δεῖ σωθῆ-
 13 ναι ἡμᾶς. Θεωροῦντες δὲ τὴν τοῦ Πέτρου παρρησίαν
 καὶ Ἰωάννου, καὶ καταλαβόμενοι ὅτι ἄνθρωποι ἀγράμματοί
 εἰσιν καὶ ἰδιῶται, ἐθαύμαζον, ἐπεγίνωσκόν τε αὐτοὺς ὅτι σὺν
 14 τῷ Ἰησοῦ ἦσαν, τὸν τε ἄνθρωπον βλέποντες σὺν αὐτοῖς
 15 ἑστῶτα τὸν τεθεραπευμένον οὐδὲν εἶχον ἀντειπεῖν. κελεύ-
 σαντες δὲ αὐτοὺς ἔξω τοῦ συνεδρίου ἀπελθεῖν συνέβαλλον
 16 πρὸς ἀλλήλους λέγοντες Τί ποιήσωμεν τοῖς ἀνθρώποις
 τούτοις; ὅτι μὲν γὰρ γνωστὸν σημεῖον γέγονεν δι' αὐτῶν
 πᾶσιν τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ φανερόν, καὶ οὐ δυνά-
 17 μεθα ἀρνεῖσθαι· ἀλλ' ἵνα μὴ ἐπὶ πλεῖον διανεμηθῇ εἰς τὸν
 λαόν, ἀπειλησώμεθα αὐτοῖς μηκέτι λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι
 18 τούτῳ μηδενὶ ἀνθρώπων. καὶ καλέσαντες αὐτοὺς παρήγ-
 γειλαν καθόλου μὴ φθέγγεσθαι μηδὲ διδάσκειν ἐπὶ τῷ
 19 ὀνόματι [τοῦ] Ἰησοῦ. ὁ δὲ Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀποκρι-
 θέντες εἶπαν πρὸς αὐτούς· Εἰ δίκαιόν ἐστιν ἐνώπιον τοῦ
 20 θεοῦ ὑμῶν ἀκούειν μᾶλλον ἢ τοῦ θεοῦ κρίνατε, οὐ δυνάμεθα
 21 γὰρ ἡμεῖς ἅ ἐῴδαμεν καὶ ἠκούσαμεν μὴ λαλεῖν. οἱ δὲ
 προσαπειλησάμενοι ἀπέλυσαν αὐτούς, μηδὲν εὐρίσκοντες
 τὸ πῶς κολάσονται αὐτούς, διὰ τὸν λαόν, ὅτι πάντες
 22 ἐδόξαζον τὸν θεὸν ἐπὶ τῷ γεγονότι· ἐτῶν γὰρ ἦν πλείωνων
 τεσσαεράκοντα ὁ ἄνθρωπος ἐφ' ὃν γέγονει τὸ σημεῖον τοῦτο
 23 τῆς ἰάσεως. Ἀπολυθέντες δὲ ἦλθον πρὸς τοὺς
 ἰδίους καὶ ἀπήγγειλαν ὅσα πρὸς αὐτοὺς οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
 24 πρεσβύτεροι εἶπαν. οἱ δὲ ἀκούσαντες ὁμοθυμαδὸν ἦραν

φωνήν πρὸς τὸν θεὸν καὶ εἶπαν Δέσποτα, σὺ ὁ ποιήσας
τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ
πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, ὁ τοῦ πατρὸς ἡμῶν διὰ πνεύματος 25
ἀγίου στόματος Δαυεὶδ παιδὸς σου εἰπών

ἵνα τί ἐφράζαν ἔθνη

καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;

παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς

26

καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό

κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

συνήχθησαν γὰρ ἐπ' ἀληθείας ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἐπὶ τὸν 27
ἄγιον παῖδά σου Ἰησοῦν, ὃν ἔχρισας, Ἡρώδης τε καὶ
Πόντιος Πειλάτος σὺν ἔθνεσιν καὶ λαοῖς Ἰσραὴλ, ποιῆσαι 28
ὅσα ἡ χεὶρ σου καὶ ἡ βουλή προώρισεν γενέσθαι. καὶ τὰ 29
νῦν, κύριε, ἔπιδε ἐπὶ τὰς ἀπειλὰς αὐτῶν, καὶ δὸς τοῖς δούλοις
σου μετὰ παρρησίας πάσης λαλεῖν τὸν λόγον σου, ἐν τῷ 30
τὴν χεῖρα ἐκτείνειν σε εἰς Ἰασην καὶ σημεῖα καὶ τέρατα
γίνεσθαι διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀγίου παιδὸς σου Ἰησοῦ.
καὶ δεηθέντων αὐτῶν ἐσαλεύθη ὁ τόπος ἐν ᾧ ἦσαν συνη- 31
γμένοι, καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες τοῦ ἀγίου πνεύματος,
καὶ ἐλάλουν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ μετὰ παρρησίας.

Τοῦ δὲ πλήθους τῶν πιστεύσαντων ἦν καρδία καὶ ψυχὴ 32
μία, καὶ οὐδὲ εἷς τι τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ ἔλεγεν ἴδιον εἶναι,
ἀλλ' ἦν αὐτοῖς πάντα κοινά. καὶ δυνάμει μεγάλῃ ἀπεδί- 33
δουν τὸ μαρτύριον οἱ ἀπόστολοι τοῦ κυρίου Ἰησοῦ τῆς
ἀναστάσεως, χάρις τε μεγάλῃ ἦν ἐπὶ πάντας αὐτούς. οὐδὲ 34
γὰρ ἐνδεής τις ἦν ἐν αὐτοῖς· ὅσοι γὰρ κτήτορες χωρίων ἢ
οἰκιῶν ὑπῆρχον, πωλοῦντες ἔφερον τὰς τιμὰς τῶν πιπρα- 35
σκομένων καὶ ἐτίθουν παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων·
διεδίδετο δὲ ἐκάστῳ καθότι ἂν τις χρεῖαν εἶχεν. Ἰωσήφ δὲ 36
ὁ ἐπικληθεὶς Βαρνάβας ἀπὸ τῶν ἀποστόλων, ὁ ἐστὶν μεθερ-
μηνευόμενον Υἱὸς Παρακλήσεως, Λευεΐτης, Κύπριος τῷ
γένει ὑπάρχοντος αὐτοῦ ἀγροῦ πωλήσας ἡνεγκεν τὸ χρῆμα 37

καὶ ἔθηκεν παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων.

- 1 Ἄνῃρ δέ τις Ἀνανίας ὀνόματι σὺν Σαπφείρῃ τῇ γυναικὶ
 2 αὐτοῦ ἐπώλησεν κτῆμα καὶ ἐνοσφίσατο ἀπὸ τῆς τιμῆς,
 3 τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων ἔθηκεν. εἶπεν δὲ ὁ Πέτρος
 Ἀνανία, διὰ τί ἐπλήρωσεν ὁ Σατανᾶς τὴν καρδίαν σου
 ψεύσασθαί σε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ νοσφίσασθαι ἀπὸ
 4 τῆς τιμῆς τοῦ χωρίου; οὐχὶ μένον σοὶ ἔμενεν καὶ πραθὲν
 ἐν τῇ σῇ ἐξουσίᾳ ὑπῆρχεν; τί ὅτι ἔθου ἐν τῇ καρδίᾳ σου
 τὸ πρᾶγμα τοῦτο; οὐκ ἐψεύσω ἀνθρώποις ἀλλὰ τῷ θεῷ.
 5 ἀκούων δὲ ὁ Ἀνανίας τοὺς λόγους τούτους πεσὼν ἐξέψυξεν·
 6 καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας. ἀνα-
 στάντες δὲ οἱ νεώτεροι συνέστειλαν αὐτὸν καὶ ἐξενέγκαντες
 7 ἔθαψαν. Ἐγένετο δὲ ὡς ὥρων τριῶν διαστήματα
 8 καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ μὴ εἰδυῖα τὸ γεγονός εἰσῆλθεν. ἀπε-
 κρίθη δὲ πρὸς αὐτὴν Πέτρος Εἰπέ μοι, εἰ τοσούτου τὸ
 9 χωρίου ἀπέδοσθε; ἡ δὲ εἶπεν Ναί, τοσούτου. ὁ δὲ Πέ-
 τρος πρὸς αὐτὴν Τί ὅτι συνεφωνήθη ὑμῖν πειράσαι τὸ
 πνεῦμα Κυρίου; ἰδοὺ οἱ πόδες τῶν θαψάντων τὸν ἄνδρα
 10 σου ἐπὶ τῇ θύρᾳ καὶ ἐξοίσουσίν σε. ἔπεσεν δὲ παραχρῆμα
 πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ ἐξέψυξεν· εἰσελθόντες δὲ οἱ
 νεανίσκοι εὗρον αὐτὴν νεκράν, καὶ ἐξενέγκαντες ἔθαψαν
 11 πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς. Καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐφ' ὅλην
 τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας ταῦτα.

- 12 Διὰ δὲ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων ἐγένετο σημεῖα καὶ
 τέρατα πολλὰ ἐν τῷ λαῷ· καὶ ἦσαν ὁμοθυμαδὸν πάντες ἐν
 13 τῇ Στοᾷ Σολομῶντος· τῶν δὲ λοιπῶν οὐδεὶς ἐτόλμα κολ-
 14 λᾶσθαι αὐτοῖς, ἀλλ' ἐμεγάλυνεν αὐτοὺς ὁ λαός, μᾶλλον δὲ
 προσετίθεντο πιστεύοντες τῷ κυρίῳ πλήθῃ ἀνδρῶν τε καὶ
 15 γυναικῶν· ὥστε καὶ εἰς τὰς πλατείας ἐκφέρειν τοὺς ἀσθενεῖς
 καὶ τιθέναι ἐπὶ κλιναρίων καὶ κραβάττων, ἵνα ἐρχομένου
 16 Πέτρου κἂν ἡ σκιὰ ἐπισκιάσει τινὲς αὐτῶν. συνήρχετο δὲ

καὶ τὸ πλῆθος τῶν πέριξ πόλεων Ἱερουσαλήμ, φέροντες ἀσθενεῖς καὶ ὀχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, οἷτινες ἐθεραπεύοντο ἅπαντες.

Ἀναστὰς δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ πάντες οἱ σὺν αὐτῷ, ἡ 17 οὖσα αἵρεσις τῶν Σαδδουκαίων, ἐπλήσθησαν ζήλου καὶ 18 ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς ἀποστόλους καὶ ἔθεντο αὐτοὺς ἐν τηρήσει δημοσίᾳ. Ἄγγελος δὲ Κυρίου διὰ νυκτὸς ἤνοιξε 19 τὰς θύρας τῆς φυλακῆς ἐξαγαγὼν τε αὐτοὺς εἶπεν Πο- 20 ρεύεσθε καὶ σταθέντες λαλεῖτε ἐν τῷ ἱερῷ τῷ λαῷ πάντα τὰ ῥήματα τῆς ζωῆς ταύτης. ἀκούσαντες δὲ εἰσῆλθον ὑπὸ 21 τὸν ὄρθρον εἰς τὸ ἱερόν καὶ ἐδίδασκον. Παραγενόμενος δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ συνεκάλεσαν τὸ συνέδριον καὶ πᾶσαν τὴν γερουσίαν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέστειλαν εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀχθῆναι αὐτούς. οἱ δὲ παραγενόμενοι 22 ὑπηρέται οὐχ εὔρον αὐτοὺς ἐν τῇ φυλακῇ, ἀναστρέψαντες δὲ ἀπήγγειλαν λέγοντες ὅτι Τὸ δεσμωτήριον εὔρομεν 23 κεκλεισμένον ἐν πάσῃ ἀσφαλείᾳ καὶ τοὺς φύλακας ἐστῶτας ἐπὶ τῶν θυρῶν, ἀνοίξαντες δὲ ἔσω οὐδένα εὔρομεν. ὥς δὲ 24 ἤκουσαν τοὺς λόγους τούτους ὁ τε στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, διηπόρουν περὶ αὐτῶν τί ἂν γένοιτο τοῦτο. Παραγενόμενος δέ τις ἀπήγγειλεν αὐτοῖς ὅτι Ἰδοὺ οἱ 25 ἄνδρες οὓς ἔθεσθε ἐν τῇ φυλακῇ εἰσὶν ἐν τῷ ἱερῷ ἐστῶτες καὶ διδάσκοντες τὸν λαόν. τότε ἀπελθὼν ὁ στρατηγὸς σὺν 26 τοῖς ὑπηρέταις ἦγεν αὐτούς, οὐ μετὰ βίας, ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν, μὴ λιθασθῶσιν· ἀγαγόντες δὲ αὐτοὺς ἔστησαν 27 ἐν τῷ συνεδρίῳ. καὶ ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ ἀρχιερεὺς λέγων Παραγγελία παρηγγείλαμεν ὑμῖν μὴ διδάσκειν ἐπὶ 28 τῷ ὀνόματι τούτῳ, καὶ ἰδοὺ πεπληρώκατε τὴν Ἱερουσαλήμ τῆς διδαχῆς ὑμῶν, καὶ βούλεσθε ἐπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου τούτου. ἀποκριθεὶς δὲ Πέτρος καὶ οἱ 29 ἀπόστολοι εἶπαν Πειθαρχεῖν δεῖ θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις. ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἤγειρεν Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς διεχει- 30 ρίσασθε κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου· τοῦτον ὁ θεὸς ἀρχηγὸν 31

καὶ σωτήρα ὑψωσεν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, [τοῦ] δοῦναι μετάνοιαν
 32 τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· καὶ ἡμεῖς ἔσμεν μάρ-
 τυρες τῶν ῥημάτων τούτων, καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ὃ
 33 ἔδωκεν ὁ θεὸς τοῖς πειθαρχοῦσιν αὐτῷ. οἱ δὲ ἀκούσαντες
 34 διεπρίοντο καὶ ἐβούλοντο ἀνελεῖν αὐτούς. Ἀναστὰς δέ τις
 ἐν τῷ συνεδρίῳ Φαρισαῖος ὀνόματι Γαμαλιήλ, νομοδιδά-
 σκαλος τίμιος παντὶ τῷ λαῷ, ἐκέλευσεν ἕξω βραχὺ τοὺς
 35 ἀνθρώπους ποιῆσαι, εἰπέν τε πρὸς αὐτούς Ἄνδρες Ἰσραη-
 λείται, προσέχετε ἑαυτοῖς ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις τούτοις τί
 36 μέλλετε πράσσειν. πρὸ γὰρ τούτων τῶν ἡμερῶν ἀνέστη
 Θεοδᾶς, λέγων εἶναι τινα ἑαυτόν, ᾧ προσεκλήθη ἀνδρῶν
 ἀριθμὸς ὡς τετρακοσίων· ὃς ἀνῆρέθη, καὶ πάντες ὅσοι
 37 ἐπέιθοντο αὐτῷ διελύθησαν καὶ ἐγένοντο εἰς οὐδέν. μετὰ
 τούτον ἀνέστη Ἰούδας ὁ Γαλιλαῖος ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς
 ἀπογραφῆς καὶ ἀπέστησε λαὸν ὀπίσω αὐτοῦ· κακεῖνος
 ἀπώλετο, καὶ πάντες ὅσοι ἐπέιθοντο αὐτῷ διέσκορπίσθη-
 38 σαν. καὶ [τὰ] νῦν λέγω ὑμῖν, ἀπόστητε ἀπὸ τῶν ἀνθρώ-
 πων τούτων καὶ ἄφετε αὐτούς· (ὅτι ἐὰν ἡ ἐξ ἀνθρώπων
 39 ἢ βουλὴ αὕτη ἢ τὸ ἔργον τοῦτο, καταλυθήσεται· εἰ δὲ ἐκ
 θεοῦ ἐστίν, οὐ δυνήσεσθε καταλῦσαι αὐτούς·) μὴ ποτε καὶ
 40 θεομάχοι εὑρεθῇτε. ἐπέισθησαν δὲ αὐτῷ, καὶ προσκαλε-
 σάμενοι τοὺς ἀποστόλους δείραντες παρήγγειλαν μὴ λαλεῖν
 41 ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἀπέλυσαν. Οἱ μὲν οὖν
 ἐπορεύοντο χαίροντες ἀπὸ προσώπου τοῦ συνεδρίου ὅτι
 42 κατηξιώθησαν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος ἀτιμασθῆναι· πᾶσάν τε
 ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ κατ' οἶκον οὐκ ἐπαύοντο διδάσκον-
 τες καὶ εὐαγγελιζόμενοι τὸν χριστὸν Ἰησοῦν.

1 EN ΔΕ ΤΑΙΣ ΗΜΕΡΑΙΣ ταύταις πληθυνόντων τῶν
 μαθητῶν ἐγένετο γογγυσμὸς τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς τοὺς
 Ἑβραίους ὅτι παρεθεωροῦντο ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ καθημερινῇ

αἱ χῆραι αὐτῶν. προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ δώδεκα τὸ πλη- 2
θος τῶν μαθητῶν εἶπαν Οὐκ ἄρεστόν ἐστιν ἡμᾶς καταλεί-
ψαντας τὸν λόγον τοῦ θεοῦ διακονεῖν τραπέζαις· ἐπισκέ- 3
ψασθε ὅδε, ἀδελφοί, ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρουμένους ἐπὶ τῇ
πλήρει πνεύματος καὶ σοφίας, οὓς καταστήσομεν ἐπὶ τῆς
χρείας ταύτης· ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ 4
λόγου προσκαρτερήσομεν. καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον 5
παντὸς τοῦ πλήθους, καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον, ἄνδρα
᾿πλήρη πίστεως καὶ πνεύματος ἁγίου, καὶ Φίλιππον καὶ
Πρόχορον καὶ Νικάνορα καὶ Τίμωνα καὶ Παρμενᾶν καὶ
Νικόλαον προσήλυτον Ἀντιοχέα, οὓς ἔστησαν ἐνώπιον τῶν 6
ἀποστόλων, καὶ προσευξάμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖρας.

Καὶ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἠϋξάνεν, καὶ ἐπληθύνετο ὁ ἀρι- 7
θμὸς τῶν μαθητῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ σφόδρα, πολὺς τε ὄχλος
τῶν ἱερέων ὑπήκουον τῇ πίστει.

Στέφανος δὲ πλήρης χάριτος καὶ δυνάμεως ἐποίει τέρατα 8
καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ. Ἀνέστησαν δέ τινες τῶν 9
ἐκ τῆς συναγωγῆς τῆς λεγομένης Λιβερτίνων καὶ Κυρη-
ναίων καὶ Ἀλεξανδρέων καὶ τῶν ἀπὸ Κιλικίας καὶ Ἀσίας
συνζητοῦντες τῷ Στεφάνῳ, καὶ οὐκ ἴσχυον ἀντιστῆναι τῇ 10
σοφίᾳ καὶ τῷ πνεύματι ᾧ ἐλάλει. τότε ὑπέβαλον ἄνδρας 11
λέγοντας ὅτι Ἀκηκόαμεν αὐτοῦ λαλοῦντος ῥήματα βλά-
σφημα εἰς Μωυσῆν καὶ τὸν θεόν· συνεκίνησάν τε τὸν λαὸν 12
καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς γραμματεῖς, καὶ ἐπιστάντες
συνήρπασαν αὐτὸν καὶ ἤγαγον εἰς τὸ συνέδριον, ἔστησάν 13
τε μάρτυρας ψευδεῖς λέγοντας Ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐ παύε-
ται λαλῶν ῥήματα κατὰ τοῦ τόπου τοῦ ἁγίου [τούτου] καὶ
τοῦ νόμου, ἀκηκόαμεν γὰρ αὐτοῦ λέγοντος ὅτι Ἰησοῦς ὁ 14
Ναζωραῖος οὗτος καταλύσει τὸν τόπον τούτον καὶ ἀλλάξει
τὰ ἔθνη ἃ παρέδωκεν ἡμῖν Μωυσῆς. καὶ ἀτεινίσαντες εἰς 15
αὐτὸν πάντες οἱ καθεζόμενοι ἐν τῷ συνεδρίῳ εἶδαν τὸ πρόσ-
ωπον αὐτοῦ ὥσεί πρόσωπον ἀγγέλου.

Εἶπεν 1

- 2 δὲ ὁ ἀρχιερεὺς Εἰ ταῦτα οὕτως ἔχει; ὁ δὲ ἔφη Ὁ ἄνδρες
 ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατε. Ὁ θεὸς τῆς ΔΟΞΗΣ
 ὤφθη τῷ πατρὶ ἡμῶν Ἀβραὰμ ὅντι ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ
 3 πρὶν ἢ κατοικῆσαι αὐτὸν ἐν Χαρράν, καὶ εἶπεν πρὸς
 αὐτόν Ἐξελθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ τῆς συγγενείας
 4 σου, καὶ δεῦρο εἰς τὴν γῆν ἣν ἄν σοι δείξω· τότε ἐξελ-
 θὼν ἐκ γῆς Χαλδαίων κατῴκησεν ἐν Χαρράν. κακεῖθεν μετὰ
 τὸ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ μετώκισεν αὐτὸν εἰς τὴν γῆν
 5 ταύτην εἰς ἣν ὑμεῖς νῦν κατοικεῖτε, καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ
 κληρονομίαν ἐν αὐτῇ οὐδὲ βῆμα ποδός, καὶ ἐπηγγείλατο
 δοῦναι αὐτῷ εἰς κατάρχεσιν αὐτὴν καὶ τῷ σπέρματι
 6 αὐτοῦ μετ' αὐτόν, οὐκ ὄντος αὐτῷ τέκνου. ἐλάλησεν δὲ
 οὕτως ὁ θεὸς ὅτι ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ πάροικον ἐν
 γῇ ἄλλοτρίᾳ, καὶ δογλώσουσιν αὐτὸ καὶ κακώσουσιν
 7 ἔτη τετρακόσια· καὶ τὸ ἔθνος ᾧ ἄν δογλεύουσιν
 κρίνω ἐγώ, ὁ θεὸς εἶπεν, καὶ μετὰ ταῦτα ἐξελεύσονται
 8 καὶ λατρεύουσίν μοι ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. καὶ ἔδωκεν
 αὐτῷ διαθήκην περιτομῆς· καὶ οὕτως ἐγέννησεν τὸν
 Ἰσαὰκ καὶ περιέτεμεν αὐτόν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ,
 καὶ Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ, καὶ Ἰακώβ τοὺς δώδεκα πατριάρ-
 9 χας. Καὶ οἱ πατριάρχαι ζηλώσαντες τὸν Ἰωσήφ ἀπέ-
 10 δοντο εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἦν ὁ θεὸς μετ' αὐτοῦ, καὶ
 ἐξείλατο αὐτὸν ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν
 αὐτῷ χάριν καὶ σοφίαν ἐναντίον Φαραὼ βασιλέως
 Αἰγύπτου, καὶ κατέστησεν αὐτόν ἡγούμενον ἐπ' Αἴ-
 11 γυπτον καὶ ὅλον τὸν οἶκον αὐτοῦ. ἦλθεν δὲ λιμὸς
 ἐφ' ὅλην τὴν Αἴγυπτον καὶ Χαναὰν καὶ θλίψις
 μεγάλη, καὶ οὐχ ἡῦρισκον χορτάσματα οἱ πατέρες ἡμῶν·
 12 ἀκούσας δὲ Ἰακώβ ὄντα σιτία εἰς Αἴγυπτον ἐξαπέ-
 13 στείλει τοὺς πατέρας ἡμῶν πρῶτον· καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ
 ἔγνωνρίσθη Ἰωσήφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, καὶ φα-
 14 νερὸν ἐγένετο τῷ Φαραὼ τὸ γένος Ἰωσήφ. ἀποστείλας δὲ
 Ἰωσήφ μετεκαλέσατο Ἰακώβ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ πᾶσαν

τὴν συγγένειαν ἐν ψυχαῖς ἐβδομήκοντα πέντε, ἡ κατέβη 15
 δὲ Ἰακώβ [εἰς Αἴγυπτον] καὶ ἐτελεῖται αὐτός καὶ
 οἱ πατέρες ἡμῶν, καὶ μετετέθησαν εἰς Σγχέμ καὶ ἐτέθη- 16
 σαν ἐν τῷ μνήματι ᾧ ὠνήσατο Ἀβραὰμ τιμῆς ἀργυρίου
 παρὰ τῶν γιῶν Ἑμμώρ ἐν Σγχέμ. Καθὼς δὲ ἤγγιζεν 17
 ὁ χρόνος τῆς ἐπαγγελίας ἧς ὡμολόγησεν ὁ θεὸς τῷ Ἀβραάμ,
 ἠΐζησεν ὁ λαὸς καὶ ἐπληθύνθη ἐν Αἰγύπτῳ, ἄχρι οὗ 18
 ἀνέστη βασιλεὺς ἕτερος ἐπ' Αἴγυπτον, ὃς οὐκ ᾔδει
 τὸν Ἰωσήφ. οὗτος κατασκοπεύμενος τὸ γένος ἡμῶν 19
 ἐκάκωσεν τοὺς πατέρας τοῦ ποιεῖν τὰ βρέφη ἔκθετα αὐτῶν
 εἰς τὸ μὴ ζωογονεῖσθαι. ἐν ᾧ καιρῷ ἐγεννήθη Μωσῆς, καὶ 20
 ἦν ἁστέϊος τῷ θεῷ· ὃς ἀνετράφη μῆνας τρεῖς ἐν τῷ οἴκῳ
 τοῦ πατρὸς· ἐκτεθέντος δὲ αὐτοῦ ἀνεῖλατο αὐτὸν ἡ θύγά- 21
 τηρ Φαραὼ καὶ ἀνεθρέψατο αὐτὸν ἐαυτῇ εἰς γιόν. καὶ 22
 ἐπαιδεύθη Μωσῆς πάσῃ σοφίᾳ Αἰγυπτίων, ἦν δὲ δυνατὸς
 ἐν λόγοις καὶ ἔργοις αὐτοῦ. Ὡς δὲ ἐπληροῦτο αὐτῷ τεσσε- 23
 ρακονταετὴς χρόνος, ἀνέβη ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐπισκέ-
 ψασθαι τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ τοὺς γιόους Ἰσραήλ. καὶ 24
 ἰδὼν τινα ἀδικούμενον ἡμύνατο καὶ ἐποίησεν ἐκδίκησιν τῷ
 καταπονουμένῳ πατάξας τὸν Αἰγύπτιον. ἐνόμιζεν δὲ συ- 25
 νιέναι τοὺς ἀδελφούς ὅτι ὁ θεὸς διὰ χειρὸς αὐτοῦ δίδωσιν
 σωτηρίαν αὐτοῖς, οἱ δὲ οὐκ συνῆκαν. τῇ τε ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ 26
 ὤφθη αὐτοῖς μαχομένοις καὶ συνήλασεν αὐτοὺς εἰς εἰρή-
 νην εἰπὼν Ἄνδρες, ἀδελφοί ἐστε· ἵνα τί ἀδικεῖτε ἀλλήλους;
 ὁ δὲ ἀδικῶν τὸν πλησίον ἀπώσατο αὐτὸν εἰπὼν Τίς σὲ 27
 κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐφ' ἡμῶν; μὴ ἀνε- 28
 λεῖν με σὺ θέλεις ὃν τρόπον ἀνεῖλες ἐχθρὸς τὸν Αἰ-
 γύπτιον; ἔφυγεν δὲ Μωϋσῆς ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ, 29
 καὶ ἐγένετο πάροικος ἐν γῇ Μαδιὰμ, οὗ ἐγέννησεν υἱοὺς
 δύο. Καὶ πληρωθέντων ἐτῶν τεσσαράκοντα ὤφθη αὐτῷ 30
 ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ ὄρου Σινὰ ἄγγελος ἐν φλογὶ πυρὸς
 βάτογ· ὁ δὲ Μωσῆς ἰδὼν ἐθαύμασεν τὸ ὄραμα· προσερ- 31
 χομένου δὲ αὐτοῦ κατανοῆσαι ἐγένετο φωνὴ Κυρίου Ἐγὼ 32

- ὁ θεὸς τῶν πατέρων σου, ὁ θεὸς Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ
 καὶ Ἰακώβ. *ἐντρομος δὲ γενόμενος Μωυσῆς οὐκ ἐτόλμα*
 33 *κατανοῆσαι.* εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ κύριος Λῆσον τὸ ὑπό-
 δημα τῶν ποδῶν σου, ὁ γὰρ τόπος ἐφ' ᾧ ἔστηκας γῆ
 34 ἁγία ἐστίν. ἰδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου
 τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τοῦ στεναγμοῦ αὐτοῦ ἤκουσα,
 καὶ κατέβην ἐξελέσθαι αὐτούς· καὶ νῦν δεῦρο ἀποστεί-
 35 λω σε εἰς Αἴγυπτον. Τοῦτον τὸν Μωυσήν, ὃν ἠρνήσαντο
 εἰπόντες Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστήν,
 τοῦτον ὁ θεὸς καὶ ἄρχοντα καὶ λυτρωτὴν ἀπέσταλκεν σὺν χει-
 36 ρὶ ἀγγέλου τοῦ ὀφθέντος αὐτῷ ἐν τῇ βάτῳ. οὗτος ἐξήγαγεν
 αὐτοὺς ποιήσας τέρατα καὶ σημεῖα ἐν τῇ Αἰγύπτῳ καὶ ἐν
 Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἔτη τεσσαράκοντα.
 37 οὗτός ἐστιν ὁ Μωυσῆς ὁ εἶπας τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ Προ-
 φήτην ὑμῖν ἀναστήσει ὁ θεὸς ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν
 38 ὡς ἐμέ. οὗτός ἐστιν ὁ γενόμενος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ
 ἐρήμῳ μετὰ τοῦ ἀγγέλου τοῦ λαλοῦντος αὐτῷ ἐν τῷ ὕρει
 Σινὰ καὶ τῶν πατέρων ἡμῶν, ὃς ἐδέξατο λόγια ζῶντα δοῦναι
 39 ὑμῖν, ᾧ οὐκ ἠθέλησαν ὑπήκοοι γενέσθαι οἱ πατέρες ἡμῶν
 ἀλλὰ ἀπώσαντο καὶ ἐστράφησαν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν
 40 εἰς Αἴγυπτον, εἰπόντες τῷ Ἀαρών Ποίησον ἡμῖν
 θεοὺς οἳ προπορεύονται ἡμῶν· ὁ γὰρ Μωϋσῆς
 οἷτος, ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, οἷ-
 41 δαμεν τί ἐγένετο αὐτῷ. καὶ ἐμοσχοποίησαν ἐν ταῖς
 ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἀνήγαγον θύςιν τῷ εἰδώλῳ, καὶ εὐ-
 42 φραίνοντο ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν. ἔστρεψεν δὲ
 ὁ θεὸς καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς λατρεύειν τῇ στρατιᾷ τοῦ
 οὐρανοῦ, καθὼς γέγραπται ἐν Βίβλῳ τῶν προφητῶν
 Μὴ σφάγια καὶ θύςιν προσκυνέκατέ μοι
 ἔτη τεσσαράκοντα ἐν τῇ ἐρήμῳ, οἶκος Ἰσραὴλ;
 43 καὶ ἀνελάβετε τὴν σκηνὴν τοῦ Μολόχ
 καὶ τὸ ἄστρον τοῦ θεοῦ Ῥομφά,
 τοὺς τύπους οἷς ἐποιήσατε προσκυνεῖν αὐτοῖς.
 καὶ μετοικίω ὑμᾶς ἐπέκεινα Βαβυλῶνος.

Ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου ἦν τοῖς πατράσιν ἡμῶν ἐν τῇ 44
 ἐρήμῳ, καθὼς διετάξατο ὁ λαλῶν τῷ Μωϋσῇ ποιῆσαι
 αὐτὴν κατὰ τὸν τύπον ὃν ἑώρακει, ἣν καὶ εἰσήγαγον 45
 διαδεξάμενοι οἱ πατέρες ἡμῶν μετὰ Ἰησοῦ ἐν τῇ κατα-
 σχέσει τῶν ἐθνῶν ὧν ἐξῴσεν ὁ θεὸς ἀπὸ προσώπου τῶν
 πατέρων ἡμῶν ἕως τῶν ἡμερῶν Δανεῖδ· ὃς εὗρεν χάριν 46
 ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ ᾤκησεν εὖρεϊν σκηνώματι τῷ
 θεῷ·[†] Ἰακώβ. Σολομὼν δὲ οἰκοδόμησεν αὐτῷ οἶκον. 47
 ἀλλ' οὐχ ὁ ὑψιστος ἐν χειροποιήτοις κατοικεῖ· καθὼς ὁ 48
 προφήτης λέγει

Ὁ οὐρανὸς μοι θρόνος,

49

καὶ ἡ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου·

ποῖον οἶκον οἰκοδομήσετέ μοι, λέγει Κύριος.

ἢ τίς τόπος τῆς καταπαύσεώς μου;

οὐχὶ ἡ χεὶρ μου ἐποίησεν τὰ πάντα ; 50

Σκληροτράχηλοι καὶ ἀπερίτμητοι ἡ καρδίαις καὶ τοῖς 51
 ὠσίν, ὑμεῖς αἰεὶ τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ ἀντιπίπτετε, ὥς
 οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ ὑμεῖς. τίνα τῶν προφητῶν οὐκ ἐδίωξαν 52
 οἱ πατέρες ὑμῶν ; καὶ ἀπέκτειναν τοὺς προκαταγγέιλαντας
 περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ δικαίου οὗ νῦν ὑμεῖς προδόται καὶ
 φονεῖς ἐγένεσθε, οἷτινες ἐλάβετε τὸν νόμον εἰς διαταγὰς 53
 ἀγγέλων, καὶ οὐκ ἐφυλάξατε.

Ἀκούοντες δὲ 54

ταῦτα διεπρίοντο ταῖς καρδίαις αὐτῶν καὶ ἔβρυχον τοὺς
 ὀδόντας ἐπ' αὐτόν. ὑπάρχων δὲ πλήρης πνεύματος ἁγίου 55
 ἀτεινίσας εἰς τὸν οὐρανὸν εἶδεν δόξαν θεοῦ καὶ Ἰησοῦν ἐστῶτα
 ἐκ δεξιῶν τοῦ θεοῦ, καὶ εἶπεν Ἰδοὺ θεωρῶ τοὺς οὐρανοὺς 56
 διανοιγμένους καὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν ἐστῶτα
 τοῦ θεοῦ. κράξαντες δὲ φωνῇ μεγάλῃ συνέσχον τὰ ὦτα 57
 αὐτῶν, καὶ ὥρμησαν ὁμοθυμαδὸν ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐκβαλόντες 58
 ἔξω τῆς πόλεως ἐλιθοβόλουν. καὶ οἱ μάρτυρες ἀπέθεντο τὰ
 ἱμάτια αὐτῶν παρὰ τοὺς πόδας νεανίου καλουμένου Σαύλου.
 καὶ ἐλιθοβόλουν τὸν Στέφανον ἐπικαλούμενον καὶ λέγοντα 59
 Κύριε Ἰησοῦ, δέξαι τὸ πνεῦμά μου· θεῖς δὲ τὰ γόνατα 60

ἔκραξεν φωνῇ μεγάλῃ Κύριε, μὴ στήσης αὐτοῖς ταύτην τὴν
 1 ἁμαρτίαν· καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐκοιμήθη. Σαῦλος
 δὲ ἦν συνευδοκῶν τῇ ἀναιρέσει αὐτοῦ.

Ἐγένετο δὲ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ διωγμὸς μέγας ἐπὶ τὴν
 ἐκκλησίαν τὴν ἐν Ἱεροσολύμοις· πάντες [δὲ] διεσπάρησαν
 κατὰ τὰς χώρας τῆς Ἰουδαίας καὶ Σαμαρίας πλὴν τῶν
 2 ἀποστόλων. συνεκόμισαν δὲ τὸν Στέφανον ἄνδρες εὐλα-
 3 βεῖς καὶ ἐποίησαν κοπετὸν μέγαν ἐπ' αὐτῷ. Σαῦλος δὲ
 ἐλυμαίνεται τὴν ἐκκλησίαν κατὰ τοὺς οἴκους εἰσπορευόμε-
 νος, σύρων τε ἄνδρας καὶ γυναῖκας παρεδίδου εἰς φυλακὴν.

4 Οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες διῆλθον εὐαγγελιζόμενοι τὸν
 5 λόγον. Φίλιππος δὲ κατελθὼν εἰς τὴν πόλιν τῆς Σαμα-
 6 ρίας ἐκήρυσσεν αὐτοῖς τὸν χριστὸν. προσεῖχον δὲ οἱ ὄχλοι
 τοῖς λεγομένοις ὑπὸ τοῦ Φιλίππου ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ
 7 ἀκούειν αὐτοὺς καὶ βλέπειν τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει· πολλοὶ
 γὰρ τῶν ἐχόντων πνεύματα ἀκάθαρτα βοῶντα φωνῇ με-
 γάλῃ ἐξήρχοντο, πολλοὶ δὲ παραλελυμένοι καὶ χωλοὶ
 8 ἐθεραπεύθησαν· ἐγένετο δὲ πολλὴ χαρὰ ἐν τῇ πόλει
 9 ἐκείνῃ. Ἀνὴρ δέ τις ὀνόματι Σίμων προσητήρχεν
 ἐν τῇ πόλει μαγεύων καὶ ἐξιστάνων τὸ ἔθνος τῆς Σαμαρίας,
 10 λέγων εἰναί τινα ἑαυτὸν μέγαν, ᾧ προσεῖχον πάντες ἀπὸ
 μικροῦ ἕως μεγάλου λέγοντες Οὗτός ἐστιν ἡ Δύναμις τοῦ
 11 θεοῦ ἡ καλουμένη Μεγάλη. προσεῖχον δὲ αὐτῷ διὰ τὸ
 12 ἱκανῶ χρόνῳ ταῖς μαγίαις ἐξεστακέσαι αὐτούς. ὅτε δὲ
 ἐπίστευσαν τῷ Φιλίππῳ εὐαγγελιζομένῳ περὶ τῆς βασι-
 λείας τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ ὀνόματος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐβαπτί-
 13 ζοντο ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες. ὁ δὲ Σίμων καὶ αὐτὸς ἐπί-
 στευσεν, καὶ βαπτισθεὶς ἦν προσκαρτερῶν τῷ Φιλίππῳ,
 θεωρῶν τε σημεῖα καὶ δυνάμεις μεγάλας γινόμενας ἐξί-
 14 στατο. Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἐν Ἱεροσολύμοις

15 ἀπέστειλαν πρὸς αὐτοὺς Πέτρον καὶ Ἰωάννην, οἵτινες κατα-

βάντες προσηύξαντο περὶ αὐτῶν ὅπως λάβωσιν πνεῦμα ἅγιον· οὐδέπω γὰρ ἦν ἐπ' οὐδενὶ αὐτῶν ἐπιτεπτωκός, μόνον 16 δὲ βεβαπτισμένοι ὑπῆρχον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ. τότε ἐπετίθεσαν τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐλάμβανον 17 πνεῦμα ἅγιον. Ἰδὼν δὲ ὁ Σίμων ὅτι διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν 18 χειρῶν τῶν ἀποστόλων δίδεται τὸ πνεῦμα προσήνεγκεν αὐτοῖς χρήματα λέγων Δότε καμοὶ τὴν ἐξουσίαν ταύτην 19 ἵνα ὡς ἐάν ἐπιθῶ τὰς χεῖρας λαμβάνῃ πνεῦμα ἅγιον. Πέ- 20 τρος δὲ εἶπεν πρὸς αὐτόν Τὸ ἀργύριόν σου σὺν σοὶ εἴη εἰς ἀπώλειαν, ὅτι τὴν δωρεὰν τοῦ θεοῦ ἐνόμισας διὰ χρημάτων κτᾶσθαι. οὐκ ἔστιν σοι μερίς οὐδὲ κλῆρος ἐν τῷ λόγῳ 21 τούτῳ, ἡ γὰρ καρδιά σου οὐκ ἔστιν εὐθεῖα ἔναντι τοῦ θεοῦ. μετανόησον οὖν ἀπὸ τῆς κακίας σου ταύτης, καὶ 22 δεήθητι τοῦ κυρίου εἰ ἅρα ἀφεθήσεται σοι ἡ ἐπίνοια τῆς καρδίας σου· εἰς γὰρ χολὴν πικρίας καὶ σύνδεσμον ἁδ- 23 κίας ὀρώ σε ὄντα. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων εἶπεν Δεήθητε 24 ὑμεῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν κύριον ὅπως μηδὲν ἐπέλθῃ ἐπ' ἐμέ ὡς εἰρήκατε. Οἱ μὲν οὖν διαμαρτυράμενοι καὶ 25 λαλήσαντες τὸν λόγον τοῦ κυρίου ὑπέστρεφον εἰς Ἱεροσόλυμα, πολλὰς τε κώμας τῶν Σαμαρειτῶν εὐηγγελίζοντο.

* Ἀγγελος δὲ Κυρίου ἐλάλησεν πρὸς Φίλιππον λέγων 26 Ἀνάστηθι καὶ πορεύου κατὰ μεσημβρίαν ἐπὶ τὴν ὁδὸν τὴν καταβαίνουσαν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Γάζαν· αὕτη ἐστὶν ἔρημος. καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ Αἰθίοψ 27 εὐνοῦχος δυνάστης Κανδάκης βασιλείσης Αἰθίοπων, ὃς ἦν ἐπὶ πάσης τῆς γάζης αὐτῆς, [ὃς] ἐληλύθει προσκυνήσων εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἣν δὲ ὑποστρέφων καὶ καθήμενος ἐπὶ τοῦ 28 ἄρματος αὐτοῦ· καὶ ἀνεγίνωσκεν τὸν προφήτην Ἡσαίαν. εἶπεν δὲ τὸ πνεῦμα τῷ Φιλίππῳ Πρόσελθε καὶ κολλήθητι 29 τῷ ἄρματι τούτῳ. προσδραμὼν δὲ ὁ Φίλιππος ἤκουσεν 30 αὐτοῦ ἀναγινώσκοντος Ἡσαίαν τὸν προφήτην, καὶ εἶπεν Ἀρά γε γινώσκεις ἃ ἀναγινώσκεις; ὁ δὲ εἶπεν Πῶς γὰρ 31

ἂν δυναίμην ἐὰν μή τις ὁδηγήσει με; παρεκάλεσέν τε τὸν
 32 Φίλιππον ἀναβάντα καθίσαι σὺν αὐτῷ. ἡ δὲ περιοχὴ τῆς
 γραφῆς ἣν ἀνεγίνωσκεν ἦν αὕτη

᾿Ως πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη,

καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ ᾿κείροντος ᾧ αὐτὸν
 ἄφωτος,

οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ.

33 Ἐν τῇ ταπεινώσει ἡ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη·

τὴν γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγήσεται;

ὅτι αἵρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ.

34 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εὐνοῦχος τῷ Φιλίππῳ εἶπεν Δέομαί σου,
 περὶ τίνος ὁ προφήτης λέγει τοῦτο; περὶ ἐαυτοῦ ἢ περὶ

35 ἑτέρου τινός; ἀνοίξας δὲ ὁ Φίλιππος τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ
 ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς γραφῆς ταύτης εὐηγγελίστατο αὐτῷ τὸν

36 Ἰησοῦν. ὥς δὲ ἐπορεύοντο κατὰ τὴν ὁδόν, ἦλθον ἐπὶ τι
 ὕδωρ, καὶ φησιν ὁ εὐνοῦχος Ἴδου ὕδωρ· τί κωλύει με

38 βαπτισθῆναι; καὶ ἐκέλευσεν στήναι τὸ ἄρμα, καὶ κατέ-
 βησαν ἀμφότεροι εἰς τὸ ὕδωρ ὃ τε Φίλιππος καὶ ὁ εὐνοῦχος,

39 καὶ ἐβάπτισεν αὐτόν. ὅτε δὲ ἀνέβησαν ἐκ τοῦ ὕδατος,
 πνεῦμα Κυρίου ἤρπασεν τὸν Φίλιππον, καὶ οὐκ εἶδεν αὐτόν

οὐκέτι ὁ εὐνοῦχος, ἐπορεύετο γὰρ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ χαίρων.
 40 Φίλιππος δὲ εὐρέθη εἰς Ἀζωτον, καὶ διερχόμενος εὐηγγε-

λίζετο τὰς πόλεις πάσας ἕως τοῦ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς Και-
 σαρίαν.

1 Ὁ δὲ Σαῦλος, ἔτι ἐνπνέων ἀπειλῆς καὶ φόνου εἰς τοὺς

2 μαθητὰς τοῦ κυρίου, προσελθὼν τῷ ἀρχιερεὶ ᾗτήσατο
 παρ' αὐτοῦ ἐπιστολὰς εἰς Δαμασκὸν πρὸς τὰς συναγωγάς,

ὅπως ἐὰν τινας εὕρῃ τῆς ὁδοῦ ὄντας, ἀνδρας τε καὶ γυναῖ-
 3 κας, δεδεμένους ἀγάγῃ εἰς Ἱερουσαλὴμ. Ἐν δὲ

τῷ πορεύεσθαι ἐγένετο αὐτὸν ἐγγίξειν τῇ Δαμασκῷ, ἐξέ-
 4 φνης τε αὐτὸν περιήστραψεν φῶς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ πεσὼν

ἐπὶ τὴν γῆν ἤκουσεν φωνὴν λέγουσαν αὐτῷ Σαοὺλ Σαοὺλ, τί με διώκεις; εἶπεν δέ Τίς εἶ, κύριε; ὁ δέ Ἐγώ εἰμι 5 Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις· ἀλλὰ ἀνάστηθι καὶ εἴσελθε εἰς τὴν 6 πόλιν, καὶ λαληθήσεταιί σοι ὅτι σε δεῖ ποιεῖν. οἱ δέ 7 ἄνδρες οἱ συνοδεύοντες αὐτῷ ἰστήκεισαν ἐνεοί, ἀκούοντες μὲν τῆς φωνῆς μηδένα δὲ θεωροῦντες. ἡγέρθη δὲ Σαῦλος 8 ἀπὸ τῆς γῆς, ἀνεωγμένων δὲ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ οὐδὲν ἔβλεπεν· χειραγωγοῦντες δὲ αὐτὸν εἰσήγαγον εἰς Δαμασκόν. καὶ ἦν ἡμέρας τρεῖς μὴ βλέπων, καὶ οὐκ ἔφαγεν 9 οὐδὲ ἔπιεν.

Ἦν δέ τις μαθητὴς ἐν Δαμασκῷ ὀνόματι Ἀνανίας, 10 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ἐν ὁράματι ὁ κύριος Ἀνανία. ὁ δὲ εἶπεν Ἰδοὺ ἐγώ, κύριε. ὁ δὲ κύριος πρὸς αὐτόν Ἐνάστα 11 πορεύθητι ἐπὶ τὴν ῥύμην τὴν καλουμένην Εὐθείαν καὶ ζήτησον ἐν οἰκίᾳ Ἰούδα Σαῦλον ὀνόματι Τάρσεα, ἰδοὺ γὰρ προσεύχεται, καὶ εἶδεν ἄνδρα [ἐν ὁράματι] Ἀνανίαν ὀνό- 12 ματι εἰσελθόντα καὶ ἐπιθέντα αὐτῷ [τὰς] χεῖρας ὅπως ἀναβλέψῃ. ἀπεκρίθη δὲ Ἀνανίας Κύριε, ἤκουσα ἀπὸ πολλῶν 13 περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, ὅσα κακὰ τοῖς ἀγίοις σου ἐποίησεν ἐν Ἱερουσαλὴμ· καὶ ὧδε ἔχει ἐξουσίαν παρὰ τῶν ἀρχιερέων 14 δησαι πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομά σου. εἶπεν 15 δὲ πρὸς αὐτόν ὁ κύριος Πορεύου, ὅτι σκευὸς ἐκλογῆς ἐστίν μοι οὗτος τοῦ βαστάσαι τὸ ὄνομά μου ἐνώπιον [τῶν] ἐθνῶν τε καὶ βασιλέων υἱῶν τε Ἰσραὴλ, ἐγὼ γὰρ ὑποδείξω αὐτῷ 16 ὅσα δεῖ αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματός μου παθεῖν. Ἀπήλθεν 17 δὲ Ἀνανίας καὶ εἰσήλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ ἐπιθεὶς ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας εἶπεν Σαοὺλ ἀδελφέ, ὁ κύριος ἀπέσταλκέν με, Ἰησοῦς ὁ ὀφθείς σοι ἐν τῇ ὁδῷ ἢ ἡρχου, ὅπως ἀναβλέψῃς καὶ πλησθῇς πνεύματος ἁγίου. καὶ εὐθέως ἀπέπεσαν αὐ- 18 τοῦ ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν ὡς λεπίδες, ἀνέβλεψέν τε, καὶ ἀναστὰς ἐβαπτίσθη, καὶ λαβὼν τροφὴν ἐνισχύθη. 19

Ἐγένετο δὲ μετὰ τῶν ἐν Δαμασκῷ μαθητῶν ἡμέρας τινάς, καὶ εὐθέως ἐν ταῖς συναγωγαῖς ἐκήρυσεν τὸν Ἰησοῦν 20

21 ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ. ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες καὶ ἔλεγον Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ πορθήσας ἐν Ἱερουσαλὴμ τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομα τοῦτο, καὶ ᾧδε εἰς τοῦτο ἐληλύθει ἵνα δεδεμένους αὐτοὺς ἀγάγῃ ἐπὶ τοὺς ἀρχιερεῖς; Σαῦλος δὲ μᾶλλον ἐνεδυναμοῦτο καὶ συνέχυνεν Ἰουδαίους τοὺς κατοικοῦντας ἐν Δαμασκῷ, συνβιβάζων ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ χριστός. Ὡς δὲ ἐπληροῦντο ἡμέραι ἱκαναί, συνεβουλεύσαντο οἱ Ἰουδαῖοι ἀνελεῖν αὐτόν. 24 ἐγνώσθη δὲ τῷ Σαύλῳ ἡ ἐπιβουλὴ αὐτῶν. παρετηροῦντο δὲ καὶ τὰς πύλας ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς ὅπως αὐτὸν ἀνέλω- 25 σιν· λαβόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς δια τοῦ τείχους 26 καθῆκαν αὐτὸν χαλάσαντες ἐν σφυρίδι. Παραγενόμενος δὲ εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐπείραζεν κολλᾶσθαι τοῖς μαθηταῖς· καὶ πάντες ἐφοβοῦντο αὐτόν, μὴ πιστεύοντες 27 ὅτι ἐστὶν μαθητής. Βαρνάβας δὲ ἐπιλαβόμενος αὐτὸν ἤγαγεν πρὸς τοὺς ἀποστόλους, καὶ διηγῆσατο αὐτοῖς πῶς ἐν τῇ ὁδῷ εἶδεν τὸν κύριον καὶ ὅτι ἐλάλησεν αὐτῷ, καὶ πῶς ἐν 28 Δαμασκῷ ἐπαρρησιάσατο ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ. καὶ ἦν μετ' αὐτῶν εἰσπορευόμενος καὶ ἐκπορευόμενος εἰς Ἱερου- 29 σαλὴμ, παρρησιαζόμενος ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου, ἐλάλει τε καὶ συνεζήτει πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς· οἱ δὲ ἐπεχείρουν 30 ἀνελεῖν αὐτόν. ἐπιγνόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ κατήγαγον αὐτὸν εἰς Καισαρίαν καὶ ἐξαπέστειλαν αὐτὸν εἰς Ταρσόν.

31 Η ΜΕΝ ΟΥΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας καὶ Γαλιλαίας καὶ Σαμαρίας εἶχεν εἰρήνην οἰκοδομουμένην, καὶ πορευομένη τῷ φόβῳ τοῦ κυρίου καὶ τῇ παρακλήσει τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐπληθύνετο.

32 Ἐγένετο δὲ Πέτρον διερχόμενον διὰ πάντων κατελθεῖν καὶ πρὸς τοὺς ἁγίους τοὺς κατοικοῦντας Λύδδα. 33 εὔρεν δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπόν τινα ὀνόματι Αἰνέαν ἐξ ἐτῶν ὀκτῶ

κατακείμενον ἐπὶ κραβάττου, ὃς ἦν παραλελυμένος. καὶ 34
εἶπεν αὐτῷ ὁ Πέτρος Αἰνέα, ἰάταί σε Ἰησοῦς Χριστός·
ἀνάστηθι καὶ στρώσον σεαυτῷ· καὶ εὐθέως ἀνέστη. καὶ 35
εἶδαν αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες Λύδδα καὶ τὸν Σαρῶνα,
οἵτινες ἐπέστρεψαν ἐπὶ τὸν κύριον.

Ἐν Ἰόππῃ δέ τις ἦν μαθήτρια ὀνόματι Ταβειθά, ἣ 36
διερμηνευομένη λέγεται Δορκάς· αὕτη ἦν πλήρης ἔργων
ἀγαθῶν καὶ ἐλεημοσυνῶν ὧν ἐποίει. ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς 37
ἡμέραις ἐκείναις ἀσθενήσασαν αὐτὴν ἀποθανεῖν· λούσαντες
δὲ ἔθηκαν[†] ἐν ὑπερώῳ. ἐγγὺς δὲ οὔσης Λύδδας τῇ Ἰόππῃ 38
οἱ μαθηταὶ ἀκούσαντες ὅτι Πέτρος ἐστὶν ἐν αὐτῇ ἀπέστει-
λαν δύο ἄνδρας πρὸς αὐτὸν παρακαλοῦντες Μὴ ὀκνήσης
διελθεῖν ἕως ἡμῶν· ἀναστὰς δὲ Πέτρος συνήλθεν αὐτοῖς· 39
ὃν παραγενόμενον ἀνῆγαγον εἰς τὸ ὑπερῶον, καὶ παρέστη-
σαν αὐτῷ πᾶσαι αἱ χῆραι κλαίουσαι καὶ ἐπιδεικνύμεναι
χιτῶνας καὶ ἱμάτια ὅσα ἐποίει μετ' αὐτῶν οὔσα ἡ Δορκάς.
ἐκβαλὼν δὲ ἔξω πάντας ὁ Πέτρος καὶ θεὶς τὰ γόνατα 40
προσηύξατο, καὶ ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα εἶπεν Ταβειθά,
ἀνάστηθι. ἡ δὲ ἤνοιξεν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς, καὶ ἰδοῦσα
τὸν Πέτρον ἀνεκάθισεν. δούς δὲ αὐτῇ χεῖρα ἀνέστησεν 41
αὐτήν, φωνήσας δὲ τοὺς ἁγίους καὶ τὰς χήρας παρέστησεν
αὐτὴν ζῶσαν. γνωστὸν δὲ ἐγένετο καθ' ὅλης Ἰόππης, καὶ 42
ἐπίστευσαν πολλοὶ ἐπὶ τὸν κύριον. Ἐγένετο δὲ ἡμέρας 43
ικανὰς μέναι ἐν Ἰόππῃ παρά τινι Σίμωνι βυρσεῖ.

Ἀνὴρ δὲ τις ἐν Καισαρίᾳ ὀνόματι Κορνήλιος, ἑκατον- 1
τάρχης ἐκ σπείρης τῆς καλουμένης Ἰταλικῆς, εὐσεβὴς καὶ 2
φοβούμενος τὸν θεὸν σὺν παντὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ποιῶν ἐλεη-
μοσύνας πολλὰς τῷ λαῷ καὶ δεόμενος τοῦ θεοῦ διὰ παντός,
εἶδεν ἐν ὁράματι φανερώς ὥσει περὶ ὧραν ἐνάτην τῆς ἡμέ- 3
ρας ἄγγελον τοῦ θεοῦ εἰσελθόντα πρὸς αὐτὸν καὶ εἰπόντα
αὐτῷ Κορνήλιε. ὁ δὲ ἀτενίσας αὐτῷ καὶ ἔμφοβος γενό- 4
μενος εἶπεν Τί ἐστίν, κύριε; εἶπεν δὲ αὐτῷ Αἰ προσευ-

χαί σου καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου ἀνέβησαν εἰς μνημόσυνον
 5 ἔμπροσθεν τοῦ θεοῦ· καὶ νῦν πέμψον ἄνδρας εἰς Ἰόππην
 6 καὶ μετὰπεμψαι Σίμωνά τινα ὃς ἐπικαλεῖται Πέτρος· οὗτος
 7 ξενίζεται παρά τινι Σίμωνι βυρσεῖ, ᾧ ἐστὶν οἰκία παρά θά-
 8 λασσαν. ὡς δὲ ἀπῆλθεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν αὐτῷ, φωνήσας
 9 αὐτοὺς εἰς τὴν Ἰόππην. Τῇ δὲ ἐπαύριον ὁδοι-
 πορούντων ἐκείνων καὶ τῇ πόλει ἐγγιζόντων ἀνέβη Πέτρος
 10 ἐπὶ τὸ δῶμα προσεύξασθαι περὶ ὥραν ἕκτην. ἐγένετο δὲ
 11 πρόσπεινος καὶ ἤθελεν γεύσασθαι· παρασκευαζόντων δὲ
 12 αὐτῶν ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν ἑκστασις, καὶ θεωρεῖ τὸν οὐρανὸν
 13 ἀνεφγμένον καὶ καταβαῖνον σκεῦός τι ὡς ὀθύνην μεγάλην
 14 τέσσαρσιν ἀρχαῖς καθέμενον ἐπὶ τῆς γῆς, ἐν ᾧ ὑπῆρχεν
 15 πάντα τὰ τετράποδα καὶ ἔρπετὰ τῆς γῆς καὶ πετεινὰ τοῦ
 16 οὐρανοῦ. καὶ ἐγένετο φωνὴ πρὸς αὐτόν Ἀναστάς, Πέτρε,
 17 σκεῦος εἰς τὸν οὐρανόν. Ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν Μηδαμῶς, κύριε, ὅτι
 18 οὐδέποτε ἔφαγον πᾶν κοινὸν καὶ ἀκάθαρτον. καὶ φωνὴ
 19 πάλιν ἐκ δευτέρου πρὸς αὐτόν Ἄ ὁ θεὸς ἐκαθάρισεν σὺ μὴ
 20 κοῖνου. τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρίς, καὶ εὐθὺς ἀνελήμφθη τὸ
 21 σκεῦος εἰς τὸν οὐρανόν. Ὡς δὲ ἐν ἑαυτῷ διη-
 πόρει ὁ Πέτρος τί ἂν εἶη τὸ ὄραμα ὃ εἶδεν, ἰδοὺ οἱ ἄνδρες
 22 οἱ ἀπεσταλμένοι ὑπὸ τοῦ Κορνηλίου διερωτήσαντες τὴν
 οἰκίαν τοῦ Σίμωνος ἐπέστησαν ἐπὶ τὸν πυλῶνα, καὶ φωνή-
 σαντες ἑπύθοντο· εἰ Σίμων ὁ ἐπικαλούμενος Πέτρος ἐν-
 θάδε ξενίζεται. Τοῦ δὲ Πέτρου διενθυμουμένου περὶ τοῦ
 ὁράματος εἶπεν τὸ πνεῦμα Ἱδοὺ ἄνδρες ἴδοὺ ἑστέ ἐσε-
 20 ἄλλα ἀναστὰς κατὰβηθι καὶ πορεύου σὺν αὐτοῖς μηδὲν
 21 διακρινόμενος, ὅτι ἐγὼ ἀπέσταλκα αὐτούς. καταβὰς δὲ Πέ-
 τρος πρὸς τοὺς ἄνδρας εἶπεν Ἱδοὺ ἐγὼ εἰμι ὃν ζητεῖτε· τίς
 22 ἡ αἰτία δι' ἣν πάρεστε; οἱ δὲ εἶπαν Κορνήλιος ἑκατον-
 τάρχης, ἀνὴρ δίκαιος καὶ φοβούμενος τὸν θεὸν μαρτυρού-
 μένός τε ὑπὸ ὄλου τοῦ ἔθνους τῶν Ἰουδαίων, ἐχρηματίσθη

ὑπὸ ἀγγέλου αἰγίου μεταπέμψασθαί σε εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ
 καὶ ἀκοῦσαι ῥήματα παρὰ σοῦ. εἰσκαλεσάμενος οὖν αὐτοὺς 23
 ἐξένισεν. Τῇ δὲ ἐπαύριον ἀναστὰς ἐξῆλθεν σὺν
 αὐτοῖς, καὶ τινες τῶν ἀδελφῶν τῶν ἀπὸ Ἰόππης συνῆλ-
 θαν αὐτῷ. τῇ δὲ ἐπαύριον εἰσῆλθεν εἰς τὴν Καισαρίαν· 24
 ὁ δὲ Κορνήλιος ἦν προσδοκῶν αὐτοὺς συνκαλεσάμενος τοὺς
 συγγενεῖς αὐτοῦ καὶ τοὺς ἀναγκαίους φίλους. Ὡς δὲ ἐγέ- 25
 νετο τοῦ εἰσελθεῖν τὸν Πέτρον, συναντήσας αὐτῷ ὁ Κορ-
 νήλιος πεσὼν ἐπὶ τοὺς πόδας προσεκύνησεν. ὁ δὲ Πέτρος 26
 ἤγειρεν αὐτὸν λέγων Ἀνάστηθι· καὶ ἐγὼ αὐτὸς ἄνθρωπος
 εἰμι. καὶ συνομιλῶν αὐτῷ εἰσῆλθεν, καὶ εὗρίσκει συνελη- 27
 λυθότας πολλούς, ἔφη τε πρὸς αὐτούς Ὑμεῖς ἐπίστασθε 28
 ὡς ἀθέμιτόν ἐστιν ἀνδρὶ Ἰουδαίῳ κολλᾶσθαι ἢ προσέρχε-
 σθαι ἑλλοφύλῳ· καὶ μοι ὁ θεὸς ἔδειξεν μηδένα κοινὸν ἢ
 ἀκάθαρτον λέγειν ἄνθρωπον· διὸ καὶ ἀναντιρῆτως ἦλθον 29
 μεταπεμφθεῖς. πυνθάνομαι οὖν τίνι λόγῳ μετεπέμψασθέ
 με. καὶ ὁ Κορνήλιος ἔφη Ἀπὸ τετάρτης ἡμέρας μέχρι 30
 ταύτης τῆς ὥρας ἤμην τὴν ἐνάτην προσευχόμενος ἐν τῷ
 οἴκῳ μου, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἔστη ἐνώπιόν μου ἐν ἐσθῇτι λαμ-
 πρᾷ καὶ φησι Κορνήλιε, εἰσηκούσθη σου ἡ προσευχή καὶ 31
 αἱ ἐλεημοσύναι σου ἐμνήσθησαν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ· πέμψον 32
 οὖν εἰς Ἰόππην καὶ μετακάλεσαι Σίμωνα ὃς ἐπικαλεῖται
 Πέτρος· οὗτος ξενίζεται ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος βυρσέως παρὰ
 θάλασσαν. ἐξαυτῆς οὖν ἔπεμψα πρὸς σέ, σύ τε καλῶς 33
 ἐποίησας παραγενόμενος. νῦν οὖν πάντες ἡμεῖς ἐνώπιον
 τοῦ θεοῦ πάρεσμεν ἀκοῦσαι πάντα τὰ προστεταγμένα
 σοι ὑπὸ τοῦ κυρίου. ἀνοίξας δὲ Πέτρος τὸ στόμα εἶπεν 34
 Ἐπ' ἀληθείας καταλαμβάνομαι ὅτι οὐκ ἔστιν προσωπο-
 λιμπτης ὁ θεός, ἀλλ' ἐν παντὶ ἔθνει ὁ φοβούμενος αὐ- 35
 τὸν καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην δεκτὸς αὐτῷ ἐστίν. τὸν 36
 λόγον ἄπεστείλεν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐξαγγελιζόμενος
 εἰρήνην διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· οὗτός ἐστιν πάντων κύριος.
 ὑμεῖς οἴδατε τὸ γενόμενον ῥήμα καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας, 37

ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας μετὰ τὸ βάπτισμα ὃ ἐκήρυ-
 38 ξεν Ἰωάννης, Ἰησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζαρέθ, ὡς ἔχρισεν αὐτὸν
 ὁ θεὸς πνεύματι ἁγίῳ καὶ δυνάμει, ὃς διήλθεν εὐεργετῶν
 καὶ ἰώμενος πάντας τοὺς καταδυναστευομένους ὑπὸ τοῦ
 39 διαβόλου, ὅτι ὁ θεὸς ἦν μετ' αὐτοῦ· καὶ ἡμεῖς μάρτυρες
 πάντων ὧν ἐποίησεν ἐν τε τῇ χώρᾳ τῶν Ἰουδαίων καὶ
 Ἱερουσαλὴμ· ὃν καὶ ἀνεῖλαν κρεμάσαντες ἐπὶ ζύλου.
 40 τοῦτον ὁ θεὸς ἤγειρεν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ καὶ ἔδωκεν αὐτὸν
 41 ἐμφανῆ γενέσθαι, οὐ παντὶ τῷ λαῷ ἀλλὰ μάρτυσι τοῖς
 προκεχειροτονημένοις ὑπὸ τοῦ θεοῦ, ἡμῖν, οἵτινες συνεφά-
 γομεν καὶ συνεπίομεν αὐτῷ μετὰ τὸ ἀναστῆναι αὐτὸν ἐκ
 42 νεκρῶν· καὶ παρήγγειλεν ἡμῖν κηρύξαι τῷ λαῷ καὶ δια-
 μαρτύρασθαι ὅτι οὗτός ἐστιν ἰρισμένος ὑπὸ τοῦ θεοῦ
 43 κριτῆς ζώντων καὶ νεκρῶν. τούτῳ πάντες οἱ προφῆται
 μαρτυροῦσιν, ἄφεισιν ἁμαρτιῶν λαβεῖν διὰ τοῦ ὀνόματος
 44 αὐτοῦ πάντα τὸν πιστεύοντα εἰς αὐτόν.

Ἐτι
 λαλοῦντος τοῦ Πέτρου τὰ ῥήματα ταῦτα ἐπέπεσε τὸ πνεῦμα
 45 τὸ ἅγιον ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας τὸν λόγον. καὶ
 ἐξέστησαν οἱ ἐκ περιτομῆς πιστοὶ οἱ⁷ συνῆλθαν τῷ Πέτρῳ,
 ὅτι καὶ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἡ δωρεὰ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου ἐκκέ-
 46 χυται· ἡκουον γὰρ αὐτῶν λαλούντων γλώσσαις καὶ μεγα-
 47 λυνόντων τὸν θεόν. τότε ἀπεκρίθη Πέτρος Μήτι τὸ ὕδωρ
 δύναται κωλύσαι τις τοῦ μὴ βαπτισθῆναι τούτους οἵτινες
 48 τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔλαβον ὡς καὶ ἡμεῖς; προσέταξεν
 δὲ αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ βαπτισθῆναι.
 τότε ἠρώτησαν αὐτὸν ἐπιμεῖναι ἡμέρας τινάς.

Ἦκουσαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ οἱ ὄντες κατὰ
 τὴν Ἰουδαίαν ὅτι καὶ τὰ ἔθνη ἐδέξαντο τὸν λόγον τοῦ θεοῦ.
 2 Ὅτε δὲ ἀνέβη Πέτρος εἰς Ἱερουσαλὴμ, διεκρίνοντο πρὸς
 3 αὐτὸν οἱ ἐκ περιτομῆς λέγοντες ὅτι εἰσῆλθεν πρὸς ἄνδρας
 4 ἀκροβυστίαν ἔχοντας καὶ συνέφαγεν¹ αὐτοῖς. ἀρξάμενος
 5 δὲ Πέτρος ἐξετίθετο αὐτοῖς καθεξῆς λέγων Ἐγὼ ἡμῖν ἐν
 πόλει Ἰόππῃ προσευχόμενος καὶ εἶδον ἐν ἐκστάσει ὄραμα,

καταβαίνον σκευός τι ὡς ὁθόνην μεγάλην τέσσαρσιν ἀρχαῖς
καθιεμένην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἦλθεν ἄχρι ἐμοῦ· εἰς ἣν ο
ἀτενίσας κατενόουν καὶ εἶδον τὰ τετράποδα τῆς γῆς καὶ
τὰ θηρία καὶ τὰ ἔρπετα καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ· ἤκουσα 7
δὲ καὶ φωνῆς λεγούσης μοι Ἀναστάς, Πέτρε, θύσον καὶ
φάγε. εἶπον δέ Μηδαμῶς, κύριε, ὅτι κοινὸν ἡ ἀκάθαρτον 8
νυδέποτε εἰσῆλθεν εἰς τὸ στόμα μου. ἀπεκρίθη δὲ ἑκ δευ- 9
τέρου φωνῇ ἑκ τοῦ οὐρανοῦ Ὁ θεὸς ἐκαθάρισεν σὺ μὴ
κοίνου. τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρίς, καὶ ἀνεσπιάσθη πάλιν 10
ἅπαντα εἰς τὸν οὐρανόν. καὶ ἰδοὺ ἐξαυτῆς τρεῖς ἄνδρες 11
ἐπέστησαν ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἐν ᾗ ἦμεν, ἀπεσταλμένοι ἀπὸ
Καισαρίας πρὸς με. εἶπεν δὲ τὸ πνεῦμά μοι συνελθεῖν 12
αὐτοῖς μηδὲν διακρίναντα. ἦλθον δὲ σὺν ἐμοὶ καὶ οἱ ἕξ
ἀδελφοὶ οὗτοι, καὶ εἰσῆλθομεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀνδρός.
ἀπήγγειλεν δὲ ἡμῖν πῶς εἶδεν τὸν ἄγγελον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ 13
σταθέντα καὶ εἰπόντα Ἀπόστειλον εἰς Ἰόππην καὶ μετά-
πεμψαι Σίμωνα τὸν ἐπικαλούμενον Πέτρον, ὃς λαλήσει 14
ῥήματα πρὸς σέ ἐν οἷς σωθήσῃ σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου.
ἐν δὲ τῷ ἄρξασθαί με λαλεῖν ἐπέπεσεν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον 15
ἐπ' αὐτοὺς ὥσπερ καὶ ἐφ' ἡμᾶς ἐν ἀρχῇ. ἐμνήσθην δὲ τοῦ 16
ῥήματος τοῦ κυρίου ὡς ἔλεγεν Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν
ὑδατι ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν πνεύματι ἁγίῳ. εἰ οὖν 17
τὴν ἴσῃν δωρεὰν ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς ὡς καὶ ἡμῖν πιστεύ-
σασιν ἐπὶ τὸν κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἐγὼ τίς ἤμην δυνατὸς
κωλύσαι τὸν θεόν; ἀκούσαντες δὲ ταῦτα ἡσύχασαν καὶ 18
ἐδόξασαν τὸν θεὸν λέγοντες Ἄρα καὶ τοῖς ἔθνεσιν ὁ θεὸς
τὴν μετάνοιαν εἰς ζωὴν ἔδωκεν.

Οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες ἀπὸ τῆς θλίψεως τῆς γενομέ- 19
νης ἐπὶ Στεφάνῳ διῆλθον ἕως Φοινίκης καὶ Κύπρου καὶ
Ἀντιοχείας, μηδεὺν λαλοῦντες τὸν λόγον εἰ μὴ μόνον Ἰου-
δαίοις. Ἦσαν δέ τινες ἐξ αὐτῶν ἄνδρες Κύπριοι καὶ 20
Κυρηναῖοι, οἵτινες ἐλθόντες εἰς Ἀντιόχειαν ἐλάλουν καὶ

πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς, εὐαγγελιζόμενοι τὸν κύριον Ἰησοῦν.
 21 καὶ ἦν χεὶρ Κυρίου μετ' αὐτῶν, πολὺς τε ἀριθμὸς ὁ πιστεύ-
 22 σας ἐπέστρεψεν ἐπὶ τὸν κύριον. Ἠκούσθη δὲ ὁ λόγος εἰς
 τὰ ὦτα τῆς ἐκκλησίας τῆς οὔσης ἐν Ἱερουσαλὴμ περὶ
 23 αὐτῶν, καὶ ἐξαπέστειλαν Βαρνάβαν ἕως Ἀντιοχείας· ὃς
 παραγενόμενος καὶ ἰδὼν τὴν χάριν τὴν τοῦ θεοῦ ἐχάρη
 καὶ παρεκάλει πάντας τῇ προθέσει τῆς καρδίας προσμένειν
 24 [ἐν] τῷ κυρίῳ, ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πλήρης πνεύμα-
 τος ἁγίου καὶ πίστεως. καὶ προστετέθη ὄχλος ἱκανὸς τῷ
 25 κυρίῳ. ἐξῆλθεν δὲ εἰς Ταρσὸν ἀναζητῆσαι Σαῦλον, καὶ
 26 εὗρὼν ἤγαγεν εἰς Ἀντιόχειαν. ἐγένετο δὲ αὐτοῖς καὶ ἐνι-
 αυτὸν ὄλον συναχθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ διδάξαι ὄχλον
 ἱκανόν, χρηματίζειν τε πρῶτως ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθητὰς
 Χριστιανούς.

27 ΕΝ ΤΑΥΤΑΙΣ ΔΕ ΤΑΙΣ ΗΜΕΡΑΙΣ κατήλθον ἀπὸ
 28 Ἱεροσολύμων προφῆται εἰς Ἀντιόχειαν· ἀναστὰς δὲ εἰς ἐξ
 αὐτῶν ὀνόματι Ἀγαθος ἔσήμαιεν ἡ διὰ τοῦ πνεύματος λιμὸν
 μεγάλην μέλλειν ἔσεσθαι ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην· ἥτις
 29 ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου. τῶν δὲ μαθητῶν καθὼς εὐπορεῖτο τις
 ὥρισαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν
 30 ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς· ὃ καὶ ἐποίησαν ἀποστείλαντες
 πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Σαῦλου.
 1 Κατ' ἐκείνον δὲ τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ βασι-
 λεὺς τὰς χεῖρας κακῶσαί τινας τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλη-
 2 σίας. ἀνείλεν δὲ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου μαχαίρη.
 3 ἰδὼν δὲ ὅτι ἀρεστόν ἐστιν τοῖς Ἰουδαίοις προσέθετο συλ-
 λαβεῖν καὶ Πέτρον, (ᾗσαν δὲ ἡμέραι τῶν ἀζύμων,
 4 ὃν καὶ πιάσας ἔθετο εἰς φυλακὴν, παραδούς τέσσαρσιν
 τετραδίοις στρατιωτῶν φυλάσσειν αὐτόν, βουλόμενος μετὰ
 5 τὸ πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτὸν τῷ λαῷ. ὁ μὲν οὖν Πέτρος

ἐτηρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ· προσευχή δὲ ἦν ἐκτενῶς γινομένη ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν θεὸν περὶ αὐτοῦ. Ὅτε δὲ ἤμελλεν ἁρπάζειν αὐτὸν ὁ Ἡρώδης, τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦν ὁ Πέτρος κοιμώμενος μεταξὺ δύο στρατιωτῶν δεδεμένος ἀλύσει· οἱ δὲ φύλακες τε πρὸ τῆς θύρας ἐτήρουν τὴν φυλακὴν. καὶ ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη, καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι· πατάξας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου ἤγειρεν αὐτὸν λέγων Ἀνάστα ἐν τάχει· καὶ ἐξέπεσαν αὐτοῦ αἱ ἀλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν. εἶπεν δὲ ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτόν Ζῶσαι καὶ ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά σου· ἐποίησεν δὲ οὕτως. καὶ λέγει αὐτῷ Περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν σου καὶ ἀκολούθει μοι· καὶ ἐξελθὼν ἠκολούθει, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι ἀληθὲς ἐστὶν τὸ γινόμενον διὰ τοῦ ἀγγέλου, ἐδόκει δὲ ὄραμα βλέπειν. διελθόντες δὲ πρῶτην φυλακὴν καὶ δευτέραν ἦλθαν ἐπὶ τὴν πύλην τὴν σιδηρᾶν τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν, ἣτις αὐτομάτῃ ἡνοίγη αὐτοῖς, καὶ ἐξελθόντες προῆλθον ῥύμην μίαν, καὶ εὐθέως ἀπέστη ὁ ἄγγελος ἀπ' αὐτοῦ. καὶ ὁ Πέτρος ἐν ἑαυτῷ γενόμενος εἶπεν Νῦν οἶδα ἀληθῶς ὅτι ἐξαπέστειλεν ὁ κύριος τὸν ἄγγελον αὐτοῦ καὶ ἐξείλατό με ἐκ χειρὸς Ἡρώδου καὶ πάσης τῆς προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων. συνιδὼν τε ἦλθεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν τῆς Μαρίας τῆς μητρὸς Ἰωάννου τοῦ ἐπικαλουμένου Μάρκου, οὗ ἦσαν ἱκανοὶ συνηθροισμένοι καὶ προσευχόμενοι. κρούσαντος δὲ αὐτοῦ τὴν θύραν τοῦ πυλῶνος προσῆλθε παῖδίσκη ὑπακοῦσαι ὀνόματι Ῥόδη, καὶ ἐπιγνοῦσα τὴν φωνὴν τοῦ Πέτρου ἀπὸ τῆς χαρᾶς οὐκ ᾔνοιξεν τὸν πυλῶνα, εἰσδραμοῦσα δὲ ἀπήγγειλεν ἐστάναι τὸν Πέτρον πρὸ τοῦ πυλῶνος. οἱ δὲ πρὸς αὐτὴν εἶπαν Μαίνη. ἡ δὲ δισχυρίζετο οὕτως ἔχειν. οἱ δὲ ἔλεγον Ὁ ἄγγελός ἐστιν αὐτοῦ. ὁ δὲ Πέτρος ἐπέμενε κρούων· ἀνοίξαντες δὲ εἶδαν αὐτὸν καὶ ἐξέστησαν. κατασείσας δὲ αὐτοῖς τῇ χειρὶ σιγᾶν διηγήσατο αὐτοῖς πῶς ὁ κύριος αὐτὸν ἐξήγαγεν ἐκ τῆς φυλακῆς, εἰπὲν τε Ἀπαγγεῖλατε Ἰακώβῳ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ταῦτα.

- 18 καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἕτερον τρόπον. Γενομένης δὲ ἡμέρας ἦν τάραχος οὐκ ὀλίγος ἐν τοῖς στρατιώταις, τί ἄρα ὁ
 19 Πέτρος ἐγένετο. Ἑρῳδῆς δὲ ἐπιζητήσας αὐτὸν καὶ μὴ εὐρὼν ἀνακρίνας τοὺς φύλακας ἐκέλευσεν ἀπαχθῆναι, καὶ κατελθὼν
 20 ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας εἰς Καισαρίαν διέτριβεν. ³ Ἦν δὲ θυμομαχῶν Τυρίοις καὶ Σιδωνίοις· ὁμοθυμαδὸν δὲ παρῆσαν πρὸς αὐτόν, καὶ πείσαντες Βλάστον τὸν ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος τοῦ βασιλέως ἡτοῦντο εἰρήνην διὰ τὸ τρέφεσθαι
 21 αὐτῶν τὴν χώραν ἀπὸ τῆς βασιλικῆς. τακτῇ δὲ ἡμέρᾳ [ὅ] Ἑρῳδῆς ἐνδυσάμενος ἐσθῆτα βασιλικὴν καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος ἐδημηγόρει πρὸς αὐτούς· ὁ δὲ δῆμος ἐπεφώνει
 22 Θεοῦ φωνὴ καὶ οὐκ ἀνθρώπου. παραχρῆμα δὲ ἐπάταξεν αὐτὸν ἄγγελος Κυρίου ἀνθ' ὧν οὐκ ἔδωκεν τὴν δόξαν τῷ θεῷ,
 24 καὶ γενόμενος σκωληκόβρωτος ἐξέψυξεν. Ὁ δὲ λόγος τοῦ κυρίου ἤξανε καὶ ἐπληθύνετο.
 25 Βαρνάβας δὲ καὶ Σαῦλος ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ πληρώσαντες τὴν διακονίαν, συναρμαλαβόντες Ἰωάννην τὸν ἐπικληθέντα Μάρκον,

- 1 Ἦσαν δὲ ἐν Ἀντιοχείᾳ κατὰ τὴν οὖσαν ἐκκλησίαν προφῆται καὶ διδάσκαλοι ὃ τε Βαρνάβας καὶ Συμεὼν ὁ καλούμενος Νίγερ, καὶ Λούκιος ὁ Κυρηναῖος, Μαναῆν τε Ἑρῳδοῦ
 2 τοῦ τετραάρχου σύντροφος καὶ Σαῦλος. Λειτουργούντων δὲ αὐτῶν τῷ κυρίῳ καὶ νηστεούντων εἶπεν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον Ἀφορίσατε δὴ μοι τὸν Βαρνάβαν καὶ Σαῦλον εἰς τὸ
 3 ἔργον ὃ προσκέκλημαι αὐτούς. τότε νηστεύσαντες καὶ προσευξάμενοι καὶ ἐπιθέντες τὰς χεῖρας αὐτοῖς ἀπέλυσαν.
 4 Αὐτοὶ μὲν οὖν ἐκπεμφθέντες ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος κατήλθον εἰς Σελευκίαν, ἐκεῖθεν τε ἀπέπλευσαν εἰς Κύπρον,
 5 καὶ γενόμενοι ἐν Σαλαμῖνι κατήγγελλον τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῶν Ἰουδαίων· εἶχον δὲ καὶ Ἰωάννην ὑπηρέτην.
 6 Διελθόντες δὲ ὅλην τὴν νῆσον ἄχρι Πάφου εὗρον ἄνδρα τινὰ μάγον ψευδοπροφήτην Ἰου-

δαῖον ᾧ ὄνομα Βαριησοῦς, ὃς ἦν σὺν τῷ ἀνθυπάτῳ Σεργίῳ 7
 Παύλῳ, ἀνδρὶ συνετῷ. οὗτος προσκαλεσάμενος Βαρνάβαν
 καὶ Σαῦλον ἐπεζήτησεν ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ. ἀν- 8
 θίστατο δὲ αὐτοῖς Ἑλύμας ὁ μάγος, οὕτως γὰρ μεθερμη-
 νεύεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ζητῶν διαστρέψαι τὸν ἀνθύπατον
 ἀπὸ τῆς πίστεως. Σαῦλος δέ, ὁ καὶ Παῦλος, πλησθεὶς 9
 πνεύματος ἁγίου ἀτενίσας εἰς αὐτὸν εἶπεν Ὁ πλήρης παν- 10
 τὸς δόλου καὶ πάσης ῥαδιουργίας, υἱὲ διαβόλου, ἐχθρὲ
 πάσης δικαιοσύνης, οὐ παύσῃ διαστρέφων τὰς ὁδοὺς τοῦ
 κυρίου τὰς εὐθείας; καὶ νῦν ἰδοὺ χεὶρ Κυρίου ἐπὶ σέ, καὶ 11
 ἔσῃ τυφλὸς μὴ βλέπων τὸν ἥλιον ἄχρι καιροῦ. Ἐπα-
 χρήμα δὲ ἔπεσεν ἐπ' αὐτὸν ἄχλὺς καὶ σκότος, καὶ περιάγων
 ἐζήτει χειραγωγούς. τότε ἰδὼν ὁ ἀνθύπατος τὸ γεγονός ἐπί- 12
 στενυσεν ἐκπληττόμενος ἐπὶ τῇ διδαχῇ τοῦ κυρίου.

Ἀναχθέντες δὲ ἀπὸ τῆς Πάφου οἱ περὶ Παῦλον ἦλθον 13
 εἰς Πέργην τῆς Παμφυλίας. Ἰωάννης δὲ ἀποχωρήσας
 ἀπ' αὐτῶν ὑπέστρεψεν εἰς Ἱεροσόλυμα. Αὐτοὶ δὲ διελ- 14
 θόντες ἀπὸ τῆς Πέργης παρεγένοντο εἰς Ἀντιόχειαν τὴν
 Πισιδίαν, καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν συναγωγὴν τῇ ἡμέρᾳ τῶν
 σαββάτων ἐκάθισαν. μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ νόμου 15
 καὶ τῶν προφητῶν ἀπέστειλαν οἱ ἀρχισυνάγωγοι πρὸς αὐ-
 τοὺς λέγοντες Ἄνδρες ἀδελφοί, εἴ τις ἔστιν ἐν ὑμῖν λόγος
 παρακλήσεως πρὸς τὸν λαόν, λέγετε. ἀναστὰς δὲ Παῦλος 16
 καὶ κατασείσας τῇ χειρὶ εἶπεν Ἄνδρες Ἰσραηλεῖται καὶ οἱ
 φοβούμενοι τὸν θεόν, ἀκούσατε. Ὁ θεὸς τοῦ λαοῦ τούτου 17
 Ἰσραὴλ ἐξελέξατο τοὺς πατέρας ἡμῶν, καὶ τὸν λαὸν ὕψωσεν
 ἐν τῇ παροικίᾳ ἐν γῇ Αἰγύπτου, καὶ μετὰ βραχίονος
 ὑψηλοῦ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ὡς τεσσαερακον- 18
 ταετὴ χρόνον ἐτροποφόρησεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ,
 καθελὼν ἔθνη ἑπτὰ ἐν γῇ Χαναὰν κατεκληρο- 19
 νόμησεν τὴν γῆν αὐτῶν ὡς ἔτεσι τετρακοσίοις καὶ πεντή- 20
 κοντα. καὶ μετὰ ταῦτα ἔδωκεν κριτὰς ἕως Σαμουὴλ προ-
 φήτου. καὶ ἐκείθεν ᾔτησαντο βασιλεία, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς 21

ὁ θεὸς τὸν Σαοὺλ υἱὸν Κεῖς, ἄνδρα ἐκ φυλῆς Βενιαμείν, ἔτη
 22 τεσσεράκοντα· καὶ μεταστήσας αὐτὸν ἤγειρεν τὸν Δαυεῖδ
 αὐτοῖς εἰς βασιλέα, ᾧ καὶ εἶπεν μαρτυρήσας Εἴρων
 Δαυεῖδ τὸν τοῦ Ἰεσσαί, [ἄνδρα] κατὰ τὴν καρδίαν μου,
 23 ὃς ποιήσει πάντα τὰ θελήματά μου. τούτου ὁ θεὸς ἀπὸ
 τοῦ σπέρματος κατ' ἐπαγγελίαν ἤγαγεν τῷ Ἰσραὴλ σωτῆρα
 24 Ἰησοῦν, προκηρύξας Ἰωάνου πρὸ προσώπου τῆς εἰσόδου
 25 αὐτοῦ βάπτισμα μετανοίας παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραὴλ. ὥς δὲ
 ἐπλήρου Ἰωάνης τὸν δρόμον, ἔλεγεν Τί ἐμὲ ὑπονοεῖτε
 «εἶναι; οὐκ» εἰμὶ ἐγώ· ἀλλ' ἰδοὺ ἔρχεται μετ' ἐμὲ οὗ οὐκ εἰμὶ
 26 ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι. Ἄνδρες ἀδελφοί, υἱοὶ
 γένους Ἀβραάμ καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν θεόν, ἡμῖν
 27 ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἐξαπεστάλη. οἱ γὰρ κατοι-
 κούντες ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν τοῦτον
 ἀγνοήσαντες καὶ τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν τὰς κατὰ πᾶν
 28 σάββατον ἀναγινωσκομένας κρίναντες ἐπλήρωσαν, καὶ
 μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὐρόντες ᾤκησαντο Πειλάτον
 29 ἀναιρεθῆναι αὐτόν· ὥς δὲ ἐτέλεσαν πάντα τὰ «περὶ αὐτοῦ
 γεγραμμένα», καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου ἔθηκαν εἰς μνη-
 30 μείον. ὁ δὲ θεὸς ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· ὃς ὥφθη ἐπὶ
 31 ἡμέρας πλείους τοῖς συναναβάσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας
 εἰς Ἱερουσαλὴμ, οἵτινες [νῦν] εἰσὶ μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν
 32 λαόν. καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς
 33 πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην ὅτι ταύτην ὁ θεὸς ἐκπεπλή-
 ρωκεν τοῖς τέκνοις ἡμῶν ἠναστήσας Ἰησοῦν, ὥς καὶ ἐν τῷ
 ψαλμῷ γέγραπται τῷ δευτέρῳ Υἱός μου εἶ ὁ κύριός, ἐγὼ
 34 σήμερον γεγέννηκά σε. ὅτι δὲ ἀνέστησεν αὐτὸν ἐκ
 νεκρῶν μηκέτι μέλλοντα ὑποστρέφειν εἰς διαφθοράν, οὗ-
 τως εἶρηκεν ὅτι Δώσω ὑμῖν τὰ ὅσια Δαυεῖδ τὰ πιεστά.
 35 διότι καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει Οὐ δώσεις τὸν ὄσιόν σου
 36 ἰδεῖν διαφθοράν· Δαυεῖδ μὲν γὰρ ἰδίᾳ γενεᾷ ὑπηρετή-
 σας τῇ τοῦ θεοῦ βουλῇ ἐκοιμήθη καὶ προσετέθη πρὸς
 37 τοὺς πατέρας αὐτοῦ καὶ εἶδεν διαφθοράν, ὃν δὲ ὁ θεὸς
 25 εἶναι, οὐκ 28 ᾤκησαν τὸν 29 γεγραμμένα περὶ αὐτοῦ 33 †...†

ἡγειρεν οὐκ εἶδεν διαφθοράν. Γνωστὸν οὖν ἔστω ὑμῖν, 38
 ἄνδρες ἀδελφοί, ὅτι διὰ τούτου ὑμῖν ἄφεσις ἁμαρτιῶν καταγ-
 γέλλεται, καὶ ἀπὸ πάντων ὧν οὐκ ἠδυνήθητε ἐν νόμῳ 39
 Μωυσέως δικαιωθῆναι ἐν τούτῳ πᾶς ὁ πιστεύων δικαιούται.
 βλέπετε οὖν μὴ ἐπέλθῃ τὸ εἰρημένον ἐν τοῖς προφήταις 40
 Ἴδετε, οἱ καταφρονηταί, καὶ θαυμάσατε καὶ ἀφα- 41
 ΝΙΣΘΗΤΕ,

ὅτι ἔργον ἐργάζομαι ἐγὼ ἐν ταῖς ἡμέραις ὧμων,
 ἔργον ὃ οὐ μὴ πιστεύετε ἐάν τις ἐκδιηγῆται
 ὧμῖν.

Ἐξιόντων δὲ αὐτῶν παρεκάλουν εἰς τὸ μεταξὺ σάββατον 42
 λαληθῆναι αὐτοῖς τὰ ῥήματα ταῦτα. Ἐλθείσης δὲ τῆς 43
 συναγωγῆς ἠκολούθησαν πολλοὶ τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν
 σεβομένων προσηλύτων τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβᾳ, οἵτινες
 προσλαλοῦντες αὐτοῖς ἔπειθον αὐτοὺς προσμένειν τῇ χάριτι
 τοῦ θεοῦ. Τῷ δὲ ἔρχομένῳ σαββάτῳ σχε- 44
 δὸν πᾶσα ἡ πόλις συνήχθη ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.
 ἰδόντες δὲ οἱ Ἰουδαῖοι τοὺς ὄχλους ἐπλήσθησαν ζήλου καὶ 45
 ἀντέλεγον τοῖς ὑπὸ Παύλου λαλουμένοις βλασφημοῦντες.
 παρρησιασάμενοί τε ὁ Παῦλος καὶ ὁ Βαρνάβας εἶπαν 46
 Ὑμῖν ἦν ἀναγκαῖον πρῶτον λαληθῆναι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ.
 Ἐπειδὴ ἄπωθεῖσθε αὐτὸν καὶ οὐκ ἀξίους κρίνετε ἑαυτοὺς
 τῆς αἰωνίου ζωῆς, ἰδοὺ στρεφόμεθα εἰς τὰ ἔθνη· οὕτω γὰρ 47
 ἐντέταλται ἡμῖν ὁ κύριος

Τέθεικά σε εἰς φῶς ἐθνῶν

τοῦ εἶναί σε εἰς σωτηρίαν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.
 ἀκούοντα δὲ τὰ ἔθνη ἔχαιρον καὶ ἐδόξαζον τὸν λόγον τοῦ 48
 Θεοῦ, καὶ ἐπίστευσαν ὅσοι ἦσαν τεταγμένοι εἰς ζωὴν
 αἰώνιον· διεφέρετο δὲ ὁ λόγος τοῦ κυρίου δι' ὅλης τῆς 49
 χώρας. οἱ δὲ Ἰουδαῖοι παρώτρυναν τὰς σεβομένας γυναῖ- 50
 κας τὰς εὐσχήμονας καὶ τοὺς πρῶτους τῆς πόλεως καὶ
 ἐπήγειραν διωγμὸν ἐπὶ τὸν Παῦλον καὶ Βαρνάβαν, καὶ
 ἐξέβαλον αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ὀρίων αὐτῶν. οἱ δὲ ἐκτιναξάμε- 51

νοι τὸν κοινορτὸν τῶν ποδῶν ἐπ' αὐτοὺς ἦλθον εἰς Ἰκόνιαν,
 52 οἳ τε μαθηταὶ ἐπληροῦντο χαρᾶς καὶ πνεύματος ἁγίου.

1 Ἐγένετο δὲ ἐν Ἰκονίῳ κατὰ τὸ αὐτὸ εἰσελθεῖν αὐτοὺς
 εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων καὶ λαλῆσαι οὕτως ὥστε
 2 πιστεῦσαι Ἰουδαίων τε καὶ Ἑλλήνων πολὺ πλῆθος. οἱ δὲ
 ἀπειθήσαντες Ἰουδαῖοι ἐπήγειραν καὶ ἐκάκωσαν τὰς ψυχὰς
 3 τῶν ἐθνῶν κατὰ τῶν ἀδελφῶν. ἱκανὸν μὲν οὖν χρόνον
 διέτριψαν παρρησιαζόμενοι ἐπὶ τῷ κυρίῳ τῷ μαρτυροῦντι
 τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, διδόντι σημεῖα καὶ τέρατα
 4 γίνεσθαι διὰ τῶν χειρῶν αὐτῶν. ἐσχίσθη δὲ τὸ πλῆθος
 τῆς πόλεως, καὶ οἱ μὲν ἦσαν σὺν τοῖς Ἰουδαίοις οἱ δὲ σὺν
 5 τοῖς ἀποστόλοις. ὥς δὲ ἐγένετο ὁρμὴ τῶν ἐθνῶν τε καὶ
 Ἰουδαίων σὺν τοῖς ἄρχουσιν αὐτῶν ὑβρίσαι καὶ λιθοβολή-
 6 σαι αὐτούς, συνιδόντες κατέφυγον εἰς τὰς πόλεις τῆς Λυ-
 7 καονίας Λύστραν καὶ Δέρβην καὶ τὴν περίχωρον, κακεῖ
 8 εὐαγγελιζόμενοι ἦσαν.

Καί τις ἀνὴρ ἀδύνατος
 ἐν Λύστροις τοῖς ποσὶν ἐκάθητο, χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς
 9 αὐτοῦ, ὃς οὐδέποτε περιεπάτησεν. οὗτος ἤκουεν τοῦ Παύ-
 λου λαλοῦντος· ὃς ἀτενίσας αὐτῷ καὶ ἰδὼν ὅτι ἔχει πίστιν
 10 τοῦ σωθῆναι εἶπεν μεγάλη φωνῇ Ἀνάστηθι ἐπὶ τοὺς πό-
 11 δας σου ὀρθός· καὶ ἤλατο καὶ περιεπάτει. οἳ τε ὄχλοι
 ἰδόντες ὃ ἐποίησεν Παῦλος ἐπήραν τὴν φωνὴν αὐτῶν Λυ-
 καονιστὶ λέγοντες Οἱ θεοὶ ὁμοιωθέντες ἀνθρώποις κατέ-
 12 βησαν πρὸς ἡμᾶς, ἐκάλουν τε τὸν Βαρνάβαν Δία, τὸν δὲ
 Παῦλον Ἑρμῆν ἐπειδὴ αὐτὸς ἦν ὁ ἡγούμενος τοῦ λόγου.
 13 ὃ τε ἱερεὺς τοῦ Διὸς τοῦ ὕντος πρὸ τῆς πόλεως ταύρους
 καὶ στέμματα ἐπὶ τοὺς πυλῶνας ἐνέγκας σὺν τοῖς ὄχλοις
 14 ἤθελεν θύειν. ἀκούσαντες δὲ οἱ ἀπόστολοι Βαρνάβας καὶ
 Παῦλος, διαρρήξαντες τὰ ἱμάτια ἑαυτῶν ἐξεπήδησαν
 15 εἰς τὸν ὄχλον, κρίζοντες καὶ λέγοντες Ἄνδρες, τί ταῦτα
 ποιεῖτε; καὶ ἡμεῖς ὁμοιοπαθεῖς ἐσμὲν ὑμῖν ἄνθρωποι, εὐαγγε-
 λιζόμενοι ὑμᾶς ἀπὸ τούτων τῶν ματαίων ἐπιστρέφειν ἐπὶ
 θεὸν ζῶντα ὃς ἐποίησεν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν

καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αἰτοῖς· ὃς ἐν ταῖς 16
 παρωχημέναις γενεαῖς ἔλασεν πάντα τὰ ἔθνη πορεύεσθαι
 ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν· καίτοι οὐκ ἀμάρτυρον αὐτὸν ἀφῆκεν 17
 ἀγαθουργῶν, οὐρανόθεν ὑμῖν ὑετοὺς διδοὺς καὶ καιροὺς
 καρποφόρους, ἐμπιπλῶν τροφῆς καὶ εὐφροσύνης τὰς καρ-
 δίας ὑμῶν. καὶ ταῦτα λέγοντες μόλις κατέπαυσαν τοὺς 18
 ὄχλους τοῦ μὴ θύειν αὐτοῖς. Ἐπῆλθαν δὲ ἀπὸ 19
 Ἀντιοχείας καὶ Ἰκονίου Ἰουδαῖοι, καὶ πείσαντες τοὺς ὄχλους
 καὶ λιθάσαντες τὸν Παῦλον ἔσυρον ἔξω τῆς πόλεως, νομί-
 ζοντες αὐτὸν τεθυγκέναι. κυκλωσάντων δὲ τῶν μαθητῶν 20
 αὐτὸν ἀναστὰς εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν. καὶ τῇ ἐπαύριον
 ἐξῆλθεν σὺν τῷ Βαρνάβᾳ εἰς Δέρβην. εὐαγγελισάμενοί 21
 τε τὴν πόλιν ἐκείνην καὶ μαθητεύσαντες ἱκανοὺς ὑπέστρε-
 ψαν εἰς τὴν Λύστραν καὶ εἰς Ἰκόνιον καὶ [εἰς] Ἀντιόχειαν,
 ἐπιστηρίζοντες τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν, παρακαλοῦντες 22
 ἐμμένειν τῇ πίστει καὶ ὅτι διὰ πολλῶν θλίψεων δεῖ ἡμᾶς
 εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. χειροτονήσαντες δὲ 23
 αὐτοῖς κατ' ἐκκλησίαν πρεσβυτέρους προσευξάμενοι μετὰ
 νηστειῶν παρέθετο αὐτοὺς τῷ κυρίῳ εἰς ὃν πεπιστεύκει-
 σαν. καὶ διελθόντες τὴν Πισιδίαν ἦλθαν εἰς τὴν Παμ- 24
 φυλίαν, καὶ λαλήσαντες ἕν Πέργῃ τὸν λόγον κατέβησαν 25
 εἰς Ἀτταλίαν, κακεῖθεν ἀπέπλευσαν εἰς Ἀντιόχειαν, ὅθεν 26
 ἦσαν παραδεδομένοι τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ εἰς τὸ ἔργον ὃ
 ἐπλήρωσαν. Παραγενόμενοι δὲ καὶ συναγαγόντες τὴν 27
 ἐκκλησίαν ἀνήγγελλον ὅσα ἐποίησεν ὁ θεὸς μετ' αὐτῶν
 καὶ ὅτι ἤνοιξεν τοῖς ἔθνεσιν θύραν πίστεως. διέτριβον δὲ 28
 χρόνον οὐκ ὀλίγον σὺν τοῖς μαθηταῖς.

ΚΑΙ ΤΙΝΕΣ ΚΑΤΕΛΘΟΝΤΕΣ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας 1
 ἐδίδασκον τοὺς ἀδελφοὺς ὅτι Ἐὰν μὴ περιτμηθῇτε τῷ
 ἔθει τῷ Μωυσέως, οὐ δύνασθε σωθῆναι. γενομένης δὲ 2

στάσεως καὶ ζητήσεως οὐκ ὀλίγης τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβᾳ πρὸς αὐτοὺς ἔταξαν ἀναβαίνειν Παῦλον καὶ Βαρνάβαν καὶ τινας ἄλλους ἐξ αὐτῶν πρὸς τοὺς ἀποστόλους καὶ πρεσβυτέρους εἰς Ἱερουσαλὴμ περὶ τοῦ ζητήματος
3 τούτου. Οἱ μὲν οὖν προπεμφθέντες ὑπὸ τῆς

ἐκκλησίας διήρχοντο τὴν τε Φοινίκην καὶ Σαμαρίαν ἐκδιηγούμενοι τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐποιοῦν χαρὰν
4 μεγάλην πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς. παραγενόμενοι δὲ εἰς Ἱεροσόλυμα παρεδέχθησαν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, ἀνήγγειλάν τε ὅσα ὁ θεὸς
5 ἐποίησεν μετ' αὐτῶν. Ἐξανέστησαν δὲ τινες τῶν ἀπὸ τῆς αἰρέσεως τῶν Φαρισαίων πεπιστευκότες, λέγοντες ὅτι δεῖ περιτέμνειν αὐτοὺς παραγγέλλειν τε τηρεῖν τὸν νόμον Μωυσέως.

6 Συνήχθησάν τε οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἰδεῖν
7 περὶ τοῦ λόγου τούτου. Πολλῆς δὲ ζητήσεως γενομένης ἀναστὰς Πέτρος εἶπεν πρὸς αὐτοὺς ᾠάνδρες ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐπίστασθε ὅτι ἀφ' ἡμερῶν ἀρχαίων ἐν ὑμῖν ἐξελέξατο ὁ θεὸς διὰ τοῦ στόματός μου ἀκοῦσαι τὰ ἔθνη τὸν λόγον
8 τοῦ εὐαγγελίου καὶ πιστεῦσαι, καὶ ὁ καρδιογνώστης θεὸς ἐμαρτύρησεν αὐτοῖς δοῦς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον καθὼς
9 καὶ ἡμῖν, καὶ οὐθέν ᾗ διέκρινεν μεταξὺ ἡμῶν τε καὶ αὐτῶν,
10 τῇ πίστει καθάρισας τὰς καρδίας αὐτῶν. νῦν οὖν τί πειράζετε τὸν θεόν, ἐπιθεῖναι ζυγὸν ἐπὶ τὸν τράχηλον τῶν μαθητῶν ὃν οὔτε οἱ πατέρες ἡμῶν οὔτε ἡμεῖς ἰσχύσαμεν
11 βαστάσαι; ἀλλὰ διὰ τῆς χάριτος τοῦ κυρίου Ἰησοῦ πιστεύομεν σωθῆναι καθ' ὃν τρόπον ἡκεῖνοι. Ἐσίγησεν δὲ πᾶν τὸ πλῆθος, καὶ ἤκουον Βαρνάβαν καὶ Παύλον ἐξηγουμένων ὅσα ἐποίησεν ὁ θεὸς σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τοῖς ἔθνεσιν
13 δι' αὐτῶν. Μετὰ δὲ τὸ σιγῆσαι αὐτοὺς ἀπεκρίθη Ἰάκωβος λέγων ᾠάνδρες ἀδελφοί, ἀκούσατέ μου. Συμεὼν ἐξηγήσατο καθὼς πρῶτον ὁ θεὸς ἐπεσκέψατο λαβεῖν ἐξ ἐθνῶν
15 λαὸν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. καὶ τούτῳ συμφωνοῦσιν οἱ λόγοι

τῶν προφητῶν, καθὼς γέγραπται

Μετὰ ταῦτα ἀναστρέψω

16

καὶ ἀνοικοδομήσω τὴν σκηνὴν Δαγείδ τὴν πε-
πτωκῆσαν

καὶ τὰ κατεστραμμένα αὐτῆς ἀνοικοδομήσω

καὶ ἀνορθώσω αὐτήν,

ὅπως ἂν ἐκζητήσωσιν οἱ κατάλοιποι τῶν ἀνθρώ- 17
πων τὸν Κύριον,

καὶ πάντα τὰ ἔθνη ἐφ' οὗς ἐπικέκληται τὸ ὄνομα
μοῦ ἐπ' αὐτοῖς,

λέγει Κύριος ποιῶν ταῦτα γνώστα ἅπ' αἰῶνος. 18

διὸ ἐγὼ κρίνω μὴ παρενοχλεῖν τοῖς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ἐπιστρέ- 19

φουσιν ἐπὶ τὸν θεόν, ἀλλὰ ἐπιστεῖλαι αὐτοῖς τοῦ ἀπέχεσθαι 20

τῶν ἀλισγημάτων τῶν εἰδώλων καὶ τῆς πορνείας καὶ πνικτοῦ

καὶ τοῦ αἵματος· Μωυσῆς γὰρ ἐκ γενεῶν ἀρχαίων κατὰ πόλιν 21

τοὺς κηρύσσοντας αὐτὸν ἔχει ἐν ταῖς συναγωγαῖς κατὰ πᾶν

σάββατον ἀναγινωσκόμενος. Τότε ἔδοξε τοῖς 22

ἀποστόλοις καὶ τοῖς πρεσβυτέροις σὺν ὅλῃ τῇ ἐκκλησίᾳ

ἐκλεξαμένους ἄνδρας ἐξ αὐτῶν πέμψαι εἰς Ἀντιόχειαν σὺν

τῷ Παύλῳ καὶ Βαρνάβᾳ, Ἰούδαν τὸν καλούμενον Βαρσαβ- 23

βᾶν καὶ Σίλαν, ἄνδρας ἡγουμένους ἐν τοῖς ἀδελφοῖς, γρά-

ψαντες διὰ χειρὸς αὐτῶν· Οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι

ἀδελφοὶ τοῖς κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν καὶ Συρίαν καὶ Κιλικίαν

ἀδελφοῖς τοῖς ἐξ ἐθνῶν χαίρειν. Ἐπειδὴ ἠκούσαμεν ὅτι 24

τινὲς ἐξ ἡμῶν ἐτάραξαν ὑμᾶς λόγοις ἀνασκευάζοντες τὰς

ψυχὰς ὑμῶν, οἷς οὐ διεστείλαμεθα, ἔδοξεν ἡμῖν γενομένοις 25

ὁμοθυμαδὸν ἐκλεξαμένοις ἄνδρας πέμψαι πρὸς ὑμᾶς σὺν

τοῖς ἀγαπητοῖς ἡμῶν Βαρνάβᾳ καὶ Παύλῳ, ἀνθρώποις 26

παραδεδωκόσι τὰς ψυχὰς αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ

κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. ἀπεστάλκαμεν οὖν Ἰούδαν 27

καὶ Σίλαν, καὶ αὐτοὺς διὰ λόγου ἀπαγγέλλοντας τὰ αὐτά.

ἔδοξεν γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ καὶ ἡμῖν μηδὲν πλέον ἐπι- 28

τίθεσθαι ὑμῖν βάρος πλὴν τούτων τῶν ἐπάναγκες, ἀπέχεσθαι
 29 εἰδωλοθύτων καὶ αἵματος καὶ πνικτῶν καὶ πορνείας· ἐξ ᾧ
 διατηροῦντες ἑαυτοὺς εὖ πράξετε. Ἐρρωσθε.

30 Οἱ μὲν οὖν ἀπολυθέντες κατήλθον εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ
 31 συναγαγόντες τὸ πλῆθος ἐπέδωκαν τὴν ἐπιστολὴν· ἀνα-
 32 γνόντες δὲ ἐχάρησαν ἐπὶ τῇ παρακλήσει. Ἰούδας τε καὶ
 Σίλας, καὶ αὐτοὶ προφῆται ὄντες, διὰ λόγου πολλοῦ πα-
 33 ρεκάλεσαν τοὺς ἀδελφούς καὶ ἐπεστήριξαν· ποιήσαντες
 δὲ χρόνον ἀπελύθησαν μετ' εἰρήνης ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν
 35 πρὸς τοὺς ἀποστείλαντας αὐτούς. Παῦλος δὲ

καὶ Βαρνάβας διέτριβον ἐν Ἀντιοχείᾳ διδάσκοντες καὶ
 εὐαγγελιζόμενοι μετὰ καὶ ἐτέρων πολλῶν τὸν λόγον τοῦ
 κυρίου.

36 Μετὰ δέ τινος ἡμέρας εἶπεν πρὸς Βαρνάβαν Παῦλος
 Ἐπιστρέψαντες δὴ ἐπισκεψώμεθα τοὺς ἀδελφούς κατὰ πό-
 λιν πᾶσαν ἐν αἷς κατηγγείλαμεν τὸν λόγον τοῦ κυρίου, πῶς
 37 ἔχουσιν. Βαρνάβας δὲ ἐβούλετο συνπαραλαβεῖν καὶ τὸν
 38 Ἰωάννην τὸν καλούμενον Μάρκον· Παῦλος δὲ ἡξίου, τὸν ἀπο-
 στάντα ἀπ' αὐτῶν ἀπὸ Παμφυλίας καὶ μὴ συνελθόντα
 39 αὐτοῖς εἰς τὸ ἔργον, μὴ συνπαραλαμβάνειν τοῦτον. ἐγένετο
 δὲ παροξυσμὸς ὥστε ἀποχωρισθῆναι αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων,
 τον τε Βαρνάβαν παραλαβόντα τὸν Μάρκον ἐκπλεῦσαι εἰς
 40 Κύπρον. Παῦλος δὲ ἐπιλεξάμενος Σίλαν ἐξῆλθεν παρα-
 41 δοθεὶς τῇ χάριτι τοῦ κυρίου ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν, διήρχετο
 δὲ τὴν Συρίαν καὶ [τὴν] Κιλικίαν ἐπιστηρίζων τὰς ἐκκλη-
 1 σίας.

Κατήντησεν δὲ καὶ εἰς Δέρβην καὶ εἰς
 Λύστραν. καὶ ἰδοὺ μαθητὴς τις ἦν ἐκεῖ ὀνόματι Τιμόθεος,
 2 υἱὸς γυναικὸς Ἰουδαίας πιστῆς πατρὸς δὲ Ἑλλήνος, ὃς
 ἐμαρτυρεῖτο ὑπὸ τῶν ἐν Λύστροις καὶ Ἰκονίῳ ἀδελφῶν·
 3 τοῦτον ἠθέλησεν ὁ Παῦλος σὺν αὐτῷ ἐξελθεῖν, καὶ λαβὼν
 περιέτεμεν αὐτὸν διὰ τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ὄντας ἐν τοῖς
 τόποις ἐκείνοις, ᾗδειςαν γὰρ ἅπαντες ὅτι Ἑλλήν ὁ

πατήρ αὐτοῦ ὑπῆρχεν. Ὡς δὲ διεπορεύοντο τὰς πόλεις, 4
 παρεδίδοσαν αὐτοῖς φυλάσσειν τὰ δόγματα τὰ κεκριμένα
 ὑπὸ τῶν ἀποστόλων καὶ πρεσβυτέρων τῶν ἐν Ἱεροσολύ-
 μοις.

Αἱ μὲν οὖν ἐκκλησίαι ἐστερεοῦντο τῇ 5
 πίστει καὶ ἐπερίσσευον τῷ ἀριθμῷ καθ' ἡμέραν.

Διῆλθον δὲ τὴν Φρυγίαν καὶ Γαλατικὴν χώραν, κωλυ- 6
 θέντες ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος λαλῆσαι τὸν λόγον ἐν τῇ
 Ἀσίᾳ, ἐλθόντες δὲ κατὰ τὴν Μυσίαν ἐπείραζον εἰς τὴν 7
 Βιθυνίαν πορευθῆναι καὶ οὐκ εἴασεν αὐτοὺς τὸ πνεῦμα
 Ἰησοῦ παρελθόντες δὲ τὴν Μυσίαν κατέβησαν εἰς Τρῳάδα. 8
 καὶ ὄραμα διὰ νυκτὸς τῷ Παύλῳ ὤφθη, ἀνὴρ Μακεδῶν 9
 τις ἦν ἐστὼς καὶ παρακαλῶν αὐτὸν καὶ λέγων Διαβὰς
 εἰς Μακεδονίαν βοήθησον ἡμῖν. ὥς δὲ τὸ ὄραμα εἶδεν, 10
 εὐθέως ἐζητήσαμεν ἐξελθεῖν εἰς Μακεδονίαν, συνβιβάζοντες
 ὅτι προσκέκληται ἡμᾶς ὁ θεὸς εὐαγγελίσασθαι αὐτούς.

Ἀναχθέντες οὖν ἀπὸ Τρῳάδος εὐθυδρομήσαμεν εἰς Σαμο- 11
 θράκην, τῇ δὲ ἐπιούσῃ εἰς Νέαν Πόλιν, κάκειθεν εἰς Φιλίπ- 12
 πους, ἥτις ἐστὶν ἡ πρώτη τῆς μερίδος Μακεδονίας πόλις,
 κολωνία.

Ἦμεν δὲ ἐν ταύτῃ τῇ πόλει δια- 13
 τρίβοντες ἡμέρας τινάς. τῇ τε ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἐξήλ-
 θομεν ἔξω τῆς πύλης παρὰ ποταμὸν οὗ ἐνομίζομεν προσ-
 ευχὴν εἶναι, καὶ καθίσαντες ἐλαοῦμεν ταῖς συνελθούσαις
 γυναῖξιν. καὶ τις γυνὴ ὀνόματι Λυδία, πορφυρόπωλις 14
 πόλεως Θυατείρων σεβομένη τὸν θεόν, ἤκουεν, ἥς ὁ κύ-
 ριος διήνοιξε τὴν καρδίαν προσέχειν τοῖς λαλουμένοις ὑπὸ
 Παύλου. ὥς δὲ ἐβαπτίσθη καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς, παρεκάλε- 15
 σεν λέγουσα Εἰ κεκρίκατέ με πιστὴν τῷ κυρίῳ εἶναι,
 εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκόν μου μένετε· καὶ παρεβιάσατο
 ἡμᾶς.

Ἐγένετο δὲ πορευομένων ἡμῶν εἰς τὴν 16
 προσευχὴν παιδίσκην τινὰ ἔχουσαν πνεῦμα πύθωνα ὑπαν-
 τησαι ἡμῖν, ἥτις ἐργασίαν πολλὴν παρείχεν τοῖς κυρίοις
 αὐτῆς μαντευομένη· αὕτη κατακολουθοῦσα [τῷ] Παύλῳ καὶ 17
 ἡμῖν ἔκραζεν λέγουσα Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι δούλοι τοῦ θεοῦ

τοῦ ὑψίστου εἰσίν, οἵτινες καταγγέλλουσιν ὑμῖν ὁδὸν σωτη-
 18 ρίας. τοῦτο δὲ ἐποίει ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. διαπονηθεὶς
 δὲ Παῦλος καὶ ἐπιστρέψας τῷ πνεύματι εἶπεν Παραγ-
 γέλλω σοι ἐν ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐξελεῖν ἀπ' αὐτῆς·
 19 καὶ ἐξῆλθεν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. Ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς ὅτι
 ἐξῆλθεν ἡ ἐλπίς τῆς ἐργασίας αὐτῶν ἐπιλαβόμενοι τὸν
 Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν ἐλκυσαν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τοὺς
 20 ἄρχοντας, καὶ προσαγαγόντες αὐτοὺς τοῖς στρατηγοῖς εἶπαν
 Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσσουσιν ἡμῶν τὴν πόλιν Ἰουδαῖοι
 21 ὑπάρχοντες, καὶ καταγγέλλουσιν ἔθνη ἃ οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν
 22 παραδέχεσθαι οὐδὲ ποιεῖν Ῥωμαίοις οὖσιν. καὶ συνεπύστη
 ὁ ὄχλος κατ' αὐτῶν, καὶ οἱ στρατηγοὶ περιρῆξαντες αὐτῶν
 23 τὰ ἱμάτια ἐκέλευον ῥαβδίσειν, πολλὰς δὲ ἐπιθέντες αὐτοῖς
 πληγὰς ἔβαλον εἰς φυλακὴν, παραγγείλαντες τῷ δεσμοφύ-
 24 λακι ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐτούς· ὃς παραγγελίαν τοιαύτην
 λαβὼν ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐσωτέραν φυλακὴν καὶ τοὺς
 25 πύδας ἡσφαλίσατο αὐτῶν εἰς τὸ ξύλον. Κατὰ δὲ τὸ μεσο-
 νύκτιον Παῦλος καὶ Σίλας προσευχόμενοι ὕμνουν τὸν θεόν,
 26 ἐπηκροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμιοι· ἄφνω δὲ σεισμὸς ἐγένετο
 μέγας ὥστε σαλευθῆναι τὰ θεμέλια τοῦ δεσμοπηγίου, ἠνεψύ-
 χθησαν δὲ [παραχρῆμα] αἱ θύραι πάσαι, καὶ πάντων τὰ
 27 δεσμὰ ἀνέθη. ἔξυπνος δὲ γενόμενος ὁ δεσμοφύλαξ καὶ
 ἰδὼν ἀνεωγμένας τὰς θύρας τῆς φυλακῆς σπασάμενος τὴν
 μάχαιραν ἤμελλεν ἑαυτὸν ἀναιρεῖν, νομίζων ἐκπεφευγῆναι
 28 τοὺς δεσμίους. ἐφώνησεν δὲ Παῦλος μεγάλη φωνῇ λέγων
 Μηδὲν πράξης σεαυτῷ κακόν, ἅπαντες γὰρ ἔσμεν ἐνθάδε.
 29 αἰτήσας δὲ φῶτα εἰσεπήδησεν, καὶ ἔντρομος γενόμενος προσ-
 30 ἔπεσεν τῷ Παύλῳ καὶ Σίλᾳ, καὶ προσαγαγὼν αὐτοὺς ἔξω
 31 ἔφη Κύριοι, τί με δεῖ ποιεῖν ἵνα σωθῶ; οἱ δὲ εἶπαν
 Πίστευσον ἐπὶ τὸν κύριον Ἰησοῦν, καὶ σωθήσῃ σὺ καὶ
 32 ὁ οἶκός σου. καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ τὸν λόγον τοῦ ἁγίου συν
 33 πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς ἐν
 ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τῆς νυκτὸς ἔλουσεν ἀπὸ τῶν πληγῶν, καὶ

ἐβαπτίσθη αὐτὸς καὶ οἱ αὐτοῦ ἅπαντες παραχρῆμα, ἀναγα- 34
γών τε αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον παρέθηκεν τράπεζαν, καὶ ἡγαλ-
λιάσατο πανοικεῖ πεπιστευκὸς τῷ θεῷ. Ἡμέρας δὲ γενομέ- 35
νης ἀπέστειλαν οἱ στρατηγοὶ τοὺς ῥαβδούχους λέγοντες
Ἐπὶ οὖν τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους. ἀπήγγειλεν δὲ ὁ δε- 36
σμοφύλαξ τοὺς λόγους πρὸς τὸν Παῦλον, ὅτι Ἀπέσταλ-
καν οἱ στρατηγοὶ ἵνα ἀπολυθῇ· νῦν οὖν ἐξελθόντες πορεύ-
εσθε ἐν εἰρήνῃ. ὁ δὲ Παῦλος ἔφη πρὸς αὐτοὺς Δείραντες 37
ἡμᾶς δημοσίᾳ ἀκατακρίτους, ἀνθρώπους Ῥωμαίους ὑπάρ-
χοντας, ἔβαλαν εἰς φυλακὴν· καὶ νῦν λάθρα ἡμᾶς ἐκβάλ-
λουσιν; οὐ γάρ, ἀλλὰ ἐλθόντες αὐτοὶ ἡμᾶς ἐξαγαγέτωσαν.
ἀπήγγειλαν δὲ τοῖς στρατηγοῖς οἱ ῥαβδούχοι τὰ ῥήματα 38
ταῦτα· ἐφοβήθησαν δὲ ἀκούσαντες ὅτι Ῥωμαῖοί εἰσιν, καὶ 39
ἐλθόντες παρεκάλεσαν αὐτούς, καὶ ἐξαγαγόντες ἡρώτων
ἀπελθεῖν ἀπὸ τῆς πόλεως. ἐξελθόντες δὲ ἀπὸ τῆς φυλακῆς 40
εἰσῆλθον πρὸς τὴν Λυδίαν, καὶ ἰδόντες παρεκάλεσαν τοὺς
ἀδελφοὺς καὶ ἐξῆλθαν.

Διοδεύσαντες δὲ τὴν Ἀμφίπολιν καὶ τὴν Ἀπολλωνίαν 1
ἦλθον εἰς Θεσσαλονίκην, ὅπου ἦν συναγωγὴ τῶν Ἰουδαίων.
κατὰ δὲ τὸ εἰωθὸς τῷ Παύλῳ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτοὺς καὶ ἐπὶ 2
σάββατα τρία διελέξατο αὐτοῖς ἀπὸ τῶν γραφῶν, διανοί- 3
γων καὶ παρατιθέμενος ὅτι τὸν χριστὸν ἔδει παθεῖν καὶ
ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν, καὶ ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ χριστός, ὁ
Ἰησοῦς ὃν ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν. καὶ τινες ἐξ αὐτῶν 4
ἐπείσθησαν καὶ προσεκληρώθησαν τῷ Παύλῳ καὶ [τῷ] Σίλᾳ,
τῶν τε σεβομένων Ἑλλήνων πλῆθος πολὺ γυναικῶν τε
τῶν πρώτων οὐκ ὀλίγαι. Ζηλώσαντες δὲ οἱ Ἰουδαῖοι καὶ 5
προσλαβόμενοι τῶν ἀγοραίων ἄνδρας τινὰς πονηροὺς καὶ
ὀχλοποιήσαντες ἐθορύβουν τὴν πόλιν, καὶ ἐπιστάντες τῇ
οἰκίᾳ Ἰάσονος ἐζήτουν αὐτοὺς προαγαγεῖν εἰς τὸν δῆμον·
μὴ εὐρόντες δὲ αὐτοὺς ἔσυρον Ἰάσονα καὶ τινὰς ἀδελφοὺς 6
ἐπὶ τοὺς πολιάρχας, βοῶντες ὅτι Οἱ τὴν οἰκουμένην
ἀναστατώσαντες οὗτοι καὶ ἐνθάδε πύρρουν, οὓς ὑποδέ- 7

- δεκται ἰάσων· καὶ οἱτοὶ πάντες ἀπέναντι τῶν δογμάτων
 Καίσαρος πράσσουσι, βασιλέα ἕτερον λέγοντες εἶναι Ἰη-
 8 σοῦν. ἐτάραξαν δὲ τὸν ὄχλον καὶ τοὺς πολιτάρχας ἀκούον-
 9 τας ταῦτα, καὶ λαβόντες τὸ ἱκανὸν παρὰ τοῦ Ἰάσονος καὶ
 10 τῶν λοιπῶν ἀπέλυσαν αὐτούς. Οἱ δὲ ἀδελφοὶ
 εὐθέως διὰ νυκτὸς ἐξέπεμψαν τὸν τε Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν
 εἰς Βέροϊαν, οἵτινες παραγενόμενοι εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν
 11 Ἰουδαίων ἀπήεσαν· οὗτοι δὲ ἦσαν εὐγενέστεροι τῶν ἐν Θεσ-
 σαλονίκῃ, οἵτινες ἐδέξαντο τὸν λόγον μετὰ πάσης προ-
 θυμίας, [τὸ] καθ' ἡμέραν ἀνακρίνοντας τὰς γραφὰς εἰ ἔχοι
 12 ταῦτα οὕτως. πολλοὶ μὲν οὖν ἐξ αὐτῶν ἐπίστευσαν, καὶ
 τῶν Ἑλληνίδων γυναικῶν τῶν εὐσχημόνων καὶ ἀνδρῶν
 13 οὐκ ὀλίγοι. Ὡς δὲ ἔγνωσαν οἱ ἀπὸ τῆς Θεσσαλονίκης
 Ἰουδαῖοι ὅτι καὶ ἐν τῇ Βεροίᾳ κατηγγέλη ὑπὸ τοῦ Παύλου
 ὁ λόγος τοῦ θεοῦ, ἦλθον κἀκεῖ σαλεύοντες καὶ ταρασσόντες
 14 τοὺς ὄχλους. εὐθέως δὲ τότε τὸν Παῦλον ἐξαπέστειλαν οἱ
 ἀδελφοὶ πορεύεσθαι ἕως ἐπὶ τὴν θάλασσαν· ὑπέμεινάν τε
 15 ὃ τε Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος ἐκεῖ. οἱ δὲ καθιστάνοντες τὸν
 Παῦλον ἤγαγον ἕως Ἀθηνῶν, καὶ λαβόντες ἐντολὴν πρὸς
 τὸν Σίλαν καὶ τὸν Τιμόθεον ἵνα ὡς τάχιστα ἔλθωσιν πρὸς
 αὐτὸν ἐξήεσαν.
- 16 Ἐν δὲ ταῖς Ἀθήναις ἐκδεχομένου αὐτοῦ τοῦ Παύλου,
 παρωξύνετο τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ θεωροῦντος κατείδω-
 17 λον οὔσαν τὴν πόλιν. διελέγετο μὲν οὖν ἐν τῇ συναγωγῇ
 τοῖς Ἰουδαίοις καὶ τοῖς σεβομένοις καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ κατὰ
 18 πᾶσαν ἡμέραν πρὸς τοὺς παρατυγχάνοντας. τινὲς δὲ καὶ
 τῶν Ἐπικουρίων καὶ Στωικῶν φιλοσόφων συνέβαλλον
 αὐτῷ, καὶ τινες ἔλεγον· Τί ἂν θέλοι ὁ σπερμολόγος οὗτος
 λέγειν; οἱ δὲ Ξένων δαιμονίων δοκεῖ καταγγελεὺς εἶναι·
 19 ὅτι τὸν Ἰησοῦν καὶ τὴν ἀνάστασιν εὐηγγελίζετο. ἐπιλα-
 βόμενοι δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Ἀρειῶν Πάγον ἤγαγον, λέγοντες
 Δυνάμεθα γνῶναι τίς ἡ καινὴ αὕτη [ἡ] ὑπὸ σοῦ λαλουμένη
 20 διδαχὴ; ξενίζονται γὰρ τινὰ εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν

βουλόμεθα οἷν γινῶναι τίνα θέλει ταῦτα εἶναι. Ἀθηναῖοι 21
 δὲ πάντες καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες ξένοι εἰς οὐδὲν ἕτερον ἡ-
 καίρου ἢ λέγειν τι ἢ ἀκούειν τι καινότερον. σταθεῖς δὲ 22
 Παῦλος ἐν μέσῳ τοῦ Ἀρείου Πάγου ἔφη Ἄνδρες Ἀθη-
 ναῖοι, κατὰ πάντα ὥς δεισιδαιμονεστέρους ὑμᾶς θεωρῶ·
 διερχόμενος γὰρ καὶ ἀναθεωρῶν τὰ σεβάσματα ὑμῶν εἶδον 23
 καὶ βωμὸν ἐν ᾧ ἐπεγέγραπτο ΑΓΝΩΣΤΩ ΘΕΩ. ὁ οὖν
 ἀγνοοῦντες εὐσεβεῖτε, τοῦτο ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν. ὁ 24
 θεὸς ὁ ποιήσας τὸν κόσμον καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ,
 οὗτος οὐρανοῦ καὶ γῆς ὑπάρχων κύριος οὐκ ἐν χειρο-
 ποιήτοις υἱοῖς κατοικεῖ οὐδὲ ὑπὸ χειρῶν ἀνθρωπίνων θερα- 25
 πεύεται πρὸςδεόμενός τινος, αὐτὸς διδοῦς πᾶσι ζωὴν καὶ
 τιμὴν καὶ τὰ πάντα· ἐποίησέν τε ἐξ ἑνὸς πᾶν ἔθνος ἀν- 26
 θρώπων κατοικεῖν ἐπὶ παντὸς προσώπου τῆς γῆς, ὁρίσας
 προστεταγμένους καιροὺς καὶ τὰς ὁροθεσίας τῆς κατοικίας
 αὐτῶν, ζητεῖν τὸν θεὸν εἰ ἄρα γε ψηλαφήσειαν αὐτὸν καὶ 27
 εὕροιν, καὶ γε οὐ μακρὰν ἀπὸ ἑνὸς ἐκάστου ἡμῶν ὑπάρ-
 χοντα. ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ ἐσμέν, ὥς 28
 καὶ τινες τῶν καθ' ὑμᾶς¹ ποιητῶν εἰρήκασιν

Τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν.

γένος οὖν ὑπάρχοντες τοῦ θεοῦ οὐκ ὀφείλομεν νομίζειν 29
 χρυσῷ ἢ ἀργύρῳ ἢ λίθῳ, χαράγματι τέχνης καὶ ἐνθυμήσεως
 ἀνθρώπου, τὸ θεῖον εἶναι ὅμοιον. τοὺς μὲν οὖν χρόνους 30
 τῆς ἀγνοίας ὑπεριδὼν ὁ θεὸς τὰ νῦν ἀπαγγέλλει τοῖς ἀνθρώ-
 ποις πάντας πανταχοῦ μετανοεῖν, καθότι ἔστησεν ἡμέραν 31
 ἐν ᾗ μέλλει κρίνειν τὴν οἰκογμένην ἐν δικαιοκρίνῃ
 ἐν ἀνδρὶ ᾧ ὥρισεν, πίστιν παρασχὼν πᾶσιν ἀναστήσας
 αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. ἀκούσαντες δὲ ἀνάστασιν νεκρῶν οἱ 32
 μὲν ἐχλεύαζον οἱ δὲ εἶπαν Ἀκουσόμεθά σου περὶ τούτου
 καὶ πάλιν. οὕτως ὁ Παῦλος ἐξῆλθεν ἐκ μέσου αὐτῶν· 33
 τινὲς δὲ ἄνδρες κολληθέντες αὐτῷ ἐπίστευσαν, ἐν οἷς καὶ 34
 Διονύσιος [ὁ] Ἀρεοπαγίτης καὶ γυνὴ ὀνόματι Δάμαρις καὶ
 ἕτεροι σὺν αὐτοῖς.

1 Μετὰ ταῦτα χωρισθεὶς ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ἦλθεν εἰς Κό-
 2 ρινθον. καὶ εὗρών τινα Ἰουδαῖον ὀνόματι Ἀκύλᾱν, Ποντι-
 κὸν τῷ γένει, προσφάτως ἐληλυθότα ἀπὸ τῆς Ἰταλίας καὶ
 Πρίσκιλλαν γυναῖκα αὐτοῦ διὰ τὸ διατεταχέναι Κλαύδιον
 3 χωρίζεσθαι πάντας τοὺς Ἰουδαίους ἀπὸ τῆς Ῥώμης, προσ-
 4 ἦλθεν αὐτοῖς, καὶ διὰ τὸ ὁμοτέχνον εἶναι ἔμενεν παρ' αὐ-
 τοῖς καὶ ἡργάζοντο, ἦσαν γὰρ σκηνοποιοὶ τῇ τέχνῃ.
 5 διελέγετο δὲ ἐν τῇ συναγωγῇ κατὰ πᾶν σάββατον, ἐπειθὲν
 6 τε Ἰουδαίους καὶ Ἑλλήνας. Ὡς δὲ κατήλθον
 ἀπὸ τῆς Μακεδονίας ὁ τε Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος, συνείχето
 τῷ λόγῳ ὁ Παῦλος, διαμαρτυρόμενος τοῖς Ἰουδαίοις εἶναι
 7 τὸν χριστὸν Ἰησοῦν. ἀντιτασσομένων δὲ αὐτῶν καὶ βλα-
 σφημούντων ἐκτιναξάμενος τὰ ἱμάτια εἶπεν πρὸς αὐτοὺς
 8 Ὅτι αἷμα ὑμῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ὑμῶν· καθαρὸς ἐγώ· ἀπὸ
 9 τοῦ νῦν εἰς τὰ ἔθνη πορεύσομαι. καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν
 ἦλθεν εἰς οἰκίαν τινὸς ὀνόματι Τιτίου Ἰούστου σεβομέ-
 νου τὸν θεόν, οὗ ἡ οἰκία ἦν συνομοροῦσα τῇ συναγωγῇ.
 10 Κρίσπος δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος ἐπίστευσεν τῷ κυρίῳ σὺν
 ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ πολλοὶ τῶν Κορινθίων ἀκούοντες
 11 ἐπίστευον καὶ ἐβαπτίζοντο. Εἶπεν δὲ ὁ κύριος ἐν νυκτὶ
 δι' ὀράματος τῷ Παύλῳ Μὴ φοβοῦ, ἀλλὰ λάλει καὶ μὴ
 12 σιωπήσῃς, διότι ἐγώ εἰμι μετὰ σοῦ καὶ οὐδεὶς ἐπιθήσεται
 σοι τοῦ κακῶσαί σε, διότι λαὸς ἐστὶ μοι πολὺς ἐν τῇ πόλει
 ταύτῃ. Ἐκάθισεν δὲ ἐνιαυτὸν καὶ μῆνας ἕξ διδάσκων ἐν
 13 αὐτοῖς τὸν λόγον τοῦ θεοῦ. Γαλλίωνος δὲ ἀνθυ-
 πάτου ὄντος τῆς Ἀχαΐας κατεπέστησαν οἱ Ἰουδαῖοι ὁμοθυ-
 14 μαδὸν τῷ Παύλῳ καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸ βῆμα, λέγοντες
 ὅτι Παρὰ τὸν νόμον ἀναπείθει οὗτος τοὺς ἀνθρώπους
 15 σέβεσθαι τὸν θεόν. μέλλοντος δὲ τοῦ Παύλου ἀνοίγειν
 τὸ στόμα εἶπεν ὁ Γαλλίων πρὸς τοὺς Ἰουδαίους Εἰ μὲν
 ἦν ἀδίκημά τι ἢ ῥαδιούργημα πονηρόν, ὧς Ἰουδαῖοι, κατὰ
 λόγον ἂν ἀνεσχόμην ὑμῶν· εἰ δὲ ζητηματὰ ἐστὶν περὶ
 λόγου καὶ ὀνομάτων καὶ νόμου τοῦ καθ' ὑμᾶς, ὤψεσθε αὐτοί

κριτῆς ἐγὼ τούτων οὐ βούλομαι εἶναι. καὶ ἀπήλασεν 16
αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ βήματος. ἐπιλαβόμενοι δὲ πάντες Σωσθέ- 17
νην τὸν ἀρχισυνάγωγον ἔτυπτον ἔμπροσθεν τοῦ βήματος·
καὶ οὐδὲν τούτων τῷ Γαλλίῳι ἔμελεν. Ὁ δὲ 18
Παῦλος ἔτι προσμείνας ἡμέρας ἱκανὰς τοῖς ἀδελφοῖς ἀπο-
ταξάμενος ἐξέπλει εἰς τὴν Συρίαν, καὶ σὺν αὐτῷ Πρίσκιλλα
καὶ Ἀκύλας, κειράμενος ἐν Κενχρεαῖς τὴν κεφαλὴν, εἶχεν
γὰρ εὐχήν. κατήντησαν δὲ εἰς Ἔφεσον, κακείνους κατέ- 19
λιπεν αὐτοῦ, αὐτὸς δὲ εἰσελθὼν εἰς τὴν συναγωγὴν διελέ-
ξατο τοῖς Ἰουδαίοις. ἐρωτώντων δὲ αὐτῶν ἐπὶ πλείονα 20
χρόνον μέναι οὐκ ἐπένευσεν, ἀλλὰ ἀποταξάμενος καὶ εἰπὼν 21
Πάλιν ἀνακάμψω πρὸς ὑμᾶς τοῦ θεοῦ θέλοντος ἀνήχθῃ
ἀπὸ τῆς Ἐφέσου, καὶ κατελθὼν εἰς Καισαρίαν, ἀναβὰς 22
καὶ ἀσπασάμενος τὴν ἐκκλησίαν, κατέβη εἰς Ἀντιόχειαν,
καὶ ποιήσας χρόνον τινὰ ἐξῆλθεν, διερχόμενος καθεξῆς 23
τὴν Γαλατικὴν χώραν καὶ Φρυγίαν, στήριζων πάντας τοὺς
μαθητάς.

Ἰουδαῖος δὲ τις Ἀπολλῶς ὀνόματι, Ἀλεξανδρεὺς τῷ 24
γένει, ἀνὴρ λόγιος, κατήντησεν εἰς Ἔφεσον, δυνατὸς ὢν ἐν
ταῖς γραφαῖς. οὗτος ἦν κατηχημένος τὴν ὁδὸν τοῦ κυρίου, 25
καὶ ζέων τῷ πνεύματι ἐλάλει καὶ ἐδίδυσκεν ἀκριβῶς τὰ περὶ
τοῦ Ἰησοῦ, ἐπιστάμενος μόνον τὸ βάπτισμα Ἰωάννου. οὗτός 26
τε ἤρξατο παρρησιάζεσθαι ἐν τῇ συναγωγῇ· ἀκουσαντες
δὲ αὐτοῦ Πρίσκιλλα καὶ Ἀκύλας προσελάβοντο αὐτὸν καὶ
ἀκριβέστερον αὐτῷ ἐξέθεντο τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ. βουλο- 27
μένου δὲ αὐτοῦ διελθεῖν εἰς τὴν Ἀχαίαν προτρεψάμενοι
οἱ ἀδελφοὶ ἔγραψαν τοῖς μαθηταῖς ἀποδέξασθαι αὐτόν·
ὃς παραγενόμενος συνεβάλετο πολὺ τοῖς πεπιστευκόσιν
διὰ τῆς χάριτος· εὐτόνως γὰρ τοῖς Ἰουδαίοις διακατηλέγ- 28
χετο δημοσίᾳ ἐπιδεικνὺς διὰ τῶν γραφῶν εἶναι τὸν χριστὸν
Ἰησοῦν. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τὸν Ἀπολλῶ εἶναι 1

ἐν Κορίνθῳ Παῦλον διελθόντα τὰ ἀνωτερικὰ μέρη ἐλθεῖν
 2 εἰς Ἐφεσον καὶ εὐρεῖν τινὰς μαθητάς, εἶπέν τε πρὸς αὐτούς
 Εἰ πνεῦμα ἅγιον ἐλάβετε πιστεύσαντες; οἱ δὲ πρὸς αὐτόν
 3 Ἄλλ' οὐδ' εἰ πνεῦμα ἅγιον ἔστιν ἠκούσαμεν. Ἐἶπέν τε Ἐἰς
 τί οὖν ἐβαπτίσθητε; οἱ δὲ εἶπαν Εἰς τὸ Ἰωάννου βάπτισμα.
 4 εἶπεν δὲ Παῦλος Ἰωάννης ἐβάπτισεν βάπτισμα μετανοίας,
 τῷ λαῷ λέγων εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ' αὐτὸν ἵνα πιστεύσω-
 5 σιν, τοῦτ' ἔστιν εἰς τὸν Ἰησοῦν. ἀκούσαντες δὲ ἐβαπτίσθη-
 6 σαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ· καὶ ἐπιθέντος αὐτοῖς
 τοῦ Παύλου χειρὰς ἦλθε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτούς,
 7 ἐλάλουν τε γλώσσαις καὶ ἐπροφῆτεον. ἦσαν δὲ οἱ πάντες
 8 ἄνδρες ὥσεί δώδεκα. Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν συ-
 ναγωγὴν ἐπαρρησιάζετο ἐπὶ μῆνας τρεῖς διαλεγόμενος καὶ
 9 πείθων περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ. ὥς δὲ τινες ἐσκλη-
 ρύνοντο καὶ ἠπειθουν κακολογοῦντες τὴν ὁδὸν ἐνώπιον τοῦ
 πλήθους, ἀποστὰς ἀπ' αὐτῶν ἀφώρισεν τοὺς μαθητάς,
 10 καθ' ἡμέραν διαλεγόμενος ἐν τῇ σχολῇ Τυράννου. τοῦτο
 δὲ ἐγένετο ἐπὶ ἔτη δύο, ὥστε πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν
 Ἀσίαν ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ κυρίου, Ἰουδαίους τε καὶ
 11 Ἕλληνας. Δυνάμεις τε δὲ τὰς τυχοῦσας ὁ θεὸς
 12 ἐποίει διὰ τῶν χειρῶν Παύλου, ὥστε καὶ ἐπὶ τοὺς ἀσθενούν-
 τας ἀποφέρεισθαι ἀπὸ τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ σουδάρια ἢ σιμικίν-
 θια καὶ ἀπαλλάσσεσθαι ἀπ' αὐτῶν τὰ νόσους, τὰ τε πνεύ-
 13 ματα τὰ πονηρὰ ἐκπορεύεσθαι. Ἐπεχείρησαν δὲ τινες καὶ
 τῶν περιερχομένων Ἰουδαίων ἐξορκιστῶν ὀνομάζειν ἐπὶ τοὺς
 ἔχοντας τὰ πνεύματα τὰ πονηρὰ τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ
 λέγοντες Ὅρκίζω ὑμᾶς τὸν Ἰησοῦν ὃν Παῦλος κηρύσσει.
 14 ἦσαν δὲ τινος Σκευᾶ Ἰουδαίου ἀρχιερέως ἐπτὰ υἱοὶ τοῦτο
 15 ποιοῦντες. ἀποκριθὲν δὲ τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν εἶπεν αὐ-
 τοῖς Τὸν [μὲν] Ἰησοῦν γινώσκω καὶ τὸν Παῦλον ἐπίστα-
 16 μαι; ὑμεῖς δὲ τίνες ἐστέ; καὶ ἐφαλόμενος ὁ ἄνθρωπος

ἐπ' αὐτοὺς ἐν ᾧ ἦν τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν κατακυριεύσας ἀμφοτέρων ἵσχυσεν κατ' αὐτῶν, ὥστε γυμνοὺς καὶ τετραυματισμένους ἐκφυγεῖν ἐκ τοῦ οἴκου ἐκείνου. τοῦτο δὲ 17 ἐγένετο γνωστὸν πᾶσιν Ἰουδαίοις τε καὶ Ἑλλήσιν τοῖς κατοικοῦσιν τὴν Ἐφεσον, καὶ ἐπέπεσεν φόβος ἐπὶ πάντας αὐτούς, καὶ ἐμεγαλύνετο τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ. πολλοί τε τῶν πεπιστευκότων ἤρχοντο ἐξομολογούμενοι καὶ 18 ἀναγγέλλοντες τὰς πράξεις αὐτῶν. ἱκανοὶ δὲ τῶν τὰ πε- 19 ρίεργα πραξάντων συνενέγκαντες τὰς βίβλους κατέκαιον ἐνώπιον πάντων· καὶ συνεψήφισαν τὰς τιμὰς αὐτῶν καὶ εὗρον ἀργυρίου μυριάδας πέντε. Οὕτως κατὰ κράτος τοῦ 20 κυρίου ὁ λόγος ἡῤῃξανε καὶ ἰσχυεν.

ΩΣ ΔΕ ΕΠΙΛΗΡΩΘΗ ταῦτα, ἔθετο ὁ Παῦλος ἐν τῷ 21 πνεύματι διελθὼν τὴν Μακεδονίαν καὶ Ἀχαίαν πορεύεσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα, εἰπὼν ὅτι Μετὰ τὸ γενέσθαι με ἐκεῖ δεῖ με καὶ Ῥώμην ἰδεῖν. ἀποστείλας δὲ εἰς τὴν Μακεδονίαν 22 δύο τῶν διακονούντων αὐτῷ, Τιμόθεον καὶ Ἑραστον, αὐτὸς ἐπέσχευεν χρόνον εἰς τὴν Ἀσίαν. Ἐγένετο δὲ 23 κατὰ τὸν καιρὸν ἐκείνον τάραχος οὐκ ὀλίγος περὶ τῆς ὁδοῦ. Δημήτριος γάρ τις ὀνόματι, ἀργυροκόπος, ποιῶν ναοὺς 24 [ἀργυροῦς] Ἀρτέμιδος παρείχετο τοῖς τεχνίταις οὐκ ὀλίγην ἐργασίαν, οὓς συναθροίσας καὶ τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτα ἐργά- 25 τας εἶπεν Ἄνδρες, ἐπίστασθε ὅτι ἐκ ταύτης τῆς ἐργασίας ἡ εὐπορία ἡμῖν ἐστίν, καὶ θεωρεῖτε καὶ ἀκούετε ὅτι οὐ μόνον 26 Ἐφέσου ἀλλὰ σχεδὸν πάσης τῆς Ἀσίας ὁ Παῦλος οὗτος πείσας μετέστησεν ἱκανὸν ὄχλον, λέγων ὅτι οὐκ εἰσὶν θεοὶ οἱ διὰ χειρῶν γινόμενοι. οὐ μόνον δὲ τοῦτο κινδυνεύει 27 ἡμῖν τὸ μέρος εἰς ἀπελεγμὸν ἔλθειν, ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς μεγάλης θεᾶς Ἀρτέμιδος ἱερὸν εἰς οὐθέν λογισθῆναι, μέλλειν

τε καὶ καθαιρεῖσθαι τῆς μεγαλειότητος αὐτῆς, ἣν ὁλ
 28 [ῆ] Ἀσία καὶ [ῆ] οἰκουμένη σέβεται. ἀκούσαντες δὲ κα
 γνόμενοι πλήρεις θυμοῦ ἔκραζον λέγοντες Μεγάλη
 29 Ἄρτεμις Ἐφεσίων. καὶ ἐπλήσθη ἡ πόλις τῆς συγχύσεως
 ὥρμησάν τε ὁμοθυμαδὸν εἰς τὸ θέατρον συναρπάσαντι
 Γαῖον καὶ Ἀρίσταρχον Μακεδόνας, συνεκδήμους Παύλου
 30 Παύλου δὲ βουλομένου εἰσελθεῖν εἰς τὸν δῆμον οὐκ εἶα
 31 αὐτὸν οἱ μαθηταί· τινὲς δὲ καὶ τῶν Ἀσιαρχῶν, ὄντες αὐτ
 φίλοι, πέμψαντες πρὸς αὐτὸν παρεκάλουν μὴ δοῦναι εἶαι
 32 τὸν εἰς τὸ θέατρον. ἄλλοι μὲν οὖν ἄλλο τι ἔκραζον, ἡ
 γὰρ ἡ ἐκκλησία συνεκχυμένη, καὶ οἱ πλείους οὐκ ᾔδεισαν
 33 τίνας ἕνεκα συνεληλύθεισαν. ἐκ δὲ τοῦ ὄχλου συνεβίβι
 σαν Ἀλέξανδρον προβαλόντων αὐτὸν τῶν Ἰουδαίων, ὁ δὲ
 Ἀλέξανδρος κατασείσας τὴν χεῖρα ἠθέλεν ἀπολογεῖσθαι
 34 τῷ δῆμῳ. ἐπιγνόντες δὲ ὅτι Ἰουδαῖός ἐστιν φωνὴ ἐγένετο
 μία ἐκ πάντων ὥσπερ ἐπὶ ὥρας δύο ἔκραζόντων ἡ Μεγάλη
 35 Ἄρτεμις Ἐφεσίων. καταστείλας δὲ τὸν ὄχλον ὁ γραμ
 ματεὺς φησιν Ἄνδρες Ἐφεσίοι, τίς γάρ ἐστιν ἀνθρώπου
 ὃς οὐ γνώσκει τὴν Ἐφεσίων πόλιν νεωκόρον οὖσαν τῇ
 36 μεγάλῃ Ἀρτέμιδος καὶ τοῦ διοπετοῦς; ἀναντιρρήτων οἱ
 ὄντων τούτων θεοὶ ἐστὶν ὑμᾶς κατεσταλμένους ὑπάρχει
 37 καὶ μηδὲν προπετὲς πράσσειν. ἡγάγετε γὰρ τοὺς ἄνδρες
 τούτους οὔτε ἱεροσύλους οὔτε βλασφημοῦντας τὴν θεὸν
 38 ἡμῶν. εἰ μὲν οὖν Δημήτριος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τεχνῖται
 ἔχουσιν πρὸς τινα λόγον, ἀγοραῖοι ἄγονται καὶ ἀνθύπατοι
 39 εἰσιν, ἐγκαλείτωσαν ἀλλήλους. εἰ δέ τι περαιτέρω ἐπιζή
 40 τεῖτε, ἐν τῇ ἐννόμῳ ἐκκλησίᾳ ἐπιλυθήσεται. καὶ γὰρ
 κινδυνεύομεν ἐγκαλεῖσθαι στάσεως περὶ τῆς σήμερον μι
 δυνόσας αἰτίου ὑπάρχοντος, περὶ οὗ οὐ δυνησόμεθα ἀποδοῦναι
 λόγον περὶ τῆς συστροφῆς ταύτης. καὶ ταῦτα εἰπὼν ἀπε
 λυσεν τὴν ἐκκλησίαν.

1 Μετὰ δὲ τὸ παύσασθαι τὸν θόρυβον μεταπεμψάμενοι

ὁ Παῦλος τοὺς μαθητὰς καὶ παρακαλέσας ἀσπασάμενος ἐξῆλθεν πορεύεσθαι εἰς Μακεδονίαν. διελθὼν δὲ τὰ μέρη 2 ἐκεῖνα καὶ παρακαλέσας αὐτοὺς λόγῳ πολλῷ ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ποιήσας τε μῆνας τρεῖς γενομένης ἐπιβουλῆς 3 αὐτῷ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων μέλλοντι ἀνάγεσθαι εἰς τὴν Συρίαν ἐγένετο γνώμης τοῦ ὑποστρέφειν διὰ Μακεδονίας. συνέι- 4 πετο δὲ αὐτῷ Σώπατρος Πύρρου Βεροιαῖος, Θεσσαλονικέων δὲ Ἀρίσταρχος καὶ Σέκουνδος, καὶ Γαῖος Δερβαῖος καὶ Τιμόθεος, Ἀσιανοὶ δὲ Τύχικος καὶ Τρόφιμος· οὗτοι δὲ 5 «προσελθόντες ἔμενον ἡμᾶς ἐν Τρωάδι· ἡμεῖς δὲ ἐξεπλεύσαμεν μετὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἀζύμων ἀπὸ Φιλιππῶν, καὶ ἦλθομεν πρὸς αὐτοὺς εἰς τὴν Τρωάδα ἄχρι ἡμερῶν πέντε, οὗ διετρίψαμεν ἡμέρας ἑπτά. Ἐν δὲ τῇ μιᾷ τῶν 7 σαββάτων συνηγμένων ἡμῶν κλάσαι ἄρτον ὁ Παῦλος διέλεγετο αὐτοῖς, μέλλων ἐξιέναι τῇ ἐπαύριον, παρέτεινεν τε τὸν λόγον μέχρι μεσονυκτίου. ἦσαν δὲ λαμπάδες ἱκαναὶ 8 ἐν τῷ ὑπερφῶ οὗ ἦμεν συνηγμένοι· καθεζόμενος δὲ τις 9 νεανίας ὀνόματι Εὐτυχὸς ἐπὶ τῆς θυρίδος, καταφερόμενος ὕπνῳ βαθεῖ διαλεγομένου τοῦ Παύλου ἐπὶ πλείον, κατενεχθεὶς ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἔπεσεν ἀπὸ τοῦ τριστέγου κάτω καὶ ἦρθη νεκρός. καταβὰς δὲ ὁ Παῦλος ἐπέπεσεν αὐτῷ καὶ 10 συνπεριλαβὼν εἶπεν «Μὴ θορυβεῖσθε, ἡ γὰρ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἐστίν. ἀναβὰς δὲ [καὶ] κλάσας τὸν ἄρτον καὶ 11 γευσάμενος ἐφ' ἱκανον τε ὁμιλήσας ἄχρι αὐγῆς οὕτως ἐξῆλθεν. ἤγαγον δὲ τὸν παῖδα ζῶντα, καὶ παρεκλήθησαν 12 οὐ μετρίως. Ἡμεῖς δὲ «προελθόντες» ἐπὶ τὸ 13 πλοῖον ἀνήχθημεν ἐπὶ τὴν Ἀσσον, ἐκεῖθεν μέλλοντες ἀναλαμβάνειν τὸν Παῦλον, οὕτως γὰρ διατεταγμένος ἦν μέλλων αὐτὸς περζεῖν. ὥς δὲ συνέβαλλεν ἡμῖν εἰς τὴν Ἀσσον, 14 ἀναλαβόντες αὐτὸν ἦλθομεν εἰς Μιτυλήνην, ἵκασθαι ἀπο- 15 πλεύσαντες τῇ ἐπιούσῃ κατηντήσαμεν ἄντικρυς Χίου, τῇ δὲ ἑτέρα παρεβάλομεν εἰς Σάμον, τῇ δε ἐχομένη ἦλθομεν εἰς Μίλητον· κεκρίκει γὰρ ὁ Παῦλος παραπλεῦσαι τὴν 16

Ἐφεσον, ὅπως μὴ γένηται αὐτῷ χρονοτριβῆσαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ἔσπευδεν γὰρ εἰ δυνατόν εἶη αὐτῷ τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς γενέσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα.

17 Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου πέμψας εἰς Ἐφεσον μετεκαλέ-
 18 σατο τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας. ὡς δὲ παρεγένοντο
 πρὸς αὐτὸν εἶπεν αὐτοῖς Ὑμεῖς ἐπίστασθε ἀπὸ πρώτης
 ἡμέρας ἀφ' ἧς ἐπέβην εἰς τὴν Ἀσίαν πῶς μεθ' ὑμῶν τὸν
 19 πάντα χρόνον ἐγενόμην, δουλεύων τῷ κυρίῳ μετὰ πάσης
 ταπεινοφροσύνης καὶ δακρύων καὶ πειρασμῶν τῶν συμβάν-
 20 των μοι ἐν ταῖς ἐπιβουλαῖς τῶν Ἰουδαίων· ὡς οὐδὲν ὑπε-
 στειλάμην τῶν συμφερόντων τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν καὶ
 21 διδάξαι ὑμᾶς δημοσίᾳ καὶ κατ' οἴκους, διαμαρτυρόμενος
 Ἰουδαίοις τε καὶ Ἑλλήσιν τὴν εἰς θεὸν μετάνοιαν καὶ
 22 πίστιν εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν[†]. καὶ νῦν ἰδοὺ δεδε-
 μένος ἐγὼ τῷ πνεύματι πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλὴμ, τὰ ἐν
 23 αὐτῇ συναντήσουντα ἐμοὶ μὴ εἰδώς, πλην ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ
 ἅγιον κατὰ πόλιν διαμαρτύρεταί μοι λέγον ὅτι δεσμὰ καὶ
 24 θλίψεις με μένουσιν· ἀλλ' οὐδεὺς λόγου ποιοῦμαι τὴν
 ψυχὴν τιμίαν ἐμαυτῷ ὡς ἑτελειώσω τὸν δρόμον μου καὶ
 τὴν διακονίαν ἣν ἔλαβον παρὰ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ, διαμαρ-
 25 τύρασθαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ. καὶ νῦν
 ἰδοὺ ἐγὼ οἶδα ὅτι οὐκέτι ὄψεσθε τὸ πρόσωπόν μου ὑμεῖς
 26 πάντες ἐν οἷς διῆλθον κηρύσσων τὴν βασιλείαν· διότι μαρ-
 τύρομαι ὑμῖν ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ ὅτι καθαρὸς εἰμι ἀπὸ
 27 τοῦ αἵματος πάντων, οὐ γὰρ ὑπεστειλάμην τοῦ μὴ ἀναγ-
 28 γεῖλαι πᾶσαν τὴν βουλὴν τοῦ θεοῦ ὑμῖν. προσέχετε ἑαυ-
 τοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ ὑμᾶς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον
 ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ,
 29 ἣν περιεποιήσατο διὰ τοῦ αἵματος τοῦ ἰδίου[†]. ἐγὼ
 οἶδα ὅτι εἰσελεύσονται μετὰ τὴν ἀφίξίν μου λύκοι βαρεῖς
 30 εἰς ὑμᾶς μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου, καὶ ἐξ ὑμῶν [αὐτῶν]
 ἀναστήσονται ἄνδρες λαλοῦντες διεστραμμένα τοῦ ἀπο-
 31 σπᾶν τοὺς μαθητὰς ὀπίσω ἑαυτῶν· διὸ γρηγορεῖτε, μνημο-

νεύοντες ὅτι τριετίαν νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ ἐπαυσάμην μετὰ
 δακρύων νουθετῶν ἕνα ἕκαστον. καὶ τὰ νῦν παρατίθεμαι ³²
 ὑμᾶς τῷ «κυρίῳ» καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ τῷ δυναμένῳ
 οἰκοδομῆσαι καὶ δοῦναι τὴν κληρονομίαν ἐν τοῖς ἡγια-
 σμένοις πᾶσιν. ἀργυρίου ἢ χρυσίου ἢ ἱματισμοῦ οὐδενὸς ³³
 ἐπεθύμησα· αὐτοὶ γινώσκετε ὅτι ταῖς χρεῖαις μου καὶ τοῖς ³⁴
 οὗσι μετ' ἐμοῦ ὑπηρέτησαν αἱ χεῖρες αὐται. πάντα ὑπέδειξα ³⁵
 ὑμῖν ὅτι οὕτως κοπιῶντας δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθε-
 νούντων, μνημονεύειν τε τῶν λόγων τοῦ κυρίου Ἰησοῦ ὅτι
 αὐτὸς εἶπεν Μακάριόν ἐστιν μᾶλλον διδόναι ἢ λαμβάνειν.
 καὶ ταῦτα εἰπὼν θείς τὰ γόνατα αὐτοῦ σὺν πᾶσιν αὐτοῖς ³⁶
 προσήξατο. ἱκανὸς δὲ κλαυθμὸς ἐγένετο πάντων, καὶ ³⁷
 ἐπιτεσόντες ἐπὶ τὸν τράχηλον τοῦ Παύλου κατεφίλου
 αὐτόν, ὀδυνώμενοι μάλιστα ἐπὶ τῷ λόγῳ ᾧ εἰρήκει ὅτι ³⁸
 οὐκέτι μέλλουσιν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ θεωρεῖν. προέπεμ-
 πον δὲ αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον.

Ὡς δὲ ἐγένετο ἀναχθῆναι ἡμᾶς ἀποσπασθέντας ἀπ' αὐ- ¹
 τῶν, εὐθυδρομήσαντες ἤλθομεν εἰς τὴν Κῶ, τῇ δὲ ἐξῆς εἰς
 τὴν Ῥόδον, καὶ ἐκείθεν εἰς Πάταρα· καὶ εὐρόντες πλοῖον ²
 διαπερῶν εἰς Φοινίκην ἐπιβάντες ἀνήχθημεν. ἀναφάναντες ³
 δὲ τὴν Κύπρον καὶ καταλιπόντες αὐτὴν εὐώνυμον ἐπλέομεν
 εἰς Συρίαν, καὶ κατήλθομεν εἰς Τύρον, ἐκεῖσε γὰρ τὸ πλοῖον
 ἦν ἀποφορτιζόμενον τὸν γόμον. ἀνευρόντες δὲ τοὺς μαθη- ⁴
 τὰς ἐπεμείναμεν αὐτοῦ ἡμέρας ἑπτά, οἷτινες τῷ Παύλῳ
 ἔλεγον διὰ τοῦ πνεύματος μὴ ἐπιβαίνειν εἰς Ἱεροσόλυμα.
 ὅτε δὲ ἐγένετο ἔξαρτίσαι ἡμᾶς τὰς ἡμέρας, ἐξελθόντες ⁵
 ἐπορευόμεθα προπεμπόντων ἡμᾶς πάντων σὺν γυναιξὶ καὶ
 τέκνοις ἕως ἔξω τῆς πόλεως, καὶ θέντες τὰ γόνατα ἐπὶ
 τὸν αἰγιαλὸν προσευξάμενοι ἀπησπασάμεθα ἀλλήλους, καὶ ⁶
 ἐνέβημεν εἰς τὸ πλοῖον, ἐκεῖνοι δὲ ὑπέστρεψαν εἰς τὰ
 ἴδια.

Ἡμεῖς δὲ τὸν πλοῦν διανύσαντες ἀπὸ ⁷
 Τύρου κατηντήσαμεν εἰς Ἡτολεμαῖδα, καὶ ἀσπασάμενοι
 τοὺς ἀδελφούς ἐμείναμεν ἡμέραν μίαν παρ' αὐτοῖς. τῇ δὲ ⁸

ἐπαύριον ἐξελθόντες ἦλθαμεν εἰς Καισαρίαν, καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκον Φιλίππου τοῦ εὐαγγελιστοῦ ὄντος ἐκ
 9 τῶν ἑπτὰ ἐμείναμεν παρ' αὐτῷ. τούτῳ δὲ ἦσαν θυγατέρες
 10 τέσσαρες παρθένοι προφητεύουσαι. Ἐπιμενόντων δὲ ἡμέρας
 11 πλείους κατήλθεν τις ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας προφήτης
 12 ὀνόματι Ἀγαθος, καὶ ἔλθων πρὸς ἡμᾶς καὶ ἄρας τὴν ζώνην
 τοῦ Παύλου δῆσας ἑαυτοῦ τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας εἶπεν
 Τάδε λέγει τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον Τὸν ἄνδρα οὗ ἐστὶν ἡ
 ζώνη αὕτη οὕτως δῆσουσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ οἱ Ἰουδαῖοι καὶ
 12 παραδώσουσιν εἰς χεῖρας ἔθνων. ὥς δὲ ἠκούσαμεν ταῦτα,
 παρεκαλοῦμεν ἡμεῖς τε καὶ οἱ ἐντόπιοι τοῦ μὴ ἀναβαίνειν
 13 αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ. τότε ἀπεκρίθη [ὁ] Παῦλος Τί
 ποιεῖτε κλαίοντες καὶ συνθρύπτοντές μου τὴν καρδίαν; ἐγὼ
 γὰρ οὐ μόνον δεθῆναι ἀλλὰ καὶ ἀποθανεῖν εἰς Ἱερουσαλὴμ
 14 ἐτοίμως ἔχω ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ κυρίου Ἰησοῦ. μὴ
 πειθομένου δὲ αὐτοῦ ἡσυχάσαμεν εἰπόντες Τοῦ κυρίου τὸ
 θέλημα γινέσθω.

15 Μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐπισκευασάμενοι ἀνεβαίνο-
 16 μεν εἰς Ἱεροσόλυμα· συνῆλθον δὲ καὶ τῶν μαθητῶν ἀπὸ
 Καισαρίας σὺν ἡμῖν, ἄγοντες παρ' ᾧ ξενισθῶμεν Μνάσωνί
 17 τινι Κυπρίῳ, ἀρχαίῳ μαθητῇ. Γενομένων δὲ ἡμῶν εἰς
 18 Ἱεροσόλυμα ἀσμένως ἀπεδέξαντο ἡμᾶς οἱ ἀδελφοί. τῇ δὲ
 ἐπιούσῃ εἰσῆι ὁ Παῦλος σὺν ἡμῖν πρὸς Ἰάκωβον, πάντες
 19 τε παρεγένοντο οἱ πρεσβύτεροι. καὶ ἀσπασάμενος αὐτοὺς
 ἐξηγείτο καθ' ἓν ἕκαστον ὃν ἐποίησεν ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἔθνεσιν
 20 διὰ τῆς διακονίας αὐτοῦ. οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐδόξαζον τὸν
 θεόν, εἰπὺν τε αὐτῷ Θεωρεῖς, ἀδελφέ, πόσαι μυριάδες
 εἰσὶν ἐν τοῖς Ἰουδαίοις τῶν πεπιστευκότων, καὶ πάντες
 21 ζηλωταὶ τοῦ νόμου ὑπάρχουσιν· κατηχήθησαν δὲ περὶ σοῦ
 ὅτι ἀποστασίαν διδάσκεις ἀπὸ Μωυσέως τοὺς κατὰ τὰ ἔθνη
 πάντας Ἰουδαίους, λέγων μὴ περιτέμνειν αὐτοὺς τὰ τέκνα
 22 μηδὲ τοῖς ἔθεσιν περιπατεῖν. τί οὖν ἐστίν; πάντως ἀκού-

σονται ὅτι ἐλήλυθας. τοῦτο οὖν ποιήσον ὃ σοι λέγομεν· 23
 εἰσὶν ἡμῖν ἄνδρες τέσσαρες εὐχὴν ἔχοντες ἁφ' ἑαυτῶν.
 τούτους παραλαβὼν ἀγνίσθητι σὺν αὐτοῖς καὶ δαπάνησον 24
 ἐπ' αὐτοῖς ἵνα ξυρῇσονται τὴν κεφαλὴν, καὶ γινώσκονται
 πάντες ὅτι ὧν κατήχηνται περὶ σοῦ οὐδὲν ἔστιν, ἀλλὰ
 στοιχεῖς καὶ αὐτὸς φυλάσσων τὸν νόμον. περὶ δὲ τῶν 25
 πεπιστευκότων ἐθνῶν ἡμεῖς ἄπεστείλαμεν κρίναντες φυ-
 λάσσεσθαι αὐτοὺς τό τε εἰδωλόθυτον καὶ αἷμα καὶ πνικτὸν
 καὶ πορνείαν. τότε ὁ Παῦλος παραλαβὼν τοὺς ἄνδρας τῇ 26
 ἐχομένῃ ἡμέρᾳ σὺν αὐτοῖς ἀγνισθεὶς εἰσῆει εἰς τὸ ἱερόν,
 διαγγέλλων τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἡμερῶν τοῦ ἀγνισμοῦ
 ἕως οὗ προσηνέχθη ὑπὲρ ἐνὸς ἐκάστου αὐτῶν ἢ προσφορά.

Ὡς δὲ ἔμελλον αἱ ἑπτὰ ἡμέραι συντελεῖσθαι, οἱ ἀπὸ 27
 τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι θεασάμενοι αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ συνέχεον
 πάντα τὸν ὄχλον καὶ ἐπέβαλαν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας, κρά- 28
 ζοντες Ἄνδρες Ἰσραηλείται, βοηθεῖτε· οὗτός ἐστιν ὁ
 ἄνθρωπος ὁ κατὰ τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ νόμου καὶ τοῦ τόπου
 τούτου πάντας πανταχῇ διδάσκων, ἔτι τε καὶ Ἑλλήνας
 εἰσήγαγεν εἰς τὸ ἱερόν καὶ κεκοίνωκεν τὸν ἅγιον τόπον
 τούτον. ἦσαν γὰρ προεωρακότες Τρόφιμον τὸν Ἐφέσιον 29
 ἐν τῇ πόλει σὺν αὐτῷ, ὃν ἐνόμιζον ὅτι εἰς τὸ ἱερόν εἰσήγα-
 γεν ὁ Παῦλος. ἐκινήθη τε ἡ πόλις ὅλη καὶ ἐγένετο συν- 30
 δρομὴ τοῦ λαοῦ, καὶ ἐπιλαβόμενοι τοῦ Παύλου εἴλκον
 αὐτὸν ἔξω τοῦ ἱεροῦ, καὶ εὐθέως ἐκλείσθησαν αἱ θύραι.
 Ζητούντων τε αὐτὸν ἀποκτεῖναι ἀνέβη φάσις τῷ χιλιάρχῳ 31
 τῆς σπείρης ὅτι ὅλη συνχύννεται Ἰερουσαλήμ, ὃς ἔξαυτῆς 32
 ἁπαραλαβὼν στρατιώτας καὶ ἑκατοντάρχας κατέδραμεν
 ἐπ' αὐτούς, οἱ δὲ ἰδόντες τὸν χιλιάρχον καὶ τοὺς στρατιώ-
 τας ἐπαύσαντο τύπτοντες τὸν Παῦλον. τότε ἐγγίσας ὁ 33
 χιλιάρχος ἐπελάβετο αὐτοῦ καὶ ἐκέλευσε δεθῆναι ἀλύσει
 δυσί, καὶ ἐπυνθάνετο τίς εἴη καὶ τί ἐστιν πεποιηκός· ἄλλοι 34
 δὲ ἄλλο τι ἐπεφώνουν ἐν τῷ ὄχλῳ· μὴ δυναμένου δὲ αὐτοῦ
 γνῶναι τὸ ἀσφαλὲς διὰ τὸν θόρυβον ἐκέλευσεν ἄγεσθαι

35 αὐτὸν εἰς τὴν παρεμβολήν. ὅτε δὲ ἐγένετο ἐπὶ τοὺς ἀνα-
 βαθμούς, συνέβη βαστάζεσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν
 36 διὰ τὴν βίαν τοῦ ὄχλου, ἡκολούθει γὰρ τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ
 37 κράζοντες Αἴρε αὐτόν. Μέλλων τε εἰσάγε-
 σθαι εἰς τὴν παρεμβολήν ὁ Παῦλος λέγει τῷ χιλιάρχῳ
 Εἰ ἔξεστίν μοι εἰπεῖν τι πρὸς σέ; ὁ δὲ ἔφη Ἑλληνιστὶ
 38 γινώσκεις; οὐκ ἄρα σὺ εἶ ὁ Αἰγύπτιος ὁ πρὸ τούτων τῶν
 ἡμερῶν ἀναστατώσας καὶ ἐξαγαγὼν εἰς τὴν ἔρημον τοὺς
 39 τετρακισχιλίους ἄνδρας τῶν σικαρίων; εἶπεν δὲ ὁ Παῦλος
 Ἐγὼ ἄνθρωπος μὲν εἰμι Ἰουδαῖος, Ταρσεὺς τῆς Κιλικίας,
 οὐκ ἀσήμες πόλεως πολίτης· δέομαι δέ σου, ἐπιτρέψόν μοι
 40 λαλήσαι πρὸς τὸν λαόν. ἐπιτρέψαντος δὲ αὐτοῦ ὁ Παῦλος
 ἑστὼς ἐπὶ τῶν ἀναβαθμῶν κατέσεισε τῇ χειρὶ τῷ λαῷ,
 πολλῆς δὲ σιγῆς γενομένης προσεφώνησεν τῇ Ἑβραϊδι
 1 διαλέκτῳ λέγων Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατέ
 2 μου τῆς πρὸς ὑμᾶς νυνὶ ἀπολογίας.— ἀκούσαντες δὲ ὅτι
 τῇ Ἑβραϊδι διαλέκτῳ προσεφώνει αὐτοῖς μᾶλλον παρέσχον
 3 ἡσυχίαν. καὶ φησιν— Ἐγὼ εἰμι ἀνὴρ Ἰουδαῖος, γεγεννημέ-
 νος ἐν Ταρσῷ τῆς Κιλικίας, ἀνατεθραμμένος δὲ ἐν τῇ πόλει
 ταύτῃ παρὰ τοὺς πόδας Γαμαλιήλ, πεπαιδευμένος κατὰ
 ἀκρίβειαν τοῦ πατρῷου νόμου, ζηλωτὴς ὑπάρχων τοῦ θεοῦ
 4 καθὼς πάντες ὑμεῖς ἐστέ σήμερον, ὃς ταύτην τὴν ὁδὸν
 ἐδίωξα ἄχρι θανάτου, δεσμεύων καὶ παραδιδούς εἰς φυλακὰς
 5 ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας, ὡς καὶ ὁ ἀρχιερεὺς μαρτυρεῖ μοι
 καὶ πᾶν τὸ πρεσβυτέριον· παρ' ὧν καὶ ἐπιστολὰς δεξάμε-
 νος πρὸς τοὺς ἀδελφούς εἰς Δαμασκὸν ἐπορευόμην ἄξων
 καὶ τοὺς ἐκείσε ὄντας δεδεμένους εἰς Ἱερουσαλὴμ ἵνα τιμω-
 6 ρηθῶσιν. Ἐγένετο δὲ μοι πορευομένῳ καὶ ἐγγίζοντι τῇ
 Δαμασκῷ περὶ μεσημβρίαν ἐξαίφνης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ περι-
 7 στράψαι φῶς ἰκανὸν περὶ ἐμέ, ἔπεσά τε εἰς τὸ ἔδαφος καὶ
 ἤκουσα φωνῆς λεγούσης μοι Σαούλ Σαούλ, τί με διώκεις;
 8 ἐγὼ δὲ ἀπεκρίθην Τίς εἶ, κύριε; εἶπέν τε πρὸς ἐμέ
 9 Ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ὃν σὺ διώκεις. οἱ δὲ σὺν

ἐμοὶ ὄντες τὸ μὲν φῶς ἐθεάσαντο τὴν δὲ φωνὴν οὐκ ἤκουσαν
 τοῦ λαλοῦντός μοι. εἶπον δέ Τί ποιήσω, κύριε; ὁ δὲ κύ- 10
 ριος εἶπεν πρὸς με Ἀναστὰς πορεύου εἰς Δαμασκόν, κακεῖ
 σοι λαληθήσεται περὶ πάντων ὧν τέτακταί σοι ποιῆσαι. ὡς 11
 δὲ οὐκ ἐνέβλεπον ἅπὸ τῆς δόξης τοῦ φωτὸς ἐκείνου, χειρα-
 γωγούμενος ὑπὸ τῶν συνόντων μοι ἦλθον εἰς Δαμασκόν.
 Ἀνανίας δέ τις ἀνὴρ εὐλαβὴς κατὰ τὸν νόμον, μαρτυρούμε- 12
 νος ὑπὸ πάντων τῶν κατοικούντων Ἰουδαίων, ἐλθὼν πρὸς 13
 ἐμέ καὶ ἐπιστὰς εἶπέν μοι Σαοὺλ ἀδελφέ, ἀνάβλεψον·
 καὶ γὰρ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἀνέβλεψα εἰς αὐτόν. ὁ δὲ εἶπεν Ὁ 14
 θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν προεχειρίσατό σε γινῶναι τὸ θέλημα
 αὐτοῦ καὶ ἰδεῖν τὸν δίκαιον καὶ ἀκοῦσαι φωνὴν ἐκ τοῦ στό-
 ματος αὐτοῦ, ὅτι ἔση μάρτυς αὐτῷ πρὸς πάντας ἀνθρώπους 15
 ὧν ἐώρακας καὶ ἤκουσας. καὶ νῦν τί μέλλεις; ἀναστὰς 16
 βάπτισαι καὶ ἀπόλουσαι τὰς ἁμαρτίας σου ἐπικαλεσάμενος
 τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐγένετο δέ μοι ὑποστρέψαντι εἰς Ἱερου- 17
 σαλὴμ καὶ προσευχομένου μου ἐν τῷ ἱερῷ γενέσθαι με ἐν
 ἐκστάσει καὶ ἰδεῖν αὐτὸν λέγοντά μοι Σπεῦσον καὶ ἔξελθε 18
 ἐν τάχει ἐξ Ἱερουσαλὴμ, διότι οὐ παραδέχονται σου μαρ-
 τυρίαν περὶ ἐμοῦ. καὶ γὰρ εἶπον Κύριε, αὐτοὶ ἐπίστανται 19
 ὅτι ἐγὼ ἡμην φυλακίζων καὶ δέρων κατὰ τὰς συναγωγὰς
 τοὺς πιστεύοντας ἐπὶ σέ· καὶ ὅτε ἐξεχύνητο τὸ αἷμα Στε- 20
 φάνου τοῦ μάρτυρός σου, καὶ αὐτὸς ἡμην ἐφεστὼς καὶ
 συνενδοκῶν καὶ φυλάσσων τὰ ἱμάτια τῶν ἀναιρῶντων
 αὐτόν. καὶ εἶπεν πρὸς με Πορεύου, ὅτι ἐγὼ εἰς ἔθνη 21
 μακρὰν ἔξαποστελῶ σε. Ἦκουον δὲ αὐτοῦ 22
 ἄχρι τούτου τοῦ λόγου καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν λέ-
 γοντες Αἶρε ἀπὸ τῆς γῆς τὸν τοιοῦτον, οὐ γὰρ καθῆκεν
 αὐτὸν ζῆν. κραυγαζόντων τε αὐτῶν καὶ ῥιπτούντων τὰ 23
 ἱμάτια καὶ κοινορτὸν βαλλόντων εἰς τὸν αἶρα ἐκέλευσεν 24
 ὁ χιλίαςρχος εἰσάγεσθαι αὐτὸν εἰς τὴν παρεμβολήν, εἶπας
 μάλιστα ἀνετάζεσθαι αὐτὸν ἵνα ἐπιγνῶ δι' ἣν αἰτίαν οὕ-
 τως ἐπεφώνουν αὐτῷ. ὡς δὲ προέτειναν αὐτὸν τοῖς ἱμάσιν 25

εἶπεν πρὸς τὸν ἐστῶτα ἐκατόνταρχον ὁ Παῦλος· Εἰ ἄνθρωπον Ῥωμαῖον καὶ ἀκατάκριτον ἔξεστιν ὑμῖν μαστίζειν; 26 ἀκούσας δὲ ὁ ἐκατοντάρχης προσελθὼν τῷ χιλιάρχῳ ἀπήγγειλεν λέγων· Τί μέλλεις ποιεῖν; ὁ γὰρ ἄνθρωπος οὗτος 27 Ῥωμαῖός ἐστιν. προσελθὼν δὲ ὁ χιλιάρχος εἶπεν αὐτῷ· 28 Λέγε μοι, σὺ Ῥωμαῖός εἰ; ὁ δὲ ἔφη· Ναί. ἀπεκρίθη δὲ ὁ χιλιάρχος· Ἐγὼ πολλοῦ κεφαλαίου τὴν πολιτείαν ταύτην ἐκτησάμην. ὁ δὲ Παῦλος ἔφη· Ἐγὼ δὲ καὶ γεγέννημαι. 29 εὐθέως οὖν ἀπέστησαν ἀπ' αὐτοῦ οἱ μέλλοντες αὐτὸν ἀνετάζειν· καὶ ὁ χιλιάρχος δὲ ἐφοβήθη ἐπιγνοὺς ὅτι Ῥωμαῖός ἐστιν καὶ ὅτι αὐτὸν ἦν δεδεκώς.

30 Τῇ δὲ ἐπαύριον βουλόμενος γνῶναι τὸ ἀσφαλὲς τὸ τί κατηγορεῖται ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων ἔλυσεν αὐτόν, καὶ ἐκέλευσεν συνελθεῖν τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ πᾶν τὸ συνέδριον, καὶ 1 καταγαγὼν τὸν Παῦλον ἔστησεν εἰς αὐτούς. ἀτενίσας δὲ Ἰσχυρῶς εἶπεν· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ πάσῃ συνειδήσει ἀγαθῇ πεπολίτευμαι τῷ θεῷ ἄχρι ταύτης τῆς 2 ἡμέρας. ὁ δὲ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας ἐπέταξεν τοῖς παρεστῶσιν αὐτῷ τύπτειν αὐτοῦ τὸ στόμα. τότε ὁ Παῦλος πρὸς αὐτόν εἶπεν· Τύπτειν σε μέλλει ὁ θεός, τοίχῃ κεκονιαμένῃ· καὶ σὺ κάθη κρίνων με κατὰ τὸν νόμον, καὶ παρανομῶν κε- 4 λεύεις με τύπτεσθαι; οἱ δὲ παρεστῶτες εἶπαν· Τὸν ἀρχιερέα τοῦ θεοῦ λοιδορεῖς; ἔφη τε ὁ Παῦλος· Οὐκ ᾔδειν, ἀδελφοί, ὅτι ἐστὶν ἀρχιερεὺς· γέγραπται γὰρ ὅτι ἌΡΧΟΝΤΑ 6 ΤΟῦ ΛΑΟῦ ΚΟΙΝΟΝ ΟΥΚ ἔρεῖς κακῶς. Γνοὺς δὲ ὁ Παῦλος ὅτι τὸ ἐν μέρος ἐστὶν Σαδδουκαίων τὸ δὲ ἕτερον Φαρισαίων ἔκραζεν ἐν τῷ συνεδρίῳ· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ Φαρισαῖός εἰμι, υἱὸς Φαρισαίων· περὶ ἐλπίδος καὶ ἀναστάσεως νεκρῶν 7 ἵκνέομαι. τοῦτο δὲ αὐτοῦ Ἰσχυρῶς ἐγένετο ἰσχυρῶς τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων, καὶ ἐσχίσθη τὸ πλῆθος. 8 Σαδδουκαῖοι ἰσχυρῶς γὰρ λέγουσιν μὴ εἶναι ἀνάστασιν μήτε ἄγγελον μήτε πνεῦμα, Φαρισαῖοι δὲ ὁμολογοῦσιν τὰ ἀμφότερα. ἐγένετο δὲ κραυγὴ μεγάλη, καὶ ἀναστάντες τινες 9

τῶν γράμματέων τοῦ μέρους τῶν Φαρισαίων διεμάχοντο λέγοντες Οὐδὲν κακὸν εὐρίσκομεν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ· εἰ δὲ πνεῦμα ἐλάλησεν αὐτῷ ἢ ἄγγελος—. Πολλῆς δὲ ¹⁰ γινομένης στάσεως φοβηθεὶς ὁ χιλιάρχος μὴ διασπασθῇ ὁ Παῦλος ὑπ' αὐτῶν ἐκέλευσεν τὸ στράτευμα καταβὰν ἀρπάσαι αὐτὸν ἐκ μέσου αὐτῶν, ἄγειν ¹¹ εἰς τὴν παρεμβολήν. Τῇ δὲ ἐπιούσῃ νυκτὶ ἐπιστὰς αὐτῷ ὁ κύριος ¹² εἶπεν· Θάρσει, ὥς γὰρ διεμαρτύρω τὰ περὶ ἐμοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ οὕτω σε δεῖ καὶ εἰς Ῥώμην μαρτυρῆσαι. Γε- ¹³ νομένης ἡμέρας ποιήσαντες συστρόφην οἱ Ἰουδαῖοι ἀνεθεμάτισαν ἑαυτοὺς λέγοντες μήτε φαγεῖν μήτε πεῖν ἕως οὗ ἀποκτείνωσιν τὸν Παῦλον. ἦσαν δὲ πλείους ¹⁴ τέσσεράκοντα οἱ ταύτην τὴν συνωμοσίαν ποιησάμενοι· οἵτινες προσελθόντες τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ τοῖς πρεσβυτέ- ¹⁵ ροις εἶπαν· Ἀναθέματι ἀνεθεματίσαμεν ἑαυτοὺς μηδενὸς γεύσασθαι ἕως οὗ ἀποκτείνωμεν τὸν Παῦλον. νῦν οὖν ¹⁶ ὑμεῖς ἐμφανίσατε τῷ χιλιάρχῳ σὺν τῷ συνεδρίῳ ὅπως καταγάγῃ αὐτὸν εἰς ὑμᾶς ὥς μέλλοντας διαγινώσκειν ἀκριβέστερον τὰ περὶ αὐτοῦ· ἡμεῖς δὲ πρὸ τοῦ ἐγγίσει αὐτὸν ἔτοιμοί ἐσμεν τοῦ ἀνελεῖν αὐτόν. Ἀκούσας δὲ ὁ υἱὸς ¹⁷ τῆς ἀδελφῆς Παύλου τὴν ἐνέδραν παραγενόμενος καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν παρεμβολὴν ἀπήγγειλεν τῷ Παύλῳ. προσκαλεσάμενος δὲ ὁ Παῦλος ἓνα τῶν ἐκατονταρχῶν ¹⁸ ἔφη· Τὸν νεανίαν τοῦτον ἄπαγε πρὸς τὸν χιλιάρχον, ἔχει γὰρ ἀπαγγεῖλαί τι αὐτῷ. ὁ μὲν οὖν παραλαβὼν αὐτὸν ¹⁹ ἤγαγεν πρὸς τὸν χιλιάρχον καὶ φησιν· Ὁ δέσμιος Παῦλος προσκαλεσάμενός με ἠρώτησεν τοῦτον τὸν Ἰουδαῖον ἀγαγεῖν πρὸς σέ, ἔχοντά τι λαλῆσαί σοι. ἐπιλαβόμενος δὲ ²⁰ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ὁ χιλιάρχος καὶ ἀναχωρήσας κατ' ἰδίαν ἐπυνθάνετο· Τί ἐστίν ὃ ἔχεις ἀπαγγεῖλαί μοι; εἶπεν δὲ ²¹ ὅτι· Οἱ Ἰουδαῖοι συνέθεντο τοῦ ἐρωτῆσαί σε ὅπως αὖριον τὸν Παῦλον καταγάγῃς εἰς τὸ συνέδριον ὥς μέλλον τι ἀκριβέστερον πυνθάνεσθαι περὶ αὐτοῦ· σὺ οὖν μὴ πεισθῆς

αὐτοῖς, ἐνεδρεύουσιν γὰρ αὐτὸν ἐξ αὐτῶν ἄνδρες πλείους
 τεσσεράκοντα, οἵτινες ἀνεθεμάτισαν ἑαυτοὺς μήτε φαγεῖν
 μήτε πίνειν ἕως οὗ ἀνέλωσιν αὐτόν, καὶ νῦν εἰσὶν ἑτοιμοί
 12 προσδεχόμενοι τὴν ἀπὸ σοῦ ἐπαγγελίαν. ὁ μὲν οὖν χιλι-
 αρχος ἀπέλυσε τὸν νεανίσκον παραγγείλας μηδενὶ ἐκκαλή-
 23σαι ὅτι ταῦτα ἐνεφάνισας πρὸς ἐμέ. Καὶ προσκαλεσάμενός
 τινας δύο τῶν ἑκατονταρχῶν εἶπεν Ἑτοιμάσατε στρατιώ-
 τας διακοσίους ὅπως πορευθῶσιν ἕως Καισαρίας, καὶ ἱππεῖς
 ἐβδομήκοντα καὶ δεξιολάβους διακοσίους, ἀπὸ τρίτης ὥρας
 24 τῆς νυκτός, κτήνη τε παραστήσαι ἵνα ἐπιβιβάσαντες τὸν
 25 Παῦλον διασώσωσι πρὸς Φήλικα τὸν ἡγεμόνα, γράψας
 26 ἐπιστολὴν ἔχουσιν τὸν τύπον τοῦτον Κλαύδιος Λυσίας
 27 τῷ κρατίστῳ ἡγεμόνι Φήλικι χαίρειν. Τὸν ἄνδρα τοῦτον
 συλλημφθέντα ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων καὶ μέλλοντα ἀναιρεῖσθαι
 ὑπ' αὐτῶν ἐπιστὰς σὺν τῷ στρατεύματι ἐξειλάμην, μαθὼν
 28 ὅτι Ῥωμαῖός ἐστιν, βουλούμενός τε ἐπιγνῶναι τὴν αἰτίαν
 δι' ἣν ἐνεκάλουν αὐτῷ [κατήγαγον εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν].
 29 ὃν εὗρον ἐγκαλούμενον περὶ ζητημάτων τοῦ νόμου αὐτῶν,
 30 μηδὲν δὲ ἄξιον θανάτου ἢ δεσμῶν ἔχοντα ἔγκλημα. μηνυ-
 θείσης δέ μοι ἐπιβουλῆς εἰς τὸν ἄνδρα ἔσσεσθαι ἐξαντῆς
 ἔπεμψα πρὸς σέ, παραγγείλας καὶ τοῖς κατηγοροῖς λέγειν
 31 πρὸς αὐτὸν ἐπὶ σοῦ. Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται
 κατὰ τὸ διατεταγμένον αὐτοῖς ἀναλαβόντες τὸν Παῦλον
 32 ἤγαγον διὰ νυκτός εἰς τὴν Ἀντιπατρίδα· τῇ δὲ ἐπαύριον
 ἐάσαντες τοὺς ἱππεῖς ἀπέρχεσθαι σὺν αὐτῷ ὑπέστρεψαν
 33 εἰς τὴν παρεμβολήν· οἵτινες εἰσελθόντες εἰς τὴν Καισαρίαν
 καὶ ἀναδόντες τὴν ἐπιστολὴν τῷ ἡγεμόνι παρέστησαν καὶ
 34 τὸν Παῦλον αὐτῷ. ἀναγνούς δὲ καὶ ἐπερωτήσας· ἐκ ποίας
 35 ἐπαρχείας ἐστίν καὶ πυθόμενος ὅτι ἀπὸ Κιλικίας Διακού-
 σομαί σου, ἔφη, ὅταν καὶ οἱ κατήγοροί σου παραγένωνται·
 κелеύσας ἐν τῷ πραιτωρίῳ τοῦ Ἡρώδου φυλάσσεσθαι
 αὐτόν.

1 Μετὰ δὲ πέντε ἡμέρας κατέβη ὁ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας

μετὰ πρεσβυτέρων τινῶν καὶ ῥήτορος Τερτύλλου τινός, οἵτινες ἐνεφάνισαν τῷ ἡγεμόνι κατὰ τοῦ Παύλου. κλη- 2
θέντος δὲ [αὐτοῦ] ἤρξατο κατηγορεῖν ὁ Τέρτυλλος λέ-
γων Πολλῆς εἰρήνης τυγχάνοντες διὰ σοῦ καὶ διορθωμάτων
γινομένων τῷ ἔθνει τοίτῳ διὰ τῆς σῆς προνοίας πάντῃ τε 3
καὶ πανταχοῦ ἀποδεχόμεθα, κράτιστε Φῆλιξ, μετὰ πάσης
εὐχαριστίας. ἵνα δὲ μὴ ἐπὶ πλείον σε ἐνκόπτω, παρακαλῶ 4
ἀκοῦσαί σε ἡμῶν συντόμως τῇ σῇ ἐπεικίᾳ. εὐρόντες γὰρ 5
τὸν ἄνδρα τούτον λοιμὸν καὶ κινοῦντα στάσεις πᾶσι τοῖς
Ἰουδαίοις τοῖς κατὰ τὴν οἰκουμένην πρωτοστάτην τε τῆς
τῶν Ναζωραίων αἱρέσεως, ὃς καὶ τὸ ἱερὸν ἐπέειρασεν βεβη- 6
λῶσαι, ὃν καὶ ἐκρατήσαμεν, παρ' οὗ δυνήσῃ αὐτὸς ἀνα- 8
κρίνας περὶ πάντων τούτων ἐπιγνῶναι ὧν ἡμεῖς κατηγοροῦ-
μεν αὐτοῦ. συνεπέθεντο δὲ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι φάσκοντες 9
ταῦτα οὕτως ἔχειν. Ἀπεκρίθη τε ὁ Παῦλος νεύσαντος αὐτῷ 10
τοῦ ἡγεμόνος λέγειν Ἐκ πολλῶν ἐτῶν ὄντα σε κριτὴν τῷ
ἔθνει τούτῳ ἐπιστάμενος εὐθύμως τὰ περὶ ἑμαυτοῦ ἀπολο-
γοῦμαι, δυναμένου σου ἐπιγνῶναι, ὅτι οὐ πλείους εἰσὶν μοι 11
ἡμέραι δώδεκα ἀφ' ἧς ἀνέβην προσκυνήσων εἰς Ἱερου-
σαλήμ, καὶ οὔτε ἐν τῷ ἱερῷ εὐρόν με πρὸς τινὰ διαλεγό- 12
μενον ἢ ἐπίστασιν ποιοῦντα ὄχλου οὔτε ἐν ταῖς συναγωγαῖς
οὔτε κατὰ τὴν πόλιν, οὐδὲ παραστήσαι δύνανταί σοι περὶ 13
ὧν νυνὶ κατηγοροῦσίν μου. ὁμολογῶ δὲ τοῦτό σοι ὅτι 14
κατὰ τὴν ὁδὸν ἣν λέγουσιν αἵρεσιν οὕτως λατρεύω τῷ πα-
τρὶ ὡς θεῷ, πιστεύων πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν νόμον καὶ τοῖς
ἐν τοῖς προφήταις γεγραμμένοις, ἐλπίδα ἔχων εἰς τὸν θεόν, ἣν 15
καὶ αὐτοὶ οὗτοι προσδέχονται, ἀνάστασιν μέλλειν ἔσεσθαι
δικαίων τε καὶ ἀδίκων· ἐν τούτῳ καὶ αὐτὸς ἀσκῶ ἀπρόσ- 16
κοπον συνείδησιν ἔχειν πρὸς τὸν θεὸν καὶ τοὺς ἀνθρώπους
διὰ παντός. δι' ἐτῶν δὲ πλείονων ἐλεημοσύνας ποιήσων εἰς 17
τὸ ἔθνος μου παρεγενόμην καὶ προσφοράς, ἐν αἷς εὐρόν με 18
ἡγνισμένον ἐν τῷ ἱερῷ, οὐ μετὰ ὄχλου οὐδὲ μετὰ θορύβου,
τινὲς δὲ ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι, οὓς ἔδει ἐπὶ σοῦ παρεῖναι 19

20 καὶ κατηγορεῖν εἴ τι ἔχοιεν πρὸς ἐμέ, — ἡ αὐτοὶ οὗτοι εἰπά-
 21 τωσαν τί εὗρον ἀδίκημα στάντος μου ἐπὶ τοῦ συνεδρίου ἡ
 περὶ μιᾶς ταύτης φωνῆς ἧς ἐέκραξα ἐν αὐτοῖς ἐστὼς ὅτι
 Περὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι σήμερον ἐφ' ὑμῶν.
 22 Ἀνεβάλετο δὲ αὐτοὺς ὁ Φῆλιξ, ἀκριβέστερον εἰδὼς τὰ
 περὶ τῆς ὁδοῦ, εἶπας Ὅταν Λυσίας ὁ χιλιάρχος καταβῇ
 23 διαγνώσομαι τὰ καθ' ὑμᾶς· διαταξάμενος τῷ ἑκατοντάρ-
 χῃ τηρεῖσθαι αὐτὸν ἔχειν τε ἄνεσιν καὶ μηδένα κωλύειν
 24 τῶν ἰδίων αὐτοῦ ὑπηρετεῖν αὐτῷ. Μετὰ δὲ
 ἡμέρας τινὰς παραγενόμενος ὁ Φῆλιξ σὺν Δρουσίλλῃ τῇ
 ἰδία γυναικὶ οὔσῃ Ἰουδαία μετεπέμψατο τὸν Παῦλον καὶ
 25 ἤκουσεν αὐτοῦ περὶ τῆς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν πίστεως. δια-
 λεγομένου δὲ αὐτοῦ περὶ δικαιοσύνης καὶ ἐγκρατείας καὶ τοῦ
 κρίματος τοῦ μέλλοντος ἔμβοτος γενόμενος ὁ Φῆλιξ ἀπεκρί-
 θη Τὸ νῦν ἔχον πορεύου, καιρὸν δὲ μεταλαβὼν μετακαλέσο-
 26 μαί σε· ἅμα καὶ ἐλπίζων ὅτι χρήματα δοθήσεται [αὐτῷ]
 ὑπὸ τοῦ Παύλου· διὸ καὶ πυκνότερον αὐτὸν μεταπεμπόμενος
 27 ὁμίλει αὐτῷ. Διετίας δὲ πληρωθείσης ἔλαβεν
 διάδοχον ὁ Φῆλιξ Πόρκιον Φῆστον· θέλων τε χάριτα καταθέ-
 σθαι τοῖς Ἰουδαίοις ὁ Φῆλιξ κατέλιπε τὸν Παῦλον δεδεμένον.

1 Φῆστος οὖν ἐπιβὰς τῇ ἑπαρχείᾳ μετὰ τρεῖς ἡμέρας
 2 ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ἀπὸ Καισαρίας, ἐνεφάνισάν τε αὐτῷ
 οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρῶτοι τῶν Ἰουδαίων κατὰ τοῦ Παύλου,
 3 καὶ παρεκάλουν αὐτὸν αἰτούμενοι χάριν κατ' αὐτοῦ ὅπως
 μεταπέμψῃται αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ, ἐνέδραν ποιοῦντες
 4 ἀνελεῖν αὐτὸν κατὰ τὴν ὁδόν. ὁ μὲν οὖν Φῆστος ἀπεκρίθη
 τηρεῖσθαι τὸν Παῦλον εἰς Καισαρίαν, ἐαυτὸν δὲ μέλλειν
 5 ἐν τάχει ἐκπορεύεσθαι· Οἱ οὖν ἐν ὑμῖν, φησὶν, δυνατοὶ
 συνκαταβάντες εἴ τί ἐστιν ἐν τῷ ἀνδρὶ ἄτοπον κατηγορεῖ-
 6 τωσαν αὐτοῦ. Διατρίψας δὲ ἐν αὐτοῖς ἡμέρας
 οὐ πλείους ὀκτῶ ἢ δέκα, καταβὰς εἰς Καισαρίαν, τῇ
 ἐπαύριον καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος ἐκέλευσεν τὸν Παῦλον

ἀχθῆναι. παραγενομένου δὲ αὐτοῦ περιέστησαν αὐτὸν οἱ 7
 ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβεβηκότες Ἰουδαῖοι, πολλὰ καὶ
 βαρέα αἰτιώματα καταφέροντες ἃ οὐκ ἴσχυον ἀποδεῖξαι,
 τοῦ Παύλου ἀπολογουμένου ὅτι Οὔτε εἰς τὸν νόμον τῶν 8
 Ἰουδαίων οὔτε εἰς τὸ ἱερὸν οὔτε εἰς Καίσαρά τι ἤμαρτον
 ὁ Φῆστος δὲ θέλων τοῖς Ἰουδαίοις χάριν καταθέσθαι ἀπο- 9
 κριθεὶς τῷ Παύλῳ εἶπεν Θέλεις εἰς Ἱεροσόλυμα ἀναβὰς
 ἐκεῖ περὶ τούτων κριθῆναι ἐπ' ἐμοῦ; εἶπεν δὲ ὁ Παῦλος 10
 Ἐστὼς ἐπὶ τοῦ βήματος Καίσαρός εἰμι, οὐ με δεῖ κρίνεσθαι.
 Ἰουδαίους οὐδὲν ἡδίκηκα, ὥς καὶ σὺ κάλλιον ἐπιγινώσκεις.
 εἰ μὲν οὖν ἀδικῶ καὶ ἄξιον θανάτου πέπραχά τι, οὐ παραι- 11
 τοῦμαι τὸ ἀποθανεῖν· εἰ δὲ οὐδὲν ἔστιν ὧν οὗτοι κατηγοροῦσίν
 μου, οὐδεὶς με δύναται αὐτοῖς χαρίσασθαι. Καίσαρα ἐπικα-
 λούμαι. τότε ὁ Φῆστος συλλαλήσας μετὰ τοῦ συμβουλίου 12
 ἀπεκρίθη Καίσαρα ἐπικέκλησαι, ἐπὶ Καίσαρα πορεύσῃ.

Ἡμερῶν δὲ διαγενομένων τινῶν Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς 13
 καὶ Βερνίκη κατήντησαν εἰς Καισαρίαν ἄσπασάμενοι τὸν
 Φῆστον. ὥς δὲ πλείους ἡμέρας διέτριβον ἐκεῖ, ὁ Φῆστος 14
 τῷ βασιλεῖ ἀνέθετο τὰ κατὰ τὸν Παῦλον λέγων Ἀνὴρ
 τίς ἐστιν καταελιμμένος ὑπὸ Φήλικος δέσμιος, περὶ οὗ 15
 γενομένου μου εἰς Ἱεροσόλυμα ἐνεφάνισαν οἱ ἀρχιερεῖς
 καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων, αἰτούμενοι κατ' αὐτοῦ
 καταδίκην· πρὸς οὓς ἀπεκρίθην ὅτι οὐκ ἔστιν ἔθος Ῥω- 16
 μαίοις χαρίζεσθαι τινα ἄνθρωπον πρὶν ἢ ὁ κατηγορού-
 μενος κατὰ πρόσωπον ἔχοι τοὺς κατηγοροὺς τόπον ᾧ 17
 ἀπολογίας λάβοι περὶ τοῦ ἐγκλήματος. συνελθόντων οὖν
 ἐνθάδε ἀναβολὴν μηδεμίαν ποιησάμενος τῇ ἐξῆς καθίσας
 ἐπὶ τοῦ βήματος ἐκέλευσα ἀχθῆναι τὸν ἄνδρα· περὶ οὗ 18
 σταθέντες οἱ κατήγοροι οὐδεμίαν αἰτίαν ἔφερον ὧν ἐγὼ
 ὑπενόουν ᾠνηρῶν, ζητήματα δὲ τινα περὶ τῆς ἰδίας δεισι- 19
 δαιμονίας εἶχον πρὸς αὐτὸν καὶ περὶ τινος Ἰησοῦ τεθνηκό-
 τος, ὃν ἔφασκεν ὁ Παῦλος ζῆν. ἀπορούμενος δὲ ἐγὼ τὴν 20
 περὶ τούτων ζήτησιν ἔλεγον εἰ βούλοιτο πορεύεσθαι εἰς

- 21 Ἱεροσόλυμα κακεῖ κρίνεσθαι περὶ τούτων. τοῦ δὲ Παύλου ἐπικαλεσαμένου τηρηθῆναι αὐτὸν εἰς τὴν τοῦ Σεβαστοῦ διαίγνωσιν, ἐκέλευσα τηρεῖσθαι αὐτὸν ἕως οὗ ἀναπέμψω αὐ-
- 22 τὸν πρὸς Καίσαρα. Ἀγρίππας δὲ πρὸς τὸν Φῆστον Ἐβουλόμην καὶ αὐτὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀκοῦσαι. Αὐρίον, φησίν,
- 23 ἀκούσῃ αὐτοῦ. Τῇ οὖν ἐπαύριον ἐλθόντος τοῦ Ἀγρίππα καὶ τῆς Βερνίκης μετὰ πολλῆς φαντασίας καὶ εἰσελθόντων εἰς τὸ ἀκροατήριον σὺν τε χιλιάρχοις καὶ ἀνδράσιν τοῖς κατ' ἐξοχὴν τῆς πόλεως καὶ κελεύσαντος τοῦ
- 24 Φῆστου ἦχθη ὁ Παῦλος. καὶ φησιν ὁ Φῆστος Ἀγρίππα βασιλεῦ καὶ πάντες οἱ συνπαρόντες ἡμῖν ἄνδρες, θεωρεῖτε τοῦτον περὶ οὗ ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων ἐνέτυχέν μοι ἔν τε Ἱεροσολύμοις καὶ ἐνθάδε, βοῶντες μὴ δεῖν αὐτὸν ζῆν
- 25 μηκέτι. ἐγὼ δὲ κατελαβόμεν μηδὲν ἄξιον αὐτὸν θανάτου πεπραχέναι, αὐτοῦ δὲ τούτου ἐπικαλεσαμένου τὸν Σεβαστὸν
- 26 ἔκρινα πέμπειν. περὶ οὗ ἀσφαλές τι γράψαι τῷ κυρίῳ οὐκ ἔχω· διὸ προήγαγον αὐτὸν ἐφ' ὑμῶν καὶ μάλιστα ἐπὶ σοῦ, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ὅπως τῆς ἀνακρίσεως γενομένης
- 27 σχῶ τί γράψω· ἄλογον γάρ μοι δοκεῖ πέμποντα δέσμιον
- 1 μὴ καὶ τὰς κατ' αὐτοῦ αἰτίας σημᾶναι. Ἀγρίππας δὲ πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη Ἐπιτρέπεται σοι ὑπὲρ σεαυτοῦ λέγειν.
- 2 τότε ὁ Παῦλος ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἀπελογέιτο Περὶ πάντων ὧν ἐγκαλοῦμαι ὑπὸ Ἰουδαίων, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ἡγῆμαι ἐμαυτὸν μακάριον ἐπὶ σοῦ μέλλων σήμερον ἀπολο-
- 3 γεῖσθαι, μάλιστα γνώστην ὄντα σε πάντων τῶν κατὰ Ἰουδαίους ἐθνῶν τε καὶ ζητημάτων· διὸ δέομαι μακροθύμως
- 4 ἀκοῦσαί μου. Τὴν μὲν οὖν βίωσίν μου ἐκ νεότητος τὴν ἀπ' ἀρχῆς γενομένην ἐν τῷ ἔθνει μου ἔν τε Ἱεροσολύμοις
- 5 ἴσασι πάντες Ἰουδαῖοι, προγινώσκοντές με ἄνωθεν, ἐὰν θέλωσι μαρτυρεῖν, ὅτι κατὰ τὴν ἀκριβεστάτην αἵρεσιν τῆς
- 6 ἡμετέρας θρησκείας ἔζησα Φαρισαῖος. καὶ νῦν ἐπ' ἐλπίδι τῆς εἰς τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐπαγγελίας γενομένης ὑπὸ
- 7 τοῦ θεοῦ ἔστηκα κρινόμενος, εἰς ἣν τὸ δωδεκάφυλον ἡμῶν

ἐν ἐκτενείᾳ νύκτα καὶ ἡμέραν λατρεῦον ἐλπίζει ἱκανο-
 τῆσαι· περὶ ἧς ἐλπίδος ἐγκαλοῦμαι ὑπὸ Ἰουδαίων, βασι-
 λεύ· τί ἄπιστον κρίνεται παρ' ὑμῖν εἰ ὁ θεὸς νεκροὺς 8
 ἐγείρει; Ἐγὼ μὲν οὖν ἔδοξα ἐμαυτῷ πρὸς τὸ ὄνομα 9
 Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου δεῖν πολλὰ ἐναντία πρᾶξαι· ὁ καὶ 10
 ἐποίησα ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ πολλοὺς τε τῶν ἁγίων ἐγὼ
 ἐν φυλακαῖς κατέκλεισα τὴν παρὰ τῶν ἀρχιερέων ἐξουσίαν
 λαβὼν, ἀναιρουμένων τε αὐτῶν κατήνεγκα ψῆφον, καὶ 11
 κατὰ πάσας τὰς συναγωγὰς πολλάκις τιμωρῶν αὐτοὺς
 ἠνάγκαζον βλασφημεῖν, περισσῶς τε ἐμμαινόμενος αὐτοῖς
 ἐδίωκον ἕως καὶ εἰς τὰς ἔξω πόλεις. Ἐν οἷς πορευόμενος 12
 εἰς τὴν Δαμασκὸν μετ' ἐξουσίας καὶ ἐπιτροπῆς τῆς τῶν
 ἀρχιερέων ἡμέρας μέσης κατὰ τὴν ὁδὸν εἶδον, βασιλεῦ, 13
 οὐρανόθεν ὑπὲρ τὴν λαμπρότητα τοῦ ἡλίου περιλάμψαν με
 φῶς καὶ τοὺς σὺν ἐμοὶ πορευομένους· πάντων τε καταπε- 14
 σόντων ἡμῶν εἰς τὴν γῆν ἤκουσα φωνὴν λέγουσαν πρὸς
 με τῇ Ἑβραϊδὶ διαλέκτῳ Σαούλ Σαούλ, τί με διώκεις;
 σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζεις. ἐγὼ δὲ εἶπα Τίς εἰ, 15
 κύριε; ὁ δὲ κύριος εἶπεν Ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις·
 ἀλλὰ ἀνάστηθι καὶ στήθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου· εἰς τοῦτο 16
 γὰρ ᾤφθην σοι, προχειρίσασθαί σε ὑπηρέτην καὶ μάρτυρα ὧν
 τε εἶδές με ὧν τε ὀφθήσομαί σοι, ἐξαιροῦμένός σε ἐκ 17
 τοῦ λαοῦ καὶ ἐκ τῶν ἐθνῶν, εἰς ὃς ἐγὼ ἀποστέλλω·
 σε ἀνοίξαι ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, τοῦ ἐπιστρέψαι ἀπο σκό- 18
 τοις εἰς φῶς καὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ Σατανᾶ ἐπὶ τὸν θεόν,
 τοῦ λαβεῖν αὐτοὺς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ κληρὸν ἐν τοῖς
 ἡγιασμένοις πίστει τῇ εἰς ἐμέ. Ὅθεν, βασιλεῦ Ἀγρίππα, 19
 οὐκ ἐγενόμην ἀπειθής τῇ οὐρανίῳ ὀπτασίᾳ, ἀλλὰ τοῖς ἐν 20
 Δαμασκῷ πρῶτόν τε καὶ Ἱεροσολύμοις, πᾶσάν τε τὴν χώ-
 ραν τῆς Ἰουδαίας, καὶ τοῖς ἔθνεσιν ἀπήγγελλον μετανοεῖν
 καὶ ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν θεόν, ἅξια τῆς μετανοίας ἔργα
 πράσσοντας. Ἔνεκα τούτων με Ἰουδαῖοι συλλαβόμενοι ἐν 21
 τῷ ἱερῷ ἐπειρώντο διαχειρίσασθαι. ἐπικουρίας οὖν τυχὼν 22

τῆς ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης ἔστηκα μαρτυρού-
 μενος μικρῷ τε καὶ μεγάλῳ, οὐδὲν ἐκτὸς λέγων ὧν τε οἱ προ-
 23 φῆται ἐλάλησαν μελλόντων γίνεσθαι καὶ Μωυσῆς, εἰ παθή-
 τὸς ὁ χριστός, εἰ πρῶτος ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν φῶς μέλλει
 24 καταγγέλλειν τῷ τε λαῷ καὶ τοῖς ἔθνεσιν. Ταῦ-
 τα δὲ αὐτοῦ ἀπολογουμένου ὁ Φῆστος μεγάλη τῇ φωνῇ φη-
 σὶν Μαίνη, Παῦλε· τὰ πολλά σε γράμματα εἰς μανίαν
 25 περιτρέπει. ὁ δὲ Παῦλος Οὐ μαίνομαι, φησὶν, κράτιστε
 Φῆστε, ἀλλὰ ἀληθείας καὶ σωφροσύνης ῥήματα ἀποφθέγ-
 26 γομαι. ἐπίσταται γὰρ περὶ τούτων ὁ βασιλεὺς, πρὸς ὃν[†]
 παρρησιαζόμενος λαλῶ· λανθάνειν γὰρ ἑαυτὸν τούτων οὐ
 πείθομαι οὐθέν, οὐ γάρ ἐστιν ἐν γωνίᾳ πεπραγμένον τοῦτο.
 27 πιστεύεις, βασιλεῦ Ἀγρίππα, τοῖς προφήταις; οἶδα ὅτι
 28 πιστεύεις. ὁ δὲ Ἀγρίππας πρὸς τὸν Παῦλον Ἐν ὀλίγῳ
 29 ἔμε πείθεις Χριστιανὸν ποιῆσαι[†]. ὁ δὲ Παῦλος Εὐξαίμην
 ἂν τῷ θεῷ καὶ ἐν ὀλίγῳ καὶ ἐν μεγάλῳ οὐ μόνον σὲ
 ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς ἀκούοντάς μου σήμερον γενέσθαι
 τοιούτους ὁποῖος καὶ ἐγὼ εἰμι παρεκτὸς τῶν δεσμῶν τού-
 30 των. Ἀνέστη τε ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ ἡγεμὼν ἡ
 31 τε Βερνίκη καὶ οἱ συνκαθήμενοι αὐτοῖς, καὶ ἀναχωρήσαν-
 τες ἐλάλουν πρὸς ἀλλήλους λέγοντες ὅτι Οὐδὲν θάνατον
 32 ἢ δεσμῶν ἄξιον[†] πράσσει ὁ ἄνθρωπος οὗτος. Ἀγρίππας
 δὲ τῷ Φῆστῳ ἔφη Ἀπολελῦσθαι ἐδύνατο ὁ ἄνθρωπος
 οὗτος εἰ μὴ ἐπεκέκλητο Καίσαρα.

1 Ὡς δὲ ἐκρίθη τοῦ ἀποπλεῖν ἡμᾶς εἰς τὴν Ἰταλίαν,
 παρεδίδουν τὸν τε Παῦλον καὶ τινες ἐτέρους δεσμώτας
 2 ἑκατοντάρχη ὀνόματι Ἰουλίῳ σπείρης Σεβαστῆς. ἐπιβάν-
 τες δὲ πλοίῳ Ἀδραμυντηνῷ μέλλοντι πλεῖν εἰς τοὺς κατὰ
 τὴν Ἀσίαν τόπους ἀνήχθημεν, ὅντος σὺν ἡμῖν Ἀριστάρχου
 3 Μακεδόνης Θεσσαλονικέως· τῇ τε ἐτέρᾳ κατήχθημεν εἰς
 Σιδῶνα, φιλανθρώπως τε ὁ Ἰούλιος τῷ Παύλῳ χρησάμενος
 ἐπέτρεψεν πρὸς τοὺς φίλους πορευθέντι ἐπιμελείας τυχεῖν

κακείθεν ἀναχθέντες ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κύπρον διὰ τὸ 4
 τοὺς ἀνέμους εἶναι ἐναντίους, τό τε πέλαγος τὸ κατὰ τὴν 5
 Κιλικίαν καὶ Παμφυλίαν διαπλεύσαντες κατήλθαμεν εἰς
 Μύρρα τῆς Λυκίας. Κακεί εὐρὼν ὁ ἑκατοντάρχης πλοῖον 6
 Ἀλεξανδρινὸν πλέον εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐνεβίβασεν ἡμᾶς εἰς
 αὐτό. ἐν ἱκαναῖς δὲ ἡμέραις βραδυπλοοῦντες καὶ μόλις 7
 γενόμενοι κατὰ τὴν Κνίδον, μὴ προσεῶντος ἡμᾶς τοῦ ἀνέ-
 μου, ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κρήτην κατὰ Σαλμώνην, μόλις τε 8
 παραλεγόμενοι αὐτὴν ἤλθομεν εἰς τόπον τινὰ καλούμενον
 Καλοὺς Λιμένας, ᾧ ἐγγὺς ἦν πόλις Λασέα. Ἰκα- 9
 νοῦ δὲ χρόνου διαγενομένου καὶ ὄντος ἤδη ἐπισφαλοῦς
 τοῦ πλοῦς διὰ τὸ καὶ τὴν νηστείαν ἤδη παρεληλυθέναι,
 παρήγει ὁ Παῦλος λέγων αὐτοῖς Ὁ ἄνθρωπε, θεωρῶ ὅτι μετὰ 10
 ὕβρεως καὶ πολλῆς ζημίας οὐ μόνον τοῦ φορτίου καὶ
 τοῦ πλοίου ἀλλὰ καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν μέλλειν ἔσεσθαι
 τὸν πλοῦν. ὁ δὲ ἑκατοντάρχης τῷ κυβερνήτῃ καὶ τῷ 11
 ναυκλήρῳ μᾶλλον ἐπέειθετο ἢ τοῖς ὑπὸ Παύλου λεγομένοις.
 ἀνευθέτου δὲ τοῦ λιμένος ὑπάρχοντος πρὸς παραχειμασίαν 12
 οἱ πλείονες ἔθεντο βουλὴν ἀναχθῆναι ἐκεῖθεν, εἴ πως δύ-
 ναιτο καταντήσαντες εἰς Φοίνικα παραχειμάσαι, λιμένα
 τῆς Κρήτης βλέποντα κατὰ λίβα καὶ κατὰ χῶρον. Ὑπο- 13
 πνεύσαντος δὲ νότου δόξαντες τῆς προθέσεως κεκρατηκέναι
 ἄραντες ἄσσον παρελέγοντο τὴν Κρήτην. μετ' οὐ πολὺ 14
 δὲ ἔβαλεν κατ' αὐτῆς ἄνεμος τυφωνικὸς ὁ καλούμενος
 Εὐρακῦλων· συναρπασθέντος δὲ τοῦ πλοίου καὶ μὴ δυναμέ- 15
 νου ἀντοφθαλμεῖν τῷ ἀνέμῳ ἐπιδόντες ἐφερόμεθα. νησίον 16
 δέ τι ὑποδραμόντες καλούμενον Καῦδα ἰσχύσαμεν μόλις
 περικρατεῖς γενέσθαι τῆς σκάφης, ἣν ἄραντες βοηθείαις 17
 ἐχρῶντο ὑποζωννύντες τὸ πλοῖον· φοβούμενοί τε μὴ εἰς τὴν
 Σύρτιν ἐκπέσωσιν, χαλάσαντες τὸ σκεῦος, οὕτως ἐφέροντο.
 σφοδρῶς δὲ χειμαζομένων ἡμῶν τῇ ἐξῆς ἐκβολὴν ἐποιούντο, 18
 καὶ τῇ τρίτῃ αὐτόχειρες τὴν σκευὴν τοῦ πλοίου ἔριψαν. 19
 μήτε δὲ ἡλίου μήτε ἄστρων ἐπιφαινόντων ἐπὶ πλείονας 20

21 ἡμέρας, χειμῶνός τε οὐκ ὀλίγου ἐπικειμένου, λοιπὸν περίη-
 22 ρεῖτο ἐλπίς πᾶσα τοῦ σώζεσθαι ἡμᾶς. Πολλῆς τε ἀσιτίας
 23 ὑπαρχούσης τότε σταθεῖς ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ αὐτῶν εἶπεν
 24 "Εἶδει μὲν, ὦ ἄνδρες, πειθαρχήσαντάς μοι μὴ ἀνάγεσθαι
 25 ἀπὸ τῆς Κρήτης κερδῆσαί τε τὴν ὕβριν ταύτην καὶ τὴν
 26 ζημίαν. καὶ τὰ νῦν παραινῶ ὑμᾶς εὐθυμεῖν, ἀποβολὴ γάρ
 27 ψυχῆς οὐδεμία ἔσται ἐξ ὑμῶν πλὴν τοῦ πλοίου· παρέσθη
 28 γάρ μοι ταύτῃ τῇ νυκτὶ τοῦ θεοῦ οὗ εἰμί, ᾧ καὶ λατρεύω,
 29 ἄγγελος λέγων Μὴ φοβοῦ, Παῦλε· Καίσαρί σε δεῖ παρα-
 30 στήναι, καὶ ἰδοὺ κεχάρισταί σοι ὁ θεὸς πάντας τοὺς πλέον-
 31 τας μετὰ σοῦ. διὸ εὐθυμεῖτε, ἄνδρες· πιστεύω γὰρ τῷ θεῷ
 32 ὅτι οὕτως ἔσται καθ' ὃν τρόπον λελάληταί μοι. εἰς νῆσον
 33 δέ τινα δεῖ ἡμᾶς ἐκπεσεῖν. Ὡς δὲ τεσσαρεσκαί-
 34 δεκάτῃ νύξ ἐγένετο διαφορομενων ἡμῶν ἐν τῷ Ἀδρίᾳ· κατὰ
 35 μέσον τῆς νυκτὸς ὑπενόουν οἱ ναῦται ἑπορεύεσθαι τινὰ αὐτοῖς
 36 χώραν. καὶ βολίσαντες εὗρον ὀργυῖας εἴκοσι, βραχὺ δὲ
 37 διαστήσαντες καὶ πάλιν βολίσαντες εὗρον ὀργυῖας δεκα-
 38 πέντε· φοβούμενοί τε μή που κατὰ τραχεῖς τόπους ἐκπέ-
 39 σωμεν ἐκ πρύμνης ῥίψαντες ἀγκύρας τέσσαρας ἤρχοντο
 40 ἡμέραν γενέσθαι. Τῶν δὲ ναυτῶν ζητούντων φυγεῖν ἐκ
 41 τοῦ πλοίου καὶ χαλασάντων τὴν σκάφην εἰς τὴν θάλασσαν
 42 προφάσει ὡς ἐκ πύργου ἀγκύρας μελλόντων ἐκτείνειν,
 43 εἶπεν ὁ Παῦλος τῷ ἑκατοντάρχῃ καὶ τοῖς στρατιώταις
 44 "Εὰν μὴ οὗτοι μείνωσιν ἐν τῷ πλοίῳ, ὑμεῖς σωθῆναι οὐ
 45 δύνασθε. τότε ἀπέκοψαν οἱ στρατιῶται τὰ σχοινία τῆς
 46 σκάφης καὶ εἶσαν αὐτὴν ἐκπεσεῖν. Ἀχρι δὲ οὗ ἡμέρα
 47 ἡμελλεν γίνεσθαι παρεκάλει ὁ Παῦλος ἅπαντας μεταλα-
 48 βεῖν τροφῆς λέγων Τεσσαρεσκαίδεκάτῃν σήμερον ἡμέραν
 49 προσδοκῶντες ἄσιτοι διατελεῖτε, μηθὲν προσλαβόμενοι·
 50 διὸ παρακάλῳ ὑμᾶς μεταλαβεῖν τροφῆς, τοῦτο γὰρ πρὸς
 51 τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ὑπάρχει· οὐδενὸς γὰρ ὑμῶν θρῖξ
 52 ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἀπολείται. εἶπας δὲ ταῦτα καὶ λαβὼν

ἄρτον εὐχαρίστησεν τῷ θεῷ ἐνώπιον πάντων καὶ κλάσας ἤρξατο ἐσθίειν. εὐθυμοὶ δὲ γενόμενοι πάντες καὶ αὐτοὶ 36 προσελάβοντο τροφῆς. ἡμεθεὶς δὲ αἱ πᾶσαι ψυχαὶ ἐν τῷ 37 πλοίῳ ὥς ἑβδομήκοντα ἕξ. κορεσθέντες δὲ τροφῆς ἐκού- 38 φιζον τὸ πλοῖον ἐκβαλλόμενοι τὸν σίτον εἰς τὴν θάλασσαν. Ὅτε δὲ ἡμέρα ἐγένετο, τὴν γῆν οὐκ ἐπεγίνωσκον, κόλπον 39 δὲ τινα κατενόουν ἔχοντα αἰγιαλὸν εἰς ὃν ἐβουλεύοντο εἰ δύναιντο ἑκσῶσαι τὸ πλοῖον. καὶ τὰς ἀγκύρας περιελόν- 40 τες εἶων εἰς τὴν θάλασσαν, ἅμα ἀνέντες τὰς ζευκτηρίας τῶν πηδαλίων, καὶ ἐπάραντες τὸν ἀρτέμωνα τῇ πνεύσει κατεί- 41 χον εἰς τὸν αἰγιαλόν. περιπεσόντες δὲ εἰς τόπον διθά- 42 λασσον ἐπέκειλαν τὴν ναῦν, καὶ ἡ μὲν πρῶτα ἐρείσασα ἔμεινεν ἀσάλευτος, ἡ δὲ πρύμνα ἐλύετο ὑπὸ τῆς βίας. Τῶν δὲ στρατιωτῶν βουλὴ ἐγένετο ἵνα τοὺς δεσμώτας 42 ἀποκτείνωσιν, μή τις ἐκκολυμβήσας διαφύγῃ· ὁ δὲ ἑκατον- 43 τάρχης βουλόμενος διασῶσαι τὸν Παῦλον ἐκώλυσε αὐτοὺς τοῦ βουλήματος, ἐκέλευσέν τε τοὺς δυναμένους κολυμβᾶν ἀπορίψαντας πρῶτους ἐπὶ τὴν γῆν ἐξίέναι, καὶ τοὺς λοι- 44 πούς οὓς μὲν ἐπὶ σανίσιν οὓς δὲ ἐπὶ τινων τῶν ἀπὸ τοῦ πλοίου· καὶ οὕτως ἐγένετο πάντας διασωθῆναι ἐπὶ τὴν γῆν.

Καὶ διασωθέντες τότε ἐπέγνωμεν ὅτι Μελιτήνη ἡ 1 νῆσος καλεῖται. οἳ τε βάρβαροι παρείχαν οὐ τὴν τυχού- 2 σαν φιλανθρωπίαν ἡμῖν, ἄψαντες γὰρ πυρὰν προσελάβοντο πάντας ἡμᾶς διὰ τὸν ὑέτον τὸν ἐφεστῶτα καὶ διὰ τὸ ψῆχος. συστρέψαντος δὲ τοῦ Παύλου φρυγάνων τι πλήθος καὶ 3 ἐπιθέντος ἐπὶ τὴν πυρὰν, ἔχιδνα ἀπὸ τῆς θερμῆς ἐξελθοῦσα καθῆψε τῆς χειρὸς αὐτοῦ. ὥς δὲ εἶδαν οἱ βάρβαροι κρεμά- 4 μενον τὸ θηρίον ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον Πάντως φονεὺς ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος οὗτος ὃν διασωθέντα ἐκ τῆς θαλάσσης ἡ δίκη ζῆν οὐκ εἴασεν. ὁ μὲν οὖν ἀποτινά- 5 ξας τὸ θηρίον εἰς τὸ πῦρ ἔπαθεν οὐδὲν κακόν· οἱ δὲ προσε- 6 δόκων αὐτὸν μέλλειν πίμπρασθαι ἢ καταπίπτειν ἄφνω νεκρόν. ἐπὶ πολὺ δὲ αὐτῶν προσδοκῶντων καὶ θεωρούντων

μηδὲν ἄτοπον εἰς αὐτὸν γινόμενον, μεταβαλλόμενοι ἔλεγον
 7 αὐτὸν εἶναι θεόν. Ἐν δὲ τοῖς περὶ τὸν τόπον
 ἐκείνον ὑπῆρχεν χωρία τῷ πρώτῳ τῆς νήσου ὀνόματι Πο-
 πλίῳ, ὃς ἀναδεξάμενος ἡμᾶς ἡμέρας τρεῖς⁷ φιλοφρόνως
 8 ἐξένισεν. ἐγένετο δὲ τὸν πατέρα τοῦ Ποπλίου πυρετοῖς
 καὶ δυσεντερίῳ συνεχόμενον κατακεῖσθαι, πρὸς ὃν ὁ Παῦλος
 εἰσελθὼν καὶ προσευξάμενος ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτῷ ἰάσατο
 9 αὐτόν. τούτου δὲ γενομένου [καὶ] οἱ λοιποὶ οἱ ἐν τῇ νήσῳ
 10 ἔχοντες ἀσθενείας προσήρχοντο καὶ ἐθεραπεύοντο, οἳ καὶ
 πολλαῖς τιμαῖς ἐτίμησαν ἡμᾶς καὶ ἀναγομένοις ἐπέθεντο
 τὰ πρὸς τὰς χρείας.

11 Μετὰ δὲ τρεῖς μῆνας ἀνήχθημεν ἐν πλοίῳ παρακεχει-
 μακότι ἐν τῇ νήσῳ Ἀλεξανδρινῷ, παρασήμῳ Διοσκούροις.
 12 καὶ καταχθέντες εἰς Συρακούσας ἐπεμείναμεν ἡμέρας
 13 τρεῖς, ὅθεν περιελόντες κατηντήσαμεν εἰς Ῥήγιον. καὶ
 μετὰ μίαν ἡμέραν ἐπιγενομένου νότου δευτεραῖοι ἦλθο-
 14 μεν εἰς Ποτιόλους, οὗ εὐρόντες ἀδελφούς παρεκλήθημεν
 15 μὴν ἦλθαμεν. κακεῖθεν οἱ ἀδελφοὶ ἀκούσαντες τὰ περὶ
 ἡμῶν ἦλθαν εἰς ἀπάντησιν ἡμῖν ἄχρι Ἀππίου Φόρου καὶ
 Τριῶν Ταβερνῶν, οὓς ἰδὼν ὁ Παῦλος εὐχαριστήσας τῷ θεῷ
 16 ἔλαβε θάρσος. Ὅτε δὲ εἰσῆλθαμεν εἰς Ῥώμην,
 ἐπετράπη τῷ Παύλῳ μένειν καθ' ἑαυτὸν σὺν τῷ φυλάσ-
 σοντι αὐτὸν στρατιώτῃ.

17 Ἐγένετο δὲ μετὰ ἡμέρας τρεῖς συγκαλέσασθαι αὐτὸν
 τοὺς ὄντας τῶν Ἰουδαίων πρώτους· συνελθόντων δὲ αὐτῶν
 ἔλεγεν πρὸς αὐτοὺς Ἐγώ, ἄνδρες ἀδελφοί, οὐδὲν ἐναντίον
 ποιήσας τῷ λαῷ ἢ τοῖς ἔθεσι τοῖς πατρώοις δέσμιος ἐξ
 Ἱεροσολύμων παρεδόθην εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ῥωμαίων,
 18 οἷτινες ἀνακρίναντές με ἐβούλοντο ἀπολῦσαι διὰ τὸ μηδε-
 19 μίαν αἰτίαν θανάτου ὑπάρχειν ἐν ἐμοί· ἀντιλεγόντων δὲ
 τῶν Ἰουδαίων ἡναγκάσθην ἐπικαλέσασθαι Καίσαρα, οὐχ ὥς

τοῦ ἔθνους μου ἔχων τι κατηγορεῖν. διὰ ταύτην οὖν τὴν 20
αἰτίαν παρεκάλεσα ὑμᾶς ἰδεῖν καὶ προσλαλήσαι, εἵνεκεν
γὰρ τῆς ἐλπίδος τοῦ Ἰσραὴλ τὴν ἄλυσιν ταύτην περικείμεαι.
οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν εἶπαν Ἑμεῖς οὔτε γράμματα περὶ σοῦ 21
ἔδεξάμεθα ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, οὔτε παραγενόμενός τις τῶν
ἀδελφῶν ἀπήγγειλεν ἢ ἐλάλησέν τι περὶ σοῦ πονηρόν.
ἀξιούμεν δὲ παρὰ σοῦ ἀκοῦσαι ἃ φρονεῖς, περὶ μὲν γὰρ 22
τῆς αἰρέσεως ταύτης γνωστὸν ἡμῖν ἐστίν ὅτι πανταχοῦ
ἀντιλέγεται.

Ταξάμενοι δὲ αὐτῷ ἡμέραν ἦλθαν 23
πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν ξενίαν πλείονες, οἷς ἐξετίθετο διαμάρτυ-
ρόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ πείθων τε αὐτοὺς περὶ τοῦ
Ἰησοῦ ἀπὸ τε τοῦ νόμου Μωυσέως καὶ τῶν προφητῶν ἀπὸ
πρωῖ ἕως ἑσπέρας. Καὶ οἱ μὲν ἐπείθοντο τοῖς λεγομένοις 24
οἱ δὲ ἠπίστουν, ἀσύμφωνοι δὲ ὄντες πρὸς ἀλλήλους 25
ἀπελύοντο, εἰπόντος τοῦ Παύλου ῥῆμα ἐν ὅτι Καλῶς
τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐλάλησεν διὰ Ἡσαίου τοῦ προφήτου
πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν λέγων 26

Πορεῖθητι πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον καὶ εἰπὼν

Ἄκοῃ ἀκοῦσετε καὶ οὐ μὴ συνῆτε,

καὶ βλέποντες βλέψετε καὶ οὐ μὴ ἴδητε·

ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τοῦτοῦ, 27

καὶ τοῖς ὠσὶν βαρέως ἤκουσαν,

καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμмыσαν·

μή ποτε ἴδωσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς

καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσιν

καὶ τῇ καρδίᾳ συνώσιν καὶ ἐπιστρέψωσιν,

καὶ ἰάσονται αὐτοῦς.

γνωστὸν οὖν ὑμῖν ἔστω ὅτι τοῖς ἔθνεσιν ἀπεστάλη τοῦτο 28
τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ· αὐτοὶ καὶ ἀκούσονται.

Ἐνέμεινεν δὲ διетίαν ὅλην ἐν ἰδίῳ μισθώματι, καὶ ἀπε- 30
δέχετο πάντας τοὺς εἰσπορευομένους πρὸς αὐτόν, κηρύσσων 31
τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ καὶ διδάσκων τὰ περὶ τοῦ κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάσης παρρησίας ἀκωλύτως.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΘΟΛΙΚΑΙ

ΙΑΚΩΒΟΥ

ΠΕΤΡΟΥ Α

ΠΕΤΡΟΥ Β

ΙΩΑΝΟΥ Α

ΙΩΑΝΟΥ Β

ΙΩΑΝΟΥ Γ

ΙΟΥΔΑ

ΙΑΚΩΒΟΥ

- 1 ΙΑΚΩΒΟΣ θεοῦ καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλος
ταῖς δώδεκα φυλαῖς ταῖς ἐν τῇ διασπορᾷ χαίρειν.
- 2 Πᾶσαν χαρὰν ἡγήσασθε, ἀδελφοί μου, ὅταν πειρασμοῖς
3 περιπέσητε ποικίλοις, γινώσκοντες ὅτι τὸ δοκίμιον ὑμῶν
4 τῆς πίστεως κατεργάζεται ὑπομονήν· ἡ δὲ ὑπομονὴ ἔργον
τέλειον ἐχέτω, ἵνα ᾗτε τέλειοι καὶ ὁλόκληροι, ἐν μηδενὶ
5 λειπόμενοι. Εἰ δέ τις ὑμῶν λείπεται σοφίας,
αἰτείτω παρὰ τοῦ διδόντος θεοῦ πᾶσιν ἀπλῶς καὶ μὴ ὄνει-
6 δίζοντος, καὶ δοθήσεται αὐτῷ· αἰτείτω δὲ ἐν πίστει, μηδὲν
διακρινόμενος, ὁ γὰρ διακρινόμενος ἔοικεν κλύδωνι θαλάσ-
7 σης ἀνεμιζομένῳ καὶ ῥιπιζομένῳ· μὴ γὰρ οἴεσθω ὁ ἄν-
8θρωπος ἐκεῖνος ὅτι λήμψεται τι παρὰ τοῦ «κυρίου» ἀνὴρ
9 δίψυχος, ἀκατάστατος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. Καυχά-
10 σθω δὲ [ὁ] ἀδελφὸς ὁ ταπεινὸς ἐν τῷ ᾧ αὐτοῦ, ὁ δὲ πλού-
σιος ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ, ὅτι ὡς ἄνθος χόρτου παρε-
11 λεύσεται. ἀνέτειλεν γὰρ ὁ ἥλιος σὺν τῷ καύσῳ καὶ ἐξή-
ρανεν τὸν χόρτον, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσεν καὶ ἡ
εὐπρέπεια τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἀπώλετο· οὕτως καὶ ὁ πλού-
12 σιος ἐν ταῖς πορείαις αὐτοῦ μαρανθήσεται. Μα-
κάριος ἀνὴρ ὃς ὑπομένει πειρασμόν, ὅτι δόκιμος γεγόμε-
νος λήμψεται τὸν στέφανον τῆς ζωῆς, ὃν ἐπηγγείλατο τοῖς
13 ἀγαπῶσιν αὐτόν. μηδεὶς πειραζόμενος λεγέτω ὅτι Ἄπο

θεοῦ πειράζομαι· ὁ γὰρ θεὸς ἀπείριστος ἐστὶν κακῶν, πειράζει δὲ αὐτὸς οὐδένα. ἕκαστος δὲ πειράζεται ὑπὸ τῆς 14 ἰδίας ἐπιθυμίας ἐξελλόμενος καὶ δελεαζόμενος· εἴτα ἡ ἐπι- 15 θυμία συλλαβούσα τίκτει ἁμαρτίαν, ἡ δὲ ἁμαρτία ἀποτε- λεσθεῖσα ἀποκνεῖ θάνατον. Μὴ πλανᾶσθε, ἀδελφοί μου 16 ἀγαπητοί. πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον 17 ἄνωθέν ἐστίν, καταβαῖνον ἀπὸ τοῦ πατρὸς τῶν φώτων, παρ' ᾧ οὐκ ἔστι παραλλαγή ἢ τροπῆς ἀποσκίασμα. βου- 18 ληθεὶς ἀπεκύησεν ἡμᾶς λόγῳ ἀληθείας, εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς ἀπαρχὴν τινα τῶν αὐτοῦ κτισμάτων.

ἴστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί. ἔστω δὲ πᾶς ἄνθρωπος 19 ταχὺς εἰς τὸ ἀκούσαι, βραδὺς εἰς τὸ λαλῆσαι, βραδὺς εἰς ὀργήν, ὀργὴ γὰρ ἄνδρὸς δικαιοσύνην θεοῦ οὐκ ἐργά- 20 ζεται. διὸ ἀποθέμενοι πᾶσαν ῥυπαρίαν καὶ περισσεΐαν 21 κακίας ἐν πραΰτητι δέξασθε τὸν ἔμφυτον λόγον τὸν δυνά- μενον σῶσαι τὰς ψυχὰς ὑμῶν. Γίνεσθε δὲ ποιηταὶ λόγου 22 καὶ μὴ ἀκροαταὶ μόνον παραλογιζόμενοι ἑαυτοὺς. ὅτι εἰ 23 τις ἀκροατὴς λόγου ἐστὶν καὶ οὐ ποιητής, οὗτος ἔοικεν ἀνδρὶ κωτανοοῦντι τὸ πρόσωπον τῆς γενέσεως αὐτοῦ ἐν ἐσόπτρῳ, κατενόησεν γὰρ ἑαυτὸν καὶ ἀπελήλυθεν καὶ 24 εὐθέως ἐπελάθετο ὅποιος ἦν. ὁ δὲ παρακύψας εἰς νόμον 25 τέλειον τὸν τῆς ἐλευθερίας καὶ παραμείνας, οὐκ ἀκροατὴς ἐπιλησμονῆς γενόμενος ἀλλὰ ποιητὴς ἔργου, οὗτος μακά- ριος ἐν τῇ ποιήσει αὐτοῦ ἔσται. Εἰ τις δοκεῖ θρησκὸς 26 εἶναι μὴ χαλιναγωγῶν γλῶσσαν ἑαυτοῦ ἀλλὰ ἀπατῶν καρδίαν ἑαυτοῦ, τούτου μάταιος ἡ θρησκεία. θρησκεία 27 καθαρὰ καὶ ἀμίαντος παρὰ τῷ θεῷ καὶ πατρὶ αὕτη ἐστίν, ἐπισκέπτεσθαι ὀρφανούς καὶ χήρας ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, ἄσπιλον ἑαυτὸν τηρεῖν ἀπὸ τοῦ κόσμου.

Ἀδελφοί μου, μὴ ἐν προσωποληψίαις ἔχετε τὴν 1 πίστιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς δόξης; ἐὰν 2 γὰρ εἰσέλθῃ εἰς συναγωγὴν ὑμῶν ἀνὴρ χρυσοδακτύλιος

ἐν ἐσθῇτι λαμπρᾷ, εἰσέλθῃ δὲ καὶ πτωχὸς ἐν ῥυπαρᾷ
 3 ἐσθῇτι, ἐπιβλέψῃτε δὲ ἐπὶ τὸν φοροῦντα τὴν ἐσθῆτα
 τὴν λαμπρὰν καὶ εἴπητε Σὺ κάθου ὧδε καλῶς, καὶ τῷ
 πτωχῷ εἴπητε Σὺ στήθι ἢ κάθου ἐκεῖ ὑπὸ τὸ ὑποπόδιόν
 4 μου, οὐ διεκρίθητε ἐν ἑαυτοῖς καὶ ἐγένεσθε κριταὶ διαλο-
 5 γισμῶν πονηρῶν; Ἄκούσατε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί.
 οὐχ ὁ θεὸς ἐξελέξατο τοὺς πτωχοὺς τῷ κόσμῳ πλουσίους
 ἐν πίστει καὶ κληρονόμους τῆς βασιλείας ἧς ἐπηγγείλατο
 6 τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν; ὑμεῖς δὲ ἡτιμάσατε τὸν πτωχόν.
 οὐχ οἱ πλούσιοι καταδυναστεύουσιν ὑμῶν, καὶ αὐτοὶ ἔλ-
 7 κουσιν ὑμᾶς εἰς κριτήρια; οὐκ αὐτοὶ βλασφημοῦσιν τὸ
 8 καλὸν ὄνομα τὸ ἐπικληθὲν ἐφ' ὑμᾶς; εἰ μέντοι νόμον
 τελεῖτε βασιλικὸν κατὰ τὴν γραφὴν ἈΓΑΠΗΣΕΙΣ Τὸν
 9 ΠΛΗΧΙΟΝ ΣΟΥ ὡς ΣΕΑΥΤΟΝ, καλῶς ποιεῖτε· εἰ δὲ προσω-
 πολημπτεῖτε, ἁμαρτίαν ἐργάζεσθε, ἐλεγχόμενοι ὑπὸ τοῦ
 10 νόμου ὡς παραβάται. Ὅστις γὰρ ὅλον τὸν νόμον τηρή-
 11 σῃ, πταίῃσῃ δὲ ἐν ἐνί, γέγονεν πάντων ἔνοχος. ὁ γὰρ
 εἰπὼν Μὴ μοιχεύῃς εἶπεν καὶ Μὴ φονεύῃς· εἰ
 δὲ οὐ μοιχεύεις φονεύεις δέ, γέγονας παραβάτης νόμου.
 12 οὕτως λαλεῖτε καὶ οὕτως ποιεῖτε ὡς διὰ νόμου ἐλευθερίας
 13 μέλλοντες κρίνεσθαι. ἡ γὰρ κρίσις ἀνέλεος τῷ μὴ ποιή-
 14 σαντι ἔλεος· κατακαυχᾶται ἔλεος κρίσεως. Τί
 ὄφελος, ἀδελφοί μου, εἰ ἂν πίστιν λέγῃ τις ἔχειν ἔργα
 15 δὲ μὴ ἔχῃ; μὴ δύναται ἡ πίστις σῶσαι αὐτόν; εἰ ἂν
 ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ γυμνοὶ ὑπάρχωσιν καὶ λειπόμενοι τῆς
 16 ἐφημέρου τροφῆς, εἴπῃ δὲ τις αὐτοῖς ἐξ ὑμῶν Ὑπάγετε
 ἐν εἰρήνῃ, θερμαίνεσθε καὶ χορτάζεσθε, μὴ δώτε δὲ
 17 αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια τοῦ σώματος, τί ὄφελος; οὕτως καὶ
 ἡ πίστις, εἰ ἂν μὴ ἔχῃ ἔργα, νεκρά ἐστίν καθ' ἑαυτήν.
 18 ἀλλ' ἐρεῖ τις Σὺ πίστιν ἔχεις ἡ γὰρ ἔργα ἔχω. δεῖξόν
 μοι τὴν πίστιν σου χωρὶς τῶν ἔργων, καὶ γὰρ σοὶ δεῖξω ἐκ
 19 τῶν ἔργων μου τὴν πίστιν. σὺ πιστεύεις ὅτι εἰς θεὸς
 ἔστιν; καλῶς ποιεῖς· καὶ τὰ δαιμόνια πιστεύουσιν καὶ

φρίσσουσιν. θέλεις δὲ γινῶναι, ὃ ἄνθρωπε κενέ, ὅτι ἡ ²⁰
πίστις χωρὶς τῶν ἔργων ἀργή ἐστιν; Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ²¹
ἡμῶν οὐκ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ἀνενέγκας Ἰσαὰκ τὸν
γίον αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θύσιαστήριον; βλέπεις ὅτι ἡ πίστις ²²
συνήργει τοῖς ἔργοις αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν ἔργων ἡ πίστις
ἐτελειώθη, καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφή ἡ λέγουσα Ἐπί- ²³
στεύσεν δὲ Ἀβραὰμ τῷ θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ
εἰς δικαιοσύνην, καὶ φίλος θεοῦ ἐκλήθη. ὁρᾶτε ὅτι ²⁴
ἐξ ἔργων δικαιούται ἄνθρωπος καὶ οὐκ ἐκ πίστεως
μόνον. ὁμοίως δὲ καὶ Ῥαὰβ ἡ πόρνη οὐκ ἐξ ἔργων ἐδι- ²⁵
καιώθη, ὑποδεξαμένη τοὺς ἀγγέλους καὶ ἐτέρα ὁδῷ ἐκβα-
λοῦσα; ὥσπερ ^T τὸ σῶμα χωρὶς πνεύματος νεκρὸν ἐστιν, ²⁶
οὕτως καὶ ἡ πίστις χωρὶς ἔργων νεκρά ἐστιν.

Μὴ πολλοὶ διδάσκαλοι γίνεσθε, ἀδελφοί μου, εἰδότες ¹
ὅτι μείζον κρίμα λημψόμεθα· πολλὰ γὰρ πταίμεν ἅπαν- ²
τες. εἴ τις ἐν λόγῳ οὐ πταίει, οὗτος τέλειος ἀνὴρ, δυνατὸς
χαλιναγωγῆσαι καὶ ὅλον τὸ σῶμα. εἰ δὲ τῶν ἵππων τοὺς ³
χαλινοὺς εἰς τὰ στόματα βάλλομεν εἰς τὸ πείθεσθαι
αὐτοὺς ἡμῖν, καὶ ὅλον τὸ σῶμα αὐτῶν μετάγομεν. ἰδοὺ ⁴
καὶ τὰ πλοῖα, τηλικαῦτα ὄντα καὶ ὑπὸ ἀνέμων σκληρῶν
ἐλαυνόμενα, μετάγεται ὑπὸ ἐλαχίστου πηδαλίου ὅπου ἡ
ὁρμὴ τοῦ εὐθύνοντος βούλεται· οὕτως καὶ ἡ γλῶσσα ⁵
μικρὸν μέλος ἐστὶν καὶ μεγάλα αὐχεῖ. ἰδοὺ ἡλίκον πῦρ
ἡλίκην ὕλην ἀνάπτει· καὶ ἡ γλῶσσα πῦρ, ὃ κόσμος τῆς ⁶
ἀδικίας ἡ γλῶσσα καθίσταται ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν, ἡ
σπιλοῦσα ὅλον τὸ σῶμα καὶ φλογίζουσα τὸν τροχὸν τῆς
γενέσεως καὶ φλογιζομένη ὑπὸ τῆς γεέννης. πᾶσα γὰρ ⁷
φύσις θηρίων τε καὶ πετεινῶν ἐρπετῶν τε καὶ ἐναλίων
δαμάζεται καὶ δεδάμασται τῇ φύσει τῇ ἀνθρωπίνῃ· τὴν ⁸
δὲ γλῶσσαν οὐδεὶς δαμάσαι δύναται ἀνθρώπων· ἀκατάστα-
τον κακόν, μεστὴ ἰοῦ θανατηφόρου. ἐν αὐτῇ εὐλογοῦμεν ⁹
τὸν κύριον καὶ πατέρα, καὶ ἐν αὐτῇ καταρώμεθα τοὺς
ἀνθρώπους τοὺς καθ' ὁμοίωσιν θεοῦ γεγονότας· ἐκ τοῦ ¹⁰

αὐτοῦ στόματος ἐξέρχεται εὐλογία καὶ κατάρα. οὐ κρί,
 11 ἀδελφοί μου, ταῦτα οὕτως γίνεσθαι. μήτι ἡ πηγὴ ἐκ τῆς
 12 αὐτῆς ὁπῆς βρῦει τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρὸν; μὴ δύναται,
 ἀδελφοί μου, συκὴ ἐλαίας ποιῆσαι ἢ ἄμπελος σῦκα; οὕτε
 13 ἄλυκὸν γλυκὺ ποιῆσαι ὕδωρ.

Τίς σοφὸς καὶ ἐπι-
 στημὼν ἐν ὑμῖν; δειξάτω ἐκ τῆς καλῆς ἀναστροφῆς τὰ
 14 ἔργα αὐτοῦ ἐν πραύτητι σοφίας. εἰ δὲ ζῆλον πικρὸν ἔχετε
 καὶ ἐριθίαν ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, μὴ κατακαυχᾶσθε καὶ ψεύ-
 15 δεσθε κατὰ τῆς ἀληθείας. οὐκ ἔστιν αὕτη ἡ σοφία ἄνω-
 θεν κατερχομένη, ἀλλὰ ἐπίγειος, ψυχικὴ, δαιμονιώδης.
 16 ὅπου γὰρ ζῆλος καὶ ἐριθία, ἐκεῖ ἀκαταστασία καὶ πᾶν
 17 φαῦλον πρᾶγμα. ἡ δὲ ἄνωθεν σοφία πρῶτον μὲν ἀγνή
 ἔστιν, ἔπειτα εἰρηνικὴ, ἐπιεικής, εὐπειθής, μεστή ἐλέους
 18 καὶ καρπῶν ἀγαθῶν, ἀδιάκριτος, ἀνυπόκριτος· καρπὸς δὲ
 δικαιοσύνης ἐν εἰρήνῃ σπείρεται τοῖς ποιοῦσιν εἰρήνην.

1 Πόθεν πόλεμοι καὶ πόθεν μάχαι ἐν ὑμῖν; οὐκ ἐντεῦθεν,
 ἐκ τῶν ἡδονῶν ὑμῶν τῶν στρατευομένων ἐν τοῖς μέλεσιν
 2 ὑμῶν; ἐπιθυμεῖτε, καὶ οὐκ ἔχετε· φονεύετε καὶ ζῆλοῦτε,
 καὶ οὐ δύνασθε ἐπιτυχεῖν· μάχεσθε καὶ πολεμεῖτε. οὐκ ἔχετε
 3 διὰ τὸ μὴ αἰτεῖσθαι ὑμᾶς· αἰτεῖτε καὶ οὐ λαμβάνετε,
 διότι κακῶς αἰτεῖσθε, ἵνα ἐν ταῖς ἡδοναῖς ὑμῶν δαπανή-
 4 σητε. μοιχαλίδες, οὐκ οἴδατε ὅτι ἡ φιλία τοῦ κόσμου
 5 τοῦ κόσμου, ἐχθρὸς τοῦ θεοῦ καθίσταται. ἡ δοκεῖτε ὅτι
 κενῶς ἡ γραφὴ λέγει Πρὸς φθόνον ἐπιποθεῖ τὸ πνεῦμα
 6 ὃ κατῴκισεν ἐν ἡμῖν; μείζονα δὲ δίδωσιν χάριν· διὸ
 λέγει Ὁ θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται ταπεινοῖς
 7 δὲ δίδωσιν χάριν. Ὑποτάγητε οὖν τῷ θεῷ· ἀντίστητε δὲ
 8 τῷ διαβόλῳ, καὶ φεύγεται ἀφ' ὑμῶν· ἐγγίσατε τῷ θεῷ,
 καὶ ἐγγίσει ὑμῖν. καθαρῶς χεῖρας, ἁμαρτωλοί, καὶ
 9 ἀγνίστατε καρδίας, δίψυχοι. ταλαιπωρήσατε καὶ πενθή-
 σατε καὶ κλαύσατε· ὁ γέλως ὑμῶν εἰς πένθος μετατραπήτω
 10 καὶ ἡ χαρὰ εἰς κατήφειαν· ταπεινώθητε ἐνώπιον Κυρίου,

καὶ ὑψώσει ὑμᾶς.

Μὴ καταλαλεῖτε ἀλλήλων, 11
ἀδελφοί· ὁ καταλαλῶν ἀδελφοῦ ἢ κρίνων τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ καταλαλεῖ νόμου καὶ κρίνει νόμον· εἰ δὲ νόμον
κρίνεις, οὐκ εἶ ποιητῆς νόμου ἀλλὰ κριτῆς. εἰς ἕστιν νο- 12
μοθέτης καὶ κριτῆς, ὁ δυνάμενος σῶσαι καὶ ἀπολέσαι· σὺ
δὲ τίς εἶ, ὁ κρίνων τὸν πλησίον;

* Ἄγε νῦν οἱ λέγοντες Σήμερον ἢ αὔριον πορευσόμεθα 13
εἰς τήνδε τὴν πόλιν καὶ ποιήσομεν ἐκεῖ ἐνιαυτὸν καὶ
ἐμπορευσόμεθα καὶ κερδήσομεν· οἵτινες οὐκ ἐπίστασθε 14
τῆς αὔριον ποία ἡ ζωὴ ὑμῶν· ἀτμὶς γάρ ἐστε πρὸς ὀλίγον
φαινομένη, ἔπειτα καὶ ἀφανιζομένη· ἀντὶ τοῦ λέγειν ὑμᾶς 15
Ἐὰν ὁ κύριος ῥέλῃ, καὶ ζήσομεν καὶ ποιήσομεν τοῦτο ἢ
ἐκεῖνο. νῦν δὲ καυχᾶσθε ἐν ταῖς ἀλαζονίαις ὑμῶν· πᾶσα 16
καύχησις τοιαύτη πονηρὰ ἐστίν. εἰδότε οὖν καλὸν ποιεῖν 17
καὶ μὴ ποιοῦντι, ἁμαρτία αὐτῷ ἐστίν.

* Ἄγε 1
νῦν οἱ πλούσιοι, κλαύσατε ὀλολύζοντες ἐπὶ ταῖς ταλαι-
πωραῖς ὑμῶν ταῖς ἐπερχομέναις. ὁ πλούτος ὑμῶν σέση- 2
πεν, καὶ τὰ ἱμάτια ὑμῶν σητόβρωτα γέγονεν, ὁ χρυσοὺς 3
ὑμῶν καὶ ὁ ἄργυρος κατίωται, καὶ ὁ ἰὸς αὐτῶν εἰς μυρτί-
ριον ὑμῖν ἔσται καὶ φάγεται τὰς σάρκας ὑμῶν ὥς τιγρὶ
ἐθελήσατε ἐν ἐσχάταις ἡμέραις. ἰδοὺ ὁ μισθὸς τῶν 4
ἐργατῶν τῶν ἀμυσάντων τὰς χώρας ὑμῶν ὁ ἀφυστερημένος
ἀπὸ ὑμῶν κράζει, καὶ αἱ βοὺς τῶν θερισάντων εἰς τὰ
ῶτα Κυρίου Σαβαὼθ εἰσελήλυθον ἐτρυφήσατε ἐπὶ τῆς 5
γῆς καὶ ἐσπαταλήσατε, ἐθρέψατε τὰς καρδίας ὑμῶν ἐν
ἡμέρᾳ σφαγῆς. κατεδικάσατε, ἐφονεύσατε τὸν δίκαιον. 6
οὐκ ἀντιτάσσεται ὑμῖν;

Μακροθυμήσατε οὖν, ἀδελφοί, ἕως τῆς παρουσίας τοῦ 7
κυρίου. ἰδοὺ ὁ γεωργὸς ἐκδέχεται τὸν τίμιον καρπὸν τῆς γῆς,
μακροθυμῶν ἐπ' αὐτῷ ἕως λάβῃ πρόϊμον καὶ ὄψιμον

ἔστιν ὁ

14 τὰ τῆς αὔριον· ποία γὰρ ἡ ζωὴ ὑμῶν; ἀτμὶς ἐστε ἢ

15 θελή

8 μακροθυμήσατε καὶ ὑμεῖς, στηρίξατε τὰς καρδίας ὑμῶν,
 9 ὅτι ἡ παρουσία τοῦ κυρίου ἥγγικεν. μὴ στενάξετε,
 ἀδελφοί, κατ' ἀλλήλων, ἵνα μὴ κριθήτε· ἰδοὺ ὁ κριτὴς
 10 πρὸ τῶν θυρῶν ἔστηκεν. ὑπόδειγμα λάβετε, ἀδελφοί, τῆς
 κακοπαθίας καὶ τῆς μακροθυμίας τοὺς προφήτας, οἱ ἐλά-
 11 λησαν ἐν τῷ ὀνόματι Κυρίου. ἰδοὺ μακαρίζομεν τοὺς
 ὑπομείναντας· τὴν ὑπομονὴν Ἰωβ ἠκούσατε, καὶ τὸ τέλος
 Κυρίου εἶδετε, ὅτι πολὺς πλάγχνης ἐστὶν ὁ κύριος καὶ
 12 οἰκτίρων. Πρὸ πάντων δέ, ἀδελφοί μου, μὴ
 ὀμνύετε, μήτε τὸν οὐρανὸν μήτε τὴν γῆν μήτε ἄλλον
 ·τινὰ ὅρκον· ἥτω δὲ ὑμῶν τό· Ναὶ ναὶ καὶ τό Οὐ οὐ,
 13 ἵνα μὴ ὑπὸ κρίσιν πέσσητε. Κακοπαθεῖ τις ἐν
 14 ὑμῖν; προσευχέσθω· εὐθυμεῖ τις; ψαλλέτω. ἀσθενεῖ τις
 ἐν ὑμῖν; προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλη-
 σίας, καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ' αὐτὸν ἀλείψαντες ἐλαίῳ ἐν
 15 τῷ ὀνόματι [τοῦ κυρίου]· καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει
 τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ κύριος· καὶ ἁμαρτίας
 16 ἡ πεποιηκώς, ἀφεθήσεται αὐτῷ. ἐξομολογεῖσθε οὖν ἀλλή-
 λοις τὰς ἁμαρτίας καὶ ᾠκεῖτε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως
 17 ἰαθῇτε. πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη. Ἦλεις
 ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν, καὶ προσευχῇ προσηύξατο
 τοῦ μὴ βρέξαι, καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐνιαυτοὺς
 18 τρεῖς καὶ μῆνας ἕξ· καὶ πάλιν προσηύξατο, καὶ ὁ οὐρανὸς
 ἔδωκεν καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησεν τὸν καρπὸν αὐτῆς.
 19 Ἀδελφοί μου, ἐάν τις ἐν ὑμῖν πλανηθῇ ἀπὸ τῆς ἀλη-
 20 θείας καὶ ἐπιστρέψῃ τις αὐτόν, ᾠγνώσκετε ὅτι ὁ ἐπι-
 στρέψας ἁμαρτωλὸν ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ σώσει ψυχὴν
 αὐτοῦ ἐκ θανάτου καὶ καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν.

3 ὑμῶν ὡς πῦρ·
 18 ἔδωκεν ὑετὸν

6 ὑμῖν.

11 Κύριος

16 εὐχέσθε

20 γινώσκέτω | ἐκ θανάτου αὐτοῦ

ΠΕΤΡΟΥ Α

ΠΕΤΡΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκλεκτοῖς παρε- 1
 πιδήμοις διασπορᾶς Πόντου, Γαλατίας, Καππαδοκίας,
 Ἀσίας, καὶ Βιθυνίας, κατὰ πρόγνωσιν θεοῦ πατρός, ἐν 2
 ἁγιασμῷ πνεύματος, εἰς ὑπακοὴν καὶ ῥαντισμὸν αἵματος
 Ἰησοῦ Χριστοῦ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθείη.

Εὐλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ 3
 Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς
 ἐλπίδα ζῶσαν δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν,
 εἰς κληρονομίαν ἄφθαρτον καὶ ἀμίαντον καὶ ἀμάραντον, 4
 τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς εἰς ὑμᾶς τοὺς ἐν δυνάμει θεοῦ 5
 φρουρουμένους διὰ πίστεως εἰς σωτηρίαν ἐτοιμὴν ἀποκα-
 λυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ. ἐν ᾧ ἀγαλλιᾶσθε, ὀλίγον 6
 ἄρτι εἰ δέον λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς, ἵνα τὰ 7
 δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως πολυτιμότερον χρυσοῦ τοῦ
 ἀπολλυμένου διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζομένου εὐρεθῇ εἰς ἔπαινον
 καὶ δόξαν καὶ τιμὴν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ. ὃν 8
 οὐκ ἰδόντες ἀγαπᾶτε, εἰς ὃν ἄρτι μὴ ὀρώντες πιστεύοντες
 δὲ ἀγαλλιᾶτε χαρᾷ ἀνεκκαλήτῳ καὶ δεδοξασμένῃ, κομι- 9
 ζόμενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως σωτηρίαν ψυχῶν. Περὶ 10
 ἧς σωτηρίας ἐξεζήτησαν καὶ ἐξηραύνησαν προφῆται οἱ περὶ
 τῆς εἰς ὑμᾶς χάριτος προφητεύσαντες, ἔραυνῶντες εἰς τίνα 11
 ἢ ποῖον καιρὸν ἔδῃλον τὸ ἐν αὐτοῖς πνεῦμα Χριστοῦ προ-
 μαρτυρόμενον τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα καὶ τὰς μετὰ
 ταῦτα δόξας· οἷς ἀπεκαλύφθη ὅτι οὐχ ἑαυτοῖς ὑμῖν δὲ 12
 διηκόνουν αὐτά, ἀ' νῦν ἀνηγγέλη ὑμῖν διὰ τῶν εὐαγγε-

λισαμένων ὑμᾶς πνεύματι ἁγίῳ ἀποσταλέντι ἀπ' οὐρανοῦ,
εἰς ἃ ἐπιθυμοῦσιν ἄγγελοι παρακύψαι.

- 13 Διὸ ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν,
νήφοντες τελείως, ἐλπίζατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν
14 ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ. ὥς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ
συνσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπι-
15 θυμίαις, ἀλλὰ κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς ἅγιον καὶ αὐτοῖς
16 ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε, διότι γέγραπται [ὅτι]
17 ἌΓΙΟΙ ἔσεσθε, ὅτι ἐγὼ ἄγιος. καὶ εἰ πατέρα ἐπι-
καλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήμπτως κρίνοντα κατὰ τὸ ἐκά-
στου ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀνα-
18 στράφητε· εἰδότες ὅτι οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ,
ἐλγτρῶσθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς πατροπαρα-
19 δότου, ἀλλὰ τιμῇ αἵματι ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου
20 Χριστοῦ, προεγνωσμένου μὲν πρὸ καταβολῆς κόσμου,
21 φανερωθέντος δὲ ἐπ' ἐσχάτου τῶν χρόνων δι' ὑμᾶς τοὺς
δι' αὐτοῦ πιστοὺς εἰς θεὸν τὸν ἐγείραντα αὐτὸν ἐκ νεκρῶν
καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα, ὥστε τὴν πίστιν ὑμῶν καὶ ἐλπίδα
22 εἶναι εἰς θεόν.

- Τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡγνικότες
ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς ἀληθείας εἰς φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον
23 ἐκ καρδίας ἀλλήλους ἀγαπήσατε ἐκτενῶς, ἀναγεγεννημέ-
νοι οὐκ ἐκ σποράς φθαρτῆς ἀλλὰ ἀφθάρτου, διὰ λόγον
24 ζῶντος θεοῦ καὶ μένοντος· διότι

πᾶσα σὰρξ ὡς χόρτος,

καὶ πᾶσα δόξα αὐτῆς ὡς ἄνθος χόρτου·

ἐξηράνθη ὁ χόρτος,

καὶ τὸ ἄνθος ἐξέπεσεν·

- 25 τὸ δὲ ῥῆμα Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

- 1 τοῦτο δὲ ἐστὶν τὸ ῥῆμα τὸ εὐαγγελισθὲν εἰς ὑμᾶς. Ἄ-
ποθέμενοι οὖν πᾶσαν κακίαν καὶ πάντα δόλον καὶ ὑπό-
2 κρισιν¹ καὶ φθόνους καὶ πάσας καταλαλίās, ὡς ἀρτιγέν-
νητα βρέφη τὸ λογικὸν ἄδολον γάλα ἐπιποθήσατε, ἵνα ἐν
3 αὐτῷ αὐξηθῇτε εἰς σωτηρίαν, εἰ ἐρεγείσασθε ὅτι χρηστὸς

ὁ κύριος. πρὸς ὃν προσερχόμενοι, λίθον ζῶντα, ὑπὸ 4
 ἀνθρώπων μὲν ἀποδοκιμασμένον παρὰ δὲ θεῷ ἐκλε-
 κτὸν ἔντιμον καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομεῖσθε 5
 οἶκος πνευματικὸς εἰς ἱεράτευμα ἁγίων, ἀνενέγκαι πνευ-
 ματικὰς θυσίας εὐπροσδέκτους θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ·
 διότι περιέχει ἐν γραφῇ 6

Ἰδοὺ τίθῃμι ἐν Σιών λίθον ἐκλεκτὸν ἀκρογωνι-
 αῖον ἔντιμον,

καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ μὴ καταίσχυνθῇ.
 ὑμῖν οὖν ἡ τιμὴ τοῖς πιστεύουσιν· ἀπιστοῦσιν δὲ λίθος 7
 ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες οἷτος ἐγε-
 νήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας καὶ λίθος προσκόμμα- 8
 τος καὶ πέτρα σκανδάλογ οἱ προσκόπτουσιν τῷ
 λόγῳ ἀπειθοῦντες· εἰς ὃ καὶ ἐτέθησαν. ὑμεῖς δὲ γένος 9
 ἐκλεκτόν, βασίλειον ἱεράτευμα, ἔθνος ἁγίον,
 λαὸς εἰς περιποίησιν, ὅπως τὰς ἀρετὰς ἐξαγγεί-
 λητε τοῦ ἐκ σκότους ὑμᾶς καλέσαντος εἰς τὸ θαυμαστὸν
 αὐτοῦ φῶς· οἳ ποτε οὐ λαὸς νῦν δὲ λαὸς θεοῦ, οἳ 10
 οὐκ ἠλεημένοι νῦν δὲ ἐλεηθέντες.

Ἀγαπητοί, παρακαλῶ ὡς παροίκοις καὶ παρεπιδή- 11
 μοις ἀπέχεσθαι τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, αἵτινες στρα-
 τεύονται κατὰ τῆς ψυχῆς· τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν ἐν τοῖς 12
 ἔθνεσιν ἔχοντες καλήν, ἵνα, ἐν ᾧ καταλαλοῦσιν ὑμῶν ὡς
 κακοποιῶν, ἐκ τῶν καλῶν ἔργων ἐποπτεύοντες δοξάσωσι
 τὸν θεὸν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς.

Ὑποτάγητε πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει διὰ τὸν κύριον· 13
 εἴτε βασιλεῖ ὡς ὑπερέχοντι, εἴτε ἡγεμόσιν ὡς δι' αὐτοῦ 14
 πεμπομένοις εἰς ἐκδίκησιν κακοποιῶν ἔπαινον δὲ ἀγαθο-
 ποιῶν· (ὅτι οὕτως ἐστὶν τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, ἀγαθοποι- 15
 οῦντας φιμοῖν τὴν τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων ἀγνωσίαν)
 ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας 16
 τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ' ὡς θεοῦ δοῦλοι. πάντα τιμήσατε, τὴν 17

ἀδελφότητα ἀγαπάτε, τὸν θεὸν φοβεῖσθε, τὸν βασιλέα
 18 τιμᾶτε. Οἱ οἰκέται ὑποτασσόμενοι ἐν παντὶ
 φόβῳ τοῖς δεσπόταις, οὐ μόνον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐπιεικέσιν
 19 ἀλλὰ καὶ τοῖς σκολιοῖς. τοῦτο γὰρ χάρις εἰ διὰ συνείδησιν
 20 θεοῦ ὑποφέρει τις λύπας πάσχων ἀδίκως· ποῖον γὰρ κλέος
 εἰ ἁμαρτάνοντες καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομενεῖτε; ἀλλ' εἰ ἀγα-
 θοποιοῦντες καὶ πάσχοντες ὑπομενεῖτε, τοῦτο χάρις παρὰ
 21 θεῷ. εἰς τοῦτο γὰρ ἐκλήθητε, ὅτι καὶ Χριστὸς ἔπαθεν
 ὑπὲρ ὑμῶν, ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν ἵνα ἐπακολου-
 22 θήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ· ὃς ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν
 23 οὐδὲ εὔρεθῃ δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ· ὃς λοιδο-
 ρούμενος οὐκ ἀντελοιδορεῖ, πασχων οὐκ ἠπείλει, παρεδί-
 24 δου δὲ τῷ κρίνῳ δικαίως· ὃς τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἁγτός
 ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον, ἵνα ταῖς
 ἁμαρτίαις ἀπογενόμενοι τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν· οὐ τῷ
 25 μώλωπι ἰάθητε. ἦτε γὰρ ὡς πρόβατα πλανώμενοι,
 ἀλλὰ ἐπεστράφητε νῦν ἐπὶ τὸν ποιμένα καὶ ἐπίσκοπον τῶν
 1 ψυχῶν ὑμῶν. Ὅμοίως γυναῖκες ὑποτασσόμεναι
 τοῖς ἰδίῃς ἀνδράσιν, ἵνα ἢ εἴ τινες ἀπειθούσιν τῷ λόγῳ διὰ
 τῆς τῶν γυναικῶν ἀναστροφῆς ἄνευ λόγου κερδηθήσονται
 2 ἐποπτεύσαντες τὴν ἐν φόβῳ ἀγνὴν ἀναστροφήν ὑμῶν.
 3 ὣν ἔστω οὐχ ὁ ἕξωθεν ἐμπλοκῆς τριχῶν καὶ περιθέσεως
 4 χρυσίων ἢ ἐνδύσεως ἱματίων κόσμος, ἀλλ' ὁ κρυπτός τῆς
 καρδίας ἄνθρωπος ἐν τῷ ἀφθάρτῳ τοῦ ἡσυχίου καὶ πραέως
 5 πνεύματος, ὃ ἐστὶν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ πολυτελές. οὕτως γὰρ
 ποτε καὶ αἱ ἁγιαί γυναῖκες αἱ ἐλπίζουσai εἰς θεὸν ἐκόσμου
 6 ἑαυτάς, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίῃς ἀνδράσιν, ὥς Σάρρα
 ὑπήκουεν τῷ Ἀβραάμ, κύριον αὐτὸν καλοῦσα· ἧς ἐγενή-
 θητε τέκνα ἁγαθοποιῶσαι καὶ μὴ φοβούμεναι μηδεμίαν
 7 πτόησιν. Οἱ ἄνδρες ὁμοίως συνοικούντες κατὰ
 γνώσιν, ὡς ἀσθενεστέρω σκεύει τῷ γυναικεῖω ἀπονέμοντες
 τιμὴν, ὡς καὶ ἡ συνκληρονόμοι χάριτος ζωῆς, εἰς τὸ μὴ
 8 ἐγκόπτεσθαι τὰς προσευχὰς ὑμῶν. Τὸ δὲ τέ-

λος πάντες ὁμόφρονες, συμπαθεῖς, φιλάδελφοι, εὖσπλαγ-
 χνοι, ταπεινόφρονες, μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ 9
 ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας τοῦναντίον δὲ εὐλογοῦντες,
 ὅτι εἰς τοῦτο ἐκλήθητε ἵνα εὐλογίαν κληρονομήσητε.

ὁ γὰρ θέλων ζωὴν ἀγαπᾶν

10

καὶ ἰδεῖν ἡμέρας ἀγαθὰς

παγσάτω τὴν γλῶσσαν ἀπὸ κακοῦ

καὶ χεῖλη τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον,

ἐκκλινάτω δὲ ἀπὸ κακοῦ καὶ ποιησάτω ἀγαθόν, 11

ζητησάτω εἰρήνην καὶ διωξάτω ἀγῆν.

ὅτι ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δίκαιοις

12

καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αἰτῶν,

πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακὰ.

Καὶ τίς ὁ κακῶσων ὑμᾶς ἐὰν τοῦ ἀγαθοῦ ζηλωταὶ 13
 γένησθε; ἀλλ' εἰ καὶ πάσχετε διὰ δικαιοσύνην, μακάριοι. 14
 τὸν δὲ φόβον αἰτῶν μὴ φοβηθῆτε μηδὲ ταραχθῆτε,
 κύριον δὲ τὸν Χριστὸν ἀγιάσατε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, 15
 ἔτοιμοι αἰετὶ πρὸς ἀπολογίαν παντὶ τῷ αἰτοῦντι ὑμᾶς λόγον
 περὶ τῆς ἐν ὑμῖν ἐλπίδος. ἀλλὰ μετὰ πραΰτητος καὶ φόβου,
 συνειδήσιν ἔχοντες ἀγαθὴν, ἵνα ἐν ᾧ καταλαλεῖσθε κατα- 16
 σχυνθῶσιν οἱ ἐπηρεάζοντες ὑμῶν τὴν ἀγαθὴν ἐν Χριστῷ
 ἀναστροφὴν. κρεῖττον γὰρ ἀγαθοποιοῦντας, εἰ θέλοι τὸ 17
 θέλημα τοῦ θεοῦ, πάσχειν ἢ κακοποιοῦντας. ὅτι καὶ Χρι- 18
 στὸς ἤπαξ περὶ ἁμαρτιῶν ᾠπάθανεν, δίκαιος ὑπὲρ ἀδίκων,
 ἵνα ὑμᾶς προσαγάγῃ τῷ θεῷ, θανατωθεὶς μὲν σαρκὶ
 ζωοποιηθεὶς δὲ πνεύματι ἐν ᾧ καὶ τοῖς ἐν φυλακῇ πνεύ- 19
 μασιν πορευθεὶς ἐκήρυξεν, ἀπειθήσασιν ποτε ὅτε ἀπεξεδέ- 20
 χετο ἡ τοῦ θεοῦ μακροθυμία ἐν ἡμέραις Νῶε κατασκευα-
 ζομένης κιβωτοῦ εἰς ἣν ὀλίγοι, τοῦτ' ἔστιν ὁκτὼ ψυχαί,
 διεσώθησαν δι' ὕδατος. ὁ καὶ ὑμᾶς ἀντίτυπον νῦν σώζει 21
 βάπτισμα, οὐ σαρκὸς ἀπόθεσις ῥύπου ἀλλὰ συνειδήσεως
 ἀγαθῆς ἐπερώτημα εἰς θεόν, δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ,
 ὃς ἐστιν ἐν δεξιᾷ θεοῦ πορευθεὶς εἰς οὐρανὸν ὑποταγέντων 22

- 1 αὐτῷ ἀγγέλων καὶ ἐξουσιῶν καὶ δυνάμεων. Χρι-
 στοῦ οὖν παθόντος σαρκὶ καὶ ὑμεῖς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν
 2 ὀπλίσασθε, ὅτι ὁ παθὼν σαρκὶ πέπαυται ἁμαρτίαις, εἰς
 τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίαις ἀλλὰ θελήματι θεοῦ τὸν
 3 ἐπίλοιπον ἐν σαρκὶ βιώσαι χρόνον. ἄρκετὸς γὰρ ὁ παρε-
 ληλυθὼς χρόνος τὸ βούλημα τῶν ἐθνῶν κατειργάσθαι,
 πεπορευμένους ἐν ἀσελγείαις, ἐπιθυμίαις, οἰνοφλυγίαις,
 4 κώμοις, πότοις, καὶ ἀθεμίτοις εἰδωλολατρίαις. ἐν ᾧ ξενί-
 ζονται μὴ συντρεχόντων ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς ἀσωτίας
 5 ἀνάχυσιν, βλασφημοῦντες· οἱ ἀποδώσουσιν λόγον τῷ
 6 ἐτοίμως κρίνοντι ζῶντας καὶ νεκρούς· εἰς τοῦτο γὰρ καὶ
 νεκροῖς εὐηγγελίσθη ἵνα κριθῶσι μὲν κατὰ ἀνθρώπους
 σαρκὶ ζῶσι δὲ κατὰ θεὸν πνεύματι.
 7 Πάντων δὲ τὸ τέλος ἤγγικεν. σωφρονήσατε οὖν καὶ
 8 νήψατε εἰς προσευχάς· πρὸ πάντων τὴν εἰς ἑαυτοὺς ἀγάπην
 ἐκτενῆ ἔχοντες, ὅτι ἀγάπη καλύπτει πλήθος ἁμαρτιῶν·
 9 φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους ἄνευ γογγυσμοῦ· ἕκαστος καθὼς
 10 ἔλαβεν χάρισμα, εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸ διακονοῦντες ὡς καλοὶ
 11 οἰκονόμοι ποικίλης χάριτος θεοῦ· εἴ τις λαλεῖ, ὡς λόγια
 θεοῦ· εἴ τις διακονεῖ, ὡς ἐξ ἰσχύος ἧς χορηγεῖ ὁ θεός· ἵνα
 ἐν πᾶσιν δοξάζεται ὁ θεὸς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἐστὶν
 ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.
 12 Ἀγαπητοί, μὴ ξενίζεσθε τῇ ἐν ὑμῖν πυρώσει πρὸς
 πειρασμὸν ὑμῖν γινομένη ὡς ξένου ὑμῖν συμβαίνοντος,
 13 ἀλλὰ καθὼς κοινωνεῖτε τοῖς τοῦ Χριστοῦ παθήμασιν χαίρετε,
 ἵνα καὶ ἐν τῇ ἀποκαλύψει τῆς δόξης αὐτοῦ χαρῇτε ἀγαλ-
 14 λιώμενοι. εἰ ὀνειδίζεσθε ἐν ὀνόματι Χριστοῦ, μακάριοι,
 ὅτι τὸ τῆς δόξης καὶ τὸ τοῦ θεοῦ πνεῦμα ἐφ' ὑμᾶς
 15 ἀναπαύεται. μὴ γάρ τις ὑμῶν πασχέτω ὡς φονεὺς ἢ
 16 κλέπτης ἢ κακοποιὸς ἢ ὡς ἀλλοτριεπίσκοπος· εἰ δὲ ὡς
 Χριστιανός, μὴ αἰσχυνέσθω, δοξαζέτω δὲ τὸν θεὸν ἐν τῷ
 17 ὀνόματι τούτῳ. ὅτι [ὁ] καιρὸς τοῦ ἄρξασθαι τὸ κρίμα

ἀπὸ τοῦ οἴκοι τοῦ θεοῦ· εἰ δὲ πρῶτον ἀφ' ἡμῶν, τί τὸ τέλος τῶν ἀπειθούντων τῷ τοῦ θεοῦ εὐαγγελίῳ; καὶ εἰ 18 ὁ δίκαιος μόλις σώζεται, ὁ [δὲ] ἀσεβὴς καὶ ἁμαρτωλὸς ποῦ φανεῖται; ὥστε καὶ οἱ πάσχοντες κατὰ 19 τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ πιστῷ κτίστη παρατιθέσθωσαν τὰς ψυχὰς ἔν ἀγαθοποιίᾳ.

Πρεσβυτέρους οὖν ἐν ὑμῖν παρακαλῶ ὁ συνπρεσβύτε- 1 ρος καὶ μάρτυς τῶν τοῦ Χριστοῦ παθημάτων, ὁ καὶ τῆς μελλούσης ἀποκαλύπτεσθαι δόξης κοινωνός, ποιμάνετε 2 τὸ ἐν ὑμῖν ποίμνιον τοῦ θεοῦ, μὴ ἀναγκαστῶς ἀλλὰ ἐκουσίως, μηδὲ αἰσχροκερδῶς ἀλλὰ προθύμως, μηδ' ὡς κατακυ- 3 ριεύοντες τῶν κλήρων ἀλλὰ τύποι γινόμενοι τοῦ ποιμνίου· καὶ φανερωθέντος τοῦ ἀρχιποίμενος κομιεῖσθε τὸν ἀμαράν- 4 τινων τῆς δόξης στέφανον. Ὁμοίως, νεώτεροι, ὑποτάγητε 5 πρεσβυτέροις. Πάντες δὲ ἀλλήλοις τὴν ταπεινοφροσύνην ἐγκομβώσασθε, ὅτι [ὁ] θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται ταπεινοῖς δὲ δίδωσιν χάριν.

Ταπεινώθητε οὖν ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ θεοῦ, ἵνα 6 ὑμᾶς ὑψώσῃ ἐν καιρῷ, πᾶσαν τὴν μέριμναν ἡμῶν 7 ἐπιρίψαντες ἐπ' αὐτόν, ὅτι αὐτῷ μέλει περὶ ὑμῶν. Νῆψατε, γρηγορήσατε. ὁ ἀντίδικος ὑμῶν διάβολος ὡς λέων 8 ὠρυόμενος περιπατεῖ ζητῶν ἑ καταπιεῖν· ὃ ἀνίστητε 9 στερεοὶ τῇ πίστει, εἰδότες τὰ αὐτὰ τῶν παθημάτων τῇ ἐν τῷ κόσμῳ ὑμῶν ἀδελφότητι ἐπιτελεῖσθαι. Ὁ δὲ θεὸς 10 πάσης χάριτος, ὁ καλέσας ὑμᾶς εἰς τὴν αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν ἐν Ἁριστῷ, ὀλίγον παθόντας αὐτὸς καταρτίσει, στηρίξει, σθενώσει. αὐτῷ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν. 11

Διὰ Σιλουανοῦ ὑμῖν τοῦ πιστοῦ ἀδελφοῦ, ὡς λογιζομαι, 12 δι' ὀλίγων ἔγραψα, παρακαλῶν καὶ ἐπιμαρτυρῶν ταύτην εἶναι ἀληθὴ χάριν τοῦ θεοῦ· εἰς ἣν στῆτε. Ἀσπάζεταιται 13 ὑμᾶς ἡ ἐν Βαβυλῶνι συνεκλεκτὴ καὶ Μάρκος ὁ υἱὸς μου. Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγάπης. 14

Εἰρήνη ὑμῖν πᾶσιν τοῖς ἐν Χριστῷ.

ΠΕΤΡΟΥ Β

¹ ἸΣΙΜΩΝ ΠΕΤΡΟΣ δοῦλος καὶ ἀπόστολος Ἰησοῦ
 Χριστοῦ τοῖς ἰσοτίμον ἡμῖν λαχοῦσιν πίστιν ἐν δικαιοσύνῃ
² τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ· χάρις
 ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθείη ἐν ἐπιγνώσει τοῦ θεοῦ καὶ
³ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν, ὥς πάντα ἡμῖν τῆς θείας
 δυνάμεως αὐτοῦ τὰ πρὸς ζωὴν καὶ εὐσέβειαν δεδωρημένης
 διὰ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ καλέσαντος ἡμᾶς διὰ δόξης καὶ
⁴ ἀρετῆς, δι' ᾧ τὰ τίμια καὶ μέγιστα ἡμῖν ἐπαγγέλματα
 δεδωρήται, ἵνα διὰ τούτων γένησθε θείας κοινωνοὶ φύ-
 σεως, ἀποφυγόντες τῆς ἐν τῷ κόσμῳ ἐν ἐπιθυμίᾳ
⁵ φθορᾶς. καὶ αὐτὸ τοῦτο δὲ σπουδὴν πᾶσαν παρεισενέγ-
 καντες ἐπιχορηγήσατε ἐν τῇ πίστει ὑμῶν τὴν ἀρετὴν, ἐν
⁶ δὲ τῇ ἀρετῇ τὴν γνώσιν, ἐν δὲ τῇ γνώσει τὴν ἐγκρά-
 τειαν, ἐν δὲ τῇ ἐγκρατεῖᾳ τὴν ὑπομονήν, ἐν δὲ τῇ
⁷ ὑπομονῇ τὴν εὐσέβειαν, ἐν δὲ τῇ εὐσεβείᾳ τὴν φιλαδελ-
⁸ φίαν, ἐν δὲ τῇ φιλαδελφίᾳ τὴν ἀγάπην· ταῦτα γὰρ ὑμῖν
 ὑπάρχοντα καὶ πλεονάζοντα οὐκ ἀργοὺς οὐδὲ ἀκάρπους
 καθίστησιν εἰς τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπί-
⁹ γνώσιν· ᾧ γὰρ μὴ πάρεστιν ταῦτα, τυφλὸς ἐστὶν μυωπάξων,
 λήθην λαβὼν τοῦ καθαρισμοῦ τῶν πάλαι αὐτοῦ ἁμαρτιῶν.
¹⁰ διὸ μᾶλλον, ἀδελφοί, σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν
 κλήσιν καὶ ἐκλογὴν ποιεῖσθαι· ταῦτα γὰρ ποιοῦντες οὐ μὴ
¹¹ πταίσητέ ποτε· οὕτως γὰρ πλουσίως ἐπιχορηγηθήσεται
 ὑμῖν ἡ εἴσοδος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ κυρίου ἡμῶν
 καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Διὸ μελλήσω ὑεὶ ὑμᾶς ὑπομνήσκειν περὶ τούτων, 12
καίπερ εἰδότας καὶ ἐστηριγμένους ἐν τῇ παρούσῃ ἀληθείᾳ.
δίκαιον δὲ ἡγοῦμαι, ἐφ' ὅσον εἰμι ἐν τούτῳ τῷ σκηνώματι, 13
διεγείρειν ὑμᾶς ἐν ὑπομνήσει, εἰδὼς ὅτι ταχινὴ ἐστὶν ἡ 14
ἀπόθεσις τοῦ σκηνώματός μου, καθὼς καὶ ὁ κύριος ἡμῶν
Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδήλωσέν μοι· σπουδάσω δὲ καὶ ἐκάστοτε 15
ἔχειν ὑμᾶς μετὰ τὴν ἐμὴν ἑξοδὸν τὴν τούτων μνήμην ποιέ-
σθαι. οὐ γὰρ σεσοφισμένοις μύθοις ἐξακολουθήσαντες 16
ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύ-
ναμιν καὶ παρουσίαν, ἀλλ' ἐπόπται γενηθέντες τῆς ἐκείνου
μεγαλειότητος. λαβὼν γὰρ παρὰ θεοῦ πατρὸς τιμὴν καὶ 17
δόξαν φωνῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιαῦδε ὑπὸ τῆς μεγαλοπρε-
ποῦς δόξης· Ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός μου οὗτός ἐστιν, εἰς ὃν
ἐγὼ εὐδόκησα,— καὶ ταύτην τὴν φωνὴν ἡμεῖς ἠκούσαμεν 18
ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθείσαν σὺν αὐτῷ ὄντες ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει.
καὶ ἔχομεν βεβαιότερον τὸν προφητικὸν λόγον, ᾧ καλῶς 19
ποιεῖτε προσέχοντες ὡς λύχνῳ φαίνοντι ἐν αὐχμηρῷ τόπῳ,
ἕως οὗ ἡμέρα διαυγάζῃ καὶ φωσφόρος ἀνατελῇ ἐν ταῖς
καρδίαις ὑμῶν· τοῦτο πρῶτον γνωσκόντες ὅτι πᾶσα 20
προφητεία γραφῆς ἰδίας ἐπιλύσεως οὐ γίνεται, οὐ γὰρ 21
θελήματι ἀνθρώπου ἠνέχθη προφητεία ποτέ, ἀλλὰ ὑπὸ
πνεύματος ἁγίου φερόμενοι ἐλάλησαν ἀπὸ θεοῦ ἄνθρωποι.

Ἐγένοντο δὲ καὶ ψευδοπροφῆται ἐν τῷ λαῷ, ὡς καὶ 1
ἐν ὑμῖν ἔσονται ψευδοδιδάσκαλοι, οἵτινες παρεισάξουσιν
αἰρέσεις ἀπωλείας, καὶ τὸν ἀγοράσαντα αὐτοὺς δεσπότην
ἀρνούμενοι, ἐπάγοντες ἑαυτοῖς ταχινὴν ἀπώλειαν· καὶ 2
πολλοὶ ἐξακολουθήσουσιν αὐτῶν ταῖς ἀσελγείαις, δι' οὗ
ἡ ὁδὸς τῆς ἀληθείας βλασφημηθήσεται· καὶ ἐν πλεονεξίᾳ 3
πλαστοῖς λόγοις ὑμᾶς ἐμπορεύσονται· οἷς τὸ κρίμα ἔκπα-
λαι οὐκ ἄργεῖ, καὶ ἡ ἀπώλεια αὐτῶν οὐ νυστάζει. εἰ γὰρ 4
ὁ θεὸς ἀγγέλων ἀμαρτησάντων οὐκ ἐφείσατο, ἀλλὰ σειροῖς
ζόφου ταρταρώσας παρέδωκεν εἰς κρίσιν τηρουμένους, καὶ 5

ἀρχαίου κόσμου οὐκ ἐφείσατο, ἀλλὰ ὄγδουον Νῶε δικαιοσύ-
 νης κήρυκα ἐφύλαξεν, κατακλυσμὸν κόσμῳ ἀσεβῶν ἐπάξας,
 6 καὶ πόλεις Σοδόμων καὶ Γομόρρας τεφρώσας κατέκρινεν,
 7 ὑπόδειγμα μελλόντων ἀσεβέσιν τεθεικώς, καὶ δίκαιον ὧτ
 καταπονούμενον ὑπὸ τῆς τῶν ἀθέσμων ἐν ἀσελγείᾳ ἀνα-
 8 στροφῆς ἐρύσατο,— βλέμματι γὰρ καὶ ἀκοῇ[†] δίκαιος ἐνκα-
 τοικῶν ἐν αὐτοῖς ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ψυχὴν δικαίαν ἀνό-
 9 μοις ἔργοις ἐβασάνιζεν,— οἶδεν Κύριος εὐσεβεῖς ἐκ πειρα-
 σμοῦ ῥύεσθαι, ἀδίκους δὲ εἰς ἡμέραν κρίσεως κολαζομένους
 10 τηρεῖν, μάλιστα δὲ τοὺς ὀπίσω σαρκὸς ἐν ἐπιθυμίᾳ μiasμοῦ
 πορεύομένους καὶ κυριότητος καταφρονούντας. τολμηταί,
 11 αὐθάδεις, δόξας οὐ τρέμουσιν, βλασφημοῦντες, ὅπου ἄγγε-
 λοι ἰσχυῖ καὶ δυνάμει μείζονες ὄντες οὐ φέρουσιν κατ' αὐτῶν
 12 [παρὰ Κυρίῳ] βλάβσφημον κρίσιν. οὗτοι δέ, ὡς ἄλογα ζῶα
 γεγεννημένα φυσικὰ εἰς ἄλωσιν καὶ φθοράν, ἐν οἷς ἀγνοοῦ-
 σιν βλασφημοῦντες, ἐν τῇ φθορᾷ αὐτῶν καὶ φθαρῆσονται,
 13 ἀδικούμενοι μισθὸν ἀδικίας· ἡδονὴν ἡγούμενοι τὴν ἐν
 ἡμέρᾳ τρυφήν, σπῖλοι καὶ μῶμοι ἐντρυφῶντες ἐν ταῖς
 14 ᾠπάταις[†] αὐτῶν συνευχόμενοι ὑμῖν, ὀφθαλμοὺς ἔχοντες
 μεστοὺς μοιχαλίδος καὶ ἀκαταπάστους ἁμαρτίας, δελεά-
 ζοντες ψυχὰς ἀστηρίκτους, καρδίαν γεγυμνασμένην πλεονε-
 15 ξίας ἔχοντες, κατάρas τέκνα, ᾠκαταλείποντες[†] εὐθεῖαν ὁδὸν
 ἐπλανήθησαν, ἐξακολουθήσαντες τῇ ὁδῷ τοῦ Βαλαάμ τοῦ
 16 ᾠΒεὼρ[†] ᾠὸς μισθὸν ἀδικίας ἡγάπησεν[†] ἔλεγξιν δὲ ἔσχεν
 ἰδίας παρανομίας· ὑποζύγιον ἄφωνον ἐν ἀνθρώπου φωνῇ
 φθεγξάμενον ἐκώλυσε τὴν τοῦ προφήτου παραφρονίαν.
 17 οὗτοί εἰσιν πηγαὶ ἄνδρoι καὶ ὀμίχλαι ὑπὸ λαίλαπος ἔλαυ-
 18 νόμεναι, οἷς ὁ ζῶφος τοῦ σκότους τετήρηται. ὑπέρογκα
 γὰρ ματαιότητος φθεγγόμενοι δελεάζουσιν ἐν ἐπιθυμίαις
 19 πλάνῃ ἀναστρεφομένους, ἐλευθερίαν αὐτοῖς ἐπαγγελλόμε-
 νοι, αὐτοὶ δούλοι ὑπάρχοντες τῆς φθορᾶς· ᾠ γάρ τις ἡττη-
 20 ται, τούτῳ δεδούλωται. εἰ γὰρ ἀποφυγόντες τα μιάσματα

τοῦ κόσμου ἐν ἐπιγνώσει τοῦ κυρίου[†] καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ τούτοις δὲ πάλιν ἐμπλακέντες ἡττώνται, γέγονεν αὐτοῖς τὰ ἔσχατα χείρονα τῶν πρώτων. κρείττον γὰρ²¹ ἦν αὐτοῖς μὴ ἐπεγνωκέναι τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης ἢ ἐπιγνοῦσιν ὑποστρέψαι ἐκ τῆς παραδοθείσης αὐτοῖς ἀγίας ἐντολῆς· συμβέβηκεν αὐτοῖς τὸ τῆς ἀληθοῦς παροιμίας²² ΚΨΩΝ ΕΠΙΣΤΡΕΨΑΣ ΕΠΙ Τὸ ἸΔΙΟΝ ΕΞΕΡΑΜΑ, καὶ ὙΣ λουσαμένη εἰς κυλισμὸν βορβόρου.

Ταύτην ἤδη, ἀγαπητοί, δευτέραν ὑμῖν γραφῶ ἐπιστολήν,¹ ἐν αἷς διεγείρω ὑμῶν ἐν ὑπομνήσει τὴν εἰλικρινῆ διάνοιαν, μνησθῆναι τῶν προειρημένων ῥημάτων ὑπὸ τῶν ἁγίων² προφητῶν καὶ τῆς τῶν ἀποστόλων ὑμῶν ἐντολῆς τοῦ κυρίου καὶ σωτῆρος, τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες ὅτι ἐλεύ-³ σονται ἐπ' ἔσχατων τῶν ημερῶν ἐν ἐμπαιγμονῇ ἐμπαίκεται κατὰ τὰς ἰδίας ἐπιθυμίας αὐτῶν πορευόμενοι καὶ λέγον-⁴ τες Ποῦ ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία τῆς παρουσίας αὐτοῦ; ἀφ' ἧς γὰρ οἱ πατέρες ἐκοιμήθησαν, πάντα οὕτως διαμένει ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως. λανθάνει γὰρ αὐτοὺς τοῦτο θέλοντας ὅτι⁵ οὐρανοὶ ἦσαν ἔκπαλαι καὶ γῆ ἐξ ὕδατος καὶ δι' ὕδατος ἑσυνεστῶσα τῷ τοῦ θεοῦ λόγῳ, δι' ὧν ὁ τότε κόσμος⁶ ὕδατι κατακλυσθεὶς ἀπώλετο· οἱ δὲ νῦν οὐρανοὶ καὶ ἡ⁷ γῆ τῷ αὐτῷ λόγῳ τεθησαυρισμένοι εἰσὶν πυρὶ τηρούμενοι εἰς ἡμέραν κρίσεως καὶ ἀπωλείας τῶν ἀσεβῶν ἀνθρώπων. Ἐν δὲ τοῦτο μὴ λανθανέτω ὑμᾶς,⁸ ἀγαπητοί, ὅτι μία ἡμέρα παρὰ Κυρίου ὥς χίλια ἔτη καὶ χίλια ἔτη ὥς ἡμέρα μία. οὐ βραδύνει Κύριος τῆς⁹ ἐπαγγελίας, ὥς τινες βραδυτῆτα ἡγοῦνται, ἀλλὰ μακροθυμεῖ εἰς ὑμᾶς, μὴ βουλόμενός τινος ἀπολέσθαι ἀλλὰ πάντας εἰς μετάνοιαν χωρῆσαι. Ἦξει δὲ ἡμέρα Κυρίου¹⁰ ὥς κλέπτῃς, ἐν ᾗ οἱ οὐρανοὶ ροιζηδὸν παρελεύσονται, στοιχεῖα δὲ καυσούμενα λυθήσεται, καὶ γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἔργα εὐρεθήσεται. Τούτων οὕτως πάντων λυομένων¹¹

ποταπούς δεῖ ὑπάρχειν [ὑμᾶς] ἐν ἀγίαις ἀναστροφαῖς
 12 καὶ εὐσεβείαις, προσδοκῶντας καὶ σπεύδοντας τὴν παρου-
 σίαν τῆς τοῦ θεοῦ ἡμέρας, δι' ἣν οὐρανοὶ πυρούμενοι
 13 λυθήσονται καὶ στοιχεῖα καυσούμενα ἴθήκεται· καινοῦς
 δὲ οὐρανοῦς καὶ γῆν καινὴν κατὰ τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ
 14 προσδοκῶμεν, ἐν οἷς δικαιοσύνη κατοικεῖ. Διό,
 ἀγαπητοί, ταῦτα προσδοκῶντες σπουδάσατε ἄσπιλοι καὶ
 15 ἀμώμητοι αὐτῷ εὑρεθῆναι ἐν εἰρήνῃ, καὶ τὴν τοῦ κυρίου
 ἡμῶν μακροθυμίαν σωτηρίαν ἡγείσθε, καθὼς καὶ ὁ ἀγα-
 πητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς Παῦλος κατὰ τὴν δοθείσαν αὐτῷ
 16 σοφίαν ἔγραψεν ὑμῖν, ὡς καὶ ἐν πάσαις ἐπιστολαῖς λαλῶν
 ἐν αὐταῖς περὶ τούτων, ἐν αἷς ἐστὶν δυσνόητά τινα,
 ἃ οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀστήρικτοι στρεβλοῦσιν ὡς καὶ τὰς
 17 λοιπὰς γραφὰς πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀπώλειαν. Ὑμεῖς
 οὖν, ἀγαπητοί, προγινώσκοντες φυλάσσεσθε ἵνα μὴ τῇ
 τῶν ἀθέσμων πλάνῃ συναπαχθέντες ἐκπέσητε τοῦ ἰδίου
 18 στηριγμοῦ, αὐξάνετε δὲ ἐν χάριτι καὶ γνώσει τοῦ κυρίου
 ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ. αὐτῷ ἡ δόξα καὶ
 νῦν καὶ εἰς ἡμέραν αἰῶνος.

ΙΩΑΝΟΥ Α

Ο ΗΝ ΑΠ' ΑΡΧΗΣ, ὁ ἀκηκόαμεν, ὁ ἐωράκαμεν τοῖς 1
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὁ ἐθεασάμεθα καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψη-
λάφησαν, περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς,— καὶ ἡ ζωὴ ἐφανε- 2
ρώθη, καὶ ἐωράκαμεν καὶ μαρτυροῦμεν καὶ ἀπαγγέλλομεν
ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον ἣτις ἦν πρὸς τὸν πατέρα καὶ
ἐφανερώθη ἡμῖν,— ὁ ἐωράκαμεν καὶ ἀκηκόαμεν ἀπαγ- 3
γέλλομεν καὶ ὑμῖν, ἵνα καὶ ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε μεθ' ἡ-
μῶν· καὶ ἡ κοινωνία δὲ ἡ ἡμετέρα μετὰ τοῦ πατρὸς
καὶ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ ταῦτα 4
γράφομεν ἡμεῖς ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ᾗ πεπληρωμένη.

Καὶ ἔστιν αὕτη ἡ ἀγγελία ἣν ἀκηκόαμεν ἀπ' αὐτοῦ 5
καὶ ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι ὁ θεὸς φῶς ἐστὶν καὶ σκοτία
οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ οὐδεμία.

Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι 6
κοινωνίαν ἔχομεν μετ' αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ σκότει περιπατῶ-
μεν, ψευδόμεθα καὶ οὐ ποιοῦμεν τὴν ἀλήθειαν· ἐὰν δὲ ἐν 7
τῷ φωτὶ περιπατῶμεν ὡς αὐτὸς ἔστιν ἐν τῷ φωτί, κοινω-
νίαν ἔχομεν μετ' ἀλλήλων καὶ τὸ αἷμα Ἰησοῦ τοῦ υἱοῦ
αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας. Ἐὰν εἴπωμεν 8
ὅτι ἁμαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ἑαυτοὺς πλανῶμεν καὶ ἡ ἀλή-
θεια οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν. ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας 9
ἡμῶν, πιστὸς ἐστὶν καὶ δίκαιος ἵνα ἀφῇ ἡμῖν τὰς ἁμαρ-
τίας καὶ καθαρῶς ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας. Ἐὰν εἴπω- 10
μεν ὅτι οὐχ ἡμαρτήκαμεν, ψεύστην ποιοῦμεν αὐτὸν καὶ ὁ
λόγος αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν.

Τεκνία μου, 1
ταῦτα γράφω ὑμῖν ἵνα μὴ ἀμάρτητε. καὶ ἐὰν τις ἀμάρτη,

παράκλητον ἔχομεν πρὸς τὸν πατέρα Ἰησοῦν Χριστὸν
 2 δίκαιον, καὶ αὐτὸς ἰλασμός ἐστιν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν
 ἡμῶν, οὐ περὶ τῶν ἡμετέρων δὲ ἴμόνον· ἀλλὰ καὶ περὶ ὅλου
 3 τοῦ κόσμου. Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκουμεν ὅτι ἐγνώκαμεν
 4 αὐτόν, ἐὰν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν. ὁ λέγων ὅτι
 Ἔγνωνκα αὐτόν καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ μὴ τηρῶν ψεύστης
 5 ἐστίν, καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν· ὁς δ' ἔν
 τηρῇ αὐτοῦ τὸν λόγον, ἀληθῶς ἐν τούτῳ ἡ ἀγάπη τοῦ
 θεοῦ τετελείωται. Ἐν τούτῳ γινώσκουμεν ὅτι ἐν αὐτῷ
 6 ἐσμέν· ὁ λέγων ἐν αὐτῷ μένειν ὀφείλει καθὼς ἐκείνος
 περιεπάτησεν καὶ αὐτὸς περιπατεῖν.
 7 Ἀγαπητοί, οὐκ ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν, ἀλλ' ἐντο-
 λὴν παλαιὰν ἣν εἶχετε ἀπ' ἀρχῆς· ἡ ἐντολὴ ἡ παλαιά
 8 ἐστίν ὁ λόγος ὃν ἠκούσατε. πάλιν ἐντολὴν καινὴν
 γράφω ὑμῖν, ὅ· ἐστὶν ἀληθὲς ἐν αὐτῷ καὶ ἐν ὑμῖν,
 ὅτι ἡ σκοτία παράγεται καὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ἥδη
 9 φαίνει. Ὁ λέγων ἐν τῷ φωτὶ εἶναι καὶ τὸν
 ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶν ἕως ἄρτι.
 10 ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ φωτὶ μένει, καὶ σκάν-
 11 δαλον ἔν αὐτῷ οὐκ ἔστιν· ὁ δὲ μισῶν τὸν ἀδελφὸν
 αὐτοῦ ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶν καὶ ἐν τῇ σκοτίᾳ περιπατεῖ,
 καὶ οὐκ οἶδεν ποῦ ὑπάγει, ὅτι ἡ σκοτία ἐτύφλωσεν
 12 τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. Γράφω ὑμῖν, τεκνία,
 ὅτι ἀφένονται ὑμῖν αἱ ἁμαρτίαι διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
 13 γράφω ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς·
 γράφω ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι νενικήκατε τὸν πονηρόν.
 14 ἔγραψα ὑμῖν, παιδία, ὅτι ἐγνώκατε τὸν πατέρα·
 ἔγραψα ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς·
 ἔγραψα ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι ἰσχυροί ἐστε καὶ ὁ λόγος
 [τοῦ θεοῦ] ἐν ὑμῖν μένει καὶ νενικήκατε τὸν πονηρόν.
 15 Μὴ ἀγαπᾶτε τὸν κόσμον μηδὲ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ. ἐὰν τις
 ἀγαπᾷ τὸν κόσμον, οὐκ ἔστιν ἡ ἀγάπη τοῦ πατρὸς
 16 ἐν αὐτῷ· ὅτι πᾶν τὸ ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ ἐπιθυμία τῆς

σαρκὸς καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἡ ἀλαζονία τοῦ βίου, οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ πατρός, ἀλλὰ ἐκ τοῦ κόσμου ἐστίν· καὶ ὁ κόσμος παράγεται καὶ ἡ ἐπιθυμία ¹⁷ [αὐτοῦ], ὁ δὲ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Παιδιά, ἐσχάτη ὥρα ἐστίν, καὶ καθὼς ἠκούσατε ὅτι ¹⁸ ἀντίχριστος ἔρχεται, καὶ νῦν ἀντίχριστοι πολλοὶ γεγόνασιν· ὅθεν γινώσκουμεν ὅτι ἐσχάτη ὥρα ἐστίν. ἐξ ἡμῶν ¹⁹ ἐξήλθαν, ἀλλ' οὐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν· εἰ γὰρ ἐξ ἡμῶν ἦσαν, μεμενῆκεισαν ἂν μεθ' ἡμῶν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῶσιν ὅτι οὐκ εἰσὶν πάντες ἐξ ἡμῶν. καὶ ὑμεῖς χρίσμα ἔχετε ἀπὸ ²⁰ τοῦ ἁγίου· οἴδατε πάντες—¹ οὐκ ἔγραψα ὑμῖν ὅτι οὐκ οἴ- ²¹ दाτε τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' ὅτι οἴδατε αὐτήν, καὶ ὅτι πᾶν ψεῦδος ἐκ τῆς ἀληθείας οὐκ ἔστιν.

Τίς ἐστίν ²² ὁ ψεύστης εἰ μὴ ὁ ἀρνούμενος ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ὁ χριστός; οὗτός ἐστιν ὁ ἀντίχριστος, ὁ ἀρνούμενος τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱόν. πᾶς ὁ ἀρνούμενος τὸν υἱὸν οὐδὲ τὸν ²³ πατέρα ἔχει· ὁ ὁμολογῶν τὸν υἱὸν καὶ τὸν πατέρα ἔχει. Ὑμεῖς ὁ ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἐν ὑμῖν μενέτω· ἐὰν ἐν ²⁴ ὑμῖν μείνῃ ὁ ἀπ' ἀρχῆς ἠκούσατε, καὶ ὑμεῖς ἐν τῷ υἱῷ καὶ [ἐν] τῷ πατρὶ μενεῖτε. καὶ αὕτη ἐστίν ἡ ἐπαγ- ²⁵ γελία ἣν αὐτὸς ἐπηγγείλατο ἡμῖν, τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν περὶ τῶν πλανῶντων ²⁶ ὑμᾶς. καὶ ὑμεῖς τὸ χρίσμα ὃ ἐλάβετε ἀπ' αὐτοῦ μένει ²⁷ ἐν ὑμῖν, καὶ οὐ χρειάν ἔχετε ἵνα τις διδάσκῃ ὑμᾶς· ἀλλ' ὡς τὸ αὐτοῦ χρίσμα διδάσκει ὑμᾶς περὶ πάντων, καὶ ἀληθές ἐστίν καὶ οὐκ ἔστιν ψεῦδος,¹ καὶ καθὼς ἐδίδαξεν ὑμᾶς, μένετε ἐν αὐτῷ. Καὶ νῦν, τεκνία, μένετε ἐν αὐτῷ, ἵνα ²⁸ ἐὰν φανερωθῇ σχῶμεν παρρησίαν καὶ μὴ αἰσχυρθῶμεν ἀπ' αὐτοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ. ἐὰν εἰδῆτε ὅτι δίκαιός ²⁹ ἐστίν, γινώσκετε ὅτι ¹ πᾶς ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην ἐξ αὐτοῦ γεγέννηται.

- 1 Ἴδετε ποταπὴν ἀγάπην δέδωκεν ἡμῖν ὁ πατήρ ἵνα
 τέκνα θεοῦ κληθῶμεν, καὶ ἐσμέν. διὰ τοῦτο ὁ κόσμος
 2 οὐ γινώσκει ἡμᾶς ὅτι οὐκ ἔγνω αὐτόν. Ἀγαπητοί, νῦν
 τέκνα θεοῦ ἐσμέν, καὶ οὐπω ἐφανερώθη τί ἐσόμεθα. οἶδα-
 3 μεθα αὐτὸν καθὼς ἐστιν. καὶ πᾶς ὁ ἔχων τὴν ἐλπίδα
 ταύτην ἐπ' αὐτῷ ἀγνίζει ἑαυτὸν καθὼς ἐκεῖνος ἀγνός
 4 ἐστιν. Πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν καὶ τὴν ἀνο-
 5 μίαν ποιεῖ, καὶ ἡ ἁμαρτία ἐστὶν ἡ ἀνομία. καὶ οἴδατε ὅτι
 ἐκεῖνος ἐφανερώθη ἵνα τὰς ἁμαρτίας ἄρῃ, καὶ ἁμαρτία ἐν
 6 αὐτῷ οὐκ ἔστιν. πᾶς ὁ ἐν αὐτῷ μένων οὐχ ἁμαρτάνει·
 πᾶς ὁ ἁμαρτάνων οὐχ ἑώρακεν αὐτόν οὐδὲ ἔγνωκεν αὐτόν.
 7 Ἐκκλῆσια, μηδεὶς πλανᾷ ὑμᾶς· ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην
 8 δίκαιός ἐστιν, καθὼς ἐκεῖνος δίκαιός ἐστιν· ὁ ποιῶν τὴν
 ἁμαρτίαν ἐκ τοῦ διαβόλου ἐστίν, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ὁ διάβολος
 ἁμαρτάνει. εἰς τοῦτο ἐφανερώθη ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ἵνα λύσῃ
 9 τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου. Πᾶς ὁ γεγεννημένος
 ἐκ τοῦ θεοῦ ἁμαρτίαν οὐ ποιεῖ, ὅτι σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ
 μένει, καὶ οὐ δύναται ἁμαρτάνειν, ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέν-
 10 νηται. ἐν τούτῳ φανερά ἐστιν τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ καὶ
 τὰ τέκνα τοῦ διαβόλου· πᾶς ὁ μὴ ποιῶν δικαιοσύνην
 οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ θεοῦ, καὶ ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν
 11 αὐτοῦ. ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγγελία ἣν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς,
 12 ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους· οὐ καθὼς Καὶν ἐκ τοῦ πονηροῦ
 ἦν καὶ ἔσφαξεν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· καὶ χάριν τίνος
 ἔσφαξεν αὐτόν; ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρὰ ἦν, τὰ δὲ
 τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ δίκαια.
 13 Μὴ θαυμάζετε, ἀδελφοί, εἰ μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος.
 14 ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι μεταβεβήκαμεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν
 ζωὴν, ὅτι ἀγαπῶμεν τοὺς ἀδελφούς· ὁ μὴ ἀγαπῶν μένει
 15 ἐν τῷ θανάτῳ. πᾶς ὁ μισῶν τὸν ἀδελφὸν ἑαυτοῦ ἄν-
 θρωποκτόνος ἐστίν, καὶ οἴδατε ὅτι πᾶς ἀνθρωποκτόνος
 16 οὐκ ἔχει ζωὴν αἰώνιον ἐν ἑαυτῷ μένουσαν. Ἐν

τούτῳ ἐγνώκαμεν τὴν ἀγάπην, ὅτι ἐκεῖνος ὑπὲρ ἡμῶν
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔθηκεν· καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ὑπὲρ τῶν
ἀδελφῶν τὰς ψυχὰς θείναι. ὃς δ' ἂν ἔχη τὸν βίον τοῦ 17
κόσμου καὶ θεωρῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ χρεῖαν ἔχοντα καὶ
κλείσῃ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ, πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ
θεοῦ μένει ἐν αὐτῷ; Τεκνία, μὴ ἀγαπῶμεν λόγῳ μὴδὲ 18
τῇ γλώσσει ἀλλὰ ἐν ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ. Ἐν 19
τούτῳ γνωσόμεθα ὅτι ἐκ τῆς ἀληθείας ἐσμέν, καὶ ἔμ-
προσθεν αὐτοῦ πείσομεν τὴν καρδίαν ἡμῶν ὅτι ἐὰν κατα- 20
γινώσκῃ ἡμῶν ἡ καρδία, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ θεὸς τῆς καρ-
δίας ἡμῶν καὶ γινώσκει πάντα. Ἀγαπητοί, ἐὰν ἡ καρδία 21
μὴ καταγινώσκῃ, παρρησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν θεόν, καὶ 22
ὁ ἂν αἰτῶμεν λαμβάνομεν ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐντολὰς
αὐτοῦ τηροῦμεν καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιούμεν.
καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα ᾿πιστεύσωμεν ᾿ τῷ 23
ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἀγαπῶμεν
ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν ἐντολήν ἡμῖν. καὶ ὁ τηρῶν τὰς 24
ἐντολὰς αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ· καὶ ἐν
τούτῳ γινώσκομεν ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ πνεύματος
οὗ ἡμῖν ἔδωκεν.

Ἀγαπητοί, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ δοκι- 1
μίζετε τὰ πνεύματα εἰ ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστίν, ὅτι πολλοὶ ψευ-
δοπροφῆται ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν κόσμον. Ἐν 2

τούτῳ γινώσκετε τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ· πᾶν πνεῦμα ὃ ὁμο-
λογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ᾿ἐληλυθότα ᾿ ἐκ τοῦ θεοῦ
ἐστίν, καὶ πᾶν πνεῦμα ὃ ᾿μὴ ὁμολογεῖ ᾿ τὸν Ἰησοῦν ἐκ 3
τοῦ θεοῦ οὐκ ἔστιν· καὶ τοῦτό ἐστιν τὸ τοῦ ἀντιχρίστου,
ὃ ἀκηκόατε ὅτι ἔρχεται, καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν
ἤδη.

Ἐγὼ ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστέ, τέκνία, καὶ νε- 4
νικήκατε αὐτούς, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν ἢ ὁ ἐν τῷ
κόσμῳ· αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσίν· διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ 5
κόσμου λαλοῦσιν καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει. ἡμεῖς ἐκ 6

τοῦ θεοῦ ἐσμέν· ὁ γινώσκων τὸν θεὸν ἀκούει ἡμῶν, ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ θεοῦ οὐκ ἀκούει ἡμῶν. ἐκ τούτου γινώσκομεν τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης.

- 7 Ἀγαπητοί, ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ
 8 θεοῦ ἐστίν, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται καὶ
 9 ὁ θεὸς ἀγάπη ἐστίν. ἐν τούτῳ ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη τοῦ
 10 θεοῦ ἐν ἡμῖν, ὅτι τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἀπέσταλκεν
 11 ὁ θεὸς εἰς τὸν κόσμον ἵνα ζήσωμεν δι' αὐτοῦ. ἐν τούτῳ
 12 ἐστὶν ἡ ἀγάπη, οὐχ ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήκαμεν τὸν θεόν,
 13 ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ ἀπέστειλεν τὸν υἱὸν αὐ-
 14 τοῦ ἰλασμὸν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Ἀγα-
 15 πητοί, εἰ οὕτως ὁ θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλο-
 16 μεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν. θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται·
 17 ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν μένει καὶ ἡ
 18 ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐν ἡμῖν ἐστίν. ἐν τούτῳ γινώ-
 19 σκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ
 20 πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα
 καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ πατὴρ ἀπέσταλκεν τὸν υἱὸν σωτῆρα
 τοῦ κόσμου. ὃς ἐὰν ὁμολογήσῃ ὅτι Ἰησοῦς [Χριστός]
 ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, ὁ θεὸς ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς
 ἐν τῷ θεῷ. Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν
 τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ θεὸς
 ἀγάπη ἐστίν, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ θεῷ μένει
 καὶ ὁ θεὸς ἐν αὐτῷ [μένει]. Ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ
 ἀγάπη μεθ' ἡμῶν, ἵνα παρρησίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ
 τῆς κρίσεως, ὅτι καθὼς ἐκεῖνός ἐστιν καὶ ἡμεῖς ἐσμέν
 ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ,
 ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον, ὅτι ὁ
 φόβος κόλασιν ἔχει, ὁ δὲ φοβούμενος οὐ τετελείωται
 ἐν τῇ ἀγάπῃ. Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν, ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγά-
 20 πησεν ἡμᾶς. ἐάν τις εἴπῃ ὅτι Ἀγαπῶ τὸν θεόν, καὶ

τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ, ψεύστης ἐστίν· ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὃν ἑώρακεν, τὸν θεὸν οὐκ ἑώρακεν οὐ δύναται ἀγαπᾶν. καὶ ταύτην τὴν αἰ ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν θεὸν ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

Πᾶς ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ χριστὸς ἐκ τοῦ 1
θεοῦ γεγέννηται, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννησάντα
ἀγαπᾷ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ. ἐν τούτῳ γινώ- 2
σκομεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ, ὅταν τὸν θεὸν
ἀγαπῶμεν καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ποιῶμεν· αὕτη γάρ 3
ἐστὶν ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ ἵνα τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν,
καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσὶν, ὅτι πᾶν τὸ γε- 4
γεννημένον ἐκ τοῦ θεοῦ νικᾷ τὸν κόσμον. καὶ αὕτη ἐστὶν
ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν· τίς 5
ἐστὶν [δὲ] ὁ νικῶν τὸν κόσμον εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι
Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ; Ὁυτός ἐστιν ὁ ἔλθων 6
δι' ὕδατος καὶ αἵματος, Ἰησοῦς Χριστός· οὐκ ἐν τῷ ὕδατι
μόνον ἄλλ' ἐν τῷ ὕδατι καὶ ἐν τῷ αἵματι· καὶ τὸ
πνεῦμά ἐστιν τὸ μαρτυροῦν, ὅτι τὸ πνεῦμά ἐστιν ἡ
ἀλήθεια. ὅτι τρεῖς εἰσὶν οἱ μαρτυροῦντες, τὸ πνεῦμα 7
καὶ τὸ ὕδωρ καὶ τὸ αἷμα, καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἓν εἰσιν.
εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν, ἡ 9
μαρτυρία τοῦ θεοῦ μείζων ἐστίν, ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ
μαρτυρία τοῦ θεοῦ ὅτι μεμαρτύρηκεν περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.
ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ ἔχει τὴν μαρτυρίαν 10
ἐν αὐτῷ· ὁ μὴ πιστεύων τῷ θεῷ ψεύστην πεποίηκεν
αὐτόν, ὅτι οὐ πεπίστευκεν εἰς τὴν μαρτυρίαν ἣν
μεμαρτύρηκεν ὁ θεὸς περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. καὶ αὕτη 11
ἐστὶν ἡ μαρτυρία, ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν ὁ θεὸς
ἡμῖν, καὶ αὕτη ἡ ζωὴ ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐστίν. ὁ ἔχων 12
τὸν υἱὸν ἔχει τὴν ζωὴν· ὁ μὴ ἔχων τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ
τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει.

Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν 13
ἵνα εἰδῆτε ὅτι ζωὴν ἔχετε αἰώνιον, τοῖς πιστεύουσιν εἰς

14 τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ. καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ παρρησία
 ἣν ἔχομεν πρὸς αὐτόν, ὅτι ἐὰν τι αἰτώμεθα κατὰ τὸ
 15 θέλημα αὐτοῦ ἀκούει ἡμῶν. καὶ ἐὰν οἶδαμεν ὅτι ἀκούει
 ἡμῶν ὁ ἐὰν αἰτώμεθα, οἶδαμεν ὅτι ἔχομεν τὰ αἰτήματα ἃ
 16 ᾠτήκαμεν ἀπ' αὐτοῦ. Ἐάν τις ἴδῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
 ἀμαρτάνοντα ἀμαρτίαν μὴ πρὸς θάνατον, αἰτήσῃ, καὶ
 δώσει αὐτῷ ζωὴν, τοῖς ἀμαρτάνουσιν μὴ πρὸς θάνατον.
 ἔστιν ἀμαρτία πρὸς θάνατον· οὐ περὶ ἐκείνης λέγω ἵνα
 17 ἐρωτήσῃ. πᾶσα ἀδικία ἀμαρτία ἐστίν, καὶ ἔστιν ἀμαρτία
 18 οὐ πρὸς θάνατον. Οἶδαμεν ὅτι πᾶς ὁ γεγεν-
 νημένος ἐκ τοῦ θεοῦ οὐχ ἀμαρτάνει, ἀλλ' ὁ γεννηθεὶς ἐκ
 τοῦ θεοῦ τηρεῖ αὐτόν, καὶ ὁ πονηρὸς οὐχ ἵππεται αὐτοῦ.
 19 οἶδαμεν ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ ἐσμέν, καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ
 20 πονηρῷ κείται. οἶδαμεν δὲ ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ἦκει, καὶ
 δέδωκεν ἡμῖν διάνοιαν ἵνα γινώσκωμεν τὸν ἄληθινόν· καὶ
 ἐσμεν ἐν τῷ ἀληθινῷ, ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστῷ.
 21 οὗτός ἐστιν ὁ ἀληθινὸς θεὸς καὶ ζωὴ αἰώνιος. Τεκνία,
 φυλάξτε ἐαυτὰ ἀπὸ τῶν εἰδώλων.

20 ἀληθινόν,

ΙΩΑΝΟΥ Β

Ο ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ ἑκλεκτῇ κυρίᾳ καὶ τοῖς τέκνοις ¹
 αὐτῆς, οἷς ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ, καὶ οὐκ ἐγὼ μόνος
 ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἐγνωκότες τὴν ἀλήθειαν, διὰ τὴν ²
 ἀλήθειαν τὴν μένουσαν ἐν ἡμῖν, καὶ μεθ' ἡμῶν ἔσται εἰς
 τὸν αἰῶνα· ἔσται μεθ' ἡμῶν χάρις ἔλεος εἰρήνη παρὰ ³
 θεοῦ πατρός, καὶ παρὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ πατρός,
 ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἀγάπῃ.

Ἐχάρην λίαν ὅτι εὗρηκα ἐκ τῶν τέκνων σου περιπα- ⁴
 τοῦντας ἐν ἀληθείᾳ, καθὼς ἐντολὴν ἐλάβομεν παρὰ τοῦ
 πατρός. καὶ νῦν ἐρωτῶ σε, κυρία, οὐχ ὥς ἐντολὴν ⁵
 γράφων σοι καινὴν ἀλλὰ ἣν εἶχαμεν ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγα-
 πῶμεν ἀλλήλους. καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγάπη, ἵνα περι- ⁶
 πατῶμεν κατὰ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ· αὕτη ἡ ἐντολὴ ἐστίν,
 καθὼς ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἐν αὐτῇ περιπατῆτε. ὅτι ⁷
 πολλοὶ πλάνοι ἐξῆλθον εἰς τὸν κόσμον, οἱ μὴ ὁμολο-
 γοῦντες Ἰησοῦν Χριστὸν ἐρχόμενον ἐν σαρκί· οὗτός ἐστιν
 ὁ πλάνος καὶ ὁ ἀντίχριστος. βλέπετε ἑαυτοὺς, ἵνα μὴ ⁸
 ἀπολέσητε τὴν ἡργασίαν, ἀλλὰ μισθὸν πλήρη ἀπολάβ-
 ῃτε. πᾶς ὁ προάγων καὶ μὴ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ ⁹
 χριστοῦ θεοῦ οὐκ ἔχει· ὁ μένων ἐν τῇ διδαχῇ, οὗτος καὶ
 τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν ἔχει. εἴ τις ἔρχεται πρὸς ὑμᾶς ¹⁰
 καὶ ταύτην τὴν διδαχὴν οὐ φέρει, μὴ λαμβάνετε αὐτὸν
 εἰς οἰκίαν καὶ χαίρειν αὐτῷ μὴ λέγετε· ὁ λέγων γὰρ αὐτῷ ¹¹
 χαίρειν κοινωνεῖ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τοῖς πονηροῖς.

Πολλὰ ἔχων ὑμῖν γράφειν οὐκ ἐβουλήθην διὰ ¹²
 χάρτου καὶ μέλανος, ἀλλὰ ἐλπίζω γενέσθαι πρὸς ὑμᾶς
 καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλῆσαι, ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν
 πεπληρωμένη ᾖ. Ἀσπάζεται σε τὰ τέκνα τῆς ἀδελφῆς ¹³
 σου τῆς ἐκλεκτῆς.

ΙΩΑΝΟΥ Γ

- 1 Ο ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ Γαίῳ τῷ ἀγαπητῷ, ὃν ἐγὼ ἀγαπῶ
ἐν ἀληθείᾳ.
- 2 Ἀγαπητέ, περὶ πάντων εὐχομαί σε εὐδοῦσθαι καὶ
3 ὑγιαίνειν, καθὼς εὐδοοῦταί σου ἡ ψυχὴ. ἐχάρην γὰρ λίαν
ἐρχομένων ἀδελφῶν καὶ μαρτυρούντων σου τῇ ἀληθείᾳ,
4 καθὼς σὺ ἐν ἀληθείᾳ περιπατεῖς. μειζότεραν τούτων
οὐκ ἔχω ἡγάριν, ἵνα ἀκούω τὰ ἐμὰ τέκνα ἐν τῇ ἀληθείᾳ
5 περιπατοῦντα. Ἀγαπητέ, πιστὸν ποιεῖς ὃ ἐὰν
6 ἐργάσῃ εἰς τοὺς ἀδελφούς καὶ τοῦτο ξένους, οἱ ἐμαρτύρη-
σάν σου τῇ ἀγάπῃ ἐνώπιον ἐκκλησίας, οὓς καλῶς ποιή-
7 σεις προπέμψας ἀξίως τοῦ θεοῦ· ὑπὲρ γὰρ τοῦ ὀνόματος
8 ἐξῆλθαν μηδὲν λαμβάνοντες ἀπὸ τῶν ἐθνικῶν. ἡμεῖς οὖν
ὀφείλομεν ὑπολαμβάνειν τοὺς τοιούτους, ἵνα συνεργοὶ γινώ-
μεθα τῇ ἀληθείᾳ.
- 9 Ἐγραψά τι τῇ ἐκκλησίᾳ· ἀλλ' ὁ φιλοπρωτεύων αὐτῶν
10 Διοτρέφης οὐκ ἐπιδέχεται ἡμᾶς. διὰ τοῦτο, ἐὰν ἔλθω,
ὑπομνήσω αὐτοῦ τὰ ἔργα ἃ ποιεῖ, λόγοις πονηροῖς φλυα-
ρῶν ἡμᾶς, καὶ μὴ ἀρκούμενος ἐπὶ τούτοις οὔτε αὐτὸς
ἐπιδέχεται τοὺς ἀδελφούς καὶ τοὺς βουλομένους κωλύει
καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἐκβάλλει.
- 11 Ἀγαπητέ, μὴ μιμοῦ τὸ κακὸν ἀλλὰ τὸ ἀγαθόν. ὁ ἀγα-
θοποιῶν ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστίν· ὁ κακοποιῶν οὐχ ἐώρακεν τὸν
12 θεόν. Δημητρίῳ μεμαρτύρηται ὑπὸ πάντων καὶ ὑπὸ αὐτῆς
τῆς ἀληθείας· καὶ ἡμεῖς δὲ μαρτυροῦμεν, καὶ οἶδας ὅτι
ἡ μαρτυρία ἡμῶν ἀληθὴς ἐστίν.
- 13 Πολλὰ εἶχον γράψαι σοι, ἀλλ' οὐ θέλω διὰ μέλανος
14 καὶ καλάμου σοι γράφειν· ἐλπίζω δὲ εὐθέως σε ἰδεῖν,
15 καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλήσομεν. Εἰρήνῃ σοι. ἀσπάζ-
ονται σε οἱ φίλοι. ἀσπάζου τοὺς φίλους κατ' ὄνομα.

ΙΟΥΔΑ

ΙΟΥΔΑΣ Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλος, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώ-¹
 βου, τοῖς ἑν θεῷ πατρὶ ἡγαπημένοις καὶ Ἰησοῦ Χριστῷ
 τετηρημένοις κλητοῖς· ἔλεος ὑμῖν καὶ εἰρήνη καὶ ἀγάπη²
 πληθυνθείη.

Ἀγαπητοί, πᾶσαν σπουδὴν ποιούμενος γράφειν ὑμῖν³
 περὶ τῆς κοινῆς ἡμῶν σωτηρίας ἀνάγκην ἔσχον γράψαι
 ὑμῖν παρακαλῶν ἐπαγωνίζεσθαι τῇ ᾧπαξ παραδοθείσῃ
 τοῖς ἁγίοις πίστει. παρεισεδύησαν γάρ τινες ἄνθρωποι, οἱ⁴
 πάλαι προγεγραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρίμα, ἀσεβεῖς, τὴν
 τοῦ θεοῦ ἡμῶν χάριτα μετατιθέντες εἰς ἀσελγειαν καὶ τὸν
 μόνον δεσπότην καὶ κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἀρνού-
 μενοι.

Ὑπομνήσαι δὲ ὑμᾶς βούλομαι, εἰδότες⁵
 ᾧπαξ πάντα, ὅτι Ἥκυριος ἑ λαὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου σώσας
 τὸ δεύτερον τοὺς μὴ πιστεύσαντας ἀπώλεσεν, ἀγγέλους⁶
 τε τοὺς μὴ τηρήσαντας τὴν ἑαυτῶν ἀρχὴν ἀλλὰ ἀπολι-
 πόντας τὸ ἴδιον οἰκητήριον εἰς κρίσιν μεγάλῃς ἡμέρας
 δεσμοῖς αἰδίοις ὑπὸ ζόφον τετήρηκεν· ὥς Σόδομα καὶ⁷
 Γόμορρα καὶ αἱ περὶ αὐτὰς πόλεις, τὸν ὁμοιον τρόπον
 τούτοις ἐκπορνεύσασαι καὶ ἀπελθοῦσαι ὀπίσω σαρκὸς
 ἐτέρας, πρόκεινται δεῖγμα πυρὸς αἰώνιου δίκην ὑπέχου-
 σαι.

Ὅμοίως μέντοι καὶ οὗτοι ἐνυπνιαζόμενοι⁸
 σάρκα μὲν μιαινουσιν, κυριότητα δὲ ἀθετοῦσιν, δόξας δὲ
 βλασφημοῦσιν. Ὁ δὲ Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος, ὅτε τῷ⁹
 διαβόλῳ διακρινόμενος διελέγετο περὶ τοῦ Μωυσέως σώ-
 ματος, οὐκ ἐτόλμησεν κρίσιν ἐπενεγεῖν βλασφημίας,

- 10 ἀλλὰ εἶπεν Ἐπιτιμῆσαι σοι Κύριος. Οὗτοι δὲ ὅσα
 μὲν οὐκ οἶδασιν βλασφημοῦσιν, ὅσα δὲ φυσικῶς ὡς
 11 τὰ ἄλογα ζῶα ἐπίστανται, ἐν τούτοις φθείρονται. οὐαὶ
 αὐτοῖς, ὅτι τῇ ὁδῷ τοῦ Καὶν ἐπορεύθησαν, καὶ τῇ πλάνῃ
 τοῦ Βαλαὰμ μισθοῦ ἐξεχύθησαν, καὶ τῇ ἀντιλογίᾳ τοῦ
 12 Κορὲ ἀπώλονται. οὗτοί εἰσιν οἱ ἐν ταῖς ἀγάπαις ὑμῶν σπι-
 λάδες συνευωχούμενοι, ἀφόβως ἐαγτοῦς ποιμαίνοντες,
 νεφέλαι ἀνυδροὶ ὑπὸ ἀνέμων παραφερόμεναι, δένδρα
 13 φθινοπωρινὰ ἄκαρπα δις ἀποθανόντα ἐκριζωθέντα, κύματα
 ἄγρια θαλάσσης ἐπαφρίζοντα τὰς ἑαυτῶν αἰσχύνas, ἀστέ-
 ρες Ἰπλανῆται οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκοτόυς εἰς αἰῶνα τετήρη-
 14 ται. Ἐπροφήτευσεν δὲ καὶ τούτοις ἑβδομος
 ἀπὸ Ἀδὰμ Ἐνὼχ λέγων Ἰδοὺ ἦλθεν Κύριος ἐν ἀγίαις
 15 μυριάσιν αἰτοῦ, ποιῆσαι κρίσιν κατὰ πάντων καὶ ἐλέγξει
 πάντας τοὺς ἀσεβεῖς περὶ πάντων τῶν ἔργων ἀσεβείας
 αὐτῶν ὧν ἠσέβησαν καὶ περὶ πάντων τῶν σκληρῶν ὧν
 16 ἐλάλησαν κατ' αὐτοῦ ἁμαρτωλοὶ ἀσεβεῖς. Οὗ-
 τοί εἰσιν γογγυσταί, μεμψίμοιροι, κατὰ τὰς ἐπιθυμίας
 αὐτῶν πορευόμενοι, καὶ τὸ στόμα αὐτῶν λαλεῖ ὑπέρογκα,
 θαυμάζοντες πρόσωπα ὠφελίας χάριν.
 17 Ὑμεῖς δέ, ἀγαπητοί, μνήσθητε τῶν ῥημάτων τῶν προει-
 ρημένων ὑπὸ τῶν ἀποστόλων τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
 18 Χριστοῦ· ὅτι ἔλεγον ὑμῖν Ἐπ' ἐσχάτου χρόνου ἔσονται
 ἐμπαίκται κατὰ τὰς ἑαυτῶν ἐπιθυμίας πορευόμενοι τῶν
 19 ἀσεβειῶν. Οὗτοί εἰσιν οἱ ἀποδιορίζοντες, ψυχικοί, πνεῦ-
 20 μα μὴ ἔχοντες. Ὑμεῖς δέ, ἀγαπητοί, ἐποικοδομοῦντες
 ἑαυτοὺς τῇ ἀγιωτάτῃ ὑμῶν πίστει, ἐν πνεύματι ἁγίῳ
 21 προσευχόμενοι, ἑαυτοὺς ἐν ἀγάπῃ θεοῦ τηρήσατε προσ-
 δεχόμενοι τὸ ἔλεος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
 22 εἰς ζωὴν αἰώνιον. Καὶ οὓς μὲν ἔλεατε διακρινομένους
 23 σώζετε ἐκ πύργου ἀρπάζοντες, οὓς δὲ ἔλεατε ἐν φόβῳ,
 μισοῦντες καὶ τὸν ἀπὸ τῆς σαρκὸς ἐσπιλωμένον
 χιτῶνα.

Τῷ δὲ δυναμένῳ φυλάξαι ὑμᾶς ἀπταιστους καὶ ²⁴
στῆσαι κατενώπιον τῆς δόξης αὐτοῦ ἀμώμους ἐν ἀγαλ-
λιάσει μόνῳ θεῷ σωτῇρι ἡμῶν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ²⁵
τοῦ κυρίου ἡμῶν δόξα μεγαλωσύνη κράτος καὶ ἐξουσία
πρὸ παντὸς τοῦ αἰῶνος καὶ νῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας· ἀμήν.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΑΥΛΟΥ

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β

ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ

ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ

ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ

ΠΡΟΣ ΚΟΛΑΣΣΑΕΙΣ

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Β

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Β

ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ

ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ

1 ΠΑΥΛΟΣ δούλος Ἰησοῦ Χριστοῦ, κλητὸς ἀπόστολος,
2 ἀφωρισμένος εἰς εὐαγγέλιον θεοῦ ὃ προεπηγγείλατο διὰ
3 τῶν προφητῶν αὐτοῦ ἐν γραφαῖς ἀγίαις περὶ τοῦ υἱοῦ
αὐτοῦ, τοῦ γενομένου ἐκ σπέρματος Δαυεὶδ κατὰ σάρκα,
4 τοῦ ὀρισθέντος υἱοῦ θεοῦ ἐν δυνάμει κατὰ πνεῦμα ἁγιωσύ-
νης ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου
5 ἡμῶν, δι' οὗ ἐλάβομεν χάριν καὶ ἀποστολὴν εἰς ὑπα-
κοὴν πίστεως ἐν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος
6 αὐτοῦ, ἐν οἷς ἐστὲ καὶ ὑμεῖς κλητοὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ,
7 πᾶσιν τοῖς οὖσιν ἐν Ῥώμῃ ἀγαπητοῖς θεοῦ, κλητοῖς ἀγίοις·
χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ.

8 Πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου διὰ Ἰησοῦ
Χριστοῦ περὶ πάντων ὑμῶν, ὅτι ἡ πίστις ὑμῶν καταγγέλ-
9 λεται ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. μάρτυς γάρ μου ἐστὶν ὁ θεός,
ὃς λατρεύω ἐν τῷ πνεύματί μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ
10 υἱοῦ αὐτοῦ, ὡς ἀδιαλείπτως μνεῖαν ὑμῶν ποιοῦμαι πάν-
τοτε ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου, δεόμενος εἴ πως ἤδη ποτὲ
εὐδοωθήσομαι ἐν τῷ θελήματι τοῦ θεοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς.
11 ἐπιποθῶ γὰρ ἰδεῖν ὑμᾶς, ἵνα τι μεταδῶ χάρισμα ὑμῖν
12 πνευματικὸν εἰς τὸ στηριχθῆναι ὑμᾶς, τοῦτο δέ ἐστιν
συνπαρακληθῆναι ἐν ὑμῖν διὰ τῆς ἐν ἀλλήλοις πίστεως

ὕμῶν τε καὶ ἐμοῦ. οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὅτι 13
πολλάκις προεθέμην ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἐκωλύθη ἄχρι
τοῦ δεῦρο, ἵνα τινὰ καρπὸν σχῶ καὶ ἐν ὑμῖν καθὼς
καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ἔθνεσιν.

Ἑλληνσίην 14
τε καὶ βαρβάροις, σοφοῖς τε καὶ ἀνοήτοις ὀφειλέτης εἰμί.
οὕτω τὸ κατ' ἐμὲ πρόθυμον καὶ ὑμῖν τοῖς ἐν Ῥώμῃ εὐαγ- 15
γελίσασθαι. οὐ γὰρ ἐπαισχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον, δύναμις 16
γὰρ θεοῦ ἐστὶν εἰς σωτηρίαν παντὶ τῷ πιστεύοντι, Ἰουδαίῳ
τε [πρῶτον] καὶ Ἑλληνι· δικαιοσύνη γὰρ θεοῦ ἐν αὐτῷ 17
ἀποκαλύπτεται ἐκ πίστεως εἰς πίστιν, καθὼς γέγραπται
Ὁ ΔΕ ΔΙΚΑΙΟΣ ΕΚ ΠΙΣΤΕΩΣ ΖΗΣΕΤΑΙ.

Ἀποκαλύπτεται γὰρ ὀργὴ θεοῦ ἀπ' οὐρανοῦ ἐπὶ 18
πᾶσαν ἀσέβειαν καὶ ἀδικίαν ἀνθρώπων τῶν τὴν ἀλήθειαν
ἐν ἀδικίᾳ κατεχόντων, διότι τὸ γνωστὸν τοῦ θεοῦ φανερόν 19
ἐστὶν ἐν αὐτοῖς, ὁ θεὸς γὰρ αὐτοῖς ἐφάνερωσεν. τὰ 20
γὰρ ἀόρατα αὐτοῦ ἀπὸ κτίσεως κόσμου τοῖς ποιήμασιν
νοούμενα καθορᾶται, ἧ τε αἰδίου αὐτοῦ δύναμις καὶ
θειότης, εἰς τὸ εἶναι αὐτοὺς ἀναπολογήτους, διότι γνόντες 21
τὸν θεὸν οὐχ ὥς θεὸν ἐδόξασαν ἢ ὑψοποίησαν, ἀλλὰ
ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶν καὶ ἐσκοτίσθη
ἡ ἀσύνετος αὐτῶν καρδιά· φάσκοντες εἶναι σοφοὶ ἐμω- 22
ράνθησαν, καὶ ἩΛΛΑΞΑΝ ΤΗΝ ΔΟΞΑΝ τοῦ ἀφθάρτου θεοῦ 23
ἐν ὁμοιώματι εἰκόνης φθαρτοῦ ἀνθρώπου καὶ πετεινῶν
καὶ τετραπόδων καὶ ἐρπετῶν.

Διὸ παρέδωκεν 24
αὐτοὺς ὁ θεὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν καρδιῶν αὐτῶν
εἰς ἀκαθαρσίαν τοῦ ἀτιμάζεσθαι τὰ σώματα αὐτῶν ἐν
αὐτοῖς, οἵτινες μετέλλαξαν τὴν ἀλήθειαν τοῦ θεοῦ ἐν τῷ 25
ψεύδει, καὶ ἐσεβάσθησαν καὶ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει παρὰ
τὸν κτίσαντα, ὅς ἐστιν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.
Διὰ τοῦτο παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ θεὸς εἰς πάθη ἀτιμίας· 26
αἱ τε γὰρ θήλειαι αὐτῶν μετέλλαξαν τὴν φυσικὴν χρῆσιν
εἰς τὴν παρὰ φύσιν, ὁμοίως τε καὶ οἱ ἄρσενες ἀφέντες τὴν 27
φυσικὴν χρῆσιν τῆς θηλείας ἐξεκαύθησαν ἐν τῇ ὀρέξει

αὐτῶν εἰς ἀλλήλους ἄρσευες ἐν ἄρσεσιν, τὴν ἰσχυρο-
 σύνην κατεργαζόμενοι καὶ τὴν ἀντιμισθίαν ἣν ἔδει τῆς
 28 πλάνης αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ἀπολαμβάνοντες. Καὶ καθὼς
 οὐκ ἐδοκίμασαν τὸν θεὸν ἔχειν ἐν ἐπιγνώσει, παρέδω-
 κεν αὐτοὺς ὁ θεὸς εἰς ἀδόκιμον νοῦν, ποιεῖν τὰ μὴ καθή-
 29 κοντα, πεπληρωμένους πάσῃ ἀδικίᾳ ῥπονηρία πλεονεξία
 κακία¹, μεστοὺς φθόνου φόνου ἔριδος δόλου κακοηθίας,
 30 ψιθυριστάς, καταλάλους, θεοστυγεῖς, ὕβριστάς, ὑπερηφά-
 νους, ἀλαζόνας, ἐφευρετὰς κακῶν, γονεύσιν ἀπειθεῖς,
 31 ἀσυνέτους, ἀσυνθέτους, ἀστόργους, ἀνελεήμονας· οἵτινες
 32 τὸ δικαίωμα τοῦ θεοῦ ῥπιγνόντες², ῥτι οἱ τὰ τοιαῦτα
 πράσσοντες ἄξιοι θανάτου εἰσίν, οὐ μόνον αὐτὰ ποιοῦσιν
 ἀλλὰ καὶ συνευδοκοῦσιν τοῖς³ πράσσουσιν.

1 Διὸ ἀναπολόγητος εἶ, ὦ ἄνθρωπε πᾶς ὁ κρίνων· ἐν ᾧ
 γὰρ κρίνεις τὸν ἕτερον, σεαυτὸν κατακρίνεις, τὰ γὰρ αὐτὰ
 2 πράσσεις ὁ κρίνων· οἶδαμεν ῥδὲ⁴ ὅτι τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ
 ἐστὶν κατὰ ἀλήθειαν ἐπὶ τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας.
 3 λογίζῃ δὲ τοῦτο, ὦ ἄνθρωπε ὁ κρίνων τοὺς τὰ τοιαῦτα
 πράσσοντας καὶ ποιῶν αὐτά, ὅτι σὺ ἐκφεύξῃ τὸ κρίμα τοῦ
 4 θεοῦ; ἢ τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητος αὐτοῦ καὶ τῆς ἀνο-
 χῆς καὶ τῆς μακροθυμίας καταφρονεῖς, ἀγνοῶν ὅτι τὸ
 5 χρηστὸν τοῦ θεοῦ εἰς μετάνοιάν σε ἄγει· κατὰ δὲ τὴν
 σκληρότητά σου καὶ ἀμετανόητον καρδίαν θησαυρίζεις
 σεαυτῷ ὀργὴν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς καὶ ἀποκαλύψεως δικαιο-
 6 κρισίας τοῦ θεοῦ, ὃς ἀποδώσει ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα
 7 αὐτοῦ· τοῖς μὲν καθ' ὑπομονὴν ἔργου ἀγαθοῦ δόξαν καὶ
 8 τιμὴν καὶ ἀφθαρσίαν ζητοῦσιν ζωὴν αἰώνιον· τοῖς δὲ ἐξ
 ἐριθίας καὶ ἀπειθοῦσι τῇ ἀληθείᾳ πειθομένοις δὲ τῇ ἀδικίᾳ
 9 ὀργὴ καὶ θυμός, θλίψις καὶ στενοχωρία, ἐπὶ πᾶσαν ψυχὴν
 ἀνθρώπου τοῦ κατεργαζομένου τὸ κακόν, Ἰουδαίου τε πρῶ-
 10 τον καὶ Ἑλλήνος· δόξα δὲ καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη παντὶ τῷ
 11 ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἑλληνι· οὐ
 12 γὰρ ἐστὶν προσωποληψία παρὰ τῷ θεῷ. Ὅσοι

32 ἐπιγινώσκοντες | t...t

2 γὰρ

γὰρ ἀνομῶς ἡμάρτον, ἀνομῶς καὶ ἀπολοῦνται· καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ ἡμάρτον, διὰ νόμου κριθήσονται· οὐ γὰρ οἱ ἀκροαταὶ 13 νόμου δίκαιοι παρὰ [τῷ] θεῷ, ἀλλ' οἱ ποιηταὶ νόμου δικαιωθήσονται. ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα φύσει τὰ 14 τοῦ νόμου ποιῶσιν, οὗτοι νόμον μὴ ἔχοντες ἑαυτοῖς εἰσὶν νόμος· οἵτινες ἐνδείκνυνται τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν 15 ταῖς καρδίαις αὐτῶν, συνμαρτυρούσης αὐτῶν τῆς συνειδήσεως καὶ μεταξὺ ἀλλήλων τῶν λογισμῶν κατηγορούντων ἡ καὶ ἀπολογουμένων, ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἡ κρίνει ὁ θεὸς τὰ κρυπτὰ 16 τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου διὰ Ἰησοῦ.

Εἰ δὲ σὺ Ἰουδαῖος ἐπονομάζῃ καὶ ἐπαναπαύῃ νόμῳ καὶ 17 καυχᾶσαι ἐν θεῷ καὶ γινώσκεις τὸ θέλημα καὶ δοκιμάζεις 18 τὰ διαφέροντα κατηχούμενος ἐκ τοῦ νόμου, πέποιθās τε 19 σεαυτὸν ὁδηγὸν εἶναι τυφλῶν, φῶς τῶν ἐν σκότει, παιδεύ- 20 τὴν ἀφρόνων, διδάσκαλον νηπίων, ἔχοντα τὴν μόρφωσιν τῆς γνώσεως καὶ τῆς ἀληθείας ἐν τῷ νόμῳ,— ὁ οὖν διδά- 21 σκων ἕτερον σεαυτὸν οὐ διδάσκεις; ὁ κηρύσσων μὴ κλέπτειν κλέπτεις; ὁ λέγων μὴ μοιχεύειν μοιχεύεις; ὁ βδελυσσό- 22 μενος τὰ εἰδῶλα ἱεροσυλεῖς; ὃς ἐν νόμῳ καυχᾶσαι, διὰ τῆς 23 παραβάσεως τοῦ νόμου τὸν θεὸν ἀτιμάζεις; τὸ γὰρ ὄνομα 24 τοῦ θεοῦ δι' ὧν ἡμεῖς βλασφημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσιν, καθὼς γέγραπται. περιτομὴ μὲν γὰρ ὠφελεῖ ἐὰν νόμον 25 πράσσης· ἐὰν δὲ παραβάτης νόμου ᾖ, ἡ περιτομή σου ἀκροβυστία γέγονεν. ἐὰν οὖν ἡ ἀκροβυστία τὰ δικαιοῦ- 26 ματα τοῦ νόμου φυλάσῃ, οὐχ ἡ ἀκροβυστία αὐτοῦ εἰς περιτομὴν λογισθήσεται; καὶ κρινεῖ ἡ ἐκ φύσεως ἀκρο- 27 βυστία τὸν νόμον τελοῦσα σὲ τὸν διὰ γράμματος καὶ περιτομῆς παραβάτην νόμου. οὐ γὰρ ὁ ἐν τῷ φανερῷ 28 Ἰουδαῖός ἐστιν, οὐδὲ ἡ ἐν τῷ φανερῷ ἐν σαρκὶ περιτομή· ἀλλ' ὁ ἐν τῷ κρυπτῷ Ἰουδαῖος, καὶ περιτομὴ καρδίας ἐν 29 πνεύματι οὐ γράμματι, οὗ ὁ ἔπαινος οὐκ ἐξ ἀνθρώπων ἀλλ' ἐκ τοῦ θεοῦ. Τί οὖν τὸ περισσὸν τοῦ Ἰου- 1 δαίου, ἢ τίς ἡ ὠφελία τῆς περιτομῆς; πολὺ κατὰ πάντα 2

τρόπον. πρῶτον μὲν [γὰρ] ὅτι ἐπιστεύθησαν τὰ λόγια
 3 τοῦ θεοῦ. τί γάρ; εἰ ἠπίστησάν τινες, μὴ ἡ ἀπιστία
 4 αὐτῶν τὴν πίστιν τοῦ θεοῦ καταργήσῃ; μὴ γένοιτο· γινέ-
 σθω δὲ ὁ θεὸς ἀληθής, πᾶς δὲ ἄνθρωπος ψεύστης,
 καθάπερ γέγραπται

Ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου
 καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

5 εἰ δὲ ἡ ἀδικία ἡμῶν θεοῦ δικαιώσῃν συνίστησιν, τί
 ἐροῦμεν; μὴ ἄδικος ὁ θεὸς ὁ ἐπιφέρων τὴν ὀργήν; κατὰ
 6 ἄνθρωπον λέγω. μὴ γένοιτο· ἐπεὶ πῶς κρινεῖ ὁ θεός· τὸν
 7 κόσμον; εἰ ᾗ δὲ ἡ ἀλήθεια τοῦ θεοῦ ἐν τῷ ἑμῷ ψεύσματι
 ἐπερίσσεισεν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ, τί ἔτι ἀγὰρ ὡς ἁμαρ-
 8 τωλὸς κρίνομαι, καὶ μὴ καθὼς βλασφημούμεθα [καὶ] καθὼς
 φασὶν τινες ἡμῶς λέγειν ὅτι Ποιήσωμεν τὰ κακὰ ἵνα ἔλθῃ
 τὰ ἀγαθὰ; ὧν τὸ κρίμα ἔνδικόν ἐστιν.

9 Τί οὖν; προεχόμεθα; οὐ πάντως, προητιασάμεθα γὰρ
 Ἰουδαίους τε καὶ Ἕλληνας πάντας ὑφ' ἁμαρτίαν εἶναι,
 10 καθὼς γέγραπται ὅτι

Οὐκ ἔστιν δίκαιος οὐδέ τις,

11 οὐκ ἔστιν ἡ συνίμων, οὐκ ἔστιν ἡ ἐκζητῶν τὸν
 θεόν·

12 πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρεώθηκαν·

οὐκ ἔστιν ἡ ποιῶν ἡ χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως
 ἐνόου.

13 τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν,

ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν,

ὁ δὲ σπῖδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν,

14 ὧν τὸ στόμα ἡ ἀρεὴ καὶ πικρίας γέμει·

15 ὅξεϊς οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχέαι αἷμα

16 σὺντριμμα καὶ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν,

17 καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ ἔγνωσαν.

18 οὐκ ἔστιν φόβος θεοῦ ἀπέναντι τῶν
 ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

7 γὰρ 11 ὁ συνίμων, οὐκ ἔστιν ὁ ἡ ἐκζητῶν 12 ὁ ἡ χρηστότητα ἕως 14 αὐτῶν

Οἶδαμεν δὲ ὅτι ὅσα ὁ νόμος λέγει τοῖς ἐν τῷ νόμῳ λαλεῖ, 19
 ἵνα πᾶν στόμα φραγῇ καὶ ὑπόδικος γένηται πᾶς ὁ κόσμος
 τῷ θεῷ· διότι ἐξ ἔργων νόμου οὐ δικαιοθήσεται πᾶσα 20
 σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ, διὰ γὰρ νόμου ἐπίγνωσις ἁμαρτίας.
 νυνὶ δὲ χωρὶς νόμου δικαιοσύνη θεοῦ πεφανέρωται, μαρτυ- 21
 ρουμένη ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν, δικαιοσύνη δὲ 22
 θεοῦ διὰ πίστεως [Ἰησοῦ] Χριστοῦ, εἰς πάντας τοὺς πιστεύ-
 οντας, οὐ γὰρ ἐστὶν διαστολή. πάντες γὰρ ἡμαρτον καὶ 23
 ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ θεοῦ, δικαιούμενοι δωρεὰν τῇ 24
 αὐτοῦ χάριτι διὰ τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ-
 ὦν προέθετο ὁ θεὸς ἱλαστήριον διὰ τῆς πίστεως ἐν τῷ 25
 αὐτοῦ αἵματι εἰς ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ διὰ τὴν
 πάρεσιν τῶν προγεγονότων ἁμαρτημάτων ἐν τῇ ἀνοχῇ τοῦ 26
 θεοῦ, πρὸς τὴν ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ ἐν τῷ νῦν
 καιρῷ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν δίκαιον καὶ δικαιούντα τὸν ἐκ
 πίστεως Ἰησοῦ. Ποῦ οὖν ἡ καύχησις; ἔξε- 27
 κλείσθη. διὰ ποιου νόμου; τῶν ἔργων; οὐχί, ἀλλὰ διὰ
 νόμου πίστεως. λογιζόμεθα γὰρ δικαιούσθαι πίστει ἄν- 28
 θρωπον χωρὶς ἔργων νόμου. ἡ Ἰουδαίων ὁ θεὸς ἴδιον; 29
 οὐχὶ καὶ ἐθνῶν; ναὶ καὶ ἐθνῶν, εἴπερ εἰς ὁ θεός, ὃς δικαιοῶσι 30
 περιτομὴν ἐκ πίστεως καὶ ἀκροβυστίαν διὰ τῆς πίστεως.
 νόμον οὖν καταργοῦμεν διὰ τῆς πίστεως; μὴ γένοιτο, ἀλλὰ 31
 νόμον ἰσχύνομεν.

Τί οὖν ἐροῦμεν ὁ Ἀβραάμ τὸν προπάτορα ἡμῶν κατὰ 1
 σάρκα; εἰ γὰρ Ἀβραάμ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ἔχει καύχημα· 2
 ἀλλ' οὐ πρὸς θεόν, τί γὰρ ἡ γραφὴ λέγει; ἘΠΙΣΤΕΥ- 3
 ΣΕΝ Δὲ ἈΒΡΑΑΜ Τῷ ΘΕῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς
 ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ. τῷ δὲ ἐργαζομένῳ ὁ μισθὸς οὐ λογίζεται 4
 κατὰ χάριν ἀλλὰ κατὰ ὀφείλημα· τῷ δὲ μὴ ἐργαζομένῳ, 5
 πιστεύοντι δὲ ἐπὶ τὸν δικαιούντα τὸν ἀσεβῆ, λογίζεται ἡ
 πίστις αὐτοῦ εἰς δικαιοσύνην, καθάπερ καὶ Δαυεὶδ λέγει 6
 τὸν μακαρισμὸν τοῦ ἀνθρώπου ᾧ ὁ θεὸς λογίζεται δικαι-
 οσύνην χωρὶς ἔργων

- 7 Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι καὶ ὧν
ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι,
8 μακάριος ἀνὴρ ὁϞ οϞ μὴ λογίσχται Κύριος
ἁμαρτίαν.
9 ὁ μακαρισμὸς οὖν οὗτος ἐπὶ τὴν περιτομὴν ἢ καὶ ἐπὶ τὴν
ἀκροβυστίαν; λέγομεν γάρ Ὑ Ελογίσθη τῷ Ἀβραάμ ἡ
10 πίστις εἰς δικαιοσύνην. πῶς οὖν ἐλογίσθη; ἐν περιτομῇ
ὄντι ἢ ἐν ἀκροβυστίᾳ; οὐκ ἐν περιτομῇ ἀλλ' ἐν ἀκρο-
11 βυστίᾳ· καὶ σημεῖον ἔλαβεν Ὑ ΠΕΡΙΤΟΜῆς, σφραγίδα τῆς
δικαιοσύνης τῆς πίστεως τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ, εἰς τὸ εἶναι
αὐτὸν πατέρα πάντων τῶν πιστευόντων δι' ἀκροβυστίας,
12 εἰς τὸ λογισθῆναι αὐτοῖς [τὴν] δικαιοσύνην, καὶ πατέρα
περιτομῆς τοῖς οὐκ ἐκ περιτομῆς μόνον ἀλλὰ Ὑ καὶ τοῖς
στοιχοῦσιν τοῖς ἴχνεσιν τῆς ἐν ἀκροβυστίᾳ πίστεως τοῦ
13 πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ. Οὐ γὰρ διὰ νόμου ἢ
ἐπαγγελία τῷ Ἀβραάμ ἢ τῷ σπέρματι αὐτοῦ, τὸ κληρο-
νόμον αὐτὸν εἶναι κόσμου, ἀλλὰ διὰ δικαιοσύνης πίστεως·
14 εἰ γὰρ οἱ ἐκ νόμου κληρονόμοι, κεκένωται ἡ πίστις καὶ
15 κατήργηται ἡ ἐπαγγελία· ὁ γὰρ νόμος ὀργὴν κατεργάζεται,
16 οὐ δὲ οὐκ ἔστιν νόμος, οὐδὲ παράβασις. Διὰ
τοῦτο ἐκ πίστεως, ἵνα κατὰ χάριν, εἰς τὸ εἶναι βεβαίαν τὴν
ἐπαγγελίαν παντὶ τῷ σπέρματι, οὐ τῷ ἐκ τοῦ νόμου μόνον
ἀλλὰ καὶ τῷ ἐκ πίστεως Ἀβραάμ, (ὅς ἐστιν πατὴρ πάντων
17 ἡμῶν, καθὼς γέγραπται ὅτι Πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τέ-
θεικά σε,) κατέναντι οὗ ἐπίστευσεν θεοῦ τοῦ ζωοποιούντος
18 τοὺς νεκροὺς καὶ καλοῦντος τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα· ὅς παρ' ἐλ-
πίδα ἐπ' ἐλπίδι ἐπίστευσεν εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸν πατέρα
πολλῶν ἐθνῶν κατὰ τὸ εἰρημένον Οὔτως ἔσται τὸ
19 σπέρμα σου· καὶ μὴ ἀσθενήσας τῇ πίστει κατενόησεν
τὸ ἑαυτοῦ σῶμα [ἤδη] νεκρωμένον, ἐκατονταετῆς που
20 ὑπάρχων, καὶ τὴν νέκρωσιν τῆς μήτρας Σάρρας, εἰς δὲ τὴν
ἐπαγγελίαν τοῦ θεοῦ οὐ διεκρίθη τῇ ἀπιστίᾳ ἀλλὰ ἐνεδυ-
21 νυμῶθη τῇ πίστει, δοὺς δόξαν τῷ θεῷ καὶ πληροφορηθεῖς

ὅτι ὁ ἐπήγγελται δυνατός ἐστιν καὶ ποιῆσαι. διὸ [καί] 22
 ἔΛΟΓΙΣΘΗ Αὐτῷ εἰς ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ. Οὐκ ἐγράφη 23
 δὲ δι' αὐτὸν μόνον ὅτι ἔΛΟΓΙΣΘΗ Αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ δι' ἡμᾶς 24
 οἷς μέλλει λογίζεσθαι, τοῖς πιστεύουσιν ἐπὶ τὸν ἐγείραντα
 Ἰησοῦν τὸν κύριον ἡμῶν ἐκ νεκρῶν, ὃς παρεδόθη διὰ τὰ 25
 ΠΑΡΑΠΤΩΜΑΤΑ ἡμῶν καὶ ἠγέρθη διὰ τὴν δικαίωσιν ἡμῶν.

Δικαιωθέντες οὖν ἐκ πίστεως εἰρήνην ἔχωμεν πρὸς τὸν 1
 θεὸν διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ καὶ τὴν 2
 προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν [τῇ πίστει] εἰς τὴν χάριν ταύτην
 ἐν ᾗ ἐστήκαμεν, καὶ καυχώμεθα ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ
 θεοῦ· οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ ἁυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψε- 3
 σιν, εἰδότες ὅτι ἡ θλίψις ὑπομονὴν κατεργάζεται, ἡ δὲ 4
 ὑπομονὴ δοκιμήν, ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα, ἡ δὲ ἐλπίς Οὐ κα- 5
 ΤΑΙΣΧΥΝΕΙ. ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρ-
 διαῖς ἡμῶν διὰ πνεύματος ἁγίου τοῦ δοθέντος ἡμῖν. Ἐγὼ γε 6
 Χριστὸς ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν ἔτι κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἀσε-
 βῶν ἀπέθανεν. μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίου τις ἀποθανεῖται· 7
 ὑπὲρ γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ τάχα τις καὶ τολμᾷ ἀποθανεῖν·
 συνίστησιν δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ θεὸς ὅτι 8
 ἔτι ἁμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανεν.
 πολλῶ οὖν μᾶλλον δικαιωθέντες νῦν ἐν τῷ αἵματι αὐ- 9
 τοῦ σωθησόμεθα δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς. εἰ γὰρ ἐχθροὶ 10
 ὄντες καταλλάγημεν τῷ θεῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ
 αὐτοῦ, πολλῶ μᾶλλον καταλλαγέντες σωθησόμεθα ἐν τῇ 11
 ζωῇ αὐτοῦ· οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ καυχώμενοι ἐν τῷ
 θεῷ διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ [Χριστοῦ], δι' οὗ νῦν
 τὴν καταλλαγὴν ἐλάβομεν.

Διὰ τοῦτο ὥσπερ δι' ἐνὸς ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία εἰς 12
 τὸν κόσμον εἰσῆλθεν καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος, καὶ
 οὕτως εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ θάνατος διῆλθεν ἐφ' ᾧ
 πάντες ἥμαρτον—. ἄχρι γὰρ νόμου ἁμαρτία ἦν ἐν 13
 κόσμῳ, ἁμαρτία δὲ οὐκ ἐλλογᾶται μὴ ὄντος νόμου, ἀλλὰ 14

ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι Μωυσέως καὶ ἐπὶ τοὺς μὴ ἁμαρτήσαντας ἐπὶ τῷ ὁμοιώματι τῆς παραβασεως
 15 Ἀδὰμ, ὅς ἐστιν τύπος τοῦ μέλλοντος. Ἄλλ' οὐχ ὥς τὸ παράπτωμα, οὕτως [καὶ] τὸ χάρισμα· εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἐνὸς παραπτώματι οἱ πολλοὶ ἀπέθανον, πολλῷ μᾶλλον ἡ χάρις τοῦ θεοῦ καὶ ἡ δωρεὰ ἐν χάριτι τῇ τοῦ ἐνὸς ἀνθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τοὺς πολλοὺς ἐπερίσσευσεν
 16 καὶ οὐχ ὥς δι' ἐνὸς ἁμαρτήσαντος τὸ δώρημα· τὸ μὲν γὰρ κρίμα ἐξ ἐνὸς εἰς κατάκριμα, τὸ δὲ χάρισμα ἐκ πολλῶν
 17 παραπτωμάτων εἰς δικαίωμα. εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἐνὸς παραπτώματι ὁ θάνατος ἐβασίλευσεν διὰ τοῦ ἐνός, πολλῷ μᾶλλον οἱ τὴν περισσείαν τῆς χάριτος καὶ [τῆς δωρεᾶς] τῆς δικαιοσύνης λαμβάνοντες ἐν ζωῇ βασιλεύσουσιν διὰ τοῦ
 18 ἐνός Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἄρα οὖν ὥς δι' ἐνός παραπτώματος εἰς πάντας ἀνθρώπους εἰς κατάκριμα, οὕτως καὶ δι' ἐνός δικαιώματος εἰς πάντας ἀνθρώπους εἰς δικαίωσιν
 19 ζωῆς· ὥσπερ γὰρ διὰ τῆς παρακοῆς τοῦ ἐνός ἀνθρώπου ἁμαρτωλοὶ κατεστάθησαν οἱ πολλοί, οὕτως καὶ διὰ τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἐνός δίκαιοι κατασταθήσονται οἱ πολλοί.
 20 νόμος δὲ παρεισήλθεν ἵνα πλεονάσῃ τὸ παράπτωμα· οὗ δὲ
 21 ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις, ἵνα ὥσπερ ἐβασίλευσεν ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θανάτῳ, οὕτως καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ δικαιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν.

1 Τί οὖν ἐροῦμεν; ἐπιμένουμεν τῇ ἁμαρτίᾳ, ἵνα ἡ χάρις
 2 πλεονάσῃ; μὴ γένοιτο· οἷτινες ἀπεθάνομεν τῇ ἁμαρτίᾳ,
 3 πῶς ἔτι ζήσομεν ἐν αὐτῇ; ἢ ἀγνοεῖτε ὅτι ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς Χριστὸν [Ἰησοῦν] εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ
 4 ἐβαπτίσθημεν; συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον, ἵνα ὥσπερ ἡγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ πατρὸς, οὕτως καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι
 5 ζωῆς περιπατήσωμεν. εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως

ἐσόμεθα· τοῦτο γινώσκοντες ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρω- 6
 πος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας,
 τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ, ὁ γὰρ ἀποθανὼν 7
 δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν 8
 Χριστῷ, πιστεύομεν ὅτι καὶ συνζήσομεν αὐτῷ· εἰδότες 9
 ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν οὐκέτι ἀποθνήσκει, θάνατος
 αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει· ὁ γὰρ ἀπέθανεν, τῇ ἁμαρτίᾳ ἀπέ- 10
 θανεν ἐφάπαξ· ὁ δὲ ζῇ, ζῇ τῷ θεῷ. οὕτως καὶ ὑμεῖς λογί- 11
 ζεσθε ἑαυτοὺς εἶναι νεκροὺς μὲν τῇ ἁμαρτίᾳ ζῶντας δὲ τῷ
 θεῷ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Μὴ οὖν βασιλευέτω 12
 ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θνητῷ ὑμῶν σώματι εἰς τὸ ὑπακούειν
 ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτοῦ, μηδὲ παριστάνετε τὰ μέλη ὑμῶν 13
 ὅπλα ἀδικίας τῇ ἁμαρτίᾳ, ἀλλὰ παραστήσατε ἑαυτοὺς
 τῷ θεῷ ὥσεὶ ἐκ νεκρῶν ζῶντας καὶ τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα
 δικαιοσύνης τῷ θεῷ· ἁμαρτία γὰρ ὑμῶν οὐ κυριεύσει, 14
 οὐ γὰρ ἐστε ὑπὸ νόμον ἀλλὰ ὑπὸ χάριν. Τί 15
 οὖν; ἁμαρτήσωμεν ὅτι οὐκ ἐσμέν ὑπὸ νόμον ἀλλὰ ὑπὸ
 χάριν; μὴ γένοιτο· οὐκ οἴδατε ὅτι ᾧ παριστάνετε ἑαυτοὺς 16
 δούλους εἰς ὑπακοήν, δούλοι ἐστε ᾧ ὑπακούετε, ἥτοι ἁμαρ-
 τίας εἰς θάνατον ἢ ὑπακοῆς εἰς δικαιοσύνην; χάρις δὲ τῷ 17
 θεῷ ὅτι ἦτε δούλοι τῆς ἁμαρτίας ὑπηκούσατε δὲ ἐκ καρ-
 δίας εἰς ὃν παρεδίθητε τύπον διδασχῆς, ἐλευθερώθέντες δὲ 18
 ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ· ἀνθρώπινον 19
 λέγω διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν· ὥσπερ γὰρ πα-
 ρεστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δούλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ
 ἀνομίᾳ [εἰς τὴν ἀνομίαν], οὕτω νῦν παραστήσατε τὰ μέλη
 ὑμῶν δούλα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἁγιασμόν· ὅτε γὰρ δούλοι 20
 ἦτε τῆς ἁμαρτίας, ἐλεύθεροι ἦτε τῇ δικαιοσύνῃ. τίνα οὖν 21
 καρπὸν εἶχετε τότε ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε; τὸ γὰρ
 τέλος ἐκείνων θάνατος· νυνὶ δέ, ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς 22
 ἁμαρτίας δουλωθέντες δὲ τῷ θεῷ, ἔχετε τὸν καρπὸν ὑμῶν
 εἰς ἁγιασμόν, τὸ δὲ τέλος ζωὴν αἰώνιον. τὰ γὰρ ὁψώνια 23
 τῆς ἁμαρτίας θάνατος, τὸ δὲ χάρισμα τοῦ θεοῦ ζωὴ αἰώνιος

ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν.

- 1 *Ἡ ἀγνοεῖτε, ἀδελφοί, γινώσκουσιν γὰρ νόμον λαλῶ,
ὅτι ὁ νόμος κυριεύει τοῦ ἀνθρώπου ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ;
- 2 ἡ γὰρ ὑπανδρος γυνὴ τῷ ζῶντι ἀνδρὶ δέδεται νόμῳ· ἐὰν δὲ
ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, κατήργηται ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ ἀνδρός.
- 3 ἄρα οὖν ζῶντος τοῦ ἀνδρὸς μοιχαλὶς χρηματίζει ἐὰν γένη-
ται ἀνδρὶ ἐτέρῳ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, ἐλευθέρα ἐστὶν
ἀπὸ τοῦ νόμου, τοῦ μὴ εἶναι αὐτὴν μοιχαλίδα γενομένην
- 4 ἀνδρὶ ἐτέρῳ. ὥστε, ἀδελφοί μου, καὶ ὑμεῖς ἐθανατώθητε
τῷ νόμῳ διὰ τοῦ σώματος τοῦ χριστοῦ, εἰς τὸ γενέσθαι
ὑμᾶς ἐτέρῳ, τῷ ἐκ νεκρῶν ἐγερθέντι ἵνα καρποφορήσωμεν
- 5 τῷ θεῷ. ὅτε γὰρ ἦμεν ἐν τῇ σαρκί, τὰ παθήματα τῶν
ἁμαρτιῶν τὰ διὰ τοῦ νόμου ἐνηργεῖτο ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν
- 6 εἰς τὸ καρποφορῆσαι τῷ θανάτῳ· νυνὶ δὲ κατηργήθημεν
ἀπὸ τοῦ νόμου, ἀποθανόντες ἐν ᾧ κατειχόμεθα, ὥστε δου-
λεύειν [ἡμᾶς] ἐν καिनότητι πνεύματος καὶ οὐ παλαιότητι
- 7 γράμματος. Τί οὖν ἐροῦμεν; ὁ νόμος ἁμαρτία;
μὴ γένοιτο· ἀλλὰ τὴν ἁμαρτίαν οὐκ ἔγνων εἰ μὴ διὰ
νόμου, τὴν τε γὰρ ἐπιθυμίαν οὐκ ᾔδειν εἰ μὴ ὁ νόμος
- 8 ἔλεγεν Οὐκ ἐπιθυμήσεις· ἀφορμὴν δὲ λαβοῦσα ἡ
ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς κατειργάσατο ἐν ἐμοὶ πᾶσαν ἐπι-
9 θυμίαν, χωρὶς γὰρ νόμου ἁμαρτία νεκρά· ἐγὼ δὲ ἔζων
χωρὶς νόμου ποτέ· ἐλθούσης δὲ τῆς ἐντολῆς ἡ ἁμαρτία
- 10 ἀνέζησεν, ἐγὼ δὲ ἀπέθανον, καὶ εὗρέθη μοι ἡ ἐντολὴ ἡ εἰς
11 ζωὴν αὕτη εἰς θάνατον· ἡ γὰρ ἁμαρτία ἀφορμὴν λαβοῦσα
διὰ τῆς ἐντολῆς ἐξηπάτησέν με καὶ δι' αὐτῆς ἀπέκτεινεν.
- 12 ὥστε ὁ μὲν νόμος ἅγιος, καὶ ἡ ἐντολὴ ἀγία καὶ δικαία καὶ
- 13 ἀγαθή. Τὸ οὖν ἀγαθὸν ἐμοὶ ἐγένετο θάνατος;
μὴ γένοιτο· ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία, ἵνα φανῇ ἁμαρτία διὰ τοῦ
ἀγαθοῦ μοι κατεργαζομένη θάνατον· ἵνα γένηται καθ' ὑπερ-
14 βολὴν ἁμαρτωλὸς ἡ ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς. οἶδαμεν
γὰρ ὅτι ὁ νόμος πνευματικός ἐστιν· ἐγὼ δὲ σάρκινός εἰμι,
- 15 πεπραμένος ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν. ὁ γὰρ κατεργάζομαι οὐ

γινώσκω· οὐ γὰρ ὁ θέλω τοῦτο πρασσῶ, ἀλλ' ὁ μισῶ
 τοῦτο ποιῶ. εἰ δὲ ὁ οὐ θέλω τοῦτο ποιῶ, σύνφημι τῷ 16
 νόμῳ ὅτι καλός. Νυνὶ δὲ οὐκέτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτὸ 17
 ἀλλὰ ἡ ἐνοικοῦσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία. οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ οἶ- 18
 κεῖ ἐν ἐμοί, τοῦτ' ἔστιν ἐν τῇ σαρκί μου, ἀγαθόν· το γὰρ
 θέλειν παράκειται μοι, τὸ δὲ κατεργάζεσθαι τὸ καλὸν οὐ· οὐ 19
 γὰρ ὁ θέλω ποιῶ ἀγαθόν, ἀλλὰ ὁ οὐ θέλω κακὸν τοῦτο
 πράσσω. εἰ δὲ ὁ οὐ θέλω [†] τοῦτο ποιῶ, οὐκέτι ἐγὼ κατερ- 20
 γάζομαι αὐτὸ ἀλλὰ ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία. Εὐρίσκω 21
 ἄρα τὸν νόμον τῷ θέλοντι ἐμοὶ ποιεῖν τὸ καλὸν ὅτι ἐμοὶ τὸ
 κακὸν παράκειται· συνήδομαι γὰρ τῷ νόμῳ τοῦ θεοῦ κατὰ 22
 τὸν ἔσω ἄνθρωπον, βλέπω δὲ ἕτερον νόμον ἐν τοῖς μέλεσιν 23
 μου ἀντιστρατευόμενον τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου καὶ αἰχμα-
 λωτίζοντά με [ἐν] τῷ νόμῳ τῆς ἁμαρτίας τῷ ὄντι ἐν τοῖς
 μέλεσιν μου. ταλαίπωρος ἐγὼ ἄνθρωπος· τίς με ῥύσεται 24
 ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τούτου; ἡ χάρις [δὲ] [†] τῷ θεῷ 25
 διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν. ἄρα οὖν αὐτὸς ἐγὼ
 τῷ μὲν νοῷ δουλεύω νόμῳ θεοῦ, τῇ δὲ σαρκὶ νόμῳ ἁμαρ-
 τίας.

Οὐδὲν ἄρα νῦν κατάκριμα τοῖς ἐν Χριστῷ 1
 Ἰησοῦ· ὁ γὰρ νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ 2
 Ἰησοῦ ἠλευθέρωσέν ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς ἁμαρτίας καὶ
 τοῦ θανάτου. τὸ γὰρ ἀδύνατον τοῦ νόμου, ἐν ᾧ ἡσθένει 3
 διὰ τῆς σαρκός, ὁ θεὸς τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν πέμψας ἐν ὁμοιω-
 ματι σαρκὸς ἁμαρτίας καὶ περὶ ἁμαρτίας κατέκρινε τὴν
 ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκί, ἵνα τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου πληρω- 4
 θῇ ἐν ἡμῖν τοῖς μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν ἀλλὰ κατὰ
 πνεῦμα· οἱ γὰρ κατὰ σάρκα ὄντες τὰ τῆς σαρκὸς φρονοῦσιν, 5
 οἱ δὲ κατὰ πνεῦμα τὰ τοῦ πνεύματος. τὸ γὰρ φρόνημα 6
 τῆς σαρκὸς θάνατος, τὸ δὲ φρόνημα τοῦ πνεύματος ζωὴ
 καὶ εἰρήνη· διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς ἔχθρα εἰς θεόν, 7
 τῷ γὰρ νόμῳ τοῦ θεοῦ οὐχ ὑποτάσσεται, οὐδὲ γὰρ δύναται·
 οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες θεῷ ἀρέσαι οὐ δύνανται. Ὑμεῖς δὲ 8
 οὐκ ἐστὲ ἐν σαρκὶ ἀλλὰ ἐν πνεύματι, εἴπερ πνεῦμα θεοῦ 9

οἰκεῖ ἐν ὑμῖν. εἰ δέ τις πνεῦμα Χριστοῦ οὐκ ἔχει, οὗτος
 10 οὐκ ἔστιν αὐτοῦ. εἰ δὲ Χριστὸς ἐν ὑμῖν, τὸ μὲν σῶμα
 νεκρὸν διὰ ἁμαρτίαν, τὸ δὲ πνεῦμα ζωὴ διὰ δικαιοσύνην.
 11 εἰ δὲ τὸ πνεῦμα τοῦ ἐγείραντος τὸν Ἰησοῦν ἐκ νεκρῶν οἰκεῖ
 ἐν ὑμῖν, ὁ ἐγείρας ἐκ νεκρῶν Χριστὸν Ἰησοῦν ζωοποιήσκει
 [καὶ] τὰ θνητὰ σώματα ὑμῶν διὰ τοῦ ἐνοικοῦντος αὐτοῦ
 πνεύματος ἐν ὑμῖν.

12 Ἄρα οὖν, ἀδελφοί, ὀφείλεται ἐσμέν, οὐ τῇ σαρκὶ τοῦ
 13 κατὰ σάρκα ζῆν, εἰ γὰρ κατὰ σάρκα ζήτε μέλλετε ἀπο-
 θνήσκειν, εἰ δὲ πνεύματι τὰς πράξεις τοῦ σώματος θανα-
 14 τοῦτε ζήσεσθε. ὅσοι γὰρ πνεύματι θεοῦ ἄγονται, οὗτοι
 15 υἱοὶ θεοῦ εἰσίν. οὐ γὰρ ἐλάβετε πνεῦμα δουλείας πάλιν εἰς
 φόβον, ἀλλὰ ἐλάβετε πνεῦμα υἰοθεσίας, ἐν ᾧ κρᾶζομεν
 16 Ἀββὰ ὁ πατήρ· αὐτὸ τὸ πνεῦμα συνμαρτυρεῖ τῷ πνεύ-
 17 ματι ἡμῶν ὅτι ἐσμέν τέκνα θεοῦ. εἰ δὲ τέκνα, καὶ κληρο-
 νόμοι· κληρονόμοι μὲν θεοῦ, συνκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ,
 18 εἴπερ συνπάσχομεν ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν.

Δο-
 γίζομαι γὰρ ὅτι οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ
 19 πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς. ἡ
 γὰρ ἀποκαρδοκία τῆς κτίσεως τὴν ἀποκάλυψιν τῶν υἱῶν
 20 τοῦ θεοῦ ἀπεκδέχεται· τῇ γὰρ ματαιότητι ἡ κτίσις ὑπε-
 τάγη, οὐχ ἐκούσα ἀλλὰ διὰ τὸν ὑποτάξαντα, ἐφ' ἐλπίδι
 21 ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας
 τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ
 22 θεοῦ. οἶδαμεν γὰρ ὅτι πᾶσα ἡ κτίσις συνστενάζει καὶ
 23 συνωδίνει ἄχρι τοῦ νῦν· οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
 τὴν ἀπαρχὴν τοῦ πνεύματος ἔχοντες [ἡμεῖς] καὶ αὐτοὶ ἐν
 ἑαυτοῖς στενάζομεν, υἰοθεσίαν ἀπεκδεχόμενοι τὴν ἀπο-
 24 λύτρωσιν τοῦ σώματος ἡμῶν. τῇ γὰρ ἐλπίδι ἐσώθημεν·
 ἐλπίς δὲ βλεπομένη οὐκ ἔστιν ἐλπίς, ὁ γὰρ βλέπει τίς
 25 ἐλπίζει; εἰ δὲ ὁ οὐ βλέπομεν ἐλπίζομεν, δι' ὑπομονῆς
 26 ἀπεκδεχόμεθα.

Ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ πνεῦμα
 συναντιλαμβάνεται τῇ ἀσθενείᾳ ἡμῶν· τὸ γὰρ τί προσ-
 15, 16 υἰοθεσίας· ἐν.....πατὴρ, αὐτὸ 24 τις, τί καὶ ἐλπίζει ν. τίς καὶ ὑπομένει

ευξόμεθα καθὸ δεῖ οὐκ οἶδαμεν, ἀλλὰ αὐτὸ τὸ πνεῦμα
 ὑπερεντυγχάνει στεναγμοῖς ἀλαλήτοις, ὁ δὲ ἔραυνῶν τὰς 27
 καρδίας οἶδεν τί τὸ φρόνημα τοῦ πνεύματος, ὅτι κατὰ θεὸν
 ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἁγίων. οἶδαμεν δὲ ὅτι τοῖς ἀγαπῶσι τὸν 28
 θεὸν πάντα συνεργεῖ [ὁ θεὸς] εἰς ἀγαθόν, τοῖς κατὰ πρό-
 θεσιν κλητοῖς οὖσιν. ὅτι οὓς προέγνω, καὶ προώρισεν 29
 συμμόρφους τῆς εἰκόνος τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν
 πρωτότοκον ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς· οὓς δὲ προώρισεν, τού- 30
 τους καὶ ἐκάλεσεν· καὶ οὓς ἐκάλεσεν, τούτους καὶ ἐδικαίωσεν·
 οὓς δὲ ἐδικαίωσεν, τούτους καὶ ἐδόξασεν. Τί 31
 οὖν ἐροῦμεν πρὸς ταῦτα; εἰ ὁ θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς
 καθ' ἡμῶν; ὅς γε τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο, ἀλλὰ ὑπὲρ 32
 ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτόν, πῶς οὐχὶ καὶ σὺν αὐτῷ τὰ
 πάντα ἡμῖν χαρίσεται; τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλεκτῶν θεοῦ; 33
 θεὸς ὁ δικαίων· τίς ὁ κατακρινῶν; Χριστὸς [Ἰησοῦς] 34
 ὁ ἀποθανών, μᾶλλον δὲ ἐγερθεὶς [ἐκ νεκρῶν], ὃς ἐστίν
 ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ, ὃς καὶ ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν· τίς 35
 ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ «Χριστοῦ»; θλίψις ἢ
 στενοχωρία ἢ διωγμὸς ἢ λιμὸς ἢ γυμνότης ἢ κίνδυνος ἢ
 μάχαιρα; καθὼς γέγραπται ὅτι 36

ἘΝΕΚΕΝ ΟΥΘΑΝΑΤΟΥΜΕΘΑ ὅΛΗΝ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ,
 ΕΛΟΓΙΣΘΗΜΕΝ ὥς πρόβατα σφαγῆς.

ἀλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος 37
 ἡμᾶς. πέπεισμαι γὰρ ὅτι οὔτε θάνατος οὔτε ζωὴ οὔτε 38
 ἄγγελοι οὔτε ἀρχαὶ οὔτε ἐνεστῶτα οὔτε μέλλοντα οὔτε
 δυνάμεις οὔτε ὕψωμα οὔτε βάθος οὔτε τις κτίσις ἑτέρα 39
 δυνησεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ θεοῦ τῆς
 ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν.

Ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, οὐ ψεύδομαι, συναρτυ- 1
 ρούσης μοι τῆς συνειδήσεώς μου ἐν πνεύματι ἁγίῳ, ὅτι 2
 λύπη μοί ἐστιν μεγάλη καὶ ἀδιάλειπτος ὁδὴν τῇ καρδίᾳ
 μου· ἡνυχόμην γὰρ ἀνάθεμα εἶναι αὐτὸς ἐγὼ ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ 3

ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν μου τῶν συγγενῶν μου κατὰ σάρκα,
 4 οὕτινές εἰσιν Ἰσραηλῆται, ὧν ἡ υἰοθεσία καὶ ἡ δόξα καὶ αἱ
 διαθήκαι καὶ ἡ νομοθεσία καὶ ἡ λατρεία καὶ αἱ ἐπαγγελίαι,
 5 ὧν οἱ πατέρες, καὶ ἐξ ὧν ὁ χριστὸς τὸ κατὰ σάρκα, ὁ ὧν ἐπὶ
 6 πάντων, θεὸς ἔνδοξος εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν. Οὐχ οἶον
 δὲ ὅτι ἐκπέπτωκεν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ. οὐ γὰρ πάντες οἱ ἐξ
 7 Ἰσραὴλ, οὗτοι Ἰσραὴλ· οὐδ' ὅτι εἰσὶν σπέρμα Ἀβραάμ,
 πάντες τέκνα, ἀλλ' ἔν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοι σπέρμα.
 8 τοῦτ' ἔστιν, οὐ τὰ τέκνα τῆς σαρκὸς ταῦτα τέκνα τοῦ θεοῦ,
 9 ἀλλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐπαγγελίας λογίζεται εἰς σπέρμα· ἐπαγ-
 γελίας γὰρ ὁ λόγος οὗτος. Κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον
 10 ἐλεέσονται καὶ ἔσται τῇ Σάρρᾳ γένος. οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ
 καὶ Ῥεβέκκα ἐξ ἑνὸς κοίτην ἔχουσα, Ἰσαὰκ τοῦ πατρὸς
 11 ἡμῶν· μήπω γὰρ γεννηθέντων μηδὲ πραξάντων τι ἀγαθὸν
 ἢ φαῦλον, ἵνα ἡ κατ' ἐκλογὴν πρόθεσις τοῦ θεοῦ μένη,
 12 οὐκ ἐξ ἔργων ἀλλ' ἐκ τοῦ καλοῦντος, ἐρρέθη αὐτῇ ὅτι Ὁ
 13 μείζων δοyleύσει τῷ ἐλάσσονι· καθάπερ γέγραπται
 Τὸν Ἰακώβ ἠγάπησα, τὸν δὲ Ἡσαὺ ἐμίσησα.
 14 Τί οὖν ἐροῦμεν; μὴ ἀδικία παρὰ τῷ θεῷ; μὴ γένοιτο·
 15 τῷ Μωυσεῖ γὰρ λέγει Ἐλεήσω ὃν ἂν ἐλεῶ, καὶ οἰκτεί-
 16 ρήσω ὃν ἂν οἰκτείρω. ἄρα οὖν οὐ τοῦ θέλοντος οὐδὲ τοῦ
 17 τρέχοντος, ἀλλὰ τοῦ ἐλεῶντος θεοῦ. λέγει γὰρ ἡ γραφὴ τῷ
 Φαραὼ ὅτι Εἰς αὐτὸ τοῦτο ἐξήγειρά σε ὅπως ἐνδείξω-
 18 μαι ἐν σοὶ τὴν δύναμίν μου, καὶ ὅπως διαγελῇ
 19 ὃν δὲ θέλει σκληρύνει. Ἐρεῖς μοι οὖν Τί
 20 ἔτι μέμφεται; τῷ γὰρ βουλήματι αὐτοῦ τίς ἀνθέστηκεν; ὦ
 ἄνθρωπε, μενοῦνγε σὺ τίς εἶ ὁ ἀνταποκρινόμενος τῷ θεῷ;
 μὴ ἐρεῖ τὸ πλάσμα τῷ πλάσαντι Τί με ἐποίησας οὕτως;
 21 ἢ οὐκ ἔχει ἐξουσίαν ὁ κεραμεὺς τοῦ πηλοῦ ἐκ τοῦ αὐτοῦ
 φυράματος ποιῆσαι ὁ μὲν εἰς τιμὴν σκεῦος, ὁ δὲ εἰς ἀτιμίαν;
 22 εἰ δὲ θέλων ὁ θεὸς ἐνδείξασθαι τὴν ὀργὴν καὶ γνωρίσαι
 τὸ δυνατόν αὐτοῦ ἤνεγκεν ἐν πολλῇ μακροθυμίᾳ σκεῆν

ὁργῆς κατηρτισμένα εἰς ἀπώλειαν, ἵνα γνωρίσῃ τὸν πλου- 23
τον τῆς δόξης αὐτοῦ ἐπὶ σκευῇ ἐλέους, ἃ προητοίμασεν
εἰς δόξαν, οὓς καὶ ἐκάλεσεν ἡμᾶς· οὐ μόνον ἐξ Ἰουδαίων 24
ἀλλὰ καὶ ἐξ ἐθνῶν—; ὡς καὶ ἐν τῷ Ὡση λέγει 25

Καλέσω τὸν οὐ λαόν μου λαόν μου

καὶ τὴν οὐκ ἠγαπημένην ἠγαπημένην·

καὶ ἔσται ἐν τῷ τόπῳ οὗ ἑρρέθη [αὐτοῖς] Οὐ 26
λαός μου ὧμεῖς,

ἐκεῖ κληθήσονται γιοὶ θεοῦ ζῶντος.

Ἡσαίας δὲ κράζει ὑπὲρ τοῦ Ἰσραὴλ Ἐὰν ἡ ὁ ἀριθμὸς 27
τῶν γίων Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, τὸ
ὑπόλιμμα σωθήσεται· λόγον γὰρ συντελών καὶ 28
συντέμνων ποιήσει Κύριος ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ καθὼς 29
προεῖρηκεν Ἡσαίας

Εἰ μὴ Κύριος Σαβαὼθ ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα,
ὡς Σόδομα ἂν ἐγενήθημεν καὶ ὡς Γόμορρα ἂν
ὁμοιωθήμεν.

Τί οὖν ἐροῦμεν; ὅτι ἔθνη τὰ μὴ διώκοντα δικαιοσύνην 30
κατέλαβεν δικαιοσύνην, δικαιοσύνην δὲ τὴν ἐκ πίστεως·
Ἰσραὴλ δὲ διώκων νόμον δικαιοσύνης εἰς νόμον οὐκ ἔφθασεν. 31
διὰ τί; ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως ἀλλ' ὡς ἐξ ἔργων· προσκοψαν 32
τῷ λίθῳ τοῦ προσκόμματος, καθὼς γέγραπται 33

Ἰδοὺ τίθημι ἐν Σιών λίθον προσκόμματος καὶ
πέτραν σκανδάλογ,

καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ καταίσχυνθήσεται.

Ἀδελφοί, ἡ μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας καὶ ἡ ζήσις 1
πρὸς τὸν θεὸν ὑπὲρ αὐτῶν εἰς σωτηρίαν. μαρτυρῶ γὰρ 2
αὐτοῖς ὅτι ζήλον θεοῦ ἔχουσιν· ἀλλ' οὐ κατ' ἐπίγνωσιν,
ἀγνοοῦντες γὰρ τὴν τοῦ θεοῦ δικαιοσύνην, καὶ τὴν ἰδίαν 3
ζητοῦντες στήσαι, τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ θεοῦ οὐχ ὑπετάγησαν·
τέλος γὰρ νόμου Χριστὸς εἰς δικαιοσύνην παντὶ τῷ πιστεύ- 4
οντι. Μωυσῆς γὰρ γράφει ὅτι τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ νόμου 5
ὁ ποιήσας ἀνθρώπος ζήσεται ἐν αὐτῇ. ἡ δὲ ἐκ πί- 6

στεως δικαιοσύνη οὕτως λέγει Μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ
 σου Τίς ἀναθήσεται εἰς τὸν οὐρανόν, τοῦτ' ἔστιν
 7 Χριστὸν καταγαγεῖν· ἢ Τίς καταθήσεται εἰς τὴν ἅ-
 8 βύσσον; τοῦτ' ἔστιν Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν. ἀλλὰ τί
 λέγει; Ἐγγύς σοῦ τὸ ῥῆμά ἐστιν, ἐν τῷ στόματί
 σοῦ καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σοῦ· τοῦτ' ἔστιν τὸ ῥῆμα τῆς πί-
 9 στεως ὃ κηρύσσομεν. ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς τὸ ῥῆμα ἐν τῷ
 στόματί σοῦ ὅτι ΚΥΡΙΟΣ ΙΗΣΟΥΣ, καὶ πιστεύσῃς ἐν
 τῇ καρδίᾳ σοῦ ὅτι ὁ θεὸς αὐτὸν ἡγειρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ·
 10 καρδίᾳ γὰρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, στόματι δὲ ὁμολο-
 11 γείται εἰς σωτηρίαν· λέγει γὰρ ἡ γραφή Πᾶς ὁ πιστεύων
 12 ἐπ' αὐτῷ οὐ καταίχνηθήσεται. οὐ γὰρ ἔστιν διαστολή
 Ἰουδαίου τε καὶ Ἑλλήνος, ὁ γὰρ αὐτὸς κύριος πάντων,
 13 πλουτῶν εἰς πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτόν· Πᾶς γὰρ
 ὃς ἂν ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνομα Κυρίου σωθήσεται.
 14 Πῶς οὖν ἐπικαλέσονται εἰς ὃν οὐκ ἐπίστευσαν; πῶς δὲ πι-
 στεύσωσιν οὐ οὐκ ἤκουσαν; πῶς δὲ ἀκούσωσιν χωρὶς κηρύσ-
 15 συντος; πῶς δὲ κηρύξωσιν ἐὰν μὴ ἀποσταλῶσιν; καθάπερ
 γέγραπται Ὡς ὠραῖοι οἱ πόδες τῶν ἐγγελλιζομέ-
 16 νων ἀγαθὰ. Ἄλλ' οὐ πάντες ὑπήκουσαν τῷ
 εὐαγγελίῳ· Ἡσαίας γὰρ λέγει Κύριε, τίς ἐπίστευσεν
 17 τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; ἄρα ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς, ἡ δὲ ἀκοὴ διὰ
 18 ῥήματος Χριστοῦ. ἀλλὰ λέγω, μὴ οὐκ ἤκουσαν; μενοῦνγε
 Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν,
 καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα
 αὐτῶν.
 19 ἀλλὰ λέγω, μὴ Ἰσραὴλ οὐκ ἔγνω; πρῶτος Μωυσῆς λέγει
 Ἐγὼ παραζηλώσω ὑμᾶς ἐπ' οὐκ ἔθνει,
 ἐπ' ἔθνει ἀσυνέτῳ παροργιστῷ ὑμᾶς.
 20 Ἡσαίας δὲ ἀποτολμᾷ καὶ λέγει
 Εὔρεθην τῷ τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν,
 ἐμφανὲς ἐγενόμην τῷ τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσιν.
 21 πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ λέγει Ὁλην τὴν ἡμέραν ἐξεπέ-

ΤΑCΑ ΤΑC ΧΕΙΡΆC ΜΟΥ ΠΡΌC ΛΑΌΝ ΑΠΕΙΘΟΨΝΤΑ ΚΑΙ
ΑΝΤΙΛΈΓΟΝΤΑ. Λέγω οὖν, μὴ ἀπώσατο ὁ 1

ΘΕΌC ΤΌΝ ΛΑΌΝ ΑΨΤΟΨ; μὴ γένοιτο· καὶ γάρ ἐγὼ Ἰσρα-
ηλείτης εἰμί, ἐκ σπέρματος Ἀβραάμ, φυλῆς Βενιαμείν.
ΟΨΚ ΑΠΨΨΑΤΟ ὁ ΘΕΌC ΤΌΝ ΛΑΌΝ ΑΨΤΟΨ ὃν προέγνω. 2
ἢ οὐκ οἶδατε ἐν Ἡλείᾳ τί λέγει ἡ γραφή, ὡς ἐντυγχάνει
τῷ θεῷ κατὰ τοῦ Ἰσραήλ; ΚΨΡΙΕ, ΤΟΨC ΠΡΟΦΗΤΑC COΨ 3
ΑΠΈΚΤΕΙΝΑΝ, ΤΑ ΘΨCΙΑCΤΗΡΙΑ COΨ ΚΑΤΈCΚΑΨΑΝ,
ΚΑΓΨ ὕπελείφθην ΜΟΝΟC, ΚΑΙ ΖΗΤΟΨCΙΝ ΤΗΝ
ΨΨΧΗΝ ΜΟΥ. ἀλλὰ τί λέγει αὐτῷ ὁ χρηματισμός; ΚΑ- 4
ΤΕΛΙΠΟΝ ἑμαυτῷ ἑπτακισχιλίους ἄνδραC, ΟΨΤΙΝΕC
ΟΨΚ ἔκαμψαν ΓΟΝΨ Τῇ Βάαλ. οὕτωC οὖν καὶ ἐν τῷ 5
νῦν καιρῷ λίμμα κατ' ἐκλογὴν χάριτοC γέγονεν· εἰ δὲ χά- 6
ριτι, οὐκέτι ἐξ ἔργων, ἐπεὶ ἡ χάριC οὐκέτι γίνεται χάριC.
τί οὖν; ὁ ἐπιζητεῖ Ἰσραήλ, τοῦτο οὐκ ἐπέτυχεν, ἡ δὲ 7
ἐκλογὴ ἐπέτυχεν· οἱ δὲ λοιποὶ ἐπωρώθησαν, καθάπερ γέγρα- 8
πται ἘΔΨΚΕΝ ΑΨΤΟΨC ὁ ΘΕΌC ΠΝΕΨΜΑ ΚΑΤΑΝΨΞΕΨC,
ὀφθαλμοΨC ΤΟΨ ΜΗ ΒΛΈΠΕΙΝ ΚΑΙ ὦτα τοῦ ΜΗ ΑΚΟΨ-
ΕΙΝ, ἕωC ΤῆC CῆΜΕΡΟΝ ἡΜΈΡΑC. καὶ Δανειδ λέγει 9

ΓΕΝΗΘῆΤΨ ἡ τράπεζα αὐτῶν εἰC παρίδα καὶ εἰC
θῆραν

ΚΑΙ ΕἰC CΚΑΝΔΑΛΟΝ ΚΑΙ ΕἰC ΑΝΤΑΠΨΔΟΜΑ ΑΨΤΟΨC,
CΚΟΤΙCΘῆΤΨΑΝ Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ΤΟΨ ΜΗ 10
ΒΛΈΠΕΙΝ,

ΚΑΙ ΤΌΝ ΝΨΤΟΝ ΑΨΤῶΝ ΔΙΑ ΠΑΝΤΌC CΨΝΚΑΜΨΟΝ.
Λέγω οὖν, μὴ ἔπταισαν ἵνα πέσωσιν; μὴ γένοιτο· ἀλλὰ 11
τῷ αὐτῶν παραπτῶματι ἡ σωτηρία τοῖC ἔθνεCιν, εἰC Τὸ
ΠΑΡΑΖΗΛΨCΑΙ ΑὐτοΨC. εἰ δὲ τὸ παράπτωμα αὐτῶν πλου- 12
τοC ΚόCμου καὶ τὸ ἥττημα αὐτῶν πλοῦτοC ἔθνῶν, πόCΨ
μᾶλλον τὸ πλήρωμα αὐτῶν.

Ὑμῖν δὲ λέγω τοῖC ἔθνεCιν. ἐφ' ὅCον μεν οὖν εἰμὶ ἐγὼ 13
ἐθνῶν ἀπόCτολοC, τὴν διακονίαν μου δοξάζω, εἴ πωC παρα- 14
ζηλώCω μου τὴν σάρκα καὶ σώCω τινὰC ἐξ αὐτῶν. εἰ γάρ 15
ἡ ἀποβολὴ αὐτῶν καταλλαγὴ ΚόCμου, τίC ἡ πρὸCλημψιC εἰ

16 μὴ ζωὴ ἐκ νεκρῶν· εἰ δὲ ἡ ἀπαρχὴ ἀγία, καὶ τὸ φύραμα·
 17 καὶ εἰ ἡ ῥίζα ἀγία, καὶ οἱ κλάδοι. Εἰ δέ τινες
 τῶν κλάδων ἐξεκλάσθησαν, σὺ δὲ ἀγριέλαιος ὢν ἐνεκεν-
 τρίσθης ἐν αὐτοῖς καὶ συνκοινωνὸς τῆς ῥίζης τῆς πίότητος
 18 τῆς ἐλαίας ἐγένου, μὴ κατακαυχῶ τῶν κλάδων· εἰ δὲ κατα-
 καυχᾶσαι, οὐ σὺ τὴν ῥίζαν βαστάξεις ἀλλὰ ἡ ῥίζα σέ.
 19 ἐρεῖς οὖν Ἐξεκλάσθησαν κλάδοι ἵνα ἐγὼ ἐνκεντρισθῶ.
 20 καλῶς· τῇ ἀπιστίᾳ ἐξεκλάσθησαν, σὺ δὲ τῇ πίστει ἔστη-
 21 κας. μὴ ὑψηλὰ φρόνει, ἀλλὰ φοβοῦ· εἰ γὰρ ὁ θεὸς τῶν
 κατὰ φύσιν κλάδων οὐκ ἐφείσατο, οὐδὲ σοῦ φείσεται.
 22 Ἴδε οὖν χρηστότητα καὶ ἀποτομίαν θεοῦ· ἐπὶ μὲν τοὺς
 πεσόντας ἀποτομία, ἐπὶ δὲ σέ χρηστότης θεοῦ, ἐὰν ἐπι-
 23 μένης τῇ χρηστότητι, ἐπεὶ καὶ σὺ ἐκκοπήσῃ. κἀκεῖνοι
 δέ, ἐὰν μὴ ἐπιμένωσι τῇ ἀπιστίᾳ, ἐνκεντρισθήσονται· δυνα-
 24 τὸς γὰρ ἔστιν ὁ θεὸς πάλιν ἐνκεντρίσαι αὐτούς. εἰ γὰρ σὺ
 ἐκ τῆς κατὰ φύσιν ἐξεκόπης ἀγριελαιίου καὶ παρὰ φύσιν
 ἐνκεντρίσθης εἰς καλλιέλαιον, πόσῳ μᾶλλον οὗτοι οἱ κατὰ
 25 φύσιν ἐνκεντρισθήσονται τῇ ἰδίᾳ ἐλαίᾳ. Οὐ
 γὰρ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, τὸ μυστήριον τοῦτο, ἵνα
 μὴ ᾔτε ἔν' ἑαυτοῖς φρόνιμοι, ὅτι πώρως ἀπὸ μέρους τῷ
 Ἰσραὴλ γέγονεν ἄχρι οὗ τὸ πλήρωμα τῶν ἐθνῶν εἰσέλθῃ,
 26 καὶ οὕτως πᾶς Ἰσραὴλ σωθήσεται· καθὼς γέγραπται

Ἡξει ἐκ Σιῶν ὁ ῥγόμενος,
 ἀποστρέψει ἀσεβείας ἀπὸ Ἰακώβ.

27 καὶ αὗτη αὐτοῖς ἡ παρ' ἐμοῦ διδομένη,
 ὅταν ἀφέλωμαι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.
 28 κατὰ μὲν τὸ εὐαγγέλιον ἐχθροὶ δι' ὑμᾶς, κατὰ δὲ τὴν ἐκλο-
 29 γὴν ἀγαπητοὶ διὰ τοὺς πατέρας· ζᾶμεταμέλητα γὰρ τὰ
 30 χαρίσματα καὶ ἡ κλήσις τοῦ θεοῦ. ὥσπερ γὰρ ὑμεῖς ποτὲ
 ἠπειθήσατε τῷ θεῷ, ἡνὺν δὲ ἠλεήθητε τῇ τούτων ἀπειθίᾳ.
 31 οὕτως καὶ οὗτοι νῦν ἠπείθησαν τῷ ὑμετέρῳ ἐλέει ἵνα καὶ
 32 αὐτοὶ νῦν ἐλεθῶσιν· συνέκλεισεν γὰρ ὁ θεὸς τοὺς πάντας
 33 εἰς ἀπειθίαν ἵνα τοὺς πάντας ἐλεήσῃ. Ὡ βαθεὺς πλούτου

καὶ σοφίας καὶ γνώσεως θεοῦ· ὥς ἀνεξεραύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ.

Τίς γὰρ ἔγνω νοῦν Κυρίου; ἢ τίς σύμβουλος αὐτοῦ 34
ἐγένετο;

Ἡ τίς προέδωκεν αὐτῷ, καὶ ἀνταποδοθήσεται αὐτῷ; 35
ὅτι ἐξ αὐτοῦ καὶ δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν τὰ πάντα· αὐτῷ 36
ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ 1
θεοῦ παραστήσαι τὰ σώματα ὑμῶν θυσίαν ζῶσαν ἁγίαν
τῷ θεῷ εὐάρεστον, τὴν λογικὴν λατρείαν ὑμῶν· καὶ μὴ 2
συνσχηματίζεσθε τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ μεταμορφοῦσθε τῇ
ἀνακαίνωσει τοῦ νοός, εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τί τὸ θέ-
λημα τοῦ θεοῦ, τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον καὶ τέλειον.

Λέγω γὰρ διὰ τῆς χάριτος τῆς δοθείσης μοι παντὶ τῷ 3
ὄντι ἐν ὑμῖν μὴ ὑπερφρονεῖν παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν, ἀλλὰ
φρονεῖν εἰς τὸ σωφρονεῖν, ἐκάστῳ ὡς ὁ θεὸς ἐμέρισεν μέ-
τρον πίστεως. καθάπερ γὰρ ἐνὶ σώματι «πολλὰ μέλη» 4
ἔχομεν, τὰ δὲ μέλη πάντα οὐ τὴν αὐτὴν ἔχει πρᾶξιν, οὕτως 5
οἱ πολλοὶ ἐν σώμα ἔσμεν ἐν Χριστῷ, τὸ δὲ καθ' εἷς ἀλλή-
λων μέλη. Ἔχοντες δε χάρισματα κατὰ τὴν χάριν τὴν 6
δοθεῖσαν ἡμῖν διάφορα, εἴτε προφητείαν κατὰ τὴν ἀνα-
λογίαν τῆς πίστεως, εἴτε διακονίαν ἐν τῇ διακονίᾳ, εἴτε ὁ 7
διδάσκων ἐν τῇ διδασκαλίᾳ, εἴτε ὁ παρακαλῶν ἐν τῇ παρα- 8
κλήσει, ὁ μεταδιδούς ἐν ἀπλότητι, ὁ προϋστάμενος ἐν
σπουδῇ, ὁ ἑλεῶν ἐν ἰλαρότητι· ἡ ἀγάπη ἀνυπόκριτος. 9
ἀποστιγνύοντες τὸ πονηρόν, κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ· τῇ 10
φιλαδελφίᾳ εἰς ἀλλήλους φιλόστοργοι, τῇ τιμῇ ἀλλήλους
προηγούμενοι, τῇ σπουδῇ μὴ ὀκνηροί, τῷ πνεύματι ζέοντες, 11
τῷ κυρίῳ δουλεύοντες, τῇ ἐλπίδι χαίροντες, τῇ θλίψει ὑπο- 12
μένοντες, τῇ προσευχῇ προσκαρτεροῦντες, ταῖς χρείαις τῶν 13
ἀγίων κοινωνοῦντες, τὴν φιλοξενίαν διώκοντες. εὐλογεῖτε 14
τοὺς διώκοντας, εὐλογεῖτε καὶ μὴ καταρᾶσθε· χαίρειν μετὰ 15

16 χαιρόντων, [†] κλαίειν μετὰ κλαιόντων. τὸ αὐτὸ εἰς ἀλλή-
 λους φρονούντες, μὴ τὰ ὑψηλὰ φρονούντες ἀλλὰ τοῖς τα-
 πεινοῖς συναπαγόμενοι. μὴ γίνεσθε φρόνιμοι παρ' ἐαγ-
 17 τοῖς. μηδενὶ κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἀποδιδόντες· προνοοῦ-
 18 μένοι καλὰ ἐνώπιον πάντων ἀνθρώπων· εἰ δυνατόν,
 19 τὸ ἐξ ὑμῶν μετὰ πάντων ἀνθρώπων εἰρηνεύοντες· μὴ ἑαυτοὺς
 ἐκδικοῦντες, ἀγαπητοί, ἀλλὰ δότε τόπον τῇ ὀργῇ, γέγραπται
 γάρ Ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει Κύριος.
 20 ἀλλὰ ἐὰν πεινᾷ ὁ ἐχθρὸς σοῦ, ψώμιζε αὐτόν· ἐὰν
 διψᾷ, πότιζε αὐτόν· τοῦτο γὰρ ποιῶν ἄνθρακας πύρρος
 21 σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. μὴ νικῶ ὑπὸ τοῦ
 1 κακοῦ, ἀλλὰ νίκα ἐν τῷ ἀγαθῷ τὸ κακόν. Πᾶσα
 ψυχὴ ἐξουσίαις ὑπερεχούσαις ὑποτασσέσθω, οὐ γὰρ ἔστιν
 ἐξουσία εἰ μὴ ὑπὸ θεοῦ, αἱ δὲ οὖσαι ὑπὸ θεοῦ τεταγμέναι
 2 εἰσὶν· ὥστε ὁ ἀντιτασσόμενος τῇ ἐξουσίᾳ τῇ τοῦ θεοῦ
 διαταγῇ ἀνθέστηκεν, οἱ δὲ ἀνθεστηκότες ἑαυτοῖς κρίμα
 3 λήμψονται. οἱ γὰρ ἄρχοντες οὐκ εἰσὶν φόβος τῷ ἁγαθῷ
 ἔργῳ ἀλλὰ τῷ κακῷ. θέλεις δὲ μὴ φοβέσθαι τὴν ἐξου-
 4 σίαν; τὸ ἀγαθὸν ποιεῖ, καὶ ἔξεις ἔπαινον ἐξ αὐτῆς· θεοῦ
 γὰρ διάκονός ἐστιν σοὶ εἰς τὸ ἀγαθόν. ἐὰν δὲ τὸ κακὸν
 ποιῇς, φοβοῦ· οὐ γὰρ εἰκῇ τὴν μάχαιραν φορεῖ· θεοῦ
 γὰρ διάκονός ἐστιν, ἔκδικος εἰς ὀργὴν τῷ τὸ κακὸν πράσ-
 5 σοντι. διὸ ἀνάγκη ὑποτάσσεσθαι, οὐ μόνον διὰ τὴν
 6 ὀργὴν ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συνείδησιν, διὰ τοῦτο γὰρ κατὰ
 φόρους τελεῖτε, λειτουργοὶ γὰρ θεοῦ εἰσὶν εἰς αὐτὸ τοῦτο
 7 προσκαρτεροῦντες. ἀπόδοτε πᾶσι τὰς ὀφειλάς, τῷ τὸν
 φόρον τὸν φόρον, τῷ τὸ τέλος τὸ τέλος, τῷ τὸν φόβον
 8 τὸν φόβον, τῷ τὴν τιμὴν τὴν τιμὴν. Μηδενὶ
 μηδὲν ὀφείλετε, εἰ μὴ τὸ ἀλλήλους ἀγαπᾶν· ὁ γὰρ ἀγαπῶν
 9 τὸν ἕτερον νόμον πεπλήρωκεν. τὸ γὰρ Οὐ μοιχεύσεις,
 Οὐ φονεύσεις, Οὐ κλέψεις, Οὐκ ἐπιθυμήσεις, καὶ
 εἴ τις ἐτέρα ἐντολή, ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ ἀνακεφαλαιοῦται,
 [ἐν τῷ] Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.

ἡ ἀγάπη τῷ πλησίον κακὸν οὐκ ἐργάζεται· πλήρωμα οὖν 10 νόμου ἡ ἀγάπη.

Καὶ τοῦτο εἰδότες τὸν καιρὸν, 11 ὅτι ὦρα ἤδη ἡμᾶς ἐξ ὕπνου ἐγερθῆναι, νῦν γὰρ ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν. ἡ νῦν προέ- 12 κοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν. ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους, ἐνδυσώμεθα [δὲ] τὰ ὅπλα τοῦ φωτός. ὥς ἐν 13 ἡμέρα εὐσχημόνως περιπατήσωμεν, μὴ κώμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ. ἀλλὰ 14 ἐνδύσασθε τὸν κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιῆσθε εἰς ἐπιθυμίας.

Τὸν δὲ ἀσθενούντα τῇ πίστει προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς 1 διακρίσεις διαλογισμῶν. ὃς μὲν πιστεύει φαγεῖν πάντα, ὁ 2 δὲ ἀσθενῶν λάχανα ἐσθίει. ὁ ἐσθίων τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ 3 ἐξουθενεῖτω, ὁ δὲ μὴ ἐσθίων τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω, ὁ θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο. σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλό- 4 τριον οἰκέτην; τῷ ἰδίῳ κυρίῳ στήκει ἢ πίπτει· σταθίησεται δέ, δυνατεῖ γὰρ ὁ κύριος στήσαι αὐτόν. ὃς μὲν [γὰρ] κρίνει 5 ἡμέραν παρ' ἡμέραν, ὃς δὲ κρίνει πᾶσαν ἡμέραν· ἕκαστος ἐν τῷ ἰδίῳ νοῦ πληροφορεῖσθω. ὁ φρονῶν τὴν ἡμέραν 6 κυρίῳ φρονεῖ. καὶ ὁ ἐσθίων κυρίῳ ἐσθίει, εὐχαριστεῖ γὰρ τῷ θεῷ· καὶ ὁ μὴ ἐσθίων κυρίῳ οὐκ ἐσθίει, καὶ εὐχαριστεῖ τῷ θεῷ. Οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ἑαυτῷ ζῇ, καὶ οὐδεὶς ἑαυτῷ 7 ἀποθνήσκει· ἐάν τε γὰρ ζῶμεν, τῷ κυρίῳ ζῶμεν, ἐάν τε 8 ἀποθνήσκωμεν, τῷ κυρίῳ ἀποθνήσκομεν. ἐάν τε οὖν ζῶμεν ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, τοῦ κυρίου ἐσμέν. εἰς τοῦτο γὰρ 9 Χριστὸς ἀπέθανεν καὶ ἔζησεν ἵνα καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων κυριεύσῃ. Σὺ δὲ τί κρίνεις τὸν ἀδελφόν σου; ἢ καὶ σὺ τί 10 ἐξουθενεῖς τὸν ἀδελφόν σου; πάντες γὰρ παραστησόμεθα τῷ βήματι τοῦ θεοῦ· γέγραπται γάρ 11

Ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος, ὅτι ἐμοὶ κάμψει πᾶν γόνυ, καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσεται τῷ θεῷ.

Ἄρα [οὖν] ἕκαστος ἡμῶν περὶ ἑαυτοῦ λόγον δώσει [τῷ 12 θεῷ].

Μηκέτι οὖν ἀλλήλους κρίνωμεν· ἀλλὰ 13

τοῦτο κρίνατε μᾶλλον, τὸ μὴ τιθέναι ᾠ πρόσκομμα τῷ
 14 ἀδελφῷ ἢ ᾠ σκάνδαλον. οἶδα καὶ πέπεισμαι ἐν κυρίῳ
 ᾠ Ἰησοῦ ὅτι οὐδὲν κοινὸν δι' ἑαυτοῦ· εἰ μὴ τῷ λογιζομένῳ
 15 τι κοινὸν εἶναι, ἐκείνῳ κοινόν. εἰ γὰρ διὰ βρώμα ὁ ἀδελφός
 σου λυπεῖται, οὐκέτι κατὰ ἀγάπην περιπατεῖς. μὴ τῷ βρώ-
 16 ματί σου ἐκείνῳ ἀπόλλυε ὑπὲρ οὗ Χριστὸς ἀπέθανεν. μὴ
 17 βλασφημείσθω οὖν ὑμῶν τὸ ἀγαθόν. οὐ γάρ ἐστιν ἡ
 βασιλεία τοῦ θεοῦ βρώσιν καὶ πόσιν, ἀλλὰ δικαιοσύνη καὶ
 18 εἰρήνη καὶ χαρὰ ἐν πνεύματι ἁγίῳ· ὁ γὰρ ἐν τούτῳ δουλεύων
 τῷ χριστῷ εὐάρεστος τῷ θεῷ καὶ δόκιμος τοῖς ἀνθρώποις.
 19 ἄρα οὖν τὰ τῆς εἰρήνης ᾠ διώκωμεν ᾠ καὶ τὰ τῆς οἰκοδομῆς
 20 τῆς εἰς ἀλλήλους· μὴ ἕνεκεν βρώματος κατάλυε τὸ ἔργον
 τοῦ θεοῦ. πάντα μὲν καθαρὰ, ἀλλὰ κακὸν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ
 21 διὰ προσκόμματος ἐσθίουσι. καλὸν τὸ μὴ φαγεῖν κρέα μηδὲ
 22 πεῖν οἶνον μηδὲ ἐν ᾧ ὁ ἀδελφός σου προσκόπτει· σὺ πίστιν
 ἣν ἔχεις κατὰ σεαυτὸν ἔχε ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. μακάριος
 23 ὁ μὴ κρίνων ἑαυτὸν ἐν ᾧ δοκιμάζει· ὁ δὲ διακρινόμενος ἔαν
 φάγῃ κατακέκριται, ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως· πᾶν δὲ ὁ οὐκ ἐκ
 1 πίστεως ἁμαρτία ἐστίν. Ὅφειλομεν δὲ ἡμεῖς οἱ
 δυνατοὶ τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν, καὶ μὴ
 2 ἑαυτοῖς ἀρέσκειν. ἕκαστος ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς
 3 τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομήν· καὶ γὰρ ὁ χριστὸς οὐχ ἑαυτῷ
 ἤρεσεν· ἀλλὰ καθὼς γέγραπται Οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνει-
 4 διζόντων σὲ ἐπέπεσαν ἐπ' ἐμέ. ὅσα γὰρ προεγράφη,
 [πάντα] εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν ἐγράφη, ἵνα διὰ τῆς
 ὑπομονῆς καὶ διὰ τῆς παρακλήσεως τῶν γραφῶν τὴν ἐλπίδα
 5 ἔχωμεν. ὁ δὲ θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως
 δώῃ ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις κατὰ ᾠ Χριστὸν
 6 Ἰησοῦν, ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἐνὶ στόματι δοξάζητε τὸν θεόν
 καὶ πατέρα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
 7 Διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ χριστὸς
 8 προσελάβετο ᾠ ἡμᾶς, εἰς δόξαν τοῦ θεοῦ. λέγω γὰρ Χρι-
 στὸν διάκονον ᾠ γεγενῆσθαι ᾠ περιτομῆς ὑπὲρ ἀληθείας θεοῦ,

εἰς τὸ βεβαιῶσαι τὰς ἐπαγγελίας τῶν πατέρων, τὰ δὲ 9
 ἔθνη ὑπὲρ ἐλέους δοξάσαι τὸν θεόν· καθὼς γέγραπται Διὰ
 τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι ἔθνεσι, καὶ τῷ
 ὀνοματί σου ψαλῶ. καὶ πάλιν λέγει Εὐφράνητε, 10
 ἔθνη, μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. καὶ πάλιν 11

Αἰνεῖτε, πάντα τὰ ἔθνη, τὸν κύριον,
 καὶ ἐπαινεσάτωσαν αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

καὶ πάλιν Ἡσαίας λέγει

12

Ἔσται ἡ ρίζα τοῦ Ἰεσσαί,

καὶ ὁ ἀνιστάμενος ἄρχειν ἐθνῶν·

ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἐλπίουσιν.

ὁ δὲ θεὸς τῆς ἐλπίδος πληρῶσαι ὑμᾶς πάσης χαρᾶς καὶ 13
 εἰρήνης ἐν τῷ πιστεῦναι, εἰς τὸ περισσεῦναι ὑμᾶς ἐν τῇ
 ἐλπίδι ἐν δυνάμει πνεύματος ἁγίου.

Πέπεισμαι δέ, ἀδελφοί μου, καὶ αὐτὸς ἐγὼ περὶ ὑμῶν, 14
 ὅτι καὶ αὐτοὶ μεστοὶ ἐστε ἀγαθωσύνης, πεπληρωμένοι
 πάσης τῆς γνώσεως, δυνάμενοι καὶ ἀλλήλους ρουθετεῖν.
 τολμηροτέρως δὲ ἔγραψα ὑμῖν ἀπὸ μέρους, ὥς ἐπαναμι- 15
 μνήσκων ὑμᾶς, διὰ τὴν χάριν τὴν δοθείσάν μοι ἀπὸ τοῦ
 θεοῦ εἰς τὸ εἶναί με λειτουργὸν Χριστοῦ Ἰησοῦ εἰς τὰ 16
 ἔθνη, ἱεουργοῦντα τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ, ἵνα γένηται ἡ
 προσφορὰ τῶν ἐθνῶν εὐπρόσδεκτος, ἡγιασμένη ἐν πνεύ-
 ματι ἁγίῳ. ἔχω οὖν [τὴν] καύχησιν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τὰ 17
 πρὸς τὸν θεόν· οὐ γὰρ [τολμήσω] τι λαλεῖν ὧν οὐ κατειρ- 18
 γάσατο Χριστὸς δι' ἐμοῦ εἰς ὑπακοὴν ἐθνῶν, λόγῳ καὶ
 ἔργῳ, ἐν δυνάμει σημείων καὶ τεράτων, ἐν δυνάμει πνεύματος 19
 [ἁγίου]· ὥστε με ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ καὶ κύκλῳ μέχρι τοῦ
 Ἰλλυρικοῦ πεπληρωκέναι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ χριστοῦ, οὕτως 20
 δὲ φιλοτιμούμενον εὐαγγελίζεσθαι οὐχ ὅπου ὠνομάσθη
 Χριστός, ἵνα μὴ ἐπ' ἀλλότριον θεμέλιον οἰκοδομῶ, ἀλλὰ 21
 καθὼς γέγραπται

Ὅψονται οἱς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ,

καὶ οἱ οὐκ ἀκηκόασι σὺνήκοις.

22 Διὸ καὶ ἐνεκοπτόμην τὰ πολλὰ τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς·
 23 νυνὶ δὲ μηκέτι τόπον ἔχων ἐν τοῖς κλίμασι τούτοις, ἐπιπό-
 24 θειαν δὲ ἔχων τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς ἀπὸ ἱκανῶν ἐτῶν, ὥς
 ἂν πορεύωμαι εἰς τὴν Σπανίαν, ἐλπίζω γὰρ διαπορευόμενος
 θεάσασθαι ὑμᾶς καὶ ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι ἐκεῖ ἐὰν ὑμῶν
 25 πρῶτον ἀπὸ μέρους ἐμπλησθῶ,— νυνὶ δὲ πορεύομαι εἰς
 26 Ἱερουσαλὴμ διακονῶν τοῖς ἁγίοις ἡὐδόκησαν γὰρ Μακε-
 δονία καὶ Ἀχαΐα κοινωनीαν τινὰ ποιήσασθαι εἰς τοὺς πτω-
 27 χοὺς τῶν ἁγίων τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ. ἡὐδόκησαν γάρ, καὶ
 ὀφειλέται εἰσὶν αὐτῶν· εἰ γὰρ τοῖς πνευματικοῖς αὐτῶν
 ἐκοινωνήσαν τὰ ἔθνη, ὀφείλουσιν καὶ ἐν τοῖς σαρκικοῖς
 28 λειτουργῆσαι αὐτοῖς. τοῦτο οὖν ἐπιτελέσας, καὶ σφραγι-
 σάμενος αὐτοῖς τὸν καρπὸν τοῦτον, ἀπελεύσομαι δι' ὑμῶν
 29 εἰς Σπανίαν· οἶδα δὲ ὅτι ἐρχόμενος πρὸς ὑμᾶς ἐν πληρώ-
 30 ματι εὐλογίας Χριστοῦ ἐλεύσομαι.

Παρακαλῶ
 δὲ ὑμᾶς [, ἀδελφοί,] διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
 καὶ διὰ τῆς ἀγάπης τοῦ πνεύματος συναγωνίσασθαι μοι ἐν
 31 ταῖς προσευχαῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν θεόν, ἵνα ῥυσθῶ ἀπὸ
 τῶν ἀπειθουσῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ ἡ διακονία μου ἢ εἰς
 32 Ἱερουσαλὴμ εὐπρόσδεκτος τοῖς ἁγίοις γένηται, ἵνα ἐν χαρᾷ
 ἔλθων πρὸς ὑμᾶς διὰ θελήματος ἑοῦ¹ συναναπαύσωμαι
 33 ὑμῖν. ὁ δὲ θεὸς τῆς εἰρήνης μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν.

1 Συνίστημι δὲ ὑμῖν Φοίβην τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν, οὕσαν
 2 [καὶ] διάκονον τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Κενχρεαῖς, ἵνα ἑπροσ-
 δέξησθε αὐτὴν² ἐν κυρίῳ ἀξίως τῶν ἁγίων, καὶ παραστήτε
 αὐτῇ ἐν ᾧ ἂν ὑμῶν χρήζη πράγματι, καὶ γὰρ αὐτὴ προ-
 στάτις πολλῶν ἐγενήθη καὶ ἐμοῦ αὐτοῦ.

3 Ἀσπάσασθε Πρίσκαν καὶ Ἀκύλαν τοὺς συνεργοὺς μου
 4 ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, οἵτινες ὑπὲρ τῆς ψυχῆς μου τὸν ἑαυτῶν
 τράχηλον ὑπέθηκαν, οἷς οὐκ ἐγὼ μόνος εὐχαριστῶ ἀλλὰ καὶ
 5 πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι τῶν ἐθνῶν, καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτῶν
 ἐκκλησίαν. ἀσπάσασθε Ἐπαίνετον τὸν ἀγαπητόν μου, ὅς
 6 ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς Ἀσίας εἰς Χριστόν. ἀσπάσασθε Μαρίαν,

32 ἔλθω προς.....θεοῦ καὶ | †...†

2 αὐτὴν προσδέξεσθε

ἤτις πολλά ἐκοπίασεν εἰς ὑμᾶς. ἀσπάσασθε Ἀνδρόνικον 7
καὶ Ἰουνίαν τοὺς συγγενεῖς μου καὶ συναιχμαλώτους μου,
οἵτινες εἰσιν ἐπίσημοι ἐν τοῖς ἀποστόλοις, οἱ καὶ πρὸ ἐμοῦ
γέγοναν ἐν Χριστῷ. ἀσπάσασθε Ἀμπλιᾶτον τὸν ἀγα- 8
πητόν μου ἐν κυρίῳ. ἀσπάσασθε Οὐρβανὸν τὸν συνεργόν 9
ἡμῶν ἐν Χριστῷ καὶ Στάχυν τὸν ἀγαπητόν μου. ἀσπά- 10
σασθε Ἀπελλὴν τὸν δόκιμον ἐν Χριστῷ. ἀσπάσασθε
τοὺς ἐκ τῶν Ἀριστοβούλου. ἀσπάσασθε Ἡρῳδίωνα τὸν 11
συγγενῇ μου. ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ τῶν Ναρκίσσου τοὺς
ὄντας ἐν κυρίῳ. ἀσπάσασθε Τρύφαιναν καὶ Τρυφῶσαν τὰς 12
κοπιώσας ἐν κυρίῳ. ἀσπάσασθε Περσίδα τὴν ἀγαπητήν,
ἣτις πολλά ἐκοπίασεν ἐν κυρίῳ. ἀσπάσασθε Ῥοῦφον τὸν 13
ἐκλεκτὸν ἐν κυρίῳ καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἐμοῦ. ἀσπά- 14
σασθε Ἀσύνκριτον, Φλέγοντα, Ἑρμῆν, Πατρόβαν, Ἑρμᾶν,
καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς ἀδελφούς. ἀσπάσασθε Φιλόλογον 15
καὶ Ἰουλίαν, Νηρέα καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ, καὶ Ὀλυμπᾶν,
καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς πάντας ἁγίους. Ἀσπάσασθε ἀλλή- 16
λους ἐν φιλήματι ἁγίῳ. Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἐκκλησίαι
πᾶσαι τοῦ χριστοῦ.

Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, σκοπεῖν τοὺς τὰς διχο- 17
στασίας καὶ τὰ σκάνδαλα παρὰ τὴν διδαχὴν ἣν ὑμεῖς ἐμά-
θετε ποιοῦντας, καὶ ἐκκλίνετε ἀπ' αὐτῶν· οἱ γὰρ τοιοῦτοι 18
τῷ κυρίῳ ἡμῶν Χριστῷ οὐ δουλεύουσιν ἀλλὰ τῇ ἐαυτῶν
κοιλίᾳ, καὶ διὰ τῆς χρηστολογίας καὶ εὐλογίας ἐξαπατῶσι
τὰς καρδίας τῶν ἀκάκων. ἡ γὰρ ὑμῶν ὑπακοὴ εἰς πάντας 19
ἀφίκετο· ἐφ' ὑμῖν οὖν χαίρω, θέλω δὲ ὑμᾶς σοφοὺς [μέν]
εἶναι εἰς τὸ ἀγαθόν, ἀκεραίους δὲ εἰς τὸ κακόν. ὁ δὲ θεὸς 20
τῆς εἰρήνης συντρίψει τὸν Σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας ὑμῶν
ἐν τάχει.

Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ ^Τ μεθ' ὑμῶν.

Ἀσπάζεταιται ὑμᾶς Τιμόθεος ὁ συνεργός [μου], καὶ 21
Λούκιος καὶ Ἰάσων καὶ Σωσίπατρος οἱ συγγενεῖς μου.
ἀσπάζομαι ὑμᾶς ἐγὼ Τέρτιος ὁ γράψας τὴν ἐπιστολὴν ἐν 22

23 κυρίῳ. ἀσπάζεταιται ὑμᾶς Γαῖος ὁ ξένος μου καὶ ὅλης τῆς ἐκκλησίας. ἀσπάζεταιται ὑμᾶς Ἑραστος ὁ οἰκονόμος τῆς πόλεως καὶ Κούαρτος ὁ ἀδελφός.

25 Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑμᾶς στηρίξαι κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου καὶ τὸ κήρυγμα Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ ἀποκάλυψιν μυστη-
 26 ρίου χρόνοις αἰωνίοις σεσιγημένου φανερωθέντος δὲ νῦν διὰ τε γραφῶν προφητικῶν κατ' ἐπιταγὴν τοῦ αἰωνίου θεοῦ εἰς ὑπακοὴν πίστεως εἰς πάντα τὰ ἔθνη γνωρισθέντος,
 27 μόνῳ σοφῷ θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ [ῥ] ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α

ΠΑΥΛΟΣ κλητὸς ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ¹ διὰ τὸ
θελήματος θεοῦ καὶ Σωσθένης ὁ ἀδελφὸς τῇ ἐκκλησίᾳ²
τοῦ θεοῦ τῇ οὔσῃ ἐν Κορίνθῳ, ἡγιασμένοις ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ, κλητοῖς ἁγίοις, σὺν πᾶσιν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ
ὄνομα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν παντὶ τόπῳ
αὐτῶν καὶ ἡμῶν· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς³
ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εὐχαριστῶ τῷ θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν ἐπὶ τῇ χάριτι⁴
τοῦ θεοῦ τῇ δοθείσῃ ὑμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὅτι ἐν παντὶ⁵
ἐπλουτίσθητε ἐν αὐτῷ, ἐν παντὶ λόγῳ καὶ πάσῃ γνώσει,
καθὼς τὸ μαρτύριον τοῦ χριστοῦ ἐβεβαιώθη ἐν ὑμῖν,⁶
ὥστε ὑμᾶς μὴ ὑστερεῖσθαι ἐν μηδενὶ χαρίσματι, ἀπεκδε-⁷
χομένους τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·
ὅς καὶ βεβαιώσει ὑμᾶς ἕως τέλους ἀνεγκλήτους ἐν τῇ ἡμέρᾳ⁸
τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ [Χριστοῦ]. πιστὸς ὁ θεὸς δι' οὗ⁹
ἐκλήθητε εἰς κοινωνίαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ
κυρίου ἡμῶν.

Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ¹⁰
κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες,
καὶ μὴ ᾗ ἐν ὑμῖν σχίσματα, ᾗτε δὲ κατηρτισμένοι ἐν τῷ
αὐτῷ νοῦ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ. ἐδηλώθη γάρ μοι περὶ¹¹
ὑμῶν, ἀδελφοί μου, ὑπὸ τῶν Χλόης ὅτι ἔριδες ἐν ὑμῖν εἰσίν.
λέγω δὲ τοῦτο ὅτι ἕκαστος ὑμῶν λέγει Ἐγὼ μὲν εἰμι¹²
Παύλου, Ἐγὼ δὲ Ἀπολλώ, Ἐγὼ δὲ Κηφᾶ, Ἐγὼ δὲ
Χριστοῦ. μεμέρισται ὁ ἁριστός.¹ μὴ Παῦλος ἐσταυρώθη¹³

14 ἵπέρ' ὑμῶν, ἣ εἰς τὸ ὄνομα Παύλου ἐβαπτίσθητε· εὐχα-
ριστῶ ὅτι οὐδένα ὑμῶν ἐβάπτισα εἰ μὴ Κρίσπον καὶ
15 Γαῖον, ἵνα μὴ τις εἴπῃ ὅτι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐβαπτίσθητε·
16 ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν Στεφανᾶ οἶκον· λοιπὸν οὐκ οἶδα εἴ
17 τινα ἄλλον ἐβάπτισα. οὐ γὰρ ἀπέστειλén με Χριστὸς
βαπτίζειν ἀλλὰ εὐαγγελίζεσθαι, οὐκ ἐν σοφίᾳ λόγου, ἵνα
μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ χριστοῦ.

18 Ὁ λόγος γὰρ ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις
μωρία ἐστίν, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις θεοῦ ἐστίν.
19 γέγραπται γάρ

ἘΠΟΛΩ ΤΗΝ ΣΟΦΙΑΝ ΤΩΝ ΣΟΦΩΝ,
καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω.

20 ΠΟΥ ΣΟΦΟΣ; ΠΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ; ΠΟΥ ΣΥΝΖΗΤΗΤΗΣ
τοῦ αἰῶνος τούτου; Οὐχὶ ἐμώρανεν ὁ θεὸς τὴν σοφίαν
21 τοῦ κόσμου; ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ θεοῦ οὐκ ἔγνω
ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν θεόν, εὐδόκησεν ὁ θεὸς διὰ
22 τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι τοὺς πιστεύοντας. ἐπει-
δὴ καὶ Ἰουδαῖοι σημεῖα αἰτοῦσιν καὶ Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦ-
23 σιν· ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον, Ἰουδαίοις
24 μὲν σκάνδαλον ἔθνεσιν δὲ μωρίαν, αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς,
Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησιν, Χριστὸν θεοῦ δύναμιν καὶ θεοῦ
25 σοφίαν. ὅτι τὸ μωρὸν τοῦ θεοῦ σοφώτερον τῶν ἀνθρώ-
πων ἐστίν, καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ θεοῦ ἰσχυρότερον τῶν
26 ἀνθρώπων.

Βλέπετε γὰρ τὴν κλήσιν ὑμῶν,
ἀδελφοί, ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, οὐ πολλοὶ
27 δυνατοί, οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς· ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου
ἐξελέξατο ὁ θεός, ἵνα καταισχύνη τοὺς σοφούς, καὶ τὰ
ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ θεός, ἵνα καταισχύνη τὰ
28 ἰσχυρά, καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἐξουθενημένα
ἐξελέξατο ὁ θεός, [καὶ] τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταρ-
29 γήσῃ, ὅπως μὴ καυχῆσθαι πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ.
30 ἐξ αὐτοῦ δε ὑμεῖς ἐστέ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐγεννηθῇ σοφία
ἡμῖν ἀπὸ θεοῦ, δικαιοσύνη τε καὶ ἁγιασμὸς καὶ ἀπολύ-

τρωσις, ἵνα καθὼς γέγραπται Ὁ καυχώμενος ἐν Κυρίῳ 31
καυχάσθω.

Καὶ γὰρ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἦλθον οὐ καθ' ὑπερο- 1
χὴν λόγου ἢ σοφίας καταγγέλλων ὑμῖν τὸ «μυστήριον» τοῦ
θεοῦ, οὐ γὰρ ἔκρινά τι εἰδέναι ἐν ὑμῖν εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστὸν 2
καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον· καὶ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φόβῳ 3
καὶ ἐν τρόμῳ πολλῷ ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς, καὶ ὁ λόγος μου 4
καὶ τὸ κήρυγμά μου οὐκ ἐν πιθοῖς σοφίας λόγοις ἀλλ' ἐν
ἀποδείξει πνεύματος καὶ δυνάμεως, ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ ᾖ 5
ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων ἀλλ' ἐν δυνάμει θεοῦ. Σοφίαν 6

δὲ λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις, σοφίαν δὲ οὐ τοῦ αἰῶνος
τούτου οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου τῶν καταργου-
μένων· ἀλλὰ λαλοῦμεν θεοῦ σοφίαν ἐν μυστηρίῳ, τὴν 7
ἀποκεκρυμμένην, ἣν προώρισεν ὁ θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς
δόξαν ἡμῶν· ἣν οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου 8
ἔγνωκεν, εἰ γὰρ ἔγνωσαν, οὐκ ἂν τὸν κύριον τῆς δόξης
ἐσταύρωσαν· ἀλλὰ καθὼς γέγραπται 9

* Ἀ ὁφθαλμοὺς οὐκ εἶδεν καὶ οὐκ ἤκουσεν
καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη,

ὅσα ἠτοίμασεν ὁ θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.
ἡμῖν γὰρ ἠπεκάλυψεν ὁ θεὸς διὰ τοῦ πνεύματος, τὸ γὰρ 10
πνεῦμα πάντα ἐραυνᾷ, καὶ τὰ βάθη τοῦ θεοῦ. τίς γὰρ οἶδεν 11
ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀνθρώπου εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου
τὸ ἐν αὐτῷ; οὕτως καὶ τὰ τοῦ θεοῦ οὐδεὶς ἔγνωκεν εἰ μὴ
τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ. ἡμεῖς δὲ οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου 12
ἐλάβομεν ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ, ἵνα εἰδῶμεν τὰ
ὑπὸ τοῦ θεοῦ χαρισθέντα ἡμῖν· ἃ καὶ λαλοῦμεν οὐκ ἐν 13
διδακτικῇ ἀνθρωπίνῃ σοφίᾳ λόγοις, ἀλλ' ἐν διδακτοῖς
πνεύματος, «πνευματικοῖς» πνευματικὰ συγκρίνοντες. ψυ- 14
χικὸς δὲ ἄνθρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ θεοῦ,
μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστίν, καὶ οὐ δύναται γνῶναι, ὅτι πνευμα-
τικῶς ἀνακρίνεται· ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνακρίνει «μὲν» πάντα, 15
αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενὸς ἀνακρίνεται. τίς γὰρ ἔγνω νοῦν 16

Κυρίου, ὃς συνβιβάζει αὐτόν; ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ
 1 ἔχομεν.

Κἀγώ, ἀδελφοί, οὐκ ἠδυνήθην λαλῆσαι
 ὑμῖν ὡς πνευματικοῖς ἀλλ' ὡς σαρκίνοις, ὡς νηπίοις ἐν
 2 Χριστῷ. γάλα ὑμᾶς ἐπότισα, οὐ βρῶμα, οὐπω γὰρ ἐδύ-
 νασθε.

3 Ἀλλ' οὐδὲ [ἔτι] νῦν δύνασθε, ἔτι γὰρ σαρκικοί ἐστε.
 ὅπου γὰρ ἐν ὑμῖν ζῆλος καὶ ἔρις, οὐχὶ σαρκικοί ἐστε καὶ
 4 κατὰ ἄνθρωπον περιπατεῖτε; ὅταν γὰρ λέγη τις Ἐγὼ μὲν
 εἰμι Παύλου, ἕτερος δὲ Ἐγὼ Ἀπολλῶ, οὐκ ἄνθρωποι
 5 ἐστε; τί οὖν ἐστὶν Ἀπολλῶς; τί δὲ ἐστὶν Παῦλος; διά-
 κοινοὶ δι' ὧν ἐπιστεύσατε, καὶ ἐκάστῳ ὡς ὁ κύριος ἔδωκεν.

6 ἐγὼ ἐφύτευσα, Ἀπολλῶς ἐπότισεν, ἀλλὰ ὁ θεὸς ἡύξανε·
 7 ὥστε οὔτε ὁ φυτεύων ἐστὶν τι οὔτε ὁ ποτίζων, ἀλλ' ὁ
 8 αὐξάνων θεός. ὁ φυτεύων δὲ καὶ ὁ ποτίζων ἐν εἰσιν,

ἕκαστος δὲ τὸν ἴδιον μισθὸν λήμψεται κατὰ τὸν ἴδιον κόπον,
 9 θεοῦ γὰρ ἐσμεν συνεργοί· θεοῦ γεώργιον, θεοῦ οἰκοδομὴ
 10 ἐστε.

Κατὰ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ τὴν δοθεῖσαν
 μοι ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον ἔθηκα, ἄλλος δὲ ἐποικο-
 11 δομεῖ. ἕκαστος δὲ βλέπेटω πῶς ἐποικοδομεῖ· θεμέλιον
 γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὃς
 12 ἐστὶν Ἰησοῦς Χριστός· εἰ δὲ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θε-
 μέλιον ἡ χρυσίον,¹ ἄργύριον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον,
 13 καλάμην, ἐκάστου τὸ ἔργον φανερόν γενήσεται, ἡ γὰρ
 ἡμέρα δηλώσει· ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται, καὶ ἐκάστου τὸ
 14 ἔργον ὁποῖόν ἐστιν τὸ πῦρ αὐτὸ δοκιμάσει. εἴ τις τὸ
 15 ἔργον μενεῖ ὃ ἐποικοδόμησεν, μισθὸν λήμψεται· εἴ τις τὸ
 ἔργον κατακαήσεται, ζημιωθήσεται, αὐτὸς δὲ σωθήσεται,
 16 οὕτως δὲ ὡς διὰ πυρός.

Οὐκ οἴδατε ὅτι ναὸς
 17 θεοῦ ἐστὲ καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ ἐν ὑμῖν οἰκεῖ; εἴ τις
 τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ φθειρεῖ, φθερεῖ τοῦτον ὁ θεός· ὁ γὰρ
 ναὸς τοῦ θεοῦ ἁγίος ἐστίν, οἵτινές ἐστε ὑμεῖς.

18 Μηδεὶς ἐαυτὸν ἐξαπατάτω· εἴ τις δοκεῖ σοφὸς εἶναι ἐν
 ὑμῖν ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, μωρὸς γενέσθω, ἵνα γένηται σοφός,

ἡ γὰρ σοφία τοῦ κόσμου τούτου μωρία παρὰ τῷ θεῷ ἐστίν· 19
 γέγραπται γάρ· Ὁ δρασσόμενος τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ πα- 20
 νογργίᾳ αὐτῶν· καὶ πάλιν Κύριος γινώσκει τοὺς δια- 20
 λογισμοὺς τῶν σοφῶν ὅτι εἰσὶν μάταιοι. ὥστε μηδεὶς 21
 καυχάσθω ἐν ἀνθρώποις· πάντα γὰρ ὑμῶν ἐστίν, εἴτε Παῦ- 22
 λος εἴτε Ἀπολλῶς εἴτε Κηφᾶς εἴτε κόσμος εἴτε ζωὴ εἴτε
 θάνατος εἴτε ἐνεστώτα εἴτε μέλλοντα, πάντα ὑμῶν, ὑμεῖς 23
 δὲ Χριστοῦ, Χριστὸς δὲ θεοῦ.

Οὕτως ἡμᾶς λογι- 1
 ζέσθω ἄνθρωπος ὡς ὑπηρέτας Χριστοῦ καὶ οἰκονόμους
 μυστηρίων θεοῦ. ὧδε λοιπὸν ζητεῖται ἐν τοῖς οἰκονόμοις 2
 ἵνα πιστός τις εὐρεθῇ. ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλάχιστόν ἐστιν ἵνα 3
 ὑφ' ὑμῶν ἀνακριθῶ ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης ἡμέρας· ἀλλ' οὐδὲ
 ἐμαυτὸν ἀνακρίνω· οὐδὲν γὰρ ἐμαυτῷ σύνοιδα, ἀλλ' οὐκ ἐν 4
 τούτῳ δεδικαίωμαι, ὃ δὲ ἀνακρίνων με κύριός ἐστιν. ὥστε 5
 μὴ πρὸ κς·ροῦ τι κρίνετε, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ κύριος, ὃς καὶ
 φωτίσει τὰ κρυπτὰ τοῦ σκότους καὶ φανερώσει τὰς βουλὰς
 τῶν καρδιῶν, καὶ τότε ὁ ἔπαινος γενήσεται ἐκάστῳ ἀπὸ
 τοῦ θεοῦ.

Ταῦτα δέ, ἀδελφοί, μετεσχημάτισα 6
 εἰς ἐμαυτὸν καὶ Ἀπολλῶν δι' ὑμᾶς, ἵνα ἐν ἡμῖν μάθητε τό
 Μὴ ὑπὲρ αὐτοῦ γέγραπται, ἵνα μὴ εἰς ὑπὲρ τοῦ ἐνὸς φυσιοῦ-
 σθε κατὰ τοῦ ἐτέρου. τίς γάρ σε διακρίνει; τί δὲ ἔχεις ὃ 7
 οὐκ ἔλαβες; εἰ δὲ καὶ ἔλαβες, τί καυχᾶσαι ὡς μὴ λαβὼν;
 ἤδη κεκορεσμένοι ἐστέ; ἤδη ἐπλουτήσατε; χωρὶς ἡμῶν 8
 ἐβασιλεύσατε; καὶ ὀφελὸν γέ ἐβασιλεύσατε, ἵνα καὶ ἡμεῖς
 ὑμῖν συνβασιλεύσωμεν. δοκῶ γάρ, ὁ θεὸς ἡμᾶς τοὺς 9
 ἀποστόλους ἐσχάτους ἁπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θέα-
 τρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις.
 ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· 10
 ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ
 ἄτιμοι. ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινώμεν καὶ διψῶμεν καὶ 11
 γυμνιτεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν καὶ κοπι- 12
 ῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσίν· λοιδορούμενοι εὐλο-
 γοῦμεν, διωκόμενοι ἀνεχόμεθα, δυσφημούμενοι παρακα- 13

λοιόμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων
 14 περίψημα, ἕως ἄρτι. Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω
 15 ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶν· ἐὰν γὰρ
 μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς
 πατέρας, ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ
 16 ὑμᾶς ἐγέννησα. παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταί μου γί-
 17 νεσθε. Διὰ τοῦτο ἔπεμψα ὑμῖν Τιμόθεον, ὃς ἐστίν μου
 τέκνον ἀγαπητὸν καὶ πιστὸν ἐν κυρίῳ, ὃς ὑμᾶς ἀναμνήσει
 τὰς ὁδοὺς μου τὰς ἐν Χριστῷ [Ἰησοῦ], καθὼς πανταχοῦ ἐν
 18 πάσῃ ἐκκλησίᾳ διδάσκω. Ὡς μὴ ἐρχομένου δέ
 19 μου πρὸς ὑμᾶς ἐφυσιώθησάν τινες· ἐλεύσομαι δὲ ταχέως
 πρὸς ὑμᾶς, ἐὰν ὁ κύριος θελήσῃ, καὶ γνώσομαι οὐ τὸν
 20 λόγον τῶν πεφυσιωμένων ἀλλὰ τὴν δύναμιν, οὐ γὰρ ἐν
 21 λόγῳ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἀλλ' ἐν δυνάμει. τί θέλετε; ἐν
 ῥάβδῳ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἐν ἀγάπῃ πνεύματί τε πραύ-
 τητος;

1 Ὅλως ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορνεία, καὶ τοιαύτη πορνεία
 ἣτις οὐδὲ ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὥστε γυναικὰ τινα τοῦ πατρὸς
 2 εχειν. καὶ ὑμεῖς πεφυσιωμένοι ἐστέ, καὶ οὐχὶ μᾶλλον
 ἐπενθήσατε, ἵνα ἀρθῇ ἐκ μέσου ὑμῶν ὁ τὸ ἔργον τοῦτο
 3 πράξας; Ἐγὼ μὲν γάρ, ἀπὼν τῷ σώματι παρὼν δὲ τῷ
 πνεύματι, ἤδη κέκρικα ὡς παρὼν τὸν οὕτως τοῦτο κατεργα-
 4 σάμενον ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου [ἡμῶν] Ἰησοῦ, συνα-
 χθέντων ὑμῶν καὶ τοῦ ἐμοῦ πνεύματος σὺν τῇ δυνάμει τοῦ
 5 κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ, παραδοῦναι τὸν τοιοῦτον τῷ Σατανᾷ
 εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκός, ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
 6 τοῦ κυρίου. Οὐ καλὸν τὸ καύχημα ὑμῶν. οὐκ οἴδατε ὅτι
 7 μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοί; ἐκκαθάρατε τὴν πα-
 λαιὰν ζύμην, ἵνα ᾗτε νέον φύραμα, καθὼς ἐστε ἄζυμοι.
 8 καὶ γὰρ τὸ πᾶςχα ἡμῶν ἐτήθη Χριστός· ὥστε ἐορτάζωμεν,
 μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ πονηρίας,
 9 ἀλλ' ἐν ἄζυμοις εἰλικρινίας καὶ ἀληθείας. Ἐγραψα

ὑμῖν ἐν τῇ ἐπιστολῇ μὴ συναναμίγνυσθαι πόρνοις, οὐ πάν- 10
 τως τοῖς πόρνοις τοῦ κόσμου τούτου ἢ τοῖς πλεονέκταις καὶ
 ἄρπαξιν ἢ εἰδωλολάτραις, ἐπεὶ ὠφείλετε ἄρα ἐκ τοῦ κόσμου
 ἐξελθεῖν. νῦν δὲ ἔγραψα ὑμῖν μὴ συναναμίγνυσθαι ἕάν τις 11
 ἀδελφὸς ὀνομαζόμενος ἢ πόρνος ἢ πλεονέκτης ἢ εἰδωλο-
 λάτρης ἢ λοῖδορος ἢ μέθυσος ἢ ἄρπαξ, τῷ τοιούτῳ μὴδὲ
 συνεσθίειν. τί γάρ μοι τοὺς ἔξω κρίνεις; οὐχὶ τοὺς ἔσω 12
 ὑμεῖς κρίνετε, τοὺς δὲ ἔξω ὁ θεὸς κρίνει; ἔξάρατε τὸν 13
 ΠΟΝΗΡΟΝ ἘΞ ὙΜΩΝ ΑὐτῶΝ.

Τολμᾷ τις ὑμῶν πράγμα ἔχων πρὸς τὸν ἕτερον κρί- 1
 νεσθαι ἐπὶ τῶν ἀδίκων, καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῶν ἀγίων; ἢ οὐκ οἴδατε 2
 ὅτι οἱ ἅγιοι τὸν κόσμον ἱκρυνούσιν; καὶ εἰ ἐν ὑμῖν κρίνεται
 ὁ κόσμος, ἀνάξιοί ἐστε κριτηρίων ἐλαχίστων; οὐκ οἴδατε 3
 ὅτι ἀγγέλους κρινόμεν, μήτιγε βιωτικά; βιωτικά μὲν οὖν 4
 κριτήρια ἂν ἔχητε, τοὺς ἐξουθενημένους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ,
 τούτους καθίζετε; πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω. οὕτως 5
 οὐκ ἔνι ἐν ὑμῖν οὐδεὶς σρφὸς ὃς δυνήσεται διακρίναι ἀνὰ
 μέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἀλλὰ ἀδελφὸς μετὰ ἀδελφοῦ 6
 κρίνεται, καὶ τοῦτο ἐπὶ ἀπίστων; ἥδη μὲν οὖν ὅλως ἡττημα 7
 ὑμῖν ἐστὶν ὅτι κρίματα ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν· διὰ τί οὐχὶ
 μάλλον ἀδικεῖσθε; διὰ τί οὐχὶ μάλλον ἀποστερεῖσθε; ἀλλὰ 8
 ὑμεῖς ἀδικεῖτε καὶ ἀποστερεῖτε, καὶ τοῦτο ἀδελφούς. ἢ 9
 οὐκ οἴδατε ὅτι ἄδικοι θεοῦ βασιλείαν οὐ κληρονομήσουσιν;
 Μὴ πλανᾶσθε· οὔτε πόρνοι οὔτε εἰδωλολάτραι οὔτε μοιχοὶ
 οὔτε μαλακοὶ οὔτε ἀρσενοκοῖται οὔτε κλέπται οὔτε πλεο- 10
 νέκται, οὐ μέθυσοι, οὐ λοῖδοροι, οὐχ ἄρπαγες βασιλείαν
 θεοῦ κληρονομήσουσιν. Καὶ ταῦτά τινες ἦτε· ἀλλὰ ἀπε- 11
 λούσασθε, ἀλλὰ ἡγιάσθητε, ἀλλὰ ἐδικαιώθητε ἐν τῷ ὀνό-
 ματι τοῦ κυρίου [ἡμῶν] Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἐν τῷ πνεύματι
 τοῦ θεοῦ ἡμῶν.

Πάντα μοι ἔξεστιν· ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει. πάντα 12
 μοι ἔξεστιν· ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπὸ τινος.
 τὰ βρώματα τῇ κοιλίᾳ, καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν· ὁ δὲ 13

θεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦτα καταργήσει. τὸ δὲ σῶμα οὐ τῇ
 14 πορνείᾳ ἀλλὰ τῷ κυρίῳ, καὶ ὁ κύριος τῷ σώματι· ὁ δὲ θεὸς
 καὶ τὸν κύριον ἡγειρεν καὶ ἡμᾶς ἑξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως
 15 αὐτοῦ. οὐκ οἴδατε ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη Χριστοῦ
 ἐστίν; ἄρας οὖν τὰ μέλη τοῦ χριστοῦ ποιήσω πόρνης μέλη;
 16 μὴ γένοιτο. ἡ οὐκ οἴδατε ὅτι ὁ κολλώμενος τῇ πόρνῃ ἐν
 σῶμά ἐστιν; ἜCONΤΑΙ γάρ, φησίν, οἱ λόγοι εἰς σάρκα
 17 μίαν. ὁ δὲ κολλώμενος τῷ κυρίῳ ἐν πνευμᾷ ἐστιν.
 18 φεύγετε τὴν πορνείαν· πᾶν ἁμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρω-
 πος ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστιν, ὁ δὲ πορνεύων εἰς τὸ ἴδιον
 19 σῶμα ἁμαρτάνει. ἡ οὐκ οἴδατε ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς
 τοῦ ἐν ὑμῖν ἁγίου πνεύματός ἐστιν, οὗ ἔχετε ἀπὸ θεοῦ;
 20 καὶ οὐκ ἐστὲ ἑαυτῶν, ἡγοράσθητε γὰρ τιμῆς· δοξάσατε δὴ
 τὸν θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν.

1 Περὶ δὲ ὧν ἐγράψατε, καλὸν ἀνθρώπῳ γυναικὸς μὴ
 2 ἄπτεσθαι· διὰ δὲ τὰς πορνείας ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα
 3 ἐχέτω, καὶ ἐκάστη τὸν ἴδιον ἄνδρα ἐχέτω. τῇ γυναικὶ ὁ
 ἀνὴρ τὴν ὀφειλὴν ἀποδιδότω, ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γυνὴ τῷ
 4 ἀνδρί. ἡ γυνὴ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει ἀλλὰ ὁ
 ἀνὴρ· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξου-
 5 σιάζει ἀλλὰ ἡ γυνή. μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους, εἰ μήτι
 [ἂν] ἐκ συμφώνου πρὸς καιρὸν ἵνα σχολάσῃτε τῇ προσευχῇ
 καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἦτε, ἵνα μὴ πειράξῃ ὑμᾶς ὁ Σατανᾶς
 6 διὰ τὴν ἀκρασίαν [ὑμῶν]. τοῦτο δὲ λέγω κατὰ συνγνώμην,
 7 οὐ κατ' ἐπιταγὴν. θέλω δὲ πάντας ἀνθρώπους εἶναι ὡς
 καὶ ἑμαυτόν· ἀλλὰ ἕκαστος ἴδιον ἔχει χάρισμα ἐκ θεοῦ, ὁ
 μὲν οὕτως, ὁ δὲ οὕτως.

8 Λέγω δὲ τοῖς ἀγάμοις καὶ ταῖς χήραις, καλὸν αὐτοῖς ἐὰν
 9 μείνωσιν ὡς καγώ· εἰ δὲ οὐκ ἐγκρατεῦνται, γαμησάτωσαν,
 10 κρεῖττον γάρ ἐστιν ἡ γαμῆν ἢ πυροῦσθαι. τοῖς δὲ γεγαμη-
 κόσιν παραγγέλλω, οὐκ ἐγὼ ἀλλὰ ὁ κύριος, γυναῖκα ἀπὸ ἀν-
 11 δρὸς μὴ χωρισθῆναι,— ἐὰν δὲ καὶ χωρισθῇ, μενέτω ἄγαμος
 ἢ τῷ ἀνδρὶ καταλλαγήτω,— καὶ ἄνδρα γυναῖκα μὴ ἀφίέναι.

Τοῖς δὲ λοιποῖς λέγω ἐγώ, οὐχ ὁ κύριος· εἴ τις ἀδελφὸς 12
 γυναῖκα ἔχει ἄπιστον, καὶ αὕτη συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐ-
 τοῦ, μὴ ἀφιέτω αὐτήν· καὶ γυνὴ ἣτις ἔχει ἄνδρα ἄπιστον, 13
 καὶ οὗτος συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς, μὴ ἀφιέτω τὸν
 ἄνδρα. ἡγίασται γὰρ ὁ ἀνὴρ ὁ ἄπιστος ἐν τῇ γυναικί, καὶ 14
 ἡγίασται ἡ γυνὴ ἡ ἄπιστος ἐν τῷ ἀδελφῷ· ἐπεὶ ἄρα τὰ
 τέκνα ὑμῶν ἀκάθαρτά ἐστιν, νῦν δὲ ἁγιά ἐστιν. εἰ δὲ ὁ 15
 ἄπιστος χωρίζεται, χωριζέσθω· οὐ δεδούλωται ὁ ἀδελφὸς
 ἢ ἡ ἀδελφὴ ἐν τοῖς τοιούτοις, ἐν δὲ εἰρήνῃ κέκληκεν
 ἡμεῖς ὁ θεός. τί γὰρ οἶδας, γύναι, εἰ τὸν ἄνδρα σώσεις; 16
 ἢ τί οἶδας, ἄνερ, εἰ τὴν γυναῖκα σώσεις; Εἰ 17
 μὴ ἐκάστω ὡς ἡμερίκεν ὁ κύριος, ἕκαστον ὡς κέκληκεν
 ὁ θεός, οὕτως περιπατεῖτω· καὶ οὕτως ἐν ταῖς ἐκκλησίαις
 πάσαις διατάσσομαι. περιτετμημένος τις ἐκλήθη; μὴ 18
 ἐπισπᾶσθω· ἐν ἀκροβυστίᾳ κέκληται τις; μὴ περιτεμνέσθω.
 ἡ περιτομὴ οὐδὲν ἐστίν, καὶ ἡ ἀκροβυστία οὐδὲν ἐστίν, 19
 ἀλλὰ τήρησις ἐντολῶν θεοῦ. ἕκαστος ἐν τῇ κλήσει ἣ 20
 ἐκλήθη ἐν ταύτῃ μενέτω. δοῦλος ἐκλήθη; μὴ σοι με- 21
 λέτω· ἀλλ' εἰ καὶ δύνασαι ἐλεύθερος γενέσθαι, μᾶλλον
 χρῆσαι. ὁ γὰρ ἐν κυρίῳ κληθεὶς δοῦλος ἀπελεύθερος 22
 κυρίου ἐστίν· ὁμοίως ὁ ἐλεύθερος κληθεὶς δοῦλος ἐστίν
 Χριστοῦ. τιμῆς ἡγοράσθητε· μὴ γίνεσθε δοῦλοι ἀνθρώ- 23
 πων. ἕκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη, ἀδελφοί, ἐν τούτῳ μενέτω 24
 παρὰ θεῷ.

Περὶ δὲ τῶν παρθένων ἐπιταγὴν κυρίου οὐκ ἔχω, γνώμην 25
 δὲ δίδωμι ὡς ἡλεημένος ὑπὸ κυρίου πιστὸς εἶναι. Νο- 26
 μίζω οὖν τοῦτο καλὸν ὑπάρχειν διὰ τὴν ἐνεστῶσαν ἀνάγκην,
 ὅτι καλὸν ἀνθρώπῳ τὸ οὕτως εἶναι. δέδεσαι γυναικί; μὴ 27
 ζητεῖ λύσιν· λελύσθαι ἀπὸ γυναικός; μὴ ζητεῖ γυναῖκα· ἐὰν 28
 δὲ καὶ γαμήσῃς, οὐχ ἡμαρτες. καὶ ἐὰν γήμῃ [ἡ] παρθένος,
 οὐχ ἡμαρτεν. θλίψιν δὲ τῇ σαρκὶ ἔξουσιν οἱ τοιοῦτοι,
 ἐγὼ δὲ ὑμῶν φείδομαι. Τοῦτο δὲ φημι, ἀδελφοί, ὁ καιρὸς 29
 συνεσταλμένος ἐστίν· τὸ λοιπὸν ἵνα καὶ οἱ ἔχοντες γυναῖκας

30 ὥς μὴ ἔχοντες ὧσιν, καὶ οἱ κλαίοντες ὥς μὴ κλαίοντες, καὶ
οἱ χαίροντες ὥς μὴ χαίροντες, καὶ οἱ ἀγοράζοντες ὥς μὴ
31 κατέχοντες, καὶ οἱ χρώμενοι τὸν κόσμον ὥς μὴ καταχρώ-
32 μενοι· παράγει γὰρ τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου. θέλω
δὲ ὑμᾶς ἀμερίμνους εἶναι. ὁ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ
33 κυρίου, πῶς ἀρέσῃ τῷ κυρίῳ· ὁ δὲ γαμήσας μεριμνᾷ τὰ
τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσῃ τῇ γυναικί, καὶ μεμέρισται. καὶ ἡ
34 γυνὴ ἡ ἄγαμος καὶ ἡ παρθένος μεριμνᾷ τὰ τοῦ κυρίου, ἵνα
ἡ ἁγία [καὶ] τῷ σώματι καὶ τῷ πνεύματι· ἡ δὲ γαμήσασα
35 μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσῃ τῷ ἀνδρί. τοῦτο δὲ
πρὸς τὸ ὑμῶν αὐτῶν σύμφορον λέγω, οὐχ ἵνα βρόχον ὑμῖν
ἐπιβάλω, ἀλλὰ πρὸς τὸ εὐσχημον καὶ εὐπάρεδρον τῷ κυρίῳ
36 ἀπερισπάστως.

Εἰ δέ τις ἀσχημονεῖν ἐπὶ τὴν
παρθένον αὐτοῦ νομίζει ἐὰν ἡ ὑπέρακμος, καὶ οὕτως ὀφείλει
γίνεσθαι, ὃ θέλει ποιεῖτω· οὐχ ἁμαρτάνει· γαμείτωσαν.
37 ὃς δὲ ἔστηκεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἐδραῖος, μὴ ἔχων ἀνάγκην,
ἐξουσίαν δὲ ἔχει περὶ τοῦ ἰδίου θελήματος, καὶ τοῦτο κέκρι-
κεν ἐν τῇ ἰδίᾳ καρδίᾳ, τηρεῖν τὴν ἑαυτοῦ παρθένον, καλῶς
38 ποιήσει· ὥστε καὶ ὁ γαμίζων τὴν ἑαυτοῦ παρθένον¹ καλῶς
39 ποιεῖ², καὶ ὁ μὴ γαμίζων κρεῖσσον ποιήσει. Γυ-
νὴ δέδεται ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς· ἐὰν δὲ κοι-
μηθῇ ὁ ἀνὴρ, ἐλευθέρα ἐστὶν ᾧ θέλει γαμηθῆναι, μόνον ἐν
40 κυρίῳ· μακαριωτέρα δὲ ἐστὶν ἐὰν οὕτως μείνῃ, κατὰ τὴν
ἐμὴν γνώμην, δοκῶ γὰρ³ καὶ γὰρ πνεῦμα θεοῦ ἔχειν.

1 Περὶ δὲ τῶν εἰδωλοθύτων, οἶδαμεν ὅτι πάντες γινώσκω
2 ἔχομεν. ἡ γινῶσις φυσιοῖ, ἡ δὲ ἀγάπη οἰκοδομεῖ. εἴ τις
3 δοκεῖ ἐγνωκέναι τι, οὕτω ἔγνω καθὼς δεῖ γινῶναι· εἰ δέ
4 τις ἀγαπᾷ τὸν θεόν, οὗτος ἔγνωσται ὑπ' αὐτοῦ. Περὶ τῆς
βρώσεως οὖν τῶν εἰδωλοθύτων οἶδαμεν ὅτι οὐδὲν εἰδωλον ἐν
5 κόσμῳ, καὶ ὅτι οὐδεὶς θεὸς εἰ μὴ εἷς. καὶ γὰρ εἶπερ εἰσὶν
λεγόμενοι θεοὶ εἴτε ἐν οὐρανῷ εἴτε ἐπὶ γῆς, ὥσπερ εἰσὶν
6 θεοὶ πολλοὶ καὶ κύριοι πολλοί, [ἀλλ'] ἡμῖν εἷς θεὸς ὁ

πατήρ, ἐξ οὗ τὰ πάντα καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτόν, καὶ εἰς κύριος
 Ἰησοῦς Χριστός, δι' οὗ τὰ πάντα καὶ ἡμεῖς δι' αὐτοῦ.
 Ἀλλ' οὐκ ἐν πᾶσιν ἡ γνώσις· τινὲς δὲ τῇ συνηθείᾳ ἕως 7
 ἄρτι τοῦ εἰδώλου ὡς εἰδωλόθυτον ἐσθίουσιν, καὶ ἡ συνεί-
 δησις αὐτῶν ἀσθενὴς οὕσα μολύνεται. βρῶμα δὲ ἡμᾶς 8
 οὐ παραστήσει τῷ θεῷ· οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν, ὑστερού-
 μεθα, οὔτε ἐὰν φάγωμεν, περισσεύομεν. βλέπετε δὲ μή 9
 πως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθε-
 νέσιν. ἐὰν γάρ τις ἴδῃ [σέ] τὸν ἔχοντα γνώσιν ἐν εἰδωλίῳ 10
 κατακείμενον, οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ ἀσθενοῦς ὄντος οἰκο-
 δομηθήσεται εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα ἐσθίειν; ἀπόλλυται γὰρ 11
 ὁ ἀσθενῶν ἐν τῇ σῇ γνώσει, ὁ ἀδελφὸς δι' ὃν Χριστὸς
 ἀπέθανεν. οὕτως δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφούς καὶ 12
 τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθενοῦσαν εἰς Χριστὸν
 ἁμαρτάνετε. διόπερ εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν 13
 μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν
 μου σκανδαλίσω.

Οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος; οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος; οὐχὶ Ἰησοῦν 1
 τὸν κύριον ἡμῶν ἑώρακα; οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἐστὲ ἐν
 κυρίῳ; εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος, ἀλλὰ γε ὑμῖν εἰμὶ, 2
 ἡ γὰρ σφραγίς μου τῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστὲ ἐν κυ-
 ρίῳ. Ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν 3
 ἐστίν αὕτη. μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πίνειν; 4
 μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν, ὡς καὶ 5
 οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ κυρίου καὶ Κηφᾶς;
 ἢ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρνάβας οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν μὴ ἐργά- 6
 ζεσθαι; τίς στρατεύεται ἰδίοις ὀψωνίοις ποτέ; τίς φυτεύει 7
 ἀμπελῶνα καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; [ἢ] τίς ποι-
 μαίνει ποίμνην καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης οὐκ ἐσθίει;
 Μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ, ἢ καὶ ὁ νόμος ταῦτα οὐ 8
 λέγει; ἐν γὰρ τῷ Μωυσέως νόμῳ γέγραπται Οὐ φι- 9
 μώσεαι βοῶν ἀλοῶντα. μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ θεῷ,
 ἢ δι' ἡμᾶς πάντως λέγει; δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη, ὅτι ὀφείλει 10

ἐπ' ἐλπίδι ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾷ, καὶ ὁ ἄλλων ἐπ' ἐλπίδι
 11 τοῦ μετέχειν. Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπεύραμεν,
 12 μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν; εἰ ἄλλοι τῆς
 ὑμῶν ἐξουσίας μετέχουσιν, οὐ μᾶλλον ἡμεῖς; ἀλλ' οὐκ ἐχρη-
 σάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ, ἀλλὰ πάντα στέγομεν ἵνα μὴ
 13 τινα ἐνκοπὴν δώμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ χριστοῦ. οὐκ οἴδατε
 ὅτι οἱ τὰ ἱερὰ ἐργαζόμενοι τὰ ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσθίουσιν, οἱ
 τῷ θυσιαστηρίῳ παρεδρεύοντες τῷ θυσιαστηρίῳ συνμερί-
 14 ζονται; οὕτως καὶ ὁ κύριος διέταξεν τοῖς τὸ εὐαγγέλιον
 15 καταγγέλλουσιν ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ζῆν. ἐγὼ δὲ οὐ κέχρη-
 μαί οὐδενὶ τούτων. Οὐκ ἔγραψα δὲ ταῦτα ἵνα οὕτως γένηται
 ἐν ἐμοί, καλὸν γάρ μοι μᾶλλον ἀποθανεῖν ἢ – τὸ καύχη-
 16 μά μου οὐδεὶς κενώσει. εἰ γὰρ εὐαγγελίζωμαι, οὐκ ἔστιν
 μοι καύχημα, ἀνάγκη γάρ μοι ἐπίκειται· οὐαὶ γάρ μοι
 17 ἔστιν εἰ μὴ ἔεργάζωμαι. εἰ γὰρ ἐκὼν τοῦτο πράσσω,
 18 μισθὸν ἔχω· εἰ δὲ ἄκων, οἰκονομίαν πεπίστευμαι. τίς οὖν
 μου ἔστιν ὁ μισθός; ἵνα εὐαγγελιζόμενος ἀδάπανον θήσω
 τὸ εὐαγγέλιον, εἰς τὸ μὴ καταχρησασθαι τῇ ἐξουσίᾳ μου ἐν
 19 τῷ εὐαγγελίῳ. Ἐλεύθερος γὰρ ὢν ἐκ πάντων
 20 πᾶσιν ἐμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω· καὶ
 ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος, ἵνα Ἰουδαίους κερ-
 δήσω· τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ νόμον, μὴ ὢν αὐτὸς ὑπὸ
 21 νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω· τοῖς ἀνόμοις ὡς
 ἄνομος, μὴ ὢν ἄνομος θεοῦ ἀλλ' ἔννομος Χριστοῦ, ἵνα
 22 κερδανῶ τοὺς ἀνόμους· ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν ἀσθενής,
 ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω· τοῖς πᾶσιν γέγονα πάντα, ἵνα
 23 πάντως τινὰς σώσω. πάντα δὲ ποιῶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον,
 24 ἵνα συνκοινωνὸς αὐτοῦ γένωμαι. Οὐκ οἴδατε
 ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες πάντες μὲν τρέχουσιν, εἰς δὲ
 λαμβάνει τὸ βραβεῖον; οὕτως τρέχετε ἵνα καταλάβητε.
 25 πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος πάντα ἐγκρατεύεται, ἐκεῖνοι μὲν
 οὖν ἵνα φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν, ἡμεῖς δὲ ἄφθαρτον.
 26 ἐγὼ τοίνυν οὕτως τρέχω ὡς οὐκ ἀδήλως, οὕτως πυκτεύω ὡς

οὐκ ἀέρα δέρων· ἀλλὰ ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα καὶ δουλα- 27
γωγῶ, μή πως ἄλλοις κηρύξας αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι.

Οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὅτι οἱ πατέρες 1
ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλῃν ἦσαν καὶ πάντες διὰ τῆς
θαλάσσης διήλθον, καὶ πάντες εἰς τὸν Μωυσὴν ἔβαπτί- 2
σαντο ἑν τῇ νεφέλῃ καὶ ἑν τῇ θαλάσσῃ, καὶ πάντες [τὸ 3
αὐτὸ] πνευματικὸν βρῶμα ἔφαγον καὶ πάντες τὸ αὐτὸ 4
πνευματικὸν ἔπιον πόμα, ἔπιον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκο-
λουθούσης πέτρας, ἡ πέτρα δὲ ἦν ὁ χριστός· ἀλλ' οὐκ ἑν 5
τοῖς πλείοσιν αὐτῶν ἠυδόκησεν ὁ θεός, κατεστρώθησαν
γὰρ ἑν τῇ ἐρήμῳ. Ταῦτα δὲ τύποι ἡμῶν 6

ἐγενήθησαν, εἰς τὸ μὴ εἶναι ἡμᾶς ἐπιθυμητὰς κακῶν,
καθὼς κακεῖνοι ἐπιθυμήσαν. μηδὲ εἰδωλολάτραι γίνεσθε, 7
καθὼς τινες αὐτῶν· ὥσπερ γέγραπται Ἐκάθισεν ὁ λαὸς
φαγεῖν καὶ πεῖν, καὶ ἀνέστησαν παίζειν. μηδὲ πορ- 8
νεύωμεν, καθὼς τινες αὐτῶν ἐπόρνευσαν, καὶ ἔπесαν ἑμῇ
ἡμέρᾳ ἑικοσι τρεῖς χιλιάδες. μηδὲ ἐκπειράζωμεν τὸν κύριον, 9
καθὼς τινες αὐτῶν ἔπειρασαν, καὶ ὑπὸ τῶν ὄψεων ἀπώλ-
λυντο. μηδὲ γογγύετε, καθάπερ τινὲς αὐτῶν ἐγόγγυσαν, 10
καὶ ἀπώλουντο ὑπὸ τοῦ ὀλοθρευτοῦ. ταῦτα δὲ τυπικῶς 11
συνέβαινεν ἐκείνοις, ἐγράφη δὲ πρὸς νουθεσίαν ἡμῶν, εἰς
οὓς τὰ τέλη τῶν αἰώνων κατήντηκεν.

Ὡστε ὁ 12
δοκῶν ἐστάναι βλεπέτω μὴ πείσῃ. πειρασμὸς ὑμᾶς οὐκ εἴ- 13
ληφεν εἰ μὴ ἀνθρώπινος· πιστὸς δὲ ὁ θεός, ὃς οὐκ ἐάσει
ὑμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δύνασθε, ἀλλὰ ποιήσει σὺν τῷ
πειρασμῷ καὶ τὴν ἔκβασιν τοῦ δύνασθαι ὑπενεγκεῖν.

Διόπερ, ἀγαπητοί μου, φεύγετε ἀπὸ τῆς εἰδωλολατρίας. 14
ὥς φρονίμοις λέγω· κρίνατε ὑμεῖς ὃ φημι. Τὸ ποτήριον 15
τῆς εὐλογίας ὃ εὐλογοῦμεν, οὐχὶ κοινωνία ἐστὶν τοῦ αἵματος 16
τοῦ χριστοῦ; τὸν ἄρτον ὃν κλῶμεν, οὐχὶ κοινωνία τοῦ
σώματος τοῦ χριστοῦ ἐστίν; ὅτι εἰς ἄρτος, ἑν σῶμα οἱ 17
πολλοὶ ἐσμεν, οἱ γὰρ πάντες ἐκ τοῦ ἐνὸς ἄρτου μετέχομεν.
βλέπετε τὸν Ἰσραὴλ κατὰ σάρκα· οὐχ' οἱ ἐσθιόντες τὰς 18

- 19 θυσίας κοινωνοὶ τοῦ θυσιαστηρίου εἰσὶν ; τί οὖν φημί ; ὅτι
 20 εἰδωλόθυτόν τί ἐστίν, ἢ ὅτι εἰδωλόν τί ἐστίν ; ἀλλ' ὅτι ἂ
 θύουσιν [τὰ ἔθνη], ΔΑΙΜΟΝΙΟΙΣ καὶ Οὐ ΘΕῶ ΘΥΟΥΣΙΝ, οὐ
 21 θέλω δὲ ὑμᾶς κοινωνοὺς τῶν δαιμονίων γίνεσθαι. οὐ δύνα-
 σθε ποτήριον Κυρίου πίνειν καὶ ποτήριον δαιμονίων· οὐ δύνα-
 σθε τραπέζης Κυρίου μετέχειν καὶ τραπέζης δαιμονίων.
 22 ἢ ΠΑΡΑΖΗΛΟΥΜΕΝ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ; μὴ ἰσχυρότεροι αὐτοῦ
 23 ἐσμέν ; Πάντα ἔξεστιν· ἀλλ' οὐ πάντα συμ-
 24 φέρει. πάντα ἔξεστιν· ἀλλ' οὐ πάντα οἰκοδομεῖ. μηδεὶς
 25 τὸ ἑαυτοῦ ζητεῖτω ἀλλὰ τὸ τοῦ ἑτέρου. Πᾶν
 τὸ ἐν μακέλλῳ πωλούμενον ἐσθίετε μηδὲν ἀνακρίνοντας διὰ
 26 τὴν συνείδησιν, τοῦ κυρίου γὰρ ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα
 27 αὐτοῦ. εἴ τις καλεῖ ὑμᾶς τῶν ἀπίστων καὶ θέλετε πορεύ-
 εσθαι, πᾶν τὸ παρατιθέμενον ὑμῖν ἐσθίετε μηδὲν ἀνακρί-
 28 νοντες διὰ τὴν συνείδησιν· ἐὰν δὲ τις ὑμῖν εἴπῃ Τοῦτο
 ἱερόθυτόν ἐστιν, μὴ ἐσθίετε δι' ἐκεῖνον τὸν μηνύσαντα καὶ
 29 τὴν συνείδησιν· συνείδησιν δὲ λέγω οὐχὶ τὴν ἑαυτοῦ ἀλλὰ
 τὴν τοῦ ἑτέρου· ἵνα τί γὰρ ἡ ἐλευθερία μου κρίνεται ὑπὸ
 30 ἄλλης συνειδήσεως ; εἰ ἐγὼ χάριτι μετέχω, τί βλασφημοῦ-
 31 μαι ὑπὲρ οὗ ἐγὼ εὐχαριστῶ ; Εἴτε οὖν ἐσθίετε
 εἴτε πίνετε εἴτε τι ποιεῖτε, πάντα εἰς δόξαν θεοῦ ποιεῖτε.
 32 ἀπόσκοποι καὶ Ἰουδαίοις γίνεσθε καὶ Ἑλλήσιν καὶ τῇ
 33 ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ, καθὼς καὶ ἐγὼ πάντα πᾶσιν ἀρέσκω, μὴ
 ζητῶν τὸ ἑμαυτοῦ σύμφορον ἀλλὰ τὸ τῶν πολλῶν, ἵνα
 1 σωθῶσιν. μιμηταί μου γίνεσθε, καθὼς καὶ ἐγὼ Χριστοῦ.
 2 Ἐπαινῶ δὲ ὑμᾶς ὅτι πάντα μου μέμνησθε καὶ καθὼς
 3 παρέδωκα ὑμῖν τὰς παραδόσεις κατέχετε. Θέλω δὲ ὑμᾶς
 εἰδέναι ὅτι παντὸς ἀνδρὸς ἡ κεφαλὴ ὁ Χριστός ἐστιν,
 κεφαλὴ δὲ γυναικὸς ὁ ἀνὴρ, κεφαλὴ δὲ τοῦ Χριστοῦ ὁ θεός.
 4 πᾶς ἀνὴρ προσευχόμενος ἢ προφητεύων κατὰ κεφαλῆς
 5 ἔχων καταισχύνει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· πᾶσα δὲ γυνὴ προσ-
 ευχομένη ἢ προφητεύουσα ἀκατακαλύπτῳ τῇ κεφαλῇ κα-
 ταισχύνει τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, ἐν γὰρ ἐστίν καὶ τὸ αὐτὸ

τῇ ἐξυρμημένῃ. εἰ γὰρ οὐ κατακαλύπτεται γυνή, καὶ κειρά- 6
 σθω· εἰ δὲ αἰσχροὺς γυναικὶ τὸ κείρασθαι ἢ ξυρᾶσθαι, κατα-
 καλυπτέσθω. ἀνὴρ μὲν γὰρ οὐκ ὀφείλει κατακαλύπτεσθαι 7
 τὴν κεφαλὴν, εἰκὼν καὶ δόξα θεοῦ ὑπάρχων· ἡ γυνή δὲ
 δόξα ἀνδρός ἐστίν. οὐ γάρ ἐστιν ἀνὴρ ἐκ γυναικός, ἀλλὰ 8
 γυνή ἐξ ἀνδρός· καὶ γὰρ οὐκ ἐκτίσθη ἀνὴρ διὰ τὴν γυναῖκα, 9
 ἀλλὰ γυνή διὰ τὸν ἄνδρα. διὰ τοῦτο ὀφείλει ἡ γυνή 10
 ἐξουσίαν ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς διὰ τοὺς ἀγγέλους. πλην 11
 οὔτε γυνή χωρὶς ἀνδρός οὔτε ἀνὴρ χωρὶς γυναικὸς ἐν
 κυρίῳ· ὥσπερ γὰρ ἡ γυνή ἐκ τοῦ ἀνδρός, οὕτως καὶ ὁ 12
 ἀνὴρ διὰ τῆς γυναικός· τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ θεοῦ. ἐν ὑμῖν 13
 αὐτοῖς κρίνατε· πρέπον ἐστὶν γυναῖκα ἀκατακάλυπτον τῷ
 θεῷ προσεύχεσθαι; οὐδὲ ἡ φύσις αὐτὴ διδάσκει ὑμᾶς ὅτι 14
 ἀνὴρ μὲν ἐὰν κομᾶ, ἀτιμία αὐτῷ ἐστίν, γυνή δὲ ἐὰν κομᾶ, 15
 δόξα αὐτῇ ἐστίν; ὅτι ἡ κόμη ἀντὶ περιβολαίου δέδοται
 αὐτῇ. Εἰ δέ τις δοκεῖ φιλόνεικος εἶναι, ἡμεῖς τοιαύτην 16
 συνήθειαν οὐκ ἔχομεν, οὐδὲ αἱ ἐκκλησίαι τοῦ θεοῦ.

Τοῦτο δὲ «παραγγέλλων οὐκ ἐπαινώ» ὅτι οὐκ εἰς τὸ 17
 κρεῖσσον ἀλλὰ εἰς τὸ ἥσσον συνέρχεσθε. πρῶτον μὲν γὰρ 18
 συνερχομένων ὑμῶν ἐν ἐκκλησίᾳ ἀκούω σχίσματα ἐν ὑμῖν
 ὑπάρχειν, καὶ μέρος τι πιστεύω. δεῖ γὰρ καὶ αἰρέσεις ἐν 19
 ὑμῖν εἶναι, ἵνα [καὶ] οἱ δόκιμοι φανεροὶ γένωνται ἐν ὑμῖν.
 Συνερχομένων οὖν ὑμῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ οὐκ ἔστιν κυριακὸν 20
 δεῖπνον φαγεῖν, ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον δεῖπνον προλαμβάνει 21
 ἐν τῷ φαγεῖν, καὶ ὅς μὲν πεινᾷ, ὅς δὲ μεθύει. μὴ γὰρ 22
 οἰκίας οὐκ ἔχετε εἰς τὸ ἐσθίειν καὶ πίνειν; ἢ τῆς ἐκκλησίας
 τοῦ θεοῦ καταφρονεῖτε, καὶ κατασιχνύετε τοὺς μὴ ἔχοντας;
 τί εἶπω ὑμῖν; ἐπαινέσω ὑμᾶς; ἐν τούτῳ οὐκ ἐπαινῶ. ἐγὼ 23
 γὰρ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ κυρίου, ὃ καὶ παρέδωκα ὑμῖν, ὅτι
 ὁ κύριος Ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτὶ ἣ παρεδίδοτο ἔλαβεν ἄρτον
 καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασεν καὶ εἶπεν Τοῦτό μού ἐστιν τὸ 24
 σῶμα τὸ ὑπὲρ ὑμῶν· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.
 ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δειπνήσαι, λέγων Τοῦτο 25

τὸ ποτήριον ἢ καινὴ διδθήκη ἐστὶν ἐν τῷ ἐμῷ αἵματι·
 τοῦτο ποιεῖτε, ὡς ἂν πίνετε, εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.
 26 ὡς ἂν γὰρ ἐὰν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον καὶ τὸ ποτήριον
 πίνετε, τὸν θάνατον τοῦ κυρίου καταγγέλλετε, ἄχρι οὗ ἔλθῃ.
 27 ὥστε ὅς ἂν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον ἢ πίνῃ τὸ ποτήριον τοῦ κυρίου
 ἀναξίως, ἔνοχος ἔσται τοῦ σώματος καὶ τοῦ αἵματος τοῦ
 28 κυρίου. δοκιμαζέτω δὲ ἑαυτὸν, καὶ οὕτως ἐκ τοῦ
 29 ἄρτου ἐσθιέτω καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω· ὁ γὰρ ἐσθίων
 καὶ πίνων κρίμα ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ πίνει μὴ διακρίνων τὸ
 30 σῶμα. διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄρρωστοι
 31 καὶ κοιμῶνται ἱκανοί. εἰ δὲ ἑαυτοὺς διεκρίνομεν, οὐκ ἂν
 32 ἐκρινόμεθα· κρινόμενοι δὲ ὑπὸ τοῦ κυρίου παιδευόμεθα,
 33 ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν. ὥστε, ἀδελφοί μου,
 34 συννερχόμενοι εἰς τὸ φαγεῖν ἀλλήλους ἐκδέχεσθε. εἴ τις
 πεινᾷ, ἐν οἴκῳ ἐσθιέτω, ἵνα μὴ εἰς κρίμα συνέρχησθε. Τὰ
 δὲ λοιπὰ ὡς ἂν ἔλθω διατάξομαι.

1 Περὶ δὲ τῶν πνευματικῶν, ἀδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς
 2 ἀγνοεῖν. Οἴδατε ὅτι ὅτε ἔθνη ἦτε πρὸς τὰ εἰδῶλα τὰ
 3 ἄφωνα ὡς ἂν ἦγεσθε ἀπαγόμενοι. διὸ γνωρίζω ὑμῖν ὅτι
 οὐδεὶς ἐν πνεύματι θεοῦ λαλῶν λέγει ΑΝΑΘΕΜΑ ΙΗΣ-
 4 ΣΟΥΣ, καὶ οὐδεὶς δύναται εἰπεῖν ΚΥΡΙΟΣ ΙΗΣΟΥΣ εἰ
 5 μὴ ἐν πνεύματι ἁγίῳ. Διαιρέσεις δὲ χαρισμά-
 6 των εἰσὶν, τὸ δὲ αὐτὸ πνεῦμα· καὶ διαιρέσεις διακονιῶν εἰσὶν,
 7 καὶ ὁ αὐτὸς κύριος· καὶ διαιρέσεις ἐνεργημάτων εἰσὶν,
 8 καὶ ὁ αὐτὸς θεός, ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσιν. ἐκάστῳ
 9 δὲ δίδεται ἢ φανέρωσις τοῦ πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον.
 10 ὁ μὲν γὰρ διὰ τοῦ πνεύματος δίδεται λόγος σοφίας, ἄλλῳ
 11 δὲ λόγος γνώσεως κατὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, ἐτέρῳ πίστις ἐν
 τῷ αὐτῷ πνεύματι, ἄλλῳ δὲ χαρίσματα ἱαμάτων ἐν τῷ ἐνὶ
 πνεύματι, ἄλλῳ δὲ ἐνεργήματα δυνάμεων, ἄλλῳ [δὲ] προ-
 φητεία, ἄλλῳ [δὲ] διακρίσεις πνευμάτων, ἐτέρῳ γένη γλωσ-
 σῶν, ἄλλῳ δὲ ἐρμηνία γλωσσῶν· πάντα δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ

ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, διαιροῦν ἰδίᾳ ἐκάστῳ καθὼς βού-
 λεται. Καθάπερ γὰρ τὸ σῶμα ἐν ἑστίν καὶ μέλη 12
 πολλὰ ἔχει, πάντα δὲ τὰ μέλη τοῦ σώματος πολλὰ ὄντα ἐν
 ἑστίν σῶμα, οὕτως καὶ ὁ χριστός· καὶ γὰρ ἐν ἐνὶ πνεύματι 13
 ἡμεῖς πάντες εἰς ἐν σῶμα ἐβαπτίσθημεν, εἴτε Ἰουδαῖοι εἴτε
 Ἕλληνες, εἴτε δοῦλοι εἴτε ἐλεύθεροι, καὶ πάντες ἐν πνεύμα
 ἐποτίσθημεν. καὶ γὰρ τὸ σῶμα οὐκ ἔστιν ἐν μέλος ἀλλὰ 14
 πολλὰ. ἐὰν εἴπῃ ὁ πούς Ὅτι οὐκ εἰμὶ χεῖρ, οὐκ εἰμὶ ἐκ 15
 τοῦ σώματος, οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος·
 καὶ ἐὰν εἴπῃ τὸ οὖς Ὅτι οὐκ εἰμὶ ὀφθαλμός, οὐκ εἰμὶ ἐκ 16
 τοῦ σώματος, οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος·
 εἰ ὅλον τὸ σῶμα ὀφθαλμός, ποῦ ἡ ἀκοή; εἰ ὅλον ἀκοή, 17
 ποῦ ἡ ὕσφρησις; ἡ νῦν δὲ ὁ θεὸς ἔθετο τὰ μέλη, ἐν ἑκαστον 18
 αὐτῶν, ἐν τῷ σώματι καθὼς ἠθέλησεν. εἰ δὲ ἦν [τὰ] πάντα 19
 ἐν μέλος, ποῦ τὸ σῶμα; νῦν δὲ πολλὰ ἑ μέλη, ἐν δὲ σῶμα. 20
 οὐ δύναται [δὲ] ὁ ὀφθαλμός εἰπεῖν τῇ χειρὶ Χρείαν σοι 21
 οὐκ ἔχω, ἢ πάλιν ἡ κεφαλὴ τοῖς ποσίν Χρείαν ὑμῶν
 οὐκ ἔχω· ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον τὰ δοκοῦντα μέλη τοῦ 22
 σώματος ἀσθενέστερα ὑπάρχειν ἀναγκαῖά ἐστιν, καὶ ἡ 23
 δοκοῦμεν ἀτιμότερα εἶναι τοῦ σώματος, τούτοις τιμὴν περισ-
 σοτέραν περιτίθεμεν, καὶ τὰ ἀσχήμονα ἡμῶν εὐσχημοσύνην
 περισσοτέραν ἔχει, τὰ δὲ εὐσχήμονα ἡμῶν οὐ χρείαν ἔχει. 24
 ἀλλὰ ὁ θεὸς συνεκέρασεν τὸ σῶμα, τῷ ὑστερουμένῳ περισ-
 σοτέραν δούς τιμὴν, ἵνα μὴ ᾖ σχίσμα ἐν τῷ σώματι, ἀλλὰ 25
 τὸ αὐτὸ ὑπὲρ ἀλλήλων μεριμνῶσι τὰ μέλη. καὶ εἴτε 26
 πάσχει ἐν μέλος, συνπάσχει πάντα τὰ μέλη· εἴτε δοξάζεται
 μέλος, συναίρει πάντα τὰ μέλη. ὑμεῖς δὲ ἐστε σῶμα 27
 Χριστοῦ καὶ μέλη ἐκ μέρους. Καὶ οὗς μὲν ἔθετο ὁ θεὸς ἐν 28
 τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφῆτας, τρίτον
 διδασκάλους, ἔπειτα δυνάμεις, ἔπειτα χαρίσματα ἰαμάτων,
 ἀντιλήμψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν. μὴ πάντες 29
 ἀπόστολοι; μὴ πάντες προφῆται; μὴ πάντες διδάσκαλοι;
 μὴ πάντες δυνάμεις; μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμά- 30.

των· μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσιν· μὴ πάντες διερμηνεύουσιν· ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ μείζονα.

1 Καὶ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι. Ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἡχῶν ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον.
2 κἂν ἔχω προφητεῖαν καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, κἂν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν ὥστε ὅρη
3 μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐθέν εἰμι. κἂν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, κἂν παραδῶ τὸ σῶμά μου, ἵνα
4 καυχῇσμαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται, ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ, οὐ περ-
5 περεύεται, οὐ φουσιῶται, οὐκ ἄσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ
6 ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν, οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συνχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ· πάντα στέγει,
8 πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε πίπτει. εἴτε δὲ ἑποφητεῖαι, καταργηθήσονται· εἴτε γλώσσαι, παύσονται· εἴτε γνῶσις, καταργηθήσεται.
9 ἐκ μέρους γὰρ γινώσκουμεν καὶ ἐκ μέρους προφητεύουμεν· ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλειον, τὸ ἐκ μέρους καταργηθήσεται.
10 ὅτε ἡμῖν νῆπιος, ἐλάλουν ὡς νῆπιος, ἐφρόνουν ὡς νῆπιος, ἐλογιζόμεν ὡς νῆπιος· ὅτε γέγονα ἀνὴρ,
12 κατήργηκα τὰ τοῦ νηπίου. βλέπομεν γὰρ ἄρτι δι' ἐσόπτρου ἐν αἰνίγματι, τότε δὲ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον· ἄρτι γινώσκω ἐκ μέρους, τότε δὲ ἐπιγνώσομαι καθὼς
13 καὶ ἐπεγνώσθην. νυνὶ δὲ μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη· τὰ τρία ταῦτα, μείζων δὲ τούτων ἡ ἀγάπη.

1 Διώκετε τὴν ἀγάπην, ζηλοῦτε δὲ τὰ πνευματικά, μᾶλλον
2 δὲ ἵνα προφητεύητε. ὁ γὰρ λαλῶν γλώσση οὐκ ἀνθρώποις λαλεῖ ἀλλὰ θεῷ, οὐδεὶς γὰρ ἀκούει, πνεύματι δὲ λαλεῖ
3 μυστήρια· ὁ δὲ προφητεύων ἀνθρώποις λαλεῖ οἰκοδομὴν καὶ
4 παράκλησιν καὶ παραμυθίαν. ὁ λαλῶν γλώσση ἑαυτὸν οἰκοδομεῖ· ὁ δὲ προφητεύων ἐκκλησίαν οἰκοδομεῖ. θέλω
5 δὲ πάντας ὑμᾶς λαλεῖν γλώσσαις, μᾶλλον δὲ ἵνα προφη-

τεύητε· μείζων δὲ ὁ προφητεύων ἢ ὁ λαλῶν γλώσσαις, ἐκτὸς εἰ μὴ διερμηνεύῃ, ἵνα ἡ ἐκκλησία οἰκοδομῇ λάβῃ. νῦν δέ, ἀδελφοί, ἐὰν ἔλθω πρὸς ὑμᾶς γλώσσαις λαλῶν, τί 6 ὑμᾶς ὠφελήσω, ἐὰν μὴ ὑμῖν λαλήσω ἢ ἐν ἀποκαλύψει ἢ ἐν γνώσει ἢ ἐν προφητείᾳ ἢ ἐν διδαχῇ; ὅμως τὰ ἄψυχα 7 φωνὴν διδόντα, εἴτε αὐλὸς εἴτε κιθάρα, ἐὰν διαστολῇ τοῖς φθόγγοις μὴ δῶ, πῶς γνωσθήσεται τὸ αὐλούμενον ἢ τὸ κιθαριζόμενον; καὶ γὰρ ἐὰν ἄδηλον ἰσαλπιγῇ φωνὴν⁸ δῶ, 8 τίς παρασκευάζεται εἰς πόλεμον; οὕτως καὶ ὑμεῖς διὰ τῆς 9 γλώσσης ἐὰν μὴ εὐσημον λόγον δώτε, πῶς γνωσθήσεται τὸ λαλούμενον; ἔσσεσθε γὰρ εἰς αἴρα λαλοῦντες. τοσαῦτα εἰ 10 τύχοι γένη φωνῶν εἰσὶν ἐν κόσμῳ, καὶ οὐδὲν ἄφωνον· ἐὰν 11 οὖν μὴ εἰδῶ τὴν δύναμιν τῆς φωνῆς, ἔσομαι τῷ λαλοῦντι βάρβαρος καὶ ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ βάρβαρος. οὕτως καὶ ὑμεῖς, 12 ἐπεὶ ζηλωταὶ ἐστε πνευμάτων, πρὸς τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἐκκλησίας ζητεῖτε ἵνα περισσεύητε. Διὸ ὁ λαλῶν γλώσση 13 προσευχέσθω ἵνα διερμηνεύῃ. ἐὰν [γὰρ] προσεύχωμαι 14 γλώσση, τὸ πνεῦμά μου προσεύχεται, ὁ δὲ νοῦς μου ἄκαρπός ἐστιν. τί οὖν ἐστίν; προσεύξομαι τῷ πνεύματι, προσ- 15 εὔξομαι δὲ καὶ τῷ νοῖ· ψαλῶ τῷ πνεύματι, ψαλῶ [δὲ] καὶ τῷ νοῖ· ἐπεὶ ἐὰν εὐλογῇς [ἐν] πνεύματι, ὁ ἀναπληρῶν τὸν 16 τύπον τοῦ ιδιώτου πῶς ἐρεῖ τό Ἀμήν ἐπὶ τῇ σῇ εὐχαριστίᾳ; ἐπειδὴ τί λέγεις οὐκ οἶδεν· σὺ μὲν γὰρ καλῶς εὐ- 17 χαριστεῖς, ἀλλ' ὁ ἕτερος οὐκ οἰκοδομεῖται. εὐχαριστῶ τῷ 18 θεῷ, πάντων ὑμῶν μᾶλλον ἰσαλπίσας⁹ γλώσσαις⁹ λαλῶ· ἀλλὰ ἐν ἐκκλη- 19 σίᾳ θέλω πέντε λόγους τῷ νοῖ μου λαλήσαι, ἵνα καὶ ἄλλους κατηχήσω, ἢ μυρίους λόγους ἐν γλώσση. Ἀδελ- 20 φοί, μὴ παιδία γίνεσθε ταῖς φρεσίν, ἀλλὰ τῇ κακίᾳ νηπιάζετε, ταῖς δὲ φρεσίν τέλειοι γίνεσθε. ἐν τῷ νόμῳ γέγραπται 21 ὅτι Ἐν ἑτερογλώσσοις καὶ ἐν χεῖλεσιν ἑτέρων λαλήσω τῷ λαῷ τοῦτῳ, καὶ οὐδ' οὕτως εἰσακού- 22 ρονται μου, λέγει Κύριος. ὥστε αἱ γλώσσαις εἰς σημεῖόν 22 εἰσιν οὐ τοῖς πιστεύουσιν ἀλλὰ τοῖς ἀπίστοις, ἢ δὲ προφη-

⁸ φωνὴν ἰσαλπιγῇ

18 γλώσση

23 **τεία** οὐ τοῖς ἀπίστοις ἀλλὰ τοῖς πιστεύουσιν. Ἐὰν οὖν
 συνελθῇ ἡ ἐκκλησία ὅλη ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ πάντες λαλώσιν
 γλώσσαις, εἰσέλθωσιν δὲ ἰδιώται ἢ ἄπιστοι, οὐκ ἐροῦσιν
 24 ὅτι μαίνεσθε; ἐὰν δὲ πάντες προφητεύωσιν, εἰσέλθῃ δέ τις
 ἄπιστος ἢ ἰδιώτης, ἐλέγχεται ὑπὸ πάντων, ἀνακρίνεται ὑπὸ
 25 πάντων, τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ φανερὰ γίνεται, καὶ οὕ-
 τως πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον προσκυνήσει τῷ θεῷ, ἀπαγγέλ-
 26 λων ὅτι ὍΝΤΩΣ ὁ θεὸς ἐν ὑμῖν ἐστίν. Τί
 οὖν ἐστίν, ἀδελφοί; ὅταν συνέρχησθε, ἕκαστος ψαλμὸν
 ἔχει, διδαχὴν ἔχει, ἀποκάλυψιν ἔχει, γλώσσαν ἔχει, ἔρμη-
 27 νίον ἔχει· πάντα πρὸς οἰκοδομὴν γινέσθω. εἴτε γλώσση
 τις λαλεῖ, κατὰ δύο ἢ τὸ πλείστον τρεῖς, καὶ ἀνὰ μέρος,
 28 καὶ εἰς διερμηνεύετω· ἐὰν δὲ μὴ ᾖ ἡ διερμηνευτής, σιγάτω
 29 ἐν ἐκκλησίᾳ, ἑαυτῷ δὲ λαλεῖτω καὶ τῷ θεῷ. προφῆται δὲ
 30 δύο ἢ τρεῖς λαλεῖτωσαν, καὶ οἱ ἄλλοι διακρινέτωσαν· ἐὰν
 31 δὲ ἄλλω ἀποκαλυφθῇ καθημένῳ, ὁ πρῶτος σιγάτω. δύ-
 νασθε γὰρ καθ' ἓνα πάντες προφητεύειν, ἵνα πάντες μαθηά-
 32 νωσιν καὶ πάντες παρακαλῶνται, (καὶ πνεύματα προφητῶν
 33 προφῆταις ὑποτάσσεται, οὐ γάρ ἐστιν ἀκυταστασίας ὁ θεὸς
 ἀλλὰ εἰρήνης,) ὥς ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις τῶν ἁγίων.
 34 Αἱ γυναῖκες ἐν ταῖς ἐκκλησίαις σιγάτωσαν, οὐ γὰρ
 ἐπιτρέπεται αὐταῖς λαλεῖν· ἀλλὰ ὑποτασσέσθωσαν, καθὼς
 35 καὶ ὁ νόμος λέγει. εἰ δέ τι ἡ μαθητεία θέλουσιν, ἐν οἴκῳ
 τοὺς ἰδίους ἄνδρας ἐπερωτάτωσαν, αἰσχροὺς γὰρ ἐστὶν γυ-
 36 ναῖκι λαλεῖν ἐν ἐκκλησίᾳ. Ἡ ἀφ' ἧς ὁ λόγος τοῦ θεοῦ
 37 ἐξῆλθεν, ἡ εἰς ὑμᾶς μόνους κατήντησεν; Εἰ
 τις δοκεῖ προφήτης εἶναι ἢ πνευματικός, ἐπιγινωσκέτω ὅτι
 38 γράφω ὑμῖν ὅτι κυρίου ἐστὶν ἐντολή· εἰ δέ τις ἀγνοεῖ,
 39 ἀγνοεῖται. ὥστε, ἀδελφοί μου, ζηλοῦτε τὸ προφητεύειν,
 40 καὶ τὸ λαλεῖν μὴ κωλύετε γλώσσαις· πάντα δὲ εὐσχημόνως
 καὶ κατὰ τάξιν γινέσθω.

1 Γνωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον ὃ εὐηγγέλι-

28 ἐρμηνεύτης 31-34 παρακαλῶνται, καὶ...εἰρήνης. Ὡς...ἁγίων, αἱ 35 μαθεῖν 38 ἀγνοεῖται

σάμην ὑμῖν, ὃ καὶ παρελάβετε, ἐν ᾧ καὶ ἐστήκατε, δι' οὗ²
καὶ σώζεσθε, τίνι λόγῳ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, εἰ κατέχετε,
ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκῇ ἐπιστεύσατε. παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν³
πρώτοις, ὃ καὶ παρέλαβον, ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν
ἁμαρτιῶν ἡμῶν κατὰ τὰς γραφάς, καὶ ὅτι⁴
ἐγγήγερται τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ κατὰ τὰς γραφάς, καὶ ὅτι⁵
ᾤφθη Κηφᾶ, ἔϊτα⁶ τοῖς δώδεκα· ἔπειτα ᾤφθη ἐπάνω⁶
πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφάπαξ, ἐξ ὧν οἱ πλείονες μένουσιν
ἕως ἄρτι, τινὲς δὲ ἐκοιμήθησαν· ἔπειτα ᾤφθη Ἰακώβῳ,⁷
ἔϊτα⁸ τοῖς ἀποστόλοις πᾶσιν· ἔσχατον δὲ πάντων ὥσπερ⁸
τῷ ἐκτρώματι ᾤφθη καμοί. Ἐγὼ γὰρ εἰμι ὁ ἐλάχιστος⁹
τῶν ἀποστόλων, ὃς οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος,
διότι ἐδίωξα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ· χάριτι δὲ θεοῦ εἰμὶ ὁ¹⁰
εἰμι, καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ ἡ εἰς ἐμέ οὐ κενὴ ἐγενήθη, ἀλλὰ
περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα, οὐκ ἐγὼ δὲ ἀλλὰ
ἡ χάρις τοῦ θεοῦ¹¹ σὺν ἐμοί. εἴτε οὖν ἐγὼ εἴτε ἐκεῖνοι,¹¹
οὕτως κηρύσσομεν καὶ οὕτως ἐπιστεύσατε.

Εἰ δὲ Χριστὸς κηρύσσεται ὅτι ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται,¹²
πῶς λέγουσιν ἐν ὑμῖν τινὲς ὅτι ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν;
εἰ δὲ ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν, οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται·¹³
εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, κενὸν ἄρα¹⁴ τὸ κήρυγμα¹⁴
ἡμῶν, κενὴ καὶ ἡ πίστις ἡμῶν¹⁵, εὐρισκόμεθα δὲ καὶ ψευδο-¹⁵
μάρτυρες τοῦ θεοῦ, ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ θεοῦ ὅτι
ἡγείρεν τὸν χριστόν, ὃν οὐκ ἡγείρεν εἴπερ ἄρα νεκροὶ
οὐκ ἐγείρονται. εἰ γὰρ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, οὐδὲ Χριστὸς¹⁶
ἐγήγερται· εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, ματαία ἡ πίστις¹⁷
ὑμῶν [ἐστίν], ἔτι ἐστὲ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν. ἄρα καὶ οἱ¹⁸
κοιμηθέντες ἐν Χριστῷ ἀπώλουντο. εἰ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ ἐν¹⁹
Χριστῷ ἡλπιότες ἐσμέν μόνον, ἐλεεινότεροι πάντων ἀν-
θρώπων ἐσμέν.

Νυνὶ δὲ Χριστὸς ἐγήγερται ἐκ²⁰
νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων. ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώ-²¹
που θάνατος, καὶ δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις νεκρῶν· ὥσπερ²²
γὰρ ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, οὕτως καὶ ἐν τῷ

- 23 χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται. Ἐκαστος δὲ ἐν τῷ ἰδίῳ
 τάγματι· ἀπαρχὴ Χριστός, ἔπειτα οἱ τοῦ χριστοῦ ἐν τῇ
 24 παρουσίᾳ αὐτοῦ· εἴτα τὸ τέλος, ὅταν παραδιδῷ τὴν βασι-
 λεῖαν τῷ θεῷ καὶ πατρί, ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν καὶ
 25 πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ δύναμιν, δεῖ γὰρ αὐτὸν βασιλεύειν
 ἄχρι οὗ θῇ πάντας τοὺς ἐχθροὺς ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ.
 26 ἔσχατος ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνατος, πάντα γὰρ ὑπέ-
 27 ταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. ὅταν δὲ εἴπῃ «ὅτι πάντα»
 ὑποτέτακται, δηλὸν ὅτι ἐκτὸς τοῦ ὑποτάξαντος αὐτῷ τὰ
 28 πάντα. ὅταν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα, τότε [καὶ] αὐτὸς
 ὁ υἱὸς ὑποταγήσεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα, ἵνα ἡ
 29 ὁ θεὸς πάντα ἐν πᾶσιν. Ἐπεὶ τί ποιήσουσιν οἱ
 βαπτιζόμενοι ὑπὲρ τῶν νεκρῶν; εἰ ὅλως νεκροὶ οὐκ ἐγεί-
 30 ρονται, τί καὶ βαπτίζονται ὑπὲρ αὐτῶν; τί καὶ ἡμεῖς κιν-
 31 δυνεύομεν πᾶσαν ὥραν; καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω, νῆ τὴν
 ὑμετέραν καύχησιν, ἀδελφοί, ἣν ἔχω ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ
 32 κυρίῳ ἡμῶν. εἰ κατὰ ἄνθρωπον ἐθηριομάχησα ἐν Ἐφέσῳ,
 τί μοι τὸ ὄφελος; εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, φάγωμεν
 33 καὶ πίωμεν, ἄγριον γὰρ ἀποθνήσκομεν. μὴ πλα-
 34 νᾶσθε· φθείρουσιν ἡθὴ χρηστὰ ὁμιλίας κακαί· ἐκνήψατε
 δικαίως καὶ μὴ ἁμαρτάνετε, ἀγνωσίαν γὰρ θεοῦ τινὲς
 ἔχουσιν· πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λαλῶ.
 35 Ἀλλὰ ἐρεῖ τις Πῶς ἐγείρονται οἱ νεκροί, ποῖω δὲ
 36 σώματι ἐρχονται; ἄφρων, σὺ ὁ σπείρεις οὐ ζωοποιεῖται
 37 ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ· καὶ ὁ σπείρεις, οὐ τὸ σῶμα τὸ γενησό-
 μενον σπείρεις ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον εἰ τύχοι σίτου ἢ τινος
 38 τῶν λοιπῶν· ὁ δὲ θεὸς δίδωσιν αὐτῷ σῶμα καθὼς ἠθέλη-
 39 σεν, καὶ ἐκάστῳ τῶν σπερμάτων ἴδιον σῶμα. οὐ πᾶσα
 σὰρξ ἡ αὐτὴ σὰρξ, ἀλλὰ ἄλλη μὲν ἀνθρώπων, ἄλλη δὲ
 40 σὰρξ κτηνῶν, ἄλλη δὲ σὰρξ πτηνῶν, ἄλλη δὲ ἰχθύων. καὶ
 σώματα ἐπουράνια, καὶ σώματα ἐπίγεια· ἀλλὰ ἑτέρα μὲν ἡ
 41 τῶν ἐπουρανίων δόξα, ἑτέρα δὲ ἡ τῶν ἐπιγείων. ἄλλη
 δόξα ἡλίου, καὶ ἄλλη δόξα σελήνης, καὶ ἄλλη δόξα ἀστέ-

ρων, ἀστὴρ γὰρ ἀστέρος διαφέρει ἐν δόξῃ. οὕτως καὶ ἡ 42
 ἀνάστασις τῶν νεκρῶν. σπείρεται ἐν φθορᾷ, ἐγείρεται ἐν
 ἀφθαρσίᾳ· σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ, ἐγείρεται ἐν δόξῃ· σπεί- 43
 ρεται ἐν ἀσθενείᾳ, ἐγείρεται ἐν δυνάμει· σπείρεται σῶμα 44
 ψυχικόν, ἐγείρεται σῶμα πνευματικόν. Εἰ ἔστιν σῶμα ψυ-
 χικόν, ἔστιν καὶ πνευματικόν. οὕτως καὶ γέγραπται ἘΓΓΕ- 45
 ΝΕΤΟ ὁ πρῶτος ἄνθρωπος Ἀδὰμ εἰς ψυχὴν ζῶσαν·
 ὁ ἔσχατος Ἀδὰμ εἰς πνεῦμα ζωοποιοῦν. ἀλλ' οὐ πρῶτον 46
 τὸ πνευματικόν ἀλλὰ τὸ ψυχικόν, ἔπειτα τὸ πνευματικόν.
 ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς χοϊκός, ὁ δεύτερος ἄνθρωπος 47
 ἐξ οὐρανοῦ. οἷος ὁ χοϊκός, τοιοῦτοι καὶ οἱ χοϊκοί, καὶ οἷος 48
 ὁ ἐπουράνιος, τοιοῦτοι καὶ οἱ ἐπουράνιοι· καὶ καθὼς ἐφορέ- 49
 σαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ, ἴφορέσωμεν καὶ τὴν εἰκόνα
 τοῦ ἐπουρανοῦ. Τοῦτο δέ φημι, ἀδελφοί, ὅτι σὰρξ καὶ 50
 αἷμα βασιλείαν θεοῦ κληρονομήσαι οὐ δύναται, οὐδὲ ἡ
 φθορὰ τὴν ἀφθαρσίαν κληρονομεῖ. ἰδοὺ μυστήριον ὑμῖν 51
 λέγω· πάντες οὐ κοιμηθησόμεθα πάντες δὲ ἀλλαγησόμεθα,
 ἐν ἀτόμῳ, ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ, ἐν τῇ ἐσχάτῃ σάλπιγγι· 52
 σαλπίζει γάρ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐγερθήσονται ἄφθαρτοι, καὶ
 ἡμεῖς ἀλλαγησόμεθα. δεῖ γὰρ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύ- 53
 σασθαι ἀφθαρσίαν καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀθα-
 νασίαν. ὅταν δὲ ὁ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσῃται [τὴν] ἀθα- 54
 νασίαν, τότε γενήσεται ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος Κατε-
 πόθη ὁ θάνατος εἰς νίκος. ποῦ σοι, θάνατε, τὸ 55
 νίκος; ποῦ σοι, θάνατε, τὸ κέντρον; τὸ δὲ κέντρον 56
 τοῦ θανάτου ἡ ἁμαρτία, ἡ δὲ δύναμις τῆς ἁμαρτίας ὁ
 νόμος· τῷ δὲ θεῷ χάρις τῷ διδόντι ἡμῖν τὸ νίκος διὰ 57
 τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡστε, ἀδελφοί μου 58
 ἀγαπητοί, ἐδραῖοι γίνεσθε, ἀμετακίνητοι, περισσεύοντες ἐν
 τῷ ἔργῳ τοῦ κυρίου πάντοτε, εἰδότες ὅτι ὁ κόπος ὑμῶν
 οὐκ ἔστιν κενὸς ἐν κυρίῳ.

Περὶ δὲ τῆς λογίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους, ὥσπερ διέταξα ἰ

ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας, οὕτως καὶ ὑμεῖς ποιήσατε.
 2 κατὰ μίαν σαββάτου ἕκαστος ὑμῶν παρ' ἑαυτῷ τιθέτω
 θησαυρίζων ὅτι ἐὰν ἐυδοῶται, ἵνα μὴ ὅταν ἔλθω τότε
 3 λογίαι γίνωνται. ὅταν δὲ παραγένωμαι, οὓς ἐὰν δοκιμά-
 σητε δι' ἐπιστολῶν, τούτους πέμψω ἀπενεγκεῖν τὴν χάριν
 4 ὑμῶν εἰς Ἱερουσαλήμ· ἐὰν δὲ ἄξιον ᾖ τοῦ καμῆ πορεύεσθαι,
 5 σὺν ἐμοὶ πορεύσονται. Ἐλεύσομαι δὲ πρὸς
 ὑμᾶς ὅταν Μακεδονίαν διέλθω, Μακεδονίαν γὰρ διέρχομαι,
 6 πρὸς ὑμᾶς δὲ τυχὸν καταμενῶ ἢ ἡ παραχειμάσω, ἵνα ὑμεῖς
 7 με προπέμψητε οὗ ἐὰν πορεύωμαι. οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς
 ἄρτι ἐν παρόδῳ ἰδεῖν, ἐλπίζω γὰρ χρόνον τινὰ ἐπιμεῖναι
 8 πρὸς ὑμᾶς, ἐὰν ὁ κύριος ἐπιτρέψῃ. ἐπιμένω δὲ ἐν Ἐφέσῳ
 9 ἕως τῆς πεντηκοστῆς· θύρα γάρ μοι ἀνέωγεν μεγάλη καὶ
 10 ἐνεργής, καὶ ἀντικείμενοι πολλοί. Ἐὰν δὲ ἔλθῃ
 Τιμόθεος, βλέπετε ἵνα ἀφόβως γένηται πρὸς ὑμᾶς, τὸ γὰρ
 11 ἔργον Κυρίου ἐργάζεται ὡς ἐγώ· μὴ τις οὖν αὐτὸν ἐξουθε-
 νήσῃ. προπέμψατε δὲ αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ, ἵνα ἔλθῃ πρὸς με,
 12 ἐκδέχομαι γὰρ αὐτὸν μετὰ τῶν ἀδελφῶν. Περὶ
 δὲ Ἀπολλῶ τοῦ ἀδελφοῦ, πολλὰ παρεκάλεσα αὐτὸν
 ἵνα ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς μετὰ τῶν ἀδελφῶν· καὶ πάντως
 οὐκ ἦν θέλημα ἵνα νῦν ἔλθῃ, ἐλεύσεται δὲ ὅταν εὐκαι-
 13 ρήσῃ. Γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει,
 14 ἀνδρίζεσθε, κραταιοῦσθε. πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέ-
 15 σθω. Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί· οἴδατε τὴν
 οἰκίαν Στεφανᾶ, ὅτι ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας καὶ εἰς
 16 διακονίαν τοῖς ἁγίοις ἔταξαν ἑαυτοὺς· ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑπο-
 τάσσησθε τοῖς τοιούτοις καὶ παντὶ τῷ συνεργοῦντι καὶ
 17 κοπιῶντι. χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ Στεφανᾶ καὶ Φορ-
 τουνάτου καὶ Ἀχαϊκοῦ, ὅτι τὸ ἑμέτερον ὑστέρημα οὗτοι
 18 ἀνεπλήρωσαν, ἀνέπαυσαν γὰρ τὸ ἐμὸν πνεῦμα καὶ τὸ ὑμῶν.
 ἐπιγινώσκετε οὖν τοὺς τοιούτους.
 19 Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας. ἀσπάζ-
 ζεται ὑμᾶς ἐν κυρίῳ πολλὰ Ἀκύλας καὶ Πρίσκα σὺν

τῇ κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίᾳ. ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ²⁰
ἀδελφοὶ πάντες. Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι
ἀγίῳ. Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου. ²¹
εἴ τις οὐ φιλεῖ τὸν κύριον, ἢ τω ἀνάθεμα. Μαρὰν ἀθά. ²²
ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ μεθ' ὑμῶν. ἡ ἀγάπη μου ²³
μετὰ πάντων ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. ²⁴

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β

- 1 ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Χριστοῦ Ἰησοῦ διὰ θελήματος
θεοῦ καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ τῇ
οὔσῃ ἐν Κορίνθῳ, σὺν τοῖς ἁγίοις πᾶσιν τοῖς οὖσιν ἐν
2 ὅλῃ τῇ Ἀχαΐᾳ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς
ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
- 3 Εὐλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν καὶ θεὸς πάσης παρα-
4 κλήσεως, ὁ παρακαλῶν ἡμᾶς ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν,
εἰς τὸ δύνασθαι ἡμᾶς παρακαλεῖν τοὺς ἐν πάσῃ θλίψει
διὰ τῆς παρακλήσεως ἧς παρακαλούμεθα αὐτοὶ ὑπὸ τοῦ
5 θεοῦ. ὅτι καθὼς περισσεύει τὰ παθήματα τοῦ χριστοῦ
εἰς ἡμᾶς, οὕτως διὰ τοῦ χριστοῦ περισσεύει καὶ ἡ παρὰ-
6 κλησις ἡμῶν. Ἐἴτε δὲ θλιβόμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρα-
κλησεως καὶ σωτηρίας· εἴτε παρακαλούμεθα, ὑπὲρ τῆς
ὑμῶν παρακλήσεως τῆς ἐνεργουμένης ἐν ὑπομονῇ τῶν
7 αὐτῶν παθημάτων ὧν καὶ ἡμεῖς πάσχομεν, καὶ ἡ ἐλπίς
ἡμῶν βεβαία ὑπὲρ ὑμῶν·¹ εἰδότες ὅτι ὡς κοινωνοὶ ἐστε
8 τῶν παθημάτων, οὕτως καὶ τῆς παρακλήσεως. Οὐ γὰρ
θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, Ἐπὲρ² τῆς θλίψεως ἡμῶν
τῆς γενομένης ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ὑπὲρ
δύναμιν ἐβάρηθημεν, ὥστε ἐξαπορηθῆναι ἡμᾶς καὶ τοῦ
9 ζῆν· ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀπόκριμα τοῦ θανάτου

6,7 εἴτε δὲ θλιβόμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως τῆς ἐνεργουμένης ἐν ὑπομονῇ
τῶν αὐτῶν παθημάτων ὧν καὶ ἡμεῖς πάσχομεν, καὶ ἡ ἐλπίς ἡμῶν βεβαία ὑπὲρ ὑμῶν·
εἴτε παρακαλούμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως καὶ σωτηρίας' 8 περὶ

τῆς πίστεως, ἀλλὰ συνεργοὶ ἐσμεν τῆς χαρᾶς ὑμῶν, τῇ
 1 γὰρ πίστει ἐστήκατε. ἔκρινα ἄρα ἑμαυτῷ τοῦτο, τὸ μὴ
 2 πάλιν ἐν λύπῃ πρὸς ὑμᾶς ἔλθειν· εἰ γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς,
 3 καὶ τίς ὁ εὐφραίνων με εἰ μὴ ὁ λυπούμενος ἐξ ἐμοῦ; καὶ
 ἔγραψα τοῦτο αὐτὸ ἵνα μὴ ἔλθων λύπην σχῶ ἀφ' ὧν ἔδει
 με χαίρειν, πεποιθὼς ἐπὶ πάντας ὑμᾶς ὅτι ἡ ἐμὴ χαρὰ
 4 πάντων ὑμῶν ἐστίν. ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς
 καρδίας ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρύων, οὐχ ἵνα λυπη-
 θῇτε, ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἵνα γνῶτε ἣν ἔχω περισσοτέρως
 5 εἰς ὑμᾶς. Εἰ δέ τις λελύπηκεν, οὐκ ἐμέ λελύ-
 πηκεν, ἀλλὰ ἀπὸ μέρους ἵνα μὴ ἐπιβαρῶ πάντας ὑμᾶς.
 6 ἱκανὸν τῷ τοιούτῳ ἡ ἐπιτιμία αὕτη ἡ ὑπὸ τῶν πλειόνων,
 7 ὥστε τοῦναντίον ὑμᾶς χαρίσασθαι καὶ παρακαλέσαι, μὴ
 8 πῶς τῇ περισσοτέρᾳ λύπῃ καταποθῇ ὁ τοιοῦτος. διὸ
 9 παρακαλῶ ὑμᾶς κυρῶσαι εἰς αὐτὸν ἀγάπην· εἰς τοῦτο
 γὰρ καὶ ἔγραψα ἵνα γνῶ τὴν δοκιμὴν ὑμῶν, ἑὶ εἰς
 10 πάντα ὑπήκοοί ἐστε. ᾧ δέ τι χαρίζεσθε, κἀγώ· καὶ γὰρ
 ἐγὼ ὁ κεχάρισμαι, εἴ τι κεχάρισμαι, δι' ὑμᾶς ἐν προσώ-
 11 πῳ Χριστοῦ, ἵνα μὴ πλεονεκτηθῶμεν ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ,
 12 οὐ γὰρ αὐτοῦ τὰ νοήματα ἀγνοοῦμεν. Ἐλθὼν
 δὲ εἰς τὴν Τρωάδα εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ χριστοῦ, καὶ
 13 θύρας μοι ἀνεφγμένης ἐν κυρίῳ, οὐκ ἔσχηκα ἄνεσιν τῷ
 πνεύματί μου τῷ μὴ εὔρεῖν με Τίτον τὸν ἀδελφόν μου,
 14 ἀλλὰ ἀποταξάμενος αὐτοῖς ἐξῆλθον εἰς Μακεδονίαν. Τῷ
 δὲ θεῷ χάρις τῷ πάντοτε θριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν τῷ χρι-
 στῷ καὶ τὴν ὁσμὴν τῆς γνώσεως αὐτοῦ φανεροῦντι δι' ἡμῶν
 15 ἐν παντὶ τόπῳ· ὅτι Χριστοῦ εὐωδία ἐσμέν τῷ θεῷ ἐν
 16 τοῖς σωζομένοις καὶ ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις, οἷς μὲν ὁσμὴ
 ἐκ θανάτου εἰς θάνατον, οἷς δὲ ὁσμὴ ἐκ ζωῆς εἰς ζωὴν.
 17 καὶ πρὸς ταῦτα τίς ἱκανός; οὐ γὰρ ἐσμεν ὡς οἱ πολλοὶ
 καπηλεύοντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, ἀλλ' ὡς ἐξ εἰλικρινίης,
 ἀλλ' ὡς ἐκ θεοῦ κατέναντι θεοῦ ἐν Χριστῷ λαλοῦμεν.

1 Ἀρχόμεθα πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνειν; ἢ μὴ χρῆζομεν

ὥς τινες συστατικῶν ἐπιστολῶν πρὸς ὑμᾶς ἢ ἐξ ὑμῶν·
 ἡ ἐπιστολὴ ἡμῶν ὑμεῖς ἐστέ, ἐνγεγραμμένη ἐν ταῖς καρ- 2
 διαῖς ἡμῶν, γινωσκομένη καὶ ἀναγινωσκομένη ὑπὸ πάντων
 ἀνθρώπων· φανερούμενοι ὅτι ἐστέ ἐπιστολὴ Χριστοῦ δια- 3
 κοιηθεῖσα ὑφ' ἡμῶν, ἡ ἐνγεγραμμένη οὐ μέλανι ἀλλὰ
 πνεύματι θεοῦ ζῶντος, οὐκ ἐν πλαστῇν λιθίναις ἀλλ' ἐν
 πλαστῇν καρδίαις σαρκίναῖς.

Πεποιθήσιν δὲ τοιαύτην ἔχομεν διὰ τοῦ χριστοῦ πρὸς 4
 τὸν θεόν· οὐχ ὅτι ἀφ' ἑαυτῶν ἱκανοὶ ἐσμεν λογίσασθαί 5
 τι ὡς ἐξ αὐτῶν, ἀλλ' ἡ ἱκανότης ἡμῶν ἐκ τοῦ θεοῦ, ὃς καὶ 6
 ἱκάνωσεν ἡμᾶς διακόνους καινῇ, διαθήκης, οὐ γράμματος
 ἀλλὰ πνεύματος, τὸ γὰρ γράμμα ἀποκτείνει, τὸ δὲ
 πνεῦμα ζωοποιεῖ. Εἰ δὲ ἡ διακονία τοῦ θανάτου 7
 ἐν γράμμασιν ἐντετυπωμένη λίθοις ἐγενήθη ἐν δόξῃ, ὥστε
 μὴ δύνασθαι ἀτείνσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸ πρόσωπον
 Μωϋσέως διὰ τὴν δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ τὴν
 καταργουμένην, πῶς οὐχὶ μᾶλλον ἡ διακονία τοῦ πνεύματος 8
 ἔσται ἐν δόξῃ; εἰ γὰρ ἡ διακονία τῆς κατακρίσεως δόξα, 9
 πολλῷ μᾶλλον περισσεύει ἡ διακονία τῆς δικαιοσύνης δόξη.
 καὶ γὰρ οὐ δεδόξασται τὸ δεδοξασμένον ἐν τούτῳ 10
 τῷ μέρει εἵνεκεν τῆς υπερβαλλούσης δόξης· εἰ γὰρ τὸ κα- 11
 ταργούμενον διὰ δόξης, πολλῷ μᾶλλον τὸ μένον ἐν δό-
 ξῃ.

*Ἐχοντες οὖν τοιαύτην ἐλπίδα πολλῇ παρ- 12
 ρησία χρώμεθα, καὶ οὐ καθάπερ Μωϋσῆς ἐτίθει κά- 13
 λυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, πρὸς τὸ μὴ ἀτείνσαι
 τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸ τέλος τοῦ καταργουμένου· ἀλλὰ 14
 ἐπωρώθη τὰ νοήματα αὐτῶν. ἄχρι γὰρ τῆς σήμερον
 ἡμέρας τὸ αὐτὸ κάλυμμα ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τῆς παλαιᾶς
 διαθήκης μένει μὴ ἀνακαλυπτόμενον, ὅτι ἐν Χριστῷ κα-
 ταργεῖται, ἀλλ' ἕως σήμερον ἡνίκα ἂν ἀναγινώσκηται 15
 Μωϋσῆς κάλυμμα ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν κεῖται· ἡνίκα 16
 δὲ ἐὰν ἐπιστρέψῃ πρὸς Κύριον, περιαιρεῖται τὸ
 κάλυμμα. ὁ δὲ κύριος τὸ πνεῦμά ἐστιν· οὗ δὲ τὸ πνεῦμα 17

- 18 Ἐκ τῆς ἐλευθερίας. ἡμεῖς δὲ πάντες ἀνακαλυμμένοι
 προσώπῳ τὴν ΔΟΞΑΝ ΚΥΡΙΟΥ κατοπτριζόμενοι τὴν αὐτὴν
 εἰκόνα μεταμορφούμεθα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, ἡ καθάπερ
 1 ἀπὸ κυρίου πνεύματος. Διὰ τοῦτο, ἔχοντες
 τὴν διακονίαν ταύτην καθὼς ἡλεήθημεν, οὐκ ἐγκακοῦμεν,
 2 ἀλλὰ ἀπειπάμεθα τὰ κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης, μὴ περιπα-
 τοῦντες ἐν πανουργίᾳ μηδὲ δολοῦντες τὸν λόγον τοῦ
 θεοῦ, ἀλλὰ τῇ φανερώσει τῆς ἀληθείας συνιστάνοτες
 ἑαυτοὺς πρὸς πᾶσαν συνείδησιν ἀνθρώπων ἐνώπιον τοῦ
 3 θεοῦ. εἰ δὲ καὶ ἔστιν κεκαλυμμένον τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν,
 4 ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις ἐστὶν κεκαλυμμένον, ἐν οἷς ὁ θεὸς
 τοῦ αἰῶνος τούτου ἐτύφλωσεν τὰ νοήματα τῶν ἀπίστων
 εἰς τὸ μὴ αὐγάζειν τὸν φωτισμὸν τοῦ εὐαγγελίου τῆς
 5 δόξης τοῦ χριστοῦ, ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ θεοῦ. οὐ γὰρ
 ἑαυτοὺς κηρύσσομεν ἀλλὰ Ἐκ τῆς ἰσοϋνίας κύριον,
 6 ἑαυτοὺς δὲ δούλους ὑμῶν διὰ ἰσοϋνίας. ὅτι ὁ θεὸς ὁ εἰπὼν
 Ἐκ σκοτόντος φῶς λάμψει, ὃς ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις
 ἡμῶν πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ θεοῦ
 ἐν προσώπῳ Χριστοῦ.
- 7 Ἐχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὀστροκίνοις
 σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἡ τοῦ θεοῦ καὶ
 8 μὴ ἐξ ἡμῶν ἐν παντὶ θλιβόμενοι ἀλλ' οὐ στενοχωρούμε-
 9 νοι, ἀπορούμενοι ἀλλ' οὐκ ἐξαπορούμενοι, διωκόμενοι
 ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι, καταβαλλόμενοι ἀλλ' οὐκ ἀ-
 10 πολλύμενοι, πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ
 σώματι περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ
 11 σώματι ἡμῶν φανερωθῇ· αἰεὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς
 θάνατον παραδιδόμεθα διὰ ἰσοϋνίας, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ
 12 Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν. ὥστε ὁ θά-
 13 νατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν. ἔχοντες
 δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως, κατὰ τὸ γεγραμμέ-
 νον ἘΠΙΣΤΕΥΣΑ, ΔΙὸ ἘΛΑΛΗΣΑ, καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν,
 14 διὸ καὶ λαλοῦμεν, εἰδότες ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν [κύριον] Ἰησοῦν

καὶ ἡμᾶς σὺν Ἰησοῦ ἐγερεῖ καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν.
τὰ γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσασα διὰ 15
τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν
τοῦ θεοῦ.

Διὸ οὐκ ἐγκακοῦμεν, ἀλλ' εἰ καὶ ὁ ἔξω 16
ἡμῶν ἄνθρωπος διαφθείρεται, ἀλλ' ὁ ἔσω ἡμῶν ἀνακαί-
νεται ἡμέρα καὶ ἡμέρα. τὸ γὰρ παραυτίκα ἐλαφρὸν τῆς 17
θλίψεως [†] καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν αἰώνιον βάρος
δόξης κατεργάζεται ἡμῖν, μὴ σκοπούντων ἡμῶν τὰ 18
βλεπόμενα ἀλλὰ τὰ μὴ βλεπόμενα, τὰ γὰρ βλεπόμενα
πρόσκαιρα, τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα αἰώνια. οἶδαμεν γὰρ ὅτι 1
ἐὰν ἡ ἐπίγειος ἡμῶν οἰκία τοῦ σκήνους καταλυθῇ, οἰκο-
δομὴν ἐκ θεοῦ ἔχομεν οἰκίαν ἀχειροποίητον αἰώνιον ἐν τοῖς
οὐρανοῖς. καὶ γὰρ ἐν τούτῳ στενάζομεν, τὸ οἰκητήριον 2
ἡμῶν τὸ ἐξ οὐρανοῦ ἐπενδύσασθαι ἐπιποθοῦντες, [†] εἰ γέ 3
καὶ ἐνδυσάμενοι οὐ γυμνοὶ εὐρεθησόμεθα. καὶ γὰρ 4
οἱ ὄντες ἐν τῷ σκηνεῖ στενάζομεν βαρούμενοι ἐφ' ᾧ οὐ
θέλομεν ἐκδύσασθαι ἀλλ' ἐπενδύσασθαι, ἵνα καταποθῇ
τὸ θνητὸν ὑπὸ τῆς ζωῆς. ὁ δὲ κατεργασάμενος ἡμᾶς 5
εἰς αὐτὸ τοῦτο θεός, ὁ δούς ἡμῖν τὸν ἀρραβῶνα τοῦ πνεύ-
ματος.

Θαρροῦντες οὖν πάντοτε καὶ εἰδότες 6
ὅτι ἐνδημοῦντες ἐν τῷ σώματι ἐκδημοῦμεν ἀπὸ τοῦ
κυρίου, διὰ πίστεως γὰρ περιπατοῦμεν οὐ διὰ ἔιδους,— 7
θαρροῦμεν δὲ καὶ εὐδοκοῦμεν μᾶλλον ἐκδημῆσαι ἐκ τοῦ 8
σώματος καὶ ἐνδημῆσαι πρὸς τὸν κύριον· διὸ καὶ φιλοτι- 9
μούμεθα, εἴτε ἐνδημοῦντες εἴτε ἐκδημοῦντες, εὐάρεστοι
αὐτῷ εἶναι. τοὺς γὰρ πάντας ἡμᾶς φανερωθῆναι δεῖ ἔμ- 10
προσθεν τοῦ βήματος τοῦ χριστοῦ, ἵνα κομίσῃται ἕκαστος
τὰ διὰ τοῦ σώματος πρὸς ᾧ ἔπραξεν, εἴτε ἀγαθὸν εἴτε
φαῦλον.

Εἰδότες οὖν τὸν φόβον τοῦ κυρίου ἀνθρώπους πείθο- 11
μεν, θεῷ δὲ πεφανερώμεθα· ἐλπίζω δὲ καὶ ἐν ταῖς συνει-
δήσεσιν ὑμῶν πεφανερωθῆναι. οὐ πάλιν ἑαυτοὺς συνι- 12
στάνομεν ὑμῖν, ἀλλὰ ἀφορμὴν διδόντες ὑμῖν καυχήματος

ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα ἔχητε πρὸς τοὺς ἐν προσώπῳ καυχωμέ-
 13 νους καὶ μὴ ἐν καρδίᾳ. εἴτε γὰρ ἐξέστημεν, θεῷ· εἴτε
 14 σωφρονούμεν, ὑμῖν. ἡ γὰρ ἀγάπη τοῦ χριστοῦ συνέχει
 ἡμᾶς, κρίναντας τοῦτο ὅτι εἰς ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν·
 15 ἄρα οἱ πάντες ἀπέθανον· καὶ ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν ἵνα
 οἱ ζῶντες μηκέτι ἑαυτοῖς ζῶσιν ἀλλὰ τῷ ὑπὲρ αὐτῶν
 16 ἀποθανόντι καὶ ἐγερθέντι. Ὡστε ἡμεῖς ἀπὸ
 τοῦ νῦν οὐδένα οἶδαμεν κατὰ σάρκα· εἰ καὶ ἐγνώκαμεν
 17 κατὰ σάρκα Χριστόν, ἀλλὰ νῦν οὐκέτι γνωσκόμεν. ὥστε
 εἴ τις ἐν Χριστῷ, καινὴ κτίσις· τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδοὺ
 18 γέγονεν καινά· τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ θεοῦ τοῦ καταλλά-
 ξαντος ἡμᾶς ἑαυτῷ διὰ Χριστοῦ καὶ δόντος ἡμῖν τὴν
 19 διακονίαν τῆς καταλλαγῆς, ὡς ὅτι θεὸς ἦν ἐν Χριστῷ
 κόσμον καταλλάσσων ἑαυτῷ, μὴ λογιζόμενος αὐτοῖς τὰ
 παραπτώματα αὐτῶν, καὶ θέμενος ἐν ἡμῖν τὸν λόγον τῆς
 20 καταλλαγῆς. Ὑπὲρ Χριστοῦ οὖν πρεσβεύομεν
 ὡς τοῦ θεοῦ παρακαλοῦντος δι' ἡμῶν· δεόμεθα ὑπὲρ
 21 Χριστοῦ, καταλλάγητε τῷ θεῷ. τὸν μὴ γνόντα ἁμαρτίαν
 ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρτίαν ἐποίησεν, ἵνα ἡμεῖς γενώμεθα δι-
 1 καιοσύνη θεοῦ ἐν αὐτῷ. Συνεργοῦντες δὲ καὶ παρακαλοῦ-
 μεν μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς·
 2 λέγει γάρ

Καίρῳ δεκτῷ ἐπήκοός σου ■

καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι·

ἰδοὺ νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἰδοὺ νῦν ἡμέρα σωτη-
 3 ρίας· μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες προσκοπήν, ἵνα μὴ
 4 μωμηθῇ ἡ διακονία, ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστάνοντες ἑαυ-
 τοὺς ὡς θεοῦ διάκονοι· ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν,
 5 ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις, ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς,
 ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις,
 6 ἐν ἀγνότητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι,
 7 ἐν πνεύματι ἀγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ, ἐν λόγῳ ἀληθείας,
 ἐν δυνάμει θεοῦ· διὰ τῶν ὅπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν
 8 δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν, διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφη-

μίας καὶ εὐφημίας· ὥς πλάνοι καὶ ἀληθεῖς, ὥς ἀγνοοῦμενοι 9
καὶ ἐπιγινωσκόμενοι, ὥς ἀποθνήσκοντες καὶ ἰδοὺ ζώ-
μεν, ὥς παιδεγόμενοι καὶ μὴ θανατοῦμενοι, ὥς λυ- 10
πούμενοι ἀεὶ δὲ χαίροντες, ὥς πτωχοὶ πολλοὺς δὲ πλουτί-
ζοντες, ὥς μηδὲν ἔχοντες καὶ πάντα κατέχοντες.

Τὸ στόμα ἡμῶν ἀνέφωγεν πρὸς ὑμᾶς, Κορίνθιοι, ἡ 11
καρδία ἡμῶν πεπλάτυνται· οὐ στενοχωρεῖσθε ἐν ἡμῖν, 12
στενοχωρεῖσθε δὲ ἐν τοῖς σπλάγχνοις ὑμῶν· τὴν δὲ 13
αὐτὴν ἀντιμισθίαν, ὥς τέκνοις λέγω, πλατύνθητε καὶ
ὑμεῖς.

Μὴ γίνεσθε ἑτεροζυγοῦντες ἀπίστοις· τίς 14
γὰρ μετοχὴ δικαιοσύνης καὶ ἀνομίας, ἢ τίς κοινωνία φωτὶ
πρὸς σκότος; τίς δὲ συμφώνησις Χριστοῦ πρὸς Βελίαρ, 15
ἢ τίς μερίς «πιστῶ» μετὰ ἀπίστου; τίς δὲ συγκατάθεσις 16
ναῶ θεοῦ μετὰ εἰδώλων; ἡμεῖς γὰρ ναὸς θεοῦ ἐσμὲν
ζῶντος· καθὼς εἶπεν ὁ θεὸς ὅτι

Ἔνοικῆσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐνπεριπατήσω,
καὶ ἔσομαι αὐτῶν θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονται
μοῦ λαός.

διὸ ἐξέλθατε ἐκ μέσου αὐτῶν, 17
καὶ ἀφορίσθητε, λέγει Κύριος,
καὶ ἀκαθάρτογ μὴ ἄπτεσθε·
καὶ γὰρ εἰσδέξομαι ὑμᾶς·

καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα, 18
καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς γίους καὶ θιγατέρας,
λέγει Κύριος Παντοκράτωρ.

ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, καθάρισω- 1
μεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος,
ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ θεοῦ. Χω- 2

ρήσατε ἡμᾶς· οὐδένα ἡδίκησαμεν, οὐδένα ἐφθείραμεν,
οὐδένα ἐπλεονεκτήσαμεν. πρὸς κατάκρισιν οὐ λέγω, 3
προεῖρηκα γὰρ ὅτι ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἐστὲ εἰς
τὸ συναποθανεῖν καὶ συζηῖν. πολλή μοι παρρησία 4
πρὸς ὑμᾶς, πολλή μοι καύχησις ὑπὲρ ὑμῶν· πεπλή-

ρωμαι τῇ παρακλήσει, ὑπερπερισσεύομαι τῇ χαρᾷ ἐπὶ
 5 πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν. Καὶ γὰρ ἐλθόντων
 ἡμῶν εἰς Μακεδονίαν οὐδεμίαν ἔσχηκεν ἄνεσιν ἢ σὰρξ
 ἡμῶν, ἀλλ' ἐν παντὶ θλιβόμενοι—ἔξωθεν μάχαι, ἔσωθεν
 6 φόβοι—. ἀλλ' ὁ παρακαλῶν τοὺς ταπεινοὺς παρεκάλεσεν
 7 ἡμᾶς ὁ θεὸς ἐν τῇ παρουσίᾳ Τίτου· οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ
 παρουσίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ παρακλήσει ἢ παρεκλή-
 θη ἐφ' ὑμῖν, ἀναγγέλλων ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἐπιπόθησιν, τὸν
 ὑμῶν ὀδυρμόν, τὸν ὑμῶν ζῆλον ὑπὲρ ἐμοῦ, ὥστε με
 8 μᾶλλον χαρῆναι. ὅτι εἰ καὶ ἐλύπησα ὑμᾶς ἐν τῇ ἐπι-
 στολῇ, οὐ μεταμέλομαι· εἰ καὶ μετεμελόμην, (βλέπω
 ὅτι ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη εἰ καὶ πρὸς ὦραν ἐλύπησεν ὑμᾶς,)
 9 νῦν χαίρω, οὐχ ὅτι ἐλυπήθητε, ἀλλ' ὅτι ἐλυπήθητε εἰς
 μετάνοιαν, ἐλυπήθητε γὰρ κατὰ θεόν, ἵνα ἐν μηδενὶ ζη-
 10 μιωθῆτε ἐξ ἡμῶν. ἡ γὰρ κατὰ θεὸν λύπη μετάνοιαν εἰς
 σωτηρίαν ἀμεταμέλητον ἐργάζεται· ἡ δὲ τοῦ κόσμου λύπη
 11 θάνατον κατεργάζεται. ἰδοὺ γὰρ αὐτὸ τοῦτο τὸ κατὰ
 θεὸν λυπηθῆναι πόσῃν κατειργάσατο ὑμῖν σπουδὴν, ἀλλὰ
 ἀπολογίαν, ἀλλὰ ἀγανάκτησιν, ἀλλὰ φόβον, ἀλλὰ ἐπι-
 πόθησιν, ἀλλὰ ζῆλον, ἀλλὰ ἐκδίκησιν· ἐν παντὶ συνε-
 12 στήσατε ἑαυτοὺς ἄγνους εἶναι τῷ πράγματι. ἄρα εἰ καὶ
 ἔγραψα ὑμῖν, οὐχ ἕνεκεν τοῦ ἀδικήσαντος, [ἀλλ'] οὐδὲ
 ἕνεκεν τοῦ ἀδικηθέντος, ἀλλ' ἕνεκεν τοῦ φανερωθῆναι
 τὴν σπουδὴν ὑμῶν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐνώπιον τοῦ
 13 θεοῦ. διὰ τοῦτο παρακεκλήμεθα. - Ἐπὶ δὲ τῇ
 παρακλήσει ἡμῶν περισσοτέρως μᾶλλον ἐχάρημεν ἐπὶ
 τῇ χαρᾷ Τίτου, ὅτι ἀναπέπαυται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἀπὸ
 14 πάντων ὑμῶν· ὅτι εἴ τι αὐτῷ ὑπὲρ ὑμῶν κεκαύχημαι, οὐ
 κατησχύνθην, ἀλλ' ὡς πάντα ἐν ἀληθείᾳ ἐλαλήσαμεν ὑμῖν,
 οὕτως καὶ ἡ καύχησις ἡμῶν ἐπὶ Τίτου ἀλήθεια ἐγενήθη.
 15 καὶ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς ἐστὶν
 ἀναμιμνησκομένου τὴν πάντων ὑμῶν ὑπακοήν, ὡς μετὰ
 16 φόβου καὶ τρόμου ἐδέξασθε αὐτόν. Χαίρω ὅτι ἐν παντὶ

θαρρῶ ἐν ὑμῖν.

Γνωρίζομεν δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὴν χάριν τοῦ θεοῦ τὴν 1
 δεδουμένην ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Μακεδονίας, ὅτι ἐν πολ- 2
 λῇ δοκιμῇ θλίψεως ἡ περισσεία τῆς χαρᾶς αὐτῶν καὶ ἡ
 κατὰ βάθους πτωχεία αὐτῶν ἐπερίσσευσεν εἰς τὸ πλοῦτος 3
 τῆς ἀπλότητος αὐτῶν· ὅτι κατὰ δύναμιν, μαρτυρῶ, καὶ 4
 παρὰ δύναμιν, αὐθαίρετοι μετὰ πολλῆς παρακλήσεως δεύ- 4
 μενοι ἡμῶν, τὴν χάριν καὶ τὴν κοινωνίαν τῆς διακονίας τῆς
 εἰς τοὺς ἀγίους,— καὶ οὐ καθὼς ἡλπίσαμεν ἀλλ' ἑαυτοὺς 5
 ἔδωκαν πρῶτον τῷ κυρίῳ καὶ ἡμῖν διὰ θελήματος θεοῦ, εἰς 6
 τὸ παρακαλέσαι ἡμᾶς τίτον ἵνα καθὼς προενήρξατο οὕτως
 καὶ ἐπιτελέσῃ εἰς ὑμᾶς καὶ τὴν χάριν ταύτην· ἀλλ' ὥσπερ 7
 ἐν παντὶ περισσεύετε, πίστει καὶ λόγῳ καὶ γνώσει καὶ
 πάσῃ σπουδῇ καὶ τῇ ἐξ ἡμῶν ἐν ὑμῖν ἀγάπῃ, ἵνα 8
 καὶ ἐν ταύτῃ τῇ χάριτι περισσεύητε. Οὐ 8
 κατ' ἐπιταγὴν λέγω, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐτέρων σπουδῆς καὶ τὸ
 τῆς ὑμετέρας ἀγάπης γνήσιον δοκιμάζων· γινώσκετε γὰρ 9
 τὴν χάριν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ [Χριστοῦ], ὅτι δι' ὑμᾶς
 ἐπτώχευσεν πλούσιος ὢν, ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ
 πλουτήσητε. καὶ γνώμην ἐν τούτῳ δίδωμι· τοῦτο γὰρ 10
 ὑμῖν συμφέρει, οὔτινες οὐ μόνον τὸ ποιῆσαι ἀλλὰ καὶ τὸ
 θέλειν προενήρξασθε ἀπὸ πέρυσι· νυνὶ δὲ καὶ τὸ ποιῆσαι 11
 ἐπιτελέσατε, ὅπως καθάπερ ἡ προθυμία τοῦ θέλειν οὕτως
 καὶ τὸ ἐπιτελέσαι ἐκ τοῦ ἔχειν. εἰ γὰρ ἡ προθυμία πρό- 12
 κειται, καθὼς ἂν ἔχη εὐπρόσδεκτος, οὐ καθὼς οὐκ ἔχει. οὐ 13
 γὰρ ἵνα ἄλλοις ἄνεσις, ὑμῖν ἰσότης· ἀλλ' ἐξ ἰσότητος ἐν 14
 τῷ νῦν καιρῷ τὸ ὑμῶν περισσευμα εἰς τὸ ἐκείνων ὑστέρη-
 μα, ἵνα καὶ τὸ ἐκείνων περισσευμα γένηται εἰς τὸ ὑμῶν ὑστέ-
 ρημα, ὅπως γένηται ἰσότης· καθὼς γέγραπται Ὁ τὸ πολὺ 15
 οὐκ ἐπλεόνασεν, καὶ ὁ τὸ ὀλίγον οὐκ ἡλαττώ-
 νησεν.

Χάρις δὲ τῷ θεῷ τῷ διδόντι τὴν αὐτὴν 16
 σπουδὴν ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῇ καρδίᾳ τίτου, ὅτι τὴν μὲν παρά- 17
 κλησιν ἐδέξατο, σπουδαιότερος δὲ ὑπάρχων αὐθαίρετος

18 ἐξήλθεν πρὸς ὑμᾶς. συνεπέμψαμεν δὲ μετ' αὐτοῦ τὸν
 ἀδελφὸν οὗ ὁ ἔπαινος ἐν τῷ εὐαγγελίῳ διὰ πασῶν τῶν
 19 ἐκκλησιῶν,— οὐ μόνον δὲ ἀλλὰ καὶ χειροτονηθεὶς ὑπὸ τῶν
 ἐκκλησιῶν συνέκδημος ἡμῶν ἐν τῇ χάριτι ταύτῃ τῇ διακο-
 νουμένῃ ὑφ' ἡμῶν πρὸς τὴν τοῦ κυρίου δόξαν καὶ προ-
 20 θυμίαν ἡμῶν,— στελλόμενοι τοῦτο μὴ τις ἡμᾶς μωμήσῃται
 21 ἐν τῇ ἀδρότῃ ταύτῃ τῇ διακονουμένῃ ὑφ' ἡμῶν, ΠΡΟΝΟΟΥ-
 ΜΕΝ γὰρ καλὰ οὐ μόνον ἐΝΩΠΙΟΝ ΚΥΡΙΟΥ ἀλλὰ καὶ
 22 ἐΝΩΠΙΟΝ ἈΝΘΡΩΠΩΝ. συνεπέμψαμεν δὲ αὐτοῖς τὸν ἀδελ-
 φὸν ἡμῶν ὃν ἐδοκιμάσαμεν ἐν πολλοῖς πολλαῖς σπου-
 δαῖον ὄντα, νυνὶ δὲ πολὺ σπουδαιότερον πεποιθήσει πολλῇ
 23 τῇ εἰς ὑμᾶς. εἴτε ὑπὲρ Τίτου, κοινωνὸς ἐμὸς καὶ εἰς ὑμᾶς
 συνεργός· εἴτε ἀδελφοὶ ἡμῶν, ἀπόστολοι ἐκκλησιῶν, δόξα
 24 Χριστοῦ. Τὴν οὖν ἔνδειξιν τῆς ἀγάπης ὑμῶν καὶ ἡμῶν
 καυχίσεως ὑπὲρ ὑμῶν εἰς αὐτοὺς ἔνδείξασθε¹ εἰς πρόσωπον
 1 τῶν ἐκκλησιῶν. Περὶ μὲν γὰρ τῆς διακονίας
 τῆς εἰς τοὺς ἁγίους περισσὸν μοί ἐστιν τὸ γράφειν ὑμῖν,
 2 οἶδα γὰρ τὴν προθυμίαν ὑμῶν ἣν ὑπὲρ ὑμῶν καυχῶμαι
 Μακεδόσιν ὅτι Ἀχαΐα παρεσκεύασται ἀπὸ πέρυσι, καὶ τὸ
 3 ὑμῶν ζῆλος ἠρέθισε τοὺς πλείονας. ἔπεμψα δὲ τοὺς ἀδελ-
 φούς, ἵνα μὴ τὸ καύχημα ἡμῶν τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κενωθῇ ἐν
 τῷ μέρει τούτῳ, ἵνα καθὼς ἔλεγον παρεσκευασμένοι ἦτε,
 4 μὴ πως ἐὰν ἔλθωσιν σὺν ἐμοὶ Μακεδόνες καὶ εὗρωσιν ὑμᾶς
 ἀπαρασκευάστους κατασχυρθώμεν ἡμεῖς, ἵνα μὴ λέγωμεν
 5 ὑμεῖς, ἐν τῇ ὑποστάσει ταύτῃ. ἀναγκαῖον οὖν ἡγησάμεν
 παρακαλέσαι τοὺς ἀδελφούς ἵνα προέλθωσιν εἰς ὑμᾶς καὶ
 προκαταρτίσωσι τὴν προεπηγγελμένην εὐλογίαν ὑμῶν, ταύ-
 την ἐτοίμην εἶναι οὕτως ὡς εὐλογίαν καὶ μὴ ὡς πλεονε-
 6 ξίαν. Τοῦτο δέ, ὁ σπείρων φειδομένως φειδο-
 μένως καὶ θερίσει, καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις ἐπ' εὐλο-
 7 γίαις καὶ θερίσει. ἕκαστος καθὼς προήρηται τῇ καρδίᾳ,
 μὴ ἐκ λύπης ἢ ἐξ ἀνάγκης, ἸΔΑΡὸΝ γὰρ ΔΟΤΗΝ ἀγαπᾷ
 8 ὁ θεός. δυνατεῖ δὲ ὁ θεὸς πᾶσαν χάριν περισσεῦσαι εἰς

ὑμᾶς, ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες
περισεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν· (καθὼς γέγραπται 9

ἘΣΚΟΡΠΙΣΕΝ, ἔΔΩΚΕΝ ΤΟΙΣ ΠΈΝΗΣΙΝ,

Ἡ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ Αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα·

ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν σπέρμα τῷ σπείροντι καὶ ἄρτον εἰς 10
βρώσιν χορηγήσει καὶ πληθυνεῖ τὸν σπόρον ὑμῶν καὶ
αὐξήσει τὰ γενήματα τῆς δικαιοσύνης ὑμῶν·) ἐν 11
παντὶ πλουτιζόμενοι εἰς πᾶσαν ἀπλότητα, ἣτις κατεργάζεται-
ται δι' ἡμῶν εὐχαριστίαν τῷ θεῷ,— ὅτι ἡ διακονία τῆς 12
λειτουργίας ταύτης οὐ μόνον ἐστὶν προσαναπληροῦσα τὰ
ὑστερήματα τῶν ἁγίων, ἀλλὰ καὶ περισσεύουσα διὰ πολλῶν
εὐχαριστιῶν τῷ θεῷ,— διὰ τῆς δοκιμῆς τῆς διακονίας ταύ- 13
της δοξάζοντες τὸν θεὸν ἐπὶ τῇ ὑποταγῇ τῆς ὁμολογίας
ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ χριστοῦ καὶ ἀπλότητι τῆς
κοινωνίας εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς πάντας, καὶ αὐτῶν δεήσει 14
ὑπὲρ ὑμῶν ἐπιποθούντων ὑμᾶς διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν
χάριν τοῦ θεοῦ ἐφ' ὑμῖν. Χάρις τῷ θεῷ ἐπὶ τῇ ἀνεκδιη- 15
γήτῳ αὐτοῦ δωρεᾷ.

Αὐτὸς δὲ ἐγὼ Παῦλος παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τῆς πρὸς 1
τητος καὶ ἐπιεικίας τοῦ χριστοῦ, ὃς κατὰ πρόσωπον μὲν
ταπεινὸς ἐν ὑμῖν, ἀπὼν δὲ θαρρῶ εἰς ὑμᾶς· δέομαι δὲ τὸ 2
μὴ παρὼν θαρρῆσαι τῇ πεποιθήσει ἣ λογίζομαι τολμήσαι
ἐπὶ τινας τοὺς λογιζομένους ἡμᾶς ὡς κατὰ σάρκα περιπα-
τοῦντας. Ἐν σαρκὶ γὰρ περιπατοῦντες οὐ κατὰ σάρκα 3
στρατευόμεθα,— τὰ γὰρ ὅπλα τῆς στρατείας ἡμῶν οὐ σαρ- 4
κικὰ ἀλλὰ δυνατὰ τῷ θεῷ πρὸς καθαίρεσιν ὀχυρωμάτων,—
λογισμοὺς καθαιρῶντες καὶ πᾶν ὕψωμα ἐπαιρόμενον κατὰ 5
τῆς γνώσεως τοῦ θεοῦ, καὶ αἰχμαλωτίζοντες πᾶν νόημα εἰς
τὴν ὑπακοὴν τοῦ χριστοῦ, καὶ ἐν ἐτοιμῇ ἔχοντες ἐκδικῆσαι 6
πᾶσαν παρακοήν, ὅταν πληρωθῇ ὑμῶν ἡ ὑπακοή. Τὰ 7
κατὰ πρόσωπον βλέπετε. εἴ τις πέποιθεν ἑαυτῷ Χριστοῦ
εἶναι, τοῦτο λογιζέσθω πάλιν ἐφ' ἑαυτοῦ ὅτι καθὼς αὐτὸς
Χριστοῦ οὕτως καὶ ἡμεῖς. Ἐάν τε γὰρ περισσύτερόν τι 8

καυχῆσώμαι περὶ τῆς ἐξουσίας ἡμῶν, ἧς ἔδωκεν ὁ κύριος
 εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν ὑμῶν, οὐκ αἰσχυνη-
 9 σομαι, ἵνα μὴ δόξω ὡς ἂν ἐκφοβεῖν ὑμᾶς διὰ τῶν ἐπιστο-
 10 λῶν· ὅτι Αἱ ἐπιστολαὶ μὲν, ἡφισίν, βαρεῖαι καὶ ἰσχυραί,
 ἡ δὲ παρουσία τοῦ σώματος ἀσθενὴς καὶ ὁ λόγος ἐξουθε-
 11 νημένος. τοῦτο λογιζέσθω ὁ τοιοῦτος, ὅτι οἱοί ἐσμεν τῷ
 λόγῳ δι' ἐπιστολῶν ἀπόντες, τοιοῦτοι καὶ παρόντες τῷ
 12 ἔργῳ. Οὐ γὰρ τολμῶμεν ἐνκρίναι ἢ συγκρίναι ἑαυτοὺς
 τισιν τῶν ἑαυτοὺς συνιστανόντων· ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς
 ἑαυτοὺς μετροῦντες καὶ συγκρίνοντες ἑαυτοὺς ἑαυτοῖς οὐ
 13 συνιᾶσιν. ἡμεῖς δὲ οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα καυχησόμεθα, ἀλλὰ
 κατὰ τὸ μέτρον τοῦ κανόνος οὗ ἐμέρισεν ἡμῖν ὁ θεὸς
 14 μέτρον, ἐφικέσθαι ἄχρι καὶ ὑμῶν.— ὅτι γὰρ ὡς μὴ ἐφικνού-
 μενοι εἰς ὑμᾶς ὑπερεκτείνομεν ἑαυτοὺς, ἄχρι γὰρ καὶ ὑμῶν
 15 ἐφθάσαμεν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ χριστοῦ.— οὐκ εἰς τὰ
 ἄμετρα καυχώμενοι ἐν ἀλλοτρίοις κόποις, ἐλπίδα δὲ ἔχοντες
 αὐξανομένης τῆς πίστεως ὑμῶν ἐν ὑμῖν μεγαλυνθῆναι κατὰ
 16 τὸν κανόνα ἡμῶν εἰς περισσεῖαν, εἰς τὰ ὑπερέκεινα ὑμῶν
 εὐαγγελίσασθαι, οὐκ ἐν ἀλλοτρίῳ κανόνι εἰς τὰ ἔτοιμα
 17 καυχῆσασθαι. Ὁ δὲ καγχῶμενος ἐν Κυρίῳ καγχάσθω·
 18 οὐ γὰρ ὁ ἑαυτὸν συνιστάνων, ἐκεῖνός ἐστιν δύκιμος, ἀλλὰ
 ὃν ὁ κύριος συνίστησιν.

1 Ὅφελον ἀνέχεσθέ μου μικρόν τι ἀφροσύνης· ἀλλὰ καὶ
 2 ἀνέχεσθέ μου. ζηλῶ γὰρ ὑμᾶς θεοῦ ζηλῶ, ἡρμοσάμην
 γὰρ ὑμᾶς ἐνὶ ἀνδρὶ παρθένον ἀγνὴν παραστήσαι τῷ χριστῷ·
 3 φοβοῦμαι δὲ μή πως, ὡς ὁ ὄφις ἐζηπάτησεν Ἐῦαν ἐν τῇ
 πανουργίᾳ αὐτοῦ, φθαρῇ τὰ νοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἀπλό-
 4 τητος [καὶ τῆς ἀγνότητος] τῆς εἰς τὸν χριστόν. εἰ μὲν
 γὰρ ὁ ἐρχόμενος ἄλλον Ἰησοῦν κηρύσσει ὃν οὐκ ἐκη-
 ρύξαμεν, ἢ πνεῦμα ἕτερον λαμβάνετε ὃ οὐκ ἐλάβετε, ἢ
 εὐαγγέλιον ἕτερον ὃ οὐκ ἐδέξασθε, καλῶς ἄνέχεσθε.
 5 λογίζομαι γὰρ μηδὲν ὑστερηκέναι τῶν ὑπερλίαν ἀποστό-
 6 λων· εἰ δὲ καὶ ἰδιώτης τῷ λόγῳ, ἀλλ' οὐ τῇ γνώσει, ἀλλ' ἐν

παντὶ φανερώσαντες ἐν πᾶσιν εἰς ὑμᾶς. ^αἩ 7
 ἁμαρτίαν ἐποίησα ἑμαυτὸν ταπεινῶν ἵνα ὑμεῖς ὑψωθῆτε,
 ὅτι δωρεὰν τὸ τοῦ θεοῦ εὐαγγέλιον εὐηγγελισάμην ὑμῖν;
 ἄλλας ἐκκλησίας ἐσύλησα λαβὼν ὀψώνιον πρὸς τὴν ὑμῶν 8
 διακονίαν, καὶ παρὼν πρὸς ὑμᾶς καὶ ὑστερηθεὶς οὐ κατε- 9
 νάρκησα οὐθενός· τὸ γὰρ ὑστέρημά μου προσανεπλήρω-
 σαν οἱ ἀδελφοὶ ἐλθόντες ἀπὸ Μακεδονίας· καὶ ἐν παντὶ
 ἀβυρῇ ἑμαυτὸν ὑμῖν ἐτήρησα καὶ τηρήσω. ἔστιν ἀλήθεια 10
 Χριστοῦ ἐν ἐμοὶ ὅτι ἡ καύχησις αὕτη οὐ φραγῆσεται εἰς
 ἐμὲ ἐν τοῖς κλίμασι τῆς Ἀχαίας. διὰ τί; ὅτι οὐκ ἠγαπῶ 11
 ὑμᾶς; ὁ θεὸς οἶδεν. ^αὉ δὲ ποιῶ καὶ ποιήσω, 12
 ἵνα ἐκκόψω τὴν ἀφορμὴν τῶν θελόντων ἀφορμὴν, ἵνα ἐν ᾧ
 καυχῶνται εὐρεθῶσιν καθὼς καὶ ἡμεῖς. οἱ γὰρ τοιοῦτοι 13
 ψευδαπόστολοι, ἐργάται δόλιοι, μετασχηματιζόμενοι εἰς
 ὑποστόλους Χριστοῦ· καὶ οὐ θαῦμα, αὐτὸς γὰρ ὁ Σατανᾶς 14
 μετασχηματίζεται εἰς ἄγγελον φωτός· οὐ μέγα οὖν εἰ καὶ 15
 οἱ διάκονοι αὐτοῦ μετασχηματίζονται ὡς διάκονοι δικαιο-
 σύνης, ὧν τὸ τέλος ἔσται κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.

Πάλιν λέγω, μὴ τίς με δόξῃ ἄφρονα εἶναι.— εἰ δὲ 16
 μῆγε, καὶ ὡς ἄφρονα δέξασθέ με, ἵνα καγὼ μικρόν τι καυ-
 χήσωμαι· ὁ λαλῶ οὐ κατὰ κύριον λαλῶ, ἀλλ' ὡς ἐν ἀφρο- 17
 σύνη, ἐν ταύτῃ τῇ ὑποστάσει τῆς καυχήσεως. ἐπεὶ πολλοὶ 18
 καυχῶνται κατὰ [τὴν] σάρκα, καγὼ καυχήσομαι. ἡδέως 19
 γὰρ ἀνέχεσθε τῶν ἀφρόνων φρόνιμοι ὄντες· ἀνέχεσθε γὰρ 20
 εἴ τις ὑμᾶς καταδουλοῖ, εἴ τις κατεσθίει, εἴ τις λαμβάνει,
 εἴ τις ἐπαίρεται, εἴ τις εἰς πρόσωπον ὑμᾶς δέρει. κατὰ 21
 ἀτιμίαν λέγω, ὡς ὅτι ἡμεῖς ἡσθενήκαμεν· ἐν ᾧ δ' ἂν τις
 τολμᾷ, ἐν ἀφροσύνῃ λέγω, τολμῶ καγὼ. Ἑβραῖοί εἰσιν; 22
 καγὼ. Ἰσραηλεῖταί εἰσιν; καγὼ. σπέρμα Ἀβραάμ εἰσιν;
 καγὼ. διάκονοι Χριστοῦ εἰσιν; παραφρονῶν λαλῶ, ὑπερ 23
 ἐγώ· ἐν κόποις περισσοτέρως, ἐν φυλακαῖς περισσοτέρως,
 ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόντως, ἐν θάνατοις πολλάκις· ὑπὸ 24
 Ἰουδαίων πεντάκις τεσσερέκοντα παρὰ μίαν ἔλαβον, τρίς 25

ἐραβδίσθην, ἅπαξ ἐλιθάσθην, τρίς ἐναυάγησα, νυχθήμερον
 26 ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα· ὁδοιπορίαις πολλάκις, κινδύνοις
 ποταμῶν, κινδύνοις ληστῶν, κινδύνοις ἐκ γένους, κινδύνοις
 27 ἐξ ἔθνων, κινδύνοις ἐν πόλει, κινδύνοις ἐν ἐρημίᾳ, κινδύνοις
 ἐν θαλάσῃ, κινδύνοις ἐν ψευδαδέλφοις, κόπῳ καὶ μόχθῳ,
 ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις, ἐν λιμῷ καὶ δίψει, ἐν νηστείαις
 28 πολλάκις, ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι· χωρὶς τῶν παρεκτὸς ἢ
 ἐπίστασίς μοι ἢ καθ' ἡμέραν, ἢ μέριμνα πασῶν τῶν ἐκκλη-
 29 σιῶν. τίς ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἀσθενῶ; τίς σκανδαλίζεται,
 30 καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι; εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, τὰ τῆς ἀσθε-
 31 νείας [μου] καυχῆσομαι. ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου
 Ἰησοῦ οἶδεν, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι οὐ ψεύ-
 32 δομαι. ἐν Δαμασκῷ ὁ ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ βασιλέως
 33 ἐφρούρει τὴν πόλιν Δαμασκηνῶν πιάσαι με, καὶ διὰ
 θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τοῦ τείχους καὶ ἐξέ-
 1 φυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ. Καυχᾶσθαι ἔδει· οὐ
 συμφέρον μὲν, ἐλεύσομαι δὲ εἰς ὀπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις
 2 Κυρίου. οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσά-
 ρων,— εἴτε ἐν σώματι οὐκ οἶδα, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος
 οὐκ οἶδα, ὁ θεὸς οἶδεν,— ἀρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου
 3 οὐρανοῦ. καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον,— εἴτε ἐν σώματι
 4 εἴτε χωρὶς τοῦ σώματος [οὐκ οἶδα,] ὁ θεὸς οἶδεν,— ὅτι
 ἡρπάγη εἰς τὸν παράδεισον καὶ ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα ἃ
 5 οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι. ὑπὲρ τοῦ τοιούτου καυχῆ-
 σομαι, ὑπὲρ δὲ ἑμαντοῦ οὐ καυχῆσομαι εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθε-
 6 νείαις. εἰ γὰρ θελήσω καυχῆσασθαι, οὐκ ἔσομαι ἄφρων,
 ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ· φείδομαι δέ, μὴ τις εἰς ἐμὲ λογίσηται
 7 ὑπὲρ ὃ βλέπει με ἢ ἀκούει ἐξ ἑμοῦ, καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν
 ἀποκαλύψεων. διὸ ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ
 τῇ σαρκί, ἄγγελος Σατανᾶ, ἵνα με κολαφίσῃ, ἵνα μὴ
 8 ὑπεραίρωμαι. ὑπὲρ τούτου τρίς τὸν κύριον παρεκάλεσα
 9 ἵνα ἀποστῇ ἀπ' ἐμοῦ· καὶ εἰρηκέν μοι Ἀρκεῖ σοι ἢ χάρις
 μου· ἢ γὰρ δύναμις ἐν ἀσθενείᾳ τελεῖται.

διστα οὖν μᾶλλον καυχῆσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις, ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ χριστοῦ. διὸ εὐδοκῶ ¹⁰ ἐν ἀσθενείαις, ἐν ὑβρεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν διωγμοῖς καὶ στενοχωρίαις, ὑπὲρ Χριστοῦ. ὅταν γὰρ ἀσθενῶ, τότε δυνατός εἰμι.

Γέγονα ἄφρων· ὑμεῖς με ἠναγκάσατε· ἐγὼ γὰρ ὄφειλον ¹¹ ὑφ' ὑμῶν συνίστασθαι. οὐδὲν γὰρ ὑστέρησα τῶν ὑπερλίαν ἀποστολῶν, εἰ καὶ οὐδέν εἰμι· τὰ μὲν σημεῖα τοῦ ¹² ἀποστόλου κατειργάσθη ἐν ὑμῖν ἐν πάσῃ ὑπομονῇ, σημείοις [τε] καὶ τέρισιν καὶ δυνάμεσιν. τί γὰρ ἔστιν ὁ ¹³ ἡσώθητε ὑπὲρ τὰς λοιπὰς ἐκκλησίας, εἰ μὴ ὅτι αὐτὸς ἐγὼ οὐ κατενάρκησα ὑμῶν; χαρίσασθέ μοι τὴν ἀδικίαν ταύτην.

Ἴδου τρίτον τοῦτο ἐτοίμως ἔχω ἐλθεῖν ¹⁴ πρὸς ὑμᾶς, καὶ οὐ καταναρκήσω· οὐ γὰρ ζητῶ τὰ ὑμῶν ἀλλὰ ὑμᾶς, οὐ γὰρ ὀφείλει τὰ τέκνα τοῖς γονεῦσιν θησαυρίζειν, ἀλλὰ οἱ γονεῖς τοῖς τέκνοις. ἐγὼ δὲ ἥδιστα δαπα- ¹⁵ νήσω καὶ ἐκδαπανηθήσομαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν. εἰ περισσοτέρως ὑμᾶς ἀγαπῶ, ἦσσον ἀγαπῶμαι; Ἔστω ¹⁶ δέ, ἐγὼ οὐ κατεβάρησα ὑμᾶς· ἀλλὰ ὑπάρχων πανοῦργος δόλω ὑμᾶς ἔλαβον. μή τινα ὦν ἀπέσταλκα πρὸς ὑμᾶς, ¹⁷ δι' αὐτοῦ ἐπλεονέκτησα ὑμᾶς; παρεκάλεσα Τίτον καὶ συνα- ¹⁸ πέστειλα τὸν ἀδελφόν· μήτι ἐπλεονέκτησεν ὑμᾶς Τίτος; οὐ τῷ αὐτῷ πνεύματι περιεπατήσαμεν; οὐ τοῖς αὐτοῖς ἴχνεσιν;

Πάλαι δοκεῖτε ὅτι ὑμῖν ἀπολογού- ¹⁹ μεθα; κατέναντι θεοῦ ἐν Χριστῷ λαλοῦμεν. τὰ δὲ πάντα, ἀγαπητοί, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν οἰκοδομῆς, φοβοῦμαι γὰρ μή ²⁰ πως ἐλθὼν οὐχ οἶους θέλω εὔρω ὑμᾶς, καὶ γὰρ εὔρεθῶ ὑμῖν οἶον οὐ θέλετε, μή πως ἔρις, ζῆλος, θυμοί, ἐριθίαι, καταλαλῖαι, ψιθυρισμοί, φυσιώσεις, ἀκαταστασίαι· μὴ πάλιν ²¹ ἐλθόντος μου ταπεινώσῃ με ὁ θεός μου πρὸς ὑμᾶς, καὶ πενήθῃσω πολλοὺς τῶν προημαρτηκότων καὶ μὴ μετανοησάντων ἐπὶ τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ πορνείᾳ καὶ ἀσελγείᾳ ἣ ἔπραξαν.

Τρίτον τοῦτο ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς·

ἐπὶ στόματος λόγος μαρτύρων καὶ τριῶν σταθίσεται
 2 πᾶν ῥήμα. προείρηκα καὶ προλέγω ὡς παρὼν τὸ δεύτερον
 καὶ ἀπὼν νῦν τοῖς προημαρτηκόσιν καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν,
 3 ὅτι ἐὰν ἔλθω εἰς τὸ πάλιν οὐ φείσομαι, ἐπεὶ δοκιμὴν
 ζητεῖτε τοῦ ἐν ἐμοὶ λαλοῦντος χριστοῦ· ὃς εἰς ὑμᾶς
 4 οὐκ ἀσθενεῖ ἀλλὰ δυνατεῖ ἐν ὑμῖν, καὶ γὰρ ἐσταυρώθη ἐξ
 ἀσθενείας, ἀλλὰ ζῇ ἐκ δυνάμεως θεοῦ. καὶ γὰρ ἡμεῖς
 ἀσθενούμεν ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ ζήσομεν σὺν αὐτῷ ἐκ δυνάμεως
 5 θεοῦ [εἰς ὑμᾶς]. Ἐαυτοὺς πειράζετε εἰ ἐστὲ ἐν τῇ πίστει,
 ἑαυτοὺς δοκιμάζετε· ἢ οὐκ ἐπιγινώσκετε ἑαυτοὺς ὅτι Ἰη-
 6 σοῦς Χριστὸς ἐν ὑμῖν; εἰ μήτι ἀδόκιμοί ἐστε. ἐλπίζω δὲ
 7 ὅτι γνώσεσθε ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἐσμέν ἀδόκιμοι. εὐχόμεθα δὲ
 πρὸς τὸν θεὸν μὴ ποιῆσαι ὑμᾶς κακὸν μηδέν, οὐχ ἵνα ἡμεῖς
 δόκιμοι φανώμεν, ἀλλ' ἵνα ὑμεῖς τὸ καλὸν ποιήτε, ἡμεῖς δὲ
 8 ὡς ἀδόκιμοι ὤμεν. οὐ γὰρ δυνάμεθά τι κατὰ τῆς ἀλη-
 9 θείας, ἀλλὰ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας. χαίρομεν γὰρ ὅταν ἡμεῖς
 ἀσθενώμεν, ὑμεῖς δὲ δυνατοὶ ᾗτε· τοῦτο καὶ εὐχόμεθα, τὴν
 10 ὑμῶν κατάρτισιν. Διὰ τοῦτο ταῦτα ἀπὼν γράφω, ἵνα
 παρὼν μὴ ἀποτόμως χρήσωμαι κατὰ τὴν ἐξουσίαν ἣν ὁ
 κύριος ἔδωκεν μοι, εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν.
 11 Λοιπὸν, ἀδελφοί, χαίρετε, καταρτίζεσθε, παρακαλεῖσθε,
 τὸ αὐτὸ φρονεῖτε, εἰρηνεύετε, καὶ ὁ θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ
 12 εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν. Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν ἀγίῳ
 φιλήματι. Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἅγιοι πάντες.
 13 Ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ [Χριστοῦ] καὶ ἡ ἀγάπη
 τοῦ θεοῦ καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου πνεύματος μετὰ πάντων
 ὑμῶν.

4 σὺν

5 Χριστὸς Ἰησοῦς

ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων οὐδὲ δι' ἀν- 1
θρώπου ἀλλὰ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ θεοῦ πατρὸς τοῦ
ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ πάντες 2
ἀδελφοί, ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας· χάρις ὑμῖν καὶ 3
εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ,
τοῦ δόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ὅπως ἐξέ- 4
ληται ἡμᾶς ἐκ τοῦ αἰῶνος τοῦ ἐνεστῶτος πονηροῦ κατὰ τὸ
θέλημα τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς 5
αἰῶνας τῶν αἰῶνων· ἀμήν.

Θαυμάζω ὅτι οὕτως ταχέως μετατίθεσθε ἀπὸ τοῦ καλέ- 6
σαντος ὑμᾶς ἐν χάριτι Χριστοῦ εἰς ἕτερον εὐαγγέλιον, ὃ 7
οὐκ ἔστιν ἄλλο· εἰ μὴ τινὲς εἰσιν οἱ ταρασσοντες ὑμᾶς καὶ
θέλοντες μεταστρέψαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ χριστοῦ. ἀλλὰ 8
καὶ ἐὰν ἡμεῖς ἢ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίσηται [ὑμῖν]
παρ' ὃ εὐηγγελισάμεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω. ὥς προειρή- 9
καμεν, καὶ ἄρτι πάλιν λέγω, εἴ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζεται
παρ' ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω.

* Ἄρτι γὰρ ἀνθρώπους πείθω ἢ τὸν θεόν; ἢ ζητῶ ἀνθρώ- 10
ποις ἀρέσκειν; εἰ ἔτι ἀνθρώποις ἤρεσκον, Χριστοῦ δούλος
οὐκ ἂν ἦμην. γνωρίζω γὰρ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον τὸ 11
εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ ὅτι οὐκ ἔστιν κατὰ ἄνθρωπον· οὐδὲ 12
γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτό, οὔτε ἑδιδάχθην,
ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡκού- 13

σατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφὴν ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῳ, ὅτι
καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ καὶ ἐπόρ-

14 θουν αὐτήν, καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολ-
 λούς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσοτέρως ζηλωτης
 15 ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων. Ὅτε δὲ εὐδόκησεν
 [ὁ θεός] ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίδας μητρός μου καὶ κα-
 16 λέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ
 ἐν ἐμοὶ ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εὐθέως οὐ
 17 προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι, οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱερο-
 σόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους, ἀλλὰ ἀπῆλθον εἰς
 18 Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν. Ἐπειτα
 μετὰ τρία ἔτη ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα ἱστορῆσαι Κηφᾶν,
 19 καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε· ἕτερον δὲ
 τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον, εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν
 20 τοῦ κυρίου. ἃ δὲ γράφω ὑμῖν, ἰδοὺ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ὅτι
 21 οὐ ψεύδομαι. Ἐπειτα ἦλθον εἰς τὰ κλίματα τῆς Συρίας
 22 καὶ [τῆς] Κιλικίας. ἤμην δὲ ἀγνοούμενος τῷ προσώπῳ
 23 ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Ἰουδαίας ταῖς ἐν Χριστῷ, μόνον δὲ
 ἀκούοντες ἦσαν ὅτι Ὁ διώκων ἡμᾶς ποτὲ νῦν εὐαγγελί-
 24 ζεται τὴν πίστιν ἣν ποτε ἐπόρθει, καὶ ἐδόξαζον ἐν ἐμοὶ
 1 τὸν θεόν. Ἐπειτα διὰ δεκατεσσάρων ἐτῶν πάλιν ἀνέβην
 εἰς Ἱεροσόλυμα μετὰ Βαρνάβαν, συνπαραλαβὼν καὶ Τίτον·
 2 ἀνέβην δὲ κατὰ ἀποκάλυψιν· καὶ ἀνεθέμην αὐτοῖς τὸ εὐαγ-
 γέλιον ὃ κηρύσσω ἐν τοῖς ἔθνεσιν, κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς
 3 δοκοῦσιν, μή πως εἰς κενὸν τρέχω ἢ ἔδραμον. ἀλλ' οὐδὲ
 4 Τίτος ὁ σὺν ἐμοί, Ἑλλήν ὢν, ἠναγκάσθη περιτμηθῆναι· διὰ
 δὲ τοὺς παρεισάκτους ψευδαδέλφους, οἵτινες παρειστήλθον
 κατασκοπῆσαι τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν ἣν ἔχομεν ἐν Χριστῷ
 5 Ἰησοῦ, ἵνα ἡμᾶς καταδουλώσουσιν, — οἷς οὐδὲ πρὸς ὥραν
 εἵξαμεν τῇ ὑποταγῇ, ἵνα ἡ ἀλήθεια τοῦ εὐαγγελίου δια-
 6 μείνῃ πρὸς ὑμᾶς. ἀπὸ δὲ τῶν δοκούντων εἶναι τι — ὅποιοί
 ποτε ἦσαν οὐδὲν μοι διαφέρει — πρόσωπον [ὁ] θεὸς ἀνθρώ-
 7 πον οὐ λαμβάνει — ἐμοὶ γὰρ οἱ δοκούντες οὐδὲν προσανέ-
 8 γέλιον τῆς ἀκροβυστίας καθὼς Πέτρος τῆς περιτομῆς, ὁ

γὰρ ἐνεργήσας Πέτρῳ εἰς ἀποστολὴν τῆς περιτομῆς ἐνήρ-
 γησεν καὶ ἐμοὶ εἰς τὰ ἔθνη, καὶ γνόντες τὴν χάριν τὴν 9
 δοθεῖσάν μοι, Ἰάκωβος καὶ Κηφᾶς καὶ Ἰωάννης, οἱ δο-
 κοῦντες στύλοι εἶναι, δεξιὰς ἔδωκαν ἐμοὶ καὶ Βαρνάβα
 κοινωνίας, ἵνα ἡμεῖς εἰς τὰ ἔθνη, αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν περι-
 τομήν· μόνον τῶν πτωχῶν ἵνα μνημονεύωμεν, ὃ καὶ ἐσπού- 10
 δασα αὐτὸ τοῦτο ποιῆσαι. Ὅτε δὲ ἦλθεν Κηφᾶς εἰς 11
 Ἀντιόχειαν, κατὰ πρόσωπον αὐτῷ ἀντέστην, ὅτι κατε-
 γνωσμένος ἦν· πρὸ τοῦ γὰρ ἐλθεῖν τινὰς ἀπὸ Ἰακώβου 12
 μετὰ τῶν ἐθνῶν συνήσθιεν· ὅτε δὲ ἦλθον, ὑπέστελλεν καὶ
 ἀφώριζεν ἑαυτόν, φοβούμενος τοὺς ἐκ περιτομῆς. καὶ 13
 συνυπεκρίθησαν αὐτῷ [καὶ] οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι, ὥστε καὶ
 Βαρνάβας συναπήχθη αὐτῶν τῇ ὑποκρίσει· ἀλλ' ὅτε εἶδον 14
 ὅτι οὐκ ὀρθοποδοῦσιν πρὸς τὴν ἀλήθειαν τοῦ εὐαγγελίου,
 εἶπον τῷ Κηφᾷ ἔμπροσθεν πάντων· Εἰ σὺ Ἰουδαῖος ὑπάρ-
 χων ἐθνικῶς καὶ οὐκ Ἰουδαϊκῶς ζῆς, πῶς τὰ ἔθνη ἀναγ-
 κάσεις Ἰουδαΐζειν; Ἡμεῖς φύσει Ἰουδαῖοι καὶ 15
 οὐκ ἐξ ἐθνῶν ἁμαρτωλοί, εἰδότες δὲ ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄν- 16
 θρωπος ἐξ ἔργων νόμου· εἴαν μὴ διὰ πίστεως Χριστοῦ
 Ἰησοῦ, καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν, ἵνα
 δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου,
 ὅτι ἐξ ἔργων νόμου οὐ δικαιοθήσεται πᾶς αὐτὸς. εἰ δὲ 17
 ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ εὐρέθημεν καὶ αὐτοὶ
 ἁμαρτωλοί, ἄρα Χριστὸς ἁμαρτίας διάκονος; μὴ γένοιτο·
 εἰ γὰρ ἡ κατέλυσεν αὐτὰ πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην 18
 ἑμαυτὸν συνιστάνω. ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον 19
 ἵνα θεῷ ζήσω· Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, 20
 ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὃ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ
 τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδόντος
 ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ. Οὐκ ἀθετῶ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ· εἰ γὰρ 21
 διὰ νόμου δικαιοσύνη, ἄρα Χριστὸς δωρεὰν ἀπέθανεν.

Ὡ ἀνόητοι Γαλάται, τίς ὑμᾶς ἐβάσκανεν, οἷς κατ' ὁ- 1
 φθαλμοὺς Ἰησοῦς Χριστὸς προεγράφη ἐσταυρωμένος; τοῦτο 2

μόνον θέλω μαθεῖν ἀφ' ὑμῶν, ἐξ ἔργων νόμου τὸ πνεῦμα
 3· ἐλάβετε ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως; οὕτως ἀνόητοί ἐστε; ἐναρξά-
 4· μενοι πνεύματι νῦν σαρκὶ ἐπιτελείσθε; τοσαῦτα ἐπάθετε
 5· εἰκῇ; εἴ γε καὶ εἰκῇ. ὁ οὖν ἐπιχορηγῶν ὑμῖν τὸ πνεῦμα
 καὶ ἐνεργῶν δυνάμεις ἐν ὑμῖν ἐξ ἔργων νόμου ἢ ἐξ ἀκοῆς
 6· πίστεως; καθὼς Ἀβραὰμ ἐπίστευσεν τῷ θεῷ, καὶ ἐλο-
 γίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.

7· Γινώσκετε ἄρα ὅτι οἱ ἐκ πίστεως, οὗτοι υἱοὶ εἰσιν
 8· Ἀβραάμ. προῖδούσα δὲ ἡ γραφὴ ὅτι ἐκ πίστεως δικαιοὶ τὰ
 ἔθνη ὁ θεὸς προευηγγελίστατο τῷ Ἀβραάμ ὅτι Ἐνευλογη-
 9· θήσονται ἐν σοὶ πάντα τὰ ἔθνη. ὥστε οἱ ἐκ πίστε-
 10· ως εὐλογοῦνται σὺν τῷ πιστῷ Ἀβραάμ. Ὅσοι

γὰρ ἐξ ἔργων νόμου εἰσιν ὑπὸ κατάραν εἰσίν, γέγραπται γὰρ
 ὅτι Ἐπικατάρατος πᾶς ὃς οὐκ ἐμμένει πᾶσιν τοῖς
 γεγραμμένοις ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τοῦ ποιῆσαι
 11· αὐτά. ὅτι δὲ ἐν νόμῳ οὐδεὶς δικαιούται παρὰ τῷ θεῷ
 12· δῆλον, ὅτι Ὁ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται, ὁ δὲ νό-
 μος οὐκ ἔστιν ἐκ πίστεως, ἀλλ' Ὁ ποιήσας αὐτὰ ζήσεται
 13· ἐν αὐτοῖς. Χριστὸς ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς κατάρας
 τοῦ νόμου γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν κατάρα, ὅτι γέγραπται
 14· Ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλῳ, ἵνα
 εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραάμ γένηται ἐν Ἰησοῦ
 Χριστῷ, ἵνα τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πνεύματος λάβωμεν
 15· διὰ τῆς πίστεως. Ἀδελφοί, κατὰ ἄνθρωπον

λέγω· ὅμως ἀνθρώπου κεκυρωμένην διαθήκην οὐδεὶς ἀθετεῖ
 16· ἢ ἐπιδιατάσσεται. τῷ δὲ Ἀβραάμ ἐρρέθησαν αἱ ἐπαγ-
 γελίαι καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ· οὐ λέγει Καὶ τοῖς
 σπέρμασιν, ὥς ἐπὶ πολλῶν, ἀλλ' ὥς ἐφ' ἑνός Καὶ τῷ
 17· σπέρματί σου, ὃς ἐστὶν Χριστός. τοῦτο δὲ λέγω· δια-
 θήκην προκεκυρωμένην ὑπὸ τοῦ θεοῦ ὁ μετὰ τετρακόσια
 καὶ τριάκοντα ἔτη γεγονώς νόμος οὐκ ἀκυροῖ, εἰς τὸ καταρ-
 18· γῆσαι τὴν ἐπαγγελίαν. εἰ γὰρ ἐκ νόμου ἡ κληρονομία,
 οὐκέτι ἐξ ἐπαγγελίας· τῷ δὲ Ἀβραάμ δι' ἐπαγγελίας

κεχάρισται ὁ θεός. Τί οὖν ὁ νόμος; τῶν παρα- 19
 βάσεων χάριν προσετέθη, ἄχρις ᾧ ἔλθῃ τὸ σπέρμα ᾧ
 ἐπήγγελται, διαταγὴς δι' ἀγγέλων ἐν χειρὶ μεσίτου· ὁ δὲ 20
 μεσίτης ἐνὸς οὐκ ἔστιν, ὁ δὲ θεὸς εἰς ἐστίν. ὁ οὖν νόμος 21
 κατὰ τῶν ἐπαγγελιῶν [τοῦ θεοῦ]; μὴ γένοιτο· εἰ γὰρ ἐδόθη
 νόμος ὁ δυνάμενος ζωοποιῆσαι, ὥντως ἔν νόμῳ ἂν ἦν ἡ
 δικαιοσύνη. ἀλλὰ συνέκλεισεν ἡ γραφὴ τὰ πάντα ὑπὸ 22
 ἁμαρτίαν ἵνα ἡ ἐπαγγελία ἐκ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ
 δοθῇ τοῖς πιστεύουσιν.

Πρὸ τοῦ δὲ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα 23
 συνκλειόμενοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι.
 ὥστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα 24
 ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν· ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκέτι 25
 ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν. Πάντες γὰρ υἱοὶ θεοῦ 26
 ἐστέ διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. ὅσοι γὰρ εἰς 27
 Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε· οὐκ ἐν Ἰου- 28
 δαῖος οὐδὲ Ἕλλην, οὐκ ἐν δούλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἐν
 ἄρσεν καὶ θήλῃ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἐστέ ἐν Χριστῷ
 Ἰησοῦ. εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα 29
 ἐστέ, κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δέ, 1
 ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νηπίός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει
 δούλου κύριος πάντων ὢν, ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ 2
 οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρός. οὕτως καὶ 3
 ἡμεῖς, ὅτε ἦμεν νηπιοί, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἡμεθα
 δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἦλθεν τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξα- 4
 πέστειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός,
 γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα 5
 τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν. Ὅτι δὲ ἐστε υἱοί, 6
 ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸ πνεῦμα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς
 καρδίας ἡμῶν, κρᾶζον Ἀββὰ ὁ πατήρ. ὥστε οὐκέτι εἰ 7
 δούλος ἀλλὰ υἱός· εἰ δὲ υἱός, καὶ κληρονόμος διὰ θεοῦ.

Ἀλλὰ τότε μὲν οὐκ εἰδότες θεὸν ἐδουλεύσατε τοῖς 8
 φύσει μὴ οὖσι θεοῖς· νῦν δὲ γνόντες θεόν, μᾶλλον δὲ 9

γνωσθέντες ὑπὸ θεοῦ, πῶς ἐπιστρέφετε πάλιν ἐπὶ τὰ
 ἀσθενή καὶ πτωχὰ στοιχεῖα, οἷς πάλιν ἄνωθεν ἔδουλεύσαι⁷
 10 θέλετε; ἡμέρας παρατηρεῖσθε καὶ μῆνας καὶ καιροὺς καὶ
 11 ἐνιαυτούς. φοβοῦμαι ὑμᾶς μή πως εἰκῇ κεκοπίακα εἰς ὑμᾶς.
 12 Γίνεσθε ὡς ἐγώ, ὅτι ἀγὰρ ὡς ὑμεῖς, ἀδελφοί, δέομαι
 13 ὑμῶν. οὐδέν με ἡδίκησατε· οἶδατε δὲ ὅτι δι' ἀσθένειαν
 14 τῆς σαρκὸς εὐηγγελισάμην ὑμῖν τὸ πρότερον, καὶ τὸν
 πειρασμὸν ὑμῶν ἐν τῇ σαρκί μου οὐκ ἐξουθενήσατε οὐδὲ
 ἐξεπτύσατε, ἀλλὰ ὡς ἄγγελον θεοῦ ἐδέξασθέ με, ὡς
 15 Χριστὸν Ἰησοῦν. ποῦ οὖν ὁ μακαρισμὸς ὑμῶν; μαρτυρῶ
 γὰρ ὑμῖν ὅτι εἰ δυνατόν τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν ἐξορύξαντες
 16 ἐδώκατέ μοι. ὥστε ἐχθρὸς ὑμῶν γέγονα ἀληθεύων ὑμῖν;
 17 ζηλοῦσιν ὑμᾶς οὐ καλῶς, ἀλλὰ ἐκκλείσαι ὑμᾶς θέλουσιν,
 18 ἵνα αὐτοὺς ζηλοῦτε. καλὸν δὲ ζηλοῦσθαι ἐν καλῷ πάντοτε,
 19 καὶ μὴ μόνον ἐν τῷ παρεῖναι με πρὸς ὑμᾶς, Ἵτεχνία⁸ μου,
 οὗς πάλιν ὠδίνω μέχρις οὗ μορφωθῇ Χριστὸς ἐν ὑμῖν·
 20 ἥθελον δὲ παρεῖναι πρὸς ὑμᾶς ἄρτι, καὶ ἀλλάξαι τὴν
 φωνήν μου, ὅτι ἀποροῦμαι ἐν ὑμῖν.
 21 Λέγετέ μοι, οἱ ὑπὸ νόμον θέλοντες εἶναι, τὸν νόμον
 22 οὐκ ἀκούετε; γέγραπται γὰρ ὅτι Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν,
 23 ἓνα ἐκ τῆς παιδίσκης καὶ ἓνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας· ἀλλ' ὁ
 [μὲν] ἐκ τῆς παιδίσκης κατὰ σάρκα γεγέννηται, ὁ δὲ ἐκ τῆς
 24 ἐλευθέρας ἔστι ἐπαγγελίας. ἅτινά ἐστιν ἀλληγορούμενα·
 αὗται γὰρ εἰσιν δύο διαθήκαι, μία μὲν ἀπὸ ὄρους Σινά, εἰς
 25 δουλείαν γεννώσα, ἥτις ἐστὶν Ἀγαρ, τὸ δὲ Ἀγαρ⁹ Σινὰ
 ὄρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, συνστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερου-
 26 σαλήμ, δουλεῖ γὰρ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς· ἡ δὲ ἄνω
 27 Ἱερουσαλήμ ἐλευθέρα ἐστίν, ἥτις ἐστὶν μήτηρ ἡμῶν
 γέγραπται γάρ

Εὔφρανῃ, στεῖρα ἡ οὐκ τίκτογχα·

ῥῆζον καὶ βόησον, ἡ οὐκ ὠδίνογχα·

ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμογ μάλλον ἢ
 τῆς ἐχογῆς τὸν ἄνδρα.

ἡμεῖς δέ, ἀδελφοί, κατὰ Ἰσαὰκ ἐπαγγελίας τέκνα ἐσμέν¹. 28
 ἀλλ' ὥσπερ τότε ὁ κατὰ σάρκα γεννηθεὶς ἐδῶκε τὸν κατὰ 29
 πνεῦμα, οὕτως καὶ νῦν. ἀλλὰ τί λέγει ἡ γραφή; Ἐκ- 30
 βαλε τὴν παιδίσκην καὶ τὸν γιόν αὐτῆς, οὐ γὰρ μὴ
 κληρονομήσει ὁ γιὸς τῆς παιδίσκης μετὰ τοῦ γιόϋ
 τῆς ἐλευθέρας. διό, ἀδελφοί, οὐκ ἐσμέν παιδίσκης τέκνα 31
 ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρας.

Τῇ ἐλευθερίᾳ ἡμᾶς Χριστὸς ἠλευθέρωσεν¹. στήκετε 1
 οὖν καὶ μὴ πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνέχεσθε. —

Ἴδε ἐγὼ Παῦλος λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν περιτέμνησθε 2
 Χριστὸς ὑμᾶς οὐδὲν ὠφελήσει. μαρτύρομαι δὲ πάλιν 3
 παντὶ ἀνθρώπῳ περιτεμνομένῳ ὅτι ὀφειλέτης ἐστὶν ὅλον
 τὸν νόμον ποιῆσαι. κατηργήθητε ἀπὸ Χριστοῦ οἵτινες ἐν 4
 νόμῳ δικαιοῦσθε, τῆς χάριτος ἐξεπέσατε. ἡμεῖς γὰρ πνεύ- 5
 ματι ἐκ πίστεως ἐλπίδα δικαιοσύνης ἀπεκδεχόμεθα. ἐν γὰρ 6
 Χριστῷ [Ἰησοῦ] οὔτε περιτομή τι ἰσχύει οὔτε ἀκροβυστία,
 ἀλλὰ πίστις δι' ἀγάπης ἐνεργουμένη. Ἐτρέχετε 7
 καλῶς· τίς ὑμᾶς ἐνέκοψεν ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι; ἡ 8
 πεισμονὴ οὐκ ἐκ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς. μικρὰ ζύμη ὅλον 9
 τὸ φύραμα ζυμοῖ. ἐγὼ πέποιθα εἰς ὑμᾶς ἐν κυρίῳ ὅτι 10
 οὐδὲν ἄλλο φρονήσετε· ὁ δὲ ταράσσων ὑμᾶς βαστάσει τὸ
 κρίμα, ὅστις ἐὰν ᾔ. Ἐγὼ δέ, ἀδελφοί, εἰ περιτομὴν ἔτι 11
 κηρύσσω, τί ἔτι διώκομαι; ἄρα κατήργηται τὸ σκάνδαλον
 τοῦ σταυροῦ. Ὁφελον καὶ ἀποκόψονται οἱ ἀναστατοῦντες 12
 ὑμᾶς.

Ἑμεῖς γὰρ ἐπ' ἐλευθερίᾳ ἐκλήθητε, ἀδελφοί· μόνον 13
 μὴ τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἀφορμὴν τῇ σαρκί, ἀλλὰ διὰ τῆς
 ἀγάπης δουλεύετε ἀλλήλοις· ὁ γὰρ πᾶς νόμος ἐν ἐνὶ λόγῳ 14
 πεπλήρωται, ἐν τῷ ἈΓΑΠΗΣΕΙΣ ΤὸΝ ΠΛΗΣΙΟΝ ΣΟΥ ὡς
 σεαυτόν. εἰ δὲ ἀλλήλους δάκνετε καὶ κατεσθίετε, βλέ- 15
 πετε μὴ ὑπ' ἀλλήλων ἀναλωθῆτε. Λέγω δέ, 16
 πνεύματι περιπατεῖτε καὶ ἐπιθυμίαν σαρκὸς οὐ μὴ τελέ-
 σητε. ἡ γὰρ σὰρξ ἐπιθυμεῖ κατὰ τοῦ πνεύματος, τὸ δὲ 17

πνεῦμα κατὰ τῆς σαρκός, ταῦτα γὰρ ἀλλήλοις ἀντίκειται,
 18 ἵνα μὴ ἂ ἐὰν θέλητε ταῦτα ποιῆτε. εἰ δὲ πνεύματι ἄγε-
 19 σθε, οὐκ ἔστέ ὑπὸ νόμον. φανερά δέ ἐστιν τὰ ἔργα τῆς
 20 σαρκός, αἵτινά ἐστιν πορνεία, ἀκαθαρσία, ἀσέλγεια, εἰδω-
 λολατρία, φαρμακία, ἔχθραι, ἔρις, ζῆλος, θυμοί, ἐριθίαι,
 21 διχοστασίαι, αἰρέσεις, φθόνοι, μέθαι, κῶμοι, καὶ τὰ ὅμοια
 τούτοις, ἃ προλέγω ὑμῖν καθὼς ἡ προείπον ὅτι οἱ τὰ
 τοιαῦτα πράσσοντες βασιλείαν θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν.
 22 ὁ δὲ καρπὸς τοῦ πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη,
 23 μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραΐτης,
 24 ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστιν νόμος. οἱ δὲ τοῦ
 χριστοῦ Ἰησοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθή-
 25 μασιν καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν πνεύματι,
 26 πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλή-
 1 λους προκαλούμενοι, ἡ ἀλλήλοις φθονοῦντες. Ἀδελφοί,
 ἐὰν καὶ προλημφθῇ ἄνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς
 οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραΰ-
 2 τητος, σκοπῶν σεαυτὸν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Ἀλλήλων
 τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον
 3 τοῦ χριστοῦ. εἰ γὰρ δοκεῖ τις εἶναι τι μηδὲν ὦν, φρενα-
 4 πατᾶ ἑαυτόν· τὸ δὲ ἔργον ἑαυτοῦ δοκιμαζέτω [ἕκαστος],
 καὶ τότε εἰς ἑαυτὸν μόνον τὸ καύχημα ἔξει καὶ οὐκ εἰς
 5 τὸν ἕτερον, ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον φορτίον βαστάσει.
 6 Κοινωνεῖτω δὲ ὁ κατηχούμενος τὸν λόγον τῷ κατηχοῦντι
 7 ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς. Μὴ πλανᾶσθε, θεὸς οὐ
 μυκτηρίζεται· ὁ γὰρ ἐὰν σπείρῃ ἄνθρωπος, τοῦτο καὶ
 8 θερίσει· ὅτι ὁ σπείρων εἰς τὴν σάρκα ἑαυτοῦ ἐκ τῆς
 σαρκὸς θερίσει φθοράν, ὁ δὲ σπείρων εἰς τὸ πνεῦμα ἐκ
 9 τοῦ πνεύματος θερίσει ζωὴν αἰώνιον. τὸ δὲ καλὸν ποιούν-
 τες μὴ ἐγκακῶμεν, καιρῷ γὰρ ἰδίῳ θερίσομεν μὴ ἐκλύ-
 10 μενοι. Ἄρα οὖν ὥς καιρὸν ἔχουμεν, ἐργαζόμεθα τὸ
 ἀγαθὸν πρὸς πάντας, μάλιστα δὲ πρὸς τοὺς οἰκείους τῆς
 πίστεως.

Ἴδετε ῥηλίκους ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί. 11
 Ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκί, οὗτοι ἀναγκά- 12
 ζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, μόνον ἵνα τῷ σταυρῷ τοῦ
 χριστοῦ [Ἰησοῦ]— μὴ διώκωνται· οὐδὲ γὰρ οἱ ῥεριτεμνό- 13
 μενοι αὐτοὶ νόμον φυλάσσουσιν, ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς
 περιτέμνεσθαι ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ καυχῶσονται.
 ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ 14
 κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύ-
 ρωται καὶ γὰρ κόσμῳ. οὔτε γὰρ περιτομή τι ἔστιν οὔτε 15
 ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις. καὶ ὅσοι τῷ κανόνι 16
 τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνη ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ
 ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ θεοῦ.

Τοῦ λοιποῦ κόπους μοι μὴδεὶς παρεχέτω, ἐγὼ γὰρ 17
 τὰ στίγματα τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω.

Ἡ χάρις τοῦ κυρίου [ἡμῶν] Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ 18
 πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί· ἀμήν.

II ῥλίκους

13 περιτετμημένοι

ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ

- 1 ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Χριστοῦ Ἰησοῦ διὰ θελήματος
θεοῦ τοῖς ἁγίοις τοῖς οὖσιν [ἐν ᾿Εφέσῳ] καὶ πιστοῖς
2 ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πα-
τρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
- 3 Εὐλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, ὁ εὐλογήσας ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ
4 ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ, καθὼς ἐξελέξατο ἡμᾶς
ἐν αὐτῷ πρὸ καταβολῆς κόσμου, εἶναι ἡμᾶς ἁγίους καὶ
5 ἀμώμους κατενώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγάπῃ, προορίσας ἡμᾶς
εἰς υἰοθεσίαν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς αὐτόν, κατὰ τὴν εὐδο-
6 κίαν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, εἰς ἔπαινον δόξης τῆς χάριτος
7 αὐτοῦ ἧς ἐχαρίτωσεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἡγαπημένῳ, ἐν ᾧ ἔχο-
μεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, τὴν ἄφεσιν
τῶν παραπτωμάτων, κατὰ τὸ πλοῦτος τῆς χάριτος αὐτοῦ
8 ἧς ἐπερίσσευσεν εἰς ἡμᾶς ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ φρονή-
9 σει γνωρίσας ἡμῖν τὸ μυστήριον τοῦ θελήματος αὐτοῦ,
10 κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ ἣν προέθετο ἐν αὐτῷ εἰς οἰκο-
νομίαν τοῦ πληρώματος τῶν καιρῶν, ἀνακεφαλαιώσασθαι
τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ, τὰ ἐπὶ τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ
11 τῆς γῆς· ἐν αὐτῷ, ἐν ᾧ καὶ ἐκληρώθημεν προορισθέν-
τες κατὰ πρόθεσιν τοῦ τὰ πάντα ἐνεργούντος κατὰ τὴν
12 βουλὴν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς εἰς
ἔπαινον δόξης αὐτοῦ τοὺς προηλπικότας ἐν τῷ Χριστῷ·
13 ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς ἀκούσαντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τὸ
εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας ὑμῶν, ἐν ᾧ καὶ πιστεύσαντες

ἐσφραγίσθητε τῷ πνεύματι τῆς ἐπαγγελίας τῷ ἁγίῳ, ὅ¹⁴
 ἐστὶν ἄρραβὼν τῆς κληρονομίας ἡμῶν, εἰς ἀπολύτρωσιν
 τῆς περιποιήσεως, εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ.

Διὰ τοῦτο καὶ γὰρ, ἀκούσας τὴν καθ' ὑμᾶς πίστιν¹⁵
 ἐν τῷ κυρίῳ Ἰησοῦ καὶ τὴν εἰς πάντας τοὺς ἁγίους,
 οὐ πανομαι εὐχαριστῶν ὑπὲρ ὑμῶν μνεῖαν ποιούμε-¹⁶
 νος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου, ἵνα ὁ θεὸς τοῦ κυρίου¹⁷
 ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῆς δόξης, ὁ δῶ¹⁸
 πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψεως ἐν ἐπιγνώσει αὐτοῦ,
 πεφωτισμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας [ὑμῶν] εἰς¹⁸
 τὸ εἰδέναι ὑμᾶς τίς ἐστὶν ἡ ἐλπίς τῆς κλήσεως αὐτοῦ, τίς
 ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν τοῖς
 ἁγίοις, καὶ τί τὸ ὑπερβάλλον μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ¹⁹
 εἰς ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κράτους
 τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ἣν ἐνήργηκεν²⁰ ἐν τῷ χριστῷ ἐγείρας
 αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ καθίσας ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ ἐν τοῖς
 ἐπουρανίοις ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ δυνά-²¹
 μεως καὶ κυριότητος καὶ παντὸς ὀνόματος ὀνομαζομένου οὐ
 μόνον ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι καὶ²²
 πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ τοῦς πόδας αὐτοῦ, καὶ αὐτὸν
 ἔδωκεν κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ, ἣτις ἐστὶν τὸ²³
 σῶμα αὐτοῦ, τὸ πλήρωμα τοῦ τὰ πάντα ἐν πᾶσιν πληρου-
 μένου. καὶ ὑμᾶς ὄντας νεκροὺς τοῖς παραπτώμασιν καὶ¹
 ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν, ἐν αἷς ποτὲ περιεπατήσατε κατὰ²
 τὸν αἰῶνα τοῦ κόσμου τούτου, κατὰ τὸν ἄρχοντα τῆς
 ἐξουσίας τοῦ αἵρος, τοῦ πνεύματος τοῦ νῦν ἐνεργοῦντος
 ἐν τοῖς νιόις τῆς ἀπειθείας· ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς πάντες³
 ἀνεστράφημεν ποτε ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς
 ἡμῶν, ποιοῦντες τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν δια-
 νοιῶν, καὶ ἡμεθα τέκνα φύσει ὀργῆς ὡς καὶ οἱ λοιποί· —
 ὁ δὲ θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην⁴
 αὐτοῦ ἣν ἡγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς⁵
 παραπτώμασιν συνεζωοποίησεν τῷ χριστῷ, — χάριτί ἐστε

6 σεσωσμένοι,— καὶ συνήγειρεν καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς
7 ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα ἐνδείξηται ἐν τοῖς
αἰῶσιν τοῖς ἐπερχομένοις τὸ ὑπερβάλλον πλοῦτος τῆς
χάριτος αὐτοῦ ἐν χρηστότητι ἐφ' ἡμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
8 τῇ γὰρ χάριτί ἐστε σεσωσμένοι διὰ πίστεως· καὶ τοῦτο
9 οὐκ ἐξ ὑμῶν, θεοῦ τὸ δῶρον· οὐκ ἐξ ἔργων, ἵνα μὴ τις
10 καυχῇσεται. αὐτοῦ γὰρ ἐσμεν ποίημα, κτισθέντες ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς οἷς προητοίμασεν ὁ
θεὸς ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν.

11 Διὸ μνημονεύετε ὅτι ποτὲ ὑμεῖς τὰ ἔθνη ἐν σαρκί, οἱ
λεγόμενοι ἀκροβυστία ὑπὸ τῆς λεγομένης περιτομῆς ἐν
12 σαρκὶ χειροποιήτου,— ὅτι ἦτε τῷ καιρῷ ἐκείνῳ χωρὶς
Χριστοῦ, ἀπηλλοτριωμένοι τῆς πολιτείας τοῦ Ἰσραὴλ καὶ
ξένοι τῶν διαθηκῶν τῆς ἐπαγγελίας, ἐλπίδα μὴ ἔχοντες
13 καὶ ἄθεοι ἐν τῷ κόσμῳ. νυνὶ δὲ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ὑμεῖς οἱ
ποτε ὄντες μακρὰν ἐγενήθητε ἐγγὺς ἐν τῷ αἵματι τοῦ
14 χριστοῦ. Αὐτὸς γὰρ ἐστὶν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ
15 ἀμφοτέρωθεν ἐν καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας, τὴν
ἔχθραν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν
δόγμασιν, καταργήσας, ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ ἐν αὐτῷ εἰς ἓνα
16, καὶ ὅνθρωπον ποιῶν εἰρήνην, καὶ ἀποκαταλλάξῃ τοὺς
ἀμφοτέρους ἐν ἐνὶ σώματι τῷ θεῷ διὰ τοῦ σταυροῦ ἀπο-
17 κτείνας τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ· καὶ ἐλθὼν εὐηγγελίσατο
εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακρὰν καὶ εἰρήνην τοῖς ἐγγύς·
18 ὅτι δι' αὐτοῦ ἔχομεν τὴν προσαγωγὴν οἱ ἀμφοτέροι ἐν
19 ἐνὶ πνεύματι πρὸς τὸν πατέρα. Ἄρα οὖν οὐκέτι ἐστε ξένοι
καὶ πάροικοι, ἀλλὰ ἐστὲ συνπολίται τῶν ἁγίων καὶ οἰκεῖοι
20 τοῦ θεοῦ, ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστό-
λων καὶ προφητῶν, ὅντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Χριστοῦ
21 Ἰησοῦ, ἐν ᾧ πᾶσα οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὗξει
22 εἰς ναὸν ἅγιον ἐν κυρίῳ, ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε
εἰς κατοικητήριον τοῦ θεοῦ ἐν πνεύματι.

1 Τούτου χάριν ἐγὼ Παῦλος ὁ δέσμιος τοῦ χριστοῦ

Ἰησοῦ ὑπὲρ ὑμῶν τῶν ἐθνῶν, — εἴ γε ἠκούσατε τὴν οἰκο- 2
 νομίαν τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ τῆς δοθείσης μοι εἰς ὑμᾶς,
 [ὅτι] κατὰ ἀποκάλυψιν ἐγνωρίσθη μοι τὸ μυστήριον, καθὼς 3
 προέγραψα ἐν ὀλίγῳ, πρὸς ὃ δύνασθε ἀναγινώσκοντες νοῦν- 4
 σαι τὴν σύνεσίν μου ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ χριστοῦ, ὃ ἐτέrais 5
 γενεαῖς οὐκ ἐγνωρίσθη τοῖς υἱοῖς .σῶν ἀνθρώπων ὥς νῦν
 ἀπεκαλύφθη τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις αὐτοῦ καὶ προφήταις
 ἐν πνεύματι, εἶναι τὰ ἔθνη συνκληρονόμα καὶ σύνσωμα 6
 καὶ συνμέτοχα τῆς ἐπαγγελίας ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ
 εὐαγγελίου, οὗ ἐγενήθη διάκονος κατὰ τὴν δωρεὰν τῆς 7
 χάριτος τοῦ θεοῦ τῆς δοθείσης μοι κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς
 δυνάμεως αὐτοῦ — ἐμοὶ τῷ ἐλαχιστοτέρῳ πάντων ἁγίων 8
 ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη — τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγελίσασθαι τὸ
 ἀνεξιχνίαστον πλοῦτος τοῦ χριστοῦ, καὶ φωτίσαι [†] τίς ἡ 9
 οἰκονομία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν
 αἰώνων ἐν τῷ θεῷ τῷ πάντα κτίσαντι, ἵνα γνωρισθῇ νῦν 10
 ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς ἐπουρανίοις διὰ τῆς
 ἐκκλησίας ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ θεοῦ, κατὰ πρόθεσιν 11
 τῶν αἰώνων ἣν ἐποίησεν ἐν τῷ Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ
 ἡμῶν, ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν παρρησίαν καὶ προσαγωγὴν ἐν 12
 πεποιθήσει διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ. Διὸ αἰτοῦμαι μὴ 13
 ἐνκακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσίν μου ὑπὲρ ὑμῶν, ἥτις ἐστὶν δόξα
 ὑμῶν.
 Τούτου χάριν κάμπτω τὰ γόνατά μου 14
 πρὸς τὸν πατέρα, ἐξ οὗ πᾶσα πατριὰ ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ 15
 γῆς ὀνομάζεται, ἵνα δῶ ὑμῖν κατὰ τὸ πλοῦτος τῆς δόξης 16
 αὐτοῦ δυνάμει κραταιωθῆναι διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ εἰς
 τὸν ἔσω ἄνθρωπον, κατοικῆσαι τὸν χριστὸν διὰ τῆς πίστεως 17
 ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ· ἐρριζωμένοι καὶ τεθεμε-
 λιωμένοι, ἵνα ἐξισχύσητε καταλαβέσθαι σὺν πᾶσιν τοῖς 18
 ἁγίοις τί τὸ πλάτος καὶ μῆκος καὶ ὕψος καὶ βάθος,
 γνῶναί τε τὴν ὑπερβάλλουσαν τῆς γνώσεως ἀγάπην τοῦ 19
 χριστοῦ, ἵνα πληρωθῇτε εἰς [†] πᾶν τὸ πλήρωμα τοῦ θεοῦ.

Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι ὑπερεκπερισσοῦ 20

ὧν αἰτούμεθα ἢ νοοῦμεν κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ἐνεργου-
 21 μένην ἐν ἡμῖν, αὐτῷ ἢ δόξα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν Χριστῷ
 Ἰησοῦ εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰῶνων· ἀμήν.

1 Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν κυρίῳ ἀξίως
 2 περιπατῆσαι τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθητε, μετὰ πάσης τα-
 πεινοφροσύνης καὶ πραύτητος, μετὰ μακροθυμίας, ἀνε-
 3 χόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ, σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν
 4 ἐνότητα τοῦ πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης· ἐν
 σῶμα καὶ ἐν πνεῦμα, καθὼς [καὶ] ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι
 5 τῆς κλήσεως ὑμῶν· εἰς κύριος, μία πίστις, ἐν βάπτισμα·
 6 εἰς θεὸς καὶ πατὴρ πάντων, ὁ ἐπὶ πάντων καὶ διὰ πάντων
 7 καὶ ἐν πᾶσιν. Ἐνὶ δὲ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη [ἡ] χάρις κατὰ
 8 τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ χριστοῦ. διὸ λέγει

Ἀναβὰς εἰς ὕψος ἤχμαλῶτευσεν αἰχμαλωσίαν,
 [καὶ] ἔδωκεν δόματα τοῖς ἀνθρώποις.

9 τὸ δὲ Ἀνέβη τί ἐστὶν εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη ¹ εἰς τὰ
 10 κατώτερα μέρη τῆς γῆς; ὁ καταβὰς αὐτός ἐστιν καὶ ὁ.
 ἀναβὰς ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ
 11 πάντα. καὶ αὐτὸς ἔδωκεν τοὺς μὲν ἀποστόλους, τοὺς δὲ
 προφήτας, τοὺς δὲ εὐαγγελιστάς, τοὺς δὲ ποιμένας καὶ
 12 διδασκάλους, πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων εἰς ἔργον
 13 διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ χριστοῦ, μέχρι
 καταστήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ
 τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς
 14 μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ χριστοῦ, ἵνα μηκέτι
 ὦμεν νήπιοι, κλυδωνιζόμενοι καὶ περιφερόμενοι παντὶ
 ἀνέμῳ τῆς διδασκαλίας ἐν τῇ κυβίᾳ τῶν ἀνθρώπων ἐν
 15 πανουργίᾳ πρὸς τὴν μεθοδίαν τῆς πλάνης, ἀληθεύοντες δὲ
 ἐν ἀγάπῃ αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, ὅς ἐστιν ἡ
 16 κεφαλὴ, Χριστός, ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα συναρμολογούμενον
 καὶ συνβιβαζόμενον διὰ πάσης ἀφῆς τῆς ἐπιχορηγίας
 κατ' ἐνέργειαν ἐν μέτρῳ ἑνὸς ἐκάστου ἑμέρους τὴν αὐξήσειν
 τοῦ σώματος ποιεῖται εἰς οἰκοδομὴν ἑαυτοῦ ἐν ἀγάπῃ.

Τοῦτο οὖν λέγω καὶ μαρτύρομαι ἐν κυρίῳ, μηκέτι ὑμᾶς 17
 περιπατεῖν καθὼς καὶ τὰ ἔθνη περιπατεῖ ἐν ματαιότητι τοῦ
 νοὸς αὐτῶν, ἐσκοτωμένοι τῇ διανοίᾳ ὄντες, ἀπηλλοτριω- 18
 μένοι τῆς ζωῆς τοῦ θεοῦ, διὰ τὴν ἄγνοιαν τὴν οὖσαν ἐν
 αὐτοῖς, διὰ τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν, οἵτινες ἀπηλ- 19
 γηκότες ἑαυτοὺς παρέδωκαν τῇ ἀσελγείᾳ εἰς ἐργασίαν
 ἀκαθαρσίας πάσης ἐν πλεονεξίᾳ. Ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως 20
 ἐμάθετε τὸν χριστόν, εἴ γε αὐτὸν ἠκούσατε καὶ ἐν αὐτῷ 21
 ἐδιδάχθητε, καθὼς ἔστιν ἀλήθεια ἐν τῷ Ἰησοῦ, ἀποθέσθαι 22
 ὑμᾶς κατὰ τὴν προτέραν ἀναστροφὴν τὸν παλαιὸν ἄνθρω-
 πον τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης,
 ἀνανεοῦσθαι δὲ τῷ πνεύματι τοῦ νοὸς ὑμῶν, καὶ ἐνδύσα- 23
 σθαι τὸν καινὸν ἄνθρωπον τὸν κατὰ θεὸν κτισθέντα ἐν 24
 δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας.

Διὸ ἀποθέμενοι τὸ ψεῦδος λαλεῖτε ἀλήθειαν ἕκαστος 25
 μετὰ τοῦ πλησίον αὔτοϋ, ὅτι ἐσμέν ἀλλήλων μέλη.
 ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ὁ ἥλιος μὴ ἐπιδυνέτω 26
 ἐπὶ παροργισμῷ ὑμῶν, μηδὲ δίδοτε τόπον τῷ διαβόλῳ. 27
 ὁ κλέπτων μηκέτι κλεπτέτω, μᾶλλον δὲ κοπιᾷτω ἐργαζόμε- 28
 νος ταῖς ἑρσιν τὸ ἀγαθόν, ἵνα ἔχη μεταδιδόναι τῷ χρεί-
 αν ἔχοντι. πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν μὴ 29
 ἐκπορευέσθω, ἀλλὰ εἴ τις ἀγαθὸς πρὸς οἰκοδομὴν τῆς
 χρείας, ἵνα δῶ χάριν τοῖς ἀκούουσιν. καὶ μὴ λυπεῖτε τὸ 30
 πνεῦμα τὸ ἅγιον τοῦ θεοῦ, ἐν ᾧ ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέ-
 ραν ἀπολυτρώσεως. πᾶσα πικρία καὶ θυμὸς καὶ ὀργὴ καὶ 31
 κραυγὴ καὶ βλασφημία ἀρθῇτω ἀφ' ὑμῶν σὺν πάσῃ κακίᾳ.
 γίνεσθε [δὲ] εἰς ἀλλήλους χρηστοί, εὖσπλαγχνοι, χαρι- 32
 ζόμενοι ἑαυτοῖς καθὼς καὶ ὁ θεὸς ἐν Χριστῷ ἐχαρίσατο
 ὑμῖν. γίνεσθε οὖν μιμηταὶ τοῦ θεοῦ, ὡς τέκνα ἀγαπητά, 1
 καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ χριστὸς ἠγάπησεν 2
 ὑμᾶς καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ὑμῶν προσφορὰν καὶ
 θύσαν τῷ θεῷ εἰς ὁσμὴν εὐωδίας. Πορνεία 3
 δὲ καὶ ἀκαθαρσία πᾶσα ἣ πλεονεξία μηδὲ ὀνομαζέσθω ἐν

4 ὑμῖν, καθὼς πρέπει ἁγίοις, καὶ αἰσχροῦτης καὶ μωρολογίας
 ἢ εὐτραπείας, ἃ οὐκ ἀνήκεν, ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστία.
 5 τοῦτο γὰρ ἴστε γινώσκοντες ὅτι πᾶς πόρνος ἢ ἀκάθαρτος
 ἢ πλεονέκτης, ὃ ἐστὶν εἰδωλολάτρης, οὐκ ἔχει κληρονομίαν
 6 ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ χριστοῦ καὶ θεοῦ. Μηδεὶς
 ὑμᾶς ἀπατάτω κενοῖς λόγοις, διὰ ταῦτα γὰρ ἔρχεται ἡ ὀργὴ
 7 τοῦ θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας. μὴ οὖν γίνεσθε
 8 συμμέτοχοι αὐτῶν· ἦτε γὰρ ποτε σκότος, νῦν δὲ φῶς ἐν
 9 κυρίῳ· ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε, ὃ γὰρ καρπὸς τοῦ
 φωτὸς ἐν πάσῃ ἀγαθῶσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ,
 10 δοκιμάζοντες τί ἐστὶν εὐάρεστον τῷ κυρίῳ· καὶ μὴ συνκοι-
 11 νωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκοτοῦς, μᾶλλον δὲ
 12 καὶ ἐλέγχετε, τὰ γὰρ κρυφῇ γινόμενα ὑπ' αὐτῶν αἰσχρόν
 13 ἐστὶν καὶ λέγειν· τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς
 14 φανεροῦνται, πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον φῶς ἐστίν. διὸ
 λέγει

- Ἐγειρε, ὁ καθεύδων,
 καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν,
 καὶ ἐπιφαύσει σοι ὁ χριστός.

15 Βλέπετε οὖν ἀκριβῶς πῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς ἄσοφοι
 16 ἀλλ' ὡς σοφοί, ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, ὅτι αἱ ἡμέραι
 17 πονηραὶ εἰσιν. διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ
 18 συνίετε τί τὸ θέλημα τοῦ κυρίου· καὶ μὴ μεθύσκεσθε
 οἴνῳ, ἐν ᾧ ἐστὶν ἄσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν πνεύματι,
 19 λαλοῦντες ἑαυτοῖς ὡς ᾠδαῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευμα-
 τικαῖς, ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ κυρίῳ,
 20 εὐχαριστοῦντες πάντοτε ὑπὲρ πάντων ἐν ὀνόματι τοῦ κυρίου
 21 ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ θεῷ καὶ πατρί, ὑποτασσόμενοι
 22 ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Χριστοῦ. Αἱ γυναῖκες τοῖς
 23 ἰδίοις ἀνδράσιν ὡς τῷ κυρίῳ, ὅτι ἡ ἀνὴρ ἐστὶν κεφαλὴ τῆς
 24 σωτῆρ τοῦ σώματος. ἀλλὰ ὡς ἡ ἐκκλησία ὑποτάσσεται
 τῷ χριστῷ, οὕτως καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἀνδράσιν ἐν παντί.

Οἱ ἄνδρες, ἀγαπάτε τὰς γυναῖκας, καθὼς καὶ ὁ χριστὸς 25
 ἠγάπησεν τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς,
 ἵνα αὐτὴν ἀγιάσῃ καθαρίσας τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδατος ἐν 26
 ῥήματι, ἵνα παραστήσῃ αὐτὸς ἑαυτῷ ἔνδοξον τὴν ἐκκλησίαν, 27
 μὴ ἔχουσαν σπίλον ἢ ῥυτίδα ἢ τι τῶν τοιούτων, ἀλλ' ἵνα
 ᾖ ἁγία καὶ ἄμωμος. οὕτως ὀφείλουσιν [καὶ] οἱ ἄνδρες ἀγα- 28
 πᾶν τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα· ὁ ἀγαπῶν
 τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἑαυτὸν ἀγαπᾷ, οὐδεὶς γάρ ποτε τὴν 29
 ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλὰ ἐκτρέφει καὶ θάλπει αὐτήν,
 καθὼς καὶ ὁ χριστὸς τὴν ἐκκλησίαν, ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ σώμα- 30
 τος αὐτοῦ. ἄντὶ τοῦτο καταλείψει ἄνθρωπος [τὸν] 31
 πατέρα καὶ [τὴν] μητέρα καὶ προσκολληθήσεται
 ᾧ πρὸς τὴν γυναῖκα ᾧ αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς
 σάρκα μίαν. τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν, ἐγὼ δὲ λέγω 32
 εἰς Χριστὸν καὶ [εἰς] τὴν ἐκκλησίαν. πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ 33
 καθ' ἓνα ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα οὕτως ἀγαπάτω ὡς
 ἑαυτόν, ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῇται τὸν ἄνδρα. Τὰ 1
 τέκνα, ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν ὑμῶν [ἐν κυρίῳ], τοῦτο γάρ
 ἐστὶν δίκαιον· τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα, 2
 ἣτις ἐστὶν ἐντολὴ ᾧ πρώτη ἐν ἐπαγγελίᾳ, ἵνα ἔῃ 3
 γένηται καὶ ἔσῃ μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ οἱ 4
 πατέρες, μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἀλλὰ ἐκτρέφετε
 αὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ νογθεσίᾳ Κυρίου. Οἱ 5
 δοῦλοι, ὑπακούετε τοῖς κατὰ σάρκα κυρίοις μετὰ φόβου
 καὶ τρόμου ἐν ἀπλότητι τῆς καρδίας ὑμῶν ὡς τῷ χριστῷ,
 μὴ κατ' ὀφθαλμοδουλίαν ὡς ἀνθρωπάρεσκοι ἀλλ' ὡς δοῦ- 6
 λοι Χριστοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, ἐκ ψυχῆς 7
 μετ' εὐνοίας δουλεύοντες, ὡς τῷ κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις,
 εἰδότες ὅτι ἕκαστος, εἴαν τι ποιήσῃ ἀγαθόν, τοῦτο κομί- 8
 σεται παρὰ κυρίου, εἴτε δούλος εἴτε ἐλεύθερος. Καὶ οἱ 9
 κύριοι, τὰ αὐτὰ ποιεῖτε πρὸς αὐτούς, ἀνιέντες τὴν ἀπει-
 λήν, εἰδότες ὅτι καὶ αὐτῶν καὶ ὑμῶν ὁ κύριός ἐστιν ἐν
 οὐρανοῖς, καὶ προσωποληψία οὐκ ἔστιν παρ' αὐτῷ.

- 10 Τοῦ λοιποῦ ἐνδυναμοῦσθε ἐν κυρίῳ καὶ ἐν τῷ κράτει
 11 τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ
 πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στήναι πρὸς τὰς μεθοδίας τοῦ
 12 διαβόλου· ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ
 σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς
 τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τούτου, πρὸς τὰ πνευμα-
 13 τικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. διὰ τοῦτο ἀνα-
 λάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστή-
 ναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι
 14 στήναι. στήτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὀσφὺν ὑμῶν
 ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδύσασθε τὸν θώρακα τῆς δικαιο-
 15 σύνης, καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἐτοιμασίᾳ
 16 τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, ἐν πᾶσιν ἀναλαβόντες
 τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνησεσθε πάντα τὰ βέλη
 17 τοῦ πονηροῦ [τὰ] πεπυρωμένα σβέσαι· καὶ τὴν περι-
 κεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν
 18 τοῦ πνεύματος, ὃ ἔστιν ῥῆμα θεοῦ, διὰ πάσης προσ-
 ευχῆς καὶ δεήσεως προσευχόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ ἐν
 πνεύματι, καὶ εἰς αὐτὸ ἀγρυπνοῦντες ἐν πάσῃ προσκαρ-
 19 τερήσει καὶ δεήσει περὶ πάντων τῶν ἁγίων, καὶ ὑπὲρ
 ἐμοῦ, ἵνα μοι δοθῇ λόγος ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματός μου,
 ἐν παρρησίᾳ γνωρίσαι τὸ μυστήριον [τοῦ εὐαγγελίου]
 20 ὑπὲρ οὗ πρεσβεύω ἐν ἀλύσει, ἵνα ἐν αὐτῷ παρρησιάζω-
 μαι ὡς δεῖ με λαλῆσαι.
 21 Ἵνα δὲ εἰδῆτε καὶ ὑμεῖς τὰ κατ' ἐμέ, τί πράσσω,
 πάντα γνωρίσει ὑμῖν Τύχικος ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ
 22 πιστὸς διάκονος ἐν κυρίῳ, ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς
 αὐτὸ τοῦτο ἵνα γνῶτε τὰ περὶ ἡμῶν καὶ παρακαλέσῃ τὰς
 καρδίας ὑμῶν.
 23 Εἰρήνη τοῖς ἀδελφοῖς καὶ ἀγάπη μετὰ πίστεως ἀπὸ
 24 θεοῦ πατρὸς καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡ χάρις μετὰ
 πάντων τῶν ἀγαπώντων τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν
 ἐν ἀφθαρσίᾳ.

ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ

ΠΑΥΛΟΣ ΚΑΙ ΤΙΜΟΘΕΟΣ δούλοι Χριστοῦ Ἰησοῦ 1
πᾶσιν τοῖς ἁγίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τοῖς οὖσιν ἐν Φιλίπ-
ποις σὺν ἐπισκόποις καὶ διακόνοις· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη 2
ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου ἐπὶ πάσῃ τῇ μνεΐᾳ ὑμῶν 3
πάντοτε ἐν πάσῃ δεήσει μου ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, μετὰ 4
χαρᾶς τὴν δέησιν ποιούμενος, ἐπὶ τῇ κοινωνίᾳ ὑμῶν εἰς τὸ 5
εὐαγγέλιον ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἄχρι τοῦ νῦν, πεποιθὼς 6
αὐτὸ τοῦτο ὅτι ὁ ἐναρξάμενος ἐν ὑμῖν ἔργον ἀγαθὸν ἐπι-
τελέσει ἄχρι ἡμέρας Ἰησοῦ Χριστοῦ⁷. καθὼς ἐστὶν δίκαιον 7
ἐμοὶ τοῦτο φρονεῖν ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, διὰ τὸ ἔχειν με ἐν
τῇ καρδίᾳ ὑμᾶς, ἔν τε τοῖς δεσμοῖς μου καὶ ἐν τῇ ἀπολογίᾳ
καὶ βεβαιώσει τοῦ εὐαγγελίου συνκοινωνούς μου τῆς χά-
ριτος πάντας ὑμᾶς ὄντας· μάρτυς γάρ μου ὁ θεός, ὡς ἐπι- 8
ποθῶ πάντας ὑμᾶς ἐν σπλάγχνοις Χριστοῦ Ἰησοῦ. καὶ 9
τοῦτο προσεύχομαι ἵνα ἡ ἀγάπη ὑμῶν ἔτι μᾶλλον καὶ
μᾶλλον ἡ περισσεύη¹ ἐν ἐπιγνώσει καὶ πάσῃ αἰσθήσει, εἰς 10
τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τὰ διαφέροντα, ἵνα ᾗτε εἰλικρινεῖς καὶ
ἀπρόσκοποι εἰς ἡμέραν Χριστοῦ, πεπληρωμένοι καρπὸν 11
δικαιοσύνης τὸν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον
θεοῦ.

Γινώσκειν δὲ ὑμᾶς βούλομαι, ἀδελφοί, ὅτι τὰ κατ' ἐμέ 12
μᾶλλον εἰς προκοπὴν τοῦ εὐαγγελίου ἐλήλυθεν, ὥστε 13
τοὺς δεσμούς μου φανεροὺς ἐν Χριστῷ γενέσθαι ἐν ὅλῳ
τῷ πραιτωρίῳ καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν, καὶ τοὺς πλείο- 14

νας τῶν ἀδελφῶν ἐν κυρίῳ πεποιθότας τοῖς δεσμοῖς μου
 περισσοτέρως τολμᾶν ἀφόβως τὸν λόγον τοῦ θεοῦ λα-
 15 λείν. Τινὲς μὲν καὶ διὰ φθόνον καὶ ἔριν, τινὲς
 16 δὲ καὶ δι' εὐδοκίαν τὸν χριστὸν κηρύσσουσιν· οἱ μὲν ἐξ
 ἀγάπης, εἰδότες ὅτι εἰς ἀπολογίαν τοῦ εὐαγγελίου κείμει,
 17 οἱ δὲ ἐξ ἐριθίας τὸν χριστὸν καταγγέλλουσιν, οὐχ ἄγνως,
 18 οἰόμενοι θλίψιν ἐγείρειν τοῖς δεσμοῖς μου. τί γάρ; πλὴν
 ὅτι παντὶ τρόπῳ, εἴτε προφάσει εἴτε ἀληθείᾳ, Χριστὸς
 καταγγέλλεται, καὶ ἐν τούτῳ χαίρω· ἀλλὰ καὶ χαρήσομαι,
 19 οἶδα γάρ ὅτι τοῦτό μοι ἀποβήσεται εἰς σωτηρίαν διὰ
 τῆς ὑμῶν δεήσεως καὶ ἐπιχορηγίας τοῦ πνεύματος Ἰησοῦ
 20 Χριστοῦ, κατὰ τὴν ἀποκαταδοκίαν καὶ ἐλπίδα μου ὅτι ἐν
 οὐδενὶ αἰσχυνθήσομαι, ἀλλ' ἐν πάσῃ παρρησίᾳ ὡς πάν-
 τοτε καὶ νῦν μεγαλυνθήσεται Χριστὸς ἐν τῷ σώματί μου,
 21 εἴτε διὰ ζωῆς εἴτε διὰ θανάτου. Ἐμοὶ γὰρ
 22 τὸ ζῆν Χριστὸς καὶ τὸ ἀποθανεῖν κέρδος. εἰ δὲ τὸ ζῆν
 ἐν σαρκί, τοῦτό μοι καρπὸς ἔργου, — καὶ τί αἰρήσομαι οὐ
 23 γνωρίζω· συνέχομαι δὲ ἐκ τῶν δύο, τὴν ἐπιθυμίαν ἔχων
 εἰς τὸ ἀναλῦσαι καὶ σὺν Χριστῷ εἶναι, πολλῷ γὰρ μᾶλλον
 24 κρεῖσσον, τὸ δὲ ἐπιμένειν τῇ σαρκὶ ἀναγκαιότερον δι' ὑμᾶς.
 25 καὶ τοῦτο πεποιθὼς οἶδα ὅτι μενῶ καὶ παραμενῶ πᾶσιν
 26 ὑμῖν εἰς τὴν ὑμῶν προκοπὴν καὶ χαρὰν τῆς πίστεως, ἵνα τὸ
 καύχημα ὑμῶν περισσεύῃ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐν ἐμοὶ διὰ
 27 τῆς ἐμῆς παρουσίας πάλιν πρὸς ὑμᾶς. Μό-
 νον ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου τοῦ χριστοῦ πολιτεύεσθε, ἵνα
 εἴτε ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ὑμᾶς εἴτε ἀπὼν ἀκούω τὰ περὶ ὑμῶν,
 ὅτι στήκετε ἐν ἐνὶ πνεύματι, μιᾷ ψυχῇ συναθλοῦντες τῇ
 28 πίστει τοῦ εὐαγγελίου, καὶ μὴ πτυρόμενοι ἐν μηδενὶ ὑπὸ
 τῶν ἀντικειμένων (ἥτις ἐστὶν αὐτοῖς ἔνδειξις ἀπωλείας,
 29 ὑμῶν δὲ σωτηρίας, καὶ τοῦτο ἀπὸ θεοῦ, ὅτι ὑμῖν ἐχαρίσθη
 τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ, οὐ μόνον τὸ εἰς αὐτὸν πιστεύειν ἀλλὰ
 30 καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχειν), τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ἔχοντες
 οἷον εἴδετε ἐν ἐμοὶ καὶ νῦν ἀκούετε ἐν ἐμοί.

Εἴ τις οὖν παράκλησις ἐν Χριστῷ, εἴ τι παραμύθιον ¹
 ἀγύης, εἴ τις κοινωνία πνεύματος, εἴ τις σπλάγχνα καὶ
 οἰκτιρμοί, πληρώσατέ μου τὴν χαρὰν ἵνα τὸ αὐτὸ φρονῆτε, ²
 τὴν αὐτὴν ἀγάπην ἔχοντες, σύνψυχοι, τὸ ἑν³ φρονούντες,
 μηδὲν κατ' ἐριθίαν μηδὲ κατὰ κενοδοξίαν, ἀλλὰ τῇ ταπεινο- ³
 φροσύνῃ ἀλλήλους ἡγούμενοι ὑπερέχοντας ἑαυτῶν, μὴ τὰ ⁴
 ἑαυτῶν ἕκαστοι σκοποῦντες, ἀλλὰ καὶ τὰ ἑτέρων ἕκα-
 στοι. τοῦτο⁴ φρονεῖτε ἐν ὑμῖν ὁ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ⁵
 ὅς ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἄρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ ⁶
 εἶναι ἴσα θεῷ, ἀλλὰ ἑαυτὸν ἐκένωσεν μορφὴν δούλου ⁷
 λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος· καὶ σχήματι
 εὔρεθεις ὡς ἀνθρώπος ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν γενόμενος ὑπὴ- ⁸
 κους μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ· διὸ καὶ ὁ θεὸς ⁹
 αὐτὸν ὑπερύψωσεν, καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ τὸ ὄνομα τὸ ὑπὲρ
 πάντων ὄνομα, ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πάντες γόνοι κάμψῃ ¹⁰
 ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, καὶ πάντα ¹¹
 γὰρ ὅσα ἐξομολογῆσθαι ὅτι ΚΥΡΙΟΣ ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙ-
 ΣΤΟΣ εἰς δόξαν θεοῦ πατρὸς.

Ὡστε, ἀγαπητοί μου, καθὼς πάντοτε ὑπηκούσατε, μὴ ¹²
 [ὥς] ἐν τῇ παρουσίᾳ μου μόνον ἀλλὰ νῦν πολλῶ μᾶλλον
 ἐν τῇ ἀπουσίᾳ μου, μετὰ φόβου καὶ τρόμου τὴν ἑαυτῶν
 σωτηρίαν κατεργάζεσθε, θεὸς γάρ ἐστιν ὁ ἐνεργῶν ἐν ¹³
 ὑμῖν καὶ τὸ θέλει καὶ τὸ ἐνεργεῖν ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας·
 πάντα ποιεῖτε χωρὶς γυγνυσμῶν καὶ διαλογισμῶν· ἵνα ¹⁴
 γένησθε ἄμεμπτοι καὶ ἀκέραιοι, τέκνα θεοῦ ὁμῶμα μέσον ¹⁵
 γενεᾶς σκολιᾶς καὶ διεστραμμένης, ἐν οἷς φαί-
 νεσθε ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ λόγον ζωῆς ἐπέχοντες, ¹⁶
 εἰς καύχημα ἐμοὶ εἰς ἡμέραν Χριστοῦ, ὅτι οὐκ εἰς κενὸν
 ἔδραμον οὐδὲ εἰς κενὸν ἐκοπίδα. Ἀλλὰ εἰ καὶ σπέν- ¹⁷
 δομαι ἐπὶ τῇ θυσίᾳ καὶ λειτουργίᾳ τῆς πίστεως ὑμῶν,
 χαίρω καὶ συнχαίρω πᾶσιν ὑμῖν· τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ὑμεῖς ¹⁸
 χαίρετε καὶ συнχαίρετέ μοι.

Ἐλπίζω δὲ ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ Τιμόθεον ταχέως πέμψαι ¹⁹

20 ὑμῖν, ἵνα καὶ γὰρ εὐψυχῶ γνοὺς τὰ περὶ ὑμῶν. οὐδένα
 γὰρ ἔχω ἰσόψυχον ὅστις γνησίως τὰ περὶ ὑμῶν μεριμνήσει,
 21 οἱ πάντες γὰρ τὰ ἑαυτῶν ζητοῦσιν, οὐ τὰ Ἰησοῦ.
 22 τὴν δὲ δοκιμὴν αὐτοῦ γινώσκετε, ὅτι ὡς πατρὶ τέκνον σὺν
 23 ἐμοὶ ἐδούλευσεν εἰς τὸ εὐαγγέλιον. Τοῦτον μὲν οὖν
 ἐλπίζω πέμψαι ὡς ἂν ἀφίδω τὰ περὶ ἐμὲ ἐξαυτῆς.
 24 πέποιθα δὲ ἐν κυρίῳ ὅτι καὶ αὐτὸς ταχέως ἐλεύσομαι.
 25 ἀναγκαῖον δὲ ἡγησάμην Ἐπαφρόδιτον τὸν ἀδελφὸν καὶ
 συνεργὸν καὶ συνστρατιώτην μου, ὑμῶν δὲ ἀπόστολον καὶ
 26 λειτουργὸν τῆς χρείας μου, πέμψαι πρὸς ὑμᾶς, ἐπειδὴ
 ἐπιποθῶν ἦν ἅπαντας ὑμᾶς [ιδεῖν], καὶ ἀδελφονῶν διότι
 27 ἠκούσατε ὅτι ἡσθένησεν. καὶ γὰρ ἡσθένησεν παραπλήσιον
 θανάτου· ἀλλὰ ὁ θεὸς ἠλέησεν αὐτόν, οὐκ αὐτὸν δὲ μόνον
 28 ἀλλὰ καὶ ἐμέ, ἵνα μὴ λύπην ἐπὶ λύπην σχῶ. σπουδαιότερως
 οὖν ἔπεμψα αὐτὸν ἵνα ἰδόντες αὐτὸν πάλιν χαρῆτε καὶ γὰρ
 29 ἀλυπότερος ὢ. προσδέχεσθε οὖν αὐτὸν ἐν κυρίῳ μετὰ
 30 πάσης χαρᾶς, καὶ τοὺς τοιούτους ἐντίμους ἔχετε, ὅτι διὰ
 τὸ ἔργον Ἰησοῦ μέχρι θανάτου ἡγγισεν, παραβολευσά-
 μενος τῇ ψυχῇ ἵνα ἀναπληρώσῃ τὸ ὑμῶν ὑστέρημα τῆς
 πρὸς με λειτουργίας.

1 Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί μου, χαίρετε ἐν κυρίῳ. τὰ αὐτὰ
 γράφειν ὑμῖν ἐμοὶ μὲν οὐκ ὀκνηρόν, ὑμῖν δὲ ἀσφαλές.—

2 Βλέπετε τοὺς κύνας, βλέπετε τοὺς κακοὺς ἐργάτας,
 3 βλέπετε τὴν κατατομήν. ἡμεῖς γὰρ ἐσμεν ἡ περιτομή,
 οἱ πνεύματι θεοῦ λατρεύοντες καὶ καυχώμενοι ἐν Χριστῷ
 4 Ἰησοῦ καὶ οὐκ ἐν σαρκὶ πεποιθότες, καίπερ ἐγὼ ἔχων
 πεποιθήσιν καὶ ἐν σαρκί. Εἴ τις δοκεῖ ἄλλος

5 πεποιθέναι ἐν σαρκί, ἐγὼ μᾶλλον· περιτομῇ ὀκταήμερος,
 ἐκ γένους Ἰσραὴλ, φυλῆς Βενιαμὴν, Ἑβραῖος ἐξ Ἑβραίων,
 6 κατὰ νόμον Φαρισαῖος, κατὰ ζῆλος διώκων τὴν ἐκκλησίαν,
 7 κατὰ δικαιοσύνην τὴν ἐν νόμῳ γενόμενος ἄμεμπτος. Ἀλ-
 λά ἅτινα ἦν μοι κέρδη, ταῦτα ἡγῆμαι διὰ τὸν χριστὸν
 8 ζημίαν. ἀλλὰ μὲν οὖν γε καὶ ἡγοῦμαι πάντα ζημίαν εἶναι

διὰ τὸ ὑπερέχον τῆς γνώσεως Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου μου δι' ὃν τὰ πάντα ἐξημιώθην, καὶ ἡγοῦμαι σκύβαλα ἵνα Χριστὸν κερδήσω καὶ εὐρεθῶ ἐν αὐτῷ, μὴ ἔχων ἐμὴν 9 δικαιοσύνην τὴν ἐκ νόμου ἀλλὰ τὴν διὰ πίστεως Χριστοῦ, τὴν ἐκ θεοῦ δικαιοσύνην ἐπὶ τῇ πίστει, τοῦ γνῶναι αὐτὸν 10 καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ καὶ κοινωνίαν παθημάτων αὐτοῦ, συμμορφιζόμενος τῷ θανάτῳ αὐτοῦ, εἴ πως καταντήσω εἰς τὴν ἐξανάστασιν τὴν ἐκ νεκρῶν. 11 οὐχ ὅτι ἤδη ἔλαβον ἢ ἤδη τετελείωμαι, διώκω δὲ εἰ καὶ 12 καταλάβω, ἐφ' ᾧ καὶ κατελήμφθην ὑπὸ Χριστοῦ [Ἰησοῦ]. ἀδελφοί, ἐγὼ ἐμαυτὸν ὡς πῶς λογίζομαι κατειληφέναι· ἐν 13 δέ, τὰ μὲν ὀπίσω ἐπιλανθανόμενος τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος, κατὰ σκοπὸν διώκω εἰς τὸ βραβεῖον τῆς 14 ἄνω κλήσεως τοῦ θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὅσοι οὖν 15 τέλειοι, τοῦτο φρονῶμεν· καὶ εἴ τι ἑτέρως φρονεῖτε, καὶ τοῦτο ὁ θεὸς ὑμῖν ἀποκαλύψει· πλὴν εἰς ὃ ἐφθάσαμεν, 16 τῷ αὐτῷ στοιχεῖν. Συμμιμηταί μου γίνεσθε, 17 ἀδελφοί, καὶ σκοπεῖτε τοὺς οὕτω περιπατοῦντας καθὼς ἔχετε τύπον ἡμᾶς· πολλοὶ γὰρ περιπατοῦσιν οὓς πολλὰ 18 κίς ἔλεγον ὑμῖν, νῦν δὲ καὶ κλαίων λέγω, τοὺς ἐχθροὺς τοῦ σταυροῦ τοῦ χριστοῦ, ὧν τὸ τέλος ἀπώλεια, ὧν ὁ θεὸς 19 ἡ κοιλία καὶ ἡ δόξα ἐν τῇ αἰσχύνῃ αὐτῶν, οἱ τὰ ἐπίγεια φρονοῦντες. ἡμῶν γὰρ τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει, 20 ἐξ οὗ καὶ σωτῆρα ἀπεκδεχόμεθα κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ὃς μετασχηματίζει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν σύμ- 21 μορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ δύνασθαι αὐτὸν καὶ ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ πάντα.

Ὡστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ καὶ ἐπιπόθητοι, χαρὰ 1 καὶ στέφανός μου, οὕτως στήκετε ἐν κυρίῳ, ἀγαπητοί.

Εὐδοίαν παρακαλῶ καὶ Συντύχην παρα- 2 καλῶ τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν κυρίῳ. ναὶ ἐρωτῶ καὶ σέ, 3 γνήσιε ὡς συνζυγεῖ, συναμβάνου αὐταῖς, αἵτινες ἐν τῷ εὐαγγελίῳ συνήθησαν μοι μετὰ καὶ Κλήμεντος καὶ

τῶν λοιπῶν συνεργῶν μου, ὧν τὰ ὀνόματα ἐν Βίβλῳ
 4 ΖΩΗC. Χαίρετε ἐν κυρίῳ πάντοτε· πάλιν ἐρῶ,
 5 χαίρετε. τὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις.
 6 ὁ κύριος ἐγγύς· μηδὲν μεριμνᾶτε, ἀλλ' ἐν παντὶ τῇ
 προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει μετ' εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα
 7 ὑμῶν γνωρίζεσθω πρὸς τὸν θεόν· καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ θεοῦ ἡ
 ὑπερέχουσα πάντα νοῦν φρουρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ
 8 τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τὸ λοι-
 πόν, ἀδελφοί, ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια,
 ὅσα ἀγνά, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὖφημα, εἴ τις ἀρετὴ καὶ
 9 εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε· ἃ καὶ ἐμάθετε καὶ πα-
 ρελάβετε καὶ ἠκούσατε καὶ εἶδετε ἐν ἐμοί, ταῦτα πράσ-
 σετε· καὶ ὁ θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν.
 10 Ἐχάρην δὲ ἐν κυρίῳ μεγάλως ὅτι ἤδη ποτὲ ἀνεθί-
 λετε τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ φρονεῖν, ἐφ' ᾧ καὶ ἐφρονεῖτε ἡκαι-
 11 ρεῖσθε δέ. οὐχ ὅτι καθ' ὑστέρησιν λέγω, ἐγὼ γὰρ ἔμαθον
 12 ἐν οἷς εἰμὶ αὐτάρκης εἶναι· οἶδα καὶ ταπεινοῦσθαι, οἶδα
 καὶ περισσεύειν· ἐν παντὶ καὶ ἐν πᾶσιν μεμύημαι, καὶ
 χορτάζεσθαι καὶ πεινᾶν, καὶ περισσεύειν καὶ ὑστερεῖσθαι·
 13 πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί με. πλὴν καλῶς ἐποιή-
 14 σατε συνκοινωνήσαντές μου τῇ θλίψει. οἴδατε δὲ καὶ
 15 ὑμεῖς, Φιλιππησίιοι, ὅτι ἐν ἀρχῇ τοῦ εὐαγγελίου, ὅτε
 ἐξῆλθον ἀπὸ Μακεδονίας, οὐδεμία μοι ἐκκλησία ἐκοινώνη-
 σεν εἰς λόγον δόσεως καὶ λήμψεως εἰ μὴ ὑμεῖς μόνοι,
 16 ὅτι καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ ἅπαξ καὶ δις εἰς τὴν χρείαν
 17 μοι ἐπέμψατε. οὐχ ὅτι ἐπιζητῶ τὸ δόμα, ἀλλὰ ἐπιζητῶ
 18 τὸν καρπὸν τὸν πλεονάζοντα εἰς λόγον ὑμῶν. ἀπέχω
 δὲ πάντα καὶ περισσεύω· πεπλήρωμαι δεξιόμενος παρὰ
 Ἐπαφροδίτου τὰ παρ' ὑμῶν, ὅCΜΗΝ ΕὔωΔΙΑC, θυσίαν
 19 δεκτὴν, εὐάρεστον τῷ θεῷ. ὁ δὲ θεὸς μου πληρώσει
 πᾶσαν χρείαν ὑμῶν κατὰ τὸ πλοῦτος αὐτοῦ ἐν δόξῃ ἐν
 20 Χριστῷ Ἰησοῦ. τῷ δὲ θεῷ καὶ πατρὶ ἡμῶν ἡ δόξα
 εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· ἀμήν.
 21 Ἀσπάσασθε πάντα ἅγιον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀσπά-

ζονται ὑμᾶς οἱ σὺν ἐμοὶ ἀδελφοί. ἀσπάζονται ὑμᾶς πάντες 22
οἱ ἅγιοι, μάλιστα δὲ οἱ ἐκ τῆς Καίσαρος οἰκίας.

Ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύ- 23
ματος ὑμῶν.

ΠΡΟΣ ΚΟΛΑΣΣΑΕΙΣ

1 ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Χριστοῦ Ἰησοῦ διὰ θελήματος
2 θεοῦ καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς τοῖς ἐν Κολοσσαῖς ἀγίοις
καὶ πιστοῖς ἀδελφοῖς ἐν Χριστῷ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν.
3 Εὐχαριστοῦμεν τῷ θεῷ πατρὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
4 [Χριστοῦ] πάντοτε ᾠερὶ ὑμῶν προσευχόμενοι, ἀκούσαντες
τὴν πίστιν ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ καὶ τὴν ἀγάπην [ἣν
5 ἔχετε] εἰς πάντας τοὺς ἁγίους διὰ τὴν ἐλπίδα τὴν ἀποκει-
μένην ὑμῖν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἣν προηκούσατε ἐν τῷ λόγῳ
6 τῆς ἀληθείας τοῦ εὐαγγελίου τοῦ παρόντος εἰς ὑμᾶς, καθὼς
καὶ ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ ἐστὶν καρποφορούμενον καὶ αὐξανό-
μενον καθὼς καὶ ἐν ὑμῖν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἤκούσατε καὶ
7 ἐπέγνωτε τὴν χάριν τοῦ θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ· καθὼς ἐμά-
θετε ἀπὸ Ἐπαφρᾶ τοῦ ἀγαπητοῦ συνδούλου ἡμῶν, ὅς
8 ἐστὶν πιστὸς ὑπὲρ [ἡμῶν] διάκονος τοῦ χριστοῦ, ὁ καὶ
9 δηλώσας ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἀγάπην ἐν πνεύματι. Διὰ
τοῦτο καὶ ἡμεῖς, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἤκούσαμεν, οὐ παυόμεθα
ὑπὲρ ὑμῶν προσευχόμενοι καὶ αἰτούμενοι ἵνα πληρωθῇτε
τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ θελήματος αὐτοῦ ἐν πάσῃ σοφίᾳ
10 καὶ συνέσει πνευματικῇ, περιπατῆσαι ἀξίως τοῦ κυρίου
εἰς πᾶσαν ἀρεσκίαν ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ καρποφο-
11 ροῦντες καὶ αὐξανόμενοι τῇ ἐπιγνώσει τοῦ θεοῦ, ἐν
πάσῃ δυνάμει δυνατούμενοι κατὰ τὸ κράτος τῆς δόξης
αὐτοῦ εἰς πᾶσαν ὑπομονὴν καὶ μακροθυμίαν μετὰ χαρᾶς,
12 εὐχαριστοῦντες τῷ ᾤ πατρὶ τῷ ἱκανώσαντι ἡμᾶς εἰς τὴν

μερίδα τοῦ κλήρου τῶν ἁγίων ἐν τῷ φωτί, ὃς ἐρύσατο 13
 ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐξουσίας τοῦ σκότους καὶ μετέστησεν εἰς
 τὴν βασιλείαν τοῦ υἱοῦ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ, ἐν ᾧ ἔχομεν 14
 τὴν ἀπολύτρωσιν, τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν· ὃς ἐστίν 15
 εἰκὼν τοῦ θεοῦ τοῦ ἀοράτου, πρωτότοκος πάσης κτίσεως,
 ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ 16
 τῆς γῆς, τὰ ὁρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα, εἴτε θρόνοι εἴτε
 κυριότητες εἴτε ἀρχαὶ εἴτε ἐξουσίαι· τὰ πάντα δι' αὐτοῦ
 καὶ εἰς αὐτὸν ἔκτισται· καὶ αὐτὸς ἐστίν πρὸ πάντων 17
 καὶ τὰ πάντα ἐν αὐτῷ συνέστηκεν, καὶ αὐτός ἐστιν 18
 ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος, τῆς ἐκκλησίας· ὃς ἐστίν [ἡ]
 ἀρχή, πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα γένηται ἐν πᾶσιν
 αὐτὸς πρωτεύων, ὅτι ἐν αὐτῷ εὐδόκησεν πᾶν τὸ πλήρω- 19
 μα κατοικῆσαι καὶ δι' αὐτοῦ ἀποκαταλλάξαι τὰ πάντα 20
 εἰς αὐτόν, εἰρηνοποιήσας διὰ τοῦ αἵματος τοῦ σταυροῦ
 αὐτοῦ, [δι' αὐτοῦ] εἴτε τὰ ἐπὶ τῆς γῆς εἴτε τὰ ἐν τοῖς
 οὐρανοῖς· καὶ ὑμᾶς ποτὲ ὄντας ἀπηλλοτριωμένους καὶ 21
 ἐχθροὺς τῇ διανοίᾳ ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς πονηροῖς,— νυνὶ 22
 δὲ ἀποκατήλλαξεν ἐν τῷ σώματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ διὰ
 τοῦ θανάτου,— παραστήσαι ὑμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους
 καὶ ἀνεγκλήτους κατενώπιον αὐτοῦ, εἴ γε ἐπιμένετε τῇ 23
 πίστει τεθεμελιωμένοι καὶ ἐδραῖοι καὶ μὴ μετακινούμενοι
 ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ εὐαγγελίου οὗ ἠκούσατε, τοῦ κη-
 ρυχθέντος ἐν πάσῃ κτίσει τῇ ὑπὸ τὸν οὐρανόν, οὗ
 ἐγενόμην ἐγὼ Παῦλος διάκονος.

Νῦν χαίρω ἐν τοῖς παθήμασιν ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ ἄντα 24
 πληρῶ τὰ ὑστερήματα τῶν θλίψεων τοῦ χριστοῦ ἐν
 τῇ σαρκί μου ὑπὲρ τοῦ σώματος αὐτοῦ, ὃ ἐστίν ἡ ἐκ-
 κλησία, ἧς ἐγενόμην ἐγὼ διάκονος κατὰ τὴν οἰκονομίαν 25
 τοῦ θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι εἰς ὑμᾶς πληρῶσαι τὸν
 λόγον τοῦ θεοῦ, τὸ μυστήριον τὸ ἀποκεκρυμμένον ἀπὸ 26
 τῶν αἰώνων καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν,— νῦν δὲ ἐφανερώθη
 τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, οἷς ἠθέλησεν ὁ θεὸς γνωρίσαι τί τὸ 27

πλοῦτος τῆς δόξης τοῦ μυστηρίου τούτου ἐν τοῖς ἔθνεσιν,
 28 ὁ ἔστιν Χριστὸς ἐν ὑμῖν, ἡ ἐλπὶς τῆς δόξης· ὃν ἡμεῖς
 καταγγέλλομεν νουθετοῦντες πάντα ἄνθρωπον καὶ διδά-
 σκοντες πάντα ἄνθρωπον ἐν πάσῃ σοφίᾳ, ἵνα παραστή-
 29 σωμεν πάντα ἄνθρωπον τέλειον ἐν Χριστῷ· εἰς ὃ καὶ
 κοπιῶ ἀγωνιζόμενος κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ τὴν ἐνε-
 1 ργουμένην ἐν ἐμοὶ ἐν δυνάμει. Θέλω γὰρ ὑμᾶς
 εἰδέναι ἡλίκον ἀγῶνα ἔχω ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῶν ἐν
 Λαοδικίᾳ καὶ ὅσοι οὐχ ἑώρακαν τὸ πρόσωπόν μου ἐν
 2 σαρκί, ἵνα παρακληθῶσιν αἱ καρδίαι αὐτῶν, συνβιβα-
 σθέντες ἐν ἀγάπῃ καὶ εἰς πᾶν πλοῦτος τῆς πληροφορίας
 τῆς συνέσεως, εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ μυστηρίου τοῦ Θεοῦ,
 3 Χριστοῦ, ἐν ᾧ εἰσὶν πάντες οἱ θεσσαλροὶ τῆς σοφίας
 4 καὶ γνώσεως ἀπόκρυφοι. Τοῦτο λέγω ἵνα μηδεὶς ὑμᾶς
 5 παραλογίζεται ἐν πιθανολογίᾳ. εἰ γὰρ καὶ τῇ σαρκὶ
 ἄπειμι, ἀλλὰ τῷ πνεύματι σὺν ὑμῖν εἰμί, χαίρων καὶ
 βλέπων ὑμῶν τὴν τάξιν καὶ τὸ στερέωμα τῆς εἰς Χριστὸν
 πίστεως ὑμῶν.
 6 Ὡς οὖν παρελάβετε τὸν χριστὸν Ἰησοῦν τὸν κύριον,
 7 ἐν αὐτῷ περιπατεῖτε, ἐρριζωμένοι καὶ ἐποικοδομούμενοι
 ἐν αὐτῷ καὶ βεβαιούμενοι τῇ πίστει καθὼς ἐδιδάχθητε, πε-
 8 ρισσεύοντες [ἐν αὐτῇ] ἐν εὐχαριστίᾳ. Βλέ-
 πετε μὴ τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφί-
 ας καὶ κενῆς ἀπάτης κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώ-
 9 πων, κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου καὶ οὐ κατὰ Χριστόν·
 10 ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος
 11 σωματικῶς, καὶ ἐστὲ ἐν αὐτῷ πεπληρωμένοι, ὅς ἐστιν
 ἡ κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας, ἐν ᾧ καὶ περι-
 τμήθητε περιτομῇ ἀχειροποιήτῳ ἐν τῇ ἀπεκδύσει τοῦ
 σώματος τῆς σαρκός, ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ χριστοῦ,
 12 συνταφέντες αὐτῷ ἐν τῷ βαπτίσματι, ἐν ᾧ καὶ συνη-
 γέρθητε διὰ τῆς πίστεως τῆς ἐνεργείας τοῦ θεοῦ τοῦ
 13 ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· καὶ ὑμᾶς νεκροὺς ὕν-

τας τοῖς παραπτώμασιν καὶ τῇ ἀκροβυστίᾳ τῆς σαρκὸς
 ὑμῶν, συνεζωοποίησεν ὑμᾶς¹ σὺν αὐτῷ· χαρισάμενος
 ἡμῖν πάντα τὰ παραπτώματα, ἐξαλείψας τὸ καθ' ἡμῶν¹⁴
 χειρόγραφον τοῖς δόγμασιν ὃ ἦν ὑπεναντίον ἡμῖν,¹ καὶ
 αὐτὸ ἦρκεν ἐκ τοῦ μέσου προσηλώσας αὐτὸ τῷ σταυρῷ·
 ἀπεκδυσάμενος τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας ἐδειγμάτισεν¹⁵
 ἐν παρρησίᾳ θριαμβεύσας αὐτοὺς ἐν αὐτῷ. Μὴ¹⁶
 οὖν τις ὑμᾶς κρινέτω ἐν βρώσει καὶ ἐν πόσει ἢ ἐν
 μέρει ἐορτῆς ἢ νεομηνίας ἢ σαββάτων, ᾧ ἔστιν σκιά¹⁷
 τῶν μελλόντων, τὸ δὲ σῶμα τοῦ χριστοῦ. μηδεὶς¹⁸
 ὑμᾶς καταβραβεύετω θέλων ἐν ταπεινοφροσύνῃ καὶ θρη-
 σκεΐᾳ τῶν ἀγγέλων, ἃ ἐόρακεν ἐμβατεύων,¹ εἰκῇ φυσιοῦ-
 μενος ὑπὸ τοῦ νοὸς τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ οὐ κρατῶν¹⁹
 τὴν κεφαλὴν, ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα διὰ τῶν ἀφῶν καὶ συν-
 δέσιων ἐπιχορηγούμενον καὶ συνβιβαζόμενον αὖξει τὴν
 αὖξησιν τοῦ θεοῦ.

Εἰ ἀπεθάνετε σὺν Χριστῷ ἀπὸ τῶν στοιχείων τοῦ²⁰
 κόσμου, τί ὡς ζῶντες ἐν κόσμῳ δογματίζεσθε Μὴ ἄψῃ²¹
 μηδὲ γεύσῃ μηδὲ θίγῃς, ᾧ ἔστιν πάντα εἰς φθορὰν²²
 τῇ ἀποχρήσει, κατὰ τὰ ἐντάλλματα καὶ διδασκαλίας
 τῶν ἀνθρώπων; ἅτινά ἐστιν λόγον μὲν ἔχοντα σο-²³
 φίας ἐν ἐθελοθρησκίᾳ καὶ ταπεινοφροσύνῃ [καὶ] ἀφει-
 δία σώματος, οὐκ ἐν τιμῇ τινὶ πρὸς πλησμονὴν τῆς
 σαρκός¹. Εἰ οὖν συνηγέρθητε τῷ Χριστῷ, τὰ¹
 ἄνω ζητεῖτε, οὗ ὁ Χριστὸς ἔστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ
 καθήμενος· τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς,²
 ἀπεθάνετε γάρ, καὶ ἡ ζωὴ ὑμῶν κέκρυπται σὺν τῷ³
 Χριστῷ ἐν τῷ θεῷ· ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ, ἡ ζωὴ⁴
 ὑμῶν¹ τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν
 δόξῃ.

Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν,⁵
 ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακὴν, καὶ τὴν πλεονεξίαν
 ἣτις ἐστὶν εἰδωλολατρία, δι' ἣ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ θεοῦ·⁶

7 ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιεπατήσατέ ποτε ὅτε ἐζήτε ἐν
 8 τούτοις· νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα, ὀργήν,
 θυμόν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ
 9 στόματος ὑμῶν· μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους· ἀπεκ-
 10 δυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν
 11 ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν, ὅπου
 οὐκ ἔστι Ἕλλην καὶ Ἰουδαῖος, περιτομή καὶ ἀκροβυστία,
 βάρβαρος, Σκύθης, δούλος, ἐλεύθερος, ἀλλὰ πάντα καὶ
 12 ἐν πᾶσιν Χριστός. Ἐνδύσασθε οὖν ὡς ἐκλε-
 κτοὶ τοῦ θεοῦ, ἅγιοι καὶ ἡγαπημένοι, σπλάγχνα οἰκτιρ-
 13 μοῦ, χρηστότητα, ταπεινοφροσύνην, πραῢτητα, μακρο-
 14 θυμίαν, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων καὶ χαριζόμενοι ἑαυτοῖς
 εἰς τὸν χρόνον ὅτι τις ἐχὼν μομφήν· καθὼς καὶ ὁ κύριος
 15 ἔχαρίσατο ὑμῖν οὕτως καὶ ὑμεῖς· ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις
 16 τὴν ἀγάπην, ἣ ἐστὶν σύνδεσμος τῆς τελειότητος. καὶ ἡ
 εἰρήνη τοῦ χριστοῦ βραβεύετω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν,
 εἰς ἣν καὶ ἐκλήθητε ἐν [ἐν] σώματι· καὶ εὐχάριστοι
 17 γίνεσθε. ὁ λόγος τοῦ χριστοῦ ἐνοικεῖτω ἐν ὑμῖν
 πλουσίως ἐν πάσῃ σοφίᾳ· διδάσκοντες καὶ νουθετοῦντες
 ἑαυτοὺς ψαλμοῖς, ὕμνοις, ᾠδαῖς πνευματικαῖς ἐν ᾧ χάριτι,
 18 ᾄδοντες ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν τῷ θεῷ· καὶ πᾶν ὅτι
 19 ἐὰν ποιῇτε ἐν λόγῳ ἢ ἐν ἔργῳ, πάντα ἐν ὀνόματι κυρίου
 Ἰησοῦ, εὐχαριστοῦντες τῷ θεῷ πατρὶ δι' αὐτοῦ.
 20 Αἱ γυναῖκες, ὑποτάσσεσθε τοῖς ἀνδράσιν, ὡς ἀνήκεν
 ἐν κυρίῳ. Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας καὶ μὴ
 21 πικραίνεσθε πρὸς αὐτάς. Τὰ τέκνα, ὑπακούετε
 τοῖς γονεῦσιν κατὰ πάντα, τοῦτο γὰρ εὐάρεστόν ἐστιν
 22 ἐν κυρίῳ. Οἱ πατέρες, μὴ ἐρεθίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν,
 ἵνα μὴ ἄθυμῶσιν. Οἱ δούλοι, ὑπακούετε κατὰ
 23 πάντα τοῖς κατὰ σάρκα κυρίοις, μὴ ἐν ὀφθαλμο-
 δουλίαις, ὡς ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλ' ἐν ἀπλότητι καρδίας,
 ὅτι ἐὰν ποιῇτε, ἐκ ψυχῆς ἐργά-

ζεσθε, ὡς τῷ κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις, εἰδότες ὅτι ἀπὸ 24
κυρίου ἀπολήμψεσθε τὴν ἀνταπόδοσιν τῆς κληρονομίας·
τῷ κυρίῳ Χριστῷ δουλεύετε· ὁ γὰρ ἀδικῶν κομίζεται 25
ὁ ἡδίκησεν, καὶ οὐκ ἔστιν προσωποληψία. Οἱ κύριοι, 1
τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἰσότητα τοῖς δούλοις παρέχεσθε,
εἰδότες ὅτι καὶ ὑμεῖς ἔχετε κύριον ἐν οὐρανῷ.

Τῇ προσευχῇ προσκατερέϊτε, γρηγοροῦντες ἐν αὐτῇ 2
ἐν εὐχαριστίᾳ, προσευχόμενοι ἅμα καὶ περὶ ἡμῶν, ἵνα 3
ὁ θεὸς ἀνοίξῃ ἡμῖν θύραν τοῦ λόγου, λαλῆσαι τὸ μυστή-
ριον τοῦ χριστοῦ, δι' ὃ καὶ δέδεμαι, ἵνα φανερώσω αὐτὸ 4
ὡς δεῖ με λαλῆσαι. Ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε πρὸς τοὺς 5
ἔξω, τὸν καιρὸν ἐξαγοραζόμενοι· ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε 6
ἐν χάριτι, ἅλατι ἡρτυμένος, εἰδέναι πῶς δεῖ ὑμᾶς ἐνὶ
ἐκάστῳ ἀποκρίνεσθαι.

Τὰ κατ' ἐμὲ πάντα γνωρίσει ὑμῖν Τύχικος ὁ ἀγαπητὸς 7
ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος καὶ σύνδουλος ἐν κυρίῳ,
ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο ἵνα γνῶτε τὰ 8
περὶ ἡμῶν καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν, σὺν 9
Ὁνησίμῳ τῷ πιστῷ καὶ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ, ὃς ἔστιν
ἐξ ὑμῶν· πάντα ὑμῖν γνωρίσουσιν τὰ ὧδε.

Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἀρίσταρχος ὁ συναιχμαλωτός μου, 10
καὶ Μάρκος ὁ ἀνεψιὸς Βαρνάβα, (περὶ οὗ ἐλάβετε ἐντο-
λὰς, εἰάν ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς δέξασθε αὐτόν,) καὶ Ἰησοῦς 11
ὁ λεγόμενος Ἰούστος, οἱ ὄντες ἐκ περιτομῆς, οὗτοι
μόνοι συνεργοὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, οἵτινες
ἐγενήθησάν μοι παρηγορία. ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἐπαφρᾶς 12
ὁ ἐξ ὑμῶν, δούλος Χριστοῦ Ἰησοῦ, πάντοτε ἀγωνιζόμενος
ὑπὲρ ὑμῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς, ἵνα σταθῇτε τέλειοι
καὶ πεπληροφορημένοι ἐν παντὶ θελήματι τοῦ θεοῦ.
μαρτυρῶ γὰρ αὐτῷ ὅτι ἔχει πολὺν πόνον ὑπὲρ ὑμῶν 13
καὶ τῶν ἐν Λαοδικίᾳ καὶ τῶν ἐν Ἱερᾷ Πόλει. ἀσπά- 14
ζεται ὑμᾶς Λουκᾶς ὁ ἱατρὸς ὁ ἀγαπητὸς καὶ Δημᾶς.
Ἀσπάσασθε τοὺς ἐν Λαοδικίᾳ ἀδελφούς καὶ Νύμφαν καὶ 15

- 16 τὴν κατ' οἶκον αὐτῆς ἐκκλησίαν. καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ
παρ' ὑμῖν ἡ ἐπιστολή, ποιήσατε ἵνα καὶ ἐν τῇ Λαοδι-
κέων ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθῇ, καὶ τὴν ἐκ Λαοδικίας ἵνα
17 καὶ ὑμεῖς ἀναγνῶτε. καὶ εἶπατε Ἀρχίππῳ Βλέπε τὴν
διακονίαν ἣν παρέλαβες ἐν κυρίῳ, ἵνα αὐτὴν πληροῖς.
18 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου. μνημονεύετε
μου τῶν δεσμῶν. ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν.

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α

ΠΑΥΛΟΣ ΚΑΙ ΣΙΛΟΥΑΝΟΣ ΚΑΙ ΤΙΜΟΘΕΟΣ τῇ 1
ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων ἐν θεῷ πατρὶ καὶ κυρίῳ Ἰησοῦ
Χριστῷ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη.

Εὐχαριστοῦμεν τῷ θεῷ πάντοτε περὶ πάντων ὑμῶν 2
μνείαν ποιούμενοι ἐπὶ τῶν προσευχῶν ἡμῶν, ἀδιαλείπτως
μνημονεύοντες ὑμῶν τοῦ ἔργου τῆς πίστεως καὶ τοῦ 3
κόπου τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ὑπομονῆς τῆς ἐλπίδος τοῦ
κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔμπροσθεν τοῦ θεοῦ καὶ
πατρὸς ἡμῶν, εἰδότες, ἀδελφοὶ ἡγαπημένοι ὑπὸ [τοῦ] 4
θεοῦ, τὴν ἐκλογὴν ὑμῶν, ὅτι τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν οὐκ ἔγε- 5
νήθη εἰς ὑμᾶς ἐν λόγῳ μόνον ἀλλὰ καὶ ἐν δυνάμει καὶ
ἐν πνεύματι ἁγίῳ καὶ πληροφορία πολλῇ, καθὼς οἴδατε
οἷοι ἐγενήθημεν ὁ ὑμῖν δι' ὑμᾶς· καὶ ὑμεῖς μιμηταὶ ἡμῶν 6
ἐγενήθητε καὶ τοῦ κυρίου, δεξάμενοι τὸν λόγον ἐν θλίψει
πολλῇ μετὰ χαρᾶς πνεύματος ἁγίου, ὥστε γενέσθαι ὑμᾶς 7
᾿τύπον ᾿ πᾶσιν τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ ἐν
τῇ Ἀχαίᾳ. ἀφ' ὑμῶν γὰρ ἐξήχηται ὁ λόγος τοῦ κυρίου 8
οὐ μόνον ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ Ἀχαίᾳ, ἀλλ' ἐν παντὶ
τόπῳ ἡ πίστις ὑμῶν ἡ πρὸς τὸν θεὸν ἐξελέλυθεν, ὥστε
μὴ χρεῖαν ἔχειν ἡμᾶς λαλεῖν τι· αὐτοὶ γὰρ περὶ ᾿ ἡμῶν 9
ἀπαγγέλλουσιν ὅποιαν εἴσοδον ἔσχομεν πρὸς ὑμᾶς, καὶ
πὼς ἐπεστρέψατε πρὸς τὸν θεὸν ἀπὸ τῶν εἰδώλων δου-
λεύειν θεῷ ζῶντι καὶ ἀληθινῷ, καὶ ἀναμένειν τὸν υἱὸν 10
αὐτοῦ ἐκ τῶν οὐρανῶν, ὃν ἡγείρεν ἐκ [τῶν] νεκρῶν,
Ἰησοῦν τὸν ῥυόμενον ἡμᾶς ἐκ τῆς ὀργῆς τῆς ἐρχομένης.

- 1 Αὐτοὶ γὰρ οἴδατε, ἀδελφοί, τὴν εἴσοδον ἡμῶν τὴν πρὸς
 2 ὑμᾶς ὅτι οὐ κενὴ γέγονεν, ἀλλὰ προπαθόντες καὶ ὑβρισθέν-
 τες καθὼς οἴδατε ἐν Φιλίπποις ἐπαρρησιασάμεθα ἐν τῷ
 3 θεῷ ἡμῶν λαλῆσαι πρὸς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ ἐν
 4 πολλῷ ἀγῶνι. ἡ γὰρ παράκλησις ἡμῶν οὐκ ἐκ πλάνης
 5 δοκιμάζοντι τὰς καρδίας ἡμῶν. οὔτε γὰρ ποτε ἐν λόγῳ
 6 κολακίας ἐγενήθημεν, καθὼς οἴδατε, οὔτε προφάσει πλεο-
 7 νεξίας, θεὸς μάρτυς, οὔτε ζητοῦντες ἐξ ἀνθρώπων δόξαν,
 8 οὔτε ἀφ' ὑμῶν οὔτε ἀπ' ἄλλων, δυνάμενοι ἐν βάρει εἶναι
 9 ὡς Χριστοῦ ἀπόστολοι· ἀλλὰ ἐγενήθημεν νήπιοι ἐν μέσῳ
 10 ὑμῶν, ὡς ἐὰν τροφὸς θάλπη τὰ ἐαυτῆς τέκνα· οὕτως
 11 ὁμειρόμενοι ὑμῶν ἠὲ δοκοῦμεν μεταδοῦναι ὑμῖν οὐ μόνον τὸ
 12 εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ ἀλλὰ καὶ τὰς ἐαυτῶν ψυχάς, διότι
 13 ἀγαπητοὶ ἡμῖν ἐγενήθητε· μνημονεύετε γάρ, ἀδελφοί, τὸν
 14 κόπον ἡμῶν καὶ τὸν μόχθον· νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐργαζό-
 μενοι πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαι τινα ὑμῶν ἐκρηύσαμεν εἰς
 15 ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ. ὑμεῖς μάρτυρες καὶ ὁ θεός,
 16 ὡς ὁσίως καὶ δικαίως καὶ ἀμέμπτως ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν
 17 ἐγενήθημεν, καθάπερ οἴδατε ὡς ἓνα ἕκαστον ὑμῶν ὡς
 18 πατὴρ τέκνα ἐαυτοῦ παρακαλοῦντες ὑμᾶς καὶ παραμυθού-
 μενοι καὶ μαρτυρόμενοι, εἰς τὸ περιπατεῖν ὑμᾶς ἀξίως τοῦ
 19 θεοῦ τοῦ «καλοῦντος» ὑμᾶς εἰς τὴν ἐαυτοῦ βασιλείαν καὶ
 20 δόξαν.
- 21 Καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς εὐχαριστοῦμεν τῷ θεῷ ἀδι-
 22 λείπτως, ὅτι παραλαβόντες λόγον ἀκοῆς παρ' ἡμῶν τοῦ
 23 θεοῦ ἐδέξασθε οὐ λόγον ἀνθρώπων ἀλλὰ καθὼς ἀληθῶς
 24 ἐστὶν λόγον θεοῦ, ὃς καὶ ἐνεργεῖται ἐν ὑμῖν τοῖς πιστεύ-
 25 ουσιν. ὑμεῖς γὰρ μιμηταὶ ἐγενήθητε, ἀδελφοί, τῶν ἐκ-
 26 κλησιῶν τοῦ θεοῦ τῶν οὐσῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἐν Χριστῷ
 27 Ἰησοῦ, ὅτι τὰ αὐτὰ ἐπάθετε καὶ ὑμεῖς ὑπὸ τῶν ἰδίων

συμφυλετών καθὼς καὶ αὐτοὶ ὑπὸ γῶν Ἰουδαίων, τῶν καὶ 15
 τὸν κύριον ἀποκτείναντων Ἰησοῦν καὶ τοὺς προφήτας καὶ
 ἡμᾶς ἐκδιωξάντων, καὶ θεῷ μὴ ἀρεσκόντων, καὶ πᾶσιν
 ἀνθρώποις ἐναιτίων, κωλύόντων ἡμᾶς τοῖς ἔθνεσιν λα- 16
 λῆσαι ἵνα σωθῶσιν, εἰς τὸ ἀναπληρῶσαι αὐτῶν τὰς
 ἀμαρτίας πάντοτε. ἔφθασεν δὲ ἐπ' αὐτοὺς ἡ ὀργὴ εἰς
 τέλος.

Ἡμεῖς δέ, ἀδελφοί, ἀπορφανισθέντες ἀφ' ὑμῶν πρὸς 17
 καιρὸν ὥρας, προσώψω οὐ καρδίᾳ, περισσοτέρως ἐσπουδά-
 σαμεν τὸ πρόσωπον ὑμῶν ἰδεῖν ἐν πολλῇ ἐπιθυμίᾳ.
 διότι ἠβελήσαμεν ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, ἐγὼ μὲν Παῦλος 18
 καὶ ἄπαξ καὶ δῖς, καὶ ἐνέκοψεν ἡμᾶς ὁ Σατανᾶς. τίς 19
 γὰρ ἡμῶν ἐλπὶς ἢ χαρὰ ἢ στέφανος καυχήσεως — ἢ οὐχὶ
 καὶ ὑμεῖς — ἔμπροσθεν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ ἐν τῇ
 αὐτοῦ παρουσίᾳ; ὑμεῖς γάρ ἐστε ἡ δόξα ἡμῶν καὶ ἡ 20
 χαρὰ.

Διὸ μηκέτι στέγοντες ἠὲδοκῆσαμεν 1
 καταλειφθῆναι ἐν Ἀθήναις μόνοι, καὶ ἐπέμψαμεν Τιμό- 2
 θεον, τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν καὶ ἑπίσκοπον τοῦ θεοῦ ἐν τῷ
 εὐαγγελίῳ τοῦ χριστοῦ, εἰς τὸ στηρίξαι ὑμᾶς καὶ παρα-
 καλέσαι ὑπὲρ τῆς πίστεως ὑμῶν τὸ μηδένα σαίνεισθαι 3
 ἐν ταῖς θλίψεσιν ταύταις. αὐτοὶ γὰρ οἶδατε ὅτι εἰς τοῦτο
 κείμεθα· καὶ γὰρ ὅτε πρὸς ὑμᾶς ἦμεν, προελέγομεν ὑμῖν 4
 ὅτι μέλλομεν θλίβεσθαι, καθὼς καὶ ἐγένετο καὶ οἶδατε.
 διὰ τοῦτο καὶ γὰρ μηκέτι στέγων ἔπεμψα εἰς τὸ γνῶναι τὴν 5
 πίστιν ὑμῶν, μή πως ἐπείρασεν ὑμᾶς ὁ πειράζων καὶ
 εἰς κενὸν γένηται ὁ κόπος ἡμῶν. Ἄρτι δὲ ἐλθόντος 6
 Τιμοθέου πρὸς ὑμᾶς ἀφ' ὑμῶν καὶ εὐαγγελισμένου ἡμῖν
 τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην ὑμῶν, καὶ ὅτι ἔχετε μνησιν
 ἡμῶν ἀγαθὴν πάντοτε ἐπιποθοῦντες ὑμᾶς ἰδεῖν καθάπερ
 καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς, διὰ τοῦτο παρεκλήθημεν, ἀδελφοί, 7
 ἐφ' ὑμῖν ἐπὶ πάσῃ τῇ ἀνάγκῃ καὶ θλίψει ἡμῶν διὰ τῆς
 ὑμῶν πίστεως, ὅτι νῦν ζῶμεν ἐὰν ὑμεῖς στήκετε ἐν κυρίῳ. 8
 τίνα γὰρ εὐχαριστίαν δυνάμεθα τῷ θεῷ ἀνταποδοῦναι περὶ 9

ὑμῶν ἐπὶ πάσῃ τῇ χαρᾷ ἣ χυίρομεν δι' ὑμᾶς ἔμπροσθεν
 10 τοῦ θεοῦ ἡμῶν, νυκτὸς καὶ ἡμέρας ὑπερεκπερισσοῦ δεό-
 μενοι εἰς τὸ ἰδεῖν ὑμῶν τὸ πρόσωπον καὶ καταρτίσαι τὰ
 11 ὑστερήματα τῆς πίστεως ὑμῶν; Αὐτὸς δὲ ὁ
 θεὸς καὶ πατὴρ ἡμῶν καὶ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς κατε-
 12 θύναι τὴν ὁδὸν ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς· ὑμᾶς δὲ ὁ κύριος πλεο-
 νάσαι καὶ περισσεύσαι τῇ ἀγάπῃ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς
 13 πάντας, καθάπερ καὶ ἡμεῖς εἰς ὑμᾶς, εἰς τὸ στηρίξαι ὑμῶν
 τὰς καρδίας ἁμέμπτους ἐν ἀγίωσύνῃ ἔμπροσθεν τοῦ θεοῦ
 καὶ πατρὸς ἡμῶν ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
 μετὰ πάντων τῶν ἁγίων αὐτοῦ.[†]

1 Ἰδοὺ, ἀδελφοί, ἐρωτῶμεν ὑμᾶς καὶ παρακαλοῦ-
 μεν ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ, [ἵνα] καθὼς παρελάβετε παρ' ἡ-
 μῶν τὸ πῶς δεῖ ὑμᾶς περιπατεῖν καὶ ἀρέσκειν θεῷ,
 2 καθὼς καὶ περιπατεῖτε, — ἵνα περισσεύητε μᾶλλον. οἴδατε
 γὰρ τίνας παραγγελίας ἐδώκαμεν ὑμῖν διὰ τοῦ κυρίου
 3 Ἰησοῦ. Τοῦτο γάρ ἐστιν θέλημα τοῦ θεοῦ,
 ὁ ἁγιασμὸς ὑμῶν, ἀπέχεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς πορνείας,
 4 εἰδέναι ἕκαστον ὑμῶν τὸ ἑαυτοῦ σκεῦος κτᾶσθαι ἐν ἁγία-
 5 σμῷ καὶ τιμῇ, μὴ ἐν πάθει ἐπιθυμίας καθάπερ καὶ τὰ
 6 ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα τὸν θεόν, τὸ μὴ ὑπερβαίνειν καὶ
 πλεονεκτεῖν ἐν τῷ πράγματι τὸν ἀδελφόν. αὐτοῦ, διότι
 ἕκδικος Κύριος περὶ πάντων τούτων, καθὼς καὶ προεί-
 7 παμεν ὑμῖν καὶ διεμαρτυράμεθα. οὐ γὰρ ἐκάλεσεν ἡμᾶς ὁ
 8 θεὸς ἐπὶ ἀκαθαρσία ἀλλ' ἐν ἁγιασμῷ. τοιγαροῦν ὁ ἅθε-
 τῶν οὐκ ἄνθρωπον ἀθετεῖ ἀλλὰ τὸν θεὸν τὸν διδόντα τὸ
 9 πνεῦμα αὐτοῦ τὸ ἅγιον εἰς ὑμᾶς. Περὶ δὲ
 τῆς φιλαδελφίας οὐ χρεῖαν ἔχετε γράφειν ὑμῖν, αὐτοὶ
 γὰρ ὑμεῖς θεοδιδάκτοι ἐστε εἰς τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους·
 10 καὶ γὰρ ποιεῖτε αὐτὸ εἰς πάντας τοὺς ἀδελφούς [τοὺς] ἐν
 ὅλῃ τῇ Μακεδονίᾳ. Παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς,
 11 ἀδελφοί, περισσεύειν μᾶλλον, καὶ φιλοτιμῆσθαι ἡσυχάζειν
 καὶ πράσσειν τὰ ἴδια καὶ ἐργάζεσθαι ταῖς χερσὶν

ύμῶν, καθὼς ὑμῖν παρηγγείλαμεν, ἵνα περιπατῆτε εὐσχη- 12
μόνως πρὸς τοὺς ἔξω καὶ μηδενὸς χρεῖαν ἔχητε.

Οὐ θέλομεν δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, περὶ τῶν 13
κοιμωμένων, ἵνα μὴ λυπῆσθε καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ
ἔχοντες ἐλπίδα. εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανεν 14
καὶ ἀνέστη, οὕτως καὶ ὁ θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ
Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ. Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν 15
λόγῳ κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι εἰς
τὴν παρουσίαν τοῦ κυρίου οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμη-
θέντας· ὅτι αὐτὸς ὁ κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ 16
ἀρχαγγέλου καὶ ἐν σάλπιγγι θεοῦ, καταβήσεται ἀπ' οὐ-
ρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον,
ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι ἅμα σὺν αὐτοῖς 17
ἄρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ κυρίου εἰς
ἀέρα· καὶ οὕτως πάντοτε σὺν κυρίῳ ἐσόμεθα. Ὡστε 18
παρακαλεῖτε ἀλλήλους ἐν τοῖς λόγοις τούτοις.

Περὶ δὲ τῶν χρόνων καὶ τῶν καιρῶν, ἀδελφοί, οὐ 1
χρεῖαν ἔχετε ὑμῖν γράφεσθαι, αὐτοὶ γὰρ ἀκριβῶς οἶδατε 2
ὅτι ἡμέρα Κυρίου ὡς κλέπτῃς ἐν νυκτὶ οὕτως ἔρχεται.
ὅταν ᾤ λέγωσιν Εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια, τότε αἰφνί- 3
διος αὐτοῖς ἐπίσταται ὀλεθρος ὥσπερ ἡ ὥδιον τῇ ἐν
γαστρὶ ἐχούσῃ, καὶ οὐ μὴ ἐκφύγῃσιν. ὑμεῖς δέ, ἀδελ- 4
φοί, οὐκ ἐστὲ ἐν σκότει, ἵνα ἡ ἡμέρα ὑμᾶς ὡς ᾠ κλέπτῃς
καταλάβῃ, πάντες γὰρ ὑμεῖς υἱοὶ φωτός ἐστε καὶ υἱοὶ 5
ἡμέρας. Οὐκ ἐσμὲν νυκτὸς οὐδὲ σκότους· ἄρα οὖν μὴ 6
καθεύδωμεν ὡς οἱ λοιποί, ἀλλὰ γρηγορῶμεν καὶ νήφωμεν.
οἱ γὰρ καθεύδοντες νυκτὸς καθεύδουσιν, καὶ οἱ μεθυσκο- 7
μενοι νυκτὸς μεθύουσιν· ἡμεῖς δὲ ἡμέρας ὄντες νήφωμεν, 8
ἐΝΔΥCΑΜΕΝΟΙ ΘΩΡΑΚΑ ΠΙCΤΕΩC καὶ ἀγάπῃς καὶ ΠΕΡΙΚΕ-
ΦΑΛΑΙΑΝ ἐλπίδα CΩΤΗΡΙΑC· ὅτι οὐκ ἔθετο ἡμᾶς ὁ θεὸς 9
εἰς ὀργὴν ἀλλὰ εἰς περιποίησιν σωτηρίας διὰ τοῦ κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ [Χριστοῦ], τοῦ ἀποθανόντος ᾠ περὶ ἡμῶν 10
ἵνα εἴτε γρηγορῶμεν εἴτε καθεύδωμεν ἅμα σὺν αὐτῷ ζήσω-

- 11 **μεν.** Διὸ παρακαλεῖτε ἀλλήλους καὶ οἰκοδομεῖτε εἰς τὸν
 ἕνα, καθὼς καὶ ποιεῖτε.
- 12 Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, εἰδέναι τοὺς κοπιῶντας
 ἐν ὑμῖν καὶ προϊσταμένους ὑμῶν ἐν κυρίῳ καὶ νουθετοῦντας
 13 ὑμᾶς, καὶ ἡγείσθαι αὐτοὺς ὑπερεκπερισσοῦ[†] ἐν ἀγάπῃ διὰ
 14 τὸ ἔργον αὐτῶν. εἰρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς. Παρακαλοῦμεν
 δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, νουθετεῖτε τοὺς ἀτάκτους, παραμυθεῖσθε
 τοὺς ὀλιγοψύχους, ἀντέχεσθε τῶν ἀσθενῶν, μακροθυμεῖτε
 15 πρὸς πάντας. ὁρᾶτε μὴ τις κακὸν ἀντὶ κακοῦ τινὶ ἀπο-
 δῶ, ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἀγαθὸν διώκετε[†] εἰς ἀλλήλους καὶ
 16 εἰς πάντας. Πάντοτε χαίρετε, ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε,
 17 ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε· τοῦτο γὰρ θέλημα θεοῦ ἐν Χριστῷ
 18 Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς. τὸ πνεῦμα μὴ σβέννυτε, προφητείας μὴ
 19 ἔξουθενεῖτε· πάντα [δὲ] δοκιμάζετε, τὸ καλὸν κατέχετε,
 20 ἀπὸ πάντων εἰδους πονηροῦ ἀπέχεσθε. Αὐτὸς δὲ
 21 ὁ θεὸς τῆς εἰρήνης ἀγιάσαι ὑμᾶς ὁλοτελεῖς, καὶ ὁλόκληρον
 22 ὑμῶν τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα ἀμέμπτως ἐν
 23 τῇ παρουσίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τηρηθεῖν.
- 24 πιστὸς ὁ καλῶν ὑμᾶς, ὃς καὶ ποιήσει.
- 25 Ἀδελφοί, προσεύχεσθε [καὶ] περὶ ἡμῶν.
- 26 Ἀσπάσασθε τοὺς ἀδελφούς πάντας ἐν φιλήματι
 27 ἀγίῳ. Ἐνορκίζω ὑμᾶς τὸν κύριον ἀναγνωσθῆναι τὴν
 ἐπιστολὴν πᾶσιν τοῖς[†] ἀδελφοῖς.
- 28 Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν.

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Β

ΠΑΥΛΟΣ ΚΑΙ ΣΙΛΟΥΑΝΟΣ ΚΑΙ ΤΙΜΟΘΕΟΣ τῇ 1
ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων ἐν θεῷ πατρὶ ἡμῶν καὶ κυρίῳ
Ἰησοῦ Χριστῷ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς 2
καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εὐχαριστεῖν ὀφείλομεν τῷ θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν, 3
ἀδελφοί, καθὼς ἄξιόν ἐστιν, ὅτι ὑπεραυξάνει ἡ πίστις
ὑμῶν· καὶ πλεονάζει ἡ ἀγάπη ἐνὸς ἐκάστου πάντων ὑμῶν
εἰς ἀλλήλους, ὥστε αὐτοὺς ἡμᾶς ἐν ὑμῖν ἐνκαυχᾶσθαι ἐν 4
ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ θεοῦ ὑπὲρ τῆς ὑπομονῆς ὑμῶν καὶ
πίστεως ἐν πᾶσιν τοῖς διωγμοῖς ὑμῶν καὶ ταῖς θλίψεσιν
αἷς ἡ ἀνέχεσθε, ἔνδειγμα τῆς δικαίας κρίσεως τοῦ θεοῦ, εἰς 5
τὸ καταξιωθῆναι ὑμᾶς τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ, ὑπὲρ ἧς
καὶ πάσχετε, εἴπερ δίκαιον παρὰ θεῷ ἀνταποδοῦναι τοῖς 6
θλίβουσιν ὑμᾶς θλίψιν καὶ ὑμῖν τοῖς θλιβομένοις ἄνεσιν 7
μεθ' ἡμῶν ἐν τῇ ἀποκαλύψει τοῦ κυρίου Ἰησοῦ ἀπ' οὐρανοῦ,
μετ' ἀγγέλων δυνάμεως αὐτοῦ ἐν πυρὶ φλογός, διδόντος 8
ἐκδίκησιν τοῖς μὴ εἰδόσι θεὸν καὶ τοῖς μὴ ὑπακού-
ουσιν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ, οἵτινες δίκην 9
τίσουσιν ὀλεθρον αἰώνιον ἀπὸ προσώπου τοῦ κυρίου
καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ὅταν ἔλθῃ 10
ἐνδοξασθῆναι ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ καὶ θαυμασθῆναι
ἐν πᾶσιν τοῖς πιστεύσασιν, ὅτι ἔπιστεύθη τὸ μαρτύριον
ἡμῶν ἐφ' ὑμᾶς, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. Εἰς ὃ καὶ 11
προσευχόμεθα πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἵνα ὑμᾶς ἀξιώσῃ τῆς
κλήσεως ὃ θεὸς ἡμῶν καὶ πληρώσῃ πᾶσαν εὐδοκίαν ἀγα-

- 12 *θωσύνης καὶ ἔργον πίστεως ἐν δυνάμει, ὅπως ἐνδοξαζοῦν*
τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ ἐν ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς
ἐν αὐτῷ, κατὰ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ
Χριστοῦ.
- 1 *Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ὑπὲρ τῆς παρουσίας τοῦ*
κυρίου [ἡμῶν] Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡμῶν ἐπισυναγωγῆς
ἐπ' αὐτόν, εἰς τὸ μὴ ταχέως σαλευθῆναι ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ νοῦς
μηδὲ θροεῖσθαι μήτε διὰ πνεύματος μήτε διὰ λόγου μήτε
δι' ἐπιστολῆς ὡς δι' ἡμῶν, ὡς ὅτι ἐνέστηκεν ἡ ἡμέρα τοῦ
κυρίου. μὴ τις ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ κατὰ μηδένα τρόπον·
ὅτι ἐὰν μὴ ἔλθῃ ἡ ἀποστασία πρῶτον καὶ ἀποκαλυφθῇ
ὁ ἄνθρωπος τῆς ἀνομίας, ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ὁ ἀντι-
κείμενος καὶ ὑπεραιρόμενος ἐπὶ πάντα λεγόμενον
θεὸν ἢ σέβασα, ὥστε αὐτὸν εἰς τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ
καθίσει, ἀποδεικνύοντα ἑαυτὸν ὅτι ἔστιν θεός.— Οὐ
μνημονεύετε ὅτι ἔτι ὦν πρὸς ὑμᾶς ταῦτα ἔλεγον ὑμῖν;
καὶ νῦν τὸ κατέχον οἴδατε, εἰς τὸ ἀποκαλυφθῆναι αὐτόν
ἐν τῷ αὐτοῦ καιρῷ· τὸ γὰρ μυστήριον ἤδη ἐνεργεῖται τῆς
ἀνομίας· μόνον ὁ κατέχων ἄρτι ἕως ἐκ μέσου γένηται.
καὶ τότε ἀποκαλυφθήσεται ὁ ἄνομος, ὃν ὁ κύριος [Ἰη-
σοῦς] ἀνελεῖ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ
καὶ καταργήσῃ τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς παρουσίας αὐτοῦ, οὗ
ἐστὶν ἡ παρουσία κατ' ἐνέογειαν τοῦ Σατανᾶ ἐν πάσῃ
δυνάμει καὶ σημείοις καὶ τέρασιν ψεύδους καὶ ἐν πάσῃ
τῆς ἀληθείας οὐκ ἐδέξαντο εἰς τὸ σωθῆναι αὐτούς· καὶ
διὰ τοῦτο πέμπει αὐτοῖς ὁ θεὸς ἐνέργειαν πλάνης εἰς τὸ
πιστεῦσαι αὐτοὺς τῷ ψεύδει, ἵνα κριθῶσιν πάντες οἱ μὴ
πιστεύσαντες τῇ ἀληθείᾳ ἀλλὰ εὐδοκήσαντες τῇ ἀδικίᾳ.
- 13 *Ἡμεῖς δὲ ὀφείλομεν εὐχαριστεῖν τῷ θεῷ πάντοτε*
περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί ἡγαπημένοι ὑπὸ Κυρίου, ὅτι εἴ-
λατο ὑμᾶς ὁ θεὸς ἀπ' ἀρχῆς εἰς σωτηρίαν ἐν ἁγιασμῷ
πνεύματος καὶ πίστει ἀληθείας, εἰς ὃ ἐκάλεσεν ὑμᾶς διὰ
2 κυρίου.— 3 ἁμαρτίας 8 ἀναλῶ 12 ἅπαντες 13 ἀπαρχὴν

τοῦ εὐαγγελίου ἡμῶν, εἰς περιποίησιν δόξης τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἄρα οὖν, ἀδελφοί, στήκετε, καὶ 15 κρατεῖτε τὰς παραδόσεις ἃς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγου εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν. Αὐτὸς δὲ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς 16 Χριστὸς καὶ [ὁ] θεὸς ὁ πατὴρ ἡμῶν, ὁ ἀγαπήσας ἡμᾶς καὶ δοὺς παράκλησιν αἰωνίαν καὶ ἐλπίδα ἀγαθὴν ἐν χάριτι, παρακαλέσαι ὑμῶν τὰς καρδίας καὶ στηρίξαι ἐν 17 παντὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ ἀγαθῷ.

Τὸ λοιπὸν προσεύχεσθε, ἀδελφοί, περὶ ἡμῶν, ἵνα 1 ὁ λόγος τοῦ κυρίου τρέχῃ καὶ δοξάζεται καθὼς καὶ πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἵνα ῥυσθῶμεν ἀπὸ τῶν ἀτόπων καὶ πονηρῶν 2 ἀνθρώπων, οὐ γὰρ πάντων ἡ πίστις. Πιστὸς 3 δὲ ἐστὶν ὁ κύριος, ὃς στηρίζει ὑμᾶς καὶ φυλάξει ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. πεποιθήμεν δὲ ἐν κυρίῳ ἐφ' ὑμᾶς, ὅτι ἃ πα- 4 ραγγέλλομεν [καὶ] ποιεῖτε καὶ ποιήσετε. Ὁ δὲ κύριος 5 κατευθύναι ὑμῶν τὰς καρδίας εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ καὶ εἰς τὴν ὑπομονὴν τοῦ χριστοῦ.

Παραγγέλλομεν δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, ἐν ὀνόματι τοῦ 6 κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ στέλλεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ παντὸς ἀδελφοῦ ἀτάκτως περιπατοῦντος καὶ μὴ κατὰ τὴν παρά- 7 δοσιν ἣν «παρελάβετε» παρ' ἡμῶν. αὐτοὶ γὰρ οἶδατε 7 πῶς δεῖ μιμεῖσθαι ἡμᾶς, ὅτι οὐκ ἡτακτήσαμεν ἐν ὑμῖν οὐδὲ δωρεὰν ἄρτον ἐφάγομεν παρά τινος, ἀλλ' ἐν κόπῳ 8 καὶ μόχθῳ νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐργαζόμενοι πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσθαι τίνα ὑμῶν· οὐχ ὅτι οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν, 9 ἀλλ' ἵνα ἑαυτοὺς τύπον δώμεν ὑμῖν εἰς τὸ μιμεῖσθαι ἡμᾶς. καὶ γὰρ ὅτε ἦμεν πρὸς ὑμᾶς, τοῦτο παρηγγέλλομεν ὑμῖν, 10 ὅτι εἴ τις οὐ θέλει ἐργάζεσθαι μηδὲ ἐσθιέτω. ἀκούομεν 11 γὰρ τινὰς περιπατοῦντας ἐν ὑμῖν ἀτάκτως, μηδὲν ἐργα- 12 ζομένους ἀλλὰ περιεργαζομένους· τοῖς δὲ τοιούτοις πα- 12 ραγγέλλομεν καὶ παρακαλοῦμεν ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ ἵνα μετὰ ἡσυχίας ἐργαζόμενοι τὸν ἑαυτῶν ἄρτον ἐσθίω- 13 σιν. Ὑμεῖς δέ, ἀδελφοί, μὴ ἐνκακήσητε καλοποιοῦντες. 13

14 εἰ δέ τις οὐχ ὑπακούει τῷ λόγῳ ἡμῶν διὰ τῆς ἐπιστολῆς,
τοῦτον σημειοῦσθε, μὴ συναναμίγνυσθαι αὐτῷ, ἵνα ἐν-
15 τραπῇ· καὶ μὴ ὡς ἐχθρὸν ἡγείσθε, ἀλλὰ νουθετεῖτε
16 ὡς ἀδελφόν. Αὐτὸς δὲ ὁ κύριος τῆς εἰρήνης δόξῃ ὑμῖν
τὴν εἰρήνην διὰ παντὸς ἐν παντὶ τρόπῳ. ὁ κύριος μετὰ
πάντων ὑμῶν.

17 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου, ὃ ἐστὶν σημεῖον ἐν
18 πάσῃ ἐπιστολῇ· οὕτως γράφω. ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν.

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ

ΠΟΛΥΜΕΡΩΣ ΚΑΙ ΠΟΛΥΤΡΟΠΩΣ πάλαι ὁ θεὸς ¹
λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς προφήταις ἐπ' ἐσχάτου ²
τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν υἱῷ, ὃν ἔθηκεν
κληρονόμον πάντων, δι' οὗ καὶ ἐποίησεν τοὺς αἰῶνας· ὃς ³
ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως
αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐ-
τοῦ, καθαρισμὸν τῶν ἁμαρτιῶν ποιησάμενος ἐκάθισεν ἐν
δεξιά τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς, τοσοῦτον κρείττων ⁴
γενόμενος τῶν ἀγγέλων ὅσῳ διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς
κεκληρονόμηκεν ὄνομα. Τίνι γὰρ εἶπέν ποτε ⁵
τῶν ἀγγέλων

Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γενένηκά σε,
καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται
μοι εἰς γιόν;
ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἴκου- ⁶
μένην, λέγει

Καὶ προσκνησάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι
θεοῦ.

καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους λέγει

Ὁ ποιῶν τοὺς ἄγγελοὺς αὐτοῦ πνεύματα,
καὶ τοὺς λειτοῦργοὺς αὐτοῦ πῦρ φλόγα·
πρὸς δὲ τὸν υἱόν

Ὁ θρόνος σου ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα [τοῦ αἰῶνος],
καὶ ἡ ῥάβδος τῆς ἐξουσίας τῆς βασι-
λείας αὐτοῦ.

9 ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν.
διὰ τοῦτο ἔχρισέν σε ὁ θεός, ὁ θεός σου, ἔλαιον
ἀγαλλιάσεως παρὰ τοῖς μετόχοις σου.

10 καὶ

Σὺ κατ' ἀρχάς, κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας,
καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί.

11 αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις.

καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται,

12 καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς,

ὡς ἱμάτιον καὶ ἀλλαγήσονται.

σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλεί-
ψουσιν.

13 πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέλων εἶρηκέν ποτε

Κάθοι ἐκ δεξιῶν μου

ἕως ἄν θῶ τοῖς ἐχθροῖς σου ὑποπόδιον τῶν
ποδῶν σου;

14 οὐχὶ πάντες εἰσὶν λειτουργικὰ πνεύματα εἰς διακονίαν
ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτη-
1 ρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως προσέχειν

2 ἡμᾶς τοῖς ἀκουσθεῖσιν, μή ποτε παραρνώμεν. εἰ γὰρ
ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα
παράβασις καὶ παρακοή ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν,

3 πῶς ἡμεῖς ἐκφενξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτη-
ρίας, ἥτις, ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ κυρίου,

4 ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη, συνεπιμαρ-
τυροῦντος τοῦ θεοῦ σημείοις τε καὶ τέρασιν καὶ ποικίλαις
δυνάμεσιν καὶ πνεύματος ἁγίου μερισμοῖς κατὰ τὴν
αὐτοῦ θέλησιν;

5 Οὐ γὰρ ἀγγέλοις ὑπέταξεν τὴν οἰκουμένην τὴν μέλ-
6 λουσαν, περὶ ἧς λαλοῦμεν· διεμαρτύρατο δὲ πού τις

λέγων

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ,
 ἢ γιὸς ἀνθρώπου ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν;
 ἡλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους,
 δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν,
 [καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν
 σοῦ,]

πάντα ὑπέταζας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ·
 ἐν τῷ γὰρ ὑποτάξαι [αὐτῷ] τὰ πάντα οὐδὲν ἀφήκεν
 αὐτῷ ἀνυπότακτον. νῦν δὲ οὐπω ὀρώμεν αὐτῷ τὰ πάν-
 τα ὑποτεταγμένα· τὸν δὲ βραχύ τι παρ' ἀγγέλους
 ἡλαττωμένον βλέπομεν Ἰησοῦν διὰ τὸ πάθημα τοῦ
 θανάτου δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφανωμένον, ὅπως χάριτι
 θεοῦ ὑπὲρ παντὸς γεύσεται θανάτου. Ἐπρεπεν γὰρ αὐτῷ,
 δι' ὃν τὰ πάντα καὶ δι' οὗ τὰ πάντα, πολλοὺς υἱοὺς
 εἰς δόξαν ἀγαγόντα τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν
 διὰ παθημάτων τελειῶσαι. ὁ τε γὰρ ἀγιάζων καὶ οἱ
 ἀγιαζόμενοι ἐξ ἑνὸς πάντες· δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύ-
 νεται ἀδελφοῦς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων

Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σοῦ τοῖς ἀδελφοῖς μου,
 ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε·

καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ·

καὶ πάλιν

Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία ἃ μοι ἔδωκεν ὁ θεός.
 ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία κεκουώνηκεν αἵματος καὶ σαρκός,
 καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχεν τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ
 τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανά-
 του, τοῦτ' ἔστι τὸν διάβολον, καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους,
 ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἐνοχοὶ ἦσαν
 δουλείας. οὐ γὰρ δὴ που ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ
 σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται. ὅθεν ὤφειλεν
 κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων
 γένηται καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν θεόν, εἰς

18 το ἰλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ· ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεῖς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

1 Ὅθεν, ἀδελφοὶ ἅγιοι, κλήσεως ἐπουρανίου μέτοχοι, κατανοήσατε τὸν ἀπόστολον καὶ ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίας
2 ἡμῶν Ἰησοῦν, πιστὸν ὄντα τῷ ποιήσαντι αὐτὸν ὡς καὶ
3 Μωϋσῆς ἐν [ὄλῳ] τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. πλείονος γὰρ οὗτος δόξης παρὰ Μωυσῆν ἡξίωται καθ' ὅσον πλείονα
4 τιμὴν ἔχει τοῦ οἴκου ὁ κατασκευάσας αὐτόν· πᾶς γὰρ οἶκος κατασκευάζεται ὑπὸ τινος, ὁ δὲ πάντα κατασκευάσας
5 θεός. καὶ Μωϋσῆς μὲν πιστὸς ἐν ὄλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ὡς θεράπῳν εἰς μαρτύριον τῶν λαληθησομένων,
6 Χριστὸς δὲ ὡς υἱὸς ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ· οὗ οἶκός ἐσμεν ἡμεῖς, ἐὰν τὴν παρρησίαν καὶ τὸ καύχημα τῆς ἐλπίδος
7 [μέχρι τέλους βεβαίαν] κατάσχωμεν. Διό, καθὼς λέγει τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον

Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσχητε,

8 μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ,

κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ,

9 οἷ ἐπείρασαν οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν δοκιμασίᾳ

10 καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου τεσσαράκοντα ἔτη·

διὸ προσώχθισα τῇ γενεᾷ ταύτῃ

καὶ εἶπον Ἀεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ·

αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδοὺς μου·

11 ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου

Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.⁷

12 βλέπετε, ἀδελφοί, μή ποτε ἔσται ἔν τινι ὑμῶν καρδία πονηρὰ ἀπιστίας ἐν τῷ ἀποστῆναι ἀπὸ θεοῦ ζῶντος,

13 ἀλλὰ παρακαλεῖτε ἑαυτοὺς καθ' ἐκάστην ἡμέραν, ἄχρισ οὗ τό σήμερον καλεῖται, ἵνα μὴ σκληρυνθῇ τις ἐξ

14 ὑμῶν⁷ ἀπάτῃ τῆς ἁμαρτίας· μέτοχοι γὰρ τοῦ χριστοῦ γεγόναμεν, ἐάνπερ τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποστάσεως μέχρι

τέλους βεβαίαν κατάσχωμεν. ἐν τῷ λέγεσθαι 15
 ΣΗΜΕΡΟΝ ἂν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἄκοϋσῃτε,
 Μὴ σκληρύνῃτε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν τῷ
 παραπικρασμῷ.

τίνες γὰρ ἀκούσαντες παρεπίκραναν; ἀλλ' οὐ πάντες 16
 οἱ ἐξελθόντες ἐξ Αἰγύπτου διὰ Μωυσέως; τίσιν δὲ προσ- 17
 ὥχθισεν τεσσαράκοντα ἔτη; οὐχὶ τοῖς ἀμαρτήσασιν,
 ὧν τὰ κῶλα ἔπεσεν ἐν τῇ ἐρήμῳ; τίσιν δὲ ὤμοσεν 18
 μὴ εἰσελεύσεσθαι εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ εἰ μὴ
 τοῖς ἀπειθήσασιν; καὶ βλέπομεν ὅτι οὐκ ἠδυνήθησαν 19
 εἰσελθεῖν δι' ἀπιστίαν. φοβηθῶμεν οὖν μὴ ποτε κατα- 1
 λειπομένης ἐπαγγελίας εἰσελθεῖν εἰς τὴν κατάπαυσιν
 αὐτοῦ δοκῇ τις ἐξ ὑμῶν ὑστερηκεῖν· καὶ γὰρ ἐσμεν 2
 εὐηγγελισμένοι καθάπερ κακεῖνοι, ἀλλ' οὐκ ὠφέλησεν
 ὁ λόγος τῆς ἀκοῆς ἐκείνους, ἢ μὴ ἑσυνκεκρασμένους τῇ
 πίστει τοῖς ἀκούσασιν. Εἰσερχόμεθα γὰρ εἰς [τὴν] 3
 κατάπαυσιν οἱ πιστεῖσαντες, καθὼς εἴρηκεν

Ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου

Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου,
 καίτοι τῶν ἔργων ἀπὸ καταβολῆς κόσμου γενηθέντων,
 εἴρηκεν γὰρ πού περὶ τῆς ἐβδόμης οὕτως Καὶ κατέ- 4
 παυσεν ὁ θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἀπὸ
 πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, καὶ ἐν τούτῳ πάλιν Εἰ 5
 εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου. ἐπεὶ οὖν 6
 ἀπολείπεται τινὰς εἰσελθεῖν εἰς αὐτήν, καὶ οἱ πρότερον
 εὐαγγελισθέντες οὐκ εἰσῆλθον δι' ἀπειθειαν, πάλιν 7
 τινὰ ὀρίζει ἡμέραν, Σήμερον, ἐν Δαυεὶδ λέγων μετὰ
 τοσοῦτον χρόνον, καθὼς προεῖρηται,

Σήμερον ἂν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκοϋσῃτε,

μὴ σκληρύνῃτε τὰς καρδίας ὑμῶν·

εἰ γὰρ αὐτοὺς Ἰησοὺς κατέπαυσεν, οὐκ ἂν περὶ ἄλλης 8
 ἐλάλει μετὰ ταῦτα ἡμέρας ἄρα ἀπολείπεται σαββα- 9
 τισμὸς τῷ λαῷ τοῦ θεοῦ· ὁ γὰρ εἰσελθὼν εἰς τὴν 10

ΚΑΤΑΠΑΥΣΙΝ ΑΥΤΟΥ καὶ αὐτὸς ΚΑΤΕΠΑΥΣΕΝ ἀπὸ τῶν
 11 ἔργων αὐτοῦ ὥσπερ ἀπὸ τῶν ἰδίων ὁ θεός. Σπου-
 δάσωμεν οὖν Εἰσελθεῖν εἰς ἐκείνην τὴν ΚΑΤΑΠΑΥΣΙΝ,
 ἵνα μὴ ἐν τῷ αὐτῷ τις ὑποδείγματι πέσῃ τῆς ἀπει-
 12 θείας. Ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ καὶ ἐνεργῆς καὶ
 τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίστομον καὶ δικνού-
 μενος ἄχρι μερισμοῦ ψυχῆς καὶ πνεύματος, ἀρμῶν τε καὶ
 μυελῶν, καὶ κριτικὸς ἐνθυμήσεων καὶ ἐννοιῶν καρδίας.
 13 καὶ οὐκ ἔστιν κτίσις ἀφανὴς ἐνώπιον αὐτοῦ, πάντα δὲ
 γυμνὰ καὶ τετραχλησμένον τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, πρὸς
 14 ὃν ἡμῖν ὁ λόγος. Ἐχοντες οὖν ἀρχιερέα
 μέγαν διεληλυθότα τοὺς οὐρανούς, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ
 15 θεοῦ, κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας· οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερέα
 μὴ δυνάμενον συνπαθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, πεπει-
 ρασμένον δὲ κατὰ πάντα καθ' ὁμοιότητα χωρὶς ἁμαρτίας.
 16 προσερχόμεθα οὖν μετὰ παρρησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάρι-
 τος, ἵνα λάβωμεν ἔλεος καὶ χάριν εὖρωμεν εἰς εὐκαιρον
 βοήθειαν.

1 Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος ὑπὲρ
 ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν θεόν, ἵνα προσφέρῃ
 2 δῶρά [τε] καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν, μετριοπαθεῖν
 δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσι καὶ πλανωμένοις ἐπεὶ καὶ αὐτὸς
 3 περίκειται ἀσθένειαν, καὶ δι' αὐτὴν ὀφείλει, καθὼς περὶ
 τοῦ λαοῦ, οὕτως καὶ περὶ ἑαυτοῦ προσφέρειν περὶ
 4 ἁμαρτιῶν. καὶ οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμὴν, ἀλλὰ
 5 καλούμενος ὑπὸ τοῦ θεοῦ, καθὼς περ καὶ Ἀαρών. Οὕτως
 καὶ ὁ χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασεν γεννηθῆναι ἀρχιερέα,
 ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν

Υἱός μοι εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε·
 6 καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει

Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελ-
 χιεδέκ.

7 ὃς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, δεήσεις τε καὶ

ἰκετηρίας πρὸς τὸν δυνάμενον σώζειν αὐτὸν ἐκ θανάτου μετὰ κραυγῆς ἰσχυρᾶς καὶ δακρύων προσενέγκας καὶ εἰσακουσθεὶς ἀπὸ τῆς εὐλαβείας, καίπερ ὢν υἱός, ἔμαθεν 8 ἀφ' ὧν ἔπαθεν τὴν ὑπακοήν, καὶ τελειωθεὶς ἐγένετο 9 πᾶσιν τοῖς ὑπακούουσιν αὐτῷ αἴτιος σωτηρίας ΔΙΩΝΙΟΥ, προσαγορευθεὶς ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν ΤΑΞΙΝ 10 Μελχισεδέκ.

Περὶ οὗ πολὺς ἡμῖν ὁ λόγος καὶ δυσερμήνευτος 11 λέγειν, ἐπεὶ νωθοὶ γεγόνατε ταῖς ἀκοαῖς· καὶ γὰρ 12 ὀφείλουντες εἶναι διδάσκαλοι διὰ τὸν χρόνον, πάλιν χρεῖαν ἔχετε τοῦ διδάσκειν ὑμᾶς τινὰ τὰ στοιχεῖα τῆς ἀρχῆς τῶν λογίων τοῦ θεοῦ, καὶ γεγόνατε χρεῖαν ἔχοντες γάλακτος, ὧς στερεᾶς τροφῆς. πᾶς γὰρ ὁ μετέχων 13 γάλακτος ἄπειρος λόγου δικαιοσύνης, νήπιος γὰρ ἐστὶν· τελείων δέ ἐστιν ἡ στερεὰ τροφή, τῶν διὰ τὴν ἔξιν τὰ 14 αἰσθητήρια γεγυμνασμένα ἐχόντων πρὸς διακρίσιν καλοῦ τε καὶ κακοῦ. Διὸ ἀφέντες τὸν τῆς ἀρχῆς τοῦ χριστοῦ 1 λόγον ἐπὶ τὴν τελειότητα φερώμεθα, μὴ πάλιν θεμέλιον καταβαλλόμενοι μετανόιας ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, καὶ πίστεως ἐπὶ θεόν, βαπτισμῶν ἡ διδαχὴν ἐπιθέσεώς τε χειρῶν, 2 ἀναστάσεως ὧς νεκρῶν καὶ κρίματος αἰωνίου. καὶ τοῦτο 3 ποιήσομεν ἕανπερ ἐπιτρέπη ὁ θεός. Ἀδύνατον γὰρ τοὺς 4 ἅπαξ ἡ φωτισθέντας γενεσαμένους τε τῆς δωρεᾶς τῆς ἐπουρανίου καὶ μετόχους γεννηθέντας πνεύματος ἁγίου καὶ καλὸν γενεσαμένους θεοῦ ῥῆμα δυνάμεις τε μέλλοντος 5 αἰῶνος, καὶ παραπεσόντας, πάλιν ἀνακαινίζειν εἰς μετά- 6 νοιαν, ἀνασταυροῦντας ἑαυτοῖς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ καὶ παραδειγματίζοντας. Ὡς γὰρ ἡ πιούσα τὸν ἐπ' αὐτῆς 7 ἐρχόμενον πολλὰκις ὑέτόν, καὶ τίκτουσα ΒΟΤΑΝΗΝ εὐθετον ἐκείνοις δι' οὓς καὶ γεωργεῖται, μεταλαμβάνει εὐλογίας ἀπὸ τοῦ θεοῦ· ἐκφέρογχα δὲ ἀκάνθας καὶ τριβόλους 8 ἀδόκιμος καὶ κατάρας ἐγγύς, ἧς τὸ τέλος εἰς καὶ- σιν.

Πεπεύσμεθα δὲ περὶ ὑμῶν, ἀγαπητοί, 9

τὰ κρείσσονα καὶ ἐχόμενα σωτηρίας, εἰ καὶ οὕτως λαλοῦ-
 10 μιν· οὐ γὰρ ἄδικος ὁ θεὸς ἐπιλαθέσθαι τοῦ ἔργου ἡμῶν
 καὶ τῆς ἀγάπης ἧς ἐνεδείξασθε εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
 11 διακονήσαντες τοῖς ἁγίοις καὶ διακονοῦντες. ἐπιθυμοῦμεν
 δὲ ἕκαστον ὑμῶν τὴν αὐτὴν ἐνδείκνυσθαι σπουδὴν πρὸς
 12 τὴν πληροφορίαν τῆς ἐλπίδος ἄχρι τέλους, ἵνα μὴ νωθοὶ
 γένησθε, μιμηταὶ δὲ τῶν διὰ πίστεως καὶ μακροθυμίας
 13 κληρονομούντων τὰς ἐπαγγελίας. Τῷ γὰρ
 Ἀβραὰμ ἐπαγγελλάμενος ὁ θεός, ἐπεὶ κατ' οὐδενὸς εἶχεν
 14 μείζονος ὁμόσαι, ὥμοσεν καθ' ἑαυτοῦ, λέγων Εἰ μὴν
 εὐλογῶν εὐλογῆσω σε καὶ πληθύνων πληθυνῶ
 15 σε· καὶ οὕτως μακροθυμήσας ἐπέτυχεν τῆς ἐπαγγελίας.
 16 ἄνθρωποι γὰρ κατὰ τοῦ μείζονος ὁμνύουσιν, καὶ πάσης
 17 αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρας εἰς βεβαίωσιν ὁ ὄρκος· ἐν ᾧ
 περισσότερο βουλόμενος ὁ θεὸς ἐπιδείξει τοῖς κληρο-
 νόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ
 18 ἐμεσίτευsen ὄρκῳ, ἵνα διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων,
 ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι ὁ θεός, ἰσχυρὰν παράκλησιν
 ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλ-
 19 πίδος· ἣν ὡς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς, ἀσφαλῆ τε
 καὶ βεβαίαν καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ
 20 καταπετάσματος, ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλ-
 θεν Ἰησοῦς, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ ἀρχιερεὺς
 γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα.

1 Οὗτος γὰρ ὁ Μελχισεδέκ, βασιλεὺς Σαλήμ, ἱερεὺς
 τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὁ ὅτε συναντήσας Ἀβραὰμ
 ὑποστρέφοντι ἀπὸ τῆς κοπῆς τῶν βασιλέων καὶ
 2 εὐλογῆσας αὐτόν, ᾧ καὶ δεκάτην ἀπὸ πάντων
 ἐμέριsen Ἀβραὰμ, πρῶτον μὲν ἐρμηνευόμενος βασιλεὺς
 δικαιοσύνης ἔπειτα δὲ καὶ βασιλεὺς Σαλήμ, ὁ ἐστίν
 3 βασιλεὺς Εἰρήνης, ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, ἀγενεαλόγητος,
 μήτε ἀρχὴν ἡμερῶν μήτε ζωῆς τέλος ἔχων, ἀφωμοιω-
 μένος δὲ τῷ υἱῷ τοῦ θεοῦ, μένει ἱερεὺς εἰς τὸ

διηλεκές.

Θεωρεῖτε δὲ πηλίκος οὗτος ϕ τ ΔΕ- 4
 ΚΑΤΗΝ ἈΒΡΑΑΜ ἔδωκεν ἐκ τῶν ἀκροθινίων ὁ πατριάρχ-
 χης. καὶ οἱ μὲν ἐκ τῶν υἱῶν Λευεὶ τὴν ἱερατίαν λαμβά- 5
 νοντες ἐντολὴν ἔχουσιν ἀποδεκατοῦν τὸν λαὸν κατὰ τὸν
 νόμον, τοῦτ' ἔστιν τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν, καίπερ ἐξελη-
 λυθότας ἐκ τῆς ὁσφύος Ἀβραάμ· ὁ δὲ μὴ γενεαλογού- 6
 μενος ἐξ αὐτῶν δεδεκάτωκεν Ἀβραάμ, καὶ τὸν ἔχοντα
 τὰς ἐπαγγελίας ἐγλόγηκεν. χωρὶς δὲ πάσης ἀντιλογίας 7
 τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ κρείττονος εὐλογεῖται. καὶ ὧδε μὲν 8
 ΔΕΚΑΤΑΣ ἀποθνήσκοντες ἄνθρωποι λαμβάνουσιν, ἐκεῖ δὲ
 μαρτυρουμενος ὅτι ζῇ. καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν, δι' Ἀβραάμ 9
 καὶ Λευεὶς ὁ δεκάτας λαμβάνων δεδεκάτῳται, ἔτι γὰρ 10
 ἐν τῇ ὁσφύϊ τοῦ πατρὸς ἦν ὅτε ΣΥΝΗΝΤΗΣΕΝ Αὐτῷ
 Μελχισεδεκ.

Εἰ μὲν οὖν τελείωσις διὰ τῆς 11
 Λευεϊτικῆς ἱερωσύνης ἦν, ὁ λαὸς γὰρ ἐπ' αὐτῆς νενομο-
 θέτῃται, τίς ἔτι χρεῖα κατὰ τὴν ΤΑΞΙΝ Μελχισεδεκ
 ἕτερον ἀνίστασθαι ἱερέα καὶ οὐ κατὰ τὴν ΤΑΞΙΝ
 Ἀαρὼν λέγεσθαι; μεταιθεμένης γὰρ τῆς ἱερωσύνης 12
 ἐξ ἀνάγκης καὶ νόμου μετάθεσις γίνεται. ἐφ' ὃν γὰρ λέ- 13
 γεται ταῦτα φυλῆς ἐτέρας μετέσχηκεν, ἀφ' ἧς οὐδεὶς
 προσέσχηκεν τῷ θυσιαστηρίῳ· πρόδηλον γὰρ ὅτι ἐξ 14
 Ἰούδα ἀνατέταλκεν ὁ κύριος ἡμῶν, εἰς ἣν φυλὴν περὶ
 ἱερέων οὐδὲν Μωυσῆς ἐλάλησεν. Καὶ περισσότερον ἔτι 15
 κατάδηλόν ἐστιν, εἰ κατὰ τὴν ὁμοιότητα Μελχισεδεκ
 ἀνίσταται ἱερεὺς ἕτερος, ὃς οὐ κατὰ νόμον ἐντολῆς 16
 σαρκίνης γέγονεν ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτου,
 μαρτυρεῖται γὰρ ὅτι Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν ΔΙΩΝΑ 17
 κατὰ τὴν ΤΑΞΙΝ Μελχισεδεκ. ἀθέτησις μὲν γὰρ γί- 18
 νεται προαγοῦσης ἐντολῆς διὰ τὸ αὐτῆς ἀσθενές καὶ
 ἀνωφελές, οὐδὲν γὰρ ἐτελείωσεν ὁ ὁμός, ἐπεισαγωγὴ 19
 δὲ κρείττονος ἐλπίδος, δι' ἧς ἐγγίζομεν τῷ θεῷ. Καὶ 20
 καθ' ὅσον οὐ χωρὶς ὀρκωμοσίας, (οἱ μὲν γὰρ χωρὶς
 ὀρκωμοσίας εἰσὶν ἱερεῖς γεγονότες, ὁ δὲ μετὰ ὀρκωμοσίας 21

διὰ τοῦ λέγοντος πρὸς αὐτόν Ὡμοσεν Κύριος, καὶ οὐ
 22 μεταμεληθήσεται, Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα,) κατὰ
 τοσοῦτο καὶ κρείττονος διαθήκης γέγονεν ἔγγυος Ἰη-
 23 σοῦς. Καὶ οἱ μὲν πλείονες εἰσιν γεγονότες ἱερεῖς διὰ
 24 τὸ θινάτῳ κωλύεσθαι παραμένειν· ὁ δὲ διὰ τὸ μένειν
 αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶνα ἀπαράβατον ἔχει τὴν ἱερωσύ-
 25 νην· ὅθεν καὶ σώζειν εἰς τὸ παντελὲς δύναται τοὺς
 προσερχομένους δι' αὐτοῦ τῷ θεῷ, πάντοτε ζῶν εἰς τὸ
 26 ἐντυγχάνειν ὑπὲρ αὐτῶν. Τοιοῦτος γὰρ ἡμῖν
 [καί] ἔπρεπεν ἀρχιερεὺς, ὅσιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχω-
 ρισμένος ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ὑψηλότερος τῶν
 27 οὐρανῶν γενόμενος· ὃς οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην,
 ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτιῶν
 θυσίας ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ· (τοῦτο γὰρ
 28 ἐποίησεν ἐφάπαξ ἑαυτὸν ἁγιάσας·) ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώ-
 πους καθίστησιν ἀρχιερεῖς ἔχοντας ἀσθένειαν, ὁ λόγος
 δὲ τῆς ὀρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον γιόν, εἰς τὸν
 αἰῶνα τετελειωμένον.

1 Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, τοιοῦτον ἔχομεν
 ἀρχιερέα, ὃς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγα-
 2 λωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τῶν ἁγίων λειτουργὸς καὶ
 τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἣν ἐπηξεν ὁ κύριος,
 3 οὐκ ἄνθρωπος. πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς εἰς τὸ προσφέρειν
 δῶρά τε καὶ θυσίας καθίσταται· ὅθεν ἀναγκαῖον ἔχειν
 4 τι καὶ τοῦτον ὁ προσενέγκῃ. εἰ μὲν οὖν ἦν ἐπὶ γῆς,
 οὐδ' ἂν ἦν ἱερεὺς, ὄντων τῶν προσφερόντων κατὰ νόμον
 5 τὰ δῶρα· (οἷτινες ὑποδείγματι καὶ σκιᾷ λατρεύουσιν τῶν
 ἐπουρανίων, καθὼς κεχημάτισται Μωυσῆς μέλλων ἐπι-
 τελεῖν τὴν σκηνήν, Ὡρα γάρ, φησὶν, ποιήσεις πάντα
 κατὰ τὸν τύπον τὸν δειχθέντα σοι ἐν τῷ ὄρει·)
 6 ἡνὺν δὲ διαφορωτέρας τέτυχεν λειτουργίας, ὅσῳ καὶ
 κρείττονός ἐστιν διαθήκης μεσίτης, ἥτις ἐπὶ κρείττοσιν
 7 ἐπαγγελίαις νενομοθέτηται. εἰ γὰρ ἡ πρώτη ἐκείνη ἦν

ἄμεμπτος, οὐκ ἂν δευτέρας ἐζητεῖτο τόπος· μεμφόμενος 8
γὰρ αὐτοὺς λέγει

Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος,
καὶ συντελέσω ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ καὶ
ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα διαθήκην καινὴν,
οὗ κατὰ τὴν διαθήκην ἥν ἐποίησα τοῖς πα- 9
τρᾶσιν αὐτῶν
ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένου μου τῆς χειρὸς αὐτῶν
ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ τῆς Αἰγύπτου,
ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου,
καὶ ἡμέλεισα αὐτῶν, λέγει Κύριος.
ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη ἥν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ 10
Ἰσραὴλ

μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει Κύριος,
διδούς νόμους μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν,
καὶ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτοίς,
καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν
καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν.
καὶ οὗ μὴ διδάζωσιν ἕκαστος τὸν πολίτην αὐτοῦ 11
καὶ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, λέγων Γνωθὶ
τὸν Κύριον,

ὅτι πάντες εἰδήσουσίν με

ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου αὐτῶν.

ὅτι ἴλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν, 12
καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν οὗ μὴ μνησθῶ ἔτι.

ἐν τῷ λέγειν Καινὴν πεπαλαίωκεν τὴν πρώτην, τὸ δὲ 13
παλαιούμενον καὶ γηράσκον ἐγγὺς ἀφανισμοῦ.

Εἶχε μὲν οὖν [καὶ] ἡ πρώτη δικαιώματα λατρείας τό 1
τε ἁγίον κοσμικόν. σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη 2
ἐν ᾗ ἡ τε λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ πρόθεσις τῶν
ἄρτων, ἣτις λέγεται Ἁγία· μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέ- 3
τασμα σκηνῇ ἡ λεγομένη Ἁγία Ἀγίων, χρυσοῦν ἔχουσα 4
θυμιατήριον καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης περικεκαλυμμέ-

καίνισται· λαληθείσης γὰρ πάσης ἐντολῆς κατὰ τὸν νόμον ¹⁹
 ὑπὸ Μωυσέως παντὶ τῷ λαῷ, λαβὼν τὸ αἷμα τῶν μόσχων
 καὶ τῶν τράγων μετὰ ὕδατος καὶ ἐρίου κοκκίνου καὶ ὕσσώ-
 που αὐτό τε τὸ βιβλίον καὶ πάντα τὸν λαὸν ἐράντισεν,
 λέγων· Τοῦτο τὸ αἷμα τῆς διαθήκης ἥς ἐνετείλατο ²⁰
 πρὸς ὑμᾶς ὁ θεός· καὶ τὴν σκηνὴν δὲ καὶ πάντα τὰ ²¹
 σκεύη τῆς λειτουργίας τῷ αἵματι ὁμοίως ἐράντισεν. καὶ σχε- ²²
 δὸν ἐν αἵματι πάντα καθαρίζεται κατὰ τὸν νόμον, καὶ χωρὶς
 αἱματεκχυσίας οὐ γίνεται ἄφεσις. Ἀνάγκη ²³
 οὖν τὰ μὲν ὑποδείγματα τῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς τούτοις
 καθαρίζεσθαι, αὐτὰ δὲ τὰ ἐπουράνια κρείττοσι θυσίαις
 παρὰ ταύτας. οὐ γὰρ εἰς χειροποίητα εἰσῆλθεν ἅγια ²⁴
 Χριστός, ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν, ἀλλ' εἰς αὐτὸν τὸν
 οὐρανόν, νῦν ἐμφανισθῆναι τῷ προσώπῳ τοῦ θεοῦ ὑπὲρ
 ἡμῶν· οὐδ' ἵνα πολλάκις προσφέρῃ ἑαυτόν, ὥσπερ ὁ ²⁵
 ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὰ ἅγια κατ' ἐνιαυτὸν ἐν αἵματι
 ἀλλοτρίῳ, ἐπεὶ ἔδει αὐτὸν πολλάκις παθεῖν ἀπὸ κατα- ²⁶
 βολῆς κόσμου· νυνὶ δὲ ἅπαξ ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰώνων
 εἰς ἀθέτησιν τῆς ἁμαρτίας διὰ τῆς θυσίας αὐτοῦ πεφανέ-
 ρωται. καὶ καθ' ὅσον ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ ²⁷
 ἀποθανεῖν, μετὰ δὲ τοῦτο κρίσις, οὕτως καὶ ὁ χριστός, ²⁸
 ἅπαξ προσενεχθεὶς εἰς τὸ ΠΟΛΛΩΝ ἈΝΕΝΕΓΚΕῖΝ ἈΜΑΡ-
 ΤΙΑΣ, ἐκ δευτέρου χωρὶς ἁμαρτίας ὑφθῆσεται τοῖς αὐτὸν
 ἀπεκδεχομένοις εἰς σωτηρίαν.

Σκιὰν γὰρ ἔχων ὁ νόμος τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, ¹
 οὐκ αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων, ἡ κατ' ἐνιαυτὸν ταῖς
 αὐταῖς θυσίαις ἃς προσφέρουσιν εἰς τὸ διηνεκές οὐδέ-
 ποτε ἰδύνανται τοὺς προσερχομένους τελειῶσαι· ἐπεὶ ²
 οὐκ ἂν ἐπαύσαντο προσφερόμεναι, διὰ τὸ μηδεμίαν ἔχειν
 ἔτι συνείδησιν ἁμαρτιῶν τοὺς λατρεύοντας ἅπαξ κεκαθαρι-
 σμένους; ἀλλ' ἐν αὐταῖς ἀνάμνησις ἁμαρτιῶν κατ' ἐνι- ³
 αυτόν, ἰδύνατον γὰρ αἷμα ἡ τῶν τράγων ἡφαίρειν ⁴
 ἁμαρτίας. Διὸ εἰσερχόμενος εἰς τὸν κόσμον λέγει ⁵

1 †...† | αὐτῶν | δύναται

4 τράγων καὶ ταύρων

ΘΥΣΙΑΝ καὶ προσφοράν οὐκ ἠθέλησας, σῶμα δὲ
κατηρτίσω μοι·

6 ὀλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ εὐδόκησας.

7 τότε εἶπον Ἰδοὺ ἤκω, ἐν κεφαλίδι βιβλίου
γέγραπται περὶ ἐμοῦ,
τοῦ ποιῆσαι, ὁ θεός, τὸ θέλημά σου.

8 ἀνώτερον λέγων ὅτι Θυσίας καὶ προσφοράς καὶ ὀλο-
καυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἠθέλησας οὐδὲ
9 εὐδόκησας, αἵτινες κατὰ νόμον προσφέρονται, τότε
εἶρηκεν Ἰδοὺ ἤκω τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου·

10 ἀναιρεῖ τὸ πρῶτον ἵνα τὸ δεύτερον στήσῃ. ἐν ᾧ θελή-
ματι ἡγιασμένοι ἐσμέν διὰ τῆς προσφορᾶς τοῦ σώματος
11 Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐφάπαξ. Καὶ πᾶς μὲν ἱερεὺς ἔστηκεν
καθ' ἡμέραν λειτουργῶν καὶ τὰς αὐτὰς πολλάκις προσφέ-
ρων θυσίας, αἵτινες οὐδέποτε δύνανται περιελεῖν ἁμαρτίας.

12 οὗτος δὲ μίαν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν προσενέγκας θυσίαν εἰς τὸ
13 διηνεκὲς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ, τὸ λοιπὸν ἐκδε-
χόμενος ἕως τεθῶσιν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ ὑποπόδιον
14 τῶν ποδῶν αὐτοῦ, μιᾷ γὰρ προσφορᾷ τετελείωκεν εἰς
15 τὸ διηνεκὲς τοὺς ἁγιαζομένους. Μαρτυρεῖ δὲ ἡμῖν καὶ
τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, μετὰ γὰρ τὸ εἰρηκέναι

16 Αὔτη ἡ διαθήκη ἥν διαθήσομαι πρὸς αὐτοὺς
μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει Κύριος,
διδούς νόμοις μοῦ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν,
καὶ ἐπὶ τὴν διάνοιαν αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτοῦς, —

17 Καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν
18 οὐ μὴ μνησθῆσθαι ἔτι· ὅπου δὲ ἄφεσις τούτων,
οὐκέτι προσφορὰ περὶ ἁμαρτίας.

19 Ἔχοντες οὖν, ἀδελφοί, παρρησίαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν
20 ἁγίων ἐν τῷ αἵματι Ἰησοῦ, ἣν ἐνεκαίνισεν ἡμῖν ὁδὸν πρόσ-
φατον καὶ ζῶσαν διὰ τοῦ καταπετάσματος, τοῦτ' ἔστιν
21 τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ ἱερέα μέγαν ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ
22 θεοῦ, προσερχόμεθα μετὰ ἀληθινῆς καρδίας ἐν πληρο-

φορία πίστεως, ρεραντισμένοι τὰς καρδίας ἀπὸ συνειδή-
 σεως πονηρᾶς καὶ λελουσμένοι τὸ σῶμα ὕδατι καθαρῷ· κα- 23
 τέχωμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀκλινῇ, πιστὸς γὰρ
 ὁ ἐπαγγειλάμενος· καὶ κατανοῶμεν ἀλλήλους εἰς παροξυ- 24
 σμὸν ἀγάπης καὶ καλῶν ἔργων, μὴ ἐγκαταλείποντες τὴν 25
 ἐπισυναγωγὴν ἑαυτῶν, καθὼς ἔθος τισίν, ἀλλὰ παρακα-
 λοῦντες, καὶ τοσοῦτῳ μᾶλλον ὅσῳ βλέπετε ἐγγίζουσιν
 τὴν ἡμέραν. Ἐκουσίως γὰρ ἁμαρτανόντων 26
 ἡμῶν μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, οὐκέτι
 περὶ ἁμαρτιῶν ἀπολείπεται θυσία, φοβερὰ δέ τις ἐκδοχὴ 27
 κρίσεως καὶ πῦρὸς ζῆλος ἐσθίειν μέλλοντος τοῦ ὑπε-
 ναντίου. ἀθετήσας τις νόμον Μωυσέως χωρὶς οἰκτιρμῶν 28
 ἐπὶ δυνάμει ἢ τρισὶν μάρτυσιν ἀποθνήσκει· πόσῳ δο- 29
 κείτε χείρονος ἀξιωθήσεται τιμωρίας ὁ τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ
 καταπατήσας, καὶ τὸ αἷμα τῆς διαθήκης κοινὸν ἡγη-
 σάμενος ἐν ᾧ ἡγιασθή, καὶ τὸ πνεῦμα τῆς χάριτος ἐνυ-
 βρίσας. οἶδμεν γὰρ τὸν εἰπόντα Ἐμοὶ ἐκδίκησις, 30
 ἐγὼ ἀνταποδώσω· καὶ πάλιν Κρίνει Κύριος τὸν
 λαὸν αὐτοῦ. φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας θεοῦ 31
 ζῶντος. Ἀναμνησθεσθε δὲ τὰς πρότερον 32
 ἡμέρας, ἐν αἷς φωτισθέντες πολλὴν ἀθλησιν ὑπεμείνα-
 τε παθημάτων, τοῦτο μὲν ὀνειδισμοῖς τε καὶ θλίψεσιν 33
 θεατριζόμενοι, τοῦτο δὲ κοινωνοὶ τῶν οὕτως ἀναστρε-
 φομένων γενηθέντες· καὶ γὰρ τοῖς δεσμοῖς συνεπαθήσατε, 34
 καὶ τὴν ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς
 προσεδέξασθε, γινώσκοντες ἔχειν ἑαυτοὺς κρείσσονα
 ὑπαρξιν καὶ μένουσαν. Μὴ ἀποβάλητε οὖν τὴν παρ- 35
 ρησιαν ὑμῶν, ἥτις ἔχει μεγάλην μισθαποδοσίαν, ὑπομονῆς 36
 γὰρ ἔχετε χρεῖαν ἵνα τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ ποιήσαντες
 κομίσησθε τὴν ἐπαγγελίαν·

ἔτι γὰρ μικρὸν ὅσον ὅσον,

37

ὁ ἐρχομενος ἥξει καὶ οὐ χρονίσει·

ὁ δὲ δίκαιός [μοῦ] ἐκ πίστεως ζήσεται,

38

καὶ ἐὰν ὑποστείλῃται, οὐκ εὔδοκεῖ ἡ ψυχὴ μου
ἐν αὐτῷ.

39 ἡμεῖς δὲ οὐκ ἐσμέν ὑποστολῆς εἰς ἀπώλειαν, ἀλλὰ
πίστεως εἰς περιποίησιν ψυχῆς.

1 Ἔστιν δὲ πίστις ἐλπίζομένων ὑπόστασις, πραγμάτων
2 ἔλεγχος οὐ βλεπομένων· ἐν ταύτῃ γὰρ ἐμαρτυρήθησαν
3 οἱ πρεσβύτεροι. Πίστει νοοῦμεν κατηρτίσθαι

τοὺς αἰῶνας ῥήματι θεοῦ, εἰς τὸ μὴ ἐκ φαινομένων τὸ
4 βλεπόμενον γεγενῆαι. Πίστει πλείονα θυσίαν Ἀβελ

παρὰ Καὶν προσήνεγκεν τῷ θεῷ, δι' ἧς ἐμαρτυρήθη εἶναι
δίκαιος, μαρτυροῦντος ἐπὶ τοῖς δώροις ἁγτοῦ τοῦ

5 θεοῦ, καὶ δι' αὐτῆς ἀποθανὼν ἔτι λαλεῖ. Πίστει

Ἐνώχ μετετέθη τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον, καὶ οὐχ ἠγρίσκετο
διότι μετέθηκεν αὐτὸν ὁ θεός· πρὸ γὰρ τῆς μεταθέ-

6 σεως μεμαρτύρηται εὐαρεστικένας τῷ θεῷ, χωρὶς δὲ
πίστεως ἀδύνατον εὐαρεσθῆσαι, πιστεῦσαι γὰρ δεῖ τὸν

προσερχόμενον [τῷ] θεῷ ὅτι ἔστιν καὶ τοῖς ἐκζητοῦσιν
7 αὐτὸν μισθαποδότης γίνεται. Πίστει χρηματισθεῖς Νῶε

περὶ τῶν μηδέπω βλεπομένων εὐλαβηθεῖς κατεσκεύασεν
κιβωτὸν εἰς σωτηρίαν τοῦ οἴκου αὐτοῦ, δι' ἧς κατέκρινεν

τὸν κόσμον, καὶ τῆς κατὰ πίστιν δικαιοσύνης ἐγένετο
8 κληρονόμος. Πίστει καλούμενος Ἀβραὰμ ὑπήκουσεν

ἐξελθεῖν εἰς τόπον ὃν ἤμελλεν λαμβάνειν εἰς κληρόνο-

9 μίαν, καὶ ἐξῆλθεν μὴ ἐπιστάμενος ποῦ ἔρχεται. Πίστει

παρώκησεν εἰς γῆν τῆς ἐπαγγελίας ὡς ἀλλοτριαν, ἐν
σκηναῖς κατοικήσας μετὰ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ τῶν συν-

10 κληρονόμων τῆς ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς· ἐξεδέχετο γὰρ
τὴν τοὺς θεμελίους ἔχουσαν πόλιν, ἧς τεχνίτης καὶ δη-

11 μιουργὸς ὁ θεός. Πίστει καὶ ἁυτὴ Σάρρα ἰδύναμιν εἰς
καταβολὴν σπέρματος ἔλαβεν καὶ παρὰ καιρὸν ἡλικίας,

12 ἐπεὶ πιστὸν ἠγήσατο τὸν ἐπαγγειλάμενον· διὸ καὶ ἀφ' ἐνὸς
ἐγεννήθησαν, καὶ ταῦτα νενεκρωμένου, καθὼς τὰ ἄστρα
τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει καὶ ὡς ἡ ἄμμος ἡ παρὰ τὸ

ΧΕΪΛΟΣ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ ἢ ἈΝΑΡΙΘΜΗΤΟΣ.

Κατὰ 12

πίστιν ἀπέθανον οὗτοι πάντες, μὴ κομισάμενοι τὰς ἐπαγγελίας, ἀλλὰ πόρρωθεν αὐτὰς ἰδόντες καὶ ἀσπασάμενοι, καὶ ὁμολογήσαντες ὅτι ξένοι καὶ παρεπίδημοί εἰσιν ἐπὶ τῆς γῆς· οἱ γὰρ τοιαῦτα λέγοντες ἐμφανίζουσιν 14 ὅτι πατρίδα ἐπιζητοῦσιν. καὶ εἰ μὲν ἐκείνης ἐμνημόνευον 15 ἀφ' ἧς ἐξέβησαν, εἶχον ἂν καιρὸν ἀνακάμψαι· νῦν δὲ 16 κρείττονος ὁρέγονται, τοῦτ' ἔστιν ἐπουρανίου. διὸ οὐκ ἐπαισχύνεται αὐτοὺς ὁ θεὸς θεὸς ἐπικαλεῖσθαι αὐτῶν, ἡτοίμασεν γὰρ αὐτοῖς πόλιν.

Πίστει ΠΡΟΣ- 17

ΕΝΗΝΟΧΕΝ ἈΒΡΑΔΑΜ ΤΟΝ Ἰσαὰκ ΠΕΙΡΑΖΟΜΕΝΟΣ, καὶ τὸν ΜΟΝΟΓΕΝῆ προσέφερεν ὁ τὰς ἐπαγγελίας ἀναδεξάμενος, πρὸς ὃν ἐλαλήθη ὅτι ἘΝ Ἰσαὰκ ΚΛΗΘΗΣΕΤΑΙ ΣΟΙ 18 ΣΠΕΡΜΑ, λογισάμενος ὅτι καὶ ἐκ νεκρῶν ἐγείρειν δυ- 19 νατὸς ὁ θεός· ὅθεν αὐτὸν καὶ ἐν παραβολῇ ἐκομίσατο. Πίστει καὶ περὶ μελλόντων εὐλόγησεν Ἰσαὰκ 20 τὸν Ἰακώβ καὶ τὸν Ἡσαῦ.

Πίστει Ἰακώβ ἀποθνή- 21

σκων ἕκαστον τῶν υἱῶν Ἰωσήφ εὐλόγησεν, καὶ ΠΡΟΣΕΚΥΝΗΣΕΝ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου αὐτοῦ. Πίστει 22 Ἰωσήφ τελευτῶν περὶ τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐμνημόνευσεν, καὶ περὶ τῶν ὀστέων αὐτοῦ ἐνετειλάτο. Πίστει 23

ΜΩΥΣΗΣ ΓΕΝΝΗΘΕΙΣ ΕΚΡΫΒΗ ΤΡΙΜΗΝΟΝ ὑπὸ τῶν πατέρων αὐτοῦ, διότι εἶδον ἄστεϊον τὸ παιδίον καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν τὸ διάταγμα τοῦ βασιλέως. Πίστει ΜΩΥΣΗΣ 24

ΜΕΓΑΣ ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ἠρνήσατο λέγεσθαι υἱὸς θυγατρὸς Φαραώ, μᾶλλον ἐλόμενος συνκακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ 25 θεοῦ ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἁμαρτίας ἀπολαύειν, μείζονα 26 πλοῦτον ἡγησάμενος τῶν Αἰγύπτου θησαυρῶν ΤὸΝ ὈΝΕΙΔΙΣΜΟΝ τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ, ἀπέβλεπεν γὰρ εἰς τὴν μισθοποδοσίαν. Πίστει κατέλιπεν Αἴγυπτον, μὴ φοβηθεὶς τὸν 27

θυμὸν τοῦ βασιλέως, τὸν γὰρ ἀόρατον ὡς ὁρῶν ἐκατέρησεν. Πίστει πέποιήκεν τὸ ΠΑΣΧΑ καὶ τὴν πρόσχυσιν 28 τοῦ αἵματος, ἵνα μὴ ὁ ὀλοθρεύων τὰ πρωτότοκα θιγῇ

29 αὐτῶν. Πίστει διέβησαν τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν ὡς
 διὰ ξηρᾶς γῆς, ἧς πείραν λαβόντες οἱ Αἰγύπτιοι κατεπό-
 30 θησαν. Πίστει τὰ τεῖχη Ἱερειχῶ ἔπесαν κυκλωθέντα
 31 ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας. Πίστει Ῥαὰβ ἡ πόρνη οὐ συναπώ-
 λετο τοῖς ἀπειθήσασιν, δεξαμένη τοὺς κατασκόπους
 32 μετ' εἰρήνης. Καὶ τί ἔτι λέγω; ἐπιλείψει με
 γὰρ διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεών, Βαράκ, Σαμψών,
 33 Ἰεφθάε, Δαυεὶδ τε καὶ Σαμουὴλ καὶ τῶν προφητῶν, οἱ
 διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, ἠργάσαντο δικαιο-
 σύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων,
 34 ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρης, ἐδυνα-
 μώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ,
 35 παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτριῶν· ἔλαβον ἑγναῖκες ἑξ
 ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθη-
 σαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος
 36 ἀναστάσεως τύχωσιν· ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων
 37 πείραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν,
 ἑπειράσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρης ἀπέθανον,
 περιήλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγίοις δέρμασιν, ὑστερού-
 38 μενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κό-
 σμος ἑπὶ ἑρμῖαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις
 39 καὶ ταῖς ὁπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες
 μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγ-
 40 γελίαν, τοῦ θεοῦ περὶ ἡμῶν κρεῖττόν τι προβλεψαμένου,
 ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσιν.
 1 Τοιγαρὺν καὶ ἡμεῖς, τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον
 ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα καὶ τὴν
 εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προ-
 2 κείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως
 ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν, ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης
 αὐτῷ χαρᾶς ὑπέμεινεν σταυρὸν αἰσχύνης καταφρονήσας,
 3 ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ κεκάθικεν. ἀναλογί-
 σασθε γὰρ τὸν τοιαύτην ὑπομεμενηκότα ὑπὸ τῶν ἁμαρτω-

ΛΩΝ ΕΙΣ ἘΑΓΤΟΥΣ¹ ἀντιλογίαν, ἵνα μὴ κάμῃτε ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλυόμενοι. Οὕτω μέχρις αἵματος ἀντικατέστη- 4
τε πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι, καὶ ἐκλέλησθε 5
τῆς παρακλήσεως, ἥτις ὑμῖν ὡς υἱοῖς διαλέγεται,

Υἱέ ΜΟΥ, Μὴ ὀλιγώρει παιδεῖας Κυρίου,

ΜΗΔὲ ἐκλῴου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος·

ὅν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος παιδεύει, 6

μαστιγοῖ δὲ πάντα γιόν ὃν παραδέχεται.

εἰς παιδεῖαν ὑπομένετε· ὡς γίοις ὑμῖν προσφέρεται ὁ θεός· 7
τίς γὰρ γιός ὃν οὐ παιδεύει πατήρ; εἰ δὲ χωρὶς ἐστε 8
παιδεῖας ἧς μέτοχοι γεγόνασιν πάντες, ἄρα νόθοι καὶ
οὐχ γιοί ἐστε. εἴτα τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέ- 9
ρας εἶχομεν παιδευτὰς καὶ ἐντροπέμεθα· οὐ πολὺ μᾶλλον
ὑποταγησόμεθα τῷ πατρὶ τῶν πνευμάτων καὶ ζήσομεν;
οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς 10
ἐπαίδευσαν, ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς
ἀγιότητος αὐτοῦ. πᾶσα ἡμεῖν παιδεία πρὸς μὲν τὸ παρὸν 11
οὐ δοκεῖ χαρὰς εἶναι ἀλλὰ λύπης, ὕστερον δὲ καρπὸν εἰρη-
νικὸν τοῖς δι' αὐτῆς γεγυμνασμένοις ἀποδίδωσιν δικαιοσύ-
νης. Διὸ τὰς παρειμένας χεῖρας καὶ τὰ παραλελυ- 12
μένα γόνατα ἀνορθώσατε, καὶ τροχιάς ὀρθὰς ἡτοι- 13
εῖτε τοῖς ποσὶν ὑμῶν, ἵνα μὴ τὸ χωλὸν ἐκτραπῇ, ἰαθῇ δὲ
μᾶλλον.

Εἰρήνην διώκετε μετὰ πάντων, 14
καὶ τὸν ἀγνισμόν, οὗ χωρὶς οὐδεὶς ὄψεται τὸν κύριον, ἐπι- 15
σκοποῦντες μὴ τις ὕστερων ἀπὸ τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ,
μή τις ῥίζα πικρίας ἄνω φύγουσα ἐνοχλῇ καὶ δι' αὐ-
τῆς¹ μιανθῶσιν οἱ πολλοί, μὴ τις πόρνος ἢ βέβηλος ὡς 16
Ἡσαῦ, ὃς ἀντὶ βρώσεως μιᾶς ἀπέδεδετο τὰ πρωτοτόκια
ἑαυτοῦ. ἴστε γὰρ ὅτι καὶ μετέπειτα θέλων κληρονομήσαι 17
τὴν εὐλογίαν ἀπεδοκιμάσθη, μετανοίας γὰρ τόπον οὐχ εὗ-
ρεν, καίπερ μετὰ δακρύων ἐκζητήσας αὐτήν.

Οὐ 18
γὰρ προσεληλύθατε ψηλαφώμενῳ καὶ κεκαγμένῳ πύρρι
καὶ γνώφῳ καὶ ζόφῳ καὶ θγέλλῃ καὶ κάλπιδος 19

ἤχῳ καὶ φωνῇ ῥημάτων, ἧς οἱ ἀκούσαντες παρη-
 20 τήσαντο ἵ προστεθῆναι αὐτοῖς λόγον· οὐκ ἔφερον γὰρ τὸ
 διαστελλόμενον ΚΑΝ ΘΗΡΙΟΝ ΘΙΓῃ τοῦ ὄρου, λιθο-
 21 ΒΟΛΗΘΗΣΕΤΑΙ· καί, οὕτω φοβερὸν ἦν τὸ φανταζόμενον,
 22 Μωυσῆς εἶπεν ΕΚΦΟΒΟΣ εἰμι καὶ ἔντρομος· ἀλλὰ
 προσεληλύθατε Σιών ὅρει καὶ πόλει θεοῦ ζῶντος, Ἱερου-
 23 σαλήμ ἐπουρανίῳ, καὶ μυριάσιν ἁγγέλων, πανηγύρει· καὶ
 ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων ἀπογεγραμμένων ἐν οὐρανοῖς, καὶ
 κριτῇ θεῷ πάντων, καὶ πνεύμασι δικαίων τετελειωμένων,
 24 καὶ διαθήκης νέας μεσίτῃ Ἰησοῦ, καὶ αἵματι ῥαντισμοῦ
 25 κρείττον λαοῦντι παρὰ τὸν Ἀβελ. Βλέπετε μὴ παραι-
 τήσησθε τὸν λαοῦντα· εἰ γὰρ ἐκεῖνοι οὐκ ἐξίφυγον ἐπὶ
 γῆς παραιτησάμενοι τὸν χρηματίζοντα, πολὺ μᾶλλον
 26 ἡμεῖς οἱ τὸν ἀπ' οὐρανῶν ἀποστρεφόμενοι οὗ ἢ φωνῇ
 τὴν γῆν ἐσάλευσεν τότε, νῦν δὲ ἐπήγγελται λέγων ἜΤΙ
 27 ΟὐΡΑΝΟΝ. τὸ δέ ἜΤΙ ἄπαξ δηλοῖ [τὴν] τῶν σαλευο-
 μένων μετάθεσιν ὡς πεποιημένων, ἵνα μείνῃ τὰ μὴ σα-
 28 λεύόμενα. Διὸ βασιλείαν ἀσάλευτον παραλαμβάνοντες
 ἔχωμεν χάριν, δι' ἧς λατρεύωμεν εὐαρέστως τῷ θεῷ
 29 μετὰ εὐλαβείας καὶ δέους, καὶ γὰρ ὁ θεὸς ἡμῶν ΠῚΡ
 ΚΑΤΑΝΑΛΙΣΚΟΝ.

¹
² Ἡ φιλαδελφία μενέτω. τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπιλαν-
 θάνεσθε, διὰ ταύτης γὰρ ἔλαθόν τινες ξενίσαντες ἁγγέ-
 3 λους. μνησέσκεσθε τῶν δεσμίων ὡς συνδεδεμένοι, τῶν κα-
 4 κουχουμένων ὡς καὶ αὐτοὶ ὄντες ἐν σώματι. Τίμιος ὁ
 γάμος ἐν πᾶσιν καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος, πόρνους γὰρ καὶ
 5 μοιχοὺς κρινεῖ ὁ θεός. Ἀφιλάργυρος ὁ τρόπος· ἀρ-
 κούμενοι τοῖς παροῦσιν· αὐτὸς γὰρ εἶρηκεν Οὐ ΜΗ
 6 ΣΕ ΔΝΩ ΟὐΔ' Οὐ ΜΗ ΣΕ ΕΓΚΑΤΑΛΙΠΩ· ὥστε θαρροῦν-
 τας ἡμᾶς λέγειν

Κύριος ἐμοὶ βοηθός. οὐ φοβηθήσομαι·
 τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος;

Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν 7
 ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν
 τῆς ἀναστροφῆς μιμῆσθε τὴν πίστιν. Ἰησοῦς 8
 Χριστὸς ἐχθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτός, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.
 διδαχαῖς ποικίλαις καὶ ξέναις μὴ παραφέρεσθε· καλὸν γὰρ 9
 χάριτι βεβαιοῦσθαι τὴν καρδίαν, οὐ βρώμασιν, ἐν οἷς
 οὐκ ὠφελήθησαν οἱ περιπατοῦντες. ἔχομεν θυσιαστήριον 10
 ἐξ οὗ φαγεῖν οὐκ ἔχουσιν [ἐξουσίαν] οἱ τῇ σκηνῇ λατρεύ-
 οντες. ὧν γὰρ εἰσφέρεται ζῶων τὸ αἷμα περὶ ἁμαρτίας 11
 εἰς τὰ ἄγια διὰ τοῦ ἀρχιερέως, τούτων τὰ σώματα κατα-
 καίεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς· διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα 12
 ἀγιάσῃ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὸν λαόν, ἔξω τῆς πύλης
 ἔπαθεν. τοίνυν ἐξερχώμεθα πρὸς αὐτὸν ἔξω τῆς παρεμ- 13
 βολῆς, τὸν ὀνειδισμόν αὐτοῦ φέροντες, οὐ γὰρ ἔχομεν 14
 ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητούμεν·
 δι' αὐτοῦ ἁναφέρωμεν θυσίαν αἰνέσεως διὰ παντὸς 15
 τῷ θεῷ, τοῦτ' ἔστιν καρπὸν χειλέων ὁμολογούντων
 τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. τῆς δὲ εὐποίας καὶ κοινωνίας μὴ 16
 ἐπιλανθάνεσθε, τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ
 θεός. Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ 17
 ὑπέικετε, αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν
 ὡς λόγον ἀποδώσοντας, ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσιν καὶ
 μὴ στενάζοντες, ἀλυσιτελεῖς γὰρ ὑμῖν τοῦτο.

Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν, πειθόμεθα γὰρ ὅτι καλὴν 18
 συνειδήσιν ἔχομεν, ἐν πᾶσιν καλῶς θέλοντες ἀναστρέφε-
 σθαι. περισσοτέρως δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι ἵνα τάχει- 19
 ον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν. Ὁ δὲ θεὸς τῆς εἰρήνης, 20
 ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν τὸν ποιμένα τῶν προβά-
 των τὸν μέγαν ἐν αἵματι διαθήκης αἰωνίου, τὸν
 κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν, καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν παντὶ ἀγαθῷ εἰς 21
 τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ, ποιῶν ἐν ἡμῖν τὸ εὐάρε-
 στον ἐνώπιον αὐτοῦ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν. Παρακαλῶ δὲ 22

- ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἱανέχεσθε[†] τοῦ λόγου τῆς παρακλήσεως,
 23 καὶ γὰρ διὰ βραχέων ἐπέστειλα ὑμῖν. Γινώ-
 σκετε τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν Τιμόθεον ἀπολελυμένον, μεθ' οὗ
 ἐὰν τάχειον ἔρχηται ὄψομαι ὑμᾶς.
 24 Ἀσπάσασθε πάντας τοὺς ἡγουμένους ὑμῶν καὶ πάντας
 τοὺς ἁγίους. Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀπὸ τῆς Ἰταλίας.
 25 Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν.[†]

22 ἀνέχεσθαι

25 ἀμήν.

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Χριστοῦ Ἰησοῦ κατ' ἐπιταγὴν ¹
θεοῦ σωτῆρος ἡμῶν καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τῆς ἐλπίδος ἡμῶν
Τιμοθέῳ γνησίῳ τέκνῳ ἐν πίστει· χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ²
ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν.

Καθὼς παρεκάλεσά σε προσμεῖναι ἐν Ἐφέσῳ, πορευό- ³
μενος εἰς Μακεδονίαν, ἵνα παραγγείλῃς τισὶν μὴ ἑτεροδι-
δασκαλεῖν μηδὲ προσέχειν μύθοις καὶ γενεαλογίαις ἀπε- ⁴
ράντοις, αἵτινες ἐκζητήσεις παρέχουσι μᾶλλον ἢ οἰκονο-
μίαν θεοῦ τὴν ἐν πίστει,— τὸ δὲ τέλος τῆς παραγγελίας ⁵
ἐστὶν ἀγάπη ἐκ καθαρᾶς καρδίας καὶ συνειδήσεως ἀγαθῆς
καὶ πίστεως ἀνυποκρίτου, ὧν τινὲς ἀστοχήσαντες ἐξετρά- ⁶
πησαν εἰς ματαιολογίαν, θέλοντες εἶναι νομοδιδάσκαλοι, ⁷
μὴ νοοῦντες μήτε ἂ λέγουσιν μήτε περὶ τίνων διαβε-
βαιοῦνται. Οἶδαμεν δὲ ὅτι καλὸς ὁ νόμος ἐάν τις αὐτῷ ⁸
νομίμως χρῆται, εἰδὼς τοῦτο ὅτι δικαίῳ νόμῳ οὐ κείται, ⁹
ἀνόμοις δὲ καὶ ἀνυποτάκτοις, ἀσεβέσι καὶ ἁμαρτωλοῖς,
ἀνοσίοις καὶ βεβήλοις, πατρολώαις καὶ μητρολώαις, ἀνδρο-
φόνοις, πόρνοις, ἀρσενικοίταις, ἀνδραποδισταῖς, ψεύσταις, ¹⁰
ἐπιὸρκοις, καὶ εἴ τι ἕτερον τῇ ὑγαινουσίῃ διδασκαλίᾳ ἀντί-
κεῖται, κατὰ τὸ εὐαγγέλιον τῆς δόξης τοῦ μακαρίου θεοῦ, ¹¹
ὃ ἐπιστεύθην ἐγώ.

Χάριν ἔχω τῷ ἑνδυναμώ- ¹²
σαντί με Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ὅτι πιστόν με

13 ἡγήσατο θέμενος εἰς διακονίαν, τὸ πρότερον ὄντα βλάσφη-
 μον καὶ διώκτην. καὶ ὑβριστήν· ἀλλὰ ἡλεήθην, ὅτι ἄγνοῶν
 14 ἐποίησα ἐν ἀπιστίᾳ, ὑπερεπλεόνασεν δὲ ἡ χάρις τοῦ κυρίου
 ἡμῶν μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
 15 πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος, ὅτι Χριστὸς
 Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ἀμαρτωλοὺς σῶσαι· ὧν
 16 πρῶτός εἰμι ἐγώ, ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἡλεήθην, ἵνα ἐμοὶ
 πρῶτῳ ἐνδείξῃται Ἐχριστὸς Ἰησοῦς τὴν ἅπασαν μακροθυ-
 μίαν, πρὸς ὑποτύπωσιν τῶν μελλόντων πιστεῦειν ἐπ' αὐτῷ
 17 εἰς ζωὴν αἰώνιον. Τῷ δὲ βασιλεῖ τῶν αἰώνων, ἀφθάρτῳ,
 ἀοράτῳ, μόνῳ θεῷ, τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 18 αἰώνων· ἀμήν. Ταύτην τὴν παραγγελίαν πα-
 ρατίθεμαί σοι, τέκνον Τιμόθεε, κατὰ τὰς προαγοῦσας ἐπὶ
 σὲ προφητείας, ἵνα στρατεύῃ ἐν αὐταῖς τὴν καλὴν στρα-
 19 τείαν, ἔχων πίστιν καὶ ἀγαθὴν συνείδησιν, ἣν τινες ἀπώσα-
 20 μενοι περὶ τὴν πίστιν ἐνανάγησαν· ὧν ἔστιν Ὑμέναιος
 καὶ Ἀλέξανδρος, οὓς παρέδωκα τῷ Σατανᾷ ἵνα παιδευθῶσι
 μὴ βλασφημεῖν.

1 Παρακαλῶ σὺν πρῶτον πάντων ποιεῖσθαι δεήσεις,
 προσευχάς, ἐντεῦξεις, εὐχαριστίας, ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων,
 2 ὑπὲρ βασιλέων καὶ πάντων τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄντων, ἵνα
 ἡρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ
 3 σεμνότητι. τοῦτο καλὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ σω-
 4 τήρος ἡμῶν θεοῦ ὃς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καὶ
 5 εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν. Εἰς γὰρ θεός, εἰς καὶ
 μεσίτης θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ἄνθρωπος Χριστὸς Ἰησοῦς,
 6 ὁ δὸς ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων, τὸ μαρτύριον
 7 καιροῖς ἰδίοις· εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος, —
 ἀλήθειαν λέγω, οὐ ψεύδομαι, — διδάσκαλος ἐθνῶν ἐν πίστει
 8 καὶ ἀληθείᾳ. Βούλομαι οὖν προσεύχεσθαι τοὺς
 ἄνδρας ἐν παντὶ τόπῳ, ἐπαίροντας ὁσίους χεῖρας χωρὶς
 9 ὀργῆς καὶ ἁδιαλογισμῶν. Ὡσαύτως γυναῖκας ἐν κα-
 ταστολῇ ἁκοσμίᾳ μετὰ αἰδοῦς καὶ σωφροσύνης κοσμεῖν

ἐαυτάς, μὴ ἐν πλέγμασιν καὶ ᾠχρυσίῳ ἢ μαργαρίταις ἢ
 ἱματισμῷ πολυτελεῖ, ἀλλ' ὃ πρέπει γυναιξὶν ἐπαγγελ- 10
 λομέναις θεοσέβειαν, δι' ἔργων ἀγαθῶν. Γυνὴ ἐν ἡσυ- 11
 χίᾳ μανθανέτω ἐν πάσῃ ὑποταγῇ· διδάσκειν δὲ γυναικὶ 12
 οὐκ ἐπιτρέπω, οὐδὲ αὐθεντεῖν ἀνδρός, ἀλλ' εἶναι ἐν ἡσυ- 13
 χίᾳ. Ἀδὰμ γὰρ πρῶτος ἐπλάσθη, εἶτα Εὐὰ καὶ Ἀδὰμ 14
 οὐκ ἡπατήθη, ἡ δὲ γυνὴ ἐξαπατηθεῖσα ἐν παραβάσει γέγο-
 νεν. σωθήσεται δὲ διὰ τῆς τεκνογονίας, ἐὰν μείνωσιν ἐν 15
 πίστει καὶ ἀγάπῃ καὶ ἀγιασμῷ μετὰ σωφροσύνης. πιστὸς 1
 ὁ λόγος.

Εἴ τις ἐπισκοπῆς ὀρέγεται, καλοῦ ἔρ-
 γου ἐπιθυμεῖ. δεῖ οὖν τὸν ἐπίσκοπον ἀνεπίλημπτον εἶναι, 2
 μιᾶς γυναικὸς ἄνδρα, νηφάλιον, σώφρονα, κόσμιον, φιλό-
 ξενον, διδακτικόν, μὴ πάροινον, μὴ πλήκτην, ἀλλὰ ἐπιεικῆ, 3
 ἄμαχον, ἀφιλάργυρον, τοῦ ἰδίου οἴκου καλῶς προϊστάμενον, 4
 τέκνα ἔχοντα ἐν ὑποταγῇ μετὰ πάσης σεμνότητος· (εἰ δὲ 5
 τις τοῦ ἰδίου οἴκου προστῆναι οὐκ οἶδεν, πῶς ἐκκλησίας
 θεοῦ ἐπιμελήσεται;) μὴ νεόφυτον, ἵνα μὴ τυφωθεὶς εἰς 6
 κρίμα ἐμπίεση τοῦ διαβόλου. δεῖ δὲ καὶ μαρτυρίαν καλὴν 7
 ἔχειν ἀπὸ τῶν ἔξωθεν, ἵνα μὴ εἰς ὀνειδισμόν ἐμπίεση καὶ
 παγίδα τοῦ διαβόλου. Διακόνους ὡσαύτως σεμνοὺς, μὴ 8
 διλόγους, μὴ οἴνῳ πολλῷ προσέχοντας, μὴ αἰσχροκερδεῖς,
 ἔχοντας τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ἐν καθαρᾷ συνειδήσει. 9
 καὶ οὗτοι δὲ δοκιμαζέσθωσαν πρῶτον, εἶτα διακονείτωσαν 10
 ἀνέγκλητοι ὄντες. γυναῖκας ὡσαύτως σεμνάς, μὴ διαβό- 11
 λους, νηφαλίους, πιστάς ἐν πᾶσιν. διάκονοι ἕστωσαν 12
 μιᾶς γυναικὸς ἄνδρες, τέκνων καλῶς προϊστάμενοι καὶ τῶν
 ἰδίων οἴκων· οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες βαθμὸν ἑαυτοῖς 13
 καλὸν περιποιῶνται καὶ πολλὴν παρρησίαν ἐν πίστει τῇ
 ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ταῦτά σοι γράφω, ἐλπί- 14
 ζων ἐλθεῖν [πρὸς σέ] ἐν τάχει, ἐὰν δὲ βραδύνω, ἵνα εἰδῆς 15
 πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ θεοῦ ἀναστρέφεσθαι, ἥτις ἐστὶν ἐκκλησία
 θεοῦ ζῶντος, στῦλος καὶ ἐδραῖωμα τῆς ἀληθείας· καὶ 16
 ὁμολογούμενως μέγα ἐστὶν τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριον·

Ὅς ἐφανερώθη ἐν σαρκί,
 ἐδικαιώθη ἐν πνεύματι,
 ὤφθη ἀγγέλοις,
 ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν,
 ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ,
 ἀνελήμφθη ἐν δόξῃ.

1 Τὸ δὲ πνεῦμα ῥητῶς λέγει ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς
 ἀποστήσονται τινες τῆς πίστεως, προσέχοντες πνεύμασι
 2 πλάνοις καὶ διδασκαλίαις δαιμονίων ἐν ὑποκρίσει ψευδο-
 3 λόγων, κεκαυστηριασμένων τὴν ἰδίαν συνείδησιν, ἡ κωλυ-
 ὄντων γαμεῖν, ἀπέχεσθαι βρωμάτων ἃ ὁ θεὸς ἔκτισεν εἰς
 4 μετάλημψιν μετὰ εὐχαριστίας τοῖς πιστοῖς καὶ ἐπεγνωκόσι
 5 τὴν ἀλήθειαν. ὅτι πᾶν κτίσμα θεοῦ καλόν, καὶ οὐδὲν ἀπό-
 6 βλητον μετὰ εὐχαριστίας λαμβανόμενον, ἀγιάζεται γὰρ
 6 διὰ λόγου θεοῦ καὶ ἐντεύξεως. Ταῦτα ὑποτιθέ-
 μενος τοῖς ἀδελφοῖς καλὸς ἔση διάκονος Χριστοῦ Ἰησοῦ,
 7 ἐντρεφόμενος τοῖς λόγοις τῆς πίστεως καὶ τῆς καλῆς διδα-
 8 σκαλίας ἣ ἡ παρηκολούθηκας, τοὺς δὲ βεβήλους καὶ γραῶ-
 9 δεις μύθους παραιτοῦ. γύμναζε δὲ σεαυτὸν πρὸς εὐσέβειαν·
 ἡ γὰρ σωματικὴ γυμνασία πρὸς ὀλίγον ἐστὶν ὠφέλιμος,
 ἡ δὲ εὐσέβεια πρὸς πάντα ὠφέλιμός ἐστιν, ἐπαγγελίαν
 9 ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν καὶ τῆς μελλούσης. πιστὸς ὁ
 10 λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος, εἰς τοῦτο γὰρ κοπιῶμεν
 καὶ ἡγωνιζόμεθα, ὅτι ἡλπίκαμεν ἐπὶ θεῷ ζῶντι, ὅς
 ἐστὶν σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν.

11 Παράγγελλε ταῦτα καὶ δίδασκε. μηδεὶς σου τῆς νεό-
 12 τητος καταφρονεῖτω, ἀλλὰ τύπος γίνου τῶν πιστῶν ἐν
 13 λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πίστει, ἐν ἀγνίᾳ. ἕως
 14 ἔρχομαι πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει, τῇ παρακλήσει, τῇ διδα-
 15 σκαλίᾳ. μὴ ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος, ὃ ἐδόθη σοι
 16 διὰ προφητείας μετὰ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ πρεσβυ-
 17 τερίου. ταῦτα μελέτα, ἐν τούτοις ἴσθι, ἵνα σου ἡ προ-
 18 κοπή φανερά ᾖ πᾶσιν· ἔπεχε σεαυτῷ καὶ τῇ διδασκαλίᾳ·

ἐπίμενε αὐτοῖς· τοῦτο γὰρ ποιῶν καὶ σεαυτὸν σώσεις καὶ τοὺς ἀκούοντάς σου.

Πρεσβυτέρῳ μὴ ἐπιπλήξῃς, ἀλλὰ παρακάλει ὡς πα- 1
τέρα, νεωτέρους ὡς ἀδελφούς, πρεσβυτέρας ὡς μητέρας, 2
νεωτέρας ὡς ἀδελφὰς ἐν πάσῃ ἀγνίᾳ. Χήρας τίμα τὰς 3
ὄντως χήρας. εἰ δέ τις χήρα τέκνα ἢ ἔκγονα ἔχει, μανθα- 4
νέτωσαν πρῶτον τὸν ἴδιον οἶκον εὐσεβεῖν καὶ ἀμοιβὰς ἀπο-
διδόναι τοῖς προγόνοις, τοῦτο γὰρ ἐστὶν ἀπόδεκτον ἐνώπιον 5
τοῦ θεοῦ· ἡ δὲ ὄντως χήρα καὶ μεμονωμένη ἡλπικεν ἐπὶ 5
[τὸν] θεόν· καὶ προσμένει ταῖς δεήσεσιν καὶ ταῖς προσευ-
χαῖς νυκτὸς καὶ ἡμέρας· ἡ δὲ σπαταλώσα ζῶσα τέθνηκεν. 6
καὶ ταῦτα παράγγελλε, ἵνα ἀνεπίλημπτοι ᾧσιν· εἰ δέ τις 7
τῶν ἰδίων καὶ μάλιστα οἰκείων οὐ [προνοεῖ], τὴν πίστιν 8
ἥρνηται καὶ ἔστιν ἀπίστου χείρων. Χήρα καταλεγέσθω 9
μὴ ἔλαττον ἐτῶν ἐξήκοντα γεγονυῖα, ἐνὸς ἀνδρὸς γυνή,
ἐν ἔργοις καλοῖς μαρτυρουμένη, εἰ ἐτεκνοτρόφησεν, εἰ 10
ἐξενεδόχησεν, εἰ ἀγίων πόδας ἔνιψεν, εἰ θλιβομένοις
ἐπήρκεσεν, εἰ παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ ἐπηκολούθησεν. νεωτέ- 11
ρας δὲ χήρας παραιτοῦ· ὅταν γὰρ καταστρηνιάσωσιν τοῦ
χριστοῦ, γαμεῖν θέλουσιν, ἔχουσαι κρίμα ὅτι τὴν πρώτην 12
πίστιν ἠθέτησαν· ἅμα δὲ καὶ ἀργαὶ μανθάνουσιν, περι- 13
ερχόμεναι τὰς οἰκίας, οὐ μόνον δὲ ἀργαὶ ἀλλὰ καὶ φλύαροι
καὶ περίεργοι, λαλοῦσαι τὰ μὴ δέοντα. βούλομαι οὖν 14
νεωτέρας γαμεῖν, τεκνογονεῖν, οἰκοδεσποτεῖν, μηδεμίαν
ἄφορμὴν διδόναι τῷ ἀντικειμένῳ λοιδορίας χάριν· ἥδη γάρ 15
τινες ἐξετράπησαν ὀπίσω τοῦ Σατανᾶ. εἴ τις πιστὴ ἔχει 16
χήρας, [ἐπαρκείτω] αὐταῖς, καὶ μὴ βαρεῖσθω ἡ ἐκκλησία,
ἵνα ταῖς ὄντως χήραις ἐπαρκέσῃ. Οἱ καλῶς 17
προεστῶτες πρεσβύτεροι διπλῆς τιμῆς ἀξιούσθωσαν, μά-
λιστα οἱ κοπιῶντες ἐν λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ· λέγει γὰρ ἡ 18
γραφὴ Βοῖν ἀλοῶντᾶ οὐ φιμώσεις· καὶ Ἄξιος ὁ ἐρ-
γάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ. κατὰ πρεσβυτέρου κατηγορίαν 19
μὴ παραδέχου, ἐκτὸς εἰ μὴ ἐπὶ λόγῳ ἢ τριῶν μαρτύρων·

20 τους [δὲ] ἁμαρτάνοντας ἐνώπιον πάντων ἔλεγχε, ἵνα καὶ οἱ
 21 λοιποὶ φόβον ἔχωσιν. Διαμαρτύρομαι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ
 καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέλων, ἵνα ταῦτα
 φυλάξης χωρὶς προκρίματος, μηδὲν ποιῶν κατὰ πρόσ-
 22 κλισιν. Χεῖρας ταχέως μηδενὶ ἐπιτίθει, μηδὲ κοινώνει
 23 ἁμαρτίαις ἀλλοτρίαις· σεαυτὸν ἀγνὸν τήρει. Μηκέτι ὕδρο-
 πότει, ἀλλὰ οἶνῳ ὀλίγῳ χρῶ διὰ τὸν στόμαχον καὶ τὰς
 24 πυκνάς σου ἀσθενείας. Τινῶν ἀνθρώπων αἱ ἁμαρτίαι
 πρόδηλοί εἰσιν, προάγουσαι εἰς κρίσιν, τισὶν δὲ καὶ ἐπα-
 25 κολουθοῦσιν· ὡσαύτως καὶ τὰ ἔργα τὰ καλὰ πρόδηλα, καὶ
 1 τὰ ἄλλως ἔχοντα κρυβῆναι οὐ δύνανται.

Ὅσοι
 εἰσιν ὑπὸ ζυγὸν δούλοι, τοὺς ἰδίους δεσπώτας πάσης τιμῆς
 ἀξίους ἡγείσθωσαν, ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ καὶ ἡ δι-
 2 δασκαλία βλασφημῇται. οἱ δὲ πιστοὺς ἔχοντες δεσπώτας
 μὴ καταφρονεῖτωσαν, ὅτι ἀδελφοὶ εἰσιν· ἀλλὰ μᾶλλον
 δουλευέτωσαν, ὅτι πιστοὶ εἰσιν καὶ ἁγαπητοὶ οἱ τῆς εὐερ-
 γείας ἀντιλαμβανόμενοι.

3 Ταῦτα δίδασκε καὶ παρακάλει. εἴ τις ἑτεροδιδασκαλεῖ
 καὶ μὴ προσέρχεται ὑγιαίνουσι λόγοις, τοῖς τοῦ κυρίου
 ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῇ κατ' εὐσέβειαν διδασκαλίᾳ,
 4 τετύφωται, μηδὲν ἐπιστάμενος, ἀλλὰ νοσῶν περὶ ζητήσεις
 καὶ λογομαχίας, ἐξ ὧν γίνεται φθόνος, ἔρις, βλασφημίας,
 5 ὑπόνοιαι πονηραί, διαπαραιριβαὶ διεφθαρμένων ἀνθρώπων
 τὸν νοῦν καὶ ἀπεστερημένων τῆς ἀληθείας, νομιζόντων πο-
 6 ρισμόν εἶναι τὴν εὐσέβειαν. ἔστιν δὲ πορισμὸς μέγας ἢ
 7 εὐσέβεια μετὰ αὐταρκείας· οὐδὲν γὰρ εἰσηνέγκαμεν εἰς τὸν
 8 κόσμον, ὅτι οὐδὲ ἔξενεγκεῖν τι δυνάμεθα· ἔχοντες δὲ ἁ-
 9 τροφὰς καὶ σκεπάσματα, τούτοις ἀρκεσθῆσόμεθα. οἱ δὲ
 βουλόμενοι πλουτεῖν ἐμπίπτουσιν εἰς πειρασμὸν καὶ πα-
 γίδα καὶ ἐπιθυμίας πολλὰς ἀνοήτους καὶ βλαβεράς, αἵτινες
 10 βυθίζουσι τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὄλεθρον καὶ ἀπώλειαν· ῥίζα
 γὰρ πάντων τῶν κακῶν ἐστὶν ἡ φιλαργυρία, ἧς τινὲς ὀρε-
 γόμενοι ἀπεπλανήθησιν ἀπὸ τῆς πίστεως καὶ ἑαυτοὺς

περιέπειραν ὀδύνας πολλάς. Σὺ δέ, ὦ ἄν- 11
 θρωπε [†] θεοῦ, ταῦτα φεύγε· δίωκε δὲ δικαιοσύνην, εὐσέ-
 βειαν, πίστιν, ἀγάπην, ὑπομονήν, πραῦπαθίαν. ἀγωνίζου 12
 τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως, ἐπιλαβοῦ τῆς αἰωνίου ζωῆς,
 εἰς ἣν ἐκλήθης καὶ ὁμολόγησας τὴν καλὴν ὁμολογίαν ἐνώ-
 πιον πολλῶν μαρτύρων. παραγγέλλω σοι ἐνώπιον τοῦ 13
 θεοῦ τοῦ ζωογονοῦντος τὰ πάντα καὶ Ἰησοῦ Ἰησοῦ τοῦ
 μαρτυρήσαντος ἐπὶ Ποντίου Πειλάτου τὴν καλὴν ὁμο-
 λογίαν, τηρῆσαί σε τὴν ἐντολὴν ἄσπιλον ἀνεπίλημπτον 14
 μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἣν 15
 καιροῖς ἰδίους δείξει ὁ μακάριος καὶ μόνος δυνάστης, ὁ
 βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων καὶ κύριος τῶν κυριευόντων, ὁ 16
 μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὃν εἶδεν
 οὐδεὶς ἀνθρώπων οὐδὲ ἰδεῖν δύναται· ᾧ τιμὴ καὶ κράτος
 αἰώνιον· ἀμήν. Τοῖς πλουσίοις ἐν τῷ νῦν αἰῶνι 17
 παράγγελλε μὴ ὑψηλοφρονεῖν[†] μηδὲ ἡλπικέναι ἐπὶ πλού-
 του ἀδηλόγητι, ἀλλ' ἐπὶ [†] θεῷ τῷ παρέχοντι ἡμῖν πάντα
 πλουσίως εἰς ἀπόλαυσιν, ἀγαθοεργεῖν, πλουτεῖν ἐν ἔργοις 18
 καλοῖς, εὐμεταδότους εἶναι, κοινωνικούς, ἀποθησαυρίζοντας 19
 ἑαυτοῖς θεμέλιον καλὸν εἰς τὸ μέλλον, ἵνα ἐπιλάβωνται τῆς
 ὄντως ζωῆς. Ὡ Τιμόθεε, τὴν παραθήκην φύ- 20
 λαξον, ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κenoφωνίας καὶ ἀντιθέ-
 σεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, ἣν τινες ἐπαγγελλόμενοι 21
 περὶ τὴν πίστιν ἡστόχησαν.

Ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν.

11 τοῦ

13 Ἰησοῦ Χριστοῦ

17 ὑψηλὰ φρονεῖν | τῷ

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Β

- 1 ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Χριστοῦ Ἰησοῦ διὰ θελήματος
2 θεοῦ κατ' ἐπαγγελίαν ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ Τιμοθέῳ
ἀγαπητῷ τέκνῳ· χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ
Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν.
- 3 Χάριν ἔχω τῷ θεῷ, ὃ λατρεύω ἀπὸ προγόνων ἐν κα-
θαρᾷ συνειδήσει, ὡς ἀδιάλειπτον ἔγωγε τὴν περὶ σοῦ μνησίαν
4 ἐν ταῖς δεήσεσίν μου, νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐπιποθῶν σε ἰδεῖν,
5 μεμνημένος σου τῶν δακρύων, ἵνα χαρὰς πληρωθῶ ὑπόμνη-
σιν λαβὼν τῆς ἐν σοὶ ἀνυποκρίτου πίστεως, ἣτις ἐνέφκησεν
πρῶτον ἐν τῇ μάμμη σου Λωίδι καὶ τῇ μητρί σου Εὐνίκη,
6 πέπεισμαι δὲ ὅτι καὶ ἐν σοί. δι' ἣν αἰτίαν ἀναμνήσκω
σε ἀναζωπυρεῖν τὸ χάρισμα τοῦ θεοῦ, ὃ ἐστίν ἐν σοὶ διὰ
7 τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν μου· οὐ γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ θεὸς
πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως καὶ ἀγάπης καὶ σωφρο-
8 νισμοῦ. μὴ οὖν ἐπαισχυνθῇς τὸ μαρτύριον τοῦ κυρίου
ἡμῶν μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ, ἀλλὰ συνκακοπάθησον
9 τῷ εὐαγγελίῳ κατὰ δύναμιν θεοῦ, τοῦ σώσαντος ἡμᾶς καὶ
καλέσαντος κλήσει ἁγία, οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν ἀλλὰ κατὰ
ἰδίαν πρόθεσιν καὶ χάριν, τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ
10 Ἰησοῦ πρὸ χρόνων αἰωνίων, φανερωθεῖσαν δὲ νῦν διὰ τῆς
ἐπιφανείας τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ Ἰησοῦ, καταργή-
σαντος μὲν τὸν θάνατον φωτίσαντος δὲ ζωὴν καὶ ἀφθαρ-
11 σίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου, εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπό-
12 στολος καὶ διδάσκαλος. δι' ἣν αἰτίαν καὶ ταῦτα πάσχω,
ἀλλ' οὐκ ἐπαισχύνομαι, οἶδα γὰρ ὃ πεπίστευκα, καὶ πέ-

πεισμαι ὅτι δυνατός ἐστιν τὴν παραθήκην μου φυλάξαι εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν. ὑποτύπωσιν ἔχε ὑγιαίνοντων ¹³ λόγων ὧν παρ' ἐμοῦ ἤκουσας ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· τὴν καλὴν παραθήκην φύλαξον διὰ πνεύ· ¹⁴ ματος ἁγίου τοῦ ἐνοικούντος ἐν ἡμῖν. Οἶδας ¹⁵

τοῦτο ὅτι ἀπεστράφησάν με πάντες οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὧν ἐστὶν Φύγελος καὶ Ἑρμογένης. δῶν ἔλεος ὁ κύριος τῷ ¹⁶ Ὀνησιφόρου οἴκῳ, ὅτι πολλάκις με ἀνέψυξεν, καὶ τὴν αἰσίν μου οὐκ ἐπαισχύνθη· ἀλλὰ γενόμενος ἐν Ῥώμῃ ¹⁷ σπουδαίως ἐζήτησέν με καὶ εὔρεν· — δῶν αὐτῷ ὁ κύριος ¹⁸ εὐρεῖν ἔλεος παρὰ κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· — καὶ ὅσα ἐν Ἐφέσῳ διηκόησεν, βέλτιον σὺ γινώσκεις.

Σὺ οὖν, τέκνον μου, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν ¹ Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρ- ² τύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἐτέρους διδάξαι. συνκακοπάθησον ὡς καλὸς ³ στρατιώτης Χριστοῦ Ἰησοῦ. οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέ- ⁴ κεται ταῖς τοῦ βίου πραγματίαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ· ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῇ τις, οὐ στεφανοῦται ἐὰν μὴ νομί- ⁵ μως ἀθλήσῃ· τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρ- ⁶ πῶν μεταλαμβάνειν. νόει ὁ λέγων· δώσει γάρ σοι ὁ κύριος ⁷ σύνησιν ἐν πᾶσιν. μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγχε- ⁸ μένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυεὶδ, κατὰ τὸ εὐαγ- γελίόν μου· ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος. ⁹ ἀλλὰ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ οὐ δέδεται διὰ τοῦτο πάντα ὑπο- ¹⁰ μένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσιν τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης αἰωνίου. πιστὸς ὁ ¹¹ λόγος· εἰ γὰρ συναπεθάνομεν, καὶ συνζήσομεν· εἰ ὑπο- ¹² μένομεν, καὶ συνβασιλεύσομεν· εἰ ἀρνησόμεθα, κἀκεῖνος ἀρνήσεται ἡμᾶς· εἰ ἀπιστοῦμεν, ἐκεῖνος πιστὸς μένει, ἀρνή- ¹³ σασθαι γὰρ ἑαυτὸν οὐ δύναται. Ταῦτα ὑπο- ¹⁴

μίμνησκε, διαμαρτυρόμενος ἐνώπιον τοῦ ἑοῦ, μὴ λογομαχεῖν, ἐπ' οὐδὲν χρήσιμον, ἐπὶ καταστροφῇ τῶν ἀκουόν-

15 των. σπούδασον σεαυτὸν δόκιμον παραστήσαι τῷ θεῷ,
 ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον, ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀλη-
 16 θείας. τὰς δὲ βεβήλους κενοφωνίας περιστάσο· ἐπὶ
 17 πλείον γὰρ προκόψουσιν ἀσεβείας, καὶ ὁ λόγος αὐτῶν ὡς
 γάγγραινα νομὴν ἔξει· ὧν ἐστὶν Ὑμέναιος καὶ Φίλητος,
 18 οἵτινες περὶ τὴν ἀλήθειαν ἡστόχησαν, λέγοντες ὁ ἀνά-
 στασιν ἤδη γεγονέναι, καὶ ἀνατρέπουσιν τὴν τιμὴν
 19 πίστιν. ὁ μέντοι στερεὸς θεμέλιος τοῦ θεοῦ ἔστηκεν,
 ἔχων τὴν σφραγίδα ταύτην ἘΓΝΩ ΚΥΡΙΟΣ ΤΟΥΣ ΘΝΤΑΣ
 ΑΥΤΟΥ, καὶ Ἀποστήτω ἀπὸ ἀδικίας πᾶς ὁ ὀΝΟΜΑΖΩΝ
 20 ΤΟ ὄΝΟΜΑ ΚΥΡΙΟΥ. ἐν μεγάλῃ δὲ οἰκίᾳ οὐκ ἔστιν μόνον
 σκεύη χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ ἀλλὰ καὶ ξύλινα καὶ ὀστράκινα,
 21 καὶ ἃ μὲν εἰς τιμὴν ἃ δὲ εἰς ἀτιμίαν· ἐὰν οὖν τις ἐκκαθήρῃ
 ἑαυτὸν ἀπὸ τούτων, ἔσται σκευὸς εἰς τιμὴν, ἡγιασμένον,
 εὐχρηστον τῷ δεσπότῃ, εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἡτοιμασμέ-
 22 νον. τὰς δὲ νεωτερικὰς ἐπιθυμίας φεῦγε, δίδωκε δὲ δικαιο-
 σύνην, πίστιν, ἀγάπην, εἰρήνην μετὰ ὧν ἐπικαλουμένων
 23 τὸν κύριον ἐκ καθαρᾶς καρδίας. τὰς δὲ μωρὰς καὶ ἀπαι-
 24 δεύτους ζητήσεις παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι γεννώσι μάχας· δοῦ-
 λον δὲ κυρίου οὐ δεῖ μάχεσθαι, ἀλλὰ ἡπιον εἶναι πρὸς
 25 πάντας, διδακτικόν, ἀνεξίκακον, ἐν πραύτητι παιδεύοντα
 τοὺς ἀντιδιατιθεμένους, μή ποτε ὁ δῶν αὐτοῖς ὁ θεὸς μετά-
 26 νοιαν εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας, καὶ ἀνανήψωσιν ἐκ τῆς τοῦ
 διαβόλου παγίδος, ἐξωγρημένοι ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ ἐκείνου
 θέλημα.

1 Τοῦτο δὲ γίνωσκε ὅτι ἐν ἐσχάταις ἡμέραις ἐνστήσονται
 2 καιροὶ χαλεποὶ· ἔσονται γὰρ οἱ ἄνθρωποι φιλαντοί, φιλάρ-
 γυροι, ἀλαζόνες, ὑπερήφανοι, βλάσφημοι, γονεύσιν ἀπει-
 3 θεῖς, ἀχάριστοι, ἀνόσιοι, ἄστοργοι, ἄσπονδοι, διάβολοι,
 4 ἀκρατεῖς, ἀνήμεροι, ἀφιλάγαθοι, προδόται, προπετεῖς, τε-
 5 τυφωμένοι, φιλήδονοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι, ἔχοντες μόρ-
 φωσιν εὐσεβείας τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἡρνημένοι· καὶ
 6 τούτους ἀποτρέπου. ἐκ τούτων γάρ εἰσιν οἱ ἐνδύνοντες

εἰς τὰς οἰκίας καὶ αἰχμαλωτίζοντες γυναικάρια σεσωρευ-
 μένα ἁμαρτίαις, ἀγόμενα ἐπιθυμίαις ποικίλαις, πάντοτε 7
 μαυθάνοντα καὶ μηδέποτε εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν
 δυνάμενα. ὃν τρόπον δὲ Ἰαννῆς καὶ Ἰαμβρῆς ἀντέστησαν 8
 Μωυσεῖ, οὕτως καὶ οὗτοι ἀνθίστανται τῇ ἀληθείᾳ, ἄνθρω-
 ποι κατεφθαρμένοι τὸν νοῦν, ἀδόκιμοι περὶ τὴν πίστιν.
 ἀλλ' οὐ προκόψουσιν ἐπὶ πλεῖον, ἡ γὰρ ἄνοια αὐτῶν ἔκδη- 9
 λος ἔσται πᾶσιν, ὥς καὶ ἡ ἐκείνων ἐγένετο. Σὺ δὲ παρηκο- 10
 λούθησάς μου τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ προθέσει, τῇ
 πίστει, τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ, τοῖς διω- 11
 γμοῖς, τοῖς παθήμασιν, οἷά μοι ἐγένετο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν
 Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις, οἷους διωγμοὺς ὑπήνεγκα· καὶ ἐκ πάν-
 των με ἐρύσατο ὁ κύριος. καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες ζῆν 12
 εὖσεβῶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται· πονηροὶ δὲ ἄν- 13
 θρωποι καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, πλανῶντες
 καὶ πλανώμενοι. σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστώ- 14
 θης, εἰδὼς παρὰ τίνων ἔμαθες, καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους ἱερὰ 15
 γράμματα οἶδας, τὰ δυνάμενά σε σοφίσαι εἰς σωτηρίαν
 διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· πᾶσα γραφὴ θεόπνευ- 16
 στος καὶ ὠφέλιμος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς ἐλεγμὸν, πρὸς
 ἐπανόρθωσιν, πρὸς παιδείαν τὴν ἐν δικαιοσύνῃ, ἵνα ἄρτιος 17
 ᾖ ὁ τοῦ θεοῦ ἄνθρωπος, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐξηρτι-
 σμένος.

Διαμαρτύρομαι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ 1
 Χριστοῦ Ἰησοῦ, τοῦ μέλλοντος κρίνειν ζῶντας καὶ νε-
 κρούς, καὶ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ·
 κήρυξον τὸν λόγον, ἐπίστηθι εὐκαίρως ἀκαίρως, ἔλεγχον, 2
 ἐπιτίμησον, παρακάλεσον, ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ καὶ δι-
 δαχῇ. ἔσται γὰρ καιρὸς ὅτε τῆς ὑγιαίνουσας διδασκαλίας 3
 οὐκ ἀνέξονται, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἰδίας ἐπιθυμίας ἑαυτοῖς
 ἐπισωρεύουσιν διδασκάλους κηθόμενοι τὴν ἀκοήν, καὶ 4
 ἀπὸ μὲν τῆς ἀληθείας τὴν ἀκοήν ἀποστρέψουσιν, ἐπὶ δὲ
 τοὺς μύθους ἐκτραπήσονται. σὺ δὲ νῆφε ἐν πᾶσιν, κακο- 5
 πάθησον, ἔργον ποιήσον εὐαγγελιστοῦ, τὴν διακονίαν σου

6 πληροφόρησον. Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι, καὶ
 7 ὁ καιρὸς τῆς ἀναλύσεώς μου ἐφέστηκεν. τὸν καλὸν
 ἀγῶνα ἡγώνισμαι, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετή-
 8 ρηκα· λοιπὸν ἀπόκειται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος,
 ὃν ἀποδώσει μοι ὁ κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος
 κριτής, οὐ μόνον δὲ ἐμοὶ ἀλλὰ καὶ πᾶσιν τοῖς ἡγαπηκόσι
 τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ.

9 Σπούδασον ἐλθεῖν πρὸς με ταχέως· Δημᾶς γάρ με
 10 ἔγκατέλειπεν ἁγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα, καὶ ἐπορεύθη εἰς
 Θεσσαλονίκην, Κρήσκης εἰς Γαλατίαν, Τίτος εἰς Δαλμα-
 11 τίαν· Λουκᾶς ἐστὶν μόνος μετ' ἐμοῦ. Μάρκον ἀναλαβὼν
 ἄγε μετὰ σεαυτοῦ, ἔστιν γάρ μοι εὐχρηστος εἰς διακονίαν,
 12 Τύχικον δὲ ἀπέστειλα εἰς Ἑφεσον. τὸν φελόνην, ὃν
 13 ἀπέλειπον ἐν Τρωάδι παρὰ Κάρπῳ, ἐρχόμενος φέρε, καὶ
 14 τὰ βιβλία, μάλιστα τὰς μεμβράνας. Ἀλέξανδρος ὁ
 χαλκεὺς πολλὰ μοι κακὰ ἐνεδείξατο·— ἀποδώσει αὐτῷ
 15 ὁ κύριος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ·— ὃν καὶ σὺ φυλάσσου,
 16 λίαν γὰρ ἀντέστη τοῖς ἡμετέροις λόγοις. Ἐν τῇ πρώτῃ
 μου ἀπολογίᾳ οὐδεὶς μοι παρεγένετο, ἀλλὰ πάντες με
 17 ἔγκατέλειπον·— μὴ αὐτοῖς λογισθεῖν·— ὁ δὲ κύριός μοι
 παρέστη καὶ ἐνεδυνάμωσέν με, ἵνα δι' ἐμοῦ τὸ κήρυγμα
 πληροφορηθῇ καὶ ἀκούσωσιν πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐρύσθην
 18 ἐκ στόματος λέοντος. ῥύσεται με ὁ κύριος ἀπὸ παντὸς
 ἔργου πονηροῦ καὶ σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τὴν
 ἐπουράνιον· ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
 19 Ἀσπασαι Πρίσκαν καὶ Ἀκύλαν καὶ τὸν Ὀνησιφόρου
 20 οἶκον. Ἐραστός ἔμεινεν ἐν Κορίνθῳ, Τρόφι-
 21 μον δὲ ἀπέλειπον ἐν Μιλήτῳ ἀσθενοῦντα. Σπούδασον
 πρὸ χειμῶνος ἐλθεῖν. Ἀσπάζεται σε Εὐβου-
 λος καὶ Πούδης καὶ Λίνος καὶ Κλαυδία καὶ οἱ ἀδελφοὶ
 [πάντες].

22 Ὁ κύριος ὁ μετὰ τοῦ πνεύματός σου. ἡ χάρις μεθ' ὑ-
 μῶν.

ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ

ΠΑΥΛΟΣ δούλος θεοῦ, ἀπόστολος δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ¹ κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν θεοῦ καὶ ἐπίγνωσιν ἀληθείας τῆς κατ' εὐσέβειαν ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου, ἣν ἐπηγγείλατο ὁ ἀψευδὴς θεὸς πρὸ χρόνων αἰωνίων ἐφανερώσεν δὲ καιροῖς ἰδίοις, τὸν λόγον αὐτοῦ ἐν κηρύγματι ὃ ἐπιστεύθη ἐγὼ κατ' ἐπιταγὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ, Τίτῳ γνησίῳ⁴ τέκνῳ κατὰ κοινὴν πίστιν· χάρις καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν.

Τούτου χάριν ἀπέλειπόν¹ σε ἐν Κρήτῃ ἵνα τὰ λείποντα ἐπιδιορθώσῃ, καὶ καταστήσῃς κατὰ πόλιν πρεσβυτέρους, ὡς ἐγὼ σοι διαταξάμην, εἴ τίς ἐστὶν ἀνέγκλητος, ὁ μίᾳς γυναικὸς ἀνὴρ, τέκνα ἔχων πιστά, μὴ ἐν κατηγορίᾳ ἀσωτίας ἢ ἀνυπότακτα. δεῖ γὰρ τὸν ἐπίσκοπον ἀνέγκλητον εἶναι ὡς θεοῦ οἰκονόμον, μὴ αὐθάδη, μὴ ὀργίλον, μὴ πάροινον, μὴ πλήκτην, μὴ αἰσχροκερδῆ, ἀλλὰ φιλόξενον, φιλάγαθον, σώφρονα, δίκαιον, ὅσιον, ἐγκρατῆ, ἀντεχόμενον τοῦ κατὰ τὴν διδαχὴν πιστοῦ λόγου, ἵνα δυνατὸς ᾖ καὶ παρακαλεῖν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῇ ὑγιαίνουσῃ καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν.

Εἰσὶν γὰρ πολλοὶ ἀνυπότακτοι, ματαιολόγοι καὶ φρεναπάται, μάλιστα οἱ ἐκ τῆς περιτομῆς, οὓς δεῖ ἐπιστομίζειν, οἵτινες ὅλους οἴκους ἀνατρέπουσιν διδάσκοντες ἅ μὴ δεῖ αἰσχροῦ κέρδους χάριν. εἶπέν τις ἐξ αὐτῶν, ἴδιος αὐτῶν προφήτης, καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν.

Κρήτες ἀεὶ ψεύσται, κακὰ θηρία, γαστέρες ἀργαί· ἡ μαρτυρία αὕτη ἐστὶν ἀληθής. δι' ἣν αἰτίαν ἔλεγχε

14 αὐτοὺς ἀποτόμως, ἵνα ὑγιαίνωσιν [ἐν] τῇ πίστει, μὴ προσέ-
χοντες Ἰουδαϊκοῖς μύθοις καὶ ἐντολαῖς ἀνθρώπων ἀπο-
15 στρεφομένων τὴν ἀλήθειαν. πάντα καθαρὰ τοῖς καθαροῖς·
τοῖς δὲ μεμιαμμένοις καὶ ἀπίστοις οὐδὲν καθαρὸν, ἀλλὰ
16 μεμιάνται αὐτῶν καὶ ὁ νοῦς καὶ ἡ συνείδησις. θεὸν ὁμο-
λογοῦσιν εἰδέναι, τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνοῦνται, βδελυκτοὶ ὄντες
καὶ ἀπειθεῖς καὶ πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀδόκιμοι.

1 Σὺ δὲ λάλει ἃ πρέπει τῇ ὑγιαίνουσῃ διδασκαλίᾳ.
2 Πρεσβύτας ἡγεταίους εἶναι, σεμνοὺς, σώφρονας, ὑγιαί-
3 νοντας τῇ πίστει, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ. πρεσβυτίδας
ὡσαύτως ἐν καταστάματι ἱεροπρεπεῖς, μὴ διαβόλους
4 μηδὲ ὄϊνι πολλῷ δεδουλωμένας, καλοδιδασκάλους, ἵνα
5 σωφρονίζωσι τὰς νέας φιλάνδρους εἶναι, φιλοτέκνους, σώ-
φρονας, ἀγνάς, οἰκουργοὺς, ἀγαθὰς, ὑποτασσομένας τοῖς
ιδίοις ἀνδράσιν, ἵνα μὴ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ βλασφημῇται.
6
7 τοὺς νεωτέρους ὡσαύτως παρακάλει σωφρονεῖν· περὶ πάντα
σεαυτὸν παρεχόμενος τύπον καλῶν ἔργων, ἐν τῇ διδασκα-
8 λίᾳ ἀφθορίαν, σεμνότητα, λόγον ὑγιῆ ἀκατάγνωστον, ἵνα
ὁ ἐξ ἐναντίας ἐντραπῇ μηδὲν ἔχων λέγειν περὶ ἡμῶν φαῦ-
9 λον. δούλους ιδίοις δεσπόταις ὑποτάσσεσθαι ἐν πᾶσιν,
10 εὐαρέστους εἶναι, μὴ ἀντιλέγοντας, μὴ νοσφιζομένους,
ἀλλὰ πᾶσαν πίστιν ἐνδεικνυμένους ἀγαθὴν, ἵνα τὴν
διδασκαλίαν τὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ κοσμῶσιν ἐν
11 πᾶσιν.

Ἐπεφάνη γὰρ ἡ χάρις τοῦ θεοῦ σωτή-
12 ριος πᾶσιν ἀνθρώποις παιδεύουσα ἡμᾶς, ἵνα ἀρνησάμενοι
τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας σωφρόνως καὶ
13 δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, προσδεχό-
μενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ
14 μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃς
ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἵνα λυτρώσῃται ἡμᾶς ἀπὸ πά-
σης ἀνομίας καὶ καθαρίσῃ ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον,
15 ζηλωτὴν καλῶν ἔργων. Ταῦτα λάλει καὶ παρα-

3 διαβόλους, μὴ 7 ἔργων ἐν τῇ διδασκαλίᾳ, ἀφθορίαν 9, 10 ἀντιλέγοντας μηδὲ
10 ἐνδεικνυμένους ἀγάπην 13 ἡμῶν, | Ἰησοῦ Χριστοῦ

κάλει καὶ ἔλεγχε μετὰ πάσης ἐπιταγῆς· μηδεὶς σου περι-
 φρονεῖτω. Ὑπομίμνησκε αὐτοὺς ἀρχαῖς ἐξουσίαις ὑπο- 1
 τάσσεσθαι πειθαρχεῖν, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐτοιμοὺς εἶ-
 ναι, μηδένα βλασφημεῖν, ἀμάχους εἶναι, ἐπεικεῖς, πᾶσαν 2
 ἐνδεικνυμένους πραῦτητα πρὸς πάντας ἀνθρώπους. Ἦμεν 3
 γάρ ποτε καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι, ἀπειθεῖς, πλανώμενοι, δου-
 λεύοντες ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς ποικίλαις, ἐν κακίᾳ καὶ
 φθόνῳ διάγοντες, στυγητοί, μισοῦντες ἀλλήλους. ὅτε δὲ 4
 ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη τοῦ σωτῆρος
 ἡμῶν θεοῦ, οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ ἃ ἐποιήσαμεν 5
 ἡμεῖς ἀλλὰ κατὰ τὸ αὐτοῦ ἔλεος ἔσωσεν ἡμᾶς διὰ λουτροῦ
 παλινγενεσίας καὶ ἀνακαινώσεως πνεύματος ἁγίου, οὗ ἐξέ- 6
 χεον ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος
 ἡμῶν, ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι κληρονόμοι γενη- 7
 θῶμεν κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου. Πιστὸς ὁ λόγος, καὶ 8
 περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαιουῖσθαι, ἵνα φροντίζωσιν
 καλῶν ἔργων προϊστασθαι οἱ πεπιστευκότες θεῷ. Ταῦτά 9
 ἐστὶν καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις· μωρὰς δὲ ζητή-
 σεις καὶ γενεαλογίας καὶ ἔριν καὶ μάχας νομικὰς περι-
 ῖστασο, εἰσὶν γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι. αἰρετικὸν ἄνθρω- 10
 πον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νοθεσίαν παραιτοῦ, εἰδὼς 11
 ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος καὶ ἀμαρτάνει, ὃν αὐτο-
 κατάκριτος.

Ὅταν πέμψω Ἀρτεμᾶν πρὸς σέ ἡ Τύχικον, σπούδασον 12
 ἐλθεῖν πρὸς με εἰς Νικόπολιν, ἐκεῖ γὰρ κέκρικα παρα-
 χειμάσαι. Ζηνᾶν τὸν νομικὸν καὶ Ἀπολλῶν σπουδαίως 13
 πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπη. Μανθανέτωσαν 14
 δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προϊστασθαι εἰς τὰς
 ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι.

Ἀσπάζονται σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες. Ἀσπασαι 15
 τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει.

Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν.

ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ

1 ΠΑΥΛΟΣ δέσμιος Χριστοῦ Ἰησοῦ καὶ Τιμόθεος ὁ
 2 ἀδελφὸς Φιλήμονι τῷ ἀγαπητῷ καὶ συνεργῷ ἡμῶν καὶ
 3 Ἀπφία τῇ ἀδελφῇ καὶ Ἀρχίππῳ τῷ συνστρατιώτῃ ἡμῶν
 4 καὶ τῇ κατ' οἶκόν σου ἐκκλησίᾳ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
 ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
 5 Εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου πάντοτε μνηΐαν σου ποιούμενος
 6 ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου, ἀκούων σου τὴν ἀγάπην καὶ τὴν
 πίστιν ἣν ἔχεις εἰς τὸν κύριον Ἰησοῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς
 7 ἁγίους, ὅπως ἡ κοινωνία τῆς πίστεώς σου ἐνεργῆς γένηται
 ἐν ἐπιγνώσει παντὸς ἀγαθοῦ [τοῦ] ἐν ἡμῖν εἰς Χριστόν·
 8 χαρὰν γὰρ πολλὴν ἔσχον καὶ παράκλησιν ἐπὶ τῇ ἀγάπῃ
 σου, ὅτι τὰ σπλάγχνα τῶν ἁγίων ἀναπέπνυται διὰ σοῦ,
 9 ἀδελφέ. Διό, πολλὴν ἐν Χριστῷ παρρησίαν
 10 ἔχων ἐπιτάσσειν σοι τὸ ἀνῆκον, διὰ τὴν ἀγάπην μᾶλλον
 παρακαλῶ, τοιοῦτος ὢν ὡς Παῦλος ᾠρεσβύτης ἡ νυνὶ δὲ
 11 καὶ δέσμιος Χριστοῦ Ἰησοῦ, — παρακαλῶ σε περὶ τοῦ
 12 ἐμοῦ τέκνου, ὃν ἐγέννησα ἐν τοῖς δεσμοῖς Ὀνήσιμον, τὸν
 13 ποτέ σοι ἄχρηστον νυνὶ δὲ ἡ σοὶ καὶ ἐμοὶ εὐχρηστον, ὃν
 14 ἀνέπεμψά σοι αὐτόν, τοῦτ' ἔστιν τὰ ἐμὰ σπλάγχνα· ὃν
 ἐγὼ ἐβουλόμην πρὸς ἐμαυτὸν κατέχειν, ἵνα ὑπὲρ σοῦ μοι
 15 διακονῇ ἐν τοῖς δεσμοῖς τοῦ εὐαγγελίου, χωρὶς δὲ τῆς
 σῆς γνώμης οὐδὲν ἠθέλησα ποιῆσαι, ἵνα μὴ ὡς κατὰ
 16 ἀνάγκην τὸ ἀγαθόν σου ᾗ ἀλλὰ κατὰ ἐκούσιον. τάχα
 γὰρ διὰ τοῦτο ἐχωρίσθη πρὸς ὦραν ἵνα αἰώνιον αὐτὸν
 ἀπέχῃς, οὐκέτι ὡς δοῦλον ἀλλὰ ὑπὲρ δοῦλον, ἀδελφὸν

ἀγαπητόν, μάλιστα ἐμοί, πόσῳ δὲ μᾶλλον σοὶ καὶ ἐν
 σαρκὶ καὶ ἐν κυρίῳ. εἰ οὖν με ἔχεις κοινωνόν, προσ- 17
 λαβοῦ αὐτόν ὡς ἐμέ. εἰ δέ τι ἡδίκησέν σε ἢ ὀφείλει, 18
 τοῦτο ἐμοὶ ἐλλόγα· ἐγὼ Παῦλος ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί, 19
 ἐγὼ ἀποτίσω· ἵνα μὴ λεγῶ σοι ὅτι καὶ σεαυτὸν μοι προσ-
 οφείλεις. ναί, ἀδελφέ, ἐγὼ σου ὀναίμην ἐν κυρίῳ· ἀνα- 20
 παυσόν μου τὰ σπλάγχνα ἐν Χριστῷ.

Πεποιθὼς τῇ ὑπακοῇ σου ἔγραψά σοι, εἰδὼς ὅτι καὶ 21
 ὑπὲρ ἃ λέγω ποιήσεις. ἅμα δε καὶ ἐτοίμαζέ μοι ξενίαν, 22
 ἐλπίζω γὰρ ὅτι διὰ τῶν προσευχῶν ὑμῶν χαρισθήσομαι
 ὑμῖν.

Ἀσπάζεται σε Ἐπαφρᾶς ὁ συναιχμάλωτός μου ἐν 23
 Χριστῷ Ἰησοῦ, Μάρκος, Ἀρίσταρχος, Δημᾶς, Λουκᾶς, 24
 οἱ συνεργοί μου.

Ἡ χάρις τοῦ κυρίου [†] Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύ- 25
 ματος ὑμῶν.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΟΥ

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΟΥ

1 ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, ἣν ἔδωκεν
αὐτῷ ὁ θεὸς δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ, ἃ δεῖ γενέσθαι
ἐν τάχει, καὶ ἐσήμανεν ἀποστείλας διὰ τοῦ ἀγγέλου
2 αὐτοῦ τῷ δούλῳ αὐτοῦ Ἰωάνει, ὃς ἐμαρτύρησεν τὸν
λόγον τοῦ θεοῦ καὶ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅσα
3 εἶδεν. μακάριος ὁ ἀναγινώσκων καὶ οἱ ἀκούοντες τοὺς
λόγους τῆς προφητείας καὶ τηροῦντες τὰ ἐν αὐτῇ
γεγραμμένα, ὁ γὰρ καιρὸς ἐγγύς.

4 ΙΩΑΝΗΣ ταῖς ἐπτὰ ἐκκλησίαις ταῖς ἐν τῇ Ἀσίᾳ·
χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ τοῦ ὄντος καὶ ὁ ἦν καὶ
ὁ ἐρχόμενος, καὶ ἀπὸ τῶν ἐπτὰ πνευμάτων ἡ ἐνώ-
5 πιον τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ Ἰησοῦ Χριστοῦ,
ὁ μάρτυς ὁ πιστός, ὁ πρωτότοκος τῶν νεκρῶν καὶ
ὁ ἄρχων τῶν βασιλέων τῆς γῆς. Τῷ ἀγαπῶντι
ἡμᾶς καὶ λύσαντι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἁμαρτιῶν [ἡμῶν]
6 ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ, — καὶ ἐποίησεν ἡμᾶς βασιλείαν,
ἱερεῖς τῷ θεῷ καὶ πατρὶ αὐτοῦ, — αὐτῷ ἡ δόξα
7 καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν. Ἰδοὺ ἔρ-
χεται μετὰ τῶν νεφελῶν, καὶ ὄψεται αὐτὸν πᾶς

ὀφθαλμοὺς καὶ οἷτινες αὐτὸν ἐξεκέντησαν, καὶ κόψονται ἐπ' αὐτὸν πᾶσαι αἱ φύλαί τῆς γῆς. ναί, ἀμήν.

Ἐγὼ εἰμι τὸ Ἄλφα καὶ τὸ Ὠ, λέγει Κύριος, 8 ὁ θεός, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος, ὁ παντοκράτωρ.

Ἐγὼ Ἰωάννης, ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν καὶ συνκοινωνός ἐν 9 τῇ θλίψει καὶ βασιλείᾳ καὶ ὑπομονῇ ἐν Ἰησοῦ, ἐγενόμην ἐν τῇ νήσῳ τῇ καλουμένῃ Πάτμῳ διὰ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ. ἐγενόμην 10 ἐν πνεύματι ἐν τῇ κυριακῇ ἡμέρᾳ, καὶ ἤκουσα ὀπίσω μου φωνὴν μεγάλην ὡς σάλπιγγος λεγούσης Ὁ 11 βλέπεις γράψον εἰς βιβλίον καὶ πέμψον ταῖς ἐπτά ἐκκλησίαις, εἰς Ἐφεσον καὶ εἰς Σμύρναν καὶ εἰς Πέργαμον καὶ εἰς Θυάτειρα καὶ εἰς Σάρδεις καὶ εἰς Φιλαδελφίαν καὶ εἰς Λαοδικίαν. Καὶ ἐπέστρεψα βλέπειν τὴν φωνὴν 12 ἥτις ἐλάλει μετ' ἐμοῦ· καὶ ἐπιστρέψας εἶδον ἐπτά λυχίας χρυσᾶς, καὶ ἐν μέσῳ τῶν λυχινῶν ὅμοιον 13 ᾧ γιόν ἄνθρωπου, ἐνδεδυμένον ποδήρη καὶ περιεζωσμένον πρὸς τοῖς μαστοῖς ζώνην χρυσαῖαν· ἡ δὲ 14 κεφαλὴ αὐτοῦ καὶ αἱ τρίχες λευκαὶ ὡς ἕριον λευκόν, ὡς χιών, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλόξ πυρρός, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκολιβάνῳ, 15 ὡς ἐν καμίνῳ πεπυρωμένης, καὶ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὕδατων πολλῶν, καὶ ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ 16 αὐτοῦ ἀστέρας ἐπτά, καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ῥομφαία δίστομος ὀξεῖα ἐκπορευομένη, καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος φαίνει ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ. Καὶ 17 ὅτε εἶδον αὐτόν, ἔπεσα πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ ὡς νεκρός· καὶ ἔθηκεν τὴν δεξιὰν αὐτοῦ ἐπ' ἐμέ λέγων

Μὴ φοβοῦ· ἐγὼ εἰμι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, καὶ ὁ ζῶν, — καὶ ἐγενόμην νεκρὸς καὶ ἰδοὺ ζῶν εἰμὶ 18 εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, — καὶ ἔχω τὰς κλείς τοῦ

19 θανάτου καὶ τοῦ ἄδου. γράψον οὖν ἃ εἶδες καὶ ἃ εἰσὶν
20 καὶ ἃ μέλλει γίνεσθαι μετὰ ταῦτα. τὸ μυστήριον
τῶν ἑπτὰ ἀστέρων οὓς εἶδες ἐπὶ τῆς δεξιᾶς μου, καὶ
τὰς ἑπτὰ λυχνίας τὰς χρυσᾶς· οἱ ἑπτὰ ἀστέρες
ἄγγελοι τῶν ἑπτὰ ἐκκλησιῶν εἰσὶν, καὶ αἱ λυχναὶ αἱ
ἑπτὰ ἑπτὰ ἐκκλησίαι εἰσὶν.

1 Τῷ ἀγγέλῳ τῷ ἐν Ἐφέσῳ ἐκκλησίας γράψον

Τάδε λέγει ὁ κρατῶν τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας ἐν τῇ δε-
ξιᾷ αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐν μέσῳ τῶν ἑπτὰ λυχνιῶν
2 τῶν χρυσῶν, Οἶδα τὰ ἔργα σου, καὶ τὸν κόπον καὶ
τὴν ὑπομονὴν σου, καὶ ὅτι οὐ δύνη βαστάσαι κακοὺς,
καὶ ἐπείρασας τοὺς λέγοντας ἑαυτοὺς ἀποστόλους,
3 καὶ οὐκ εἰσὶν, καὶ εὗρες αὐτοὺς ψευδεῖς· καὶ ὑπο-
μονὴν ἔχεις, καὶ ἐβάστασας διὰ τὸ ὄνομά μου, καὶ
4 οὐ κεκοπίακες. ἀλλὰ ἔχω κατὰ σοῦ ὅτι τὴν ἀγάπην
5 σου τὴν πρώτην ἀφῆκες. μνημόνευε οὖν πόθεν πέπτωκες,
καὶ μετανόησον καὶ τὰ πρῶτα ἔργα ποιήσον· εἰ δὲ μὴ,
ἔρχομαί σοι, καὶ κινήσω τὴν λυχνίαν σου ἐκ τοῦ τόπου
6 αὐτῆς, ἐὰν μὴ μετανόησῃς. ἀλλὰ τοῦτο ἔχεις ὅτι μισεῖς
7 τὰ ἔργα τῶν Νικολαϊτῶν, ἃ καγὼ μισῶ. Ὁ ἔχων οὓς
ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. Τῷ
νικῶντι δώσω αὐτῷ φαγεῖν ἐκ τοῦ ζύλου τῆς ζωῆς,
ὃ ἐστὶν ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ θεοῦ[†].

8 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῷ ἐν Σμύρνῃ ἐκκλησίας γράψον

Τάδε λέγει ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ὃς ἐγένετο
9 νεκρὸς καὶ ἔζησεν, Οἶδά σου τὴν θλίψιν καὶ τὴν
πτωχείαν, ἀλλὰ πλούσιος εἶ, καὶ τὴν βλασφημίαν ἐκ
τῶν λεγόντων Ἰουδαίους εἶναι ἑαυτούς, καὶ οὐκ εἰσὶν,
10 ἀλλὰ συναγωγὴ τοῦ Σατανᾶ. Ἥμῃ φοβοῦ ἃ μέλλεις
πάσχειν. ἰδοὺ μέλλει βάλλειν ὁ διάβολος ἐξ ὑμῶν εἰς
φυλακὴν ἵνα πειρασθῆτε, καὶ ἔχητε[†] θλίψιν ἡμερῶν
δέκα. γίνου πιστὸς ἄχρι θανάτου, καὶ δώσω σοι τὸν
11 στέφανον τῆς ζωῆς. Ὁ ἔχων οὓς ἀκουσάτω τί τὸ

πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. Ὁ νικῶν οὐ μὴ ἀδικηθῇ ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ δευτέρου.

Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Περγάμῳ ἐκκλησίας γρά-¹²
ψον

Τάδε λέγει ὁ ἔχων τὴν ῥομφαίαν τὴν δίστομον τὴν ὀξεῖαν Οἶδα ποῦ κατοικεῖς, ὅπου ὁ θρόνος τοῦ Σατανᾶ,¹³
καὶ κρατεῖς τὸ ὄνομά μου, καὶ οὐκ ἡρνήσω τὴν πίστιν μου καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις Ἀντίπας, ὁ μάρτυς μου, ὁ πιστός [μου], ὃς ἀπεκτάνθη παρ' ὑμῖν, ὅπου ὁ Σατανᾶς κατοικεῖ. ἀλλὰ ἔχω κατὰ σοῦ ὀλίγα, ὅτι ἔχεις ἐκεῖ¹⁴
κρατοῦντας τὴν διδαχὴν Βαλαάμ, ὃς ἐδίδασκεν τῷ Βαλὰκ βαλεῖν σκάνδαλον ἐνώπιον τῶν ἱσραήλ, φαγεῖν εἰδωλόθγτα καὶ πορνεύσαι· οὕτως ἔχεις καὶ¹⁵
σὺ κρατοῦντας τὴν διδαχὴν Νικολαϊτῶν ὁμοίως. μετα-¹⁶
νόησον οὖν· εἰ δὲ μή, ἔρχομαί σοι ταχύ, καὶ πολεμήσω μετ' αὐτῶν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ στόματός μου. Ὁ ἔχων¹⁷
οὗς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. Τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ τοῦ μάννα τοῦ κεκρυμμένου, καὶ δώσω αὐτῷ ψῆφον λευκὴν, καὶ ἐπὶ τὴν ψῆφον ὄνομα καινὸν γεγραμμένον ὃ οὐδεὶς οἶδεν εἰ μὴ ὁ λαμβάνων.

Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῷ ἐν Θυατείροις ἐκκλησίας γρά-¹⁸
ψον

Τάδε λέγει ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, ὁ ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς [αὐτοῦ] ὡς φλόγα πυρός, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκολιβάνῳ, Οἶδά σου τὰ ἔργα, καὶ τὴν¹⁹
ἀγάπην καὶ τὴν πίστιν καὶ τὴν διακονίαν καὶ τὴν ὑπομονὴν σου, καὶ τὰ ἔργα σου τὰ ἔσχατα πλεῖονα τῶν πρώτων. ἀλλὰ ἔχω κατὰ σοῦ ὅτι ἀφείς τὴν²⁰
ἡγναίκα Ἰεζάβελ, ἣ λέγουσα ἑαυτὴν προφήτιν, καὶ διδάσκει καὶ πλανᾷ τοὺς ἐμοὺς δούλους πορνεύσαι καὶ φαγεῖν εἰδωλόθγτα. καὶ ἔδωκα αὐτῇ χρόνον ἵνα μετα-²¹
νοήσῃ, καὶ οὐ θέλει μετανοῆσαι ἐκ τῆς πορνείας αὐτῆς.

12 †...†

13 †...†

14 ὀλίγα·

20 γυναικὰ σου

22 ἰδοὺ βάλλω αὐτὴν εἰς κλίνην, καὶ τοὺς μοιχεύοντας
μετ' αὐτῆς εἰς θλίψιν μεγάλην, ἔὰν μὴ μετανοήσουσιν
23 ἐκ τῶν ἔργων αὐτῆς· καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς ἀποκτενῶ
ἐν θανάτῳ· καὶ γνώσονται πᾶσαι αἱ ἐκκλησῖαι ὅτι ἐγὼ
εἰμι ὁ ἔραγνὼν νεφροῦς καὶ καρδίας, καὶ δώσω
24 ὑμῖν ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα ὑμῶν. ὑμῖν δὲ λέγω
τοῖς λοιποῖς τοῖς ἐν θνατείροις, ὅσοι οὐκ ἔχουσιν
τὴν διδαχὴν ταύτην, οἵτινες οὐκ ἔγνωσαν τὰ βαθέα
τοῦ Σατανᾶ, ὡς λέγουσιν, οὐ βάλλω ἐφ' ὑμᾶς ἄλλο
25 βᾶρος· πλὴν ὃ ἔχετε κρατήσατε ἄχρι οὗ ἂν ἦξω. Καὶ
26 ὁ νικῶν καὶ ὁ τηρῶν ἄχρι τέλους τὰ ἔργα μου, δώσω
27 αὐτῷ ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν ἔθνων, καὶ ποιμανεῖ
αὐτοῦς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ ὡς τὰ σκεῆη τὰ κε-
ραμικὰ συντρίβεται, ὡς καὶ ἐγὼ εἴληφα παρὰ τοῦ πα-
28 τρός μου, καὶ δώσω αὐτῷ τὸν ἀστέρα τὸν πρωϊνόν.
29 Ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλη-
σίαις.

1 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Σάρδεσιν ἐκκλησίας γρά-
ψον

Τάδε λέγει ὁ ἔχων τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ θεοῦ
καὶ τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας Οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι ὄνομα
2 ἔχεις ὅτι ζῆς, καὶ νεκρὸς εἶ. γίνου γρηγορῶν, καὶ
στήρισον τὰ λοιπὰ ἃ ἔμελλον ἀποθανεῖν, οὐ γὰρ
εὗρηκά σου τὰ ἔργα πεπληρωμένα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ μου·
3 μνημόνευε οὖν πῶς εἴληφας καὶ ἤκουσας καὶ τήρει, καὶ
μετανόησον· ἔὰν οὖν μὴ γρηγορήσης, ἦξω ὡς κλέπτης,
4 καὶ οὐ μὴ γνῶς ποίαν ὥραν ἦξω ἐπὶ σέ· ἀλλὰ ἔχεις
ὀλίγα ὀνόματα ἐν Σάρδεσιν ἃ οὐκ ἐμόλυναν τὰ ἱμάτια
αὐτῶν, καὶ περιπατήσουσιν μετ' ἐμοῦ ἐν λευκοῖς, ὅτι
5 ἄξιοί εἰσιν. Ὁ νικῶν οὕτως περιβαλεῖται ἐν ἱματίοις
λευκοῖς, καὶ οὐ μὴ ἐξδαλείψω τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τῆς
βίβλου τῆς ζωῆς, καὶ ὁμολογήσω τὸ ὄνομα αὐτοῦ
ἐνώπιον τοῦ πατρὸς μου καὶ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων

αὐτοῦ. Ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει 6
ταῖς ἐκκλησίαις.

Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Φιλαδελφία ἐκκλησίας 7
γράψον

Τάδε λέγει ὁ ἅγιος, ὁ ἀληθινός, ὁ ἔχων τὴν
κλεῖν τὴν Δαγείδ, ὁ ἀνοίγων καὶ οὐδείς κλείσει, καὶ
κλείων καὶ οὐδείς ἀνοίγει, Οἶδά σου τὰ ἔργα, — 8
ἰδοὺ δέδωκα ἐνώπιόν σου θύραν ἡνεωγμένην, ἣν οὐδεὶς
δύναται κλείσαι αὐτήν, — ὅτι μικρὰν ἔχεις δύναμιν, καὶ
ἐτήρησάς μου τὸν λόγον, καὶ οὐκ ἠρνήσω τὸ ὄνομά
μου. ἰδοὺ διδῶ ἐκ τῆς συναγωγῆς τοῦ Σατανᾶ, τῶν 9
λεγόντων ἑαυτοὺς Ἰουδαίους εἶναι, καὶ οὐκ εἰσὶν ἀλλὰ
ψεύδονται, — ἰδοὺ ποιήσω αὐτοὺς ἵνα ἤζουσιν καὶ
προσκυνήσουσιν ἐνώπιον τῶν ποδῶν τοῦ, καὶ
γνώσιν ὅτι ἐγὼ ἠγάπησά σε. ὅτι ἐτήρησας τὸν λόγον 10
τῆς ὑπομονῆς μου, καὶ ἐγὼ σε τηρήσω ἐκ τῆς ὥρας
τοῦ πειρασμοῦ τῆς μελλούσης ἔρχεσθαι ἐπὶ τῆς οἰκου-
μένης ὅλης, πειράσαι τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς.
ἔρχομαι ταχύ· κράτει ὁ ἔχεις, ἵνα μηδεὶς λάβῃ τὸν 11
στέφανόν σου. Ὁ νικῶν ποιήσω αὐτὸν στύλον ἐν τῷ 12
ναῷ τοῦ θεοῦ μου, καὶ ἔξω οὐ μὴ ἐξέλθῃ ἔτι, καὶ
γράψω ἐπ' αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ μου καὶ
τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τοῦ θεοῦ μου, τῆς καινῆς
Ἱερουσαλὴμ, ἡ καταβαίνουσα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ
τοῦ θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ καινόν. Ὁ ἔχων 13
οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Λαοδικία ἐκκλησίας γρά- 14
ψον

Τάδε λέγει ὁ Ἀμὴν, ὁ μάρτυς ὁ πιστὸς καὶ [ὁ]
ἀληθινός, ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τοῦ θεοῦ, Οἶδά σου 15
τὰ ἔργα, ὅτι οὔτε ψυχρὸς εἶ οὔτε ζεστός. ὀφελον
ψυχρὸς ἢ ζεστός. οὕτως, ὅτι χλιαρὸς εἶ καὶ οὔτε 16
ζεστός οὔτε ψυχρὸς, μέλλω σε ἐμέσαι ἐκ τοῦ στόματός

17 μου. ὅτι λέγεις ὅτι Πλούσιός εἰμι καὶ πεπλοῦγτηκα
 καὶ οὐδὲν χρεῖαν ἔχω, καὶ οὐκ οἶδας ὅτι σὺ εἶ
 ὁ ταλαίπωρος καὶ ὁ ἔλεινός καὶ πτωχός καὶ τυφλός
 18 καὶ γυμνός, συμβουλεύω σοι ἀγοράσαι παρ' ἐμοῦ χρυ-
 σίον πεπυρωμένον ἐκ πυρὸς ἵνα πλουτήσης, καὶ ἱμά-
 τια λευκὰ ἵνα περιβάλῃ καὶ μὴ φανερωθῇ ἡ αἰσχὺν
 τῆς γυμνότητός σου, καὶ κολλούριον ἐγχεῖσαι τοῖς
 19 ὀφθαλμοῖς σου ἵνα βλέπῃς. ἐγὼ ὁ σοὺς ἐὰν φιλῶ
 ἐλέγχω καὶ παιδεύω. ζήλευε οὖν καὶ μετανόη-
 20 σον. Ἴδου ἔστηκα ἐπὶ τὴν θύραν καὶ κρούω· ἐάν
 τις ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου καὶ ἀνοίξῃ τὴν θύραν,
 ὁ εἰσελεύσομαι πρὸς αὐτὸν καὶ δειπνήσω μετ' αὐτοῦ
 21 καὶ αὐτὸς μετ' ἐμοῦ. Ὁ νικῶν δώσω αὐτῷ καθίσαι
 μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ θρόνῳ μου, ὡς καὶ ἐγὼ ἐνίκησα καὶ
 ἐκάθισα μετὰ τοῦ πατρὸς μου ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ.
 22 Ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς
 ἐκκλησίαις.

1 Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ θύρα ἡνεωγμένη ἐν τῷ
 οὐρανῷ, καὶ ἡ φωνὴ ἡ πρώτη ἣν ἤκουσα ὡς ἀλπιγγοῦ
 λαλούσης μετ' ἐμοῦ, λέγων Ἀνάβα ὧδε, καὶ δείξω σοι
 2 ὃ δέῃ γενέσθαι. μετὰ ταῦτα εὐθέως ἐγενόμην ἐν
 πνεύματι· καὶ ἰδοὺ θρόνος ἔκειτο ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ
 3 ἐπὶ τὸν θρόνον καθήμενος, καὶ ὁ καθήμενος ὅμοιος
 ὁράσει λίθῳ ἰάσπιδι καὶ σαρδίῳ, καὶ ἵρις κυκλόθεν
 4 τοῦ θρόνου ὅμοιος ὁράσει σμαραγδίνῳ. καὶ κυκλόθεν
 τοῦ θρόνου ἑξήκοντι τέσσαρες, καὶ ἐπὶ τοὺς
 θρόνους ἑξήκοντι τέσσαρας πρεσβυτέρους καθημένους πε-
 ριβεβλημένους ἱματίοις λευκοῖς, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς
 5 αὐτῶν στεφάνους χρυσοῦς. καὶ ἐκ τοῦ θρόνου ἐκπο-
 ρεῖνται ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ βρονταί· καὶ ἑπτὰ
 6 τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ θεοῦ, καὶ ἐνώπιον τοῦ θρόνου

ὡς θάλασσα ὑαλίνη ὁμοία κρυστάλλῳ. καὶ ἐν μέσῳ
τοῦ θρόνου καὶ κύκλῳ τοῦ θρόνου τέσσαρα ζῶα
γέμοντα ὀφθαλμῶν ἔμπροσθεν καὶ ὀπισθεν· καὶ τὸ 7
ζῶον τὸ πρῶτον ὅμοιον λέοντι, καὶ τὸ δεῦτερον
ζῶον ὅμοιον μόσχῳ, καὶ τὸ τρίτον ζῶον ἔχων τὸ
πρόσωπον ὡς ἀνθρώπου, καὶ τὸ τέταρτον ζῶον
ὅμοιον ἀετῷ πετομένῳ· καὶ τα τέσσαρα ζῶα, ἐν 8
καθ' ἐν αὐτῶν ἔχων ἀνά πτέρυγας ἑξ, κύκλόθεν
καὶ ἔσωθεν γέμουσιν ὀφθαλμῶν· καὶ ἀνάπαυσιν
οὐκ ἔχουσιν ἡμέρας καὶ νυκτὸς λέγοντες

Ἄγιος ἄγιος ἄγιος Κύριος, ὁ θεός, ὁ παντοκρά-
τωρ, ὁ ἦν καὶ ὁ ὢν καὶ ὁ ἐρχόμενος.

Καὶ ὅταν δώσουσιν τὰ ζῶα δόξαν καὶ τιμὴν καὶ 9
εὐχαριστίαν τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου, τῷ
ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, πεσοῦνται οἱ 10
ἑικοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι ἐνώπιον τοῦ καθημένου
ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ προσκυνήσουσιν τῷ ζῶντι εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, καὶ βαλοῦσιν τοὺς στεφά-
νους αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου, λέγοντες

Ἄξιός ἐστι, ὁ κύριος καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν, λαβεῖν 11
τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δύναμιν, ὅτι
σὺ ἔκτισας τὰ πάντα, καὶ διὰ τὸ θέλημά σου
ᾗσαν καὶ ἐκτίσθησαν.

Καὶ εἶδον ἐπὶ τὴν δεξιὰν τοῦ καθημένου 1
ἐπὶ τοῦ θρόνου βιβλίον γεγραμμένον ἔσωθεν καὶ
ὀπισθεν, κατεσφραγισμένον σφραγίσιν ἑπτὰ. καὶ 2
εἶδον ἄγγελον ἰσχυρὸν κηρύσσοντα ἐν φωνῇ μεγά-
λῃ Τίς ἄξιός ἀνοίξαι τὸ βιβλίον καὶ λῦσαι τὰς
σφραγίδας αὐτοῦ; καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο ἐν τῷ οὐρανῷ 3
οὐδὲ ἐπὶ τῆς γῆς οὐδὲ ὑποκάτω τῆς γῆς ἀνοίξαι τὸ
βιβλίον οὔτε βλέπειν αὐτό. καὶ [ἐγὼ] ἔκλαιον πολὺ 4
ὅτι οὐδεὶς ἄξιός εὐρέθη ἀνοίξαι τὸ βιβλίον οὔτε
βλέπειν αὐτό· καὶ εἷς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων λέγει 5

μοι Μὴ κλαίῃ· ἰδοὺ ἐνίκησεν ὁ λέων ὁ ἐκ τῆς
 φυλῆς Ἰούδα, ἡ ῥίζα Δαυεὶδ, ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον καὶ
 6 τὰς ἐπτὰ σφραγίδας αὐτοῦ. Καὶ εἶδον· ἐν
 μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν τεσσάρων ζώων καὶ ἐν μέσῳ
 τῶν πρεσβυτέρων ἄρνιον ἑστηκὸς ὡς ἐσφαγμένον,
 ἔχων κέρατα ἐπτὰ καὶ ὀφθαλμοὺς ἐπτὰ, οἳ εἰσιν τὰ
 [ἐπτὰ] πνεύματα τοῦ θεοῦ, ἁπεσταλμένοι εἰς πᾶσαν
 7 τὴν γῆν. καὶ ἦλθεν καὶ εἴληφεν ἐκ τῆς δεξιᾶς τοῦ
 8 καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου. Καὶ ὅτε ἔλαβεν τὸ βι-
 βλίον, τὰ τέσσερα ζῶα καὶ οἱ ἑκοσι τέσσαρες πρε-
 σβύτεροι ἔπεσαν ἐνώπιον τοῦ ἁρνίου, ἔχοντες ἕκαστος
 κιθάραν καὶ ψάλας χρυσᾶς γεμούσας ὑμνιαμάτων,
 9 αἵ εἰσιν αἱ προσεχαὶ τῶν ἁγίων καὶ ᾄδουσιν
 ᾠδὴν καινὴν λέγοντες

Ἄξιός ἐστι λαβεῖν τὸ βιβλίον καὶ ἀνοῖξαι τὰς
 σφραγίδας αὐτοῦ, ὅτι ἐσφάγης καὶ ἡγόρασας τῷ
 θεῷ ἐν τῷ αἵματί σου ἐκ πάσης φυλῆς καὶ
 10 γλώσσης καὶ λαοῦ καὶ ἔθνους, καὶ ἐποίησας
 αὐτοὺς τῷ θεῷ ἡμῶν βασιλείαν καὶ ἱερεῖς, καὶ
 βασιλεύουσιν ἐπὶ τῆς γῆς.

11 καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα τῶν φωνῶν ἀγγέλων πολλῶν
 κύκλῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν ζώων καὶ τῶν πρεσβυτέρων,
 καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν μυριάδες μυριάδων καὶ
 12 χιλιάδες χιλιάδων, λέγοντες φωνῇ μεγάλῃ

Ἄξιόν ἐστιν τὸ ἄρνιον τὸ ἐσφαγμένον λα-
 βεῖν τὴν δύναμιν καὶ πλοῦτον καὶ σοφίαν καὶ
 ἰσχὺν καὶ τιμὴν καὶ δόξαν καὶ εὐλογίαν.

13 καὶ πᾶν κτίσμα ὃ ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς
 καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς καὶ ἐπὶ τῆς θαλάσσης [ἐστίν],
 καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς πάντα, ἤκουσα λέγοντας

Τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ τῷ ἁρνίῳ
 ἡ εὐλογία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κρά-
 τος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

καὶ τὰ τέσσερα ζῶα ἔλεγον Ἀμήν, καὶ οἱ πρεσβύ- 14
τεροι ἔπεσαν καὶ προσεκύνησαν.

Καὶ εἶδον ὅτε ἤνοιξεν τὸ ἀρνίον μίαν ἐκ τῶν 1
ἐπτὰ σφραγίδων, καὶ ἤκουσα ἑνὸς ἐκ τῶν τεσσάρων ζώ-
ων λέγοντος ὡς φωνῇ βροντῆς Ἔρχου. καὶ εἶδον, καὶ 2
ἰδοὺ ἵππος λεγκός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτὸν ἔχων
τόξον, καὶ ἐδόθη αὐτῷ στέφανος, καὶ ἐξῆλθεν νικῶν καὶ
ἵνα νικήσῃ.

Καὶ ὅτε ἤνοιξεν τὴν σφραγίδα τὴν 3
δευτέραν, ἤκουσα τοῦ δευτέρου ζώου λέγοντος Ἔρχου.
καὶ ἐξῆλθεν ἄλλος ἵππος πγρρός, καὶ τῷ καθημένῳ 4
ἐπ' αὐτὸν ἐδόθη [αὐτῷ] λαβεῖν τὴν εἰρήνην [ἐκ] τῆς γῆς
καὶ ἵνα ἀλλήλους σφάζουσιν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ μάχαιρα
μεγάλη.

Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγίδα τὴν 5
τρίτην, ἤκουσα τοῦ τρίτου ζώου λέγοντος Ἔρχου. καὶ
εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἵππος μέλας, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτὸν
ἔχων ζυγὸν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν 6
ἐν μέσῳ τῶν τεσσάρων ζώων λέγουσαν Χοῖνιξ σίτου
δηναρίου, καὶ τρεῖς χοίνικες κριθῶν δηναρίου· καὶ τὸ
ἔλαιον καὶ τὸν οἶνον μὴ ἀδικήσῃς.

Καὶ ὅτε 7
ἤνοιξεν τὴν σφραγίδα τὴν τετάρτην, ἤκουσα φωνὴν τοῦ
τετάρτου ζώου λέγοντος Ἔρχου. καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ 8
ἵππος χλωρός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπάνω [αὐτοῦ] ὄνομα
αὐτῷ [Ὁ] Θάνατος, καὶ ὁ ἄδης ἡκολούθει μετ' αὐ-
τοῦ, καὶ ἐδόθη αὐτοῖς ἐξουσία ἐπὶ τὸ τέταρτον τῆς γῆς,
ἀποκτεῖναι ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θα-
νάτῳ καὶ ὑπὸ τῶν θηρίων τῆς γῆς.

Καὶ 9
ὅτε ἤνοιξεν τὴν πέμπτην σφραγίδα, εἶδον ὑποκάτω τοῦ
θυσιαστηρίου τὰς ψυχὰς τῶν ἐσφαγμένων διὰ τὸν λό-
γον τοῦ θεοῦ καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν ἣν εἶχον. καὶ 10
ἔκραξαν φωνῇ μεγάλῃ λέγοντες Ἔως πότε, ὁ δε-
σπότης ὁ ἅγιος καὶ ἀληθινός, οὐ κρίνεις καὶ ἐκδικεῖς
τὸ αἷμα ἡμῶν ἐκ τῶν κατοικοῦντων ἐπὶ τῆς
γῆς; καὶ ἐδόθη αὐτοῖς ἐκάστῳ στολὴ λευκή, καὶ 11

- ἐρρέθη αὐτοῖς ἵνα ἀναπαύσονται ἔτι χρόνον μικρόν, ἕως ᾗ πληρωθῶσιν καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ μέλλοντες ἀποκτενεσθαι ὥς καὶ αὐτοί.
- Καὶ εἶδον ὅτε ἤνοιξεν τὴν σφραγίδα τὴν ἕκτην, καὶ σεισμὸς μέγας ἐγένετο, καὶ ὁ ἥλιος ἐγένετο μέγας ὥς σάκκος τρίχινος, καὶ ἡ σελήνη ὅλη ἐγένετο ὥς αἷμα, καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἔπεσαν εἰς τὴν γῆν, ὥς σὺν κῆ βάλλει τοὺς ὀλύνθους αὐτῆς ὑπὸ ἀνέμου μεγάλου σειομένη, καὶ ὁ οὐρανὸς ἀπεχωρίσθη ὥς βιβλίον ἐλιερόμενον, καὶ πᾶν ὄρος καὶ νῆσος ἐκ τῶν τόπων αὐτῶν ἐκινήθησαν.
- καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ οἱ μεγιστᾶνες καὶ οἱ χιλιάρχοι καὶ οἱ πλούσιοι καὶ οἱ ἰσχυροὶ καὶ πᾶς δούλος καὶ ἐλεύθερος ἔκρυψαν ἑαυτοὺς εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς τὰς πέτρας τῶν ὀρέων· καὶ λέγουσιν τοῖς ὄρεσιν καὶ ταῖς πέτραις Πέσατε ἐφ' ἡμᾶς καὶ κρύψατε ἡμᾶς ἀπὸ προσώπου τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ ἀρνίου, ὅτι ἦλθεν ἡ ἡμέρα ἡ μεγάλη τῆς ὀργῆς αὐτῶν, καὶ τίς δύναται σταθῆναι;
- Ἐπὶ τοῦτο εἶδον τέσσαρας ἀγγέλους ἐστῶτας ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς γῆς, κρατοῦντας τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τῆς γῆς, ἵνα μὴ πνέῃ ἄνεμος ἐπὶ τῆς γῆς μήτε ἐπὶ τῆς θαλάσσης μήτε ἐπὶ πᾶν δένδρον.
- καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἀναβαίνοντα ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου, ἔχοντα σφραγίδα θεοῦ ζῶντος, καὶ ἔκραξεν φωνῇ μεγάλῃ τοῖς τέσσαρσιν ἀγγέλοις οἷς ἐδόθη αὐτοῖς ἀδικῆσαι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, λέγων Μὴ ἀδικήσητε τὴν γῆν ὅτι ἡμέρα τῆς θάλασσαν μήτε τὰ δένδρα, ἄχρι σφραγίσωμεν τοὺς δούλους τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. Καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐσφραγισμένων, ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες, ἐσφραγισμένοι ἐκ πάσης φυλῆς

υἱῶν Ἰσραήλ·

ἐκ φυλῆς Ἰούδα δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι, 5

ἐκ φυλῆς Ῥουβὴν δώδεκα χιλιάδες,

ἐκ φυλῆς Γὰδ δώδεκα χιλιάδες,

ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ δώδεκα χιλιάδες, 6

ἐκ φυλῆς Νεφθαλὶμ δώδεκα χιλιάδες,

ἐκ φυλῆς Μανασσὴ δώδεκα χιλιάδες,

ἐκ φυλῆς Συμεὼν δώδεκα χιλιάδες, 7

ἐκ φυλῆς Λευεὶ δώδεκα χιλιάδες,

ἐκ φυλῆς Ἰσσαχάρ δώδεκα χιλιάδες,

ἐκ φυλῆς Ζαβουλὼν δώδεκα χιλιάδες, 8

ἐκ φυλῆς Ἰωσήφ δώδεκα χιλιάδες,

ἐκ φυλῆς Βενιαμὲν δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι.

Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ ὄχλος πολὺς, ὃν ἀριθμῆσαι 9
αὐτὸν οὐδεὶς ἐδύνατο, ἐκ παντὸς ἔθνους καὶ φυλῶν καὶ
λαῶν καὶ γλωσσῶν, ἐστῶτες ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώ-
πιον τοῦ ἀρνίου, περιβεβλημένους στολὰς λευκάς, καὶ
φοίνικες ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν· καὶ κράζουσι φωνῇ μεγάλῃ 10
λέγοντες

Ἡ σωτηρία τῷ θεῷ ἡμῶν τῷ καθημένῳ ἐπὶ

τῷ θρόνῳ καὶ τῷ ἀρνίῳ.

καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι ἰστήκεισαν κύκλῳ τοῦ θρόνου καὶ 11
τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν τεσσάρων ζώων, καὶ ἔπесαν
ἐνώπιον τοῦ θρόνου ἐπὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν καὶ προσεκύ-
νησαν τῷ θεῷ, λέγοντες 12

Ἀμήν· ἡ εὐλογία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ σοφία καὶ ἡ

εὐχαριστία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ ἰσχὺς

τῷ θεῷ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων [· ἀμήν].

Καὶ ἀπεκρίθη εἰς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων λέγων μοι Οὗτοι 13
οἱ περιβεβλημένοι τὰς στολὰς τὰς λευκάς τίνες εἰσὶν καὶ
πόθεν ἤλθον; καὶ εἶρηκα αὐτῷ Κύριέ μου, σὺ οἶδας. καὶ 14
εἶπέν μοι Οὗτοί εἰσιν οἱ ἐρχόμενοι ἐκ τῆς θλίψεως τῆς
μεγάλης, καὶ ἔπλυναν τὰς στολὰς αὐτῶν καὶ ἔλεψ-

15 **καναν** αὐτὰς ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἀρνίου. διὰ τοῦτό εἰσιν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ, καὶ λατρεύουσιν αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ, καὶ ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ
 16 θρόνου σκηνώσει ἐπ' αὐτούς. οὐ πεινᾶουσιν ἔτι οὐδὲ διψᾶουσιν ἔτι, οὐδὲ μὴ πέσῃ ἐπ' αὐτοὺς ὁ
 17 ἥλιος οὐδὲ πᾶν καῖμα, ὅτι τὸ ἀρνίον τὸ ἀνὰ μέσον τοῦ θρόνου ποιμανεῖ αὐτοὺς, καὶ ὀδηγήσει αὐτοὺς ἐπὶ ζωῆς πηγὰς ὑδάτων· καὶ ἔξαλείψει ὁ θεὸς πᾶν δάκρυον ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

1 **Καὶ ὅταν ἤνοιξεν τὴν σφραγίδα τὴν ἐβδόμην, ἐγένετο**
 2 **σιγὴ ἐν τῷ οὐρανῷ ὡς ἡμίωρον.** καὶ εἶδον τοὺς ἑπτὰ ἀγγέλους οἱ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἐστήκασιν, καὶ ἑδόθησαν
 3 αὐτοῖς ἑπτὰ σάλπιγγες. Καὶ ἄλλος ἄγγελος

ἦλθεν καὶ ἐστάθη ἐπὶ τῷ θύσιασθρίῳ ἔχων
 λιβανωτὸν χρυσοῦν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ θυμιάματα πολλὰ ἵνα δώσῃ ταῖς προσεχχαῖς τῶν ἁγίων πάντων ἐπὶ τὸ
 4 θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν τὸ ἐνώπιον τοῦ θρόνου. καὶ ἀνέβη ὁ καπνὸς τῶν θυμιμάτων ταῖς προσεχχαῖς τῶν
 5 ἁγίων ἐκ χειρὸς τοῦ ἀγγέλου ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. καὶ εἴληφεν ὁ ἄγγελος τὸν λιβανωτόν, καὶ ἐρέμισεν αὐτόν ἐκ τοῦ πύρρος τοῦ θύσιασθρίου, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐγένοντο βρονταὶ καὶ φωναὶ καὶ
 6 ἀστραπαὶ καὶ σεισμός. Καὶ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι

οἱ ἔχοντες τὰς ἑπτὰ σάλπιγγας ἠτοίμασαν αὐτοὺς ἵνα σαλπίσωσιν.

7 **Καὶ ὁ πρῶτος ἐσάλπισεν· καὶ ἐγένετο χάλαζα καὶ πῦρ μεμιγμένα ἐν αἵματι, καὶ ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν· καὶ τὸ τρίτον τῆς γῆς κατεκάη, καὶ τὸ τρίτον τῶν δένδρων**
 8 **κατεκάη, καὶ πᾶς χόρτος χλωρὸς κατεκάη.** Καὶ

ὁ δεύτερος ἄγγελος ἐσάλπισεν· καὶ ὡς ὄρος μέγα πύρρι καιόμενον ἐβλήθη εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἐγένετο τὸ
 9 τρίτον τῆς θαλάσσης αἷμα, καὶ ἀπέθανε τὸ τρίτον τῶν κτισμάτων τῶν ἐν τῇ θαλάσῃ, τὰ ἔχοντα ψυχάς, καὶ τὰ

τρίτον τῶν πλοίων διεφθάρησαν. Καὶ ὁ τρίτος ¹⁰
 ἄγγελος ἐσάλπισεν· καὶ ἔπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἄστὴρ
 μέγας καιόμενος ὡς λαμπάς, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ τρίτον τῶν
 ποταμῶν καὶ ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων. καὶ τὸ ὄνομα ¹¹
 τοῦ ἀστέρος λέγεται Ὁ Ἄψινθος. καὶ ἐγένετο τὸ τρίτον
 τῶν ὑδάτων εἰς ἄψινθον, καὶ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀπέ-
 θανον ἐκ τῶν ὑδάτων, ὅτι ἐπικράνθησαν. Καὶ ¹²
 ὁ τέταρτος ἄγγελος ἐσάλπισεν· καὶ ἐπλήγη τὸ τρίτον τοῦ
 ἡλίου καὶ τὸ τρίτον τῆς σελήνης καὶ τὸ τρίτον τῶν
 ἀστέρων, ἵνα σκοτισθῇ τὸ τρίτον αὐτῶν καὶ ἡ ἡμέρα μὴ
 φάνη τὸ τρίτον αὐτῆς, καὶ ἡ νύξ ὁμοίως.

Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα ἑνὸς αἰετοῦ πετομένου ἐν ¹³
 μεσουρανήματι λέγοντος φωνῇ μεγάλῃ Οὐαὶ οὐαὶ
 οὐαὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς ἐκ τῶν λοιπῶν
 φωνῶν τῆς σάλπιγγος τῶν τριῶν ἀγγέλων τῶν μελ-
 λόντων σαλπίζειν.

Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐσάλπισεν· καὶ εἶδον ἀστέρα ἐκ ¹
 τοῦ οὐρανοῦ πεπτωκότα εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἡ
 κλεῖς τοῦ φρέατος τῆς ἀβύσσου· καὶ ἤνοιξεν τὸ φρέαρ τῆς ²
 ἀβύσσου, καὶ ἀνέβη καπνὸς ἐκ τοῦ φρέατος ὡς καπνὸς
 καμίνοῦ μεγάλης, καὶ ἐσκοτώθη ὁ ἥλιος καὶ ὁ ἀὴρ
 ἐκ τοῦ καπνοῦ τοῦ φρέατος. καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ ἐξῆλθον ³
 ἀκρίδες εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἐξουσία ὡς ἔχουσιν
 ἐξουσίαν οἱ σκορπιοὶ τῆς γῆς. καὶ ἐρρέθη αὐταῖς ἵνα μὴ ⁴
 ἀδικήσουσιν τὸν χόρτον τῆς γῆς οὐδὲ πᾶν χλωρὸν
 οὐδὲ πᾶν δένδρον, εἰ μὴ τοὺς ἀνθρώπους οἵτινες οὐκ ἔ-
 χουσι τὴν σφραγίδα τοῦ θεοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων.
 καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀποκτείνωσιν αὐτούς, ἀλλ' ἵνα ⁵
 βασανισθῶσονται μῆνας πέντε· καὶ ὁ βασανισμὸς αὐ-
 τῶν ὡς βασανισμὸς σκορπίου, ὅταν παίσῃ ἄνθρωπον.
 καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ζητήσουσιν οἱ ἄνθρωποι ⁶
 τὸν θάνατον καὶ οὐ μὴ εὑρήσουσιν αὐτόν, καὶ ἐπι-
 θυμήσουσιν ἀποθανεῖν καὶ φεύγει ὁ θάνατος ἀπ' αὐτῶν.

- 7 καὶ τὰ ὁμοιώματα τῶν ἀκρίδων ὅμοια ἵπποις ἡτοιμασμένοις εἰς πόλεμον, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ὡς στέφανοι ὅμοιοι χρυσῷ, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὡς
 8 πρόσωπα ἀνθρώπων, καὶ εἶχαν τρίχας ὡς τρίχας γυναικῶν,
 9 καὶ οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὡς λεόντων ἦσαν, καὶ εἶχαν θώρακας ὡς θώρακας σιδηροῦς, καὶ ἡ φωνὴ τῶν πτερύγων αὐτῶν ὡς φωνὴ ἄρμάτων ἵππων πολλῶν τρεχόντων
 10 εἰς πόλεμον· καὶ ἔχουσιν οὐρὰς ὅμοιας σκορπίους καὶ κέντρα, καὶ ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν ἡ ἐξουσία αὐτῶν
 11 ἀδικῆσαι τοὺς ἀνθρώπους μῆνας πέντε. ἔχουσιν ἐπ' αὐτῶν βασιλέα τὸν ἄγγελον τῆς ἀβύσσου· ὄνομα αὐτῷ Ἐβραϊστὶ Ἀβαδδὼν καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ὄνομα ἔχει
 12 Ἀπολλύων. Ἡ Οὐαὶ ἡ μία ἀπῆλθεν· ἰδοὺ ἔρχεται ἔτι δύο Οὐαὶ μετὰ ταῦτα.
 13 Καὶ ὁ ἔκτος ἄγγελος ἐσάλπισεν· καὶ ἤκουσα φωνὴν μίαν ἐκ τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χρυσοῦ τοῦ
 14 ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, λέγοντα τῷ ἔκτῳ ἀγγέλῳ, ὁ ἔχων τὴν σάλπιγγα, Λῦσον τοὺς τέσσαρας ἀγγέλους τοὺς δεδεμένους ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ μεγάλῳ Εὐφράτῃ.
 15 καὶ ἐλύθησαν οἱ τέσσαρες ἄγγελοι οἱ ἡτοιμασμένοι εἰς τὴν ὥραν καὶ ἡμέραν καὶ μῆνα καὶ ἑνιαυτόν, ἵνα ἀποκτείνωσιν τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων. καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν στρατευμάτων τοῦ ἱππικοῦ δις μυριάδες μυριάδων·
 17 ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν. καὶ οὕτως εἶδον τοὺς ἵππους ἐν τῇ ὁράσει καὶ τοὺς καθημένους ἐπ' αὐτῶν, ἔχοντας θώρακας πυρίνους καὶ ὑακινθίνους καὶ θειώδεις· καὶ αἱ κεφαλαὶ τῶν ἵππων ὡς κεφαλαὶ λεόντων, καὶ ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν ἐκπορεύεται πῦρ καὶ καπνὸς
 18 καὶ θεῖον. ἀπὸ τῶν τριῶν πληγῶν τούτων ἀπεκτάνθησαν τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων, ἐκ τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ καπνοῦ καὶ τοῦ θείου τοῦ ἐκπορευομένου ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν. ἡ γὰρ ἐξουσία τῶν ἵππων ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἐστίν καὶ ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν· αἱ γὰρ οὐραὶ

αὐτῶν ὅμοιαι ὄφουσιν, ἔχουσιν κεφαλὰς, καὶ ἐν αὐταῖς
ἀδικοῦσιν. καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, οἱ οὐκ ἀπε- 20
κτάνθησαν ἐν ταῖς πληγαῖς ταύταις, Ἰοὺ μετενόησαν
ἐκ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἵνα μὴ προσ-
κυνήσουσιν τὰ δαιμόνια καὶ τὰ εἰδωλα τὰ χρυσᾶ
καὶ τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χαλκᾶ καὶ τὰ λίθινα καὶ
τὰ ξύλινα, ἃ οὔτε βλέπειν δύνανται οὔτε ἀκοΰ-
ειν οὔτε περιπατεῖν, καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν 21
φόνων αὐτῶν οὔτε ἐκ τῶν φαρμάκων αὐτῶν οὔτε ἐκ
τῆς πορνείας αὐτῶν οὔτε ἐκ τῶν κλεμμάτων αὐ-
τῶν.

Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἰσχυρὸν 1
καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, περιβεβλημένον νεφέλῃν,
καὶ ἡ ἴρις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς στύλοι
πυρός, καὶ ἔχων ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ βιβλαρίδιον 2
ἡνεωγμένον. καὶ ἔθηκεν τὸν πόδα αὐτοῦ τὸν δεξιὸν
ἐπὶ τῆς θαλάσσης, τὸν δὲ εὐώνυμον ἐπὶ τῆς γῆς,
καὶ ἔκραξεν φωνῇ μεγάλῃ ὥσπερ λέων μυκάται. καὶ 3
ὅτε ἔκραξεν, ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ τὰς ἐαυτῶν
φωνάς. Καὶ ὅτε ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταί, ἤμελλον 4
γράφειν· καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγου-
σαν Σφράγισον ἃ ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταί, καὶ
μὴ αὐτὰ γράψῃς. Καὶ ὁ ἄγγελος, ὃν εἶδον ἐστῶτα ἐπὶ 5
τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, ἦρεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ
τὴν δεξιὰν εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ὤμοσεν ἐν τῷ 6
ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ὅς ἐκτίσεν
τὸν οὐρανὸν καὶ τὰ ἐν αὐτῷ καὶ τὴν γῆν καὶ
τὰ ἐν αὐτῇ [καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ],
τί χρόνος οὐκέτι ἔσται· ἀλλ' ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς 7
βιωῆς τοῦ ἐβδόμου ἀγγέλου, ὅταν μέλλῃ σαλπίζειν,¹
αἱ ἐτελέσθη τὸ μυστήριον τοῦ θεοῦ, ὡς εὐηγγέλισεν
οὗς ἐαυτοῦ δούλους τοὺς προφήτας. Καὶ ἡ φωνὴ 8
ἣ ἤκουσα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, πάλιν λαλοῦσαν μετ' ἐμοῦ

20 οὔτε ν. οὐδὲ

21 φαρμακίων

6,7 ἔσται, ἀλλ'...σαλπίζειν·

καὶ λέγουσιν Ὑπαγε λάβε τὸ βιβλίον τὸ ἡνεωγμένον
ἐν τῇ χειρὶ τοῦ ἀγγέλου τοῦ ἐστῶτος ἐπὶ τῆς θα-
9 λάσσης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἀπῆλθα πρὸς τὸν
ἄγγελον λέγων αὐτῷ δοῦναί μοι τὸ βιβλαρίδιον.
καὶ λέγει μοι Λάβε καὶ κατάρφαγε αὐτό, καὶ πικρανεῖ
COY τὴν κοιλίαν, ἀλλ' ἐν τῷ στόματί σοι ἔσται
10 γλυκὺ ὡς μέλι. καὶ ἔλαβον τὸ βιβλαρίδιον ἐκ τῆς
χειρὸς τοῦ ἀγγέλου καὶ κατέφαγον αὐτό, καὶ ἦν
ἐν τῷ στόματί μου ὡς μέλι γλυκύν. καὶ ὅτε ἔφαγον
11 αὐτό, ἐπικράνθη ἡ κοιλία μου. καὶ λέγουσίν μοι Δεῖ
ce πάλιν προφητεῖσαι ἐπὶ λαοῖς καὶ ἔθνεσιν καὶ
1 γλώσσαις καὶ βασιλεῦσιν πολλοῖς. Καὶ
ἐδόθη μοι κάλαμος ὅμοιος ῥάβδῳ, λέγων Ἐγειρε καὶ
μέτρησον τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ
2 τοὺς προσκυνοῦντας ἐν αὐτῷ. καὶ τὴν αὐλὴν τὴν
ἔξωθεν τοῦ ναοῦ ἔκβαλε ἔξωθεν, καὶ μὴ αὐτὴν με-
τρῆσης, ὅτι ἐδόθη τοῖς ἔθνεσιν, καὶ τὴν πόλιν τὴν
. ἁγίαν πατήσουσιν μῆνας τεσσαράκοντα [καὶ] δύο.
3 καὶ δώσω τοῖς δυσὶν μάρτυσίν μου, καὶ προφητεύ-
σουσιν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἑξήκοντα, ἑπεριβεβλημέ-
4 νους ἰσάκκους. Οὗτοί εἰσιν αἱ δύο ἐλαῖαι καὶ αἱ δύο
λαχνίδαι [αἱ] ἐνώπιον τοῦ κυρίου τῆς γῆς ἐστῶτες.
5 καὶ εἴ τις αὐτοὺς θέλει ἀδικῆσαι, πῶρ ἐκπορεύεται
ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν καὶ κατεσθίει τοὺς ἐχθροὺς
αὐτῶν. καὶ εἴ τις ἠελήσῃ αὐτοὺς ἀδικῆσαι, οὕτως
6 δεῖ αὐτὸν ἀποκτανθῆναι. οὗτοι ἔχουσιν τὴν ἐξουσίαν
κλείσαι τὸν οὐρανόν, ἵνα μὴ ἕτις βρέχῃ τὰς ἡμέρας
τῆς προφητείας αὐτῶν, καὶ ἐξουσίαν ἔχουσιν ἐπὶ τῶν
ὑδάτων στρέφειν αὐτὰ εἰς αἷμα καὶ πατάζει τὴν
7 γῆν ἐν πᾶσιν πληγῇ ὅσακις ἔαν θελήσωσιν. καὶ
ὅταν τελέσωσιν τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν, τὸ θηρίον τὸ
ἀναβαῖνον ἐκ τῆς ἀβύσσου ποιήσει μετ' αὐτῶν
πόλεμον καὶ νικήσει αὐτοὺς καὶ ἀποκτενεῖ αὐτούς.

καὶ τὸ πτώμα αὐτῶν ἐπὶ τῆς πλατείας τῆς πόλεως τῆς 8
 μεγάλης, ἣτις καλεῖται πνευματικῶς Σόδομα καὶ Αἴγυ-
 πτος, ὅπου καὶ ὁ κύριος αὐτῶν ἐσταυρώθη. καὶ βλέπου- 9
 σιν ἐκ τῶν λαῶν καὶ φυλῶν καὶ γλωσσῶν καὶ ἔθνων τὸ
 πτώμα αὐτῶν ἡμέρας τρεῖς καὶ ἡμισυ, καὶ τὰ πτώματα
 αὐτῶν οὐκ ἀφίουσιν τεθῆναι εἰς μνήμα. καὶ οἱ κατοί- 10
 κούντες ἐπὶ τῆς γῆς χαίρουσιν ἐπ' αὐτοῖς καὶ ἐγφρά-
 νονται, καὶ δῶρα πέμψουσιν ἀλλήλοις, ὅτι οὗτοι οἱ δύο
 προφῆται ἐβασάνισαν τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ 11
 μετὰ [τάς] τρεῖς ἡμέρας καὶ ἡμισυ πνεῦμα ζωῆς ἐκ τοῦ
 θεοῦ εἰσῆλθεν [ἐν] αὐτοῖς, καὶ ἔστησαν ἐπὶ τοῦς
 πόδας αὐτῶν, καὶ φόβος μέγας ἐπέπεσεν ἐπὶ τοὺς
 θεωροῦντας αὐτούς· καὶ ἤκουσαν φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ 12
 οὐρανοῦ λεγούσης· αὐτοῖς Ἀνάβατε ὧδε, καὶ ἀνέβησαν
 εἰς τὸν οὐρανὸν ἐν τῇ νεφέλῃ, καὶ ἐθεώρησαν αὐτοὺς
 οἱ ἔχθροὶ αὐτῶν. Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἐγένετο 13
 σεισμὸς μέγας, καὶ τὸ δέκατον τῆς πόλεως ἔπεσεν,
 καὶ ἀπεκτάνθησαν ἐν τῷ σεισμῷ ὀνόματα ἀνθρώπων·
 χιλιάδες ἐπτὰ, καὶ οἱ λοιποὶ ἔμφοβοι ἐγένοντο καὶ
 ἔδωκαν δόξαν τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ. Ἡ 14
 Οὐαὶ ἡ δευτέρα ἀπῆλθεν· ἰδοὺ ἡ Οὐαὶ ἡ τρίτη ἔρχεται
 ταχύ.

Καὶ ὁ ἑβδομος ἄγγελος ἐσάλπισεν· καὶ ἐγένοντο 15
 φωναὶ μεγάλαι ἐν τῷ οὐρανῷ, λέγοντες

Ἐγένετο ἡ βασιλεία τοῦ κόσμου τοῦ κυρίου
 ἡμῶν καὶ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ, καὶ βασιλεύ-
 σει εἰς τοῦς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

καὶ οἱ εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι [οἱ] ἐνώπιον τοῦ 16
 θεοῦ καθήμενοι· ἐπὶ τοὺς θρόνους αὐτῶν ἔπεσαν ἐπὶ τὰ
 πρόσωπα αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν τῷ θεῷ, λέγοντες 17

Εὐχαριστοῦμέν σοι, κύριε, ὁ θεός, ὁ παντο-
 κράτωρ, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν, ὅτι εἴληφες
 τὴν δύναμίν σου τὴν μεγάλην καὶ ἐβασίλευσας·

18 καὶ τὰ ἔθνη ὠργίσθησαν, καὶ ἦλθεν ἡ ὀργή
σου καὶ ὁ καιρὸς τῶν νεκρῶν κριθῆναι, καὶ δοῦ-
ναι τὸν μισθὸν τοῖς δοῦλοισι σου τοῖς προ-
φήταις καὶ τοῖς ἁγίοις καὶ τοῖς φοβοῦμένοις
τὸ ὄνομά σου, τοῖς μικροῖς καὶ τοῖς μεγά-
λοισι, καὶ διαφθεῖραι τοὺς διαφθείροντας τὴν γῆν.
19 καὶ ἡνοίγη ὁ ναὸς τοῦ θεοῦ ὁ ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ
ᾤφθη ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης αὐτοῦ ἐν τῷ ναῷ
αὐτοῦ· καὶ ἐγένοντο ἄστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ βρονταὶ
καὶ σεισμός καὶ χάλαζα μεγάλη.

1 Καὶ σημεῖον μέγα ᾤφθη ἐν τῷ οὐρανῷ, γυνὴ περιβε-
βλημένη τὸν ἥλιον, καὶ ἡ σελήνη ὑποκάτω τῶν ποδῶν
αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς στέφανος ἀστέρων
2 δώδεκα, καὶ ἐν γαστρὶ ἔχουσα· καὶ κράζει ὡδίνοῦσα καὶ
3 βασιανιζομένη τεκεῖν. καὶ ᾤφθη ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ
οὐρανῷ, καὶ ἰδοὺ δράκων ὁ μέγας πυρρὸς, ἔχων κεφαλὰς
ἐπτὰ καὶ κέρατα δέκα καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ ἐπτὰ
4 διαδήματα, καὶ ἡ οὐρὰ αὐτοῦ σύρει τὸ τρίτον τῶν ἀστέ-
ρων τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν.
καὶ ὁ δράκων ἔστηκεν ἐνώπιον τῆς γυναικὸς τῆς μελλού-
5 σης τεκεῖν, ἵνα ὅταν τέκῃ τὸ τέκνον αὐτῆς καταφάγῃ. καὶ
ἔτεκεν υἱόν, ἄρσεν, ὃς μέλλει ποιμαίνειν πάντα τὰ
ἔθνη ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· καὶ ἠρπάσθη τὸ τέκνον αὐτῆς
6 πρὸς τὸν θεὸν καὶ πρὸς τὸν θρόνον αὐτοῦ. καὶ ἡ γυνὴ
ἔφυγεν εἰς τὴν ἔρημον, ὅπου ἔχει ἐκεῖ τόπον ἡτοιμασμέ-
νον ἀπὸ τοῦ θεοῦ, ἵνα ἐκεῖ τρέφωσιν αὐτὴν ἡμέρας χιλί-
7 as διακοσίας ἐξήκοντα. Καὶ ἐγένετο πόλεμος
ἐν τῷ οὐρανῷ, ὁ Μιχαὴλ καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ τοῦ πο-
λεμῆσαι μετὰ τοῦ δράκοντος. καὶ ὁ δράκων ἐπολέμησεν
8 καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἴσχυσεν, οὐδὲ τόπος εὐ-
9 ρέθη αὐτῶν ἔτι ἐν τῷ οὐρανῷ. καὶ ἐβλήθη ὁ δράκων ὁ
μέγας, ὁ ὄφις ὁ ἀρχαῖος, ὁ καλούμενος Διάβολος καὶ

Ὁ ΣΑΤΑΝᾶς, ὁ πλανῶν τὴν οἰκουμένην ὅλην, — ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν, καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ ἐβλήθησαν. καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην ἐν τῷ οὐρανῷ λέγουσαν 10

* Ἄρτι ἐγένετο ἡ σωτηρία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ, ὅτι ἐβλήθη ὁ κατήγωρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, ὁ κατηγορῶν αὐτοὺς ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἡμέρας καὶ νυκτός· καὶ αὐτοὶ ἐνίκησαν αὐτὸν διὰ τὸ αἷμα τοῦ ἁρνίου καὶ διὰ τὸν λόγον τῆς μαρτυρίας αὐτῶν, καὶ οὐκ ἠγάπησαν τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἄκρι- 11
-θανάτου· διὰ τοῦτο εὐφραίνεσθε, [†] οὐρανοὶ καὶ 12
οἱ ἐν αὐτοῖς σκηνοῦντες· οὐαὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ὅτι κατέβη ὁ διάβολος πρὸς ὑμᾶς, ἔχων θυμὸν μέγαν, εἰδὼς ὅτι ὀλίγον καιρὸν ἔχει.

Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ δράκων ὅτι ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν, ἐδίωξεν 13
τὴν γυναῖκα ἣτις ἔτεκεν τὸν ἄρσενα. καὶ ἐδόθησαν τῇ 14
γυναικὶ αἱ δύο πτέρυγες τοῦ ἀετοῦ τοῦ μεγάλου, ἵνα πέτη-
ται εἰς τὴν ἔρημον εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, ὅπου τρέφεται ἐκεῖ
καιρὸν καὶ καιροὺς καὶ ἡμίς· καιροῦ ἀπὸ προσώπου
τοῦ ὄφεως. καὶ ἔβαλεν ὁ ὄφεις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ὅπι- 15
σω τῆς γυναικὸς ὕδωρ ὡς ποταμόν, ἵνα αὐτὴν ποταμοφό-
ρητον ποιήσῃ. καὶ ἐβοήθησεν ἡ γῆ τῇ γυναικί, καὶ ἦνοι- 16
ξεν ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς καὶ κατέπιεν τὸν ποταμὸν ὃν
ἔβαλεν ὁ δράκων ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ· καὶ ὠργίσθη 17
ὁ δράκων ἐπὶ τῇ γυναικί, καὶ ἀπῆλθεν ποιῆσαι πόλεμον
μετὰ τῶν λοιπῶν τοῦ σπέρματος αὐτῆς, τῶν τηρούντων
τὰς ἐντολὰς τοῦ θεοῦ καὶ ἔχόντων τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ·
καὶ ἐστάθη ἐπὶ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης. 18

Καὶ εἶδον ἐκ τῆς θαλάσσης θηρίον ἀναβαῖνον, [†] 1
ἔχον κέρατα δέκα καὶ κεφαλὰς ἑπτὰ, καὶ ἐπὶ τῶν κερά-
των αὐτοῦ δέκα διαδήματα, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ ὀνό-
ματα [†] βλασφημίας· καὶ τὸ θηρίον ὃ εἶδον ἦν ὅμοιον 2
παρδάλει, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς ἄρκου, καὶ τὸ στόμα

αὐτοῦ ὡς στόμα 'ΛΕΟΝΤΟΣ'. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ δράκων
 τὴν δύναμιν αὐτοῦ καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ ἐξουσίαν
 3 μεγάλην. καὶ μίαν ἐκ τῶν κεφαλῶν αὐτοῦ ὡς ἐσφαγμένην
 εἰς θάνατον, καὶ ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἔθεραπεύθη.
 4 καὶ ἐθαυμάσθη ὅλη ἡ γῆ ὀπίσω τοῦ θηρίου, καὶ προσε-
 κύνησαν τῷ δράκοντι ὅτι ἔδωκεν τὴν ἐξουσίαν τῷ θηρίῳ,
 καὶ προσεκύνησαν τῷ θηρίῳ λέγοντες Τίς ὅμοιος τῷ
 5 θηρίῳ, καὶ τίς δύναται πολεμῆσαι μετ' αὐτοῦ; καὶ ἐδόθη
 αὐτῷ στόμα λαλοῦν μέγала καὶ βλασφημίας, καὶ ἐδόθη
 αὐτῷ ἐξουσία ποιῆσαι μῆνας τεσσεράκοντα [καὶ] δύο.
 6 καὶ ἤνοιξε τὸ στόμα αὐτοῦ εἰς βλασφημίας πρὸς τὸν θεόν,
 βλασφημῆσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, τοὺς
 7 ἐν τῷ οὐρανῷ σκηνοῦντας. [καὶ ἐδόθη αὐτῷ ποιῆσαι
 ΠΟΛΕΜΟΝ ΜΕΤὰ ΤῶΝ ἈΓΙΩΝ καὶ ΝΙΚῆσαι αὐτούς,] καὶ
 ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία ἐπὶ πᾶσαν φυλὴν καὶ λαὸν καὶ γλῶσ-
 8 σαν καὶ ἔθνος. καὶ προσκυνήσουσιν αὐτὸν πάντες οἱ κατοι-
 κούντες ἐπὶ τῆς γῆς, οἳ οὐ γέγραπται τὸ ὄνομα αὐτοῦ
 ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς τοῦ ἀρνίου τοῦ ἐσφαγμέ-
 9 νοῦ ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. Εἴ τις ἔχει οὗς ἀκουσάτω.
 10 εἴ τις εἰς αἰχμαλωσίαν, εἰς αἰχμαλωσίαν ὑπάγει· εἴ
 τις ἐν μαχαίρῃ ἀποκτενεί, δεῖ αὐτὸν ἐν μαχαίρῃ ἀπο-
 κτανθῆναι. Ὡδέ ἐστὶν ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ πίστις τῶν
 11 ἀγίων. Καὶ εἶδον ἄλλο θηρίον ἀναβαῖνον ἐκ
 τῆς γῆς, καὶ εἶχεν κέρατα δύο ὅμοια ἀρνίῳ, καὶ ἐλάλει ὡς
 12 δράκων. καὶ τὴν ἐξουσίαν τοῦ πρώτου θηρίου πᾶσαν
 ποιεῖ ἐνώπιον αὐτοῦ. καὶ ποιεῖ τὴν γῆν καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ
 κατοικοῦντας ἵνα προσκυνήσουσιν τὸ θηρίον τὸ πρῶτον,
 13 οὗ ἔθεραπεύθη ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ. καὶ ποιεῖ
 σημεῖα μεγάλα, ἵνα καὶ πῦρ ποιῇ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαί-
 14 νειν εἰς τὴν γῆν ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων. καὶ πλανᾷ τοὺς
 κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τὰ σημεῖα αὐτοῦ καὶ ἐδόθη αὐτῷ
 ποιῆσαι ἐνώπιον τοῦ θηρίου, λέγων τοῖς κατοικοῦσιν
 ἐπὶ τῆς γῆς ποιῆσαι εἰκόνα τῷ θηρίῳ ὃς ἔχει τὴν πληγὴν

τῆς μαχαίρης καὶ ἔζησεν. καὶ ἐδόθη ἡ αὐτῇ δοῦναι πνεῦμα 15
 τῇ εἰκόνι τοῦ θηρίου, ἵνα καὶ λαλήσῃ ἡ εἰκὼν τοῦ θηρί-
 ου καὶ ποιήσῃ ἡ [ἵνα] ὅσοι ἐὰν μὴ προσκυνήσωσιν
 τῇ εἰκόνι τοῦ θηρίου ἀποκτανθῶσιν. καὶ ποιεῖ πάντας, 16
 τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους, καὶ τοὺς πλουσίους καὶ
 τοὺς πτωχοὺς, καὶ τοὺς ἐλευθέρους καὶ τοὺς δούλους,
 ἵνα δώσιν αὐτοῖς χάραγμα ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτῶν τῆς
 δεξιᾶς ἢ ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῶν, [καὶ] ἵνα μή τις δύνηται 17
 ἀγοράσαι ἢ πωλῆσαι εἰ μὴ ὁ ἔχων τὸ χάραγμα, τὸ
 ὄνομα τοῦ θηρίου ἢ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.
 Ὡδε ἡ σοφία ἐστίν· ὁ ἔχων νοῦν ψηφισάτω τὸν ἀριθμὸν 18
 τοῦ θηρίου, ἀριθμὸς γὰρ ἀνθρώπου ἐστίν· καὶ ὁ ἀριθμὸς
 αὐτοῦ ἑξήκοντα ἓξ.

Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ τὸ ἀρνίον ἑστὸς ἐπὶ τὸ ὄρος Σιών, 1
 καὶ μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες
 ἔχουσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
 γεγραμμένον ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. καὶ ἤκουσα 2
 φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὡς φωνὴν ὕδατων πολλῶν
 καὶ ὡς φωνὴν βοουμένης μεγάλης, καὶ ἡ φωνὴ ἣν ἤκουσα
 ὡς κιθαριῶδων κιθαριζόντων ἐν ταῖς κιθάραις αὐτῶν. καὶ 3
 ᾄδουσιν ὡς ᾠδὴν καινὴν ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώ-
 πιον τῶν τεσσάρων ζώων καὶ τῶν πρεσβυτέρων· καὶ οὐδεὶς
 ἐδύνατο μαθεῖν τὴν ᾠδὴν εἰ μὴ αἱ ἑκατὸν τεσσαράκοντα
 τέσσαρες χιλιάδες, οἱ ἡγορασμένοι ἀπὸ τῆς γῆς. οὗτοί 4
 εἰσιν οἱ μετὰ γυναικῶν οὐκ ἐμολύνθησαν, παρθένοι γάρ
 εἰσιν· οὗτοι οἱ ἀκολουθοῦντες τῷ ἀρνίῳ ὅπου ἂν ὑπάγῃ·
 οὗτοι ἡγοράσθησαν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀπαρχὴ τῷ θεῷ
 καὶ τῷ ἀρνίῳ, καὶ ἐν τῷ στόματι αὐτῶν οὐχ ἐγρέθη 5
 ψεῦδος· ἅμωμοί εἰσιν.

Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον πετόμενον ἐν μεσουρανήματι, 6
 ἔχοντα εὐαγγέλιον αἰώνιον εὐαγγελίσαι ἐπὶ τοὺς καθημένους
 ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐπὶ πᾶν ἔθνος καὶ φυλὴν καὶ γλῶσσαν καὶ
 λαόν, λέγων ἐν φωνῇ μεγάλῃ Φοβήθητε τὸν θεὸν καὶ δότε 7

- αὐτῷ δόξαν, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς κρίσεως αὐτοῦ, καὶ προσ-
 κυνήσατε τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν
 8 καὶ θάλασσαν καὶ πηγὰς ὑδάτων. Καὶ ἄλλος
 δεύτερος [ἄγγελος] ἠκολούθησεν λέγων ὙΠΕΣΕΝ, ἔΠΕΣΕΝ
 ΒΑΒΥΛΩΝ ἡ μεγάλη, ἡ ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς
 9 πορνείας αὐτῆς ΠΕΠΟΤΙΚΕΝ ΠΑΝΤΑ ΤΑ ἔΘΝΗ. Καὶ
 ἄλλος ἄγγελος τρίτος ἠκολούθησεν αὐτοῖς λέγων ἐν φωνῇ
 μεγάλη Ἐἴ τις προσκυνεῖ τὸ θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ,
 καὶ λαμβάνει χάραγμα ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτοῦ ἢ ἐπὶ τὴν
 10 χεῖρα αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς πίεται ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τοῦ
 θεοῦ τοῦ κεκερασμένου ἀκράτογ ἐν τῷ ποτηρίῳ τῆς
 ὀργῆς αὐτοῦ, καὶ βασανισθήσεται ἐν πυρὶ καὶ θείῳ
 11 ἐνώπιον ἁγγέλων ἁγίων καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου. καὶ ὁ
 καπνὸς τοῦ βασανισμοῦ αὐτῶν εἰς αἰῶνας αἰώνων ἀνα-
 βαίνει, καὶ οὐκ ἔχουσιν ἀνάπαυσιν ἡμέρας καὶ νυκτός,
 οἱ προσκυνοῦντες τὸ θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ εἴ
 12 τις λαμβάνει τὸ χάραγμα τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. Ὡδε ἡ
 ὑπομονὴ τῶν ἁγίων ἐστίν, οἱ τηροῦντες τὰς ἐντολὰς τοῦ
 13 θεοῦ καὶ τὴν πίστιν Ἰησοῦ. Καὶ ἤκουσα φωνῆς
 ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λεγούσης Γράψον Μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ
 ἐν κυρίῳ ἀποθνήσκοντες ἀπ' ἄρτι. ναί, λέγει τὸ πνεῦμα,
 ἵνα ἀναπαήσονται ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν, τὰ γὰρ ἔργα αὐ-
 τῶν ἀκολουθεῖ μετ' αὐτῶν.
- 14 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ νεφέλη λευκὴ, καὶ ἐπὶ τὴν νεφέ-
 λην καθήμενον ὅμοιον γιόν ἀνθρώπου, ἔχων ἐπὶ τῆς
 κεφαλῆς αὐτοῦ στέφανον χρυσοῦν καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ
 15 δρέπανον ὀξύ. Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ
 τοῦ ναοῦ, κράζων ἐν φωνῇ μεγάλῃ τῷ καθυμένῳ ἐπὶ τῆς
 νεφέλης Πέμπσον τὸ δρέπανόν σου καὶ θέρισον, ὅτι
 ἦλθεν ἡ ὥρα θερίσαι, ὅτι ἐξηράνθη ὁ θερισμὸς τῆς γῆς.
 16 καὶ ἔβαλεν ὁ καθήμενος ἐπὶ τῆς νεφέλης τὸ δρέπανον
 17 αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐθερίσθη ἡ γῆ. Καὶ
 ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ

ἔχων καὶ αὐτὸς δρέπανον ὀξύ. Καὶ ἄλλος 18
 ἄγγελος [ἐξῆλθεν] ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου, [ὁ] ἔχων ἐξουσίαν
 ἐπὶ τοῦ πυρός, καὶ ἐφώνησεν φωνῇ μεγάλῃ τῷ ἔχοντι τὸ
 δρέπανον τὸ ὀξύ λέγων Πέμψον σου τὸ δρέπανον τὸ
 ὀξύ καὶ τρύγησον τοὺς βότρυας τῆς ἀμπέλου τῆς γῆς, ὅτι
 ἤκμασαν αἱ σταφυλαὶ αὐτῆς. καὶ ἔβαλεν ὁ ἄγγελος τὸ 19
 δρέπανον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐτρύγησεν τὴν ἀμπελον
 τῆς γῆς, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν ληνὸν τοῦ θυμοῦ τοῦ θεοῦ
 τὸν μέγαν. καὶ ἐπατήθη ἡ ληνὸς ἔξωθεν τῆς πόλεως, 20
 καὶ ἐξῆλθεν αἷμα ἐκ τῆς ληνοῦ ἄχρι τῶν χαλινῶν τῶν
 ἵππων ἀπὸ σταδίων χιλίων ἑξακοσίων.

Καὶ εἶδον ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ μέγα καὶ 1
 θαυμαστόν, ἀγγέλους ἑπτὰ ἔχοντας πληγὰς ἑπτὰ
 τὰς ἐσχάτας, ὅτι ἐν αὐταῖς ἐτελέσθη ὁ θυμὸς τοῦ
 θεοῦ.

Καὶ εἶδον ὡς θάλασσαν ὑαλίνην μεμι- 2
 γμένην πυρί, καὶ τοὺς νικῶντας ἐκ τοῦ θηρίου καὶ ἐκ τῆς
 εἰκόνης αὐτοῦ καὶ ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ
 ἐστῶτας ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν ὑαλίνην, ἔχοντας κιθάρας
 τοῦ θεοῦ. καὶ ᾄδουσιν τὴν ᾠδὴν Μωϋσέως τοῦ 3
 Δοῦλου τοῦ θεοῦ καὶ τὴν ᾠδὴν τοῦ ἀρνίου λέγοντες

Μεγάλα καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σοῦ, κύριε,
 ὁ θεός, ὁ παντοκράτωρ· δίκαιαι καὶ ἀληθιναὶ
 αἱ ὁδοί σου, ὁ βασιλεὺς τῶν αἰώνων· τίς ὃν 4
 μὴ φοβηθῇ, κύριε, καὶ δοξάζει τὸ ὄνομά σοῦ,
 ὅτι μόνος ὁ σίος; ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ἡζουσιν
 καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σοῦ, ὅτι τὰ δικαι-
 ὠματά σου ἐφανερώθησαν.

Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἡνοίγη ὁ ναὸς τῆς σκηνῆς 5
 τοῦ μαρτυρίου ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐξῆλθαν οἱ ἑπτὰ ἄγγε- 6
 λοι [οἱ] ἔχοντες τὰς ἑπτὰ πληγὰς ἐκ τοῦ ναοῦ, ἐνδεδύ-
 μένοι λίθον καθαρὸν λαμπρὸν καὶ περιεζωσμένοι περὶ τὰ
 στήθη ζώνας χρυσᾶς· καὶ ἐν ἑκ τῶν τεσσάρων ζώων ἔδωκεν 7
 τοῖς ἑπτὰ ἀγγέλοις ἑπτὰ φιάλας χρυσᾶς γεμούσας τοῦ
 θυμοῦ τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

8 καὶ ἐΓΕΜΙΣΘΗ ὁ ΝΑΟΣ καὶ ΤΝΟΥ ἔκ τῆς ΔΟΞΗΣ τοῦ θεοῦ
καὶ ἔκ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, καὶ οὐδείς ἐδύνατο εἰσελ-
θεῖν εἰς τὸν ναὸν ἄχρι τελεσθῶσιν αἱ ἑπτὰ πληγαὶ
1 τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων. Καὶ ἤκουσα μεγάλης φωνῆς ἔκ
τοῦ ναοῦ λεγούσης τοῖς ἑπτὰ ἀγγέλοις Ὑπάγετε καὶ
ἐκχέετε τὰς ἑπτὰ φιάλας τοῦ θυμοῦ τοῦ θεοῦ εἰς τὴν
2 γῆν. Καὶ ἀπῆλθεν ὁ πρῶτος καὶ ἐξέχεεν τὴν
φιάλην αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐγένετο ἕλκος κακὸν καὶ
πονηρὸν ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἔχοντας τὸ χά-
ραγμα τοῦ θηρίου καὶ τοὺς προσκυνοῦντας τῇ εἰκόνι
3 αὐτοῦ. Καὶ ὁ δεύτερος ἐξέχεεν τὴν φιάλην
αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἐγένετο αἷμα ὡς νε-
κροῦ, καὶ πᾶσα ψυχὴ ζωῆς ἀπέθανεν, τὰ ἐν τῇ θα-
4 λάσσῃ. Καὶ ὁ τρίτος ἐξέχεεν τὴν φιάλην
αὐτοῦ εἰς τοὺς ποταμοὺς καὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων·
5 καὶ ἔγένετο αἷμα. Καὶ ἤκουσα τοῦ ἀγγέλου τῶν
ὑδάτων λέγοντος Δίκαιος εἶ, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν, [ὁ] ὅσιος,
6 ὅτι ταῦτα ἔκρινας, ὅτι αἷμα ἀγίων καὶ προφητῶν ἐζέχεαν,
7 καὶ αἷμα ἀγίοις ἑδώκας πείν· ἅξιοι εἰσιν. Καὶ ἤ-
κουσα τοῦ θυσιαστηρίου λέγοντος Ναί, κύριε, ὁ θεός,
ὁ παντοκράτωρ, ἀληθινὰ καὶ δίκαια αἱ κρίσεις
8 σοῦ. Καὶ ὁ τέταρτος ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ
ἐπὶ τὸν ἥλιον· καὶ ἐδόθη αὐτῷ καυματίσαι τοὺς ἀνθρώπους
9 ἐν πυρί, καὶ ἐκαυματίσθησαν οἱ ἄνθρωποι καῦμα μέγα·
καὶ ἐβλασφήμησαν τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ τοῦ ἔχοντος τὴν
ἐξουσίαν ἐπὶ τὰς πληγὰς ταύτας, καὶ οὐ μετενόησαν
10 δοῦναι αὐτῷ δόξαν. Καὶ ὁ πέμπτος ἐξέχεεν τὴν
φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ θηρίου· καὶ ἐγένετο ἡ
βασιλεία αὐτοῦ ἐσκοτωμένη, καὶ ἐμασῶντο τὰς γλώσσας
11 αὐτῶν ἔκ τοῦ πόνου, καὶ ἐβλασφήμησαν τὸν θεὸν τοῦ
οὐρανοῦ ἔκ τῶν πόνων αὐτῶν καὶ ἔκ τῶν ἑλκῶν αὐτῶν,
12 καὶ οὐ μετενόησαν ἔκ τῶν ἔργων αὐτῶν. Καὶ
ὁ ἕκτος ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν

μέγαν [τὸν] Εὔφράτην· καὶ ἐξηράνθη τὸ ὕδωρ αὐτοῦ, ἵνα ἐτοιμασθῇ ἡ ὁδὸς τῶν βασιλέων τῶν ἀπὸ Ἰανατο-
 λῆς ἡλίου. Καὶ εἶδον ἐκ τοῦ στόματος τοῦ δράκοντος καὶ 13
 ἐκ τοῦ στόματος τοῦ θηρίου καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ ψευ-
 δοπροφήτου πνεύματα τρία ἀκάθαρτα ὡς βάτραχοι· εἰσὶν 14
 γὰρ πνεύματα δαιμονίων ποιοῦντα σημεῖα, ἃ ἐκπορεύεται
 ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς οἰκουμένης ὅλης, συναγαγεῖν αὐτοὺς
 εἰς τὸν πόλεμον τῆς ἡμέρας τῆς μεγάλης τοῦ θεοῦ τοῦ
 παντοκράτορος.— Ἴδου ἔρχομαι ὡς κλέπτης.. μακάριος 15
 ὁ γρηγορῶν καὶ τηρῶν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἵνα μὴ γυμνὸς
 περιπατῇ καὶ βλέπωσιν τὴν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ.— καὶ 16
 συνήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον τὸν καλούμενον Ἐβραϊστί
 Ὁ Ἀρ Μαγεδών.

Καὶ ὁ ἔβδομος ἐξέχεεν 17
 τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἀέρα· — καὶ ἐξῆλθεν φωνὴ
 μεγάλη ἐκ τοῦ ναοῦ ἀπὸ τοῦ θρόνου λέγουσα Γέγο-
 νεν· — καὶ ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ βρονταί, 18
 καὶ σεισμὸς ἐγένετο μέγας, οἶος οὐκ ἐγένετο ἀφ' οὗ
 ἄνθρωποι ἐγένοντο ἐπὶ τῆς γῆς τηλικούτος σεισμὸς
 οὕτω μέγας, καὶ ἐγένετο ἡ πόλις ἡ μεγάλη εἰς τρία μέρη, 19
 καὶ αἱ πόλεις τῶν ἐθνῶν ἔπεσαν· καὶ βαβυλῶν ἡ μεγάλη
 ἐμνήσθη ἐνώπιον τοῦ θεοῦ δοῦναι αὐτῇ τὸ ποτήριον τοῦ
 οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ· καὶ πάντα νῆσος 20
 ἔφυγεν, καὶ ὅρη οὐχ εὐρέθησαν. καὶ χάλαζα μεγάλη ὡς 21
 ταλαντιαία καταβαίνει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους·
 καὶ ἐβλασφήμησαν οἱ ἄνθρωποι τὸν θεὸν ἐκ τῆς πληγῆς
 τῆς χαλᾶζης, ὅτι μεγάλη ἐστὶν ἡ πληγὴ αὐτῆς σφόδρα.

Καὶ ἦλθεν εἰς ἐκ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν ἐχόντων τὰς 1
 ἑπτὰ φιάλας, καὶ ἐλάλησεν μετ' ἐμοῦ λέγων Δεῦρο, δέξω
 σοι τὸ κρίμα τῆς πόρνῆς τῆς μεγάλης τῆς καθήμενης ἐπὶ
 ὕδατων πολλῶν, μεθ' ἧς ἐπορνεύσαν οἱ βασιλεῖς 2
 τῆς γῆς, καὶ ἐμεθόσθησαν οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν
 ἐκ τοῦ οἴνου τῆς πορνείας αὐτῆς. καὶ ἀπήνεγκέν με εἰς 3
 ἔρημον ἐν πνεύματι. καὶ εἶδον γυναῖκα καθήμενην ἐπὶ θηρίον

κόκκινον, γέμοντα ὀνόματα βλασφημίας, ἔχων κεφαλὰς
 4 ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα· καὶ ἡ γυνὴ ἦν περιβεβλημένη
 πορφυροῦν καὶ κόκκινον, καὶ κεχρυσωμένη ἡ χρυσίῳ καὶ
 λίθῳ τιμίῳ καὶ μαργαρίταις, ἔχουσα ποτήριον χρυσοῦν
 ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς ἡ γέμον βδελυγμάτων καὶ τὰ ἀκάθαρτα
 5 τῆς πορνείας αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῆς ὄνομα γε-
 γραμμένον, μυστήριον, BABYLON ἡ ΜΕΓΑΛΗ,
 6 ἡ ΜΗΤΗΡ ΤΩΝ ΠΟΡΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΒΔΕΛΥΓΜΑ-
 ΤΩΝ ΤΗΣ ΓΗΣ. καὶ εἶδον τὴν γυναῖκα μεθύουσαν ἐκ
 τοῦ αἵματος τῶν ἁγίων καὶ ἐκ τοῦ αἵματος τῶν μαρτύ-
 7 ρων Ἰησοῦ. Καὶ ἐθαύμασα ἰδὼν αὐτὴν θαῦμα μέγα· καὶ
 εἶπέν μοι ὁ ἄγγελος Διὰ τί ἐθαύμασας; Ἐγὼ ἐρῶ σοὶ τὸ
 μυστήριον τῆς γυναικὸς καὶ τοῦ θηρίου τοῦ βαστάζοντος
 αὐτήν, τοῦ ἔχοντος τὰς ἑπτὰ κεφαλὰς καὶ τὰ δέκα κέρατα·
 8 τὸ θηρίον ὃ εἶδες ἦν καὶ οὐκ ἔστιν, καὶ μέλλει ἀναβαίνειν
 ἐκ τῆς ἀβύσσου, καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγει· καὶ θαυμασθή-
 σονται οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, ὧν οὐ γέγραπται τὸ
 ὄνομα ἐπὶ τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς ἀπὸ καταβολῆς κόσμου,
 9 ὧδε ὁ νοῦς ὁ ἔχων σοφίαν. αἱ ἑπτὰ κεφαλὰ ἑπτὰ ὄρη
 εἰσὶν, ὅπου ἡ γυνὴ κάθεται ἐπ' αὐτῶν. καὶ βασιλεῖς ἑπτὰ
 10 εἰσιν· οἱ πέντε ἔπεσαν, ὃ εἷς ἔστιν, ὃ ἄλλος οὐπω ἦλθεν,
 11 καὶ ὅταν ἔλθῃ ὀλίγον αὐτὸν δεῖ μεῖναι, καὶ τὸ θηρίον ὃ ἦν
 καὶ οὐκ ἔστιν· καὶ αὐτὸς ὄγδοός ἐστιν καὶ ἐκ τῶν ἑπτὰ
 12 ἔστιν, καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγει. καὶ τὰ δέκα κέρατα
 ἃ εἶδες δέκα βασιλεῖς εἰσὶν, οἵτινες βασιλείαν οὐπω
 13 ἔλαβον, ἀλλὰ ἐξουσίαν ὡς βασιλεῖς μίαν ὥραν λαμβά-
 νουσιν μετὰ τοῦ θηρίου. οὗτοι μίαν γνώμην ἔχουσιν, καὶ
 τὴν δύναμιν καὶ ἡ ἐξουσίαν αὐτῶν τῷ θηρίῳ διδούσιν.
 14 οὗτοι μετὰ τοῦ ἀρνίου πολεμήσουσιν, καὶ τὸ ἀρνίον
 νικήσει αὐτούς, ὅτι κύριος κυρίων ἐστὶν καὶ βασιλεὺς
 βασιλέων, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ κλητοὶ καὶ ἐκλεκτοὶ καὶ
 15 πιστοί. Καὶ λέγει μοι Τὰ ὕδατα ἃ εἶδες, οὗ ἡ πόρυς

ἐγὼ σοὶ ἐρῶ

8 ὑπάγειν

10, 11 μεῖναι. καὶ τὸ.....οὐκ ἔστιν,

13 τὴν

κάθεται, λαοὶ καὶ ὄχλοι εἰσὶν καὶ ἔθνη καὶ γλώσσαι. καὶ 16
 τὰ δέκα κέρατα ἃ εἶδες καὶ τὸ θηρίον, οὗτοι μισήσουσι
 τὴν πόριν, καὶ ἡρημωμένην ποιήσουσιν αὐτὴν καὶ
 γυμνήν, καὶ τὰς σάρκας αὐτῆς φάγονται, καὶ αὐτὴν κατα-
 καύσουσιν [ἐν] πυρί· ὁ γὰρ θεὸς ἔδωκεν εἰς τὰς καρδίας 17
 αὐτῶν ποιῆσαι τὴν γνώμην αὐτοῦ, καὶ ποιῆσαι μίαν γνώ-
 μην καὶ δοῦναι τὴν βασιλείαν αὐτῶν τῷ θηρίῳ, ἄχρι
 τελεσθήσονται οἱ λόγοι τοῦ θεοῦ. καὶ ἡ γυνὴ ἣν εἶδες 18
 ἐστὶν ἡ πόλις ἡ μεγάλη ἡ ἔχουσα βασιλείαν ἐπὶ τῶν
 ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΤΗΣ ΓΗΣ. Μετὰ ταῦτα εἶδον ἄλλον 1
 ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα ἔξουσίαν
 μεγάλην, καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἐκ τῆς δόξης αὐτοῦ. καὶ 2
 ἔκραξεν ἐν ἰσχυρᾷ φωνῇ λέγων ἜΠΕΣΕΝ, ἔΠΕΣΕΝ ΒΑ-
 ΒΥΛΩΝ. Ἡ ΜΕΓΑΛΗ, καὶ ἐγένετο κατοικητήριον δαιμο-
 νίων καὶ φυλακὴ παντὸς πνεύματος ἀκαθάρτου καὶ φυλα-
 κὴ παντὸς ὀρνέου ἀκαθάρτου καὶ μεμνημένου, ὅτι ἐκ [τοῦ 3
 ΟΪΝΟΥ] τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς ΠΕΠΤΩΚΑΝ ΠΑΝ-
 ΤΑ ΤΑ ἔΘΝΗ, καὶ οἱ ΒΑΣΙΛΕΪΣ ΤΗΣ ΓΗΣ ΜΕΤ' αὐτῆς
 ἐΠΟΡΝΕΥΣΑΝ, καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς ἐκ τῆς δυνάμεως
 τοῦ στρήνου αὐτῆς ἐπλούτησαν. Καὶ ἤκουσα ἄλλην φωνὴν 4
 ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγουσαν ἘΞΕΛΘΑΤΕ, ὁ λαὸς μου, ἐξ
 αὐτῆς, ἵνα μὴ συνκουωνήσητε ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῆς, καὶ
 ἐκ τῶν πληγῶν αὐτῆς ἵνα μὴ λάβητε· ὅτι ἐΚΟΛΛΗΘΗΣΑΝ 5
 αὐτῆς αἱ ἁμαρτίαι ἄχρι τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐμνημόνευσεν
 ὁ θεὸς τὰ ἀδικήματα αὐτῆς. ἀΠΟΔΟΤΕ αὐτῇ ὥς καὶ 6
 αὐτὴ ἀπέδωκεν, καὶ διπλώσατε [τὰ] διπλᾶ κατὰ τὰ
 ἔργα αὐτῆς· ἐν τῷ ποτηρίῳ ᾧ ἐκέρασεν κεράσατε αὐτῇ δι-
 πλοῦν· ὅσα ἐδόξασεν αὐτὴν καὶ ἐστρηνίασεν, τοσοῦτον δότε 7
 αὐτῇ βασανισμόν καὶ πένθος. ὅτι ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς
 λέγει ὅτι ΚΑΘΗΜΑΙ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ, καὶ χήρα οὐκ εἰμί,
 καὶ πένθος οὐ μὴ ἴδω· διὰ τοῦτο ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ 8
 ἤΞΟΥΣΙΝ αἱ πληγαὶ αὐτῆς, θάνατος καὶ πένθος καὶ λιμός,
 καὶ ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται· ὅτι ἸΣΧΥΡὸς [ΚΥΡΙΟΣ] ὁ θεός.

9 ὁ κρίνας αὐτήν. καὶ ἱκλαΰουσιν¹ καὶ κόψονται ἐπ' αὐ-
 τήν¹ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς οἱ μετ' αὐτῆς πορνεύσαντες
 καὶ στρηνιάσαντες, ὅταν βλέπωσιν τὸν καπνὸν τῆς πυρώ-
 10 σεως αὐτῆς, ἀπὸ μακρόθεν ἑστηκότες διὰ τὸν φόβον τοῦ
 βασανισμοῦ αὐτῆς, λέγοντες Οὐαὶ οὐαὶ, ἡ πόλις ἡ μεγά-
 λη, Βαβυλῶν ἡ πόλις ἡ ἰσχυρά, ὅτι ἡμιᾶ ὥρα¹ ἦλθεν
 11 ἡ κρίσις σου. καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς κλαίουσιν καὶ
 πενθοῦσιν ἐπ' αὐτήν, ὅτι τὸν γόμον αὐτῶν οὐδεὶς ἀγοράζει
 12 οὐκέτι, γόμον χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ λίθου τιμίου καὶ
 ἡμαργαριτῶν¹ καὶ βυσσίνου καὶ πορφύρας καὶ σιρικοῦ καὶ
 κοκκίνου, καὶ πᾶν ξύλον θύινον καὶ πᾶν σκεῦος ἐλεφάν-
 13 τινον καὶ πᾶν σκεῦος ἐκ ξύλου τιμιωτάτου καὶ χαλκοῦ
 καὶ σιδήρου καὶ μαρμάρου, καὶ κιννάμωμον καὶ ἄμωμον
 καὶ θυμιάματα καὶ μύρον καὶ λίβανον καὶ οἶνον καὶ
 ἔλαιον καὶ σεμίδαλι καὶ σῖτον καὶ κτήνη καὶ πρόβατα,
 καὶ ἵππων καὶ ῥεδῶν καὶ σωμάτων, καὶ ψυχὰς ἀνθρώπων.
 14 καὶ ἡ ὑπώρα σου τῆς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς ἀπῆλθεν ἀπὸ
 σοῦ, καὶ πάντα τὰ λιπαρὰ καὶ τὰ λαμπρὰ ἀπώλετο ἀπὸ
 15 σοῦ, καὶ οὐκέτι οὐ μὴ αὐτὰ εὐρήσουσιν. οἱ ἔμποροι
 τούτων, οἱ πλουτήσαντες ἀπ' αὐτῆς, ἀπὸ μακρόθεν στή-
 16 σονται διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς κλαίοντες
 καὶ πενθοῦντες, λέγοντες Οὐαὶ οὐαὶ, ἡ πόλις ἡ μεγάλη,
 ἡ περιβεβλημένη βύσσινον καὶ πορφυροῦν καὶ κόκκινον,
 καὶ κεχρυσωμένη [ἐν] ἡ χρυσίῳ¹ καὶ λίθῳ τιμίῳ καὶ ἡμαρ-
 17 γίτῃ, ὅτι ἡμιᾶ ὥρα ἡρημώθη ὁ τοσοῦτος πλοῦτος. καὶ πᾶς
 κυβερνήτης καὶ πᾶς ὁ ἐπὶ τόπον πλέων, καὶ ναῖται καὶ
 ὅσοι τὴν θάλασσαν ἐργάζονται, ἀπὸ μακρόθεν ἕστηκαν
 18 καὶ ἔκραξαν βλέποντες τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς
 19 λέγοντες Τίς ὁμοία τῇ πόλει τῇ μεγάλῃ; καὶ ἔβαλον¹
 χοῦν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ ἔκραξαν κλαί-
 οντες καὶ πενθοῦντες, λέγοντες Οὐαὶ οὐαὶ, ἡ πόλις
 ἡ μεγάλη, ἐν ᾗ ἐπλούτησαν πάντες οἱ ἔχοντες τὰ
 πλοῖα ἐν τῇ θαλάσῃ ἐκ τῆς τιμιότητος αὐτῆς, ὅτι

10 μίαν ὥραν

12 † ἡμαργίτας †

16 χρυσῶ

19 ἐπέβαλον

μιὰ ὥρα ἡρμώθη. Εὐφραίνογ' ἐπ' αὐτῇ, οὐρανέ, καὶ 20
οἱ ἄγιοι καὶ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ προφῆται, ὅτι ἔκρινεν
ὁ θεὸς τὸ κρίμα ὑμῶν ἐξ αὐτῆς. Καὶ ἦρεν εἰς 21
ἄγγελος ἰσχυρὸς λίθον ὡς μύλιον μέγαν, καὶ ἔβαλεν
εἰς τὴν θάλασσαν λέγων Οὔτως ὁρμήματι βληθήσεται
Βαβυλὼν ἡ μεγάλη πόλις, καὶ οὐ μὴ εὔρεθῇ ἔτι.
καὶ φωνὴ κιθαριδῶν καὶ μουσικῶν καὶ αὐλητῶν καὶ 22
σαλπιστῶν οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἔτι, καὶ πᾶς τεχνίτης
[πάσης τέχνης] οὐ μὴ εὔρεθῇ ἐν σοὶ ἔτι, καὶ φωνὴ
μύλου οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἔτι, καὶ φῶς λύχνοῦ 23
οὐ μὴ φάνη ἐν σοὶ ἔτι, καὶ φωνὴ νυμφίου καὶ
νύμφης οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἔτι· ὅτι [οἱ] ἔμποροι
σου ἦσαν οἱ μεριστᾶνες τῆς γῆς, ὅτι ἐν τῇ φαρ-
μακίᾳ σοῦ ἐπλανήθησαν πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐν αὐτῇ αἷμα 24
προφητῶν καὶ ἁγίων εὐρέθη καὶ πάντων τῶν ἐσφα-
γμένων ἐπὶ τῆς γῆς.

Μετὰ ταῦτα ἤκουσα ὡς φωνὴν μεγάλην ὄχλου πολ- 1
λοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ λεγόντων

Ἀλληλολογία· ἡ σωτηρία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ δύναμις
τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ὅτι ἀληθινὰ καὶ δίκαια αἱ κρίσεις 2
αὐτοῦ· ὅτι ἔκρινεν τὴν πόρνην τὴν μεγάλην ἣτις
ἔφθειρεν τὴν γῆν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς, καὶ ἐξεδίκτη-
σεν τὸ αἷμα τῶν δούλων αὐτοῦ ἐκ χειρὸς αὐτῆς.
καὶ δεύτερον εἶρηκαν Ἀλληλολογία· καὶ ὁ καπνὸς 3
αὐτῆς ἀναβαίνει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. καὶ 4
ἔπεσαν οἱ πρεσβύτεροι οἱ εἴκοσι τέσσαρες καὶ τὰ τέσσερα
ζῶα, καὶ προσεκύνησαν τῷ θεῷ τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ
θρόνῳ λέγοντες Ἀμήν, Ἀλληλολογία. καὶ φωνὴ αἰὸς 5
τοῦ θρόνου ἐξῆλθεν λέγουσα

Αἰνεῖτε τῷ θεῷ ἡμῶν, πάντες οἱ δούλοι αὐτοῦ,
οἱ φοβούμενοι αὐτόν, οἱ μικροὶ καὶ οἱ μεγάλοι.
Καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν ὄχλου πολλοῦ καὶ ὡς φωνὴν 6
ῥαδίων πολλῶν καὶ ὡς φωνὴν βροντῶν ἰσχυρῶν,
ᾧ λεγόντων

- Ἀλληλογιὰ, ὅτι ἐβασίλευσεν Κύριος, ὁ θεὸς
 7 [ἡμῶν], ὁ παντοκράτωρ. χαίρωμεν καὶ ἀγαλλ-
 ιώμεν, καὶ ᾄδωμεν τὴν δόξαν αὐτῷ, ὅτι ἦλθεν
 ὁ γάμος τοῦ ἀρνίου, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἡτοίμασεν
 8 ἑαυτήν, καὶ ἐδόθη αὐτῇ ἵνα περιβάληται βύσσι-
 νον λαμπρὸν καθαρόν, τὸ γὰρ βύσσινον τὰ δικαιο-
 ματα τῶν ἁγίων ἐστίν.
 9 Καὶ λέγει μοι Γράψον Μακάριοι οἱ εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ
 γάμου τοῦ ἀρνίου κεκλημένοι. καὶ λέγει μοι Οὗτοι οἱ
 10 λόγοι Ἦληθινοὶ τοῦ θεοῦ εἰσίν. καὶ ἔπεσα ἔμπροσθεν
 τῶν ποδῶν αὐτοῦ προσκυνῆσαι αὐτῷ. καὶ λέγει μοι Ὅρα
 μὴ· σύνδουλός σου εἰμι καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν
 ἐχόντων τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ· τῷ θεῷ προσκύνησον·
 ἡ γὰρ μαρτυρία Ἰησοῦ ἐστίν τὸ πνεῦμα τῆς προφητεί-
 11 ας. Καὶ εἶδον τὸν οὐρανὸν ἠνεωγμένον,
 καὶ ἰδοὺ ἵππος λευκός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτὸν πιστὸς
 [καλούμενος] καὶ ἄληθινός, καὶ ἐν δικαιοκρίνει καὶ
 12 πολεμεῖ. οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλόξ πυρός, καὶ ἐπὶ
 τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ διαδήματα πολλά, ἔχων ὄνομα γεγραμ-
 13 μένον ὃ οὐδεὶς οἶδεν εἰ μὴ αὐτός, καὶ περιβεβλημένος
 ἱμάτιον ῥεραντισμένον αἵματι, καὶ κέκληται τὸ ὄνομα
 14 αὐτοῦ Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ. καὶ τὰ στρατεύματα τὰ ἐν τῷ
 οὐρανῷ ἠκολούθει αὐτῷ ἐφ' ἵπποις λευκοῖς, ἐνδεδυμένοι
 15 βύσσινον λευκὸν καθαρόν. καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ
 ἐκπορεύεται ῥομφαία ὀξεῖα, ἵνα ἐν αὐτῇ πατάξῃ τὰ ἔθνη,
 καὶ αὐτὸς ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· καὶ αὐτὸς
 πατεῖ τὴν ἡνὶκα τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς τοῦ
 16 θεοῦ τοῦ παντοκράτορος. καὶ ἔχει ἐπὶ τὸ ἱμάτιον καὶ
 ἐπὶ τὸν μηρὸν αὐτοῦ ὄνομα γεγραμμένον ΒΑΣΙΛΕΥΣ
 ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΣ ΚΥΡΙΩΝ.
 17 Καὶ εἶδον ἕνα ἄγγελον ἐστῶτα ἐν τῷ ἡλίῳ, καὶ ἔκραξεν
 [ἐν] φωνῇ μεγάλῃ λέγων πᾶσι τοῖς ὀρνέοις τοῖς πε-
 τομένοισι ἐν μεσουρανήματι Δεῦτε συνάχθητε εἰς τὸ

δεῖπνον τὸ μέγα τοῦ θεοῦ, ἵνα φάγητε σάρκας βασιλέων 18
καὶ σάρκας χιλιάρχων καὶ σάρκας ἰσχυρῶν καὶ σάρκας
ἵππων καὶ τῶν καθημένων ἐπ' αὐτούς, καὶ σάρκας
πάντων ἐλευθέρων τε καὶ δούλων καὶ μικρῶν καὶ με-
γάλων. Καὶ εἶδον τὸ θηρίον καὶ τοὺς βα- 19
σιλεῖς τῆς γῆς καὶ τὰ στρατεύματα αὐτῶν σὺν ηγμένα
ποιῆσαι τὸν πόλεμον μετὰ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ ἵππου
καὶ μετὰ τοῦ στρατεύματος αὐτοῦ. καὶ ἐπιάσθη τὸ θηρίον 20
καὶ μετ' αὐτοῦ ὁ ψευδοπροφήτης ὁ ποιήσας τὰ σημεῖα
ἐνώπιον αὐτοῦ, ἐν οἷς ἐπλάνησεν τοὺς λαβόντας τὸ χά-
ραγμα τοῦ θηρίου καὶ τοὺς προσκυνοῦντας τῇ εἰκόνι
αὐτοῦ· ζῶντες ἐβλήθησαν οἱ δύο εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς
τῆς καιομένης ἐν θείῳ. καὶ οἱ λοιποὶ ἀπεκτάνθησαν 21
ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ ἵππου τῇ ἐξελ-
θούσῃ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ὄρνεα
ἐχορτάσθησαν ἐκ τῶν σαρκῶν αὐτῶν.

Καὶ εἶδον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, 1
ἔχοντα τὴν κλεῖν τῆς ἀβύσσου καὶ ἄλυσιν μεγάλην ἐπὶ
τὴν χεῖρα αὐτοῦ. καὶ ἐκράτησεν τὸν δράκοντα, ὁ ὄφις 2
ὁ ἀρχαῖος, ὃς ἐστὶν διάβολος καὶ ὁ σατανᾶς, καὶ
ἔδωκεν αὐτὸν χίλια ἔτη, καὶ ἔβαλεν αὐτὸν εἰς τὴν ἄβυσ- 3
σον, καὶ ἔκλεισεν καὶ ἐσφράγισεν ἐπάνω αὐτοῦ, ἵνα μὴ
πλανήσῃ ἔτι τὰ ἔθνη, ἄχρι τελεσθῇ τὰ χίλια ἔτη· μετὰ
ταῦτα δεῖ λυθῆναι αὐτὸν μικρὸν χρόνον.

Καὶ 4
εἶδον θρόνον, καὶ ἐκάθισαν ἐπ' αὐτούς, καὶ κρίμα
ἐδόθη αὐτοῖς, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πεπελεκισμένων διὰ τὴν
μαρτυρίαν Ἰησοῦ καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, καὶ οἵτινες
οὐ προσεκυνησαν τὸ θηρίον οὐδὲ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ καὶ
οὐκ ἔλαβον τὸ χάραγμα ἐπὶ τὸ μέτωπον καὶ ἐπὶ τὴν χεῖρα
αὐτῶν· καὶ ἔζησαν καὶ ἐβασίλευσαν μετὰ τοῦ χριστοῦ
χίλια ἔτη. Ὁι λοιποὶ τῶν νεκρῶν οὐκ ἔζησαν ἄχρι τελεσθῇ 5
τὰ χίλια ἔτη. αὕτη ἡ ἀνάστασις ἡ πρώτη· μακάριος 6
καὶ ἅγιος ὁ ἔχων μέρος ἐν τῇ ἀναστάσει τῇ πρώτῃ· ἐπὶ

τούτων ὁ δεύτερος θάνατος οὐκ ἔχει ἐξουσίαν, ἀλλ' ἔσονται
 ἱερεῖς τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ χριστοῦ, καὶ βασιλεύσουσιν
 7 μετ' αὐτοῦ [τὰ] χίλια ἔτη. Καὶ ὅταν τελεσθῇ
 τὰ χίλια ἔτη, λυθήσεται ὁ Σατανᾶς ἐκ τῆς φυλακῆς αὐτοῦ,
 8 καὶ ἐξελεύσεται πλανῆσαι τὰ ἔθνη τὰ ἐν ταῖς τέσσαρσι
 γωνίαις τῆς γῆς, τὸν Γῶγ καὶ Μαγῶγ, συναγαγεῖν αὐ-
 τοὺς εἰς τὸν πόλεμον, ὃν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ὡς ἡ ἄμμος
 9 τῆς θαλάσσης. καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς γῆς,
 καὶ ἐκύκλευσαν τὴν παρεμβολὴν τῶν ἁγίων καὶ τὴν πόλιν
 τὴν ἡραπημένην. καὶ κατέβη πῦρ ἔκ τοῦ οὐρα-
 10 νοῦ καὶ κατέφαγεν αὐτούς· καὶ ὁ διάβολος ὁ πλανῶν
 αὐτοὺς ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός καὶ τοῦ θείου,
 ὅπου καὶ τὸ θηρίον καὶ ὁ ψευδοπροφήτης, καὶ βασανισθή-
 σονται ἡμέρας καὶ νυκτὸς εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
 11 Καὶ εἶδον θρόνον μέγαν λευκὸν καὶ τὸν καθήμενον
 ἐπ' αὐτοῦ, οὗ ἀπὸ τοῦ προσώπου ἔφυγεν ἡ γῆ καὶ ὁ
 12 οὐρανός, καὶ τόπος οὐχ εὑρέθη αὐτοῖς. καὶ εἶδον τοὺς
 νεκρούς, τοὺς μεγάλους καὶ τοὺς μικρούς, ἐστῶτας ἐνώπιον
 τοῦ θρόνου, καὶ βιβλία ἠνοιχθῆσαν· καὶ ἄλλο βιβλίον
 ἠνοιχθῆ, ὃ ἐστὶν τῆς ζωῆς· καὶ ἐκρίθησαν οἱ νεκροὶ ἐκ
 τῶν γεγραμμένων ἐν τοῖς βιβλίοις κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.
 13 καὶ ἔδωκεν ἡ θάλασσα τοὺς νεκροὺς τοὺς ἐν αὐτῇ, καὶ ὁ
 θάνατος καὶ ὁ ᾄδης ἔδωκαν τοὺς νεκροὺς τοὺς ἐν αὐτοῖς,
 14 καὶ ἐκρίθησαν ἕκαστος κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. καὶ ὁ
 θάνατος καὶ ὁ ᾄδης ἐβλήθησαν εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός.
 οὗτος ὁ θάνατος ὁ δεύτερός ἐστιν, ἡ λίμνη τοῦ πυρός.
 15 καὶ εἴ τις οὐχ εὑρέθη ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς γεγραμ-
 16 μένος ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός. Καὶ
 εἶδον οὐρανὸν καινὸν καὶ γῆν καινὴν· ὁ γὰρ πρῶ-
 17 τος οὐρανὸς καὶ ἡ πρώτη γῆ ἀπῆλθαν, καὶ ἡ θάλασσα
 18 οὐκ ἔστιν ἔτι. καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν Ἱεροσολαίμην
 καινὴν εἶδον καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ θεοῦ,
 ἡτοιμασμένην ὡς νύμφην κεκοσμημένην τῷ ἄνδρι

αὐτῆς. καὶ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ θρόνου λε-
 γούσης Ἰδοὺ ἡ σκηνὴ τοῦ θεοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων,
 καὶ σκηνώσει μετ' αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ ἑαυτοὶ ἑαυτοῦ
 ἔσονται, καὶ αὐτὸς ὁ θεὸς μετ' αὐτῶν ἔσται ὅτι,
 καὶ ἐξαλείψει πᾶν δάκρυον ἔκ τῶν ὀφθαλμῶν
 αὐτῶν, καὶ ὁ θάνατος οὐκ ἔσται ἔτι· οὔτε πένθος οὔτε
 κραγὴ οὔτε πόνος οὐκ ἔσται ἔτι. τὰ πρῶτα ἀπῆλ-
 θαν. καὶ εἶπεν ὁ καθήμενος ἐπὶ τῷ θρόνῳ Ἰδοὺ
 καὶ νῦν ποίω πάντα. καὶ λέγει ὁ Γράψων, ὅτι οὗτοι οἱ
 λόγοι πιστοὶ καὶ ἀληθινοὶ εἰσιν. καὶ εἶπέν μοι Γέγο-
 ναν. ἐγὼ τὸ Ἀλφα καὶ τὸ Ὠ, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος.
 ἐγὼ τῷ διψῶντι δώσω ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος τῆς
 ζωῆς δωρεάν. ὁ νικῶν κληρονομήσει ταῦτα, καὶ ἔσο-
 μαι αὐτῷ θεὸς καὶ αὐτὸς ἔσται μοι γιός. τοῖς δὲ δει-
 λοῖς καὶ ἀπίστοις καὶ ἐβδελυγμένοις καὶ φονεῦσι καὶ
 πόρνοις καὶ φαρμακοῖς καὶ εἰδωλολάτραις καὶ πᾶσι τοῖς
 ψευδέσιν τὸ μέρος αὐτῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῇ καιομένῃ
 πυρὶ καὶ θείῳ, ὅ ἐστιν ὁ θάνατος ὁ δεύτερος.

Καὶ ἦλθεν εἰς ἐκ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν ἔχόντων τὰς
 ἑπτὰ φιάλας, τῶν γεμόντων τῶν ἑπτὰ πληγῶν τῶν ἐσχά-
 των, καὶ ἐλάλησεν μετ' ἐμοῦ λέγων Δεῦρο, δείξω σοι τὴν
 νύμφην τὴν γυναῖκα τοῦ ἀρνίου. καὶ ἀπήνεγκέν με ἐν
 πνεύματι ἐπὶ ὄρος μέγα καὶ ὑψηλόν, καὶ ἔδειξέν μοι
 τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν Ἱεροῦσαλὴμ καταβαίνουσαν ἐκ
 τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ θεοῦ, ἔχουσαν τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ·
 ὁ φωστὴρ αὐτῆς ὅμοιος λίθῳ τιμιωτάτῳ, ὡς λίθῳ ἰάσπιδι
 κρυσταλλίζοντι· ἔχουσα τεῖχος μέγα καὶ ὑψηλόν, ἔχουσα
 πύλῳνας δώδεκα, καὶ ἐπὶ τοῖς πυλῳσιν ἀγγέλους δώδεκα,
 καὶ ὀνόματα ἐπιγεγραμμένα ἃ ἐστὶν τῶν δώδεκα
 φυλῶν γιῶν Ἰσραὴλ· ἀπὸ ἀνατολῆς πύλῳνες
 τρεῖς, καὶ ἀπὸ βορρᾶ πύλῳνες τρεῖς, καὶ ἀπὸ νό-
 τοῦ πύλῳνες τρεῖς, καὶ ἀπὸ δὺς μῶν πύλῳνες
 τρεῖς· καὶ τὸ τεῖχος τῆς πόλεως ἔχων θεμελίους δώδεκα,

- καὶ ἐπ' αὐτῶν δώδεκα ὀνόματα τῶν δώδεκα ἀποστόλων τοῦ
 15 ἀρνίου. Καὶ ὁ λαλῶν μετ' ἐμοῦ εἶχεν μέτρον κάλαμον
 χρυσοῦν, ἵνα μετρήσῃ τὴν πόλιν καὶ τοὺς πυλῶνας αὐτῆς
 16 καὶ τὸ τεῖχος αὐτῆς. καὶ ἡ πόλις τετράγωνος κεῖται,
 καὶ τὸ μῆκος αὐτῆς ὅσον τὸ πλάτος. καὶ ἐμέτρησεν τὴν
 πόλιν τῷ καλάμῳ ἐπὶ ἑσταδίων ἑξήκοντα χιλιάδων· τὸ
 μῆκος καὶ τὸ πλάτος καὶ τὸ ὕψος αὐτῆς ἴσα ἐστίν.
 17 καὶ ἐμέτρησεν τὸ τεῖχος αὐτῆς ἑκατὸν τεσσαράκοντα
 τεσσάρων πηχῶν, μέτρον ἀνθρώπου, ὃ ἐστὶν ἀγγέλου.
 18 καὶ ἡ ἐνδύμνησις τοῦ τείχους αὐτῆς Ἰασις, καὶ ἡ πόλις
 19 χρυσίον καθαρὸν ὅμοιον ὑάλῳ καθαρῷ· οἱ θεμέλιοι τοῦ
 τείχους τῆς πόλεως παντὶ λίθῳ τιμίῳ κεκοσμημένοι· ὁ
 θεμέλιος ὁ πρῶτος Ἰασις, ὁ δεύτερος σάπφειρος, ὁ τρίτος
 20 χαλκηδών, ὁ τέταρτος σμάραγδος, ὁ πέμπτος σαρδόνυξ,
 ὁ ἕκτος σάρδιον, ὁ ἕβδομος χρυσόλιθος, ὁ ὄγδοος βή-
 ρυλλος, ὁ ἕνατος τοπάζιον, ὁ δέκατος χρυσόπρασος, ὁ
 21 ἐνδέκατος ὑάκινθος, ὁ δωδέκατος ἀμέθυστος· καὶ οἱ δώδεκα
 πυλῶνες δώδεκα μαργαρίται, ἀνὰ εἷς ἕκαστος τῶν πυλῶνων
 ἦν ἐξ ἐνὸς μαργαρίτου· καὶ ἡ πλατεία τῆς πόλεως χρυ-
 22 σίον καθαρὸν ὡς ὕαλος διαυγής. Καὶ ναὸν οὐκ εἶδον ἐν
 αὐτῇ, ὁ γὰρ κύριος, ὁ θεός, ὁ παντοκράτωρ, ναὸς αὐτῆς
 23 ἐστίν, καὶ τὸ ἄρνιον. καὶ ἡ πόλις οὐ χρεῖαν ἔχει τοῦ
 ἡλίου οὐδὲ τῆς σελήνης, ἵνα φαίνωσιν αὐτῇ, ἡ γὰρ
 δόξα τοῦ θεοῦ ἐφώτισεν αὐτήν, καὶ ὁ λύχνος αὐτῆς τὸ
 24 ἄρνιον. καὶ περιπατήσουσιν τὰ ἔθνη διὰ τοῦ φωτός
 αὐτῆς· καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς φέρουσιν τὴν δόξαν
 25 αὐτῶν εἰς αὐτήν· καὶ οἱ πηλῶνες αὐτῆς οὐ μὴ κλει-
 26 σθῶσιν ἡμέρας, νύξ γὰρ οὐκ ἔσται ἐκεῖ· καὶ οἴσουσιν
 27 τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν τῶν ἐθνῶν εἰς αὐτήν. καὶ
 οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτὴν πᾶν κοινὸν καὶ [ὁ] ποιῶν
 βδέλυγμα καὶ ψεῦδος, εἰ μὴ οἱ γεγραμμένοι ἐν τῷ
 1 βιβλίῳ τῆς ζωῆς τοῦ ἀρνίου. καὶ ἔδειξέν μοι ποτα-
 μὸν ὕδατος ζωῆς λαμπρὸν ὡς κρύσταλλον, ἐκπορευόμενον

ΜΕΝΟΝ ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ ἀρνίου ἐΝ ΜΕΣΩ 2
 τῆς πλατείας αὐτῆς· καὶ τοῦ ΠΟΤΑΜΟΥ ἔΝΤΕΘΗΝ καὶ
 ἐΚΕΪΘΕΝ ΖΥΛΟΝ ΖΩΗΣ ᾠοιοῦν καρποὺς δώδεκα, κατὰ
 ΜῆΝΑ ἕκαστον ᾠοιοδοῦν τὸν καρπὸν αὐτοῦ, καὶ τὰ
 φύλλα τοῦ ξύλου εἰς θεραπείαν τῶν ἐθνῶν. καὶ πᾶν 3
 κατὰθεμα οὐκ ἔσται ἔτι. καὶ ὁ θρόνος τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ
 ἀρνίου ἐν αὐτῇ ἔσται, καὶ οἱ δούλοι αὐτοῦ λατρεύουσιν
 αὐτῷ, καὶ ὄψονται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ τὸ ὄνομα 4
 αὐτοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. καὶ νῦν οὐκ ἔσται ἔτι, 5
 καὶ οὐκ ἔχουσιν χρεῖαν φωτὸς λύχνου καὶ φῶς ἡλίου,
 ὅτι Κύριος ὁ θεὸς φωτίζει [ἐπ'] αὐτούς, καὶ Βασι-
 λεύουσιν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ εἶπέν μοι Οἱ τοὶ οἱ λόγοι πιστοὶ καὶ ἀληθινοί, 6
 καὶ ὁ κύριος, ὁ θεὸς τῶν πνευμάτων τῶν προφητῶν,
 ἀπέστειλεν τὸν ἄγγελον αὐτοῦ δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ ἃ
 δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει· καὶ Ἰδοὺ ἔρχομαι ταχύ· μα- 7
 κάριος ὁ τηρῶν τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου
 τούτου.

Κἀγὼ Ἰωάννης ὁ ἀκούων καὶ βλέπων 8
 ταῦτα. καὶ ὅτε ἤκουσα καὶ ἔβλεψα, ἔπεςα προσκυνῆσαι
 ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν τοῦ ἀγγέλου τοῦ δεικνύντός μοι
 ταῦτα. καὶ λέγει μοι Ὅρα μὴ σύνδουλός σου εἼμι καὶ 9
 τῶν ἀδελφῶν σου τῶν προφητῶν καὶ τῶν τηρούντων
 τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τούτου· τῷ θεῷ προσκύνη-
 σον.

Καὶ λέγει μοι Μὴ σφραγίσῃς τοὺς 10
 λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου, ὁ καιρὸς γὰρ
 ἐγγύς ἐστιν. ὁ ἀδικῶν ἀδικησάτω ἔτι, καὶ ὁ ῥυπαρὸς 11
 ῥυπανθήτω ἔτι, καὶ ὁ δίκαιος δικαιοσύνην ποιησάτω ἔτι,
 καὶ ὁ ἅγιος ἁγιασθήτω ἔτι.— Ἰδοὺ ἔρχομαι ταχύ, 12
 καὶ ὁ μισθός μου μετ' ἐμοῦ, ἀποδοῦναι ἑκάστῳ ὡς
 τὸ ἔργον ἐστὶν αὐτοῦ. ἐγὼ τὸ Ἄλφα καὶ τὸ Ὠ, 13
 ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος.—
 Μακάριοι οἱ πλύνοντες τὰς στολὰς αὐτῶν, ἵνα ἔσται 14
 ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἐπὶ τὸ ζύλον τῆς ζωῆς καὶ τοῖς

- 15 *πυλῶσιν εἰσέλθωσιν εἰς τὴν πόλιν. ἔξω οἱ κύνες καὶ οἱ φαρμακοὶ καὶ οἱ πόρνοι καὶ οἱ φονεῖς καὶ οἱ εἰδωλολάτραι καὶ πᾶς φιλῶν καὶ ποιῶν ψεῦδος.*
- 16 *Ἐγὼ Ἰησοῦς ἔπεμψα τὸν ἄγγελόν μου μαρτυρῆσαι ὑμῖν ταῦτα ἐπὶ ταῖς ἐκκλησίαις. ἐγὼ εἰμι ἡ ῥίζα καὶ τὸ γένος Δαυεὶδ, ὁ ἀστὴρ ὁ λαμπρὸς, ὁ πρωινός.*
- 17 *Καὶ τὸ πνεῦμα καὶ ἡ νύμφη λέγουσιν Ἔρχου· καὶ ὁ ἀκούων εἰπάτω Ἔρχου· καὶ ὁ διψῶν ἐρχέσθω, ὁ θέλων λαβέτω ὕδωρ ζωῆς δωρεάν.*
- 18 *Μαρτυρῶ ἐγὼ παντὶ τῷ ἀκούοντι τοῦς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου· ἐάν τις ἐπιθῇ ἐπ' αὐτά, ἐπιθήσει ὁ θεὸς ἐπ' αὐτὸν τὰς πληγὰς τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· καὶ ἐάν τις ἀφέλῃ ἀπὸ τῶν λόγων τοῦ βιβλίου τῆς προφητείας ταύτης, ἀφελεῖ ὁ θεὸς τὸ μέρος αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς καὶ ἐκ τῆς πόλεως τῆς ἁγίας, τῶν γεγραμμένων ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ.*
- 20 *Λέγει ὁ μαρτυρῶν ταῦτα Ναί· ἔρχομαι ταχύ. Ἀμήν· ἔρχου, κύριε Ἰησοῦ.*
- 21 *Ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ [Χριστοῦ] μετὰ τῶν ἁγίων.*

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ΚΑΤΑ ΜΑΘΘΑΙΟΝ

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΗΝ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΘΟΛΙΚΑΙ

ΙΑΚΩΒΟΥ

ΠΕΤΡΟΥ Α

ΠΕΤΡΟΥ Β

ΙΩΑΝΟΥ Α

ΙΩΑΝΟΥ Β

ΙΩΑΝΟΥ Γ

ΙΟΥΔΑ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΑΥΛΟΥ

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β

ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ

ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ

ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ

ΠΡΟΣ ΚΟΛΑССΔΕΙΣ

ΠΡΟΣ ΘΕССΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α

ΠΡΟΣ ΘΕССΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Β

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Β

ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ

ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΟΥ

This edition of the Greek text of the New Testament is reproduced from a larger edition published in 1881 with an accompanying volume containing an Introduction and an Appendix of Notes on Select Readings and on Orthography. The second and corrected impression of the larger edition of the text, issued in December 1881, is here followed. Additional simplicity has been gained by removing all strictly alternative marginal readings from the margin to the foot of the page, and by transferring to the end of the volume all such rejected readings as had been allowed to stand in the margin on account of some special interest, together with such other rejected readings as were noticed only in the Appendix. The subsidiary matter which already stood at the end has likewise been adapted to the requirements of a single independent volume.

The principles of criticism which have been followed in the determination of the text were set forth in detail in the Introduction, to which a full Table of Contents was prefixed. The following brief and general explanation was likewise appended to the Greek text itself. It is reprinted here in the hope that it may be useful to some readers of the text, who may not care to study in detail the discussions and statements of evidence upon which the various conclusions set forth in the Introduction are founded.

Wherever there are more readings than one, two classes of evidence are available for making the decision between them.

We may compare the probability of the readings themselves, that is, employ internal evidence; and we may compare the authority of the documents which attest them, that is, employ external or documentary evidence.

Internal evidence is itself of two kinds, the consideration of what an author is likely to have written, and the consideration of what a copyist is likely to have made him seem to have written. The former kind, resting on 'intrinsic' probability, valuable as it sometimes is, has little force in the innumerable variations in which each of the rival readings is unobjectionable, so that either of them would be reasonably approved in the absence of the other. The latter kind, resting on 'transcriptional' probability, is not less valuable; but it is subject to analogous uncertainty, because in a vast number of cases each reading can be explained as a corruption of the other by reference to some tendency of scribes which is known to be often productive of textual change, and the tendency which actually operated in producing change in any particular case need not be the tendency which is most obvious to modern eyes. A few hours spent in studying a series of the countless corrections which no one would think of accepting will shew the variety of instinct to be found among scribes, the frequent disagreement between their instincts and our own, and, above all, the conflicting effects of different instincts in the same passage. Moreover, though normally a scribe's correction, or, more properly, corruption, should exhibit at once plausibility and latent inferiority, that is, should be condemned by transcriptional and by intrinsic evidence alike, the imperfection of our knowledge more commonly leaves unreconciled the apparent conflict of the two kinds of probability, arising out of the consideration that no scribe would consciously introduce a worse reading instead of a better. Lastly, all decisions made solely or chiefly on the ground of internal evidence are subject to the chances of mistake inseparable from single and isolated judgements: they lack the security given by comparison and mutual correction. Hence it is dangerous to fix

the mind in the first instance on any kind of internal probability: the bias thus inevitably acquired can hardly fail to mislead where the authority of documents is not obviously clear and decisive at once. The uses of internal evidence are subordinate and accessory: if taken as the primary guide, it cannot but lead to extensive error.

Documentary evidence in its simplest form consists in the relative authority of individual documents; that is, in the relative antecedent probability that a reading attested by them is the true reading. This is what is meant when it is said in popular language that 'good MSS' should be trusted. A presumption of relatively high authority is conferred by priority of date; a presumption verified on the average by experience, but still no more than a presumption, because the exemplar from which a MS was copied may have been either only a little older than itself or of any earlier date, and because corruption may be rapid in one line of transmission, slow in another. The only adequate criterion of authority for an individual document, apart from its affinity to other documents, is the character of its text, as ascertained by the fullest possible comparison of its different readings; the variations in which internal evidence is of such exceptional clearness as to be provisionally decisive being taken as tests of the general characteristics of the text throughout, and thus shewing how far it is likely to have preserved genuine readings in the more numerous variations in which internal evidence is more or less ambiguous. Criticism resting on this basis, the basis of 'internal evidence of documents' as distinguished from the preceding 'internal evidence of readings', involves not a single but a threefold process; tentative examination of readings, examination of the texts of documents by means of the materials thus collected, and final decision upon readings. It thus makes all variations contribute to the interpretation of each. Its principle may be expressed in the single proposition, *Knowledge of documents should precede final judgement upon readings.*

The use of 'internal evidence of documents' in the New Testament is however impeded by various exceptions to the homogeneousness of texts, especially by the difficulty of applying it to a plurality of documents in places where the better documents are ranged on different sides, and by the fusion of two or more independent texts in one. This fusion or mixture would arise in several different ways. Sometimes two exemplars would be used together in transcription: sometimes a scribe would consciously or unconsciously intermingle reminiscences of another MS with the text which he was copying: sometimes variant readings noted in the margin of the exemplar, or inserted as corrections of it, would be substituted for the corresponding readings of the exemplar itself. Now, since almost every important document combines readings from more than one ancient source, the nature and therefore ultimately the value of its testimony in any particular case must vary accordingly; and there is no possibility of discriminating the readings derived from the several sources except by observing what the other documents are with which in each case it is associated. When therefore each document is treated as a constant unit of authority, so that the attestation of each reading becomes merely the sum of such units, there is no way of arriving at a decision except by resolving the comparison of total authority for two readings into a simple arithmetical balance; and this arithmetical proceeding must be hopelessly vitiated by the impossibility of assigning to each document a numerical value proportional to its ascertained excellence, as well as by the fragmentary nature of many documents, and the large element of consequent fortuitousness in the amount of extant attestation for this or that reading. A more or less distinct sense of these difficulties has doubtless had a considerable influence in encouraging a dangerous reliance on the direct use of 'internal evidence of readings' in the New Testament. But unfortunately this is an expedient which succeeds only in disguising the uncertainty, not in removing it.

There is but one way through the chaos of complex attesta-

tion; and that is by tracing it back to its several causes, in other words, by enquiring what antecedent circumstances of transmission will account for such combinations of agreements and differences between the several documents as we find actually existing. *All trustworthy restoration of corrupted texts is founded on the study of their history, that is, of the relations of descent or affinity which connect the several documents.* The importance of genealogy in textual criticism is at once shown by the considerations that no multiplication of copies, or of copies of copies, can give their joint testimony any higher authority than that of the single document from which they sprang, and that one early document may have left a single descendant, another a hundred or a thousand. Since then identical numerical relations among existing documents are compatible with the utmost dissimilarity in the numerical relations among their ancestors, and *vice versa*, no available presumptions whatever as to text can be obtained from number alone, that is, from number not as yet interpreted by descent.

When, as often happens, the extant copies of an ancient work can be distributed into definite families having each a single common ancestor, the task of tracing textual genealogy is comparatively easy. In the New Testament the problem is one of much complexity, not only from the amount and variety of evidence, but from the early and frequent confluence of different lines of descent by mixture. Instances of immediate derivation of one extant document from another are extremely rare. But the combined evidence of agreements and discrepancies clearly discloses the existence of many sets of extant documents, deriving a greater or less part of their text ultimately from single lost documents, or from single lines of transmission consisting of successions of lost documents. The relation of the whole mass of documents containing a book to the single autograph is in fact repeated on a smaller scale by each subordinate set of documents for a large body of their readings; and it is impossible to have any true conception of the origin of

the present distribution of readings till it is clearly understood that fundamentally all textual transmission takes the form of a genealogical tree, diverging into smaller and smaller branches, of which the extant documents are casual and scattered fragments or joints. This fundamental type of transmission is indeed greatly obscured in the New Testament by the coalescence of different branches of the tree through textual mixture, and the consequent rarity of pure representatives of the earlier and wholly divergent branches. But this seeming confusion is comparatively seldom productive of real and permanent difficulty in determining what lines of transmission did or did not contain a given reading in ancient times.

The use of genealogical evidence, like the use of 'internal evidence of documents', brings to the elucidation of each single place a knowledge gained by the examination of many, and thus involves three successive processes. In this instance they are, first, the analysis and comparison of the documentary evidence for a succession of individual variations; next, the investigation of the genealogical relations between the documents, and therefore between their ancestors, by means of the materials thus obtained; and thirdly, the application of these genealogical relations to the interpretation of the documentary evidence for each individual variation. The results of the interpretation of documentary evidence thus and thus alone made possible are various. In the first place, it winnows away a multitude of readings which genealogical relations prove to be of late origin, and which therefore cannot have been derived by transmission from the autograph. Further, as regards all other readings, it so presents and limits the possible genealogical antecedents of the existing combinations of documentary evidence as to supply presumptions in favour of one reading against another, varying from what amounts under favourable circumstances to practically absolute certainty down to complete equipoise. On the other hand the inequalities and occasional ambiguities in the evidence for the genealogical relations frequently leave room for

more than one interpretation. In what manner the genealogical principle can be applied to these more difficult cases will appear presently.

The documentary evidence for the text of the New Testament consists of Greek MSS dating from the fourth to the sixteenth century, most of the earlier being in a fragmentary state; of ancient Versions in different languages; and of quotations found in the extant remains of the Fathers, written in Greek, in Latin, and to a small extent in Syriac. In order to understand fully the history of the text, documents of all kinds and ages have to be taken into account; though, as soon as the history is known, a vast numerical majority of documents must be treated as of no primary authority in ordinary variations. Since even the two earliest Greek MSS do not carry us back further than to the middle of the fourth century, the fixing of historical landmarks is chiefly dependent on the evidence of patristic quotations, which are for the most part definitely chronological, and also of the versions, three or four of which can hardly have been later than the second century. Each kind of evidence has its own imperfections. Quotations are often made from memory, and therefore liable to be loose and confused: different forms of text are used at different times by the same writer: and another kind of uncertainty is introduced by the diversity of text often exhibited by the MSS of patristic writings in quotations, which betrays the liability to corruption from the influence of late current texts of the New Testament, and by the uncritical handling from which the text of most Fathers still suffers. Versions are affected by the genius and grammatical peculiarities of their language, and in other respects are not equally or uniformly literal; while some have as yet been insufficiently edited. But all these drawbacks, however they introduce ambiguity into the evidence for single passages, do not materially impede the arrival at secure conclusions about the history of the text at large.

Comparison with patristic quotations discloses at once the striking fact that all the more considerable variations of reading must have arisen before the latter half of the fourth century. Variations of later origin are for the most part of little moment, and the changes which took place after that period were mainly changes in the distribution of readings already existing. A text virtually identical with the prevalent Greek text of the Middle Ages was used by Chrysostom and other Antiochian Fathers in the latter part of the fourth century, and thus must have been represented by MSS as old as any MS now surviving. This Antiochian or 'Syrian' text can frequently be recognised as standing out in opposition to the text or texts of most of the definitely ancient documents.

Another great landmark is furnished by the writings of Origen, which carry us to the middle of the third century, and even earlier. They establish the prior existence of at least three types of text, which can be identified through numerous readings distinctively attested by characteristic groups of extant documents. The most clearly marked of these is one that has long been conventionally known as 'Western'. Another, less prominent as being less consistently represented by any single ancient document, may be called 'Alexandrian'. The third holds a middle or neutral position, sometimes simply opposed to Western or to Alexandrian readings, occasionally opposed to Western and to Alexandrian readings alike. On the other hand Origen's writings contain no certain traces of distinctively Syrian readings.

The priority of two at least of the three texts just noticed to the Syrian text is further brought to light by the existence of a certain number of distinctively Syrian readings which prove on close examination to be due to a combination of the Western with the neutral readings. Moreover the use of Western and of neutral readings thus presupposed renders it morally certain that other readings from the same sources were adopted as they stood, sometimes from a Western, sometimes from a neutral

text; and the supposition is fully confirmed by an analysis of the distribution of documentary attestation. A similar analysis in other cases shews that Alexandrian readings also were sometimes adopted by the authors of the Syrian text. To the two processes of combination and direct selective adoption must be added a third, selective adoption with modifications. In fact the Syrian text has all the marks of having been carefully constructed out of materials which are accessible to us on other authority, and apparently out of these alone. All the readings which have an exclusively Syrian attestation can be easily accounted for as parts of an editorial revision; and none of them have the stamp of genuineness to attest the use of extraneous and purer sources.

Leaving then the Syrian text, we have to consider the relations between its predecessors. The rapid and wide propagation of the Western text is the most striking phenomenon of textual history in the three centuries following the death of the Apostles. The first clear evidence (Marcion, Justin) shews us a text containing definitely Western readings before the middle of the second century; and a similar text is predominant, to say the least, in the ample citations made towards the end of the century. Nay, the text used by all the Ante-Nicene Greek writers not connected with Alexandria, who have left considerable remains (Irenæus, Hippolytus, Methodius), is substantially Western. Even in the two chief Alexandrians, Clement and Origen, especially in some of Origen's writings, Western quotations hold a conspicuous place, while in Eusebius they are on the whole predominant. After Eusebius they make no show in Greek theology, except so far as they were adopted into eclectic texts: a few writers offer rare traces of the expiring tradition, but nothing more. The Old Latin version in both its earlier forms was Western from the first. The Old Syriac, so far as can be judged from a single imperfect MS of the Gospels, was at least predominantly Western too. But indeed the Western influence to a certain extent affected every ancient version sooner

or later: in those of Upper Egypt, Ethiopia, and Armenia it is often peculiarly well marked.

When Western readings generally are confronted with their ancient rivals in order to obtain a broad view of the relations between the texts, it would be difficult for any textual critic to doubt that the Western not merely is the less pure text, but also owes most of its differences to a perilous confusion between transcription and reproduction, and even between the preservation of a record and its supposed improvement. Its chief and constant characteristic is a love of paraphrase, not generically different from the tendency to verbal modification exhibited by many scribes, but rather an extreme form of it. Words and even clauses are changed, omitted, and inserted with surprising freedom, wherever it seemed that the meaning could be brought out with greater force and definiteness. Another common and dangerous type of licence which is seen here in full force is the assimilation of clauses or sentences at once like and unlike, and especially the obliteration of the characteristic statements of the several Gospels in parallel passages through the natural impulse to harmonise and to complete. More peculiar to the Western text is the readiness to adopt alterations or additions from sources extraneous to the books which ultimately became canonical. These various tendencies must have been in action for some time. The Western text is not to be thought of as a single recension, complete from the first. However its parent copy or copies may have differed from the originals, there must have been no little subsequent and progressive change.

Meanwhile the Western licence did not prevail everywhere, and MSS unaffected by its results were still copied. The perpetuation of the purer text may in great measure be laid to the credit of the watchful scholars of Alexandria: its best representatives among the versions are the Egyptian, and especially that of Lower Egypt; and the quotations which follow it are most abundant in Clement, Origen, (Dionysius, Peter,) Didymus, and the younger Cyril, all Alexandrians. On the other

hand there are many textual facts which it would be difficult to reconcile with an exclusive limitation of the Non-Western text to Alexandria in early times; and, as might have been anticipated, there is sufficient evidence that here and there elsewhere it held its ground with more or less success against the triumphant popularity of Western readings. But further, as was indirectly noticed above, a group of extant documents bears witness to the early existence of independent corruptions, apparently Alexandrian in origin. They are in all respects much less important, as well as less numerous, than the Western readings, and betray no inclination to introduce extraneous matter, or to have recourse to the bolder forms of change. They often shew care and skill, more especially in the use of language, and sometimes present a deceptive appearance of originality.

The unfortunate loss of nearly all the Christian literature of the second half of the third century makes a partial chasm in textual history; but it is evident that increasing intercourse between churches led to much mixture of texts in that interval of comparative peace. Apart from miscellaneous and accidental mixture, it is probable that more than one eclectic text was deliberately formed. One such at all events, to which reference has been already made, must belong either to this time or to the years which follow. The Syrian text has all the appearance of being a careful attempt to supersede the chaos of rival texts by a judicious selection from them all. It would be doing violence alike to all that is known of ancient criticism and to the evidence supplied by a comparison of the results with the antecedent materials to imagine that the Syrian revisers would have any trustworthy means of learning which of the various texts, MSS, or readings had the best pedigree. They could only be guided by 'intrinsic' probabilities of a vague kind, and were not in a position to distinguish between the purity of a text and its present acceptability or usefulness. They evidently wished their text to be, as far as possible, easy, smooth, and complete; and for this purpose borrowed freely from all quarters, and as freely

used the file to remove surviving asperities.

In the fourth century mixture prevailed almost everywhere: nearly all its texts, so far as they can be seen through the quotations of theologians, are more or less chaotic. In the early years the persecution under Diocletian and his colleagues, and then the reaction under Constantine, must have affected the text not less powerfully than the Canon of the New Testament. The long and serious effort to annihilate the Scriptures could not be otherwise than unequally successful in different places, and thus the texts current in certain districts would obtain rapid extension in the next generation. Moreover various tendencies of that century of rapid innovation were unfavourable to the preservation of local peculiarities. It is therefore no wonder that the ancient types of text are seldom to be discerned except in fragments intermingled with other texts. Meanwhile the Syrian text grew in influence. For some centuries after the fourth there was in the East a joint currency of the Syrian and other texts, nearly all mixed; but at last the Syrian text almost wholly displaced the rest. The causes of this supremacy are not far to seek. Western Christendom became exclusively Latin, as well as estranged from Eastern Christendom: with few exceptions the use and knowledge of the Greek language died out in the West. The ravages of the barbarians and Mahometans destroyed the MSS of vast regions, and narrowly limited the area within which transcription was carried on. On the other hand Greek Christendom became centralised, with Constantinople for its centre. Now Antioch is the true ecclesiastical parent of Constantinople; so that naturally the Antiochian text of the fourth century would first acquire traditional if not formal authority at Constantinople, and then become in practice the standard New Testament of the Greek East. To carry the history one step further, the printed 'Received Text' of the sixteenth century, with the exception of scattered readings commended in most cases by Latin authority to Erasmus or his successors, is a reproduction of the Syrian text

in this its mediæval form.

Such being in brief the history of the text, the first endeavour of the critic must evidently be to penetrate beyond the time of mixture, and ascertain as far as possible what readings were to be found in the several lines of tradition while they still preserved their distinctive characters. For this purpose it is necessary to ascertain how far the texts of the several existing documents correspond with the principal ancient texts. No satisfactory result was attainable so long as even our oldest documents were assumed to be constant and faithful representatives of ancient texts or 'recensions'. Yet they will yield up indirectly to careful criticism the evidence which is vainly sought from them by direct inspection. A double process is necessary; first to discover the outlines of the history, as it has just been sketched, from the sum total of evidence of all dates and all kinds, and then to apply the standard so obtained to determine the origin and character of each principal document by means of the numerous variations in which the grouping of documents is tolerably free from obscurity. A document may have transmitted one ancient type of text in approximate purity; or it may be directly or indirectly derived by mixture from originals of different defined types; or it may have arisen from a more comprehensive mixture. What has to be noted is, first, the presence or absence of distinctively Syrian or distinctively Pre-Syrian readings; and secondly, among Pre-Syrian readings, the presence or absence of distinctively Western, or distinctively Alexandrian, or distinctively neutral readings.

When the texts of existing documents are tested in this manner, it becomes evident that they are almost all in some sense mixed. One Greek MS in most chapters of the Gospels and Acts (D), two in St Paul's Epistles (D₂G₃), one in the Epistle to the Hebrews (D₂) have approximately Western texts. Of the two oldest MSS, \aleph is Pre-Syrian and largely neutral, but with considerable Western and Alexandrian elements, B is Pre-Syrian and almost wholly neutral, but with a limited Western

element in the Pauline Epistles. All other Greek MSS contain a greater or less Syrian element, and their Pre-Syrian elements almost always exhibit readings of all three Pre-Syrian types, though in different proportions. Nor is the general proportion of mixture by any means uniform throughout each document: thus the Syrian element of A is very large in the Gospels, much smaller in the other books, the transcription having probably been made from different smaller exemplars in different parts of the New Testament. The Western character of the Old Latin version in its earlier forms and apparently of the Old Syriac has been already noticed. The other early versions, the Memphitic and Thebaic, both Egyptian, are apparently altogether Pre-Syrian: they certainly are for the most part sometimes neutral, sometimes Alexandrian, though not without a Western element, which in the Thebaic is considerable. A revision of the Old Syriac version appears to have taken place early in the fourth century, or sooner; and doubtless in some connexion with the Syrian revision of the Greek text, the readings being to a very great extent coincident. All subsequent versions and revisions of versions are much affected by Syrian influence, more especially the Gothic and the 'Italian' Latin: but the Pre-Syrian elements of the Ethiopic, the Armenian, and the Jerusalem Syriac are large and important.

The textual elements of each principal document having been thus ascertained, it now becomes possible to determine the genealogy of a much larger number of individual readings than before in relation to the several ancient texts. The process can hardly be reduced to rule: but after a while the contrasted groupings of attestation become for the most part easy to interpret with patience and care. When once the ancient distribution of a reading has thus been ascertained, the characteristics of the several ancient texts furnish presumptions of the highest value as to its genuineness or spuriousness.

A reading marked as Syrian or Post-Syrian by the range of the documents which attest it may be safely rejected at once. If

it has but one rival, that rival reading will be sustained by the united authority of all Pre-Syrian texts, Western, Alexandrian, and neutral alike. If there are two or more rival readings, this circumstance leaves untouched the antecedent improbability of all distinctively Syrian readings as deduced from the historical relations of the Syrian text as a whole to other texts. On the other hand it is a less simple matter to determine the antecedent probability or improbability of readings ascertained to be evidently or probably Pre-Syrian. A more precise definition of origin has in all cases to be sought, since the most important divergences of text took place in Pre-Syrian times.

Here the Syrian text comes in again from another point of view, as disguising the relative attestation of two or more Pre-Syrian readings. In the numberless cases in which the Syrian revisers adopted unchanged one or other of the earlier readings a necessary result was the doubling, so to speak, of the attestation of that reading: it cannot but have the combined support of all the extant documents which in these variations have a Syrian origin and of all the extant documents which in these variations have a Pre-Syrian origin of a particular type. It will thus present the appearance of being much more fully attested than its rival, though in reality a large part of its attestation is merely equivalent to the single Syrian text. The importance of this consideration is especially exemplified by the numerous Western readings which owe a deceptive amplitude of apparent authority to the accident that they found favour with the Syrian revisers when numerous other readings of identical origin and not inferior character were refused.

Allowance being made for this possible cause of erroneous estimation of evidence, a large proportion of Pre-Syrian readings can be confidently referred to one or other of the chief Pre-Syrian lines of attestation. When these lines of attestation are compared with each other as wholes by examination of the internal evidence for and against the whole body of their respective readings, it becomes manifest that as wholes the Western

and Alexandrian texts are aberrant texts. Where there are but two readings, the Non-Western approves itself to be more original than the Western, the Non-Alexandrian than the Alexandrian: where there are three readings, the neutral reading, if supported by such documents as stand most frequently on both the Non-Western and the Non-Alexandrian sides in the preceding cases, approves itself more original than either the Western or the Alexandrian.

There are some scattered Western and Alexandrian readings which in the present state of knowledge it would be imprudent to reject altogether. Nay, there are a few places in the Gospels, marked in this edition with a special notation, in which we believe that the Western text represents faithfully the autographs in its omission of matter contained in all Non-Western documents. In these last exceptional cases, when they are considered together, internal evidence is peculiarly strong: and moreover, in the absence of special grounds to the contrary, erroneous insertion of matter is always antecedently more probable than its erroneous omission, owing to the constant tendency of scribes towards completeness of text and their equally constant unwillingness to let go anything which they have received. On the other hand the textual integrity of the Western text cannot rightly be upheld in the numerous places in which it has preserved interesting matter omitted in the other Pre-Syrian texts, yet manifestly not due to the inventiveness of scribes, much less to any of the ordinary incidents of transcription. All these places, it should be observed, occur in the historical books, and perhaps in the Gospels only. The paradox disappears when it is remembered that the causes of various readings originating in very early times need not all lie within the text itself. When the Western text was growing up, oral traditions and written memorials of the apostolic age were still current, doubtless mixed in character; while the reverence paid to the writings which ultimately formed the Canon of the New Testament had not yet assumed a character that would forbid

what might well seem their temperate enrichment from other memories or records. A few of the more important of these peculiar interpolations from extraneous sources are inserted in the text of the Gospels, or appended to them, with a special notation; and it has likewise been thought worth while to print many of the rest in the margin within distinctive marks, along with some other interesting Western readings. But the accessory recognition of these classes of readings, in association with the books of the New Testament, not as originally forming part of their true text, does not affect the primary conclusion derived from genealogical evidence with reference to the chief ancient texts, that readings found either in the Western alone of the Pre-Syrian texts or in the Alexandrian alone of the Pre-Syrian texts must lie under a strong presumption of having been introduced by scribes.

Numerous variations remain in which the distribution of documentary evidence may be reasonably interpreted in more ways than one, so that a reference of the several readings to this or that principal ancient text is open to doubt; or in which there is little or no reason to suppose that the divergence of reading has any connexion with the divergence of the principal ancient texts. Here too however the genealogical principle can be applied by an extension of 'internal evidence of documents' to the lost ancestors of groups of documents. The general internal character of distinctively Western and of distinctively Alexandrian readings was ascertained in precisely the same manner as the general internal character of any single document is ascertained, namely by consecutive examination of the whole body of readings; and the power thus given of employing easy variations as a key to difficult variations is of universal range, the same mode of testing general internal character being applicable to the whole body of readings of any other group of documents which frequently stands out in opposition to other documents. In every place in which two or more documents

have the same reading, unless the reading is such as can naturally be accounted for by accidental coincidence, they must by the nature of the case have had a single common ancestor, whether it be the autograph or some later MS. If the same group of documents is found standing by itself in a considerable series of readings, sufficient material is provided for generalisations as to the common ancestor in all these places, which ancestor is virtually a series of fragments of a lost MS. This 'internal evidence of groups', by rendering it possible to estimate as wholes the documentary arrays by which rival readings are attested, independently of any estimates that may be formed of the character of their constituent members individually, escapes the difficulties caused by mixture which beset every attempt to treat individual documents of the New Testament as so many 'authorities' of constant value.

The number of groups that deserve serious attention is soon found to be comparatively small. Neither Greek MSS containing a large amount of distinctively Pre-Syrian text nor early Versions nor early Fathers are numerous, and to a great extent they are fragmentary or discontinuous; and combinations into which none of them enter may evidently in most cases be safely neglected. It is likewise soon found that various groups practically identical are somewhat variable in their limits through the defection of one or another of the documents which are habitually their members. This is the natural result of the casual eclecticism of miscellaneous mixture, which tends to disguise the simplicity of the primitive relations of text under a superficial complexity of existing attestation. Before investigation has proceeded far, it becomes manifest that the groups which can by any possibility carry authority in doubtful variations are sure to contain one or more of a very small number of primary Greek MSS. In strictness the earlier Versions and Fathers should be included in the list of primary documents, and the process would certainly be incomplete if no account were ultimately taken of readings attested by them without the support of any primary

Greek MS; but nothing is lost and much simplicity is gained by treating them in the first instance as accessory to Greek MSS.

The next step is to determine how far there is a common element in all or most of those groups which shew the best character when tried by 'internal evidence of groups'. Here two remarkable facts come out successively with especial clearness, the constant superiority of groups containing both B and **N** to groups containing neither, wherever internal evidence is tolerably unambiguous, and the general but by no means universal superiority of groups containing B to opposed groups containing **N**. These facts exactly correspond the one with the immunity of both MSS from Syrian readings, and the other with the almost complete immunity of B from the mixture with the chief aberrant Pre-Syrian texts which has largely affected **N**; while they are elicited from a different kind of evidence. They are moreover independent of the size of the groups. Thus the cases in which **NB** have no support from other Greek MSS, or no documentary support at all, are connected by every gradation with the cases in which they stand at the head of a considerable group. If B and **N** were for a great part of their text derived from a proximate common original, that common original, whatever might have been its own date, must have had a very ancient and a very pure text. There is however no tangible evidence for this supposition; while various considerations drawn from careful comparison of the accessory attestation of readings supported by **NB** together, by B against **N**, and by **N** against B respectively, render it morally certain that the ancestries of B and of **N** diverged from a point near the autographs, and never came into contact subsequently; so that the coincidence of **NB** marks those portions of text in which two primitive and entirely separate lines of transmission had not come to differ from each other through independent corruption in the one or the other. Accordingly, with certain limited classes of exceptions, the readings of **NB** combined may safely be accepted as genuine in the absence of specially strong internal evidence to the contrary, and

can never be safely rejected altogether.

Next come the numerous variations in which **N** and **B** stand on different sides. Here an important lesson is learned by examining in the same consecutive manner as before the readings of every combination of each of these MSS with one other primary MS. Every such binary combination containing **B** (as in the Gospels **BL**, **BC**, **BT**, &c.) is found to have a large proportion of readings which on the closest scrutiny have the ring of genuineness, and hardly any that look suspicious after full consideration: in fact, the character of such groups is scarcely to be distinguished from that of **NB**. On the other hand every combination of **N** with another primary MS presents for the most part readings which cannot be finally approved, along with, it may be, a few which deserve more consideration. All other MSS stand the trial with even less success than **N**.

Analogous though not identical results are obtained by testing the groups formed by **N** or **B** with only secondary support, that is, associated only with inferior Greek MSS, or with Versions, or with Fathers, or with two or three of these classes of documents. The same high standard of excellence as before is reached where groups of this kind containing **B** shew variety in the accessory evidence: where **B** is supported by a single version only, the character varies with the version associated. Even when **B** stands quite alone, its readings must never be lightly rejected, though here full account has to be taken of the chances of clerical error, and of such proclivities as can be detected in the scribe of **B**, chiefly a tendency to slight and inartificial assimilation between neighbouring passages: the fondness for omissions which has sometimes been attributed to him is imaginary, except perhaps as regards single petty words. On the other hand the readings in which **N** stands alone bear almost always the marks of either carelessness or boldness; and except in a few readings, some of them important, the general character of all the various groups containing **N** with such accessory attestation as is described above is more or less suspicious.

Many of the readings of such groups are, it can hardly be doubted, Western, and many others Alexandrian. Still more unfavourable results are obtained by a similar testing of other single MSS.

These general results are such as might naturally be anticipated from the relations of **N** and **B** to other documents and to each other. It was to be expected that the text of the extremely ancient common source of **B** and **N**, which is shown by the concordant readings of **NB** to have been of singular purity, should as a rule be preserved in one or other of the two MSS where they differ; and further that **B** should usually, though not always, be its faithful representative. The wrong readings of **B**, with whatever amount of accessory attestation, being for the most part due only to sporadic corruption, it would naturally preserve a much larger amount of the common ancestral text than a MS so largely affected by Western and Alexandrian influences as **N**; and, as regards readings in which each of them stands alone, the different types of transcription characteristic of their respective scribes would naturally have similar consequences.

Although however a text formed by taking **B** as the sole authority, except where it contains self-betraying errors, would be incomparably nearer the true text of the autographs than a text formed in like manner from any other single document, it would certainly include many wrong readings; and the only safe criticism is that which throughout takes account of all existing evidence. The places in which the true reading appears to have been lost in both **B** and **N** are extremely few; but certain or possible exceptions to the usual superiority of **B** to **N** are many; and thus the various presumptions afforded by the internal character of various groups of documents are invaluable, while 'internal evidence of readings' is often a helpful instrument of verification in the last decision, removing many uncertainties which must otherwise have continued unresolved, and again occasionally suggesting uncertainties which claim recognition.

Such also, wherever the ancient texts are difficult to identify, are virtually the resources on which criticism depends in those parts of the Epistles which have perished in B, namely in the latter part (ix 14—end) of the Epistle to the Hebrews, in the Pastoral Epistles, and in the Epistle to Philemon. In the Apocalypse the authority of single documents is merged still more in that of grouped documents and in internal evidence; and the leading ancient texts are at least more obscure than elsewhere. Whether B ever contained the Apocalypse or not, it is now defective from Hebrews ix 14 onward. The loss is the greater because in the Apocalypse **N** has a text conspicuously inferior to its text of the other books, partly inherited from earlier more or less corrupted texts, partly due to increased licence of transcription; and, though A, more especially when it is supported by C, here proves itself entitled to considerable authority, it does but imperfectly supply the deficiency, and moreover the want of early and good versions other than the Latin is sensibly felt. Yet even here the number of variations in which it is difficult to come to a trustworthy conclusion is much smaller than might have been anticipated.

The sketch contained in the preceding pages may suffice to indicate the principal lines of criticism which have been followed in this edition. The aim of sound textual criticism must always be to take account of every class of textual facts, and to assign to the evidence supplied by each class its proper use and rank. When once it is clearly understood that, by the very nature of textual transmission, all existing documents are more or less closely related to each other, and that these relations of descent and affinity have been the determining causes of nearly all their readings, the historical investigation of general and partial genealogy becomes the necessary starting-point of criticism. Genealogical results, taken in combination with the internal character of the chief ancient texts or of the texts of extant documentary groups, supply the presumptions, stronger or weaker

as the case may be, which constitute the primary and often the virtually decisive evidence for one reading as against another. Before however the decision as to any variation is finally made, it is always prudent, and often necessary, to take into consideration the internal evidence specially affecting it, both intrinsic and transcriptional. If it points to a result different from that which the documentary evidence suggested, a second and closer inspection will usually detect some hitherto overlooked characteristic of the best attested reading which might naturally lead to its alteration; while sometimes on the other hand reexamination brings to light an ambiguity in the attestation. No definite rule can be given in the comparatively few cases in which the apparent conflict remains, more especially where the documentary evidence is scanty on one side or obscure. The ultimate determination must evidently be here left to personal judgement on a comprehensive review of the whole evidence. But in a text so richly attested as that of the New Testament it is dangerous to reject a reading clearly commended by documentary evidence genealogically interpreted, though it is by no means always safe to reject the rival reading. Here, as in the many variations in which documentary and internal evidence are both indecisive, it is manifestly right to abstain from placing before the reader an appearance of greater certainty than really exists, and therefore to print alternative readings, so as to mark the places where an absolute decision would at present be arbitrary, and also to mark the limits within which the uncertainty is confined.

The office of criticism thus far has been to discriminate between existing various readings, adopting one and discarding another. But it is at least theoretically possible that the originality of the text thus attained is relative only, and that all existing documents are affected by errors introduced in the early stages of transmission. Here there is no possible ultimate criterion except internal evidence: but the history of the text of the New Testament shews the meeting-point of the extant lines

of transmission to have been so near the autographs that complete freedom from primitive corruption would not be antecedently improbable. As far as we are able to judge, the purity of the best transmitted text does in all essential respects receive satisfactory confirmation from internal evidence. We have never observed the slightest trace of undetected interpolations or corruptions of any moment, and entirely disbelieve their existence. There are however some passages which one or both of us suspect to contain a primitive error of no great importance, and which are accordingly indicated as open to question, all suggestions for their correction being reserved for the Appendix.

This brief account of the text of the New Testament would be incomplete without a word of caution against a natural misunderstanding. Since textual criticism has various readings for its subject, and the discrimination of genuine readings from corruptions for its aim, discussions on textual criticism almost inevitably obscure the simple fact that variations are but secondary incidents of a fundamentally single and identical text. In the New Testament in particular it is difficult to escape an exaggerated impression as to the proportion which the words subject to variation bear to the whole text, and also, in most cases, as to their intrinsic importance. It is not superfluous therefore to state explicitly that the great bulk of the words of the New Testament stand out above all discriminative processes of criticism, because they are free from variation, and need only to be transcribed. Much too of the variation which it is necessary to record has only an antiquarian interest, except in so far as it supplies evidence as to the history of textual transmission, or as to the characteristics of some document or group of documents. The whole area of variation between readings that have ever been admitted, or are likely to be ever admitted, into any printed texts is comparatively small; and a large part of it is due merely to differences between the early uncritical editions

and the texts formed within the last half-century with the help of the priceless documentary evidence brought to light in recent times. A small fraction of the gross residue of disputed words alone remains after the application of the improved methods of criticism won from the experience of nearly two centuries of investigation and discussion. If comparative trivialities, such as changes of order, the insertion or omission of the article with proper names, and the like, are set aside, the words in our opinion still subject to doubt can hardly amount to more than a thousandth part of the whole New Testament.

Nor must it be forgotten how strong an assurance of incorruptness in the unvarying parts of the text of the New Testament is supplied indirectly by many of the variations which do exist, inasmuch as they carry us back by the convergence of independent lines of transmission to a concord of testimonies from the highest antiquity; or again what unusually ample resources of evidence the New Testament possesses for the reduction of the area of textual uncertainty to a minimum. The apparent ease and simplicity with which many ancient texts are edited might be thought, on a hasty view, to imply that the New Testament cannot be restored with equal security. But this ease and simplicity is in fact the mark of evidence too scanty to be tested; whereas in the variety and fullness of the evidence on which it rests the text of the New Testament stands absolutely and unapproachably alone among ancient prose writings. Doubtful points are out of sight even in critical editions of classical authors merely because in ordinary literature it is seldom worth while to trouble the clearness of a page. The one disadvantage on the side of the New Testament, the comparatively early mixture of independent lines of transmission, is more than neutralised, as soon as it is distinctly perceived, by the antiquity and variety of the evidence; and the expression of doubt wherever doubt is really felt is owing to the paramount necessity for fidelity as to the exact words of Scripture.

SUMMARY OF DOCUMENTARY EVIDENCE

THE documentary evidence for the text of the New Testament is derived entirely from manuscripts. Direct evidence is furnished by *Greek manuscripts*: they represent to us what was originally written or dictated by the author of a book, subject only to such errors as may have arisen through transcription. Indirect evidence is furnished by *Versions* and by the quotations of *Fathers*. *Versions*, themselves transmitted to us through manuscripts (Latin, Syriac &c.), are liable not only to errors of transcription but also to errors or at least uncertainties arising from the passage from one language to another, the two chief causes of such uncertainty being inability to express Greek distinctions, and paraphrastic freedom of rendering. On the other hand through the medium of *Versions* we are enabled more or less clearly to discern the text of the Greek MSS from which they were translated, and such Greek MSS must in most cases have been older than all but a few of the extant Greek MSS, and in some cases much older. Again, the quotations occurring in the writings of *Fathers*, themselves transmitted to us through MSS, which are rarely of any high antiquity, are liable not only to errors of transcription, but also to errors or uncertainties of quotation, due either to imperfect recollection or to modification of language for the sake of grammar or convenience. And yet, once more, the quotations reveal to us with greater or less distinctness the texts of the Greek MSS with which the *Fathers* were familiar, and such MSS must have been at least as early as the *Fathers* who used them.

Thus each great class of documentary evidence supplies valuable testimony both for the investigation of the history of the text as a whole and for the determination of the true text in detail.

Greek MSS

The Greek MSS of the New Testament are usually divided into two classes, conventionally known as 'Uncials' and 'Cursives', according as they are written in capital letters or in a more or less running hand. For the sake of brevity it is customary to distinguish Uncials by capital letters (ABC &c.; ΓΔΘ &c.; Ν), and Cursives for the most part by arabic numerals (1, 2, 3, 4, 13, 22, 33 &c.).

At the head of the list of Uncials stand four great MSS belonging to the fourth and fifth centuries, which contained when complete both the Old and the New Testaments. They are

- B, *Codex Vaticanus*, at Rome, containing the whole New Testament except the later chapters of Hebrews, the Pastoral Epistles, Philemon, and the Apocalypse.
- Ν, *Codex Sinaiticus*, at St Petersburg, containing the entire New Testament. Discovered by Tischendorf in 1859 in the convent on Mount Sinai.
- A, *Codex Alexandrinus*, in the British Museum, containing all, except about the first 24 chapters of St Matthew's and two leaves of St John's Gospel and three of 2 Corinthians. Preserved at Alexandria from at least the end of the eleventh century. Presented to Charles I in 1628 by Cyril Lucar, Patriarch of Constantinople.
- C, *Codex Ephraemi rescriptus*, at Paris, containing nearly three fifths of the whole, part of almost every book being preserved. A 'palimpsest', the original writing having been partially washed out, and Greek translations of works of Ephrem Syrus written over.

B and \aleph appear to belong to the middle of the fourth century: A and C are certainly of somewhat later date, and are assigned by the best judges to the fifth century. It is on the whole probable that B and \aleph were written in Italy, A and C at Alexandria: but the evidence as yet known is not decisive.

The remaining Uncial MSS are all of smaller though variable size. None of them shew signs of having belonged to a complete Bible, and it is even doubtful whether any of them belonged to a complete New Testament.

Next in interest to the four great Greek Bibles are the bilingual Uncial MSS in Greek and Latin, written in parallel pages or columns, or in one instance with the Latin between the lines of the Greek. They are, exclusive of small fragments,

D, *Codex Bezae*, at Cambridge (University Library), containing the greater part of the Gospels and Acts: a fragment of the Latin version of 3 John shews that the Catholic Epistles were originally included. Presented to the University of Cambridge in 1581 by Beza, who states that it was found at Lyons in the war of 1562. Written in the sixth century.

$\Delta + G_3$. Δ , *Codex Sangallensis*, at St Gallen, containing the Gospels all but complete. G_3 , *Codex Boernerianus*, at Dresden, containing the Pauline Epistles (Hebrews excepted) with a few gaps. The two portions originally formed a single MS, written by an Irish scribe, probably at St Gallen, in the ninth century. The Greek text of G_3 was copied in a somewhat later bilingual Uncial MS, F_2 , *Codex Augiensis*, preserved and perhaps written at Reichenau near Constanx, purchased by Bentley, and now belonging to Trinity College, Cambridge.

E_2 , *Codex Laudianus*, at Oxford (Bodleian Library), containing the Acts with some gaps. Written about the sixth century, perhaps in Sardinia, where it was preserved in early times; used and cited by Beda in his later commentary on the Acts; and presented to the University of Oxford by Arch-

bishop Laud.

- D₂, *Codex Claromontanus*, at Paris, containing the Pauline Epistles with a few gaps. Written in the sixth century. Formerly in the possession of Beza, who states that it was found at Clermont near Beauvais. After undergoing many corrections, the text was copied in another bilingual Uncial MS, E₃, *Codex Sangermanensis*, written in the ninth century, preserved in modern times at St Germain des Prez, and since the French Révolution at St Petersburg.

These four (six) bilingual MSS must have been written in the West of Europe.

Most of the remaining uncial MSS of any great critical value are very fragmentary. The most important are

- L, at Paris, containing the Gospels with a few gaps (Cent. VIII).
 Z, *Codex Dublinensis*, in Dublin (Trinity College), containing many palimpsest fragments of St Matthew (Cent. VI).
 Ξ, *Codex Zacynthius*, in London (British and Foreign Bible Society), containing many palimpsest fragments of St Luke, with a marginal commentary (Cent. VIII).
 R, *Codex Nitriensis*, in the British Museum, containing many palimpsest fragments of St Luke (Cent. VI).
 P, Q, *Codices Guelferbytni*, at Wolfenbüttel, apparently originally belonging to Bobio, containing palimpsest fragments of the Gospels (Cent. VI and V respectively).
 T, *Codex Borgianus*, fragments containing nearly 180 verses of St Luke and St John (? Cent. V). Of special interest not only for the antiquity of the text, but as an Egyptian bilingual MS, having the Thebaic version (see p. 574) on opposite pages to the Greek.
 H₃, fragments of the Pauline Epistles, scattered in several libraries on the Continent (Cent. VI).

P₂, *Codex Porphyrianus*, belonging to the Russian Bishop Porfiri, noteworthy as containing, with some gaps, the whole New Testament except the Gospels. A palimpsest, written originally in Cent. IX.

The Cursive MSS range from the ninth to the sixteenth centuries. Many of them contain two or more groups of books, and above 30 the whole New Testament. If each MS is counted as one, irrespectively of the books contained, the total number probably far exceeds 1000. Much still remains to be done in exploring their contents. But enough is already known through the labours of many collators to render it highly improbable that any considerable amount of valuable evidence lies buried in the copies as yet uncollated.

An accessory class of Greek MSS is formed by Lectionaries or books of ecclesiastical lessons taken from the New Testament, of which several hundreds have been catalogued. Many of these are Uncial. None however are believed to be older than the eighth or possibly the seventh century. All the extant Greek Lectionaries follow the lection-system of Constantinople, itself derived from the local lection-system of Antioch, which cannot be traced further back than the latter part of the fourth century. The lection-systems of other Greek Churches about the fourth century were certainly different: but few of their details are known.

On the texts found in Greek MSS see pp. 553 f. and Introduction §§ 201—212; 261—268.

Versions

Of Versions, or ancient translations of the whole or parts of the New Testament, made chiefly for the use of countries in which Greek was at least not habitually spoken, there are three principal classes, the LATIN, the SYRIAC, and the EGYPTIAN.

The LATIN MSS are usually and conveniently classified under two heads, 'Old Latin' (sometimes miscalled 'Italic')

and 'Vulgate'. There is however a wider difference between the earlier and the later stages of the 'Old Latin' (in this comprehensive sense of the term) than between the later stages and the Vulgate. The earliest known form of the Old Latin is the 'African Latin', which can be clearly identified by the quotations of Cyprian, Bishop of Carthage towards the middle of the third century, and more obscurely by those of his master Tertullian. Two MSS of the Gospels, both unfortunately very imperfect, are substantially African, though with an admixture of other readings: they are the *Codex Palatinus* (designated *e*), formerly at Trent, now at Vienna (one leaf in Dublin), written in the fourth or fifth century with gold and silver letters on purple vellum; and the *Codex Bobiensis* (*k*), now at Turin, a small MS probably of the fifth century (portions of the first two Gospels only). Apart from quotations, the only other African text is that of a few palimpsest fragments of the Acts and Apocalypse at Paris (*h*), written in the fifth or sixth century. Nearly the whole African Apocalypse has however been recovered from the quotations of Primasius.

The 'European Latin' is a second type of text, found current in Western Europe, and especially in North Italy, in the fourth century. Its precise relation to the African text has not yet been clearly ascertained. In the Gospels it is represented by a few MSS, some of great antiquity;—*a*, *Codex Vercellensis*, at Vercelli (Cent. IV); *b*, *Codex Veronensis* at Verona (Cent. IV or V); *c*, *Codex Colbertinus*, at Paris (about Cent. XI); *ff*, *Codex Corbeiensis*, formerly at Corbey, now at Paris (Cent. VI); *h*, *Codex Claromontanus* (part of St Matthew), formerly at Clermont, now at Rome (Cent. IV or V); *i*, *Codex Vindobonensis* (part of St Mark and St Luke), at Vienna (Cent. V or VI); *r*, *Codex Dublinensis* (much damaged fragments of all the Gospels), in Dublin (Cent. VI or VII); besides smaller fragments, and also MSS of mixed text. In addition to fragments, there is a single 'European' copy of the Acts, *g*, *Codex Holmiensis* (? Cent. XIII), at Stockholm: the Apocalypse in the

same huge manuscript Bible ('*Gigas*') may also be called late 'European'. A peculiar version of St James is preserved in *f*, *Codex Corbeiensis*, formerly at Corbey, now at St Petersburg (Cent. x). The Latin texts of some of the bilingual MSS, *d* of D (Gospels and Acts), *d* of D₂ (Pauline Epistles), *e* of E₂ (Acts), and *g* of G₃ (St Paul), are founded on 'European' texts, but with so much artificial assimilation to the Greek texts which they accompany that they but rarely afford independent evidence for the original Greek text of the New Testament.

A third type of text is the 'Italian Latin', formed by various revisions of the 'European' text, made partly to bring it into accord with such Greek MSS as chanced to be available, partly to give the Latinity a smoother and more customary aspect. To this type belongs the Latin text found in many of Augustine's writings. Two MSS of the Gospels (besides fragments) have an 'Italian' text, *f*, *Codex Brixianus*, at Brescia, and *q*, *Codex Monacensis*, at Munich, both probably of the sixth century; as have also a few fragments of the Pauline Epistles from two MSS (*r* *r*₂), formerly at Freisingen, now at Munich (Cent. v or vi, and vii respectively), and from a third (*r*₃), at Göttweig on the Danube (Cent. vi or vii), and probably a few Freisingen fragments of the Catholic Epistles (*q*), now at Munich (Cent. vi). The Apocalypse in the Stockholm '*Gigas*' should perhaps be added.

Other portions of Old Latin texts of different books are said to have been discovered, and to be on the way to publication; and doubtless others will in due time be brought to light.

What is called the 'Vulgate Latin' is a text formed by another revision undertaken by Jerome about 383. Internal evidence shews that the Latin MSS which he took as a basis for his corrections contained an already revised text, chiefly if not wholly 'Italian' in character. In the Gospels his changes seem to have been comparatively numerous; in the other books of the New Testament they were evidently much scantier and more perfunctory. Aided by the credit justly won by his sub-

stantially independent translation of the Old Testament from the Hebrew, Jerome's revised text of the New Testament slowly and gradually displaced the chaos of unrevised and imperfectly revised texts which had preceded it; and thus in due time acquired the right to be called the Latin Vulgate.

Before the Old Latin texts had passed out of use, many of their readings were casually adopted by transcribers of the Vulgate, and thus various mixed texts were formed. The scattered particles or portions of Old Latin texts thus preserved are sometimes of considerable interest and value.

The SYRIAC Versions are, strictly speaking, three in number. The principal is the great popular version commonly called the Peshito or *Simple*. External evidence as to its date and history is entirely wanting: but there is no reason to doubt that it is at least as old as the Latin Version. Till recently it has been known only in the form which it finally received by an evidently authoritative revision, a Syriac 'Vulgate' answering to the Latin 'Vulgate'. It has long been seen, on the ground of clear internal evidence, that this present form of the version cannot be a true representation of the Syriac text as it stood originally, but as it stood after undergoing a revision in conformity with Greek MSS. In other words, an Old Syriac must have existed as well as an Old Latin. Within the last few years the surmise has been verified. An imperfect Old Syriac copy of the Gospels, assigned to the fifth century, was found by Cureton among MSS brought to the British Museum from Egypt in 1842. The character of the fundamental text confirms the great antiquity of the version in its original form; while many readings suggest that, like the Latin Version, it degenerated by transcription and perhaps also by irregular revision. A similar testimony is borne by the fragments of a Syriac Harmony of the Gospels preserved in an exposition by Ephrem Syrus, which has recently come to light in an Armenian translation: this Harmony, or a Greek original of it, is no other than the *Diatessaron* of Tatian, compiled early in the second half of the second century. No MS of the Old

Syriac Acts and Epistles has yet been discovered. The revision by which the Peshito assumed its Vulgate form may be safely taken to have been connected with the revision which produced the Syrian Greek text (see pp. 549, 551 and Introduction §§ 188 ff.). The four minor Catholic Epistles and the Apocalypse, not being included in the Canon of the Syrian Churches, are absent from the true Syriac Vulgate, but are extant in supplementary versions.

A second Syriac Version, closely literal in its renderings, was made for Philoxenus of Mabug in 508. Little is known of it in this its original condition. We possess a revision of it made by Thomas of Harkel in 616, from whom it is called the 'Harklean Syriac'. It includes all the New Testament except the Apocalypse. The margin contains various readings from Greek MSS which must either have been ancient or have had ancient texts.

A third Version, written in a peculiar dialect, is found almost exclusively in Gospel Lectionaries (a few verses of the Acts have lately come to light), and is commonly called the 'Jerusalem Syriac'. The text is mainly of ancient character: but the origin and history of the version are obscure.

The third great group of Versions is the EGYPTIAN. The Coptic or Egyptian Versions proper are three, very unequally preserved. The Memphitic or Boheiric, sometimes loosely designated as the Coptic, contains the whole New Testament, though it does not follow that all the books were translated at the same period, and the Apocalypse was apparently not treated as a canonical book. The greater-part of the version cannot well be later than the second century. The MSS shew much diversity of text; and in Egypt, as elsewhere, corruption was doubtless progressive. The Version of Upper Egypt, the Thebaic or Sahidic, was probably little if at all inferior in antiquity. It in like manner contained the whole New Testament, with the Apocalypse as an appendix. No one book is preserved complete, but the number of extant fragments is considerable. Of the third Version, the Bashmuric or Fajumic, from Middle Egypt, about 330

verses* from St John's Gospel and the Pauline Epistles alone survive. With the Egyptian Versions proper may be associated the *ÆTHIOPIC*, the Version of ancient Abyssinia, dating from the fourth or fifth century. Though written in a totally different language, it has strong affinities of text with its northern neighbours. The numerous MSS containing it vary considerably, and give evidence of mixture and revision. No book of the New Testament is wanting.

Besides the three great groups two solitary Versions are of considerable interest, the one from outlying Asia, the other from outlying Europe. These are the *ARMENIAN* and the *GOTHIC*. The *ARMENIAN*, which is complete, was made early in the fifth century. In its original form it was made from Greek MSS, probably obtained from Cappadocia, the mother of Armenian Christianity. The *GOTHIC* Version, the work of Ulfilas or Wulfila, the great bishop of the Goths, dates from the middle of the fourth century. He received a Greek education from his Christian parents, originally Cappadocians; and Greek MSS supplied the original for his version. We possess the Gospels and the Pauline Epistles (Hebrews excepted), with many gaps, in MSS of about the sixth century.

The other Versions are of comparatively late date, and of little direct value for the Greek text. Most of them are only secondary translations from versions already noticed, chiefly the Latin and Syriac Vulgates.

Lectionaries as well as continuous texts are extant for most of the versions. But unfortunately no Old Syriac Lectionary is known to exist, and of Old Latin Lectionaries a few fragments only.

On the texts found in Versions see p. 554 and Introduction §§ 213—219, 269—273, 280.

Quotations of Fathers

The third class of documentary evidence is supplied by the writings of the Fathers, which enable us with more or less certainty to discover the readings of the MS or MSS of the New Testament which they employed. The quotations naturally vary in form from verbal transcripts of passages, short or long, through loose citations down to slight allusions. Nay there are cases in which the absence of even an allusion allows the text read by an author to be inferred with tolerable certainty: but this negative evidence is admissible only with the utmost caution.

A large proportion of the Ante-Nicene Christian literature is entirely lost, and some of the most interesting of the extant writings are of little use for the present purpose on account of the scantiness and comparative vagueness of the textual materials contained in them. The only period for which we have anything like a sufficiency of representative knowledge consists roughly of three quarters of a century from about 175 to 250: but the remains of four eminent Greek Fathers, which range through this period, cast a strong light on textual history backward and forward. They are Irenæus, of Asia Minor, Rome, and Lyons (a large proportion of his chief work is preserved only in a Latin translation); his disciple Hippolytus, of Rome; Clement, of Athens and Alexandria; and his disciple Origen, of Alexandria and Palestine. To the same period belong the Latin representatives of North Africa, Tertullian and Cyprian, as also Cyprian's Roman contemporary Novatian. Towards the close of the third century we have somewhat considerable remains of Methodius, of Lycia and Tyre, an enemy of the Origenian school; and in the first third of the fourth century several writings of Eusebius of Cæsarea in Palestine, the most learned of its disciples. For the second half of the third century we have other fragments, but they are few in number.

It would be useless to enumerate the Greek writers after Eusebius. All of them in various degrees supply valuable evidence for tracing the history of the text. But when the outlines of the history of the text have once been ascertained, it becomes clear that, owing to the increase of textual mixture and the growing displacement of the earlier texts by the later, few writers supply testimony of much value for the discrimination of true readings individually. The most important of them for this purpose is Cyril of Alexandria, though his writings belong to the fifth century.

The Latin Fathers of the fourth century furnish a larger proportion of valuable material. Their quotations constitute a not less important province of Old Latin evidence than the extant MSS; not only supplying landmarks for the investigation of the history of the version, but preserving numerous verses and passages in texts belonging to various ages and in various stages of modification. Even in the Gospels their aid is always welcome, often of the highest value; while in most other books they supply not only a much greater bulk of evidence than our fragmentary MSS, but also in not a few cases texts of greater antiquity. The most important Latin Fathers of this period for textual purposes are Lucifer, Hilary, Victorinus, Ambrose, the writer known as Ambrosiaster, and Jerome. Later writers for the most part are less worthy of notice, as the Latin texts degenerated rapidly through revision made under the influence of late Greek texts.

Some considerable works written in Greek have been preserved only or chiefly in another language. In these cases the readings which meet the eye may either be a faithful reproduction of the original readings or be due to a more or less complete assimilation to the language of the Version most familiar to the translator. The most important Latin translations are those which have preserved to us the great treatise of Irenæus against heresies and several of Origen's writings, the subsidiary text being one or other form of Old Latin. To Syriac translations

we chiefly owe the *Theophania* of Eusebius and a large part of the younger Cyril's Homilies on St Luke, to name only the most characteristic examples; in the former case the Old Syriac, in the latter the Vulgate Syriac, is the intrusive element in the text.

With the evidence of the Fathers may be classed a few collections of biblical extracts, selected and arranged for doctrinal or ethical purposes. Of this kind are the Latin *Speculum* designated *m*, of unknown authorship, and the three invaluable books of *Testimonia* compiled by Cyprian.

On the texts found in the Fathers see pp. 548—552 and Introduction §§ 130, 156—162, 177 ff., 182, 188, 191 ff., 220—223, 274—280.

ORTHOGRAPHY

THE purer texts of the New Testament contain many spellings and inflexions of words which differ from the forms made familiar by Attic and literary usage. The true nature of these to modern readers unfamiliar forms is disguised by the use of such terms as 'Alexandrine' or 'Hellenistic', which are often applied to them. They do not occur in Alexandria or elsewhere in Egypt more abundantly than elsewhere; nor is there any reason to believe that they were more freely employed by Greek-speaking Jews than by men of other creeds or nationalities under similar circumstances. There is sufficient evidence in late classical literature, and the amplest evidence in inscriptions, that these forms are in reality for the most part the spellings and inflexions of common life, such as would or might be spontaneously used by any one not scrupulous as to literary correctness. Forms of this kind do not constitute a dialect. Their own range of departure from conventional standards, and the extent to which they are adopted in writing, must from the nature of the case be subject to endless variation. Within the New Testament itself the usage of different writers is not identical, nor, as far as the testimony of extant MSS shews, is even the usage of each writer constant.

Moreover, while some unfamiliar forms are so amply attested as not to leave the slightest room for doubt as to their genuineness, the evidence for many others is too limited or too irregular to justify either absolute acceptance or absolute rejection. In such cases the form regarded as less probable than the form printed in the text must be accounted an alternative reading. On consideration however of the purely formal nature of such

alternative readings, it has not been thought necessary to reproduce them in this edition. In the larger edition they will be found in the Appendix, arranged under grammatical heads in the Notes on Orthography, accompanied with brief statements of evidence and illustrations from extraneous sources. Further explanations of the problems presented by the orthography of the New Testament will be found in the Introduction §§ 393—416.

As examples of variations from the more familiar orthography under some of the principal heads the following may be taken :—

Breathings : ἐφ' ἐλπίδι (once).

Changes of Consonants : σφυρίς (= σπυρίς), σφυδρά (= σφυρά).

Non-assimilation of the final ν of σύν ἐν &c. in composition : συναλαέω, ἐνκοίνω, παλινγενεσία.

Changes of Vowels : τέσσερα, ἐκαθερίσθην, ἐραυνάω, ἐφνίδιος (αἰφν—), κερέα (-αία), ἀνάπειρος (-ηρος), πρόϊμος, δανίζω, χρεοφιλέτης, καταλέλιμμαι (-λειμμαι), τάχειον; and in terminations ἀλαζονία, ἀναιδία, αἴγιος (= αἴγειος), σκοτινός.

Inflections of nouns : μαχαίρη, συνειδυής, ἔλεος -έους, χάριτα.

Inflections of verbs : εἶπαν, ἔπασαν, ἦλθαν, εἶδαν, ἔγνωκαν (= ἐγνώκασιν), ἠρώτουν, κατασκηνοῖν (-οῦν), ἀφίλομεν (from ἀφίω = ἀφίημι), ἀφεῖς (from ἀφέω = ἀφίημι), διδῶ (from διδῶω = δίδωμι), δοῖ (= δῶ), πείν (= πιεῖν), ἀνελήμφθην (-ήφθην) and so ἀνάλημψις; and specially augment, ἠργασάμην (εἰργ-), διερμήνευσσα, ἀνορθώθην, οἰκοδομήθην, ἰστήκειν (εἰστ-), ἀπεκατεστάθην, ἐράντισα (and so ἀραφος), ἐριμμένος, βεραντισμένος.

The breathings of foreign proper names cannot be fixed by authority, for, with rare exceptions, breathings are not found in MSS of the New Testament before the seventh century. In the present text they follow the original spelling or etymology of the names in their respective languages; as Ἀδρίας, Ἀβελ, Ἀλφαῖος, Ἑβραῖος, Ἱεροσόλυμα; and similarly Ἀλληλουιά.

NOTATION

Alternative Readings

WHEREVER it has been found impossible to decide that one of two or more various readings is certainly right, alternative readings are given: and no alternative reading is given which does not appear to have a reasonable probability of being the true reading. The primary place in the text itself is assigned to those readings which on the whole are the more probable, or in cases of equal probability the better attested (see p. 563 and Introduction § 377). The other alternative readings occupy a secondary place, with a notation which varies according as they differ from the primary readings by Omission, by Addition, or by Substitution.

A secondary reading consisting in the Omission of words retained in the primary reading is marked by simple brackets [] in the text. Thus in Matt. vii 24 τοὺς λόγους τούτους is the primary reading, τοὺς λόγους without τούτους the secondary reading.

A secondary reading consisting in the Addition of words omitted in the primary reading is printed at the foot of the page without any accompanying marks, the place of insertion being indicated by the mark [†] in the text. Thus in Matt. xxiii 38 ὁ οἶκος ὑμῶν without ἔρημος is the primary reading, ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος the secondary reading.

A secondary reading consisting in the Substitution of other words for the words of the primary reading is printed at the foot of the page without any accompanying mark, the words of

the primary reading being included within the marks " " in the text. Thus in Matt. xvi 20 *ἐπερίμνησεν* is the primary reading, *διεστειλατο* the secondary reading. The notation for substitution is employed for the sake of convenience in a few cases that fall in strictness under the two former heads. Thus in Matt. xi 5 it expresses the secondary omission of *καί*, with a change of punctuation; and in Matt. xxi 28 it expresses the secondary addition of *μου*, with a change of accentuation. It is likewise employed for alternative punctuations.

Where there are two or more secondary readings, they are separated by *v.* at the foot of the page, unless they differ from each other merely by the omission or addition of words; in which case they are distinguished from each other by brackets at the foot of the page, enclosing part or the whole of the longer reading. Thus there are two secondary readings in Matt. xiii 30, both *ἄχρι* and *μέχρι*; in xvii 17, both *τότε ἀποκριθεὶς* and *ἀποκριθεὶς* alone; and in xviii 10, both *ἐν τῷ οὐρανῷ* and the omission of these or any corresponding words. Sometimes one of two secondary readings differs from the primary reading by omission only, so that it can be expressed by simple brackets in the text, while the other stands as a substitution at the foot of the page. Thus in Matt. ix 18, *εἰς προσελθόν* being the primary reading, *προσελθών* and *εἰσελθών* are both secondary readings.

A few alternative readings and punctuations are examined in the Appendix to the larger edition.

Secondary readings of an orthographical character are omitted in this edition. See above, pp. 579 f.

Suspected Readings

Wherever it has appeared to the editors, or to either of them, that the text probably contains some primitive error, that is, has not been quite rightly preserved in any existing docu-

ment, or at least in any existing document of sufficient authority (see p. 564), the marks †† are placed at the foot of the page, the extreme limits of the words suspected to contain an error of transcription being indicated by the marks 「」 in the text. Where either of two suspected extant readings might legitimately have been printed in the text, one of them is printed as an alternative reading between the ††: where there is no such second reading entitled to be associated with the text, the †† are divided only by dots. All places marked with †† are the subject of notes in the Appendix to the larger edition. A list of them follows on the next page. In a few cases a reading apparently right, and also attested largely though not by the best documents, being probably a successful ancient conjecture, is printed in the text, the better attested reading being placed at the foot with 'MSS' added, and a note inserted in the Appendix. (The same notation is used for one or two well attested spellings or forms not adopted in the text.) See Introduction §§ 361—368, 380, 88.

*Noteworthy Rejected Readings
printed within double brackets*

A few very early interpolations in the Gospels, omitted by 'Western' documents alone (Luke xxii 19 f.; xxiv 3, 6, 12, 36, 40, 51, 52), or by 'Western' and 'Syrian' documents alone (Matt. xxvii 49), are inserted within double brackets [[]] in the body of the text. See p. 557 and Introduction §§ 240 f., 383.

A few interpolations in the Gospels, probably 'Western' in origin, containing important matter apparently derived from extraneous sources, are inserted within double brackets [[]] in the body of the text (Matt. xvi 2 f.; Luke xxii 43 f.; xxiii 34), or separately (Mark xvi 9—20, where the same notation is used for the alternative Shorter Conclusion of the Gospel; John vii 53—viii 11). See p. 557 and Introduction § 384.

LIST OF SUSPECTED READINGS

The following is a list of all words or passages marked with †† at the foot of the page, as probably containing some 'primitive' error, that is, an error affecting the texts of all or virtually all existing documents, and thus incapable of being rectified without the aid of conjecture. The corresponding note is enclosed in [] where one of the editors is on the whole disposed

to believe that there is no primitive error. The mark ‡ is affixed to suggested readings having some slight secondary attestation, and thus not strictly conjectural. See p. 582 f. and the references there given.

In all cases + denotes the addition of the words following, < their omission. The grave accent is retained when it would stand in the continuous text.

ST MATTHEW

xv 30 *χωλούς, κυλλούς, τυφλούς, κωφούς* order of the words uncertain.

xxi 28—31 'Εγώ,...οὐκ ἀπῆλθεν.....Οὐ θέλω,...ἀπῆλθεν.....'Ο ὕστερος] Οὐ θέλω,...ἀπῆλθεν... 'Εγώ,...οὐκ ἀπῆλθεν.....'Ο ὕστερος (v. *ἑσχατος*).

Also Οὐ θέλω,...ἀπῆλθεν.....'Εγώ,...οὐκ ἀπῆλθεν.....'Ο πρῶτος.

[λέγουσιν 'Ο ὕστερος. perhaps a primitive interpolation.]

xxviii 7 *εἶπον*] [perhaps a primitive error for *εἶπεν* (‡).]

ST MARK

iv 28 *πλήρη σίτον*] *πλήρης* [ὁ σίτος, *πλήρης σίτον*] [probably right ‡], and other forms.

ST LUKE

xi 35] *εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος, τὸ σκότος πόσον* with omission of v. 36. And (v. 36) *ὡς ὅταν...φωτίζῃ*] *καὶ ὡς* [ὁ λύχνος [τῆς] ἀστραπῆς φωτίσει (in Versions only, not in Greek) and other variations. Some primitive error probable.

ST JOHN

iv 1 [some primitive error not improbable.]

vi 4 [τὸ πάσχα perhaps a primitive interpolation (‡).]

SECTION ON THE WOMAN
TAKEN IN ADULTERY

9 πρεσβυτέρων,] + πάντες ἀνεχώρησαν ‡

ACTS

iv 25 ὁ τοῦ πατρὸς...παιδὸς σου] many variations. Some primitive error probable, perhaps either διὰ πνεύματος ἁγίου στόματος for διὰ στόματος with διὰ πνεύματος ἁγίου transposed, or τοῦ πατρὸς for τοῖς πατράσιν.

vii 46 τῷ θεῷ Ἰακώβ] τῷ οἴκῳ Ἰακώβ. Some primitive error probable. [Perhaps τῷ οἴκῳ for τῷ κυρίῳ (τῷ κῶ).]

xii 25 ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ πληρώσαντες τὴν διακονίαν] perhaps τὴν stood originally before εἰς, and was-transposed by a primitive error.

xiii 32 τοῖς τέκνοις ἡμῶν] τοῖς τέκνοις αὐτῶν: also τ. τ. αὐτῶν ἡμῶν. Doubtless a primitive error for τ. τ. ἡμῶν ‡.

xiii 42 Ἐξιόντων δὲ αὐτῶν παρεκάλουν.....ταῦτα] < παρεκάλουν: and ἤξιουν for παρεκάλουν. And αὐτῶν] + ἐκ τῆς συναγωγῆς τῶν Ἰουδαίων (or the same substituted), and παρεκάλουν] + τὰ ἔθνη. Some primitive error probable. [Perhaps Ἐξιόντων for Ἀξιούντων, and παρεκάλουν an

interpolation, with change of punctuation.]

xvi 12 πρώτη τῆς μερίδος Μακεδονίας] πρώτης [τῆς] μερίδος τῆς M. and other variations. [Some primitive error probable, perhaps μερίδος for Πιερίδος.]

xix 40 περὶ τῆς σήμερον...ταύτης] < οὐ: also < περὶ 3°. [Some primitive error probable, perhaps αἰτίου ὑπάρχοντος for αἰτίου ὑπάρχοντες.]

xx 28 τοῦ θεοῦ] τοῦ κυρίου. And τοῦ αἵματος τοῦ ἰδίου] τοῦ ἰδίου αἵματος. [τοῦ ἰδίου perhaps a primitive error for τοῦ ἰδίου υἱοῦ.]

xxv 13 ἀσπασάμενοι] ἀσπασόμενοι. [Some primitive error not improbable.]

xxvi 28 ποιῆσαι] γενέσθαι. Some primitive error probable. [Perhaps με πείθεις for πέποιθας.]

I PETER

i 7 [τὸ δοκίμιον probably a primitive error for τὸ δοκιμον ‡.]

iii 21 [δ probably a primitive error for φ ‡.]

2 PETER

iii 10 εὐρεθήσεται] οὐχ εὐρεθήσεται: also κατακαήσεται: also ἀφανισθήσονται: also < εὐρεθήσεται: also < the whole clause. Some primitive error probable; perhaps text for ῥησεται, or some form of that stem.

iii 12 τήκεται] τακήσεται (-ονται). [Text probably a primitive error for τήξεται.]

1. JOHN

v 10 τῷ θεῷ] τῷ υἱῷ: also *Jesus Christo*: also omitted, Text probably a primitive interpolation.

JUDE

i ἐν θεῷ...τετηρημένοις] several slight variations. [Text probably a primitive error for θεῷ (without ἐν) and ἐν Ἰησοῦ.]

5 Κύριος] (altern.) Ἰησοῦς: also ὁ θεός. Some primitive error probable, apparently ΟΤΙΚΩ (δτι: Κύριος) and ΟΤΙΩ (δτι: Ἰησοῦς) for ΟΤΙΟ [δτι-δ].

22 f. οὐς μὲν ἐλεᾶτε...ἐν φόβῳ] οὐς μὲν ἐλέγχετε διακρινομένους, οὐς δὲ σώζετε (ἐλεᾶτε) ἐκ πυρός κ.τ.λ.: also οὐς μὲν ἐλεᾶτε διακρινομένους, οὐς δὲ σώζετε ἐκ πυρός ἀρπάζοντες [, οὐς δὲ ἐλεᾶτε] ἐν φόβῳ and other variations, some shorter. Some primitive error probable; perhaps the first ἐλεᾶτε an interpolation.

ROMANS

i 32 ποιούσιν...συνευδοκοῦσιν] [οἱ] ποιούντες...[οἱ] συνευδοκοῦντες. Some primitive error probable.

iv 12 [καὶ τοῖς probably a primitive error for καὶ αὐτοῖς.]

v 6 εἰ γε] ἔτι γὰρ with and without ἔτι below: also εἰς τί γὰρ: also εἰ γὰρ: also εἰ δέ. [Text possibly a primitive error for εἰπερ.]

viii 2 σε] (altern.) με. Text probably a primitive interpolation ‡.

xiii 3 [τῷ ἀγαθῷ ἔργῳ probably a primitive error for τῷ ἀγαθοῦ ἔργῳ ‡.]

xv 32 θεοῦ] κυρίου Ἰησοῦ: also Χριστοῦ Ἰησοῦ: also Ἰησοῦ Χριστοῦ. Text probably a primitive interpolation.

1 CORINTHIANS

xii 2 δτι δτε] < δτι: also < ὅτε. Probably a primitive error for ὅτι ποτέ.

2 CORINTHIANS

iii 3 πλαξιν καρδίαις σαρκίνοις] καρδίας for καρδία. Πλαξιν probably a primitive interpolation (‡).

iii 17 [Κυρίου probably a primitive error for κύριον.]

vii 8 βλέπω] + γὰρ. Βλέπω probably a primitive error for βλέπων ‡.

xii 7 < διό. And < ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι 2°. Some primitive error probable.

GALATIANS

iv 31; v 1 τῆς ἐλευθέρas. Τῇ ἐλευθερίᾳ ἡμᾶς Χριστὸς ἡλευθέρωσεν· στήκετε οὖν καὶ τῆς ἐλευθέρas, ἣ ἐλευθερίᾳ ἡμᾶς Χριστὸς ἡλευθέρωσεν. στήκετε οὖν καὶ: also τῆς ἐλευθέρas. Τῇ ἐλευθερίᾳ [οὖν] ἣ Χριστὸς ἡμᾶς (ἡμᾶς Χριστὸς) ἡλευθέρωσεν στήκετε καὶ. [Τῇ ἐλευθερίᾳ probably a primitive error for Ἐπ' ἐλευθερίᾳ.]

COLOSSIANS

ii 2 τοῦ θεοῦ, Χριστοῦ] τοῦ θεοῦ ὃ ἐστὶν Χριστός: also τοῦ θεοῦ καὶ Χριστοῦ: also τοῦ θεοῦ: also τοῦ θεοῦ πατρὸς τοῦ χριστοῦ (and the same with καὶ inserted before or after πατρὸς): also τοῦ θεοῦ ἐν Χριστῷ. [Τοῦ θεοῦ, Χριστοῦ probably a primitive error for τοῦ ἐν Χριστῷ (‡).]

ii 18 < ἐν. [Some primitive error probable, perhaps θέλων ἐν ταπεινοφροσύνῃ for ἐν ἐθελοταπεινοφροσύνῃ.]

ἰβιδ. ἃ ἐόρακεν ἐμβατεύων] ἃ μὴ (οὐχ) ἐόρακεν ἐμβατεύων. Probably a primitive error for ἀέρα (or αἰώρα) κενεμβατεύων.

ii 23 [καὶ] ἀφειδίχα...σαρκὸς] [some primitive error probable.]

2 THESSALONIANS

i 10 [ἐπιστεύθη probably a primitive error for ἐπιστώθη.]

HEBREWS

iv 2 some primitive error probable. [Perhaps ἀκούσασιν for ἀκούσασιν.]

x 1 ταῖς αὐταῖς...δύν.] < αἰς (αἰς). And δύνανται] (altern.) δύναται. Some primitive error probable.

xi 4 αὐτοῦ τοῦ θεοῦ] αὐτοῦ τῷ θεῷ. Text probably a primitive error for αὐτῷ τοῦ θεοῦ ‡.

xi 37 ἐπειράσθησαν, ἐπρίσθησαν] (altern.) ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν: also <ἐπειράσθησαν: also <ἐπρίσθησαν. Ἐπειράσθησαν probably either a primitive interpolation or a primitive error

for some other word, as ἐνεπρήσθησαν or ἐπειρώθησαν (ἐπρη.).

xii 11 πᾶσα μὲν] (altern.) πᾶσα [δὲ]. Some primitive error in the particle not improbable.

xiii 21 ποιῶν with alternative αὐτῷ ποιῶν] probably a primitive error for αὐτὸς ποιῶν ‡.

1 TIMOTHY

iv 3 κωλύοντων γαμεῖν, ἀπέχεσθαι βρωμάτων] some primitive error probable. [Perhaps γαμεῖν ἀπέχεσθαι for γαμεῖν καὶ γεύεσθαι or γαμεῖν ἢ ἀπτεσθαι.]

vi 7 ὅτι] ἀληθὲς ὅτι: also δηλον ὅτι and other supplements. Some primitive error probable, perhaps interpolation of ὅτι after -ον.

2 TIMOTHY

i 13 [ὦν probably a primitive error for ὄν.]

PHILEMON

9 πρεσβύτης] a primitive error for πρεσβευτής, if not used in the same sense.

APOCALYPSE

i 20 αἱ ἐπτά ἐπτά] a primitive error for αἱ ἐπτά ‡.

ii 12; iii 1, 7, 14 τῷ ἀγγέλῳ τῆς γέλω τῷ (as ii 1, 8, 18).

ii 13 καὶ ἐν ταῖς...ύμῖν] <καὶ. And ἡμέραι] + [ἐν] αἰς. And <ὁς. Some primitive error probable; apparently Ἀντίπας for Ἀντίπα.

ix 10 ὁμοίας probably a primitive error for ὁμοία.

xi 3 περιβεβλημένους] περιβεβλημένοι. Perhaps a primitive error for περιβεβλημένοις.

xiii 10 ἀποκτενεῖ] ἀποκτανθῆναι: also omitted. Apparently a primitive error for ἀποκτείνειν or ἀποκτεῖναι.

xiii 15 αὐτῇ] αὐτῷ. Some primitive error probable; [perhaps interpolation of αὐτῇ] [or loss of τῇ γῇ after or for αὐτῇ.]

xiii 16 δῶσιν] δώσουσιν and other variations. Apparently δῶσιν a primitive error for δώσει.

xviii 12 μαργαριτῶν] μαργαρίταις: also μαργαριτοῦ. Some primitive error probable.

xix 13 βεραντισμένον] βεβαμμένον: also ἐρραμμένον: also περιβεραμμένον. Probably a primitive error for βεραμμένον.

LIST OF NOTEWORTHY REJECTED READINGS

In the Gospels and Acts many 'Western' interpolations and substitutions containing some apparently fresh or distinctive matter, such as might probably or possibly come from an extraneous source or which is otherwise of more than average interest, but having no sufficient intrinsic claim to any form of incorporation with the New Testament, are printed between the special marks †† in the margin of the larger edition. See Introduction § 385. In the present edition these readings are transferred from the margin to the following supplementary list.

Besides the preceding class of rejected readings, which owe their exceptional claim to preservation within the volume to considerations arising out of early textual history, miscellaneous rejected readings having some special interest are noticed in the Appendix to the larger edition. These readings include some of 'Western' origin, that might with perhaps equal fitness have been placed between ††. Both these classes of readings are by their nature indefinite in extent,

and are limited only by selection; so that they might without impropriety have been either enlarged or diminished. See Introduction § 386.

The following list includes both classes of rejected readings, the special marks †† being retained for those 'Western' interpolations and substitutions which are distinguished by them from true alternative readings in the margin of the larger edition. It has not been thought necessary to repeat here those few noteworthy rejected readings which are printed in the text itself within double brackets. Some of the slighter accessory variations in places noticed in the list are likewise passed over. On the other hand the more important variations mentioned in the Appendix in association with readings included in †† are subjoined to these readings: they are of miscellaneous origin and character.

In all cases + denotes the addition of the words following, < their omission. The grave accent is retained when it would stand in the continuous text.

ST MATTHEW

i 8 Ἰωρὰμ δὲ ἐγέννησεν] + τὸν
 Ὀχοζίαν, Ὀχοζίας δὲ ἐγέννησεν
 τὸν Ἰωᾶς, Ἰωᾶς δὲ ἐγέννησεν τὸν
 Ἀμασίαν, Ἀμασίας δὲ ἐγέννησεν
 i 11 Ἰωσείας δὲ ἐγέννησεν] + τὸν
 Ἰωακείμ, Ἰωακείμ δὲ ἐγέννησεν
 i 18 γένεσις] γέννησις

i 25 υἱὸν] τὸν υἱὸν [αὐτῆς] τὸν
 πρωτότοκον

ii 11 τοὺς θησαυροὺς] τὰς πῆρας

iii 15 *fin.*] + *et cum baptizaretur, lumen ingens circumfulsit de aqua, ita ut timerent omnes qui advenierant.*

iv 10 ὑπαγε] + ὀπίσω [μου]

v 4, 5] + μακάριοι οἱ πραεῖς
 κ.τ.λ. μακάριοι οἱ πενθοῦντες
 κ.τ.λ. +

v 22 πᾶς ὁ ὀργιζόμενος τῷ
 ἀδελφῷ αὐτοῦ] + εἰκῇ

v 37 ναὶ ναί, οὐ οὐ] τό Ναὶ
 ναὶ καὶ τό Οὐ οὐ

vi 13 *fin.*] + ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ
 βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ
 δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν. with
 variations; and other doxologi-
 cal forms.

vi 33 τὴν βασιλείαν] + τοῦ θεοῦ
 with variations.

vii 21 *fin.*] + + οὗτος εἰσελεύ-
 σεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐ-
 ρανῶν +

vii 22 Κύριε κύριε] + οὐ τῷ
 ὀνόματί σου ἐφάγομεν καὶ [τῷ
 ὀνόματί σου] ἐπίομεν,

vii 29 *fin.*] + + καὶ οἱ Φαρι-
 σαῖοι +

viii 11 μετὰ Ἀβραάμ] ἐν τοῖς
 κόλποις [τοῦ] Ἀβραάμ

viii 12 ἐκβληθήσονται] + ἐξε-
 λεύσονται +: also *iduiit*

viii 28 Γαδαρηνῶν] Γερασσηνῶν:
 also Γεργεσηνῶν

ix 15 *νυμφῶνος*] + *νυμφίου* +

x 3 Θαδδαῖος] + Λεββαῖος +:
 also Λεββαῖος ὁ ἐπικληθεὶς Θαδ-
 δαῖος: also *Judas Zelotes*

x 23 φεύγετε εἰς τὴν ἐτέραν] +
 + *κἂν ἐκ ταύτης διώκωσιν ὑμᾶς*,
 φεύγετε εἰς τὴν ἄλλην + with
 much variation.

x 42 ἀπολέσῃ τὸν μισθόν] + ἀπό-
 ληται ὁ μισθὸς +

xi 19 ἔργων] τέκνων

xiii 55 Ἰωσήφ] Ἰωσή: also
 Ἰωάννης

xvi 21 Ἰησοῦς Χριστὸς] [ὁ] Ἰη-
 σοῦς: also omitted.

xvii 12 f. οὕτως... αὐτῶν. τότε
 ... αὐτοῖς.] τότε... αὐτοῖς. οὕτως...
 αὐτῶν.

xvii 20 *fin.*] + (v. 21) τοῦτο δὲ
 τὸ γένος οὐκ ἐκπορεύεται εἰ μὴ ἐν
 προσευχῇ καὶ νηστείᾳ with varia-
 tions.

xviii 10 *fin.*] + (v. 11) ἦλθεν
 γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου σῶσαι τὸ
 ἀπολωλός.

xviii 20] οὐκ εἰσὶν γὰρ δύο ἢ
 τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα
 παρ' οἷς οὐκ εἰμὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν.

xix 16 Διδάσκαλε] + ἀγαθέ

And (v. 17) Τί με ἐρωτᾷς περὶ
 τοῦ ἀγαθοῦ] Τί με λέγεις ἀγαθόν

And εἰς ἐστὶν ὁ ἀγαθός] οὐδεὶς
 ἀγαθὸς εἰ μὴ εἰς

And ἀγαθός] + ὁ θεός: also ὁ
 πατήρ [μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς]

xix 19] <, καὶ ἀγαπήσεις... ὡς
 σεαυτὸν

xx 16 *fin.*] + + πολλοὶ γὰρ
 εἰσιν κλητοὶ ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί. +

xx 28 *fin.*] + ὑμεῖς δὲ ζητεῖτε
 ἐκ μικροῦ αὐξήσαι καὶ ἐκ μείζονος
 ἔλαττον εἶναι. εἰσερχόμενοι δὲ

καὶ παρακληθέντες δειπνήσαι μὴ ἀνακλίνεσθε εἰς τοὺς ἐξέχοντας τόπους, μὴ ποτε ἐνδοξότερός σου ἐπέλθῃ καὶ προσελθὼν ὁ δειπνοκλήτωρ εἴπῃ σοι "Ἐτι κάτω χώρει, καὶ κατασυχυνθήσῃ. ἐὰν δὲ ἀναπέσης εἰς τὸν ἡττονα τόπον καὶ ἐπέλθῃ σου ἡττων, ἐρεῖ σοι ὁ δειπνοκλήτωρ Σύναγε ἔτι ἄνω, καὶ ἔσται σοι τοῦτο χρήσιμον.

xx 33 *fin.*] + *Quibus dixit Jesus Creditis posse me hoc facere? qui responderunt ei Ita, Domine: also 'and we may see thee'.*

xxi 12 τὸ ἱερόν] + ἡ τοῦ θεοῦ

xxi 17 *fin.*] + *et docebat eos de regno Dei*

xxii 12 < Ἐταίρε

xxiii 14 *fin.*] + (v. 13) Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κατεσθίετε τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν καὶ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι· διὰ τοῦτο λήμψεσθε περισσότερον κρίμα: also with δέ (Οὐαὶ δὲ ὑμῖν κ.τ.λ.) before v. 14.

xxiii 27 οἰκτινές... γέμουσιν] ἔξωθεν ὁ τάφος φαίνεται ὠραῖος ἔσωθεν δὲ γέμει

xxiii 35 < υἱοῦ Βαραχίου

xxiv 36 < οὐδὲ ὁ υἱός

xxv 1 τοῦ νυμφίου) + καὶ τῆς νύμφης

xxv 41 τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον] τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον. And v. 46 κόλασιν] *ignem*: also *ambustionem* or *combustionem*.

xxv 41 τὸ ἡτοιμασμένον] + ὁ ἡτοίμασεν ὁ πατήρ μου + with variations.

xxvi 15 ἀργύρια] + στατήρας +: also στατήρας ἀργυρίου

xxvi 73 δὴλόν σε ποιεῖ] + ὁμοιάζει +

xxvii 2 Πειλάτῳ] + Ποντίῳ + Πειλάτῳ

xxvii 9 < Ἰερεμίου: also Ζαχαρίου substituted: also *Esaiam*

xxvii 16 Βαραββάν] Ἰησοῦν Βαραββάν: and v. 17 [τὸν] Βαραββάν] Ἰησοῦν Βαραββάν

xxvii 32 Κυρηναῖον] + + *eis* ἀπάντησιν αὐτοῦ +

xxvii 34 οἶνον] ὄξος

xxvii 35 *fin.*] + ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ προφήτου Διημερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἐαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμὸν μου ἔβαλον κλῆρον.

xxvii 38 δεξιῶν] + *nomine Zoatham*: and εὐωνύμων] + *nomine Camma*

xxvii 45] < ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν

xxvii 46 Ἐλωὶ ἔλωὶ λεμὰ σαβαχθανεῖ] + Ἠλεὶ ἡλεὶ λαμὰ ζαφθανεῖ +

xxvii 56 Ἰωσήφ μήτηρ καὶ ἡ μήτηρ] ἡ Μαρία ἡ Ἰωσήφ καὶ ἡ Μαρία ἡ: also ἡ Ἰωσήφ μήτηρ καὶ ἡ μήτηρ: also Ἰωσήφ καὶ ἡ μήτηρ

xxviii 6 ἔκειτο] + ὁ κύριος +

ST MARK

i 41 σπλαγχνισθεῖς] + ὀργισθεῖς +

ii 14 Λευεῖν] + Ἰάκωβον +

iii 18 Θαδδαῖον] + Λεββαῖον +

iii 29 ἀμαρτήματος] κρίσεως: also ἀμαρτίας

iii 32 οἱ ἀδελφοί σου] + καὶ αἱ ἀδελφαί σου +

iv 9 ἀκούετω] + καὶ ὁ συνίων συνιέτω +

v 33 τρέμουσα] + διὸ πεποιθήκει λάθρα +

vi 3 ὁ τέκτων, ὁ] ὁ τοῦ τέκτο-
νος υἱὸς καὶ ὁ

ibid. Ἰωσήτος] Ἰωσήφ: also
Ἰωσή: also omitted.

vi 20 ἡπόρει] ἐποίει

vi 33 καὶ προῆλθον αὐτοὺς] + καὶ
συνῆλθον αὐτοῦ †: also καὶ ἦλθον
αὐτοῦ: also καὶ προῆλθον αὐτὸν
αὐτοῦ: also καὶ προῆλθον αὐτοὺς
καὶ συνῆλθον πρὸς αὐτόν

vi 36 κύκλῳ] + ἔγγιστα †

vi 47 ἦν] + + πάλαι †

vi 56 ἀγοραῖς] + πλατεῖαις †

vii 3 πυγμῇ] πυκνὰ

vii 4 χαλκίων] + + καὶ κλινῶν. †

vii 6 τιμῶ] + ἀγαπᾶ †

vii 9 τηρήσητε] + στήσητε †

vii 13 τῇ παραδόσει ὑμῶν] +
+ τῇ μωρᾷ †

vii 19 ἀφεδρῶνα] + ὀχετόν †

vii 28 Ναί, κύριε] + Κύριε,
ἀλλὰ †: also Κύριε alone.

viii 22 Βηθσαιδάν] + Βηθανί-
αν †

viii 26 Μηδὲ εἰς τὴν κώμην εἰ-
σέλθης] + Μηδενὶ εἴπης εἰς τὴν
κώμην †, with or without Ὑπαγε
εἰς τὸν οἶκόν σου prefixed: also
Ὑπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ εἰς
εἰς τὴν κώμην εἰσέλθης μηδενὶ
εἴπης [μηδὲ ἐν τῇ κώμῃ]: also
Μηδὲ εἰς τὴν κώμην εἰσέλθης
μηδὲ εἴπης τινὶ ἐν τῇ κώμῃ

ix 24 παιδίου] + + μετὰ δα-
κρῶν †

ix 29 προσευχῇ] + + καὶ νη-
στεία † with variation of order.

ix 38 καὶ ἐκωλύομεν αὐτόν, ὅτι
οὐκ ἠκολούθει ἡμῖν] + ὅς οὐκ ἀκο-
λουθεῖ μεθ' ἡμῶν, καὶ ἐκωλύομεν
αὐτόν †: also with ἐκωλύσαμεν:
also ὅς οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν, καὶ
ἐκωλύσαμεν αὐτόν, ὅτι οὐκ ἀκο-
λουθεῖ ἡμῖν

ix 49 πᾶς γὰρ πυρὶ ἀλισθήσε-
ται] + πᾶσα γὰρ θυσία ἀλλ' ἀλι-
σθήσεται †: also πᾶς γὰρ πυρὶ
ἀλισθήσεται, καὶ πᾶσα θυσία
[ἀλλ'] ἀλισθήσεται

x 19 Μὴ φονεύσης, Μὴ μοι-
χεύσης] + Μὴ μοιχεύσης, Μὴ πορ-
νεύσης †: also Μὴ μοιχεύσης, Μὴ
φονεύσης and other variations.

x 24 δύσκολόν ἐστιν] + τοὺς πε-
ποιθότας ἐπὶ [τοῖς] χρήμασιν: also
dinivem and other supplements.

x 27 ἀδύνατον ἄλλ' οὐ παρὰ
θεῶ, πάντα γὰρ δυνατὰ παρὰ
[τῷ] θεῷ] + ἀδύνατόν ἐστιν παρὰ
δὲ τῷ θεῷ δυνατόν †

x 30 οἰκίας..... ζῶν αἰώ-
νιον] + ὅς δὲ ἀφῆκεν οἰκίαν καὶ
ἀδελφὰς καὶ ἀδελφούς καὶ μητέρα
καὶ τέκνα καὶ ἀγροὺς μετὰ διω-
γμοῦ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ
ζῶν αἰῶνιον λήψεται †

x 51 Ῥαββουνεῖ] + Κύριε ραβ-
βεῖ †: also Ῥαββεῖ only.

xi 32 εἶχον] + ἥδεισαν †

xii 14 κήνσον] + ἐπικεφάλαιον †

xii 23 ἐν τῇ ἀναστάσει] + ὅταν
ἀναστῶσιν

xii 40 χηρῶν] + + καὶ ὀρφανῶν †

xiii 2 *fin.*] + + καὶ διὰ τριῶν
ἡμερῶν ἄλλος ἀναστήσεται ἀνεὶ
χειρῶν † with variations.

xiii 8 λιμοί] + καὶ ταραχαί

xiv 4 ἦσαν δὲ τινες ἀγασ-
κτοῦντες πρὸς ἑαυτοὺς] + οἱ δὲ
μαθηταὶ αὐτοῦ διεπονοῦντο καὶ
ἔλεγον † with variations.

xiv 41 ἀπέχει] + τὸ τέλος with
variations.

xiv 51 ἀχρὸν] + οἱ νεανίσκοι

xiv 58 ἀχειροποίητον οἰκοδομή-
σω] + ἀναστήσω ἀχειροποίητον †

xiv 68 *fin.*] + καὶ ἀλέκτωρ ἐφώ-
νησεν. And v. 72] < ἐκ δευτέρου

xv 25 τρίτη] ἔκτη
ibid. ἐσταύρωσαν] + ἐφύλασ-
σαν †

xv 27 fin.] + (v. 28) καὶ ἐπληρώ-
θη ἡ γραφή ἡ λέγουσα Καὶ μετὰ
ἀνόμων ἐλογίσθη.

xv 34 ἐγκατέλιπες] + ὠνεί-
δισας †

xv 47 Ἰωσήτος] Ἰακώβου: also
Ἰωσή and Ἰωσήφ.

xvi 3 ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνη-
μείου;] *ab osteo? Subito autem
ad horam tertiam tenebrae diei*
[l. die] *factae sunt per totum
orbem terrae, et descenderunt de
caelis angeli et surgent* [l. sur-
gentes] *in claritate vivi Dei
simul ascenderunt cum eo, et con-
tinuo lux facta est. Tunc illae
accesserunt ad monumentum,*

xvi 14 fin.] + *Et illi satisfacie-
bant dicentes Saeculum istud
iniquitatis et incredulitatis sub-
stantia* [al. *sub Satana*] *est, quae
non sinit per immundos spiritus
veram Dei apprehendi virtutem:
idcirco jam nunc revela justitiam
tuam.*

ST LUKE

i 28 fin.] + εὐλογημένη σὺ ἐν
γυναιξίν. †

i 35 τὸ γεννώμενον] + ἐκ σοῦ

i 46 Μαριάμ] *Elisabet*

ii 2 αὐτῇ] + ἡ: also a variation
of order.

ii 7 φάτῃ] σπηλαίω

ii 33 ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μή-
τηρ] Ἰωσήφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ.
And similar changes of language
in vv 41, 43, 48; Mt i 16.

iii 1 ἡγεμονεύοντος] + ἐπιτρο-

πεύοντος †

iii 16 πνεύματι ἁγίῳ] < ἁγίῳ

iii 22 Σὺ εἰ ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγα-
πητός, ἐν σοὶ εὐδόκησα] + Ὑἱὸς
μου εἰ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά
σε †

iii 24] < τοῦ Ματθᾶθ τοῦ Λευεὶ

iii 33 τοῦ Ἀδμεῖν τοῦ Ἀρνεῖ]
τοῦ Ἀμιναδάβ (-αδάμ) τοῦ Ἀράμ
with variations.

iv 1 πνεύματος ἁγίου] < ἁγίου
(s. q.)

iv 44 Ἰουδαίας] + Γαλιλαίας †

v 10 f.] ἦσαν δὲ κοινωνοὶ αὐτοῦ
Ἰακώβος καὶ Ἰωάννης υἱοὶ Ζεβε-
δαίου ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς Δεῦτε καὶ
μὴ γέινεσθε ἄλιεῖς ἰχθύων, ποιήσω
γὰρ ὑμᾶς ἄλιεῖς ἀνθρώπων ὁ δὲ
ἀκούσαντες πάντα κατέλειψαν ἐπὶ
τῆς γῆς καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ.

v 14 εἰς μαρτύριον αὐτοῖς] + ἵνα
εἰς μαρτύριον ᾗν (l. ᾗ) ὑμῖν τοῦτο †

vi 1 ἐν σαββάτῳ] + † δευτερο-
πρώτῳ †: also *mane*

vi 5] transposed to the end
of v. 10, the following narrative
being substituted here:— Τῇ αὐτῇ
ἡμέρᾳ θεασάμενός τινα ἐργαζό-
μενον τῷ σαββάτῳ εἶπεν αὐτῷ
Ἄνθρωπε, εἰ μὲν οἶδας τί ποιεῖς,
μακάριος εἶ· εἰ δὲ μὴ οἶδας, ἐπι-
κατάρατος καὶ παραβάτης εἶ τοῦ
νόμου.

vi 17 Ἰερουσαλὴμ] + καὶ Πιραι-
ας (? Περαιας) or *et trans fretum*

vii 14 Νεανίσκῃ] + † νεανίσκῃ †

viii 16, 37 Γερουσιῶν] Γεργε-
σινῶν: also Γαδαρηνῶν

viii 51] < καὶ Ἰωάννην

ix 27 τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ]
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον
ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ with variations.

ix 37 τῇ ἐξῆς ἡμέρᾳ] + διὰ τῆς
ἡμέρας † with variations.

ix 54 ἀναλῶσαι αὐτούς] + ἡς
καὶ Ἡλείας ἐποίησεν †

ix 55 ἐπετίμησεν αὐτοῖς] + ἡ καὶ
εἶπεν Οὐκ οἴδατε πόλου πνεύμα-
τος ἐστε † with variations.

And + ἡ [ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
οὐκ ἦλθεν ψυχὰς [ἀνθρώπων] ἀπο-
λέσαι ἀλλὰ σῶσαι.] † with varia-
tions.

ix 62 ἐπιβαλὼν...ὀπίσω] + εἰς
τὰ ὀπίσω βλέπων καὶ ἐπιβάλλων
τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' ἄροτρον †

xi 2 ἐλθάτω ἡ βασιλεία σου] ἐλ-
θέτω τὸ ἅγιον πνεῦμά σου ἐφ' ἡμᾶς
καὶ καθαρίσάτω ἡμᾶς

xi 13 πνεῦμα ἅγιον] + ἀγαθὸν
δόμα †: also πνεῦμα ἀγαθὸν : also
spiritum bonum datum

xi 42 κρίσιν] κλήσιν

xi 44 ὡς τὰ μνημεῖα τὰ] + μνη-
μεῖα †

xi 48 καὶ συνευδοκεῖτε] + μὴ
συνευδοκεῖν †

xi 52 ἦρατε] + ἐκρύψατε †

xi 53, 54 Ἐκείθεν...στόματος
αὐτοῦ] + λέγοντος δὲ αὐτοῦ ταῦτα
πρὸς αὐτοὺς ἐνώπιον παντὸς τοῦ
λαοῦ ἦρξαντο οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ
νομικοὶ δεινῶς ἔχειν καὶ συνβάλ-
λειν αὐτῷ περὶ πλειόνων, ζητοῦν-
τες ἀφορμὴν τινα λαβεῖν αὐτοῦ ἵνα
εὖρωσιν κατηγορήσασθαι αὐτοῦ † with
many variations.

xii 18 τὸν σῖτον καὶ τὰ ἀγαθὰ
μου] + τὰ γενήματά μου †: also
τοῖς καρποῦς μου : also τὰ γενή-
ματά μου καὶ τὰ ἀγαθὰ μου

xii 26 εἰ οὖν...λοιπῶν] + καὶ
περὶ τῶν λοιπῶν τί †

xii 27 αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ οὐδὲ
νήθει] + οὐτε νήθει οὐτε ὑφαίνει †

xii 38 καὶ ἐν τῇ δευτέρᾳ...οὐ-
τως] + καὶ ἐὰν ἔλθῃ τῇ ἐσπερινῇ
φυλακῇ καὶ εὐρήσει, οὕτως ποιή-

σει, καὶ ἐὰν ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ τῇ
τρίτῃ † with many variations.

xiii 8 κόπρια] + κόφινον κο-
πρίων †

xiv 5 υἱὸς] ὄνος: also πρό-
βατον

xv 16 χορτασθῆναι] + γεμίσαι
τὴν κοιλίαν αὐτοῦ †

xvi 22 f. καὶ ἐτάφη. καὶ ἐν τῷ
ᾧ ἔδη ἐπάρας] καὶ ἐτάφη ἐν τῷ ᾧ ἔδη.
ἐπάρας or the same words with
the stop placed after ἐτάφη.

xvii 11 Γαλιλαίας] + *et Fericho*

xviii 30 πολλαπλασίονα] + ἐπα-
πλασίονα †

xx 20 παρατηρήσαντες] + ἀπο-
χωρήσαντες †: also omitted.

xx 34 Οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου]
+ ἡ γεννῶνται καὶ γεννῶσιν, †
with variations.

xx 36 δύνανται] + μέλλουσιν †
ibid. ἰσάγγελοι γὰρ εἰσιν, καὶ
υἱοὶ εἰσιν θεοῦ] ἰσάγγελοι γὰρ εἰ-
σιν + τῷ θεῷ †

xxi 11 ἔσται] + (? καὶ χειμῶνες)
et hiemes (tempestates)

xxi 18] < the verse.

xxi 38 *fin.*] + [John] vii 53—
viii 11 (p. 241)

xxii 42 εἰ βούλει....γενέσθω.]
+ μὴ τὸ θέλημά μου ἀλλὰ τὸ σὸν
γενέσθω· εἰ βούλει παρένεγκε
τοῦτο τὸ ποτήριον ἀπ' ἐμοῦ. †

xxii 68 οὐ μὴ ἀποκριθῇτε] +
+ ἡ ἀπολύσῃτε †

xxiii 2 ἡμῶν] + καὶ καταλύοντα
τὸν νόμον καὶ τοὺς προφῆτας :
and διδόναι] + καὶ ἀποστρέφοντα
τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα

xxiii 5 *fin.*] + *et filios nostros et
uxores advertit a nobis* [see the
Greek on v. 2], *non enim bapti-
zantur sicut [et] nos [nec se
mundant]*.

xxiii 42 f.] καὶ στραφεὶς πρὸς τὸν κύριον εἶπεν αὐτῷ Μνήσθητί μου ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐλεύσεώς σου. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ τῷ ἐπληροῦντι (L. ἐπιπλήρῃσονται). Θαρσει, σήμερον κ.τ.λ.

xxiii 43] <σήμερον... παραδείσω (so stated, but probably the whole verse).

xxiii 45 ἐνάτης τοῦ ἡλίου ἐκλείποντος] + ἐνάτης, [καὶ] ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος + with variations.

xxiii 48 *fin.*] + *dicentes Vae nobis quae facta sunt hodie propter peccata nostra; appropinquavit enim desolatio Hierusalem.*

xxiii 55 α] + δύο +: also omitted

xxiv 13 ἐξήκοντα] ἑκατὸν ἐξήκοντα

xxiv 27 ἀρξάμενος... διερμήνευσεν] + ἦν ἀρξάμενος ἀπὸ Μωυσέως καὶ πάντων τῶν προφητῶν ἐρμηνεύειν + with variations.

xxiv 32 ἡμῶν καιομένη ἦν] + ἦν ἡμῶν κεκαλυμμένη +: also [? πεπηρωμένη] *excaecatum* and *opertusum* and *exterminatum*: also other variations.

xxiv 39 ψηλαφήσατέ με] < με: and < σάρκα καὶ: and σάρκα] σάρκας

xxiv 42 ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος] + καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου +: also with κηρίου.

xxiv 43 ἔφαγεν] + καὶ [λαβὼν] τὰ ἐπιλοιπα ἔδωκεν αὐτοῖς

xxiv 46 οὕτως γέγραπται] + καὶ οὕτως ἔδει: also οὕτως ἔδει substituted.

xxiv 53 εὐλογούντες] + αἰνοῦντες +: also αἰνοῦντες καὶ εὐλογούντες

ST JOHN

i 4 ἦν 1°] + ἐστὶν +

i 13 οὐ... ἐγεννήθησαν] *qui... natus est*

i 18 μονογενὴς θεὸς] + ὁ μονογενὴς υἱὸς +

i 28 Βηθανία] Βηθαβαρά with variations.

i 34 ὁ υἱὸς] + ὁ ἐκλεκτὸς +: also *electus filius Dei*

ii 3 ὑπερῆσαντος οἴνου] + οἶνον οὐκ εἶχον ὅτι συνετελέσθη ὁ οἶνος τοῦ γάμου· εἶτα + with variations.

iii 5 γεννηθῇ] ἀναγεννηθῇ *ibid.* εἰσελθεῖν εἰς] ἰδεῖν: and τοῦ θεοῦ τῶν οὐρανῶν

iii 6 σὰρξ ἐστίν] + ὅτι ἐκ τῆς σαρκὸς ἐγεννήθη: and πνεῦμά ἐστιν] + ὅτι ἐκ τοῦ πνεύματος ἐστίν: also *quia Deus spiritus est, et ex Deo natus est*

iii 8 ἐκ] + τοῦ ὕδατος καὶ +

iii 13 τοῦ ἀνθρώπου] + ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ +

iv 46, 49 βασιλικὸς] + βασιλικός +

v 1 ἑορτῇ] ἡ ἑορτῇ

v 2 ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρα] [προβατικῇ] κολυμβήθρα

v 3 ξηρῶν] +, παραλυτικῶν *ibid. fin.*] +, ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν

Also + the same with another addition (v. 4). ἄγγελος δὲ (γὰρ) Κυρίου [κατὰ καιρὸν] κατέβαινεν (v. ἐλούετο) ἐν τῇ κολυμβήθρα καὶ ἐταράσσετο (v. ἐτάρασσε) τὸ ὕδωρ· ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς [μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος] ὑγιὲς ἐγένετο ὡς (v. ᾧ) δῆποτ' οὖν (v. δῆποτε) κατεῖχετο νοσήματι. Also the second addition alone.

vi 51 ἡ σὰρξ... ζωῆς] ὑπὲρ τῆς

τοῦ κόσμου ζωῆς ἡ σὰρξ μου ἐστίν :
also ἡ σὰρξ μου ἐστίν ἣν ἐγὼ
δῶσω ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς

vi 56 ἐν αὐτῷ] + καθὼς ἐν ἐμοὶ
ὁ πατὴρ καὶ γὰρ ἐν τῷ πατρὶ. ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ λάβητε
τὸ σῶμα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου
ὡς τὸν ἄρτον τῆς ζωῆς, οὐκ ἔχετε
ζωὴν ἐν αὐτῷ.

vi 59 Καφαρναούμ] + + σαβ-
βάτω +

vii 39 πνεῦμα] + δεδομένον :
also + ἅγιον : also + ἅγιον ἐπ' αὐ-
τοῖς : also + ἅγιον δεδομένον

viii 38 ἃ ἐγὼ...πατὴρ] + ἐγὼ ἃ
ἑώρακα παρὰ τῷ πατρὶ μου [ταῦτα]
λαλῶ· καὶ ὑμεῖς οὖν ἃ ἑώρακατε
παρὰ τῷ πατρὶ ὑμῶν + with varia-
tions.

x 8 ἦλθον πρὸ ἐμοῦ] < πρὸ ἐμοῦ

xi 54 χώραν] + Σαμφοῦρειν

xii 28 τὸ ὄνομα] τὸν υἱὸν

xii 32 πάντα] + πάντα + with
variation of order.

xii 41 ὅτι] ὅτε

xiii 31 ἐν αὐτῷ] + εἰ ὁ θεὸς
ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ,

xvii 7 ἔγνωκαν] + ἔγνω + : also
ἐγ. ωκα

xvii 11 ἔρχομαι] + · οὐκέτι εἰμὶ
ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ἐν τῷ κόσμῳ
εἰμὶ

xvii 21 ἐν ἡμῖν] + ἐν

xvii 23 ἡγάπησας] ἡγάπησα

xviii 1 τῶν Κέδρων] + τοῦ Κέ-
δρου + : also τοῦ Κεδρῶν : also
τῶν δένδρων

xix 4 οὐδεμίαν] οὐχ with varia-
tions of order : and < ἐν αὐτῷ

xix 14 ἔκτῃ] τρίτῃ

xxi 25] < the verse.

SECTION ON THE WOMAN TAKEN IN ADULTERY

10 κατέκρινεν] lapidavit

ACTS

ii 9 Ἰουδαίαν] *Armenian* : also
in Syria

ii 30 τῆς ὁσφύος αὐτοῦ] + [κατὰ
σάρκα] ἀναστήσαι τὸν χριστὸν
[καὶ]

iv 32 ψυχὴ μία,] + καὶ οὐκ ἦν
διακρίσις ἐν αὐτοῖς οὐδεμία

v 38 ἄφετε αὐτοὺς] + μὴ μιάναν-
τες τὰς χεῖρας [ὑμῶν]

vii 16 ἐν Συχέμ] τοῦ Συχέμ :
also τοῦ ἐν Συχέμ

vii 43 Ῥομφά] Ῥεμφάμ (-άν) :
also Ῥαιφάν (Ῥεφάν)

viii 24 *fin.*] + + ὅς πολλά κλαί-
ων οὐ διελίμπανεν +

viii 36 *fin.*] + (v. 37) + εἶπεν
δὲ αὐτῷ [ὁ Φίλιππος] Εἰ πιστεύεις
ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου [, ἔξεστιν].
ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν Πιστεύω τὸν
υἱὸν τοῦ θεοῦ εἶναι τὸν Ἰησοῦν
[Χριστόν]. + with much varia-
tion.

viii 39 πνεῦμα Κυρίου] πνεῦμα
ἅγιον ἐπέπεσε ἐπὶ τὸν εὐνοῦχον,
ἄγγελος δὲ Κυρίου

x 25 Ὡς...Πέτρον,] Προσεγγί-
ζοντος δὲ τοῦ Πέτρου [εἰς τὴν Καί-
σαριαν] προδραμῶν εἰς τῶν δούλων
διεσάφησεν παραγεγονέναι αὐτόν.
ὁ δὲ Κορνήλιος [ἐκπηδήσας καὶ]

xi 2 Ὅτε...περιτομῆς] Ὁ μὲν
οὖν Πέτρος διὰ ἱκανοῦ χρόνου ἠθέ-
λησεν πορευθῆναι εἰς Ἱεροσόλυμα·
καὶ προσφωνήσας τοὺς ἀδελφοὺς
καὶ ἐπιστηρίξας αὐτοὺς πολλὴν λό-
γον ποιούμενος διὰ τῶν χωρῶν

[? δι' αὐτῶν ἐχώρει] διδάσκων αὐτοὺς· ὁς καὶ κατήνησεν αὐτοῖς [? αὐτοῦ] καὶ ἀπήγγειλεν αὐτοῖς τὴν χάριν τοῦ θεοῦ. οἱ δὲ ἐκ περιτομῆς ἀδελφοὶ διεκρίνοντο πρὸς αὐτόν

xi 20 Ἑλληνιστάς] Ἑλληνας

xiii 18 ἐτροποφόρησεν] ἐτροποφόρησεν

xiii 33 δευτέρῳ] πρώτῳ

xiv 2 *fin.*] + ὁ δὲ κύριος ἔδωκεν [ταχὺ] εἰρήνην.

xv 2 ἔταξαν...ἐξ αὐτῶν] ἔλεγεν γὰρ ὁ Παῦλος μένειν οὕτως καθὼς ἐπίστευσαν δισχυριζόμενος· οἱ δὲ ἐληλυθότες ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ παρήγγειλαν αὐτοῖς τῷ Παύλῳ καὶ Βαρνάβᾳ καὶ τισιν ἄλλοις ἀναβαίνειν

xv 18 γνωστὰ ἀπ' αἰῶνος.] + γνωστὸν ἀπ' αἰῶνος [ἔστιν] τῷ κυρίῳ τὸ ἔργον αὐτοῦ. + : also γνωστὰ ἀπ' αἰῶνος ἔστιν τῷ θεῷ [πάντα] τὰ ἔργα αὐτοῦ.

xv 20 *fin.*] + καὶ ὅσα ἂν μὴ θέλωσιν αὐτοῖς γίνεσθαι ἐτέροις μὴ ποιεῖν : and v. 29 πορνείας] + , καὶ ὅσα μὴ θέλετε ἑαυτοῖς γίνεσθαι ἐτέρῳ μὴ ποιεῖτε.

xv 29 πράξετε] + φερόμενοι ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι +

xv 33 *fin.*] + (v. 34) + ἔδοξεν δὲ τῷ Σίλα ἐπιμεῖναι αὐτοὺς (v. αὐτοῦ) [, μόνος δὲ Ἰούδας ἐπορεύθη]. +

xvi 30 ἔξω] + τοὺς λοιποὺς ἀσφαλισάμενος

xviii 21 Πάλιν] + Δεῖ με πάντως τὴν ἑορτὴν τὴν ἐρχομένην ποιῆσαι εἰς Ἱεροσόλυμα· [*et iterum*] + with variations.

xviii 27 βουλομένου .. αὐτόν.] + ἐν δὲ τῇ Ἐφέσῳ ἐπιδημοῦντές τινες Κορίνθιοι καὶ ἀκούσαντες αὐ-

τοῦ παρεκάλουν διελθεῖν σὺν αὐτοῖς εἰς τὴν πατρίδα αὐτῶν· συνκατανεύσαντος δὲ αὐτοῦ οἱ Ἐφέσιοι ἔγραψαν τοῖς ἐν Κορίνθῳ μαθηταῖς ὅπως ἀποδέξωνται τὸν ἄνδρα· +

xix 1, 2 Ἐγένετο...εἰπέν τε]

+ Θέλοντος δὲ τοῦ Παύλου κατὰ τὴν ἰδίαν βουλὴν πορεύεσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα εἶπεν αὐτῷ τὸ πνεῦμα ὑποστρέφειν εἰς τὴν Ἀσίαν· διελθὼν δὲ τὰ ἀνωτερικὰ μέρη ἔρχεται εἰς Ἐφεσον, καὶ εὐρῶν τινας μαθητὰς εἶπεν + : also the last five words only.

xix 9 Τυράννου] + ἀπὸ ὥρας ἕως δεκάτης +

xix 28 θυμοῦ] + δραμόντες εἰς τὸ ἄμφοδον +

xx 4 αὐτῷ] + ἄχρι τῆς Ἀσίας + *ibid.* Ἀσιανοὶ] Ἐφέσιοι

xx 15 τῇ δὲ 2^ο] + καὶ μέιναντες ἐν Τρωγυλίῳ τῇ +

xx 18 πῶς...ἐγενόμην] ὡς τριετίαν ἤ καὶ πλείον ποταπῶς μεθ' ὑμῶν ἦν παντὸς χρόνου [?]

xxi 1 Πάταρα] + Μύρα +

xxi 16 ξενισθῶμεν] + καὶ παραγενόμενοι εἰς τινα κώμην ἐγενόμETHA παρὰ

ibid. Μνάσωνι] Ἰάσονι

xxiii 15 ἀνελεῖν αὐτόν] + , ἐὰν δέη καὶ ἀποθανεῖν

xxiii 23 ἐβδομήκοντα] ἑκατόν

xxiii 24 *fin.*] + ἐφοβήθη γὰρ μήποτε ἀρπάσαντες αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτε[ί]νωσι, καὶ αὐτὸς μεταξὺ ἔγκλημα ἔχῃ ὡς ἀργύριον εἰληφώς.

xxiii 29 ἔγκλημα] + ἐξήγαγον αὐτὸν μόλις τῇ βίᾳ

xxiv 6 ἐκρατήσαμεν,] + καὶ κατὰ τὸν ἡμέτερον νόμον ἠθελήσαμεν κρίναι. (v. 7) παρελθὼν δὲ Λυσίας ὁ χιλιάρχος μετὰ πολλῆς βίας ἐκ

τῶν χειρῶν ἡμῶν ἀπήγαγεν, (v. 8)
κελεύσας τοὺς κατηγόρους αὐτοῦ
ἔρχεσθαι ἐπὶ σέ, with variations.

xxiv 27 θέλων...δεδεμένον] τὸν
δὲ Παῦλον εἶπεν ἐν τηρήσει διὰ
Δρούσιλλαν

xxvii 5 διαπλεύσαντες]+ + δι' ἡ-
μερῶν δεκάπεντε +

xxvii 15 ἐπιδόντες]+ τῷ πλέοντι
καὶ συστειλάντες τὰ ἱστία

xxvii 35 ἐσθίειν]+ ἐπιδιδούς
καὶ ἡμῶν

xxviii 16 ἐπετράπη τῷ Παύλῳ]
+ ὁ ἐκατόνταρχος παρέδωκεν τοὺς
δεσμῶν τῷ στρατοπεδάρχῳ, τῷ
δὲ Παύλῳ ἐπετράπη +

ibid. εἰπὸν]+ + ἔξω τῆς πα-
ρεμβολῆς +

xxviii 28 *fin.*]+ (v. 29) καὶ
ταῦτα αὐτοῦ εἰπόντος ἀπῆλθον οἱ
Ἰουδαῖοι πολλὴν ἔχοντες ἐν ἑαυ-
τοῖς ζήτησιν.

1 PETER

iii 22 θεοῦ]+, *deglutiens mor-
tem ut vitae aeternae haeredes
efficeremur*,

iv 14 δόξης]+ καὶ δυνάμει
with variations.

ibid. *fin.*]+ κατὰ μὲν αὐτοὺς
βλασφημεῖται, κατὰ δὲ ὑμᾶς δοξά-
ζεται.

v 2 θεοῦ]+ ἐπισκοποῦντες
ibid. ἐκουσίως]+ κατὰ θεόν

2 PETER

i 10 σπουδάσατε]+ ἵνα διὰ τῶν
καλῶν [ὑμῶν] ἔργων with (for ποι-
εῖσθαι) ποιείσθε (-ῆσθε)

1 JOHN

ii 17 αἰῶνα]+ *quomodo [et] ille
manet in aeternum* with varia-
tions.

v 6 αἵματος]+ καὶ πνεύματος
ibid. τὸ πνεῦμα] *Christus*

v 7 τὸ πνεῦμα καὶ τὸ ὕδωρ καὶ
τὸ αἷμα] *in terra, spiritus [et]
aqua et sanguis, et hi tres unum
sunt in Christo Jesu: et tres sunt
qui testimonium dicunt in caelo,
Pater Verbum et Spiritus* with
variations.

2 JOHN

ii *fin.*]+ *Ecce praedixi vobis,
ut in diem Domini [nostri Jesu
Christi] non confundamini.*

JUDE

6 δεσμοῖς αἰῶνις]+ ἀγίων ἀγγέ-
λων

ROMANS

i 7]+ < ἐν Ῥώμῃ; and v. 15]
< τοῖς ἐν Ῥώμῃ

iii 22 εἰς πάντας]+ καὶ ἐπὶ
πάντας

iii 26 Ἰησοῦ] omitted; also +
Χριστοῦ; also Ἰησοῦν substituted.

iv 19 κατενόησεν] οὐ κατενόησεν
v 14 τοὺς μὴ ἁμαρτήσαντας]
< μὴ

viii 1 *fin.*]+ μὴ κατὰ σάρκα
περιπατοῦσιν: also the same with

ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα added.

ix 28 συντέμνων] + ἐν δικαιοσύνῃ, ὅτι λόγον συντετμημένον

xi 6 *fin.*] + εἰ δὲ ἐξ ἔργων οὐκέτι [ἐστὶ] χάρις, ἐπεὶ τὸ ἔργον οὐκέτι χάρις (ἔργον).

xii 11 κυρίῳ] καιρῷ

xii 13 χρεῖαις] μνείαις

xiii 8 ὀφείλετε] ὀφείλητε: also ὀφείλοντες

xiv 6 φρονεῖ] +, καὶ ὁ μὴ φρονῶν τὴν ἡμέραν κυρίῳ οὐ φρονεῖ

xiv 23] + Τῷ δὲ δυναμένῳ... αἰῶνας ἄμην. (xvi 25—27) with and without its retention at the end of the Epistle.

xv 31 διακονία] δωροφορία

xvi 5 Ἀσίας] Ἀχαΐας

xvi 20] ἡ χάρις... ὑμῶν transposed from this place to stand slightly modified (v. 24) after v. 23.

xvi 23 *fin.*] + (v. 24) ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν ἄμην. (with variations), with and without its retention in v. 20.

xvi 25—27] < the three verses, with and without their retention at the end of c. xiv.

xvi 26 προφητικῶν] + καὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ

vii 33 f. γυναικί, καὶ μεμέρισται. καὶ ... μεριμνᾷ] γυναικί. μεμέρισται [καὶ] ἡ γυνὴ καὶ ἡ παρθένος. ἡ ἄγαμος μεριμνᾷ: also γυναικί. καὶ μεμέρισται ἡ ἄγαμος καὶ ἡ παρθένος. ἡ ἄγαμος μεριμνᾷ with variations of detail and punctuation.

viii 6 *fin.*] +, καὶ ἐν πνεύμα ἁγίῳ, ἐν ᾧ τὰ πάντα καὶ ἡμεῖς ἐν αὐτῷ

ix 5 ἀδελφὴν γυναῖκα] [ἀδελφὰς] γυναῖκας: also γυναῖκα [ἀδελφὴν]

xi 10 ἐξουσίαν] κάλυμμα (*velamen*)

xi 24 Τοῦτο] Λάβετε φάγετε, τοῦτο. And ὑπὲρ ὑμῶν] + κλώμενον: also θρυπτόμενον: also 'given' and tradetur.

xi 29 πίνων] + ἀναξίως

xiii 3 καυχῆσωμαι] καυθήσομαι

xv 5 δώδεκα] ἑνδεκα

xv 47 ὁ δεύτερος ἄνθρωπος] + ὁ κύριος

xv 51 πάντες οὐ κοιμηθησόμεθα πάντες δὲ] πάντες [μὲν] ἀναστησόμεθα οὐ πάντες δὲ: also πάντες [μὲν] κοιμηθησόμεθα οὐ πάντες δὲ

GALATIANS

ii 5] < οἷς οὐδὲ

ii 12 ἦλθον] ἦλθεν

ii 20 τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ] τοῦ θεοῦ καὶ Χριστοῦ

iii 1 ἐβάσκανεν] + τῇ ἀληθείᾳ αὐτῇ πείθεσθαι

iv 7 διὰ θεοῦ] [θεοῦ] διὰ Χριστοῦ: also διὰ θεόν: also 'of God'

v 8] < οὐκ

v 9 ζυμοί] δολοί

I CORINTHIANS

v 6 Οὐ καλὸν] Καλόν

ibid. ζυμοί] δολοί

vi 20 δοξάσατε δὴ] + *et portate* (ἄρατε from ἀρά γε)

ibid. fin.] + καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ἅπινά ἐστιν τοῦ θεοῦ

EPHESIANS

i 1] <[έν'Εφέσω]
 i 15 καὶ] + τὴν ἀγάπην: also
 transposed
 iv 19 ἀπηλλαγμένοι] ἀπηλπιό-
 tes

iv 29 χρείας] πίστεως
 v 14 ἐπιφάνσει σοι ὁ χριστός]
 ἐπιφάνσεις τοῦ χριστοῦ
 v 30 *fin.*] +, ἐκ τῆς σαρκὸς
 αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν ὀστέων αὐτοῦ
 v 31] < καὶ προσκολληθήσεται
 πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ

I THESSALONIANS

ii 7 νῆπιοι] ηἱπιοι

HEBREWS

ii 9 χάριτι] χωρὶς
 ix 2 ἄρτων] + καὶ τὸ χρυσοῦν
 θυμιατήριον with omission of χρυ-
 σοῦν and θυμιατήριον καὶ in v. 4.
 xi 23 *fin.*] + πίστει μέγας γενό-
 μενος Μωυσῆς ἀνέβλεν τὸν Αἰγύ-
 πτιον κατανοῶν τὴν ταπείνωσιν
 τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ.

I TIMOTHY

i 4 οἰκονομίαν] οἰκοδομήν
 iii 1 πιστὸς] ἀνθρώπινος
 iii 16 ὁς] ὁ: also θεός
 v 19] < ἐκτὸς εἰ μὴ...μαρτύρων

2 TIMOTHY

iii 8 Ἰαμβρῆς] Μαμβρῆς
 iv 10 Γαλατίαν] Γαλλίαν
 iv 19 Ἀκύλαν] +, Λεκτρὰν τὴν
 γυναῖκα αὐτοῦ καὶ Σιμαίαν καὶ
 Ζήνωνα τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ,

TITUS

iii 10] < καὶ δευτέραν: also
 variations of order.

APOCALYPSE

i 5 λύσαντι] λούσαντι
 viii 13 αἵετοῦ] ἀγγέλου
 xiii 18 ἑξακοσ. ἐξήκοντα ἕξ]
 ἑξακοσ. δέκα ἕξ
 xiv 20 χιλίων ἑξακοσίων] χιλίων
 ἑξακοσίων ἕξ: also χιλίων διακο-
 σίων
 xv 6 λίθον] λίνον

QUOTATIONS

FROM THE OLD TESTAMENT

The following is a list of the passages and phrases which are marked by uncial type in the text as taken from the Old Testament (see Introduction § 413), together with references to the places from which they are derived. Many of the quotations are composite, being formed from two or more definite passages, or from one passage modified by the introduction of a phrase found in one or more other definite passages. Sometimes also it is difficult to tell from which of several similar passages a phrase was taken, if indeed it was taken from one more than another. In all these cases we have given a plurality of references. On the other hand we have abstained from multiplying references for the purposes of illustration; and have therefore passed over such passages of the Old Testament as neither had an equal claim to notice with the passages actually referred to, nor contributed any supplementary and otherwise unrepresented element to the

language of the quotations in the New Testament. But in all these points, no less than in the selection of passages and words for marking by uncial type, it has not been found possible to draw and maintain a clear line of distinction.

The list has had the benefit of a careful and thorough examination by Dr Moulton. We are much indebted to him for the labour which he has bestowed upon it, and also for many excellent suggestions.

The numeration of chapters and verses is that of the ordinary English editions. It has not seemed worth while to add the numeration current in Hebrew editions except in the few cases in which it differs by more than a verse or two. The same principle has been followed as to the numeration used in editions of the LXX; for instance, that of the Psalms or of chapters in Jeremiah has been given in brackets throughout: but petty differences in the reckoning of the verses have been neglected.

Where a quotation, or a substantive element of a quotation, agrees with the Massoretic text but not with the LXX as represented by any of its better documents, we have added 'Heb.' or 'Chald.' to the numerals, and in the converse case 'LXX'. But

we have seldom attempted to mark the limitation in mixed cases (as Mt xxiv 7), or in cases where the difference of texts amounts to no more than a slight modification of the one by the other.

ST MATTHEW

i 23	Is vii 14
ii 6	Mic v 2
15	Hos xi 1
18	Jer xxxi (xxxviii) 15
iii 3	Is xl 3
iv 4	Deut viii 3
6	Ps xci (xc) 11 f.
7	Deut vi 16
10	Deut vi 13
15 f.	Is ix 1 f.
v 3 f.	Is lxi 1 f.
5	Ps xxxvii (xxxvi) 11
8	Ps xxiv (xxiii) 4
21	Ex xx 13; Deut v 17
27	Ex xx 14; Deut v 18
31	Deut xxiv 1 (3)
33	Num xxx 2; Deut xxiii 21
34 f.	Is lxvi 1
35	Ps xlviii (xlvii) 2
38	Ex xxi 24; Lev xxiv 20; Deut xix 21
43	Lev xix 18
48	Deut xviii 13
vi 6	Is xxxvi 20; 2 Reg iv 33
vii 22	Jer xxvii 15 (xxxiv 12); xiv 14
23	Ps vi 8
viii 4	Lev xiii 49
11	Mal i 11; Is lix 19
17	Is liii 4
ix 13	Hos vi 6

ix 36	Num xxvii 17; Ez xxxiv 5
x 21	Mic vii 6
35 f.	Mic vii 6
xi 5	Is lxi 1
10	Mal iii 1
23	Is xiv 13, 15
29	Jer vi 16 Heb.
xii 4	1 Sam xxi 6
7	Hos vi 6
18 ff.	Is xlii 1-4; xli 8 f.
40	Jon i 17 (ii 1)
xiii 14 f.	Is vi 9 f.
32	Dan iv 12, 21 Chald.
35	Ps lxxviii (lxxvii) 2
41	Zeph i 3 Heb.
43	Dan xii 3
xv 4	Ex xx 12; Deut v 16
—	Ex xxi 17
8 f.	Is. xxix 13
xvi 27	Ps lxii (lxi) 12; Prov xxiv 12
xvii 11	Mal iv 5 f. (iii 23 f.)
xviii 16	Deut xix 15
xix 4	Gen i 27
5	Gen ii 24
7	Deut xxiv 1 (3)
18	Ex xx 13-16; Deut v 17-20
19	Ex xx 12; Deut v 16
—	Lev xix 18
26	Gen xviii 14; Job xlii 2; Zech viii 6 LXX
xxi 5	Is lxii 11
—	Zech ix 9

xxi 9	P ^s cxviii (cxvii) 25 f.
13	Is lvi 7
—	Jer vii 11
15	P ^s cxviii (cxvii) 25
16	P ^s viii 2
33	Is v 1 f.
42	P ^s cxviii (cxvii) 22 f.
xxii 24	Deut xxv 5 ; Gen xxxviii 8
32	Ex iii 6
37	Deut vi 5
39	Lev xix 18
44	P ^s cx (cix) 1
xxiii 38	Jer xxii 5 ; xii 7
39	P ^s cxviii (cxvii) 26
xxiv 6	Dan ii 28
7	Is xix 2
10	Dan xi 41 LXX
15	Dan ix 27 ; xii 11
21	Dan xii 1
24	Deut xiii 1
29	Is xlii 10
—	Is xxxiv 4
30	Zech xii 12
—	Dan vii 13
31	Is xxvii 13
—	Zech ii 6 ; Deut xxx 4
38	Gen vii 7
xxv 31	Zech xiv 5
46	Dan xii 2
xxvi 15	Zech xi 12
28	Ex xxiv 8 ; Zech ix 11
31	Zech xiii 7
38	P ^s xlii (xli) 5
64	Dan vii 13 ; P ^s cx (cix) 1 ff.
xxvii 9 f.	Zech xi 13
34	P ^s lxix (lxviii) 21
35	P ^s xxii (xxi) 18
39	P ^s xxii (xxi) 7 ; cix (cviii) 25
43	P ^s xxii (xxi) 8
46	P ^s xxii (xxi) 1
48	P ^s lxix (lxviii) 21

ST MARK

i 2	Mal iii 1
3	Is xl 3
44	Lev xiii 49
ii 26	1 Sam xxi 6
iv 12	Is vi 9 f.
29	Joel iii (iv) 13
32	Dan iv 12, 21 Chald. ; Ez xvii 23
vi 34	Num xxvii 17 ; Ez xxxiv 5
vii 6 f.	Is xxix 13
10	Ex xx 12 ; Deut v 16
—	Ex xxi 17
viii 18	Jer v 21 ; Ez xii 2
ix 12	Mal'iv 5 f. (iii 23 f.)
48	Is lxvi 24
x 4	Deut xxiv 1 (3)
6	Gen i 27
7 f.	Gen ii 24
19	Ex xx 13-16 ; Deut v 17-20
—	Ex xx 12 ; Deut v 16
27	Gen xviii 14 ; Job xlii 2 ; Zech viii 6 LXX
xi 9 f.	P ^s cxviii (cxvii) 25 f.
17	Is lvi 7
—	Jer vii 11
xii 1	Is v 1 f.
10 f.	P ^s cxviii (cxvii) 22 f.
19	Deut xxv 5 ; Gen xxxviii 8
26	Ex iii 6
29 f.	Deut vi 4 f. (two texts of LXX)
31	Lev xix 18
32	Deut vi 4
—	Deut iv 35
33	Deut vi 5
—	Lev xix 18
—	1 Sam xv 22

xii	36	Ps cx (cix) 1
xiii	7	Dan ii 28
	8	Is xix 2
	12	Mic vii 6
	14	Dan ix 27; xii 11
	19	Dan xii 1
	22	Deut xiii 1
	24	Is xiii 10
	25	Is xxxiv 4
	26	Dan vii 13
	27	Zech ii 6; Deut xxx 4
xiv	18	Ps xli (xl) 9
	24	Ex xxiv 8; Zech ix 11
	27	Zech xiii 7
	34	Ps xlii (xli) 5
	62	Dan vii 13; Ps cx (cix) 1 ff.
xv	24	Ps xxii (xxi) 18
	29	Ps xxii (xxi) 7; cix (cviii) 25
	34	Ps xxii (xxi) 1
	36	Ps lxix (lxxviii) 21
xvi	19	2 Reg ii 11
—		Ps cx (cix) 1

ST LUKE

i	15	Num vi 3; 1 Sam i 11 LXX
	17	Mal iv 5 f. (iii 23 f.)
	32 f.	Is ix 7
	35	Ex xiii 12
	37	Gen xviii 14
	46 f.	1 Sam ii 1
	48	1 Sam i 11
	49	Ps cxi (cx) 9
	50	Ps ciii (cii) 17
	51	Ps lxxxix (lxxxviii) 10
	52	Job xii 19
—		Job v 11; 1 Sam ii 7 f.

i	53	Ps cvii (cvi) 9; xxxiv (xxxiii) 10 LXX; 1 Sam ii 5
	54 f.	Is. xli 8 f.
	54	Ps. xcvi (xcvii) 3
	55	Mic vii 20
	68	Ps xli (xl) 13; lxxii (lxxi) 18; cvi (cv) 48
—		Ps cxi (cx) 9
	69	Ps cxxxii (cxxx) 17; 1 Sam ii 10
	71	Ps cvi (cv) 10
	72 f.	Ps cv (civ) 8 f.; cvi (cv) 45; Mic vii 20
	76	Mal iii 1
	79	Is ix 2
ii	22	Lev xii 6
	23	Ex xiii 12
	24	Lev xii 8; v 11
	30 f.	Is xl 5; lii 10
	32	Is xxv 7 Heb.; xlii 6; xlix 6
—		Is xlvi 13
	52	1 Sam ii 26
iii	4 ff.	Is xl 3 ff.
iv	4	Deut viii 3
	8	Deut vi 13
	10 f.	Ps xci (xc) 11 f.
	12	Deut vi 16
	18 f.	Is lxi 1 f.
	26	1 Reg xvii 9
v	14	Lev xiii 49
vi	4	1 Sam xxi 6
vii	22	Is lxi 1
	27	Mal iii 1
viii	10	Is vi 9
ix	54	2 Reg i 10
x	15	Is xiv 13, 15
	19	Ps xci (xc) 13
	27	Deut vi 5
—		Lev xix 18
	28	Lev xviii 5
xii	53	Mic vii 6

- xiii 19 Dan iv 12, 21 Chald.
 27 Ps vi 8
 29 Mal i 11; Is lix 19
 35 Jer xxii 5; xii 7
 — Ps cxviii (cxvii) 26
 xvii 14 Lev xlii 49
 27 Gen vii 7
 29 Gen xix 24
 31 Gen xix 26
 xviii 20 Ex xx 12-16; Deut v
 16-20
 xix 10 Ez xxxiv 16
 38 Ps cxviii (cxvii) 26
 44 Ps cxxxvii (cxxxvi) 9
 46 Is lvi 7
 — Jer vii 11
 xx 9 Is v 1
 17 Ps cxviii (cxvii) 22
 28 Deut xxv 5; Gen
 xxxviii 8
 37 Ex iii 6
 42 f. Ps cx (cix) 1
 xxi 9 Dan ii 28
 10 Is xix 2
 22 Hos ix 7
 24 Zech xii 3 LXX; Is
 lxiii 18; Ps lxxix
 (lxxviii) 1; Dan
 viii 13
 25 Ps lxx (lxvii) 7
 26 Is xxxiv 4
 27 Dan vii 13
 35 Is xxiv 17
 xxii 20 Ex xxiv 8; Zech ix 11
 37 Is liii 12
 69 Dan vii 13; Ps cx
 (cix) 1 ff.
 xxiii 30 Hos x 8
 34 Ps xxii (xxi) 18
 35 Ps xxii (xxi) 7
 36 Ps lxix (lxviii) 21
 46 Ps xxxi (xxx) 5
 49 Ps lxxxviii (lxxxvii) 8;
 xxxviii (xxxvii) 11

ST JOHN

- i 23 Is xl 3
 51 Gen xxviii 12
 ii 17 Ps lxix (lxviii) 9
 vi 31 Ex xvi 4, 15; Ps
 lxxxviii (lxxxvii) 24 f.
 45 Is liv 13
 vii 42 Ps lxxxix (lxxxviii)
 3 f.
 — Mic v 2
 x 16 Ez xxxvii 24; xxxiv
 23
 34 Ps lxxxii (lxxxii) 6
 xii 13 Ps cxviii (cxvii) 25 f.
 15 Zech ix 9
 27 Ps vi 3; xlii (xli) 6
 38 Is liii 1
 40 Is vi 10
 xiii 18 Ps xli (xl) 9
 xv 25 Ps xxxv (xxxiv) 19;
 lxix (lxviii) 4
 xvi 22 Is lxvi 14
 xix 24 Ps xxii (xxi) 18
 28 f. Ps lxix (lxviii) 21
 36 Ex xii 46; Num ix 12;
 Ps xxxiv (xxxiii) 20
 37 Zech xii 10

ACTS

- i 20 Ps lxix (lxviii) 25
 — Ps cix (cviii) 8
 ii 17-21 Joel ii 28-32 (iii 1-5)
 25-28 Ps xvi (xv) 8-11
 30 Ps cxxxii (cxxxii) 11
 31 Ps xvi (xv) 10
 34 f. Ps cx (cix) 1
 39 Is lvii 19
 — Joel ii 32 (iii 5)

- iii 13 Ex iii 6
 — Is lii 13
 22 f. Deut xviii 15 f., 18 f.
 23 Lev xxiii 29
 25 Gen xxii 18
 iv 11 Ps cxviii (cxvii) 22
 24 Ex xx 11; Ps cxlvi
 (cxlv) 6
 25 ff. Ps. ii 1 f.
 v 30 Deut xxi 22 f.
 vii 2 Ps xxix (xxviii) 3
 3 Gen xii 1; xlviii 4
 5 Deut ii 5
 — Gen xvii 8; xlviii 4;
 Deut xxxii 49
 6 f. Gen xv 13 f.; Ex ii
 22
 7 Ex iii 12
 8 Gen xvii 101.
 — Gen xxi 4
 9 Gen xxxvii 11
 — Gen xlv 4
 — Gen xxxix 2 f., 21
 10 Gen xxxix 21
 — Gen xli 40 f., 43, 46;
 Ps cv (civ) 21
 11 Gen xli 54 f.
 — Gen xlii 5
 12 Gen xlii 2
 13 Gen xlv 1
 14 f. Deut x 22
 15 Ex i 6
 16 Jos xxiv 32
 — Gen l 13
 17 f. Ex i 7 f.
 19 Ex i 9 ff.
 — Ex i 18
 20 Ex ii 2
 21 Ex ii 5
 — Ex ii 10
 23 Ex ii 11
 24 Ex ii 12
 27 f. Ex ii 13 f.
 29 Ex ii 15, 22
 vii 30 Ex iii 1 f.
 32 Ex iii 6
 33 Ex iii 7
 — Ex iii 5
 34 Ex iii 7 f., 10; ii 24
 35 Ex ii 14
 36 Ex vii 3; Num xiv 33
 37 Deut xviii 15, 18
 39 Num xiv 3 f.
 40 Ex xxxii 1, 23
 41 Ex xxxii 4, 6
 42 Jer vii 18 LXX; xix 13
 42 f. Am v 25 ff.
 44 Ex xxv 1, 40
 45 Gen xvii 8; xlviii 4;
 Deut xxxii 49
 46 Ps cxxxii (cxxx1) 5
 47 1 Reg vi 1, 2 (6)
 49 f. Is lxvi 1 f.
 51 Ex xxxiii 3, 5
 — Jer ix 26; vi 10
 — Num xxvii 14; Is
 lxiii 10
 viii 21 Ps lxxviii (lxxvii) 37
 23 Is lviii 6
 32 f. Is liii 7 f.
 x 34 Deut x 17
 36 Ps cvii (cvi) 20; cxlvii
 18
 — Is lii 7; Nah i 15
 (ii 1)
 38 Is lxi 1
 39 Deut xxi 22 f.
 xiii 10 Hos xiv 9
 17 Ex vi 1, 6
 18 Deut i 31
 19 Deut vii 1
 — Jos xiv 1
 22 Pslxxxix (lxxxviii) 20
 — 1 Sam xlii 14
 26 Ps cvii (cvi) 20
 33 Ps ii 7
 34 Is lv 3
 34 f. Ps xvi (xv) 10

- xiii 36 I Reg ii 10; Jud ii 10
 41 Hab i 5
 47 Is xlix 6
 xiv 15 Ex xx 11; Ps cxlvi
 (cxlv) 6
 xv 16 Jer xii 15
 16 f. Am ix 11 f.
 18 Is xlv 21
 xvii 24 f. Is xlii 5
 31 Ps ix 8; xcvi (xcv)
 13; xcvi (xcvii) 9
 xviii 9 f. Is xliii 5; Jer i 8
 xx 28 Ps lxxiv (lxxiii) 2
 32 Deut xxxiii 3 f.
 xxi 26 Num vi 5
 xxiii 5 Ex xxii 28
 xxvi 16 f. Ez ii 1, 3
 17 Jer i 7 f.; I Chr xvi
 35
 18 Is xlii 7, 16; Deut
 xxxiii 3 f.
 xxviii 26 f. Is vi 9 f.
 28 Ps lxvii (lxvi) 2

ST JAMES

- i 10 f. Is xl 6 f.
 12 Dan xii 12
 ii 8 Lev xix 18
 11 Ex xx 13 f.; Deut v
 17 f.
 21 Gen xxii 2, 9
 23 Gen xv 6
 — Is xli 8 Heb.; 2 Chr
 xx 7 Heb.
 iii 9 Gen i 26
 iv 6 Prov iii 34
 v 3 Prov xvi 27
 4 Deut xxiv 15, 17; Mal
 iii 5
 Is v 9

- v 5 Jer xii 3
 6 Hos i 6; Prov iii 34
 7 Deut xi 14; Jer v 24;
 Joel ii 23; Zech x 1
 11 Dan xii 12
 — Ps ciii (cii) 8; cxi
 (cx) 4
 20 Prov x 12 Heb.

I PETER

- i 16 Lev xi 44 f.; xix 2;
 xx 7
 17 Jer iii 19
 18 Is lii 3
 23 Dan vi 26
 24 f. Is xl 6-9
 ii 3 Ps xxxiv (xxxiii) 8
 4 Ps cxviii (cxvii) 22
 4, 6 Is xxviii 16 LXX
 7 Ps cxviii (cxvii) 22
 8 Is viii 14 f.
 9 Is xliii 20 f.
 — Ex xix 5 f.; xxiii 22
 LXX
 10 Hos i 6, 8 f.; ii 1 (3),
 23 (25)
 11 Ps xxxix (xxxviii) 12
 12 Is x 3
 17 Prov xxiv 21
 22 Is liii 9
 24 Is liii 12
 24 f. Is liii 5 f.
 iii 6 Gen xviii 12
 — Prov iii 25
 10 ff. Ps xxxiv (xxxiii) 12.
 16
 14 f. Is viii 12 f.
 22 Ps cx (cix) 1
 iv 8 Prov x 12 Heb.
 14 Ps lxxxix (lxxxviii)
 50 f.

- iv 14 Is xi 2
 17 Ez ix 6
 18 Prov xi 31 LXX
 v 5 Prov iii 34
 7 Ps lv (liv) 22

2 PETER

- ii 2 Is lii 5
 22 Prov xxvi 11
 iii 8 Ps xc (lxxxix) 4
 12 Is xxxiv 4
 13 Is lxv 17; lxvi 22

JUDE

- 9 Dan xii 1
 — Zech iii 2
 12 Ez xxxiv 8
 14 Deut xxxiii 2; Zech
 xiv 5
 23 Zech iii 2 ff.

ROMANS

- i 17 Hab ii 4
 23 Ps cvi (cv) 20
 ii 6 Ps lxii (lxi) 12; Prov
 xxiv 12
 24 Is lii 5
 iii 4 Ps cxvi 11 (cxv 2)
 — Ps li (l) 4
 10 ff. Ps xiv (xiii) 1 ff.
 13 Ps v 9
 — Ps cxi (cxxxix) 3
 14 Ps x 7 (ix 28)
 15 ff. Is lix 7 f.
 18 Ps xxxvi (xxxv) 1

- iii 20 Ps cxliii (cxlii) 2
 iv 3 Gen xv 6
 7 f. Ps xxxii (xxxi) 1 f.
 9 Gen xv 6
 11 Gen xvii 11
 17 f. Gen xvii 5
 18 Gen xv 5
 22 f. Gen xv 6
 25 Is liii 12 LXX
 v 5 Ps xxii (xxi) 5
 vii 7 Ex xx 14, 17; Deut
 v 18, 21
 viii 33 f. Is l 8 f.
 34 Ps cx (cix) 1
 36 Ps xlv (xliii) 22
 ix 7 Gen xxi 12
 9 Gen xviii 10
 12 Gen xxv 23
 13 Mal i 2 f.
 15 Ex xxxiii 19
 17 Ex ix 16
 18 Ex vii 3; ix 12; xiv
 4, 17
 20 Is xxix 16; xlv 9
 21 Jer xviii 6; Is xxix
 16; xlv 9
 22 Jer l (xxvii) 25; Is
 xiii 5 Heb.
 — Is liv 16
 25 Hos ii 23
 26 f. Hos i 10 (ii 1)
 27 f. Is x 22 f.
 29 Is i 9
 32 f. Is viii 14 f.
 33 Is xxviii 16 LXX
 x 5 Lev xviii 5
 6-9 Deut xxx 12 ff.
 11 Is xxviii 16 LXX
 13 Joel ii 32 (iii 5)
 15 Is lii 7 Heb.
 16 Is liii 1
 18 Ps xix (xviii) 4
 19 Deut xxxii 21
 20 f. Is lxv 1 f.

- xi 1 f. Ps xciv (xciii) 14; 1
 Sam xii 22
 3 1 Reg xix 10
 4 1 Reg xix 18
 8 Is xxix 10; Deut
 xxix 4
 9 f. Ps lxix (lxviii) 22 f.;
 Ps xxxv (xxxiv) 8
 11 Deut xxxii 21
 26 f. Is lix 20 f.
 27 Is xxvii 9
 34 f. Is xl 13 f.
 xii 16 Prov iii 7
 17 Prov iii 4 LXX
 19 Deut xxxii 35 Heb.
 20 f. Prov xxv 21 f.
 xiii 9 Ex xx 13 ff., 17;
 Deut v 17 ff., 21
 — Lev xix 18
 xiv 11 Is xlv 23; xlix 18
 xv 3 Ps lxix (lxviii) 9
 9 Ps xviii (xvii) 49
 10 Deut xxxii 43
 11 Ps cxvii (cxvi) 1
 12 Is xi 10
 21 Is lii 15

1 CORINTHIANS

- i 19 Is xxix 14
 20 Is xix 11 f.; xxxiii 18
 31 Jer ix 24
 ii 9 Is lxiv 4
 16 Is xl 13
 iii 19 Job v 13
 20 Ps xciv (xciii) 11
 v 7 Ex xii 21
 13 Deut xxii 24
 vi 16 Gen ii 24
 ix 9 Deut xxv 4

- x 5 Num xiv 16
 6 Num xi 34, 4
 7 Ex xxxii 6
 20 Deut xxxii 17
 21 Mal i 7, 12
 22 Deut xxxii 21
 26 Ps xxiv (xxiii) 1
 xi 7 Gen v 1
 25 Ex xxiv 8; Zech ix 11
 xiii 5 Zech viii 17 LXX
 xiv 21 Is xxviii 11 f.
 25 Is xlv 14 Heb.
 xv 25 Ps cx (cix) 1
 27 Ps viii 6
 32 Is xxii 13
 45, 47 Gen ii 7
 54 Is xxv 8
 55, 57 Hos xiii 14

2 CORINTHIANS

- iii 3 Ex xxxi 18; xxxiv 1
 — Prov iii 3; Ez xi 19;
 xxxvi 26
 7, 10, }
 13, 16 } Ex xxxiv 29 f.; 34 f.
 18 Ex xxiv 17
 iv 13 Ps cxvi 10 (cxv) 1
 v 17 Is xliii 18 f.
 vi 2 Is xlix 8
 9 Ps cxviii (cxvii) 17 f.
 11 Ps cxix (cxviii) 32
 16 Lev xxvi 11 f.; Ez
 xxxvii 27
 17 Is lii 11; Jer li 45
 Heb.; Ez xx 33 f.,
 41
 18 2 Sam vii 8, 14; Hos
 i 10; Is xliii 6;
 Am iv 13 LXX

- viii 15 Ex xvi 18
 21 Prov iii 4 LXX
 ix 7 Prov xxii 8 LXX
 9 Ps cxii (cxi) 9
 10 Hos x 12; Is lv 10
 x 17 Jer ix 24
 xi 3 Gen iii 13
 xiii 1 Deut xix 15

GALATIANS

- i 15 Is xlix 1
 ii 16 Ps cxliii (cxlii) 2
 iii 6 Gen xv 6
 8 Gen xii 3; xviii 18
 10 Deut xxvii 26
 11 Hab ii 4
 12 Lev xviii 5
 13 Deut xxi 23
 16 Gen xii 7; xiii 15;
 xvii 7 f.; xxii 18;
 xxiv 7
 iv 27 Is liv 1
 30 Gen xxi 10
 v 14 Lev xix 18
 vi 16 Ps cxxv (cxxiv) 5;
 cxxviii (cxxvii) 6

EPHESIANS

- i 18 Deut xxxiii 3 f.
 20 Ps cx (cix) 1
 22 Ps viii 6
 ii 13 f., 17 Is lvii 19; lii 7
 20 Is xxviii 16
 iv 8-11 Ps lxviii (lxvii) 18

- iv 25 Zech viii 16
 26 Ps iv 4
 v 2 Ps xl (xxxix) 6
 — Gen viii 21
 — Ez xx 41
 18 Prov xxiii 31 LXX
 31 Gen ii 24
 vi 2 f. Ex xx 12; Deut v 16
 4 Prov iii 11; Is 1 5
 — Prov ii 2 LXX, 5
 14 Is xi 5
 — Is lix 17
 15 Is lii 7
 — Is xl 3, 9
 17 Is lix 17
 — Is xi 4; xlix 2; li 16;
 Hos vi 5

PHILIPPIANS

- i 19 Job xiii 16
 ii 10 f. Is xlv 23
 15 Deut xxxii 5
 16 Is xlix 4; lxxv 23
 iv 3 Ps lxix (lxviii) 28
 18 Ez xx 41

COLOSSIANS

- ii 3 Is xlv 3; Prov ii 3 f.
 22 Is xxix 13
 iii 1 Ps cx (cix) 1
 10 Gen i 27

1 THESSALONIANS

- ii 4 Jer xi 20
 16 Gen xv 16
 iv 5 Jer x 25; Ps lxxix
 (lxxviii) 6
 6 Ps xciv (xciii) 1
 8 Ez xxxvii 14
 v 8 Is lix 17
 22 Job i 1; ii 3

2 THESSALONIANS

- i 8 Is lxvi 14 f.
 — Jer x 25; Ps lxxix
 (lxxviii) 6
 9 f. Is ii 10 f., 19, 21
 10 Ps lxxxix (lxxxviii)
 7; lxviii (lxvii) 35
 LXX; Is xlix 3
 12 Is lxvi 5 LXX
 ii 4 Dan xi 36 f.
 — Ez xxviii 2
 8 Is xi 4; Job iv 9
 13 Deut xxxiii 12

HEBREWS

- i 3 Ps cx (cix) 1
 5 Ps ii 7
 — 2 Sam vii 14
 6 Deut xxxii 43 LXX;
 Ps xcvi (xcvi) 7
 7 Ps civ (ciii) 4
 8 f. Ps xlv (xliv) 6 f.
 10 ff. Ps cii (ci) 25 ff.

- i 13 Ps cx (cix) 1
 ii 6-9. Ps viii 4 ff.
 11 f. Ps xxii (xxi) 22
 13 f. Is viii 17 f.
 16 Is xli 8 f.
 17 Ps xxii (xxi) 22
 iii 2, 5 f. Num xii 7
 7-11, 13, } Ps xciv (xciv)
 15-19 } 7-11
 17 Num xiv 29
 iv 1, 3 Ps xciv (xciv) 11
 3 f. Gen ii 2
 5 f. Ps xciv (xciv) 11
 7 Ps xciv (xciv) 7 f.
 10 Gen ii 2
 10 f. Ps xciv (xciv) 11
 v 5 Ps ii 7
 6 Ps cx (cix) 4
 9 Is xlv 17
 10 Ps cx (cix) 4
 vi 7 Gen i 11 f.
 8 Gen iii 17 f.
 13 f. Gen xxii 16 f.
 19 Lev xvi 2, 12
 20 Ps cx (cix) 4
 vii 1 f. Gen xiv 17 ff.
 3 Gen xiv 18; Ps cx
 (cix) 4
 4, 6 ff., 10 Gen xiv 17 ff.
 11, 15, 17, } Ps cx (cix) 4
 21, 24, 28 }
 28 Ps ii 7
 viii 1 Ps cx (cix) 1
 2 Num xxiv 6
 5 Ex xxv 40
 8-13 Jer xxxi (xxxviii)
 31-34
 ix 20 Ex xxiv 8
 28 Is liii 12
 x 5-10 Ps xl (xxxix) 6-8
 12 f. Ps cx (cix) 1
 16 f. Jer xxxi (xxxviii) 33 f.
 21 Zech vi 11 ff.; Num
 xii 7

x 27	Is xxvi 11 LXX	xiii 15	Is lvii 19 Heb.; Hos
28	Deut xvii 6		xiv 2
29	Ex xxiv 8	20	Is lxiii 11
30	Deut xxxii 35 f.	—	Zech ix 11
37	Is xxvi 20	—	Is lv 3; Ez xxxvii 26
37 ff.	Hab ii 3 f.		
xi 4	Gen iv 4		
5 f.	Gen v 24		
8	Gen xii 1		
9	Gen xxiii 4		
12	Gen xxii 17; xxxii 12		
13	1 Chr xxix 1 ⁵ ; Ps	v 18	Deut xxv 4
	xxxix (xxxviii) 12;	19	Deut xix 15
	Gen xxiii 4		
17	Gen xxii 1 f., 6		
18	Gen xxi 12		
21	Gen xlvii 31		
23	Ex ii 2		
24	Ex ii 11		
26	Ps lxxxix (lxxxviii)	ii 19	Num xvi 5
	50 f.; lxix (lxviii) 9	—	Is xxvi 13
28	Ex xii 21 ff.	iv 14	Ps lxii (lxi) 12; Prov
xii 2	Ps cx (cix) 1		xxiv 12
3	Num xvi 38 (xvii 3)	17	Ps xxii (xxi) 21
5-8	Prov iii 11 f.		
12	Is xxxv 3 Heb.		
13	Prov iv 26 LXX		
14	Ps xxxiv (xxxiii) 14		
15	Deut xxix 18 LXX		
16	Gen xxv 33		
18 f.	Deut iv 11	ii 14	Ps cxxx (cxxxix) 8
19	Ex xix 16	—	Ez xxxvii 23
—	Deut iv 12	—	Deut xiv 2
20	Ex xix 12 f.		
21	Deut ix 19		
26 f.	Hag ii 6		
29	Deut iv 24		
xiii 5	Deut xxxi 6, 8; Jos		
	i 5		
6	Ps cxviii (cxvii) 6	i 1	Dan ii 28
11, 13	Lev xvi 27	4	Ex iii 14; Is xli 4
15	Ps 1 (xlix) 14; Lev	5	Ps lxxxix (lxxxviii) 37
	vii 12 (2); 2 Chr	—	Ps lxxxix (lxxxviii) 27
	xxix 31	—	Ps cxxx (cxxxix) 8;
			Is xl 2

1 TIMOTHY

2 TIMOTHY

TITUS

APOCALYPSE

i 6	Ex xix 6	iii 17	Hos xii 8
7	Dan vii 13	19	Prov iii 12 (two texts of LXX)
—	Zech xii 10, 12, 14	iv 1	Ex xix 16, 24
8	Ex iii 14; Is xli 4	—	Dan ii 29
—	Am iv 13 LXX	2	Is vi 1; Ps xlvii (xlvii) 8
13	Dan vii 13; Ez i 26; viii 2	3	Ez i 26 ff.
—	Ez ix 2 f. LXX, 11 LXX	5	Ez i 13
—	Dan x 5 Chald.	—	Ex xix 16 (Heb. + LXX)
14	Dan vii 9	6	Ez i 5, 18, 22, 26; x 1
14 f.	Dan x 6	—	Is vi 1 f.
15	Ez i 24; xliii 2 Heb.	7	Ez i 10; x 14
16	Jud v 31	8	Is vi 2 f.
17	Dan x 12, 19	—	Ez i 18; x 12
—	Is xlv 6 Heb.; xlviii 12 Heb.	—	Am iv 13 LXX
19	Is xlviii 6; Dan ii 29 Chald.	—	Ex iii 14; Is xli 4
20	Dan ii 29	9 f.	Is vi 1; Ps xlvii (xlvii) 8
ii 7	Gen ii 9; iii 22; Ez xxxi 8	—	Dan iv 34; vi 26; xii 7
8	Is xlv 6 Heb.; xlviii 12 Heb.	v 1	Is vi 1; Ps xlvii (xlvii) 8
10	Dan i 12, 19	—	Ez ii 9 f.
14	Num xxxi 16	—	Is xxix 11
—	Num xxv 1 f.	5	Gen xlix 9
17	Ps lxxviii (lxxvii) 24	—	Is xi 10
—	Is lxii 2; lxxv 15	6	Is liii 7
18	Dan x 6	—	Zech iv 10
20	Num xxv 1 f.	7	Is vi 1; Ps xlvii (xlvii) 8
23	Jer xvii 10; Ps vii 9; lxii (lxi) 12	8	Ps cxli (cxli) 2
26 f.	Ps ii 8 f.	9	Ps cxliv (cxliii) 9
iii 5	Ex xxxii 33; Ps lxix (lxviii) 28	10	Ex xix 6
7	Is xxii 22	11	Dan vii 10
9	Is xlv 14; xlix 23; lx 14 Heb.; lxvi 23	12	Is liii 7
—	Is xliii 4	13	Is vi 1; Ps xlvii (xlvii) 8
12	Ez xlviii 35	vi 2, 4 f.	Zech i 8; vi 2 f., 6
—	Is lxii 2; lxxv 15	8	Hos xliii 14
14	Ps lxxxix (lxxxviii) 37	—	Ez xxxiii 27; xiv 21; v 12
—	Prov viii 22	—	Ez xxix 5; xxxiv 28

- vi 10 Zech i 12
 — Deut xxxii 43; 2 Reg
 ix 7
 — Hos iv 1
 12 Joel ii 31
 13 f Is xxxiv 4; xiii 10
 15 Ps xlviii (xlvii) 4 LXX;
 ii 2; Is xxiv 21;
 xxxiv 12
 — Jer iv 29; Is ii 10
 16 Hos x 8
 — Is vi 1; Ps xlvii
 (xlvi) 8
 17 Joel ii 11; Zeph i
 14 f., 18
 — Mal iii 2
 vii 1 Ez vii 2
 — Ez xxxvii 9; Zech vi 5
 3 Ez ix 4
 10 Is vi 1; Ps xlvii
 (xlvi) 8
 14 Dan xii 1
 — Gen xlix 11
 15 Is vi 1; Ps xlvii
 (xlvi) 8
 16 f. Is xlix 10
 17 Ez xxxiv 23
 — Jer ii 13
 — Is xxv 8
 — Jer xxxi (xxxviii) 16
 viii 3 Am ix 1
 3 f. Ps cxli (cxl) 2
 5 Lev xvi 12
 — Ex xix 16 (Heb. +
 LXX)
 7 Ex ix 24; Ez xxxviii
 22
 — Joel ii 30
 8 Jer li (xxviii) 25
 — Ex vii 19
 10 Is xiv 12
 ix 2 Gen xix 28 Heb.;
 Ex xix 18
 — Joel ii 10
- ix 3 f. Ex x 12, 15
 4 Ez ix 4
 6 Job iii 21
 7 Joel ii 4 f.
 8 Joel i 6
 9 Joel ii 5
 14 Gen xv 18; Deut i
 7; Jos i 4
 20 Is xvii 8; Dan v 3,
 23 LXX
 — Dan v 4, 23 Chald.
 — Deut xxxii 17
 — Ps cxv 7 (cxiv 15)
 21 2 Reg ix 22
 x 4 Dan viii 26; xii 4
 5 f. Dan xii 7
 — Gen xiv 19, 22
 — Neh ix 6; Ex xx 11;
 Ps cxlvi (cxlv) 6
 7 Am iii 7 Heb.; Dan
 ix 6, 10; Zech i 6
 9 f. Ez iii 1 ff.
 11 Jer i 10; xxv 30
 (xxxii 16); Dan iii
 4; vii 14
 xi 1 Ez xl 3
 2 Zech xii 3 LXX; Is
 lxiii 18; Ps lxxix
 (lxxviii) 1; Dan
 viii 13
 4 Zech iv 2 f., 11, 14
 5 2 Reg i 10
 — 2 Sam xxii 9; Jer v
 14
 — Ps xcvi (xcv) 3
 6 1 Reg xvii 1
 — Ex vii 17, 19
 — 1 Sam iv 8
 7 Dan vii 3, 7, 8 LXX,
 21
 8 Is i 10
 10 f. Ps cv (civ) 38
 11 Ez xxxvii 5, 10
 12 2 Reg ii 11

xi	13	Ez xxxviii 19 f.	xiv	3	Ps cxliv (cxliii) 9
—		Dan ii 19 Chald.	5		Is liii 9; Zeph iii 13
15		Obad 21; Ps xxii	7		Ex xx 11; Ps cxlvi
—		(xxi) 28	8		(cxlv) 6
—		Ex xv 18; Ps x 16	10		Is xxi 9; Dan iv 30
—		(ix 37); Dan ii 44;	7 f.		(27); Jer li (xxviii)
—		vii 14	10		Is li 17
—		Ps ii 2	—		Ps lxxv (lxxiv) 8
17		Am iv 13 LXX	—		Gen xix 24; Ez
—		Ex iii 14; Is xli 4	—		xxxviii 22
17 f.		Ps xcix (xcviii) 1	11		Is xxxiv 10
18		Ps ii 1 Heb., 5; xlv	14		Dan vii 13; x 16
—		(xlv) 6 Heb.	15, 18, 20		Joel iii 13 (18)
—		Ps cxv 13 (cxiii 21)	xv	1	Lev xxvi 21
—		Am iii 7; Dan ix 6,	3		Ex xv 1
—		10; Zech i 6	—		Jos xiv 7
19		1 Reg viii 1, 6; 2	—		Ps cxi (cx) 2
—		Chr v 7	—		Ex xxxiv 10; Ps
—		Ex xix 16 (Heb. +	—		cxix (cxviii) 14
—		LXX)	—		Am iv 13 LXX
—		Ex ix 24	—		Deut xxxii 4
xii	2	Is lxvi 6 f.	—		Jer x 10 Heb.; [marg.
3		Dan vii 7	—		Jer x 7 Heb.]
4		Dan viii 10	4		Jer x 7 Heb.
5		Is lxvi 7	—		Ps lxxxvi (lxxxv) 9;
—		Ps ii 8 f.	—		Mal i 11
7		Dan x 13, 20	—		Deut xxxii 4; Ps cxlv
9		Gen iii 1	—		(cxliv) 17
—		Zech iii 1 f. (Heb. +	5		Ex xl 34
—		LXX)	6		Lev xxvi 21
12		Is xlv 23; xlix 13	—		Ez xxviii 13
14		Dan vii 25; xii 7	8		Is vi 4
xiii	1	Dan vii 3, 7	—		Ex xl 34 f. (28 f.)
2		Dan vii 4 ff., 8	—		Lev xxvi 21
5		Dan viii 12, 24	xvi	1	Is lxvi 6
7		Dan vii 8 LXX, 21	—		Ps lxix (lxviii) 24;
8		Dan xii 1; Ps lxix	—		Jer x 25; Zeph
—		(lxviii) 28	—		iii 8
—		Is liii 7	2		Ex ix 9 f.; Deut
10		Jer xv 2	—		xxviii 35
15		Dan iii 5 f.	3		Ex vii 20 Heb., 21
xiv	1	Ez ix 4	4		Ps lxxviii (lxxvii) 44
2		Ez i 24; xliii 2 Heb.;	—		Ex vii 20 Heb.
—		Dan x 6			

- xvi 5 Ps cxix (cxviii) 137
 — Ex iii 14; Is xli 4
 — Deut xxxii 4; Ps cxlv (cxliv) 17
 6 Ps lxxix (lxxviii) 3
 — Is xlix 26
 7 Am iv 13 LXX
 — Ps xix (xviii) 9; Ps cxix (cxviii) 137
 10 Ex x 22
 11 Dan ii 19 Chald.
 12 Is xlv 27; Jer l (xxvii) 38 Heb.
 — Gen xv 18; Deut i 7; Jos i 4
 — Is xli 2, 25
 13 Ex viii 3
 14 Am iv 13 LXX
 16 Zech xii 11 Heb.
 17 Is lxvi 6
 18 Ex xix 16 (Heb. + LXX)
 — Dan xii 1
 19 Dan iv 30 (27)
 — Is li 17; Jer xxv 15 (xxxii 1)
 21 Ex ix 24
 xvii 1 f. Jer li (xxviii) 13 Heb.; 7
 2 Is xxiii 17 Heb.
 3 Dan vii 7
 4 Jer li (xxviii) 7
 5 Dan iv 30 (27)
 8 Dan vii 3
 — Dan xii 1; Ps lxix (lxviii) 28
 12 Dan vii 24
 14 Deut x 17; Dan ii 47
 15 Jer li (xxviii) 13 Heb.
 18 Ps ii 2; lxxxix (lxxxviii) 27
 xviii 2 Is xxi 9; Dan iv 30 (27)
 — Jer ix 11
 xviii 2 Is xlii 21; xxxiv 14: cf. Lev xvii 7 Heb.; 2 Chr xi 15 Heb.
 3 Jer li (xxviii) 7, [49 N]; xxv 16, 27 (xxxii 2, 13): cf. Is li 17, 22
 — Is xxiii 17
 4 f. Jer li (xxviii) 6, 9, 45
 6 Ps cxxxvii (cxxxvi) 8
 — Jer l (xxvii) 29
 7 f. Is. xlvii 7 ff.
 8 Jer l (xxvii) 34
 9 Ez xxvi 16 f.; xxvii 30, 33
 — Ps xlviii (xlvii) 4 LXX; Ez xxvii 35
 — Is xxiii 17
 10 Dan iv 30 (27)
 — Ez xxvi 17
 11 Ez xxvii 36, 30 f
 13 Ez xxvii 13
 15 Ez xxvii 36, 30 f
 17 Ez xxvii 28 f.
 18 Ez xxvii 32
 19 Ez xxvii 30 f., 36, 33, 9; xxvi 19
 20 Deut xxxii 43
 21 Jer li (xxviii) 63 f.; Ez xxvi 21
 — Dan iv 30 (27)
 22 Ez xxvi 13
 22 f. Jer xxv 10 Heb.
 23 Is xxiii 8
 — Is xlvii 9
 24 Jer li (xxviii) 49
 xix 1 Ps civ 35 (1)
 2 Ps xix (xviii) 9; cxix (cxviii) 137
 — Deut xxxii 43 Heb. 2 Reg ix 7
 3 Is xxxiv 10
 3 f. Ps civ 35 (1)

- xix 4 Is vi 1; Ps xlvii
 (xlvi) 8
 5 Ps cxxxiv (cxxxiii) 1;
 cxxxv (cxxxiv) 1
 — Ps xxii (xxi) 23; cxv
 13 (cxiii 21)
 6 Dan x 6
 — Ez i 24; xliii 2 Heb.
 — Ps civ 35 (1)
 — Ps xciii (xcii) 1;
 xcix (xcviii) 1
 — Am iv 13 LXX
 6 f. Ps xcvi (xcv) 1
 11 Ez i 1
 — Ps xcvi (xcv) 13
 12 Dan x 6
 15 Is xi 4; Ps ii 8 f.
 — Joel iii 13 (18)
 — Am iv 13 LXX
 16 Deut x 17; Dan ii 47
 17 f. Ez xxxix 17 f., 20
 19 Ps ii 2
 20 Gen xix 24; Is xxx
 33; Ez xxxviii 22
 21 Ez xxxix 17 f., 20
 xx 2 Gen iii 1
 — Zech iii 1 f. (LXX +
 Heb.)
 4 Dan vii 9 f., 22
 6 Is lxi 6
 8 Ez vii 2
 — Ez xxxviii 2
 9 Hab i 6
 — Jer xi 15; xii 7: cf
 Ps lxxxvii (lxxxvi)
 2; lxxxviii (lxxxvii)
 68
 — 2 Reg i 10
 10 Gen xix 24; Ez
 xxxviii 22
 11 Is vi 1; Dan vii 9
 — Ps cxiv (cxiii) 7, 3
 — Dan ii 35 Chald.
 12 Dan vii 10
 xx 12 Ps lxix (lxviii) 28
 12 f. Ps xxviii (xxvii) 4;
 lxii (lxi) 12; Jer
 xvii 10
 15 Dan xii 1; Ps lxix
 (lxviii) 28
 xxi 1 Is lxv 17; lxvi 22
 2 Is lii 1
 — Is lxi 10
 3 Ez xxxvii 27; Zech ii
 10 f.; Is viii 8
 4 Is xxv 8; Jer xxxi
 (xxxviii) 16
 — Is lxv 19, 17
 5 Is vi 1; Ps xlvii
 (xlvi) 8
 — Is xliii 19
 6 Is lv 1; Zech xiv 8
 7 2 Sam vii 14; Ps
 lxxxix (lxxxviii) 26
 8 Gen xix 24; Is xxx
 33; Ez xxxviii 22
 9 Lev xxvi 21
 10 Ez xl 1 f.
 — Is lii 1
 11 Is lviii 8; lx 1 f., 19
 12 Ez xlviii 31-34 Heb.
 15 ff. Ez xl 3, 5
 16 Ez xliii 16
 18 f. Is liv 11 f.
 22 Am iv 13 LXX
 23-26 Is lx 1 ff., 6, 10 f.,
 13, 19
 24 Pslxxxix (lxxxviii) 27
 27 Is lii 1
 — Dan xii 1; Ps lxix
 (lxviii) 28
 xxii 1 Zech xiv 8
 1 f. Gen ii 9 f.; iii 22;
 Ez xlvii 1, 7, 12
 3 Zech xiv 11
 4 Ps xvii (xvi) 15
 5 Is lx 19
 — Dan vii 18

xxii 6	Dan ii 28	xlvi 12 Heb.
7	Is xl 10	xxii 14 Gen xlix 11
10	Dan xii 4	— Gen ii 9; iii 22
12	Is xl 10	16 Is xi 10
—	Ps xxviii (xxvii) 4;	17 Is lv 1; Zech xiv 8
	lxii (lxi) 12; Jer	18 f. Deut iv 2; xii 32;
	xvii 10	xxix 20
13	Is xlv 6 Heb.;	19 Gen ii 9; iii 22

*IPSA SUMMA IN LIBRIS OMNIBUS SALVA EST EX
DEI PROVIDENTIA: SED TAMEN ILLAM IPSAM PROVI-
DENTIAM NON DEBEMUS EO ALLEGARE UT A LIMA
QUAM ACCURATISSIMA DETERREAMUR. EORUM QUI
PRAECESSERE NEQUE DEFECTUM EXAGITABIMUS
NEQUE AD EUM NOS ADSTRINGEMUS; EORUM QUI
SEQUENTUR PROFECTUM NEQUE POSTULABIMUS IN
PRAESENTI NEQUE PRAECLUDEMUS IN POSTERUM:
QUAELIBET AETAS PRO SUA FACULTATE VERITA-
TEM INVESTIGARE ET AMPECTI FIDELITATEMQUE
IN MINIMIS ET MAXIMIS PRAESTARE DEBET.*

BENGEL

MDCCXXXIV

CONTENTS

TEXT

PRINCIPLES OF TEXTUAL CRITICISM AND THEIR APPLICATION	541
SUMMARY OF DOCUMENTARY EVIDENCE .	566
ORTHOGRAPHY	579
NOTATION	581
LIST OF SUSPECTED READINGS	584
LIST OF NOTEWORTHY REJECTED READINGS	589
QUOTATIONS FROM THE OLD TESTAMENT .	601

GREEK-ENGLISH LEXICON

TO THE

NEW TESTAMENT

AFTER THE LATEST AND BEST AUTHORITIES

BY

W. J. HICKIE, M.A.

ST. JOHN'S COLLEGE, CAMBRIDGE: LATE ASSISTANT MASTER
IN DENSTONE COLLEGE

NEW YORK

THE MACMILLAN COMPANY

LONDON: MACMILLAN & Co., LTD.

1925

All Rights Reserved

PRINTED IN THE UNITED STATES OF AMERICA

Printed May, 1893. Reprinted January, July, 1894
October, 1896; July, 1897; October, 1898; November,
1899; September, 1900; July, 1901; February, 1902;
June, 1903; July, 1904; February, 1905; January, 1906;
March, December, 1907; November, 1908; October, 1909;
January, 1911; November, 1912; November, 1913; October,
1914; September, 1915; May, 1916; February, 1917.

GREEK-ENGLISH LEXICON

TO THE NEW TESTAMENT.

α]

A, α, "Ἀλφά, τὸ, indecl., the first letter of the Greek alphabet. As a numeral α = 1, but α = 1000. Hence τὸ "Ἀλφά = *the first*, Rev. i. 8. xxi. 6. xxii. 13. Its force, in composition, is (1) *privative*, as if from ἀνεύ; as ἀτιμος, *without honour*; (2) *copulative*, as if from ἅμα; as ἄλοχος, *a spouse*; (3) *intensive*, as if from ἄγαν; as ἀτενής, *closely-clinging*. This last sense is denied by some scholars.

Ἀαρών, indecl., *Aaron*, the brother of Moses, and the first high-priest of the Israelites, Luke, i. 5. Acts, vii. 40. Hebr. v. 4. vii. 11. ix. 4.

Ἀβαδδών, indecl., *the Destroyer*. Also called Apollon, Rev. ix. 11.

ἀβαρής, from βάρος, *without weight, not burdensome*, 2 Cor. xi. 9.

Ἀββᾶ, indecl., *father*, Mrk. xiv. 36. Rom. viii. 15. Gal. iv. 6. [Chaldee.]

[ἀγα

Ἀβιά, indecl., *Abia* or *Abijah*, son of Rehoboam, Matt. i. 7. Also a priest, the head of a sacerdotal family, from whom the class *Abia*, the eighth in order, took its name, after David divided the priests into 24 classes, Luke, i. 5.

Ἀβιληνή, ἡ, *Abilene*, a district lying between Lebanon and Hermon, 18 miles from Damascus and 37 from Heliopolis, Luke, iii. 1.

Ἀβραάμ, indecl., *Abraham*, the founder of the Jewish nation, Matt. i. 1. xxii. 32. Luke, xix. 9 etc. etc.

ἄβυσσος, ἡ, *the abode of demons, the abyss*, Luke, viii. 31. Rev. ix. 1, 11. xvii. 8. xx. 3. Also = *Hades*, Rom. x. 7. (In classical authors always an Adjective = *bottomless*.)

ἀγαθοεργέω, *to do good*, 1 Tim. vi. 18. (For ἀγαθουργέω, Acts, xiv. 17.)

ἀγαθοποιέω, *to do good, to benefit*, Mrk. iii. 4. Luke, vi. 9; *to act right*, 1 Pet. ii. 15, 20.

ἀγαθοποιῶ, ἡ, *well-doing*, 1 Pet. iv. 19.

ἀγαθοποιὸς, *acting rightly*, 1 Pet. ii. 14.

ἀγαθός, *good in its kind*, Matt. vii. 18, 19. James, i. 17; *fertile*, Luke, viii. 15; ἀγαθὰ, *good things*, Luke, i. 53, xvi. 25.

ἀγαθωσύνη, ἡ, *benevolence, goodness*, Gal. v. 22. 2 Thess. i. 11. Rom. xv. 14. Ephes. v. 9.

ἀγαλλίασις, ἡ, from ἀγαλλιάω, *gladness, joy*, Luke, i. 14, 44. Acts, ii. 46. Hebr. i. 9. Jude, 24.

ἀγαλλιάω, *to exult, to rejoice*, Luke, i. 47. Rev. xix. 7. 1 Pet. i. 8. Also ἀγαλλιάομαι = id., Matt. v. 12. Luke, x. 21. Acts, ii. 26. Joh. viii. 56.

ἄγαμος, *unmarried*, 1 Cor. vii. 8, 11, 32, 34.

ἀγανακτέω, *to be indignant, to be moved with indignation*, Matt. xx. 24. xxi. 15. Mrk. x. 41. Luke, xiii. 14.

ἀγανάκτησις, ἡ, *indignation*, 2 Cor. vii. 11.

ἀγαπάω, *to love*, Luke, vii. 47. 1 Joh. iv. 7; *to wish well to*, Matt. v. 43. xix. 19; *to take pleasure in*, Hebr. i. 9. Joh. iii. 19. 1 Joh. ii. 15; *to long for*, 2 Tim. iv. 8.

ἀγάπη, ἡ, *love, benevolence, charity*, Joh. xv. 13. Rom. xiii. 10. Luke, xi. 42. Rom. v. 8. 1 Cor. xiii. 1; ἀγάπαι, *love-feasts*, Jude, 12 (purely biblical word)

ἀγαπητός, *beloved*, Matt. iii. 17 etc. ἀγαπεύω, *to employ a courier, from ἀγαπος, a courier employed by the kings*

of Persia to convey messages, who was authorised to press others into the service. Hence ἀγαπεύειν τινα = *to compel one to go a journey, to bear a burden, or to perform any other service*, Matt. v. 41. xxvii. 32. Mrk. xv. 21.

ἄγγειον, τὸ, *a vessel, a receptacle*, Matt. xxv. 4.

ἄγγελία, ἡ, *a message, or announcement*, 1 Joh. i. 5.

ἄγγελος, ὁ, *a messenger*, Matt. xi. 10; *an angel*, Matt. iv. 6 etc.; perhaps *bishop*, Rev. i. 20 etc.

ἄγγελλω, *to announce*, Joh. xx. 18.

ἄγγος, τὸ, *a vessel*, Matt. xiii. 48.

ἄγε, interj., *come!* James, iv. 13. v. 1. (In both AV and RV rendered *go to!* It is properly Imperat. of ἄγω.)

ἄγελι, ἡ, *a herd*, Matt. viii. 30. Mrk. v. 11. Luke, viii. 32.

ἀγενεαλόγητος, *of whose descent there is no account*, Hebr. vii. 3. (In AV, *without descent*; in RV, *without genealogy*.)

ἀγενής, *of low birth, ignoble, base*, 1 Cor. i. 28.

ἀγιάζω, *to make holy, to hallow*, Matt. vi. 9. Luke, xi. 2; *to sanctify*, 1 Pet. iii. 15. Matt. xxiii. 17. Hebr. ix. 13.

ἁγιασμός, *sanctification*, 1 Cor. i. 30. 1 Thess. iv. 3.

ἅγιος, *holy*, Rev. iv. 8. Luke, ii. 23; τὸ ἅγιον and τὰ ἅγια, *the sanctuary*, Hebr. ix. 1, 2, 24; οἱ ἅγιοι, *the saints*, Rom. i. 7. viii. 27. 1 Thess. iii. 13.

ἁγιότης, ἡ, *sanctity, holiness*, 2 Cor. i. 12. Hebr. xii. 10.

ἀγιωσύνη, ἡ, *holiness*, Rom. i. 4; *purity*, 2 Cor. vii. 1. (It is a purely biblical word.)

ἀγκάλῃ, ἡ, *the arm*, Luke, ii. 28.

ἄγκιστρον, τὸ, *a fish-hook*, Matt. xvii. 27.

ἄγκυρα, ἡ, *an anchor*, Acts, xxvii. 29. Hebr. vi. 19.

ἄγναφος, *unfulfilled, undressed*, Matt. ix. 16. Mrk. ii. 21.

ἄγνία, and ἀγνεία, ἡ, *purity*, 1 Tim. iv. 12.

ἀγνίζω, *to purify*, Joh. xi. 55. James, iv. 8; the Passive, in a reflexive sense, *to take upon one's self a purification*, Acts, xxi. 24; ἡγνισμένον, *purified*, Acts, xxiv. 18.

ἀγνισμός, ὁ, *purification*, Acts, xxi. 26.

ἀγνοέω, *to be ignorant, not to know*, Acts, xiii. 27; *not to understand*, Mrk. ix. 32. Luke, ix. 45; ἀγνοεῖται, *he is disregarded*, 1 Cor. xiv. 38.

ἀγνόημα, τὸ, *sin of ignorance, error*, Hebr. ix. 7.

ἀγνοια, ἡ, *ignorance*, Acts, xvii. 30.

ἀγνός, *pure*, 2 Cor. vii. 11; *chaste*, Tit. ii. 5.

ἀγνότης, ἡ, *pureness*, 2 Cor. vi. 6.

ἀγνῶς, *sincerely*, Philipp. i. 17.

ἀγνωσία, ἡ, *ignorance*, 1 Pet. ii. 15. 1 Cor. xv. 34.

ἀγνωστος, *unknown*, Acts, xvii. 23.

ἀγορά, ἡ, *forum, marketplace*, Acts, xvi. 19. xvii. 17. Mrk. vii. 4. Matt. xxiii. 7.

ἀγοράζω, *to buy*, Matt. xiii. 44, 46. 1 Cor. vi. 20. Rev. v. 9.

ἀγοραῖος, *lounging in the market-place, vile*; οἱ ἀγοραῖοι, *the rabble*, Acts, xvii. 5; of affairs usually transacted in the marketplace; hence ἀγοραῖοι (sc. ἡμέραι), *court days*, Acts, xix. 38. (The supposed distinction between ἀγόραιος and ἀγοραῖος is without foundation.)

ἄγρα, ἡ, *a catching*, Luke, v. 4; also *what is taken, a draught*, Luke, v. 9.

ἀγράμματος, *illiterate*, Acts, iv. 13.

ἀγραυλέω, *to live in the fields, to be in the open air*, Luke, ii. 8.

ἀγρεύω, *to catch, to entrap*, Mrk. xii. 13. Cf. Luke, xx. 20.

ἀγριέλαιος, ἡ, *the wild olive*, Rom. xi. 17, 24.

ἄγριος, *wild*, Matt. iii. 4. Mrk. i. 6; *fierce*, Jude, 13.

ἀγρός, ὁ, *a field*, Matt. vi. 28. xiii. 24; *an estate, a farm*, Acts, iv. 37; οἱ ἀγροί, as oppos. to ἡ πόλις, *the country*, Mrk. v. 14. Luke, ix. 12.

ἀγρυπνέω, *to be sleepless, to watch*; hence, *to be watchful, to be circumspect*, 1 Pet. v. 8. Luke, xxi. 36. Hebr. xiii. 17.

ἀγρυπνία, ἡ, *sleeplessness, watching*, 2 Cor. vi. 5. xi. 27.

ἄγω, *to lead*, Rom. ii. 4. Luke, iv. 1; *to bring*, Joh. vii. 45. Acts, xxi. 16; *to spend, to keep*, of festivals and days, Luke, xxiv. 21. Acts, xix. 38; and intrans., *to go, to depart*, Joh. xiv. 31. Matt. xxvi. 46. Mrk. xiv. 42.

ἄωγῃ, ἡ, *a leading; a way or course of life*, 2 Tim. iii. 10. (RV, conduct.)

ἀγών, ὁ, *a contest, a fight*, Philipp.

1. 30. 1 Tim. vi. 12. 2 Tim. iv. 7; *a race*, Hebr. xii. 1; *anxiety, solicitude*, Coloss. ii. 1.

ἀγωνία, ἡ, *mental emotion, agony*, Luke, xxii. 44.

ἀγωνίζομαι, *to enter into a contest*, 1 Cor. ix. 25; *to contend in*, 1 Tim. vi. 12; *to strive*, Luke, xiii. 24. Joh. xviii. 26. Coloss. i. 29. 1 Tim. iv. 10.

Ἀδὰμ, indecl., *Adam*, the first man, and the parent of the human race, Rom. v. 14 etc. In 1 Cor. xv. 45 Christ is called ὁ ἔσχατος Ἀδὰμ, and contrasted with ὁ πρῶτος ἄνθρωπος.

ἀδάπανος, *without expense*, 1 Cor. ix. 18.

ἀδελφή, ἡ, *a sister*, Luke, x. 39. Rom. xvi. 15; *a Christian woman especially dear to one*, Rom. xvi. 1. Philem. 2.

ἀδελφός, ὁ, *a brother*, Joh. i. 40; *a near relation*, Luke, viii. 19. Joh. ii. 12; *a fellow-countryman*, Acts, xiii. 26; *a fellow-believer*, Matt. xxiii. 8. Acts, vi. 3; οἱ ἀδελφοί, *the Apostles*, Joh. xxi. 23.

ἀδελφότης, ἡ, *brotherhood; Christian brethren*, 1 Pet. ii. 17. v. 9.

ἀδηλος, *not manifest, out of sight*, Luke, xi. 44; *indistinct, uncertain*, 1 Cor. xiv. 8.

ἀδηλότης, ἡ, *uncertainty*, 1 Tim. vi. 17.

ἀδήλως, *uncertainly*, 1 Cor. ix. 26.

ἀδημονέω, *to be troubled, to be distressed*, Matt. xxvi. 37. Mrk. xiv. 33. Philipp. ii. 26.

Ἄιδης, ὁ, *Hades; the place of departed spirits*, Acts, ii. 27, 31; *hell*, Luke, xvi. 23. Matt. xvi. 18. Rev. i. 18; *the lowest condition*, Matt. xi. 23. Luke, x. 15.

ἀδιάκριτος, *without uncertainty, unambiguous*, James, iii. 17.

ἀδιάλειπτος, *unceasing*, Rom. ix. 2. 2 Tim. i. 3.

ἀδιαλείπτως, *without ceasing, unceasingly*, Rom. i. 9. 1 Thess. i. 2. ii. 13. v. 17.

ἀδιαφθορία, ἡ, *uncorruptness; soundness*, Tit. ii. 7.

ἀδικέω, *to be unjust*, Rev. xxii. 11. Coloss. iii. 25; *to do wrong*, Acts, xxv. 11. 1 Cor. vi. 8; *to do hurt*, Rev. ix. 19; *to wrong, to injure*, Acts, vii. 26. Matt. xx. 13; ἀδικεῖσθαι, *to suffer wrong*, 2 Pet. ii. 13.

ἀδίκημα, τὸ, *a wrong committed, a misdeed*, Acts, xxiv. 20. Rev. xviii. 5.

ἀδικία, ἡ, *injustice*, Rom. ix. 14. Luke, xviii. 6; *unrighteousness*, 1 Joh. v. 17; αἱ ἀδικίαι, *iniquities*, Hebr. viii. 12.

ἀδικος, *unjust*, Rom. iii. 5. Hebr. vi. 10; *sinful*, 1 Pet. iii. 18. Matt. v. 45.

ἀδίκως, *unjustly, wrongfully*, 1 Pet. ii. 19.

ἀδόκιμος, *that has not stood the test, disapproved*, Hebr. vi. 8; *reprobate*, 2 Cor. xiii. 5. Rom. i. 28. 2 Tim. iii. 8; *worthless*, Tit. i. 16.

ἄδολος, *without guile, pure*, 1 Pet. ii. 2.

ἀδρότης, ἡ, *liberality, bounty*, 2 Cor. viii. 20.

ἀδυνατέω, *to be without power*, Luke, i. 37 ; *to be impossible*, Matt. xvii. 20.

ἀδύνατος, *without strength, weak*, Acts, xiv. 8. Rom. xv. 1 ; *impossible*, Matt. xix. 26. Luke, xviii. 27.

ᾄδω, *to sing*, Rev. v. 9. Ephes. v. 19. Coloss. iii. 16.

ἀεί, *always, at all times*, 1 Pet. iii. 15. Hebr. iii. 10.

ἀετός, ὁ, *an eagle*, Rev. iv. 7. viii. 13.

ἄζυμος, *unleavened, unfermented*; hence *devoid of iniquity*, 1 Cor. v. 7 ; τὰ ἄζυμα, *the feast of unleavened bread*, Luke, xxii. 1.

ἀήρ, ὁ, *the air, the atmosphere*, Acts xxii. 23. 1 Cor. ix. 26.

ἀθανασία, ἡ, *immortality*, 1 Cor. xv. 53. 1 Tim. vi. 16.

ἀθέμιτος, *unlawful, criminal*, 1 Pet. iv. 3. Acts, x. 28.

ἄθεος, *without God*, Ephes. ii. 12.

ἄθεσμος, *lawless, licentious*, 2 Pet. ii. 7.

ἀθετέω, *to do away with, make void, reject*, Mrk. vii. 9. Luke, vii. 30. x. 16. Gal. iii. 15.

ἀθέτησις, ἡ, *a disannulling, a rejection, a putting away*, Hebr. vii. 18. ix. 26.

ἀθλέω, *to contend as in the public games*, 2 Tim. ii. 5.

ἄθλησις, ἡ, *a contest, a conflict*, Hebr. x. 32.

ἀθροίζω, *to collect together*; pass., *to be assembled*, Luke, xxiv. 33.

ἀθυμέω, *to be dispirited, to be disheartened*, Coloss. iii. 21.

ἄθωπος, *unpunished ; innocent*, Matt. xxvii. 24.

ἀγχιος, *of a goat*, Hebr. xi. 37.

αἰγιαλός, ὁ, *the shore of a sea or lake, the beach*, Matt. xiii. 2. Joh. xxi. 4. Acts, xxi. 5.

αἰδιος, *eternal, everlasting*, Rom. i. 20. Jude, 6.

αἰδώς, ἡ, *modesty*, 1 Tim. ii. 9.

αἷμα, τὸ, *blood*, Acts, xv. 20 ; *death*, Hebr. xii. 4 ; *murder*, Rev. xviii. 24.

αἱματεκχυσία, ἡ, *a shedding of blood*, Hebr. ix. 22.

αἱμορροέω, *to suffer from an issue of blood*, Matt. ix. 20.

αἰνεσις, ἡ, *praise*, Hebr. xiii. 15.

αἰνέω, *to praise*, Acts, ii. 47 ; with dative, *to give praise to*, Rev. xix. 5.

αἰνιγμα, τὸ, *a dark saying*; ἐν αἰνιγματι, *darkly*, 1 Cor. xiii. 12.

αἶνος, ὁ, *praise*, Luke, xviii. 43.

αἵρεσις, ἡ, *a tenet, a heresy*, 2 Pet. ii. 1 ; *a sect*, Acts, v. 17. xv. 5. xxiv. 5 ; *dissension*, Gal. v. 20. 1 Cor. xi. 19. [lit. *a choice*.]

αἰπερίζω, *to choose*, Matt. xii. 18.

αἰπετικός, *schismatic, factionous*, Tit. iii. 10.

αἰροῦμαι, *to choose*, 2 Thess. ii. 13. Philipp. i. 22. Hebr. xi. 25. (αἰρέω is not used in the NT.)

αἶρω, *to raise, to draw up*, Acts, xxvii. 17. Matt. xvii. 27 ; *to take up*, Joh. viii. 59. Matt. xvi. 18 ; *to lift up*, Luke, xvii. 13. Acts, iv. 24 ; *to carry*, Matt. iv. 6. Luke, iv. 11 ; *to take away*, Matt. xiii. 12 ; *to excite, to keep in suspense*, Joh. x. 24.

αἰσθάνομαι, *to perceive, to understand*, Luke, ix. 45.

αἰσθησις, ἡ, *perception, discernment*, Philipp. i. 9.

αἰσθητήριον, τὸ, *perceptive faculty, sense*, Hebr. v. 14.

αἰσχροκερδής, *eager for base gain*, 1 Tim. iii. 8.

αἰσχροκερδῶς, *from eagerness for base gain*, 1 Pet. v. 2.

αἰσχρολογία, ἡ, *filthy language*, Coloss. iii. 8.

αἰσχρὸς, *shameful*, 1 Cor. xiv. 35. Ephes. v. 12.

αἰσχροτής, *base conduct*, Ephes. v. 4.

αἰσχύνη, ἡ, *shame*, Luke, xiv. 9. 2 Cor. iv. 2; *ignominy*, Hebr. xii. 2; αἰσχύναι, *shameful deeds*, Jude, 13.

αἰσχύνομαι, *to be ashamed*, 1 Pet. iv. 16.

αἰτέω, *to ask*, Matt. v. 42, xx. 20; αἰτέομαι, *to ask for*, Joh. xvi. 26.

αἶτημα, τὸ, *a request*, Philipp. iv. 6. 1 Joh. v. 15.

αἰτία, ἡ, *a cause, a reason*, Luke, viii. 47. Matt. xix. 3; *a crime*, Matt. xxvii. 37; *an accusation*, Acts, xxv. 18, 27; *a case* (cf. *res*), Matt. xix. 10.

αἰτιος, *causative*; ὁ αἰτιος, *the author*, Hebr. v. 9; τὸ αἷτιον, *the cause*, Acts, xix. 40; *a fault*, Luke, xxiii. 4, 14.

αἰτίωμα, τὸ, *a charge, an accusation*, Acts, xxv. 7.

αἰφνίδιος, *sudden*, Luke, xxi. 34. 1 Thess. v. 3.

αἰχμαλωσία, ἡ, *captivity*, Rev. xiii. 10. Ephes. iv. 8.

αἰχμαλωτεύω, *to take captive, to lead captive*, Ephes. iv. 8.

αἰχμαλωτίζω, *to lead away captive*, Luke, xxi. 24; *to captivate*, 2 Tim. iii. 6; *to subjugate*, 2 Cor. x. 5.

αἰχμάλωτος, *captive*, Luke, iv. 18.

αἰὼν, ὁ, *an indefinitely long period of time, an age*; hence εἰς τὸν αἰῶνα, *for ever*, Joh. vi. 51; and εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, *or εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, for ever and ever*, Hebr. i. 8. Gal. i. 5. 1 Tim. i. 17; ἀπὸ τῶν αἰώνων, *from all eternity*, Coloss. i. 26. Ephes. iii. 9; πρὸ τῶν αἰώνων, *before time was, before the foundation of the world*, 1 Cor. ii. 7; πρόθεσις τῶν αἰώνων, *eternal purpose*, Ephes. iii. 11; ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, *from of old*, Luke, i. 70; ὁ νῦν αἰὼν, *and ὁ ἐνεστώς αἰὼν, the present age*, 1 Tim. vi. 17. Gal. i. 4; ὁ αἰὼν ἐκεῖνος, *the time to come, life eternal*, Luke, xx. 35; οἱ αἰῶνες, *the universe*, Hebr. xi. 3.

αἰώνιος, *without beginning or end, eternal*, Rom. xvi. 26. Hebr. ix. 14; *without end, everlasting*, 2 Cor. iv. 18. 2 Pet. i. 11. Hebr. ix. 15.

ἀκαθαρσία, ἡ, *uncleanness*, Matt. xxiii. 27. Rom. i. 24 etc.

ἀκάθαρτος, *unclean*, Ephes. v. 5. Rev. xvii. 4. Acts, x. 28.

ἀκαιρέομαι, *to lack opportunity*, Philipp. iv. 10.

ἀκαιρως, *unseasonably, out of season*, 2 Tim. iv. 2.

ἄκακος, *guileless*, Hebr. vii. 26; *simple-minded*, Rom. xvi. 18.

ἀκανθα, ἡ, a thorn, Matt. vii. 16. xxvii. 29.

ἀκάνθινος, made of thorns, Mrk. xv. 17. Joh. xix. 5.

ἀκαρπος, without fruit, Jude, 12; barren, unfruitful, Matt. xiii. 22. Tit. iii. 14; pernicious, Ephes. v. 11.

ἀκατάγνωστος, that cannot be condemned, Tit. ii. 8.

ἀκατακάλυπτος, uncovered, unveiled, 1 Cor. xi. 5, 13.

ἀκατάκριτος, uncondemned, Acts xvi. 37. xxii. 25.

ἀκατάλυτος, not subject to dissolution, endless, Hebr. vii. 16.

ἀκατάπαστος, that is not satiated, 2 Pet. ii. 14. (Some MSS. read ἀκαταπαύστους in this passage = that never cease.)

ἀκαταστασία, ἡ, confusion, 1 Cor. xiv. 33. James, iii. 16; in plur., dissensions, 2 Cor. xii. 20; tumults, Luke, xxi. 9. 2 Cor. vi. 5.

ἀκατάστατος, unstable, James, i. 8. iii. 8.

ἀκατάσχετος, that cannot be restrained, a var. lect. ad James, iii. 8.

ἀκέραιος, pure, innocent, Matt. x. 16. Rom. xvi. 19. Philipp. ii. 15.

ἀκλινής, firm, unwavering, Hebr. x. 23.

ἀκμάζω, to be ripe, Rev. xiv. 18.

ἀκμή, ἡ, a point of time, a crisis; ἀκμῆν, adverbially, even yet, Matt. xv. 16.

ἀκοή, ἡ, hearing, 1 Cor. xii. 17. Acts, xxviii. 26; the ear, Mrk. vii. 3a. Luke, vii. 1; a report, Joh. xii. 38. Rom. x. 16.

ἀκολουθέω, to follow, Matt. iv. 25. ix. 19.

ἀκούω, to hear, Matt. xi. 15; to hearken to, Joh. v. 25. Matt. ii. 9; to understand, 1 Cor. xiv. 2. Mrk. iv. 33.

ἀκρασία, ἡ, intemperance, Matt. xxiii. 25; incontinence, 1 Cor. vii. 5.

ἀκράτης, without control, 2 Tim. iii. 3.

ἀκρατος, unmixed, Rev. xiv. 10.

ἀκρίβεια, exactness, Acts, xxii. 3.

ἀκριβής, exact, strict, Acts, xxvi. 5.

ἀκριβόω, to ascertain exactly, Matt. ii. 7. 16.

ἀκριβῶς, accurately, Luke, i. 3; circumspectly, Ephes. v. 15.

ἀκρίς, ἡ, a locust, Matt. iii. 4.

ἀκροατήριον, τὸ, the place of audience, Acts, xxv. 23.

ἀκροατής, ὁ, a hearer, James, i. 22, 25.

ἀκροβυστία, ἡ, the foreskin, Acts, xi. 3; uncircumcision, Rom. iv. 10; met., an uncircumcised person, Rom. ii. 26. (It is a purely biblical word.)

ἀκρογωνιαίος, placed at the extreme corner; λίθος ἀκρογ., a corner-stone, 1 Pet. ii. 6. (It is a purely biblical word.)

ἀκροθίνιον, τὸ, usually in the plur., the first-fruits, Hebr. vii. 4. (In RV the chief spoils.)

ἀκρος, extreme; τὸ ἀκρον, the topmost point, Hebr. xi. 21; the tip, Luke, xvi. 24; the extremity, Mrk. xiii. 27.

ἀκυρώω, to invalidate, to make void, Matt. xv. 6. Gal. iii. 17.

- ἀκωλύτως, *without hindrance*, Acts, xxviii. 31.
- ἄκων, *unwilling*, 1 Cor. ix. 17.
- ἀλάβαστρον, τὸ, *a box made of alabaster*, Mrk. xiv. 3 (fem. form), Luke, vii. 37. Matt. xxvi. 7.
- ἀλαζονία, ἡ, *vaunting*, James, iv. 16; *vain display*, 1 Joh. ii. 16.
- ἀλαζών, ὁ, *a boaster*, 2 Tim. iii. 2. Rom. i. 30.
- ἀλαλάζω, *to wail, to lament*, Mrk. v. 38; *to ring loudly, to clang*, 1 Cor. xiii. 1.
- ἄλαλος, *dumb*, Mrk. vii. 37. ix. 17.
- ἄλας, τὸ, *salt*, Matt. v. 13; *met., wisdom*, Coloss. iv. 6. (a NΓ form for ἄλς.)
- ἄλειψ, ὁ, *for ἄλειψ, a fisherman*, Luke, v. 2. Matt. iv. 18. (This form is not recognized in Pape's Lexicon.)
- ἀλείφω, *to anoint*, Luke, vii. 46.
- ἀλεκτροφωνία, ἡ, *cock-crowing*, used of the third watch of the night, Mrk. xiii. 35.
- ἀλέκτωρ, ὁ, *a cock*, Matt. xxvi. 74. etc.
- ἄλευρον, τὸ, *wheaten flour*, Matt. xiii. 33.
- ἀλήθεια, ἡ, *truth*, Joh. v. 33. Rom. i. 25.
- ἀληθεύω, *to speak the truth*, Gal. iv. 16. Ephes. iv. 15.
- ἀληθής, *true*, Joh. x. 41; *truthful*, Joh. vii. 18. Matt. xxii. 16.
- ἀληθινός, *true*, Joh. xix. 35; *real*, Luke, xvi. 11; *sincere*, Hebr. x. 22.
- ἀλήθω, *to grind*, Matt. xxiv. 41. Luke, xvii. 35.
- ἀληθώς, *of a truth, really*, Joh. vi. 14.
- ἄλειψ : see ἄλειψ.
- ἄλιεύω, *to fish*, Joh. xxi. 3.
- ἄλίξω, *to season with salt, to salt*, Matt. v. 13. Mrk. ix. 49.
- ἀλίσγημα, τὸ, *pollution*, Acts, xv. 20. (It is a purely NT form.)
- ἀλλὰ, *but, however*.
- ἀλλάσσω, *to change*, Acts, vi. 14; *to transform*, 1 Cor. xv 51.
- ἀλλαχόθεν, *from another place*, Joh. x. 1.
- ἀλλαχοῦ, *elsewhere*, Mrk. i. 38.
- ἀλληγορέω, *to speak allegorically*, Gal. iv. 24.
- ἄλληλουιᾶ, *hallelujah = praise ye the Lord!* Rev. xix. 1, 3, 6.
- ἀλλήλων, ἀλλήλους, *one another*, Acts, xxviii. 25.
- ἄλλογενής, *of another race or nation, a foreigner*, Luke, xvii. 18.
- ἄλλομαι, *to leap*, Acts, iii. 8; *to spring up*, Joh. iv. 14.
- ἄλλος, *another, other*, Matt. xxvii. 42. Mrk. vi. 15; ὁ ἄλλος, *the other*, Matt. v. 39; οἱ ἄλλοι, *the rest*, 1 Cor. xiv. 29.
- ἄλλοτριος ἐπίσκοπος, ὁ, *a meddler in other men's matters*, 1 Pet. iv. 15.
- ἄλλότριος, *belonging to another, not one's own*, Rom. xiv. 4. Hebr. ix. 25; *foreign, strange*, Acts, vii. 6; *a stranger, an alien*, Matt. xvii. 25; *an enemy*, Hebr. xi. 34.
- ἄλλόφυλος, *of another nation*, Acts, x. 28.
- ἄλλως, *otherwise*, 1 Tim. v. 25.

ἀλοῶ, *to thresh*, 1 Cor. ix. 10.

ἄλογος, *without reason*, Jude, 10; *unreasonable, absurd*, Acts, xxv. 27.

ἀλόη, ἡ, *the aloe*, Joh. xix. 39.

ἄλς, ὁ: see ἄλας. ἀλ and ἄλα occur.

ἀλυκός, *brackish, salt*, James, iii. 12.

ἄλυτος, *free from grief*, Philipp. ii. 28.

ἄλυσις, ἡ, *a chain*, Mrk. v. 3.

Acts, xxi. 33. 2 Tim. i. 16.

ἀλυσιτελής, *unprofitable*, Hebr. xiii. 17.

ἄλφα, τό: see Α.

ἄλων, ἡ, *the threshing-floor*, Matt. iii. 12. Luke, iii. 17.

ἄλώπηξ, ἡ, *a fox*, Matt. viii. 20; *met.*, *a crafty man*, Luke, xiii. 32.

ἄλωσις, ἡ, *a catching, a capture*, 2 Pet. ii. 12.

ἅμα, *together*, Rom. iii. 12; *at the same time*, Acts, xxvii. 40; ἅμα πρωί, *early in the morning*, Matt. xx. 1.

ἄμαθής, *ignorant*, 2 Pet. iii. 16.

ἀμαράντινος, *composed of amaranth*, i.e. *everlasting*, 1 Pet. v. 4.

ἁμαρτάνω, *to sin*, Matt. xxvii. 4. Joh. v. 14; ἁμαρτάνειν ἁμαρτίαν, *to commit a sin*, 1 Joh. v. 16.

ἁμαρτήμα, τό, *an evil deed, a sin*, Mrk. iii. 28.

ἁμαρτία, ἡ, *the principle of sinfulness, a sinning, a sin*, 1 Joh. iii. 4. (Nouns in -μα denote the dead result of the action of the Verb, while those in -ία and -ις denote the active principle. Cf. σοφισμα and σοφία.)

ἁμάρτυρος, *without witness*, Acts, xiv. 17.

ἁμαρτωλός, *sinful, a sinner*, Luke, v. 8, 32. Matt. ix. 10. Mrk. ii. 15.

ἁμαχος, *without fighting; met.*, *not contentious*, 1 Tim. iii. 3. Tit. iii. 2.

ἀμάω, *to mow down*, James, v. 4.

ἀμέθυστος, ἡ, *amethyst*, Rev. xxi. 20.

ἀμελέω, *to be careless of, to neglect*, Hebr. ii. 3. Matt. xxii. 5.

ἁμεμπτος, *blameless*, Luke, i. 6. Philipp. ii. 15. iii. 6.

ἀμέμπτως, *blamelessly*, 1 Thess. ii. 10.

ἁμέριμνος, *free from care*, 1 Cor. vii. 32. Matt. xxviii. 14.

ἀμετάθετος, *immutable*, Hebr. vi. 18; τὸ ἀμετάθετον, *the immutability*, Hebr. vi. 17.

ἀμετακίνητος, *immovable*, 1 Cor. xv. 58.

ἀμεταμέλητος, *not to be repented of*, 2 Cor. vii. 10; *without repentance*, Rom. xi. 29.

ἀμετανόητος, *impenitent*, Rom. ii. 5.

ἄμετρος, *without measure, beyond measure*, 2 Cor. x. 13.

ἀμήν, a Hebrew word, *amen! of a truth, verily*, Matt. v. 18. Joh. iii. 3; *so be it*, Ephes. iii. 21. Gal. i. 5; *so it is*, Rom. ix. 5. 1 Pet. iv. 11; ὁ Ἀμήν, *the true One*, Rev. iii. 14; τὸ Ἀμήν, *certainly*, 2 Cor. i. 20.

ἁμήτωρ, *without mother*, Hebr. vii. 3.

ἁμίαντος, *undefiled*, Hebr. vii. 26. xiii. 4. James, i. 27.

ἄμμος, ἡ, *sand*, Rom. ix. 27.

Matt. vii. 26.

ἀμνός, ὁ, *a lamb*, Joh. i. 29, 36.

Acts, viii. 32.

ἀμοιβή, ἡ, *a requital, a recompense*, 1 Tim. v. 4.

ἀμπελος, ἡ, *a vine*, Joh. xv. 1.

Matt. xxvi. 29.

ἀμπελουργός, ὁ, *a vine-dresser*, Luke, xiii. 7.

ἀμπελὼν, ὁ, *a vineyard*, Matt. xx. 1.

ἀμύνομαι, *to avenge*, Acts, vii. 24.

ἀμφιάζω, *to clothe*, Luke, xii. 28.

ἀμφιβάλλω, *to cast*, Mrk. i. 16.

ἀμφίβληστρον, *a net*, Matt. iv. 18.

ἀμφιέζω, *to clothe*, a var. lect. ad Luke, xii. 28.

ἀμφιέννυμι, *to clothe*, Matt. vi. 30. xi. 8. Luke, vii. 25.

ἀμφοδὸν, τὸ, *a street*, Mrk. xi. 4.

ἀμφότεροι, *both*, Matt. ix. 17 etc.

ἀμώμητος, *blameless*, 2 Pet. iii. 14.

ἀμωμον, τὸ, *amomum*, a plant from which a fragrant ointment was made, Rev. xviii. 13.

ἀμωμος, *without blemish*, 1 Pet. i. 19. Hebr. ix. 14; *unblamable*, Ephes. i. 4. v. 27. Coloss. i. 22.

ἀν, a particle modifying certain forms. The reader is referred to his Greek Grammar. When it stands at the beginning of a sentence, it is but another form of ἐάν. See Joh. xx. 23.

ἀνὰ, a preposition, *upwards*. In the NT it forms a variety

of phrases; ἀνὰ δύο, *two and two*, Luke, x. 1; ἀνὰ δηνάριον, *at the rate of a denarius apiece*, Matt. xx. 9; ἀνὰ μέσον, *in the midst*, Matt. xiii. 25; ἀνὰ μερὸς, *in turn*, 1 Cor. xiv. 27 etc. etc.

ἀναβαθμός, ὁ, *a flight of steps, a stair*, Acts, xxi. 35, 40.

ἀναβαίνω, *to go up, to ascend*, Matt. v. 1. xx. 17; *to climb*, Luke, xix. 4; *to come up, to rise up*, Matt. xvii. 27. Rev. viii. 4; met. 1 Cor. ii. 9; *to grow up*, Matt. xiii. 7. Mrk. iv. 7, 32.

ἀναβάλλομαι, *to put off, to defer*, Acts, xxiv. 22.

ἀναβιβάζω, *to draw up*, Matt. xiii. 48.

ἀναβλέπω, *to look up*, Matt. xiv. 19. Mrk. viii. 24; *to recover one's sight*, Luke, xviii. 41. Matt. xi. 5.

ἀνάβλεψις, ἡ, *recovery of sight*, Luke, iv. 18.

ἀναβοάω, *to cry out*, a var. lect. ad Luke, ix. 38. Matt. xxvii. 46.

ἀναβολή, ἡ, *a delay*, Acts, xxv. 17.

ἀνάγαιον, τὸ, *an upper room*, Mrk. xiv. 15. Luke, xxii. 12.

ἀναγγέλλω, *to declare, to make known*, Acts, xiv. 27. xix. 18; *to report*, 2 Cor. vii. 7.

ἀναγεννάω, *to beget again*, 1 Pet. i. 3, 23.

ἀναγιγνώσκω, *to read*, Acts, viii. 28, 30. Matt. xxii. 31; *to read to others, to read aloud*, 1 Thess. v. 27. Coloss. iv. 16. 2 Cor. iii. 15. Acts, xv. 21.

ἀναγκάζω, *to compel, to constrain*, Matt. xiv. 22. Luke, xiv. 23.

ἀναγκαίος, *necessary*, 1 Cor. xii. 22. 2 Cor. ix. 5; *needful*, Philipp. i. 24; *closely connected, intimate*, Acts, x. 24.

ἀναγκαστῶς, *of constraint*, 1 Pet. v. 2.

ἀνάγκη, ἡ, *necessity*, 1 Cor. ix. 16. Philem. 14; *calamity, distress*, Luke, xxi. 23. 1 Cor. vii. 26.

ἀναγνωρίζω, *to make known*, a var. lect. ad Acts, vii. 13.

ἀνάγνωσις, ἡ, *reading*, 1 Tim. iv. 13. 2 Cor. iii. 14. Acts, xiii. 15. (Nowhere used for *studying*.)

ἀνάγω, *to lead up*, Luke, ii. 22. iv. 5; *to raise, to bring up*, Hebr. xiii. 20. Rom. x. 7; *to bring out*, Acts, xii. 4; ἀνάγομαι, *to set sail*, Acts, xxvii. 2, 4, 12, etc.

ἀναδείκνυμι, *to show clearly*, Acts, i. 24; *to appoint*, Luke, x. 1.

ἀνάδειξις, ἡ, *manifestation*, Luke, i. 80.

ἀναδέχομαι, *to receive*, Hebr. xi. 17; *entertain*, Acts, xxviii. 7.

ἀναδίδωμι, *to deliver, to hand in*, Acts, xxiii. 33.

ἀναίξω, *to live again*, Luke, xv. 24, a var. lect. ad Rom. xiv. 9; *to revive*, Rom. vii. 9.

ἀναζητέω, *to seek for*, Luke, ii. 44. Acts, xi. 25.

ἀναζώννυμι, *to gird up*, 1 Pet. i. 13.

ἀναίξω, *to rekindle*, 2 Tim. i. 6.

ἀναθάλλω, *to revive*, Philipp. iv. 10.

ἀνάθημα, τὸ, *a thing devoted; a person accursed*, Gal. i. 8. 1 Cor. xii. 3. xvi. 22; *a curse*, Acts, xxiii. 14.

ἀναθεματίζω, *to bind oneself by a curse*, Acts, xxiii. 12, 21; *to curse*, Mrk. xiv. 71.

ἀναθεωρέω, *to consider*, Hebr. xiii. 7. Acts, xvii. 23.

ἀνάθημα, τὸ, *a votive offering*, Luke, xxi. 5.

ἀναίδεια, ἡ, *shamelessness, importunity*, Luke, xi. 8.

ἀναιδία, ἡ, a var. lect. ad Luke, xi. 8.

ἀναιρεσις, ἡ, *death, slaying*, Acts, viii. 1.

ἀναιρέω, *to take away, to abolish*, Hebr. x. 9; *to slay*, Acts, x. 39. xxii. 20. Matt. ii. 16; ἀναιρεῖσθαι, *to take up, to adopt*, Acts, vii. 21.

ἀναίτριος, *guiltless, innocent*, Matt. xii. 5, 7.

ἀνακαθίζω, *to sit up*, Luke, vii. 15. Acts, ix. 40.

ἀνακαινίζω, *to renew*, Hebr. vi. 6.

ἀνακαινός, *to make new; pass., to be renewed*, 2 Cor. iv. 16. Coloss. iii. 10.

ἀνακαίνωσις, ἡ, *a renewal*, Rom. xii. 2. Tit. iii. 5.

ἀνακαλύπτω, *to unveil; pass., to be unveiled*, 2 Cor. iii. 18; *to be unlifted*, 2 Cor. iii. 14.

ἀνακάμπτω, *to return*, Matt. ii. 12. Luke, x. 6. Acts, xviii. 21. Hebr. xi. 15.

ἀνάκειμαι, *to recline at meals*, Matt. ix. 10. xxvi. 7, 20. Joh. vi. 11.

ἀνακεφαλαιῶ, *to sum up*, Rom. xiii. 9; *to bring together, to combine*, Ephes. i. 10.

ἀνακλίνω, *to lay*, Luke, ii. 7; *to make to recline*, Luke, xii. 37; *pass., to recline*, Mrk. vi. 39. Matt. xiv. 19. Luke, xiii. 29.

ἀνακόπτω, *to hinder*, a var. lect. ad Gal. v. 7.

ἀνακράζω, *to cry out*, Mrk. i. 23. Luke, iv. 33. viii. 28.

ἀνακρίνω, *to search, to examine*, Acts, xvii. 11. Luke, xxiii. 14; *to judge, to determine*, 1 Cor. ii. 15. iv. 3. xiv. 24; *to ask questions*, 1 Cor. x. 25, 27.

ἀνάκρισις, ἡ, *examination*, Acts, xxv. 26.

ἀνακυλίω, *to roll back*, Mrk. xvi. 4. Cf. ἀποκυλίω.

ἀνακύπτω, *to raise oneself up*, Luke, xiii. 11. Joh. viii. 7, 10; *to be elated*, Luke, xxi. 28.

ἀναλαμβάνω, *to take up, to raise*, Mrk. xvi. 19. Acts, i. 11. x. 16; *to take in*, Acts, xx. 13.

ἀνάληψις, ἡ, and ἀνάληψις, ἡ, *a taking up*, Luke, ix. 51.

ἀναλίσκω, *to consume, to destroy*, Luke, ix. 54. Gal. v. 15.

ἀναλογία, ἡ, *proportion*, Rom. xii. 6.

ἀναλογίζομαι, *to consider*, Hebr. xii. 3.

ἀναλος, *without salt, saltless*, Mrk. ix. 50.

ἀνάλυσις, ἡ, *a departure*, 2 Tim. iv. 6.

ἀναλύω, *to unloose; to depart*, Philipp. i. 23; *to return*, Luke, xii. 36.

ἀναμάρτητος, *without sin, sinless*, Joh. viii. 7.

ἀναμένω, *to wait for*, 1 Thess. i. 10.

ἀναμνησκω, *to remind*, 1 Cor. iv. 17; *to admonish*, 2 Tim. i. 6; ἀναμνησκομαι, *to remember*, Mrk. xi. 21. xiv. 72. Hebr. x. 32.

ἀνάμνησις, ἡ, *a remembrance*, Hebr. x. 3.

ἀνανεῶ, *to renew; pass., to be renewed*, Ephes. iv. 23.

ἀνανήφω, *to return to soberness*, 2 Tim. ii. 26.

ἀναντίρητος, *not to be gainsaid*, Acts, xix. 36. (Here the common texts give ἀναντίρρητος.)

ἀναντιρήτως, *without gainsaying*, Acts, x. 29. (See the preceding article.)

ἀνάξιος, *unworthy*, 1 Cor. vi. 2.

ἀναξίως, *unworthily*, 1 Cor. xi. 27.

ἀνάπαυσις, ἡ, *intermission*, Rev. iv. 8; *rest*, Matt. xi. 29. xii. 43. Rev. xiv. 11.

ἀναπαύω, *to cause to rest, to give rest to*, Matt. xi. 28; *to refresh*, 1 Cor. xvi. 18. Philem. 20; *mid., to rest*, Rev. xiv. 13. Mrk. vi. 31. xiv. 41.

ἀναπείθω, *to persuade*, Acts, xviii. 13.

ἀνάπηρος, *maimed*, Luke, xiv. 13, 21. (But see ἀνάπηρος.)

ἀναπέμπω, *to send back*, Philem. 12. Luke, xxiii. 11; *to send*, Acts, xxv. 21. Luke, xxiii. 7.

ἀναπηδάω, *to spring up*, Mrk. x. 50.

ἀνάπηρος, *maimed; see ἀνάπειρος.*

ἀναπίπτω, *to sit down*, Joh. vi. 10. Matt. xv. 35. Luke, xiv. 10; *to lean back*, Joh. xiii. 25.

ἀναπληρῶ, *to fill up, to complete*, 1 Thess. ii. 16. Matt. xxiii. 32; *to fulfil*, Gal. vi. 2. Matt. xiii. 14; *to supply*, Philipp. ii. 30. 1 Cor. xvi. 17.

ἀναπολόγητος, *without excuse*, Rom. i. 20. ii. 1.

ἀναπτύσσω, *to unfold, to open*, a var. lect. ad Luke, iv. 7.

ἀνάπτω, *to kindle*, Luke, xii. 49. James, iii. 5.

ἀναρίθμητος, *innumerable*, Hebr. xi. 12.

ἀνασείω, *to stir up, to excite*, Luke, xxiii. 5. Mrk. xv. 11.

ἀνασκευάζω, *to unsettle, to subvert*, Acts, xv. 24.

ἀνασπᾶω, *to draw up*, Luke, xiv. 5. Acts, xi. 10.

ἀνάστασις, ἡ, *a rising up*, Luke, ii. 34; *the resurrection*, Matt. xxii. 23, 28. Acts, ii. 31. iv. 33. Rom. vi. 5.

ἀναστατώω, *to disturb, to stir up*, Acts, xvii. 6. xxi. 38; *to unsettle*, Gal. v. 12. (It is a purely biblical word.)

ἀνασταυρῶ, *to crucify afresh*, Hebr. vi. 6.

ἀναστενάζω, *to sigh deeply*, Mrk. viii. 12.

ἀναστρέφω, *to overturn*, Joh. ii. 15; intrans., *to return*, Acts, v. 22. xv. 16; *to conduct oneself, to live*, 2 Cor. i. 12. 1 Tim. iii. 15.

ἀναστροφή, ἡ, *manner of life, conduct*, Gal. i. 13. Ephes. iv. 22; *life*, Hebr. xiii. 7.

ἀνατάσσομαι, *to arrange in order, to compare*, Luke, i. 1.

ἀνατέλλω, *to make to rise*, Matt. v. 45; intrans., *to rise*, Matt. xiii. 6. Mrk. iv. 6. Luke, xii. 54; *to be descended from*, Hebr. vii. 14.

ἀνατίθεμαι, *to set forth, to declare*, Acts, xxv. 14. Gal. ii. 2.

ἀνατολή, ἡ, *sunrise*, Luke, i. 78; *the East*, Matt. ii. 2, 9. Rev. xxi. 13.

ἀνατρέπω, *to overturn, to subvert*, 1 Tit. i. 11. 2 Tim. ii. 18.

ἀνατρέφωμαι, *to be nourished, to be brought up*, Acts, vii. 20. xxii. 3.

ἀναφαίνω, *to get a sight of, to come in sight of*, Acts, xxi. 3; pass., *to appear*, Luke, xix. 11.

ἀναφέρω, *to lead up*, Matt. xvii. 1. Mrk. ix. 2; *to carry up*, 1 Pet. ii. 24; *to offer*, Hebr. vii. 27. xiii. 15; *to take upon oneself*, Hebr. ix. 28.

ἀναφωνέω, *to cry aloud*, Luke, i. 42.

ἀνάχυσις, ἡ, *excess*, 1 Pet. iv. 4 [lit. *a flood*].

ἀναχωρέω, *to return*, Matt. ii. 12; *to withdraw, to retire*, Matt. ii. 14, 22. ix. 24. Acts xxvi. 31.

ἀνάψυξις, ἡ, *a refreshing*, Acts iii. 20.

ἀναψύχω, *to refresh*, 2 Tim. i. 16.

ἀνδραποδιστής, ὁ, *a manstealer, a slave-dealer*, 1 Tim. i. 10.

ἀνδρίζομαι, *to shew oneself brave, to be brave*, 1 Cor. xvi. 13.

ἀνδροφόνος, ὁ, *a manslayer, a homicide*, 1 Tim. i. 9.

ἀνέγκλητος, *that cannot be accused, irreproachable, blameless*, Coloss. i. 22. 1 Cor. i. 8. 1 Tim. iii. 10. 1 Tit. i. 6, 7.

ἀνεκδίγητος, *unspeakable, indescribable*, 2 Cor. ix. 15. (It is a purely eccles. word.)

ἀνεκλάλητος, *unspeakable*, 1 Pet. i. 8.

ἀνέκλειπτος, *unfailing*, Luke, xii. 33.

ἀνεκτός, *bearable, tolerable*, Matt. x. 15. xi. 22, 24. Luke, x. 12.

ἀνελεήμων, *merciless*, Rom. i. 31.

ἀνέλεος, *without mercy*, James, ii. 13.

ἀνεμίζομαι, *to be driven by the winds*, James, i. 6.

ἀνεμος, *ó, the wind*, Matt. xi. 7; *οἱ τέσσαρες ἀνεμοὶ* = the four cardinal winds, Rev. vii. 1; also = the four quarters of the heavens, Matt. xxiv. 31. Mrk. xiii. 27; met. *variableness, change*, Ephes. iv. 14.

ἀνέκδεκτος, *inadmissible, impossible*, Luke, xvii. 1.

ἀνεξεραύνητος, and **ἀνεξερεύνητος**, *that cannot be searched out, unsearchable*, Rom. xi. 33.

ἀνεξίκακος, *patient of wrongs*, 2 Tim. ii. 24. (RV *forbearing*.)

ἀνεξιχνίαστος, *that cannot be traced out, unsearchable*, Rom. xi. 33. Ephes. iii. 8.

ἀνεπαίσχυτος, *having no cause to be ashamed*, 2 Tim. ii. 15.

ἀνεπιλημπτος, *that cannot be censured, without reproach*, 1 Tim. iii. 2. v. 7. vi. 14. (Commonly written *ἀνεπιληπτος*.)

ἀνέρχομαι, *to go up*, Joh. vi. 3. Gal. i. 17.

ἀνεσις, *η, relaxation from restraint, indulgence*, Acts, xxiv. 23; *relief, rest*, 2 Thes. i. 7. 2 Cor. ii. 13. vii. 5. viii. 13.

ἀνετάζω, *to examine*, Acts, xxii. 24, 29. (It is a purely biblical word.)

ἀνευ, *prepos., without; ἀνευ τοῦ πατρὸς ὑμῶν, without your Father's permission*, Matt. x. 29.

ἀνεύθετος, *incommodious*, Acts, xxvii. 12.

ἀνευρίσκω, *to find*, Acts, xxi. 4. Luke, ii. 16.

ἀνεχομαι, *to bear, to endure, bear with*, 2 Tim. iv. 3. Hebr. xiii. 22. Matt. xvii. 17. Acts, xviii. 14. (The form *ἀνέχω* does not appear in the N.T.)

ἀνεψιός, *ó, a cousin*, Coloss. iv. 10.

ἀνηθον, *τὸ, anise*, Matt. xxiii. 23.

ἀνήκω, *to pertain to; ὡς ἀνήκεν, as was fitting*, Coloss. iii. 18; *ἀ οὐκ ἀνήκεν, which are not befitting*, Ephes. v. 4; *τὸ ἀνήκον, what is fitting*, Philem. 8.

ἀνήμερος, *fierce, savage*, 2 Tim. iii. 3.

ἀνὴρ, *ó, a man*, Acts, viii. 12. xvii. 12; *a husband*, Matt. i. 16. Joh. iv. 17; with *apelative nouns, ἀνὴρ προφήτης, a prophet*, Luke, xxiv. 19; *ἀνὴρ φονεὺς, a murderer*, Acts, iii. 14.

ἀνθίστημι, *to set against; ἀνθίσταμαι, to withstand, to oppose*, Acts, vi. 10. xiii. 8.

ἀνθομολόγῃν, *to confess; to give thanks to*, Luke, ii. 38.

ἄνθος, τὸ, *a flower*, James, i. 10. 1 Pet. i. 24.

ἀνθρακιά, ἡ, *a fire of charcoal*, Joh. xviii. 18. xxi. 9.

ἄνθραξ, ὁ, *charcoal; ἀνθρακες, burning coals*, Rom. xii. 20.

ἀνθρωπάρεσκος, *studying to please men*, Coloss. iii. 22. Ephes. vi. 6.

ἀνθρώπινος, *human*, Acts, xvii. 25. 1 Cor. ii. 13; *within man's power to bear*, 1 Cor. x. 13.

ἀνθρωποκτόνος, *murderous*, Joh. viii. 44. 1 Joh. iii. 15.

ἄνθρωπος, ὁ, *a man*, Acts, x. 26; ἄνθρωπος Χριστὸς Ἰησοῦς, i.e. *Christ Jesus in His humanity*, 1 Tim. ii. 5. S. Paul seems to have had no other mode of expressing *this* idea; for the proper word for *humanity* (ἀνθρωπότης) did not come into use till more than 130 years after the time of S. Paul, while the use of the word ἀνθρωπισμός, if known to him at all, which is very doubtful, would certainly have been rejected by him, just as in his own writings he has carefully avoided the use of the word βωμός.

ἀνθυπατεύω, *to be proconsul*, var. lect. ad Acts, xviii. 12.

ἀνθύπατος, ὁ, *a proconsul*, Acts, xiii. 7, 8, 12. xviii. 12.

ἀνίημι, *to loosen*, Acts, xvi. 26. xxvii. 40; *to give up, to forbear*, Ephes. vi. 9; *to leave, to forsake*, Hebr. xiii. 5.

ἀνίλεως, *without mercy*, James, ii. 13. (See ἀνέλεος.)

ἀνίπτως, *unwashed*, Matt. xv. 20. Mrk. vii. 2.

ἀνίστημι, *to cause to rise, to raise up*, Acts, ix. 41. xiii. 34. Joh. vi. 39. Matt. xxii. 24; ἀναστῆναι, *to stand up, to rise*, Luke, viii. 55. xxii. 45; ἀνίστασθαι, *to arise, to appear*, Rom. xv. 12. Hebr. vii. 11.

ἀνόητος, *senseless, foolish*, Rom. i. 14. Luke, xxiv. 25.

ἄνοια, ἡ, *senselessness, folly*, 2 Tim. iii. 9; *madness*, Luke, vi. 11.

ἀνοίγω, *to open*, Acts, v. 19. xii. 14; ἀνέμω, *to be open*, 2 Cor. vi. 11. 1 Cor. xvi. 9.

ἀνοικοδομέω, *to build again*, Acts, xv. 16.

ἀνοιξις, ἡ, *an opening*, Ephes. vi. 19.

ἀνομία, ἡ, *lawlessness, iniquity*, Matt. xxiii. 28. xxiv. 12; αἱ ἀνομίαι, *iniquities*, Rom. iv. 7.

ἄνομος, *without law*, 1 Cor. ix. 21; *lawless, unjust, wicked*, 1 Tim. i. 9. Luke, xxii. 37. Acts, ii. 23.

ἀνόμως, *illegally; without the law*, Rom. ii. 12 (i.e. in ignorance of it).

ἀνορθόω, *to raise up, to make straight*, Luke, xiii. 13. Hebr. xii. 12; *to raise again, to rebuild*, Acts, xv. 16.

ἀνέσιος, *unholy*, 1 Tim. i. 9. 2 Tim. iii. 2.

ἀνοχή, ἡ, *forbearance*, Rom. ii. 4. iii. 25.

ἀνταγωνίζομαι, *to strive against*, Hebr. xii. 4.

ἀντάλλαγμα, τὸ, *what is given in exchange, an equivalent*, Matt. xvi. 26. Mrk. viii. 37.

ἀνταναπληρώω, *to fill up in turn*, Coloss. i. 24.

ἀνταπόδιδωμι, *to repay*, Rom. xi. 35. Luke, xiv. 14; *to render, to return*, 1 Thess. iii. 9; *to recompense, to requite*, Rom. xii. 19. Hebr. x. 30.

ἀνταπόδομα, τὸ, *a recompense*, Luke, xiv. 12. Rom. xi. 9.

ἀνταπόδοσις, ἡ, *a recompense*, Coloss. iii. 24.

ἀνταποκρίνομαι, *to make a reply*, Luke, xiv. 6; *to reply against*, Rom. ix. 20.

ἀντειπεῖν, *to gainsay*, Luke, xxi. 15. Acts, iv. 14.

ἀντέχωμαι, *to hold to, to cleave to*, Matt. vi. 24. Luke, xvi. 13. Tit. i. 9; *to aid, to support*, 1 Thess. v. 14. (The form ἀντέχω does not appear in the NT.)

ἀντί, prepos., *instead of, in place of*, Luke, xi. 11; ἀνθ' ὧν, *wherefore*, Luke, xii. 3; ἀντὶ τούτου, *for this cause*, Ephes. v. 31; *because*, Luke, i. 20. xix. 44.

ἀντιβάλλω, *to exchange; to converse about*, Luke, xxiv. 17.

ἀντιδιατίθεμαι, *to oppose*, 2 Tim. ii. 25.

ἀντίδικος, ὁ, *an adversary*, Matt. v. 25. Luke, xii. 58. 1 Pet. v. 8.

ἀντίθεσις, ἡ, *opposition*, 1 Tim. vi. 20.

ἀντικαθίστημι, (in 2nd aor.), *to resist*, Hebr. xii. 4.

ἀντικαλέω, *to invite in turn*, Luke, xiv. 12.

ἀντίκειμαι, *to oppose, to withstand*, Luke, xxi. 15; *to be contrary to*, Gal. v. 17. 1 Tim. i. 10; ὁ ἀντικείμενος, *the adversary*, Luke, xiii. 17. Philipp. i. 28.

ἀντικρύν, *over against, opposite*, Acts, xx. 15.

ἀντιλαμβάνω, *to help, to succour*, Luke, i. 54. Acts, xx. 35; *to partake of*, 1 Tim. vi. 2.

ἀντιλέγω, *to speak against, to gainsay*, Acts, xiii. 45. xxviii. 19; *to oppose*, Joh. xix. 12.

ἀντίληψις, ἡ, *help, ministration*, 1 Cor. xii. 28.

ἀντιλογία, ἡ, *gainsaying, dispute*, Hebr. vi. 16. vii. 7; *rebellion*, Jude, 11.

ἀντιλοιδорέω, *to revile in turn*, 1 Pet. ii. 23.

ἀντίλυτρον, τὸ, *a ransom*, 1 Tim. ii. 6.

ἀντιμετρέω, *to measure in return*, Luke, vi. 38.

ἀντιμισθία, ἡ, *a recompense*, 2 Cor. vi. 13. Rom. i. 27.

ἀντιπαρέρχομαι, *to pass by on the other side*, Luke, x. 31.

ἀντίπερα, adv., *over against*, Luke, viii. 26.

ἀντιπύτω, *to oppose, to resist*, Acts, vii. 51.

ἀντιστρατεύομαι, *to war against, to oppose*, Rom. vii. 23.

ἀντιτάσσομαι, *to oppose, to resist*, Rom. xiii. 2. James, iv. 6. 1 Pet. v. 5.

ἀντίτυπος, *like in pattern*, Hebr. ix. 24; τὸ ἀντίτυπον, *an antitype*, 1 Pet. iii. 21.

ἀντίχριστος, ὁ, *the Antichrist*, 1 Joh. iv. 3. (This word appears only in S. John and in the ecclesiastical writers.)

ἀντλέω, *to pump out; to draw water*, Joh. ii. 8. iv. 15.

ἀντλημα, τὸ, *a vessel to draw with*, Joh. iv. 11.

ἀντοφθαλμέω, *to stand up against, to withstand to the face*, Acts, xxvii. 15.

ἀνυδρος, *waterless, without water*, 2 Pet. ii. 17. Jude, 12. Matt. xii. 43. Luke, xi. 24.

ἀνυπόκριτος, *without hypocrisy, unfeigned*, Rom. xii. 9. 2 Cor. vi. 6.

ἀνυπότακτος, *unsubdued*, Hebr. ii. 8; *that cannot be subjected, disobedient, unruly*, 1 Tim. i. 9. Tit. i. 6, 10.

ἄνω, *adv., upwards, up*, Joh. xi. 41. Hebr. xii. 15; ἕως ἄνω, *up to the brim*, Joh. ii. 7; ἡ ἄνω Ἱερουσαλήμ, *the heavenly Jerusalem*, Gal. iv. 26; ἡ ἄνω κλησίς, *the heavenly calling*, Philipp. iii. 14. (Cf. Hebr. iii. 1); τὰ ἄνω, *heavenly things*, Coloss. iii. 1; ἐκ τῶν ἄνω, *from Heaven*, Joh. viii. 23.

ἀνώγειν, τό: *see ἀνάγειν*.

ἀνωθεν, *adv., from above, from Heaven*, Joh. iii. 31. xix. 11; *from the first*, Luke, i. 3. Acts, xxvi. 5; *afresh, anew*, Joh. iii. 3, 7; ἀπ' ἀνωθεν, *and ἐκ τῶν ἀνωθεν, from the top*, Mrk. xv. 38. Joh. xix. 23; *πάλιν ἀνωθεν, over again*, Gal. iv. 9.

ἀνωτερικός, *upper, inland*, Acts, xix. 1.

ἀνώτερος, *higher; ἀνώτερον as adv., higher*, Luke, xiv. 10; *in a preceding passage*, Hebr. x. 8.

ἀνωφελής, *unprofitable*, Tit. iii. 9; τὸ ἀνωφελές, *unprofitableness*, Hebr. vii. 18.

ἄξινη, ἡ, *an axe*, Matt. iii. 10. Luke, iii. 9.

ἄξιος, *worthy*, Hebr. xi. 38. Matt. x. 10; *deserving of*, Luke, xii. 48. xxiii. 15; *meet, befitting*, Matt. iii. 8. Acts, xxvi. 20. 2 Thess. i. 3.

ἀξιόω, *to deem worthy*, Luke, vii. 7. 2 Thess. i. 11; *to think it right*, Acts, xv. 38. xxviii. 22.

ἄξιως, *worthily*, Coloss. i. 10. Ephes. iv. 1.

ἀόρατος, *unseen; invisible*, Coloss. i. 15. 1 Tim. i. 17.

ἀπαγγέλλω, *to bring word, to report*, Acts, iv. 23. Matt. ii. 8; *to declare*, 1 Joh. i. 2. Acts, xxvi. 20.

ἀπάγχομαι, *to hang himself*, Matt. xxvii. 5.

ἀπάγω, *to lead away*, Luke, xiii. 15. Matt. xxvi. 57; *to lead*, Matt. vii. 13; *to lead astray*, 1 Cor. xii. 2.

ἀπαιδευτος, *uninstructed; ignorant*, 2 Tim. ii. 23.

ἀπαίρω, *to take away*, Matt. ix. 15. Luke, v. 35.

ἀπαιτέω, *to demand back*, Luke, vi. 30. xii. 20.

ἀπαλγέω, *to be past feeling*, Ephes. iv. 19.

ἀπαλλάσσω, *to remove; to deliver*, Hebr. ii. 15; ἀπαλλάσσομαι, *to depart*, Acts, xix. 12; *to be released*, Luke, xii. 58.

- ἀπαλλοτριῶ, *to estrange, to alienate*, Ephes. ii. 12. iv. 18. Coloss. i. 21.
- ἀπαλός, *tender*, Mrk. xiii. 28. Matt. xxiv. 32.
- ἀπαντῶ, *to meet*, Mrk. xiv. 13. Luke, xvii. 12.
- ἀπάντησις, ἡ, *a meeting*, Acts, xxviii. 15. 1 Thess. iv. 17.
- ἀπαξ, *adv., once*, 1 Thess. ii. 8; *once for all*, 1 Pet. iii. 18.
- ἀπαρῥήβωτος, *inviolable; unchangeable*, Hebr. vii. 24.
- ἀπαρασκευάστος, *unprepared*, 2 Cor. ix. 4.
- ἀπαρνέομαι, *to deny*, Matt. xxvi. 34, 75. Mrk. xiv. 30, 72; *to lose sight of, to disregard*, Matt. xvi. 24. Mrk. viii. 34.
- ἀπάρτι, *for ἀπ' ἀρτι, henceforth*, Matt. xxiii. 30. xxvi. 29. (Contra, ἀπαρτί, *exactly*: see Pape's Lex. in voc. ἀπαρτί.)
- ἀπαρτισμός, ὁ, *completion*, Luke, xiv. 28.
- ἀπαρχή, ἡ, *the first fruits*, Rom. xi. 16. 1 Cor. xvi. 5. James, i. 18.
- ἀπας, *all*, Luke, iv. 6. Mrk. xvi. 15.
- ἀπασπάζομαι, *to take leave of*, Acts, xxi. 6.
- ἀπατάω, *to deceive*, James, i. 26. Ephes. v. 6.
- ἀπάτη, ἡ, *deceit*, Coloss. ii. 8; *deceitfulness*, Matt. xiii. 22. Mrk. iv. 19.
- ἀπάτωρ, *without father*, Hebr. vii. 3.
- ἀπαύγασμα, τὸ, *the effulgence*, Hebr. i. 3.
- ἀπεῖδον, *to look at, to perceive*, a var. lect. for ἀφείδον, ad Philipp. ii. 23.
- ἀπειθεια, ἡ, and ἀπειθία, ἡ, *disobedience*, Rom. xi. 30, 32. Hebr. iv. 6, 11. Ephes. ii. 2. v. 6.
- ἀπειθέω, *to be disobedient*, 1 Pet. ii. 8. iii. 1; *to disbelieve*, Joh. iii. 36. Rom. ii. 8. 1 Pet. iv. 17.
- ἀπειθής, *disobedient*, Luke, i. 17. Tit. i. 16. iii. 3.
- ἀπειλέω, *to threaten*, 1 Pet. ii. 23; and ἀπειλέομαι = ἀπειλέω, Acts, iv. 17.
- ἀπειλή, ἡ, *a threat*, Acts, iv. 29. ix. 1. Ephes. vi. 9.
- ἀπειμι, (from εἶμι), *to be absent*, 1 Cor. v. 3. 2 Cor. x. 1, 11. Coloss. ii. 5.
- ἀπειμι, (from εἶμι), *to go away, to depart*, Acts, xvii. 10.
- ἀπείπον, and ἀπειπάμην, *to renounce*, 2 Cor. iv. 2.
- ἀπείραστος, *that cannot be tempted*, James, i. 13.
- ἀπειρος, *without experience*, Hebr. v. 13.
- ἀπεκδέχομαι, *to wait for*, Rom. viii. 19, 23, 25. Philipp. iii. 20.
- ἀπεκδύομαι, *to put off*, Coloss. iii. 9; *to despoil*, Coloss. ii. 15. (RV *having put off from himself*.)
- ἀπέκδυσις, ἡ, *a putting off*, Coloss. ii. 11. (Found in no other writer, but only in this passage.)
- ἀπελαύνω, *to drive away*, Acts, xviii. 16.
- ἀπελεγμός, ὁ, *disesteem, disrepute*, Acts, xix. 27. (Found nowhere else.)
- ἀπελεύθερος, ὁ, ἡ, *a freedman, 1 Cor. vii. 22.*

ἀπελπίζω, *to despair*, Luke, vi. 35.

ἀπέναντι, *adv., over against, opposite*, Matt. xxvii. 6; *in sight of, before*, Acts, iii. 16. Rom. iii. 18; *contrary to, against*, Acts, xvii. 7.

ἀπέραντος, *endless*, 1 Tim. i. 4.

ἀπερισπάστως, *adv., without distraction*, 1 Cor. vii. 35.

ἀπερίτμητος, *uncircumcised*, Acts, vii. 51.

ἀπέρχομαι, *to go away, to depart*, Matt. xiii. 25. xix. 22. Joh. xvi. 7; *to go forth, to spread abroad*, Matt. iv. 24; ἀπέρχεσθαι ὀπίσω τινός, *to go after, to follow*, Mrk. i. 20. Joh. xii. 19; ἀπέρχεσθαι εἰς τὰ ὀπίσω, *to go back, to forsake*, Joh. vi. 66; *to draw back, to retire*, Joh. xviii. 6.

ἀπέχω, *to receive*, Matt. vi. 2, 5, 16. Luke, vi. 24; *intrans., to be away, to be distant*, Luke, xv. 20. xxiv. 13; ἀπέχεσθαι, *to abstain*, Acts, xv. 20, 28. 1 Thess. iv. 3. v. 22; ἀπέχει, *impers., it sufficeth, it is enough*, Mrk. xiv. 41.

ἀπιστέω, *to be unfaithful, to be without faith*, Rom. iii. 3. 2 Tim. ii. 13; *to disbelieve*, Luke, xxiv. 41. Mrk. xvi. 11, 16.

ἀπιστία, ἡ, *want of faith, unbelief*, Rom. iv. 20. Hebr. iii. 19; *unfaithfulness*, Rom. iii. 3.

ἀπιστος, *faithless, unfaithful*, Matt. xvii. 17. Mrk. ix. 19. Luke, xii. 46; *unbelieving*, 1 Cor. vii. 12. Joh. xx. 27. Rev. xxi. 8; *incrédible*, Acts, xxvi. 8.

ἀπλότης, ἡ, *singleness, simplicity, sincerity*, 2 Cor. xi. 3. Coloss. iii. 22. Ephes. vi. 5; *liberality*, 2 Cor. viii. 2. ix. 11. Rom. xii. 8.

ἀπλοῦς, *single, sound*, Matt. vi. 22. Luke, xi. 34.

ἀπλῶς, *frankly, liberally*, James, i. 5.

ἀπὸ, *prepos., from; out of, of*, Luke, i. 52. Matt. xv. 27; ἀπὸ τοῦ νῦν, *henceforth*, Luke, i. 48. v. 10; ἀπὸ τότε, *from that time*, Matt. iv. 17. xvi. 21; ἀπὸ πρῶτῃ, *from early morn.*, Acts, xxviii. 23; ἀπὸ πέρυσι, *since last year*, 2 Cor. viii. 10. ix. 2; ἀπ' ἐμαυτοῦ, *of my own will, of myself*, Joh. vii. 17, 28; ἀπὸ μέρους, *in part*, 2 Cor. i. 14. ii. 5; ἀπὸ μιᾶς, (sc. γνώμης,) *with one consent*, Luke, xiv. 18; *by reason of*, Luke, xix. 3. Joh. xxi. 6. Acts, xxii. 11.

ἀποβαίνω, *to go out, to disembarck*, Luke, v. 2. Joh. xxi. 9; *to turn out, to result*, Luke, xxi. 13. Philipp. i. 19.

ἀποβάλλω, *to throw off, to cast away*, Mrk. x. 50. Hebr. x. 35.

ἀποβλέπω, *to look attentively*, Hebr. xi. 26.

ἀπόβλητος, *to be thrown away, to be rejected*, 1 Tim. iv. 4.

ἀποβολή, ἡ, *a throwing away, a rejection*, Rom. xi. 15; *loss*, Acts, xxvii. 22.

ἀπογίγνομαι, *to die; with dat., to die unto, to be separated from*, 1 Pet. ii. 24.

ἀπογραφή, ἡ, *a registration, a census*, Acts, v. 37. Luke, ii. 2.

ἀπογράφω, *to enrol, to register*, Luke, ii. 1, 3, 5; οἱ ἐν οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένοι, *those who are registered in Heaven*, Hebr. xii. 23.

ἀποδείκνυμι, *to shew forth, to exhibit*, 1 Cor. iv. 9. 2 Thess. ii. 4; *to prove*, Acts, xxv. 7; *to approve*, Acts, ii. 22.

ἀπόδειξις, ἡ, *a proof, a demonstration*, 1 Cor. ii. 4.

ἀποδεκατεύω, *to pay tithes of*, Luke, xviii. 12.

ἀποδεκατόω, *to exact tithes, to tithe*, Hebr. vii. 5; *to pay tithes*, Matt. xxiii. 23. Luke, xi. 42.

ἀπόδεκτος, *agreeable, acceptable*, 1 Tim. i. 3. v. 4.

ἀποδέχομαι, *to accept*, Acts, ii. 41. xxiv. 3; *to receive*, Acts, xviii. 27; *to welcome*, Luke, viii. 40. ix. 11.

ἀποδημέω, *to go into foreign parts, to go abroad*, Matt. xxi. 33. xxv. 14. Luke, xv. 13.

ἀπόδημος, *away abroad*, Mrk. xiii. 34.

ἀποδίδωμι, *to pay*, Luke, vii. 42. x. 35. Matt. v. 26; *to deliver up*, Matt. xxvii. 58; *to render, to give*, Matt. xii. 36. Luke, xvi. 2; *to give back, to restore*, Luke, iv. 20; *to recompense*, Matt. vi. 4, 6, 18; ἀποδίδομαι, *to sell*, Acts, v. 8. vii. 9. Hebr. xii. 16.

ἀποδιορίζω, *to separate, to cause separations*, Jude, 19.

ἀποδοκιμάζω, *to disapprove, to reject*, Matt. xxi. 42. Mrk. viii. 31. Luke, xvii. 25. 1 Pet. ii. 4, 7.

ἀποδοχή, *acceptance*, 1 Tim. i. 15. iv. 9.

ἀπόθεσις, ἡ, *a putting off*, 1 Pet. iii. 21. 2 Pet. i. 14.

ἀποθήκη, ἡ, *a granary, a barn*, Matt. iii. 12. vi. 26. xiii. 30.

ἀποθησαυρίζω, *to store up*, 1 Tim. vi. 19.

ἀποθλίβω, *to squeeze, to press hard*, Luke, viii. 45.

ἀποθνήσκω, *to die*, Matt. xxvi. 35. Acts, xxi. 13. Rom. vi. 8.

ἀποκαθίστημι, *to restore to its former state*; 2nd aor. and pass., *to be restored*, Mrk. viii. 25. Matt. xii. 13. Luke, vi. 10. Mrk. iii. 5. Acts, i. 6.

ἀποκαλύπτω, *to uncover, to disclose, to reveal*, Matt. x. 26. Luke, xii. 2; pass., *to become manifest, to appear*, Joh. xii. 38. Rom. i. 18. viii. 18.

ἀποκάλυψις, ἡ, *a revelation, a manifestation*, Luke, ii. 32. 2 Thess. i. 7. 2 Cor. xii. 1.

ἀποκαταδοκία, ἡ, *expectation*, Rom. viii. 19. Philipp. i. 20.

ἀποκαταλλάσσω, *to reconcile*, Ephes. ii. 16. Coloss. i. 20, 22. (It is a purely N^t word.)

ἀποκατάστασις, ἡ, *a restoration*, Acts, iii. 21.

ἀπόκειμαι, *to be laid up, to be reserved*, Luke, xix. 20. Coloss. i. 5. 2 Tim. iv. 8; *to be appointed*, Hebr. ix. 27.

ἀποκεφαλίζω, *to behead*, Luke, ix. 9. Matt. xiv. 10. Mrk. vi. 16, 27.

ἀποκλείω, *to shut*, Luke, xiii. 25.

ἀποκόπτω, *to cut off*, Mrk. ix. 43. Joh. xviii. 10, 26. Gal. v. 12. Acts, xxvii. 32.

ἀπόκριμα, τὸ, *an answer*, 2 Cor. i. 9.

ἀποκρίνω, *to separate*; 1 aor. pass., *to answer*, Mrk. xii. 28, 34. Luke, x. 28. Matt. xxvii. 14; the classical form, ἀπεκρίνατο, is much less frequent in the NT, Matt. xxvii. 12. Mrk. xiv. 61 etc.

ἀποκρισις, ἡ, *an answer*, Joh. i. 22. xix. 9. Luke, ii. 47.

ἀποκρύπτω, *to hide*, Luke, x. 21. 1 Cor. ii. 7. Coloss. i. 26.

ἀπόκρυφος, *hidden, concealed*, Mrk. iv. 22. Luke, viii. 17; *stored up*, Coloss. ii. 3.

ἀποκτείνω, *to kill, to slay*, Matt. xvi. 21. xxii. 6; *to do away with, to abolish*, Ephes. ii. 16.

ἀποκνέω, *to be pregnant; to bring forth*, James, i. 15, 18.

ἀποκυλίω, *to roll away*, Matt. xxviii. 2. Mrk. xvi. 3. Luke, xxiv. 2. (See ἀνακυλίω.)

ἀπολαμβάνω, *to receive*, Luke, xvi. 25. xxiii. 41. Gal. iv. 5; *to receive back, to recover*, Luke, xv. 27; ἀπολαμβάνομαι, *to take a person aside*, Mrk. vii. 33.

ἀπόλαυσις, ἡ, *enjoyment*, 1 Tim. vi. 17. Hebr. xi. 25.

ἀπόλλυμι, and ἀπολλύω, *to destroy*, Luke, iv. 34. xvii. 27, 29. Jude, 5; *to kill*, Matt. ii. 13. xii. 14. Mrk. xi. 18; *to lose*, Matt. x. 42. Joh. vi. 39. xii. 25; ἀπόλλυμαι, *to perish*, Matt. viii. 25. Luke, xiii. 3, 5, 33. xv. 17. xxi. 18.

Ἀπολλύων, ὁ, *Apollyon*, i.e. *The Destroyer*, Rev. ix. 11. (See Ἀβάδδων.)

ἀπολογέομαι, *to make a defence*, Luke, xxi. 14. Acts, xix. 33. xxvi. 1, 24; *to defend, to excuse*, Rom. ii. 15.

ἀπολογία, ἡ, *a verbal defence, a speech in defence*, Acts, xxii. 1. xxv. 16. 1 Cor. ix. 3.

ἀπολούομαι, *to wash away*, Acts, xxii. 16. 1 Cor. vi. 11.

ἀπολύτρωσις, ἡ, *redemption*, Ephes. i. 7. Coloss. i. 14. Rom. iii. 24; *deliverance*, Hebr. xi. 35. Luke, xxi. 28.

ἀπολύω, *to set free, to release*, Luke, xiii. 12. xxiii. 22. Joh. xix. 10; *to send away, to dismiss*, Matt. xiv. 15, 22. xv. 23. Luke, ii. 29; *to put away, to divorce*, Matt. i. 19. v. 31. xix. 3; ἀπολύομαι, *to depart*, Acts, xxviii. 25.

ἀπομάσσομαι, *to wipe off*, Luke, x. 11.

ἀπονέμω, *to distribute, to assign*, 1 Pet. iii. 7.

ἀπονίπτω, *to wash*, Matt. xxvii. 24.

ἀποπίπτω, *to fall off*, Acts, ix. 18.

ἀποπλανάω, *to lead astray*, Mrk. xiii. 22; pass., *to go astray*, 1 Tim. vi. 10.

ἀποπλέω, *to sail away, to set sail*, Acts, xiii. 4. xiv. 26.

ἐποπλέω, *to wash*, a var. lect. ad Luke, v. 2.

ἀποπνίγω, *to suffocate, to choke*, Matt. xiii. 7. Luke, viii. 7; pass., *to be drowned*, Luke, viii. 33.

ἀπορέομαι, *to be in doubt, to be perplexed*, 2 Cor. iv. 8. Gal. iv. 20. Luke, xxiv. 4. Acts, xxv. 20. [Act. ἀπορέω, Mrk. vi. 20.]

ἀπορία, ἡ, *perplexity*, Luke, xxi. 25.

ἀπορρίπτω, *to throw themselves overboard*, Acts, xxvii. 43.

ἀπορφανίζομαι, *to be bereaved*, 1 Thess. ii. 17.

ἀποσκευάζομαι, *to collect the baggage*, a var. lect. ad Acts, xxi. 15. (See ἐπισκευάζομαι.)

ἀποσκίασμα, τὸ, *a shadow*, James, i. 17.

ἀποσπάω, *to draw away*, Acts, xx. 30; *to draw*, Matt. xxvi. 51; pass., *to be separated, to part*, Luke, xxii. 41. Acts, xxi. 1.

ἀποστασία, ἡ, *a falling away, an apostasy*, 2 Thess. ii. 3. Acts, xxi. 21.

ἀποστάσιον, τὸ, *a divorce, a bill of divorcement*, Matt. v. 31. xix. 7. Mrk. x. 4.

ἀποστεγάζω, *to uncover, to strip off*, Mrk. ii. 4.

ἀποστέλλω, *to send*, Joh. iii. 17. x. 36. xvii. 18; *to send away*, Mrk. v. 10. viii. 26. xii. 3.

ἀποστρέφω, *to defraud*, Mrk. x. 19. 1 Cor. vi. 8. vii. 5; ἀποστερέομαι, *to allow one's self to be defrauded*, 1 Cor. vi. 7; ἀπεστερημένος, *deprived, bereft*, 1 Tim. vi. 5; in James, v. 4. a var. lect. for ἀφυστερημένος, *withheld, kept back*. (See ἀφυστερῶ.)

ἀποστολή, ἡ, *a sending away; the office of an apostle, the apostleship*, Acts, i. 25. Rom. i. 5. 1 Cor. ix. 2. Gal. ii. 8.

ἀπόστολος, ὁ, *a messenger, a delegate*, Joh. xiii. 16; an

apostle, Hebr. iii. 1. Matt. x. 2. Acts, i. 26. Gal. i. 1.

ἀποστοματίζω, *to urge to speak offhand*, Luke, xi. 53.

ἀποστρέφω, *to turn away*, 2 Tim. iv. 4. Acts, iii. 26; *to remove*, Rom. xi. 26; *to put back, to return*, Matt. xxvi. 52; *to pervert*, Luke, xxiii. 14; ἀποστρέφομαι, *with accus., to turn away from*, Matt. v. 42. Hebr. xii. 25. Tit. i. 14. 2 Tim. i. 15.

ἀποστνγέω, *to hate, to abhor*, Rom. xii. 9.

ἀποσυνάγωγος, *put out of the synagogue*, Joh. ix. 22. xii. 42. xvi. 2. (It is a purely biblical word.)

ἀποτάσσομαι, with dat., *to take leave of*, Acts, xviii. 18, 21. 2 Cor. ii. 13. Luke, ix. 61; *to renounce*, Luke, xiv. 33.

ἀποτελέω, *to accomplish, to perform*, Luke, xiii. 32; pass., *to be matured*, James, i. 15.

ἀποτίθεμαι, *to put off*, Acts, vii. 58; *to put away, to renounce*, Rom. xiii. 12. Ephes. iv. 22. Coloss. iii. 8. James, i. 21; *to put*, Matt. xiv. 3.

ἀποτινάσσω, *to shake off*, Luke, ix. 5. Acts, xxviii. 5.

ἀποτίνω, *to repay*, Philem. 19.

ἀποτολμάω, *to assume boldness*, Rom. x. 20.

ἀποτομία, ἡ, *severity*, Rom. xi. 22.

ἀποτόμως, *sharply, severely*, Tit. i. 13. 2 Cor. xiii. 10.

ἀποτρέπομαι, *to turn away from, to avoid*, 2 Tim. iii. 5.

ἀπουσία, ἡ, *absence*, Philipp. ii. 12.

ἀποφέρω, to carry away, Mrk. xv. 1. Rev. xvii. 3. xxi. 10; pass., to be carried away, Acts, xix. 12. Luke, xvi. 22.

ἀποφεύγω, with accus., to fly from, to escape from, 2 Pet. ii. 18; also with genit., 2 Pet. i. 4.

ἀποφθέγγομαι, to speak out, to declare, Acts, ii. 14. xxvi. 25.

ἀποφορτίζομαι, to unlade, to discharge, Acts, xxi. 3.

ἀπόχρησις, ἡ, abuse, Coloss. ii. 22. (RV with the using.)

ἀποχωρέω, to go away, to depart, Acts, xiii. 13 etc.

ἀποχωρίζω, to sever, Rev. vi. 14; mid. to separate, Acts, xv. 39.

ἀποψύχω, to breathe out life, to faint, Luke, xxi. 26.

ἀπρόσιτος, unapproachable, 1 Tim. vi. 16.

ἀπρόσκοπος, actively, not causing to stumble, 1 Cor. x. 32; passively, not led into sin, without offence, blameless, Philipp. i. 10. Acts, xxiv. 16.

ἀπροσωπολήπτως, without respect of persons, impartially, 1 Pet. i. 17. (It is a purely ecclesiastical word.)

ἀπταιστος, without stumbling, Jude, 24.

ἀπτω, to kindle, to light, Luke, viii. 16. Acts, xxviii. 2; ἀπτομαι, to touch, Matt. viii. 3. Joh. x. 17; to handle, Coloss. ii. 21; to assail, 1 Joh. v. 18.

ἀπωθέομαι, to thrust away, to reject, Acts, vii. 27, 39. xiii. 46. Rom. xi. 1. 1 Tim. i. 19.

ἀπώλεια, ἡ, destruction, Rom. ix. 22. Acts, viii. 20; αἰρέσεις ἀπωλείας, destructive heresies,

2 Pet. ii. 1; perdition, Rev. xvii. 8, 11. 2 Thess. ii. 3. Philipp. iii. 19; waste, Mrk. xiv. 4. Matt. xxvi. 8.

ἄρα, an illative particle, consequently, then; in good Greek writers always subjoined, but in the NT sometimes placed first (Luke, xi. 48. Rom. x. 17. 1 Cor. xv. 18).

ἄρα, an interrogative particle, corresponding to the Latin -ne.

ἄρά, ἡ, imprecation, cursing, Rom. iii. 14.

ἄραβών, ὁ. See ἀραβών.

ἄραφος, not sewn together, without seam, Joh. xix. 23.

ἀργέω, to be idle; to linger, 2 Pet. ii. 3.

ἀργός, idle, Matt. xx. 3, 6. 1 Tim. v. 13; shunning labour, lazy, 2 Pet. i. 8; γαστέρες ἀργαί, idle gluttons, Tit. i. 12; unprofitable, James, ii. 20. Matt. xii. 36.

ἀργύρεος, -ous, Acts, xix. 24; of silver, 2 Tim. ii. 20. Rev. ix. 20.

ἀργύριον, τὸ, silver, Acts, iii. 6. xx. 33; money, Matt. xxv. 18, 27. Luke, ix. 3; a piece of silver; ἀργυρίου μυριάδες πέντε, fifty thousand pieces of silver, Acts, xix. 19. Cf. Matt. xxvi. 15.

ἀργυροκόπος, ὁ, a silversmith, Acts, xix. 24.

ἀργυρος, ὁ, silver, Acts, xvii. 29. James, v. 3. Rev. xviii. 12.

Ἄρειος, of or belonging to Mars; Ἄρειος πάγος, Mars' Hill, The Areopagus, Acts, xvii. 19, 22.

- Ἀρειοπαγίτης, ὁ, *a member of the court of Areopagus, an Areopagite*, Acts, xvii. 34.
- ἀρεσκία, ἡ, *a pleasing*, Coloss. i. 10.
- ἀρέσκω, *to please*, Matt. xiv. 6. 1 Thess. ii. 4.
- ἀρεστός, *pleasing*, Joh. viii. 29. Acts, xii. 3; *fitting*, Acts, vi. 2.
- ἀρετή, ἡ, *excellence, perfection*, 1 Pet. ii. 9; *virtue*, Philipp. iv. 8. 2 Pet. i. 5.
- ἀρῆν, ὁ, ἀρνός, ἀρνί, ἀρνα, ἀρνες, ἀρνῶν, ἀρνάσι, ἀρνas, *a lamb*, Luke, x. 3. (The nom. sing. is not in use, and in Attic writers is supplied by ὁ ἀρνός.)
- ἀριθμέω, *to number*, Rev. vii. 9. Matt. x. 30.
- ἀριθμός, ὁ, *a number*, Joh. vi. 10. Rev. xiii. 18.
- ἀριστάω, *to breakfast*, Joh. xxi. 12, 15; *to dine*, Luke, xi. 37.
- ἀριστερός, *left*; ἡ ἀριστερά (sc. χεῖρ), *the left hand*, Matt. vi. 3. Luke, xxiii. 33; ὅπλα ἀριστερά, *armour on the left hand*, 2 Cor. vi. 7.
- ἀριστον, τὸ, *breakfast*; *dinner*, Matt. xxii. 4. Luke, xi. 38. xiv. 12.
- ἀρκετός, *sufficient*, Matt. vi. 34. x. 25. 1 Pet. iv. 3.
- ἀρκέω, *to be enough, to be sufficient*, Matt. xxv. 9. Joh. vi. 7. 2 Cor. xii. 9; impersonally, ἀρκεῖ ἡμῖν, *it sufficeth us*, Joh. xiv. 8; pass., *to be satisfied, to be content*, Luke, iii. 14. 1 Tim. vi. 8. Hebr. xiii. 5.
- ἄρκος, ὁ, ἡ, *a bear*, Rev. xiii. 2. (It is a late form for ἄρκτος.)
- ἄρμα, τὸ, *a chariot*, Acts, viii. 28, 38. Rev. ix. 9.
- Ἀρμαγεδών, indecl., *Harmagedon*, the name of a place where the kings opposed to Christ are to be destroyed, Rev. xvi. 16. (RV *Har-Magedon*.)
- ἀρμύζομαι, *to join in marriage, to espouse*, 2 Cor. xi. 2.
- ἀρμύς, ὁ, *a joint*, Hebr. iv. 12.
- ἀρνέομαι, *to deny*, Matt. xxvi. 70. Joh. i. 20; *to renounce*, Tit. ii. 12; *to reject*, Acts, iii. 14. vii. 35.
- ἀρνίον, τὸ, *a little lamb, a lamb*, Joh. xxi. 15. Rev. v. 6, 8, 12, 13.
- ἀροτριάω, *to plough*, Luke, xvii. 7. 1 Cor. ix. 9.
- ἀροτρον, τὸ, *a plough*, Luke, ix. 62.
- ἀρπαγή, ἡ, *the plundering, the despoiling*, Hebr. x. 34; *extortion*, Matt. xxiii. 25. Luke, xi. 39.
- ἀρπαγμός, ὁ, *a thing to be seized; an accidental acquisition*, Philipp. ii. 6. ("Quod quis non jure sed casu accipit = ἐρμαῖον, S. Paul. Philipp. ii. 6," Toup ad Long. *Subl.* iv. 5.)
- ἀρπάζω, *to seize*, Joh. x. 12; *to take by force*, Matt. xi. 12. Joh. vi. 15. Acts, xxiii. 10. *to snatch away*, Matt. xiii. 19. Joh. x. 28. Acts, viii. 39; *to snatch out, to rescue*, Jude, 23.

ἀρπαξ, *ravenous*, Matt. vii. 15;
an extortioner, Luke, xviii.
11. 1 Cor. v. 10. vi. 10.

ἀρραβὼν, ὁ, *an earnest, a pledge*,
Ephes. i. 14. 2 Cor. i. 22. v.
5.

ἀρραφος: see ἀραφος.

ἀρρητος, *unspeakable*, 2 Cor.
xii. 4.

ἀρρωστος, *without strength, sick*,
Mrk. vi. 5, 13. xvi. 18.

ἀρσενικοῦτης, ὁ, *an abuser of
himself with men*, 1 Cor. vi.
9. 1 Tim. i. 10.

ἀρσιν, and ἀρρην, *male*, Matt.
xix. 4. Gal. iii. 28.

ἀρτέμων, ὁ, *the foresail*, Acts,
xxvii. 40.

ἀρτι, *just now*, Matt. ix. 18. 1
Thess. iii. 6; *at this time,
now*, Joh. ix. 19, 25. xvi. 12,
31; ἄχρι τῆς ἀρτι ὥρας, *up to
the present hour*, 1 Cor. iv.
11; ἕως ἀρτι, *until now*, Matt.
xi. 12. Joh. ii. 10. ἀπ' ἀρτι:
see ἀπάρτι.

ἀρτιγέννητος, *newly born*, 1 Pet.
ii. 2.

ἀρτιος, *complete, perfect*, 2 Tim.
iii. 17.

ἀρτος, ὁ, *a loaf, bread*, Matt.
iv. 3. vii. 9.

ἀρτυν, *to season*, Mrk. ix. 50.
Luke, xiv. 34. Coloss. iv. 6.

ἀρχάγγελος, ὁ, *an archangel*, 1
Thess. iv. 16. Jude, 9.

ἀρχαῖος, *ancient, old*, Luke, ix.
8, 19; οἱ ἀρχαῖοι, *the ancients,
the early Israelites*, Matt. v.
21, 33.

ἀρχή, ἡ, *the beginning*, Joh. i.
1. Matt. xxiv. 21; *the first
principles*, Hebr. v. 12. vi.
1; *the author*, Rev. iii. 18;

an extremity, a corner, Acts,
x. 11. xi. 5; *a magistrate,
an authority*, Luke, xii. 11.
xx. 20. Tit. iii. 1.

ἀρχηγός, ὁ, *a leader, a prince*,
Acts, v. 31; *an author*, Acts,
iii. 15. Hebr. ii. 10. xii. 2.

ἀρχιερατικός, *of the high-priest,
high-priestly*, Acts, iv. 6.

ἀρχιερεὺς, ὁ, *chief-priest*, Matt.
xxvi. 3; *high priest*, Acts,
iv. 6. Hebr. ii. 17.

ἀρχιποίμην, ὁ, *the chief shep-
herd*, 1 Pet. v. 4.

ἀρχισυνάγωγος, ὁ, *a ruler of
the synagogue*, Luke, viii. 49.
xiii. 14.

ἀρχιτέκτων, ὁ, *a master-builder*,
1 Cor. iii. 10.

ἀρχιτελώνης, ὁ, *a chief publican*,
Luke, xix. 2.

ἀρχιτρίκλινος, ὁ, *the superin-
tendent of a dining room*,
Joh. ii. 8, 9. (RV *the ruler
of the feast*.)

ἀρχω, *to rule over*, Rom. xv.
12. Mrk. x. 42; ἀρχομαι, *to
begin*, Matt. xii. 1. Luke, xv.
14. 1 Pet. iv. 17.

ἀρχων, *a ruler, a chief*, Matt.
xx. 25. Acts, vii. 27, 35.
xxiii. 5.

ἄρωμα, τὸ, *spice*, Luke, xxiii.
56. xxiv. 1. Joh. xix. 40.

ἀσάλευτος, *unshaken, unmoved*,
Acts, xxvii. 41; *firm, im-
movable*, Hebr. xii. 28.

ἄσβεστος, *unquenchable*, Matt.
iii. 12. Luke, iii. 17. Mrk.
ix. 43.

ἀσέβεια, ἡ, *ungodliness*, Rom. i.
18. xi. 26.

ἀσεβέω, *to be ungodly*, 2 Pet.
ii. 6. Jude, 15.

ἀσεβής, *ungodly*, Rom. iv. 5.
v. 6. Jude, 4, 15.

ἀσέλγεια, ἡ, *wantonness, lasciviousness*, 2 Cor. xii. 21. Gal. v. 19. Ephes. iv. 19.

ἀσημος, *of no mark, insignificant*, Acts, xxi. 39.

ἀσθένεια, ἡ, *weakness, infirmity*, 1 Cor. xv. 43. 2 Cor. xiii. 4; *sickness*, Joh. xi. 4.

ἀσθενέω, *to be weak*, Rom. viii. 3. 2 Cor. xii. 10. xiii. 4; *to be sick*, Matt. x. 8. Joh. vi. 2. Mrk. vi. 56.

ἀσθένημα, τὸ, *infirmity*, Rom. xv. 1.

ἀσθενής, *weak*, Mrk. xiv. 38. Rom. v. 6; *sick*, Matt. xxv. 39. Luke, x. 9. Acts, v. 15.

Ἀσιάρχης, ὁ, *an Asiarch, a president of Asia, a title given under the Roman government to the citizen annually selected to preside over the games to be exhibited that year*, Acts, xix. 31.

ἀστυλία, ἡ, *abstinence from food*, Acts, xxvii. 21.

ἀσιτος, *without having eaten, fasting*, Acts, xxvii. 33.

ἀσκέω, *to exercise oneself*, Acts, xxiv. 16.

ἀσκός, ὁ, *a leather bottle, a wineskin*, Matt. ix. 17. Luke, v. 37. Mrk. ii. 22.

ἀσμένως, *gladly*, Acts, xxi. 17.

ἀσοφος, *unwise, foolish*, Ephes. v. 15.

ἀσπάζομαι, *to greet, to salute*, Acts, xxi. 19. Matt. x. 12. Luke, i. 40; *to welcome*, Hebr. xi. 13.

ἀσπασμός, ὁ, *a salutation*, Luke, i. 29, 41, 44. 1 Cor. xvi. 21. 2 Thess. iii. 17. Coloss. iv. 18.

ἀσπιλος, *without spot, spotless*, 1 Pet. i. 19. 1 Tim. vi. 14. 2 Pet. iii. 14; *unsullied*, James, i. 27.

ἀσπίς, ἡ, *an asp, a species of venomous serpent*, Rom. iii. 13.

ἀσπονδος, *implacable*, 2 Tim. iii. 3.

ἀσσάριον, τὸ, *a dimin. of the Roman as, and equal to the tenth part of a drachma*, Matt. x. 29. Luke, xii. 6. (The AV and RV render it *a farthing*.)

ἀσσον, adv., *nearer, a doubtful reading ad Acts, xxvii. 13. (RV sailed along Crete, close in shore.)*

ἀστατέω, *to be without a settled abode*, 1 Cor. iv. 11. (RV *have no certain dwelling-place*.)

ἀστείος, *comely, fair*, Hebr. xi. 23. Acts, vii. 20.

ἀστήρ, ὁ, *a star*, Matt. ii. 2, 7, 9, 10. Rev. i. 16; ἀστέρες πλανῆται, *wandering stars*, Jude, 13. ("These are not planets, but far more probably comets, which Jude regards as stars which have left the course prescribed them by God, and wander about at will," Thayer.)

ἀστήρικτος, *unstable, unstedfast*, 2 Pet. ii. 14. iii. 16.

ἀστοργος, *without natural affection*, Rom. i. 31. 2 Tim. iii. 3.

ἀστοχέω, to deviate from, to miss, 1 Tim. i. 6; to err, 1 Tim. vi. 21. 2 Tim. ii. 18.

ἀστραπή, ἡ, lightning, Matt. xxiv. 27. Rev. iv. 5; brightness, Luke, xi. 36.

ἀστράπτω, to lighten, Luke, xvii. 24; to shine, Luke, xxiv. 4. (RV in dazzling apparel.)

ἀστρον, τὸ, a star, Luke, xxi. 25. Hebr. xi. 12.

ἀσύμφωνος, at variance, Acts, xxviii. 25.

ἀσύνετος, without understanding, Matt. xv. 16. Mrk. vii. 18; unintelligent, foolish, Rom. i. 21. x. 19.

ἀσύνθετος, not keeping their covenant, faithless, Rom. i. 31.

ἀσφάλεια, ἡ, safety, security, Acts, v. 23. 1 Thess. v. 3; certainty, Luke, i. 4.

ἀσφαλής, safe, Philipp. iii. 1; secure, firm, Hebr. vi. 19; certain, Acts, xxv. 26; τὸ ἀσφαλές, the certainty, Acts, xxi. 34. xxii. 30.

ἀσφαλίζομαι, to be made secure, Matt. xxvii. 64; mid., to make secure, to make fast, Acts, xvi. 24. Matt. xxvii. 65.

ἀσφαλῶς, adv., safely, Acts, xvi. 23. Mrk. xiv. 44; for a certainty, assuredly, Acts, ii. 36.

ἀσχημονέω, to act unbecomingly, 1 Cor. vii. 36. xiii. 5.

ἀσχημοσύνη, ἡ, unseemliness, Rom. i. 27; shame, nakedness, Rev. xvi. 15.

ἀσχημῶν, uncomely, 1 Cor. xii. 23.

ἀσωτία, ἡ, profligacy, 1 Pet. iv. 4. Tit. i. 6. Ephes. v. 18.

ἀσώτως, adv., dissolutely, prodigally, Luke, xv. 13.

ἀτακτέω, to lead a disorderly life, 2 Thess. iii. 7.

ἀτακτος, disorderly, 1 Thess. v. 14.

ἀτάκτως, adv., in a disorderly manner, 2 Thess. iii. 6, 11.

ἄτεκνος, childless, Luke, xx. 28, 29.

ἀτενίζω, to fix the eyes upon, Luke, iv. 20. xxii. 56; to look stedfastly, Acts, i. 10. vii. 55.

ἄτερ, prepos., without, Luke, xxii. 6, 35.

ἀτιμάζω, to dishonour, Joh. viii. 49. Rom. ii. 23. Mrk. xii. 4.

ἀτιμάω, a var. lect. ad Mrk. xii. 4.

ἀτιμία, ἡ, dishonour, 1 Cor. xi. 14. xv. 43; κατ' ἀτιμίαν, with contempt, 2 Cor. xi. 21; eis ἀτιμίαν, for dishonourable use, Rom. ix. 21. 2 Tim. ii. 20; πάθη ἀτιμίας, vile passions, Rom. i. 26.

ἄτιμος, without honour, Matt. xiii. 57. Mrk. vi. 4; ἀτιμότερος, of less esteem, 1 Cor. xii. 23.

ἀτιμώω, a var. lect. ad Mrk. xii. 4. (See ἀτιμάζω and ἀτιμάω.)

ἀτμίς, ἡ, vapour, James, iv. 14. Acts, ii. 19.

ἄτομος, that cannot be cut, indivisible; ἐν ἀτόμῳ, in a moment, 1 Cor. xv. 52.

ἄτοπος, out of place; wrong, wicked, Acts, xxv. 5. Luke, xxiii. 41; unrighteous, 2

Thess. iii. 2. (RV *unreasonable*) ; μηδὲν ἀποπον, *no harm*, Acts, xxviii. 6.

αὐγάζω, *to shine forth*, 2 Cor. iv. 4.

αὐγή, ἡ, *brightness* ; ἄχρι αὐγῆς, *till daylight*, Acts, xx. 11.

αὐθάδης, *self-willed*, Tit. i. 7. 2 Pet. ii. 10.

αὐθαίρετος, *voluntary* ; *of one's own accord*, 2 Cor. viii. 3, 17.

αὐθεντέω, *to have dominion over, to govern*, 1 Tim. ii. 12.

αὐλέω, *to play on the flute, to pipe*, Matt. xi. 17. Luke, vii. 32. 1 Cor. xiv. 7.

αὐλή, ἡ, *a sheepfold*, Joh. x. 1, 16 ; *a court*, Rev. xi. 2. Matt. xxvi. 69. Luke, xxii. 55.

αὐλητής, ὁ, *a flute-player*, Matt. ix. 23. Rev. xviii. 22.

αὐλιζομαι, *to pass the night, to lodge*, Matt. xxi. 17. Luke, xxi. 37.

αὐλός, ὁ, *a flute, a pipe*, 1 Cor. xiv. 7.

αὐξάνω, *to cause to grow, to augment*, 1 Cor. iii. 6. 2 Cor. ix. 10 ; *intrans., to grow, to increase*, Acts, vi. 7. vii. 17. Matt. vi. 28. Joh. iii. 30 ; *pass., to grow, to increase, to become greater*, Matt. xiii. 32. Mrk. i. 8. 2 Cor. x. 15. Coloss. i. 6, 10.

αὐξήσις, ἡ, *increase*, Ephes. iv. 16. Coloss. ii. 19.

αὔριον, *adv., to-morrow*, Matt. vi. 30. Luke, xiii. 32 ; ἡ αὔριον (sc. ἡμέρα), *the morrow*, Matt. vi. 34 ; τῆς αὔριον, *on the morrow*, James, iv. 14.

αὐστηρός, *rigid, austere*, Luke, xix. 21, 22.

αὐτάρκεια, ἡ, *sufficiency*, 2 Cor. ix. 8 ; *contentment*, 1 Tim. vi. 6.

αὐτάρκης, *contented*, Philipp. iv. 11.

αὐτοκατάκριτος, *self-condemned*, Tit. iii. 11.

αὐτόματος, *spontaneous, of its own accord*, Acts, xii. 10. Mrk. iv. 28.

αὐτόπτης, ὁ, *an eye-witness*, Luke, i. 2.

αὐτὸς, *himself*, Joh. ii. 24. iv. 2 ; τὰ ἔργα αὐτὰ, *or αὐτὰ τὰ ἔργα, the works themselves*, Joh. v. 36. xiv. 11. (But τὰ αὐτὰ ἔργα, *the same works*. Cf. Matt. xxvii. 44) ; κατὰ τὸ αὐτὸ, *or ἐπὶ τὸ αὐτὸ, together*, Luke, xvii. 35. Acts, xiv. 1. 1 Cor. xi. 20 ; *eis αὐτὸ τοῦτο, for this very purpose*, Rom. ix. 17 ; αὐτοῦ, *there*, Acts, xviii. 19 ; *here*, Matt. xxvi. 36. (For αὐτοῦ, αὐτὸν etc., see εἰαυτοῦ, εἰαυτὸν etc.)

αὐτόφωρος, *caught in the act of theft* ; hence ἐπ' αὐτοφώρῃ, *in the very act*, Joh. viii. 4.

αὐτόχειρ, *with his own hand*, Acts, xxvii. 19.

αὐχέω, *to boast*, James, iii. 5.

αὐχμηρός, *dirty ; dark*, 2 Pet. i. 19.

ἀφαιρέω, *to take away*, Luke, i. 25. x. 42. Rev. xxii. 19 ; *to cut off*, Matt. xxvi. 51. Luke, xxii. 50. Mrk. xiv. 47 ; ἀφαιρέομαι, *to take away*, Luke, xvi. 3. Rom. xi. 27.

ἀφανής, *not manifest, hidden*, Hebr. iv. 13.

ἀφανίζω, *to put out of sight; to destroy, to consume*, Matt. vi. 19; *to disfigure*, Matt. vi. 16; *pass., to perish*, Acts, xiii. 41; *to disappear, to vanish away*, James, iv. 14.

ἀφανισμός, ὁ, *destruction*, Hebr. viii. 13.

ἀφαντος, *out of sight, invisible; ἀφαντος γενέσθαι, to vanish*, Luke, xxiv. 31.

ἀφιδρών, ὁ, *a privy*, Matt. xv. 17. Mrk. vii. 19.

ἀφειδία, ἡ, *severity, unsparing treatment*, Coloss. ii. 23.

ἀφελότης, ἡ, *simplicity, singleness*, Acts, ii. 46. (Cf. Pape's Lex. in voc.)

ἀφεσις, ἡ, *release, deliverance*, Luke, iv. 18; *remission, forgiveness*, Matt. xxvi. 28. Acts, ii. 38. Ephes. i. 7.

ἀφή, ἡ, *a joint*, Coloss. ii. 19. Ephes. iv. 16.

ἀφθαρσία, ἡ, *incorruption*, 1 Cor. xv. 42, 53. Rom. ii. 7; *immortality*, 2 Tim. i. 10; *incorruptness*, a var. lect. ad Tit. ii. 7.

ἀφθαρτος, *incorruptible*, 1 Cor. ix. 25. xv. 52. 1 Pet. i. 4, 23. iii. 4; *immortal*, 1 Tim. i. 17. Rom. i. 23.

ἀφθορία, ἡ, *incorruptness*, Tit. ii. 7. (See ἀφθαρσία.)

ἀφίημι, *to give up, to yield up*, Matt. xxvii. 50; *to utter*, Mrk. xv. 37; *to pass over, to neglect*, Hebr. vi. 1; *to remit, to forgive*, Matt. ix. 2, 5. xviii. 27, 32; *to retain no longer, to desert*, Rev. ii. 4; *to give up, to surrender*, Matt. v. 40; *to leave*, Matt.

xxii. 22. xxvi. 44. Joh. iv. 3. xvi. 28; *to leave behind, to leave on dying*, Matt. xxii. 25. Mrk. xii. 20; *to permit, to suffer*, Matt. iii. 15. xiii. 30. Mrk. x. 14.

ἀφικνέομαι, *to arrive at, to come to the knowledge of*, Rom. xvi. 19.

ἀφιλάγαθος, *not loving goodness*, 2 Tim. iii. 3. (Found only in this passage.)

ἀφιλάργυρος, *free from avarice*, Hebr. xiii. 5. 1 Tim. iii. 3. (It is a purely NT form.)

ἀφίξις, ἡ, *a departure*, Acts, xx. 29.

ἀφίστημι, *to cause to revolt, to draw away*, Acts, v. 37; *intrans., to depart*, Luke, xiii. 27. Acts, xii. 10. xix. 9; *to refrain*, Acts, v. 38. 2 Tim. ii. 19; *mid., to depart*, Luke, ii. 37; *to fall away*, Luke, viii. 13. 1 Tim. iv. 1.

ἀφνω, *adv., suddenly*, Acts, ii. 2. xvi. 26. xxviii. 6.

ἀφόβως, *adv., without fear, boldly*, Luke, i. 74. Jude, 12. 1 Cor. xvi. 10.

ἀφομοιῶ, *to make like; pass., to be made like*, Hebr. vii. 3.

ἀφοράω, *to see in the distance; to see clearly*, Philipp. ii. 23; *to look towards*, Hebr. xii. 2.

ἀφορίζω, *to limit; to separate*, Gal. ii. 12. Acts, xix. 9. Matt. xxv. 32; *to set apart*, Acts, xiii. 2. Gal. i. 15; *to excommunicate*, Luke, vi. 22; *pass., to be separated*, 2 Cor. vi. 17; *to be set apart*, Rom. i. 1.

- ἀφορμή, ἡ, *an occasion*, Rom. vii. 8, 11. Gal. v. 13. 2 Cor. v. 12. 1 Tim. v. 14.
- ἀφρίζω, *to foam*, Mrk. ix. 18, 20.
- ἀφρός, ὁ, *foam*, Luke, ix. 39.
- ἀφροσύνη, ἡ, *foolishness*, 2 Cor. xi. 1, 17, 21. Mrk. vii. 22.
- ἄφρων, *senseless, foolish*, Luke, xi. 40. xii. 20.
- ἀφυπνῶ, *to fall asleep*, Luke, viii. 23.
- ἀφυστερῶ, *to keep back by fraud*, James, v. 4.
- ἄφρωνος, *dumb*, Acts, viii. 32. 2 Pet. ii. 16. 1 Cor. xii. 2; *unmeaning*, 1 Cor. xiv. 10.
- ἀχάριστος, *unthankful*, Luke, vi. 35. 2 Tim. iii. 2.
- ἀχειροποίητος, *not made with hands*, 2 Cor. v. 1. Coloss. ii. 11.
- ἀχλὺς, ἡ, *a mist*, Acts, xiii. 11.
- ἀχρεῖος, *unprofitable*, Luke, xvii. 10. Matt. xxv. 30.
- ἀχρεῖω, *to make unprofitable*, Rom. iii. 12.
- ἀχρηστος, *unprofitable*, Philem. 11.
- ἄχρι, and ἄχρις, *even to, up to, until*; ἄχρι ἧς ἡμέρας, *up to the day that*, Matt. xxiv. 38. Luke, i. 20; ἄχρις οὗ, *until*, Acts, vii. 18; ἄχρι καιροῦ, *for a season*, Acts, xiii. 11. Luke, iv. 13.
- ἄχυρον, τὸ, *chaff*, Matt. iii. 12. Luke, iii. 17.
- ἀψευδής, *truthful*, Tit. i. 2.
- ἄψινθος, ὁ and ἡ, *wormwood*, Rev. viii. 11.
- ἀψυχος, *without life*, 1 Cor. xiv. 7.

B.

- Βαάλ, indecl., *Baal*, the name of the pagan deity worshipped by the Canaanites, Phoenicians, Babylonians and others, and generally identified with the *Sun God*, Rom. xi. 4. (See also Βεελζεβούβ and Βεελζεβούλ.)
- βαθέως, adv., *deeply*; ὄρθρου βαθέως, *at early dawn*, Luke, xxiv. 1. (But this form is not recognized at all in Pape's Lexicon, and βαθέως here is generally taken as the genitive of βαθύς.)
- βαθμὸς, ὁ, *a step; position, rank*, 1 Tim. iii. 13.
- βάθος, τὸ, *depth*, Matt. xiii. 5. Rom. viii. 39; ἡ κατὰ βάθους πτωχεία αὐτῶν, *their deep poverty*, 2 Cor. viii. 2; τὰ βάθη τοῦ θεοῦ, *the deep things of God*, 1 Cor. ii. 10.
- βαθύνω, *to make deep*; ἔσκαψε καὶ ἐβάθυνε, *digged deep*, Luke, vi. 48. (RV *digged and went deep*.)
- βαθύς, *deep*, Joh. iv. 11; met., βαθύς ὕπνος, *a deep sleep*, Acts, xx. 9; ὄρθρος βαθύς, *early dawn*: see βαθέως.
- βαῖτον, τὸ, *a palm branch*, Joh. xii. 13. (Hence ἡ κυριακὴ τῶν βαῖτων, *Palm Sunday*.)
- βαλλάντιον, and βαλάντιον, τὸ, *a purse*, Luke, x. 4. xii. 33. xxii. 35.
- βάλλω, *to cast*, Joh. viii. 7, 59. Matt. iv. 18; *to send*, Matt. x. 34; *to put, to insert*, Joh. xx. 25, 27. Mrk. vii. 33; *to thrust in*, Rev. xiv. 19; *to*

pour, Joh. xiii. 5. Matt. ix. 17; intrans., *to rush*, Acts, xxvii. 6; pass., *to lie*, Matt. viii. 6. ix. 2. Mrk. vii. 30; *to be cast down*, Rev. xii. 10. βαπτίζω, *to wash, to cleanse; to baptize*, Mrk. i. 4. Joh. i. 25, 28; pass., *to wash*, Luke, xi. 38; mid., *to receive baptism*, Acts, xxii. 16.

βάπτισμα, τὸ, *baptism*, Matt. iii. 7. xxi. 25. Ephes. iv. 5.

βαπτισμός, ὁ, *a washing*, Mrk. vii. 4. Hebr. vi. 2. ix. 10.

βαπτιστής, ὁ, *one who baptizes; the Baptist*, Matt. iii. 1. xi. 11. Mrk. vi. 25. viii. 28.

βάπτω, *to dip*, Luke, xvi. 24. Joh. xiii. 26; *to dye*, a var. lect. ad Rev. xix. 13.

βάρβαρος, *a foreigner*, 1 Cor. xiv. 11; *a barbarian*, Coloss. iii. 11. Rom. i. 14. Acts, xxviii. 2, 4.

βαρέω, *to weigh down*; in the NT used only in the pass.: βεβαρῆμένος, *weighed down*, Matt. xxvi. 43. Luke, ix. 32. 2 Cor. i. 8; βαρεῖσθαι, *to be burdened*, 1 Tim. v. 16. 2 Cor. v. 4; βαρῆθωσιν, *be overpowered*, Luke, xxi. 34. (RV overcharged.)

βαρέως, *heavily, with difficulty*, Matt. xiii. 15. Acts, xxviii. 27.

βάρος, τὸ, *a weight*, 2 Cor. iv. 17; ἐν βάρει, *in authority*, 1 Thess. ii. 6. (RV *might have been burdensome*); *a burden*, Matt. xx. 12. Gal. vi. 2. Acts, xv. 28. Rev. ii. 24. ("The meaning of the last passage is, *I put upon*

you no other injunction which it might be difficult to observe," Thayer.)

βαρύνω, *to weigh down*, a var. lect. ad Luke, xxi. 34.

βαρὺς, *heavy*, Matt. xxiii. 4; *burdensome*, 1 Joh. v. 3; *grievous*, Acts, xx. 29. xxv. 7; *weighty*, 2 Cor. x. 10. Matt. xxiii. 23.

βαρύτιμος, *very costly*, Matt. xxvi. 7.

βασανίζω, *to test; to vex, to torment*, Matt. viii. 29. Luke, viii. 28. 2 Pet. ii. 8; pass., *to be tormented*, Matt. viii. 6. Rev. ix. 5; *to be distressed*, Matt. xiv. 24. Mrk. vi. 48.

βασανισμός, ὁ, *a testing; torment*, Rev. ix. 5. xiv. 11. xviii. 7, 10.

βασανιστής, ὁ, *a torturer, a tormentor*, Matt. xviii. 34. (Thayer, *a jailer*.)

βάσανος, ἡ, *the touchstone; grievous pain*, Matt. iv. 24; *torment*, Luke, xvi. 23, 28.

βασίλεια, ἡ, *a kingdom*, Matt. iv. 23. xii. 25; *kingship*, Luke, i. 33.

βασίλειος, *royal*, 1 Pet. ii. 9; τὰ βασίλεια, *palaces*, Luke, vii. 25.

βασίλεϋς, ὁ, *a king*, Matt. xvii. 25. Luke, xxii. 25.

βασιλεύω, *to be king; to reign over*, Matt. ii. 22; *to reign*, Rom. v. 14, 17, 21.

βασίλικος, *kingly, royal*, Acts, xii. 21. James, ii. 8; *belonging to the king*, Acts, xii. 20; *a courtier*, Joh. iv. 46. (RV *a nobleman*.)

βασίλισσα, ἡ, *a queen*, Matt. xii. 42. Acts, viii. 27.

βάσις, ἡ, *the foot*, Acts, iii. 7.
βασκαίνω, *to bewitch; to deceive*, Gal. iii. 1.

βαστάζω, *to take up*, Joh. x. 31; *to carry, to bear*, Mrk. xiv. 13. Luke, xiv. 27; *to carry off*, Matt. viii. 17; *to endure*, Joh. xvi. 12. Gal. vi. 5. Acts, xv. 10; *to support, to sustain*, Rom. xi. 18; *to spread abroad by preaching*, Acts, ix. 15.

βάτος, ὁ and ἡ, *a bramble, a thorn*, Luke, vi. 44; *a thorn-bush*, Acts, vii. 30, 35. (at the episode) *of the bush*, Luke, xx. 37. Mrk. xii. 26.

βάτος, ὁ, *a bath*, a Jewish liquid measure, Luke, xvi. 6. (About 8 or 9 gallons.)

βάτραχος, ὁ, *a frog*, Rev. xvi. 13.

βαττολογέω, and **βατταλογέω**, *to use vain repetitions*, Matt. vi. 7. ("Of kindred origin with **βατταρίζω**," Pape.)

βδελυγμα, τὸ, *an abominable thing, an abomination*, Luke, xvi. 15. Matt. xxiv. 15. Rev. xvii. 4, 5. xxi. 27.

βδελυκτὸς, *abominable*, Tit. i. 16.

βδελύσσω, *to defile; to detest, to abhor*, Rom. ii. 22; **ἐβδελυγμένος**, *abominable*, Rev. xxi. 8. ("The Active only in ecclesiastical writers," Pape.)

βέβαιος, *firm, steadfast*, Hebr. iii. 14. vi. 19. 2 Cor. i. 7; *sure, trustworthy*, Rom. iv. 16. 2 Pet. i. 19. Hebr. ii. 2; *in force, valid*, Hebr. ix. 17.

βεβαιόω, *to make steadfast*, 1 Cor. i. 8. 2 Cor. i. 21. Hebr.

xiii. 9; *to confirm*, Mrk. xvi. 20. Rom. xv. 8. 1 Cor. i. 6.

βεβαίωσις, ἡ, *confirmation*, Philipp. i. 7. Hebr. vi. 16.

βέβηλος, *profane*, 1 Tim. iv. 7. vi. 20. 2 Tim. ii. 16; *ungodly*, 1 Tim. i. 9. Hebr. xii. 16.

βεβηλόω, *to profane*, Matt. xii. 5. Acts. xxiv. 6.

Βεελζεβοῦθ, and **Βεελζεβοῦλ**, ὁ, indecl., *Beelzebub*, or *Beelzebub*, a name of Satan, the prince of evil spirits, Matt. x. 25. xii. 24, 27. The form **Βεελζεβοῦθ** = *lord of flies*, but the Israelites, to shew their detestation of him, are said to have turned the name into **Βεελζεβοῦλ** = *lord of excrement*.

βελόνη, ἡ, *a needle*, Luke, xviii. 25.

βέλος, τὸ, *a missile, a dart*, Ephes. vi. 16.

βελτίων, *better*; **βελτιον**, adverbially, 2 Tim. i. 18. (AV and RV *very well*.)

βῆμα, τὸ, *a step*; **βῆμα ποδὸς**, *a foot-breadth*, Acts, vii. 5; *the judgment-seat*, Joh. xix. 13. Rom. xiv. 10. 2 Cor. v. 10; *the rostrum*, Acts, xii. 21. (AV and RV *throne*.)

βήρυλλος, ἡ, *the beryl*, a precious stone of a pale green colour, Rev. xxi. 20.

βία, ἡ, *force, violence*, Acts, v. 26. xxvii. 41.

βιάζω, *to use force*; pass., *to be taken by storm*, Matt. xi. 12; mid., *to force their way*, Luke, xvi. 16.

βίαιος, *violent*, Acts, ii. 2.

βιαστής, ὁ, *a violent man*, Matt. xi. 12.

βιβλαριδιον, τὸ, *a little book*, Rev. x. 2, 9, 10.

βιβλιδάριον, τὸ, *a little book*, a var. lect. ad Rev. x. 8.

βιβλίον, τὸ, *a scroll, a small book*, Luke, iv. 17, 20. Joh. xx. 30. Gal. iii. 10; *a written document*; βιβλίον ἀποστασίου, *a bill of divorcement*, Matt. xix. 7. Mrk. x. 4; τὸ βιβλίον ζωῆς, *the book of life*, Rev. xiii. 8. xvii. 8.

βιβλος, ἡ, *a book*, Luke, iii. 4. Mrk. xii. 26. Acts, i. 20; ἡ βιβλος τῆς ζωῆς, *the book of life*, Rev. iii. 5. Philipp. iv. 3.

βιβρώσκω, *to eat*, Joh. vi. 13.

βίος, ὁ, *life*, Luke, viii. 14; *substance, living*, Mrk. xii. 44. Luke, xv. 12, 30; *goods*, 1 Joh. iii. 17.

βιώω, *to live*; βιώσαι χρόνον, *to spend the time*, 1 Pet. iv. 2.

βίωσις, ἡ, *manner of living*, Acts, xxvi. 4. (It is a purely ecclesiastical word.)

βιωτικὸς, *pertaining to this life*, Luke, xxi. 34. 1 Cor. vi. 3.

βλαβερὸς, *hurtful*, 1 Tim. vi. 9.

βλάπτω, *to hurt, to injure*, Matt. xvi. 18. Luke, iv. 35.

βλαστάνω, *to spring up*, Matt. xiii. 26. Mrk. iv. 27; *to sprout, to bud*, Hebr. ix. 4.

βλασφημέω, *to speak blasphemy, to blaspheme*, Acts, xxvi. 11. 1 Tim. i. 20; *to revile*, Matt. xxvii. 39. Luke, xxii. 65; pass., *to be evil spoken of*, Rom. xiv. 16. 1 Cor. x. 30. 2 Pet. ii. 2.

βλασφημία, ἡ, *blasphemy*, Matt. xii. 31. xxvi. 65. Mrk. iii. 28;

railing, reviling, Matt. xv. 19. Mrk. vii. 22.

βλάσφημος, *slandorous, blasphemous*, Acts, vi. 11. 2 Pet. ii. 11; as subst., *a blasphemer*, 1 Tim. i. 13. 2 Tim. iii. 2.

βλέμμα, τὸ, *sight*; βλέμματι καὶ ἀκοῇ, *in seeing and hearing*, 2 Pet. ii. 8.

βλέπω, *to be possessed of sight, to see*, Matt. xiii. 16. xv. 31; *to look upon*, Matt. v. 28; *to take care*, 1 Cor. viii. 9. xvi. 10. Matt. xxiv. 4; βλέπειν ἀπὸ, *to beware of*, Mrk. viii. 15. xii. 38; *of places, to look towards, to face*, Acts, xxvii. 12.

βλητέος, *to be put*, Luke, v. 38.

βοάω, *to cry aloud*, Matt. iii. 3. Gal. iv. 27; *to cry for help*, Luke, xviii. 7.

βοή, ἡ, *a cry*, James, v. 4.

βοήθεια, ἡ, *help*, Hebr. iv. 16. Acts, xxvii. 17.

βοηθέω, *to help, to succour*, Matt. xv. 25. Mrk. ix. 22, 24.

βοηθός, *helping*; as subst., *a helper*, Hebr. xiii. 6.

βόθυνος, ὁ, *a ditch, a pit*, Matt. xii. 11. xv. 14.

βολή, ἡ, *a cast, a throw*; ὡσεὶ λίθον βολὴν, *about a stone's throw*, Luke, xxii. 41.

βολίζω, *to take soundings*, Acts, xxvii. 28.

βολίς, ἡ, *a dart*, a var. lect. ad Hebr. xii. 20.

βόρβορος, ὁ, *dung, mire*, 2 Pet. ii. 22.

βορρᾶς, ὁ, *the north-west wind*; *the north*, Luke, xiii. 29. Rev. xxi. 13.

- βόσκω**, *to feed*, Luke, xv. 15. Joh. xxi. 15, 17; ὁ βόσκων, *the herdsman*, Matt. viii. 33. Luke, viii. 34; βόσκομαι, *to graze, to feed*, Mrk. v. 11. Matt. viii. 30.
- βοτάνη**, ἡ, *a plant, an herb*, Hebr. vi. 7.
- βότρυς**, ὁ, *a cluster of grapes*, Rev. xiv. 18.
- βουλευτής**, ὁ, *a senator, a counsellor*, Mrk. xv. 43. Luke, xxiii. 50.
- βουλεύομαι**, *to deliberate, to consider*, Luke, xiv. 31; *to take counsel*, Joh. xi. 53. Acts, xxvii. 39; *to purpose*, Acts, v. 33. xv. 37.
- βουλή**, ἡ, *counsel*, Luke, xxiii. 51. Acts, v. 38; *purpose*, Acts, xx. 27.
- βούλημα**, τὸ, *counsel, purpose*, Acts, xxvii. 43; *will*, Rom. ix. 19.
- βούλομαι**, *to will*, James, i. 18. 1 Cor. xii. 11; *to purpose, to be minded*, Matt. i. 19. Acts, v. 33. xviii. 27. xix. 30; *to desire*, 1 Tim. vi. 9. Acts, xvii. 20.
- βουνός**, ὁ, *a hill*, Luke, iii. 5. xxiii. 30.
- βοῦς**, ὁ and ἡ, *an ox, a cow*, Joh. ii. 14. Luke, xiii. 15.
- βραβεῖον**, τὸ, *the prize*, 1 Cor. ix. 24. Philipp. iii. 14.
- βραβεύω**, *to be an umpire; to rule*, Coloss. iii. 15.
- βραδύνω**, *to retard; intrans., to be slow, to linger*, 1 Tim. iii. 15; οὐ βραδύνει τῆς ἐπαγγελίας, *is not slack as regards his promise*, 2 Pet. iii. 9.
- βραδυπλοέω**, *to sail slowly*, Acts, xxvii. 7.
- βραδύς**, *slow*, James, i. 19; *dull*, Luke, xxiv. 25.
- βραδυτής**, ἡ, *slowness, slackness*, 2 Pet. iii. 9.
- βραχίων**, ὁ, *the arm*, Luke, i. 51. Acts, xiii. 17; *power, might*, Joh. xii. 38.
- βραχύς**, *short, little*; βραχὺ, *a little*, Joh. vi. 7; διὰ βραχείων, *briefly*, Hebr. xiii. 22; βραχὺ, *a short distance*, Acts, xxvii. 28; βραχὺ τι, *for a short while*, Hebr. ii. 7, 9. Cf. Acts, v. 34; μετὰ βραχὺ, *shortly after*, Luke, xxii. 58.
- βρέφος**, τὸ, *an unborn child*, Luke, i. 41, 44; *a newborn child, an infant*, Luke, ii. 12, 16. Acts, vii. 19; ἀπὸ βρέφους, *from childhood*, 2 Tim. iii. 15.
- βρέχω**, *to wet*, Luke, vii. 38; *to send rain*, Matt. v. 45; *impers., to rain*, James, v. 17. Luke, xvii. 29; with subject (ὕερὸς) added, Rev. xi. 6.
- βροντή**, ἡ, *thunder*, Mrk. iii. 17. Joh. xii. 29. Rev. iv. 5.
- βροχή**, ἡ, *rain*, Matt. vii. 25, 27.
- βρόχος**, ὁ, *a noose, a constraint*, 1 Cor. vii. 35.
- βρυγμός**, ὁ, *a gnashing of teeth*, Luke, xiii. 28. Matt. viii. 12. xiii. 42, 50.
- βρύχω**, *to gnash the teeth*, Acts, vii. 54.
- βρώω**, *to gush forth; trans., to send forth*, James, iii. 11.
- βρώμα**, τὸ, *food, meat*, 1 Cor. viii. 8, 13. x. 3. Joh. iv. 34.

Rom. xiv. 15, 20; βρώματα
καὶ πόματα, *meats and drinks*,
Hebr. ix. 10.

βρώσιμος, *eatable*, Luke, xxiv.
41.

βρώσις, ἡ, *eating*, Rom. xiv. 17;
food, Joh. iv. 32. vi. 27.
2 Cor. ix. 10. Coloss. ii. 16;
rust, Matt. vi. 19.

βυθίζω, *to cause to sink, to
plunge*, 1 Tim. vi. 9; *pass.*,
*ὥστε βυθίζεσθαι αὐτὰ, so that
they began to sink*, Luke, v.
7.

βυθός, ὁ, *the deep; the deep sea*,
2 Cor. xi. 25.

βυρσεύς, ὁ, *a tanner*, Acts, ix.
43. x. 6, 32.

βύσσινος, *made of fine linen*;
βύσσινον (sc. ἱμάτιον), *fine
linen*, Rev. xviii. 12, 16. xix.
8, 14.

βύσσος, ἡ, *byssus*, a species of
Egyptian flax; *fine linen*,
Luke, xvi. 19.

βωμός, ὁ, *an altar*, Acts, xvii.
23. (Found no where else in
the NT. The ecclesiastical
word is θυσιαστήριον.)

Γ

γάγγραινα, ἡ, *a gangrene*, 2
Tim. ii. 17.

γάβα, ἡ, *a treasure*, Acts, viii.
27. ("A Persian word,"
Pape.)

γαζοφυλάκιον, τὸ, *the treasury*,
Mrk. xii. 41, 43. Luke, xxi.
1. Joh. viii. 20.

γάλα, τὸ, *milk*, 1 Cor. ix. 7;
met., of the more elementary
doctrines of Christianity, 1
Cor. iii. 2. Hebr. v. 12. 1
Pet. ii. 2. (Cf. βρῶμα.)

γαλήνη, ἡ, *a calm*, Matt. viii.
26. Luke, viii. 24.

γαμέω, *to take to wife, to marry*,
Matt. v. 32. xix. 9; γαμέομαι,
of the woman, *to give herself
in marriage, to marry*, 1 Cor.
vii. 39; γαμέω, for γαμέομαι,
of the woman, 1 Tim. v. 11.
1 Cor. vii. 28, 34.

γαμίζω, *to give in marriage*, 1
Cor. vii. 38; γαμίζομαι, *to be
given in marriage*, Luke, xvii.
27. xx. 35.

γαμίσκω = γαμίζω, a var. lect.
ad Matt. xxiv. 38; γαμί-
σκομαι = γαμίζομαι, Luke, xx.
34.

γάμος, ὁ, *marriage, matrimony*,
Hebr. xiii. 4; *a marriage-
feast*, kept on the third day
after the marriage, the Lat.
Repotia, Joh. ii. 1. (See
Toup ad Longin. *Subl.* iv.
5.)

γάρ, a postpositive conjunction,
for. (The reader is referred
to his Greek Grammar.)

γαστήρ, ἡ, *the belly; the womb*,
Matt. i. 18, 23. Luke, xxi.
23; *a glutton*, Tit. i. 12.

γέ, an enclitic, throwing an
emphasis on the word to
which it is subjoined; when
used in the second clause of
a sentence = *at least*. (For
further information the read-
er is referred to his Greek
Grammar.)

γέεννα, ἡ, *gehenna*, the valley
of Hinnom, south of Jerusa-
lem, formerly the scene of
the worship of Moloch; in
later times the name was
transferred to the place of

punishment in Hades, Matt. v. 22, 29. x. 28. Luke, xii. 5. Mrk. ix. 43, 45.

γείτων, *ο* and *η*, *a neighbour*, Luke, xv. 6, 9. Joh. ix. 8.

γελᾶω, *to laugh*, Luke, vi. 21, 25.

γέλως, *ο*, *laughter*, James, iv. 9.

γεμίζω, *to fill*, Joh. ii. 7. vi. 13. Mrk. xv. 36.

γεμῶ, *to be full*, Matt. xxiii. 25, 27. Luke, xi. 39. Rom. iii. 14.

γενεά, *η*, *a generation*, Matt. i. 17. xvii. 17. Luke, vii. 31; *an age*, Ephes. iii. 5. Acts, xiv. 16. xv. 21.

γενεαλογέω, *to trace the descent*; *pass.*, *to derive one's genealogy*, Hebr. vii. 6.

γενεαλογία, *η*, *a genealogy*, 1 Tim. i. 4. Tit. iii. 9.

γενέσια, *τὰ*, *a birthday celebration*, Matt. xiv. 6. Mrk. vi. 21.

γένεσις, *η*, *lineage, descent*, Matt. i. 1; *nativity, birth*, Matt. i. 18. Luke, i. 14; *met.*, *τὸ πρόσωπον τῆς γενέσεως αὐτοῦ*, *his natural face*, James, i. 23; *existence, life*; *ὁ τροχὸς τῆς γενέσεως*, *the course of life*, James, iii. 6.

γενετή, *η*, *birth*, Joh. ix. 1.

γένημα, *τὸ*, *the NT form of γέννημα, offspring*, Matt. iii. 7. xii. 34; (Westcott reads *γεννήματα* in both passages); *fruit*, Matt. xxvi. 29. Mrk. xiv. 25. Luke, xxii. 18; *met.*, *fruit, profit*, 2 Cor. ix. 10. (The form *γένημα* is not recognized in Pape's Lexicon. See *γέννημα*.)

γεννάω, *to beget*, Matt. i. 16.

Acts, vii. 8, 29; *to cause, to excite*, 2 Tim. ii. 23; *of the woman, to bear, to bring forth*, Luke, i. 13, 57. xxiii. 29; *pass.*, *to be begotten*, Matt. i. 20; *to be born*, Matt. ii. 1, 4. Joh. ix. 2, 19, 32.

γέννημα, *τὸ*, see *γένημα*.

γέννησις, *η*, *a var. lect.* ad Matt. i. 18. Luke, i. 14. (See *γένεσις*.)

γεννητὸς, *born*, Matt. xi. 11. Luke, vii. 28.

γένος, *τὸ*, *offspring*, Acts, xvii. 28. Rev. xxii. 16; *family, kindred*, Acts, iv. 6; *race, stock*, 1 Pet. ii. 9. Acts, vii. 13. xiii. 26. Philipp. iii. 5; *nation*, 2 Cor. xi. 26. Gal. i. 14; *nationality*, Mrk. vii. 26. Acts, iv. 36. xviii. 2, 24; *sort, kind*, 1 Cor. xii. 10, 28. xiv. 10. Matt. xiii. 47. Mrk. ix. 29.

γερουσία, *η*, *the Senate, the Sanhedrim of the Jews*, Acts, v. 21.

γέρων, *ο*, *an old man*, Joh. iii. 4.

γεύω, *to cause to taste*; in the NT only in the mid., *to taste*, Joh. ii. 9. Matt. xxvii. 34; *to take food, to eat*, Acts, x. 10. xx. 11. xxiii. 14; *met.*, *to experience, to feel*, Matt. xvi. 28. Luke, ix. 27. Mrk. ix. 1.

γεωργέω, *to till the ground*, Hebr. vi. 7.

γεώργιον, *τὸ*, *a field*, 1 Cor. iii. 9. (RV *husbandry*.)

γεωργὸς, *ο*, *a husbandman*, 2 Tim. ii. 6. James, v. 7.

γη, ἡ, *earth, ground*, Mrk. iv. 8, 20, 26, 28, 31. Matt. xii. 5, 8, 23; *the earth*, Ephes. i. 10. Matt. v. 18, 35; *the land*, Mrk. iv. i. vi. 47, Luke, v. 3; *country*, Acts, vii. 3. γῆρας, τὸ, *old age*, Luke, i. 36. γηράσκω, and γηράω, *to grow old*, Joh. xxi. 18. Hebr. viii. 13.

γίνομαι, a later form for γίνωσκω, *to become, to be, to exist*, Joh. i. 15, 30. viii. 58. i Cor. xv. 37; *to be born*, Rom. i. 3. Gal. iv. 4; *to arise, to ensue*, Matt. viii. 26. Rev. viii. 5. xvi. 18; *to take place, to happen*, Matt. i. 22. xxi. 4. xxvi. 56; μὴ γένοιτο, *far be it! God forbid!* Rom. iii. 4, 6, 31; *to come forth, to appear*, Mrk. i. 4. 2 Pet. ii. 1. i Joh. ii. 18; *to be done, to be wrought*, Acts, ii. 43. iv. 30; γίνεσθαι ἐν ἑαυτῷ, *to come to himself*, Acts, xii. 11.

γινώσκω, a later form for γινώσκω, *to know*, Luke, xii. 47. xvi. 15; *to understand*, Acts, viii. 30. Luke, xviii. 34; *to perceive*, Mrk. v. 29. Luke, viii. 46; *to resolve*, Luke, xvi. 4; *to know carnally*, Matt. i. 25. Luke, i. 34.

γηῦκος, τὸ, *must, new wine*, Acts, ii. 13.

γαλκὺς, *sweet*, James, iii. 11. Rev. x. 9, 10.

γλῶσσα, ἡ, *the tongue*, James, i. 26. iii. 5, 6, 8. i Cor. xiv. 9; *a language*, Acts, ii. 11. i Cor. xii. 10, 28.

γλωσσόκομον, τὸ, *a money-box, a purse*, Joh. xii. 6. xiii. 29.

γναφεὺς, ὁ, *a fuller*, Mrk. ix. 3.

γνήσιος, *sincere*; τὸ τῆς ἀγάπης γνήσιον, *the sincerity of your love*, 2 Cor. viii. 8; *true*, Philipp. iv. 3. i Tim. i. 2. Tit. i. 4.

γνησίως, *sincerely, faithfully*, Philipp. ii. 20.

γνόφος, ὁ, *gloom, blackness*, Hebr. xii. 18.

γνώμη, ἡ, *opinion*, i Cor. vii. 25, 40. 2 Cor. viii. 10; *judgment*, i Cor. i. 10; *mind*, Rev. xvii. 17; *consent*, Philem. 14; *determination*, Acts, xx. 3.

γνωρίζω, *to make known*, i Cor. xv. 1. Ephes. i. 9. Joh. xv. 15; *to know*, Philipp. i. 22; *pass., to be made known*, Acts, vii. 13. Rom. xvi. 26. Philipp. iv. 6.

γνώσις, ἡ, *knowledge*, Luke, i. 77. 2 Cor. ii. 14. iv. 6.

γνώστης, ὁ, *one who thoroughly understands, an expert*, Acts, xxvi. 3.

γνωστὸς, *known*, Acts, i. 19. ix. 42. Joh. xviii. 15; *notable*, Acts, iv. 16; τὸ γνωστὸν, *what is cognizable*, Rom. i. 19; οἱ γνωστοί, *acquaintance*, Luke, ii. 44. xxiii. 49.

γογγύζω, *to murmur*, i Cor. x. 10. Matt. xx. 11. Joh. vi. 41, 43, 61; *to privately discuss*, Joh. vii. 32.

γογγυσμὸς, ὁ, *a murmuring*, Philipp. ii. 14. i Pet. iv. 9. Act, vi. 1; *private discussion*, Joh. vii. 12.

γογγυστής, ὁ, *a murmur*, Jude, 16.

γόης, ὁ, *an impostor*, 2 Tim. iii. 13.

γόμος, ὁ, *the cargo of a ship*, Acts, xxi. 3; *merchandise*, Rev. xviii. 11.

γονεὺς, ὁ, *a parent*, Luke, ii. 41, 43. Joh. ix. 2, 3, 20, 22.

γόνυ, τὸ, *the knee*, Luke, v. 8. Hebr. xii. 12; *τιθέναι τὰ γόνατα*, *to kneel down*, Luke, xxii. 41. Acts, vii. 60; *κάμπειν γόνυ*, *to bow the knee*, Rom. xi. 4. Philipp. ii. 10.

γονυπετέω, *to fall on the knees, to kneel before one*, Matt. xvii. 14. xxvii. 29. Mrk. x. 17.

γράμμα, τὸ, *a letter*, Gal. vi. 11; *a bill or bond*, Luke, xvi. 6; *an epistle*, Acts, xxviii. 21; *τὰ ἱερὰ γράμματα*=*the Scriptures*, 2 Tim. iii. 15 (Westcott omits τὰ); *the letter*, i.e. *the written law*. Rom. ii. 27, 29. vii. 6. 2 Cor. iii. 6; *γράμματα*, *learning*, Acts, xxvi. 24. Joh. vii. 15.

γραμματεὺς, ὁ, *a clerk*, Acts, xix. 35, (RV *town-clerk*); *one learned in the Mosaic law*, *a scribe*, Matt. xxiii. 34. 1 Cor. i. 20. Cf. Matt. ii. 4. xiii. 52.

γραφτὸς, *written*, Rom. ii. 15.

γραφὴ, ἡ, *a writing*; *πᾶσα γραφὴ*, *every Scripture*, 2 Tim. iii. 16; plur., *γραφαὶ ἁγίαι*, *the Holy Scriptures*, Rom. i. 2. Cf. Rom. xvi. 26. Matt. xxvi. 56; so also ἡ *γραφὴ*, *the Scripture*, Rom. ix. 17. Gal. iv. 30.

γράφω, *to write*, Joh. viii. 8. Gal. vi. 11; *to commit to writing, to record*, Rev. i. 11, 19. xvii. 8.

γραῶδης, *old-womanish*, 1 Tim. iv. 7.

γρηγορέω, *to watch*, Matt. xxiv. 43. xxvi. 38, 40; *to be cautious, to be watchful*, 1 Pet. v. 8. Rev. iii. 2. 1 Thess. v. 6. 1 Cor. xvi. 13; *to be alive, to live*, 1 Thess. v. 10.

γυμνάζω, *to exercise*, 1 Tim. iv. 7; *γεγυμνασμένος*, *exercised*, Hebr. v. 14. xii. 11; *καρδια γεγυμνασμένην πλεονεξίας*, *a heart trained in covetousness*, 2 Pet. ii. 14.

γυμνασία, ἡ, *exercise*, 1 Tim. iv. 8.

γυμνητεύω, *to be poorly clad*, 1 Cor. iv. 11.

γυμνός, *naked*, Mrk. xiv. 52. Rev. xvi. 15; *τὸ γυμνόν*, *the naked body*, Mrk. xiv. 51; *poorly clad*, Matt. xxv. 38, 43, 44. James, ii. 15; *without the outer garment*, Joh. xxi. 7; *of the soul, without a body*, 2 Cor. v. 3; *uncovered*, Hebr. iv. 13; *mere, bare*, 1 Cor. xv. 37.

γυμνότης, ἡ, *nakedness*, Rev. iii. 18; *want of clothing*, Rom. viii. 35. 2 Cor. xi. 27.

γυναικάριον, *a silly woman*, 2 Tim. iii. 6.

γυναικεῖος, *belonging to a woman, female*, 1 Pet. iii. 7.

γυνή, ἡ, *a woman*, Matt. ix. 20. xiii. 33; *a wife*, 1 Cor. vii. 3, 10. Ephes. v. 22.

γωνία, ἡ, *a corner*, Matt. vi. 5. xxi. 42. Luke, xx. 17; *an*

extreme limit, Rev. vii. 1. xx. 8; *a secret place*, Acts, xxvi. 26.

Δ.

δαιμονίζομαι, *to be possessed by an evil spirit*, Matt. iv. 24. viii. 16, 28, 33. Mrk. i. 32.

δαιμόνιον, τὸ, *a deity*, Acts, xvii. 18; *a demon, a devil*, Luke, iv. 33, 35. viii. 31, 33. 1 Cor. x. 20. Rev. xvi. 14 ("Ethnici non credebant diabolum esse; Socratis daemionium vel deum vel genium esse credebant," Scaliger's *Table-Talk*).

δαιμονιώδης, *demon-like, devilish*, James, iii. 15.

δαίμων, ὁ, = *δαίμόνιον* (in all the passages cited by Thayer, Westcott gives *δαίμόνιον*).

δάκνω, *to bite*; met., *to offend, to distress*, Gal. v. 15.

δάκρυ, τὸ, and **δάκρυον**, τὸ, *a tear*, Luke, vii. 38, 44. Rev. vii. 17. Hebr. v. 7.

δακρύω, *to weep*, Joh. xi. 25.

δακτύλιος, ὁ, *a ring*, Luke, xv. 22. Cf. James, ii. 2.

δάκτυλος, ὁ, *a finger*, Joh. viii. 6. Matt. xxiii. 4. Luke, xvi. 24; ἐν δακτύλῳ θεοῦ = *by the Holy Ghost*,—which words are explained in Matt. xii. 28 by ἐν πνεύματι θεοῦ.

δαμάζω, *to tame*, Mrk. v. 4. James, iii. 7; *to curb, to restrain*, James, iii. 8.

δάμαλις, ἡ, *a heifer*, Hebr. ix. 13.

δανείζω, *to lend*, Luke, vi. 34, 35; mid., *to borrow*, Matt. v. 42.

δάνειον, τὸ, and **δάνιον**, τὸ, *a loan, a debt*, Matt. xviii. 27.

δανειστής, ὁ, *a moneylender, a creditor*, Luke, vii. 41.

δαπανᾶω, *to spend*, Mrk. v. 26. 2 Cor. xii. 15; *to lay out money, to be at expense*, Acts, xxi. 24; *to waste, to consume*, James, iv. 3. Luke, xv. 14.

δαπάνη, ἡ, *expense, cost*, Luke, xiv. 28.

δε, a disjunctive particle, *but, on the other hand, and, now*, etc. (The reader is referred to his Greek Grammar.)

δέησις, ἡ, *supplication, prayer*, James, v. 16. 1 Pet. iii. 12. Philipp. i. 4.

δεῖ, impers., *it is necessary, it must be that, it behoves*, Matt. xxvi. 35. Joh. ii. 4. Acts, xxvii. 21 etc., etc.

δείγμα, τὸ, *an example*, Jude, 7.

δειγματίζω, *to make an example of*, Matt. i. 19. Coloss. ii. 15. (It is a purely biblical word.)

δείκνυω, and **δείκνυμι**, *to shew*, Luke, iv. 5. Joh. ii. 18; *to demonstrate*, James, ii. 18. iii. 13; *to make known*, Acts, x. 28. Matt. xvi. 21.

δειλία, ἡ, *timidity, fear*, 2 Tim. i. 7.

δειλιάω, *to be timid, to be fearful*, Joh. xiv. 27.

δειλὸς, *timid, fearful*, Matt. viii. 26. Rev. xxi. 8. Mrk. iv. 40.

εἷνα, ὁ, ἡ, τὸ, *a certain person, such a one*, Matt. xxvi. 18 (found nowhere else in the NT).

δεινῶς, adv., *terribly, grievously*, Matt. viii. 6; *urgently, vehemently*, Luke, xi. 53.

δαιπνέω, *to sup*, Luke, xvii. 8.
1 Cor. xi. 25. Rev. iii. 20.

δείπνον, τὸ, *supper*, Joh. xiii.
2, 4. xxi. 20. Luke, xiv. 17,
24. (See ἄριστον.)

δεισιδαιμονία, ἡ, *superstition*;
religion, Acts, xxv. 19.

δεισιδαίμων, *superstitious*, *re-*
ligious, Acts, xvii. 22.

δέκα, *ten*, Matt. xx. 24; θλίψιν
ἡμερῶν δέκα, i.e. *to last only*
a short time, Rev. ii. 10.

δεκαδύο, *twelve*, a var. lect. for
δώδεκα ad Acts, xix. 7. xxiv.
11.

δεκαπέντε, *fifteen*, Joh. xi. 18.
Acts, xxvii. 28. Gal. i. 18.

δεκατέσσαρες, *fourteen*, Matt.
i. 17. Gal. ii. 1. 2 Cor. xii. 2.

δεκάτη, ἡ, *the tenth part of any-*
thing, a tithe, Hebr. vii. 2, 4,
8.

δέκατος, *the tenth*, Joh. i. 39.
Rev. xxi. 20; τὸ δέκατον, *the*
tenth part, Rev. xi. 13.

δεκατώ, *to receive tithes*, Hebr.
vii. 6; *pass.*, *to pay tithes*,
Hebr. vii. 9.

δεκτός, *acceptable*, Luke, iv. 19,
24. 2 Cor. vi. 2. Acts, x. 35.

δελεάζω, *to ensnare, to beguile*,
2 Pet. ii. 14, 18. James, i.
14.

δένδρον, τὸ, *a tree*, Matt. vii.
17, 18. Luke, xiii. 19.

δεξιοβόλος, ὁ, *a slinger*, a var.
lect. ad Acts, xxiii. 23.

δεξιολάβος, ὁ, *a spearman*, Acts,
xxiii. 23. (In Pape rendered
"a slinger or archer".)

δεξιός, *right*, as opposed to left,
Matt. v. 29, 39; ἡ δεξιὰ (sc.
χείρ), *the right hand*, Matt.
vi. 3; ἐν τοῖς δεξιοῖς, *on the*

right side, Mrk. xvi. 5; ἐκ
δεξιῶν καθῆσθαι, καθίζειν, ἐσ-
τάναί, *to sit or stand on one's*
right hand, Matt. xxvi. 64.
Acts, vii. 55; τὰ ὅπλα τὰ
δεξιὰ, *armour on the right*
hand, 2 Cor. vi. 7; εἶναι ἐκ
δεξιῶν τινος, *to be on one's*
right hand, Acts, ii. 25.

δέομαι, *to pray, to beseech*, Acts,
viii. 34; *to pray to*, Acts, x.
2.

δέον, τὸ, *what is needful, what*
is proper; δέον ἐστὶ, *it is*
necessary, Acts, xix. 36; τὰ
μὴ δέοντα, *what is improper*,
1 Tim. v. 13.

δέος, τὸ, *fear*, Hebr. xii. 28.

δέρμα, τὸ, *a skin*, Hebr. xi. 37.

δερμάτινος, *leathern*, Mrk. i. 6.
Matt. iii. 4.

δέρω, *to beat, to smite*, Matt.
xxi. 35. Luke, xxii. 63. 2
Cor. xi. 20; δαρήσεται πολλάς
(sc. πληγὰς), *shall be beaten*
with many stripes, Luke, xii.
47.

δεσμεύω, *to bind*, Luke, viii.
29; *to put in chains*, Acts,
xxii. 4.

δεσμέω, *to bind*, a var. lect. ad
Luke, viii. 29.

δεσμή, ἡ, *a bundle*, Matt.
xiii. 30.

δεσμιος, ὁ, *a prisoner*, Matt.
xxvii. 15. Acts, xvi. 25, 27.
Ephes. iii. 1.

δεσμός, ὁ, *a bond or band*,
Matt. vii. 35. Luke, xiii. 16;
τὰ δεσμά, *fetters, chains*,
Luke, viii. 29. Acts, xvi.
26.

δεσμοφύλαξ, ὁ, *a jailer*, Acts,
xvi. 23, 27, 36.

δεσμωτήριον, τὸ, *a prison*, Matt. xi. 2. Acts, v. 21, 23.

δεσμώτης, ὁ, *a prisoner*, Acts, xxvii. 1, 42.

δεσπότης, ὁ, *a master*, 1 Tim. vi. 1. 2 Tim. ii. 21. Tit. ii. 9; *Lord*, Luke, ii. 29. 2 Pet. ii. 1; *Jude*, 4, perhaps *God*.

δεῦρο, *adv. hither; come!* Joh. xi. 43. Mrk. x. 21. Acts, vii. 3; ἄχρι δεῦρο, *up to this time*, Rom. i. 13.

δεῦτε, *interj., come!* Matt. xi. 28. xxii. 4; often followed by an imperative, Joh. iv. 29. Matt. xxv. 34. xxviii. 6; sometimes by the subjunct. hortativus, Matt. xxi. 38. Mrk. xii. 7.

δευτεραίος, *on the second day*, Acts, xxviii. 13.

δευτερόπρωτος, *the second-first, i.e. the second after the feast of the Passover*, a doubtful reading ad Luke, vi. 1. (It is omitted by Westcott, the RV, and most editors, and does not appear at all in Pape's Lexicon.)

δεύτερος, *second*, Matt. xxii. 26. Joh. iv. 54; δεύτερον, *as adv., secondly*, 1 Cor. xii. 28; *a second time*, Joh. iii. 4. Rev. xix. 3; πάλιν δεύτερον, *again a second time*, Joh. xxi. 16; also τὸ δεύτερον, *the second time*, 2 Cor. xiii. 2. Jude, 5. (RV *afterward*); and, frequently, ἐκ δευτέρου, *the second time*, Matt. xiv. 72. Joh. ix. 24. etc.; ἐν τῷ δευτέρῳ, *at the second time*, Acts, vi. 13.

δέχομαι, *to receive*, Acts, iii. 21. viii. 14; *to take*, Ephes. vi.

17. Luke, xvi. 6. xxii. 17; *to bear with, to endure*, 2 Cor. xi. 16.

δέω, *to bind, to tie*, Matt. xiii. 30. Luke, xix. 30; *to prohibit*, Matt. xvi. 19. xviii. 18.

δή, *adv., indeed, therefore, then, now*; δὴ πον, *doubtless*, Hebr. ii. 16.

δηλαυῶς, *clearly*, a var. lect. ad Mrk. viii. 25.

δηλος, *manifest, evident*, Gal. iii. 11. Matt. xxvi. 73.

δηλώω, *to make manifest*, 1 Cor. iii. 13; *to make known, to declare*, Coloss. i. 8. 1 Cor. i. 11; *to signify*, Hebr. xii. 27. 2 Pet. i. 14; *to point unto*, 1 Pet. i. 11.

δημηγορέω, *to make a speech*, Acts, xii. 21.

δημιουργός, ὁ, *an artisan, a builder*, Hebr. xi. 10.

ἴσχυος, ὁ, *the people*, Acts, xii. 22. xix. 33.

δημόσιος, *belonging to the people, public*, Acts, v. 18; δημοσίᾳ, *publicly*, Acts, xvi. 37. xx. 20.

δηνάριον, τὸ, *a denarius, a Roman coin, about 8½d.*, Matt. xviii. 28. xx. 2, 9, 13; τὸ ἀπὸ δηνάριον, *the pay of a denarius apiece*, Matt. xx. 10 (Westcott omits the τὸ).

δὴ πον; see δή.

διὰ, *prepos., taking genit. and accus.; δι' ἄλλης ὁδοῦ, by another way*, Matt. ii. 12; διὰ πυρὸς, *by fire*, 1 Cor. iii. 15; δι' ὅλου, *throughout*, Joh. xix. 23; διὰ πολλῶν δακρύων, *with many tears*, 2 Cor. ii. 4; διὰ προσκόμματος, *with offence*,

- Rom. xiv. 20; *διὰ ὅλης νυκτός*, all night long, Luke, v. 5; *διὰ παντός*, continually, always, Matt. xviii. 10; *δι' ἐτών* πλείονων, after many years, Acts, xxiv. 17; *διὰ στόματος τῶν ἁγίων προφητῶν αὐτοῦ*, by the mouth of his holy prophets, Luke, i. 70; *δι' οὗ ἐποίησεν τοὺς αἰῶνας*, by whose agency he made the worlds, Hebr. i. 2. Cf. Joh. i. 3. *διὰ τοῦτο*, on account of this, for this cause, Joh. vi. 65. Matt. xiii. 13; *διὰ ταῦτα*, because of these things, Ephes. v. 6; *διὰ φθόνον*, for envy, Matt. xxvii. 18; *διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐγένετο*, was made for man, Mrk. ii. 27; *διὰ Χριστόν*, for Christ's sake, 1 Cor. iv. 10; *διὰ τὸ*, because that, for that, Luke, ix. 7. Hebr. vii. 23.
- διαβαίνω**, to pass through, Hebr. xi. 29; to cross over, Luke, xvi. 26. Acts, xvi. 9.
- διαβάλλω**, to calumniate; to accuse, Luke, xvi. 1.
- διαβεβαίδομαι**, to assert confidently, 1 Tim. i. 7. Tit. iii. 8.
- διαβλέπω**, to look stedfastly, Mrk. viii. 25; to see clearly, Matt. vii. 5. Luke, vi. 42.
- διάβολος**, as adj., prone to slander, slanderous, 1 Tim. iii. 11. 2 Tim. iii. 3. Tit. ii. 3; as subst., ὁ διάβολος = Σατανᾶς, Matt. iv. 1, 5. Joh. xiii. 2.
- διαγγέλλω**, to publish abroad, Rom. ix. 17. Luke, ix. 60; to notify, to declare, Acts, xxi. 26.
- διαγίγνομαι**, to intervene, to elapse, Acts, xxv. 13. xxvii. 9. Mrk. xvi. 1.
- διαγινώσκω**, to distinguish; to inquire into, Acts, xxiii. 15; to decide, to determine, Acts, xxiv. 22.
- διαγνωρίζω**, to make known, Luke, ii. 17. [Westcott reads *γνωρίζω*.]
- διάγνωσις**, ἡ, decision, Acts, xxv. 21.
- διαγογγύζω**, to murmur, Luke, xv. 2. xix. 7.
- διαγρηγορέω**, to watch through, to remain awake, Luke, ix. 32.
- διάγω**, to spend time, to live, 1 Tim. ii. 2. Tit. iii. 3.
- διαδέχομαι**, to receive by transmission, to succeed to, Acts, vii. 45.
- διάδημα**, τὸ, a diadem, Rev. xii. 3. xiii. 1. xix. 12.
- διαδίδωμι**, to distribute, Luke, xviii. 22. Joh. vi. 11; to divide, Luke, xi. 22.
- διάδοχος**, ὁ, a successor, Acts, xxiv. 27.
- διαζώννυμι**, and **διαζωννίω**, to gird, Joh. xiii. 4; pass., to be girded, Joh. xiii. 5; mid., to gird about oneself, Joh. xxi. 7.
- διαθήκη**, ἡ, a will, a testament, Hebr. ix. 16, 17; and, especially, ἡ καινὴ διαθήκη, the New Testament, 1 Cor. xi. 25. 2 Cor. iii. 6; a covenant, Hebr. viii. 8, 10. x. 16. Acts, vii. 8.
- διαίρεσις**, ἡ, a difference, a diversity, 1 Cor. xii. 4, 5, 6.
- διαίρῶ**, to divide, to distribute, Luke, xv. 12. 1 Cor. xii. 11.
- διακαθαίρω**, to thoroughly cleanse, Luke, iii. 17.

διακαθαρίζω, to cleanse thoroughly, Matt. iii. 12.

διακατελέγχομαι, to confute thoroughly, Acts, xviii. 28. (It is thus rendered also in Pape's Lexicon. RV powerfully confuted. The word is found in no other passage or author.)

διακονέω, to serve, to minister unto, Joh. xii. 26. Acts, xix. 22. Matt. xx. 28. xxv. 44; to attend to, Acts, vi. 2; to serve as a deacon, 1 Tim. iii. 10, 13; to supply, to furnish, 1 Pet. i. 12; pass., to be ministered unto, Mrk. x. 45. Matt. xx. 28.

διακονία, ἡ, service, ministration, Hebr. i. 14. 2 Cor. iii. 7, 8; a serving, Luke, x. 40; relief, Acts, xi. 29; the office of a deacon, Rom. xii. 7.

διάκονος, ὁ, a servant, a minister, Joh. ii. 5, 9. Matt. xxii. 13. xxiii. 11. 2 Cor. xi. 23; a deacon, 1 Tim. iii. 8, 12. Philipp. i. 1; ἡ διάκονος, a deaconess, Rom. xvi. 1.

διακόσιοι, two hundred, Joh. vi. 7. Mrk. vi. 37.

διακούω, to hear fully, Acts, xxiii. 35.

διακρίνω, to make a distinction, Acts, xi. 12. xv. 9; to decide, 1 Cor. vi. 5; to examine, 1 Cor. xi. 31; to scrutinise, 1 Cor. xiv. 29; to discern, to recognise the presence of, 1 Cor. xi. 29; to dispute, to contend, Acts, xi. 2. Jude, 9; to doubt, Mrk. xi. 23. Matt. xxi. 21. James, i. 6; to hesitate, Rom. iv. 20.

διάκρισις, ἡ, a discerning, 1 Cor. xii. 10. Hebr. v. 14; a decision, Rom. xiv. 1.

διακωλύω, to hinder, Matt. iii. 14.

διαλαλέω, to talk with, to commune, Luke, vi. 11; pass., to be talked of, Luke, i. 65.

διαλέγομαι, to reason with, Hebr. xii. 5; to argue, Acts, xvii. 2, 17. xix. 8; to contend, to dispute, Mrk. ix. 34. Jude, 9.

διαλείπω, to leave off, to cease, Luke, vii. 45.

διάλεκτος, ἡ, a language, Acts, i. 19. ii. 6, 8. xxi. 40.

διαλλάσσω, to reconcile; pass., to be reconciled, Matt. v. 24.

διαλογίζομαι, to reason, to deliberate, Matt. xvi. 7, 8. Mrk. ii. 6, 8. Luke. i. 29.

διαλογισμός, ὁ, a reasoning, 1 Cor. iii. 20. Rom. i. 21; a thought, Matt. xv. 19. Luke, ii. 35. v. 22. vi. 8. James, ii. 4; a doubt, Rom. xiv. 1. Luke, xxiv. 38; a disputing, Philipp. ii. 14. 1 Tim. ii. 8.

διαλύω, to break up, to disperse, Acts, v. 36.

διαμαρτύρομαι, to solemnly charge, 1 Tim. v. 21. 2 Tim. ii. 14. iv. 1; to testify, Luke, xvi. 28. Acts, x. 42. xx. 21, 23. Hebr. ii. 6.

διαμάχομαι, to fight it out; to strenuously contend, Acts, xxiii. 9.

διαμένω, to continue, 2 Pet. iii. 4. Luke, i. 22. Hebr. i. 11. Gal. ii. 5.

διαμερίζω, to distribute, Acts, ii. 45; to divide, to share, Luke, xxii. 17; pass., to be

- at variance, Luke, xi. 17. xii. 52, 53; mid., to share among themselves, Luke, xxiii. 34. Matt. xxvii. 35. Mrk. xv. 24.
- διαμερισμός**, ὁ, *distribution; disunion, dissension*, Luke, xii. 51.
- διανέμω**, to distribute; pass., to be disseminated, to spread abroad, Acts, iv. 17.
- διανεύω**, to make signs, Luke, i. 22.
- διανόημα**, τὸ, a thought, Luke, xi. 17.
- διάνοια**, ἡ, the understanding, 1 Joh. v. 20. Ephes. iv. 18; the mind, Luke, x. 27. Matt. xxii. 37. Ephes. ii. 3. Coloss. i. 21. 2 Pet. iii. 1; a thought, Luke, i. 51.
- διανοίγω**, to open, Luke, ii. 23. Mrk. vii. 34, 35. Acts, vii. 56; to explain, to expound, Luke, xxiv. 32. Acts, xvii. 3; to open, i.e. to enlighten, Luke, xxiv. 45. Acts, xvi. 14.
- διανυκτερεύω**, to pass the whole night, Luke, vi. 12.
- διανύω**, to finish, Acts, xxi. 7.
- διαπαραισβή**, ἡ, contention, wrangling, 1 Tim. vi. 5.
- διαπεράω**, to cross over, Matt. ix. 1. xiv. 34. Luke, xvi. 26. Acts, xxi. 2.
- διαπλέω**, to sail across, Acts, xxvii. 5.
- διαπονέω**, to complete; pass., to be vexed, Acts, iv. 2. xvi. 18.
- διαπορεύομαι**, to pass or go through, Luke, vi. 1. Mrk. ii. 23. Acts, xvi. 4; to pass by, Luke, xviii. 36.
- διαπορέω**, to be thoroughly perplexed, Acts, ii. 12. v. 24. x. 17. Luke, ix. 7.
- διαπραγματεύομαι**, to gain by trading, Luke, xix. 15. (Cf. *πραγματεύομαι*.)
- διαπρίω**, to saw through; mid., to be vehemently enraged, Acts, v. 33. vii. 54. (See Pape's Lex. in voc.)
- διαρπάζω**, to plunder, Mrk. iii. 27.
- διαρρήγνυμι**, and **διαρρήσσω**, to break asunder, Luke, v. 6. viii. 29; to rend, Acts, xiv. 14. Matt. xxvii. 65. Mrk. xiv. 63.
- διασαφένω**, to make clear, to explain, Matt. xiii. 36; to make known, Matt. xviii. 31.
- διασεύω**, to extort from, Luke, iii. 14. (RV *do violence to*; but see Pape's Lex. in voc.)
- διασκορπίζω**, to scatter abroad, to disperse, Acts, v. 37. Joh. xi. 52. Luke, i. 51. Matt. xxvi. 31; to squander, to waste, Luke, xv. 13. xvi. 1; to scatter as seeds, Matt. xxv. 24, 26.
- διασπάω**, to break asunder, Mrk. v. 4; to tear in pieces, Acts, xxiii. 10.
- διασπείρω**, to disperse, Acts, viii. 1, 4. xi. 19.
- διασπορά**, ἡ, the dispersion, i.e. the Israelites who were dispersed, Joh. vii. 35. James, i. 1. 1 Pet. i. 1.
- διαστέλλω**, to order, to charge; mid., to give a command or injunction, Acts, xv. 24. Matt. xvi. 20. Mrk. vii. 36.

viii. 15. ix. 9; pass., τὸ δια-
στέλλόμενον, the injunction,
Hebr. xii. 20.

διάστημα, τὸ, a space or inter-
val, Acts, v. 7.

διαστολή, ἡ, a distinction, Rom.
iii. 22. x. 12. 1 Cor. xiv.
7.

διαστρέφω, to turn aside, to per-
vert, Acts, xiii. 8, 10. Luke,
xxiii. 2; pass., διαστραμμένος,
perverse, corrupt, Matt.
xvii. 17. Luke, ix. 41.
Acts, xx. 30. Philipp. ii.
15.

διασώζω, to save, i.e. to heal, Luke,
vii. 3; to bring safe, Acts,
xxiii. 24; pass., to be saved,
1 Pet. iii. 20; to be healed,
Matt. xiv. 36; to get safe,
Acts, xxvii. 44; to escape,
Acts, xxviii. 1, 4.

διαταγή, ἡ, a command, an or-
dinance, Rom. xiii. 2. Acts,
vii. 53 ("at the ministration
of angels," Thayer).

διάταγμα, τὸ, an injunction, a
mandate, Hebr. xi. 23.

διαταράσσω, to greatly trouble,
Luke, i. 29.

διατάσσω, to give commands, to
prescribe, Luke, viii. 55. 1
Cor. ix. 14. xvi. 1. Matt. xi.
1; pass., to be prescribed, to
be ordained, Gal. iii. 19.
Luke, iii. 13. xvii. 9. Acts,
xxiii. 31; mid., to order, to
prescribe, Tit. i. 5. 1 Cor. vii.
17. xi. 34. Acts, vii. 44; so
also, οὕτω ἦν διατεταγμένος,
Acts, xx. 13 (RV so he had
appointed).

διατελέω, to continue, Acts,
xxvii. 33.

διατηρέω, to carefully keep,
Luke, ii. 51; εἰαυτὸν ἐκ τινος,
to carefully keep himself from,
Acts, xv. 29.

διατίθεμαι, to assign, Luke,
xxii. 29; to make a will,
Hebr. ix. 16; to conclude, to
contract as a covenant, Acts,
iii. 25. Hebr. viii. 10. x. 16

διατρίβω, to spend or pass (as
χρόνον or ἡμέρας), Acts, xiv.
3, 28. xvi. 12; absolutely, to
stay, to tarry, Joh. iii. 22.
Acts, xii. 19. xv. 35.

διατροφή, ἡ, sustenance, food,
1 Tim. vi. 8.

διανγάζω, to shine through, to
dawn, 2 Pet. i. 19.

διανυγής, transparent, Rev. xxi.
21.

διαφανής, transparent, a var.
lect. ad Rev. xxi. 21.

διαφέρω, to carry through, Mrk.
xi. 16; intrans., to differ, 1
Cor. xv. 41. Gal. iv. 1. Rom.
ii. 18. Philipp. i. 10 (in these
two last passages RV renders
by things that are excellent);
to excel, Luke, xii. 7, 24.
Matt. vi. 26. x. 31; impers.,
οὐδὲν διαφέρει, it makes no
difference, it matters nothing,
Gal. ii. 6; pass., to be carried
hither and thither, to be driven
to and fro, Acts, xxvii. 27;
to be spread abroad, Acts,
xiii. 49.

διαφεύγω, to escape, Acts, xxvii.
42.

διαφημίζω, to publish, to spread
abroad, Mrk. i. 45. Matt.
xxviii. 15; διεφήμισαν αὐτὸν,
they spread abroad his fame,
Matt. ix. 31.

διαφθείρω, *to destroy*, Rev. xi. 18. Luke, xii. 33; *pass.*, *to be destroyed*, Rev. viii. 9; *to be corrupted*, 1 Tim. vi. 5; *to waste away*, 2 Cor. iv. 16.

διαφθορά, *ή*, *corruption*, Acts, ii. 27, 31. xiii. 34, 35, 36.

διάφορος, *different*, *varying*, Rom. xii. 6. Hebr. ix. 10; *excellent*, Hebr. i. 4. viii. 6.

διαφυλάσσω, *to carefully guard*, Luke, iv. 10.

διαχειρίζω, *in mid.*, *to slay*, Acts, v. 30. xxvi. 21.

διαχλευάζω, *to mock*, *to scoff*, Acts, ii. 13.

διαχωρίζομαι, *to part*, Luke, ix. 33.

διδακτικός, *apt to teach*, 1 Tim. iii. 2. 2 Tim. ii. 24.

διδακτός, *taught*, Joh. vi. 45. 1 Cor. ii. 13.

διδασκαλία, *ή*, *instruction*, *teaching*, 1 Tim. iv. 13, 16. v. 17. 2 Tim. iii. 10, 16; *doctrine*, Ephes. iv. 14. 1 Tim. iv. 6.

διδάσκαλος, *ό*, *a teacher*, Matt. xxiii. 8. 1 Tim. ii. 7. Acts, xiii. 1 etc., etc.

διδάσκω, *to teach*, Matt. iv. 23. v. 2. xxi. 23. xxii. 16.

διδασχή, *ή*, *doctrine*, Mrk. i. 27. Joh. vii. 16. Acts, xiii. 12.

δίδραχμον, *τὸ*, *a double drachma*, a silver coin equal to two Attic drachmæ, or half a shekel, Matt. xvii. 24.

δίδυμος, *twin*, Joh. xi. 16. xx. 24. xxi. 2.

δίδωμι, *to give*, Acts, xx. 35. Matt. vi. 11. xix. 21; *to grant*, Luke, i. 74. Acts, iv. 29; *to commit*, *to entrust*,

Joh. v. 22. Matt. xvi. 19; *to set before one*, Rev. iii. 8; *ἐργασίαν διδόναι*, *to endeavour*, *to do one's best*, Luke, xii. 58; *τόπον διδόναι*, *to give way to*, Luke, xiv. 9.

διεγείρω, *to awaken*, Luke, viii. 24; *to stir up*, *to rouse*, 2 Pet. i. 13. iii. 1; *intrans.*, *to rise*, Joh. vi. 18.

διενθυμέομαι, *to reflect*, *to ponder*, Acts, x. 19.

διεξέρχομαι, *to come forth*, a var. lect. ad Acts, xxviii. 3.

διέξοδος, *ή*, *a way out*, *an outlet*; *τὰς διεξόδους τῶν ὁδῶν*, *the outlets of the country highways*, Matt. xxii. 9.

διερμηνεία, *ή*, *interpretation*, a var. lect. ad 1 Cor. xii. 10. (Not recognized in Pape's Lexicon.)

διερμηνευτής, *ό*, *an interpreter*, 1 Cor. xiv. 28.

διερμηνεύω, *to expound*, *to interpret*, Luke, xxiv. 27. 1 Cor. xii. 30. xiv. 5, 13, 27; *to translate*, Acts, ix. 36.

διέρχομαι, *to go or pass through*, Luke, iv. 30. Matt. xii. 43. Rom. v. 12; *with accus.*, *to journey through*, *to pass through*, Luke, xix. 1. Acts, xii. 10; *to pierce*, Luke, ii. 35; *absolutely*, *with genit.*, *to pass*, Luke, xix. 4; *to go about*, Acts, xx. 25. Luke, ix. 6; *to cross over*, Mrk. iv. 35. Luke, viii. 22; *to get spread abroad*, Luke, v. 15.

διερωτάω, *to inquire after*, Acts, x. 17.

διετής, *two years old*, Matt. ii. 16.

διετία, ἡ, *a space of two years*, Acts, xxiv. 27. xxviii. 30.

διηγέομαι, *to state at length, to declare*, Luke, viii. 39. ix. 10. Mrk. v. 16. Acts, ix. 27. xii. 17; *to divulge, to tell*, Mrk. ix. 9.

διήγησις, ἡ, *a statement*, Luke, i. 1.

διηλεκτός, *continuous*; *eis τὸ διηλεκτός, continually, for ever*, Hebr. vii. 3. x. 1, 12, 14.

διθάλασσος, *between two seas*, Acts, xxvii. 41.

δικνέομαι, *to go through, to pierce*, Hebr. iv. 12.

δίστημι, *to place asunder*; *intrans., to proceed*, Acts, xxvii. 28; *in mid. and perf. and 2nd aor. act., to part*; *διέστη ἀπ' αὐτῶν, he parted from them*, Luke, xxiv. 51; *διαστάσης ὥρα μιᾶς, when one hour had intervened*, Luke, xxii. 59.

δισχυρίζομαι, *to assert confidently*, Luke, xxii. 59. Acts, xii. 15.

δικάζω, *to judge*, a var. lect. ad Luke, vi. 37.

δικαιοκρισία, ἡ, *a righteous judgment*, Rom. ii. 5.

δικαίος, *upright, righteous*, Matt. ix. 13. x. 41. xiii. 43, 49; *just*, Matt. i. 19. v. 45. Acts, xxiv. 15; *right*, Ephes. vi. 1. 2 Pet. i. 13. Philipp. i. 7; *innocent*, Matt. xxiii. 35.

δικαιοσύνη, ἡ, *righteousness*, Rom. iv. 11. Hebr. v. 13. vii. 2 etc.

δικαίω, *to justify*, Luke, vii. 35. Matt. xi. 19. 1 Tim. iii. 16. 1 Cor. iv. 4; *to pronounce*

righteous, Rom. iii. 26. iv. 5. viii. 30.

δικαίωμα, τὸ, *an ordinance*, Luke, i. 6. Rom. i. 32. ii. 26. viii. 4; *a righteous act*, Rom. v. 18. Rev. xv. 4. xix. 8; *justification*, Rom. v. 16.

δικαίως, *adv., justly*, Luke, xxiii. 41. 1 Pet. ii. 23; *as is right*, 1 Cor. xv. 34; *righteously*, 1 Thess. ii. 10. Tit. ii. 12.

δικαίωσις, ἡ, *justification*, Rom. iv. 25. v. 18.

δικαστής, ὁ, *a judge*, Luke, xii. 14. Acts, vii. 27, 35.

δίκη, ἡ, *justice*, Acts, xxviii. 4; *punishment*, 2 Thess. i. 9. Jude, 7.

δίκτυον, τὸ, *a net*, Joh. xxi. 6, 8, 11. Luke, v. 2, 4, 6. Matt. iv. 20.

δίλογος, *double-tongued*, 1 Tim. iii. 8.

διό, *wherefore, on which account*, Rom. i. 24. ii. 1. Matt. xxvii. 8 etc.

διοδεύω, *to pass through*, Acts, xvii. 1; *to go about*, Luke, viii. 1.

διόπερ, *wherefore*, 1 Cor. viii. 13. x. 14.

διοπετής, *which fell down from Jupiter*, Acts, xix. 35.

διόρθωμα, τὸ, *a reform*, Acts, xxiv. 2.

διόρθωσις, ἡ, *reformation*, Hebr. ix. 10.

διορίσσω, *to dig through, to break through*, Matt. vi. 19. xxiv. 43. Luke, xii. 39.

Διόσκουροι, οἱ, *the Dioscuri*, i.e. Castor and Pollux, the twin sons of Jupiter and Leda, and the patrons of sailors, Acts, xxviii. 11.

διότι, properly = *δια τοῦτο, ὅτι*;
because, Luke, ii. 7. xxi. 28.
Philipp. ii. 26 etc.

διπλός, *twofold, double*, 1 Tim.
v. 17. Rev. xviii. 6; δι-
πλότερον ὑμῶν, *twofold more*
than yourselves, Matt. xxiii.
15.

διπλῶ, *to double; to repay in*
double measure, Rev. xviii. 6.

δισ, adv., *twice*, Luke, xviii. 12.
Jude, 12. 1 Thess. ii. 18.

δισμυριάς, ἡ, *twenty thousand*,
a var. lect. ad Rev. ix. 16.

διστάζω, *to doubt*, Matt. xiv.
31. xxviii. 17.

δίστομος, *double-mouthed; two-*
edged, Hebr. iv. 12. Rev. i.
16. ii. 12.

δισχίλιοι, *two thousand*, Mrk.
v. 13.

διυλίζω, *to remove by filtering,*
to strain out, Matt. xxiii. 24.

διχάζω, *to cut asunder; to set*
at variance, Matt. x. 35.

διχοστασία, ἡ, *division, dissen-*
sion, Rom. xvi. 17. Gal. v.
20.

διχοτομέω, *to cut asunder*, Matt.
xxiv. 51. Luke, xii. 46.
("Here the word is more
fitly translated *scourge severe-*
ly," Thayer.)

διψάω, *to thirst*, Joh. iv. 13, 14,
15. xix. 28; with accus., *to*
thirst after, Matt. v. 6.

δίψος, τὸ, *thirst*, 2 Cor. xi. 27.

δίψυχος, *double-minded*, James,
i. 8. iv. 8.

διωγμός, ὁ, *persecution*, Matt.
xiii. 21. Acts, viii. 1. xiii. 50.

διώκτης, ὁ, *a persecutor*, 1 Tim.
i. 13. (It is a purely ec-
clesiastical word.)

διώκω, *to pursue*, Matt. xxiii.
34. Acts, xxvi. 11; *to per-*
secute, Rev. xii. 13. Matt. v.

10, 12, 44; *to follow after*,
Luke, xvii. 23; *to seek after,*

to cultivate, Hebr. xii. 14.
Rom. ix. 30. xii. 13. xiv. 19.

δόγμα, τὸ, *an opinion; a decree*,
Luke, ii. 1. Acts, xvi. 4.

xvii. 7; *an ordinance*, Coloss.
ii. 14. Ephes. ii. 15.

δογματίζω, *to impose an ordin-*
ance; pass., to submit to

ordinances, Coloss. ii. 20.
(Pape's Lexicon says "In

ecclesiastical writers = *to*
teach.")

δοκέω, *to think, to suppose*, Joh.
v. 39. xvi. 2. Luke, xxiv. 37;

intrans., *to seem*, Acts, xvii.
18. 1 Cor. xii. 22; ἔδοξέ μοι,

it seemed good to me, Luke,
i. 2; κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς, *as*

seemed good to them, Hebr.
xii. 10; *to be accounted, to be*

reputed, Luke, xxii. 24; οἱ
δοκοῦντες, *those in repute*, Gal.

ii. 2, 6.

δοκιμάζω, *to test, to prove*, 1
Cor. iii. 13. 2 Cor. viii. 8.

Gal. vi. 4; *to try*, 1 Joh. iv.
1. Luke, xiv. 19; *to approve,*

to deem worthy, 1 Cor. xvi.
3. Rom. xiv. 22. 1 Thess.

ii. 4.

δοκιμασία, ἡ, *a proving, a test-*
ing, Hebr. iii. 9.

δοκιμή, ἡ, *a trial*, 2 Cor. viii.
2. ix. 13; *a probation*, Rom.

v. 4; *tried character, worth*,
2 Cor. ii. 9. Philipp. ii. 22;

a proof, 2 Cor. xiii. 3.
δοκίμιον, τὸ, *a trial*, James, i.
3. 1 Pet. i. 7.

δόκιμος, *approved*, Rom. xvi. 10. 1 Cor. xi. 19. 2 Tim. ii. 15. James, i. 12; *acceptable*, Rom. xiv. 18.

δοκός, ἡ, *a beam*, Luke, vi. 41. Matt. vii. 3, 5.

δόλιος, *deceitful*, 2 Cor. xi. 13.

δολιόω, *to use deceit*, Rom. iii. 13. (It is a purely ecclesiastical word.)

δόλος, ὁ, *deceit, guile*, Rom. i. 29. Acts, xiii. 10. Matt. xxvi. 4. Joh. i. 47; λαλεῖν δόλον, *to speak deceitfully*, 1 Pet. iii. 10.

δολόω, *to ensnare; to corrupt*, 2 Cor. iv. 2.

δόμα, τὸ, *a gift*, Matt. vii. 11. Ephes. iv. 8. Philipp, iv. 17.

δόξα, ἡ, *opinion; glory*, Rev. v. 12. Joh. ix. 24. Luke, ii. 14. 2 Cor. vi. 8; *brightness*, Acts, xxii. 11. Rev. xviii. 1. 2 Cor. iii. 7; *magnificence, pomp*, Matt. iv. 8. vi. 29. Rev. xxi. 24, 26; *majesty*, Jude, 25. 2 Pet. i. 17. Coloss. i. 11; *dignity*, Jude, 8. 2 Pet. ii. 10; *a state of blessedness*, 2 Cor. iv. 17. Rom. viii. 21. Coloss. i. 27.

δοξάζω, *to glorify, to magnify*, Matt. v. 16. Luke. iv. 15. Joh. viii. 54. Acts, xiii. 48; *to honour*, 1 Cor. vi. 20. xii. 26; *to make glorious*, 2 Cor. iii. 10. 1 Pet. i. 8.

δόςις, ἡ, *a giving*, Philipp. iv. 15; *a gift*, James, i. 17.

δότης, ὁ, *a giver*, 2 Cor. ix. 7.

δουλαγωγέω, *to bring into subjection*, 1 Cor. ix. 27.

δουλεία, ἡ, *slavery, bondage*, Rom. viii. 15, 21. Gal. iv. 24.

δουλεύω, *to be a slave*, Joh. viii. 33. Acts, vii. 7; *to serve, to do service*, Ephes. vi. 7. 1 Tim. vi. 2. Matt. vi. 24; *to be in bondage*, Gal. iv. 8, 25; *to yield obedience, to obey*, Rom. vii. 25. Philipp. ii. 22.

δούλος, ὁ, *a slave, a servant*, 1 Cor. vii. 21. Philipp. ii. 7. Coloss. iii. 11. Matt. xviii. 23, 26; also δούλη, ἡ, *a female slave, a handmaid*, Luke, i. 38, 48. Acts, ii. 18; as adj., *subservient to*, Rom. vi. 19.

δουλόω, *to enslave, to reduce to bondage*, 1 Cor. ix. 19. Acts, vii. 6. 2 Pet. ii. 19; pass., *to be enslaved to*, Tit. ii. 3; *to be under restraint*, 1 Cor. vii. 15; *to become obedient to*, Rom. vi. 18, 22.

δοχή, ἡ, *a feast*, Luke, v. 29. xiv. 13.

δράκων, ὁ, *a serpent, a dragon*, Rev. xii. 3, 4, 9, 17. xx. 2 etc.

δράσσομαι, *to grasp with the hand, to take*, 1 Cor. iii. 19.

δραχμή, ἡ, *a drachma, a silver coin nearly of the same weight as the Roman denarius, and in value about 8d.*, Luke, xv. 8.

δρέπανον, τὸ, *a sickle*, Mrk. iv. 29. Rev. xiv. 14, 15, 16, 18, 19.

δρόμος, ὁ, *a course of life or office*, Acts, xiii. 25. xx. 24. 2 Tim. iv. 7.

δυναμαι, *to have power, to be able*, Matt. vi. 24. ix. 15. xx. 22; with accus., *to be able to do*, Mrk. ix. 22. Luke, xii. 26. 2 Cor. xiii. 8.

δυναμις, *ή, strength, power*, Luke, i. 17. 2 Cor. xii. 9. Matt. xxii. 29; *authority*, Luke, iv. 36. ix. 1; *a miracle*, Acts, viii. 13. 2 Cor. xii. 12. Matt. xi. 20, 21; *meaning*, 1 Cor. xiv. 11.

δυναμώω, *to make strong*, Hebr. xi. 34. Coloss. i. 11.

δυνάστης, *ὁ, a potentate*, 1 Tim. vi. 15. Luke, i. 52; *a person of great authority*, Acts, viii. 27.

δυνατέω, *to be powerful*, 2 Cor. xiii. 3; *to have power, to be able*, Rom. xiv. 4. 2 Cor. ix. 8. (It is a purely NT form.)

δυνατός, *able*, Rom. iv. 21. Luke, xiv. 31; *mighty*, Luke, xxiv. 19. Acts, vii. 22. xviii. 24. 1 Cor. i. 26; *ὁ δυνατός, the Almighty*, Luke, i. 49; *οἱ δυνατοί, the chief men*, Acts, xxv. 5; *strong*, Rom. xv. 1. 2 Cor. xii. 10. xiii. 9; *δυνατόν ἐστι, it is possible*, Matt. xix. 26. xxiv. 24. xxvi. 39; *τὸ δυνατὸν αὐτοῦ, his power*, Rom. ix. 22.

δύνω, *to sink, to go under; to set*, as the sun, Mrk. i. 32. Luke, iv. 40.

δύο, numer., *two*, Matt. xix. 6 etc.

δυσβάστακτος, *grievous to be borne, oppressive*, Luke, xi. 46; also as var. lect. ad Matt. xxiii. 4.

δυσεντερία, *ή, dysentery*, Acts, xxviii. 8.

δυσεντέριον, *τὸ = δυσεντερία, as given in Westcott's text ad Acts, xxviii. 8.*

δυσερμήνευτος, *hard to explain*, Hebr. v. 11.

δίσκολος, *peevish, morose; difficult*, Mrk. x. 24.

δυσκόλως, *with difficulty, hardly, with distaste*, Luke, xviii. 24. Mrk. x. 23. Matt. xix. 23.

δυσμή, *ή, but almost always in the plur., δυσμαί, the West*, Rev. xxi. 13. Matt. viii. 11. xxiv. 27 etc.

δυσνόητος, *hard to understand*, 2 Pet. iii. 16.

δυσφημέω, *to defame*, 1 Cor. iv. 13.

δυσφημία, *ή, defamation, evil report*, 2 Cor. vi. 8.

δώδεκα, numer., *twelve*, Matt. ix. 20; *οἱ δώδεκα, the twelve Apostles*, Matt. xxvi. 14, 20 etc.

δωδεκάτος, numer. *twelfth*, Rev. xxi. 20.

δωδεκάφυλον, *τὸ, the twelve tribes, used collectively of the whole people of Israel*, Acts, xxvi. 7.

δῶμα, *τὸ, a building; in the NT the roof, the housetop*, Luke, v. 19. xvii. 31. Matt. xxiv. 17 etc.

δωρεά, *ή, a gift*. Joh. iv. 10. Acts, viii. 20; *δωρεάν, as adv., gratis, for nothing, freely*, Matt. x. 8. Rom. iii. 24. 2 Cor. xi. 7. 2 Thess. iii. 8; also *without just cause*, Joh. xv. 25. Gal. ii. 21.

δωρέομαι, *to present, to bestow*, Mrk. xv. 45. 2 Pet. i. 3, 4.

δῶρημα, τὸ, *a gift*, Rom. v. 16.
James, i. 17.

δῶρον, τὸ, *a present, a gift*,
Ephes. ii. 8. Rev. xi. 10;
an offering, a sacrifice, Matt.
viii. 4. xxiii. 18.

δωροφορία, ἡ, *the offering of
gifts*, a var. lect. ad Rom.
xv. 31.

Ε

ἐα, interj., *ha!* Luke, iv. 34.
Mrk. i. 24. (In this last
passage it is omitted by
Westcott.)

ἐάν, compounded of εἰ and ἄν,
if, Matt. vi. 22 etc. ἐὰν μὴ,
unless, except, Matt. x. 13
etc.; in good writers only
with subjunctive. (For fur-
ther information the reader
is referred to his Greek
Grammar.)

ἐαυτοῦ, or, with contraction,
αὐτοῦ, a reflexive pronoun,
of himself; ὑψώσει ἐαυτὸν,
shall exalt himself, Matt.
xxiii. 12; δι' ἐαυτοῦ, *of itself*,
Rom. xiv. 14; εἰς ἐαυτὸν
ἐρχεσθαι, *to come to himself*,
i.e. *to come to a better mind*,
Luke, xv. 17; καθ' ἐαυτὸν, *by
himself*, Acts, xxviii. 16;
παρ' ἐαυτῷ, *at home*, 1 Cor.
xvi. 2; as a reflexive of the
first person, ἐαυτοὺς, *ourselves*,
1 Cor. xi. 31; of second do.,
ἐαυτοῖς, *to yourselves*, Matt.
xxiii. 31; for corresponding
cases of ἀλλήλων, Matt. xxi.
38 etc.

ἐάω, *to allow, to permit*, Matt.
xxiv. 43; *to suffer, to let*

alone, Luke, xxii. 51; *to let go*,
(cast off, RV), Acts, xxvii. 40.

ἐβδομήκοντα, numer., *seventy*,
Luke, x. 1, 17.

ἐβδομηκοντάκις, numer., *seventy
times*, Matt. xviii. 22.

ἐβδομος, numer., *seventh*, Joh.
iv. 52 etc.

Ἑβραῖς, ἡ, *the Hebrew language*;
("not that in which the OT
was written, but the Chal-
dee," Thayer); τῇ Ἑβραϊκῇ
διαλέκτῳ, *in the Hebrew dia-
lect*, Acts, xxi. 40. xxii. 2.

Ἑβραϊστὶ, adv., *in Hebrew*,
Joh. xix. 13, 17, 20.

ἐγγίζω, *to approach, to come
near*, Matt. xxi. 34. Luke,
xviii. 40. xxi. 8; with dat.,
to draw nigh to, James, iv.
8; μέχρι θανάτου ἤγγισε, *he
came nigh unto death*, Philipp.
ii. 30.

ἐγγράφω, *to write in*, 2 Cor. iii.
2, 3; *to record, to register*,
Luke, x. 20.

ἐγγυος, ὁ and ἡ, *a surety*, Hebr.
vii. 22.

ἐγγύς, adv., *near*, Joh. xix. 42;
ἐγενήθητε ἐγγύς, *have been
brought nigh*, i.e. *to God*,
Ephes. ii. 13; of time, *nigh
at hand*, Matt. xxiv. 32;
ἐγγύς κατὰς, *near to being
cursed*, Hebr. vi. 8; ἐγγύς
ἀφανισμοῦ, *soon to vanish*,
Hebr. viii. 13.

ἐγγύτερον, adv., *nearer*, Rom.
xiii. 11.

ἐγείρω, *to raise up*, Matt. iii. 9;
pass., *to arise*, Joh. xi. 29.
xiii. 4. Matt. ix. 19; ἔγειρε,
arise! Rev. xi. 1. Ephes. v. 4;
to raise, as from the dead,

Luke, vii. 22. xx. 37. 1 Cor. xv. 15, 16, 29, 32; *to rouse from sleep, to awaken*, Matt. viii. 25. Acts, xii. 7; *to cause to recover*, James, v. 15; *ἐγείρομαι, to appear*, Matt. xi. 11. xxiv. 11, 24.

ἐγερσις, ἡ, *resurrection from the dead*, Matt. xxvii. 53.

ἐγκάθετος, and ἐνκάθετος, *suborned*; as subst., *a spy*, Luke, xx. 20.

ἐγκαίνια, τὰ, *the feast of dedication*, Joh. x. 22. ("An annual feast, celebrated eight days, beginning on the 25 of Chislev (middle of our December) and instituted by Judas Maccabæus, B.C. 164, in memory of the cleansing of the temple from the pollutions of Antiochus Epiphanes," Thayer.)

ἐγκαινίζω, and ἐνκαίνιζω, *to dedicate*, Hebr. ix. 18. x. 20. (It is a purely ecclesiastical word.)

ἐγκακέω, and ἐνκακέω, *to be weary, to faint*, 2 Cor. iv. 1, 16. 2 Thess. iii. 13. Gal. vi. 9. Luke, xviii. 1.

ἐγκαλέω, *to bring a charge*, Rom. viii. 33; *to accuse*, Acts, xix. 38. xxiii. 28; pass., *to be accused*, Acts, xix. 40. xxvi. 2, 7.

ἐγκαταλείπω, *to leave in the lurch; to abandon, to forsake*, 2 Tim. iv. 10, 16. Matt. xxvii. 46. Mrk. xv. 34. Hebr. xiii. 5; *to leave*, Acts, ii. 27, 31. Rom. ix. 29; *to neglect*, Hebr. x. 25; pass., *to be forsaken*, 2 Cor. iv. 9.

ἐγκατοικέω, and ἐνκατοικέω, *to dwell among*, 2 Pet. ii. 8.

ἐγκαυχάσμαι, and ἐνκαυχάσμαι, *to glory in*, 2 Thess. i. 4.

ἐγκεντρίζω, and ἐνκεντρίζω, *to ingraft, to graft in*, Rom. xi. 17, 19, 23.

ἐγκλημα, τὸ, *an accusation*, Acts, xxv. 16; *ἐγκλημα ἔχειν, to be accused*, Acts, xxiii. 29.

ἐγκομβόομαι, *to gird on*, 1 Pet. v. 5.

ἐγκοπή, and ἐνκοπή, ἡ, *a hindrance*, 1 Cor. ix. 12.

ἐγκόπτω, and ἐνκόπτω, *to impede, to hinder*, Gal. v. 7. 1 Thess. ii. 18; *to detain*, Acts, xxiv. 4 (RV *to be tedious*); pass., *to be hindered*, 1 Pet. iii. 7. Rom. xv. 22.

ἐγκράτεια, ἡ, *continence*, Gal. v. 23. 2 Pet. i. 6. Acts, xxiv. 25.

ἐγκρατεύομαι, *to have continence*, 1 Cor. vii. 9; *to be temperate*, 1 Cor. ix. 25.

ἐγκρατής, *temperate, continent*, Tit. i. 8.

ἐγκρίνω, and ἐνκρίνω, *to reckon amongst*, 2 Cor. x. 12.

ἐγκρύπτω, *to hide in*, Matt. xiii. 33.

ἐγκυος, and ἔγκυος, *pregnant*, Luke, ii. 5.

ἐγχρίω, *to anoint*, Rev. iii. 18.

ἐγὼ, pers. pron., *I*; ἰδοὺ ἐγὼ, *here I am!* Acts, ix. 10; τί ἐμοὶ καὶ σοί; *what have I to do with thee?* Joh. ii. 4. Luke, viii. 28. Matt. viii. 29. Mrk. i. 24; τί γάρ μοι; *for what does it concern me?* 1 Cor. v. 12; also ἐγῶγε, *a strengthened form, from the*

Æolic *ἐγῶγα* (cf. the Lat. *egomet*), which has nothing to do with the enclitic *γέ*; otherwise, the accent would be *ἐγῶγε*; for every enclitic draws the accent towards itself; as *τοῖος* (but *τοιόσδε*), *τόσος* (but *τοσόσδε*) etc. etc. (See Pape's Lex. in voc. *ἐγῶ*.)

ἐδαφίζω, to cast to the ground, Luke, xix. 44.

ἐδαφος, τὸ, the base, the ground, Acts, xxii. 7.

ἐδραῖος, firm, steadfast, 1 Cor. vii. 37. xv. 58. Coloss. i. 23.

ἐδραῖωμα, τὸ, the basis, the support, 1 Tim. iii. 15. (It is a purely ecclesiastical word.)

ἐθελοθησκεία, and *ἐθελοθησκία*, ἡ, voluntary worship, Col. ii. 23. (RV *will-worship*; Pape's Lex. renders it, a self-chosen form of worship.)

ἐθέλω, see *θέλω*, which latter is the only form used in the NT.

ἐθίζω, to accustom; pass., to be accustomed; τὸ *εἰθισμένον*, the custom, Luke, ii. 27.

ἐθνάρχης, ὁ, an *ethnarch*, one set over the people as ruler, but without the authority or name of king, 2 Cor. xi. 32 ("the governor of Damascus Syria, ruling in the name of King Aretas," Thayer.)

ἐθνικός, partaking of the nature of the Gentiles, heathenish; as subst., ὁ *ἐθνικός*, the pagan, the Gentile, Matt. v. 47. vi. 7. xviii. 17. 3 Joh. 7.

ἐθνικῶς, adv., like the Gentiles. Gal. ii. 14.

ἔθνος, τὸ, a race, a nation, Matt. xxi. 43. Acts, x. 35. xvii. 26; τὰ *ἔθνη*, the Gentiles, Matt. iv. 15. vi. 32. Luke, ii. 32; used by S. Paul even of the Christian Gentiles, Rom. xi. 13. xv. 27. xvi. 4.

ἔθος, τὸ, a custom, Luke, xxii. 39; a usage prescribed by law, a prescription, Acts, xv. 1. xxi. 21. xxvi. 3. xxviii. 17.

ἐθω, to be accustomed, found only in Homer (Il. ix. 540. xvi. 260); perf., *εἴωθα*, to be accustomed; pluperf., *εἰώθει*, he was wont, Matt. xxvii. 15. Mrk. x. 1; κατὰ τὸ *εἰωθός*, as his custom was, Luke, iv. 16. Acts, xvii. 2.

εἰ, conj., if, Matt. xix. 10 etc.; as introducing a statement, = viz., Acts, xxvi. 23; whether, Acts, viii. 22. 1 Cor. i. 16.

εἰδέα, ἡ, = *ιδέα*, ἡ, appearance, aspect, Matt. xxviii. 3.

εἶδον and *εἶδα*, 2nd aor. of *ὁράω*, to see, Acts, x. 17. Mrk. ii. 12; *ιδὼν εἶδον*, I have surely seen, Acts, vii. 34; to experience, Acts, ii. 27, 31. xiii. 36, 37.

εἶδος, τὸ, form, shape, Luke, iii. 22; Joh. v. 37; kind, 1 Thess. v. 22.

εἰδωλεῖον, and *εἰδῶλιον*, τὸ, the temple of an idol, 1 Cor. viii. 10.

εἰδωλόθυτος, sacrificed to idols, Acts, xv. 29. xxi. 25. 1 Cor. viii. 1, 4, 10. ("τὸ *εἰδωλόθυτον* denotes the flesh left over from the heathen sacrifices," Thayer.)

είδωλολατρεία, and είδωλολατρία, ή, *idolatry*, Gal. v. 20. 1 Cor. x. 14. 1 Pet. iv. 3. (It is a purely ecclesiastical word, like the preceding and following.)

είδωλόλατρης, ό, *an idolater*, 1 Cor. v. 10, 11. vi. 9. x. 7. Ephes. v. 5.

είδωλον, τό, *an image of a heathen god, an idol*, Acts, vii. 41. xv. 20. 1 Cor. viii. 4, 7. x. 19. xii. 2.

εική, adv., *at random; without just cause, vainly*, Coloss. ii. 18; *to no purpose, in vain*, Rom. xiii. 4. Gal. iii. 4. iv. 11. 1 Cor. xv. 2.

είκοσι, numer., *twenty*, Luke, xiv. 31. Acts, i. 15.

είκω, *to yield, to give way*, Gal. ii. 5.

είκω, not used in the present; perf., ζοικα, *to be like*, James, i. 6, 23.

είκων, ή, *a likeness, an image*, Matt. xxii. 20. Rom. i. 23. 1 Cor. xi. 7. xv. 49.

είλικρίνεια, and είλικρινία, ή, *purity, sincerity*, 1 Cor. v. 8. 2 Cor. i. 12. ii. 17.

είλικρινής, *pure, sincere*, 2 Pet. iii. 1. Philipp. i. 10.

είλισσω, *to roll up*; pass., *to be rolled up*, Rev. vi. 14 (here Westcott gives *ελισσόμενον*).

είμι, *to be, to exist*, Hebr. xi. 6. Joh. i. 1. viii. 58; *to be alive*, Matt. ii. 18. xxiii. 30; *εστιν, it is possible*, Hebr. ix. 5.

είμι, *to go*, a var. lect. ad Joh. vii. 34, 36.

είπα, and είπον, 1 aor. act. and 2 aor. act. of λέγω, *to say, to*

speak, Luke, viii. 4. Matt. xxii. 1; *ως έπος είπεΐν, so to say*, Hebr. vii. 9; *τί είπω; what shall I say?* Joh. xii. 27; *to speak of*, Joh. i. 15 (but see Westcott), Luke, vi. 26; *to bid, to order*, Luke, xii. 13. Mrk. v. 43; *to style, to call*, Joh. x. 35.

είρηνεύω, *to live in peace, to be at peace*, 2 Cor. xiii. 11. Rom. xii. 18. Mrk. ix. 50. 1 Thess. v. 13.

είρήνη, ή, *peace*, Acts, ix. 31. xii. 20; *concord, harmony*, Gal. v. 22. Ephes. iv. 3. 2 Pet. iii. 14; *salvation*, Luke, i. 79. Acts, x. 36. Rom. viii. 6.

είρηνικός, *tending to peace, peaceful*, Hebr. xii. 11; *peaceable*, James, iii. 17.

είρηνοποιέω, *to make peace*, Coloss. i. 20.

είρηνοποιός, *peaceable, peaceful*, Matt. v. 9. ("=είρηνικός," Pape's Lex.)

είς, prepos., *into, to, towards; unto*, Joh. xiii. 1; *at*, Matt. xii. 41. Acts, viii. 40; *γενέσθαι (or είμι) είς, to amount to, to become*, 1 Cor. iv. 3. Matt. xix. 5; *είς τί; for what purpose? wherefore?* Matt. xxvi. 8; *μη δυναμένη είς τό παντελές, utterly unable*, Luke, xiii. 11.

είς, μία, έν, numer., *one*; *είς τις, a certain one*, Luke, xxii. 50; *είς έκαστος, each one*, Acts, ii. 3. Luke, iv. 40; = *τις, or α, είς γραμματεΐς, a scribe*, Matt. viii. 19; *μία παιδίσκη, a servant girl*, Matt. xxvi. 69; = *πρώτος,*

first, *μὴ σαββάτων*, the first day of the week, Matt. xxviii.

1. Mrk. xvi. 2. Luke, xxiv.

1; καθ' ἓν, one by one, Joh.

xxi. 25. 1 Cor. xiv. 31. Acts,

xxi. 19.

εἰσάγω, to lead in, to bring in, Hebr. i. 6. Luke, ii. 27. xxii.

54. Acts, xxi. 28, 29, 37.

εἰσακούω, to hearken unto, to obey, 1 Cor. xiv. 21; pass., to be heard favourably, to be accepted, Luke, i. 13. Acts, x. 31.

εἰσδέχομαι, to receive with favour, 2 Cor. vi. 17.

εἰσεμι, to go into, to enter, Acts, iii. 3. xxi. 18, 26. Hebr. ix. 6.

εἰσέρχομαι, to go or come into, Matt. viii. 5. x. 12. Acts, xxiii. 16. Hebr. x. 5; to arise, to spring up, Luke, ix. 46.

εἰσκαλέομαι, to call in, Acts, x. 23.

εἰσοδος, ἡ, an entrance, 2 Pet. i. 11. Hebr. x. 19; access, 1 Thess. i. 9; a coming, Acts, xiii. 24. 1 Thess. ii. 1.

εἰσπηδάω, to spring in, Acts, xvi. 29.

εἰσπορεύομαι, to enter, Mrk. i. 21. v. 40; κατὰ τοὺς οἴκους εἰσπορευόμενος, entering into every house, Acts, viii. 3; to visit, Acts, xxviii. 30.

εἰστρέχω, to run in, Acts, xii. 14.

εἰσφέρω, to bring in, Luke, v. 18. 1 Tim. vi. 7. Hebr. xiii. 11; to lead into, Matt. vi. 13. Luke, xi. 4.

εἶτα, adv., then, Mrk. viii. 25. Joh. xiii. 5; furthermore, Hebr. xii. 9.

εἶπεν = *εἶπα*, Mrk. iv. 28. (An Ionic form of the preceding.)

εἴωθα, see *ἔθω*.

ἐκ, [prepos., from, out of, of; ἐκ συμφώνου, by consent, 1 Cor. vii. 5; ἐξ ἀνάγκης, of necessity, 2 Cor. ix. 7; ἐκ μέρους, proportionately, 1 Cor. xii. 27.

ἐκαστος, each, every, Luke, vi. 44. Joh. xix. 23; *εἰς ἕκαστος*, each one, every one, Acts, ii. 6. xx. 31. Ephes. iv. 16.

ἐκάστοτε, adv., at every time, always, 2 Pet. i. 15.

ἐκατὸν, a hundred, Matt. xviii. 12. Joh. xix. 39.

ἐκατονταετής, a hundred years old, Rom. iv. 19.

ἐκατονταπλάσιον, a hundred-fold, a hundred times as much, Mrk. x. 30. Luke, viii. 8.

ἐκατοντάρχης, ὁ, a centurion, Acts, x. 1, 22 etc.

ἐκατόνταρχος, ὁ, = *ἐκατοντάρχης*, Matt. viii. 5, 8.

ἐκβαίνω, to go out, Hebr. xi. 15.

ἐκβάλλω, to cast out, Mrk. vii. 26. ix. 18. Gal. iv. 30; to drive out, Matt. xxi. 12. Joh. ii. 15; to throw out, Acts, xxvii. 38; to send out, James, ii. 25. Acts, ix. 40. Mrk. i. 43; to send forth, Matt. xii. 20; to tear out, Mrk. ix. 47; to take out, Luke, vi. 42. Matt. vii. 5; to bring forth, Matt. xii. 35. xiii. 52; to leave out, to except, Rev. xi. 2.

ἐκβασίς, ἡ, egress, a way of escape, 1 Cor. x. 13; the end, the issue, Hebr. xiii. 7.

ἐβολή, ἡ, *a throwing out*; ἐκβολὴν ποιῆσθαι, *to throw the cargo overboard*, Acts, xxvii. 18.

ἐγαμίζω, *to give in marriage*, and pass., *to be given in marriage*, a var. lect. ad 1 Cor. vii. 38. Matt. xxii. 30. (Found only in the NT.)

ἐγαμίσκω = ἐγαμίζω, a var. lect. ad Luke, xx. 34.

ἐγγονος, *descended from*; ἐγγονα, *grandchildren*, 1 Tim. v. 4.

ἐδαπανάω, *to expend wholly*; pass., *to be wholly spent*, 2 Cor. xii. 15.

ἐδέχομαι, *to expect, to wait for*, James, v. 7. Hebr. xi. 10. Acts, xvii. 16. 1 Cor. xi. 33.

ἐδηλος, *manifest, evident*, 2 Tim. iii. 9.

ἐδημέω, *to go abroad*; *to be absent*, 2 Cor. v. 6, 8, 9.

ἐκδίδομαι, *to let out*, Matt. xxi. 33, 41. Luke, xx. 9. Mrk. xii. 1.

ἐδιηγέομαι, *to narrate at length*; *to declare*, Acts, xiii. 41.

ἐδικέω, *to avenge*, Luke, xviii. 3, 5. Rom. xii. 19; ἐδικεῖν τὸ αἷμά τινος ἐκ τινος, *to avenge one's blood at the hand of*, Rev. vi. 10. xix. 2; *to punish*, 2 Cor. x. 6.

ἐδίκησις, ἡ, *vengeance*, Rom. xii. 19. Hebr. x. 30. Luke, xxi. 22; ποιεῖν ἐδίκησιν τινος, *to avenge a person*, Luke, xviii. 7. Cf. Acts, vii. 24; *punishment*, 1 Pet. ii. 14. 2 Thess. i. 8.

ἐδικος, *unjust*; ὁ ἐδικος, *the avenger*, Rom. xiii. 4. 1 Thess. iv. 6.

ἐκδιώκω, *to persecute*, 1 Thess. ii. 15. (RV *to drive out*.)

ἐκδοτός, *delivered up*, Acts, ii. 23.

ἐκδοχή, ἡ, *expectation*, Hebr. x. 27.

ἐκδύω, *to strip a person of his garments*, Luke, x. 30. Mrk. xv. 20. Matt. xxvii. 31; mid., *to undeclothe oneself*, 2 Cor. v. 4.

ἐκεῖ, adv., *there*, Matt. ii. 13, 15. v. 24; = ἐκεῖσε, Matt. ii. 22. xvii. 20. Joh. xi. 8; also pleonastically after a relative adverb, Rev. xii. 6.

ἐκεῖθεν, *thence, from that place*, Matt. iv. 21. Luke, ix. 4. Joh. iv. 43.

ἐκεῖνος, demonstr. pron., *that person*, Matt. x. 14. xvii. 27 etc. (The reader is referred to his Greek Grammar.)

ἐκεῖσε, adv., *towards that place, thither*, Acts, xxi. 3; for ἐκεῖ, Acts, xxii. 5. (See Pape's Lex. in voc.)

ἐκζητέω, *to search out*; *to seek after*, Acts, xv. 17. Rom. iii. 11. Hebr. xi. 6; *to exact, to require*, Luke, xi. 50.

ἐκζητήσις, ἡ, *a subtle inquiry, an investigation*, 1 Tim. i. 4.

ἐκθαμβέω, *to greatly amaze*; pass., *to be greatly amazed*, Mrk. ix. 15. xvi. 5, 6; *to be greatly troubled*, Mrk. xiv. 33.

ἐκθαμβος, *greatly astonished*, Acts, iii. 11.

ἐκθαυμάζω, *to marvel greatly*, Mrk. xii. 17.

ἐκθετός, *cast out, exposed*; ποιεῖν ἐκθερά (τὰ βρέφη), *to expose*, Acts, vii. 19.

ἐκκαθαίρω, *to cleanse thoroughly*, 2 Tim. ii. 21. 1 Cor. v. 7. (RV *purge out*.)

ἐκκαίω, *to burn out, to burn up*; pass., *to be inflamed*, Rom. i. 27.

ἐκκεντέω, *to pierce*, Joh. xix. 37. Rev. i. 7.

ἐκκλάω, *to break off*, Rom. xi. 17, 19.

ἐκκλείω, *to shut out*, Gal. iv. 17; *to exclude*, Rom. iii. 27.

ἐκκλησία, ἡ, *an assembly*, Acts, xix. 32, 39, 41; *a congregation*, Hebr. ii. 12. Acts, vii. 38; *an assembly for worship, a church*, 1 Cor. xi. 18. xiv. 19, 35; *the whole body of Christian believers*, Acts, v. 11. viii. 3. Hebr. xii. 23. Matt. xvi. 18.

ἐκκλίνω, *to turn aside from what is right*, Rom. iii. 12; *to turn away from, to shun*, 1 Pet. iii. 11. Rom. xvi. 17.

ἐκκολυμβάω, *to swim out to land*, Acts, xxvii. 42.

ἐκκομίζω, *to carry out for burial*, Luke, vii. 12.

ἐκκοπή, ἡ, see ἐγκοπή.

ἐκκόπτω, *to cut off or out*, Matt. v. 30. xviii. 8. Rom. xi. 22, 24; *to cut down*, Matt. iii. 10. vii. 19. Luke, iii. 9. xiii. 7, 9.

ἐκκρέμαμαι, *to hang upon*, Luke, xix. 48.

ἐκλαλέω, *to utter, to tell*, Acts, xxiii. 22.

ἐκλάμπω, *to shine forth*, Matt. xiii. 43.

ἐκλανθάνομαι, *to forget*, Hebr. xii. 5.

ἐκλέγομαι, *to choose, to select*, Joh. vi. 70. xiii. 18. Acts,

vi. 5; pass., ἐκλελεγμένος, *chosen*, Luke, ix. 35.

ἐκλείπω, *to leave out*; intrans., *to fail*, Hebr. i. 12. Luke, xvi. 9. xxii. 32. xxiii. 45.

ἐκλεκτός, *chosen*, Luke, xxiii. 35. 1 Pet. ii. 9. Matt. xxii. 14; *elect*, Matt. xxiv. 31. Mrk. xiii. 27; *select, excellent*, 2 Joh. i. 13. 1 Pet. ii. 6.

ἐκλογή, ἡ, *election, choice*, Rom. ix. 11. xi. 28; σκεῦος ἐκλογῆς, *a chosen vessel*, Acts, ix. 15; ἡ ἐκλογή = οἱ ἐκλεκτοί, Rom. xi. 7.

ἐκλύω, *to unloose*; pass., *to be tired out, to be wearied*, Matt. xv. 32. Mrk. viii. 3. Gal. vi. 9. Hebr. xii. 3, 5.

ἐκμάσσω, *to wipe*, Luke, vii. 38. Joh. xi. 2.

ἐμυκτηρίζω, *to scoff at*, Luke, xvi. 14. xxiii. 35.

ἐκνεύω, *to withdraw*, Joh. v. 13.

ἐκνέω, *to retire*, a var. lect. ad Joh. v. 13. (lit. *to swim away*).

ἐκνήφω, *to return to soberness of mind*, 1 Cor. xv. 34.

ἐκούσιος, *voluntary*; κατὰ ἐκούσιον, *of free will*, Philem. 14.

ἐκουσίως, *voluntarily*, Hebr. x. 26. 1 Pet. v. 2.

ἐκπαλαι, adv., *from of old*, 2 Pet. ii. 3. iii. 5.

ἐκπειράζω, *to try thoroughly*; *to tempt*, Matt. iv. 7. Luke, iv. 12. x. 25. 1 Cor. x. 9.

ἐκπέμπω, *to send forth, to send away*, Acts, xiii. 14. xvii. 10.

ἐκπερισσῶς, *vehemently*, Mrk. xiv. 31. (Not found elsewhere.)

ἐκπετάννυμι, *to stretch out*, Rom. x. 21.

ἐκπηδάω, to spring forth, Acts, xiv. 14.

ἐκπίπτω, to fall from, to fall off, Acts, xii. 7. xxvii. 32; to fall away from, to lose, Gal. v. 4. 2 Pet. iii. 17; to become fruitless, to be ineffectual, Rom. ix. 6; to be cast up, Acts, xxvii. 26.

ἐκπλέω, to sail away, Acts, xv. 39 xviii. 18. xx. 6.

ἐκπληρώω, to fulfil, Acts, xiii. 33.

ἐκπλήρωσις, ἡ, fulfilment, Acts, xxi. 26.

ἐκπλήσσω, to astonish, to amaze, Matt. vii. 28. xiii. 54. xix. 25.

ἐκπνέω, to expire, Mrk. xv. 37, 39. Luke, xxiii. 46.

ἐκπορεύομαι, to go forth, to depart, Mrk. x. 46. xi. 19; to come forth, Joh. v. 29; to proceed out of, Matt. xv. 11, 18. Rev. iv. 5. ix. 17. xxii. 1; to spread abroad, Luke, iv. 37.

ἐκπορνεύω, to give up to fornication, Jude, 7. ("A strengthened form of πορνεύω," Pape's Lex.)

ἐκπτύω, to spurn, to reject, Gal. iv. 14.

ἐκρίζω, to root up, to tear up, Matt. xiii. 29. xv. 13. Luke, xvii. 6. Jude, 12.

ἐκστασις, ἡ, amazement, Luke, v. 26. Mrk. v. 42. xvi. 8; a trance, Acts, x. 10. xi. 5. xxii. 17.

ἐκστρέφω, to turn aside, to pervert, Tit. iii. 11.

ἐκσώζω, to bring safe, Acts, xxvii. 39.

ἐκταράσσω, to trouble greatly, Acts, xvi. 20.

ἐκτείνω, to stretch forth, Matt. viii. 3. xii. 13. Acts, xxvi. 1; to cast out, as anchors, Acts, xxvii. 30.

ἐκτελέω, to complete, to finish, Luke, xiv. 29.

ἐκτένεια, ἡ, intentness; ἐν ἐκτενεῖα, earnestly, Acts, xxvi. 7.

ἐκτενής, intent, earnest, 1 Pet. iv. 8; ἐκτενεστέρον, as adv., more earnestly, Luke, xxii. 44.

ἐκτενῶς, earnestly, fervently, 1 Pet. i. 22. Acts, xii. 5.

ἐκτίθημι, to expose; pass., to be exposed, Acts, vii. 21; mid., to set forth, to expound, Acts, xi. 4. xviii. 26. xxviii. 23.

ἐκτινάσσω, to shake off, Matt. x. 14. Mrk. vi. 11; mid., to shake off from himself, Acts, xiii. 51; to shake out, Acts, xviii. 6.

ἐκτος, numer., the sixth, Matt. xx. 5 etc.

ἐκτὸς, adv., outside, beyond; ἐκτὸς τοῦ σώματος, without the body, 1 Cor. vi. 18. 2 Cor. xii. 2; except, Acts, xxvi. 22. 1 Cor. xv. 27; τὸ ἐκτὸς, the outside, Matt. xxiii. 26.

ἐκτρέπω, to turn aside; pass., to be turned aside, 1 Tim. i. 6. v. 15. 2 Tim. iv. 4; met., to be put out of joint, to be dislocated, Hebr. xii. 13 ("as a medical term, to be dislocated," Pape's Lex.); mid., with accus., to turn away from, to shun, 1 Tim. vi. 20.

ἐκτρέφω, to nourish, Ephes. v. 29; to bring up, Ephes. vi. 4.

ἐκτρομος, *exceedingly afraid*, a var. lect. ad Hebr. xii. 21. (It is not recognized in Pape's Lexicon.)

ἐκτρωμα, τὸ, *an abortive birth, an abortion*, 1 Cor. xv. 8. (The word is omitted in the Lexicons of Pape and Liddell, though used by both Hippocrates and Aristotle.)

ἐκφέρω, *to carry out for burial*, Acts, v. 6, 9, 10; *to bring out*, Luke, xv. 22. 1 Tim. vi. 7. Acts, v. 15; *to bring forth, to produce*, Hebr. vi. 8; *to lead out*, Mrk. viii. 23.

ἐκφεύγω, *to flee out*, Acts, xix. 16; *to escape*, 1 Thess. v. 3. Hebr. ii. 3. Luke, xxi. 36.

ἐκφοβέω, *to frighten greatly*, 2 Cor. x. 9.

ἐκφοβος, *exceedingly frightened*, Mrk. ix. 6. Hebr. xii. 21.

ἐκφύω, *to put forth*, Matt. xxiv. 32. Mrk. xiii. 28.

ἐκχέω, *to pour out, to spill*, Rev. xvi. 1, 2, 3, 4. Joh. ii. 15. Matt. ix. 17. Acts, ii. 17, 18, 33; *to shed*, as blood, Matt. xxvi. 28. Mrk. xiv. 24 (form ἐκχύνω); pass., *to gush out*, Acts, i. 18; *to be wholly given up to*, Jude, 11.

ἐκχύνω = ἐκχέω.

ἐκχωρέω, *to go out, to depart*, Luke, xxi. 21.

ἐκψύχω, *to expire*, Acts, v. 5, 10. xii. 23.

ἐκὼν, *willing*; mostly used adverbially, *of one's own accord, voluntarily*, Rom. viii. 20. 1 Cor. ix. 17.

ἐλαία, ἡ, *an olive tree*, Rom. xi. 17, 24. Rev. xi. 4; the

fruit of the olive tree, *an olive*, James, iii. 12.

ἐλαιον, τὸ, *olive oil, oil*, Matt. xxv. 3, 4, 8. James, v. 14.

ἐλαιὼν, ὁ, *an olive garden*, used for the "Mount of Olives," Acts, i. 12. Luke, xix. 29. xxi. 37 (but see text).

ἐλάσσω, *less; younger*, Rom. ix. 12; *inferior*, Hebr. vii. 7; *worse*, Joh. ii. 10; *ἐλαττον*, as adv., *less, under*, 1 Tim. v. 9.

ἐλαττονέω, *to have less*, 2 Cor. viii. 15.

ἐλαττώω, *to make less*, Hebr. ii. 7; pass., *to be made less*, Hebr. ii. 9; *to decrease*, Joh. iii. 30.

ἐλαύνω, *to drive*, James, iii. 4. 2 Pet. ii. 17; *to row*, Joh. vi. 19. Mrk. vi. 48.

ἐλαφρία, ἡ, *lightness, levity*, 2 Cor. i. 17.

ἐλαφρὸς, *light*, Matt. xi. 50; τὸ ἐλαφρὸν, as subst., *lightness*; τὸ ἐλαφρὸν τῆς θλίψεως, *our light affliction*, 2 Cor. iv. 17.

ἐλάχιστος, *smallest, least*, Matt. ii. 6. v. 19. Luke, xii. 26 etc.

ἐλαχιστίτερος, a double comparative, *less than the least, far inferior to*, Ephes. iii. 8.

ἐλεέω, adopted by Westcott (Jude, 23. Rom. ix. 16) for the more common ἐλεῶ, which see. (It is not recognized in Pape's Lexicon.)

ἐλεγμος, ὁ, *correction, reproof*, 2 Tim. iii. 16

ἐλεγξίς, ἡ, *rebuke*, 2 Pet. ii. 16.

ἔλεγχος, ὁ, *a proof; a conviction, a sure persuasion*, Hebr. xi. 1.

ἐλέγχω, *to refute*, 1 Cor. xiv. 24. Tit. i. 9; *to convict*, James, ii. 9. Joh. viii. 46. xvi. 8. Jude, 15; *to reprove*, 1 Tim. v. 20. Joh. iii. 20.

ἐλεινός, and ἑλεινός, *wretched, miserable*, 1 Cor. xv. 19. Rev. iii. 17.

ἐλεέω, *to have mercy on*, Matt. ix. 27. xv. 22. Rom. ix. 15, 18. xi. 32; *to shew mercy*, Rom. xii. 8; *pass., to obtain mercy*, Matt. v. 7. Rom. xi. 30, 31. 1 Tim. i. 13, 16. 1 Pet. ii. 10.

ἐλεημοσύνη, ἡ, *alms-giving; alms*, Acts, iii. 2, 3, 10. x. 4, 31; ποιεῖν ἐλεημοσύνην, *to bestow alms*, Matt. vi. 4. Acts, ix. 36. x. 2; also διδόναι ἐλ., in the same sense, Luke, xi. 41. xii. 33.

ἐλεήμων, *merciful*, Matt. v. 7. Hebr. ii. 17:

ἔλεος, ὁ, and, in the NT, more commonly ἔλεος, τὸ, *mercy*, Tit. iii. 5. Hebr. iv. 16. Matt. ix. 13 etc.

ἐλευθερία, ἡ, *freedom, liberty*, Gal. ii. 4. 1 Pet. ii. 16. 1 Cor. x. 29; *license*, 2 Pet. ii. 19.

ἐλεύθερος, *free*, 1 Cor. ix. 1, 19. Rom. vii. 3; *freeborn*, 1 Cor. vii. 22. xii. 13. Joh. viii. 33; *exempt*, Matt. xvii. 26.

ἐλευθερώ, *to set at liberty, to make free*, Joh. viii. 32, 36.

ἐλευσις, ἡ, *a coming*, Acts, vii. 52.

ἐλεφάντινος, *of ivory*, Rev. xviii. 12.

ἐλιγμα, τὸ, *a roll*, Joh. xix. 39 (where other texts give μίγμα).

Ἐλισαῖος, ὁ, *Elisha*, Luke, iv. 27.

ἐλίσσω, *to roll up, to fold together*, Heb. i. 12. Rev. vi. 14.

ἔλκος, τό, *a wound; an ulcer, a sore*, Rev. xvi. 2, 11. Luke xvi. 21.

ἐλκόω, *to wound*; *pass. ἡλκωμένος, full of sores*, Luke, xvi. 20.

ἐλκω, *to draw*, Joh. xviii. 10. xxi. 6; *to drag*, Acts, xvi. 19. xxi. 30; *met., to draw, i.e. to attract*, Joh. xii. 32. Cf. Joh. vi. 44.

Ἑλληνίς, ἡ, *a Greek (or Gentile) woman*, Acts, xvii. 12. Mrk. vii. 26.

Ἑλληνιστής, ὁ, *a Hellenist*; "employed in the NT of Jews born in foreign lands and speaking Greek (Acts, xi. 20); the name adhered to them even after they had embraced Christianity (Acts, vi. 1)," Thayer.

Ἑλληνιστί, *adv., in Greek*, Joh. xix. 20; Ἑλληνιστὶ γινώσκεις; *dost thou understand Greek?* Acts, xxi. 37. Cf. Ἑβραϊστί, Ῥωμαϊστί.

ἐλλογέω, and ἐλλογάω, *to set down to one's account*, Philem. 18; *to impute*, Rom. 7. 13.

ἐλπίζω, *to hope*, Rom. viii. 25. 1 Cor. xiii. 7; *to place hope in*, Joh. v. 45. 1 Pet. iii. 5. 2 Cor. i. 10. 1 Tim. iv. 10; *to trust in*, Matt. xii. 21. Rom. xv. 12.

ἐλπίς, ἡ, *hope*, Acts, xiii. 6. xxvi. 7. Tit. i. 2 etc. ("In the NT always in a good sense, *expectation of good, hope*," Thayer.)

Ἑλύμας = μάγος, Acts, xiii. 8, an Aramaic word.

Ἐλωί, *my God*, Mrk. xv. 34.

ἐμαυτοῦ, reflex. pron., *of myself*, Matt. viii. 9 etc. (The reader is referred to his Greek Grammar.)

ἐμβαίνω, *to enter, to go on board*, Matt. viii. 23. etc.

ἐμβάλλω, *to cast into*, Luke, xii. 5.

ἐμβάπτω, *to dip*, Matt. xxvi. 23. Cf. Mrk. xiv. 20.

ἐμβατεύω, *to enter; to search into, to speculate about*, Coloss. ii. 18 ("going into curious and subtle speculation about things which he has seen in visions granted him," Thayer).

ἐμβιβάζω, *to put on board*, Acts, xxvii. 6.

ἐμβλέπω, *to look*, Matt. vi. 26; *to look upon*, Mrk. x. 21, 27. xiv. 67; with accus., *to behold*, Mrk. viii. 25; *to see clearly*, Acts, xxii. 11.

ἐμβριμάσμαι, *to snort; to be moved with indignation*, Mrk. xiv. 5; *to groan*; Joh. xi. 33, 38; *to charge strictly*, Mrk. i. 43. Matt. ix. 30 (in this last passage Pape (in Lex.) renders it, *to be angry, to express his indignation*).

ἐμέω, *to vomit forth*, Rev. iii. 16.

ἐμμαίνομαι, *to rage against*, Acts, xxvi. 11.

Ἐμμανουήλ, ὁ, indecl., *Immanuel*, Matt. i. 23. ("According to the orthodox interpretation, the name denotes the same as θεάνθρωπος, and has reference to the union of the human and the divine nature in Christ," Thayer.)

ἐμένω, *to continue in, to persevere in*, Acts, xiv. 22. Gal. iii. 10. Hebr. viii. 9.

ἐμός, possess. pron., *my or mine*, Joh. xviii. 36 etc.

ἐμπαίγμονή, ἡ, *mockery, derision*, 2 Pet. iii. 3. (The word is not found elsewhere.)

ἐμπαίγμος, ὁ, *a mocking, a scoffing*, Hebr. xi. 36. (It is a purely ecclesiastical word.)

ἐμπαίζω, *to mock*, Matt. xx. 19. xxvii. 41. Luke, xxiii. 11; pass., *to be deceived*, Matt. ii. 16.

ἐμπαίκτης, ὁ, *a mocker*, 2 Pet. iii. 3. Jude, 18.

ἐμπεριπατέω, and ἐνπεριπατέω, *to walk in*, 2 Cor. vi. 16.

ἐμπίπλημι, and ἐμπιπλάω, *to fill*, Acts, xiv. 17; *to satisfy*, Luke, i. 53; pass., *to be filled, to be full*, Luke, vi. 25. Joh. vi. 12; with genit., *to be satisfied with*, Rom. xv. 24.

ἐμπύρηναι, and ἐμπρήθω, *to set on fire, to burn*, Matt. xxii. 7.

ἐπίπτω, *to fall into*, Matt. xii. 11. Luke, vi. 39. xiv. 5; *to fall among*, Luke, x. 36.

ἐμπλέκω, *to entangle in, to involve in*; pass., *to be entangled in*, 2 Tim. ii. 4. 2 Pet. ii. 20.

ἐμπλοκή, ἡ, *a braiding, a plaiting*, 1 Pet. iii. 3.

ἐμπνέω, *to inhale, to breathe*, Acts, ix. 1.

ἐμπορεύομαι, *to traffic, to trade; to use a person or thing for gain*, 2 Pet. ii. 3 (RV *make merchandise of you*).

ἐμπορία, ἡ, *merchandise*, Matt. xxii. 5.

ἐμπόριον, τὸ, *an emporium; οἶκον ἐμπορίου, a house of merchandise*, Joh. ii. 16.

ἐμπόρος, ὁ, *a merchant*, Matt. xiii. 45. Rev. xviii. 3, 11, 15, 23.

ἐμπρήθω, *to burn up*, Matt. xxii. 7.

ἐμπροσθεν, *adv., before*, Matt. vi. 2. Joh. iii. 28. x. 4; *in the presence of*, Matt. x. 32. xxvi. 70. Luke, xii. 8.

ἐμπτύω, *to spit upon*, Mrk. x. 34. xiv. 65. xv. 19; *pass., to be spit upon*, Luke, xviii. 32.

ἐμφανής, *manifest*, Acts, x. 40. Rom. x. 20.

ἐμφανίζω, *to manifest*, Joh. xiv. 21, 22. Hebr. xi. 14; *to make known, to notify*, Acts, xxiii. 15, 22; *to lay an information, to inform*, Acts, xxiv. 1. xxv. 2, 15; *pass., to be manifested, to appear*, Matt. xxvii. 53. Hebr. ix. 24.

ἐμφοβος, *terrified, frightened*, Luke, xxiv. 5. Acts, x. 4.

ἐμφυσάω, *to breathe on*, Joh. xx. 22.

ἐμφυτος, *implanted*, James, i. 21.

ἐν, *prepos., in, among, by, during etc.*

ἐναγκαλίζομαι, *to take into the arms*, Mrk. ix. 36. x. 16. Luke, ii. 28.

ἐνάλιος, *marine; τὰ ἐνάλια, marine animals*, James, iii. 7.

ἐναντι, *adv., in the presence of, before*, Luke, i. 8. Acts, viii. 21. (It is a purely biblical word.)

ἐναντίος, *over against, opposite*, Mrk. xv. 39; *contrary*, Acts, xxvii. 4. Matt. xiv. 24. Mrk. vi. 48; *adverse, hostile*, 1 Thess. ii. 15. Tit. ii. 8; *ἐναντίον*, *used adverbially, in the presence of*, Acts, vii. 10. Luke, xx. 26.

ἐνάρχομαι, *to make a beginning, to begin*, Gal. iii. 3. Philipp. i. 6.

ἐνατος, *see ἐνατος*.

ἐνδεής, *in want*, Acts, iv. 34.

ἐνδειγμα, τὸ, *a proof, a token*, 2 Thess. i. 5.

ἐνδείκνυμαι, *to exhibit, to shew*, Rom. ii. 15. Tit. iii. 2. 2 Cor. viii. 24. Hebr. vi. 10, 11; *to put forth, to manifest*, 2 Tim. iv. 14.

ἐνδειξις, ἡ, *a manifestation*, Rom. iii. 25; *a proof*, 2 Cor. viii. 24; *a sign, a token*, Philipp. i. 28.

ἐνδεκα, *numer., eleven; οἱ ἐνδεκα, the eleven Apostles remaining after the death of Judas Iscariot*, Matt. xxviii. 16. Luke xxiv. 9, 33. Acts, i. 26.

ἐνδέκατος, *numer., eleventh*, Matt. xx. 6, 9. Rev. xxi. 20.

ἐνδέχομαι, *to admit; impers., ἐνδέχεται, it is possible*, Luke, xiii. 33.

ἐνδημέω, *to be at home*, 2 Cor. v. 6, 8, 9.

ἐνδιδύσκω, *to put upon one, to clothe in*, Mrk. xv. 17; mid., *to clothe one's self in, to put on*, Luke, xvi. 19. (It is not a classical word.)

ἐνδικος, *righteous, just*, Rom. iii. 8. Hebr. ii. 2.

ἐνδόμησις, ἡ, and ἐνδώμησις, ἡ, *what is built in; the material of a building, a structure*, Rev. xxi. 18.

ἐνδοξάζομαι, *to be glorified in*, 2 Thess. i. 10, 12. (It is a purely NT form, ἐνδοξάζω appearing only in the Septuagint.)

ἐνδοξος, *of high repute, highly esteemed*, 1 Cor. iv. 10; *splendid, glorious*, Luke, vii. 25; τὰ ἐνδοξα, *the glorious things*, Luke, xiii. 17; met., *free from sin*, Ephes. v. 27.

ἐνδυμα, τὸ, *raiment*, Matt. vi. 25, 28. xxviii. 3; ἐνδυμα γάμου, *a wedding garment*, Matt. xxii. 11; ἐνδύματα ποβάτων, *sheep's clothing*, Matt. vii. 15.

ἐνδυναμόω, *to endue with strength, to strengthen*, Philipp. iv. 13. 1 Tim. i. 12. 2 Tim. iv. 17; pass., *to be strengthened, to increase in strength*, 2 Tim. ii. 1. Acts, ix. 22. Rom. iv. 20. Ephes. vi. 10.

ἐνδύνω, and ἐνδύω, *to enter*, 2 Tim. iii. 6; *to put on a person, to array in*, Matt. xxvii. 31. Mrk. xv. 20. Luke, xv. 22; pass., *to be clothed in*, Matt. xxii. 11. Mrk. i. 6. Rev. i. 13; mid., *to put on oneself*, Matt. vi. 25. Luke.

xii. 22. Mrk. vi. 9. Rom.

xiii. 14. Acts, xii. 21 etc.

ἐνδυσις, ἡ, *a putting on*, 1 Pet. iii. 3.

ἐνέδρα, ἡ, *a lying in wait*, Acts, xxiii. 16. xxv. 3.

ἐνεδρεύω, *to lie in wait for*, Acts, xxiii. 21. Luke, xi. 54.

ἐνεδρον, τὸ = ἐνέδρα, a var. lect. ad Acts, xxiii. 16.

ἐνειλέω, *to wrap up in*, Mrk. xv. 46.

ἐναιμι, *to be within; τὰ ἐνόντα, the things within your power*, Luke, xi. 41 [or = τὰ ἔσωθεν of verse 39].

ἐνεκα, and ἐνεκεν, prepos., *on account of, for the sake of*, Matt. v. 10. xix. 29. Luke, vi. 22; ἐνεκα τούτου, *for this cause*, Matt. xix. 5; τίνος ἐνεκα, *for what cause*, Acts, xix. 32; οὐ ἐνεκεν, *because*, Luke, iv. 18.

ἐνέργεια, ἡ, *working, efficiency*, Ephes. i. 19. iii. 7. Coloss. ii. 12; κατ' ἐνέργειαν ἐν μέτρῳ ἐνὸς ἐκάστου μέρους, Ephes. iv. 16 ("according to the working which agrees with the measure of every single part," Thayer); cf. Philipp. iii. 21. ("In the NT used only of superhuman power," Thayer).

ἐνεργέω, *to be operative, to work*, Matt. xiv. 2. Mrk. vi. 14. Ephes. ii. 2; *to work for*, Gal. ii. 8; *to effect*, 1 Cor. xii. 6, 11. Philipp. ii. 13; mid., *to work*, Rom. vii. 5. 2 Cor. i. 6. iv. 12. Gal. v. 6; πολλὰ ἰσχύει ἐνεργουμένη, James, v. 16 (RV *availeth much in its working*).

ἐνέργημα, τὸ, *operation, working*,
1 Cor. xii. 6, 10.

ἐνεργής, *active, effectual*, Hebr.
iv. 12. 1 Cor. xvi. 9.

ἐνευλογέω, *to bless*, Gal. iii. 8.
(It is a purely ecclesiastical
word, and in the NT found
only in the passive.)

ἐνέχω, *to have within; intrans.,
to be enraged with*, Mrk. vi.
19. Luke, xi. 53 (RV *press
upon*); pass., *to be entangled*,
Gal. v. i.

ἐνθάδε, *adv., here*, Acts, xvi.
28. Luke, xxiv. 41; *hither*,
Joh. iv. 15. Acts, xxv. 17.

ἐνθεν, *adv., hence*, Matt. xvii
20. Luke, xvi. 26.

ἐνθυμέομαι, *to revolve in mind,
to ponder over*, Matt. i. 20; *to
think*, Matt. ix. 4; *to reflect*,
a var. lect. ad Acts, x. 19.

ἐνθύμησις, ἡ, *a thought*, Matt.
ix. 4. xii. 25; *a device*, Acts,
xvii. 29.

ἐνι = ἐν ἐστὶ, *there is in, there
existeth*, Gal. iii. 28. 1 Cor.
vi. 5. Coloss. iii. 11; *is
possible*, James, i. 17. (See
Pape's Lex. in voc.)

ἐνιαυτός, ὁ, *a year*, Acts, xi.
26. xviii. 11; ποιεῖν ἐνιαυτὸν,
to spend a year, James, iv. 13;
κατ' ἐνιαυτὸν, *yearly*, Hebr. ix.
25. x. 1, 3; *period*, Luke, iv. 19.

ἐνίστημι, *to place in; in perf.
pluperf. and 2nd aor., to
impend, to be at hand*, 2
Thess. ii. 2; *to be present*,
1 Cor. vii. 26. Hebr. ix. 9.
Rom. viii. 38. 2 Tim. iii. 1.

ἐνισχύω, *to strengthen; intr.
pass., to be strengthened*, Acts,
ix. 19.

ἐννατος, and ἑνατος, *numer.,
ninth*, Matt. xx. 5 etc.

ἐννέα, *num., nine*, Luke, xvii. 17.
ἐννενήκοντα, *ninety*, Matt. xviii.
12.

ἐνὸς, *speechless*, Acts, ix. 7.

ἐννεύω, *to make signs*, Luke, i.
62. Cf. διανεύω.

ἐννοια, ἡ, *way of thinking, mind*,
1 Pet. iv. 1; *intention*, Hebr.
iv. 12.

ἐννομος, *bound by the law*, 1
Cor. ix. 21; *lawful, regular*,
Acts, xix. 39.

ἐννυχος, *nightly; ἐννυχα, ad-
verbially, in the night*, Mrk.
i. 35.

ἐνοικέω, *to dwell in*, Rom. viii.
11. 2 Tim. i. 14.

ἐνορκίζω, *with two accus., to
adjure*, 1 Thess. v. 27.

ἐνότης, ἡ, *unity, unanimity*,
Ephes. iv. 3, 13.

ἐνοχλέω, *to trouble*, Luke, vi.
18. Hebr. xii. 15.

ἐνοχος, *with dat. or genit.,
subject to, liable to*, Hebr. ii.
15. Matt. v. 21, 22; *guilty
of*, 1 Cor. xi. 27. James, ii.
10. Mrk. iii. 29.

ἐνταλμα, τὸ, *a precept*, Matt.
xv. 9. Mrk. vii. 7. Coloss. ii. 22.

ἐνταφιάζω, *to prepare a body
for burial*, Joh. xix. 40. Matt.
xxvi. 12.

ἐνταφιασμός, ὁ, *preparation of
a body for burial*, Mrk. xiv.
8. Joh. xii. 7.

ἐντέλλομαι, *to give orders, to
enjoin, to command*, Hebr.
xi. 22. Acts, i. 2. xiii. 47.
Matt. xvii. 9. xix. 7 etc.

ἐντεῦθεν, *adv., from this place,
hence*, Luke, iv. 9. xiii. 31;

ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, *on the one side and on the other side*, Joh. xix. 18; *from this source*, James, iv. 1.

ἐντευξίς, ἡ, *a meeting with, interview; supplication, prayer*, 1 Tim. iv. 5; *intercession*, 1 Tim. ii. 1.

ἐντιμος, *honourable*, Luke, xiv. 8; ἐντιμον ἔχειν, *to hold in honour*, Philipp. ii. 29; *precious*, 1 Pet. ii. 4, 6; *dear*, Luke, vii. 2.

ἐντολή, ἡ, *a command, an injunction*, Luke, xv. 29. Joh. x. 18. xii. 49 etc.; τηρεῖν τὰς ἐντολάς, *to keep the commandments*, Matt. xix. 17. Joh. xv. 10. 1 Joh. ii. 3. iii. 22.

ἐντόπιος, *dwelling in a place; as subst., a resident*, Acts, xxi. 12.

ἐντὸς, adv., *within*, Luke, xvii. 21 (or, *among*); τὸ ἐντὸς, *the inside*, Matt. xxiii. 26.

ἐντρέπω, *to turn about; met., to shame*, 1 Cor. iv. 14; *pass., to be ashamed*, 2 Thess. iii. 14. Tit. ii. 8; *to reverence*, Matt. xxi. 37. Mrk. xii. 6. Luke, xx. 13; *to pay regard to*, Luke, xviii. 2, 4.

ἐντρέφω, *to rear in, to educate in*, 1 Tim. iv. 6.

ἐντρομος, *in fear*, Acts, vii. 32. xvi. 29. Hebr. xii. 21.

ἐντροπή, ἡ, *shame*, 1 Cor. vi. 5. xv. 34.

ἐντυφάω, *to revel in*, 2 Pet. ii. 13.

ἐντυγχάνω, *to meet with; to make a petition to*, Acts, xxv. 24; *to intercede for*, Rom.

viii. 27, 34. Hebr. vii. 25; *to plead*, Rom. xi. 2.

ἐντυλίσσω, *to wrap in*, Matt. xxvii. 59. Luke, xxiii. 53; *pass., to be rolled up*, Joh. xx. 7.

ἐντυπόω, *to engrave*, 2 Cor. iii. 7.

ἐνυβρίζω, *to treat with contempt*, Hebr. x. 29.

ἐνυπνιάζομαι, *to dream dreams*, Acts, ii. 17. Jude, 8.

ἐνύπνιον, τὸ, *a vision*, Acts, ii. 17.

ἐνώπιον, adv., *in the presence of, before*, Luke, v. 25 etc.

ἐνωτίζομαι, *to give ear to*, Acts, ii. 14.

ἕξ, numer., *six*, Matt. xvii. 1 etc.

ἐξαγγέλλω, *to make known, to publish*, 1 Pet. ii. 9.

ἐξαγοράζω, *to redeem*, Gal. iv. 5; *mid., to save from being wasted, to make the most of*, Coloss. iv. 5. Ephes. v. 16.

ἐξάγω, *to lead out*, Joh. x. 3. Acts, vii. 36 etc.

ἐξαιρέω, *to take out; to pluck out*, Matt. v. 29. xviii. 9; *mid., to choose out, to select*, Acts, xxvi. 17 (RV *delivering*); *to rescue, to deliver*, Acts, vii. 10, 34. xxiii. 27.

ἐξάίρω, *to lift up; to remove*, 1 Cor. v. 13.

ἐξαιτέω, *to demand of; mid., to ask for*, Luke, xxii. 31.

ἐξαίφνης, adv., *suddenly*, Mrk. xiii. 36. Luke, ii. 13. ix. 39.

ἐξακολουθέω, *to follow after*, 2 Pet. i. 16. ii. 15; *to imitate*, 2 Pet. ii. 2.

ἑξακόσιοι, numer., *six hundred*, Rev. xiv. 20.

ἐξαιείφω, *to blot out, to erase*, Coloss. ii. 14. Rev. iii. 5. Acts, iii. 19; *to wipe away*, Rev. vii. 17.

ἐξάλλομαι, *to leap up*, Acts, iii. 8.

ἐξανάστασις, ἡ, *a rising again, a resurrection*, Philipp. iii. 11.

ἐξανатέλλω, *to cause to spring up; intrans., to spring up*, Matt. xiii. 5. Mrk. iv. 5.

ἐξανίστημι, *to cause to arise, to raise up*, Mrk. xii. 19. Luke, xx. 28; 2 aor. act., *to rise up*, Acts, xv. 5.

ἐξαπατάω, *to thoroughly deceive*, Rom. vii. 11. xvi. 18. 1 Cor. iii. 18 etc.

ἐξάπινα, adv., *a late form for ἐξαπίνης, suddenly*, Mrk. ix. 8.

ἐξαπορέω, *to be thoroughly perplexed, to be in despair*, 2 Cor. i. 8. iv. 8.

ἐξαποστέλλω, *to send forth*, Acts, vii. 12. xxii. 21. Gal. iv. 4. Luke, xxiv. 49; *met., to impart*, Gal. iv. 6. Acts, xiii. 26; *to send away, to dismiss*, Luke, i. 53. xx. 11.

ἐξαρτίζω, *to completely furnish*, 2 Tim. iii. 17; *to complete*, Acts, xxi. 5.

ἐξαστράπτω, *to shine as lightning*, Luke, ix. 29.

ἐξαιτής, adv., *forthwith*, Acts, x. 33. xi. 11. xxi. 32 etc.

ἐξεγείρω, *to raise up*, 1 Cor. vi. 14. Rom. ix. 17.

ἐξείμι, *to go out*, Acts, xiii. 42; *to depart*, Acts, xvii. 15. xx. 7; *to make one's escape*, Acts, xxvii. 43.

ἐξέλκω, *to draw away, to allure*, James, i. 14.

ἐξέραμα, τὸ, *vomit*, 2 Pet. ii. 22.

ἐξεραυνάω, and ἐξερευνάω, *to search diligently*, 1 Pet. i. 10.

ἐξέρχομαι, *to come forth, to proceed*, Matt. ii. 6. xv. 18. 1 Cor. xiv. 36. Hebr. vii. 5; *to come out*, Matt. v. 26. viii. 34. xv. 22; *to go forth*, 1 Joh. iv. 1. Matt. ix. 31; *to depart*, Luke, v. 8. Acts, xvi. 19; *to escape*, Joh. x. 39.

ἐξεστί, impers. verb, *it is permitted, it is lawful*, Matt. xii. 2, 10. 1 Cor. vi. 12; ἐξόν, *when it was permitted*; but ἂ οὐκ ἐξόν λαλῆσαι, *which it is not lawful to utter*, sc. ἐξόν ἐστί, 2 Cor. xii. 4; so ὁ οὐκ ἐξόν ἦν (= οὐκ ἐξῆν) αὐτῷ φαγεῖν, *which it was not lawful for him to eat*, Matt. xii. 4.

ἐξετάζω, *to search out*, Matt. ii. 8; *to inquire*, Matt. x. 11; with accus. of pers., *to ask*, Joh. xxi. 12.

ἐξηγομαι, *to set forth, to recount*, Luke, xxiv. 35. Acts, xv. 12, 14. xxi. 19; *to reveal, to make known*, Joh. i. 18.

ἐξήκοντα, numer., *sixty*, Matt., xiii. 8, 23 etc.

ἐξῆς, adv., *in order, in succession*; τῇ ἐξῆς ἡμέρᾳ, *on the next day*, Luke, ix. 37; so τῇ ἐξῆς (sc. ἡμέρᾳ), *next day*, Acts, xxi. 1. xxv. 17; ἐν τῷ ἐξῆς (sc. χρόνῳ), *soon afterwards*, Luke, vii. 11.

ἐξηχέω, *to sound forth, to resound*; pass., *to be sounded forth, to be promulgated*, 1 Thess. i. 8.

ἐξῆς, ἡ, *a condition of body or mind*; use, practice, Hebr. v. 14.

ἐξίστημι, and ἐξιστάνω, *to astonish, to amaze*, Luke, xxiv. 22. Acts, viii. 9, 11; in the perf. pluperf. 2 aor. and mid., *to be astonished, to be amazed*, Acts, ii. 7, 12. viii. 11, 13. x. 45. xii. 16. Matt. xii. 23. Mrk. v. 42. Luke, ii. 47. viii. 56; *to be insane*, 2 Cor. v. 13. Mrk. iii. 21.

ἐξισχύω, *to have full power*, Ephes. iii. 18.

ἐξοδος, ἡ, *exit, departure*, Hebr. xi. 22; *departure from life, decease*, Luke, ix. 31. 2 Pet. i. 15.

ἐξολεθρεύω, *to utterly destroy*, Acts, iii. 23.

ἐξομολογέω, *to promise, to agree*, Luke, xxii. 6; mid., *to confess*, Matt. iii. 6. Mrk. i. 5. James, v. 16. Acts, xix. 18; *to acknowledge openly*, Philipp. ii. 11; with dat. of pers., *to give praise to*, Rom. xiv. 11. Matt. xi. 25. Luke, x. 21.

ἐξορκίζω, *to adjure*; ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος, *I adjure thee by the living God*, Matt. xxvi. 63.

ἐξορκιστής, ὁ, *an exorcist* (one who expels devils by conjuration), Acts, xix. 13.

ἐξορύσσω, *to dig through*, Mrk. ii. 4; *to pluck out*, Gal. iv. 15.

ἐξουθενέω, *to set at naught*, Mrk. ix. 12.

ἐξουθενόω = ἐξουθενέω, a var. lect. ad Mrk. ix. 12.

ἐξουθενέω, *to make of no account, to despise utterly*, Luke, xviii. 9. Rom. xiv. 3. 10. Gal. iv. 14. 1 Thess. v. 20 etc.; *to set at naught*, Luke, xxiii. 11; ἐξουθενημένος, *of no account, contemptible*, 2 Cor. x. 10. Cf. 1 Cor. vi. 4; τὰ ἐξουθενημένα, *things despised*, 1 Cor. i. 28; ἐξουθενηθεῖς, *set at naught, rejected*, Acts, iv. 11. (All of the three above verbs are purely biblical forms.)

ἐξουσία, ἡ, *power*, Matt. ix. 6, 8. Joh. x. 18. xix. 13; *authority*, Luke, iv. 32. Matt. viii. 9. xxi. 23. xxviii. 18 etc.; *liberty*, 1 Cor. viii. 9. ix. 6; plur., *authorities, potentates*, Luke, xii. 11. Rom. xiii. 1. Tit. iii. 1. Coloss. i. 16.

ἐξουσιάζω, *to have authority over*, Luke, xxii. 25; *to be master of, to have power over*, 1 Cor. vii. 4; pass., *to be brought under the power of*, 1 Cor. vi. 12.

ἐξοχή, ἡ, *eminence*, Acts, xxv. 23.

ἐξυπνίζω, with accus., *to awaken a person out of sleep*, Joh. xi. 11.

ἐξυπνος, *aroused from sleep*, Acts, xvi. 27.

ἐξω, adv., *out*, Matt. v. 13. Joh. vi. 37. ix. 34; *outside, without*, Matt. xii. 46. Luke, xiii. 25. Joh. xviii. 16; *away*, Matt. xiii. 48. Luke, xiv. 35;

οἱ ἐξω, *those that are outside our community*, Mrk. iv. 11. 1 Cor. v. 12, 13. Coloss. iv. 5. 1 Thess. iv. 12; ὁ ἐξω ἄνθρωπος, *the outer man*, i.e. the body, 2 Cor. iv. 16; αἱ ἐξω πόλεις, *foreign cities*, Acts, xxvi. 11.

ἐξωθεν, *adv., from without*, Mrk. vii. 18; *outwardly*, Matt. xxiii. 27; *outside, without*, 2 Cor. vii. 5; *out*, Rev. xi. 2; ὁ ἐξωθεν κόσμος, *the outward adorning*, 1 Pet. iii. 3; τὸ ἐξωθεν, *the outside*, Matt. xxiii. 25. Luke, xi. 39; οἱ ἐξωθεν = οἱ ἐξω, 1 Tim. iii. 7; as prepos. with genit., *outside of*, Matt. vii. 15. Rev. xi. 2. xiv. 20.

ἐξωθέω, *to thrust out, to expel*, Acts, vii. 45; *to propel, to drive*, a var. lect. ad Acts, xxvii. 39 (Westcott reads ἐκσῶσαι).

ἐξώτερος, *comparative of ἐξω, outer*; τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον, *the outer darkness*, Matt. viii. 12. xxii. 13. xxv. 30.

ἐοικα, see εἶκα.

ἐορτάζω, *to keep a feast*, 1 Cor. v. 8.

ἐορτή, ἡ, *a festival, a feast*, Coloss. ii. 16. Joh. vii. 37; κατὰ ἐορτήν, *at every feast*, Matt. xxvii. 15. Mrk. xv. 6; ἡ ἐορτή τοῦ πάσχα, *the feast of the Passover*, Luke, ii. 41. Joh. xiii. 1; = ἡ ἐορτή τῶν ἀγώνων, Luke, xxii. 1.

ἐπαγγελία, ἡ, *a promise*, Rom. iv. 14. ix. 9. xv. 8. Acts, ii. 33 etc.

ἐπαγγέλλω, *to announce; pass., to be promised*; ᾧ ἐπαγγελῆται, *to whom the promise has been made*, Gal. iii. 19; mid., *to promise*, Hebr. vi. 13. x. 23. xi. 11. Tit. i. 2. James, i. 12 etc.; *to profess*, 1 Tim. ii. 10. vi. 21.

ἐπάγγελμα, τὸ, *a promise*, 2 Pet. i. 4. iii. 13.

ἐπάγω, *to bring upon a person*, 2 Pet. ii. 1, 5. Acts, v. 28.

ἐπαγωνίζομαι, with dat. of object, *to contend for*, Jude, 3.

ἐπαθροίζω, *to gather together*, Luke, xi. 29.

ἐπαινέω, *to praise, to commend*, Luke, xvi. 8. 1 Cor. xi. 2, 17.

ἐπαινος, ὁ, *praise, commendation*, Philipp. iv. 8. Rom. ii. 29. xiii. 3. 1 Cor. iv. 5. 2 Cor. viii. 18. Ephes. i. 12 etc.

ἐπαίρω, *to lift up*, 1 Tim. ii. 8. Luke, xxiv. 50. Matt. xvii. 8; *to raise up, to hoist up*, Acts, xxvii. 40; pass., *to be taken up into heaven*, Acts, i. 9; *to be exalted*, 2 Cor. x. 5; mid., *to exalt himself*, 2 Cor. xi. 20.

ἐπασχύνομαι, *to be ashamed*, 2 Tim. i. 12; *to be ashamed of*, Hebr. xi. 16. Mrk. viii. 38. Luke, ix. 26.

ἐπαιτέω, *to beg, to ask alms*, Luke, xvi. 3.

ἐπακολουθεῖω, *to follow*, Mrk. xvi. 20; *to follow closely, to imitate*, 1 Pet. ii. 21; *to follow after*, i.e. *to be revealed at the day of Judg-*

ment, 1 Tim. v. 24; *to pursue, to practise*, 1 Tim. v. 10. ἐπακούω, *to hearken to*, 2 Cor. vi. 2.

ἐπακροάομαι, *to listen to*, Acts, xvi. 25.

ἐπὶ, conj., *when*, Luke, xi. 31 etc. (The reader is referred to his Greek Grammar.)

ἐπανάγκες, adv., *of necessity, necessarily*; τὰ ἐπανάγκες, *necessary things*, Acts, xv. 28.

ἐπανάγω, *to put out into deep water*, Luke, v. 3, 4; *intrans., to return*, Matt. xxi. 18.

ἐπαναμνήσκω, *to remind one again*, Rom. xv. 15.

ἐπαναπαύομαι, with dat., *to rest upon, to trust to*, Rom. ii. 17; ἐπὶ τινα, *to remain upon, to abide with*, Luke, x. 6.

ἐπανερχομαι, *to come back again*, Luke, x. 35. xix. 15.

ἐπανίσταμαι, *to rise up against*, Matt. x. 21. Mrk. xiii. 12.

ἐπανόρθωσις, ἡ, *restoration to a right state, correction*, 2 Tim. iii. 16.

ἐπάνω, adv., *over*, Luke, xi. 44; *above, more than*, Mrk. xiv. 5. 1 Cor. xv. 6; as prepos. with genit., *above*, Joh. iii. 31; *upon*, Matt. v. 14. xxiii. 18, 20 etc.; *over*, Matt. ii. 9. xxvii. 37. Luke, iv. 39. xix. 17.

ἐπάρατος, *accursed*, Joh. vii. 49.

ἐπαρκέω, *to assist, to relieve*, 1 Tim. v. 10, 16.

ἐπάρχιος, *of or belonging to an ἑπαρχος*; ἡ ἐπάρχιος (sc. ἐξουσία), *a prefecture*, Acts, xxv. 1.

ἐπαρχία, and ἐπαρχία, ἡ, *a region subject to a prefect, a province*, Acts, xxiii. 34.

ἐπαυλὶς, ἡ, *a dwelling, a habitation*, Acts, i. 20.

ἐπαύριον, adv., *on the morrow*; τῇ ἐπαύριον (sc. ἡμέρᾳ), *the next day, on the morrow*, Matt. xxvii. 62. Mrk. xi. 12. Joh. i. 29. Acts, x. 9.

ἐπαφρίζω, *to cast out as foam, to foam out*, Jude, 13.

ἐπεγείρω, *to excite against*, Acts, xiii. 50. xiv. 2.

ἐπεὶ, conj., *after*, a var. lect. ad Luke, vii. 1; *since*, Matt. xxvii. 6. 1 Cor. xiv. 12; *seeing that*, Luke, i. 34. 2 Cor. xi. 18. xiii. 3; *because*, Mrk. xv. 42. Matt. xxi. 46; *otherwise*, Rom. xi. 6, 22. Hebr. ix. 26; *before a question, for*, Rom. iii. 6. 1 Cor. xv. 29.

ἐπειδή, conj., *after that*, Luke, vii. 1; *forasmuch as*, Acts, xv. 24 etc.

ἐπειδήπερ, conj., *forasmuch as*, Luke, i. 1.

ἐπείδον, 2 aor. of ἐποράω, *to look upon*, Luke, i. 25; (like animadverto = *punish*), Acts, iv. 29.

ἐπειμι, *to come on*; ὁ ἐπὶ, *the next, the following*, Acts, vii. 26. xvi. 11. xxiii. 11.

ἐπείπερ, conj., *since*, a var. lect. ad Rom. iii. 30 (Westcott reads εἴπερ).

ἐπεσγωγή, ἡ, *a bringing in besides*, Hebr. vii. 19.

ἐπισέρχομαι, *to come in besides; to come in upon*, Luke, xxi. 35.

ἐπειτα, *then, after that*, Luke, xvi. 7. Gal. i. 21 etc.

ἐπέκεινα, *adv., on that side, beyond*, Acts, vii. 43.

ἐπεκτείνομαι, *to stretch forward to*, Philipp. iii. 13.

ἐπενδύτης, ὁ, *an upper garment*, Joh. xxi. 7.

ἐπενδύω, *to put on besides; mid., to put on ourselves in addition*, 2 Cor. v. 2, 4. (RV *to be clothed upon*.)

ἐπέρχομαι, *to arrive*, Acts, xiv. 19; *to come upon*, Acts, i. 8. Luke, i. 35; *to overtake, to come upon suddenly*, Acts, viii. 24. xiii. 40; *to be approaching; ἐν τοῖς αἰώσι τοῖς ἐπερχομένοις, in the ages to come*, Ephes. ii. 7; *to come against, to attack*, Luke, xi. 22.

ἐπερωτάω, *to inquire of, to ask*, Mrk. ix. 32. xiii. 3 etc.; *to inquire after, to desire to know*, Rom. x. 20; *to demand of a person*, Matt. xvi. 1.

ἐπερώτημα, τὸ, *an inquiry, a question; an earnest desire (with obj. gen.)*, 1 Pet. iii. 21.

ἐπέχω, *to hold out, to present*, Philipp. ii. 16; *to tarry, to remain*, Acts, xix. 22; ἐπέχω (sc. τὸν νοῦν), *to give attention to*, Acts, iii. 5. 1 Tim. iv. 16; *to observe*, Luke, xiv. 7.

ἐπηρέάζω, *to revile, to use despitefully*, Luke, vi. 28.

ἐπὶ, prepos. with genit. dat. and accus., *upon, in the presence of, over, against, to, etc.*;

(of time), *during; towards*. (The reader is referred to his Greek Grammar.)

ἐπιβαίνω, *to mount upon, to ride upon*, Matt. xxi. 5; *to go on board, to embark in*, Acts, xxvii. 2; *to go up*, Acts, xxi. 4; *to set foot in*, Acts, xx. 18; *to enter upon*, Acts, xxv. 1.

ἐπιβάλλω, *to cast upon*, 1 Cor. vii. 35. Mrk. xi. 7; *to lay upon*, Matt. xxvi. 50. Luke, xxi. 12. Acts, v. 18; *to put upon*, Matt. ix. 16. Luke, v. 36; *to put to, to apply*, Luke, ix. 62; *intrans., to dash against*, Mrk. iv. 37; *to reflect upon*, Mrk. xiv. 72 (RV *called to mind*); *impers., to fall to one's lot*, Luke, xv. 12.

ἐπιβαρέω, with accus., *to be burdensome to*, 1 Thess. ii. 9. 2 Thess. iii. 8; *to be too hard on, to censure too heavily*, 2 Cor. ii. 5.

ἐπιβιβάζω, *to cause to mount, to place upon*, Luke, x. 34. xix. 35. Acts, xxiii. 24.

ἐπιβλέπω, *to look upon, to shew respect to*, James, ii. 3; *to look upon in pity*, Luke, i. 48. ix. 38.

ἐπιβλημα, τὸ, *an addition, a patch*, Matt. ix. 16. Mrk. ii. 21. Luke, v. 36.

ἐπιβοάω, *to cry out*, a var. lect. ad Acts, xxv. 24.

ἐπιβουλή, ἡ, *a plot*, Acts, ix. 24. xx. 3, 19. xxiii. 30.

ἐπιγαμβρεύω, *to marry a deceased brother's wife*, Matt. xxii. 24. (Pape's Lexicon *to marry as a relative*.)

ἐπίγειος, *on the earth*, Philipp. ii. 10; *terrestrial, earthly*, 1 Cor. xv. 40. 2 Cor. v. 1. James, iii. 15; τὰ ἐπίγεια, *earthly things*, Philipp. iii. 19. Joh. iii. 12.

ἐπιγίνομαι, *to be born after; to arise, to spring up, as a wind*, Acts, xxviii. 13.

ἐπιγινώσκω, *to know fully*, 1 Cor. xiii. 12. Luke, i. 4; *to acknowledge*, 1 Cor. xiv. 37. xvi. 18. 2 Cor. i. 13; *to recognize*, Acts, xii. 14. Matt. xiv. 35. Mrk. vi. 54. Luke, xxiv. 16; *to be aware*, Acts, xxv. 10.

ἐπίγνωσις, ἡ, *accurate knowledge*, Philipp. i. 9. Rom. x. 2. Ephes. iv. 13.

ἐπιγραφή, ἡ, *an inscription, a title*, Luke, xxiii. 38. Mrk. xv. 26; *an inscription on a coin*, Matt. xxii. 20. Luke, xx. 24. Mrk. xii. 16.

ἐπιγράφω, *to write upon*, Acts, xvii. 23; *to write over*, Mrk. xv. 26. Rev. xxi. 12; *met., to imprint upon*, Hebr. viii. 10. x. 16.

ἐπιδείκνυμι, *to shew*, Matt. xvi. 1. xxii. 19; *to demonstrate, to prove*, Hebr. vi. 17. Acts, xviii. 28; *mid., to display*, Acts, ix. 39.

ἐπιδέχομαι, *to receive hospitably, to entertain*, 3 Joh. 10; *to approve of, to accept*, 3 Joh. 9.

ἐπιδημέω, *to be a sojourner, to be a foreign resident*, Acts, ii. 10. xvii. 21.

ἐπιδιατάσσομαι, *to ordain besides, to add to a previous*

ordinance, Gal. iii. 15. (Found nowhere else.)

ἐπιδίδωμι, *to give to*, Matt. vii. 9. Luke, xi. 11. xxiv. 30, 42; *to give up to the power of, to give way to*, Acts, xxvii. 15.

ἐπιδιορθόω, *to set in order afterwards*, Tit. i. 15.

ἐπιδύω, *to go down, to set, as the sun*, Ephes. iv. 26.

ἐπιείκεια, and ἐπιεικία, ἡ, *mildness, clemency*, 2 Cor. x. 1. Acts, xxiv. 4.

ἐπιεικής, *suitable; mild*, Tit. iii. 2. 1 Tim. iii. 3. James, iii. 17. 1 Pet. ii. 18; τὸ ἐπιεικὲς = ἐπιείκεια, *mildness*, Philipp. iv. 5.

ἐπιζητέω, *to seek for*, Acts, xii. 19; *to desire, to crave for*, Matt. vi. 32. Luke, xii. 30. Rom. xi. 7; *to make inquiry about*, Acts, xix. 39; *to demand*, Matt. xii. 39. xvi. 4.

ἐπιθανάτιος, *condemned to death*, 1 Cor. iv. 9.

ἐπιθεσις, ἡ, *a laying on, an imposition*, Acts, viii. 18. 1 Tim. iv. 14. 2 Tim. i. 6. Hebr. vi. 2.

ἐπιθυμέω, *to desire*, Matt. xiii. 17. Luke, xv. 16; *to lust after*, 1 Cor. x. 6. Matt. v. 28; *to covet*, Rom. vii. 7. xiii. 9; ἐπιθυμία ἐπεθύμησα, *I have greatly desired*, Luke, xxii. 15.

ἐπιθυμητής, ὁ, *a coveter*, 1 Cor. x. 6.

ἐπιθυμία, ἡ, *desire*, Luke, xxii. 15. Philipp. i. 23. 1 Thess. ii. 17; *lust, concupiscence*, James, i. 14. 2 Pet. i. 4. 1 Thess. iv. 5. Coloss. iii. 5.

ἐπικαθίζω, *to seat upon, to cause to sit upon*; intr., *to sit upon*, Matt. xxi. 7.

ἐπικαλέω, *to call*, Matt. x. 25; pass., *to be surnamed*, Acts, x. 18. xi. 13. xii. 12; *to be called*, Hebr. xi. 16. Acts, xv. 17; mid., *to appeal to*, Acts, xxv. 11, 25. xxvi. 32. xxviii. 19; *to call upon, to invoke*, Acts, ii. 21. vii. 59. ix. 14; *to worship, to pray to*, 2 Tim. ii. 22. Rom. x. 13.

ἐπικάλυμμα, *a covering, a veil*; met., *a pretext, a cloak*, 1 Pet. ii. 16.

ἐπικαλύπτομαι, *to be covered over, i.e. to be pardoned*, Rom. iv. 7.

ἐπικατάρατος, *lying under God's curse, accursed*, Gal. iii. 10.

ἐπικείμεαι, *to lie upon, to be placed upon*, Joh. xi. 38. xxi. 9. 1 Cor. ix. 16; δικαιώματα ἐπικείμενα, *ordinances imposed upon a person*, Hebr. ix. 10; *to press upon, to crowd upon*, Luke, v. 1; *to be urgent*, Luke, xxiii. 23; *of a tempest, to press heavily upon*, Acts, xxvii. 20.

ἐπικέλλω, *to run a ship aground*, Acts, xxvii. 41.

ἐπικεφάλαιον, τὸ, *tribute-money, a var. lect. ad Mrk. xii. 14. (Westcott reads κῆνσον.)*

ἐπικουρία, ἡ, *aid, succour*, Acts, xxvi. 22.

ἐπικρίνω, *to decree, to give sentence*, Luke, xxiii. 24.

ἐπιλαμβάνομαι, *to take hold of*, Matt. xiv. 31. Acts, xvii. 19; *to seize*, Luke, xxiii. 26. Acts, xvi. 19; *to lay hold of a*

person's words, Luke, xx. 20, 26; *to keep fast hold of*, 1 Tim. vi. 12, 19; met., *to succour*, Hebr. ii. 16.

ἐπιλανθάνομαι, depon., *to forget*, Mrk. viii. 14. Matt. xvi. 5. Hebr. vi. 10. xiii. 2, 16; *as a passive, ἐπιλησμένος, forgotten, uncared for*, Luke, xii. 6.

ἐπιλέγω, *to call by a second name*, Joh. v. 2; mid., *to choose*, Acts, xv. 40.

ἐπιλείπω, *to fail*, Hebr. xi. 32.

ἐπιλείχω, *to lick*, Luke, xvi. 21.

ἐπιλησμονή, ἡ, *forgetfulness*; ἀκροατῆς ἐπιλησμονῆς, *a forgetful hearer*, James, i. 25.

ἐπίλοιπος, *remaining over*; τὸν ἐπίλοιπον χρόνον, *the rest of your time*, 1 Pet. iv. 2.

ἐπιλυσις, ἡ, *an unloosing*; interpretation, 2 Pet. i. 20.

ἐπιλύω, *to unloose, to untie*; to explain, Mrk. iv. 34; *to settle, to decide*, Acts, xix. 39.

ἐπιμαρτυρέω, *to testify*, 1 Pet. v. 12.

ἐπιμέλεια, ἡ, *care, attention*, Acts, xxvii. 3.

ἐπιμελέομαι, *to take care of*, Luke, x. 34, 35.

ἐπιμελῶς, adv., *carefully, diligently*, Luke, xv. 8.

ἐπιμένω, *to tarry, to remain*, 1 Cor. xvi. 8. Philipp. i. 24. Acts, xxviii. 14; *to continue in, to persevere in*, Rom. vi. 1. xi. 23. Coloss. i. 23.

ἐπινεύω, *to nod to*; *to assent*, Acts, xviii. 20.

ἐπίνοια, ἡ, *a thought*, Acts, viii. 22.

ἐπιορκέω, *to swear falsely*, Matt. v. 33.

ἐπιόρκος, *swearing falsely*; as subst., *a false swearer*, 1 Tim. i. 10.

ἐπιούσιος, a NT word, found only in Matt. vi. 11 and Luke, xi. 3, in the phrase ἄρτος ἐπιούσιος. "ἐπιούσιος, *for the following day*, ἄρτος, *sufficient for the following day*, or, *bread (usually, daily, sufficient for sustenance (οὐσία),*" Pape (in Lex.). (The old *Italic* renders it *panis quotidianus*, and the RV *our daily bread*. The derivation also is uncertain.)

ἐπιπίπτω, *to fall upon*, Luke, xv. 20. Acts, xx. 37. Rom. xv. 3 etc.; met., *to take possession of*, Luke, i. 12. Acts, xix. 17. Rev. xi. 11; *to press upon*, Mrk. iii. 10.

ἐπιπλήσσω, *to chide, to rebuke*, 1 Tim. v. 1.

ἐπιποθέω, *to desire, to long*, Rom. i. 11. 2 Cor. v. 2. 2 Tim. i. 4 etc.; *to long after, to pursue with love*, Philipp. i. 8. ii. 26.

ἐπιπόθησις, ἡ, *longing*, 2 Cor. vii. 7, 11.

ἐπιπόθητος, *longed for*, Philipp. iv. 1.

ἐπιποθία, and ἐπιπόθεια, ἡ, *a longing*, Rom. xv. 23. (It is a purely NT word, and found only in this passage.)

ἐπιπορεύομαι, *to journey towards*, Luke, viii. 4.

ἐπιπράπτω, *to sew on*, Mrk. ii. 21.

ἐπιπρίπτω, *to throw upon, to*

place upon, Luke, xix. 35; *to cast upon, to commit to*, 1 Pet. v. 7.

ἐπίσημος, *noted, of note*, Rom. xvi. 7; *notorious*, Matt. xxvii. 16.

ἐπισιτισμός, ὁ, *provisions, food*, Luke, ix. 12.

ἐπισκέπτομαι, *to inspect; to visit*, Acts, vii. 23. xv. 36. Matt. xxv. 36. James, i. 27; *to look upon, to have a care for*, Acts, xv. 14. Luke. i. 68, 78; *to look out, to select*, Acts, vi. 3.

ἐπισκευάζομαι, *to get ready one's baggage*, Acts, xxi. 15.

ἐπισκηνόω, *to fix a habitation upon; met., to rest upon*, 2 Cor. xii. 9.

ἐπισκιάζω, *to overshadow*, Luke, i. 35. ix. 34. Matt. xvii. 5.

ἐπισκοπέω, *to oversee; to look carefully, to take heed*, Hebr. xii. 15.

ἐπισκοπή, ἡ, *inspection, visitation*, Luke, xix. 44. 1 Pet. ii. 12; *superintendence, oversight*, Acts, i. 20; *the office of a bishop*, 1 Tim. iii. 1.

ἐπίσκοπος, ὁ, *an overseer, a superintendent; a guardian*, 1 Pet. ii. 25; *a bishop*, Philipp. i. 1. 1 Tim. iii. 2. Tit. i. 7. Acts, xx. 25.

ἐπισπᾶω, *to draw forwards the foreskin; μη ἐπισπᾶσθω*, 1 Cor. vii. 18 (RV *let him not become uncircumcised*).

ἐπισπείρω, *to sow in addition*, Matt. xiii. 25.

ἐπίσταμαι, *to understand*, Mrk. xiv. 68. Jude, 10; *to know*, Hebr. xi. 8. Acts, xv. 7 etc.;

- to be acquainted with, Acts, xviii. 25. xix. 15.
- ἐπίστασις, ἡ, oversight, 2 Cor. xi. 28 (or, the coming upon); a stirring up, Acts, xxiv. 12.
- ἐπιστάτης, ὁ, a superintendent; a master, Luke, xvii. 13. (Found only in Luke.)
- ἐπιστήμων, intelligent, experienced, James, iii. 13.
- ἐπιστηρίζω, to render more firm, to confirm, Acts, xiv. 22. xv. 32, 41.
- ἐπιστολή, ἡ, a letter, an epistle, Acts, xv. 30. Rom. xvi. 22. 1 Cor. v. 9 etc.; ἐπιστολαὶ συστατικαί, letters of commendation, 2 Cor. iii. 1.
- ἐπιστομίζω, to stop the mouth of, to reduce to silence, Tit. i. 11.
- ἐπιστρέφω, to turn to, Acts, xxvi. 20. Luke, i. 16, 17; intrans., to turn to, Acts, ix. 35. xi. 21. xv. 19 etc.; to turn round, to turn about, Acts, xvi. 18. Mrk. v. 30. viii. 33. Joh. xxi. 20; to return, Acts, xv. 36. Luke, viii. 55. Matt. xii. 44; to reform, to be converted, Matt. xiii. 15. Mrk. iv. 12. Acts, iii. 19.
- ἐπιστροφή, ἡ, the conversion, Acts, xv. 3.
- ἐπισυνάγω, to collect in addition; to gather together, Matt. xxiii. 37. xxiv. 31. Luke, xiii. 34; pass., to be gathered together, Mrk. i. 33. Luke, xii. 1. xvii. 37.
- ἐπισυναγωγή, ἡ, a gathering together, 2 Thess. ii. 1; a meeting, Heb. x. 25.
- ἐπισυντρέχω, to run together in addition, Mrk. ix. 25.
- ἐπισηφαλής, dangerous, Acts, xxvii. 9.
- ἐπισχύω, to be urgent, to insist, Luke, xxiii. 5.
- ἐπισωρεύω, to heap up, 2 Tim. iv. 3.
- ἐπιταγή, ἡ, a command, Rom. xvi. 26. Tit. i. 3; authority, Tit. ii. 15.
- ἐπιτάσσω, to enjoin, order, Luke, iv. 36. xiv. 22. Philem. 8.
- ἐπιτελέω, to accomplish, Rom. xv. 28. Philipp. i. 6. Heb. viii. 5. 1 Pet. v. 9; to perform, Heb. ix. 6; mid. Gal. iii. 3, to finish up (or to be perfected).
- ἐπιτήδειος, needful; τὰ ἐπιτηδ., necessities, James, ii. 16.
- ἐπιτίθημι, to lay upon, Luke, xv. 5. Matt. ix. 18; to add to, Rev. xxii. 18; mid. to provide, Acts, xxviii. 10; to assault, to set upon, Acts, xviii. 10.
- ἐπιτιμάω, to censure, to rebuke, 2 Tim. iv. 2. Luke, xvii. 3; to admonish, Mrk. viii. 30. Luke, ix. 21. Matt. xii. 16.
- ἐπιτιμία, ἡ, punishment, 2 Cor. ii. 6.
- ἐπιτρέπω, to permit, to allow, 1 Cor. xvi. 7. Hebr. vi. 3. Joh. xix. 38; pass., ἐπιτρέπεται σοι, you are permitted, Acts, xxvi. 1. Cf. 1 Cor. xiv. 34.
- ἐπιτροπή, ἡ, commission, Acts, xxvi. 12.
- ἐπίτροπος, ὁ, a steward, Matt. xx. 8; a guardian, Gal. iv. 2.
- ἐπιτυγχάνω, to attain to, to obtain, Rom. xi. 7. Hebr. vi. 15.
- ἐπιφαίνω, to give light to, Luke, i. 79; pass., to become visible, to appear, Acts, xxvii. 20 etc.
- ἐπιφάνεια, ἡ, an appearance;

“in the NT, the advent of Christ,—past (2 Tim. i. 10), and future (1 Tim. vi. 14); manifestation, 2 Thess. ii. 8.

ἐπιφανής, illustrious, glorious, Acts, ii. 20 (RV notable).

ἐπιφάσκω, to shine upon, to give light to, Ephes. v. 14.

ἐπιφέρω, to bring forward, Jude, 9; to lay upon, to inflict, Rom. iii. 5 (RV who visiteth with wrath).

ἐπιφωνέω, to cry out, to shout, Luke, xxiii. 21. Acts, xii. 22. xxi. 34. xxii. 24.

ἐπιφώσκω, to begin to dawn, Luke, xxiii. 54. Matt. xxviii. 1.

ἐπιχειρέω, to take in hand, to attempt, Luke, i. 1. Acts, ix. 29. xix. 13.

ἐπιχέω, to pour upon, Luke, x. 34.

ἐπιχορηγέω, to supply, to furnish, 2 Cor. ix. 10. Gal. iii. 5; to add besides, 2 Pet. i. 5; pass., to be supplied, Coloss. ii. 19. (An idea of magnificence attaches to the word.)

ἐπιχορηγία, ἡ, supply, Philipp. i. 19. Ephes. iv. 16. (It is a purely ecclesiastical word.)

ἐπιχρίω, to anoint, Joh. ix. 11.

ἐπιουκοδομέω, to build upon, to build up, 1 Cor. iii. 10, 12, 14. Jude, 20; pass., to be built upon, Ephes. ii. 20. Coloss. ii. 7.

ἐποκέλλω, to run a ship aground, a var. lect. ad Acts, xxvii. 41. (See ἐπικέλλω.)

ἐπονομάζω, to name; pass., to be called, to bear the name of, Rom. ii. 17.

ἐποπτεύω, to look upon, to behold, 1 Pet. ii. 12. iii. 2.

ἐπόπτης, ὁ, an eye-witness, 2 Pet. i. 16.

ἔπος, τὸ, a word; ὡς ἔπος εἰπέν, so to speak, Hebr. vii. 9.

ἐπουράνιος, celestial, heavenly, 1 Cor. xv. 40, 48. Joh. iii. 12. 2 Tim. iv. 18; in heaven, Philipp. ii. 10. Hebr. xii. 22; τὰ ἐπουράνια, heavenly things, Ephes. i. 3, 20. ii. 6. iii. 10.

ἐπτὰ, numer., seven, Matt. xii. 45 etc.

ἐπτάκις, numer., seven times, Matt. xviii. 21. Luke, xvii. 4.

ἐπτακισχίλιοι, numer., seven thousand, Rom. xi. 4.

ἐραυνάω, a late form for ἐρευνάω, to search, Joh. v. 39. vii. 52. Rom. viii. 27 etc. (It is not recognized in Pape's Lex.)

ἐργάζομαι, to labour, to work, 1 Cor. iv. 12. Luke, xiii. 14; to do business, to trade, Matt. xxv. 16; to do, to perform, Joh. vi. 28. ix. 4. 1 Cor. xvi. 10; to produce, 2 Cor. vii. 10. James, i. 20; to work for, to strive after, Joh. vi. 27; to work upon, to be employed upon, Rev. xviii. 17; as pass., ἐργασμένος, wrought, Joh. iii. 21.

ἐργασία, ἡ, a working, a committing, Ephes. iv. 19; occupation, business, Acts, xix. 25; gain, profit, Acts, xvi. 16, 19. xix. 24; ἐργασίαν διδόναι = operam dare, Luke, xii. 58.

ἐργάτης, ὁ, a worker, a perpetrator, Luke, xiii. 27; a workman, Matt. ix. 37. x. 10.

ἐργον, τὸ, *a work*, Joh. iii. 21.

Hebr. i. 10. 2 Cor. ix. 8; *a deed*, Luke, xxiv. 19. Rom. xv. 18. 2 Cor. x. 11.

ἐρεθίζω, *to provoke*, Coloss. iii. 21; *to stir up, to instigate*, 2 Cor. ix. 2.

ἐρείδω, *to stick fast*, Acts, xxvii. 41.

ἐρεύγομαι, *to pour forth words, to utter*, Matt. xiii. 35.

ἐρευνάω, *see ἐπαυνάω.*

ἐρημία, ἡ, *a solitary place, a desert*, Hebr. xi. 38. Matt. xv. 33. Mrk. viii. 4.

ἐρημος, *solitary, lonely*, Matt. xiv. 13, 15. Mrk. i. 35. vi. 32; *deserted*, Gal. iv. 27; *as subst., a desert, a wilderness*, Matt. iii. 1. xxiv. 26.

ἐρημόω, *to make desolate*; in the NT only in the pass., *to be made desolate, to be brought to naught*, Matt. xii. 25. Luke, xi. 17. Rev. xviii. 17.

ἐρημωσις, ἡ, *desolation*, Matt. xxiv. 15. Mrk. xiii. 14. Luke, xxi. 20. (See βδέλυγμα.)

ἐρίζω, *to strive, to wrangle*, Matt. xii. 19.

ἐριθεία, and ἐριθία, ἡ, *a factious spirit, contention*, James, iii. 14. Philipp. i. 17. ii. 3. Rom. ii. 8. 2 Cor. xii. 20. Gal. v. 20.

ἐριον, τὸ, *wool*, Hebr. ix. 19. Rev. i. 14.

ἐρις, ἡ, *strife*, Rom. i. 29. xiii. 13. 1 Cor. i. 11.

ἐρίφιον, τὸ, and ἐρίφος, ὁ, *a kid*, Luke, xv. 29. Matt. xxv. 32.

ἐρμηνεία, and ἐρμηνία, ἡ, *interpretation*, 1 Cor. xii. 10. xiv. 26.

ἐρμηνευτής, ὁ, *an interpreter*, 1 Cor. xiv. 28.

ἐρμηνεύω, *to interpret*, Joh. ix. 7. Hebr. vii. 2.

ἐρπετόν, τὸ, *a creeping thing, a reptile*, Acts, x. 12. xi. 6. Rom. i. 23, James, iii. 7.

ἐρυθρός, *red*; in the NT only in phrase ἡ ἐρυθρὰ θάλασσα, *the Red Sea*, Acts, vii. 36. Hebr. xi. 29.

ἐρχομαι, *to go, to come*; ὁ ἐρχόμενος, *He that cometh, the coming one* = the Messiah, Matt. xi. 3. Rev. i. 4. iv. 8 etc.

ἐρωτάω, *to ask, to question*, Joh. ix. 21. Luke, xxii. 68. xxiii. 3; *to beseech, to pray*, Joh. xiv. 16. Luke, iv. 38.

ἐσθής, ἡ, *clothing, raiment*, Luke, xxiii. 11. xxiv. 4. Acts, x. 30. xii. 21. James, ii. 2.

ἐσθησις, ἡ, *apparel, clothing*, Acts, i. 10.

ἐσθίω, and ἔσθω, *to eat*, Matt. vi. 25. (aor. τί φάγητε), xiv. 20. 1 Cor. xi. 22; *to devour, to consume*, Hebr. x. 27. Rev. xvii. 16. James, v. 3.

ἐσοπτρον, τὸ, *a mirror*, 1 Cor. xiii. 12. James, i. 23.

ἐσπέρα, ἡ, *evening, eventide*, Luke, xxiv. 29. Acts, iv. 3.

ἐσχατος, *the most remote; the last*, Joh. vi. 39, 44. vii. 37. 1 Cor. xv. 52. Rev. i. 17; *the lowest*, Luke, xiv. 9; τὸ ἐσχατον τῆς γῆς, *the uttermost part of the earth*, Acts. i. 8. xiii. 47; τὰ ἐσχατα, *the last state*, Luke, xi. 26. Matt. xii. 45.

ἐσχάτως, *adv.*, *extremely*; ἐσχάτως ἔχειν, *to be at the last extremity*, Mrk. v. 23.

ἔσω, *adv.*, *within*, Joh. xx. 26. Acts. v. 23; ὁ ἔσω ἄνθρωπος, *the inner man*, 2 Cor. iv. 16; οἱ ἔσω, *those within the Christian fold*, 1 Cor. v. 12.

ἔσωθεν, *adv.*, *from within*, Mrk. vii. 21, 23. Luke, xi. 7. 2 Cor. vii. 5; *inwardly, within*, Matt. vii. 15. xxiii. 25, 27, 28; τὸ ἔσωθεν, *that which is within, the inside*, Luke, xi. 39, 40.

ἐσώτερος, *inner*, Acts, xvi. 24; τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος, *the inner space which is behind the veil, i.e. the Holy of Holies*, Hebr. vi. 19.

ἐταῖρος, ὁ, *a companion*; used as an address, *friend*, Matt. xx. 13. xxii. 12. xxvi. 50.

ἐτερογλωσσος, *using a foreign language, one who speaks in an unknown tongue*, 1 Cor. xiv. 21.

ἐτεροδιδασκαλέω, *to teach a different doctrine*, 1 Tim. i. 3. vi. 3.

ἐτεροζυγέω, *to be unequally yoked*, 2 Cor. vi. 14.

ἕτερος, *other*, Ephes. iii. 5; ὁ ἕτερος, *the other*, Rom. ii. 1; τῇ ἐτέρᾳ (sc. ἡμέρᾳ), *next day*, Acts, xxvii. 3; ἕτερος, *different*, Rom. vii. 23. (In the NT it is often improperly used for ἄλλος.)

ἐτέρως, *adv.*, *otherwise, differently*, Philipp. iii. 15.

ἔτι, *adv.*, *yet, still*, Matt. xii. 46. xvii. 5; *further*, Rom. iii. 7; *longer*, Rom.

vi. 2; ἐτι ἅπαξ, *yet once more*, Hebr. xii. 26.

ἐτοιμάζω, *to make ready, to prepare*, Acts, xxiii. 23. Luke, xxii. 9, 12. Matt. iii. 3.

ἐτοιμασία, ἡ, *preparedness, alacrity*; ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου, Ephes. vi. 15 ("with the promptitude and alacrity which the gospel produces," Thayer).

ἐτοιμος, *ready*, Matt. xxii. 4, 8. 2 Cor. ix. 5. 1 Pet. i. 5 etc.; *done already by others, ready to hand*, 2 Cor. x. 16; ἐν ἐτοίμῳ ἔχειν = ἐτοίμως ἔχειν, *to be ready*, 2 Cor. x. 6.

ἐτοίμως, *adv.*, *readily*; ἐτοίμως ἔχειν, *to be ready*, Acts, xxi. 13. 2 Cor. xii. 14.

ἔτος, τὸ, *a year*, Luke, iii. 1 etc.; πενήκοντα ἔτη ἔχειν, *to be fifty years old*, Joh. viii. 57; εἶναι, γεγονέναι ἐτῶν δώδεκα, etc., *to be twelve years old*, Mrk. v. 42. 1 Tim. v. 9; κατ' ἔτος, *yearly*, Luke, ii. 41.

εὖ, *adv.*, *well*, Ephes. vi. 3 etc.; εὖ πράξετε, *it will be well with you*, Acts, xv. 29; in commendations, *well done!* Matt. xxv. 21, 23.

εὐαγγελίζω, *to bring good tidings to, to evangelize*, with accus. of person, Rev. x. 7; also ἐπὶ τοὺς καθημένους, *to proclaim it unto them that sit*, Rev. xiv. 6. (The active is found only in these two passages, and in two passages of very late writers); pass., πτωχοὶ εὐαγγελίζονται, *the*

- poor have the gospel preached unto them, Matt. xi. 5. Cf. Luke, vii. 22. Hebr. iv. 2, 6; mid., to preach the gospel, Luke, iv. 18. 1 Cor. xv. 2; with accus. of thing, to bring good tidings concerning, 1 Thess. iii. 6. Acts, x. 36.
- εὐαγγέλιον**, τὸ, *good tidings; the gospel*, Rom. i. 16. xi. 28. Acts, xv. 7.
- εὐαγγελιστής**, ὁ, *a bringer of good tidings, an evangelist*, Acts, xxi. 8. Ephes. iv. 11. 2 Tim. iv. 5. ("In the NT the name given to those heralds of salvation through Christ who are not apostles," Thayer. It is a purely ecclesiastical word.)
- εὐαρεστέω**, to be well pleasing to, Hebr. xi. 5; pass., to be well pleased with, Hebr. xiii. 16.
- εὐάρεστος**, well pleasing, acceptable to, Rom. xii. 1, 2. xiv. 18. 2 Cor. v. 9; also with ἐν, Tit. ii. 9. Coloss. iii. 20.
- εὐαρέστως**, adv., in a manner well pleasing to, acceptably, Hebr. xii. 28.
- εὐγε**, well done! Luke, xix. 17.
- εὐγενής**, of noble birth, Luke, xix. 12. 1 Cor. i. 26; noble-minded, Acts, xvii. 11.
- εὐδία**, ἡ, fair weather, Matt. xvi. 2. (This passage is bracketed in Westcott.)
- εὐδοκέω**, to be satisfied with; with infin., to be well pleased to do something, 1 Cor. i. 21. Gal. i. 15. Luke, xii. 32. 1 Thess. ii. 8. iii. 1; with ἐν τινι, to be well pleased with, Matt. iii. 17. xvii. 5. Mrk. i. 11; with accus., to take pleasure in, Matt. xii. 18. Hebr. x. 6, 8; also with dat. in the same sense, 2 Thess. ii. 12.
- εὐδοκία**, ἡ, *good pleasure*, Ephes. i. 5, 9. Philipp. ii. 13; *desire*, 2 Thess. i. 11. Rom. x. 1; *good-will*; ἄνθρωποι εὐδοκίας, men of good-will, i.e. of honest intentions, Luke, ii. 14 (Vulgate, *pax hominibus bonae voluntatis*). But see RV.
- εὐεργασία**, ἡ, *a good deed*, Acts, iv. 9; *a benefit*, 1 Tim. vi. 2.
- εὐεργετώ**, to do good, Acts, x. 38.
- εὐεργέτης**, ὁ, *a benefactor*, Luke, xxii. 25. (A title of honour.)
- εὐθετος**, well placed; fit, Luke, ix. 62. xiv. 34; *useful, serviceable*, Hebr. vi. 7.
- εὐθέως**, adv., *immediately, straightway*, Matt. iv. 20, 22. viii. 3; *shortly, presently*, 3 Joh. 14.
- εὐθυδρομέω**, to run a straight course, Acts, xvi. 11. xxi. 1.
- εὐθυμέω**, to be of good cheer, Acts, xxvii. 22, 25. James, v. 13.
- εὐθυμος**, of good cheer, Acts, xxvii. 36.
- εὐθύμως**, adv., *cheerfully*, Acts, xxiv. 10.
- εὐθύνω**, to make straight, Joh. i. 23; to guide straight; ὁ εὐθύων, the steersman, James, iii. 4.
- εὐθὺς**, straight, Luke, iii. 4. Acts, ix. 11; εὐθεῖα ὁδὸς, the right way, 2 Pet. ii. 15. Cf. Acts, xiii. 10; ἔσται εἰς

εὐθείας (sc. ὁδούς), *shall become straight*, Luke, iii. 5; *upright, sincere*, Acts, viii. 21.

εὐθύς, *adv., immediately, straightway*, Matt. iii. 16. xiii. 20. Joh. xiii. 32.

εὐθύτης, ἡ, *uprightness*, Hebr. i. 8.

εὐκαιρέω, *to have opportunity*, 1 Cor. xvi. 12; *to have leisure to do something*, Mrk. vi. 31; *to give one's time to a thing*, Acts, xvii. 21.

εὐκαιρία, ἡ, *seasonable time, opportunity*, Matt. xxvi. 16. Luke, xxii. 6.

εὐκαιρος, *timely, opportune*, Hebr. iv. 16; *convenient*, Mrk. vi. 21.

εὐκαίρως, *adv., conveniently, when the opportunity occurred*, Mrk. xiv. 11; *in season*, 2 Tim. iv. 2.

εὐκοπος, *without trouble, easy to do*; in the NT only in the phrase εὐκοπώτερόν ἐστι, *it is easier*, Matt. ix. 5. xix. 24. Luke, xvi. 17 etc.

εὐλάβεια, ἡ, *caution; godly fear, reverence*, Hebr. v. 7. xii. 28.

εὐλαβέομαι, *to use forethought*, Hebr. xi. 7 (RV *moved with godly fear*).

εὐλαβής, *cautious; reverential, devout*, Acts, ii. 5. viii. 2.

εὐλογέω, *to praise*, Luke, i. 64. ii. 28 (RV *blessed* in both passages); *to bless*, Luke, vi. 28. xxiv. 51. Rom. xii. 14. 1 Cor. iv. 12 etc.; *pass., εὐλογημένος, blessed*, Luke, i. 42. Matt. xxi. 9. xxiii. 39. (See Pape's Lex. in voc.)

εὐλογητὸς, *blessed*, Luke, i. 68. Rom. i. 25. ix. 5.

εὐλογία, ἡ, *laudation, flattery*, Rom. xvi. 18; *benediction, blessing*, Hebr. xii. 17, James, iii. 10; *consecration*; τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας, *the consecrated cup*, 1 Cor. x. 16; *bounty*, 2 Cor. ix. 5; ἐπ' εὐλογίας, *bountifully*, 2 Cor. ix. 6.

εὐμετάδοτος, *ready to give, liberal*, 1 Tim. vi. 18.

εὐνοέω, *to be well-disposed, to be of a peaceable spirit*, Matt. v. 25.

εὐνοια, ἡ, *good will*, Ephes. vi. 7. (In 1 Cor. vii. 3 Westcott gives ὁφειλὴν.)

εὐνούχ(ι)ω, *to emasculate*; εὐνούχισθησαν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, *were made eunuchs by men*, Matt. xix. 12; εὐνουχίζειν ἑαυτὸν, *to make himself a eunuch, i.e. to abstain from marriage*, Matt. xix. 12.

εὐνούχος, ὁ, *a eunuch*, Acts, viii. 27, 34, 36, 38. Matt. xix. 12.

εὐοῖδω, *to cause to prosper; pass., to be successful, to prosper*, 3 Joh. 2; εἰ πως εὐοδωθήσομαι ἐλθεῖν, *if haply I shall be so fortunate as to come*, Rom. i. 10; ὅ τι ἂν εὐοδῶται, *whatever business shall have prospered, i.e. according to his gains*, 1 Cor. xvi. 2.

εὐπάρεδρος, *persistent, assiduous*; τὸ εὐπάρεδρον, *assiduity, constant devotion*, 1 Cor. vii. 35. (A purely ecclesiastical form.)

εὐπειθής, *readily obeying, compliant*, James, iii. 17.

εὐπερίστατος, *easily besetting*, Hebr. xii. 1. (The word is found nowhere else.)

εὐποία, ἡ, *well-doing, beneficence*, Hebr. xiii. 16.

εὐπορέομαι, *to have means*; καθὼς εὐπορεῖτο, *according as he had means*, Acts, xi. 29.

εὐπορία, ἡ, *wealth*, Acts, xix. 25.

εὐπρέπεια, ἡ, *beauty, comeliness*, James, i. 11.

εὐπρόσδεκτος, *acceptable*, 2 Cor. vi. 2. viii. 12. Rom. xv. 16, 31.

εὐπρόσεδρος, a var. lect. ad 1 Cor. vii. 35, for εὐπάρεδρος, which see.

εὐπροσωπῶ, *to make a fair shew*, Gal. vi. 12. (It is an ecclesiastical and Byzantine form.)

εὐρακύλων, ὁ, *The Euraquilo*, a NE wind, Acts, xxvii. 14. (The older texts exhibit εὐροκλύδων.)

εὐρίσκω, *to find*, Acts, xvii. 27. Luke, xxiii. 2, 4, 14; *to meet with*, Matt. xviii. 28. xxvii. 32; *to obtain*, Matt. xi. 29. Luke, ix. 12. Hebr. xii. 17; *pass.*, *to be found*, Rom. x. 20. Philipp. ii. 7. iii. 9 etc.

εὐρύχωρος, *spacious, broad*, Matt. vii. 13.

εὐροκλύδων, see εὐρακύλων.

εὐσέβεια, ἡ, *piety, godliness*, Acts, iii. 12. 1 Tim. ii. 2. iv. 7. vi. 3, 5, 11. 2 Tim. iii. 5. 2 Pet. i. 3, 6. iii. 11. Tit. i. 1 (in all these passages *without the article*, except 1 Tim.

vi. 5 and 2 Pet. i. 6); but in 1 Tim. iii. 16 μέγα ἐστὶ τὸ τῆς εὐσεβείας (= τῆς θεϊότητος) μυστήριον, ὅς (reverting to the *natural gender*, ὁ Χριστὸς, in preference to the *grammatical gender*, εὐσέβεια) ἐφανερῶθη ἐν σαρκί, *great is the mystery of the divine nature, which was made visible in flesh*. So Joh. i. 14 ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν. (Or, *great is the mystery which we reverence*.)

εὐσεβέω, *to shew piety*, 1 Tim. v. 4; *to worship*, Acts, xvii. 23.

εὐσεβής, *pious, godly*, Acts, x. 2, 7. 2 Pet. ii. 9.

εὐσεβῶς, *adv.*, *piously, godly*, 2 Tim. iii. 12. Tit. ii. 12.

εὐσημος, *distinct, intelligible*, 1 Cor. xiv. 9.

εὐσπλαγχνος, *compassionate, tender-hearted*, Ephes. iv. 32. 1 Pet. iii. 8.

εὐσχημόνως, *in a seemly manner, decently*, 1 Cor. xiv. 40. Rom. xiii. 13. 1 Thess. iv. 12.

εὐσχημοσύνη, ἡ, *comeliness*, 1 Cor. xii. 23.

εὐσχήμων, *comely*, 1 Cor. xii. 24; πρὸς τὸ εὐσχημον, *to promote decorum*, 1 Cor. vii. 35; *reputable*, Acts, xiii. 50. xvii. 12. Mrk. xv. 43.

εὐτόνως, *adv.*, *vehemently*, Luke, xxiii. 10; *powerfully*, Acts, xviii. 28.

εὐτραπέλεια, ἡ, *low jesting, ribaldry*, Ephes. v. 4.

εὐφημία, ἡ, *laudation, good report*, 2 Cor. vi. 8.

εὐφημος, *speaking auspiciously; εὐφημα, things of good report*, Philipp. iv. 8. (See RV marg.)

εὐφορέω, *to bear well, to be fruitful*, Luke, xii. 16.

εὐφραίνω, *to gladden*, 2 Cor. ii. 2; *pass., to make merry, to rejoice*, Acts, ii. 26. Rom. xv. 10. Gal. iv. 27. Luke, xii. 19. xv. 23, 29, 32; *εὐφραίνου ἐπ' αὐτῇ, exult over her*, Rev. xviii. 20; *εὐφραίνόμενος λαμπρῶς, faring sumptuously*, Luke, xvi. 19; *with ἐν τινι, to be delighted with, to rejoice in*, Acts, ii. 26.

εὐφροσύνη, *ή, cheerfulness, gladness*, Acts, ii. 28. xiv. 17.

εὐχαριστέω, *to give thanks*, Luke, xvii. 16. Acts, xxvii. 35. xxviii. 15 etc.; *pass., ἵνα τὸ χάρισμα εὐχαριστηθῇ, that thanks may be given for the gift*, 2 Cor. i. 11.

εὐχαριστία, *ή, a giving of thanks, thankfulness*, 1 Cor. xiv. 16. Ephes. v. 4. 1 Tim. iv. 3. Acts, xxiv. 3 etc.; *plur., 1 Tim. ii. 1. 2 Cor. ix. 12.*

εὐχάριστος, *grateful, thankful*, Coloss. iii. 15.

εὐχή, *ή, a prayer*, James, v. 15; *a vow*, Acts, xviii. 18. xxi. 23.

εὐχομαι, *to pray*, 2 Cor. xiii. 7. 9; *to wish*, Acts, xxvii. 29. Rom. ix. 3.

εὐχρηστος, *useful*, 2 Tim. ii. 21. iv. 11; *serviceable*, Philem. 11.

εὐψυχέω, *to be of good courage, to be cheerful*, Philipp. ii. 19.

εὐωδία, *ή, a sweet savour, fragrance*, Philipp. iv. 18. Ephes. v. 2. 2 Cor. ii. 15.

εὐώνυμος, *of good omen; left*, Acts, xxi. 3. Matt. xx. 21.

ἐβάλλομαι, *to spring upon*, Acts, xix. 19.

ἐπάπαξ, *adv., once for all*, Hebr. vii. 27. ix. 12. x. 10. Rom. vi. 10; *at once*, 1 Cor. xv. 6.

ἐφευρετής, *ὁ, a contriver, an inventor*, Rom. i. 30.

ἐφημερία, *ή, a course of daily priestly service*, Luke, i. 5, 8. (It is a purely ecclesiastical word.)

ἐφήμερος, *daily*, James, ii. 15.

ἐφικνέομαι, *to come to, to reach*, 2 Cor. x. 13, 14.

ἐφίσταμαι, *to stand by*, Acts, xxii. 20. Luke, ii. 9. xxiv. 4; *to come upon suddenly*, Acts, vi. 12; *of time, to approach, to be at hand*, 2 Tim. iv. 6; *to be present*, Acts, xxviii. 2; *to be urgent*, 2 Tim. iv. 2.

ἐφαθα, *be thou opened*, Mrk. vii. 34. (Aramaic.)

ἐχθρα, *ή, enmity*, Luke, xxiii. 12. Ephes. ii. 14, 16. Rom. viii. 7.

ἐχθρὸς, *hostile, inimical*, Matt. xiii. 28. Coloss. i. 21; *as subst., an enemy*, 1 Cor. xv. 25, 26. 2 Thess. iii. 15.

ἐχίδνα, *ή, a viper*, Acts, xxviii. 3. Matt. iii. 7. xii. 34. xxiii. 33. Luke, iii. 7.

ἐχω, *to have*, Rev. i. 16. vi. 5; *ἐν γαστρὶ ἔχειν, to be pregnant*, Matt. i. 18, 23; *to regard, to consider*, Matt. xiv. 5. xxi. 26; *οὐ and μὴ ἔχειν, to have not, to be poor*, Matt. xiii. 12. xxv. 29; *ἡλικίαν ἔχειν, to*

be of age, Joh. ix. 21, 23; *ἔτη ἔχειν πεντήκοντα*, *to be fifty years old*, Joh. viii. 57; *τέσσαρας ἡμέρας ἔχειν ἐν τῷ μνημείῳ*, *to have been four days buried*, Joh. xi. 17. Cf. Acts, i. 12; *κοίτην ἐκ τινος ἔχειν*, *to conceive by*, Rom. ix. 10; *to be able*, Matt. xviii. 25. Acts, iv. 14; intrans., *έτοίμως ἔχειν*, *to be ready*, Acts, xxi. 13. 2 Cor. xii. 14; *τὸ νῦν ἔχον*, *for the present*, Acts, xxiv. 25; *mid*, *to be closely connected with*; *τὰ ἐχόμενα σωτηρίας*, *things that tend to salvation*, Hebr. vi. 9; *to be adjacent*, Mrk. i. 38; *ἡ ἐχομένη ἡμέρα*, *the following day*, Acts. xx. 15.

εως, conj. and adverb, *while*, *up to*, *until*, *even to*, *unto*; used also as a prep. (The reader is referred to his Greek Grammar.)

Z

ζάω, *to live*, *to be alive*, Rom. vii. 1, 3. Acts, ix. 41. xvii. 28. Matt. ix. 18; met., *ὑδωρ ζῶν*, *living water*, Joh. iv. 10. vii. 38. Cf. 1 Pet. i. 3. Hebr. x. 20.

ζεστός, *fervent*, *hot*, Rev. iii. 15, 16.

ζεύγος, *τὸ*, *a yoke of draught-cattle*, Luke, xiv. 19; *a couple*, *a pair*, Luke, ii. 24.

ἑσπετιαία, *ἡ*, *a fasting*, Acts, xxvii. 40. (Found nowhere else.)

ζέω, *to boil*, *to be hot*; met., *to be fervent*, Rom. xii. 11. Acts, xviii. 25.

ζηλεύω, *to be zealous*, Rev. iii. 19.

ζήλος, *ὁ* and *τὸ*, *zeal*, 2 Cor. vii. 11. ix. 2; *jealousy*, Acts, v. 17. xiii. 45. Rom. xiii. 13; *fierceness*, Hebr. x. 27.

ζηλόω, *to be zealous*; *to envy*, 1 Cor. xiii. 4. James, iv. 2; *to be moved with jealousy*, Acts, vii. 9. xvii. 5; *to be jealous for*, 2 Cor. xi. 2; *to earnestly desire*, 1 Cor. xii. 31. xiv. 1, 39; *to zealously seek after*, Gal. iv. 17; pass., *to be zealously sought after*, Gal. iv. 18.

ζηλωτής, *ὁ*, *a zealot*; "from the time of the Maccabees there existed among the Jews a class of men, called *Zealots*, who rigorously adhered to the Mosaic law, and endeavoured even by resort to violence to prevent religion from being violated by others. To this class perhaps Simon the apostle had belonged, and hence got the surname *ὁ ζηλωτής* (Luke, vi. 15. Acts, i. 13)," Thayer; with genit. of thing, *zealous for*, Acts, xxi. 20. 1 Cor. xiv. 12. Tit. ii. 14.

ζημία, *ἡ*, *loss*, Philipp. iii. 7. Acts, xxvii. 10, 21.

ζημιόω, *to damage*; pass., *to incur damage*, *to suffer loss*, 1 Cor. iii. 15. 2 Cor. vii. 9; with accus. of thing lost, *to lose*, *to forfeit*, Philipp. iii. 8. Matt. xvi. 26, Mrk. viii. 36. Luke, ix. 25.

ζητέω, *to seek*, Matt. vii. 7. Luke, xi. 9; *to reason*, *to*

inquire, Joh. xvi. 19; *to seek for, to strive after*, Coloss. iii. 1. Matt. vi. 33. 1 Cor. vii. 27; *to desire*, Matt. xii. 46. Luke, v. 18. Mrk. xii. 12; *to require, to demand*, 2 Cor. xiii. 3. Mrk. viii. 12.

ζήτημα, τὸ, *a question*, Acts, xv. 2. xxvi. 3; νόμου, concerning their law, Acts, xxiii. 29; περὶ τῶς, Acts, xviii. 15. xxv. 19.

ζήτησις, ἡ, *an inquiry, an investigation*, Acts, xxv. 20; *debate*, Acts, xv. 2, 7; *controversy*, Joh. iii. 25. 1 Tim. vi. 4. 2 Tim. ii. 23.

ζιζάνιον, τὸ, *tares, a kind of darnel, resembling wheat, except that the grains are black*, Matt. xiii. 25, 26 etc.

ζόφος, ὁ, *darkness, blackness*, Hebr. xii. 18. 2 Pet. ii. 4, 17. Jude, 6, 13.

ζυγὸς, ὁ, *a yoke*, Matt. xi. 29, 30; met., *a heavy burden, bondage*, Acts, xv. 10. 1 Tim. vi. 1. Gal. v. 1; *a balance, a pair of scales*, Rev. vi. 5.

ζύμη, ἡ, *leaven*, Matt. xiii. 33. Luke, xiii. 21. Gal. v. 9; (morally), Matt. xvi. 6, 11, 12. 1 Cor. v. 8.

ζυμῶω, *to leaven*, Gal. v. 9. 1 Cor. v. 6; pass., *to be leavened*, Matt. xiii. 33. Luke, xiii. 21.

ζωγρέω, *to take alive; to catch, to capture*, Luke, v. 10. 2 Tim. ii. 26.

ζωή, ἡ, *life*, Acts, xvii. 25. Rev. xi. 11. Hebr. vii. 3; *life in*

Heaven, 1 Tim. vi. 19. Matt. vii. 14. Joh. vi. 40; *salvation*, Acts, v. 20. Joh. vi. 35, 48; *the author of life eternal*, Joh. xi. 25. Coloss. iii. 4.

ζώνη, ἡ, *a girdle*, Matt. iii. 4. Mrk. i. 6; *a purse*, Matt. x. 9. Mrk. vi. 8.

ζώννυμι, and **ζωννύω**, *to gird*, Joh. xxi. 18; midl., *to gird himself*, Acts, xii. 8.

ζωογονέω, with accus., *to give life to, to quicken*, 1 Tim. vi. 13; *to preserve alive*, Luke, xvii. 33; pass., *to be preserved alive*, Acts, vii. 19.

ζῶον, τὸ, *a living creature, an animal*, 2 Pet. ii. 12. Jude, 10. Rev. iv. 6, 7. Hebr. xiii. 11. ("The form ζῶον is more correct than ζῶον," Pape's Lexicon.)

ζωοποιέω, *to bring forth living creatures; to give life, to quicken*, Joh. v. 21. vi. 63. 1 Cor. xv. 45. 2 Cor. iii. 6. Gal. iii. 21; pass., *to be quickened*, 1 Pet. iii. 18. 1 Cor. xv. 22, 36.

H

ἢ, conj., *either, or, than*, ἢ, *an affirmative particle, certainly*; in the NT appearing only in the formula ἢ μὴν, *most assuredly*, Hebr. vi. 14. (Westcott reads εἰ μὴν.)

ἡγεμονεύω, *to rule, to be a governor of*, Luke, ii. 2. iii. 1.

ἡγεμονία, ἡ, *sovereignty, reign*, Luke, iii. 1.

ἡγεμών, ὁ, *a governor*, Matt. xxvii. 2. Luke, xxi. 12. 1 Pet. ii. 14; *a chief town*, Matt. ii. 6.

ἡγέομαι, *to think, to consider, to deem*, Acts, xxvi. 2. 2 Cor. ix. 5. Philipp. ii. 3, 6. iii. 7; *to value, to esteem*, 1 Thess. v. 13; *to have authority over*; in this sense, in the NT, only in the present participle, ἡγούμενος=*a ruler, a governor*, Matt. ii. 6. Acts, vii. 10. Hebr. xiii. 7, 17, 24; *a chief*, Luke, xxii. 26; ἄνδρας ἡγούμενους, *leading men*, Acts, xv. 22; ὁ ἡγούμενος τοῦ λόγου, *the chief speaker*, Acts, xiv. 12.

ἡδέως, adv., *gladly*, 2 Cor. xi. 19. Mrk. vi. 20. xii. 37.

ἤδη, adv., *already, now*; ἤδη ποτε, *now at length*, Rom. i. 10.

ἡδιστα, adv., *most gladly*, 2 Cor. xii. 9, 15.

ἡδονή, ἡ, *pleasure*, Luke, viii. 14. 2 Pet. ii. 13; *lust*, James, iv. 1, 3.

ἡδύοσμον, τὸ, *mint*, Luke, xi. 42. Matt. xxiii. 23.

ἥθος, τὸ, *a custom, a habit*; plur., *morals*, 1 Cor. xv. 33.

ἦκω, *to have come, to be present*, Mrk. viii. 3. Luke, xv. 27 etc.; but the imperf. ἦκον has the meaning of a pluperfect.

ἡλικία, ἡ, *adult age*; ἡλικίαν ἔχειν, *to be of age*, Joh. ix. 21; παρὰ καιρὸν ἡλικίας, *past the age for childbearing*, Hebr. xi. 11; *stature*, Luke, ii. 52. xix. 3. Ephes. iv. 13.

ἥλικος, *how great*, James, iii. 5. Coloss. ii. 1; *how small*, James, iii. 5.

ἥλιος, ὁ, *the sun*, Matt. xiii. 43. xvii. 2; *the light of the sun*, Acts, xiii. 11.

ἥλος, ὁ, *a nail*, Joh. xx. 25.

ἡμέρα, ἡ, *a day* according to Jewish reckoning, i.e. from sunrise to sunset, Luke, ii. 44. Matt. xii. 40; *the civil day*, i.e. a period of twenty-four hours, Matt. vi. 34. Luke, xiii. 14; ἡ κυριακὴ ἡμέρα, *the Lord's day*, Rev. i. 10; *the day of Judgment*, Acts, ii. 20. Luke, xvii. 30; ἡμέρας, *in the daytime*, Rev. xxi. 25; ἡμέρας μέσης, *at midday*, Acts, xxvi. 13; ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, *from day to day*, 2 Pet. ii. 8; καθ' ἡμέραν, *every day, daily*, Acts, xvii. 17. Hebr. iii. 13. Matt. xxvi. 55.

ἡμεῖς, ἡμεῖς, *our*, Acts, ii. 11. xxvi. 1. Rom. xv. 4; οἱ ἡμέτεροι, *our brethren*, Tit. iii. 14.

ἡμιθανής, *half dead*, Luke, x. 30.

ἡμις, *half*; τὰ ἡμισία τῶν ὑπαρχόντων, *half of my property*, Luke, xix. 8; ἡμις, as subst., *a half*; τρεῖς ἡμέρας καὶ ἡμις, *three days and a half*, Rev. xi. 9, 11. Cf. Rev. xii. 14; ἕως ἡμίσεως τῆς βασιλείας μου, *unto half of my kingdom*, Mrk. vi. 23.

ἡμῶριον, and ἡμῶρον, τὸ, *half an hour*, Rev. viii. 1.

ἡνίκα, adv., *when, as often as, whenever, as soon as*. (The reader is referred to his Greek Grammar.)

ἡπιος, *mild, gentle*, 2 Tim. ii. 24.

ἥρεμος, *quiet, tranquil*, 1 Tim. ii. 2.

Ἡρωδιανοί, *oi, Herodians*, the partisans of Herod, Matt. xxii. 16. Mrk. iii. 6. xii. 13.

ἡσσάομαι, *see ἡττάομαι*.

ἡσυχάζω, *to rest*, Luke, xxiii. 56; *to lead a quiet life*, 1 Thess. iv. 11; *to be silent, to hold their peace*, Luke, xiv. 4. Acts, xi. 18. xxi. 14.

ἡσυχία, *ἡ, quietness*, 2 Thess. iii. 12; *silence*, Acts, xxii. 2. 1 Tim. ii. 11, 12.

ἡσύχιος, *quiet, peaceful*, 1 Tim. ii. 2. 1 Pet. iii. 4.

ἡττάομαι, and ἡσσάομαι, *to be made inferior*, 2 Cor. xii. 13; *to be overcome*, 2 Pet. ii. 19, 20.

ἡττημα, *τὸ, failure*, Rom. xi. 12 (RV *loss*); *a defect*, 1 Cor. vi. 7.

ἡττων, and ἡσσων, *inferior*; ἡττον, and ἡσσον, *adverbially, less*, 2 Cor. xii. 15; *εἰς τὸ ἡσσον, for the worse*, 1 Cor. xi. 17.

ἡχέω, *to sound*, 1 Cor. xiii. 1.

ἦχος, *ὁ and τὸ, a sound*, Acts, ii. 2. Hebr. xii. 19; *the roaring of the sea*, Luke, xxi. 25; *a rumour, a report*, Luke, iv. 37.

Θ

θάλασσα, *ἡ, the sea*, Matt. xxiii. 15. Luke, xvii. 2, 6; *ἡ ἐρυθρὰ θάλασσα, the Red Sea*, Acts, vii. 36. Hebr. xi. 29.

θάλπω, *to warm*; *met., to cherish*, Ephes. v. 29. 1 Thess. ii. 7.

θαμβέω, *in pass., to be amazed*, Mrk. i. 27. x. 24, 32.

θάμβος, *τὸ, amazement*, Luke, iv. 36. v. 9. Acts, iii. 10.

θανάσιμος, *deadly*, Mrk. xvi. 18.

θανατηφόρος, *death-bringing, deadly*, James, iii. 8.

θάνατος, *ὁ, death*, Luke, ii. 26. Matt. x. 21; *πληγὴ θανάτου, a deadly wound*, Rev. xiii. 3, 12; *loss of salvation*, Rom. i. 32. vi. 16. Rev. ii. 11.

θανατόω, *to put to death*, Matt. xxvi. 59. Luke, xxi. 16; *to mortify*, Rom. viii. 13; *pass., to be in the state of persons being put to death*, Rom. viii. 36; *with dat. of thing, to be made dead in relation to*, Rom. vii. 4.

θάπτω, *to bury*, Matt. viii. 21, 22. 1 Cor. xv. 4.

θαρρέω, and θαρσέω, *to be of good courage*, Matt. ix. 2. 2 Cor. v. 6; *to be bold*, 2 Cor. x. 1, 2.

θάρος, *τὸ, confidence, courage*, Acts, xxviii. 15.

θαῦμα, *τὸ, a wonder*, 2 Cor. xi. 14; *θαυμάζειν θαῦμα μέγα, to wonder exceedingly*, Rev. xvii. 6.

θαυμάζω, *to wonder, to wonder at*, Matt. viii. 10, 27. xv. 31. Luke, xxiv. 12; *to pay regard to*, Jude, 16; *pass., to be wondered at*, 2 Thess. i. 10; *ἐθαυμάσθη ἡ γῆ ὀπίσω τοῦ θηρίου, followed the beast in astonishment*, Rev. xiii. 3. (Other texts here exhibit ἐθαύμασεν.)

θαυμάσιος, *wonderful, marvellous*, Matt. xxi. 15.

θαυμαστός, *marvellous*, 1 Pet. ii. 9. Matt. xxi. 42.

θεὰ, ἡ, *a goddess*, Acts, xix. 27.

θεάσθαι, *to view, to behold*, Matt. xxii. 11. Luke, vii. 24. Joh. i. 14; *to visit*, Rom. xv. 24.

θεατρίζομαι, *to be set forth as a spectacle, to be made a gazing-stock*, Hebr. x. 33.

θέατρον, τὸ, *a theatre*, Acts, ix. 29, 31; *a public shew, a spectacle*, 1 Cor. iv. 9.

θεῖον, τὸ, *brimstone*, Luke, xvii. 29. Rev. ix. 17. xiv. 10.

θεῖος, *divine*, 2 Pet. i. 3; τὸ θεῖον, *the deity*, Acts, xvii. 29 (RV *the Godhead*).

θεϊότης, ἡ, *the divinity, the divine nature*, Rom. i. 20.

θειώδης, *of brimstone*, Rev. ix. 17.

θέλημα, τὸ, *the will*, Joh. i. 13. v. 30. Luke, xii. 47 etc.; plur., *commands*, Acts, xiii. 22. (With the exception of one passage in Aristotle, confined to the ecclesiastical writers.)

θέλησις, ἡ, *the will*, Hebr. ii. 4. (Perhaps a vulgarism.)

θέλω, *to will, to be willing*, Matt. ii. 18. xv. 32. Luke, xv. 28; *to desire*, Matt. xii. 38. xx. 21. Joh. xv. 7; *to prefer*, 1 Cor. xiv. 19; *to like, to love*, Luke, xx. 46. (This form alone appears in the NT; not ἐθέλω.)

θεμέλιος, ὁ, and θεμέλιον, τὸ, *a foundation*, Acts, xvi. 26. Ephes. ii. 20. Luke, vi. 48, 49 etc.; *the beginnings, the first principles*, Hebr. vi. 1. Rom. xv. 20.

θεμελιόω, *to lay the foundation, to found*, Hebr. i. 10. Matt. vii. 25. Luke, vi. 48; met., *to establish, to ground*, Ephes. iii. 17. Coloss. i. 23.

θεοδιδάκτος, *taught of God*, 1 Thess. iv. 9. (Found only in ecclesiastical writers.)

θεομαχέω, *to fight against God*, a var. lect. ad Acts, xxiii. 9. (Omitted by Westcott.)

θεομάχος, *fighting against God*, Acts, v. 39.

θεόπνευστος, *inspired by God*, 2 Tim. iii. 16.

θεός, ὁ, *God*, Matt. iii. 9. Luke, ii. 13. Acts, iii. 13. vii. 2. xiii. 17 etc.; also applied to Christ, Rom. ix. 5. 1 Joh. v. 20. Tit. ii. 13. Joh. i. 1. Philipp. ii. 6. Coloss. ii. 9. Hebr. i. 8; *the evil principle or thing that men serve*, 2 Cor. iv. 4. Philipp. iii. 19. In Acts, vii. 20. ἀστέως τῷ Θεῷ = *in sight of God, or divinely*.

θεοσεβεία, ἡ, *reverence towards God, fear of God*, 1 Tim. ii. 10.

θεοσεβής, *godfearing*, Joh. ix. 31.

θεοστυγής, *hateful to God*, Rom. i. 30.

θεότης, ἡ, *Deity, Godhead*, Coloss. ii. 9.

θεραπεία, ἡ, *service, healing*, Luke, ix. 11. Rev. xxii. 2; met. (from the idea of attendance), *a household*, Luke, xii. 42.

θεραπεύω, *to serve, to cure, to heal*, Matt. iv. 24. Mrk. vi. 5. Luke, vi. 7. etc.

θεράπων, *ὁ*, an attendant, a servant, Hebr. iii. 5.

θερίζω, to reap, Joh. iv. 36, 37. Matt. xxv. 24, 26. Gal. vi. 7.

θερισμός, *ὁ*, harvest, Matt. xiii. 30, 39. Luke, x. 2. Mrk. iv. 29.

θεριστής, *ὁ*, a reaper, Matt. xiii. 30, 39.

θερμαίνω, to warm; mid., to warm oneself, Mrk. xiv. 54, 67. Joh. xviii. 18, 25; pass., to be warmed. Lam. i. 16.

θερμή, *ἡ*, heat, Acts, xxviii. 3.

θερος, *τὸ*, summer, Matt. xxiv. 32. Mrk. xiii. 28. Luke, xxi. 30.

θεωρέω, to behold, to see, Matt. xxvii. 55. xxviii. 1; to experience, Joh. viii. 51; to perceive, Acts, xvii. 22. Mrk. xvi. 4; to consider, Hebr. vii. 4; to come to a knowledge of, Joh. vi. 40.

θεωρία, *ἡ*, a spectacle, a sight, Luke, xxiii. 48.

θήκη, *ἡ*, a receptacle; the sheath of a sword, Joh. xviii. 11.

θηλάζω, to give suck, to suckle, Matt. xxiv. 19. Luke, xxi. 23.

θηλυς, of the female sex; *ἡ* θήλεια, the female, the woman, Rom. i. 26, 27; also *τὸ* θῆλυ = *ἡ* θήλεια, Matt. xix. 4. Mrk. x. 6. Gal. iii. 28.

θήρα, *ἡ*, a hunting of wild beasts; met., a trap, Rom. xi. 9.

θηρεύω, to hunt; to catch, to lay hold of, Luke, xi. 54.

θηριομαχέω, to fight with wild beasts, 1 Cor. xv. 32.

θηρίον, *τὸ*, a little beast; and, generally, a beast, Acts, xxviii. 4, 5. Hebr. xii. 20. Rev. xi. 7. Tit. i. 12.

θησαυρίζω, to lay up, to store up, James, v. 3. Matt. vi. 19. Luke, xii. 21. Rom. ii. 5 etc.

θησαυρός, *ὁ*, a treasure-chamber, Luke, vi. 45; a coffer, a casket, Matt. ii. 11; a treasure, Matt. vi. 19, 21. xix. 21. Luke, xii. 33.

θιγγάνω, to touch. Coloss. ii. 21. Hebr. xii. 20; to injure, Hebr. xi. 28.

θλίβω, to press, to crowd upon, Mrk. iii. 9; ὁδὸς τεθλιμμένη, a straitened way, Matt. vii. 14; met., to afflict, to distress, 2 Thess. i. 6; pass., to be afflicted, Hebr. xi. 37. 2 Cor. i. 6. iv. 8. vii. 5.

θλίψις, *ἡ*, affliction, tribulation, Matt. xiii. 21. xxiv. 21, 29. 2 Thess. i. 4. Philipp. i. 16. ("The *τὴν* θλίβω is long by nature; therefore θλίψις is a false accentuation," Pape's Lexicon.)

θνήσκω, to die; in the NT appearing only in the perfect = to be dead, 1 Tim. v. 6. Matt. ii. 20. Luke, viii. 49 etc.

θνητός, mortal, Rom. vi. 12. viii. 11. 2 Cor. iv. 11 etc.

θορυβάζω, to trouble, to disturb; pass., to be troubled, Luke, x. 41. (Found nowhere else in the NT.)

θορυβέω, to be turbulent; trans., to disturb, to throw into confusion, Acts, xvii. 5; pass., to make a disturbance, Matt. ix. 23. Mrk. v. 39. Acts, xx. 10.

- θόρυβος**, ὁ, *uproar*, Acts, xx. 1. xxi. 34. Mrk. v. 38; *tumult*, Matt. xxvi. 5. xxvii. 24. Mrk. xiv. 2. Acts, xxiv. 18.
θραύω, *to break*; *τεθραυσμένοι*, *broken by calamity*, Luke, iv. 18 (RV *bruised*).
θρέμμα, τὸ, *a nurseling*; *θρέμματα*, *cattle*, Joh. iv. 12.
θρηνέω, *to lament*, Joh. xvi. 20; *to mourn*, *to wail*, Luke, vii. 32. Matt. xi. 17; *to bewail*, Luke, xxiii. 27.
θρήνος, ὁ, *lamentation*, a var. lect. ad Matt. ii. 18.
θρήσκεια, ἡ, *religious worship*, *religion*, James, i. 26, 27. Acts, xxvi. 5; *a worshipping*, Coloss. ii. 18.
θρήσκος, *Godfearing*, *religious*, James, i. 26.
θριαμβεύω, *to celebrate a triumph*; *to triumph over*, Coloss. ii. 15 (see Pape's Lexicon in voc.); *to cause one to triumph*, 2 Cor. ii. 14.
θρίξ, ἡ, *the hair of the head*, Matt. x. 30. Joh. xi. 2. xii. 3. Acts, xxvii. 34 etc.; also of camels, Mrk. i. 6. Matt. iii. 4.
θροέω, *to make an outcry*; pass. in the NT *to be frightened*, Mrk. xiii. 7. Matt. xxiv. 6. 2 Thess. ii. 2. (See Pape's Lex. in voc.)
θρόμβος, ὁ, *a large drop*, Luke, xxii. 44.
θρόνος, ὁ, *a throne*, Matt. v. 34. Acts, vii. 49. Rev. iii. 21; *kingly power*, Luke, i. 32, 52.
θυγάτηρ, ἡ, *a daughter*, Matt. ix. 18. x. 35, 37. 2 Cor. vi. 18 etc.; *a female descendant*, Luke, i. 5. xiii. 16.
θυγάτριον, τὸ, *a little daughter*, Mrk. v. 23. vii. 25.
θύελλα, ἡ, *a tempest*, Hebr. xii. 18.
θύϊνος, *thyine*, Rev. xviii. 12. (From *θύα*, the *citrus*, an odoriferous North African tree.)
θυμίαμα, τὸ, *incense*, Luke, i. 11. Rev. v. 8. viii. 3; ἡ ὥρα τοῦ θυμιάματος, *the time to offer incense*, Luke, i. 10.
θυμιατήριον, τὸ, *a censer*, (AV); or *altar of incense*, Hebr. ix. 4.
θυμιάω, *to burn incense*, Luke, i. 9.
θυμομαχέω, *to be very angry*, Acts, xii. 20.
θυμός, ὁ, *anger*, *wrath*, Luke, iv. 28. Ephes. iv. 31. etc.; *fierceness*, Rev. xvi. 19. xix. 15; *θυμοί*, *outbursts of wrath*, 2 Cor. xii. 20. Gal. v. 20.
θυμώω, *to provoke to anger*; pass., *to be wroth*, Matt. ii. 16.
θύρα, ἡ, *a door*, Mrk. i. 33. Matt. vi. 6 etc.; *an entrance*, Matt. xxvii. 60. Mrk. xv. 46. xvi. 3; *an opportunity*, Acts, xiv. 27. 1 Cor. xvi. 8. 2 Cor. ii. 12. Coloss. iv. 3; *access*, *means of entering*, Rev. iii. 8. iv. 1.
θυρεός, ὁ, *a shield* (Lat. *scutum*), Ephes. vi. 16.
θυρίς, ἡ, *a little door*; *a window*, Acts, xx. 9. 2 Cor. xi. 33.
θυρωρός, ὁ, and ἡ, *a doorkeeper*, Mrk. xiii. 34. Joh. x. 3. xviii. 16.

θυσία, ἡ, *a sacrifice*, Matt. ix. 13. xii. 7. Ephes. v. 2. Hebr. x. 5; *an offering*, Philipp. iv. 18. Hebr. xiii. 16.

θυσιαστήριον, τὸ, *an altar*, Hebr. xiii. 10. 1 Cor. ix. 13. x. 18. Rom. xi. 3. James, ii. 21. (The pagan word for *altar*, viz. βωμός, appears only once in the NT, Acts, xvii. 23, and there its use was unavoidable.)

θύω, *to sacrifice*, Acts, xiv. 13, 18. 1 Cor. x. 20; *to slay, to kill*, Acts, x. 13. xi. 7. Joh. x. 10. Luke, xv. 23, 27, 30.

θώραξ, ὁ, *a breastplate*, Ephes. vi. 14. 1 Thess. v. 8. Rev. ix. 9, 17.

I

ἰαμα, τὸ, *healing*, 1 Cor. xii. 9, 28, 30.

ἰάομαι, *to cure, to heal*, Joh. iv. 47. Acts, ix. 34. x. 38; *met., to restore to a spiritual tone of mind*, Matt. xiii. 15. Joh. xii. 40. James, v. 16 etc.

ἱασις, ἡ, *a healing, a cure*, Luke, xiii. 32. Acts, iv. 22, 30.

ἱασπις, ἡ, *a precious stone, the jasper*, Rev. iv. 3. xxi. 11. 18.

ἱατρος, ὁ, *a physician*, Coloss. iv. 14. Luke, iv. 23. Matt. ix. 12.

ἰδὲ, and ἴδε, *imperat. of εἶδον, but used as an interjection, see! lo! behold!* Matt. xxvi. 65. Joh. v. 14. Mrk. ii. 24.

ἰδέα, ἡ, *outward form, appearance, a var. lect. ad Matt. xxviii. 3. (Westcott reads εἶδεα.)*

ἰδιος, *one's own*, Joh. x. 3, 12. Hebr. ix. 12. Acts, xxviii. 30. Rom. x. 3; *οἱ ἱδιοὶ, his own people*, Joh. i. 11. Acts, iv. 23; *thine own*, Luke, vi. 41. Cf. 1 Cor. iv. 12;

eis τὰ ἴδια, to his own land, i.e. the world which he himself had made, Joh. i. 11. Cf. xvi. 32; *appropriate, fitting*, 1 Tim. ii. 6. 1 Cor. iii. 8. Gal. vi. 9 (RV *in due season*); *private*, 2 Pet. i. 20; *κατ' ἰδίαν, privately*. Mrk. iv. 34. Gal. ii. 2; *apart*, Matt. xiv. 13. xvii. 19. xx. 17 etc.; *ἰδίᾳ, privately; separately, severally*, 1 Cor. xii. 11.

ἰδιώτης, ὁ, *a private person; an ignorant or illiterate person*, Acts, iv. 13. 1 Cor. xiv. 16, 23, 24. 2 Cor. xi. 6.

ἰδοὺ, *adv., lo! behold!* Matt. i. 23. Acts, viii. 36. Luke, i. 38 etc.

ἰδρῶς, ὁ, *sweat*, Luke, xxii. 44. (The passage is bracketed by Westcott.)

ἱερατεία, and ἱερατία, ἡ, *the priesthood, the office of priest*, Hebr. vii. 5.

ἱεράτευμα, τὸ, *the priesthood*, 1 Pet. ii. 5, 9. (It is a purely ecclesiastical word.)

ἱερατεύω, *to discharge the office of priest*, Luke, i. 8.

ἱερεὺς, ὁ, *a priest*, Acts, xiv. 13. Matt. viii. 4; *applied to Christ*, Hebr. v. 6. vii. 16, 17. x. 21; *applied to Christians*, Rev. i. 6. v. 10. xx. 6.

ἱερόθυτος, *offered in sacrifice*, 1 Cor. x. 28.

ἱερὸν, τὸ, *a temple*, Acts, xix. 27. 1 Cor. ix. 13. Luke, iv. 9. Matt. xii. 6.

ἱεροπρεπής, *everent*, Tit. i. 3. ἱερός, *sacred*, 2 Tim. iii. 15; τὰ ἱερά, *the holy things*, 1 Cor. ix. 3.

ἱεροσυλέω, *to commit sacrilege*, Rom. ii. 22.

ἱεροσύλος, ὁ, *a temple-robber*, Acts, xix. 37.

ἱεουργέω, *to minister in sacred things*; τὸ εὐαγγέλιον ἱεουργεῖν, *to minister in the gospel*, Rom. xv. 16.

ἱερωσύνη, ἡ, *the priestly office, the priesthood*, Hebr. vii. 24.

Ἰησοῦς, -οῦ, -οῦ. -οῦν, -οῦ, ὁ, *Jesus, the Son of God, the Saviour of mankind*, Matt. i. 21, 25 etc. (The word has no connexion with the verb ἰάομαι; for all the (non-Ionic) derivatives of that verb keep a throughout; as ἰατρός, ἰασμος, etc.)

ἱκανός, *sufficient*, 2 Cor. ii. 6; φῶς ἱκανόν, *a great light*, Acts, xxii. 6; ὄχλος ἱκανός, *a great multitude*, Mrk. x. 46. Acts, xi. 24; ἀργύρια ἱκανά, *a large sum of money*, Matt. xxviii. 12; ἱκανῶ χρόνῳ, *for a long time*, Acts, viii. 11. Cf. Luke, viii. 27. xxiii. 8. Rom. xv. 23; ἐφ' ἱκανόν, *for a long while*, Acts, x. 11; ἡμέραι ἱκαναί, *many days*, Acts, ix. 23; ἱκανοί, *many people*, Acts, xii. 12; τὸ ἱκανόν, *security*, Acts, xvii. 9; *able*, 2 Tim. ii. 2; *worthy*, 1 Cor. xv. 9. Matt. viii. 8. Luke, iii. 16.

ἱκανότης, ἡ, *sufficiency, ability*, 2 Cor. iii. 5.

ἱκανόω, *to make competent, to qualify*, 2 Cor. iii. 6. Coloss. i. 12.

ἱκετηρία, ἡ, *supplication*, Hebr. v. 7. (See Pape's Lexicon in voc. ἱκετήριος.)

ἱκμάς, ἡ, *moisture*, Luke, viii. 6.

ἱλαρός, *cheerful*, 2 Cor. ix. 7.

ἱλαρότης, ἡ, *cheerfulness*, Rom. xii. 8.

ἱλάσκομαι, *to propitiate*; with accus. of thing, *to expiate, to make an atonement for*, Hebr. ii. 17; with dat. of person, ἱλάσθητί μοι, *be merciful to me*, Luke, xviii. 13.

ἱλασμός, ὁ, *propitiation*, 1 Joh. ii. 2. iv. 10.

ἱλαστήριον, τὸ, *the propitiatory, the mercy-seat*, Hebr. ix. 5. Cf. Rom. iii. 25. (It is a purely ecclesiastical word.)

ἱλέως, *merciful*, Hebr. viii. 12; ἱλέως σοι = *God avert that from thee*, Matt. xvi. 22.

ἱμάς, ὁ, *a thong*, Acts, xxii. 25; *a shoe-latchet*, Luke, iii. 16. Joh. i. 27. Mrk. i. 7.

ἱματίζω, *to clothe*, Luke, viii. 35. Mrk. v. 15. (Found only in the NT.)

ἱμάτιον, τὸ, *a garment*, Luke, v. 36. vii. 25. Matt. ix. 16; especially *an upper garment*, Mrk. v. 27. Matt. v. 24.

ἱματισμός, ὁ, *clothing, apparel*, Acts, xx. 33. 1 Tim. ii. 9. Luke, vii. 25.

ἱμείρω, *to long for*, var. lect. ad 1 Thess. ii. 8.

ἵνα, conj., *in order that, so that, that; ἵνα μὴ, lest*. (The reader is referred to his Greek Grammar.)

ἵνα τί; *for what purpose?*

Wherefore? Why? Matt. ix.

4. xxvii. 46. Luke, xiii. 7.

ἰδς, *o, poison*, James, iii. 8.

Rom. iii. 13; *rust*, James, v.

3.

Ἰουδαῖζω, *to imitate the Jews, to Judaize*, Gal. ii. 14.

Ἰουδαϊκός, *Jewish*, Tit. i. 14.

Ἰουδαϊκῶς, *Jewishly, after the manner of the Jews*, Gal. ii. 14.

Ἰουδαῖος, *Jewish*, Acts, xvi. 1; as subst. *a Jew*, in Joh. often *Jewish rulers*, and all most opposed to Christ.

Ἰουδαϊσμός, *o, Judaism, the religion of the Jews*, Gal. i. 13.

ἵππεύς, *o, a horseman*, Acts, xxiii. 23, 32.

ἵππικός, *equestrian; τὸ ἵππικόν, the cavalry*, Rev. ix. 16.

ἵππος, *o, a horse*, James, iii. 3. Rev. ix. 17. xix. 11 etc.

ἶρις, *h, a rainbow*, Rev. iv. 3. x. 1.

ἰσάγγελος, *like to the angels*, Luke, xx. 36. (It is a purely ecclesiastical word.)

ἴστε, from οἶδα; ἴστε γνώσκοντες, *ye know full well*, Ephes. v. 5 ("ye know, understanding," Thayer).

ἴσος, *equal*, Matt. xx. 12. Joh. v. 18; τὰ ἴσα ἀπολαβεῖν, *to receive as much back*, Luke, vi. 34; ἡ ἴση δῶρεα, *the same gift*, Acts, xi. 17; ἴσαι αἱ μαρτυρίαι οὐκ ἦσαν, *their testimony agreed not together*, Mrk. xiv. 56, 59; the neuters ἴσον and ἴσα are also used adverbially; ἴσα εἶναι, *to be*

equal, Rev. xxi. 16; τὸ εἶναι ἴσα θεῷ, *his being equal with God*, Philipp. ii. 6.

ἰσότης, *h, equality*, 2 Cor. viii. 14; *what is equitable*, Coloss. iv. 1.

ἰσότημος, *equally precious*, 2 Pet. i. 1.

ἰσόψυχος, *alike in soul, like-minded*, Philipp. ii. 20.

Ἰσραήλ, *o, indecl., Israel, a name given to the patriarch Jacob*, Matt. x. 6; ὁ Ἰσραήλ κατὰ σάρκα, *Israelites by birth, i.e. the Jews*, 1 Cor. x. 18; ὁ Ἰσραήλ τοῦ θεοῦ, *i.e. Christians*, Gal. vi. 16.

ἵστημι, and ἵστανω, and ἵστώ, used transitively in the pres., imperf., fut., and 1 aor. act.; *to place, to set, to set up*, Matt. xviii. 2. Joh. viii. 4. Acts, iv. 7. vi. 13; *to establish*, Hebr. x. 9. Rom. iii. 31. x. 3; *to verify, to confirm*, Matt. xviii. 16. 2 Cor. xiii. 1; *to appoint*, Acts, xvii. 31. *to weigh out, i.e. to pay*, Matt. xxvi. 15; μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην, *do not impute this sin unto them*, Acts, vii. 60; but used intransitively in the perfect (ἕστηκα, *I stand*), pluperfect (εἰστήκειν, *I was standing*), 2 aorist (ἔστην, *I stood*), and in the passive (ἵσταμαι, σταθήσομαι, etc.); *to continue, to persevere*, Joh. viii. 44. 1 Cor. xv. 1.

ἰστορέω, *to become acquainted with*, Gal. i. 18.

ἰσχυρός, *strong*, 1 Cor. iv. 10. Luke, xi. 21, 22; *mighty*,

Matt. iii. 11. Mrk. i. 7. Rev. xviii. 8; *powerful*, 2 Cor. x. 10; *loud*, Rev. xviii. 2. Hebr. v. 7. **λογίς**, *ή*, *strength*, Mrk. xii. 30, 33. 1 Pet. iv. 11.

λογίω, *to be strong*, Matt. ix. 12. Mrk. ii. 17; *to be able*, Matt. viii. 28. xxvi. 40; *to prevail*, Rev. xii. 8. Acts, xix. 16, 20; *to avail*, Hebr. ix. 17. Gal. v. 6; *to be serviceable*, Matt. v. 13.

λογος, *adv.*, *perhaps*, *it may be*, Luke, xx. 13.

ιχθύδιον, *τὸ*, *a little fish*, Matt. xv. 34. Mrk. viii. 7.

ιχθὺς, *ὁ*, *a fish*, Matt. vii. 10. Luke, v. 6. 1 Cor. xv. 39.

ἵχνος, *τὸ*, *a footstep*, Rom. iv. 12. 1 Pet. ii. 21.

ιώτα, *τὸ*, *iota*, used as an equivalent for the smallest letter in the Hebrew alphabet; therefore as an expression for the minutest part, *a jot*, Matt. v. 18.

K

καθὰ, *adv.*, for καθ' ἃ, *according as*, *just as*, Matt. xxvii. 10.

καθαίρεις, *ή*, *a pulling down*, 2 Cor. x. 4; *a casting down*, 2 Cor. x. 8. xiii. 10.

καθαίρω, *to take down*, Matt. xv. 36, 46. Luke, xxiii. 53. Acts, xiii. 29; *to cast down*, Luke, i. 52; *to pull down*, Luke, xii. 18; *to refute*, 2 Cor. x. 4; *to destroy*, Acts, xiii. 19. xix. 27 ("τῆς μεγαλειότητος αὐτῆς must be taken as a partitive genitive, *some-what of her magnificence*," Thayer).

καθαίρω, *to cleanse*; *to prune*, Joh. xv. 2.

καθάπερ, *adv.*, *even as*, *just as*, *according as*, Rom. ix. 13. x. 15. xi. 8 etc.

καθάπτω, *to fasten on*, Acts, xxviii. 3.

καθαρίζω, *to cleanse*, Matt. xxiii. 25, 26. Mrk. vii. 19; *to heal*, Matt. viii. 2. x. 8. xi. 5; *to purify*, Acts, xv. 9. James, iv. 8. Tit. ii. 14 etc.; with ἀπό, *to cleanse or purify from*, 2 Cor. vii. 1. Hebr. ix. 14. 1 Joh. i. 7, 9.

καθαρισμός, *ὁ*, *a cleansing*, *a purification*, Luke, ii. 22. v. 14. Joh. iii. 25; κατὰ τὸν καθαρισμόν τῶν Ἰουδαίων, *in accordance with the Jews' manner of purification*, Joh. ii. 6; *purification from*, i.e. *expiation of*, Hebr. i. 3. 2 Pet. i. 9.

καθαρός, *pure*, Matt. xxiii. 26. Tit. i. 15. Hebr. x. 22; *clean*, Joh. xiii. 10. xv. 3; *blameless*, Acts, xviii. 6; with ἀπό, *guiltless of*, Acts, xx. 26.

καθαρότης, *ή*, *purity*, *cleanness*, Hebr. ix. 13.

καθέδρα, *ή*, *a chair*, *a seat*, Matt. xxi. 12. xxiii. 2.

καθέζομαι, *to seat one's self*, *to sit*, Joh. xi. 20. xx. 12. Matt. xxvi. 55 etc.

καθεῖς, "i.e. καθ' εἰς; also εἰς καθεῖς, *one after the other*, *one by one*, NT; an erroneous formation, for καθ' ἕνα," Pape's Lexicon. See Joh. viii. 9.

καθεξής, *adv.*, *in order*, *successively*, Luke, i. 3. Acts, xi.

4. xviii. 23; *οι καθεξής*, those that came after, Acts, iii. 24; *ἐν τῷ καθεξής* (sc. χρόνῳ), soon afterwards, Luke, viii. 1.

καθεύδω, to sleep, Matt. ix. 24. xxv. 5 etc., met., to be careless, to be indifferent, Ephes. v. 14. 1 Thess. v. 6; to be dead, 1 Thess. v. 10.

καθηγητής, ὁ, a guide, a master, Matt. xxiii. 10.

καθίkw, to come down, to reach to; impers., *καθήκει*, it is becoming, it is fitting, Acts, xxii. 22; *τὰ μὴ καθήκοντα*, things that are not fitting, Rom. i. 28.

κάθηναι, to sit down, to sit, Rev. xx. 11. Matt. xx. 30. xxii. 44 etc.; to dwell, Luke, xxi. 35.

καθημερινός, daily, Acts, vi. 1.

καθίζw, to make one sit down, to seat a person, Acts, ii. 30. Ephes. i. 20. 1 Cor. vi. 4; intrans., to sit down, Matt. v. 1. xiii. 48. Joh. xix. 13; to sit, Matt. xx. 21, 23. xxiii. 2; to sojourn, to dwell, Acts, xviii. 11; to tarry, Luke, xxiv. 49.

καθίwμι, to send down; to let down, Luke, v. 19. Acts, ix. 25; *καθιέμενος*, let down, Acts, x. 11. xi. 5.

καθίστημι, and **καθιστάw**, and **καθιστάνw**, to set down; to place, to set; with *ἐπὶ*, to set over, Matt. xxiv. 45. xxv. 21, 23. Luke, xii. 42; to appoint, Tit. i. 5. Hebr. v. 1. viii. 3; to constitute, to make, Luke, xii. 14. Acts, vii. 10, 27, 35. 2 Pet. i. 8; to set down as,

to declare to be, Rom. v. 19; to conduct, Acts, xvii. 15; mid., to shew itself as, James, iii. 6. iv. 4.

καθὸ, adv., for *καθ' ὃ*, according as, 2 Cor. viii. 12; as, Rom. viii. 26. (See *καθά*.)

καθολικός, universal, catholic; so *ἐπιστολαὶ καθολικαί*, the Catholic Epistles, in the title prefixed to the Epistles of S. James, S. Peter, S. John, and S. Jude, because addressed to the whole Catholic Church and not to one only.

καθόλου, adv., for *καθ' ὅλου*, in general, altogether; with a negative, *not at all*, Acts, iv. 18.

καθοπλίζw, to arm completely, Luke, xi. 21.

καθοράw, to see thoroughly; pass., to be clearly perceived, Rom. i. 20.

καθότι, adv., for *καθ' ὅτι*, according as, Acts, ii. 45. iv. 35; because, Acts, ii. 24. Luke, i. 7; *inasmuch as*, Acts, xvii. 31. Luke, xix. 9. ("Better written separately," Pape's Lexicon.)

καθὼς, adv., even as, Luke, vi. 31. 1 Joh. ii. 27; as, Acts, xv. 15. 1 Thess. ii. 13. Joh. vi. 58; according as, 1 Pet. iv. 10. Acts, xi. 29; *how*, Acts, xv. 14. 3 Joh. 3; *καθὼς περ*, exactly as, Heb. v. 4.

καί, conj., and, also, even. (The reader is referred to his Greek Grammar.)

καινός, new, Joh. xix. 41. Matt. ix. 17. xiii. 52; novel, unheard of before, Mrk. i. 27. Acts, xvii. 19. 2 Joh. 5.

- καινότης**, ἡ, *newness*, Rom. vi. 4. vii. 6.
- καίπερ**, conj., *although*, 2 Pet. i. 12. Philpp. iii. 4. Hebr. v. 8.
- καιρός**, ὁ, *time, season*, 1 Tim. iv. 1. 2 Tim. iv. 3. 1 Cor. vii. 5. Acts, i. 7; *a favourable opportunity*, Gal. vi. 10. Acts, xxiv. 25; *ἐν καιρῷ, in due season*, Matt. xxiv. 45. Luke, xii. 42; *πρὸς καιρὸν ὥρας, for a short season*, 1 Thess. ii. 17; *ἄχρι καιροῦ, for a season*, Luke, iv. 13; *πρὸς καιρὸν, for a short while*, Luke, viii. 13.
- καίτοι**, *and yet, although*, Hebr. iv. 3.
- καίω**, *to burn*, Luke, xii. 35. Joh. v. 35. xv. 6; *to kindle, to light*, Matt. 5. 15.
- κακία**, ἡ, *malice*, Ephes. iv. 31. Coloss. iii. 8. Tit. iii. 3; *wickedness*, Acts, viii. 22. 1 Pet. ii. 16; *evil*, Matt. vi. 34.
- κακοήθεια**, and **κακοηθία**, ἡ, *depravity, malignity*, Rom. i. 29.
- κακολογέω**, *to speak evil of*, Mrk. ix. 39. Acts, xix. 9; *to curse*, Matt. xv. 4.
- κακοπάθεια**, and **κακοπαθία**, ἡ, *suffering, affliction*, James, v. 10.
- κακοπαθέω**, *to endure affliction, to be afflicted*, 2 Tim. ii. 9. 2 Tim. iv. 5. James, v. 13.
- κακοποιέω**, *to do harm*, Luke, vi. 9. Mrk. iii. 4; *to do wrong*, 1 Pet. iii. 17. 3 Joh. 11.
- κακοποιός**, *doing evil*; as subst., *an evil-doer*, 1 Pet. ii. 12. Joh. xviii. 30.
- κακός**, *evil, bad*, Matt. xxi. 41. xxiv. 48; *τὸ κακόν, wickedness, evil*, Rom. vii. 21. xiii. 4; *τὰ κακά, evil things*, Luke, xvi. 25.
- κακοῦργος**, ὁ, *a malefactor*, 2 Tim. ii. 9. Luke, xxiii. 32.
- κακουχέω**, *to ill-treat, to oppress*; *κακουχόμενος, maltreated*, Hebr. xi. 37. xiii. 3.
- κακῶ**, *to oppress, to afflict*, Acts, vii. 6. 19. xii. 1. xviii. 10; *to embitter, to render evil affected*, Acts, xiv. 2.
- κακῶς**, adv., *badly*; *κακῶς ἔχειω, to be sick*, Matt. iv. 24. viii. 16; *evilly, wrongly*, Joh. xviii. 23. James, iv. 3; *κακῶς εἰπεῖν τινα, to speak evil of*, Acts, xxiii. 5.
- κάκωσις**, ἡ, *ill-treatment, affliction*, Acts, vii. 34.
- καλάρη**, ἡ, *a stalk of grain, stubble*, 1 Cor. iii. 12.
- κάλαμος**, ὁ, *a reed*, Luke, vii. 24. Matt. xi. 7. Mrk. xv. 19, 36; *a measuring rod*, Rev. xi. 1. xxi. 15; *a pen*, 3 Joh. 13.
- καλέω**, *to call*, Matt. ix. 13. Gal. v. 8; *to invite*, Joh. ii. 1, 2. Luke, xiv. 16; *to name*, Luke, i. 31. Matt. x. 25; *to salute as*, Matt. xxiii. 9.
- καλλιέλαιος**, ἡ, *a cultivated olive-tree*, Rom. xi. 24.
- καλοδιδάσκαλος**, ὁ and ἡ, *a teacher of goodness*, Tit. ii. 3. (Found nowhere else.)
- καλοὶ λιμένες**, *Fair Havens, a harbour of Crete*, Acts, xxvii. 8.

καλοποιέω, *to do well*, 2 Thess. iii. 13.

καλός, *beautiful*, Luke, xxi. 5; *good*, Matt. xiii. 24, 27, 37, 48; *noble*, 1 Tim. i. 18. vi. 12; καλόν ἐστίν, *it is good, it is expedient*, 1 Cor. vii. 1.

κάλυμμα, τὸ, *a covering, a veil*, 2 Cor. iii. 13, 14, 15, 16.

καλύπτω, *to cover*, Luke, viii. 16. xxiii. 30; *to hide*, Matt. x. 26. 2 Cor. iv. 2. *to procure pardon for*, James, v. 20. 1 Pet. iv. 8. Cf. Rom. iv. 7.

καλῶς, *adv.*, *well*, Joh. iv. 17. Matt. xv. 7. Luke, xx. 39; *rightly*, Mrk. vii. 6; as a formula of approbation, *well!* Rom. xi. 20; *uprightly, honestly*, Hebr. xiii. 18; *met., in an honourable place*, James, ii. 3; καλῶς ποιεῖν, *to do well, to act rightly*, James, ii. 8, 19. 1 Cor. vii. 37, 38; καλῶς εἰπεῖν τινα, *to speak well of one*, Luke, vi. 26; καλῶς ἐποίησας παραγενόμενος, *thou hast done well in coming*, Acts, x. 33. Cf. Philipp. iv. 14. 2 Pet. i. 19. 3 Joh. 6; *met., καλῶς ἔχειν, to recover health*, Mrk. xvi. 18.

κάμηλος, ὁ, *and, more frequently, ἡ, a camel*, Matt. xix. 24. Luke, xviii. 25. Mrk. x. 25. (See Pape's Lexicon in voc.)

κάμιλος, ὁ, *a cable*; ("the reading of certain Mss. in Matt. xix. 24 and Luke, xviii. 25," Thayer).

κάμινος, ὁ, *and ἡ, a furnace, an oven*, Matt. xiii. 42, 50. Rev. i. 15. ix. 2.

καμνύω, *to close the eyes*, Acts, xxviii. 27. Matt. xiii. 15.

κάμνω, *to grow weary*, Hebr. xii. 3; *to be ill*, James, v. 15.

κάμπτω, *to bend*; *trans.*, οὐκ ἔκαμψαν γόνυ τῷ Βάαλ, *have not bowed the knee to Baal*, Rom. xi. 4. Cf. Ephes. iii. 14; *intrans.*, κάμψει πᾶν γόνυ ἐμοί, *every knee shall bow to me*, Rom. xiv. 11. Cf. Philipp. ii. 10.

κἂν, *conj.*, for καὶ ἐὰν, *and if; even if; if it were but*, etc.

κανὼν, ὁ, *a rule, a standard*, Gal. vi. 16. Cf. Philipp. iii. 16; *a limit*, 2 Cor. x. 13, 15.

καπηλεύω, *to be a petty retailer, to peddle*; with accus. of thing, *to adulterate, to corrupt*, 2 Cor. ii. 17. Cf. 2 Cor. iv. 2. (Thus also in Pape's Lexicon.)

καπνός, ὁ, *smoke*, Acts, ii. 19. Rev. viii. 4, etc.

καρδία, ἡ, *the heart*, Acts, viii. 21. Matt. v. 8. vi. 21; *the understanding*, Rom. i. 21. Acts, xxviii. 27.

καρδιογνώστης, ὁ, *the knower of hearts*, Acts, i. 24. xv. 8. (It is a purely ecclesiastical and NT form.)

καρπός, ὁ, *fruit*, Matt. xii. 33. xxi. 19. Luke, xii. 17; *work, operation*, Gal. v. 22. Philipp. i. 11. Rom. xv. 28; *result*, Philipp. i. 22. Hebr. xii. 11.

καρποφορέω, *to bear fruit*, Matt. xiii. 23. Mrk. iv. 20. Luke, viii. 15; *mid., to bear fruit of itself*, Coloss. i. 6.

καρποφόρος, *fruitbearing, fruitful*, Acts, xiv. 17.

καρτερέω, *to hold out, to endure*, Hebr. xi. 27.

κάρφος, τὸ, *a dry fragment of straw, a mote*, Matt. vii. 3, 5. Luke, vi. 41. (See Pape's Lexicon.)

κατά, prep., *taking genit. and accus.; with genit. denoting motion in a vertical line—down from; κατὰ τῶν ὀρέων, down from the mountains; but with accus. denoting motion in a horizontal line; κατὰ τὴν ὁδὸν, along the road*, Luke, x. 4; *also time—about; κατὰ τὸ μεσονύκτιον, about midnight*, Acts, xvi. 25. Cf. Acts, xiv. 1; *also manner—according to*, Rom. xii. 6. Ephes. iv. 7; *also serving to the formation of divers adverbial phrases; κατ' ἀνάγκην, of necessity, etc.*

καταβαίνω, *to descend, to go down*, Luke, ii. 51. Rev. xii. 12.

καταβάλλω, *to cast down*, Rev. xii. 10. 2 Cor. iv. 9; *to lay, as a foundation*, Hebr. vi. 1.

καταβαρέω, *to weigh down, to burden*, 2 Cor. xii. 16.

καταβαρύνω, *to weigh down, pass., to be weighed down, to be heavy with sleep*, Mrk. xiv. 40.

κατάβασις, ἡ, *the descent, the place of descent*, Luke, xix. 37.

καταβιβάζω, *to cause to go down; to cast down*, Luke, x. 15. Cf. Matt. xi. 23. (Westcott reads καταβήσῃ in both passages.)

καταβολή, ἡ, *a foundation*, Matt. xiii. 35. xxv. 34; *eis καταβολὴν σπέρματος, to found a posterity*, Hebr. xi. 11.

καταβραβεύω, *to decide against as judge; to condemn*, Coloss. ii. 18. (See Pape's Lexicon in voc.)

καταγγελεὺς, ὁ, *an announcer*, Acts, xvii. 18. (Only in the NT and ecclesiastical writers.)

καταγγέλλω, *to make known, to proclaim*, Acts, iv. 2. xiii. 5. xvii. 13. 1 Cor. xi. 26 etc.

καταγελάω, *to deride*, Matt. ix. 24. Luke, viii. 53. Mrk. v. 40.

καταγινώσκω, *to condemn*, 1 Joh. iii. 20, 21. Gal. ii. 11.

κατάγνυμι, *to break*, Matt. xii. 20. Joh. xix. 31, 32, 33.

καταγράφω, *to draw figures*, Joh. viii. 6.

κατάγω, *to lead down, to bring down*, Acts, ix. 30. xxii. 30. xxiii. 15; *to bring a ship to land, to touch at*, Acts, xxvii. 3. xxviii. 12. Cf. Luke, v. 11.

καταγωνίζομαι, *to conquer, to subdue*, Hebr. xi. 33.

καταδέω, *to bind up as a wound*, Luke, x. 34.

κατάδηλος, *thoroughly evident*, Hebr. vii. 15.

καταδικάζω, *to give judgment against, to condemn*, Matt. xii. 7, 37. Luke, vi. 37. James, v. 6.

καταδίκη, ἡ, *a sentence of condemnation*, Acts, xxv. 15.

καταδιώκω, *to pursue; in a good sense, to follow*, Mrk. i. 36.

καταδουλώ, *to enslave completely; to enslave*, Gal. ii. 4. 2 Cor. xi. 20.

καταδυναστεύω, *to oppress*, Acts, x. 38. James, ii. 6.

κατάθεμα, τὸ, *a curse*, Rev. xxii. 3. ("=κατανάθεμα, NT," Pape in Lexicon.)

καταθεματίζω, *to curse vehemently*, Matt. xxvi. 74.

κατασχύνω, *to dishonour*, 1 Cor. xi. 4, 5; *to put to shame*, 1 Cor. i. 27. xi. 22; *pass., to be ashamed*, Luke, xiii. 17. Rom. ix. 33. x. 11.

κατακαίω, *to burn up*, Matt. xiii. 30. xix. 19.

κατακαλύπτω, *to completely cover; mid., of women, to cover themselves, to be veiled*, 1 Cor. xi. 6, 7.

καταυχάομαι, *to glory over*, Rom. xi. 18. James, iii. 14; *καταυχᾶται ἑλεος κρίσεως, mercy exulteth over judgment*, James, ii. 13. ("Mercy boasts itself superior to judgment, i.e. full of glad confidence has no fear of judgment," Thayer. But?)

κατάκειμαι, *to lie down; to be sick*, Mrk. i. 30. Acts, xxviii. 8; *to recline at meals*, 1 Cor. viii. 10. Luke, vii. 37 etc.

κατακλᾶω, *to break*, Mrk. vi. 41. Luke, ix. 16.

κατακλείω, *to shut up*, Acts, xxvi. 10. Luke, iii. 20.

κατακληροδοτέω, *to distribute by lot*, a var. lect. ad Acts, xiii. 19. (Westcott reads *κατεκληρονόμησεν*. The word is confined to ecclesiastical writers.)

κατακληρονομέω, *to distribute by lot*, Acts, xiii. 19. (Confined to ecclesiastical writers.)

κατακλίνω, *to make to recline*, Luke, ix. 14; *pass., to recline*, Luke xiv. 8. xxiv. 30.

κατακλύζω, *to overwhelm with water, to submerge*, 2 Pet. iii. 6.

κατακλυσμός, ὁ, *the deluge*, Matt. xxiv. 38. Luke, xvii. 27. 2 Pet. ii. 5.

κατακολουθέω, *to follow after*, Luke, xxiii. 55. Acts, xvi. 17.

κατακόπτω, *to cut to pieces; to gash, to cut*, Mrk. v. 5.

κατακρημνίζω, *to cast down headlong*, Luke, iv. 29.

κατάκριμα, τὸ, *condemnation*, Rom. v. 16.

κατακρίνω, *to condemn*, Matt. xx. 18. Rom. viii. 3; *by good example to make the sins of others more evident and more censurable*, Hebr. xi. 7. Matt. xii. 41. Luke, xi. 31.

κατάκρισις, ἡ, *condemnation*, 2 Cor. iii. 9. vii. 3. (It is a purely NT form.)

κατακυριεύω, *to overcome, to master*, Acts, xix. 16; *to hold in subjection, to exercise lordship over*, Matt. xx. 25. Mrk. x. 42.

καταλαλέω, *to speak against*, James, iv. 11. 1 Pet. ii. 12; *pass., to be spoken against*, 1 Pet. iii. 16.

καταλαλιά, ἡ, *evil speaking*, 2 Cor. xii. 20. 1 Pet. ii. 1. (It is a purely ecclesiastical word.)

κατάλαλος, ὁ, *an evil speaker, a defamer*, Rom. i. 30. (Found no where else.)

καταλαμβάνω, *to obtain, to attain to*, 1 Cor. ix. 24. Philipp. iii. 12. Rom. ix. 30; *to understand, to comprehend*, Acts, iv. 13. Joh. i. 5; *to overtake*, Joh. xii. 35. 1 Thess. v. 4; *to detect, to catch*, Joh. viii. 3, 4; *to perceive, to find*, Acts, xxv. 25.

καταλέγω, *to register, to enrol*, 1 Tim. v. 9.

κατάλειμμα, τὸ, *a remnant*, var. lect. ad Rom. ix. 27.

καταλείπω, *to leave behind at death*, Mrk. xii. 19; *to relinquish*, Mrk. xiv. 52; *to depart from, to leave*, Matt. iv. 13. xvi. 4; *to forsake*, 2 Pet. ii. 15; *to neglect*, Acts, vi. 2; *to leave alone*, Luke, x. 40; *to reserve*, Rom. xi. 4.

καταλιθάω, *to overwhelm with stones; to stone*, Luke, xx. 6. (Only in ecclesiastical writers.)

καταλλαγῇ, ἡ, *reconciliation*, 2 Cor. v. 18, 19. Rom. v. 11. xi. 15.

καταλλάσσω, *to reconcile; κόσμον καταλλάσσω ἐαυτῷ, reconciling the world to himself*, 2 Cor. v. 18; pass. with dat. of person, *to be reconciled to*, 2 Cor. v. 20. Rom. v. 10. 1 Cor. vii. 11.

κατάλοιπος, *left remaining; οι κατάλοιποι τῶν ἀνθρώπων, the residue of men*, Acts, xv. 17.

κατάλυμα, τὸ, *an inn*, Luke, ii. 7; *the guest-chamber*, Luke, xxii. 11. Mrk. xiv. 14.

καταλύω, *to destroy*, Matt. xxvi. 61. xxvii. 40; *to overthrow*, Acts, v. 39. Rom. xiv. 20; *to pull up at, to lodge*, Luke, ix. 12. xix. 7; pass., *to be thrown down*, Mrk. xiii. 2. Matt. xxiv. 2. Luke, xxi. 6; *to be overthrown, to be brought to nought*, Acts, v. 38.

καταμανθάνω, *to learn thoroughly; to consider well*, Matt. vi. 28.

καταμαρτυρέω, *to testify against*, Matt. xxvi. 62. xxvii. 13.

καταμῖνω, *to abide*, Acts, i. 13.

καταμόνας, adv., *privately, alone*, Luke, ix. 18. Mrk. iv. 10 (But better written separately, κατὰ μόνas, as Westcott has done)

καταναλίσκω, *to consume*, Hebr. xii. 29.

καταναρκάω, *to make numb; intrans. with genit., to be burdensome to*, 2 Cor. xi. 9. xii. 13, 14.

κατανεύω, *to make signs to*, Luke, v. 7.

κατανοέω, *to perceive*, Acts, xxvii. 39. Matt. vii. 3. Luke, xx. 23; *to observe, to consider*, Luke, xii. 24, 27. Acts, xi. 6. Rom. iv. 19.

καταντάω, *to arrive, to come*, Acts, xvi. 1. xviii. 19, 24. 1 Cor. xiv. 36; *εἰς οὓς τὰ τέλη τῶν αἰώνων κατήντηκεν*, 1 Cor. x. 11 (RV *upon whom the ends of the ages are come*); *to reach, to attain*, Acts, xxvi. 7. Ephes. iv. 13. Philipp. iii. 11.

κατάνυξις, ἡ, *stupor*; πνεῦμα κατανύξεως, *a spirit of stupor*, Rom. xi. 8. (Found only in the NT and the Septuagint.)

κατανύσσω, *to prick, to wound*, κατενύγησαν τὴν καρδίαν, Acts, ii. 37 (RV *They were pricked in their heart.*)

καταξιόω, *to account worthy*, 2 Thess. i. 5. Acts, v. 41.

καταπατέω, *to tread under foot, to trample on*, Matt. v. 13. Luke, viii. 5. xii. 1; *to treat with contempt, to spurn*, Hebr. x. 29.

κατάπαυσις, ἡ, *a putting to rest*; met., *rest*, Acts, vii. 49. Hebr. iii. 11, 18. iv. 10.

καταπαύω, *to cause to cease; to give rest*, Hebr. iv. 8; *to restrain*, Acts, xiv. 18; intrans., *to rest*, Hebr. iv. 4. 10.

καταπέτασμα, τὸ, *a veil spread out, a curtain*, — the name given in the Greek Scriptures to the two curtains in the temple at Jerusalem, one of them at the entrance of the temple, the other veiling the Holy of Holies. This latter, called pre-eminently τὸ καταπέτασμα, is the only one mentioned in the NT. See Hebr. ix. 3. Matt. xxvii. 51. Luke, xxiii. 45. Mrk. xv. 38.

καταπίνω, *to swallow up*, Rev. xii. 16. 2 Cor. v. 4; *to swallow*, Matt. xxiii. 24; met., *to destroy*, 1 Pet. v. 8. 1 Cor. xv. 54; pass., *to be consumed*, 2 Cor. ii. 7.

καταπίπτω, *to fall down*, Acts, xxvi. 14. xxviii. 6. Luke, viii. 6.

καταπλέω, *to sail from the deep sea to the coast; to put in*, Luke, viii. 26.

καταπονέω, *to exhaust with labour; to afflict, to distress*, Acts, vii. 24. 2 Pet. ii. 7.

καταποντίζω, *to cast into the sea, to drown; pass., to be submerged, to be drowned*, Matt. xviii. 6; *to sink*, Matt. xiv. 30.

κατάρα, ἡ, *cursing, a curse*, James, iii. 10. Gal. iii. 13; γῆ κατάρας ἐγγύς, *nigh to being cursed by God, i.e. given up unto barrenness*, Hebr. vi. 8; ὑπὸ κατάραν εἶναι, *to be under a curse*, Gal. iii. 10; τέκνα κατάρας, *accursed children*, 2 Pet. ii. 14.

καταράομαι, *to curse*, Rom. xii. 14. Luke, vi. 28. Mrk. xi. 21. James, iii. 9; pass., *to be accursed*, Matt. xxv. 41.

καταργέω, *to make idle, to render inoperative; to bring to nought*, Rom. iii. 3. 1 Cor. i. 28; *to cause to cease, to abolish*, 1 Cor. vi. 13. Rom. iii. 31. vi. 6; pass., *to be brought to nought*, 1 Cor. ii. 6. xv. 26; *to pass away, to be done away*, Gal. v. 4. 1 Cor. xiii. 8, 10. (The word occurs 25 times in S. Paul, but only twice, viz. Luke, xiii. 7 = *make barren*, Hebr. ii. 14, in the rest of the NT.)

καταριθμέω, *to number with; pass., to be numbered among*, Acts, i. 17.

καταρτίζω, *to mend, to repair*, Matt. iv. 21. Mrk. i. 19; *to restore*, Gal. vi. 1; *to perfect*, 1 Pet. v. 10. Hebr. xiii. 21;

- pass., *to be prepared*, Hebr. xi. 3. Rom. ix. 22; *to be perfected*, Luke, vi. 40. 1 Cor. i. 10. 2 Cor. xiii. 11; mid., *to prepare*, Hebr. x. 5. Matt. xxi. 16.
- κατάρτισις**, ἡ, *a restoration, a perfecting*, 2 Cor. xiii. 9.
- καταρτισμός**, ὁ, *a perfecting*, Ephes. iv. 12.
- κατασεύω**, *to shake*; *κατασελεῖν τὴν χεῖρα*, *to make signs with the hand*, Acts, xix. 33. But in Acts, xii. 17. xiii. 16. xxi. 40, τῇ χειρὶ, in the same sense.
- κατασκάπτω**, *to dig down, to destroy*, Rom. xi. 3.
- κατασκευάζω**, *to make ready, to prepare*, Matt. xi. 10. Luke, vii. 27; *to equip, to build*, Hebr. xi. 7. 1 Pet. iii. 20; pass., *to be prepared*, Luke, i. 17.
- κατασκηνώω**, *to pitch one's tent, to dwell*, Acts, ii. 26. Matt. xiii. 32. Luke, xiii. 19.
- κατασκήνωσις**, ἡ, *an abode, a roosting-place*, Matt. viii. 20. Luke, ix. 58.
- κατασκιάζω**, *to overshadow*, Hebr. ix. 5.
- κατασκοπέω**, *to spy out*, Gal. ii. 4.
- κατασκοπος**, ὁ, *a spy*, Hebr. xi. 31.
- κατασοφίζομαι**, *to circumvent by fraud, to deal craftily with*, Acts, vii. 19.
- καταστέλλω**, *to restrain, to quiet*, Acts, xix. 35.
- κατάστημα**, τὸ, *deportment, demeanour*, Tit. ii. 3.
- καταστολή**, ἡ, *dress, attire*, 1 Tim. ii. 9.
- καταστρέφω**, *to throw down, to overthrow*, Matt. xxi. 12. Mrk. xi. 15; τὰ κατεστραμμένα αὐτῆς, *its ruins*, Acts, xv. 16.
- καταστηνιάω**, *to grow wanton against*, 1 Tim. v. 11.
- καταστροφή**, ἡ, *an overthrow; a subverting*, 2 Tim. ii. 14.
- καταστρώννυμι**, *to overthrow*, 1 Cor. x. 5.
- κατασύρω**, *to drag by force*, Luke, xii. 58.
- κατασφάζω**, *to slay*, Luke, xix. 27.
- κατασφραγίζω**, *to seal up*, Rev. v. 1.
- κατάσχεσις**, ἡ, *possession, and a possession*, Acts, vii. 5, 45.
- κατατίθημι**, *to deposit; mid. to lay up, to gain*, Acts, xxiv. 27. xxv. 9.
- κατατομή**, ἡ, *mutilation*, Philipp. iii. 2. (RV concision.) Cf. Gal. v. 12.
- κατατοξεύω**, *to shoot down, to pierce through*, a var. lect. ad Hebr. xii. 20.
- κατατρέχω**, *to run down*, Acts, xxi. 32.
- καταυγάζω**, *to shine upon*, a var. lect. ad 2 Cor. iv. 4.
- καταφέρω**, *to cast down; ψῆφον καταφέρειν, to give one's vote against*, Acts, xxvi. 10; *to bring against*, Acts, xxv. 7; pass., *to be borne down, to be overcome*, Acts, xx. 9.
- καταφεύγω**, *to flee for refuge*, Acts, xiv. 6. Hebr. vi. 18.
- καταφθείρω**, *to corrupt, to deprave; κατεφθαρμένοι τὸν νοῦν, corrupted in mind*, 2 Tim. iii. 8.

καταφιλέω, *to kiss*, Matt. xxvi. 49. Luke, vii. 38, 45. Acts, xx. 37.

καταφρονέω, *to despise*, Matt. vi. 24. xviii. 10. Luke, xvi. 13 *etc.*

καταφρονητής, ὁ, *a despiser*, Acts, xiii. 41.

καταχέω, *to pour upon*, Matt. xxvi. 7. Mrk. xiv. 3.

καταχθόνιος, *subterrestrial*, Philipp. ii. 10.

καταχράσμαι, *to use to the full*, 1 Cor. vii. 31.

καταψύχω, *to cool*, Luke, xvi. 24.

κατεδωλος, *full of idols*, Acts, xvii. 16. (A purely NT and ecclesiastical word.)

κατέναντι, *adv., over against, opposite*, Matt. xxi. 2. Luke, xix. 30; *before*, Matt. xxvii. 24. Rom. iv. 17. 2 Cor. ii. 17.

κατενώπιον, *adv., before*, Jude, 24. 2 Cor. xii. 19. Ephes. i. 4. (An altogether unclassical form.)

κατεξουσιάζω, *to exercise authority over*, Matt. xx. 25. Mrk. x. 42. (A purely NT form.)

κατεργάζομαι, *to work, to accomplish*, Rom. iv. 15. vii. 15, 17, 20. 2 Cor. xii. 12; *to perpetrate*, Rom. ii. 9. 1 Cor. v. 3.

κατέρχομαι, *to come down*, James, iii. 15. Luke, iv. 31. ix. 37; *to arrive at*, Acts, xviii. 22. xxi. 3. xxvii. 5.

κατεσθίω, *to devour, to consume*, Matt. xiii. 4. Luke, viii. 5; *to squander*, Luke, xv. 30; *to rob, to plunder*, 2 Cor. xi. 20. Gal. v. 15.

κατευθύνω, *to guide, to direct*, Luke, i. 79. 1 Thess. iii. 11. 2. Thess. iii. 5.

κατευλογέω, *to greatly bless*, Mrk. x. 16. (In ancient Greek only in the sense of *praise highly*.)

κατεφίστημι, *in 2 aor., rose up against*, Acts, xviii. 12.

κατέχω, *to hinder, to restrain*, 2 Thess. ii. 6, 7. Rom. i. 18; *to guide, as a ship*, Acts, xxvii. 40; *to hold fast, to retain*,

Luke, viii. 15. 1 Thess. v. 21; *to take*, Luke, xiv. 9; *to possess*, 1 Cor. vii. 30; *pass., to be held bound*, Rom. vii. 6.

κατηγορέω, *to accuse*, Matt. xii. 10. Luke, vi. 7. xxiii. 14; *pass., to be accused*, Matt. xxvii. 12. Acts, xxii. 30.

κατηγορία, ἡ, *an accusation*, Joh. xviii. 29. 1 Tim. v. 19.

κατήγορος, ὁ, *an accuser*, Acts, xxiii. 30, 35. xxv. 16, 18.

κατήγωρ, ὁ, *an accuser*, Rev. xii. 10. (An altogether unclassical and un-Greek form. It is not recognized in Pape's Lexicon.)

κατήφεια, ἡ, *dejection, heaviness*, James, iv. 9.

κατηχέω, *to instruct, to teach*, 1 Cor. xiv. 19. Gal. vi. 6; *pass., to be instructed*, Rom. ii. 18. Acts, xviii. 25. Gal. vi. 6; *to be instructed in*,

Luke, i. 4; *to be informed by report*, Acts, xxi. 21.

κατιώω, *to cover with rust*, James, v. 3.

κατισχύω, *to have power, to be able*, Luke, xxi. 36; *to prevail against*, Matt. xvi. 18;

to be overpowering, to prevail,
Luke, xxiii. 23.

κατοικέω, to dwell, Acts, i. 20.
vii. 2, 14, 48. Rev. iii. 10;
trans. with accusative, to
dwell in, to inhabit, Acts, i.
19. ii. 9, 14. Rev. xvii. 2
etc.

κατοίκησις, ἡ, an abode, a dwell-
ing, Mrk. v. 3.

κατοικητήριον, τὸ, a habitation,
an abode, Ephes. ii. 22. Rev.
xviii. 2. (A purely NT and
ecclesiastical word.)

κατοικία, ἡ, a habitation, Acts,
xvii. 26.

κατοικίζω, to cause to dwell,
πνεῦμα δὲ κατέκισεν ἐν ἡμῖν,
which he caused to dwell within
us, James, iv. 5.

κατοπτρίζω, to mirror, to reflect;
mid., to behold in a mirror,
2 Cor. iii. 18.

κατόρθωμα, τὸ, a successful
achievement; a righteous
measure, a var. lect. ad
Acts, xxiv. 2.

κάτω, adv., downwards; down,
Acts, xx. 9. Matt. iv. 6. Luke,
iv. 9. Joh. viii. 6, 8; below,
Mrk. xiv. 66; beneath, Acts,
ii. 19; ἐκ τῶν κάτω, from
beneath, Joh. viii. 23; ἕως
κάτω, to the bottom, Matt.
xxvii. 51. Mrk. xv. 38; ἀπὸ
διετούς καὶ κατωτέρω, from two
years old and under, Matt.
ii. 16.

κατώτερος, comp. of κάτω, lower,
Ephes. iv. 9.

καῦμα, τὸ, heat, Rev. vii. 16.
xvi. 9.

καυματίζω, to burn with heat,
to scorch, Rev. xvi. 8; pass.,

to be scorched, to be burned,
Matt. xiii. 6. Mrk. iv. 6.
Rev. xvi. 9.

καῦσις, ἡ, a burning; ἡς τὸ
τέλος εἰς καῦσιν, whose end is
to be burned, Hebr. vi. 8.

καυσόω, to burn up, 2 Pet. iii.
10.

καυστηριάω, to burn with a hot
iron, to brand, 1 Tim. iv. 2.
(In the NT not found else-
where.)

καύσω, ὁ, burning heat, Matt.
xx. 12. Luke, xii. 55; a
scorching wind, James, i. 11.
(See Pape's Lexicon in
voc.)

καυτηριάω, to brand, a var. lect.
ad 1 Tim. iv. 2.

καυχάσθαι, to boast, to glory,
1 Cor. i. 31. iv. 7. xiii. 3; with
accus., to boast of, 2 Cor. vii.
14. ix. 2. xi. 30; with ἐν and
dat., to glory in, 1 Cor. i. 31.
Philipp. iii. 3. James, i. 9;
with ὑπὲρ and genit., on be-
half of, 2 Cor. xii. 5 etc.
(Used 35 times by S. Paul
and twice by S. James.)

καύχημα, τὸ, matter for glory-
ing, Philipp. ii. 16. Rom. iv.
2. 1 Cor. ix. 15 etc.

καύχῃσις, ἡ, a glorying, Rom.
iii. 27. 2 Cor. i. 12. vii. 4,
14.

κέδρος, ἡ, cedar, a var. lect. ad
Joh. xviii. 1. (Westcott
reads πέραν τοῦ Χειμάρρου τῶν
Κέδρων. See next word.)

Κεδρὼν, indecl., Cedron, the
name of a wintry torrent,
rising near Jerusalem, and
flowing through a valley of
the same name.

κεῖμαι, *to lie*, Luke, ii. 12. Matt. xxviii. 6; *to be laid, to be applied*, Matt. iii. 10. Luke, iii. 9; *to be situated*, Matt. v. 14; *to be laid up*, Luke, xii. 19; *to be enacted*, 1 Tim. i. 9; *to be appointed*, 1 Thess. iii. 3. Luke, ii. 34.

κεῖρα, ἡ, *a girth, a bandage*, Joh. xi. 44.

κείρω, *to clip, to shear*, Acts, viii. 32; *mid., to get shorn*, Acts, xviii. 18. 1 Cor. xi. 6.

κέλευσμα, τὸ, *a command; a loud cry*, 1 Thess. iv. 16.

κελεύω, *to order*, Matt. xiv. 19, 28. xviii. 25 etc. (It is never found with a dative in the NT.)

κενοδοξία, ἡ, *vainglory*, Philipp. ii. 3.

κενόδοξος, *vainglorious*, Gal. v. 26.

κενός, *empty, vain*, Ephes. v. 6. 1 Cor. xv. 14. Coloss. ii. 8; *empty-handed*, Luke, xx. 10. Mrk. xii. 3; *fruitless, ineffectual*, 1 Cor. xv. 10, 58. 1 Thess. ii. 1; *eis kenón, in vain*, Philipp. ii. 16. 2 Cor. vi. 1. Gal. ii. 2.

κενοφωνία, ἡ, *empty talking; babbling*, 1 Tim. vi. 20. 2 Tim. ii. 16.

κενῶ, *to empty; ἐαυτὸν ἐκένωσεν, emptied himself, i.e. divested himself of such and such divine prerogatives*, Philipp. ii. 7. (Subsequent theology applied the term ἐκκένωσις to this act); *to make void*, 1 Cor. i. 17. ix. 15. Rom. iv. 14.

κέντρον, τὸ, *a sting*, Rev. ix. 10. 1 Cor. xv. 55, 56; *a goad*, Acts, xxvi. 14.

κεντυρίων, ὁ, *a centurion*, Acts, x. 1 etc.

κενώς, adv., *in vain*, James, iv. 5. κεράια, and κερέα, ἡ, *a point or tip* (of a letter in Hebrew); *the minutest part, a tittle*, Luke, xvi. 17. Matt. v. 18.

κεραμεύς, ὁ, *a potter*, Rom. ix. 21. Matt. xxvii. 7, 10.

κεραμικός, *of or belonging to a potter, of earthenware*, Rev. ii. 27.

κεράμιον, τὸ, *an earthen vessel, a pitcher*, Luke, xxii. 10. Mrk. xiv. 13.

κέραμος, ὁ, *a tile*, Luke, v. 19. κεράννυμι, *to mix, to mingle*, Rev. xiv. 10 (RV prepared.) xviii. 6.

κέρας, τὸ, *a horn*, Rev. v. 6. xii. 3. xiii. 1, 11 etc.; *met., κέρας σωτηρίας, a horn of salvation, i.e. a mighty deliverer*, Luke, i. 69; *an extremity*, Rev. ix. 13.

κεράτιον, τὸ, *a little horn*; the name of the fruit of the κεράτια, or carob tree, also called *St. John's Bread*. It was not only used for fattening swine, but also eaten by the poorer classes, Luke, xv. 16.

κερδαίνω, *to gain, to acquire*, Matt. xvi. 26. Luke, ix. 25. Philipp. iii. 8; *to win over, to prevail upon*, 1 Pet. iii. 1. Matt. xviii. 15; *met., to get, to meet with*, Acts, xxvii. 21.

κέρδος, τὸ, *gain, advantage*, Philipp. i. 21. iii. 7. Tit. i. 11.

κερέα, ἡ, see κεφαλα.

κέρμα, τὸ, *small coin, money*,
Joh. ii. 15.

κερματιστής, ὁ, *a money-changer*,
Joh. ii. 14.

κεφάλαιον, τὸ, *the main point*,
Hebr. viii. 1; *the capital*, as
distinguished from the in-
terest; *a sum of money*, Acts,
xxii. 28.

κεφαλαιῶ, *to sum up; to wound
in the head*, a var. lect. ad
Mrk. xii. 4. (Westcott reads
ἐκεφαλῶσαν. See κεφαλῶ,
and Pape's Lex. in voc. κεφα-
λαιῶ).

κεφαλῇ, ἡ, *the head*, Matt. v.
36. Luke, vii. 38; *the chief*,
the master, Ephes. iv. 15.
v. 23. Coloss. i. 18.

κεφαλῶ, *to wound in the head*,
as read by Westcott in Mrk.
xii. 4.

κεφαλῖς, ἡ, *a roll, a volume*,
Hebr. x. 7.

κημόω, *to muzzle*, 1 Cor. ix. 9.
(Westcott reads φιμῶ.)

κῆσος, ὁ, *a tax or tribute*, Matt.
xvii. 25. xxii. 17. Mrk. xii.
14; τὸ νόμισμα τοῦ κῆσου, *the
tribute money*, Matt. xxii. 19.

κῆπος, ὁ, *a garden*, Luke, xiii.
19. Joh. xviii. 1, 26. xix. 41.

κηπουρός, ὁ, *a gardener*, Joh.
xx. 15.

κηρίον, τὸ, *a honeycomb*, Luke,
xxiv. 42. (It is omitted in
Westcott's edition.)

κήρυγμα, τὸ, *a proclamation;*
a preaching, Matt. xii. 41.
Luke, xi. 32. 1 Cor. i. 21.

κήρυξ, ὁ, *a herald; a preacher*,
2 Pet. ii. 5. 1 Tim. ii. 7.
2 Tim. i. 11.

κηρύσσω, *to proclaim, to pub-
lish*, Luke, viii. 39; *to preach*,
Matt. iv. 23. xi. 1. 1 Cor. ix. 27.

κῆτος, τὸ, *a whale*, Matt. xii. 40.
κίβωτος, ἡ, *a chest; the ark of
the covenant*, Hebr. ix. 4.
Rev. xi. 19; *Noah's ark*,
Matt. xxiv. 38. Luke, xvii.
27. Hebr. xi. 7.

κιθάρα, ἡ, *a harp*, 1 Cor. xiv. 7.
Rev. v. 8. xv. 2.

κιθαρίζω, *to play upon the harp*,
to harp; κιθαρίζοντων ἐν ταῖς
κιθάραις αὐτῶν, Rev. xiv. 2
(RV *harping with their harps*);
τὸ κιθαριζόμενον, *what is
harped*, 1 Cor. xiv. 7.

κινάμωμον, and κιννάμωμον, τὸ,
cinnamon, Rev. xviii. 13.

κινδυνεύω, *to be in danger;*
κινδυνεύει εἰς ἀπελεγμὸν ἐλθεῖν,
*is in danger of coming into
disrepute*, Acts, xix. 27;
κινδυνεύομεν ἐγκαλεῖσθαι, *we
are in danger of being accused*,
Acts, xix. 40.

κίνδυνος, ὁ, *danger, peril*, Rom.
viii. 35. 2 Cor. xi. 26, 27.

κινέω, transit., *to move*, Rev.
ii. 5. vi. 14. Matt. xxiii. 4;
to excite, to stir up, Acts,
xxiv. 5; pass. intransit., *to
move*, Acts, xvii. 28.

κίνησις, ἡ, *a moving, an agita-
tion*, Joh. v. 3. (It is omitted
by Westcott.)

κίχρημι, *to lend*, Luke, xi. 5.

κλάδος, ὁ, *a branch, a bough*,
Rom. xi. 16, 17, 18, 19, 21.
Matt. xiii. 32 etc.

κλαίω, and κλάω, *to weep, to
mourn*, Luke, vii. 13, 38.
Joh. xi. 31, 33; trans., *to
weep for, to bewail*, Matt. ii. 18.

κλάσις, ἡ, *a breaking*, Luke, xxiv. 35. Acts, ii. 42.

κλάσμα, τὸ, *a broken piece, a fragment*, Matt. xiv. 20. xv. 37. Luke, ix. 17. Joh. vi. 12.

κλαυθμός, ὁ, *a weeping, a lamentation*, Matt. ii. 18. xiii. 42, 50. Acts, xx. 37.

κλάω, *to break*, Matt. xiv. 19. xv. 36. 1 Cor. xi. 24; τοὺς πέντε ἄρτους ἔκλασα εἰς τοὺς πεντακισχιλίους = *I broke and distributed amongst the five thousand*, Mrk. viii. 19.

κλεῖς, ἡ, *a key*, Matt. xvi. 19. Luke, xi. 52. Rev. i. 18.

κλείω, *to shut, to shut up*, Matt. vi. 6. xxv. 10. Rev. iii. 8.

κλέμμα, τὸ, *a theft*, Rev. ix. 21.

κλέος, τὸ, *glory*, 1 Pet. ii. 20.

κλέπτῃς, ὁ, *a thief*, Joh. x. 1, 10. xii. 6.

κλέπτω, *to steal*, Matt. vi. 19. xix. 18. Rom. ii. 21.

κλήμα, τὸ, *a tender branch, a shoot*, Joh. xv. 2, 4, 6.

κληρονομέω, *to inherit*, Matt. v. 5. xix. 29. xxv. 34.

κληρονομία, ἡ, *an inheritance*, Matt. xxi. 38. Gal. iii. 18. Coloss. iii. 24.

κληρονόμος, ὁ, *an heir*, Matt. xxi. 38. Gal. iv. 1. Hebr. i. 2. Rom. viii. 17.

κλήρος, ὁ, *a lot*, Acts, i. 26. Matt. xxvii. 35; *a part allotted*, Acts, i. 17.

κληρώω, *to cast lots; to make into a heritage*, Ephes. i. 11.

κλήσις, ἡ, *a calling, an invitation*, Hebr. iii. 1. 2 Tim. i. 9. Rom. xi. 29. Ephes. i. 18.

κλητός, *called*, Rom. i. 6, 7. viii. 28. 1 Cor. i. 24.

κλίβανος, ὁ, *an earthenware vessel for baking bread; an oven*, Luke, xii. 28; Matt. vi. 30.

κλίμα, τὸ, *a slope, a declivity; a tract of land, a region*, Rom. xv. 23. 2 Cor. xi. 10. Gal. i. 21.

κλινάριον, τὸ, *a small bed, a couch*, Acts, v. 15.

κλίνη, ἡ, *a bed*, Mrk. vii. 30. Luke, xvii. 34.

κλινίδιον, τὸ, *a small bed, a couch*, Luke, v. 19, 24.

κλίνω, *to incline, to bow*, Joh. xix. 30. Luke, xxiv. 5; *to put to flight*, Hebr. xi. 34; *to recline*, Luke, ix. 58. Matt. viii. 20; *intrans., to wear away, to be far spent*, Luke, ix. 12. xxiv. 29.

κλισία, ἡ, *a place where one can recline; a company*, Luke, ix. 14.

κλοπή, ἡ, *theft*, Matt. xv. 19. Mrk. vii. 21.

κλύδων, ὁ, *a violent agitation of the sea; a wave, a billow*, Luke, viii. 24. James, i. 6.

κλυδωνίζομαι, *to be agitated like the waves of the sea*, Ephes. iv. 14 (RV *tossed to and fro*).

κνήθω, *to scratch; mid., to have an itching; κνηθόμενοι τὴν ἀκοὴν, having itching ears*, 2 Tim. iv. 3.

κοδράντης, ὁ, *the Lat. quadrans, i.e. the fourth part of the Roman as, and equal to two λεπτά*, Matt. v. 26. Mrk. xii. 42.

κοιλία, ἡ, *the belly*, Matt. xii. 40. xv. 17. Mrk. vii. 19 etc.; *appetite, gluttony*, Philipp. iii. 19. Rom. xvi. 18; *the womb*, Luke, i. 15, 41, 44. Matt. xix. 12; *the innermost part of a man, the heart*, Joh. vii. 38.

κοιμάω, *to put to sleep; pass., to fall asleep, to sleep*, Matt. xxviii. 13. Luke, xxii. 45. Joh. xi. 12; *met., to die*, 1 Cor. vii. 39. Acts, vii. 60. xiii. 36. Matt. xxvii. 52.

κοίμησις, ἡ, *taking rest*, Joh. xi. 13.

κοινός, *common*, Acts, ii. 44. iv. 32. Tit. i. 4; *unhallowed, profane*, Acts, x. 14. Rev. xxi. 27. Rom. xiv. 14. Hebr. x. 29.

κοινόω, *to make common; to render unclean, to profane*, Acts, xxi. 28. Matt. xv. 11, 18, 20; *to count unclean*, Acts, x. 15.

κοινωνέω, *to be partaker, to share*, 1 Pet. iv. 13. Hebr. ii. 14. Rom. xv. 27; *to take part in, to be associated in*, 1 Tim. v. 22. 2 Joh. 11; *to communicate to, to assist*, Rom. xii. 13. Philipp. iv. 15.

κοινωνία, ἡ, *association; participation, share*, Philipp. ii. 1. iii. 10. Philem. 6. 1 Cor. x. 16 etc.; *fellowship*, Gal. ii. 9. 2 Cor. vi. 14; *a contribution*, Rom. xv. 26. 2 Cor. ix. 13. Hebr. xiii. 16.

κοινωνικός, *sociable; liberal*, 1 Tim. vi. 18.

κοινωνός, ὁ, and ἡ, *a partner, an associate*, 2 Cor. viii. 23.

Luke, v. 10. Philem. 17; *a partaker, a sharer*, 1 Cor. x. 18, 20. 2 Cor. i. 7.

κοίτη, ἡ, *a bed*, Luke, xi. 7; *the marriage-bed*, Heb. xiii. 4; *sexual intercourse, lewdness*, Rom. xiii. 13; *κοίτην ἔχειν ἐκ τινος, to conceive by*, Rom. ix. 10.

κοιτῶν, ὁ, *a bed-chamber*, Acts, xii. 20.

κόκκινος, *scarlet-coloured*, Rev. xvii. 3. Matt. xxvii. 28. Hebr. ix. 19; *as subst., scarlet clothing*, Rev. xvii. 4. xviii. 12, 16.

κόκκος, ὁ, *a grain*, Matt. xiii. 31. xvii. 20. Mrk. iv. 31 etc.

κολάζω, *to punish*, 2 Pet. ii. 9. Acts, iv. 21.

κολακεία, and **κολακία**, ἡ, *flattery; λόγος κολακίας, flattering words*, 1 Thess. ii. 5.

κόλασις, ἡ, *punishment*, Matt. xxv. 46. 1 Joh. iv. 18 ("has connected with it the thought of punishment," Thayer).

κολαφίζω, *to strike with the fist; to buffet*, Matt. xxvi. 67. Mrk. xiv. 65. 2 Cor. xii. 7; *to ill-treat*, 1 Pet. ii. 20. 1 Cor. iv. 11.

κολλάω, *to join (with glue): pass., to cleave to*, Luke, x. 11. Rom. xii. 9; *ἐκολλήθησαν αὐτῆς αἱ ἁμαρτίαι ἔχρη τοῦ οὐρανοῦ*, Rev. xviii. 5 (RV *her sins have reached even unto heaven*); *with dat. of thing, to join himself to, i.e. to approach*, Acts, viii. 29; *to be united to*, 1 Cor. vi. 16, 17; *to join another as his associate, to associate with*,

Acts, v. 13. ix. 26. x. 28; to attach himself to a master, Luke, xv. 15.
κολλούριον, τὸ, *eye-salve*, Rev. iii. 18.
κολλυβιστής, ὁ, a money-changer, Matt. xxi. 12. Mrk. xi. 15. Joh. ii. 15.
κολοβῶ, to cut off; to shorten, to abridge, Matt. xxiv. 22. Mrk. xiii. 20.
κόλπος, ὁ, the bosom, Joh. i. 18. xiii. 23. Luke, xvi. 22, 23; the lap, Luke, vi. 38; a bay, Acts, xxvii. 39.
κολυμβάω, to dive; to swim, Acts, xxvii. 43.
κολυμβήθρα, ἡ, a reservoir, a pool, Joh. v. 2, 7. ix. 7.
κολωνία, ἡ, a colony, Acts, xvi. 12.
κομάω, to let the hair grow long; to have long hair, 1 Cor. xi. 14.
κόμη, ἡ, the hair of the head, 1 Cor. xi. 15.
κομίζω, to bring, Luke, vii. 37; mid., to obtain, Hebr. x. 36. xi. 39. 1 Pet. v. 4 etc.; to get again, to receive back, Hebr. xi. 19. Matt. xxv. 27. Coloss. iii. 25. Ephes. vi. 8.
κομψός, neat; κομψότερον, adverbially, better; κομψότερον ἔχειν, to be better in health, Joh. iv. 52.
κονιάω, to whitewash, Matt. xxiii. 27. Acts, xxiii. 3.
κονιορτός, ὁ, dust, Matt. x. 14. Luke, ix. 5. Acts, xiii. 51 etc.
κοπάζω, to grow weary; met., to abate, to become still, Matt. xiv. 32. Mrk. iv. 39. vi. 51.

κοπετός, ὁ, lamentation, Acts, viii. 2.
κοπή, ἡ, slaughter, Hebr. vii. 1.
κοπιᾶω, to be weary, Joh. iv. 6. Matt. xi. 28; to toil, to labour, Matt. vi. 28. Luke, v. 5. Joh. iv. 38 etc.
κόπος, ὁ, labour, trouble, Luke, xi. 7. xviii. 5. Matt. xxvi. 10. Gal. vi. 17; toil, 2 Cor. vi. 5. xi. 23, 27.
κοπρία, ἡ, dung, manure, Luke, xiv. 35.
κόπριον, τὸ, = κοπρία, Luke, xiii. 8.
κόπτω, to cut; τὸ ἀπὸ or ἑκ τινος, to cut off, Mrk. xi. 8. Matt. xxi. 8; mid., to lament, Matt. xi. 17. xxiv. 30; with accus., to bewail, Luke, viii. 52. xxiii. 27.
κόραξ, ὁ, a raven, Luke, xii. 24.
κοράσιον, τὸ, a damsel, a maiden, Matt. ix. 24, 25. xiv. 11 etc.
κορβάν, indecl., an offering, a gift (to God), Mrk. vii. 11.
κορβανᾶς, ὁ, the treasury, Matt. xxvii. 6.
κορέννυμι, to satisfy, Acts, xxvii. 38. 1 Cor. iv. 8.
κόρος, ὁ, a cor, a Hebrew dry measure, equal to ten Attic medimni, Luke, xvi. 7. (= 86 gall.)
κοσμέω, to adorn, Luke, xxi. 5. 1 Pet. iii. 5. Tit. ii. 10; to decorate, to garnish, Matt. xii. 44. xxiii. 29. Luke, xi. 25, to trim (a lamp), Matt. xxv. 7.
κοσμικός, belonging to the world; τὸ ἅγιον κοσμικόν, its sanctuary of this world, Hebr. ix. 1. See ἅγιος; worldly, Tit. ii. 12.

κόσμιος, *orderly, modest*, 1 Tim. ii. 9. iii. 2.

κοσμίως, *decently*, a var. lect. ad 1 Tim. ii. 9.

κοσμοκράτωρ, ὁ, *the ruler of this world*, 2 Cor. iv. 4. Ephes. vi. 12. (Cf. Joh. xii. 31.)

κόσμος, ὁ, *a harmonious arrangement; decoration, adornment*, 1 Pet. iii. 3; *the world*, Acts, xvii. 24. Rom. iv. 13. 1 Cor. iii. 22; *the people of the world*, 2 Pet. ii. 5. 1 Cor. iv. 9. Matt. xviii. 7; *worldly affairs*, Gal. vi. 14. 1 Joh. ii. 15.

κοῦμ, a Hebrew imperative, *arise!* Mrk. v. 41. (Other texts exhibit κοῦμι.)

κουστωδία, ἡ, the Lat. *custodia*, *a guard*, Matt. xxvii. 65, 66. xxviii. 11. (It is merely a Latin word written in Greek letters.)

κουφίζω, *to lighten*, Acts, xxvii. 38.

κόφινος, ὁ, *a basket*, Matt. xiv. 20. Joh. vi. 13 etc.

κράβας, **κράβατος**, and **κράβ-
βατος**, ὁ, *a bed*, Acts, v. 15. ix. 33.

κράζω, *to cry out*, Matt. xxvii. 50. Acts, vii. 57. Rev. vii. 2.

κραϊπάλη, and **κρεπάλη**, ἡ, *sickness, surfeiting*, Luke xxi. 34.

κρανίον, τὸ, *a skull*, Matt. xxvii. 33. Joh. xix. 17.

κράσπεδον, τὸ, *the tassel, the hem*, Matt. ix. 20. xiv. 36. xxiii. 5 (RV border).

κραταιώω, *to make strong; pass., to be strengthened, to grow strong*, Ephes. iii. 10. Luke, i. 80. ii. 40; *to be firm*, 1 Cor. xvi. 13.

κρατέω, *to get possession of, to obtain*, Acts, xxvii. 13; *to take hold of*, Matt. ix. 25. Mrk. ix. 27; *to seize*, Matt. xiv. 3. Acts, xxiv. 6 etc.; *to hold*, Rev. ii. 1; *to hold fast*, Mrk. vii. 3. 2 Thess. ii. 15. Rev. ii. 14; *to retain*, i.e. *not to remit*, Joh. xx. 23; *to hold in check, to restrain*, Luke, xxiv. 16. Rev. vii. 1.

κράτιστος, superl. of *κατός*; in the NT a term of respect, *most excellent*, Acts, xxiii. 26. xxiv. 3. xxvi. 25.

κράτος, τὸ, *power, might*, Ephes. i. 19. vi. 10. Coloss. i. 11; *κατὰ κράτος*, *mightily*, Acts, xix. 20; *a mighty deed*, Luke. i. 51; *dominion*, Rev. i. 6. v. 13. 1 Pet. iv. 11. v. 11.

κραυγάζω, *to cry out, to cry aloud*, Matt. xii. 19. Joh. xi. 43.

κραυγή, ἡ, *a cry*, Matt. xxv. 6. Acts, xxiii. 9. Hebr. v. 7.

κρέας, τὸ, *flesh*, Rom. xiv. 21. 1 Cor. viii. 13.

κρείσσων and **κρείττων**, compar. of *κατός*; *more excellent*, Hebr. i. 4. viii. 6 etc.; *κρείττερόν ἐστι*, *it is more advantageous*, 1 Cor. vii. 9. 2 Pet. ii. 21.

κρεμάννυμι, *to hang up, to suspend*, Matt. xviii. 6. Acts, v. 30. x. 39; mid., *to hang*, Acts, xxviii. 4. Gal. iii. 13; with *ἐν τινι*, *to depend upon*, Matt. xxii. 40. ("All the Law and the Prophets, i.e. the teaching of the O.T. on morality, is summed up in these two precepts," Thayer.)

κρημνός, *ó*, a steep place, a precipice, Matt. viii. 32. Mrk. v. 13. Luke, viii. 33.

κριθή, *ἡ*, barley, Rev. vi. 6.

κρίθινος, *of barley*, Joh. vi. 9, 13.

κρίμα, *τὸ*, judgment, Matt. vii.

1. Rom. ii. 2. xi. 33; *condemnation*, Rom. iii. 8. Luke, xxiv. 20. 1 Cor. xi. 29; *a lawsuit*, 1 Cor. vi. 7. (See Pape's Lexicon in voc.)

κρίνον, *τὸ*, a lily, Matt. vi. 28. Luke, xii. 27.

κρίνω, *to judge*, Luke, vii. 43.

1 Cor. xi. 13. Acts, xv. 19; *to approve, to esteem*, Rom. xiv. 5; *to resolve, to determine*, Acts, xx. 16. xxv. 25. 1 Cor. vii. 37. 2 Cor. ii. 1; *to go to law*, Matt. v. 40. 1 Cor. vi. 1.

κρίσις, *ἡ*, judgment, Joh. viii.

16. 1 Tim. v. 24. Hebr. ix. 27; *condemnation*, Matt. xxiii. 33. Joh. iii. 19. xii. 31.

κριτήριον, *τὸ*, a tribunal, James, ii. 6. 1 Cor. vi. 2, 4 (*or suits, cases*).

κριτής, *ὁ*, a judge, Hebr. xii. 23. James, iv. 12. Acts, x. 42.

κριτικός, *fit for judging, able to judge*, Hebr. iv. 12.

κρούω, *to knock*, Matt. vii. 7. Luke, xi. 9, 10. xii. 36; *to knock at*, Luke, xiii. 25. Acts, xii. 13.

κρύπτη, *ἡ*, a vault, a cellar, Luke, xi. 33. (See Pape's Lex. in voc.)

κρυπτός, *hidden, secret*, Matt.

x. 26. Luke, viii. 17. xii. 2;

ἐν κρυπτῷ, *in secret*, Matt. vi. 4, 6, Joh. vii. 4, 10.

xviii. 20.

κρύπτω, *to hide, to conceal*, Luke, xiii. 21. Rev. vi. 15.

Joh. xii. 36. Ptcp. κεκρυμμένος, *hidden, i.e. stored*, Rev. ii. 17.

κρυσταλλίζω, *to shine like crystal*, Rev. xxi. 11. (Found nowhere else.)

κρύσταλλος, *ὁ*, crystal, Rev. iv. 6. xxii. 1.

κρυφαῖος, *secret*, Matt. vi. 18.

κρυφῇ, *adv., secretly*, Ephes. v. 12.

κτάομαι, *to acquire, to get*, Acts, i. 18. viii. 20. xxii. 28. Luke,

xviii. 12; *κέκτημαι, to possess*, does not appear in the NT.

κτῆμα, *τὸ*, a possession, Matt.

xix. 22. Mrk. x. 22. Acts, ii. 45. v. 1.

κτῆνος, *τὸ*, a beast of burden,

Luke, x. 34. Acts, xxiii. 24. Rev. xviii. 13.

κτήτωρ, *ὁ*, a possessor, Acts, iv. 34.

κτίζω, *to found; to create*, 1

Cor. xi. 9. Coloss. i. 16. Ephes. iii. 9 etc.

κτίσις, *ἡ*, creation; *πᾶσα ἡ κτίσις*

συνστενάζει, the whole creation groaneth together with us,

Rom. viii. 22. Cf. Mrk. x. 6. Rev. iii. 14; *the thing*

created, Hebr. iv. 13. Rom. viii. 39; *a creature*, Rom. i.

25. viii. 20. 2 Cor. v. 17; *an ordinance*, 1 Pet. ii. 13;

(*πρωτότοκος πάσης κτίσεως*, Coloss. i. 15. Here the AV

gives the firstborn of every creature, and the RV the firstborn of all creation. But

how will these fit in with the next verse (16) which

immediately follows—"for by him were all things created." See also Joh. i. 3. Rev. iii. 14. Hebr. i. 2. There is, however, another interpretation, to which there is no theological objection, πρωτοτόκος πάσης κτίσεως, the *primeval creator of every created thing*. The only imaginable objection to this view is, that, while the ancient Greeks used πρωτοτόκος, with paroxytone accent, and in an active tense (= *bringing forth for the first time*), the later Greeks and the NT writers seem to have restricted themselves to the proparoxytone form πρωτότοκος, and in a passive sense. See Rom. viii. 29. Hebr. xii. 23. Coloss. i. 18).

κτίσμα, τὸ, the thing created, Rev. v. 13. viii. 9. 1 Tim. iv. 4.

κτιστής, ὁ, a founder; a creator, 1 Pet. iv. 19. ("More correctly written κτιστής than κτίστης," Pape's Lexicon.)

κυβέλα, ἡ, dicing; artifice, Ephes. iv. 14. (Westcott reads κυβία.)

κυβέρνησις, ἡ, government; met., a governor, 1 Cor. xii. 28.

κυβερνήτης, ὁ, a steersman; a shipmaster, Acts, xxvii. 11. Rev. xviii. 17.

κυκλεύω, to encircle, to surround, Rev. xx. 9.

κυκλόθεν, adv., round about, all round, Rev. iv. 3, 8.

κυκλώω, to surround, to encompass, Joh. x. 24. Luke, xxi. 20. Acts, xiv. 20.

κύκλω, dat. of κύκλος, used as adverb, around, round about, Luke, ix. 12. Mrk. iii. 34.

κύλισμα, τὸ, a wallowing place, 2 Pet. ii. 22. ("= κυλιστρα, NT," Pape's Lexicon.)

κυλισμός, ὁ, a wallowing, a var. lect. ad 2 Pet. ii. 22.

κυλίω, to roll; pass., to be rolled, to wallow, Mrk. ix. 20.

κυλλός, crooked; maimed, Matt. xv. 30, 31. xviii. 8. Mrk. ix. 43.

κύμα, τὸ, a wave, Matt. viii. 24. xiv. 24. Jude, 13.

κύμβαλον, τὸ, a cymbal, 1 Cor. xiii. 1.

κύνιον, τὸ, cumin, Matt. xxiii. 23.

κυνάριον, τὸ, a little dog, Matt. xv. 26, 27. Mrk. vii. 27, 28.

κύπτω, to stoop, Mrk. i. 7. Joh. viii. 6.

Κυρία, ἡ, a Christian woman, to whom S. John addresses his second Epistle, vss. 1, 5. (Westcott reads κυρία, lady, in both places.)

κυριακός, of or belonging to the Lord; κυριακὸν δεῖπνον, the supper of the Lord, 1 Cor. xi. 20; ἡ κυριακή ἡμέρα, the Lord's day, Rev. i. 10.

κυριεύω, to rule over, to have dominion over, Rom. vi. 14. 2 Cor. i. 24. Luke, xxii. 25; οἱ κυριεύοντες, those that rule, 1 Tim. vi. 15.

κύριος, ὁ, lord, master, owner, Matt. xii. 8. xx. 8. Mrk. xiii. 35; the Lord Christ, 1 Cor. iv. 5. viii. 6. Luke, x. 1. Mrk. xvi. 19; a prince, a sovereign, Acts, xxv. 26; (in addresses) Sir! Joh. xii. 21.

κυριότης, ἡ, *dominion* (often of persons), Coloss. i. 16. Jude, 8. Ephes. i. 21.
 κυρώω, *to make valid, to confirm*, Gal. iii. 15. 2 Cor. ii. 8.
 κύων, ὁ and ἡ, *a dog*, Luke, xvi. 1. 2 Pet. ii. 22; *a reprobate*, Rev. xxii. 15. Philipp. iii. 2.
 κῶλον, τὸ, *a limb; a carcase*, Hebr. iii. 17.
 κωλύω, *to hinder, to forbid*, Acts, viii. 36. x. 47. Matt. xix. 14. Mrk. ix. 38.
 κώμη, ἡ, *a village*, Matt. ix. 35. x. 11. Luke, v. 17.
 κωμόπολις, ἡ, *a large village*, Mrk. i. 38.
 κῶμος, ὁ, *a band of revellers; in the plur., revellings, revelleries*, Rom. xiii. 13. 1 Pet. iv. 3. Gal. v. 21.
 κώνωψ, ὁ, *a gnat*, Matt. xxiii. 24.
 κωφός, *dumb*, Matt. ix. 32, 33. xii. 22. xv. 30. Luke, i. 22. xi. 14; *deaf*, Matt. xi. 5. Mrk. vii. 32, 37. Luke, vii. 22.

Λ.

λαγχάνω, *to obtain by lot*, Luke, i. 9. Acts, i. 17. 2 Pet. i. 1; *to cast lots*, Joh. xix. 34.
 λάθρα, adv., *secretly*, Matt. i. 19. ii. 7. Joh. xi. 28.
 λαίλαψ, ἡ, *a storm*, Mrk. iv. 37. Luke, viii. 23.
 λακτίζω, *to kick*, Acts, xxvi. 14.
 λαλέω, *to chatter; in the NT to speak, to talk*, Matt. x. 20. xiii. 3 etc.; *to utter, to tell*, 2 Cor. xii. 4; *to speak to, to converse with*, Matt. xii. 46.

λαλιά, ἡ, *talkativeness; speaking*, Joh. iv. 42; *manner of speaking, dialect*, Matt. xxvi. 73.
 λαμά, and λαμμά, *why?* doubtful forms ad Matt. xxvii. 46. Mrk. xv. 34. (Neither form is recognized in Pape's Lexicon.)
 λαμβάνω, *to receive*, Matt. vii. 8. Joh. vii. 23; *to take*, Matt. xiii. 31, 33; *to get back*, Hebr. xi. 35.
 λαμπάς, ἡ, *a torch, a lamp*, Matt. xxv. 1, 3, 7. Joh. xviii. 3.
 λαμπρός, *bright*, Rev. xxii. 16; *clear*, Rev. xxii. 1; *splendid, gorgeous*, Luke, xxiii. 11. Acts, x. 30. James, ii. 2; in neut. plural, *splendid things* (= luxuries), Rev. xviii. 14.
 λαμπρότης, ἡ, *brightness*, Acts, xxvi. 13.
 λαμπρῶς, *magnificently, sumptuously*, Luke, xvi. 19.
 λάμπω, *to shine*, Matt. v. 15. xvii. 2 etc.
 λανθάνω, *to be hidden*, Mrk. vii. 24. Luke, viii. 47; with accus. of person, *to be hidden from*, Acts, xxvi. 26. 2 Pet. iii. 5, 8; in construction with a participle, *unawares, without knowing*, Hebr. xiii. 2.
 λαξευτός, *hewn out of the rock*, Luke, xxiii. 53. (It is a purely ecclesiastical form.)
 λαός, ὁ, *a people, a nation*, Rom. ix. 26. Rev. v. 9. vii. 9; *a multitude*, Matt. xxvii. 25. Luke, viii. 47; *the people of Israel, the Israelites*, Luke, i. 68. ii. 10. vii. 16.

- λάρυγξ, *ó*, the throat, Rom. iii. 13.
 λάσκω, to emit a loud sound;
 to burst asunder, Acts, i. 18.
 λατομέω, to cut stones, to hew out,
 Matt. xxvii. 60. Mrk. xv. 46.
 λατρεία, *ή*, religious service,
 worship, Hebr. ix. 1, 6. Rom.
 ix. 4. xii. 1.
 λατρεύω, to render religious ser-
 vice; to worship, to serve, Matt.
 iv. 10. Acts, vii. 7. xxiv. 14.
 λάχανον, τὸ, a potherb, Matt.
 xiii. 32. Luke, xi. 42. Rom.
 xiv. 2.
 λεγεών, *ή*, Lat. *legio*, a legion,
 Matt. xxvi. 53.
 λέγω, to speak, Acts, xiii. 15.
 xxiv. 10; to say, Matt. ix.
 34. xii. 44; to declare, Luke,
 iv. 25. Joh. i. 51. iii. 11; to
 assert, to maintain, Matt.
 xxii. 23. Luke, xxiii. 2. Mrk
 xii. 18; to mean, 1 Cor. i. 12.
 x. 29; to call, Mrk. x. 18.
 Luke, xviii. 19.
 λείμμα, τὸ, a remnant, Rom. xi.
 5. (Westcott gives λίμμα.)
 λείος, smooth, level, Luke, iii. 5.
 λείπω, to leave; pass., to be left
 behind, so to want, James, i.
 4; intr. to fail, Luke, xviii.
 22. Tit. iii. 13.
 λειτουργέω, to render public
 service to the state at one's
 own expense; to do a service,
 to minister, Hebr. x. 11.
 Rom. xv. 27. Acts, xiii. 2.
 λειτουργία, *ή*, a public office
 undertaken at one's own ex-
 pense; the service or ministry
 of the priests to God, Luke,
 i. 23. Acts, viii. 6. ix. 21;
 charitable ministration, Phi-
 lipp. ii. 30. 2 Cor. ix. 12.

- λειτουργικός, employed in minis-
 tering (i.e. worshipping).
 Hebr. i. 14.
 λειτουργός, *ό*, a servant of the
 state; a servant, a minister,
 Hebr. i. 7. viii. 2. Rom. xiii.
 6. xv. 16.
 λέντιον, τὸ, Lat. *linteum*, a
 towel, Joh. xiii. 4.
 λεπῖς, *ή*, a scale, Acts, ix. 18.
 λέπρα, *ή*, leprosy, Matt. viii. 3
 etc.
 λεπρός, afflicted with leprosy,
 leprous; as subst., a leper,
 Matt. viii. 2. x. 8. xi. 5.
 λεπτός, thin, small; τὸ λεπτόν,
 a small brass coin, equivalent
 to the eighth part of the Roman
 as, Mrk. xii. 42. Luke, xii.
 59. xxi. 2 (RV a mite).
 Λευέτης, *ό*, one of Levi's pos-
 terity; in a narrower sense,
 those were called Levites,
 who, though not of the race
 of Aaron, served as assis-
 tants to the priests, Luke, x.
 32. Joh. i. 19. Acts, iv. 36.
 λευκαίνω, to whiten, Mrk. ix. 3.
 Rev. vii. 14.
 λευκός, bright, Matt. xvii. 2;
 white, Mrk. ix. 3. xvi. 5.
 λέων, *ό*, a lion, Hebr. xi. 33. 1
 Pet. v. 8. Rev. iv. 7 etc.
 λήθη, *ή*, forgetfulness, 2 Pet. i.
 9.
 ληνός, *ή*, a winepress, Rev. xiv.
 20. xix. 15; the lower vat,
 Matt. xxi. 33. [= ὑπολήμιον.]
 λήρος, *ό*, idle talk, Luke, xxiv.
 11.
 ληστής, *ό*, a robber, Joh. x. 1,
 8. xviii. 40. Matt. xxi. 13 etc.
 λήψις, *ή*, a receiving, Philipp.
 iv. 15.

λίαν, adv., *greatly, much*, Matt. ii. 16. Mrk. vi. 51 etc.

λίβανος, ὁ, and sometimes ἡ, *frankincense*, Matt. ii. 11. Rev. xviii. 13.

λίβανωτός, ὁ, *a censer*, Rev. viii. 3, 5.

λιβερτίνος, ὁ, Lat. *libertinus*; *λιβερτίνοι*, in the NT were probably Jews who had been taken captive by the Romans under Pompey, but afterwards manumitted, and, though residing in Rome, had built for themselves a synagogue at Jerusalem, Acts, vi. 9.

λιθάζω, *to stone*, Joh. x. 31. Acts, xiv. 19.

λίθινος, *of stone*, Joh. ii. 6. 2 Cor. iii. 3. Rev. ix. 20.

λιθοβολέω, *to stone*, Acts, vii. 58. xiv. 5. Matt. xxi. 35 etc.

λίθος, ὁ, *a stone*, Matt. iv. 6. vii. 9 etc.; λίθος μυλικός, *a millstone*, Luke, xvii. 2.

λιθόστρωτος, *paved with stone*; τὸ λιθόστρωτον, *The Pavement*, Joh. xix. 13.

λικμάω, *to clear away the chaff from the grain by winnowing; to grind to powder*, Matt. xxi. 44. Luke, xx. 18.

λιμὴν, ὁ, *a harbour*, Acts, xxvii. 8, 12.

λίμνη, ἡ, *a lake*, Luke, v. 1, 2. viii. 22, 33. Rev. xix. 20.

λιμός, ὁ, and ἡ, *famine*, Luke, xv. 14. Acts, xi. 28. Mrk. xiii. 8.

λίον, τὸ, *flax (= wick)*, Matt. xii. 20.

λιπαρός, *fat*; τὰ λιπαρὰ, *what is dainty*, Rev. xviii. 14.

λίτρα, ἡ, Lat. *libra*, *a pound*, a weight of 12 ounces, Joh. xii. 3. xix. 39.

λίψ, ὁ, *the South-West wind; the quarter of the heavens whence the South-West wind blows*, Acts, xxvii. 12.

λογία, ἡ, *a collection for the relief of the poor*, 1 Cor. xvi. 1, 2. (Only in ecclesiastical writers.)

λογίζομαι, *to reckon*, Rom. iv. 3, 5, 6; *to number among*, Luke, xxii. 37; *to think upon*, Philipp. iv. 8; *to impute*, 1 Cor. xiii. 5. 2 Tim. iv. 16. Rom. iv. 8; *to account*, εἰς οὐδὲν λογισθῆναι, Acts, xix. 27 (RV *to be made of no account*); *to think, to judge*, 1 Cor. xiii. 11. 2 Cor. iii. 5; *to purpose*, 2 Cor. x. 2.

λογικὸς, *rational, reasonable*, Rom. xii. 1; τὸ λογικὸν γάλα, 1 Pet. ii. 2 (RV *the spiritual milk*, AV *the milk of the word*).

λόγιον, τὸ, *an oracle*, Acts, vii. 38. Rom. iii. 2.

λόγιος, *learned*, Acts, xviii. 24 (possibly, *eloquent*).

λογισμός, ὁ, *a reasoning*, 2 Cor. x. 15. Rom. ii. 15.

λογομαχέω, *to wrangle about words*, 2 Tim. ii. 14. (Only in the NT and late writers.)

λογομαχία, ἡ, *a dispute about words*, 1 Tim. vi. 4.

λόγος, ὁ, *a word*, Matt. xii. 32, 36, 37; *talk, speech*, Matt. xxii. 15. Luke, xx. 20; *a saying*, Mrk. vii. 29; *an announcement*, 2 Cor. v. 19;

- an account, a reason, 1 Pet. iii. 15; a report, Matt. xxviii. 15. Joh. xxi. 23; a narrative, Acts, i. 1; doctrine, Joh. viii. 31, 37. 2 Tim. ii. 17; affair, matter, Acts, xv. 6; a plea, Matt. v. 32; ὁ λόγος, the Divine Word, the second person of the Trinity, Joh. i. 1, 14; κατὰ λόγον, in all reason, justly, Acts, xviii. 14; τίνι λόγῳ, for what reason, Acts, x. 29.
- λόγχη, ἡ, a spear, Joh. xix. 34.
- λοιδορέω, to abuse, to rail at, Joh. ix. 28. Acts, xxiii. 4. 1 Cor. iv. 12.
- λοιδορία, ἡ, abuse, railing, 1 Pet. iii. 9. 1 Tim. v. 14.
- λοιδορος, ὁ, a railer, a reviler, 1 Cor. v. 11. vi. 10. (The word is properly an adjective = abusive.)
- λοιμὸς, ὁ, a pestilence, Luke, xxi. 11; met., a pestilent fellow, Acts, xxiv. 5.
- λοιπὸς, remaining; οἱ λοιποὶ, the rest, Matt. xxii. 6. xxvii. 49; τὰ λοιπὰ, the things that remain, the rest, Luke, xii. 26. 1 Cor. xi. 34; λοιπὸν, for the rest, 1 Cor. i. 16; at length, Acts, xxvii. 20; τὸ λοιπὸν, henceforward, 1 Cor. vii. 29. Hebr. x. 13; finally, Ephes. vi. 10. Philipp. iii. 1. iv. 8; τοῦ λοιποῦ, for the future, Gal. vi. 17.
- λουτρὸν, τὸ, a bath; in the NT baptism, Tit. iii. 5. Ephes. v. 26 (= "baptism, NT," Pape's Lexicon).
- λούω, to bathe, Joh. xiii. 10; to wash, Acts, ix. 37. xvi. 33. Hebr. x. 23; to cleanse, a var. lect. ad Rev. i. 5.
- Λυκαονιστὶ, adv., in the speech of Lycaonia, Acts, xiv. 11.
- λύκος, ὁ, a wolf, Matt. x. 16. Joh. x. 12. Acts, xx. 29 etc.
- λυμαίνομαι, to injure, to devastate, Acts, viii. 3.
- λυπέω, to grieve, to make sorrowful, 2 Cor. ii. 2, 4, 5. vii. 8. Rom. xiv. 15; to offend, Ephes. iv. 30.
- λύπη, ἡ, grief, sorrow, Joh. xvi. 6, 20, 21; ἀπὸ τῆς λύπης, for sorrow, Luke, xxii. 45; ἐκ λύπης, with sorrow, 2 Cor. ix. 7 (RV grudgingly); ἡ κατὰ θεὸν λύπη, godly sorrow, 2 Cor. vii. 10; annoyance, affliction, 1 Pet. ii. 19.
- λύσις, ἡ, a release, a divorce, 1 Cor. vii. 27.
- λυσιτελέω, to be profitable; impers., λυσιτελεῖ αὐτῷ ... ἡ, it is better for him, Luke, xvii. 2.
- λύτρον, τὸ, a ransom, Matt. xx. 28. Mrk. x. 45.
- λυτρόω, to liberate on receipt of ransom, 1 Pet. i. 18; mid., to ransom, to redeem, Luke, xxiv. 21. Tit. ii. 14.
- λύτρωσις, ἡ, redemption, deliverance, Luke, i. 68. ii. 38. Hebr. ix. 12.
- λυτρωτής, ὁ, a redeemer, a deliverer, Acts, vii. 35. (It is a purely ecclesiastical form.)
- λυχνία, ἡ, a lampstand, a candlestick, Matt. v. 15. Luke, viii. 16. Hebr. ix. 2.

λύχνος, ὁ, *a lamp*, Mrk. iv. 21.
Luke, xii. 35. Rev. xxii. 5.

λύω, *to loose*, Matt. xxi. 2.
Luke, xix. 30, 33; *to untie*,
Joh. i. 27. Luke, iii. 16.
Acts, vii. 33; *to set free, to*
unbind, Luke, xiii. 16. Joh.
xi. 44; *to break up, dismiss*,
Acts, xiii. 43; *to destroy, to*
break, Matt. v. 19. Joh. v.
18. Acts, xxvii. 41. 1 Joh.
iii. 8; *to allow, make lawful*,
Matt. xvi. 19.

M

μαγεία, and μαγία, ἡ, *magic*,
sorcery, Acts, viii. 11.

μαγεύω, *to practise sorcery*, Acts,
viii. 9.

μάγος, ὁ, *one of the Magi; a*
wise man, Matt. ii. 1, 7, 16;
a sorcerer, Acts, xiii. 6, 8.

μαῖος, ὁ, *the breast*, var. lect.
ad Rev. i. 13.

μαθητεύω, with dat., *to be a*
disciple of, Joh. xix. 38; trans.,
to make one a disciple, Matt.
xxviii. 19. Acts, xiv. 21;
pass., *to be made a disciple*,
Matt. xiii. 52. xxvii. 57.

μαθητής, ὁ, *a disciple*, Matt. x.
24. Luke, vi. 13, 17. vii. 11 etc.

μαθήτρια, ἡ, *a female disciple*,
Acts, ix. 36.

μαίνομαι, *to be mad*, Joh. x. 20.
Acts, xii. 15. xxvi. 24, 25.
1 Cor. xiv. 23.

μακαρίζω, *to pronounce blessed*,
Luke, i. 48. James, v. 11.

μακάριος, *blessed, happy*, James,
i. 12. Tit. ii. 13. Acts, xx.
35. xxvi. 2.

μακαρισμός, ὁ, *a benediction, a*
blessing, Rom. iv. 6, 9. Gal.
iv. 15.

μάκελλον, τὸ, *a flesh-market*,
1 Cor. x. 25.

μακράν, sc. ὁδόν, properly accus.
fem. of μακρός, used adver-
bially, *far, far off*, Acts,
xvii. 27. Luke, vii. 6. xv. 20.
Matt. viii. 30; *far hence*,
Acts, xxii. 21; οἱ εἰς μακράν,
those that are afar off, i.e.
the Gentiles, Acts, ii. 39.
Cf. Ephes. ii. 13.

μακρόθεν, adv., *from afar, afar*
off, Mrk. viii. 3. xi. 13. Luke,
xviii. 13 etc.

μακροθυμέω, *to be long suffering*,
to be patient with, 2 Pet. iii.
9. Luke, xviii. 7. Matt. xviii.
26, 29; *to be patient in en-*
during, Hebr. vi. 15. James,
v. 8.

μακροθυμία, ἡ, *patience*, James,
v. 10. Hebr. vi. 12. Coloss.
i. 11. 2 Tim. iii. 10; *long*
suffering, 1 Tim. i. 16. Gal.
v. 22. Ephes. iv. 2. 2 Cor. vi.
6 etc.

μακροθύμως, adv., *patiently*,
Acts, xxvi. 3.

μακρός, *long*; μακρὰ προσεύχε-
σθαι, *to make long prayers*,
Mrk. xii. 40. Luke, xx. 47;
distant, Luke, xv. 13. xix.
12.

μακροχρόνιος, *long-lived*, Ephes.
vi. 3.

μαλακία, ἡ, *sickness*, Matt. iv.
23. ix. 35. x. 1.

μαλακός, *soft*, Luke, vii. 25;
τὰ μαλακὰ, *soft raiment*, Matt.
xi. 8; *effeminate*, 1 Cor. vi.
9.

μάλιστα, adv., *especially, most*
of all, Gal. vi. 10. Philipp.
iv. 22. Tit. i. 10 etc.

μᾶλλον, *adv.*, *more*, Matt. xviii. 13. Joh. v. 18; *rather*, Matt. xxvii. 24. Ephes. iv. 28; *ποσούτω μᾶλλον*, *by so much the more*, Hebr. x. 25.

μάμη, *ή*, *a mother; a grandmother*, 2 Tim. i. 5. (This second meaning is found only in late writers.)

μαμωνᾶς, *ὁ*, *mammon, riches*, Luke, xvi. 9, 11, 13. Matt. vi. 24. (Apparently only in the NT.)

μανθάνω, *to learn*, 1 Tim. ii. 11. 2 Tim. iii. 14; *to hear, to be informed*, Acts, xxiii. 27. Gal. iii. 2.

μανία, *ή*, *madness*, Acts, xxvi. 24.

μάννα, *τὸ*, *indecl.*, *manna*, Joh. vi. 31, 49. Hebr. ix. 4. Rev. ii. 17.

μαντεύομαι, *to prophesy, to divine*, Acts, xvi. 16.

μαραίνω, *to waste away, to perish*, James, i. 11.

μαραναθά, and μαράν ἄθᾶ, = *our Lord cometh*, 1 Cor. xvi. 22.

μαργαρίτης, *ὁ*, *a pearl*. Matt. vii. 6. xiii. 45, 46. 1 Tim. ii. 9 etc.

μάρμαρος, *ὁ*, *marble*, Rev. xviii. 12.

μαρτυρέω, *to testify, to bear witness of*, Joh. i. 7. iii. 11, 32. xviii. 23. xix. 35 etc.; *pass.*, *to be well reported of, to be of good report*, Acts, vi. 3. x. 22. 1 Tim. v. 10.

μαρτυρία, *ή*, *testimony*, Joh. v. 34. viii. 17. Rev. i. 2 etc.; *good report*, 1 Tim. iii. 7.

μαρτύριον, *τὸ*, *testimony*, 2 Cor. i. 12. Acts, iv. 33. 2 Thess. i. 10; μαρτύριον Χριστοῦ, *testimony concerning Christ*, 1 Cor. i. 6. So also Hebr. iii. 5. 2 Tim. i. 8.

μαρτύρομαι, *to call to witness; to declare solemnly*, Acts, xx. 26. Gal. v. 3; *to exhort solemnly*, Ephes. iv. 17. Acts, xxvi. 22.

μάρτυς, *ὁ*, *a witness*, Matt. xviii. 16. xxvi. 65. Acts, vi. 13; *a martyr*, Rev. xvii. 6. Acts, xxii. 20.

μαστός, *ὁ*, *the breast*, a var. lect. ad Rev. i. 13. (See μαστός.)

μασσάομαι, *to gnaw*, Rev. xvi. 10.

μαστιγώ, *to scourge*, Matt. x. 17. xx. 19. xxiii. 34. Hebr. xii. 6.

μαστίξω = *μαστιγώ*, Acts, xxii. 25.

μάστιξ, *ή*, *a scourge*, Acts, xxii. 25. Hebr. xi. 36; *a plague, an affliction*, Luke, vii. 21. Mrk. iii. 10. v. 29, 34.

μαστός, *ὁ*, *the breast*, Rev. i. 13. Luke, xi. 27. xxiii. 29.

ματαιολογία, *ή*, *vain talking*, 1 Tim. i. 6.

ματαιολόγος, *a vain talker*, Tit. i. 10. (But the word is strictly an adjective.)

μάταιος, *vain, idle*, 1 Cor. iii. 20. xv. 17. Tit. iii. 9; *τὰ μάταια*, *what is vain, vanities*, Acts, xiv. 15.

ματαιότης, *ή*, *vanity*, 2 Pet. ii. 18. Ephes. iv. 17; *weakness, foolishness*, Rom. viii. 20. (See Pape's Lexicon in voc. It is a purely biblical and ecclesiastical word.)

ματαιόω, *to make foolish*, Rom. i. 21. (It is a purely biblical and ecclesiastical word.)

μάτην, *adv., in vain*, Matt. xv. 9. Mrk. vii. 7.

μάχαιρα, *ή, a sword*, Matt. xxvi. 47, 51, 52. Joh. xviii. 10 etc.

μάχη, *ή, battle, contest, quarrel*, 2 Cor. vii. 5. James, iv. 1; *μάχαι νομικαί, contentions about the law*, Tit. iii. 9.

μάχομαι, *to fight*, James, iv. 2; *to contend*, Acts, vii. 26; *to strive, to dispute*, 2 Tim. ii. 24. Joh. vi. 52.

μεγαλαυχέω, *to utter great boasts*, James, iii. 5. (Here Westcott reads *μεγάλα αὔχεῖ*.)

μεγαλειός, *magnificent, wonderful; τὰ μεγαλεία τοῦ θεοῦ, the wondrous works of God*, Acts, ii. 11.

μεγαλειότης, *ή, splendour, magnificence*, Acts, xix. 27; *majesty*, Luke, ix. 43; *glory*, 2 Pet. i. 16.

μεγαλοπρεπής, *magnificent, majestic*, 2 Pet. i. 17.

μεγαλύνω, *to magnify*, Acts, x. 46. xix. 17. 2 Cor. x. 15 etc.; *to exalt, to extol*, Luke, i. 46; *to enlarge*, Matt. xxiii. 5.

μεγάλως, *adv., greatly*, Philipp. iv. 10.

μεγαλωσύνη, *ή, majesty*, Hebr. i. 3. viii. 1. Jude, 25. (It is a purely biblical and ecclesiastical form.)

μέγας, *great*, Matt. xxvii. 60. xxviii. 1. Mrk. v. 11 etc.; *strong*, Joh. vi. 18. Mrk. iv. 37. Rev. xiv. 2; *loud*, Joh. xi. 43. Matt. xxvii. 46, 50.

Luke, xxiii. 23; *οἱ μεγάλοι, the leaders*, Mrk. x. 42. Matt. xx. 25.

μέγεθος, *τὸ, greatness*, Ephes. i. 19. *μεγιστᾶνες, οἱ, the nobles, the chief men*, Rev. vi. 15. xviii. 23. Mrk. vi. 21. (A very late form, and found only once in the singular.)

μεθερμηνεύω, *to interpret*, Matt. i. 23. Acts, iv. 36 etc.

μέθη, *ή, intoxication, drunkenness*, Luke, xxi. 34. Gal. v. 21. Rom. xiii. 13.

μεθίστημι, *to remove*, 1 Cor. xiii. 2. Luke, xvi. 4; *to transfer*, Coloss. i. 13; *to lead astray, to pervert*, Acts, xix. 26.

μεθοδία, *ή, wile, deceit*, Ephes. iv. 14. vi. 11. (A very late form.)

μεθόριον, *τὸ, in the plur., the confines, the borders*, a var. lect. ad Mrk. vii. 24.

μεθύσκω, *to make drunk; pass., to become intoxicated*, Rev. xvii. 2. Luke, xii. 45. 1 Thess. v. 7. Joh. ii. 10.

μέθυσος, *drunken*, 1 Cor. v. 11. vi. 10.

μεθύω, *to be drunken*, Acts, ii. 15. Matt. xxiv. 49. 1 Cor. xi. 21.

μέλας, *black*, Rev. vi. 5, 12; *τὰ μέλαν, ink*, 2 Cor. iii. 3. 2 Joh. 12. 3 Joh. 13.

μέλει, *verb impers., it is a care; καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός, and thou carest not for any one*, Matt. xxii. 16; *οὐδὲν τούτων τῷ Γαλλίῳ ἐμελεν, Gallio cared nought for these things*, Acts, xviii. 17; *μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ θεῷ*, 1 Cor. ix. 9 (RV *is it for the oxen that God careth*

μελετάω, to practise, to attend to, 1 Tim. iv. 15; to devise, Acts, iv. 25; to premeditate, Mrk. xiii. 11.

μελι, τὸ, honey, Matt. iii. 4. Mrk. i. 6. Rev. x. 9, 10.

μελισσιος, of bees, made by bees, a var. lect. ad Luke, xxiv. 42. (Found nowhere else: is not recognized in Pape's Lexicon.)

μέλλω, to be about to do something, Joh. iv. 47. Acts, xvi. 27; ἡ μέλλουσα ὀργή, the wrath to come, Matt. iii. 7. Cf. Coloss. ii. 17. 1 Tim. iv. 8; τὸ μέλλον, the future, Luke, xiii. 9; to intend, to propose, Matt. ii. 13. Acts, v. 35. xvii. 31; to delay, Acts, xxii. 16.

μέλος, τὸ, a member, a limb, Matt. v. 29. Rom. vi. 13, 19. 1 Cor. vi. 15. xii. 12, 22 etc.

μεμβράνα, ἡ, parchment, 2 Tim. iv. 13. (It is a purely biblical form.)

μέμφομαι, to find fault, to blame, Rom. ix. 19. Hebr. viii. 8.

μεμψίμοιρος, discontented, Jude, 16.

μέν, an affirmative particle, indeed, Luke, iii. 16; (followed always by δέ).

μενούγγε, nay rather, Rom. ix. 20. x. 18.

μέντοι, however, Joh. iv. 27. 2 Tim. ii. 19. Jude, 8.

μένω, to remain, to abide, Matt. xxvi. 38. Joh. ii. 12. xix. 31; to last, to endure, Joh. vi. 27. 1 Cor. xiii. 13. Hebr. vii. 24; to wait for, to await, Acts, xx. 5, 23.

μερίζω, to divide, to distribute, Mrk. vi. 41. 1 Cor. vii. 17. Rom. xii. 3; pass., to be divided, 1 Cor. i. 13; to be at variance, Matt. xii. 25. Mrk. iii. 24, 26; to differ; μεμέρισται ἡ γυνή καὶ ἡ παρθένος, there is a difference between (Westcott puts the word in previous sentence = is divided), 1 Cor. vii. 33; mid., to share, a thing with another, Luke, xii. 13.

μερίμνα, ἡ, (distracting) care, anxiety, Matt. xiii. 22. Mrk. iv. 19. 2 Cor. xi. 28. 1 Pet. v. 7.

μεριμνάω, to be anxious, to be troubled with cares, Matt. vi. 25, 27, 31. Luke, xii. 25; μηδὲν μεριμνᾶτε, be ye anxious for nothing, Philipp. iv. 6; to care for, 1 Cor. vii. 32, 34. xii. 25. Philipp. ii. 20.

μερίς, ἡ, a division, a part, Acts, xvi. 12; a share, a portion, 2 Cor. vi. 15. Acts, viii. 21.

μερισμός, ὁ, a distribution, a gift, Hebr. ii. 4; a dividing, a partition, Hebr. iv. 12.

μεριστής, ὁ, a divider, Luke, xii. 14.

μέρος, τὸ, a part, a share, Rev. xx. 6. xxii. 19. Joh. xix. 23; lot, portion, Matt. xxiv. 51. Luke, xii. 46; a region, a district, Matt. ii. 22. xv. 21. Acts, xix. 1. xx. 2; a trade, a handicraft, Acts, xix. 27; κατὰ μέρος, severally, in detail, Hebr. ix. 5; μέρος τι, in some measure, partly, 1 Cor. xi. 18; ἀπὸ μέρους, in some degree, 2 Cor. i. 14. ii. 5. Rom. xi. 25; ἐκ μέρους, individually, 1 Cor. xii. 27; in part, im-

perfectly, 1 Cor. xiii. 9, 12. Cf. 2 Cor. i. 14; τὸ ἐκ μέρους, *that which is imperfect*, 1 Cor. xiii. 10; ἐν τῷ μέρει τούτῳ, *in this respect*, 2 Cor. iii. 10.

μεσημβρία, ἡ, noon, Acts, xxii. 6; the South, Acts, viii. 26.

μεσιτεύω, to act as mediator; met., to pledge one's self, to give surety, Hebr. vi. 17 (RV interposed).

μεσίτης, ὁ, a mediator, Hebr. viii. 6. ix. 15. xii. 24. 1 Tim. ii. 5. Gal. iii. 20. (See ἄνθρωπος.)

μεσονύκτιος, of midnight; τὸ μεσονύκτιον, midnight, Acts, xvi. 25. xx. 7; μεσονυκτίου, at midnight, Mrk. xiii. 35 (Here Westcott reads μεσονύκτιον.)

μέσος, central, in the middle; μέσης νυκτός, at midnight, Matt. xxv. 6; μέσης ἡμέρας, at midday, Acts, xxvi. 13; μέσος ὑμῶν, in the midst of you, Joh. i. 26; ἐσχίσθη μέσον, was rent in the midst, Luke, xxiii. 45; διὰ μέσου αὐτῶν, through the midst of them, Luke, iv. 30; ἐκ τοῦ μέσου, out of the way, out of sight, Coloss. ii. 14; γενέσθαι ἐκ μέσου, to be taken out of the way, 2 Thess. ii. 7; ἐκ μέσου τινῶν, from amongst, Matt. xiii. 49. Acts, xvii. 33. 1 Cor. v. 2.

μεσότοιχον, τὸ, a partition-wall, Ephes. ii. 14 (RV the middle wall of partition).

μεσουράνημα, τὸ, mid-heaven, Rev. viii. 13.

μεσῶν, to be in the middle; τῆς ἐορτῆς μεσοῦσης, when it was

the midst of the feast, Joh. vii. 14.

μεστός, full, Joh. xix. 29. xxi. 11. James, iii. 8.

μεστόν, to fill, Acts, ii. 13.

μετὰ, prepos., with genit., with, together with, in confederacy with; with accus., after. (The reader is referred to his Greek Grammar.)

μεταβαίνω, to pass from one place to another; to depart, Matt. viii. 34. xi. 1. Acts, xviii. 7 etc.; μετάβα, be thou removed, Matt. xvii. 20; μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν, hath passed from death into life, Joh. v. 24. 1 Joh. iii. 14.

μεταβάλλω, to turn round; mid., to change one's mind, Acts, xxviii. 6.

μετάγω, to turn about, to direct, James, iii. 3.

μεταδίδωμι, to give a share to another; to impart of his substance, Rom. xii. 8. Ephes. iv. 28; and, generally, to impart, 1 Thess. ii. 8. Rom. i. 11. Luke, iii. 11.

μετάθεσις, ἡ, a change of place; a translation to heaven, Hebr. xi. 5; a change, Hebr. vii. 12; a removal, Hebr. xii. 27.

μεταίρω, to transfer; in the NT intrans., to depart, Matt. xiii. 53. xix. 1.

μετακαλέω, to call from one place to another; mid., to send for, Acts, vii. 14. xx. 17. xxiv. 25, 26.

μετακινέω, to move away; pass., to be moved away, Coloss. i. 23.

μεταλαμβάνω, to partake of, 2 Tim. ii. 6. Acts, xxvii. 33. Hebr. xii. 10; with accus., to obtain, to get, Acts, xxiv. 25.

μετάληψις, ἡ, a participation, a receiving; εἰς μετάληψιν, to be received, 1 Tim. iv. 3.

μεταλλάσσω, to exchange, τὸ ἐν τινι, one thing for another, Rom. i. 25; to change, τὸ εἰς τι, one thing into another, Rom. i. 26.

μεταμέλομαι, to repent, Matt. xxi. 30, 32. xxvii. 3. 2 Cor. vii. 8. Hebr. vii. 21.

μεταμορφόω, to transform, to transfigure, Matt. xvii. 2. Mrk. ix. 2; μεταμορφοῦσθε, be ye transformed, Rom. xii. 2; τὴν αὐτὴν εἰκόνα μεταμορφοῦμεθα, we are transformed into the same image, 2 Cor. iii. 18.

μετανοέω, to change one's mind, to repent, Mrk. i. 15. Matt. iii. 2. Luke, x. 13; with ἐπὶ τινι, on account of something, 2 Cor. xii. 21; with ἀπὸ, or ἐκ, to withdraw from, to depart from, Acts, viii. 22. Rev. ii. 21. ix. 20. xvi. 11.

μεάνουα, ἡ, change of mind, repentance, Matt. iii. 8. Luke, iii. 8. xv. 7 etc.

μεταξὺ, adv., between; ἐν τῷ μεταξὺ, meanwhile, in the meantime, Joh. iv. 31; with genit., between, Matt. xxiii. 35. Luke, xi. 51. xvi. 26; afterwards; τὸ μεταξὺ σάββατον, the following sabbath, Acts, xiii. 42.

μεταπέμπω, to send after; μεταπεμφθῆς, sent for, Acts, x. 29; mid., to send for, Acts, x. 5. xi. 13. xxiv. 24, 26.

μεταστρέφω, to turn about; to turn; τὸ εἰς τι, to turn one thing into another, Acts, ii. 20. James, iv. 9; to pervert, Gal. i. 7.

μετασχηματίζω, to transfigure, to change, Philipp. iii. 21; mid., to transform, 2 Cor. xi. 13, 14, 15; to transfer, 1 Cor. iv. 6.

μετατίθημι, to transpose, to transfer, Acts, vii. 16. Hebr. xi. 5; to pervert, Jude, 4; pass., to be changed, Hebr. vii. 12; mid., to apostatize, to fall away, Gal. i. 6.

μετατρέπω, to change, James, iv. 9. (A non-Attic word.)

μετέπειτα, adv., afterwards, after that, Hebr. xii. 17.

μετέχω, to partake, 1 Cor. ix. 12. x. 21, 30; met., to belong to, Hebr. vii. 13.

μετωρίζω, to raise on high; pass., to be troubled with anxiety, to be in suspense, Luke, xii. 29.

μετοικεσία, ἡ, a removal from one abode to another, a migration, Matt. i. 11, 12, 17.

μετοικίζω, to remove inhabitants to another land, Acts, vii. 4, 43.

μετοχή, ἡ, communion, fellowship, 2 Cor. vi. 14.

μέτοχος, ὁ, a partaker, Hebr. iii. 1, 14. xii. 8; a partner, an associate, Luke, v. 7. Hebr. i. 9.

μετρέω, *to measure*, Rev. xi. 1, 2. xxi. 16, 17; *to mete out* to others, Luke, vi. 38. Matt. vii. 2. Mrk. iv. 24; *to estimate*, *to judge*, 2 Cor. x. 12.

μετρητής, ὁ, *a measure* for liquids, containing somewhat less than 9 gallons, Joh. ii. 6.

μετριοπαθέω, *to be patient with*, *to bear with*, Hebr. v. 2.

μετρίως, adv., *moderately*; οὐ μετρίως, *not a little, exceedingly*, Acts, xx. 12.

μέτρον, τὸ, *a measure*, Matt. xxiii. 32. Ephes. iv. 13; ἐν μέτρῳ, *in due measure*, Ephes. iv. 16; ἐκ μέτρου, *sparingly*, Joh. iii. 34; *a measuring rod*, Rev. xxi. 15, 17; *a definite portion or measure*, 2 Cor. x. 13. Rom. xii. 3.

μέτωπον, τὸ, *the forehead*, Rev. vii. 3. ix. 3. xvii. 5 etc.

μέχρι, prepos., *with genit., until*, Luke, xvi. 16; *as conj., Ephes. iv. 13; as far as, unto*, Hebr. iii. 6, 14. Rom. xv. 19. Philipp. ii. 8.

μή, *a particle of subjective negation*, as distinguished from οὐ, *not, lest*; μηδαμῶς, *by no means*; μηδὲ, *neither, nor, not even, nor yet*; μηδέως, *no one*; μηδέποτε, *never at any time*; μηδέπω, *not yet*; μηκέτι, *no longer*; μήτε, *neither, nor. μήτι, whether at all.* (The reader is referred to his Greek Grammar.)

μήκος, τὸ, *length*, Rev. xxi. 16. Ephes. iii. 18.

μηκύνω, *to lengthen*; pass., *to grow up*, Mrk. iv. 27.

μηλωτή, ἡ, *a sheepskin*, Hebr. xi. 27.

μήν, ὁ, *a month*, Luke, i. 24, 26. Acts, vii. 20; *new moon*, Gal. iv. 10.

μηνύω, *to signify, to make known*, Joh. xi. 57. Luke, xx. 37.

μηρός, ὁ, *the thigh*, Rev. xix. 16.

μήτηρ, ἡ, *a mother*, Matt. i. 18. ii. 11. xii. 49 etc.

μήτιγε, *much more*, 1 Cor. vi. 3.

μήτρα, ἡ, *the womb*, Luke, ii. 23. Rom. iv. 19.

μητραλῶας, and μητραλοίας, ὁ, *a matricide*, 1 Tim. i. 9.

μαίνω, *to pollute, to defile*, Jude, 8. Tit. i. 15. Joh. xviii. 28.

μίασμα, τὸ, *a defilement*, 2 Pet. ii. 20.

μασπός, ὁ, *a defiling, a defilement*, 2 Pet. ii. 10.

μίγμα, τὸ, *a mixture*, a var. lect. ad Joh. xix. 39. (Westcott reads ἔλιγμα.)

μίγνυμι, *to mix, to mingle*, Rev. viii. 7. xv. 2; also μετά τινος, Luke, xiii. 1. Matt. xxvii. 34.

μικρός, *small, little*, Luke, xix. 3. Matt. xiii. 32; μετὰ μικρόν, *after a little while*, Matt. xxvi. 73.

μίλιον, τὸ, Lat. *miliarium*, a Roman mile, i.e. a thousand paces, Matt. v. 41.

μιμέομαι, *to imitate*, 2 Thess. iii. 7, 9. Hebr. xiii. 7. 3 Joh. 11.

μιμητής, ὁ, *an imitator*, 1 Cor. iv. 16. xi. 1. 1 Thess. i. 6 etc.

μυνησσκω, *to remind*; pass., *to remember*, Acts, xi. 16. Matt.

xxvi. 75. Luke, xxiv. 8; to be remembered, Acts, x. 31.
 μισέω, to hate, Matt. v. 43. vi. 24. Luke, vi. 22, 27 etc.
 μισθαποδοσία, ἡ, payment of wages, recompense, Hebr. ii. 2. x. 35. xi. 26.
 μισθαποδοτής, ὁ, a recompenser, a rewarder, Hebr. xi. 6. (This and the preceding are purely ecclesiastical words.)
 μίσθιος, hired; as subst., a hired servant, Luke, xv. 17, 19.
 μισθός, ὁ, hire, wages, reward, Matt. xx. 8. Luke, x. 7. Rom. iv. 4 etc.
 μισθώω, to let out for hire; mid., to hire, Matt. xx. 1, 7.
 μίσθωμα, τὸ, the price for which anything is either let out or hired; a hired dwelling, lodgings, Acts, xxviii. 30.
 μισθωτὸς, hired; as subst., a hired servant, a hireling, Mrk. i. 20. Joh. x. 12.
 μνᾶ, ἡ, a mina, a sum of money equal to 100 drachmae, Luke, xix. 13, 16, 18, 20. (According to Pape = 22½ thalers, i.e. £3 7s. 6d.)
 μνεία, ἡ, remembrance, 2 Tim. i. 3. 1 Thess. iii. 6; ἐπὶ πάσῃ τῇ μνείᾳ ὑμῶν, in all my remembrance of you, Philipp. i. 3; mention; μνείαν ὑμῶν ποιῶμαι, I make mention of you, Rom. i. 9. Cf. Ephes. i. 16. 1 Thess. i. 2.
 μνήμα, τὸ, a memorial; a tomb, a sepulchre, Luke, viii. 27. xxiii. 53. Acts, ii. 29 etc.
 μνημεῖον, τὸ, a monument; a sepulchre, a tomb, Matt. xxiii. 29. xxviii. 8. Luke, xi. 47.

μνήμη, ἡ, memory, remembrance; μνήμην ποιείσθαι τινος, to recollect, 2 Pet. i. 15.
 μνημονεύω, to remember, to call to mind, Matt. xvi. 9. Luke, xvii. 32. Acts, xx. 31; to be mindful of, Gal. ii. 10. Hebr. xi. 15; to make mention of, Hebr. xi. 22; perhaps also Hebr. xi. 15.
 μνημόσυνον, τὸ, a memorial, Acts, x. 4. Matt. xxvi. 13. Mrk. xiv. 9.
 μνηστεύω, to ask in marriage; pass., to be betrothed, Matt. i. 18.
 μοιγᾶλος, speaking with difficulty, having an impediment in his speech, Mrk. vii. 32.
 μόγυς, adv., with difficulty, hardly, Luke, ix. 39. (Here Westcott reads μόλις, which see.)
 μόδιος, ὁ, Lat. modius, a dry measure, containing 16 sextarii, i.e. about a peck, Matt. v. 15. Luke, xi. 33. Mrk. iv. 21.
 μοιχαλὶς, ἡ, an adulteress, Rom. vii. 3. James, iv. 4; met., adultery, lustfulness, 2 Pet. ii. 14; as adj., faithless, apostate, Matt. xii. 39. xvi. 4. Mrk. viii. 38.
 μοιχάω, to seduce; mid., to commit adultery, Matt. v. 32. Mrk. x. 11, 12.
 μοιχεία, ἡ, adultery, Joh. viii. 3. Matt. xv. 19. Mrk. vii. 21.
 μοιχεύω, to commit adultery, Matt. v. 27, 28. Luke, xvi. 18. xviii. 20 etc.
 μοιχὸς, ὁ, an adulterer, Luke, xviii. 11. 1 Cor. vi. 9.

μόλις, adv., *with difficulty, hardly, scarcely*, Acts, xiv. 18. xxvii. 7, 16. Rom. v. 7.

μολύνω, *to defile, to pollute*, Rev. iii. 4. xiv. 4. 1 Cor. viii. 7.

μολυσμός, ὁ, *defilement*, 2 Cor. vii. 1.

μομφή, ἡ, *blame, complaint*, Coloss. iii. 13.

μονή, ἡ, *a dwelling, an abode*, Joh. xiv. 2, 23.

μονογενής, *only begotten*, Joh. iii. 16, 18. Luke, ix. 38.

Hebr. xi. 17 etc. (In Joh. i. 18 it is hard to see why

μονογενὴς υἱὸς, the reading of some editors, must be

translated *the only begotten Son*, while μονογενὴς θεὸς,

which is given by Westcott and Tregelles after the very

oldest MSS, must not be translated *the only begotten God*, but *God only begotten*.)

μόνος, *alone, only*, Joh. v. 44. xvii. 3. Rom. xvi. 27. Jude,

4; *deserted, forsaken*, Joh. xvi. 32.

μονόφθαλμος, *having only one eye, one-eyed*, Matt. xviii. 9.

Mrk. ix. 47.

μονόω, *to leave alone*, 1 Tim. v. 5.

μορφή, ἡ, *form*, Philipp. ii. 7. Mrk. xvi. 12; ἐν μορφῇ θεοῦ

ὑπάρχων, Philipp. ii. 6. (Here, perhaps, = *essence*, the *forma*

of the Schoolmen. See Ast's Lexicon Platonicum in voc.

μορφή.)

μορφώω, *to form*, Gal. iv. 19.

μόρφωσις, ἡ, *a semblance*, 2 Tim. iii. 5; *the true form*, Rom. ii. 20.

μοσχοποιέω, *to make an image of a calf*, Acts, vii. 41. (It is a purely ecclesiastical form.)

μόςχος, ὁ, *a calf*, Luke, xv. 23, 27, 30. Hebr. ix. 12, 19.

μουσικός, *skilled in music, a minstrel*, Rev. xviii. 22.

μόχθος, ὁ, *toil, travail*, 2 Cor. xi. 27. 1 Thess. ii. 9. 2 Thess. iii. 8.

μυελός, ὁ, *marrow*, Hebr. iv. 12.

μυνέω, *to initiate, to teach*; pass., *to be instructed, to learn*;

μεμύημαι, *I have learned*, Philipp. iv. 12.

μῦθος, ὁ, *a fable*, 2 Pet. i. 16. 1 Tim. i. 4. 2 Tim. iv. 4.

μυκάομαι, *to bellow; to roar*, as a lion, Rev. x. 3.

μυκτηρίζω, *to sneer at; to mock*, Gal. vi. 7.

μυλικός, *of or belonging to a mill*, Luke, xvii. 2.

μύλινος, ὁ, *a millstone*, Rev. xviii. 21.

μύλος, ὁ, *a mill*, Matt. xxiv. 41; φωνὴ μύλου, *the sound of a mill*, Rev. xviii. 22; *a millstone*, Mrk. ix. 42. Matt.

xviii. 6.

μυλῶν, ὁ, *a mill-house*, a var. lect. ad Matt. xxiv. 41.

μυριάς, ἡ, *ten thousand*, Acts, xix. 19; *an infinite number*, Luke, xii. 1. Hebr. xii. 22.

μυρίζω, *to anoint*, Mrk. xiv. 8.

μυρίος, *innumerable*, 1 Cor. iv. 15. xiv. 19; *μύριοι, ten thousand*, Matt. xviii. 24. (But

this change of meaning according to change of accent

is merely a fanciful refine-

ment of the grammarians.
See Pape's Lex. in voc.)
μύρον, τὸ, *ointment*, Matt. xxvi.
7, 12. Luke, vii. 37 etc.
μυστήριον, τὸ, *a secret, a
mystery*, Matt. xiii. 11.
Coloss. i. 26. Rom. xi. 25;
the hidden meaning, Rev. i.
20. xvii. 7; *the secret purpose*,
2 Thess. ii. 7.
μυωπάξω, *to be dim-sighted*, 2
Pet. i. 9.
μῶλωψ, ὁ, *a wale; a wound, a
stripe*, 1 Pet. ii. 24
μωμάομαι, *to blame*, 2 Cor. vi.
3. viii. 20.
μῶμος, ὁ, *mockery; met., a
blemish*, 2 Pet. ii. 13.
μωραίνω, *to play the fool;*
trans., to make foolish, 1
Cor. i. 20. Rom. i. 22; *pass.,
to become tasteless*, Matt. v.
13. Luke, xiv. 34.
μωρία, ἡ, *foolishness*, 1 Cor. i.
18, 21, 23 etc.
μωρολογία, ἡ, *foolish talking*,
Ephes. v. 4.
μωρός, *foolish*, Matt. vii. 26.
xxiii. 17; *impious*, Matt. v.
22.

N

Ναζαρέτ, and Ναζαρά, ἡ, *Nazar-
eth*, a town of lower Galilee,
where the Saviour lived from
his childhood until he made
his public appearance, Mrk.
i. 9. Luke, ii. 39. iv. 16.
Matt. iv. 13.
Ναζαρηὶνός, ὁ, *a Nazarene*, a
name applied to Jesus Christ,
because he had lived at
Nazareth, Mrk. i. 24. x. 47.
xiv. 67. xvi. 6. Luke, iv. 34.

Ναζωραῖος, ὁ, *a Nazarene*,
Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, Acts, xxii.
8. Cf. Luke, xviii. 37. Joh.
xix. 19. Acts, xxiv. 5. Matt.
xxvi. 72.
ναί, an affirmative particle, *yea*,
verily, even so, Matt. xi. 26.
Luke, x. 21. Philem. 20.
Rev. xiv. 13 etc.
ναός, ὁ, *a temple*, Matt. xxiii.
16, 17, 35. Joh. ii. 19 etc.
νάρδος, ἡ, *nard, oil of spikenard*,
obtained from a fragrant East
Indian plant, Joh. xii. 3.
Mrk. xiv. 3.
ναυαγέω, *to suffer shipwreck*, 2
Cor. xi. 25. 1 Tim. i. 19.
ναύκληρος, ὁ, *a shipmaster*,
Acts, xxvii. 11.
ναῦς, ἡ, *a ship*, Acts, xxvii.
41.
ναύτης, ὁ, *a sailor*, Acts, xxvii.
27, 30. Rev. xviii. 17.
νεανίας, ὁ, *a young man, a
youth*, Acts, vii. 58. xx. 9.
νεανίσκος, ὁ, *a young man, a
youth*, Matt. xix. 20, 22.
Luke, vii. 14. Acts, ii. 17
etc.; *an attendant*, Acts, v.
10.
νεκρός, ὁ, *a corpse*, Rev. xvi. 3;
dead, 2 Tim. iv. 1. Matt.
viii. 22 etc.
νεκρῶω, *to put to death, to kill;*
to mortify, Coloss. iii. 5; *to
render effete*, Rom. iv. 19.
Hebr. xi. 12.
νεκρώσις, ἡ, *a dying*, 2 Cor. iv.
10; *deadness*, Rom. iv. 19.
νεομηνία, ἡ, *the new moon*,
Coloss. ii. 16.
νέος, *young*, Tit. ii. 4; *new*,
Matt. ix. 17. 1 Cor. v. 7.
Coloss. iii. 10.

νεοσσός, ὁ, a *youngling*, Luke, ii. 24.

νεότης, ἡ, *youth*, Mrk. x. 20. Acts, xxvi. 4. 1 Tim. iv. 12.

νεόφυτος, *newly planted*; a *neophyte*, a *novice*, 1 Tim. iii. 6.

νεύω, to *nod*; with dat., to *beckon to*, to *make signs*, Joh. xiii. 24. Acts, xxiv. 10.

νεφέλη, ἡ, a *cloud*, Matt. xxiv. 30. Mrk. ix. 7. Luke, ix. 34 etc.

νέφος, τὸ, a *cloud*; met., a *multitude*, Hebr. xii. 1.

νεφρός, ὁ, a *kidney*; pl., the *secret thoughts*, Rev. ii. 23.

νεωκόρος, ὁ, Lat. *aedituus*, the *caretaker of a temple*; a *worshipper*, a *devotee*, Acts, xix. 35.

νεωτερικὸς, *peculiar to youth*, *youthful*, 2 Tim. ii. 22.

νεώτερος, compar. of νέος, *younger*, Joh. xxi. 18. Tit. ii. 6. 1 Tim. v. 1; an *attendant*, Acts, v. 6; an *inferior*, Luke, xxii. 26.

νή, a particle employed in affirmations and oaths, *by*, Lat. *per*, 1 Cor. xv. 31.

νήθω, to *spin*, Matt. vi. 28. Luke, xii. 27.

νηπιάζω, to be a *babe*, 1 Cor. xiv. 20.

νήπιος, ὁ, a *babe*, a *child*, Matt. xxi. 16. 1 Cor. xiii. 11; a *minor*, Gal. iv. 1; a *babe in knowledge*, Matt. xi. 25. Rom. ii. 20.

νησίον, τὸ, a *small island*, Acts, xxvii. 16.

νήσος, ἡ, an *island*, Acts, xiii. 6. xxvii. 26 etc.

νηστεία, ἡ, *fasting*, Luke, ii. 37. Acts, xiv. 23; the *public fast* of the Jews, Acts, xxvii. 9; *want of food*, 2 Cor. vi. 5. xi. 27.

νηστεύω, to *fast*, Matt. iv. 2. vi. 16, 17, 18. Mrk. ii. 18 etc.

νηστis, *without food, fasting*, Matt. xv. 32. Mrk. viii. 3.

νηφάλιος, *temperate*, 1 Tim. iii. 2, 11. Tit. ii. 2.

νήφω, to be *sober*; to be *circumspect*, 1 Pet. i. 13. iv. 7. v. 8. 1 Thess. v. 6, 8. 2 Tim. iv. 5. (RV uniformly to be *sober*.)

νικάω, to *conquer*, to *overcome*, Joh. xvi. 33. Luke, xi. 22; to *prevail*, Rev. v. 5; to *come off superior* in a suit or contest, Rom. iii. 4. Cf. Rev. xv. 2.

νίκη, ἡ, *victory*, 1 Joh. v. 4.

νίκος, τὸ, a later form for νίκη, 1 Cor. xv. 54, 55, 57.

νιπτήρ, ὁ, a *basin*, Joh. xiii. 5. (A NT form.)

νίπτω, to *wash*, 1 Tim. v. 10. Joh. xiii. 5, 8, 12, 14.

νοέω, to *understand*, Joh. xii. 40. Matt. xv. 17; to *reflect upon*, to *consider*, Matt. xxiv. 15. Mrk. xiii. 14.

νόημα, τὸ, a *thought*, 2 Cor. x. 5. Philipp. iv. 7; the *mind*, 2 Cor. iii. 14. iv. 4.

νόθος, *illegitimate*; a *bastard*, Hebr. xii. 8.

νομή, ἡ, *pasturage*, Joh. x. 9; met., *growth*, *increase*, νομήξει, shall *spread*, 2 Tim. ii. 17.

νομίζω, to think, to suppose, Acts, vii. 25. viii. 20. xiv. 19; *νομίζεσθαι*, to be customary, Acts, xvi. 13. (Here Westcott reads οὐ ἐνομίζομεν προσευχὴν εἶναι, where we supposed there was a place of prayer.)

νομικός, of or about the law, Tit. iii. 9; as subst., an interpreter or teacher of the law, Matt. xxii. 35. Luke, x. 25. Cf. γραμματεὺς.

νομίμως, according to law, lawfully, 1 Tim. i. 8. 2 Tim. ii. 5.

νόμισμα, τὸ, money, coin, Matt. xxii. 19.

νομοδιδάσκαλος, ὁ, a teacher of the law, Acts, v. 34. Luke, v. 17; applied also to those among Christians who went about as champions of the Mosaic law, 1 Tim. i. 7. (Confined to ecclesiastical writers.)

νομοθεσία, ἡ, law-giving, legislation, Rom. ix. 4.

νομοθετέω, to give laws; pass., to be legislated for, to be furnished with laws; *νενομοθέτηται ἐπ' αὐτῆς*, received the law upon the foundation of the priesthood, Hebr. vii. 11; to be enacted, Hebr. viii. 6.

νομοθετής, ὁ, a lawgiver, a legislator, James, iv. 12.

νόμος, ὁ, a law, Rom. iii. 27. ix. 31; the Mosaic law, Matt. v. 18. xii. 5. xxii. 36. Rom. ii. 17, 18; τὰ τοῦ νόμου, the moral requirements of the law, Rom. ii. 14; the Old Testament Scriptures, Joh. xii. 34. Acts, xxiv. 14.

νοσέω, to be sick; met., to have depraved desires, to dote, 1 Tim. vi. 4.

νόσημα, τὸ, sickness, disease, Joh. v. 4. (Omitted by Westcott.)

νόσος, ἡ, disease, Matt. iv. 23. viii. 17 etc.

νοσσία, ἡ, later form for νεοσσία, a brood of young birds, Luke, xiii. 34.

νοσσίον, τὸ, a brood of young birds, Matt. xxiii. 37.

νοσσοῦς, ὁ, see νεοσσοῦς.

νοσφίζω, to remove; mid., to purloin, Tit. ii. 10; to withhold, to keep back, Acts, v. 2, 3.

νότος, ὁ, the south wind, Luke, xii. 55. Acts, xxvii. 13; the southern quarter of the heavens, the South, Matt. xii. 42. Luke, xi. 31. xiii. 29.

νουθεσία, ἡ, admonition, Tit. iii. 10. 1 Cor. x. 11. Ephes. vi. 4.

νουθετέω, to admonish, Acts, xx. 31. 1 Cor. iv. 14 etc.

νουμηνία, ἡ, the newmoon, Coloss. ii. 16. (See νεομηνία.)

νουνεχῶς, adv., wisely, discreetly, Mrk. xii. 34.

νοῦς, ὁ, mind, understanding, 1 Cor. ii. 16. Rev. xvii. 9. Luke, xxiv. 45; calculation, Philipp. iv. 7; opinion, 1 Cor. i. 10; concupiscence, desire, Coloss. ii. 18.

νύμφη, ἡ, a bride, Joh. iii. 29. Rev. xviii. 23; a daughter-in-law, Matt. x. 35. Luke, xii. 53.

νυμφίος, ὁ, a bridegroom, Joh. ii. 9. iii. 29. Luke, v. 34.

νυμφών, ὁ, *the bride-chamber*, Mrk. ii. 19. Luke, v. 34; *the room in which the marriage ceremonies were held*, Matt. xxii. 10.

νυν, and νυνί, adv. of time, *now*, Joh. iv. 18. ix. 21. (The reader is referred to his Greek Grammar.)

νύξ, ἡ, *night*, Joh. iii. 2. Matt. ii. 14. 1 Thess. v. 7; *death*, Joh. ix. 4.

νύσσω, *to pierce*, Joh. xix. 34.

νυστάζω, *to nod; to become drowsy*, Matt. xxv. 5; *met., to linger*, 2 Pet. ii. 3.

νυχθήμερον, τὸ, *a night and a day, the space of 24 hours*, 2 Cor. xi. 25. (Confined to the NT and very late writers.)

νωθρὸς, *sluggish, dull*, Hebr. v. 11. vi. 12.

νωτός, ὁ, *but in the plur. τὰ νῶτα, the back*, Rom. xi. 10.

Ξ

ξενία, ἡ, *hospitality; a lodging-place, lodgings*, Acts, xxviii. 23.

ξενίζω, *to receive as a guest, to entertain*, Acts, x. 23. xxviii. 7; *to surprise, to astonish*, Acts, xvii. 20; *pass., to lodge*, Acts, x. 6, 18, 32. xxi. 16; *to be surprised*, 1 Pet. iv. 4, 12.

ξενοδοχέω, *to exercise hospitality*, 1 Tim. v. 10.

ξένος, ὁ, *a guest-friend; a foreigner, a stranger*, Matt. xxv. 35, 38, 43, 44. 3 Joh. 5; *an alien*, Ephes. ii. 12; *one who entertains guests, a host*, Rom. xvi. 23; *as adj., new*,

novel, Acts, xvii. 18. Hebr. xiii. 9. 1 Pet. iv. 12.

ξέστης, ὁ, *a vessel for measuring liquids, and holding about a pint, a sextarius; a wooden vessel or cup*, Mrk. vii. 4.

ξηραίνω, *to dry up, to wither*, James, i. 11; *pass., to be withered*, Mrk. xi. 21. Matt. xiii. 6. xxi. 19; *to be dried, up*, Mrk. v. 29. Rev. xvi. 12; *to be ripened, to be ripe*, Rev. xiv. 15; *to waste away, to pine away*, Mrk. ix. 18.

ξηρὸς, *dry*, Luke, xxiii. 31 ("If the good be treated so, what will be done to the wicked?" Thayer); ἡ ξηρὰ (sc. γῆ), *dry land, land*, Matt. xxiii. 15. Hebr. xi. 29; *withered, wasted*, Matt. xii. 10. Mrk. iii. 3. Luke, vi. 6, 8. Cf. Mrk. iii. 1.

ξύλινος, *wooden, made of wood*, 2 Tim. ii. 20. Rev. ix. 20.

ξύλον, τὸ, *wood*, 1 Cor. iii. 12. Rev. xviii. 12; *the stocks*, Acts, xvi. 24; *the cross*, Acts, v. 30. x. 39. xiii. 29; *a tree*, Luke, xxiii. 31; *a bludgeon, a staff*, Matt. xxvi. 47, 55. Luke, xxii. 52.

ξυράω, *to shave*, Acts, xxi. 24. 1 Cor. xi. 5, 6.

Ο

ὁ, ἡ, τὸ, originally a demonstrative pronoun, *he, she, it*; subsequently as a definitive article, *the*. (The reader is referred to his Greek Grammar.)

ὀγδοήκοντα, numer., *eighty*, Luke, ii. 37. xvi. 7.

- ὀγδοος, numer., *the eighth*, Acts, vii. 8. Luke, i. 59.
- ὀγκος, ὁ, *weight, encumbrance*, Hebr. xii. 1.
- ὀδε, ἥδε, τόδε, a demonstrative pronoun, *this*, Luke, x. 39 etc. (The reader is referred to his Greek Grammar.)
- ὀδεύω, *to journey*, Luke, x. 33.
- ὀδηγέω, *to guide*, Matt. xv. 14. Luke, vi. 39. Rev. vii. 17 etc.
- ὀδηγός, ὁ, *a guide*, Acts, i. 16. Matt. xv. 14. xxiii. 16, 24.
- ὀδοποιέω, *to journey*, Acts, x. 9. Cf. xxvi. 12.
- ὀδοπορία, ἡ, *a journey, a journeying*, Joh. iv. 6. 2 Cor. xi. 26.
- ὀδοποιέω, *to construct a road; to journey*, Mrk. ii. 23. (Here Westcott reads ὁδὸν ποιεῖν.)
- ὁδός, ἡ, *a way*, Matt. ii. 12. vii. 13, 14. Luke, x. 4 etc.; σαββάτου ὁδὸν, *a sabbath day's journey*, Acts, i. 12; ὁδὸν ἐθνῶν, *a road that leads to the Gentiles*, Matt. x. 5; ὁδὸν ἁγίων, Hebr. ix. 8 (RV *the way into the holy place*); ἡ ὁδός, *the Christian religion*, Acts, ix. 2. xix. 9, 23. xxiv. 22.
- ὁδοὺς, ὁ, *a tooth*, Matt. v. 38. Acts, vii. 54. Rev. ix. 8.
- ὀδυνάω, *to cause pain; pass., to be tormented*, Luke, xvi. 24, 25; mid., *to feel pain, to sorrow*, Luke, ii. 48. Acts, xx. 38.
- ὀδύνη, ἡ, *pain, sorrow*, Rom. ix. 2. 1 Tim. vi. 10.
- ὀδυρμός, ὁ, *lamentation, mourning*, Matt. ii. 18. 2 Cor. vii. 7.
- ὀζω, *to smell, to emit a smell*, Joh. xi. 39.
- ὅθεν, adv., *whence*, Matt. xii. 44. Acts, xiv. 26; *from the place where*, Matt. xxv. 24, 26; *wherefore*, Acts, xxvi. 19. Matt. xiv. 7. Hebr. ii. 17. iii. 1 etc.; *whereby*, 1 Joh. ii. 18.
- ὀθόνη, ἡ, *a linen cloth*, Acts, x. 11. xi. 5.
- ὀθόνιον, τὸ, *a linen bandage*, Joh. xix. 40. xx. 5, 6, 7.
- οἶδα, οἶσθα, (οἶδας), οἶδεν, etc., *to know—a perfect strictly = I have perceived*, from εἶδω.
- οἰκιακός, see οἰκιακός.
- οἰκεῖος, *belonging to the family, kindred*, 1 Tim. v. 8 (RV *his own household*); οἰκεῖο τοῦ θεοῦ, *of the household of God*, Ephes. ii. 19; τοὺς οἰκεῖους τῆς πίστεως, *those that are well-disposed towards the faith*, Gal. vi. 10. (See Pape's Lex. in voc.)
- οἰκεῖα, ἡ, *servants, household*, Matt. xxiv. 45.
- οἰκέτης, ὁ, *a domestic, a servant*, Luke, xvi. 13. Acts, x. 7. Rom. xiv. 4. 1 Pet. ii. 18.
- οἰκέω, *to dwell*, 1 Tim. vi. 16. Rom. vii. 17, 20 etc.
- οἰκημα, τὸ, *a habitation; a prison*, Acts, xii. 7. (See Pape's Lex. in voc. οἰκημα, fin.)
- οἰκητήριον, τὸ, *a dwelling place, a habitation*, Jude, 6; *met., the body*, 2 Cor. v. 2.

- οἰκία**, ἡ, *a house*, Matt. ii. 11. v. 15. Luke, xv. 8 etc.; *a household*, Matt. xii. 25. Joh. iv. 53; *goods, property*, Mrk. xii. 40. Luke, xx. 47. (See Shilleto ad Dem. Fals. Leg. § 279.)
- οἰκιακός**, *belonging to the household*, Matt. x. 25, 36. ("In opposition to *οἰκοδεσπότης*, Matt. x. 25," Pape in Lex.)
- οἰκοδεσποτέω**, *to be master of a house, to rule the household*, 1 Tim. v. 14.
- οἰκοδεσπότης**, ὁ, *the master of the house*, Matt. x. 25. xiii. 27. Luke, xiv. 21 etc.
- οἰκοδομέω**, *to build a house; to build*, Matt. vii. 24. Luke, xiv. 30 etc.; *to found*, Matt. xvi. 18; *to restore, to repair*, Matt. xxiii. 29. xxvi. 61. Luke, xi. 47; *to edify*, 1 Cor. viii. 1. xiv. 4; *pass., to be encouraged, to be emboldened*, 1 Cor. viii. 10.
- οἰκοδομή**, ἡ, *a building, a structure*, Matt. xxiv. 1. 1 Cor. iii. 9. Mrk. xiii. 1; *edification*, 1 Cor. xiv. 3. Rom. xiv. 19. xv. 2 etc.
- οἰκοδομία**, ἡ, *the act of building; advancement*, a var. lect. ad 1 Tim. i. 4.
- οἰκοδόμος**, ὁ, *a builder, an architect*, Acts, iv. 11.
- οἰκονομέω**, *to be a steward*, Luke, xvi. 2.
- οἰκονομία**, ἡ, *a stewardship*, Luke, xvi. 2, 3, 4; *a dispensation*, Ephes. i. 10. iii. 2, 9. 1 Tim. i. 4. Coloss. i. 25.
- οἰκονόμος**, ὁ, *a steward*, Luke, xii. 42. 1 Cor. iv. 2. Gal. iv. 2. 1 Pet. iv. 10 etc.; *a treasurer*, Rom. xvi. 23.
- οἶκος**, ὁ, *a house*, Luke, i. 23, 40, 56 etc.; *κατ' οἴκους*, *from house to house*, Acts, viii. 3. xx. 20; *race, lineage*, Luke, i. 27. ii. 4; *household*, Luke, x. 5. 1 Tim. iii. 4 ("οἰκία invariably means the dwelling house, or the house in the sense in which we say *House of Stuart, House of Brunswick*," Shilleto ad Dem. Fals. Leg. § 279.)
- οἰκουμένη**, ἡ, *the whole inhabited earth, the world*, Matt. xxiv. 14. Acts, xi. 28. Luke, xxi. 26; *the universe*, Hebr. ii. 5; *the Roman world*, Luke, ii. 1.
- οἰκουργός**, *occupied in household affairs, domestic*, Tit. ii. 5. (Found no where else.)
- οἰκουρὸς**, *domestic*, a var. lect. ad Tit. ii. 5.
- οἰκτείρω**, *to have compassion on*, Rom. ix. 15.
- οἰκτιρμός**, *compassion*, Coloss. iii. 12. Philipp. ii. 1; plur., *mercies*, Rom. xii. 1. Hebr. x. 28.
- οἰκτίρων**, *compassionate, merciful*, Luke, vi. 36. James, vii. 11.
- οἰνοπότης**, ὁ, *a drinker of wine, a wine-bibber*, Matt. xi. 19. Luke, vii. 34.
- οἶνος**, ὁ, *wine*, Matt. ix. 17. Joh. ii. 3, 9, 10 etc.; *οἶνος τοῦ θυμοῦ*, *the wine of the wrath of God*, Rev. xiv. 10. xix. 15.
- οἰνοφλυγία**, ἡ, *drunkenness*, 1 Pet. iv. 3.

οἶομαι, *to think, to suppose*, Joh. xxi. 25. Philipp. i. 17. James, i. 7.

οἶος, *such as*, Matt. xxiv. 21. Mrk. ix. 3. xiii. 19 etc.; *ὅτι οὐκ ἔστι νόσος*, *with what-soever disease*, Joh. v. 4; *οὐχ ὅτι ὅτι ἐκπέπτωκεν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ*, *but not as though the word of God hath come to nought*, Rom. ix. 6.

ὀκνέω, *to be loath, to hesitate*, Acts, ix. 38.

ὀκνηρὸς, *slothful*, Matt. xxv. 26. Rom. xii. 11; *οὐκ ὀκνηρόν μοι ἐστίν*, *I am not reluctant*, Philipp. iii. 1.

ὀκταήμερος, *on the eighth day*, Philipp. iii. 5. (A purely NT form.)

ὀκτώ, *numer.*, *eight*, Luke, ii. 21. Joh. xx. 26 etc.

ὀλέθριος, *destructive*, a var. lect. ad 2 Thess. i. 9.

ὀλεθρος, ὁ, *destruction*, 1 Thess. v. 3. 2 Thess. i. 9. 1 Tim. vi. 9. 1 Cor. v. 5.

ὀλιγοπιστία, ἡ, *littleness of faith*, Matt. xvii. 20. (An ecclesiastical form, but found nowhere else in the NT.)

ὀλιγόπιστος, *of little faith*, Matt. vi. 30. viii. 25 etc. (Found only in the NT.)

ὀλίγος, *little, few*, 1 Tim. v. 23. Acts, xiv. 28. Luke, xii. 48. Matt. ix. 37; *ὀλίγον*, *for a short while*, Mrk. vi. 31. Cf. James, iv. 14; *for little*, 1 Tim. iv. 8; *ἐν ὀλίγῳ*, *in few words, briefly*, Ephes iii. 3; *ἐν ὀλίγῳ*, *almost*, Acts, xxvi. 28, 29. (But the

passage is rather to the effect that Agrippa says to Paul, "with a little trouble thou wouldest fain make me a Christian." The phrase contrasted with *ἐν ὀλίγῳ* is *ἐν μεγάλῳ*.) *δι' ὀλίγων*, *briefly*, 1 Pet. v. 12; *ἐπ' ὀλίγα*, *over a few things*, Matt. xxv. 21, 23.

ὀλιγόψυχος, *fainthearted*, 1 Thess. v. 14.

ὀλιγωρέω, *to make light of, to disregard*, Hebr. xii. 5.

ὀλίγως, *adv.*, *scarcely*, 2 Pet. ii. 18.

ὀλοθρευτής, ὁ, *a destroyer*, 1 Cor. x. 10. (Found only in this passage.)

ὀλοθρεῖω, *to destroy*, Hebr. xi. 28.

ὀλοκαύτωμα, τὸ, *Lat. holocaustum, a whole burnt offering*, Hebr. x. 6, 8. Mrk. xii. 33.

ὀλοκληρία, ἡ, *perfect soundness*, Acts, iii. 16.

ὀλόκληρος, *complete in all its parts; entire, sound*, 1 Thess. v. 23. James, i. 4.

ὀλολύζω, *to wail, to lament*, James, v. 1.

ὅλος, *whole*, Matt. xxii. 40. Joh. vii. 23. Acts, xi. 26.

ὀλοτελής, *complete in all respects*, 1 Thess. v. 23.

ὀλυνθος, ἡ, *an unripe fig*, Rev. vi. 13.

ὅλως, *adv.*, *wholly, altogether*, 1 Cor. vi. 7; *μὴ ὅλως*, *and not at all*, Matt. v. 34. 1 Cor. xv. 29.

ὄμβρος, ὁ, *a shower*, Luke, xii. 54.

ὀμείρομαι, *a late form for ἰμείρομαι, with genit., to strongly desire, to have a strong affection for*, 1 Thess. ii. 8.

ὀμιλέω, *to associate with; to converse with*, Acts, xx. 11. xxiv. 26. Luke, xxiv. 14.

ὀμιλία, ἡ, *companionship; communion*, 1 Cor. xv. 33.

ὄμιλος, ὁ, *a crowd, a multitude*, a var. lect. ad Rev. xviii. 17.

ὀμίχλη, ἡ, *a cloud, a mist*, 2 Pet. ii. 17.

ὄμμα, τὸ, *an eye*, Matt. xx. 34. Mrk. viii. 23.

ὀμνυμι, and ὀμνύω, *to swear*, James, v. 12. Matt. v. 34.

ὀμοθυμαδόν, *with one accord*, Acts, i. 14. ii. 46. iv. 24 etc.

ὀμοιάζω, *to be like*, a var. lect. ad Matt. xxiii. 27.

ὀμοιοπαθής, *of like feelings*, Acts, xiv. 15. James, v. 17.

ὅμοιος, *like, similar*, Joh. ix. 9. Acts, xvii. 29. Jude, 7; *equal*, Rev. xiii. 4. xviii. 18.

ὀμοιότης, ἡ, *likeness*, Hebr. iv. 15. vii. 15.

ὀμοιώνω, *to make like; to liken, to compare*, Matt. xi. 16. Mrk. iv. 30. Luke, vii. 31; *pass., to be likened to, to resemble*, Matt. vi. 8. vii. 24. xviii. 23.

ὀμοίωμα, τὸ, *likeness*, Rom. i. 23. vi. 5. viii. 3; *figure*, Rev. ix. 7.

ὀμοίως, adv., *in like manner, likewise*, Mrk. iv. 16. Joh. v. 19. Luke, iii. 11. x. 37.

ὁμοίωσις, ἡ, *likeness*, James, iii. 9.

ὁμολογέω, *to confess*, Joh. i. 20. 1 Joh. i. 9 etc.; *to promise*, Matt. xiv. 7. Acts, vii. 17.

ὁμολογία, ἡ, *confession*, 1 Tim. vi. 12, 13; *profession*, Hebr. iv. 14. x. 23.

ὁμολογουμένως, *confessedly, without controversy*, 1 Tim. iii. 16.

ὁμότεχνος, *of the same handicraft*, Acts, xviii. 3.

ὁμοῦ, adv., *together*, Acts, ii. 1. Joh. iv. 36. xx. 4.

ὁμόφρων, *of the same mind, like-minded*, 1 Pet. iii. 8.

ὅμως, *nevertheless, yet*, Gal. iii. 15; ὅμως μέντοι, *yet however*, Joh. xii. 42.

ὄναρ, τὸ, *a dream*, Matt. i. 20. ii. 12, 13, 19 etc. ("Used only in the nomin. and accus.," Pape's Lex. in voc.)

ὄναριον, τὸ, *a little ass*, Joh. xii. 14.

ὀνειδίζω, *to upbraid, to reproach*, James, i. 5. Matt. v. 11. xi. 20; *to revile*, Mrk. xv. 32.

ὀνειδισμός, ὁ, *a reproach*, Rom. xv. 3. Hebr. xi. 26. xiii. 13.

ὀνειδος, τὸ, *reproach, disgrace*, Luke, i. 25.

ὄνικος, *for an ass; μύλος ὄνικος, a millstone*, Matt. xviii. 6. Mrk. ix. 42.

ὀνίνημι, *to profit, to help; σου ὀναμην, may I have joy in thee*, Philom. 20.

ὄνομα, τὸ, *a name*, Philipp. ii. 10. Luke, i. 26, 27. ii. 25.

ὀνομάζω, *to name*, Luke, vi. 13, 14. 2 Tim. ii. 19. Rom. xv. 20.

- ὄνος, ὁ and ἡ, *an ass*, Luke, xiii. 15. Matt. xxi. 7 etc.
 ὄντως, adv., *truly, really*, Luke, xxiii. 47. Mrk. xi. 32.
 ὄξος, τὸ, *vinegar, sour wine*, Joh. xix. 29. Luke, xxiii. 36.
 ὄξύς, *sharp*, Rev. i. 16. xiv. 17; *swift, quick*, Rom. iii. 15.
 ὀπή, ἡ, *a hole*, Hebr. xi. 38; *an opening, a fissure*, James, iii. 11.
 ὀπισθεν, adv., *from behind; behind, after*, Matt. ix. 20. xv. 23. Luke, xxiii. 26 etc.
 ὀπίσω, adv. *back*, Matt. xxiv. 18; *behind*, Luke, vii. 38; τὰ ὀπίσω, *the things that are behind*, Philipp. iii. 13; εἰς τὰ ὀπίσω ἀπέρχεσθαι, *to go backwards, to retreat*, Joh. xviii. 6; ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, *she turned back*, Joh. xx. 14. Cf. Mrk. xiii. 16. Luke, xvii. 31; βλέπειν εἰς τὰ ὀπίσω, *to look back*, Luke, ix. 62; as prepos. with genit., *after*; ὀπίσω τινὸς ἔρχεσθαι, *to follow any one*, Matt. xvi. 24. Luke, ix. 23; of time, *after*, Joh. i. 15, 27, 30. Matt. iii. 11.
 ὀπλίζω, *to arm; mid., to furnish oneself with*, 1 Pet. iv. 1.
 ὄπλον, τὸ, *an implement, an instrument*, Rom. vi. 13; in plur., *weapons, armour*, Rom. xiii. 12. 2 Cor. x. 4.
 ὀποίος, *of what sort*, 1 Cor. iii. 13; *what manner of*, James, i. 24. 1 Thess. i. 9; τοιοῦτος ὀποιος, *such as*, Acts, xxvi. 29.
 ὀπότε, *when*, Luke, vi. 3. [Westcott has ὅτε.]
 ὅπου, adv., *where*, Matt. vi. 19, 20, 21; for ὅποι, *whither*, Joh. viii. 21. xiv. 4. Cf. Matt. viii. 19; *where, i.e. in which state*, Coloss. iii. 11. 1 Cor. iii. 3. 2 Pet. ii. 11. (RV in these two last passages *whereas*.)
 ὀπτάνω, *to see; mid., to appear*, Acts, i. 3. ("ὀπτάνω = ὀπταίνω, NT." Pape's Lex.)
 ὀπτασία, ἡ, *a vision*, 2 Cor. xii. 1. Acts, xxvi. 19. Luke, i. 22.
 ὀπτὸς, *broiled*, Luke, xxiv. 42.
 ὀπώρα, ἡ, *autumn; fruits*, Rev. xviii. 14.
 ὅπως, *how, in what manner*, Matt. xxii. 15; *that, in order that*, Acts, ix. 2. (The reader is referred to his Greek Grammar.)
 ὄραμα, τὸ, *that which is seen; a sight*, Acts, vii. 31; *a vision*, Acts, ix. 10. x. 3. xii. 9 etc.
 ὄρασις, ἡ, *the act of seeing; appearance*, Rev. iv. 3; *a vision*, Rev. ix. 17. Acts, ii. 17.
 ὄρατός, *visible*, Coloss. i. 16.
 ὀράω, *to see*, Joh. viii. 57. xiv. 7, 9; *to perceive*, Acts, viii. 23. James, ii. 24; with εἰς τινα, *to look upon*, Joh. xix. 37; *to take heed, to beware*, Matt. viii. 4. xviii. 10; pass., *to appear*, Acts, xxvi. 16. Luke, i. 11. ix. 31.
 ὀργή, ἡ, *anger, wrath*, Rom. ii. 5. Ephes. v. 6. Matt. iii. 7; *impulse*, Ephes. ii. 3.
 ὀργίζω, *to provoke, to irritate; pass., to be angry, to be wroth*, Matt. v. 22. xviii. 34. Ephes. iv. 26 etc.
 ὀργίλος, *prone to anger, irritable*, Tit. i. 7.

ὄργυα, ἡ, a fathom, Acts, xxvii. 28.

ὀρέγω, to stretch forth; midl., to desire, 1 Tim. iii. 1. Hebr. xi. 16; to indulge in, 1 Tim. vi. 10.

ὄρεινός, mountainous, hilly, Luke, i. 39, 65. (Supply χώρα.)

ὀρεξις, ἡ, desire, lust, Rom. i. 27.

ὀρθοποδέω, to walk in a straight course; to act uprightly, Gal. ii. 14. (Not found elsewhere.)

ὀρθός, straight, Hebr. xii. 13; upright, erect, Acts, xiv. 10.

ὀρθοτομέω, to cut straight; met., to handle aright, i.e. to teach correctly, 2 Tim. ii. 15. (See Pape's Lexicon in voc. Found only in this passage and in ecclesiastical writers.)

ὀρθρίζω, to rise early in the morning; with πρὸς τινα, to come early in the morning to a person, Luke, xxi. 38. ("= ὀρθρεύω," Pape's Lex.)

ὀρθρινός, early, Luke, xxiv. 22.

ὀρθριος, early, a var. lect. ad Luke, xxiv. 22.

ὀρθρος, ὁ, daybreak, dawn; ὀρθρον βαθείως, at early dawn, Luke, xxiv. 1. (See βαθείως and βαθύς); ὀρθρον, at dawn, Joh. viii. 2; ὑπὸ τὸν ὀρθρον, at the approach of dawn, Acts, v. 21. (Cf. Lat. sub lucem.)

ὀρθῶς, adv., rightly, Luke, vii. 43. x. 28. xx. 21.

ὀρίζω, to define; to determine, Acts, xi. 29. xvii. 26; to appoint, Hebr. iv. 7. Acts, x. 42; ὀρισμένος, determinate,

settled, Acts, ii. 23; κατὰ τὸ ὀρισμένον, as hath been determined, Luke, xxii. 22; τοῦ ὀρισθέντος υἱοῦ θεοῦ, who was declared to be the son of God, Rom. i. 4.

ὀρινός, see ὀρεινός.

ὄριον, τὸ, a limit, a border; in the NT always in the plural, Matt. ii. 16. iv. 13. viii. 34 etc.

ὀρκίζω, with accus. of person, to administer an oath to; with two accusatives, ὀρκίζω σε τὸν θεόν, I adjure thee by God, Mrk. v. 7. So also Acts, xix. 13. Cf. Matt. xxvi. 63.

ὄρκος, ὁ, an oath, Matt. xxvi. 72. Luke, i. 73 etc.; plur., vows, Matt. v. 33.

ὀρκωμοσία, ἡ, the taking of an oath; an oath, Hebr. vii. 20, 21, 28.

ὀρμάω, to urge on; intrans., to rush, Matt. viii. 32. Acts, vii. 57. xix. 29 etc.

ὀρμή, ἡ, an impulse, James, iii. 4; a hostile movement, an onset, Acts, xiv. 5.

ὀρμημα, τὸ, an impulse, impetus, Rev. xviii. 21.

ὀρνεον, τὸ, a bird, Rev. xviii. 2. xix. 17, 21.

ὀρνιξ, ὁ and ἡ, a bird, a var. lect. for ὄρνις ad Luke, xiii. 34. (Not found in the nominative.)

ὄρνις, ὁ and ἡ, a bird; a hen, Matt. xxiii. 37. Luke, xiii. 34.

ὀροθεσία, ἡ, a fixing of limits; plur., bounds, Acts, xvii. 26. (A purely ecclesiastical word.)

- ὄρος, τὸ, *a mountain*, Matt. v. 1, 14. viii. 1. xvii. 20.
- ὀρύσσω, *to dig*, Matt. xxi. 33. xxv. 18. Mrk. xii. 1.
- ὀρφανός, *deprived of parents; an orphan*, James, i. 27; *deserted, desolate*, Joh. xiv. 18.
- ὀρχέομαι, *to dance*, Matt. xi. 17. xiv. 6. Luke, vii. 32.
- ὅς, ὅ, δ, Lat. *qui, quae, quod, who, which*, Matt. i. 16. xxvii. 57 etc.; ὅς μὲν, ὅς δέ, *for ὁ μὲν, ὁ δέ, the one, the other*, Matt. xxi. 35. (The reader is referred to his Greek Grammar.)
- ὀσάκις, *as often as*, 1 Cor. xi. 25. Rev. xi. 6.
- ὅσιος, *pious, holy*, Tit. i. 8. Hebr. vii. 26. Acts, ii. 27; τὰ ὅσια, *the promised blessings*, Acts, xiii. 34.
- ὀσιότης, ἡ, *holiness*, Luke, i. 75. Ephes. iv. 24.
- ὀσίως, adv., *piously*, 1 Thess. ii. 10.
- ὀσμὴ, ἡ, *smell, odour*, Joh. xii. 3. Ephes. v. 2. Philipp. iv. 18; *savour*, 2 Cor. ii. 14, 16.
- ὅσος, *as much as*, Joh. vi. 11; ὅσοι, *as many as*, Matt. xiv. 36. Acts, iv. 6, 34; ἐφ' ὅσον, *inasmuch as*, Matt. xxv. 40, 45. Rom. xi. 13; ἐφ' ὅσον χρόνον, *as long as*, Rom. vii. 1. Cf. Matt. ix. 15. Mrk. ii. 19; μικρὸν ὅσον ὅσον, *for a very little while*, Hebr. x. 37; καθ' ὅσον, *by as much as*, Hebr. iii. 3; *inasmuch as*, Hebr. vii. 20. ix. 27; τοσούτω, ὅσῳ, *by so much as*, Hebr. i. 4 etc.
- ὀστέον, τὸ, *a bone*, Joh. xix. 36. Luke, xxiv. 39. Matt. xxiii. 27 etc.
- ὅστις, ὅτις, ὅ τι, *whoever, whatever*, Matt. v. 39, 41; ἕως ὅτου, *until*, Luke, xiii. 8; *whilst*, Matt. v. 25.
- ὀστράκινος, *of earthenware*, 2 Cor. iv. 7. 2 Tim. ii. 20.
- ὀσφρησις, ἡ, *the sense of smelling*, 1 Cor. xii. 17.
- ὀσφυς, and ὀσφύς, ἡ, *the hip, the loins*, Matt. iii. 4. Luke, xii. 35. Ephes. vi. 14 etc.
- ὅταν, *whenever*, Matt. vi. 5; ὅτε, *when*, Joh. ix. 4. (The reader is referred to his Greek Grammar.)
- ὅτι, *that*, Matt. ii. 16; *because*, Matt. ii. 18.
- οὐδ, adv., *where*, Matt. ii. 9; *for οὐ, whither*, Luke, x. i. xxiv. 28 etc.
- οὐ, οὐκ, and οὐχ, *a negative particle, not, no*, Matt. v. 37. xii. 43. Joh. i. 20, 21.
- οὐά, *an interjection of derision, aha!* Mrk. xv. 29.
- οὐαί, *an interjection of denunciation, woe!* Matt. xi. 21. xviii. 7 etc.; ἡ οὐαί, *as subst., the woe*, Rev. ix. 12. xi. 14.
- οὐδαμῶς, adv., *by no means*, Matt. ii. 6.
- οὐδέ, *neither, nor, not even, and not*. (The reader is referred to his Greek Grammar.)
- οὐδεὶς, *no one*, Matt. vi. 24; οὐδὲν, *nothing*, Matt. v. 13. Joh. viii. 54.
- οὐδέποτε, adv., *never at any time, never*, Matt. vii. 23. Luke, xv. 29; οὐδέποτε ἀνέ-

γινωτε; *did ye never read?*
Matt. xxi. 16, 42.

οὐδέπω, adv., *not yet*, Joh. xx.
9; *never yet*, Joh. xix. 41.

οὐθαίς, later and Macedonian
Greek, for οὐδαίς, 1 Cor. xiii.
2.

οὐκέτι, adv., *no longer*, Matt.
xix. 6. Luke, xv. 19, 21 etc.

οὐκοῦν, *therefore*; but οὐκουν; =
nonne ergo? Joh. xviii. 37.
(See Hermann, *Vig. n.* 261.)

οὖν, conj., *therefore*, Matt. xviii.
4. Luke, iii. 9. (The reader
is referred to his Greek
Grammar.)

οὐπω, adv., *not yet*, Mrk. xiii.
7. Joh. ii. 4; οὐπω νοεῖτε; *do
ye not yet perceive?* Matt.
xvi. 9.

οὐρὰ, ἡ, *a tail*, Rev. ix. 10, 19.
xii. 4.

οὐράνιος, *heavenly*, Matt. vi.
14, 26, 32. xv. 13.

οὐρανόθεν, adv., *from heaven*,
Acts, xiv. 17. xxvi. 13.

οὐρανός, ὁ, and plur. οὐρανοί,
heaven, the heavens, Matt. v.
34, 45. xix. 14. xxi. 25.

οὖς, ὠτὸς, τὸ, and plur. ὠτα,
the ear, Matt. x. 27. xiii. 9.
Acts, vii. 57.

οὐσία, ἡ, *substance, property*,
Luke, xv. 12, 13.

οὔτε, conj., *neither*; οὔτε, οὔτε,
neither, nor, Luke, xx. 35.

οὗτος, *this person, he*, always
referring to the person last
mentioned, 1 Joh. v. 21;
καὶ ταῦτα, and καὶ τοῦτο, *and
that too*, 1 Cor. vi. 6, 8;
τοῦτο μὲν, τοῦτο δέ, *partly,
partly*, Hebr. x. 33; αὐτὸ
τοῦτο, *this very thing*, 2 Cor.

ii. 3; εἰς αὐτὸ τοῦτο, *for this
very purpose*, Ephes. vi. 22.
2 Pet. i. 5.

οὕτω, and οὕτως, *thus, in this
manner*, Matt. vi. 9; ὅς μὲν
οὕτως, ὅς δὲ οὕτως, *one after
this manner, another after
that*, 1 Cor. vii. 7. (Here
Westcott reads ὁ μὲν ... ὁ δέ).

ὀφειλέτης, ὁ, *a debtor*, Matt.
xviii. 24. Rom. xv. 27; *a
sinner*, Luke, xiii. 4.

ὀφειλή, ἡ, *a debt*, Matt. xviii.
32; plur., *dues*, Rom. xiii.
7.

ὀφείλημα, τὸ, *what is owed, a
debt*, Rom. iv. 4; *sin, offence*,
Matt. vi. 12.

ὀφείλω, *to owe*, Matt. xviii. 28.
Luke, xvi. 5; *to be indebted*,
Luke, xi. 4; τὸ ὀφειλόμενον,
the debt, Matt. xviii. 30; *one
ought*, Acts, xvii. 29. Rom.
xv. 1.

ὀφελον, properly written ὄφελον,
the 2nd aor. of ὀφείλω, but
in late Greek appearing as a
mere interjection = *would that*
(see Hermann, *Vig. n.* 190);
ὀφελον ψυχρὸς ἦς, *would that
thou wast cold*, Rev. iii. 15;
ὀφελον ἐβασιλεύσατε, *would
that ye did reign*, 1 Cor. iv.
8; ὀφελον καὶ ἀποκόψενται,
*would that they would even
mutilate themselves*, Gal. v.
12. Cf. 2 Cor. xi. 1. (See
Pape's Lex. in voc. ὀφείλω.)

ὀφελος, τὸ, *profit*, James, ii. 14,
16. 1 Cor. xv. 32.

ὀφθαλμοδουλεία, and ὀφθαλμο-
δουλία, ἡ, *eye-service*, Ephes.
vi. 6. Coloss. iii. 22. (Found
only in these two passages.)

ὀφθαλμός, ὁ, *an eye*, Matt. v. 29, 38. vi. 22, 23 etc.

ὄφις, ὁ, *a serpent*, Matt. vii. 10. x. 16; said of Satan, Rev. xii. 9. xx. 2.

ὀφρὺς, ἡ, *the eye-brow; the brow of a precipice*, Luke, iv. 29.

ὀχλέω, *to trouble, to vex; pass., to be vexed*, Acts, v. 16. Cf. Luke, vi. 18.

ὀχλοποιέω, *to collect a crowd*, Acts, xvii. 5. (Found nowhere else.)

ὄχλος, ὁ, *a crowd, a multitude*, Matt. iv. 25. v. 1; *the populace*, Joh. vii. 49; *disturbance, uproar*, Acts, xxiv. 18. Luke, xxii. 6.

ὀχύρωμα, τὸ, *a stronghold*, 2 Cor. x. 4.

ὀψάριον, τὸ, *a little fish*, Joh. vi. 9, 11 etc.

ὀψέ, adv., *late*, Mrk. xi. 19. xiii. 35; ὀψὲ σαββάτων, *late on the sabbath*, Matt. xxviii. 1.

ὀψιμος, *latter*, James, v. 7.

ὀψιός, *late*, a var. lect. ad Mrk. xi. 11; ὀψία, as subst., *evening*, Matt. viii. 16. xiv. 15, 23. xx. 8 etc.

ὄψις, ἡ, *the sight; face, countenance*, Joh. xi. 44, Rev. i. 16; *appearance*, Joh. vii. 24.

ὀψώνιον, τὸ, *whatever is eaten with bread, as fish etc.; rations, wages*, Luke, iii. 14; ἰδίοις ὀψωνίοις, 1 Cor. ix. 7 (RV *at his own charges*); *recompense, wages*, Rom. vi. 23. 2 Cor. xi. 8.

Π

παγιδεύω, *to ensnare, to entrap*, Matt. xxii. 15. (A purely

ecclesiastical word, and altogether unknown to the Greeks.)

παγίς, ἡ, *a trap, a snare; ὡς παγίς, as a snare*, Luke, xxi. 34. Cf. 1 Tim. vi. 9. Rom. xi. 9. 2 Tim. ii. 26.

πάθημα, τὸ, *a suffering, an affliction*, Rom. viii. 18. 2 Cor. i. 5, 6, 7. Philipp. iii. 10; *passion*, Rom. vii. 5. Gal. v. 24; *an undergoing, an enduring*, Hebr. ii. 9.

παθητὸς, *destined to suffer*, Acts, xxvi. 23.

πάθος, τὸ, *passion*, Coloss. iii. 5; *πάθη ἀτιμίας, vile passions*, Rom. i. 26; *ἐν πάθει ἐπιθυμίας, in the passion of lust*, 1 Thess. iv. 5.

παιδαγωγός, ὁ, *a pedagogue, a tutor*, 1 Cor. iv. 15. Gal. iii. 24, 25.

παιδάριον, τὸ, *a little boy, a lad, a child*, Matt. xi. 16 (Westcott gives παιδίος), Joh. vi. 9.

παιδεία, ἡ, *education, training*, Ephes. vi. 4; *instruction*, 2 Tim. iii. 16; *chastisement, chastising*, Hebr. xii. 5, 6, 8.

παιδευτής, ὁ, *an instructor*, Rom. ii. 20; *a chastiser*, Hebr. xii. 9.

παιδεύω, *to instruct, to admonish*, 2 Tim. ii. 25; *to chasten*, Hebr. xii. 7, 10; *to chastise*, Luke, xxiii. 16, 22; *pass., to be instructed, to be brought up*, Acts, vii. 22; *to be chastened*, 1 Cor. xi. 32. 2 Cor. vi. 9.

παιδόθεν, adv., *from childhood, from a child*, Mrk. ix. 21. (Here Westcott reads παιδιόθεν.)

παῖδιον, τὸ, *a little boy, a young child*, Matt. ii. 8, 11, 13, 14, 20; *παῖδια*, as an affectionate address, *children*, Joh. xxi. 5. 1 Joh. ii. 13, 18.

παῖδισκη, ἡ, *a damsel, a maid-servant*, Matt. xxvi. 69. Mrk. xiv. 66, 69.

παίζω, *to play*, 1 Cor. x. 7.

παῖς, ὁ and ἡ, *a child, a boy or girl*, Matt. xvii. 18. Luke, ii. 43. viii. 51, 54; *a servant, a slave*, Matt. viii. 6, 8, 13. Luke, vii. 7. xii. 45. xv. 26.

παίω, *to strike, to smite*, Matt. xxvi. 68. Luke, xxii. 64; *to sting*, Rev. ix. 5.

πάλαι, adv., *long ago*, Matt. xi. 21. Luke, x. 13; *for some time past*, 2 Cor. xii. 19 (RV *all this time*); *in olden time*, Hebr. i. 1; ὁ **πάλαι**, *the former*, 2 Pet. i. 9.

παλαιός, old, ancient, Matt. ix. 16, 17. xiii. 52. Mrk. ii. 21, 22.

παλαιότης, ἡ, *oldness, obsolete-ness*, Rom. vii. 6.

παλαιόω, *to make old; to abrogate*, Hebr. viii. 13; pass., *to grow old*, Luke, xii. 33. Hebr. i. 11. viii. 13.

πάλῃ, ἡ, *a wrestling*, Ephes. vi. 12.

παλιγγενεσία, and **παλιγγενεσία**, ἡ, *new birth, regeneration*, Tit. iii. 5; *the restoration of the perfect state of things, the new age*, Matt. xix. 28 (here Pape renders it *the resurrection*).

πάλιν, adv., *back; again*, Matt. iv. 8. xx. 5. xxi. 36. Acts, xi. 10; *eis τὸ πάλιν*, *the second*

time, 2 Cor. xiii. 2; *further, moreover*, Matt. v. 33. xiii. 45, 47. xix. 24. Luke, xiii. 20; *on the other hand*, Luke, vi. 43. 1 Cor. xii. 21.

παμπληθεῖ, adv., *all together*, Luke, xxiii. 18.

πάμπολυς, *very great*, Mrk. viii. 1 (here Westcott reads **πάλιν πολλοῦ**).

πανδοκίον, τὸ, and **πανδοκεὺς**, ὁ, see **πανδοχεῖον**, and **πανδοχεύς**.

πανδοχεῖον, τὸ, *an inn*, Luke, x. 34.

πανδοχεύς, ὁ, *the innkeeper, the host*, Luke, x. 35.

πανήγυρις, ἡ, *a general festal assembly*, Hebr. xii. 23.

πανοικί, and **πανοικεῖ**, adv., *with all his house, with all his family*, Acts, xvi. 34.

πανοπλία, ἡ, *the whole armour*, Ephes. vi. 11, 13. Luke, xi. 22.

πανουργία, ἡ, *craftiness, cunning*, Luke, xx. 23. 2 Cor. iv. 2. xi. 3. Ephes. iv. 14; *false wisdom*, 1 Cor. iii. 19.

πανουργός, *crafty*, 2 Cor. xii. 16.

πανταχῇ, and **πανταχῇ**, adv., *everywhere*, Acts, xxi. 28 (where some read **πανταχοῦ**).

πανταχόθεν, adv., *from all sides, from every quarter*, a var. lect. ad Mrk. i. 45 (here Westcott reads **πάντοθεν**).

πανταχοῦ, adv., *everywhere*, Luke, ix. 6. Acts, xvii. 30 etc.

παντελής, *complete, perfect*; *eis τὸ παντελές*, as an adverb, *completely*, Hebr. vii. 25 (RV *to*

the uttermost); *μὴ εἰς τὸ παντελές*, not at all, Luke, xiii. 11.

πάντη, and **πάντῃ**, adv., *everywhere*; *in every way*, Acts, xxiv. 3.

πάντοθεν, adv., *from all sides, from every quarter*, Mrk. i. 45. Luke, xix. 43. Hebr. ix. 4.

παντοκράτωρ, ὁ, *the ruler of all, the Almighty*, Rev. i. 8. iv. 8. 2 Cor. vi. 18 etc.

πάντοτε, adv., *at all times, always*, Matt. xxvi. 11. Luke, xv. 31. xviii. 1 etc.

πάντως, adv., *altogether; assuredly, doubtless*, Luke, iv. 23. Acts, xxi. 22. xxviii. 4; *οὐ πάντως*, not altogether, not at all, *in no wise*, Rom. iii. 9. 1 Cor. v. 10.

παρὰ, prepos., with genit., accus., and dative; with genit., *from*, Gal. i. 12; *παρὰ θεοῦ*, from God, Joh. ix. 16, 33; with accus., *along side of*, Matt. iv. 18. Mrk. i. 16; *with the exception of*, 2 Cor. xi. 24; *contrary to*, Acts, xviii. 13. Rom. i. 26; with dat., *near, beside*, Joh. xix. 25. Luke, ix. 47; *with*, Acts, x. 6. 1 Pet. ii. 20. (The reader is referred to his Greek Grammar.)

παραβαίνω, *to transgress, to violate*, Matt. xv. 2, 3.

παραβάλλω, *to compare, to liken*, a var. lect. ad Mrk. iv. 30; *of sailors, to put in at*, Acts, xx. 15.

παραβάσις, ἡ, *a transgression*, Rom. ii. 23. iv. 15. v. 14. Gal. iii. 19. 1 Tim. ii. 14.

παραβάτης, ὁ, *a transgressor*, Rom. ii. 25, 27. James, ii. 11. Gal. ii. 18.

παραβιάζομαι, *to constrain by entreaties*, Acts, xvi. 15. Luke, xxiv. 29. (Confined to the later writers.)

παραβολεύομαι, with *ψυχῇ*, *to expose himself to danger with regard to his life*, Philipp. ii. 30.

παραβολή, ἡ, *a comparison*, Mrk. iv. 30. xiii. 28. Matt. xxiv. 32; *ἐν παραβολῇ*, *in a figure*, Hebr. xi. 19; *a fictitious narrative with a heavenly meaning, a parable*, Matt. xiii. 3, 10, 13, 24, 33, 34; *a proverb*, Luke, iv. 23; *a precept*, Luke, xiv. 7; *an enigmatical saying*, Matt. xiii. 35. Mrk. vii. 17.

παραβουλεύομαι, *to consult amiss; to be reckless*, a var. lect. ad Philipp. ii. 30. ("= παραβολεύομαι, NT and late writers," Pape's Lex. in voc.)

παραγγέλια, ἡ, *a charge, a command*, Acts, xvi. 24. 1 Tim. i. 5. 1 Thess. iv. 2.

παραγγέλλω, *to charge, to command*, Matt. x. 5: xv. 35. Luke, v. 14 etc.; *παραγγέλια παραγγέλλειν*, *to charge strictly*, Acts, v. 28.

παραγίνομαι, *to be present, to come*, Matt. ii. 1. iii. 13. Luke, xix. 16. Joh. iii. 23; *to make one's public appearance*, Hebr. ix. 11. Matt. iii. 1; *to stand by one, to assist*, 2 Tim. iv. 16.

παράγω, *to lead past; in the NT intrans., to pass by*, Matt. xx. 30. Mrk. ii. 14. Joh. ix. 1; *to depart*, Matt. ix. 9, 27; *to pass away*, 1 Cor. vii. 31. 1 Joh. ii. 8, 17.

παραδειγματίζω, *to make a public example of, to put to open shame*, Hebr. vi. 6; also as a var. lect. ad Matt. i. 19.

παράδεισος, ὁ, a Persian word, *a large enclosure, a park; the heavenly Paradise*, Luke, xxiii. 43. 2 Cor. xii. 4. Rev. ii. 7.

παραδέχομαι, *to accept, to receive*, Mrk. iv. 20. Acts, xvi. 21. xxii. 18. 1 Tim. v. 19; *to acknowledge*, Hebr. xii. 6.

παραδιατριβή, ἡ, *a useless occupation*, a var. lect. ad 1 Tim. vi. 5 (here Westcott reads διαπαρτριβαί).

παραδίδωμι, *to deliver*, Matt. xi. 27. Luke, x. 22; *to give up*, Matt. xxvi. 45. Gal. ii. 20. Rom. i. 24; *to yield up*, Joh. xix. 30; *to commit, to commend*, Acts, xiv. 26. xv. 40; *to deliver up*, Rom. iv. 25. Matt. iv. 12. xxvi. 15; *to deliver verbally*, Acts, vi. 14. 1 Cor. xi. 2. Jude, 3; *to permit, to allow*, Mrk. iv. 29.

παράδοξος, *uncommon, wonderful*, Luke, v. 26.

παράδοσις, ἡ, *a transmitting; what is transmitted, doctrine, precept*, 1 Cor. xi. 2. 2 Thess. ii. 15. iii. 6; *tradition*, Matt. xv. 2, 3, 6. Coloss. ii. 8.

παραζηλώω, *to provoke to rivalry*, Rom. x. 19. xi. 11, 14; *to provoke to anger*, 1 Cor. x.

22. (See Pape's Lexicon in voc.)

παραθαλάσσιος, *by the sea*, Matt. iv. 13.

παραθεωρέω, *to overlook, to neglect*, Acts, vi. 1.

παραθήκη, ἡ, *what is committed unto one*, 1 Tim. vi. 20. 2 Tim. i. 14; *a deposit*, 2 Tim. i. 12.

παραινέω, *to exhort, to admonish*, Acts, xxvii. 9, 22.

παραιτέομαι, *to offer excuses*, Luke, xiv. 18; *to excuse*, Luke, xiv. 19; *to deprecate*, Hebr. xii. 19. Acts, xxv. 11; *to refuse, to reject*, 1 Tim. v. 11. Tit. iii. 10. Hebr. xii. 25; *to avoid, to shun*, 1 Tim. iv. 7. 2 Tim. ii. 23.

παρακαθέζομαι, *to seat one's self*, Luke, x. 39.

παρακαθίζω, *intrans., to sit down*, a var. lect. ad Luke, x. 39.

παρακαλέω, *to call for, to summon*, Acts, xxviii. 20; *to exhort, to admonish*, Luke, iii. 18. Hebr. x. 25. Rom. xii. 8. 2 Tim. iv. 2; *to entreat, to beseech*, Matt. viii. 5, 31. xviii. 29, 32. Mrk. v. 23; *to console, to comfort*, 2 Cor. i. 4. ii. 7. vii. 6. Ephes. vi. 22; *pass., to be comforted*, 2 Cor. i. 6. vii. 7, 13. Acts, xx. 12. Matt. v. 4 etc.

παρακαλύπτω, *to hide, to conceal*, Luke, ix. 45.

παρακαταθήκη, ἡ, *a deposit*, a var. lect. ad 2 Tim. i. 12.

παράκειμαι, *to lie beside; to be present*, Rom. vii. 18, 21.

παράκλησις, ἡ, *supplication, entreaty*, 2 Cor. viii. 4; *exhortation*, Rom. xii. 8. Acts, xiii. 15. 1 Thess. ii. 3. 2 Cor. viii. 17; *consolation, comfort*, Luke, ii. 25. Acts, xv. 31. 2 Cor. i. 4, 7. Rom. xv. 5.

παράκλητος, ὁ, *an advocate, an intercessor*, 1 Joh. ii. 1; *the Comforter, the Paraclete*, Joh. xiv. 16, 26. xv. 26. xvi. 7.

παρακοή, ἡ, *a hearing amiss; disobedience*, Rom. v. 19. 2 Cor. x. 6. Hebr. ii. 2.

παρακολουθέω, *to investigate, to trace*, Luke, i. 3; *to follow, to conform to*, 1 Tim. iv. 6. 2 Tim. iii. 10.

παρακούω, *to hear amiss; to refuse to hear, to disregard*, Matt. xviii. 17. Mrk. v. 36.

παρακύπτω, *to stoop and look into*, Luke, xxiv. 12. Joh. xx. 5, 11; *to look carefully into*, James, i. 25. 1 Pet. i. 12.

παραλαμβάνω, *to take to one's self, to take with one*, Matt. iv. 5, 8. xvii. 1. xxvi. 37. Luke, ix. 10, 28; *to receive, to accept*, Joh. i. 11; *to receive by transmission*, Coloss. iv. 17. Hebr. xii. 28; *to receive by instruction*, 1 Cor. xv. 1, 3. Gal. i. 9, 12. Philipp. iv. 9; *pass., to be taken away, to be carried off*, Matt. xxiv. 40, 41. Luke, xvii. 34, 35.

παραλέγομαι, *to sail past, to coast along*, Acts, xxvii. 8, 13. (See Pape's Lex. in voc.)

παράλιος, *by the sea, maritime; ἡ παράλιος, sc. χώρα, the sea coast*, Luke, vi. 17.

παραλλαγή, ἡ, *variation, change*, James, i. 17.

παραλογίζομαι, *to make a miscalculation; to delude, to deceive*, Coloss. ii. 4. James, i. 22.

παραλυτικός, *afflicted with paralysis, paralytic*, Matt. iv. 24. viii. 6. ix. 2, 6.

παραλύω, *to weaken, to enfeeble; παραλελυμένος, palsied*, Luke, v. 18. Acts, viii. 7. ix. 33; *παραλελυμένα γόνατα, feeble knees*, Hebr. xii. 12.

παραμένω, *to remain beside; to abide, to continue*, James, i. 25. Hebr. vii. 23. 1 Cor. xvi. 6. Philipp. i. 25.

παραμυθέομαι, *to speak to; to encourage, to console*, Joh. xi. 19, 31. 1 Thess. ii. 11. v. 14.

παραμυθία, ἡ, *consolation, comfort*, 1 Cor. xiv. 3.

παραμύθιον, τὸ, *consolation*, Philipp. ii. 1.

παρανομέω, *to act contrary to the law, to violate the law*, Acts, xxiii. 3.

παρανομία, ἡ, *transgression*, 2 Pet. ii. 16.

παραπικραίνω, *to provoke*, Hebr. iii. 16.

παραπικρασμός, ὁ, *provocation*, Hebr. iii. 8, 15. (This and the preceding word are confined to ecclesiastical writers.)

παραπίπτω, *to deviate from the right path; to fall away*, Hebr. vi. 6.

παραπλέω, *to sail past*, Acts, xx. 16.

παραπλήσιον, *adv., nigh to, almost*, Philipp. ii. 27.

παραπλησίως, adv., *similarly*, in like manner, Hebr. ii. 14.

παραπορεύομαι, *to pass by*, Matt. xxvii. 39. Mrk. xi. 20. xv. 29.

παράπτωμα, τὸ, *a trespass, a sin*, Matt. vi. 14. Mrk. xi. 25. Rom. iv. 25 etc.

παραρρέω, *to flow past; pass, to be carried past, to drift away*, Hebr. ii. 1.

παράσημος, *marked; ἐν πλοίῳ παρασήμῳ Διοσκούροις, in a ship marked with the figure-head of the Dioscuri*, Acts, xxviii. 11.

παρασκευάζω, *to prepare*, Acts, x. 10; *pass.*, *to be prepared*, 2 Cor. ix. 2, 3; *mid.*, *to prepare one's self, to get ready*, 1 Cor. xiv. 8.

παρασκευή, ἡ, *a making ready; in the NT, the day of preparation, on which the Jews made preparation to celebrate a sabbath or a feast*, Matt. xxvii. 62. Mrk. xv. 42. Luke, xxiii. 54. Joh. xix. 31.

παρατείνω, *to stretch out; to extend, to prolong*, Acts, xx. 7.

παρατηρέω, *to watch*, Luke, xx. 20. Mrk. iii. 2; *mid.*, *to watch*, Luke, vi. 7. xiv. 1. Acts, ix. 24; *to keep scrupulously, to observe*, Gal. iv. 10.

παρατήρησις, ἡ, *observation*, Luke, xvii. 20. ("In such a manner that it can be watched with the eyes, i.e. in a visible manner," Thayer.)

παρατίθημι, *to set before*, Mrk. vi. 41. viii. 6, 7. Luke, ix. 16. Acts, xvi. 34; *to lay*

before, to propound, Matt. xiii. 24, 31; *mid.*, *to set forth, to affirm*, Acts, xvii. 3; *to commit, to intrust*, Luke, xii. 48. 1 Tim. i. 18. 2 Tim. ii. 2; *to commend*, Luke, xxiii. 46. Acts, xiv. 23. xx. 32 etc.

παρατυγχάνω, *to meet with*, Acts, xvii. 17.

παραυτίκα, adv., *immediately; ὁ, ἡ, τὸ παραυτίκα, that which is at present or momentary; τὸ γὰρ παραυτίκα ἐλαφρὸν τῆς θλίψεως, for our momentary light affliction*, 2 Cor. iv. 17.

παραφέρω, *to lead aside, to carry away*, Jude, 12. Hebr. xiii. 9; *to remove*, Luke, xxii. 42. Mrk. xiv. 36.

παραφρονέω, *to be beside one's self*, 2 Cor. xi. 23.

παραφρονία, ἡ, *madness*, 2 Pet. ii. 16. (The word is found in no other author.)

παραχειμάζω, *to pass the winter at, to winter in*, Acts, xxvii. 12. xxviii. 11. 1 Cor. xvi. 6. Tit. iii. 12.

παραχειμασία, ἡ, *a wintering*, Acts, xxvii. 12.

παραχρήμα, adv., *immediately, forthwith*, Matt. xxi. 19, 20. Luke, i. 64. iv. 39 etc.

πάρδαλις, ἡ, *a panther*, Rev. xiii. 2.

παρεδρεῖω, *to wait upon, to attend to*, 1 Cor. ix. 13.

πάρεμι, *to be present*, Luke, xiii. 1. Joh. xi. 28 etc.; *πρὸς τὸ παρὸν, for the present*, Hebr. xii. 11; *τὰ παρόντα, what one has, one's property*, Hebr. xiii. 5.

πάρισαγωγ, *to bring in secretly*,
2 Pet. ii. 1.

παρείσακτος, *secretly brought in*, Gal. ii. 4.

παρεισδύω, *to enter secretly, to steal in*, Jude, 4.

παρεισέρχομαι, *to come in by stealth, to creep in privily*, Gal. ii. 4; *to enter in addition, to come in beside*, Rom. v. 20.

παρεσφέρω, *to contribute besides*, 2 Pet. i. 5.

παρεκτός, prepos., with genit., *with the exception of, except*, Matt. v. 32. Acts, xxvi. 29; as adv., *besides*; *χωρίς τῶν παρεκτός*, *independent of those things that come upon me besides*, 2 Cor. xi. 28.

παρεμβάλλω, *to cast in by the side of*; as a military term, *to cast up*; *παρεμβαλοῦσιν οἱ ἐχθροὶ σου χάρακά σοι*, *thy enemies shall cast up an intrenchment against thee*, Luke, xix. 43.

παρεμβολή, ἡ, *an encampment*, Hebr. xiii. 11, 13; *an army*, Hebr. xi. 34. Rev. xx. 9; *a fortress, a castle*, used as the barracks of the Roman garrison in Jerusalem, Acts, xxi. 34, 37. xxii. 24. xxiii. 10, 16, 32.

παρενοχλέω, *to trouble, to disturb*, Acts, xv. 19.

παρεπίδημος, *residing in a foreign land*; as subst., *a stranger, a sojourner*, Hebr. xi. 13. 1 Pet. i. ii. 11.

παρέρχομαι, *to pass by*, Luke, xviii. 37. Mrk. vi. 48; *ὁ παρεληλυθὼς χρόνος*, *time past*,

1 Pet. iv. 3; *to pass away*, James, i. 10. Matt. xxiv. 35 etc.; *to pass over, to neglect*, Luke, xi. 42. xv. 29; *to be removed, to be averted*, Matt. xxvi. 39, 42. Mrk. xiv. 35; *to come*, Luke, xii. 37. xvii. 7.

πάρεσις, ἡ, *a passing over, a remission*, Rom. iii. 25. (See Pape's Lexicon in voc.)

παρέχω, *to present, to offer*, Luke, vi. 29; *to shew, to give*, Acts, xxii. 2. xxviii. 2. 1 Tim. vi. 17; *to cause, to occasion*, Luke, xi. 7. Gal. vi. 17. Matt. xxvi. 10; *to shew, to exhibit*, Tit. ii. 7; *to render, to offer*, Coloss. iv. 1. Luke, vii. 4.

παρηγορία, ἡ, *consolation, comfort*, Coloss. iv. 11.

παρθενία, ἡ, *virginity*, Luke, ii. 36.

παρθένος, ἡ, *a virgin*, Matt. i. 23. xxv. 1, 11 etc.; *a marriageable daughter*, 1 Cor. vii. 36; *a man of pure life*, Rev. xiv. 4.

παρίημι, *to let pass*; *to omit, to neglect*, Luke, xi. 42; *to relax, to loosen*; *παρεμμένος*, *relaxed, weakened*, Hebr. xii. 12.

παρίστημι, and **παριστάνω**, *to provide*, Acts, xxiii. 24; *to furnish one with, to give*, Matt. xxvi. 53; *to set before one*, Acts, xxiii. 33; *to present*, Rom. vi. 13. xii. 1 etc.; *to shew*, Acts, i. 3; *to commend*, 1 Cor. viii. 8; *to prove*, Acts, xxiv. 13; in the mid. perf. pluperf. and 2nd aor. it

is intrans., to stand by, Acts, i. 10. ix. 39. xxvii. 23; to stand before a person, to appear, Acts, iv. 10. xxvii. 24. Luke, i. 19; to aid, to assist, Rom. xvi. 2. 2 Tim. iv. 17; to be present, to have come, Mrk. iv. 29.

πάροδος, ἡ, a passing by; ἐν παρόδῳ, in passing by, 1 Cor. xvi. 7.

παροικέω, to dwell beside; to dwell as a stranger, to sojourn, Luke, xxiv. 18; to go as a stranger, to migrate, Hebr. xi. 9.

παροικία, ἡ, a dwelling in a strange land; a sojourning, Acts, xiii. 17. 1 Pet. i. 17. (A very late word.)

παροίκος, dwelling in a foreign land; as subst., a stranger, a sojourner, Acts, vii. 6, 29. Ephes. ii. 19. 1 Pet. ii. 11.

παροιμία, ἡ, a proverb; τὸ τῆς παροιμίας, according to the proverb, 2 Pet. ii. 22; ἐν παροιμαῖς λέγειν, to speak in proverbs, Joh. xvi. 25. Cf. Joh. x. 6. xvi. 29.

παρόινος, given to wine, quarrelsome, 1 Tim. iii. 3. Tit. i. 7.

παροίχομαι, to go by; παρωχημένος, past, Acts, xiv. 16.

παρομοιάζω, to be like, Matt. xxiii. 27. (It is a purely ecclesiastical word.)

παρόμοιος, like, similar, Mrk. vii. 13.

παροξύνω, to irritate, to provoke, 1 Cor. xiii. 5. Acts, xvii. 16.

παροξυσμός, ὁ, an incitement; εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης, Hebr. x. 24 (RV to provoke unto

love); strife, contention, Acts, xv. 39.

παροργίζω, to provoke, Rom. x. 19. Ephes. vi. 4.

παροργισμός, ὁ, exasperation, wrath, Ephes. iv. 26. (It is a purely biblical form.)

παροτρύνω, to incite, to stir up, Acts, xiii. 50.

παρουσία, ἡ, presence, Philipp. ii. 12. 2 Cor. x. 10; the arrival, the coming, 1 Cor. xvi. 17. 2 Cor. vii. 6, 7; the future Advent of Christ, Matt. xxiv. 3, 37, 39. 2 Pet. i. 16. 1 Cor. xv. 23 etc.

παροψις, ἡ, a side-dish, a dish of delicacies; a platter, a dish, Matt. xxiii. 25, 26. (See Pape's Lexicon in voc.)

παρρησία, ἡ, freedom of speech, 2 Cor. iii. 12; παρρησία, ἐν παρρησίᾳ and μετὰ παρρησίας, adverbially, boldly, freely, openly, Joh. vii. 4, 13, 26. xi. 54. xvi. 25. Acts, ii. 29. iv. 29, 31; boldness, 1 Tim. iii. 13. Acts, iv. 13. Hebr. x. 19. Philem. 8.

παρρησίαζομαι, to speak boldly, Acts, ix. 27, 28. xiv. 3. xviii. 26; to have boldness, to grow confident, 1 Thess. ii. 2.

πᾶς, πᾶσα, πᾶν, every; “πᾶς has an attributive position, when it signifies collectively, the whole; as, τὸ πᾶν πλῆθος, the whole multitude; ὁ πᾶς ἀριθμός, the sum total; πᾶς stands before its substantive without the article in the sense of every; as, πᾶν δένδρον, every tree; with numerals ὁ πᾶς and οἱ πάντες signify in

all; as, *τρήρεσι ταῖς πάσαις τριάκοντα καὶ ἑκατὸν*, with a hundred and thirty triremes in all; when *pās* signifies nothing but, wholly, the substantive is without the article, as it is strictly predicative; as, *φρουρεῖται ὑπὸ πάντων πολεμίων* = πάντες, ὑφ' ὧν φρουρεῖται, πολέμοι εἰσιν," Koch. οὐ πᾶς = nullus, 2 Pet. i. 20. Luke, i. 37. Mrk. xiii. 20. 1 Cor. i. 29. Ephes. v. 5. Rev. xxii. 3.

πάσχα, τὸ, indecl., the paschal lamb, which the Israelites were commanded to slay and eat on the fourteenth day of the month Nisan, the first month of their year, Luke, xxii. 7. Mrk. xiv. 12; the paschal supper, Matt. xxvi. 19; the feast of the Passover, extending from the fourteenth day of the month Nisan to the twentieth, Matt. xxvi. 2. Luke, ii. 41; referred to Christ himself, as being the true paschal lamb, 1 Cor. v. 7.

πάσχω, to suffer, Luke, xxii. 15. xxiv. 46; *πάσχειν ὑπὸ τινος*, to suffer at their hands, Matt. xvii. 12. 1 Thess. ii. 14. Mrk. v. 26.

πατάσσω, to smite, to strike, Luke, xxii. 49. Matt. xxvi. 51; to afflict, Rev. xi. 6.

πατέω, to tread, Rev. xiv. 20. xix. 15; to tread upon, Luke, x. 19; to trample on, Luke, xxi. 24. Rev. xi. 2.

πατήρ, ὁ, a father, Matt. ii. 22. iv. 21; Our Heavenly Father,

Matt. v. 45, 48. vi. 14, 26; a forefather, Matt. iii. 9. xxiii. 30, 32; source, author, Joh. viii. 44.

πατραλῶς, and **πατραλοῖας**, ὁ, a parricide, 1 Tim. i. 9.

πατριὰ, ἡ, family, Luke, ii. 4. Acts, iii. 25. Ephes. iii. 15.

πατριάρχης, ὁ, a progenitor, a patriarch, Acts, ii. 29. vii. 8, 9. Hebr. vii. 4.

πατρικὸς, ancestral, Gal. i. 14.

πατρίς, ἡ, a man's native country, Joh. iv. 44. Matt. xiii. 54, 57; a home, Hebr. xi. 14.

πατροπαράδοτος, handed down from one's ancestors, 1 Pet. i. 18.

πατρῶς, received from the fathers, Acts, xxii. 3. xxiv. 14. xxviii. 17.

παύω, to cause to cease, to restrain, 1 Pet. iii. 10; mid., to cease, 1 Cor. xiii. 8. Luke, viii. 24. Acts, xx. 1; pass., to get release, to cease, 1 Pet. iv. 1.

παχύνω, to make thick, to make fat; pass., to wax gross, Matt. xiii. 15. Acts, xxviii. 27.

πέδη, ἡ, a fetter, Luke, viii. 29. Mrk. v. 4.

πεδινὸς, level, Luke, vi. 17.

πεζεύω, to travel on foot, to go by land, Acts, xx. 13.

πεζῇ, adv., on foot, by land, Matt. xiv. 13. Mrk. vi. 33.

πεζὸς, on foot, a var. lect. ad Matt. xiv. 13.

πειθαρχέω, to be obedient, to obey, Acts, v. 29, 32. xxvii. 21.

πειθός, and *πιθός*, *persuasive*, 1 Cor. ii. 4. (Not found elsewhere.)

Πειθώ, ἡ, *Persuasion*, a var. lect. ad 1 Cor. ii. 4. (Properly the name of a heathen goddess.)

πειθω, *to persuade*, Acts, xviii. 4. xix. 8; *to quiet, to tranquilize*, 1 Joh. iii. 19 (RV *to assure*); *to pacify*, Matt. xxviii. 14; *to gain over*, Acts, xii. 20; *πέποιθα, to be confident, to have confidence*, Philipp. i. 6. Rom. ii. 19. 2 Cor. ii. 3; *to trust*, Matt. xxvii. 43; pass., *to be persuaded*, Luke, xx. 6. Acts, xxi. 14; *to obey*, Acts, v. 36, 37; *to assent to*, Acts, v. 40.

πεινάω, *to be hungry, to hunger*, Matt. iv. 2. xii. 1, 3. Luke, vi. 21 etc.; *to be in want*, Philipp. iv. 12. 1 Cor. xi. 21; *to long for, to desire eagerly*, Matt. v. 6.

πείρα, ἡ, *a trial, an attempt*, Hebr. xi. 29, 36.

πειράζω, *to try, to attempt*, Acts, ix. 26. xvi. 7. xxiv. 6; *to make trial of, to test*, Joh. vi. 6. Rev. ii. 2; *to tempt*, Matt. iv. 1. 1 Cor. x. 13.

πειρασμός, ὁ, *a trial, a proving, a temptation*, Luke, iv. 13. viii. 13. James, i. 12. 1 Cor. x. 13; *affliction*, Luke, xxii. 28. James, i. 2. 1 Pet. i. 6. (Almost exclusively confined to the NT.)

πειράω, and *πειράομαι, to make trial, to attempt*, Acts, xxvi. 21.

πείσμονή, ἡ, *conviction, confidence*, Gal. v. 8. (So translated in Pape's Lexicon. RV *persuasion*.)

πέλαγος, τὸ, *the sea*, Acts, xxvii. 5; but properly = *the high sea*; τὸ πέλαγος τῆς θαλάσσης, *the depth of the sea*, Matt. xviii. 6.

πελεκίζω, *to behead*, Rev. xx. 4.

πέμπτος, numer., *fifth*, Rev. vi. 9. ix. 1. xvi. 10. xxi. 20.

πέμπω, *to send*, Matt. xxii. 7. Luke, vii. 19. Joh. xiv. 26.

πένης, *poor*, 2 Cor. ix. 9.

πενθερά, ἡ, *a mother-in-law*, Matt. viii. 14. x. 35. Luke, iv. 38. xii. 53.

πενθερός, ὁ, *a father-in-law*, Joh. xviii. 13.

πενθέω, intrans., *to mourn*, Matt. v. 4. ix. 15. 1 Cor. v. 2; trans., with accns., *to mourn for, to lament over*, 2 Cor. xii. 21.

πένθος, τὸ, *mourning*, James, iv. 9. Rev. xviii. 7. xxi. 4.

πενιχρός, *poor*, Luke, xxi. 2.

πεντάκις, numer., *five times*, 2 Cor. xi. 24.

πεντακισχίλιοι, numer., *five thousand*, Matt. xiv. 21. xvi. 9. Luke, ix. 14.

πεντακόσιοι, numer., *five hundred*, Luke, vii. 41. 1 Cor. xv. 6.

πέντε, numer., *five*, Matt. xiv. 17, 19. xvi. 9 etc.

πεντεκαίδεκατος, numer., *the fifteenth*, Luke, iii. 1.

πεντήκοντα, numer., *fifty*, Luke, vii. 41. xvi. 6 etc.

- πεντηκοστή**, sc. *ἡμέρα*, the fiftieth day after the Passover, Pentecost, Acts, ii. 1. xx. 16. 1 Cor. xvi. 8. (See Pape's Lexicon in voc. *πεντηκοστής*.)
- πεπολθῆσις**, ἡ, *trust, confidence*, 2 Cor. i. 15. iii. 4. Ephes. iii. 12 etc. (A very late form.)
- πέρ**, "an enclitic particle, which gives to the word to which it refers, and which it usually follows, a strong emphasis; therefore appears to be merely a weakened *περί*, *very*," Pape. (In the NT appearing most frequently in the forms *ὅσπερ*, *ὥσπερ*, *καίπερ*, *εἴπερ*, *καθάπερ*, *ἐπείπερ*, *ἐπειδήπερ* etc.)
- περαιτέρω**, adv., *further, besides*, Acts, xix. 39.
- πέραν**, adv., *beyond*; τὸ πέραν, *the other side*, Matt. viii. 18, 28. Mrk. iv. 35; as prepos., *πέραν τῆς θαλάσσης*, *on the other side of the sea*, Joh. vi. 22, 25 etc.; τὸ πέραν τῆς θαλάσσης, *the other side of the sea*, Mrk. v. 1. Cf. Luke, viii. 22.
- πέρας**, τὸ, *extremity, bound, end*, Matt. xii. 42. Luke, xi. 31. Rom. x. 18; *termination*, Hebr. vi. 16.
- περὶ**, prepos., in the NT only with the genitive, *about, concerning*, and with the accusative, *about, touching* etc.; of time, *near, about*. (See Greek Grammar.)
- περιάγω**, *to lead about*, 1 Cor. ix. 5; intrans., *to go about*, Acts, xiii. 11. Matt. ix. 35. Mrk. vi. 6 etc.
- πериαιρέω**, *to take away*, Hebr. x. 11. 2 Cor. iii. 16. Acts, xxvii. 20, 40 (RV casting off.)
- περιάπτω**, *to bind around; to kindle*, Luke, xxii. 55.
- περιαστράπτω**, *to shine round about*, Acts, ix. 3. xxii. 6.
- περιβάλλω**, *to put around*, a var. lect. ad Luke, xix. 43 (see *παρεμβάλλω*); *to clothe a person*, Matt. xxv. 36, 38, 43; *to put on, to clothe a person with*, Luke, xxiii. 11. Joh. xix. 2. Rev. vii. 9, 13. x. 1 etc.; mid., *to put on*, Acts, xii. 8. Matt. vi. 31. Luke, xii. 27.
- περιβλέπω**, *to look around; in the NT only in the mid., to look round about*, Mrk. ix. 8. x. 23. Luke, vi. 10.
- περιβόλαιον**, τὸ, *a wrapper; a mantle*, Hebr. i. 12; *a covering*, 1 Cor. xi. 15.
- περιδέω**, *to bind round about*, Joh. xi. 44.
- περιεργάζομαι**, *to make one's self too busy, to be a busy-body*, 2 Thess. iii. 11.
- περίεργος**, *over-officious; a busy-body*, 1 Tim. v. 13; τὰ περίεργα, *curious arts, sorcery*, Acts, xix. 19.
- περιέρχομαι**, *to go about, to rove*, Acts, xix. 13. Hebr. xi. 37; *περιέρχεσθαι τὰς οἰκίας*, *to go about from house to house*, 1 Tim. v. 13; *to make a circuit*, Acts, xxviii. 13. (Not read by Westcott.)
- περιέχω**, *to contain*, Acts, xxiii. 25 (Westcott reads *ἔχουσαν*); *to take possession of, to seize*, Luke, v. 9; intrans., *περιέχει*

- ἐν γραφῇ, 1 Pet. ii. 6 (RV it is contained in Scripture. This latter usage is frequent in the Septuagint.)
- περιζώννυμι, and περιζωννύω, to gird round; pass., to be girded, Luke, xii. 35; mid., to gird one's self, Luke, xii. 37. xvii. 8; met., τὴν ὀσφύν, to gird one's loins, Ephes. vi. 14; with accus. of thing, to gird on, Rev. i. 13. xv. 6.
- περίθεσις, ἡ, a putting around, a wearing, 1 Pet. iii. 3.
- περίστημι, in the pres. imperf. fut. and 1 aor., to place around; in the perf., pluperf., 2 aor., and tenses of the mid., to stand around, Joh. xi. 42. Acts, xxv. 7; with accus. of thing, to avoid, to shun, 2 Tim. ii. 16. Tit. iii. 9.
- περικάθαρμα, τὸ, offscouring, refuse; in plur., the offscourings, the outcasts, 1 Cor. iv. 13.
- περικαθίζω, to invest, to besiege; intrans., to sit around, a var. lect. ad Luke, xxii. 55. (Westcott reads συνκαθισάντων).
- περικαλύπτω, to cover up, to cover over, Hebr. ix. 4. Mrk. xiv. 65. Luke, xxii. 64 (RV they blindfolded him).
- περίκειμαι, to lie around, to be placed around, Mrk. ix. 42. Luke, xvii. 2. Hebr. xii. 1 (RV compassed about with so great a cloud of witnesses); passively, to be encompassed with, Hebr. v. 2. Acts, xxviii. 20.
- περικεφαλαία, ἡ, a helmet, 1 Thess. v. 8. Ephes. vi. 17.
- περικρατής, having full powers; περικρατῆς γενέσθαι, with genit., to get possession of, Acts, xxvii. 16.
- περικρύπτω, to hide, to seclude, Luke, i. 24.
- περικυκλόω, to encircle, to compass round about, Luke, xix. 43.
- περιλάμπω, to shine round about, Luke, ii. 9. Acts, xxvi. 13.
- περιλείπω, to leave remaining; οἱ περιλειπόμενοι, those who remain over, those who survive, 1 Thess. iv. 15, 17.
- περίλυπος, very sorrowful, Luke, xviii. 23. Mrk. vi. 26. xiv. 34. Matt. xxvi. 38.
- περιμένω, to wait for, Acts, i. 4.
- περίξ, adv., round about; αἱ περίξ πόλεις, the cities round about, the circumjacent cities, Acts, v. 16.
- περιοικέω, to dwell round about, Luke, i. 65.
- περίοικος, dwelling around; a neighbour, Luke, i. 58.
- περιούσιος, superabundant, rich; select, special; λαὸς περιούσιος, Tit. ii. 14 (RV a people for his own possession).
- περιοχή, ἡ, a section, a passage in a book, Acts, viii. 32.
- περιπατέω, to walk about, Joh. vii. 1. 1 Pet. v. 8. Rev. xvi. 15; to conduct one's self in a certain manner, to live, Ephes. iv. 1. Coloss. i. 10. 1 Cor. iii. 3. Acts, xxi. 21 etc.; to make due use of one's opportunities, Joh. xii. 35.

περιπέρω, to pierce through, 1 Tim. vi. 10.

περιπίπτω, to fall into, James, i. 2; to fall in with, to fall amongst, Luke, x. 30; to light upon, Acts, xxvii. 41.

περιποιέω, to cause to remain over; mid., to preserve, Luke, xvii. 33; to gain, to acquire, 1 Tim. iii. 13; to purchase, Acts, xx. 28.

περιποίησις, ἡ, a preservation, a saving, Hebr. x. 39; an obtaining, 1 Thess. v. 9. 2 Thess. ii. 14; a possession, Ephes. i. 14. 1 Pet. ii. 9.

περιρραίνω, to besprinkle, Rev. xix. 13 (Westcott reads *ῥεραντισμένον*, and some editors *βεβαμμένον*. See *ῥαντίζω*).

περιρρήγνυμι, to tear off, Acts, xvi. 22.

περισπᾶω, to draw around; pass., to be distracted, to be over-occupied, Luke, x. 40.

περισσεία, ἡ, abundance, Rom. v. 17. 2 Cor. viii. 2; *περισσείαν*, abverbially, over-abundantly, out of measure, 2 Cor. x. 15 (Westcott reads *eis περισσείαν*); residue, remains, James, i. 21 (RV *overflowing*).

περίσσευμα, τὸ, abundance, 2 Cor. viii. 14. Matt. xii. 34. Luke, vi. 45; in the plur., the remains, what remained over, Mrk. viii. 8.

περισσεύω, to remain over, Joh. vi. 12, 13. Matt. xiv. 20. xv. 37; to be over and above, to be a superfluity; τὸ περισσεύον, their superfluity, Mrk. xii.

44. Luke, xxi. 4; to be in abundance, to abound, Luke, xii. 15. 2 Cor. i. 5. ix. 12. Philipp. i. 26. Rom. v. 15 etc.; to be rich, 1 Cor. xiv. 12; to increase, Acts, xvi. 5; to excel, Matt. v. 20. 1 Cor. xv. 58. 2 Cor. iii. 9. viii. 7; trans., to cause to abound, 2 Cor. iv. 15. ix. 8. Ephes. i. 8. 1 Thess. iii. 12.

περισσός, over and above, exceeding, more than a certain number or quantity; τὸ περισσὸν τούτων, what is more than this, Matt. v. 37; ἐκ περισσοῦ, with vehemence, Mrk. xiv. 31 (Westcott reads *ἐκπερισσῶς*); ὑπὲρ ἐκ περισσοῦ, exceedingly, 1 Thess. iii. 10. v. 13. Ephes. iii. 20 (in these three passages Westcott reads *ὑπερεκπερισσοῦ*, as one word); *περισσὸν μοι ἔστιν*, it is superfluous for me, 2 Cor. ix. 1; *περισσὸν ἔχειν*, to have abundance, Joh. x. 10; *περισσότερον τι*, anything more, Luke, xii. 4; (but in 2 Cor. x. 8, somewhat above measure); *περισσότερον αὐτῶν πάντων*, more abundantly than they all, 1 Cor. xv. 10. Cf. Mrk. xii. 33; *μᾶλλον περισσότερον*, much more abundantly, Mrk. vii. 36; *περισσότερον ἔτι καταδηλόν*, still more abundantly evident, Hebr. vii. 15; *περισσότερον προφήτου*, much more than a prophet, Matt. xi. 9. Luke, vii. 26; *περισσότερον κρίμα*, greater condemnation, Mrk. xii. 40. Luke, xx. 47; *τιμὴν περισσοτέραν*, greater

honour, 1 Cor. xii. 23. Cf. 2 Cor. ii. 7; *τί περισσὸν ποιεῖτε; what do ye more than others?* Matt. v. 47; *τὸ περισσὸν, the superiority, the advantage*, Rom. iii. 1.

περισσότερος, adv., *more abundantly*, 2 Cor. i. 12. ii. 4. xi. 23. Philipp. i. 14; *more exceedingly*, Gal. i. 14. 1 Thess. ii. 17; *more earnestly*, Hebr. ii. 1. xiii. 19; *more vehemently*, Mrk. xv. 14 (here Westcott reads *περισσῶς*); *περισσότερος μᾶλλον, the more exceedingly*, 2 Cor. vii. 13.

περισσῶς, adv., *beyond measure, exceedingly*, Acts, xxvi. 11. Mrk. x. 26. Matt. xxvii. 23; *vehemently*, Mrk. xv. 14. (See *περισσότερος*.)

περιστερά, ἡ, *a dove*, Matt. iii. 16. x. 16. xxi. 12 etc.

περιτέμνω, *to circumcise*, Luke, i. 59. ii. 21. Joh. vii. 22. Acts, vii. 8; *pass., to be circumcised*, 1 Cor. vii. 18. Gal. ii. 3. v. 2, 3. vi. 12, 13. Coloss. ii. 11.

περιτίθημι, *to place around, to set about*, Matt. xxi. 33. Mrk. xii. 1; *to put on a person*, Matt. xxvii. 28. Mrk. xv. 17; *to place one thing on another*, Joh. xix. 29. Matt. xxvii. 48; *to bestow, to confer*, 1 Cor. xii. 23.

περιτομή, ἡ, *circumcision*, Acts, vii. 8. Rom. iv. 11. Gal. v. 11; *= the circumcised*, Rom. iii. 30. iv. 9. Gal. ii. 9. Ephes. ii. 11; *the removal of spiritual impurity*, Rom. ii. 29. Coloss. ii. 11.

περιτρέπω, *to turn about; to turn a person into a certain state; σε εἰς μανίαν περιτρέπει, is turning thee mad*, Acts, xxvi. 24.

περιτρέχω, *to run round about*, Mrk. vi. 55.

περιφέρω, *to carry about*, Mrk. vi. 55. 2 Cor. iv. 10; *pass., to be carried about*, Ephes. iv. 14.

περιφρονέω, *to consider carelessly; met., to contemn, to despise*, Tit. ii. 15.

περίχωρος, *lying round about; ἡ περίχωρος (sc. γῆ), the region round about*, Matt. xiv. 35. Mrk. i. 28. Luke, iv. 14 etc.; *met., the inhabitants*, Matt. iii. 5.

περίψημα, τὸ, *what is rubbed off; offscourings, refuse*, 1 Cor. iv. 13. (A very late form.)

περπερεύομαι, *to boast, to vaunt one's self*, 1 Cor. xiii. 4. (See Pape's Lexicon in voc.) -

πέρυσι, adv., *last year; ἀπὸ πέρυσι, a year ago*, 2 Cor. viii. 10. ix. 2.

“**πετάομαι**, *to fly*, a doubtful later Greek form for the earlier *πέτομαι*. See Lobeck ad Phryn. p. 581,” Thayer; appears as a var. lect. ad Rev. iv. 7. viii. 13. xiv. 6. Westcott reads *πετόμενος* in all such passages.

πετεινός, *flying, winged*; in the NT found only in the neuter plural, *πετεινὰ* and *τὰ πετεινὰ*, as subst., *winged animals, birds*, Matt. vi. 26. xiii. 4. Luke, xii. 24. Rom. i. 23 etc.

πέτομαι, *to fly*, Rev. iv. 7. viii. 13. xii. 14. xiv. 6. xix. 17.

(See *περάομαι*.)

πέτρα, ἡ, *a cliff, a rock*, Luke, vi. 48. Mrk. xv. 46. Matt. vii. 24. 1 Cor. x. 4; *rocky ground*, Luke, viii. 6, 13. (In Matt. xvi. 18 some have attached importance to the classical distinction between πέτρα, *a fixed, living rock*, and πέτρος, *a stone, a detached rock*; but this appears to be merely a fanciful refinement, and the interchange of words in Matt. xvi. 18 to be due to the personal reference in the first clause, and to the material reference in the second.)

πέτρος, ὁ, *a stone, a rock*, Matt. xvi. 18; also the name given by the Saviour to the apostle Peter, Joh. i. 42. Cf. Matt. x. 2. Acts, x. 5, 18, 32. xi. 13.

πετρώδης, *rocky, stony*; τὸ πετρώδες, and τὰ πετρώδη, *stony ground*, Mrk. iv. 5, 16. Matt. xiii. 5, 20.

πήγανον, τὸ, *rue*, Luke, xi. 42.

πηγή, ἡ, *a fountain, a spring, a well*, James, iii. 11. Joh. iv. 6, 14. Rev. vii. 17. Mrk. v. 29 etc.

πήγνυμι, *to fasten; to pitch a tent*, Hebr. viii. 2.

πηδάλιον, τὸ, *a rudder*, James, iii. 4. Acts, xxvii. 40.

πηλίκος, *how great, how large*, Gal. vi. 11; *how distinguished*, Hebr. vii. 4.

πηλὸς, ὁ, *clay*, Rom. ix. 21. Joh. ix. 6, 11, 14.

πήρα, ἡ, *a wallet*, Matt. x. 10. Mrk. vi. 8 etc.

πήχυς, ὁ, *a cubit*, Matt. vi. 27. Luke, xii. 25. Joh. xxi. 8. Rev. xxi. 17; "a measure of length equal to the distance from the joint of the elbow to the tip of the middle finger, i.e. about one foot and a half; but its precise length varied and is disputed," Thayer.

πιάζω, *to take hold of*, Acts, iii. 7; *to catch, to take*, Joh. xxi. 3, 10. Rev. xix. 20; *to seize, to apprehend*, Joh. vii. 30, 32, 44. viii. 20. x. 39. Acts, xii. 4 etc. (It is the Doric form for πιάω.)

πιέζω, *to press hard; to press together*, Luke, vi. 38.

πιθανολογία, ἡ, *persuasive discourse; specious discourse*, Coloss. ii. 4 (RV *persuasiveness of speech*).

πικραίνω, *to make bitter*, Rev. viii. 11. x. 9, 10; pass. met., *to be embittered, to be exasperated*, Coloss. iii. 19.

πικρία, ἡ, *bitterness*, Acts, viii. 23. Hebr. xii. 15; *rancour, bitter hatred*, Ephes. iv. 31. Rom. iii. 14.

πικρὸς, *bitter*, James, iii. 11, 14.

πικρῶς, adv., *bitterly*, Matt. xxvi. 75. Luke, xxii. 62.

πύμπλημι, *to fill*, Matt. xxii. 10. xxvii. 48. Luke, v. 7. vi. 11 etc.; pass., *to be fulfilled, to be confirmed by the event*, Luke, xxi. 22; *of time, to be completed*, Luke, i. 23, 57. ii. 6, 21, 22.

πιμπρημι, and πιπράω, to burn; in the NT in the pass., to become swollen, to swell, Acts, xxviii. 6.

πινακίδιον, τὸ, a writing tablet, Luke, i. 63.

πίναξ, ὁ, a dish, a platter, Matt. xiv. 8, 11. Luke, xi. 39. Mrk. vi. 25, 28.

πίνω, to drink, Luke, xii. 19. Joh. iv. 7, 10. 1 Cor. xi. 25, 27, 28; met., to imbibe, to absorb, Hebr. vi. 7.

πίότης, ἡ, fatness, Rom. xi. 17.

πιπράσκω, to sell, Acts, ii. 45. iv. 34. Matt. xiii. 46. xviii. 25; πεπραμένος ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν, sold under sin, i.e. a slave to sin, Rom. vii. 14.

πίπτω, to fall, Matt. x. 29. xiii. 5, 8. xv. 14, 27. Acts, i. 26; to fail, to come to nought, 1 Cor. xiii. 8. Luke, xvi. 17.

πιστεύω, to place confidence in, to believe, Matt. viii. 13. Joh. iv. 50. Mrk. i. 15. [xvi. 13.] Luke, xxiv. 25; to trust, Rom. iv. 3, 17. Gal. iii. 6; to intrust a thing to a person, Luke, xvi. 11. Joh. ii. 24. Rom. iii. 2.

πιστικός, that can be relied on, faithful; genuine, unadulterated; νάρδος πιστικῆς, Mrk. xiv. 3 (RV of spikenard); νάρδου πιστικῆς, Joh. xii. 3 ("for nard was often adulterated," Thayer. Pape makes it a form distinct from πιστικός, faithful, and, deriving it from πίνω, translates it, potable, fluid, restricting its usage, in this sense, to the NT).

πίστις, ἡ, faith, belief, Hebr. xi. 1, 6. xii. 2. 1 Thess. i. 8. Coloss. ii. 5; persuasion, conviction, Rom. xiv. 22, 23; assurance, Acts, xvii. 31; faithfulness, honesty, Gal. v. 23.

πιστός, faithful, Matt. xxiv. 45. 1 Cor. i. 9; worthy belief, that can be relied on, 1 Tim. iii. 1. 2 Tim. ii. 2, 11; having Christian faith, a believer, Acts, x. 45. xvi. 1. πιστώ, pass., to be assured of, 2 Tim. iii. 14.

πλανάω, to lead astray, to deceive, Matt. xxiv. 4, 5, 11, 24. Joh. vii. 12. 2 Tim. iii. 13; pass., to be led astray, Luke, xxi. 8. Joh. vii. 47 etc.; to err, Matt. xxii. 29. Mrk. xii. 24, 27.

πλάνη, ἡ, a wandering; error, Ephes. iv. 14. 1 Thess. ii. 3. James, v. 20; deceit, fraud, Matt. xxvii. 64.

πλανήτης, ὁ, a wanderer, wandering; ἀστέρες πλανῆται, wandering stars, Jude, 13.

πλάνος, wandering; met., misleading, 1 Tim. iv. 1; as subst., a deceiver, Matt. xxvii. 63. 2 Cor. vi. 8. 2 Joh. 7.

πλάξ, ἡ, a broad, level surface; a tablet, 2 Cor. iii. 3.

πλάσμα, τὸ, that which has been formed, Rom. ix. 20.

πλάσσω, to mould, to form, Rom. ix. 20. 1 Tim. ii. 13.

πλαστός, moulded, formed; met., feigned, 2 Pet. ii. 3.

πλατεία, ἡ, (sc. ὁδός), a broad way, a street, Matt. vi. 5. xii. 19. Luke, x. 10. xiii. 26.

- xiv. 21. Acts, v. 15 etc. (Properly fem. of πλατύς.)
πλάτος, τὸ, *breadth*, Ephes. iii. 18; τὸ πλάτος τῆς γῆς, *the whole extent of the earth*, Rev. xx. 9.
πλατύνω, *to make broad, to enlarge*, Matt. xxiii. 5. 2 Cor. vi. 11, 13.
πλατύς, *broad, wide*, Matt. vii. 13.
πλέγμα, τὸ, *that which is plaited; braided hair*, 1 Tim. ii. 9. Cf. 1 Pet. iii. 3.
πλεῖστος, (superl. of πολὺς), *most*, Matt. xi. 20; *very great*, Mrk. iv. 1; ὁ πλεῖστος ὄχλος, *the greater part of the multitude*, Matt. xxi. 8; τὸ πλεῖστον, *adverbially, at the most*, 1 Cor. xiv. 27.
πλείων, (compar. of πολὺς), *more*, Matt. xxi. 36. Joh. xxi. 15. Luke, xxi. 3; *greater, more excellent*, Matt. vi. 25. xii. 41, 42. Luke, xi. 31, 32; ἐπὶ πλείων, *more widely, further*, Acts, iv. 17. 2 Tim. ii. 16. iii. 9; οἱ πλείονες, *the greater part, the majority*, Acts, xix. 32. xxvii. 12.
πλέκω, *to weave together, to plait*, Matt. xxvii. 29. Joh. xix. 2.
πλεονάζω, intrans., of persons, *to have a superfluity*, 2 Cor. viii. 15; of things, *to abound*, Rom. v. 20. vi. 1. 2 Cor. iv. 15; *to be augmented, to increase*, 2 Thess. i. 3. Philipp. iv. 17. 2 Pet. i. 8; trans., *to cause to increase*, 1 Thess. iii. 12.
πλεονεκτέω, intrans., *to have a greater share, to have an advantage over*; trans., *to gain an advantage over, to overreach*, 2 Cor. vii. 2. xii. 17, 18. 1 Thess. iv. 6; pass., 2 Cor. ii. 11.
πλεονέκτης, *greedy of gain, covetous*, 1 Cor. v. 10, 11. vi. 10. Ephes. v. 5.
πλεονεξία, ἡ, *covetousness*, Luke, xii. 15. Rom. i. 29. Ephes. iv. 19. v. 3 etc.; ὡς πλεονεξίαν, *as a matter of covetousness*, 2 Cor. ix. 5; plur., *covetings*, Mrk. vii. 22.
πλευρά, ἡ, *the side of the body*, Joh. xix. 34. xx. 20, 25, 27. Acts, xii. 7.
πλέω, *to sail*, Luke, viii. 23. Acts, xxii. 3. xxvii. 6, 24.
πληγή, ἡ, *a blow, a stripe*, Luke, x. 30. xii. 48. Acts, xvi. 23, 33. 2 Cor. vi. 5. xi. 23; *a wound*; ἡ πληγή τοῦ θανάτου, *the deadly wound*, Rev. xiii. 3, 12; τὴν πληγὴν τῆς μαχαίρας, *the sword-stroke*, Rev. xiii. 14; *an affliction, a plague*, Rev. ix. 18, 20. xi. 6 etc.
πλήθος, τὸ, *a multitude, a great number*, Hebr. xi. 12. Luke, ii. 13. Joh. xxi. 6; with the article, *the assemblage*, Acts, xxiii. 7 etc.
πληθύνω, trans., *to increase, to multiply*, 2 Cor. ix. 10. Hebr. vi. 14; intrans., *to be increased, to multiply*, Acts, vi. 1; pass., *to be multiplied*, 1 Pet. i. 2. Matt. xxiv. 12. Acts, ix. 31. xii. 24.
πλήκτης, ὁ, *a bruiser, a quarrelsome person*, 1 Tim. iii. 3. Tit. i. 7.

πλήμυρα, ἡ, *a flood*, Luke, vi. 48. ("It ought not to be written *πλημύρα*, as the α is short," Pape's Lexicon.)

πλήν, adv., at the beginning of a sentence, *nevertheless, howbeit, however*, Matt. xi. 22, 24. xxvi. 39, 64 etc.; *πλήν ὅτι*, *except that, save that*, Acts, xx. 23. Philipp. i. 18; as prepos., *except, but*, Mrk. xii. 32. Acts, viii. 1. xv. 28. xxvii. 22.

πλήρης, *full*, Joh. i. 14. Matt. xiv. 20. xv. 37; *complete, perfect*, 2 Joh. 8. Mrk. iv. 28.

πληροφορέω, *to carry through to the end, to accomplish*, Luke, i. 1; *to fulfil*, 2 Tim. iv. 5; pass., *to be fully convinced*, Rom. iv. 21. Coloss. iv. 12.

πληροφορία, ἡ, *fulness, abundance*, Hebr. vi. 11. x. 22; *full assurance*, Coloss. ii. 2. 1 Thess. i. 5. (Found only in the NT and ecclesiastical writers.)

πληρώω, *to fill completely*, Matt. xiii. 48. Joh. xii. 3. Acts, ii. 2; *to supply liberally*, Philipp. i. 11. iv. 18. Coloss. i. 9; *to complete*, as to number, Rev. vi. 11. Luke, xxi. 24; *to render perfect*, Joh. iii. 29. Philipp. ii. 2; *to fulfil*, Matt. i. 22. ii. 15, 17, 23. v. 17.

πλήρωμα, τὸ, *fulness*, Ephes. iii. 19. iv. 13. Coloss. ii. 9. Rom. xi. 12; *a filling up; κοφίνων (or σπυρίδων) πλήρωματα*, *basketfuls*, Mrk. vi. 43. viii. 20; *a complement, a*

patch, Matt. ix. 16. Mrk. ii. 21; of time, *completeness, fulness*, Gal. iv. 4; *abundance*, Joh. i. 16. Coloss. i. 19; *a fulfilling, a keeping*, Rom. xiii. 10; *inhabitants* (what fills the earth), 1 Cor. x. 26.

πλησίον, adv., *near*, Joh. iv. 5; ὁ πλησίον, *one's neighbour*, Matt. v. 43. xix. 19. xxii. 39. Luke, x. 36.

πλησμονή, ἡ, *satiety; gratification, indulgence*, Coloss. ii. 23.

πλήσσω, *to smite*, Rev. viii. 12.

πλοιάριον, τὸ, *a little vessel, a boat*, Mrk. iii. 9. Joh. vi. 22. xxi. 8.

πλοῖον, τὸ, *a vessel, a ship*, Matt. iv. 21, 22. Acts, xx. 13 etc.

πλόος, πλοῦς, ὁ, *a voyage*, Acts, xxi. 7. xxvii. 9, 10.

πλούσιος, *rich*, 2 Cor. viii. 9. Matt. xix. 23, 24. Luke, vi. 24 etc.

πλουσίως, adv., *richly*, Coloss. iii. 16. 1 Tim. vi. 17. Tit. iii. 6. 2 Pet. i. 11.

πλουτέω, *to be rich, to have abundance*, Luke, i. 53. 1 Tim. vi. 9; ἐπλούρησα, *I have been enriched*, Rev. xviii. 15. 1 Cor. iv. 8. 2 Cor. viii. 8.

πλουτίζω, *to make rich, to enrich*, 2 Cor. vi. 10. ix. 11 etc.

πλοῦτος, ὁ, *wealth, riches*, Ephes. iii. 8. Matt. xiii. 22. 1 Tim. vi. 17; *abundance, fulness*, Rom. xi. 33. 2 Cor. viii. 2. Ephes. i. 7; *a good, an advantage*, Hebr. xi. 26. Rom. xi. 12.

πλύνω, *to wash*, Luke, v. 2.
Rev. vii. 14. xxii. 14.

πνεῦμα, τὸ, *wind*, Joh. iii. 8.
Hebr. i. 7; *breath*, 2 Thess.
ii. 8. Rev. xi. 11; *spirit*,
Luke, xxiii. 46. Acts, vii.
59. Joh. iv. 24. vi. 63. James,
ii. 26 etc.; *a disembodied*
spirit, a ghost, Luke, xxiv.
37, 39. Acts, xxiii. 8, 9; *a*
human soul, Rev. xxii. 6.
1 Cor. vii. 34. Hebr. xii.
23. James, ii. 26; with
the article, τὸ πνεῦμα, τὸ
ἅγιον πνεῦμα, τὸ πνεῦμα τὸ
ἅγιον, *the Holy Ghost*, Matt.
xxviii. 19. Joh. xx. 22. Acts,
v. 3. viii. 19. x. 44. xiii. 2,
4. xv. 28. Hebr. iii. 7 etc.
(See also πνευματικὸς, ψυχῇ,
ψυχικός.)

πνευματικὸς, *pertaining to the*
spirit, spiritual; τὰ πνευμα-
τικά, *spiritual gifts*, 1 Cor.
xii. 1. xiv. 1; τὰ πνευματικά
τῆς πορνείας, *evil spirits*,
Ephes. vi. 12; *spiritual*, as
opposed to ψυχικός (*carnal*,
sensual, 1 Cor. ii. 14. James,
iii. 15. Jude, 19), 1 Cor. xv.
44, 46. Cf. Rom. vii. 14.
xv. 27; "σῶμα πνευματικόν,
the body which is animated
and controlled by the rational
soul, opposed to σῶμα ψυχικόν,
1 Cor. xv. 44," Thayer. Cf.
1 Pet. ii. 5; *divinely in-*
spired, Coloss. iii. 16. 1 Cor.
xiv. 37.

πνευματικῶς, *adv., spiritually*,
1 Cor. ii. 14. Rev. xi. 8.

πνέω, *of the wind, to blow*,
Matt. vii. 25, 27. Luke, xii.
55. Joh. iii. 8. vi. 18 etc.

πνίγω, *to choke*, Matt. xiii. 7
(Westcott reads ἀπέπνιξαν);
to seize by the throat, Matt.
xviii. 28; *pass., to be drowned*,
Mrk. v. 13.

πνικτός, *strangled*, Acts, xv.
20, 29. xxi. 25.

πνοή, ἡ, *wind*, Acts, ii. 2;
breath, Acts, xvii. 25.

ποδήρης, *reaching to the feet*,
Rev. i. 13.

πόθεν, *adv., whence? from what*
place? Matt. xv. 33. Luke,
xiii. 25, 27 etc.; *from what*
source? Matt. xiii. 54, 56.
xxi. 25. Luke, xx. 7 etc.; *by*
what means? Joh. i. 48. Mrk.
viii. 4; *how?* Luke, i. 43.
Mrk. xii. 37. Joh. iv. 11.

ποῖα, ἡ, *grass*, James, iv. 14
("but there ποῖα is more
correctly taken as the fem.
of ποῖος, *of what sort?*"
Thayer).

ποιέω, *to make*, Joh. ii. 15.
Matt. xvii. 4 etc.; *to create*,
Acts, iv. 24. Matt. xix.
4; *to establish*, Hebr. viii.
9; *to cause*, Matt. v. 32.
Joh. xi. 37; *to gain, to*
acquire, Luke, xix. 18; *to*
get, to procure, Luke, xii.
33; *to appoint*, Mrk. iii. 14;
to commit, Matt. xiii. 41.
xxvii. 23. 1 Joh. iii. 8; *to*
practise, to adhere to, Joh.
iii. 21. Rom. iii. 12; *to ob-*
serve, to keep, Matt. v. 19.
vii. 21, 24, 26 etc.; *to cele-*
brate, to keep, as a feast,
Matt. xxvi. 18. Hebr. xi. 28;
to spend, as time, James, iv.
13. Matt. xx. 12. Acts, xv.
33; *to produce, to bring forth*,

Matt. iii. 8, 10. vii. 17, 18, 19; δῆλον ποιεῖν, *to make manifest, to betray*, Matt. xxv. 73; ἐκδικῆσαι ποιεῖν, *to avenge*, Luke, xviii. 7, 8; ἐκθετον ποιεῖν, *to expose, as infants*, Acts, vii. 19; ἐνέδραν ποιεῖν, *to lie in wait*, Acts, xxv. 3; ἐξουσίαν ποιεῖν, *to exercise authority*, Rev. xiii. 12; ἔξω ποιεῖν, *to cause to depart, to put forth*, Acts, v. 34; κρίσιν ποιεῖν, *to act as judge*, Joh. v. 27; λύτρωσιν ποιεῖν, *to procure deliverance*, Luke, i. 68; μόνην ποιεῖσθαι, *to dwell*, Joh. xiv. 23; πόλεμον ποιεῖν, *to make war, to fight*, Rev. xi. 7; συμβούλιον ποιεῖν, *to consult*, Mrk. iii. 6 (but here Westcott reads ἐδίδουν); φανερόν ποιεῖν, *to make known*, Matt. xii. 16; ἀναβολὴν μηδεμίαν ποιεῖσθαι, *to make no delay*, Acts, xxv. 17; συστροφὴν ποιεῖσθαι, *to band together*, Acts, xxiii. 12; δεήσεις ποιεῖσθαι, *to offer prayers*, Luke, v. 33; ἐκβολὴν ποιεῖσθαι, *to throw the cargo overboard*, Acts, xxvii. 18; οὐδενὸς λόγου ποιεῖσθαι, *to make of no account, to set no value on*, Acts, xx. 24; μνηῖαν ποιεῖσθαι, *to make mention of*, Rom. i. 9; μνήμην ποιεῖσθαι, *to remember*, 2 Pet. i. 15; πρόνοιαν ποιεῖσθαι, *to provide for*, Rom. xiii. 14; σπουδὴν ποιεῖσθαι, *to act diligently*, Jude, 3.

ποίημα, τὸ, *that which has been made; a work*, Rom. i. 20; *workmanship*, Ephes. ii. 10.

ποίησις, ἡ, *a performance, a doing*, James, i. 25.

ποιητὴς, ὁ, *a poet*, Acts, xvii. 28; *a performer, a doer*, Rom. ii. 13. James, i. 22, 23. iv. 11.

ποικίλος, *of divers sorts, various*, Matt. iv. 24. Luke, iv. 40; *manifold*, 1 Pet. i. 6. iv. 10.

ποιμαίνω, *to keep sheep*, Luke, xvii. 7; *to feed*, Joh. xxi. 16. Acts, xx. 28. 1 Cor. ix. 7. Jude, 12; *to rule, to govern*, Rev. ii. 27. xii. 5. xix. 15.

ποιμήν, ὁ, *a shepherd*, Matt. ix. 36. xxv. 32. xxvi. 31. Joh. x. 2, 12 etc.; *a pastor*, Ephes. iv. 11. 1 Pet. ii. 25.

ποίμνη, ἡ, *a flock*, Matt. xxvi. 31. Luke, ii. 8. Joh. x. 16.

ποίμνιον, τὸ, *a flock*, Luke, xii. 32. 1 Pet. v. 2, 3.

ποῖος, interrog. pronoun, *of what sort*, Luke, xxiv. 19. Matt. xxi. 23. xxii. 36.

πολεμέω, *to carry on war, to fight*, Rev. ii. 16. xii. 7. xix. 11; *to wrangle, to quarrel*, James, iv. 2.

πόλεμος, ὁ, *war*, Matt. xxiv. 6. Luke, xiv. 31 etc.; *battle*, Hebr. xi. 34. Rev. ix. 9. xvi. 14; *strife, quarrel*, James, iv. 1.

πόλις, ἡ, *a city*, Matt. ii. 23. Mrk. i. 45. Luke, iv. 29 etc.; *the inhabitants of a city*, Matt. viii. 34. x. 15. Acts, xiv. 21; *with the article, = Jerusalem*, Matt. xxi. 18. xxviii. 11; *an abode, a home*, Hebr. xi. 16. xiii. 14.

πολιτάρχης, ὁ, *a ruler of a city*, Acts, xvii. 6, 8. (Confined to the NT and late Inscriptions.)

πολιτεία, ἡ, *the commonwealth*, Ephes. ii. 11; *the rights of a citizen, citizenship*, Acts, xxii. 28.

πολίτευμα, τὸ, *the administration of civil affairs; a commonwealth*, Philipp. iii. 20.

πολιτεύω, *to live as a citizen*, Acts, xxiii. 1. Philipp. i. 27.

πολίτης, ὁ, *a citizen*, Acts, xxi. 39. Luke, xv. 15; *a fellow-citizen*, Hebr. viii. 11. Luke, xix. 14.

πολλάκις, adv., *oftentimes, frequently*, Matt. xvii. 15. Joh. xviii. 2 etc.

πολλαπλασίων, *many times as much, much more*, Matt. xix. 29. Luke, xviii. 39.

πολυεύσπλαγχνος, *very merciful*, a var. lect. ad James, v. 11. (Here Westcott reads *πολύσπλαγχνος*. The other form is not recognized in Pape's Lexicon.)

πολυλογία, ἡ, *much speaking*, Matt. vi. 7.

πολυμερῶς, adv., *in many parts*, Hebr. i. 1. (The word is not recognized in Pape's Lexicon, and Westcott omits it.)

πολυποίκιλος, *much variegated; manifold*, Ephes. iii. 10.

πολύς, *much*, Joh. xii. 24. xv. 5, 8; *great*, Mrk. v. 24. Acts, xi. 21; *abundant, plenteous*, Matt. ix. 37. Luke, x. 2; *of time, long*, Joh. v. 6. Matt. xxv. 19; *ἐπὶ πολὺ, for a long time*, Acts, xxviii. 6; *μετ' οὐ*

πολὺ, not long after, Acts, xxvii. 14; *πολὺ, adverbially, much*, Rom. iii. 2. Luke, vii. 47; *πολλοῦ, at a great price*, Matt. xxvi. 9; *πολλοί, many*, Luke, x. 24. 1 Cor. i. 26; *οἱ πολλοί, the greater part, most of them, the majority*, Matt. xxiv. 12. 1 Cor. x. 33; *τὰ πολλὰ, for the most part*, Rom. xv. 22.

πολύσπλαγχνος, *very merciful*, James, v. 11. (Confined to the NT and ecclesiastical writers.)

πολυτελής, *very costly*, Mrk. xiv. 3. 1 Tim. ii. 9; *of great value*, 1 Pet. iii. 4.

πολύτιμος, *of great price, very precious*, Matt. xiii. 46. Joh. xii. 3. 1 Pet. i. 7.

πολυτρόπως, adv., *in divers manners*, Hebr. i. 1.

πόμα, τὸ, the un-Attic form for *πῶμα, a drink*, 1 Cor. x. 4.

πονηρία, ἡ, *wickedness, iniquity*, Ephes. vi. 12. Luke, xi. 39 etc.; plur., *iniquities*, Acts, iii. 26. Mrk. vii. 22.

πονηρὸς, *wicked*, Matt. xiii. 49. 1 Cor. v. 13 etc.; *evil*, Ephes. v. 16. vi. 13. Matt. xii. 45; *diseased*, Matt. vi. 43; *grudging*, Matt. xx. 15; *grievous*, Rev. xvi. 2; *ὁ πονηρὸς, the evil one*, Matt. v. 37. xiii. 19, 38; *τὸ πονηρὸν, that which is wicked, wickedness, evil*, Luke, vi. 45. Rom. xii. 9. Matt. vi. 13. 1 Thess. v. 22. 2 Thess. iii. 3. Cf. Acts, xxviii. 21.

πόνος, ὁ, *labour*; *anxiousness*, Coloss. iv. 13; *pain*, Rev. xvi. 10.

πορεία, ἡ, *a journey*, Luke, xiii. 22; *a pursuit*, James, i. 11.

πορεύομαι, *to go*, Luke, xxii. 33. Acts, xxiii. 23 etc.; *to depart*, Matt. xix. 15. Acts, xvi. 36 etc.; *to depart from life, to die*, Luke, xxii. 22; *πορεύεσθαι ὀπίσω τινός, to follow one, to become his adherent*, Luke, xxi. 8; *to pursue a course of life, to walk*, 1 Pet. iv. 3. 2 Pet. ii. 10. Jude, 16, 18.

πορθέω, *to lay waste; to destroy*, Gal. i. 13, 23. Acts, ix. 21.

πορισμός, ὁ, *a source of gain*, 1 Tim. vi. 5, 6.

πορνεία, ἡ, *fornication*, Matt. xv. 19. Acts, xv. 20, 29. 1 Cor. vi. 18; *met., idolatry*, Rev. ii. 21. xiv. 8. xvii. 2, 4.

πορνεύω, *to commit fornication*, 1 Cor. vi. 18. x. 8; *met., to practise idolatry*, Rev. xvii. 2. xviii. 3, 9.

πόρνη, ἡ, *a harlot*, Luke, xv. 30. James, ii. 25 etc.; *met., an idolatress*, Rev. xvii. 1, 5. xix. 2.

πόρνος, ὁ, *a male prostitute*; and, generally, *a fornicator*, 1 Cor. v. 9, 11. Ephes. v. 5. 1 Tim. i. 10. Hebr. xii. 16 etc.

πόρρω, *adv., at a distance, a great way off*, Luke, xiv. 32; *far*, Matt. xv. 8. Mrk. vii. 6; *πορρώτερον, further*, Luke, xxiv. 28. (Here other texts give *πορρωτέρω*.)

πορρωθεν, *adv., from afar*, Luke, xvii. 12. Hebr. xi. 13.

πορφύρα, ἡ, *a purple garment*, Mrk. xv. 17, 20. Luke, xvi. 19 etc.

πορφύρεος, πορφυροῦς, *of purple, dyed of a purple colour*, Joh. xix. 2, 5; *πορφυροῦν, sc. ἐνδυμα, a purple garment*, Rev. xvii. 4. xviii. 16.

πορφυρόπωλις, ἡ, *a female seller of purple*, Acts, xvi. 14.

ποσάκις, *adv., how often*, Matt. xviii. 21. xxiii. 37. Luke, xiii. 34.

πόσις, ἡ, *drink*, Joh. vi. 55. Coloss. ii. 16; *drinking*, Rom. xiv. 17.

πόσος, *how great*, Matt. vi. 23. 2 Cor. vii. 11; *πόσος χρόνος, how long a time?* Mrk. ix. 21; *πόσον; how much?* Luke, xvi. 5, 7; *πόσῳ; by how much?* Matt. xii. 12; *πόσῳ μᾶλλον; by how much more?* Matt. vii. 11. x. 25; *πόσοι; how many?* Matt. xv. 34. Luke, xv. 17; *πόσα, how great things*, Matt. xxvii. 13. Mrk. xv. 4.

ποταμός, ὁ, *a river*, Matt. iii. 6. 2 Cor. xi. 26. Acts, xvi. 13 etc.; *a flood*, Matt. vii. 25, 27. Rev. xii. 15, 16 etc.; *plur. met., streams*, Joh. vii. 38.

ποταμοφόρητος, *carried away by the stream*, Rev. xii. 15. (Found only in this place, and in Hesychius.)

ποταπός, *a later form for ποδαπός, of what country?* In the NT *of what sort?* Matt. viii. 27. Luke, i. 29. vii. 39. 2 Pet. iii. 11. Mrk. xiii. 1.

πότε, *an interrogative particle, when? at what time?* Matt. xxv. 37, 38, 39. Luke, xxi.

7. Joh. vi. 25; *ἕως ποτε*; how long? Matt. xvii. 17. Luke, ix. 41. Joh. x. 24; and, according to late Greek usage, in indirect questions, for *ὅποτε*, Mrk. xiii. 33, 35.

ποτέ, an enclitic particle, referring either to the past, or to the future, *once, aforesaid, formerly*, Rom. vii. 9. xi. 30. Gal. i. 13, 23. Joh. ix. 13; *ἤδη ποτε*, now at length, Rom. i. 10. Philipp. iv. 10; after negatives, as in *οὐδέποτε*, ever, Ephes. v. 29. 2 Pet. i. 10; similarly, *τίς ποτε*, who at any time? 1 Cor. ix. 7. Hebr. i. 5, 13; *ὅποιοι τινες*, of whatever sort, Gal. ii. 6.

πότερος, *whether of the two*; *πότερον ... ἢ*, whether ... or, Joh. vii. 17.

ποτήριον, τὸ, a cup, Matt. xxiii. 25, 26. xxvi. 27. 1 Cor. xi. 25; a person's *lot*, or *dis-pensation*, Matt. xxvi. 39. Joh. xviii. 11. Mrk. xiv. 36. Luke, xxii. 42 etc.

ποτίζω, with accus., to give drink to, Matt. xxv. 35, 37, 42. Luke, xiii. 15 etc.: *γάλα ὑμῶν ἐπότισα*, οὐ βρῶμα, 1 Cor. iii. 2 (RV *I fed you with milk, not with meat*); to irrigate, to water, 1 Cor. iii. 6, 8; *ἐν πνεύμα ἑποτίσθημεν*, were made to drink of one spirit, i.e. were imbued with one spirit, 1 Cor. xii. 13.

πότος, ὁ, a drinking, a carousing, 1 Pet. iv. 3.

ποῦ, an interrogative particle, *where? in what place?* Matt. ii. 2. xxvi. 17 etc.; in in-

direct questions, Joh. xi. 57. Matt. ii. 4.

ποῦ, an enclitic particle, *some-where*, Hebr. ii. 6. iv. 4; with numerals, *about, nearly*, Rom. iv. 19.

πούς, a foot, Matt. iv. 6. xxii. 13. Luke, i. 79 etc.

πράγμα, τὸ, a deed, James, iii. 16; a matter, Rom. xvi. 2. Luke, i. 1. Acts, v. 4; a thing, Hebr. x. 1. xi. 1; a case, a lawsuit, 1 Cor. vi. 1.

πραγματεία, and **πραγματία**, ἡ, an affair, a pursuit, 2 Tim. ii. 4.

πραγματεύομαι, to carry on business, to trade, Luke, xix. 13.

πραιτώριον, τὸ, Lat. *praetorium*, the general's tent; the palace in which the governor of a province resided, Matt. xxvii. 27. Mrk. xv. 16. Acts, xxiii. 35; the emperor's palace at Rome, Philipp. i. 13 (more probably, *praetorian guard*).

πράκτωρ, ὁ, an exactor of penalties; and, generally, the officer of a magistrate's court, Luke, xii. 58.

πράξις, ἡ, an act, a transaction, the title of the "Acts of the Apostles"; a deed, conduct, behaviour, Acts, xix. 18. Matt. xvi. 27. Rom. viii. 13; office, occupation, Rom. xii. 4.

πράος, and **πραῦς**, mild, gentle, and, of animals, tame: gentle, Matt. v. 5 (here AV and RV render it *meek*; but the words never did, at any time, or in any passage of

any author signify *meek*. Further, the virtue of *meekness* is already commended in the first Beatitude—"the poor, i.e. the lowly in spirit." Add that, the Beatitudes are admittedly ranged in an ascending order, so that a higher place is given to *gentleness* than to *meekness*, as being a much rarer virtue. Moreover, *πραότης*, and *πραῦτης*, = *gentleness*, 1 Cor. iv. 21, though here also AV and RV render it *meekness*. See Pape's Lexicon in voc. *πραότης*. For *πρᾶος*, and *πραῦς*, see also Matt. xi. 29. xxi. 5. 1 Pet. iii. 4.

πραότης (or *πραΰτης*), ἡ, Gal. v. 23. vi. 1. Ephes. iv. 2. 2 Cor. x. 1. Coloss. iii. 12. 2 Tim. ii. 25. Tit. iii. 2. James, i. 21.

πρασιά, ἡ, a garden-bed; "in the NT, metaphorically, a division, Mrk. vi. 40," Pape in Lex.; "*ἀνέπεσον πρασιαὶ πρασιαὶ* (a Hebraism), *they reclined in ranks or divisions*, Mrk. vi. 40," Thayer.

πράσσω, to practise, Acts, xix. 19; to attend to, 1 Thess. iv. 11; to do, to perform, 1 Cor. ix. 17. Acts, xix. 36. xxvi. 26. Rom. ix. 11; to observe, to keep, Rom. ii. 25; to commit, to perpetrate, 1 Cor. v. 2. 2 Cor. xii. 21. Rom. i. 32; to exact, as tribute, Luke, iii. 13. xix. 23; intrans., to act, Acts, xvii. 7; to be in a certain state, to fare, Acts, xv. 29. Ephes. vi. 21.

πραῦπάθεια, and *πραῦπαθία*, ἡ, 1 Tim. vi. 11, "*mildness*," Pape in Lex.

πραῦς, and *πραῦτης*, see *πρᾶος*. *πρέπω*, to be conspicuous; *πρέπειν τινι*, to befit a person or thing, Hebr. vii. 26. Tit. ii. 1. 1 Tim. ii. 10; impers., *πρέπει*, or *πρέπον ἐστίν*, it is fitting, it becometh, Ephes. v. 3. Matt. iii. 15. Hebr. ii. 10. *πρεσβεία*, ἡ, an embassy, Luke, xiv. 32. xix. 14.

πρεσβεύω, to be an ambassador, Ephes. vi. 20. 2 Cor. v. 20. *πρεσβυτέριον*, τὸ, an assembly of the elders, i.e. the Jewish Sanhedrin, Luke, xxii. 66. Acts, xxii. 5; the council of the Christian Church, 1 Tim. iv. 14.

πρεσβύτερος, where two are mentioned, the elder, Luke, xv. 25; an elder, 1 Tim. v. 1; οἱ πρεσβύτεροι, the elders, Hebr. xi. 2. Matt. xv. 2. Mrk. vii. 3, 5; the members of the Jewish Sanhedrin, Luke, ix. 22. Acts, xxv. 15. Matt. xxi. 23. xxvi. 3; the members of the heavenly Sanhedrin, Rev. iv. 4, 17. v. 8 etc.

πρεσβύτης, ὁ, an aged man, Luke, i. 18. Tit. ii. 2. Philem. 9.

πρεσβυτίς, ἡ, an aged woman, Tit. ii. 3.

πρηγής, headlong, Acts, i. 18.

πρίζω, to saw in two, to saw asunder, Hebr. xi. 37.

πρίν, adv., before, Mrk. xiv. 72 etc. (The reader is referred to his Greek Grammar.)

πρὸ, prepos. with genit., *before*, Acts, xii. 14. Matt. viii. 29 etc. (The reader is referred to his Greek Grammar.)

προάγω, trans., *to bring out, to bring forth*, Acts. xvi. 30. xvii. 5. xxv. 26; intrans., *to go before*, Matt. xiv. 22. 1 Tim. v. 24. Luke xviii. 39. Mrk. vi. 45; in a bad sense, *to proceed, to go forward*, 2 Joh. 9 ("to transgress the limits of true doctrine," Thayer.)

προαίρεομαι, *to prefer; to purpose*, 2 Cor. ix. 7.

προαيتίδομαι, *to bring a charge against previously*, Rom. iii. 9. (Not found in any other author, or in any other passage of the N.T.)

προακούω, *to hear of before*, Coloss. i. 5.

προαμαρτάνω, *to sin before* (i.e. before being a Christian), 2 Cor. xii. 21. xiii. 2.

προαύλιον, τὸ, *a forecourt, a porch*, Mrk. xiv. 68. (Cf. Matt. xxvi. 71.)

προβαίνω, *to go forwards*, Matt. iv. 21. Mrk. i. 19; *προβεβηκώς ἐν ταῖς ἡμέραις*, *advanced in years*, Luke, i. 7, 18. ii. 36.

προβάλλω, *to throw forward; to put forth*, as leaves, Luke, xxi. 30; *to put forward*, Acts, xix. 33.

προβατικὸς, *pertaining to sheep; ἡ προβατικὴ*, sc. *πύλη*, *the sheep-gate*, Joh. v. 2.

προβάτιον, τὸ, *a lamb*, Joh. xxi. 16.

πρόβατον, τὸ, *a sheep*, Matt. vii. 15. x. 16. Luke, xv. 4, 6 etc.

προβιβάζω, *to urge forward, to induce*, Matt. xiv. 8.

προβλέπομαι, *to provide*, Hebr. xi. 40.

προγίνομαι, *to happen before; προγεγονότα ἁμαρτήματα*, *sins previously committed*, Rom. iii. 25.

προγινώσκω, *to know beforehand, to foreknow*, 1 Pet. i. 20. 2 Pet. iii. 17. Rom. viii. 29. xi. 2. Acts, xxvi. 5.

πρόγνωσις, ἡ, *foreknowledge, pre-arrangement*, 1 Pet. i. 2. Acts, ii. 23.

πρόγονος, ὁ, *an ancestor*, 2 Tim. i. 3; *a progenitor, a parent*, 1 Tim. v. 4.

προγράφω, *to write before*, Rom. xv. 4. Ephes. iii. 3; *to set forth or designate beforehand*, Jude, 4; *to depict or portray openly*, Gal. iii. 1.

πρόδηλος, *plainly manifest*, Hebr. vii. 14. 1 Tim. v. 24, 25.

προδίδωμι, *to give before, to give first*, Rom. xi. 35.

προδότης, ὁ, *a betrayer, a traitor*, Luke, vi. 16. Acts, vii. 32. 2 Tim. iii. 4.

πρόδρομος, *running before; as substantive, a forerunner*, Hebr. vi. 20.

προείδω, 2 aor. of προοράω, *to foresee*, Acts, ii. 31. Gal. iii. 8.

προείπα (and ον), *to say or mention before*, Rom. ix. 29. 2 Cor. vii. 3. Acts, i. 16. 2 Pet. iii. 2 etc.; *to tell beforehand*, Mrk. xiii. 23. Matt. xxiv. 25. 2 Cor. xiii. 2. Gal. v. 21.

προελπίζω, *to hope before*, Ephes. i. 12.

προενάρχομαι, *to make a beginning previously*, 2 Cor. viii. 6; *to be the first to make a beginning*, 2 Cor. viii. 10. (Not found in any other author.)

προεπαγγέλλω, *to announce beforehand; to promise before*, Rom. i. 2. 2 Cor. ix. 5.

προέρχομαι, *to go before, to go in advance*, 2 Cor. ix. 5; *to go forward*, Mrk. xiv. 35. Acts, xii. 10; *to go before, to precede*, Luke. i. 17. xxii. 47; *to outstrip*, Mrk. vi. 33.

προετοιμάζω, *to prepare beforehand*, Rom. ix. 23. Ephes. ii. 10.

προεναγγελίζομαι, *to preach the gospel beforehand*, Gal. iii. 8.

πρόεχομαι, *to surpass, to have an advantage*, Rom. iii. 9.

προηγέομαι, with accus., *to prefer*, Rom. xii. 10 [lit. *to go before deferentially*].

πρόθεσις, ἡ, *a setting forth; οἱ ἄρτοι τῆς προθέσεως, and ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, the shew-bread*, Matt. xii. 4. Mrk. ii. 26. Luke, vi. 4. Heb. ix. 2; *a purpose*, Acts, xi. 23. xxvii. 13. Rom. viii. 28. ix. 11. Ephes. i. 11. iii. 11 etc.

προθεσμία, ἡ, sc. *ἡμέρα, the day pre-determined*, Gal. iv. 2. (Properly, it is an Attic law-term.)

προθυμία, ἡ, *readiness*, Acts, xvii. 11. 2 Cor. viii. 11, 19. ix. 2.

πρόθυμος, *ready, willing*, Matt. xxvi. 41. Mrk. xiv. 38; τὸ πρόθυμον = ἡ προθυμία, Rom. i. 15.

προθύμως, adv., *willingly*, 1 Pet. v. 2.

πρόϊμος, see πρόϊμος.

προϊστημι, trans., *to set over; intrans., to be over, to rule, to superintend*, 1 Tim. iii. 4, 12. v. 17. 1 Thess. v. 12. Rom. xii. 8; **προστασθαι**, *to care for, to give attention to*, Tit. iii. 8, 14 (RV *to maintain good works*).

προκαλέομαι, *to challenge, to provoke*, Gal. v. 26.

προκαταγγέλλω, *to foretell, to predict*, Acts, iii. 18. vii. 52; *to promise*, var. lect. ad 2 Cor. ix. 5.

προκαταρτίζω, *to prepare beforehand*, 2 Cor. ix. 5.

πρόκειμαι, *to be placed before one, to be set forth*, Jude, 7; *to be offered, to be set before one*, Hebr. vi. 18. xii. 1, 2; *to be present*, 2 Cor. viii. 12.

προκηρύσσω, *to announce beforehand*, Acts, xiii. 24.

προκοπή, ἡ, *progress, advancement*, Philipp. i. 12, 25. 1 Tim. iv. 15.

προκόπτω, *to go forward; to advance*, Rom. xiii. 12; *to make progress, to increase*, Luke, ii. 52. Gal. i. 14. 2 Tim. ii. 16. iii. 9, 13.

πρόκριμα, τὸ, *prejudgment, prejudice*, 1 Tim. v. 21. (A very late form.)

προκυρώω, *to ratify beforehand*, Gal. iii. 17. (Confined to the NT and eccles. writers.)

προλαμβάνω, *to take before, 1 Cor. xi. 21; to anticipate; προέλαβε μυσταί, hath anointed beforehand*, Mrk. xiv.

- 8; pass., *to be surprised, to be overtaken*, Gal. vi. 1.
προλέγω, *to forewarn, to say or tell beforehand*, 2 Cor. xiii. 2. Gal. v. 21.
προμαρτύρομαι, *to testify beforehand*, 1 Pet. i. 11.
προμελετάω, *to meditate beforehand*, Luke, xxi. 14.
προμεριμνάω, *to be anxious beforehand*, Mrk. xiii. 11.
προνοέω, *to provide beforehand*, 2 Cor. viii. 21; *to provide for*, 1 Tim. v. 8; **προνοεῖσθαι**, *to take thought for*, Rom. xii. 17.
πρόνοια, ἡ, *forethought, provident care*, Acts, xxiv. 3; **πρόνοιαν ποιεῖσθαι τινος**, *to make provision for*, Rom. xiii. 14.
προοράω, *to see previously*, Acts, xxi. 29; **προορᾶσθαι**, *to keep before one's eyes, to be ever mindful of*, Acts, ii. 25.
προορίζω, *to predetermine*, 1 Cor. ii. 7. Acts, iv. 28; *to appoint beforehand, to foreordain*, Rom. viii. 29. Ephes. i. 5, 11.
προπάσχω, *to suffer before*, 1 Thess. ii. 2.
προπάτωρ, ὁ, *a forefather*, Rom. iv. 1.
προπέμπω, *to send before; to send on his way, to escort*, Acts, xx. 38. xxi. 5. 1 Cor. xvi. 6, 11. Rom. xv. 24; *to set a person forward, to equip him for his journey*, Acts, xv. 3. Tit. iii. 13. 2 Cor. i. 16. 3 Joh. 6.
προπετής, *precipitate, rash*, Acts, xix. 36. 2 Tim. iii. 4 (RV *headstrong*).

- προπορεύομαι**, with genit., *to go before one*, Acts, vii. 40. Luke, i. 76.
πρός, prepos., with genitive, dative, and accusative. In the NT it is seldom used with the genitive (*on the side of*); somewhat more frequently with the dative (*near*); but often appears with the accusative (*to, towards etc.*). (The reader is referred to his Greek Grammar.)
προσάββατον, τὸ, *the day before the sabbath*, Mrk. xv. 42.
προσαγορεύω, *to address; to name, to style*, Hebr. v. 10.
προσάγω, trans., *to lead to, to bring*, 1 Pet. iii. 18. Luke, ix. 41. Matt. xviii. 24 etc.; *to bring before the court, to summon*, Acts, xii. 6; intrans., *to approach*, Acts, xxvii. 27.
προσαγωγή, ἡ, *approach, access*, Rom. v. 2, Ephes. ii. 18. iii. 12. ("=access, especially in later writings, as the NT," Pape's Lex. in voc.)
προσαιτέω, *to ask alms, to beg*, Joh. ix. 8, var. lect. ad Luke, xviii. 35.
προσαίτης, ὁ, *a beggar*, Mrk. ix. 46. Joh. ix. 8.
προσαναβαίνω, *to go up higher*, Luke, xiv. 10.
προσαναλίσκω, *to expend besides*, a var. lect. ad Luke, viii. 43. (Cf. Luke, x. 35.)
προσαναπληρόω, *to fill up, to supply*, 2 Cor. ix. 12. xi. 9.

προσανατίθεμαι, with dat. of person, to confer with, to consult, Gal. i. 16; to communicate, to impart, Gal. ii. 6.

προσανέχω, to rise up towards, to approach, a doubtful var. lect. ad Acts, xxvii. 27. (Westcott reads προσάγειν. See Pape's Lexicon in voc. προσανέχω.)

προσαπειλέω, to add threats, to threaten besides, Acts, iv. 21.

προσδαπανάω, to spend besides, Luke, x. 35.

προσδέομαι, to need in addition, Acts, xvii. 25.

προσδέχομαι, to give access to, to receive, Luke, xv. 2. Rom. xvi. 2. Philipp. ii. 29; to accept, Hebr. x. 34. xi. 35; to look for, to expect, Luke, ii. 25, 38. xii. 36.

προσδοκάω, to expect, Matt. xxiv. 50. Luke, xii. 46. Acts, iii. 5 etc.

προσδοκία, ἡ, expectation, Acts, xii. 11. Luke, xxi. 26.

προσεάω, to permit one to approach, Acts, xxvii. 7. (RV suffer further. It is a ἀπαξ λεγόμενον, being found nowhere else.)

προσεγγίζω, to approach nigh to, a var. lect. ad Mrk. ii. 4. (Westcott reads προσενέγκαι.)

προσεδρεύω, to sit near; assiduously to attend to, 1 Cor. ix. 13. (Westcott παρεδρεύω.)

προσεργάζομαι, to gain besides by trading, Luke, xix. 16.

προσέρχομαι, to come to, Matt. iv. 3, 11. Luke, xiii. 31; to

draw near to, Hebr. iv. 16. x. 1, 22; to assent to, 1 Tim. vi. 3.

προσευχῇ, ἡ, a prayer addressed to God, Matt. xxi. 22. Luke, xxii. 45. Acts, iii. 1 etc.; a place set apart for prayer, Acts, xvi. 13, 16.

προσεύχομαι, to pray, to offer prayers, Matt. vi. 5, 7, 9. xiv. 23 etc. (Everywhere of prayers offered to God.)

προσέχω, to give heed to, to pay attention to, Acts, viii. 6, 10, 11. xvi. 14. xx. 28 etc.; to take care, Matt. vi. 1; with ἀπὸ, to beware of, Matt. vii. 15. Luke, xii. 1; to addict oneself to, 1 Tim. iii. 8.

προσηλώω, to nail to, Coloss. ii. 14.

προσήλυτος, a new comer, a stranger; "in the language of the NT, a convert from paganism to Judaism; therefore our *proselyte*," Pape in Lex. See Matt. xxiii. 15. Acts, ii. 10. vi. 5. xiii. 43. Some have divided them into two classes, (1) *proselytes of righteousness*, who accepted the whole of the Mosaic law, including circumcision, and (2) *proselytes of the gate*, who accepted only the seven precepts of Noah,—against idolatry, blasphemy, homicide, unchastity, rebellion against God, theft, and the use of flesh with the blood, but remained uncircumcised. (It is an adjective, and not a substantive, as some have made it.)

πρόσκαιρος, *continuing only for a time, temporary*, Matt. xiii. 21. Mrk. iv. 17. 2 Cor. iv. 18. Hebr. xi. 25.

προσκαλέομαι, *to call to oneself, to summon*, Matt. x. 1. xv. 10, 32. Acts, ii. 39. xvi. 10; *to call to an office, to appoint*, Acts, xiii. 2. (The form *προσκαλέω* does not appear in the NT.)

προσκαρτερέω, *to persevere, to continue steadfastly in*, Acts, i. 14. ii. 42. vi. 4. Rom. xii. 12. Coloss. iv. 2; *to adhere to a person, to attend upon*, Acts, viii. 13. x. 7; *to give constant attention to*, Rom. xiii. 6; *with ἐν, to continue in*, Acts, ii. 46; *to be in attendance on, to wait on*, Mrk. iii. 9.

προσκαρτέρησις, ἡ, *perseverance*, Ephes. vi. 18. ("A late form," Pape in Lex. "Nowhere else," Thayer.)

προσκεφάλαιον, τὸ, *a pillow, a cushion*, Mrk. iv. 38.

προσκληρώω, *to allot*, Acts, xvii. 4.

πρόσκλησις, ἡ, *an invitation*, a var. lect. ad 1 Tim. v. 21. (Westcott reads κατὰ πρόσκλησιν.)

προσκλίνω, *to cause to lean against; pass., to incline towards a person*, Acts, v. 36.

πρόσκλησις, ἡ, *inclination to one party rather than to the other*, 1 Tim. v. 21 (RV *partiality*. See *προσκλησις*).

προσκολλάω, *to glue to; pass., to give oneself to, to cleave to*, Ephes. v. 31.

πρόσκομμα, τὸ, *a stumbling-block*, 1 Cor. viii. 9. Rom. xiv. 13; *a stumbling*; λίθος *προσκόμματος*, *a stone of stumbling*, Rom. ix. 32, 33. 1 Pet. ii. 8; *an offence against the conscience*; ἐσθίων διὰ *προσκόμματος*, *eating with offence*, Rom. xiv. 20.

προσκοπή, ἡ, *an occasion of stumbling*, 2 Cor. vi. 3. ("= πρόσκομμα, an offence," Pape in Lex.)

προσκοπῶ, *to stumble against; to stumble*, Rom. ix. 32. xiv. 21. Joh. xi. 9, 10; τὸν πόδα πρὸς λίθον *προσκοπτεω*, *to dash the foot against a stone*, Matt. iv. 6. Luke, iv. 11.

προσκυλίω, *to roll to*, Matt. xxvii. 60. Mrk. xv. 46.

προσκυνέω, *to do reverence to, to worship*, Matt. ii. 2, 8. xiv. 33. xv. 25. 1 Cor. xiv. 25. Joh. iv. 23 etc.

προσκυνητής, ὁ, *a worshipper*, Joh. iv. 23.

προσλαλέω, *to speak to*, Acts, xiii. 43. xxviii. 20.

προσλαμβάνομαι, *to take as an associate*, Acts, xvii. 5. xviii. 26; *to receive with kindness or hospitality*, Acts, xxviii. 2. Rom. xv. 7. Philem. 17; *to take, as food*, Acts, xxvii. 33, 36; *to accept*, Rom. xiv. 3. xv. 7. (The active form is not used in the NT.)

πρόσληψις, ἡ, *a receiving*, Rom. xi. 15. (Westcott reads *πρόσληψις*.)

προσμένω, *to tarry*, Acts, xviii. 18. 1 Tim. i. 3; *to continue in, to persevere in*, Acts, xiii.

43. 1 Tim. v. 5 ; *to cleave to*, Acts, xi. 23.

προσορμίζω, *to moor a ship* ; pass., *to come to anchor*, Mrk. vi. 53.

προσοφείλω, *to owe besides*, Philem. 19.

προσοχθίζω, *to be displeased with*, Hebr. iii. 10.

προσπαίω, *to beat against*, a var. lect. ad Matt. vii. 25. (Westcott reads προσέπσαν.)

πρόσπεινος, *very hungry*, Acts, x. 10. ("Not found elsewhere," Thayer.)

προσπήγνυμι, *to fasten to the cross* ; *to crucify*, Acts, ii. 23.

προσπίπτω, *to fall down before*, Mrk. iii. 11. v. 33. Luke, viii. 28, 47. Acts, xvi. 29 etc. ; *to beat against*, Matt. vii. 25. See προσπαίω.

προσποιούμαι, *to pretend*, *to affect*, Luke, xxiv. 28.

προσπορεύομαι, *to approach*, Mrk. x. 35.

προσρήγνυμι, intrans., *to break against*, *to dash against*, Luke, vi. 48, 49.

προστάσσω, *to prescribe*, *to command*, Matt. i. 24. viii. 4. Luke, v. 14 etc. ; pass., *to be appointed*, Acts, x. 33. xvii. 26.

προστάτις, ἡ, *a female guardian* ; *a protector*, Rom. xvi. 2 (RV *a succourer*).

προστίθημι, *to add to*, Matt. vi. 27. Luke, xii. 25 ; pass., *to be added*, Acts, ii. 41. v. 14. xi. 24. Matt. vi. 33 ; προσετέθη πρὸς πατέρας αὐτοῦ, *was gathered to his fathers*, Acts, xiii. 36.

προστρέχω, *to run to*, Mrk. ix. 15. Acts, viii. 30.

προσφάγιον, τὸ, = ὄψον, *anything eaten with bread as a relish* ; and, generally, *victuals, food*, Joh. xxi. 5. See ὀψάριον.

πρόσφατος, *new*, Hebr. x. 20.

προσφάτως, adv., *lately*, *recently*, Acts, xviii. 2.

προσφέρω, *to bring to*, Matt. iv. 24. viii. 16. ix. 2, 32 etc. ; *to offer*, Matt. ii. 11. Acts, vii. 42. viii. 18. Hebr. xi. 4 ; pass. with dative, *to conduct oneself*, *to deal with*, Hebr. xii. 7.

προσφιλής, *pleasing*, *acceptable*, Philipp. iv. 8 (RV *lovely*). See Pape's Lexicon in voc.)

προσφορά, ἡ, *an offering*, *a sacrifice*, Acts, xxi. 26. xxiv. 17. Hebr. x. 5, 8, 10, 14, 18 ; ἡ προσφορά τῶν ἐθνῶν, Rom. xv. 16 ("the sacrifice which I offer in turning the Gentiles to God," Thayer).

προσφωνέω, *to call to*, *to address*, Luke, xiii. 12. Matt. xi. 16. Acts, xxii. 2 ; *to summon*, Luke, vi. 13.

πρόσχυσις, ἡ, *a sprinkling*, Hebr. xi. 28. (It is confined to the NT and very late writers.)

προσψάύω, *to touch*, Luke, xi. 46.

προσωποληπτέω, and προσωπολημπτέω, *to have respect of persons*, James, ii. 9.

προσωπολήπτης, ὁ, *a respecter of persons*, Acts, x. 34. (This and the preceding word are very unclassical forms.)

προσωπολήψια, and προσωποληψία, ἡ, *respect of persons*, Rom. ii. 11. Ephes. vi. 9. Coloss. iii. 25. James, ii. 1. (Confined to the NT and ecclesiastical writers.)

πρόσωπον, τὸ, *the face, the countenance*, Matt. vi. 16, 17. xvii. 2, 6; πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, *face to face*, i.e. *clearly*, 1 Cor. xiii. 12; *appearance*, Matt. xvi. 3. Luke, xii. 56; *the person of any one*, Matt. xxii. 16. Mrk. xii. 14. Luke, xx. 21; εἰς πρόσωπόν τινος, *in the presence of*, 2 Cor. viii. 24.

προτάσσω, *to assign beforehand*, Acts, xvii. 26. (Westcott reads προτεταγμένους.)

προτείνω, *to extend, to stretch out for the purpose of scourging*, Acts, xxii. 25 ("For it appears from vs. 25 that he had already been bound," Thayer).

πρότερος, *former, prior*; πρότερον, *before, in time past*, Joh. vii. 50; τὸ πρότερον, *previously, before*, Joh. vi. 62; *the first time*, Gal. iv. 13; αἱ πρότερον ἡμέραι, *the former days*, Hebr. x. 32.

προτίθημι, *to set before, to expose to public view*; mid., *to purpose, to determine*, Ephes. i. 9. Rom. i. 13; *to set forth*, Rom. iii. 25.

προτρέπω, *to urge forwards*; mid., *to exhort, to encourage*, Acts, xviii. 27.

προτρέχω, *to run before, to outrun*, Luke, xix. 4. Joh. xx. 4.

προϋπάρχω, *to be before, to be previously*, Luke, xxiii. 12. Acts, viii. 9.

πρόφασις, ἡ, *a pretext*, 1 Thess. ii. 5 (RV *a cloak of covetousness*); *an excuse*, Joh. xv. 22; *a pretence*, Acts, xxvii. 30. Luke, xx. 47. Philipp. i. 18.

προφέρω, *to bring forth*, Luke, vi. 45.

προφητεία, ἡ, *prophecy*, Matt. xiii. 14. 2 Pet. i. 20, 21. Rom. xii. 6. 1 Cor. xii. 10. xiii. 8 etc. [= "*prediction*" and "*teaching*."]]

προφητεύω, *to predict, to prophesy*, Matt. xi. 13. xv. 7. Acts, ii. 17, 18. Luke, i. 67 etc.

προφήτης, ὁ, *a prophet*, Matt. i. 22. Luke, xvi. 29 etc.

προφητικός, *proceeding from a prophet, prophetic*, Rom. xvi. 26. 2 Pet. i. 19.

προφήτις, ἡ, *a prophetess*, Luke, ii. 36. Rev. ii. 20.

προφθάνω, *to anticipate*, Matt. xvii. 25.

προχειρίζομαι, *to appoint*, Acts, xxii. 14. xxvi. 16; pass., *to be appointed*, Acts, iii. 20.

προχειροτονέω, *to fore-appoint, to choose previously*, Acts, x. 41.

πρύμνα, ἡ, *the stern of a ship*, Mrk. iv. 38. Acts, xxvii. 29, 41.

πρωῖ, adv., *early*, Joh. xviii. 23. Acts, xxviii. 23 etc.

πρώτα, see πρῶτος.

πρώϊμος, and πρόϊμος, *early*, James, v. 7.

πρωϊνός, *of the morning*, Rev. ii. 28. xxii. 16.

πρώιος, *early*; ἡ πρωία, sc. ὥρα, *morning*, Matt. xxvii. 1. Joh. xxi. 4.

πρῶρα, ἡ, *the prow of a vessel*, Acts, xxvii. 30, 41.

πρωτεύω, *to have the pre-eminence*, Coloss. i. 18.

πρωτοκαθεδρία, ἡ, *a sitting in the first seat, the chief seat*, Matt. xxiii. 6. Mrk. xii. 39. Luke, xi. 43. xx. 46.

πρωτοκλισία, ἡ, *the chief place at table*, Matt. xxiii. 6. See also the other passages cited under πρωτοκαθεδρία.

πρῶτος, *first*; τὸ πρῶτον, *at first*. (The reader is referred to his Greek Grammar.)

πρωτοστάτης, ὁ, *a chief, a leader*, Acts, xxiv. 5.

πρωτοτόκια, τὰ, *right of primogeniture, birthright*, Hebr. xii. 16. (But see Pape's Lexicon on πρωτοτοκεία and πρωτοτοκία, the first of which he renders *the right of primogeniture*, and the second *the first bringing forth*.)

πρωτοτόκος, *bearing for the first time*, and πρωτότοκος, *first born*; see these forms discussed under κρίσις.

πρώτως, adv., *first*, Acts, xi. 26.

πταίω, *to stumble*; *to err*, to sin, James, ii. 10. iii. 2. Rom. xi. 11. 2 Pet. i. 10.

πτέρνα, ἡ, *the heel of the foot*; τὴν πτέρναν ἐπάγειν ἐπὶ τινα, *to lift up the heel against one*, Joh. xiii. 18.

πτερύγιον, τὸ, *a little wing*; any pointed extremity, the top or pinnacle of a building, an aisle, Matt. iv. 5. Luke, iv. 9.

πτέρυξ, ἡ, *a wing of a bird*, Matt. xxiii. 37. Luke, xiii. 34. Rev. xii. 14 etc.

πτηνὸς, *winged*; τὰ πτηνὰ, *birds*, 1 Cor. xv. 39.

πτοέω, *to scare*; pass., *to be terrified*, Luke, xxi. 9. xxiv. 37.

πτόσις, ἡ, *terror*; φοβεῖσθαι πτόσιν, *to be frightened with terror*, 1 Pet. iii. 6.

πτύον, τὸ, *a winnowing-shovel, a fan*, Matt. iii. 12. Luke, iii. 17.

πτύρω, *to frighten*; pass., *to be frightened*, Philipp. i. 28.

πτύσμα, τὸ, *spittle*, Joh. ix. 6.

πτύσσω, *to fold up, to close*, Luke, iv. 20.

πτύω, *to spit*, Joh. ix. 6. Mrk. vii. 33. viii. 23.

πτῶμα, τὸ, *that which has fallen; a corpse*, Matt. xiv. 12. Mrk. vi. 29. xv. 45; *a carcass*, Matt. xxiv. 28. Rev. xi. 8, 9.

πτῶσις, ἡ, *a falling, a fall*, Matt. vii. 27. Luke, ii. 34.

πτωχεῖα, ἡ, *beggary; poverty*, 2 Cor. viii. 9. Rev. ii. 9; ἡ κατὰ βάθους πτωχεῖα αὐτῶν, *their deep poverty*, 2 Cor. viii. 2.

πτωχεύω, *to beg; to become poor*, 2 Cor. viii. 9.

πτωχὸς, ὁ, *a beggar*, Luke, xvi. 20, 22; as adjective, *poor*, James, ii. 5. Luke, vi. 20. xiv. 13, 21 etc.; *lowly*, Matt. v. 3; *beggarly, sorry*, Gal. iv. 9.

πυγμή, ἡ, *the fist*; πυγμῇ νίπτεσθαι τὰς χεῖρας, Mrk. vii. 3 ("to wash the hands with the fist, i.e. so that one hand is

rubbed with the clenched fist of the other," Thayer. RV *diligently*).

Πύθων, *δ*, Python, the name of the Pythian serpent that guarded the oracle at Delphi, and was slain by Apollo; πνεῦμα πύθωνα, *a divining spirit, a spirit of divination*, Acts, xvi. 16.

πυκνός, *dense; frequent*, 1 Tim. v. 23; πυκνά, *as adverb, often, frequently*, Luke, v. 33; πυκνότερον, *more frequently*, Acts, xxiv. 26.

πυκτεύω, *to box; to fight*, 1 Cor. ix. 26.

πύλη, *ή*, *a gate, entrance*, Luke, vii. 12. Acts, ix. 24. xvi. 13.

πυλῶν, *δ*, *a gate*, Luke, xvi. 20. Acts, x. 17. xiv. 13. Rev. xxi. 12, 13 etc.; *a porch*, Matt. xxvi. 71. Acts, xii. 13.

πυνθάνομαι, *to ask, to enquire*, Acts, iv. 7. xxi. 33. Joh. iv. 52 etc.; *to ascertain*, Acts, xxiii. 34.

πῦρ, *τὸ*, *fire*, Matt. iii. 10. vii. 19 etc.; *the fire of hell*, τὸ πῦρ, Matt. v. 22. xviii. 8, 9. xxv. 41. Rev. xix. 20 etc.; φλόξ πυρός, *a fiery flame*, Acts, vii. 30. Hebr. i. 7. Rev. i. 14.

πυρά, *ή*, *a fire, a pile of burning fuel*, Acts, xxviii. 2, 3.

πύργος, *δ*, *a tower*, Luke, xiii. 4. xiv. 28. Matt. xxi. 33.

πυρέσσω, *to be ill of a fever*, Matt. viii. 14. Mrk. i. 30.

πυρετός, *δ*, *a fever*, Matt. viii. 15. Luke, iv. 38, 39. Joh. iv. 52 etc.

πύρινος, *of fire*, Rev. ix. 17.

πυρόω, *to set on fire, to kindle*, in the NT used only in the passive, *to be on fire*, 2 Pet. iii. 12; *to be fiery*, Ephes. vi. 16; *to burn, to be incensed*, 2 Cor. xi. 29; *to be inflamed with lust*, 1 Cor. vii. 9; *to be melted, to be refined*, Rev. i. 15. iii. 18.

πυρράζω, *to be fiery red*, Matt. xvi. 2. ("Confined to the NT and late writers," Pape in Lex.)

πυρρός, *red*, Rev. vi. 4. xii. 3.

πύρωσις, *ή*, *a burning*, Rev. xviii. 9, 18; *a fiery trial*, 1 Pet. iv. 12.

πωλέω, *to sell*, Matt. xiii. 44. xix. 21. xxi. 12 etc.

πῶλος, *δ*, *an ass's colt*, Matt. xxi. 2, 5, 7. Joh. xii. 15. Luke, xix. 30, 33, 35.

πῶποτε, *adv.*, *ever at any time*; Joh. i. 18. v. 37. viii. 33 etc.

πωρόω, *to harden*, Joh. xii. 40; *pass.*, *to grow hard, to be hardened*, 2 Cor. iii. 14. Rom. xi. 7. Mrk. vi. 52. viii. 17.

πώρασις, *ή*, *hardening* (of mind or heart), Mrk. iii. 5. Rom. xi. 25.

πῶς, *adv.*, *how? in what way?* Luke, i. 24. x. 26. Also πως, *enclitic, in some way, in any way.* (See Greek Grammar.)

P

ράββι, and ράββει, indecl., *Rabbi*, a title of respect, *a teacher*, Joh. iii. 26. Matt. xxvi. 25, 49. Mrk. ix. 5. xi. 21 etc.

ράββονι, and ράββουνει, indecl., *Rabboni, master, teacher*, Joh. xx. 16. Mrk. x. 51.

ῥαβδίζω, *to beat with rods*, Acts, xvi. 22. 2 Cor. xi. 25.

ῥάβδος, ἡ, *a rod*, Hebr. iv. 4. 1 Cor. iv. 21; *a walking-stick, a staff*, Matt. x. 10. Luke, ix. 3. Hebr. xi. 21; ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, *with a rod of iron*, Rev. ii. 27 ("indicates the severest, most rigorous rule," Thayer); *a sceptre*, Hebr. i. 8.

ῥαβδούχος, ὁ, *a lictor*, Acts, xvi. 35, 36.

ῥαδιούργημα, τὸ, *a careless action; villany*, Acts, xviii. 14.

ῥαδιουργία, ἡ, *levity in acting; wickedness*, Acts, xiii. 10.

ῥακά, and ῥαχά, indecl., *a senseless fellow*, Matt. v. 22.

ῥάκος, τὸ, *a torn garment*; and, generally, *cloth*, Mrk. ii. 21. Matt. ix. 16.

ῥαντίζω, *to sprinkle*, Hebr. ix. 13, 21; met., *to purify*; ῥεπαντισμένος τὰς καρδίας, *purified as to our hearts*, Hebr. x. 22.

ῥαντισμός, ὁ, *a sprinkling*; αἵματι ῥαντισμοῦ, *the blood of sprinkling*, Hebr. xii. 24 ("appointed for sprinkling," Thayer); εἰς ῥαντισμὸν αἵματος Ἰησοῦ Χριστοῦ, 1 Pet. i. 2 ("that they may be purified from the guilt of their sins by the blood of Christ," Thayer).

ῥαπίζω, *to smite with a rod*; and, generally, *to smite*, Matt. v. 39. xxvi. 67.

ῥάπισμα, τὸ, *a blow with a rod; a slap with the hand*, Mrk. xiv. 65. Joh. xviii. 22. xix. 3.

ῥαφίς, ἡ, *a needle*, Matt. xix. 24. Mrk. x. 25.

ῥέδη, ἡ, Lat. *rheda*, *a chariot*, Rev. xviii. 13.

ῤεμφάν, or ῤομφά, indecl., *Remphan*, a Coptic name of the pagan deity *Saturn*, Acts, vii. 43.

ῥέω, *to flow*, Joh. vii. 38.

ῥήγμα, τὸ, *a fracture; a fall, a ruin*, Luke, vi. 49.

ῥήγνυμι, *to rend, to burst*, Luke, v. 37. Mrk. ii. 22. Matt. ix. 17; *to tear in pieces, to rend*, Matt. vii. 6; *to cast down*, Mrk. ix. 18. Luke, ix. 42; *to utter a loud voice*, Gal. iv. 27.

ῥῆμα, τὸ, *a word*, Hebr. xii. 19. 2 Cor. xii. 4; *a saying*, Luke, ii. 50. ix. 45. xviii. 34 etc.; *a promise*, Hebr. vi. 5; *a command*, Luke, v. 5; *a thing*, Luke, ii. 15. Acts, x. 37.

ῥήτωρ, ὁ, *an orator*, Acts, xxiv. 1.

ῥητῶς, adv., *expressly*, 1 Tim. iv. 1.

ρίζα, ἡ, *a root*, Matt. iii. 10. Luke, iii. 9; ῥίζα πικρίας, *a root of bitterness*, Hebr. xii. 15 ("of a person disposed to apostatize, and to induce others to commit the same offence," Thayer); *a cause, a source*, 1 Tim. vi. 10; *a descendant*, Rom. xv. 12. Rev. v. 5. xxii. 16.

ρίζω, *to cause to strike root*; pass., *to be firmly rooted*, Ephes. iii. 17. Coloss. ii. 7.

ῥιπή, ἡ, *a rapid movement*; ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ, *in the twinkling of an eye*, 1 Cor. xv. 52.

(See Pape's Lexicon in voc. *ρίπη*.)

ρίπίζομαι, to be tossed to and fro, James, i. 6.

ρίπτρώ, and *ρίπτω*, to cast, Luke, iv. 35. xvii. 2; to throw out, Acts, xxvii. 19, 29; to cast down, Matt. xxvii. 5; to throw off, Acts, xxii. 23; to deposit, Matt. xv. 30; pass., to be scattered, Matt. ix. 36 ("to be prostrated," Thayer).

ροιζηδόν, adv., with a loud noise, 2 Pet. iii. 10.

ρομφαία, ἡ, a large sword; and, generally, a sword, Rev. i. 16. ii. 12. vi. 8; met., anguish, Luke, ii. 35.

ρόμη, ἡ, a street, a lane, Matt. vi. 2. Luke, xiv. 21. Acts, ix. 11. xii. 10.

ρύομαι, to deliver, Matt. vi. 13. xxvii. 43. 2 Pet. ii. 7; ὁ *ρύόμενος*, the deliverer, Rom. xi. 26; pass., to be delivered, Rom. xv. 31. Luke, i. 74.

ρύπαίνω, to make foul; pass., to be made filthy, Rev. xxii. 11.

ρύπαρεύομαι = *ρύπαίνομαι*, a var. lect. ad Rev. xxii. 11.

ρύπαρία, ἡ, filthiness, James, i. 21.

ρύπαρός, dirty, mean, James, ii. 2; filthy, Rev. xxii. 11.

ρύπος, ὁ, filth, 1 Pet. iii. 21.

ρύσις, ἡ, a flowing, an issue, Mrk. v. 25. Luke, viii. 43.

ρύτις, ἡ, a wrinkle, Ephes. v. 27.

Ρωμαῖσι, adv., in Latin, Joh. xix. 20.

ρώννυμι, to strengthen; hence the imperatives *ἐρωσο*, farewell, and *ἐρωσθε*, fare ye well, as a formula in closing a letter, Acts, xv. 29.

Σ

σαβαθανι, and *σαβαθανε*, thou hast forsaken me, Matt. xxvii. 46. Mrk. xv. 34.

σαβαώθ, a Hebrew plural, hosts, armies, Rom. ix. 29. James, v. 4.

σαββατισμός, ὁ, a day of rest, Hebr. iv. 9.

σάββατον, τὸ, (and in plural) the Jewish sabbath, Matt. xii. 2, 5, 8 etc.; ὁδὸς *σαββάτου*, a sabbath day's journey, Acts, i. 12 ("according to the Talmud, the distance is two thousand cubits, according to Epiphanius, six stadia," Thayer); a week, Mrk. xvi. 9. Luke, xviii. 12. 1 Cor. xvi. 2.

σαγῆνη, ἡ, a drug net, Matt. xiii. 47.

Σαδδουκαῖος, ὁ, a Sadducee, one belonging to the sect of the Sadducees, who derived their name from *Zadok*, who was high priest in the time of David, Matt. xxii. 23. Mrk. xii. 18. Acts, xxiii. 8.

σαίνω, to fawn upon, to flatter; pass., to be disturbed, to be troubled, 1 Thess. iii. 3.

σάκκος, ὁ, a sort of dark, coarse cloth, made of the hair of animals, sackcloth, Rev. vi. 12. xi. 3. Matt. xi. 21. Luke, x. 13.

σαλεύω, to agitate, to shake, Matt. xi. 7. Luke, vii. 24;

to cause to totter, to shake, Matt. xxiv. 29. Luke, vi. 48. xxi. 26. Hebr. xii. 26; τὰ μὴ σαλευόμενα, things that are not shaken, Hebr. xii. 27; to shake together, Luke, vi. 38; to cast down, to overthrow, Acts, ii. 25; to disturb, 2 Thess. ii. 2; to stir up, to excite, Acts, xvii. 13.

σάλος, ὁ, the tossing of the waves, Luke, xxi. 25.

σάλπιγξ, ἡ, a trumpet, Matt. xxiv. 31. 1 Cor. xiv. 8. xv. 52. Hebr. xii. 19 etc.

σαλπίζω, to sound with a trumpet, Rev. viii. 6, 7, 8 etc.

σαλπιστής, ὁ, a later form for σαλπικτής, a trumpeter, Rev. xviii. 22.

Σαμαρείτης, and Σαμαρίτης, ὁ, a Samaritan, Luke, x. 33 etc.

Σαμαρεῖτις, and Σαμαρίτις, ἡ, a Samaritan woman, Joh. iv. 9.

σανδάλιον, τὸ, a sandal, Mrk. vi. 9. Acts, xii. 8.

σανίς, ἡ, a plank, Acts, xxvii. 44.

σαπρὸς, rotten; bad, worthless, Matt. vii. 17, 18. xii. 33. xiii. 48. Luke, vi. 43 etc.

σάπφειρος, ἡ, a precious stone, the sapphire, Rev. xxi. 19.

σαργάνη, ἡ, a basket, 2 Cor. xi. 33.

σάρδινος, ὁ, = σάρδιον, a var. lect. ad Rev. iv. 3.

σάρδιον, τὸ, a precious stone, the cornelian, Rev. iv. 3. xxi. 20.

σαρδιόνυξ, ὁ, = σαρδόνυξ, a var. lect. ad Rev. xxi. 20.

σαρδόνυξ, ὁ, a precious stone, exhibiting the red colours of the cornelian and the white of the onyx in alternate layers, the sardonyx, Rev. xxi. 20. (See Pape's Lexicon in voc.)

σαρκικός, of the flesh, carnal, 1 Cor. iii. 1, 3. (In the first passage Westcott reads σαρκίνους.) 1 Pet. ii. 11; belonging to the flesh, human, 2 Cor. i. 12. x. 4; pertaining to the body, worldly, Rom. xv. 27. 1 Cor. ix. 11.

σάρκινος, pertaining to the flesh, fleshly, 2 Cor. iii. 3; carnal, Rom. vii. 14. 1 Cor. iii. 1; earthly, Hebr. vii. 16.

σὰρξ, ἡ, flesh, 1 Cor. xv. 39. Luke, xxiv. 39. Joh. vi. 52, 53; the body, Gal. iv. 13, 14. Jude, 8. Acts, ii. 31; the animal nature, Rom. vii. 18. 1 Joh. ii. 16. 2 Pet. ii. 18; a living creature, 1 Pet. i. 24. Luke, iii. 6. Matt. xxiv. 22; impure desire, carnality, Rom. vii. 5.

σαρώ, a later form for σάλπω, to sweep, Luke, xi. 25. xv. 8. Matt. xii. 44.

σάτον, τὸ, a dry measure, about a peck and a half, Matt. xiii. 33. Luke, xiii. 21.

σβέννυμι, to extinguish, to quench, Matt. xii. 20. Ephes. vi. 16. Hebr. xi. 34; to suppress, to stifle, 1 Thess. v. 19; pass., to be extinguished, to go out, Matt. xxv. 8.

σεαυτοῦ, a reflexive pronoun of the 2d person; σεαυτοῦ, of thyself, Joh. viii. 13; σεαυτῆ

- to *thyself*, Acts, xvi. 28; σεαυτὸν, *thyself*, Joh. viii. 53.
- σεβάζομαι**, to *worship*, Rom. i. 25.
- σεβάσμα**, τὸ, an *object of worship*, 2 Thess. ii. 4. Acts, xvii. 23. (A late form.)
- σεβαστὸς**, *revered*; ὁ σεβαστὸς, Lat. *Augustus*, the title of the Roman Emperors, Acts, xv. 21, 25; *Augustan*, i.e. taking its name from the Emperor, a title of honour given to certain legions, or cohorts; σπεῖρα σεβαστῆ, the *Augustan band*, Acts, xxvii. 1.
- σεβόμαι**, to *revere*, to *worship*, Matt. xv. 9. Acts, xviii. 13. xix. 27; σεβόμενοι, *devout*, a term applied to certain proselytes, Acts, xiii. 43; and to certain Greek converts, Acts, xvii. 4; and to certain pious women, Acts, xiii. 50. Cf. Acts, xvii. 17.
- σειρά**, ἡ, a *chain*, 2 Pet. ii. 4. (Here Westcott reads *σειροῖς*. See *σειρός*.)
- σειρός**, ὁ, and *σιρός*, a *pit*; *σειροῖς ζόφου*, to *pits of darkness*, 2 Pet. ii. 4. (Here the usual reading was *σειραῖς*. See the preceding word.)
- σεισμός**, ὁ, an *earthquake*, Luke, xxi. 11. Acts, xvi. 26. Matt. xxvii. 54 etc.; a *commotion*, Matt. viii. 24 (RV a *tempest*).
- σειώ**, to *shake*, Hebr. xii. 26. Rev. vi. 13. Matt. xxvii. 51; *σεισθήναι ἀπὸ φόβου*, to *quake for fear*, Matt. xxviii. 4; *ἐσεισθη*, was *agitated*, Matt. xxi. 10.
- σελήνη**, ἡ, the *moon*, Matt. xxiv. 29. Luke, xxi. 25. Acts, ii. 20 etc.
- σεληνιαζομαι**, to *be epileptic*, Matt. iv. 24. xvii. 15.
- σεμίδαλις**, ἡ, the *finest wheaten flour*, Rev. xviii. 13. (See Pape's Lex. in voc.)
- σεμνός**, *august*, *venerable*, *honourable*, 1 Tim. iii. 8, 11. Tit. ii. 2. Philipp. iv. 8.
- σεμνότης**, ἡ, *gravity*, 1 Tim. ii. 2. iii. 4. Tit. ii. 7.
- σημαίνω**, to *give a sign*, to *indicate*, Joh. xii. 33. xviii. 32. xxi. 19; to *make known*, Acts, xi. 28. Rev. i. 1.
- σημεῖον**, τὸ, a *mark*, a *token*, 2 Cor. xii. 12; a *sign*, Mrk. xiii. 4. Luke, xxi. 7, 25. Matt. xxiv. 30 etc.; a *portent*, Acts, ii. 19. Rev. xii. 1, 3. xv. 1. Mrk. xiii. 22; a *miracle*, Acts, iv. 16, 22. xiv. 3. xv. 12.
- σημειοῦμαι**, to *mark*, to *note*, 2 Thess. iii. 14.
- σήμερον**, adv., *to-day*, *this day*, Matt. vi. 11. Luke, iv. 21. xix. 5. xxiii. 43 etc.; ἡ σήμερον ἡμέρα, *this very day*, Acts, xx. 26.
- σήπω**, to *make corrupt*; pass., to *become corrupt*; 2d perf., to *be corrupt*; ὁ πλοῦτος ὑμῶν σέσηπεν, James, v. 2 (RV *your riches are corrupted*).
- σηρικὸς**, pertaining to the *Seres*; τὸ σηρικόν, *silken garments*, Rev. xviii. 12. (Here Westcott reads *σιρικοῦ*.)
- σῆς**, ὁ, a *moth*, Matt. vi. 19. Luke, xii. 33.

σητόβρωτος, *moth-eaten*, James, v. 2. (A very late form.)

σθενόω, *to strengthen*, 1 Pet. v. 10.

σιαγών, *ή, the jaw, the cheek*, Matt. v. 39. Luke, vi. 29.

σιγάω, *to be silent, to keep one's peace*, Luke, ix. 36. xviii. 39. Acts, xii. 17 etc.; *pass.*, *to be kept in silence, to be concealed*, Rom. xvi. 25.

σιγή, *ή, silence*, Acts, xxi. 40. Rev. viii. 1.

σιδήρεος, *of iron*, Acts, xii. 10. Rev. ii. 27. xii. 5. xix. 15.

σιδηρος, *ό, iron*, Rev. xviii. 12.

σικάριος, *ό, an assassin, a cut-throat*, Acts, xxi. 38 [a Latin word].

σίκερα, *τò, intoxicating drink*, Luke, i. 15.

Σίλας, *ό, Silas, a Roman citizen, the companion and associate of S. Paul in preaching the gospel*, Acts, xvi. 19, 25, 37 etc.

σιμικίνθιον, *τò, an apron*, Acts, xix. 12. (Pape in Lex. says it is a false reading for *σημικίνθιον*, which latter he translates *a pocket-handkerchief*. See *σουδάριον*.)

σίναπι, *τò, mustard*, Matt. xiii. 31. xvii. 20. Luke, xiii. 19 etc.

σινδών, *ή, fine linen*, Matt. xxvii. 59. Luke, xxiii. 53. Mrk. xiv. 51, 52. xv. 46. ("The word is either of Egyptian origin, or to be derived from Σινδός = 'Ινδός," Pape in Lex.)

σινιάζω, *to sift*, Luke, xxii. 31.

σιτιστός, *fattened, fatted*, Luke, xv. 23, 27, 30.

σιτίον, *τò, corn, grain*, Acts, vii. 12.

σιτιστός, *fattened*; *τὰ σιτιστά, fattlings*, Matt. xxii. 4.

σιτομέτρον, *τò, a measured portion of food*, Luke, xii. 42.

σίτος, *ό, wheat, corn*, Matt. iii. 12. xiii. 25, 29, 30. Luke, iii. 17.

σιωπάω, *to be silent, to hold one's peace*, Matt. xx. 31. xxvi. 63. Luke, xix. 40 etc.

σκανδαλίζω, *to cause offence*, Joh. vi. 61; *to cause to stumble*, Matt. xvii. 27; *to cause to sin*, Matt. v. 29, 30. xviii. 6, 8. 1 Cor. viii. 13 etc.; *pass.*, *to be offended*, Matt. xi. 6. xiii. 21. xxvi. 33. (Confined to the NT and ecclesiastical writers.)

σκανδάλον, *τò, a stumbling block*, 1 Cor. i. 23. Rom. xiv. 13. Gal. v. 11. (It is a purely biblical form for *σκανδάληθρον*.)

σκάπτω, *to dig*, Luke, vi. 48. xiii. 8. xvi. 3.

σκάφη, *ή, a hollow vessel*; *a boat*, Acts, xxvii. 16, 30, 32.

σκέλος, *τò, the leg*, Joh. xix. 31, 32, 33.

σκέπασμα, *τò, a covering*; *clothing*, 1 Tim. vi. 8.

σκευή, *ή, furniture*; *the tackling of a ship*, Acts, xxvii. 19. (See *σκευός*.)

σκευός, *τò, a vessel*, Mrk. xi. 16. Joh. xix. 29. 2 Cor. iv. 7. Acts, ix. 15; *the tackling of a ship*, Acts, xxvii. 17; *household furniture, goods*, Matt. xii. 29. Mrk. iii. 27. Luke, xvii. 31.

σκηνή, ἡ, *a tent; a tabernacle*, Matt. xvii. 4. Hebr. viii. 2. Acts, vii. 43; *an abode, a habitation*, Luke, xvi. 9. Rev. xiii. 6.

σκηνοπηγία, ἡ, *the feast of tabernacles*, Joh. vii. 2. This the Jews observed, partly in remembrance of their dwelling in tents while passing through the wilderness, and partly in gratitude for the ingathering of the harvest and the vintage; hence called also "the feast of ingathering." It was observed yearly for seven days, beginning with the 15th of the month Tisri; and the Jews were accustomed to construct booths of the branches of trees in the courts of their dwellings, or in the streets and squares, and to adorn them with flowers and fruits.

σκηνοποιός, ὁ, *a tentmaker*, Acts, xviii. 3. (Found only in Julius Pollux and the NT.)

σκήνος, τὸ, *a tabernacle*, 2 Cor. v. 1, 4.

σκηνώ, *to pitch a tent or tabernacle; to dwell in a tent or tabernacle*; and, generally, *to dwell*; ἐν ἡμῖν, *amongst us*, Joh. i. 14. Rev. xii. 12. xiii. 6; μετ' αὐτῶν, *with them*, Rev. xxi. 3; σκηνώσει ἐπ' αὐτοὺς, *shall spread his tabernacle over them*, i.e. shall keep them in perfect security, Rev. vii. 15.

σκήνωμα, τὸ, = σκήνος; *a habitation*, Acts, vii. 46; *a taber-*

nacle, i.e. the human body, 2 Pet. i. 13, 14.

σκιὰ, ἡ, *a shadow*, Mrk. iv. 32. Acts, v. 15; *darkness*, Matt. iv. 16. Similarly σκιὰ θανάτου, *the shadow of death = the thickest darkness*, Luke, i. 79; *a mere adumbration*, Coloss. ii. 17. Hebr. viii. 5. x. 1.

σκιρτάω, *to leap*, Luke, i. 41, 44. vi. 23.

σκληροκαρδία, ἡ, *hardness of heart*, Matt. xix. 8. Mrk. x. 5. xvi. 14. (It is a purely biblical form.)

σκληρός, *hard*, Matt. xxv. 24. Joh. vi. 60. Jude, 15. Acts, xxvi. 14; *violent*, James, iii. 4.

σκληρότης, ἡ, *hardness*, Rom. ii. 5.

σκληροτράχηλος, *stiffnecked, obstinate*, Acts, vii. 51. (It is a purely biblical form.)

σκληρύνω, *to harden*, Rom. ix. 18. Hebr. iii. 8, 15. iv. 7; pass., *to be hardened*, Acts, xix. 9. Hebr. iii. 13.

σκολιός, *crooked*, Luke, iii. 5; met., *perverse, wicked*, Acts, ii. 40. Philipp. ii. 15; *harsh, unjust*, 1 Pet. ii. 18.

σκόλοψ, ὁ, *a stake; a thorn*, 2 Cor. xii. 7. (See Pape's Lexicon in voc.)

σκοπέω, *to look at, to consider*, 2 Cor. iv. 18. Philipp. ii. 4; *to note, to mark*, Rom. xvi. 17. Philipp. iii. 17; *to look to, to take heed to*, Gal. vi. 1.

σκοπός, ὁ, *the mark or goal*, Philipp. iii. 14.

σκορπίζω, *to scatter*, Matt. xii. 30. Luke, xi. 23. Joh. x. 12.

xvi. 32; met., *to scatter abroad*, i.e. *to distribute liberally*, 2 Cor. ix. 9.

σκορπίος, *ὁ, a scorpion*, Luke, x. 19. xi. 12. Rev. ix. 3, 5, 10.

σκοτεινός, *full of darkness*, Matt. vi. 23. Luke, xi. 34; *dark*, Luke, xi. 36.

σκοτία, *ἡ, darkness*, Joh. vi. 17. xx. 1; *spiritual darkness*, Matt. iv. 16. Joh. i. 5. viii. 12. xii. 35, 46 etc.; *privacy, secrecy*, Matt. x. 27. Luke, xii. 3.

σκοτίζω, *to darken*; pass., *to be darkened*, Matt. xxiv. 29. Mrk. xiii. 24. Rev. viii. 12.

σκότος, *ὁ, darkness*, a var. lect. ad Hebr. xii. 18.

σκότος, τὸ, *darkness*, Matt. xxvii. 45. Mrk. xv. 33. Luke, xxiii. 44. Acts, ii. 20; met., *a dark place*, Matt. viii. 12. xxii. 13. xxv. 30; *spiritual darkness*, Joh. iii. 19. Acts, xxvi. 18. Coloss. i. 13. 2 Cor. vi. 14; met., *persons enslaved to sin*, Ephes. v. 8.

σκοτώω, *to darken*; pass., *to be darkened*, Rev. ix. 2. xvi. 10. Ephes. iv. 18.

σκούβαλον, τὸ, *refuse; dung*, Philipp. iii. 8.

σκυθρωπός, *of a sad countenance*, Matt. vi. 16; *with sad face*, Luke, xxiv. 17.

σκύλλω, *to skin, to flay*; met., *to vex, to trouble*, Mrk. v. 35. Luke, viii. 49. Matt. ix. 36 (RV *distressed*); mid., *to trouble one's self*, Luke, vii. 6.

σκῦλον, τὸ, *a skin stripped off from a slaughtered animal*; plur., *the spoils taken from an enemy*, Luke, xi. 22.

σκοληκόβρωτος, *eaten by worms*, Acts, xii. 23.

σκόληξ, *ὁ, a worm*, Mrk. ix. 48. (In vss. 44, 46, where older editions give the word, it is omitted by Westcott.)

σμαράγδινος, *of the colour of an emerald*, Rev. iv. 3.

σμάραγδος, *ὁ, and ἡ, the emerald*, Rev. xxi. 19.

σμύρνα, *ἡ, myrrh*, Matt. ii. 11. Joh. xix. 39.

σμυρνίζω, *to mingle with myrrh*, Mrk. xv. 23.

σορός, *ἡ, a funeral urn; a bier*, Luke, vii. 14.

σός, *thy, thine*, Matt. vii. 3, 22 etc.; *οἱ σοί, thy disciples*, Luke, v. 33; *οἱ σοί, thy relatives*, Mrk. v. 19; τὸ σόν, *what is thine*, Matt. xx. 14; τὰ σά, *thy goods*, Luke, vi. 30.

σουδάριον, τὸ, *a napkin*, Acts, xix. 12. Joh. xi. 44. xx. 7. Luke, xix. 20. (See σημερινθιον.) A Latin word.

σοφία, *ἡ, wisdom*, Luke, xi. 49. Rom. xi. 33 etc.

σοφίζω, *to make wise*, 2 Tim. iii. 15; pass., *to be cunningly devised*, 2 Pet. i. 16.

σοφός, *wise*, Rom. xvi. 19. Ephes. v. 15. 1 Cor. i. 25 etc.

σπαράσσω, *to tear, to convulse*, Mrk. i. 26. Luke, ix. 39.

σπαργανώω, *to wrap in swaddling clothes*, Luke, ii. 7, 12.

σπαταλάω, *to live luxuriously*, James, v. 5. 1 Tim. v. 6. (It is a late form.)

σπάω, *to draw*, Mrk. xiv. 47. Acts, xvi. 27.

σπείρα, ἡ, *a band of soldiers*, Matt. xxvii. 27. Acts, x. 1. Joh. xviii. 3, 12 etc.

σπείρω, *to sow*, Matt. vi. 26. xiii. 3. Gal. vi. 7, 8. 1 Cor. ix. 11.

σπεκουλάτωρ, ὁ, Lat. *speculator*, *a spy, a scout*; "under the Emperors an attendant and member of the bodyguard, employed as messenger, and executioner," Thayer; *an attendant*, Mrk. vi. 27. (It is an utterly un-Greek word, and is omitted in Pape's Lexicon.)

σπένδω, *to make a libation*; "in the NT σπένδεσθαι, *to be offered as a libation*, is figuratively used of one whose blood is poured out in a violent death for the cause of God, Philipp. ii. 17. 2 Tim. iv. 6," Thayer.

σπέρμα, τὸ, *seed*, Matt. xiii. 24, 27, 37. 1 Cor. xv. 38; *children, offspring*, Luke, xx. 28. Rom. ix. 7; *a residue*, Rom. ix. 29.

σπερμολόγος, *picking up seeds*; as subst., *a babblers*, Acts, xvii. 18.

σπεύδω, *to hasten, to make haste*, Luke, ii. 16. xix. 5, 6. Acts, xx. 16. xxii. 18; *to desire earnestly*, 2 Pet. iii. 12.

σπήλαιον, τὸ, *a cave, a den*, Hebr. xi. 38. Mrk. xi. 17. Matt. xxi. 17 etc.

σπιλάς, ἡ, *a rock in the sea, a reef*, Jude, 12 (RV *hidden rocks*).

σπίλος, ἡ, "=σπιλάς, *a rock*; the accentuation σπιλος is false, for the ι is short," Pape in Lex.; met., *a moral blemish, a spot*, Ephes. v. 27. 2 Pet. ii. 13.

σπιλώω, *to defile*, James, iii. 6. Jude, 23.

σπλαγχνίζομαι, *to be moved with compassion*, Luke, x. 33. xv. 20. Matt. xx. 34. Mrk. i. 41 etc.

σπλάγχνον, τὸ, plur., σπλάγχνα, *bowels*, Acts, i. 18. Coloss. iii. 12; *tender mercies*, Philipp. i. 8. 2 Cor. vii. 15. Luke, i. 78.

σπόγγος, ὁ, *a sponge*, Matt. xxvii. 48. Mrk. xv. 36. Joh. xix. 29.

σποδός, ἡ, *ashes*, Matt. xi. 21. Luke, x. 13.

σπορά, ἡ, *a sowing; seed*, 1 Pet. i. 23.

σπόριμος, *to be sown; τὰ σπόριμα, the cornfields*, Matt. xii. 1. Luke, vi. 1. Mrk. ii. 23.

σπόρος, ὁ, *a sowing; seed*, Mrk. iv. 26. Luke, viii. 5, 11. 2 Cor. ix. 10.

σπουδάζω, *to give diligence, to endeavour*, 2 Tim. iv. 9, 21. Tit. iii. 12. Ephes. iv. 3. 1 Thess. ii. 17 etc.; *to be eager, to be anxious*, Gal. ii. 10.

σπουδαῖος, *diligent, earnest*, 2 Cor. viii. 17, 22.

σπουδαίως, adv., *diligently, 2 Tim. i. 17. Tit. iii. 13; earnestly*, Luke, vii. 4.

σπουδή, ἡ, *haste*, Mrk. vi. 25.

Luke, i. 39; *earnestness, diligence*, Rom. xii. 11. 2 Cor. vii. 11, 12. viii. 7, 8, 16; *πάσαν σπουδὴν ποιῆσθαι, to give all diligence*, Jude, 3.

σφυρίς, ἡ, *a basket*, Matt. xv. 37. Mrk. viii. 8, 20. Acts, ix. 25. (In all these passages Westcott reads σφυρίς.)

στάδιον, τὸ, plur. τὰ στάδια, and οἱ στάδιοι, *a stadium*, a measure of length, one eighth of a Roman mile, or 606 $\frac{3}{4}$ English feet, Matt. xiv. 24. Luke, xxiv. 13. Joh. vi. 19. xi. 18 etc.; (RV *a furlong*); *a racecourse, a race*, 1 Cor. ix. 24.

στάμνος, ὁ and ἡ, *an earthenware vessel, a jar*, Hebr. ix. 4.

στασιαστής, ὁ, a late form for στασιώτης, *the author of an insurrection*, Mrk. xv. 7.

στάσις, ἡ, *a standing*; ἐτι ἔχειν στάσις, *to be yet standing*, Hebr. ix. 8; *an insurrection*, Mrk. xv. 7. Luke, xxiii. 19, 25. Acts, xxiv. 5; *a riot*, Acts, xix. 40; *strife, dissension*, Acts, xv. 2. xxiii. 7, 10.

στατήρ, ὁ, *a stater, a silver coin*, equal to 4 Attic drachmæ, or to the Jewish shekel, and somewhat less than 3 shillings, Matt. xvii. 27.

σταυρὸς, ὁ, *the cross*, Matt. xxvii. 32, 40, 42 etc.; *the crucifixion*, 1 Cor. i. 17. Ephes. ii. 16; τὸν σταυρὸν ἄρειν, λαμβάνειν, βαστάζειν, *to bear with patience per-*

secutions, troubles and distresses, Matt. x. 38. xvi. 24. Luke, ix. 23. xiv. 27 etc.

σταυρόω, *to crucify*, Matt. xx. 19. xxiii. 34. xxvii. 35. Mrk. xv. 24. Luke, xxiii. 33. Joh. xix. 18; *to mortify, to deaden*, Gal. v. 24; *pass., to become dead to*, Gal. vi. 14.

σταφυλή, ἡ, *a cluster of grapes*; *grapes*, Matt. vii. 16. Luke, vi. 44. Rev. xiv. 18.

στάχυς, ὁ, *an ear of corn*, Matt. xii. 1. Luke, vi. 1. Mrk. ii. 23. iv. 28.

στέγη, ἡ, *the roof*, Luke, vii. 6. Matt. viii. 8. Mrk. ii. 4.

στέγω, *to bear, to endure*, 1 Cor. ix. 12. xiii. 7 [or *to cover up, excuse*]; *to forbear*, 1 Thess. iii. 1, 5.

στείρος, = στέρπος, *barren*, Luke, i. 7, 36. xxiii. 29. Gal. iv. 27.

στέλλω, *to place*; mid., *to withdraw oneself*, 2 Thess. iii. 6; with μή, *to avoid*, 2 Cor. viii. 20.

στέμμα, τὸ, *a garland*, Acts, xiv. 13.

στεναγμός, ὁ, *a groaning*, Acts, vii. 34. Rom. viii. 26.

στενάζω, *to groan*, 2 Cor. v. 2, 4. Rom. viii. 23. Hebr. xiii. 17; *to sigh*, Mrk. vii. 34; *to complain, to murmur*, James, v. 9.

στενός, *narrow*, Luke, xiii. 24. Matt. vii. 13, 14.

στενοχωρέω, *to be narrow*; *pass., to be straitened*, 2 Cor. iv. 8. vi. 12.

στενοχωρία, ἡ, *a narrow space*, met., *embarrassment, distress*, Rom. ii. 9. viii. 35. 2 Cor.

vi. 4. xii. 10. (See Pape's Lexicon in voc.)

στερεός, *solid, firm*, Hebr. v. 12, 14. 2 Tim. ii. 19; *steadfast*, 1 Pet. v. 9.

στερεώω, *to make strong*, Acts, iii. 7, 16; *pass.*, *to be straightened*, Acts, xvi. 5.

στερέωμα, τὸ, *a foundation; firmness, steadfastness*, Coloss. ii. 5.

στέφανος, ὁ, *a crown*, Matt. xxvii. 29. Joh. xix. 2, 5. 2 Tim. iv. 8. James, i. 12.

στεφανώω, *to crown*, 2 Tim. ii. 5. Hebr. ii. 7.

στήθος, τὸ, *the breast*, Luke, xviii. 13. xxiii. 48. Joh. xiii. 25. xxi. 20.

στήκω, a barbarous form for *ἵστηκα*, *to stand*, Mrk. iii. 31; *to stand fast, to persevere*, 2 Thess. ii. 15. Philipp. iv. 1; *to stand erect*, i.e. not to fall into sin, Rom. xiv. 4. (It is omitted in Pape's Lexicon.)

στηριγμός, ὁ, *steadfastness*, 2 Pet. iii. 17.

στηρίζω, *to fix, to place firmly*, Luke, xvi. 26; *στηρίζειν τὸ πρόσωπον*, *to set one's face steadfastly*, Luke, ix. 51; *to confirm*, Luke, xxii. 32. Rom. i. 11. xvi. 25 etc.

στιβάς, ἡ, *branches of trees*, Mrk. xi. 8.

στίγμα, τὸ, *a mark, a brand*, Gal. vi. 17. ("The marks are the traces left by the perils, hardships, imprisonments, and scourgings endured for the cause of Christ," Thayer.)

στιγμή, ἡ, *a point or moment of time*, Luke, iv. 5.

στίλβω, *to shine, to glisten*, Mrk. ix. 3.

στοά, ἡ, *a portico or porch*, Joh. v. 2. x. 23. Acts, iii. 11. v. 12.

στοιχείον, τὸ, *an element or first principle*, Hebr. v. 12. Coloss. ii. 8, 20. Gal. iv. 3, 9; *the heavenly bodies*, 2 Pet. iii. 10, 12.

στοιχέω, *to stand in order; to follow*, Rom. iv. 12; *to walk, to direct one's life*, Gal. v. 25. vi. 16. Philipp. iii. 16. Acts, xxi. 24.

στολή, ἡ, *a robe, a garment*, Mrk. xii. 38. xvi. 5. Luke, xv. 22. xx. 46 etc.

στόμα, τὸ, *the mouth*, Joh. xix. 29. Acts, xi. 8. Matt. xvii. 27 etc.; *στόμα πρὸς στόμα*, *face to face*, 2 Joh. 12. 3 Joh. 14; *στόμα μαχαίρας*, *the edge of the sword*, Luke, xxi. 24. Hebr. xi. 34.

στόμαχος, ὁ, *the stomach*, 1 Tim. v. 23.

στρατεία, ἡ, *a military expedition; warfare*, 2 Cor. x. 4. 1 Tim. i. 18.

στράτευμα, τὸ, *an army*, Matt. xxii. 7. Rev. ix. 16. xix. 14; *a band of soldiers*, Acts, xxiii. 10, 27; *soldiers*, Luke, xxiii. 11,

στρατεύομαι, *to be a soldier, to serve as a soldier*, Luke, iii. 14. 1 Cor. ix. 7. 2 Tim. ii. 4; *to carry on war*, 1 Pet. ii. 11. James, iv. 1. 2 Cor. x. 3. 1 Tim. i. 18.

στρατηγός, ὁ, *a general; in the NT a governor, a provincial*

- magistrate*, Acts, xvi. 20, 22, 35, 38; ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ, *the captain of the temple*, Acts, iv. 1. v. 24. Luke, xxii. 52 etc.
- στρατιά**, ἡ, *an army*; οὐράνιος στρατιά, *the heavenly host*, i.e. angels, Luke, ii. 13; ἡ στρατιά τοῦ οὐρανοῦ = *the stars*, Acts, vii. 42.
- στρατιώτης**, ὁ, *a soldier*, Matt. viii. 9. Joh. xix. 2. Luke, xxiii. 36. 2 Tim. ii. 3 etc.
- στρατολογέω**, *to enlist soldiers*; ὁ στρατολογήσας, *the person who enlisted him*, 2 Tim. ii. 4.
- στρατοπεδάρχης**, ὁ, *the commander of the praetorian cohorts, the prefect of the praetorian guard*, a var. lect. ad Acts, xxviii. 16.
- στρατόπεδον**, τὸ, *a camp*; *an army*, Luke, xxi. 20.
- στρεβλώω**, *to put to the rack, to torture*; *met., to twist, to pervert*, 2 Pet. iii. 16.
- στρέφω**, *to turn*, Matt. v. 39. Rev. xi. 6. Acts, vii. 42; *pass., to turn about*, Matt. xvi. 23. Luke, vii. 9; *to be converted*, Matt. xviii. 3. Joh. xii. 40; *to turn back*, Acts, vii. 39. Cf. Joh. xx. 14.
- στρηνίαω**, *to be wanton, to live luxuriously*, Rev. xviii. 7, 9.
- στρήνος**, τὸ, *luxury, wantonness*, Rev. xviii. 3.
- στρούθιον**, τὸ, *a sparrow*, Matt. x. 29, 31. Luke, xii. 6, 7.
- στρώννυμι**, and **στρωνύω**, *to strew, to spread*, Mrk. xi. 8. Matt. xxi. 8; *στρώσον σαυτῷ, make thy own bed*, Acts, ix. 34; *pass., to be spread with couches*, Matt. xiv. 15. Luke, xxii. 12.
- στυγητὸς**, *hateful*, Tit. iii. 3.
- στυγνάζω**, *to be gloomy, to be sorrowful*, Mrk. x. 22; *of the sky, to be overcast*, Matt. xvi. 3 (Westcott brackets this verse).
- στυλος**, ὁ, *a pillar*, Rev. iii. 12. x. 1. Gal. ii. 9; *a prop, a support*, 1 Tim. iii. 15.
- σύ**, pronoun of the 2nd person, *thou*, Matt. ii. 6. (The reader is referred to his Greek Grammar.)
- συγγένεια**, ἡ, *relationship, kinship; kindred, relatives*, Luke, i. 61. Acts, vii. 3, 14.
- συγγενής**, *related to, akin to*, Joh. xviii. 26. Acts, x. 24. Rom. xvi. 7, 11, 21 etc.; *of the same race, a fellow-countryman*, Rom. ix. 3.
- συγγενίς**, ἡ, *a kinswoman*, Luke, i. 36. (A late form.)
- συγγνώμη**, ἡ, *pardon*; κατὰ συγγνώμην, *by way of permission*, i.e. *Christi veniā*, 1 Cor. vii. 6.
- συγκάθημαι**, *to sit together*, Mrk. xiv. 54. Acts, xxvi. 30.
- συγκαθίζω**, *to cause to sit with*, Ephes. ii. 6; *intrans., to sit down together*, Luke, xxii. 55.
- συγκακοπαθέω**, *to suffer hardships with*, 2 Tim. i. 8. ii. 3. (Only in late writers.)
- συγκακουχέομαι**, *to suffer ill-treatment in company with*, Hebr. xi. 25. (Found no where else.)

συγκαλέω, to call together, to assemble, Luke, xv. 6. xxiii. 13. Mrk. xv. 16 etc.

συγκαλύπτω, to conceal, to cover up, Luke, xii. 2.

συγκάμπτω, to bend together; to bow down, Rom. xi. 10.

συγκαταβαίνω, to go down with, Acts, xxv. 5.

συγκατάθεσις, ἡ, agreement, 2 Cor. vi. 16.

συγκατατίθημι, to deposit a vote with; **συγκατατίθεμαι**, to agree with, Luke, xxiii. 51.

συγκαταψηφίζω, to vote along with; pass., to be elected, Acts, i. 26. (A late and unusual form.)

συγκεράννυμι, to mingle together, to blend, 1 Cor. xii. 24; pass., to be united, Hebr. iv. 2 (RV because they were not united by faith with those that heard).

συγκινέω, to excite, to stir up, Acts, vi. 12.

συγκλείω, to enclose, Luke, v. 6; with eis or ὑπὸ, to include in or under, Rom. xi. 32. Gal. iii. 22, 23.

συγκληρονόμος, a fellow-heir, a joint-heir, Rom. viii. 17; a fellow-participant, Ephes. iii. 6. Hebr. xi. 9. 1 Pet. iii. 7. (Confined to the NT.)

συγκοινωνέω, with dative of object, to have fellowship with, Ephes. v. 11. Rev. xviii. 4. Philipp. iv. 14.

συγκοινωνός, partaking with others; as subst., a joint partaker, Rom. xi. 17. 1 Cor. ix. 23. Philipp. i. 7. Rev. i. 9. (Confined to the NT.)

συγκομίζω, to help in carrying; to help to bury, Acts, viii. 2. (See Pape's Lex. in voc. fin.)

συγκρίνω, to join together, to combine; **πνευματικοῖς πνευματικὰ**, combining spiritual things with spiritual things, 1 Cor. ii. 13; to compare, 2 Cor. x. 12.

συγκύπτω, to bend together; to be bent double; ἦν συγκύπτουσα, Luke, xiii. 11 (RV she was bowed together).

συγκυρία, ἡ, chance, accident; **κατὰ συγκυρίαν**, by chance, Luke, x. 31. ("An unusual form for **συγκύρησις**," Pape in Lex.)

συγχαίρω, to rejoice with, Luke, i. 58. xv. 6, 9. Philipp. ii. 17, 18; to sympathise with, 1 Cor. xii. 26.

συγχέω, to mingle together; to confound, Acts, ii. 6. ix. 22; to stir up, Acts, xxi. 27; to throw into confusion, Acts, xix. 32. xxi. 31.

συγχράομαι, to associate with, to have dealings with, Joh. iv. 9.

σύγχυσις, ἡ, disturbance, confusion, Acts, xix. 29.

σὺζάω, to live with, 2 Tim. ii. 11. Rom. vi. 8; to live together, 2 Cor. vii. 3.

σὺζεύνυμι, to yoke together; to join together, to unite in marriage, Matt. xix. 6. Mrk. x. 9.

σὺζητέω, to discuss, to debate, Mrk. i. 27. ix. 10, 14, 16; to argue, to dispute, Acts, vi. 9. Mrk. viii. 11. xii. 28.

συζήτησις, ἡ, *disputation, discussion*, Acts, xxviii. 29 (Westcott omits this verse).

συζητητής, ὁ, *a disputer*, 1 Cor. i. 20.

σύζυγος, *yoked together; a yoke-fellow, a fellow labourer*, Philipp. iv. 3. (But here many take it as a *proper name*.)

σῶζωποιέω, *to make alive together with*, Ephes. ii. 5. Coloss. ii. 13. (Confined to the NT.)

συκάμινος, ἡ, *the sycamine*, Luke, xvii. 6. ("A tree having the form and foliage of the mulberry, but fruit resembling that of the fig-tree," Thayer.)

συκῇ, ἡ, *the fig-tree*, Matt. xxi. 19, 20, 21. xxiv. 32. Luke, xiii. 6, 7 etc.

συκομορέα, ἡ, and **συκομορία**, ἡ, ("= *συκόμερος*," Pape in Lex.), Luke, xix. 4. (Thayer renders it *the sycamore tree*.)

σῦκον, τὸ, *a fig*, Matt. vii. 16. Mrk. xi. 13 etc.

συκοφαντέω, *to accuse wrongfully; wrongfully to exact money from any one*, Luke, iii. 14. xix. 8.

σολαγωγέω, with accus. of person, *to make spoil of*, Coloss. ii. 8.

συλάω *to rob, to despoil*, 2 Cor. xi. 8.

συλλαλέω, *to talk with*, Mrk. ix. 4. Luke, ix. 30 etc.; *to speak with one another*, Luke, iv. 36.

συλλαμβάνω, *to seize, to take a person prisoner*, Joh. xviii.

12. Luke, xxii. 54. Matt. xxvi. 55; *to catch*, Luke, v. 9; of a woman, *to conceive*, Luke, i. 24, 31. ii. 21; met. of lust, James, i. 15; mid., *to make a prisoner of*, Acts, xxvi. 21; with dat. of person, *to assist, to help*, Luke, v. 7. Philipp. iv. 3.

συνάλέγω, *to gather, to collect*, Matt. vii. 16. xiii. 28, 29, 30, 41. Luke, vi. 44.

συνλογίζομαι, *to reason with oneself*, Luke, xx. 5.

συνλυπέω, *to grieve at the same time; pass., to be grieved*, Mrk. iii. 5.

συμβαίνω, *to befall, to happen*, Mrk. x. 32. Acts, xx. 19. 1 Cor. x. 11. Luke, xxiv. 14.

συμβάλλω, *to dispute with*, Acts, xvii. 18; *to confer with one another, to deliberate*, Acts, iv. 15; *to consider, to ponder*, Luke, ii. 19; *to meet*, Acts, xx. 14; with eis πόλεμον, *to encounter in war*, Luke, xiv. 31; mid., *to contribute to, to help*, Acts, xviii. 27.

συμβασιλεύω, *to reign together*, 1 Cor. iv. 8. 2 Tim. ii. 12.

συμβιβάζω, *to bring together; to conclude, to infer*, Acts, xvi. 10; *to prove*, Acts, ix. 22; *to instruct*, 1 Cor. ii. 16. Acts, xix. 32 (RV *they brought out*); pass., *to be knit together*, Ephes. iv. 16. Coloss. ii. 2, 19.

συμβουλεύω, *to advise, to give counsel to*, Joh. xviii. 14. Rev. iii. 18; mid., *to consult, to deliberate*, Matt. xxvi. 4. Acts, ix. 23.

συμβούλιον, τὸ, *counsel*, Matt. xii. 14. xxii. 15. Mrk. iii. 6 etc.; *a council*, Acts, xxv. 12.

σύμβουλος, ὁ, *a counsellor, an adviser*, Rom. xi. 34.

συμμαθητής, ὁ, *a fellow-disciple*, Joh. xi. 16.

συμμαρτυρέω, *to bear witness with*, Rom. ii. 15. viii. 16. ix. 1.

συμμερίζομαι, *to have a portion with, to share with*, 1 Cor. ix. 13.

συμέτοχος, *having a share with*; as subst., *a fellow-partaker*, Ephes. iii. 6. v. 7.

συμιμητής, ὁ, *an imitator with others of a person*, Philipp. iii. 17. (Not found elsewhere.)

συμμορφίζω, *to make like; pass., to be conformed unto*, Philipp. iii. 10. (Not found elsewhere.)

σύμμορφος, *conformed unto*, Rom. viii. 29. Philipp. iii. 21.

συμμορφόω = συμμορφίζω, a var. lect. ad Philipp. iii. 10. (See Pape's Lex. in voc.)

συμπαθέω, *to sympathise with, to have compassion on*, Hebr. iv. 15. x. 34.

συμπαθής, *compassionate*, 1 Pet. iii. 8.

συμπαράγινομαι, *to come together*, Luke, xxiii. 48.

συμπαράκαλέω, *to exhort with others; pass., to be comforted with another*, Rom. i. 12.

συμπαράλαμβάνω, *to take with one*, Acts, xii. 25. xv. 37, 38. Gal. ii. 1.

συμπαράμένω, *to abide with*, Philipp. i. 25.

συμπάριμι, *to be present with one*, Acts, xxv. 24.

συμπάσχω, *to suffer with*, 1 Cor. xii. 26. Rom. viii. 17.

συμπέμπω, *to send with*, 2 Cor. viii. 18, 22.

συμπεριλαμβάνω, *to embrace*, Acts, xx. 10.

συμπίνω, *to drink with*, Acts, x. 41.

συμπίπτω, *to fall in, to collapse*, Luke, vi. 49.

συμπληρώ, *to fill up*; pass., *to become full*, Luke, viii. 23; of time, *to be completed, to be fully come*, Luke, ix. 51. Acts, ii. 1.

συμπνίγω, *to choke utterly*, Matt. xiii. 22. Mrk. iv. 7, 19. Luke, viii. 14; *to crowd upon*, Luke, viii. 42.

συμπολίτης, ὁ, *a fellow-citizen*, Ephes. ii. 19.

συμπορεύομαι, *to go with one*, Luke, vii. 11. xiv. 25; *to journey along with*, Luke, xxiv. 15; *to come together, to assemble*, Mrk. x. 1.

συμπόσιον, τὸ, *a drinking party*; plur., συμπόσια συμπόσια, (*a Hebraism*), *in companies*, Mrk. vi. 39. See πρᾶσιδ.

συμπρεσβύτερος, ὁ, *a fellow-elder*, 1 Pet. v. 1.

συμφέρω, *to bring together*, Acts, xix. 19; intrans., *to be expedient, to be profitable*, 1 Cor. vi. 12. x. 23. 2 Cor. viii. 10; συμφέρει, *it is profitable, it is expedient*, Matt. v. 29, 30. Joh. xi. 50. xvi. 7 etc.; τὸ συμφέρον, *what is profitable*,

Acts, xx. 20. 1 Cor. xii. 7 etc.

σύμφημι, to consent, Rom. vii. 16.

σύμφωρος, suitable, fit; τὸ σύμφωρον, advantage, profit, 1 Cor. vii. 35. x. 33.

συμφυλέτης, ὁ, of the same tribe, ὁ fellow-countryman, 1 Thess. ii. 14. (Confined to the NT and ecclesiastical writers.)

σύμφυτος, congenital; met., united with, Rom. vi. 5.

συμφύω, to let grow together; pass., to grow together with, Luke, viii. 7.

συμφωνέω, to be in accord, to harmonise; to agree together, περὶ, about, Matt. xviii. 19; to be in harmony with, to agree, Luke, v. 36 etc.

συμφώνησις, ἡ, concord, agreement, 2 Cor. vi. 15.

συμφωνία, ἡ, music, Luke, xv. 25.

σύμφωνος, harmonious, agreeing; τὸ σύμφωνον, agreement; ἐκ συμφώνου, by mutual consent, 1 Cor. vii. 5.

συμψηφίζω, to compute, to reckon up, Acts, xix. 19.

σύμψυχος, of the same mind, Philipp. ii. 2.

σύν, prepos. governing the dative, with, together with, Matt. xxvi. 35 etc. (The reader is referred to his Greek Grammar.)

συνάγω, to gather together, to gather, Matt. ii. 4. Luke, xv. 13. Joh. vi. 12. xv. 6; to bring together, to collect, Joh. xi. 52; pass., to be gathered

together, Acts, iv. 27, 31. xi. 26.

συναγωγή, ἡ, a synagogue, Luke, xii. 11. Acts, ix. 2. xiii. 43.

συναγωνίζομαι, to strive together with a person in something, to co-operate with, Rom. xv. 30. Cf. Rom. viii. 26, 27.

συναθλέω, to co-operate with, Philipp. iv. 3; to strive for, Philipp. i. 27.

συναθροίζω, to gather together, to assemble, Acts, xix. 25; pass., to be gathered together, Acts, xii. 12.

συναίρω, to raise along with; συναίρειν λόγον, to settle accounts, Matt. xviii. 23, 24. xxv. 19.

συναϊχμάλωτος, a fellow-prisoner, Rom. xvi. 7. Coloss. iv. 10. Philem. 23.

συνακολουθέω, to follow together with, to accompany, Mrk. v. 37. xiv. 51. Luke, xxiii. 49.

συναλίζω, to bring together; pass., to be assembled together with, Acts, i. 4 ("where αὐτοῖς is to be supplied," Thayer. Others connect with ἄλς, and render eating with).

συναλλάσσω, to change something with another; met., to unite, to reconcile, Acts, vii. 26.

συναναβαίνω, to come up with, Mrk. xv. 41. Acts, xiii. 31.

συνανάκειμαι, to sit at meat with, Matt. ix. 10. xiv. 9. Luke, vii. 49. xiv. 10, 15 etc.

συναναμίγνυμι, to mix up together; pass., to associate with, 1 Cor. v. 9, 11. 2 Thess. iii. 14.

συναναπαύομαι, to find rest in company with, Rom. xv. 32.

συναντῶ, with dat. of person, to meet, Luke, ix. 37. xxii. 10. Acts, x. 25; to happen to, to befall, Acts, xx. 22.

συνάντησις, ἡ, a meeting, Matt. viii. 34. (Here Westcott reads *eis ὑπάντησιν τῷ Ἰησοῦ*.)

συναντιλαμβάνομαι, with dat., to help, Luke, x. 40. Rom. viii. 26.

συναπάγω, to lead away along with; pass., to be led astray, 2 Pet. iii. 17. Gal. ii. 13; to be conformed to, to condescend to, Rom. xii. 16.

συναποθνήσκω, to die with a person, Mrk. xiv. 31; to die together, 2 Cor. vii. 3; to die after the manner of another, 2 Tim. ii. 11 ("to meet death as Christ did, for the cause of God," Thayer).

συναπόλλυμι, to destroy together; mid., to perish along with, Hebr. xi. 31.

συναποστέλλω, to send with, 2 Cor. xii. 18.

συναρμολογέω, to fit together; pass., to be framed together, Ephes. ii. 21. iv. 16. (It is a purely NT form. "συναρμολογέω = συναρμόζω, NT," Pape in Lex.)

συναρπάζω, to seize by force, Acts, vi. 12. xix. 29. Luke, viii. 29; pass., to be violently seized, Acts, xxvii. 15.

συναυξάνω, to cause to increase together; pass., to grow together, Matt. xiii. 30.

σύνδεσμος, ὁ, a bond, Coloss. iii. 14. Ephes. iv. 3. Acts,

viii. 23; a ligature, a band, Coloss. ii. 19.

συνδέω, to bind together; pass., to be fellow-prisoners; ὡς συνδεδεμένοι, as being bound with them, Hebr. xiii. 3.

συνδοξάζω, to glorify together; pass., to be glorified with a person, Rom. viii. 17.

σύνδουλος, ὁ, a fellow-servant, Matt. xviii. 28, 29, 31, 33 etc.; a fellow-worker, Coloss. i. 7. iv. 7.

συνδρομή, ἡ, a concourse, Acts, xxi. 30.

συνεγείρω, to raise up with another, Ephes. ii. 6. Coloss. ii. 12. iii. 1.

συνέδριον, τὸ, an assembly; in the NT especially used of the Jewish Sanhedrin, which consisted of 71 persons, Matt. xxvi. 59.

συνείδησις, ἡ, consciousness, Hebr. x. 2; the moral instinct, the conscience, Rom. ii. 15. ix. 1. xiii. 5. 1 Pet. iii. 21 etc.

συνείδω, to perceive, to understand; συνιδὼν, when he had considered, Acts, xii. 12; σύννοδα, to be conscious of, 1 Cor. iv. 4; to be privy to a matter, Acts, v. 2.

σύνειμι, to be with, Acts, xxii. 11. Luke, ix. 18.

σύνειμι, to go with; to come together, Luke, viii. 4.

συνισέρχομαι, to enter into along with, Joh. vi. 22. xviii. 15.

συνέκδημος, going abroad with; as subst., a fellow-traveller, Acts, xix. 29. 2 Cor. viii. 19.

συνεκλεκτός, *elected together with*, 1 Pet. v. 13. (A purely NT form.)

συνελαύνω, *to drive together*; met., *to urge*, a var. lect. ad Acts, vii. 26.

συνεπιμαρτυρέω, *to bear witness with*, Hebr. ii. 4.

συνεπιτίθεμαι, *to join in charging a person*, Acts, xxiv. 9.

συνέπομαι, *to follow with*, *to accompany*, Acts, xx. 4.

συνεργέω, *to work together with*, *to help in the work*, 1 Cor. xvi. 16. 2 Cor. vi. 1. Mrk. xvi. 20; *to co-operate*, Rom. viii. 28. James, ii. 22.

συνεργός, *working with*; as subst., *a fellow-worker*, Rom. xvi. 3, 9, 21. 2 Cor. i. 24. Philipp. ii. 25 etc.

συνέρχομαι, *to come together*, *to assemble*, Mrk. iii. 20. xiv. 53; *to accompany*, Luke, xxiii. 55. Acts, x. 23; *to associate with*, Acts, i. 21.

συνεσθίω, *to eat with*, Luke, xv. 2. Acts, x. 41. xi. 3 etc.

σύνεσις, ἡ, *understanding*, Luke, ii. 47. Coloss. i. 9. ii. 2.

συνετός, *intelligent, prudent*, Matt. xi. 25. Luke, x. 21. 1 Cor. i. 19. Acts, xiii. 7.

συνευδοκέω, *to consent unto*, *to approve of*, Acts, viii. 1. xvii. 20. Luke, xi. 48. Rom. i. 32; *with infin.*, *to agree*, *to consent*, 1 Cor. vii. 12.

συνευαχέομαι, *to feast sumptuously with*, *to banquet*, 2 Pet. ii. 13. Jude, 12.

συνεφίστημι, 2 aor. συνεπέστην, *to rise up together*, Acts, xvi. 22.

συνέχω, *to hold together*; *to close*, *to stop*, Acts, vii. 57; *to keep in*, *to confine*, Luke, xix. 43; *to hold in custody*, Luke, xxii. 63; *to press upon*, Luke, viii. 45; *to impel*, *to constrain*, 2 Cor. v. 14; *pass.*, *to be compelled*, *to be urged*, Acts, xviii. 5; *to be afflicted with*, Matt. iv. 24. Luke, iv. 38; *to be hard pressed*, Luke, xii. 50. Philipp. i. 23.

συνῆ, see συζ.

συνήδομαι, *to rejoice with*; *to take delight in*, Rom. vii. 22.

συνήθεια, ἡ, *custom*, Joh. xviii. 39. 1 Cor. xi. 16.

συνηλικιώτης, ὁ, *of the same age*, Gal. i. 14.

συνθάπτω, *to bury together with*; *pass.*, *to be buried with*, Rom. vi. 4. Coloss. ii. 12.

συνθλάω, *to break in pieces*, *to shutter*, Luke, xx. 18. Matt. xxi. 44.

συνθλίβω, *to press on all sides*, *to crowd upon*, Mrk. v. 24, 31.

συνθρύπτω, *to crush*, *to break*, Acts, xxi. 13.

συνίημι, *to understand*, Matt. xiii. 23, 51. Luke, ii. 50. xviii. 34; (morally), Rom. iii. 11.

συνίστημι, *to place together*; *to commend*, 2 Cor. iii. 1. vi. 4. x. 12, 18; *to show*, Rom. v. 8. Gal. ii. 18. 2 Cor. vii. 11; *in the 2nd aor. perf. and pluperf.*, *intransitive*, *to stand with*, Luke, ix. 32; *to consist*, *to be compacted*, 2 Pet. iii. 5. Coloss. i. 17.

συνοδοῦω, *to travel with*, Acts, ix. 7.

συνοδία, ἡ, *a company of travellers, a company*, Luke, ii. 44.

συνοικέω, *to dwell together*, 1 Pet. iii. 7.

συνοικοδομέω, *to build up together*, Ephes. ii. 22.

συνομιλέω, *to associate with; to talk with*, Acts, x. 27. (Confined to the NT and late writers.)

συνομορέω, *to be contiguous to*, Acts, xviii. 7.

συνοχή, ἡ, *a narrowing, a strait; met., anguish, distress*, 2 Cor. ii. 4. Luke, xxi. 25.

συντάσσω, *to arrange together; to appoint*, Matt. xxi. 6. xxvi. 19. xxvii. 10.

συντέλεια, ἡ, *the completion, the end*, Matt. xiii. 39, 40. Hebr. ix. 26.

συντελέω, *to complete, to finish*, Luke, iv. 2, 13. Acts, xxi. 27; *to accomplish*, Rom. ix. 28; *to conclude, to make*, Hebr. viii. 8; *pass., to be accomplished, to come to pass*, Mrk. xiii. 4; *to be finished, to be consumed*, Joh. ii. 3.

συντέμνω, *to cut short*, Rom. ix. 28.

συντηρέω, *to preserve*, Matt. ix. 17. Mrk. vi. 20 (RV *kept him safe*); *to keep in mind, to remember*, Luke, ii. 19.

συντίθημι, *to put together; mid., to agree together, to determine*, Acts, xxiii. 20; *to bargain, to covenant*, Luke, xxii. 5.

συντόμως, *adv., concisely; briefly, in few words*, Acts, xxiv. 4.

συντρέχω, *of a multitude of people, to run together*, Acts, iii. 11. Mrk. vi. 33; *to run with others*, 1 Pet. iv. 4.

συντρίβω, *to break*, Matt. xii. 20. Mrk. xiv. 3. Joh. xix. 36; *to break in pieces*, Rev. ii. 27. Mrk. v. 4; *to bruise*, Luke, ix. 39. Rom. xvi. 20; *pass., to be broken in heart*, Luke, iv. 18 (RV *bruised*). [Westcott omits the clause.]

σύντριμμα, τὸ, *a fracture; met., ruin, destruction*, Rom. iii. 16. (Confined to the NT and late writers.)

σύντροφος, *brought up with; as subst., a foster-brother*, Acts, xiii. 1.

συντυγχάνω, *to meet with, to get to*, Luke, viii. 19.

συνυποκρίνομαι, *to dissemble along with*, Gal. ii. 13.

συνυπουργέω, *to help together*, 2 Cor. i. 11.

συνωδίνω, *to be in travail together*, Rom. viii. 22.

συνωμοσία, ἡ, *a conspiracy*, Acts, xxiii. 13.

Συροφοίνισσα, and Συροφοινίκισσα, ἡ, *a Syrophenician woman*, Mrk. vii. 26.

Σύρτις, ἡ, *quicksand*, esp. two on the coast of N. Africa, Acts, xxvii. 17.

σύρω, *to drag*, Joh. xxi. 8. Acts, xiv. 19. xvii. 6 etc.

συσπαράσσω, *to convulse at the same time*, Luke, ix. 42. Mrk. ix. 20. (Confined to the NT and late writers.)

σύσσημον, τὸ, *a sign agreed upon*, Mrk. xiv. 44. (A late form.)

σὺσσωμος, *of the same body*; as subst., *a fellow-member*, Ephes. iii. 6. (Confined to the NT.)

συστασιωτής, ὁ, *a companion in insurrection*, a var. lect. ad Mrk. xv. 7. (Westcott reads στασιαστών.)

συστατικός, *commendatory*; ἐπιστολαὶ συστατικαί, *letters of recommendation*, 2 Cor. iii. 1.

συσταυρώω, *to crucify with another*, Matt. xxvii. 44. Joh. xix. 32. Mrk. xv. 32; met., ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, sc. τῷ Χριστῷ, Rom. vi. 6 ("the death of Christ upon the cross has wrought the extinction of our former corruption," Thayer); Χριστῷ συνεσταυρωμαι, Gal. ii. 19 ("by the death of Christ upon the cross I have become utterly dead to my former habits of feeling and action," Thayer).

συστέλλω, *to contract*; *to wrap round*, *to enshroud*, Acts, v. 6; pass., *to be shortened*, 1 Cor. vii. 29.

συστενάζω, *to groan together*, Rom. viii. 22. (See συνωδίνω.)

συστοιχέω, *to stand in the same row*; met., *to answer to*, *to correspond to*, Gal. iv. 25.

συστρατιώτης, ὁ, *a fellow-soldier*, Philipp. ii. 25. Philem. 2.

συστρέφω, *to roll together*, *to gather*, Acts, xxviii. 3; pass., *to be gathered together*, *to assemble*, Matt. xvii. 22.

συστροφή, ἡ, *a conspiracy*, Acts, xxiii. 12; *a riotous assembly*, Acts, xix. 40.

συσχηματίζω, *to conform*; mid., *to conform one's self*, Rom. xii. 2 (RV *be ye transformed*); 1 Pet. i. 14.

σφαγή, ἡ, *slaughter*; πρόβατα σφαγῆς, *sheep destined for slaughter*, Rom. viii. 36; ἡμέρα σφαγῆς, *a day of destruction*, James, v. 5 [or, *day of feasting*].

σφάγιον, τὸ, *a victim*, Acts, vii. 42.

σφάζω, *to slaughter*, *to slay*, 1 Joh. iii. 12. Rev. v. 6, 9, 12. vi. 4, 9 etc.; κεφαλὴ ἐσφαγμένη εἰς θάνατον, *mortally wounded*, Rev. xiii. 3 (RV *smitten unto death*).

σφόδρα, adv., *exceedingly*, *greatly*, Luke, xviii. 23. Matt. ii. 10. xvii. 6, 23 etc.

σφοδρῶς, adv., *exceedingly*, Acts, xxvii. 18.

σφραγίζω, *to seal*, Matt. xxvii. 66. Rev. vii. 3. xx. 3; *to keep silence about*, Rev. x. 4; *to confirm*, *to prove*, Joh. iii. 33. vi. 27; mid., *to assure*, Rom. xv. 28. 2 Cor. i. 22; pass., *to be marked by God as his*, Ephes. i. 13. iv. 30.

σφραγίς, ἡ, *a seal*, Rev. v. 1. vi. 1, 3, 5, 7, 9, 12 etc.; *a signet-ring*, Rev. vii. 2; *the impression or mark made by a seal*, Rev. ix. 4. 2 Tim. ii. 19; *a token*, Rom. iv. 11. 1 Cor. ix. 2.

σφυδρὸν, τὸ, *the ankle*, Acts, iii. 7. (The word is not recognized in Pape's Lex.)

σφυρίς, ἡ, and σπυρίς, *a basket*, Matt. xvi. 10. Mrk. viii. 8. (See σπυρίς.)

σφυρὸν, τὸ, *the ancle*, a var.
lect. ad Acts, iii. 7.

σχεδόν, adv., *nearly, almost*,
Acts, xiii. 44. xix. 26. Hebr.
ix. 22.

σχήμα, τὸ, *the fashion*, 1 Cor.
vii. 31; *appearance*, Philipp.
ii. 7.

σχίζω, *to split; to rend*, Luke,
v. 36. xxiii. 45. Matt. xxvii.
51. Mrk. i. 10; pass., *to be
split up into opposite parties,*
to be divided, Acts, xiv. 4.
xxiii. 7.

σχίσμα, τὸ, *a rent*, Matt. ix.
16. Mrk. ii. 21; *a division,*
a dissension, 1 Cor. i. 10. xi.
18. xii. 25. Joh. vii. 43 etc.

σχούνιον, τὸ, *a rope*, Joh. ii. 15.
Acts, xxvii. 32.

σχολάζω, *to have leisure*, 1 Cor.
vii. 5; *to be unoccupied, to
be empty*, Matt. xii. 44.

σχολή, ἡ, *a school*, Acts, xix.
9.

σώζω, *to save*, Matt. viii. 25.
Luke, viii. 50; *to restore to
health, to heal*, Matt. ix. 22.
Mrk. v. 34. x. 52; *to save
from eternal death*, Rom. v.
9. James, v. 20; τοὺς σωζο-
μένους, *those in the way of
salvation*, Acts, ii. 47. Cf.
1 Cor. i. 18. 2 Cor. ii. 15.

σῶμα, τὸ, *the body*, Luke, xi.
34. xii. 23 etc.; *a dead body,*
a corpse, Matt. xiv. 12 (here
Westcott reads πρῶμα), xxvii.
58. Luke, xxiii. 55; τὸ σῶμα
τῆς σαρκὸς, *his physical body*,
Coloss. i. 22; τὸ σῶμα τοῦ
θανάτου, *the body given over
to death*, Rom. vii. 24. Cf.
Rom. viii. 23. Coloss. ii. 11.

Rom. vi. 6; *a slave*, Rev.
xviii. 13; *a society of men
united into one body, the
church*, Rom. xii. 5. 1 Cor.
xii. 13. Ephes. iv. 16. Coloss.
i. 18; *the thing itself, the
reality*, as distinguished from
the shadow, Coloss. ii. 17.

σωματικὸς, *bodily*, Luke, iii.
22. 1 Tim. iv. 8.

σωματικῶς, adv., *bodily*, Coloss.
ii. 9.

σωρεύω, *to heap up*, Rom. xii.
20; pass., met., *to be laden
with*, 2 Tim. iii. 6.

σωτήρ, ὁ, *a saviour*; and (1)
applied to God the Father,
Luke, i. 47. 1 Tim. i. 1. Tit.
i. 3. Jude, 25 etc.; (2) to
Christ, Philipp. iii. 20.
("The title is confined—
with the exception of the
writings of S. Luke—to the
later writings of the NT,"
Westcott.)

σωτηρία, ἡ, *deliverance, preser-
vation, salvation*, Acts, vii.
25. xxvii. 34. Joh. iv. 22.
Acts, iv. 12 etc.

σωτήριος, *imparting salvation*,
Tit. ii. 11; τὸ σωτήριον=ἡ
σωτηρία, Luke, ii. 30. iii. 6.
Acts, xxviii. 28. Ephes. vi.
17.

σωφρονέω, *to be of sound mind;*
to be soberminded, Tit. ii. 6.
1 Pet. iv. 7; *to be in one's
right mind*, Mrk. v. 15. Luke,
viii. 35. 2 Cor. v. 13; *to
think of one's self soberly*,
Rom. xii. 3.

σωφρονίζω, *to bring to a sound
mind; to admonish*, Tit. ii.
4.

σωφρονισμός, *δ*, *self-control* ; *sobermindedness*, 2 Tim. i. 7 [more probably, *discipline*.]

σωφρόνως, *adv.*, *with sound mind* ; *soberly*, Tit. ii. 12.

σωφροσύνη, *ἡ*, *soundness of mind, sanity*, Acts, xxvi. 25 ; *sobriety*, 1 Tim. ii. 9, 15.

σώφρων, *sane* ; *under self-control, soberminded*, 1 Tim. iii. 2. Tit. i. 8. ii. 2, 5.

T

ταβέρναι, *αι*, Lat. *tabernae, taverns*, τρεῖς ταβέρναι (Acts, xxviii. 15), *The Three Taverns*, the name of an inn or halting-place on the Appian Way, between Rome and the Appii Forum, about 10 Roman miles from the latter place and 33 from Rome.

τάγμα, τὸ, *settled-order*, 1 Cor. xv. 23.

τακτός, *arranged, fixed, set*, Acts, xii. 21.

ταλαιπωρέω, *to endure hardships, to be afflicted*, James, iv. 9.

ταλαιπωρία, *ἡ*, *hardship, misery*, James, v. 1. Rom. iii. 16.

ταλαίπωρος, *afflicted, wretched*, Rom. vii. 24. Rev. iii. 17.

ταλαντίαος, *of the weight of a talent*, Rev. xvi. 21.

τάλαντον, τὸ, the name of a weight, varying at different places and different times ; a sum of money weighing a talent, but varying in the different states ; the *Attic Talent* was equal to 60 Attic minae, or 6000 drachmae, and, according to Pape,

worth £206 5s. ; "but in the NT probably the *Syrian Talent* is referred to, which was equal to about 237 dollars, Matt. xviii. 24. xxv. 15, 16, 20, 22, 24, 25, 28," Thayer.

ταλιθά, or ταλειθά, indecl., a *damsel*, Mrk. v. 41 [a Chaldee word].

ταμείον, and ταμείον, τὸ, a *store-chamber*, Luke, xii. 24 ; a *chamber, a secret room*, Matt. vi. 6. xxiv. 26. Luke, xii. 3 (RV in all three passages *inner chamber*).

τάξις, *ἡ*, *arrangement ; order*, Luke, i. 8. Coloss. ii. 5 ; κατὰ τάξιν, *in order*, 1 Cor. xiv. 40 ; *the position, or rank* a person holds, Hebr. v. 6, 10. vi. 20. vii. 11, 17.

ταπεινός, *low ; of low degree*, James, i. 9 ; *lowly* in mind, 2 Cor. vii. 6. Matt. xi. 29. Rom. xii. 16 ; *humble*, James, iv. 6. 1 Pet. v. 5.

ταπεινοφροσύνη, *ἡ*, *lowliness of mind, humility*, Acts, xx. 19. Ephes. iv. 2. Philipp. ii. 3 etc. (Not found in classical authors.)

ταπεινόφρων, *humble-minded*, 1 Pet. iii. 8. (A late form.)

ταπεινώω, *to make low ; ταπεινῶω ἑμαυτὸν, to humble myself*, 2 Cor. xi. 7. Philipp. ii. 8. iv. 12 ; *pass., to be humbled*, James, iv. 10.

ταπεινότης, *ἡ*, *lowliness, low estate*, Luke, i. 48. Philipp. iii. 21 ; *humiliation*, Acts, viii. 33. James, i. 10.

ταράσσω, *to agitate, to trouble*, Joh. v. 4 ; *to disquiet, to*

trouble, Acts, xv. 24. xvii. 8, 13. Gal. v. 10 etc.; *pass.*, *to be troubled*, Matt. ii. 3. xiv. 26. Joh. xii. 27. Luke, i. 12.

ταραχή, ἡ, *disturbance*, Joh. v. 4; plur., *troubles*, a var. lect. ad Mrk. xiii. 8.

τάραχος, ὁ, *commotion*, Acts, xii. 18; *disturbance*, Acts, xix. 23.

Ταρσεύς, of *Tarsus*, Acts, ix. 11. xxi. 39.

ταρταρώ, *to cast down to Tartarus*, or *Gehenna*, 2 Pet. ii. 4. (A purely NT form.)

τάσσω, *to appoint, to order*, Acts, xv. 2; *pass.*, *to be appointed, to be ordained*, Rom. xiii. 1. Acts, xiii. 48 (unless it is to be taken in a middle sense), xxii. 10; *to be set*, Matt. viii. 9. Luke, vii. 8; mid., *to appoint*, Matt. xxviii. 17. Acts, xxviii. 23.

αὔρος, ὁ, *a bull*, an ox, Hebr. ix. 13. x. 4. Matt. xxii. 4. Acts, xiv. 13.

ταφή, ἡ, *a burial*, Matt. xxvii. 7.

τάφος, ὁ, *a grave, a sepulchre*, Matt. xxiii. 27, 29. xxvii. 61, 64, 66. Rom. iii. 13 etc.

τάχα, adv., *quickly*, Matt. xxviii. 7, 8. But Westcott reads ταχὺ in both places; *perhaps, peradventure*, Rom. v. 7. Philem. 15.

ταχῶς, adv., *quickly, soon*, 2 Thess. ii. 2. Luke, xiv. 21. xvi. 6 etc.; *hastily*, 1 Tim. v. 22.

ταχινός, *swift, quick*, 2 Pet. i. 14. ii. 1.

τάχιον, and **τάχειον**, adv., *more quickly, more swiftly*, Joh. xiii. 27. xx. 4. Hebr. xiii. 19, 23.

τάχιστα, superlative adverb, *very quickly*; ὡς τάχιστα, *as soon as possible*, Acts, xvii. 15.

τάχος, τὸ, *speed, quickness*; ἐν τάχει, *quickly, soon*, Luke, xviii. 8. Acts, xii. 7. xxii. 18 etc.

ταχύ, adv., *quickly, speedily*, Matt. v. 25. xxviii. 7. Joh. xi. 29 etc.

ταχύς, *quick, swift*, James, i. 19.

τὲ, a copulative enclitic particle, *and*; τὲ . . καὶ, *both . . and*. (The reader is referred to his Greek Grammar.)

τείχος, τὸ, *a wall*, Acts, ix. 25. 2 Cor. xi. 33. Hebr. xi. 30.

τεκμήριον, τὸ, *a sign; an indubitable evidence, a proof*, Acts, i. 3.

τεκνίον, τὸ, a diminutive of τέκνον, *a little child*; in the NT used as a term of kindly address by teachers to their disciples, and always in the plural, *little children*, Joh. xiii. 33. 1 Joh. ii. 1, 12, 28. iii. 18. iv. 4. (Found only in the NT and the Anthology.)

τεκνογονέω, *to beget children*, 1 Tim. v. 14 (RV *bear children*).

τεκνογονία, ἡ, *the begetting of children*, 1 Tim. ii. 15 (RV *childbearing*).

τέκνον, τὸ, *a child*, Mrk. xiii. 12. Luke, i. 7; as a term of affection to converts, Philem. 10. 2 Tim. i. 2. 3 Joh. 4;

τέκνα, *the children of a city, i.e. its inhabitants*, Matt. xxiii. 37. Luke, xiii. 34. Gal. iv. 25; *κατάρας τέκνα, children exposed to the curse of God*, 2 Pet. ii. 14. Cf. Ephes. ii. 3.

τεκνοτροφέω, *to bring up children*, 1 Tim. v. 10.

τέκτων, *ó, a worker in wood, a carpenter*, Matt. xiii. 55. Mrk. vi. 3.

τέλειος, *complete, perfect*, James, i. 4, 25. 1 Joh. iv. 18. 1 Cor. xiii. 10; *full-grown, adult*, Hebr. v. 14; *εἰς ἄνδρα τέλειον*, Ephes. iv. 13 ("until we rise to the same level of knowledge which we ascribe to a full-grown man," Thayer); *οἱ τέλειοι, the perfect*, 1 Cor. ii. 6 ("i.e. the more intelligent to apprehend divine things," Thayer). Cf. Matt. v. 48. James, iii. 2. Coloss. iv. 12.

τελειότης, *ή, completeness, perfectness*, Coloss. iii. 14; *perfection*, Hebr. vi. 1.

τελειόω, *to accomplish, to fulfil*, Joh. iv. 34. v. 36. xix. 28. Acts, xx. 24; *to make perfect*, Hebr. ii. 10. vii. 19; *pass., to be perfected*, Luke, xiii. 32. 1 Joh. ii. 5. iv. 12, 17, 18. Philip. iii. 12.

τελείως, *adv., completely, perfectly*, 1 Pet. i. 13.

τελείωσις, *ή, a fulfilment*, Luke, i. 45; *completion, finality*, Hebr. vii. 11.

τελειωτής, *ó, the perfecter*, Hebr. xii. 2. ("The word occurs nowhere else," Thayer.)

τελεσφορέω, *to bring anything to perfection*, Luke, viii. 14.

τελευτάω, *to come to an end, to die*, Matt. ii. 19. ix. 18. xxii. 25. Luke, vii. 2; *θανάτω τελευτάω*, Matt. xv. 4 ("let him surely die," Thayer).

τελευτή, *ή, the end, death*, Matt. ii. 15.

τελέω, *to finish, to end*, Matt. vii. 28. xi. 1. xix. 1; *οὐ μὴ τελέσητε τὰς πόλεις, ye shall not have gone through the cities*, Matt. x. 23; *to pay*, Matt. xvii. 24. Rom. xiii. 6; *pass., to be finished*, Joh. xix. 30. Rev. xv. 1. xx. 3, 5, 7.

τέλος, *τὸ, the end*, Luke, i. 33. Hebr. iii. 6. vii. 3; *els τέλος, unto the end*, Joh. xiii. 1; *continually*, Luke, xviii. 5; *completely, to the uttermost*, 1 Thess. ii. 16; *τέλος ἔχειν, to be finished, to be fulfilled*, Luke, xxii. 37; *τὸ δὲ τέλος, and finally*, 1 Pet. iii. 8; *a tax, a toll*, Matt. xvii. 25. Rom. xiii. 7.

τελώνης, *ó, a farmer of taxes; also, and commonly, a collector of taxes, a publican*, Matt. v. 46. ix. 10. xxi. 31. Luke, iii. 12.

τελώνιον, *τὸ, the toll-house, the collector's office*, Matt. ix. 9. Luke, v. 27. Mrk. ii. 14.

τέρας, *τὸ, a portent, a wonder*, Acts, ii. 19, 43. Joh. iv. 48. ("In the NT it is found only in the plural, and joined with σημεῖα," Thayer.)

τεσσαράκοντα, *numer., forty*, Matt. iv. 2. Joh. ii. 20.

τεσσαρακονταετής, *forty years old*, Acts, vii. 23.

τέσσαρες, and τέσσερες, numer., *four*, Matt. xxiv. 31. Luke, ii. 37. Joh. xi. 17 etc.

τεσσαρεςκαιδέκατος, numer., *the fourteenth*, Acts, xxvii. 27, 33.

τεταρταῖος, numer., *four days ago*; τεταρταῖός ἐστιν, *he hath been dead four days*, Joh. xi. 39.

τέταρτος, numer., *the fourth*, Matt. xiv. 25. Mrk. vi. 48. Acts, x. 30 etc.

τετράγωνος, *four-square, quadrangular*, Rev. xxi. 16.

τετράδιον, and τετραδεῖον, τὸ, *a guard consisting of four soldiers, a quaternion*, Acts, xii. 4. (Confined to the NT and very late writers.)

τετρακισχῆλιοι, numer., *four thousand*, Matt. xv. 38. xvi. 10. Acts, xxi. 38.

τετρακόσιοι, numer., *four hundred*, Acts, v. 36. vii. 6. xiii. 20 etc.

τετράμηνος, *of four months*; ἐτι τετράμηνός ἐστιν, sc. χρόνος, *there is still a space of four months*, Joh. iv. 35.

τετραπλός, *four-fold*, Luke, xix. 8.

τετράπους, *four-footed*, Acts, x. 12. xi. 6. Rom. i. 23.

τεταρχέω, *to be a tetrarch*, Luke, iii. 1.

τετράρχης, ὁ, *a tetrarch, i.e. the ruler of the fourth part of any region*, Matt. xiv. 1. Luke, iii. 19. ix. 7. Acts, xiii. 1.

τεφρώω, *to reduce to ashes*, 2 Pet. ii. 6.

τέχνη, ἡ, *an art; a trade, a handicraft*, Acts, xvii. 29. xviii. 3. Rev. xviii. 22.

τεχνίτης, ὁ, *an artificer, a craftsman*, Acts, xix. 24, 38. Rev. xviii. 22; *an architect*, Hebr. xi. 10.

τήκω, trans., *to melt*; pass., *to be melted*, 2 Pet. iii. 12.

τῆλαυγῶς, adv., *clearly, distinctly*, Mrk. viii. 25.

τηλικούτος, *of so great a size*, James, iii. 4; *met., so great*, Hebr. ii. 3. 2 Cor. i. 10. Rev. xvi. 18.

τηρέω, *to guard*, Matt. xxvii. 54. Acts, xvi. 23. xxv. 4, 21; *to keep*, 1 Tim. v. 22. James, i. 27. Joh. xvii. 15; *to maintain, to ho'd firmly*, 2 Tim. iv. 7. Ephes. iv. 3. Rev. xiv. 12; *to observe, to keep*, Acts, xv. 5. James, ii. 10. Joh. ix. 16. Matt. xix. 17; *to reserve*, 2 Pet. ii. 9. iii. 7. Acts, xxv. 21; *pass., to be kept, to be preserved*, 1 Thess. v. 23. Jude, 1.

τήρησις, ἡ, *a keeping, an observing*, 1 Cor. vii. 19; *met., prison*, Acts, iv. 3. v. 18.

τίθημι, *to place, to lay*, 1 Cor. iii. 10. Rom. ix. 33 etc.; *to serve up*, Joh. ii. 10; *to lay aside, to put off*, Joh. xiii. 4; *to lay down*, Luke, xix. 21, 22; *to assign*, Matt. xxiv. 51; *to make*, Rom. iv. 17; τίθεναι τὰ γόνατα, *to kneel down*, Luke, xxii. 41. Acts, vii. 60. xx. 36 etc.; *mid., to cause to be put*, Acts, v. 25. xii. 4; *to put, to set*, Acts, i. 7. 1 Cor. xii. 18; *to place, i.e. to entrust to*, 2 Cor. v. 19; *to appoint*, Acts, xx. 28. 1 Thess. v. 9. 1 Tim.

i. 13; *τίθεσθαι ἐν τῇ καρδίᾳ*, to lay up in their hearts, Luke, i. 66; also, to determine on, to purpose, Acts, v. 4. xix. 21; so *τίθεσθαι εἰς καρδίας*, to settle, to determine, Luke, xxi. 14 [Westcott reads *θέτε*]; *τίθεσθαι εἰς τὰ ὦτα*, to listen attentively to, Luke, ix. 44.

τίκτω, to bring forth, to bear, Matt. i. 21, 23, 25. Luke, ii. 7 etc.; met., to cause, to bring forth, James, i. 15.

τᾶλλω, to pluck, Matt. xii. 1. Luke, vi. 1. Mrk. ii. 23.

τιμάω, to honour, Matt. xv. 8. xix. 19. Joh. v. 23 etc.; mid., to fix the value of, to price, Matt. xxvii. 9.

τιμῇ, ἡ, honour, Rom. ix. 21. 1 Pet. iii. 7. Hebr. v. 4; the price, Matt. xxvii. 6, 9. Acts, v. 2: *τιμῆς*, at a price, 1 Cor. vi. 20. vii. 23; value, Coloss. ii. 23; preciousness, 1 Pet. ii. 7.

τίμιος, valuable, precious, Rev. xvii. 4. xviii. 12, 16. 1 Cor. iii. 12; held in honour, esteemed, Hebr. xiii. 4. Acts, v. 34.

τιμιότης, ἡ, costliness, Rev. xviii. 19.

τιμωρέω, with accus., to take vengeance on, to punish, Acts, xxii. 5. xxvi. 11.

τιμωρία, ἡ, vengeance, punishment, Hebr. x. 29.

τινώ, to pay as a penalty; to suffer, 2 Thess. i. 9.

τίς, τί, interrogative pronoun, quis? quid? and τίς, τι, indefinite pronoun, a certain

person, some one. (The reader is referred to his Greek Grammar.)

τίτλος, ὁ, Lat. *titulus*, an inscription, giving the accusation under which the condemned person suffered, Joh. xix. 19, 20.

τοιγαροῦν, a strengthened form of the enclitic particle *τοί*, wherefore, Hebr. xii. 1. 1 Thess. iv. 8.

τοίνυν, therefore, Luke, xx. 25. (Here it stands at the beginning of the sentence, which is contrary to established custom.)

τοιόσδε, a demonstrative pronoun, answering to the interrogative *ποῖος*, such a one, such, 2 Pet. i. 17.

τοιούτος, a strengthened demonstrative pronoun, such; ὁ τοιούτος, such as the above-mentioned. (The reader is referred to his Greek Grammar.)

τοίχος, ὁ, a wall, Acts, xxiii. 3.

τόκος, ὁ, interest on money, Luke, xix. 23. Matt. xxv. 27.

τολμάω, to dare, Luke, xx. 40. Matt. xxiii. 56; to endure, Rom. v. 7. 1 Cor. vi. 1; to be bold, 2 Cor. x. 2. xi. 21.

τολμηρότερον, adverbially, more boldly, Rom. xv. 15. (Here Westcott reads *τολμηροτέρως*.)

τολμητής, ὁ, an audacious man, 2 Pet. ii. 10.

τομώτερος, comparative of *τομός*, sharper, Hebr. iv. 12.

τόξον, τὸ, a bow, Rev. vi. 2.

- τοπάζιον**, τὸ, "*the topaz, a transparent gold-gleaming precious stone, to be distinguished from the opaque, green topaz of Pliny,*" Pape in Lex., Rev. xxi. 20.
- τόπος**, ὁ, *a place*, Matt. xxiv. 15. Luke, vi. 17. Joh. xiv. 3; *passage (in a book)*, Luke, iv. 17; *an opportunity*, Acts, xxv. 16. Hebr. xii. 17.
- τοσοῦτος**, *so great*, Matt. viii. 10; *of time, so long*, Joh. xiv. 9; *in the plural, so many*, Matt. xv. 33. Joh. vi. 9.
- τότε**, adv. of time, *then, at that time*, Matt. ii. 17. xi. 20; ἀπὸ τότε, *from that time*, Matt. iv. 17. xvi. 21.
- τράγος**, ὁ, *a he-goat, a goat*, Hebr. ix. 12. x. 4.
- τράπεζα**, ἡ, *a table*, Matt. xv. 27. Hebr. ix. 2; *τράπεζα Κυρίου, the table of the Lord*, 1 Cor. x. 21; *met., food*, Acts, xvi. 34; *the counter of a money-changer*, Matt. xxi. 12. Mrk. xi. 15. Joh. ii. 15; *a bank*, Luke, xix. 23.
- τραπεζίτης**, and **τραπεζίτης**, ὁ, *a money-changer, a banker*, Matt. xxv. 27.
- τραῦμα**, τὸ, *a wound*, Luke, x. 34.
- τραυματίζω**, *to wound*, Luke, xx. 12. Acts, xix. 16.
- τραχηλίζω**, *to bend back the neck; met., to lay bare, to make manifest*, Hebr. iv. 13.
- τράχηλος**, ὁ, *the neck*, Acts, xv. 10. Luke, xvii. 2 etc.; τὸν ἑαυτῶν τράχηλον ὑπέθηκαν, *laid down their own necks, i.e.* exposed themselves to imminent peril, Rom. xvi. 4.
- τραχὺς**, *rough*, Luke, iii. 5; *rocky*, Acts, xxvii. 29.
- τρεῖς**, numer., *three*, Matt. xii. 40. Mrk. viii. 2 etc.
- τρέμω**, *to tremble*, Mrk. v. 33. Luke, viii. 47; *to be afraid, to fear*, 2 Pet. ii. 10.
- τρέφω**, *to nourish, to feed*, Matt. vi. 26. xxv. 37; *to bring up*, Luke, iv. 16; *to give suck*, Luke, xxiii. 29.
- τρέχω**, *to run*, Joh. xx. 2, 4. Mrk. v. 6; *to exert oneself*, Gal. ii. 2. v. 7; *to make progress*, 2 Thess. iii. 1.
- τρήμα**, τὸ, *a perforation; the eye of a needle*, Matt. xix. 24. Luke, xviii. 25.
- τριάκοντα**, numer., *thirty*, Mrk. iv. 8. Luke, iii. 23 etc.
- τριακόσιοι**, numer., *three hundred*, Joh. xii. 5. Mrk. xiv. 5.
- τρίβολος**, ὁ, *a thistle*, Matt. vii. 16. Hebr. vi. 8.
- τρίβος**, ἡ, also ὁ, *a trodden road, a path*, Matt. iii. 3. Mrk. i. 3. Luke, iii. 4.
- τριετία**, ἡ, *a space of three years*, Acts, xx. 31.
- τρίζω**, *to make a shrill noise; met., τρίζειν τοὺς ὀδόντας, to grind the teeth*, Mrk. ix. 18.
- τρίμηνος**, *of three months; τριμήνον, the space of three months*, Hebr. xi. 23.
- τρίς**, adv., *thrice*, Matt. xxvi. 34, 75 etc.; ἐπὶ τρίς, *three times*, Acts, x. 16. xi. 10.
- τρίστεγος**, *having three stories; τὸ τρίστεγον, the third story*, Acts, xx. 9.

τρισχίλιοι, numer., *three thousand*, Acts, ii. 41.

τρίτος, numer., *the third*, Acts, ii. 15. Luke, xxiv. 21; τὸ τρίτον, *the third part*, Rev. viii. 7, 8, 9, 10, 11, 12; also τὸ τρίτον, *the third time*, Mrk. xiv. 41. Joh. xxi. 17; also τρίτον, *a third time*, Luke, xxiii. 22; τοῦτο ἤδη τρίτον ἐφανερώθη Ἰησοῦς, *this is now the third time that Jesus was manifested*, Joh. xxi. 14. Cf. 2 Cor. xii. 14. xiii. 1; τρίτον, *thirdly*, 1 Cor. xii. 28; ἐκ τρίτου, *a third time*, Matt. xxvi. 44.

τρίχινος, *made of hair*, Rev. vi. 12.

τρόμος, ὁ, *a trembling*, 2 Cor. vii. 15. Ephes. vi. 5 etc.

τροπή, ἡ, *a turning*, James, i. 17.

τρόπος, ὁ, *manner, way*; ὃν τρόπον, *in the same manner as*, Matt. xxiii. 37. Acts, i. 11. vii. 28. 2 Tim. iii. 8; τὸν ὁμοιον τρόπον τοῦτοις, *in like manner as these*, Jude, 7; καθ' ὃν τρόπον, *even as*, Acts, xv. 11. xxvii. 25; κατὰ πάντα τρόπον, *in every way*, Rom. iii. 2; so also παντὶ τρόπῳ, Philipp. i. 18; κατὰ μηδένα τρόπον, *in no wise*, 2 Thess. ii. 3; disposition, character, Hebr. xiii. 5.

τροποφορέω, with accus. of person, *to bear with the manners of*, Acts, xiii. 18. (See Pape's Lexicon in voc.)

τροφή, ἡ, *food, nourishment*, Matt. iii. 4. vi. 25. Luke, xii. 23. Joh. iv. 8 etc.; met., *doctrine*, Hebr. v. 12, 14.

τροφὸς, ἡ, *a nurse*, 1 Thess. ii. 7.

τροφοφορέω, *to bear with as a nurse*, a var. lect. ad Acts, xiii. 18.

τροχιά, ἡ, *the track of a wheel; a path*, Hebr. xii. 13.

τροχὸς, ὁ, *a wheel*, James, iii. 6. (But perhaps, τὸν τρόχον, *the course*.)

τρύβλιον, τὸ, *a dish*, Matt. xxvi. 23. Mrk. xiv. 20. ("It is no diminutive, and therefore not to be accented τρυβλίον," Pape in Lex.)

τρυγᾶω, *to gather in the vintage*, Rev. xiv. 18, 19. Luke, vi. 44.

τρυγὼν, ἡ, *a turtle dove*, Luke, ii. 24.

τρυμαλιά, ἡ, *the eye of a needle*, Mrk. x. 25.

τρύπημα, τὸ, *the eye of a needle*, Matt. xix. 24. (Here Westcott reads διὰ τρήματος.)

τρυφᾶω, *to live luxuriously*, James, v. 5.

τρυφή, ἡ, *luxury*, Luke, vii. 25. 2 Pet. ii. 13.

τρώγω, *to eat*, Matt. xxiv. 38. Joh. vi. 54, 56, 58. xiii. 18.

τυγχάνω, *to strike, to hit the mark; to attain, to obtain*, Luke, xx. 35. Acts, xxiv. 2. xxvi. 22. 2 Tim. ii. 10 etc.; *to happen*; εἰ τύχοι, *it may be, perchance*, 1 Cor. xiv. 10. xv. 37; οὐ τυχὼν, *no common, no ordinary, person or thing*, Acts, xix. 11. xxviii. 2; τυχὼν, *adverbially, perhaps*, 1 Cor. xvi. 6.

τυμπανίζω, *to beat the timbrel* ;
pass., *to be tortured*, Hebr.
xi. 35.

τυπικῶς, adv., *figuratively* ; *by*
way of example, 1 Cor. x. 11.

τύπος, ὁ, *a mark, a print*, Joh.
xx. 25 ; *a figure, an image*,
Acts, vii. 43 ; *a form*, Rom.
vi. 17. Acts, xxiii. 25 ; *an*
example, 2 Thess. iii. 9. Tit.
ii. 7 ; *a warning*, 1 Cor. x.
6 ; *a pattern*, Hebr. viii. 5.
Acts, vii. 44 ; *a type*, Rom.
v. 14.

τύπτω, *to smite*, Luke, xviii.
13. xxiii. 48 ; *to disquiet*, 1
Cor. viii. 12 ; *to punish*, Acts,
xxiii. 3.

τυρβάζω, *to trouble, to disturb* ;
pass., *to be troubled in mind*,
to be disquieted, Luke, x. 41.
(Here Westcott reads *θορυ-*
βάζω.)

τυφλός, *blind*, Matt. ix. 27, 28.
xi. 5 etc.

τυφλώ, *to make blind* ; met.,
to darken the moral percep-
tion, to darken, 2 Cor. iv. 4.
Joh. xii. 40. 1 Joh. ii. 11.

τυφώ, *to puff up with pride* ;
pass., *to be puffed up with*
pride, 1 Tim. iii. 6. vi. 4.
2 Tim. iii. 4.

τύφω, *to cause a smoke* ; pass.,
to smoke, Matt. xii. 20.

τυφωνικός, *tempestuous*, Acts,
xxvii. 14.

T

ὑακίνθινος, *of hyacinth, of the*
colour of hyacinth, Rev. ix.
17.

ὑάκινθος, ὁ, also ἡ, *the hyacinth*,
the name of a flower ; “ ἡ

ὑάκινθος, *a precious stone, of*
the colour of the flower,—
perhaps our *sapphire*,” Pape
in Lexicon, Rev. xxi. 20.

ὑάλινος, *of glass, glassy*, Rev.
iv. 6. xv. 2.

ὑαλος, ὁ, *glass*, Rev. xxi. 18,
21.

ὑβρίζω, *to insult, to maltreat*,
Matt. xxii. 6. Luke, xviii.
32. Acts, xiv. 5.

ὑβρις, ἡ, *insolence ; an injury*,
2 Cor. xii. 10 ; *damage*, Acts,
xxvii. 10, 21.

ὑβριστής, *insolent, injurious*,
Rom. i. 30. 1 Tim. i. 13.

ὑγιαίνω, *to be in sound health*,
Luke, v. 31. vii. 10. xv. 27 ;
“ the phrase *ὑγιαίνειν ἐν τῇ*
πίστει is used of one whose
Christian opinions are free
from any admixture of error,
Tit. i. 13,” Thayer ; cf. Tit.
ii. 2. 1 Tim. i. 10. 2 Tim. iv.
3 ; so λόγοι *ὑγιαίνοντες*, *sound*
words, 1 Tim. vi. 3. 2 Tim.
i. 13.

ὑγιής, *sound in health*, Joh.
v. 11, 15 ; *sound in doctrine*,
Tit. ii. 8.

ὑγρὸς, *moist* ; of trees, *full of*
sap, green, Luke, xxiii. 31.

ὑδρία, ἡ, *a water-pot*, Joh. ii.
6. iv. 28.

ὑδροποτέω, *to drink water*, 1
Tim. v. 23.

ὑδρωπικός, *afflicted with dropsy*,
Luke, xiv. 2.

ὑδωρ, τὸ, *water*, Joh. iv. 7. v.
3. Matt. iii. 16 etc. ; plur.
τὰ ὑδάτα, *the waves*, Matt.
xiv. 28, 29 ; πολλά ὑδάτα,
many springs or fountains,
Joh. iii. 23.

ὑετός, *ó*, rain, Acts, xiv. 17. xxviii. 2.

ὑιοθεσία, *ῆ*, adoption, Rom. ix. 4. Gal. iv. 5. Ephes. i. 5; *υιοθεσιαν ἀπεκδεχόμενοι*, Rom. viii. 23 ("waiting for adoption, i.e. the consummate condition of the sons of God, which will render it evident that they are the sons of God," Thayer. It is a purely NT form).

υἱός, *ó*, a son, Matt. i. 21, 25. vii. 9 etc.; *ó υἱός τοῦ ἀνθρώπου*, a term frequently used by Christ of himself, Matt. viii. 20. ix. 6 etc.; *ó υἱός τοῦ θεοῦ*, a title of the Messiah, Matt. xxvi. 63. Joh. i. 34, 50 etc.

ῡλη, *ῆ*, wood, James, iii. 5.

ὑμέτερος, possessive pronoun, *your*, Joh. viii. 17. Acts, xxvii. 34.

ὑμνέω, *to sing*, Matt. xxvi. 30. Mrk. xiv. 26.

ῡμνος, *ó*, a hymn, Ephes. v. 19. Coloss. iii. 16.

ὑπάγω, *to lead under*; in the NT always intrans., *to go away, to depart*, Joh. viii. 21. xiv. 5, 28. Matt. xxvi. 24.

ὑπακοή, *ῆ*, a hearkening to; obedience, Rom. v. 19. vi. 16. xvi. 19. (It is a purely NT word. Pape in Lex. assigns it only one meaning, viz., obedience.)

ὑπακούω, *to hearken; to answer the knock at the door*, Acts, xii. 13; *to obey*, Philipp. ii. 12. Acts, vi. 7.

ῡπανδρος, *subject to a husband, married*, Rom. vii. 2.

ῡπαντάω, *to meet*, Matt. viii. 28. Joh. xi. 20, 30; *to encounter in arms*, Luke, xiv. 31.

ῡπάντησις, *ῆ*, a meeting; *εἰς ῡπάντησιν αὐτῷ*, *to meet him*, Joh. xii. 13. Matt. viii. 34.

ῡπαρξίς, *ῆ*, goods, possessions, Acts, ii. 45. Hebr. x. 34.

ῡπάρχω, *to begin; to be*, Philipp. ii. 6 Acts, xix. 40. xxvii. 12; *ῡπάρχει μοι*, *I possess*, Acts, iii. 6. iv. 36; *τὰ ῡπάρχοντα*, *their substance, their property*, Luke, viii. 3. xii. 15. Matt. xix. 21.

ῡπέκω, *to yield, to submit*, Hebr. xiii. 17.

ῡπεναντίος, *opposite to; contrary to*, Coloss. ii. 14; *ó ῡπ.*, *the adversary*, Hebr. x. 27.

ῡπέρ, prepos., with genitive, *for, on behalf of*, Matt. v. 44 etc.; with accusative, *beyond, above*, Philipp. ii. 9; as adv., *more, ῡπέρ ἐγώ*, 2 Cor. xi. 23. (The reader is referred to his Greek Grammar.)

ῡπεραίρω, *to raise above; mid., to exalt oneself above measure*, 2 Cor. xii. 7; with ἐπί τινα, *to exalt himself against*, 2 Thess. ii. 4.

ῡπέρακμος, *beyond the prime of life*, 1 Cor. vii. 36. (It is a purely NT form.)

ῡπεράνω, adv., *above*, Ephes. i. 21. iv. 10. Hebr. ix. 5.

ῡπεραυξάνω, *to increase beyond measure*, 2 Thess. i. 3.

ῡπερβαίνω, *to go beyond; met., to overreach, to defraud*, 1 Thess. iv. 6.

ὑπερβαλλόντως, adv., *above measure*, 2 Cor. xi. 23.

ὑπερβάλλω, *to show beyond; to surpass*; ὑπερβάλλον, as adjective, *excelling, pre-eminent*, 2 Cor. iii. 10. ix. 14. Ephes. i. 19. ii. 7; ἡ ὑπερβάλλουσα τῆς γνώσεως ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, Ephes. iii. 19 (RV *the love of Christ which passeth knowledge*).

ὑπερβολή, ἡ, *the crossing of a river or mountain; excellence, preeminence*, 2 Cor. iv. 7. xii. 7; καθ' ὑπερβολήν, *exceedingly*, Rom. vii. 13. 2 Cor. i. 8 etc.; καθ' ὑπερβολήν eis ὑπερβολήν, 2 Cor. iv. 17 (RV *more and more exceedingly*).

ὑπερεῖδον, *to overlook, to take no notice of*, Acts, xvii. 30.

ὑπερέκεινα, adv., *beyond*, 2 Cor. x. 16. (It is a very late form.)

ὑπερεκπερισσοῦ, adv., *super-abundantly, exceedingly*, 1 Thess. 5. 13. Ephes. iii. 20. (Only in the NT.)

ὑπερεκπερισσῶς, adv., *beyond measure*, a var. lect. ad 1 Thess. v. 13. (This form is not recognized in Pape's Lexicon.)

ὑπερεκτείνω, *to stretch out over-much*, 2 Cor. x. 14.

ὑπερεκχύνω, and ὑπερεκχύνω, *to pour out above measure*; pass., *to overflow, to run over*, Luke, vi. 38.

ὑπερεντυγχάνω, *to intercede for*, Rom. viii. 26. (A purely NT form.)

ὑπερέχω, *to hold over; intrans., to be superior, to be supreme,*

1 Pet. ii. 13; ἐξουσίαι ὑπερέχουσαι, *higher powers*, Rom. xiii. 1; τὸ ὑπερέχον, as a substantive, *the surpassing value, the excellency*, Philipp. iii. 8; with genitive, *to be superior to*, Philipp. ii. 3; with accusative, *to surpass*, Philipp. iv. 7.

ὑπερηφάνια, ἡ, *haughtiness, pride*, Mrk. vii. 22.

ὑπερήφανος, *haughty*, Rom. i. 30. Luke, i. 51. James, iv. 6. 1 Pet. v. 5.

ὑπερλίαν, adv., *preeminently*; τῶν ὑπερλίαν ἀποστόλων, 2 Cor. xi. 5. xii. 11 ("the most eminent apostles," Thayer).

ὑπερνικάω, *to be more than a conqueror*, Rom. viii. 37. (Confined to the NT and ecclesiastical writers.)

ὑπέρογκος, *overswollen; im-moderate*; λαλεῖν ὑπέρογκα, Jude, 16 (RV *to speak great swelling words*); cf. 2 Pet. ii. 18.

ὑπεροχή, ἡ, *superiority, excellence*, 1 Cor. ii. 1; *high position*, 1 Tim. ii. 2.

ὑπερπερισσεύω, *to abound exceedingly*, Rom. v. 20; *depon. mid., to overflow*, 2 Cor. vii. 4. (See Pape's Lexicon in voc.)

ὑπερπερισσῶς, adv., *beyond measure*, Mrk. vii. 37.

ὑπερπλεονάζω, *to be exceedingly abundant*, 1 Tim. i. 14.

ὑπερυψόω, *to exalt preeminently*, Philipp. ii. 9. (Confined to ecclesiastical writers.)

ὑπερφρονέω, *to have high thoughts*, Rom. xii. 3.

ὑπερφῶν, τὸ, *an upper chamber*, Acts, i. 13. ix. 37, 39. xx. 8.

ὑπέχω, *to hold under*; met., *ὑπέχειν δίκην, to suffer punishment*, Jude, 7.

ὑπήκοος, *obedient*, Philipp. ii. 8. 2 Cor. ii. 9. Acts, vii. 39.

ὑπηρετέω, *to serve*, Acts, xiii. 36; *to minister to*, Acts, xx. 34. xxiv. 23.

ὑπηρετής, ὁ, *a servant, an attendant, an officer*, Joh. xviii. 36. Matt. xxvi. 58. Acts, v. 22, 26 etc.; *an assistant, a minister*, Acts, xxvi. 16. 1 Cor. iv. 1. Luke, i. 2.

ὑπνος, ὁ, *sleep*, Matt. i. 24. Joh. xi. 13 etc.

ὑπὸ, prepos., with genit., *by*, Matt. i. 22; with accus., *under*, Matt. v. 15; with dative, *beneath*. (The reader is referred to his Greek Grammar.)

ὑποβάλλω, *to cast under*; *to instigate, to suborn*, Acts, vi. 11.

ὑπογραμμὸς, ὁ, *a writing-copy*; *an example*, 1 Pet. ii. 21.

ὑπόδειγμα, τὸ, *a copy*, Hebr. viii. 5. ix. 23; *an example*, Joh. xiii. 15. James, v. 10. 2 Pet. ii. 6.

ὑποδείκνυμι, *to warn*, Matt. iii. 7. Luke, iii. 7; *to shew*, Luke, vi. 47. xii. 5. Acts, ix. 16. xx. 35.

ὑποδέχομαι, *to receive as a guest*, Luke, x. 38. xix. 6. Acts, xvii. 7. James, ii. 25.

ὑποδέω, *to bind under*; mid., *to put on, to bind on*, Acts, xii. 8; *to shoe*, Ephes. vi. 15; pass., *to be shod*, Mrk. vi. 9.

ὑπόδημα, τὸ, *a sandal*, Matt. iii. 11. x. 10. Luke, iii. 16 etc.

ὑπόδικος, *guilty*; ὑπόδικος τῷ θεῷ, *under the sentence of God*, Rom. iii. 19.

ὑποζύγιος, *under the yoke*; τὸ ὑποζύγιον, *a beast of burden, an ass*, Matt. xxi. 5. 2 Pet. ii. 16.

ὑποζώννυμι, *to under-gird a ship*, Acts, xxvii. 17. ("To bind a ship together with girths or cables, to enable it to survive the force of waves and tempest," Thayer.)

ὑποκάτω, adv., *underneath*, Mrk. vi. 11. vii. 28 etc.

ὑποκρίνομαι, *to play a part on the stage*; met., *to give oneself out to be, to pretend to be*, Luke, xx. 20.

ὑπόκρισις, ἡ, *pretence, hypocrisy*, Matt. xxiii. 28. Mrk. xii. 15. Luke, xii. 1.

ὑποκριτής, ὁ, *a play-actor*; *a pretender, a hypocrite*, Matt. vi. 2, 5, 16. Luke, vi. 42 etc.

ὑπολαμβάνω, *to receive, to carry away*, Acts, i. 9; *to receive hospitably, to welcome*, 3 Joh. 8; *to take up a discourse, to answer*, Luke, x. 30; *to suppose*, Acts, ii. 15. Luke, vii. 43.

ὑπόλειμμα, and ὑπόλιμμα, τὸ, *a remnant*, Rom. ix. 27.

ὑπολείπω, *to leave behind*; pass., *to be left behind, to be left remaining*, Rom. xi. 3.

ὑπολήνιον, τὸ, *a pit underneath the press to receive the juice of the grapes, a wine press or vat*, Mrk. xii. 1.

- ὑπολιμπάνω**, a late form of **ὑπολείπω**, to leave behind, 1 Pet. ii. 21.
- ὑπομένω**, to remain behind, Luke, ii. 43. Acts, xvii. 14; to persevere, to endure, Matt. x. 22. xxiv. 13. 2 Tim. ii. 12; to be patient, Rom. xii. 12; to bear a thing patiently, 1 Pet. ii. 20; to hold out, Hebr. xii. 7.
- ὑπομιμνήσκω**, to remind a person, Joh. xiv. 26. 2 Tim. ii. 14. Tit. iii. 1; pass., to recollect, Luke, xxii. 61.
- ὑπόμνησις**, ἡ, a reminding; ἐν ὑπομνήσει, by putting you in remembrance, 2 Pet. i. 13. iii. 1; a remembrance, 2 Tim. i. 5.
- ὑπομονή**, ἡ, steadfastness, patience, Luke, viii. 15. xxi. 19. Rom. v. 3. viii. 25 etc.; the patient waiting for, 2 Thess. iii. 5; a patient enduring, 2 Cor. i. 6.
- ὑπονοέω**, to surmise, to suppose, Acts, xiii. 25. xxv. 18. xxvii. 27.
- ὑπόνοια**, ἡ, a surmising, 1 Tim. vi. 4.
- ὑποπιάζω**, Doric form of **ὑποπιέζω**, to depress or keep under a little, 1 Cor. ix. 27 (see Pape's Lexicon in voc. Westcott reads ὑπωπιάζω here, which see).
- ὑποπλέω**, to sail close by, Acts, xxvii. 4, 7.
- ὑποπνέω**, to blow gently, Acts, xxvii. 13.
- ὑποπόδιον**, τὸ, a footstool, Matt. v. 35. (cf. xxii. 44.) Acts, ii. 35 etc.
- ὑπόστασις**, ἡ, actual nature, substance, Hebr. i. 3; confidence, 2 Cor. ix. 4. xi. 17. Hebr. iii. 14. xi. 1 (but in this last passage the word is open to doubt).
- ὑποστέλλω**, to draw down; to draw back, Gal. ii. 12; mid., to shrink back, Hebr. x. 38. Acts, xx. 27; with accus. of thing, to withhold, Acts, xx. 20.
- ὑποστολή**, ἡ, timidity, a shrinking back; ἡμεῖς οὐκ ἐσμεν ὑποστολῆς, Hebr. x. 39 (RV we are not of them that shrink back into perdition).
- ὑποστρέφω**, intrans., to turn back, Luke, ii. 20. iv. 1 etc.
- ὑποσπράννυμι**, to strew, to spread, Luke, xix. 36.
- ὑποταγή**, ἡ, obedience, 2 Cor. ix. 13; subjection, 1 Tim. ii. 11. iii. 4. Gal. ii. 5.
- ὑποτάσσω**, to place beneath; to subject, to put in subjection, 1 Cor. xv. 27. Philipp. iii. 21. Hebr. ii. 5 etc.; pass., to be subject, to submit, Rom. viii. 7. xiii. 5. 1 Cor. xiv. 34.
- ὑποτίθῃμι**, to place under; to lay down, to imperil, Rom. xvi. 4; mid., with dat. of person and accus. of thing, to suggest, 1 Tim. iv. 6.
- ὑποτρέχω**, to run under, Acts, xxvii. 16.
- ὑποτύπωσις**, ἡ, pattern, example, 1 Tim. i. 16. 2 Tim. i. 13.
- ὑποφέρω**, to bear patiently, to endure, 1 Cor. x. 13. 2 Tim. iii. 11. 1 Pet. ii. 19.
- ὑποχωρέω**, to retire, to withdraw, Luke, v. 16. ix. 10.

ἵπωπιάζω, *to distress, to wear one out*, Luke, xviii. 5. (It is also given by some editors in 1 Cor. ix. 27. But see ἵποπιάζω.)

ἵς, ὁ and ἡ, *a swine*, 2 Pet. ii. 22.

ἵσσωπος, ἡ, *hyssop*, a plant, a bunch of which was used by the Jews in their ritual sprinklings, Hebr. ix. 19. Joh. xix. 29.

ἵστερέω, *to be behindhand, to come short of a thing*, Hebr. iv. 1. xii. 15; *to be deficient, to lack*, Matt. xix. 20; with οὐδὲν or μηδὲν, *to be inferior to another in nothing*, 2 Cor. xi. 5. xii. 11; *to be wanting*, Mrk. x. 21. Joh. ii. 3; with genitive of thing, *to be in want of*, Luke, xxii. 35; pass., *to suffer want*, 2 Cor. xi. 9. Luke, xv. 14. Hebr. xi. 37; *to come short of*, Rom. iii. 23. 1 Cor. i. 7; *to be in a worse position*, 1 Cor. viii. 8.

ἵστέρημα, τὸ, *deficiency; want, poverty*, Luke, xxi. 4. 2 Cor. viii. 14. ix. 12. xi. 9; *what is lacking*, Coloss. i. 24. Philipp. ii. 30. 1 Cor. xvi. 17.

ἵστέρησις, ἡ, *want, poverty*, Mrk. xii. 44; καθ' ἵστέρησιν, *on account of want*, Philipp. iv. 11.

ἵστερος, *later, subsequent*, 1 Tim. iv. 1; ὁ ἵστερος, *the second*, Matt. xxi. 31; ἵστερον, as adverb, *afterwards*, Matt. iv. 2. xxi. 29, 32, 37.

ἵφαίνω, *to weave*, a var. lect. ad Luke, xii. 27.

ἵφαντός, *woven*, Joh. xix. 23.

ὑψηλός, *high, lofty*, Matt. iv. 8. xvii. 1 etc.; ἐν ὑψηλοῖς, *on high*, Hebr. i. 3; ὑψηλότερος, *more exalted*, Hebr. vii. 26. Cf. Luke, xvi. 15; ὑψηλὰ φρονεῖν, *to be highminded*, Rom. xi. 20. xii. 16. 1 Tim. vi. 17. (Here Westcott's text gives ὑψηλοφρονεῖν.)

ὑψηλοφρονέω, *to be highminded*, Rom. xi. 20. (Here Westcott's text gives μὴ ὑψηλὰ φρόνει, but in 1 Tim. vi. 17 ὑψηλοφρονεῖν.)

ὑψιστος, superlative of the adverb ὕψι, *highest, most high*, Matt. xxi. 9. Luke, ii. 14 etc.; ὁ θεὸς ὁ ὑψιστος, *the most High God*, Mrk. v. 7. Acts, xvi. 17 etc.; and simply ὁ ὑψιστος, *the most High*, Acts, vii. 48; and without the article, ὕψιστος, Luke, i. 32, 35, 76. vi. 35.

ὑψος, τὸ, *height*, Ephes. iii. 18. Rev. xxi. 16; εἰς ὑψος, *on high*, Ephes. iv. 8; ἐξ ὑψους, *from on high*, Luke, i. 78. xxiv. 49; *high station*, James, i. 9.

ὑψόω, *to lift up*, Joh. iii. 14. viii. 28; *to exalt*, Matt. xi. 23. xxiii. 12. Luke, i. 52.

ὑψωμα, τὸ, *height*, Rom. viii. 39; *a barrier, a bulwark*, 2 Cor. x. 5.

Φ

φάγος, ὁ, *a glutton*, Matt. xi. 19. Luke, vii. 34.

φαιλόνης, ὁ, and φαινόλης, Lat. *paenula*, *a thick travelling cloak*, 2 Tim. iv. 13. (West-

cott reads *φελόνης*, while Pape recognizes *φαινόλης* only.)

φαίνω, to make visible; pass., to shine, to appear, Matt. xxiv. 27; in the NT also *φαίνω* often appears for *φαίνομαι*, Joh. i. 5. v. 35. 2 Pet. i. 19. Rev. viii. 12.

φανερὸς, manifest, evident, Gal. v. 19. Rom. i. 19. Acts. iv. 16. vii. 13; *εἰς φανερὸν ἐλθεῖν*, to come to light, Luke, viii. 17; *ἐν τῷ φανερώ*, openly, a var. lect. ad Matt. vi. 4; *visibly, outwardly*, Rom. ii. 28.

φανερῶ, to make manifest or visible, Joh. ii. 11. Mrk. iv. 22 etc.; to make known, Coloss. iv. 4. Tit. i. 3.

φανερῶς, manifestly, clearly, Acts, x. 3; openly, Mrk. i. 45.

φανέρωσις, ἡ, manifestation, 1 Cor. xii. 7. 2 Cor. iv. 2 ("a late, and especially ecclesiastical form," Pape in Lex.)

φάνδς, ὁ, a light, a lantern, Joh. xviii. 3.

φαντάζω, to make visible; pass., to be made visible; τὸ φανταζόμενον, the appearance, the sight, Hebr. xii. 21.

φαντασία, ἡ, showy display, pomp, Acts, xxv. 23.

φάντασμα, τὸ, a spectral appearance, an apparition, Matt. xiv. 26. Mrk. vi. 49.

φάραγξ, ἡ, a ravine, Luke, iii. 5.

Φαρισαῖος, ὁ, a Pharisee, a member of the sect of the Pharisees.

φαρμακεία, and **φαρμακία**, ἡ, the practice of magical arts, sorcery, Gal. v. 20. Rev. xviii. 23.

φαρμακεύς, ὁ, a sorcerer, a var. lect. ad Rev. xxi. 8.

φάρμακον, τὸ, a drug; plur., sorceries, Rev. ix. 21.

φαρμακὸς, as subst., a sorcerer, Rev. xxi. 8. xxii. 15.

φάσις, ἡ, information, report, Acts, xxi. 31.

φάσκω, to allege, to affirm, Acts, xxiv. 9. xxv. 19; to profess, Rom. i. 22.

φάτνη, ἡ, a manger, Luke, ii. 7, 12, 16. xiii. 15.

φάυλος, evil, bad, Tit. ii. 8. James, iii. 16. Joh. iii. 20. v. 29.

φέγγος, τὸ, light, Matt. xxiv. 29. Mrk. xiii. 24.

φείδομαι, to spare, Rom. viii. 32. xi. 21. 2 Cor. i. 23; to forbear, 2 Cor. xii. 6.

φειδομένως, adv., sparingly, 2 Cor. ix. 6.

φελόνης, see *φαιλόνης*.

φέρω, to carry, to bear, Luke, xxiii. 26. Mrk. ii. 3; to endure, Rom. ix. 22. Hebr. xii. 20; to bring forth, to produce, Joh. xii. 24. xv. 2; of a gate or road, to lead; Acts, xii. 10; pass., to be brought in, to be offered, 1 Pet. i. 13; to be introduced, to be mentioned, Hebr. ix. 16; to be moved or influenced, 2 Pet. i. 21; to be borne along, Acts, xxvii. 15, 17; mid., to press forward, Hebr. vi. 1.

φεύγω, *to flee away*, Matt. viii.

33. xxvi. 56. Acts, xxvii. 30;

to shun or avoid, 1 Cor. vi.

18. 1 Tim. vi. 11. 2 Tim. ii.

22; *to escape*, Hebr. xi. 34.

φήμη, ἡ, *report, fame*, Matt.

ix. 26. Luke, iv. 14.

φημι, *to say, to declare*, Luke,

xxii. 58. Acts, viii. 36 etc.;

to allege, to affirm, Rom. iii.

8.

φημιζω, *to spread abroad as a*

report, a var. lect. ad Matt.

xxviii. 15. (Westcott reads

διεφημισθη.)

φθάνω, *to anticipate*; ἡμεῖς οὐ

μη φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας,

we shall not get the start of

those who have fallen asleep,

1 Thess. iv. 15; ἐφθασεν ἐπ'

αὐτοὺς ἡ ὀργή, *God's wrath*

came upon them unexpectedly,

1 Thess. ii. 16; ἐφθασεν ἐφ'

ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ, *the*

kingdom of God has come

upon you sooner than you

expected, Matt. xii. 28. Luke,

xi. 20; *to attain unto*, Rom.

ix. 31. Philipp. iii. 16; *to*

reach, 2 Cor. x. 14.

φθαρτός, *perishable, corruptible*,

1 Pet. i. 18. Rom. i. 23.

1 Cor. ix. 25 etc.

φθεγγόμαι, *to speak, to utter*,

Acts, iv. 18. 2 Pet. ii. 16, 18.

φθείρω, *to corrupt, to destroy*,

1 Cor. iii. 17. xv. 33; *pass.*,

to be destroyed, to perish,

Jude, 10; *to become corrupt*,

Ephes. iv. 22.

φθινοπωρινός, *autumnal; with-*

ered, worthless, Jude, 12.

φθόγγος, ὁ, *a sound*, 1 Cor.

xiv. 7. Rom. x. 18.

φθονέω, *to envy*, Gal. v. 26.

φθόνος, ὁ, *envy*, Matt. xxvii.

18. Mrk. xv. 10. Rom. i. 29;

πρὸς φθόνον ἐπιποθεῖ τὸ πνεῦμα

δ κατώκισεν ἐν ἡμῖν, James, iv.

5 ("doth the Holy Spirit

which took up its abode

within us long *enviously*,"

Thayer).

φθορά, ἡ, *corruption*, Rom. viii.

21. 2 Pet. i. 4. 1 Cor. xv.

42; *met.*, *what is perishable*,

1 Cor. xv. 50; *loss of salva-*

tion, Gal. vi. 8.

φιάλη, ἡ, *a cup, a bowl*, Rev. v.

8. xv. 7 etc.

φιλάγαθος, *loving goodness*, Tit.

i. 8.

φιλαδελφία, ἡ, *brotherly love*,

Rom. xii. 10. 1 Thess. iv. 9.

1 Pet. i. 22 etc.

φιλάδελφος, *loving as brethren*,

1 Pet. iii. 8.

φίλανδρος, *loving their husbands*,

Tit. ii. 4.

φιλανθρωπία, ἡ, *benevolence,*

kindness, Acts, xxviii. 2. Tit.

iii. 4.

φιλανθρώπως, *adv.*, *humanely,*

kindly, Acts. xxvii. 3.

φιλαργυρία, ἡ, *love of money,*

covetousness, 1 Tim. vi. 10.

φιλάργυρος, *fond of money,*

covetous, Luke, xvi. 14. 2

Tim. iii. 2.

φίλαντος, *loving himself, selfish*,

2 Tim. iii. 2.

φιλέω, *to love*, Joh. v. 20. Matt.

x. 37; *to kiss*, Matt. xxvi.

48. Luke, xxii. 47. Mrk. xiv.

44; *to set a great value on*,

Joh. xii. 25.

φιλήδονος, *loving pleasure*, 2

Tim. iii. 4.

φιλημα, τὸ, *a kiss*, Luke, vii. 45. xxii. 48. Rom. xvi. 16 etc.

φιλία, ἡ, *friendship*, James, iv. 4.

φιλόθεος, *loving God*, 2 Tim. iii. 4.

φιλονεικία, ἡ, *love of strife; a dispute*, Luke, xxii. 24.

φιλόνηκος, *fond of strife, contentious*, 1 Cor. xi. 16.

φιλοξενία, ἡ, *love towards guests; hospitality*, Rom. xii. 13. Hebr. xiii. 2.

φιλόξενος, *loving towards guests; hospitable*, 1 Tim. iii. 2. Tit. i. 8. 1 Pet. iv. 9.

φιλοπρωτεύω, *to be emulational of preeminence*, 3 Joh. 9.

φίλος, *friendly*; as subst., *a friend*, Luke, vii. 6. xi. 5, 6, 8; τοὺς ἀναγκαίους φίλους, Acts, x. 24 (RV *his near friends*); *an associate*, Matt. xi. 19. Luke, vii. 34; ἡ φίλη, *a female friend*, Luke, xv. 9.

φιλοσοφία, ἡ, *the love of wisdom, philosophy*, Coloss. ii. 8.

φιλόσοφος, ὁ, *a philosopher*, Acts, xvii. 18.

φιλόστοργος, *affectionate*, Rom. xii. 10.

φιλότεκνος, *loving their children*, Tit. ii. 4.

φιλοτιμέομαι, *to be emulational of honour; to strive earnestly, to make it one's aim*, 2 Cor. v. 9. Rom. xv. 20. 1 Thess. iv. 11.

φιλοφρόνως, adv., *kindly, courteously*, Acts, xxviii. 7.

φιλόφρων, *friendly*, a var. lect. ad 1 Pet. iii. 8.

φιμώω, *to muzzle*, 1 Cor. ix. 9. 1 Tim. v. 18; met., *to put to silence*, Matt. xxii. 34; pass., *to be silent, to be speechless*, Mrk. i. 25. Matt. xxii. 12; of the winds, *to be hushed*, Mrk. iv. 39.

φλογίζω, *to set on fire*, James, iii. 6.

φλόξ, ἡ, *a flame*, Luke, xvi. 24.

φλυαρέω, *to talk folly; with accus., to prate against*, 3 Joh. 10.

φλύαρος, *indulging in foolish jests; babbling, tattling*, 1 Tim. v. 13.

φοβερὸς, *formidable; fearful*, Hebr. x. 27, 31. xii. 21.

φοβέω, *to terrify, to frighten*; pass., *to fear*, Matt. x. 31. xxv. 25. Mrk. v. 33, 36 etc.; also with accus. of object, *to fear*, Matt. x. 26. xiv. 5. xxi. 26, 46 etc.; with ἀπό, Matt. x. 28; followed by μή, *to fear lest*, Acts, xxiii. 10. Hebr. iv. 1; *revere, espec. in phrase used of proselytes, οἱ φοβούμενοι τὸν Θεόν*, Acts, xiii. 16, 26.

φύβητρον, τὸ, *that which causes fright; a terror*, Luke, xxi. 11.

φόβος, ὁ, *fear*, Joh. vii. 13. xix. 38. Hebr. ii. 15. Rev. xviii. 10, 15; *due respect, reverence*, Rom. xiii. 7. 1 Pet. ii. 18. iii. 2.

φοίνιξ, ὁ, *a palm-tree*, Joh. xii. 13; φοίνικες, *palm-branches*, Rev. vii. 9; also as a proper name, *Phoenix*, a city and haven of Crete, Acts, xxvii. 12.

φονεύς, ὁ, a murderer, Matt. xxii. 7. Acts, iii. 14. vii. 52. xxviii. 4. 1 Pet. iv. 15 etc.

φονεύω, to slay, to kill, Matt. xxiii. 31. 35; to commit murder, Matt. v. 21. xix. 18. Rom. xiii. 9 etc.

φόνος, ὁ, slaughter, murder, Mrk. xv. 7. Luke, xxiii. 19, 25. Acts, ix. 1; φόνοι, murders, Matt. xv. 19. Mrk. vii. 21. Gal. v. 21.

φορέω, of clothing etc., to wear, James, ii. 3. Matt. xi. 8. Joh. xix. 5; of weapons, to carry, Rom. xiii. 4.

φόρον, τὸ, Lat. forum, the forum, Acts, xxviii. 15.

φόρος, ὁ, an annual tax levied upon lands, houses, and persons, tribute; φόρον, or φόρους διδόναι Καίσαρι, Luke, xx. 22. xxiii. 2. Cf. Rom. xiii. 6, 7.

φορτίζω, to place a burden upon, to load; φορτίζειν τινα φορτίον, to load one with a burden, Luke, xi. 46; πεφορτισμένους, heavy laden, Matt. xi. 28.

φορτίον, τὸ, the lading or cargo of a ship, Acts, xxvii. 10; a load, a burden, Luke, xi. 46. Matt. xi. 30. Gal. vi. 5.

φόρτος, ὁ, the lading, a var. lect. ad Acts, xxvii. 10.

φραγέλλιον, τὸ, a scourge, Joh. ii. 15. (Lat. flagellum.)

φραγελλώ, to scourge, Matt. xxvii. 26. Mrk. xv. 15 ("NT and ecclesiastical writers.")

φραγμός, ὁ, a fence, a hedge, Matt. xxi. 33. Mrk. xii. 1. Luke, xiv. 23; met., a separating fence, a partition, Ephes. ii. 14.

φράζω, to set forth plainly; to explain, Matt. xv. 15.

φράσσω, to fence in, to shut, to close, Hebr. xi. 33; to put to silence, Rom. iii. 19. 2 Cor. xi. 10.

φρέαρ, τὸ, a well, Joh. iv. 11, 12. Luke, xiv. 5; τὸ φρέαρ τῆς ἀβύσσου, the pit of the abyss, Rev. ix. 1, 2.

φρεναπατάω, to deceive, Gal. vi. 3.

φρεναπάτης, ὁ, a deceiver, Tit. i. 10. ("Several times in ecclesiastical writers," Thayer.)

φρήν, ἡ, the mind, 1 Cor. xiv. 20.

φρίσσω, to be rough, to stand erect, as the bristles of a boar; met., to shudder, James, ii. 19.

φρονέω, to think, 1 Cor. xiii. 11. Rom. xii. 3. Acts, xxviii. 22; to have thought for, Philipp. iv. 10; φρονεῖν τὸ αὐτὸ, to be of the same mind, 2 Cor. xiii. 11. Philipp. ii. 2. Rom. xii. 16; to have a mind towards, to seek after, Matt. xvi. 23. Rom. viii. 5. Philipp. iii. 19; to regard (ἡμέραν), Rom. xiv. 6.

φρόνημα, τὸ, thought, mind, Rom. viii. 6, 7, 27.

φρόνησις, ἡ, understanding, wisdom, Luke, i. 17. Ephes. i. 8.

φρόνιμος, prudent, wise, Matt. vii. 24. x. 16. xxiv. 45. Rom. xi. 25. 2 Cor. xi. 19 etc.

φρονίμως, adv., prudently, wisely, Luke, xvi. 8.

φροντίζω, to be careful, to be anxious, Tit. iii. 8.

φρουρέω, *to guard*, 2 Cor. xi. 32; *to keep*, Philipp. iv. 7; pass., *to be kept under guard*, Gal. iii. 23; *to be guarded*, 1 Pet. i. 5.

φρυνάσσω, *to act tumultuously, to rage*, Acts, iv. 25. (This form is found only in the LXX. and NT; the Deponent form, *φρυνάσσομαι*, *to stamp, to snort*, as unruly horses, is Classical.)

φρύγανον, τὸ, *fuel, firewood*, Acts, xxviii. 3.

φυγή, ἡ, *flight*, Matt. xxiv. 20.

φυλακή, ἡ, *a guard, a watch*; *φυλάσσειν φυλακὰς*, *to keep watch*, Luke, ii. 8; *persons keeping watch, a guard*, Acts, xii. 10; *prison*, Matt. xiv. 10. xxv. 36, 39; *imprisonment*, 2 Cor. vi. 5. 1 Pet. iii. 19. Hebr. xi. 36; *a watch or division of the night, which the Jews, after their subjection to the Romans, divided into four periods of three hours each, called the first, second, third, fourth watch of the night*, Matt. xxiv. 43. Luke, xii. 38. Mrk. vi. 48.

φυλακίζω, *to imprison*, Acts, xxii. 19.

φυλακτήριον, τὸ, *a preservative, an amulet, a phylactery*, Matt. xxiii. 5 (with the Jews a strip of parchment on which texts were written).

φύλαξ, ὁ, *a guard, a keeper*, Acts, v. 23. xii. 6, 19.

φυλάσσω, *to keep watch*, Luke, ii. 8; *to protect, to guard*, Joh. xvii. 12. 2 Thess. iii. 3. 2 Pet. ii. 5; mid., *to guard*

oneself against, to beware, Luke, xii. 15. 2 Pet. iii. 17.

φυλή, *a tribe*, Matt. xix. 28. Luke, ii. 36; *a nation, a race*, Matt. xxiv. 30. Rev. i. 7. v. 9. vii. 9 etc.

φύλλον, τὸ, *a leaf*, Matt. xxi. 19. xxiv. 32 etc.

φύραμα, τὸ, *any substance that is mixed with water and kneaded; a mass, a lump*, Rom. ix. 21. xi. 16. 1 Cor. v. 16. Gal. v. 9.

φυσικὸς, *natural*, Rom. i. 26, 27; *subject to animal appetites*, 2 Pet. ii. 12.

φυσικῶς, adv., *naturally*, Jude, 10.

φυσίω, in the NT as equivalent to *φουσιᾶω*, *to inflate, to puff up with pride*, 1 Cor. viii. 1; pass., *to be puffed up*, 1 Cor. iv. 6, 19. v. 2. xiii. 4.

φύσις, ἡ, *nature*, Rom. xi. 21, 24. Ephes. ii. 3; *use, custom*, 1 Cor. xi. 14.

φυσίωσις, ἡ, *a puffing up, pride*, 2 Cor. xii. 20 (RV swellings. Confined to the NT and ecclesiastical writers).

φυτεία, ἡ, *a plant*, Matt. xv. 13.

φυτεύω, *to plant*, Matt. xv. 13. xxi. 33. 1 Cor. iii. 6, 8.

φύω, *to produce; pass., to grow*, Luke, viii. 6, 8; *to shoot forth, to spring up*, Hebr. xii. 15.

φωλεὸς, ὁ, *a den, a lair*, Matt. viii. 20. Luke, ix. 58.

φωνέω, *to cry out*, Luke, viii. 8. xvi. 24. xxiii. 46; *to call to, to invoke*, Matt. xxvii. 47; *of the cock, to crow*, Matt.

xxvi. 34, 74, 75; *to call, to entitle*, Joh. xiii. 13; *to invite*, Luke, xiv. 12; *send for*, Luke, xvi. 2. Joh. xii. 17.

φωνή, ἡ, *a sound*, Matt. xxiv. 31. Joh. iii. 8; *a voice*, Matt. iii. 17. xvii. 5. xxvii. 46, 50; *a language*, 1 Cor. xiv. 10.

φῶς, τὸ, *light*, Matt. xvii. 2. 2 Cor. iv. 6; *a candle, a light* (in plur.), Acts, xvi. 29; (of stars etc.), James, i. 17; *a fire*, Luke, xxii. 56. Mrk. xiv. 54.

φωστήρ, ὁ, *a cause of light, a luminary*, Philipp. ii. 15; *radiance*, Rev. xxi. 11.

φωσφόρος, ὁ, *the morning star*, 2 Pet. i. 19.

φωτεινός, *bright*, Matt. xvii. 5; *full of light*, Luke, xi. 34, 36. Matt. vi. 22.

φωτίζω, *to illuminate*, Luke, xi. 36. Rev. xviii. 1; *to enlighten*, Joh. i. 9. Ephes. i. 18. iii. 9.

φωτισμός, ὁ, *enlightening, light*, 2 Cor. iv. 4, 6.

X

χαίρω, *to rejoice, to be glad*, Luke, xv. 5. Matt. v. 12. xviii. 13. Mrk. xiv. 11 etc.; *χαίρειν ἀπὸ τινος, to derive joy from*, 2 Cor. ii. 3; *imperat., χαῖρε, and χαίρετε, hail!* Matt. xxvi. 49. xxviii. 9; *λέγω χαίρειν, to greet*, 2 Joh. 10, 11; *χαίρειν, as an epistolary formula, greeting*, Acts, xv. 23. xxiii. 26. James, i. 1.

χάλαζα, ἡ, *hail*, Rev. viii. 7. xi. 19. xvi. 21.

χαλάω, *to slacken, to relax; to let down, to lower*, Acts, ix. 25. xxvii. 17, 30. Mrk. ii. 4. Luke, v. 4.

χαλεπός, *difficult, hard*, 2 Tim. iii. 1 (RV *grievous*); *fierce*, Matt. viii. 28.

χαλιναγωγέω, *to bridle, to restrain*, James, i. 26. iii. 2.

χαλινός, ὁ, *a bridle*, James, iii. 3. Rev. xiv. 20.

χάλκεος, *brazen, of brass*, Rev. ix. 20.

χαλκεύς, ὁ, *a coppersmith*, 2 Tim. iv. 14.

χαλκηδών, ὁ, *the chalcedony*, Rev. xxi. 19.

χαλκίον, τὸ, *a brazen vessel*, Mrk. vii. 4.

χαλκολίβανον, τὸ,—more correctly χαλκολίβανος, ἡ, a word of doubtful meaning, found only in Rev. i. 15 and ii. 18; Vulg. *aurichalum* or *orichalcum*, in the RV *burnished brass*. "The sense of the passages in Rev. compel us to understand *some metal, like gold if not more precious, a metal compounded of gold and silver*; and this interpretation is confirmed by the gloss. of Suidas," Thayer. (The word is omitted in Pape's Lexicon.)

χαλκός, ὁ, *brass*, Rev. xviii. 12. 1 Cor. xiii. 1; *money*, Mrk. vi. 8. xii. 41. Matt. x. 9.

χαμαί, adv., *on the ground*, Joh. ix. 6. xviii. 6.

Χαναανίος, *Canaanitish* (i.e. Phœnician), Matt. xv. 22.

χαρὰ, ἡ, *joy, gladness*, Luke, i. 14. xv. 7, 10. Joh. xv. 11. Acts, viii. 8.

χάραγμα, τὸ, *a stamp, a mark*, Rev. xiii. 16, 17. xvi. 2. xix. 20 etc.; *graven work, image*, Acts, xvii. 29.

χαρακτήρ, ὁ, *an exact expression, an exact reproduction*, Hebr. i. 3. (See Pape's Lexicon in voc.)

χάραξ, ὁ, *a stake, a palisade; an entrenchment* (RV bank), Luke, xix. 43.

χαρίζομαι, *to be kind to*, Gal. iii. 18; *to gratify; to bestow*, Luke, vii. 21. Acts, xxv. 11; *to forgive*, 2 Cor. ii. 7, 10. xii. 13; *to give up a person who is still on his trial to the demands of his adversaries*, Acts, xxv. 11, 16.

χάριν, the accus. of χάρις, but used absolutely as a preposition with the genitive, *for the sake of, on account of; τούτου χάριν, on this account*, Ephes. iii. 1, 14; οὗ χάριν, *for which reason*, Luke, vii. 47; everywhere in the NT, except in 1 Joh. iii. 12, χάριν is placed *after* the genitive, as usually in Classical Greek.

χάρις, ἡ, *pleasantness, charm; graciousness*, Luke, iv. 22. Coloss. iv. 6; *that spiritual condition which God has bestowed, as a perfectly free gift, on those that are His, to enable them to do his will and to keep his commandments, which free gift, or χάρισμα, Ernest Naville has well defined as "The power of a*

holy life," i.e. the implanted power to lead such a life: so we have τὴν χάριν ταύτην ἐν ᾗ ἐσθίκαμεν, Rom. v. 2. *ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ*, 2 Tim. ii. 1. Cf. 1 Pet. v. 12. 2 Pet. iii. 18; in this sense also it is used by the Apostles at the close of their Epistles, Rom. xvi. 20. 1 Cor. xvi. 23. 2 Cor. xiii. 13. Gal. vi. 18. Ephes. vi. 24 etc.; *thanks* (cf. "saying grace"), Luke, xvii. 9. 1 Tim. i. 12. 2 Tim. i. 3; *recompense, reward*, Luke, vi. 32, 33, 34. Cf. Matt. v. 46; *favour* (in plur.), Acts, xxiv. 27; *so of alms*, 2 Cor. viii. 19.

χάρισμα, τὸ, *that which is bestowed as a free gift*, Rom. v. 15, 16; *a gift* (of a spiritual kind), Rom. xii. 6. 1 Cor. xii. 9, 28, 30 etc.

χαριτώ, with accus. of person, *to freely bestow upon, bless*, Ephes. i. 6; pass., *κεχαριτωμένη, full of grace*, Luke, i. 28 (RV, in margin, *endued with grace*); *so εἰλωμένος, full of sores*, Luke, xvi. 20.

χάρτης, ὁ, *paper*, 2 Joh. 12. (See Pape's Lexicon in voc.)

χάσμα, τὸ, *a chasm, a gulf*, Luke, xvi. 26.

χεῖλος, τὸ, *the lip; the mouth*, Matt. xv. 8. Mrk. vii. 6. Rom. iii. 13. 1 Cor. xiv. 21; *χεῖλος τῆς θαλάσσης, the seashore*, Hebr. xi. 12.

χειμάζω, *to afflict with a storm; pass., to be tempest-tossed*, Acts, xxvii. 18.

χείμαρρος, ὁ, a winter-flowing stream, a brook, Joh. xviii. 1.

χειμῶν, ὁ, tempest, Acts, xxvii. 20; winter, Joh. x. 22; χειμῶμος, in the winter, Matt. xxiv. 20. Mrk. xiii. 18.

χεῖρ, ἡ, the hand, Matt. iii. 12. iv. 6 etc.; χεῖρ Κυρίου, the help of the Lord, Acts, xi. 21.

χειραγωγέω, to lead by the hand, Acts, ix. 8. xxii. 11.

χειραγωγὸς, leading by the hand; as subst., a guide, Acts, xiii. 11.

χειρόγραφον, τὸ, what is written with the hand, handwriting; a bond, Coloss. ii. 14.

χειροποίητος, done or made with hands, Mrk. xiv. 58. Acts, vii. 48. xvii. 24. Hebr. ix. 11, 24. Ephes. ii. 11.

χειροτονέω, to elect, to appoint, Acts, xiv. 23. 2 Cor. viii. 19.

χείρων, compar. form, worse, Matt. ix. 16. xii. 45.

Χερουβιμ and Χερουβείν, τὰ, Cherubim and Cherubin, Hebr. ix. 5.

χήρα, ἡ, (widowed and so) a widow, Mrk. xii. 40, 42. Luke, xviii. 3, 5. 1 Cor. vii. 8. 1 Tim. v. 3, 4, 5; figuratively, Rev. xviii. 7.

χθές, see ἐχθές.

χιλίαρχος, ὁ, an officer over a thousand; perhaps a military tribune (commanding a cohort), Joh. xviii. 12. Acts, xxii. 24. xxiii. 10; generally a chief captain, Mrk. vi. 21. Rev. vi. 15.

χιλίας, ἡ, a thousand, plur., Luke, xiv. 31. Acts, iv. 4. Rev. v. 11 etc.

χιλιοί, a thousand, 2 Pet. iii. 8. Rev. xi. 3.

χιτῶν, ὁ, a garment, Mrk. xiv. 63; espec. an under garment, a tunic, opp. to ἱμάτιον, Matt. v. 40. Luke, vi. 29. Acts, ix. 39.

χιῶν, ἡ, snow, Matt. xxviii. 3. Mrk. ix. 3. Rev. i. 14.

χλαμύς, ἡ, a cloak (AV robe) worn by generals, kings, emperors, Matt. xxvii. 28, 31.

χλευάζω, to mock, to jeer, Acts, xvii. 32. (Cf. διαχλευάζω.)

χλιαρὸς, lukewarm, Rev. iii. 16.

χλωρὸς, green, Mrk. vi. 39. Rev. viii. 7; pale, Rev. vi. 8.

χοικὸς, made of earth, earthy, 1 Cor. xv. 47, 48, 49.

χοῖνιξ, ἡ, a measure (holding less than a quart), Rev. vi. 6.

χοῖρος, ὁ, a swine, Matt. vii. 6. Mrk. v. 11, 12, 13. Luke, xv. 15 etc.

χολάω, to be angry, Joh. vii. 23. (Classical form is χολοῦμαι.)

χολή, ἡ, gall, Matt. xxvii. 34. Acts, viii. 23.

χορηγέω, to equip, to furnish sumptuously (strictly of one who pays the expense of providing a chorus), 2 Cor. ix. 10. 1 Pet. iv. 11.

χορός, ὁ, a dance, dancing, Luke, xv. 25.

χορτάζω, to pasture, to feed, to fatten, pass., Luke, xv. 16.

- xvi. 21. Rev. xix. 21; opp. to *πενάω*, Philipp. iv. 12. Matt. v. 6.
- χόρτασμα**, τὸ, *fodder, food*, Acts, vii. 11.
- χόρτος**, ὁ, *grass*, Matt. vi. 30. Luke, xii. 28. Joh. vi. 10. James, i. 10; applied to green blade of corn, Matt. xiii. 26; *hay*, 1 Cor. iii. 12.
- χοῦς**, ὁ, *an earth-heap; dust*, Mrk. vi. 11. Rev. xviii. 19.
- χράσμαι**, *to use*, Acts, xxvii. 17. 1 Cor. vii. 31. ix. 12, 15; *to deal with* (of persons), Acts, xxvii. 3 (RV *treat*).
- χρεία**, ἡ, *need, necessity*, Hebr. vii. 11. Matt. vi. 8. Mrk. xi. 3. Joh. xiii. 29; τὰ πρὸς τὴν χρεῖαν (or τὰς χρεῖας), the *necessaries* for the journey, 1 Thess. iv. 12 etc.; *want*, Philipp. ii. 25. iv. 19; *business*, Acts, vi. 3.
- χρεοφιλῆτης** and **χρεωφιλῆτης**, ὁ, *a debtor*, Luke, vii. 41. xvi. 5.
- χρῆ**, *it is necessary; with inf. should, ought*, James, iii. 10.
- χρήζω**, *to be in want of*, Luke, xi. 8. xii. 30. 2 Cor. iii. 1 etc.
- χρήμα**, τὸ, (lit. what is needful, so) *money*, Acts, iv. 37; in plur., *money, possessions, riches*, Mrk. x. 23. Luke, xviii. 24. Acts, viii. 18, 20.
- χρηματίζω**, *to answer or speak as an oracle*, Hebr. xii. 25; in pass., *to be warned, advised* (as by an oracle), Luke, ii. 26. Matt. ii. 12, 22; *to get a name* (strictly from some business), Acts, xi. 26. Rom. vii. 3.

- χρηματισμός**, ὁ, *an oracle*, Rom. xi. 4.
- χρήσιμος**, *useful, serviceable*, 2 Tim. ii. 14.
- χρήσις**, ἡ, *use*, Rom. i. 26.
- χρηστεύομαι**, *to be kind*, 1 Cor. xiii. 4.
- χρηστολογία**, ἡ, *plausibility, fair speech*, Rom. xvi. 18.
- χρηστός**, *useful, good*, 1 Cor. xv. 33; *mild, kind*, 1 Pet. ii. 3; *easy* (AV), of Christ's yoke, Matt. xi. 30; (of wine) *mellow*, Luke, v. 39.
- χρηστότης**, ἡ, *goodness*, Rom. iii. 12; *kindness*, Rom. ii. 4. xi. 2. 2 Cor. vi. 6. Gal. v. 22.
- χρίσμα**, τὸ, *an unction*, 1 Joh. ii. 20, 27.
- Χριστιανός**, ὁ, *a Christian*, Acts, xi. 26. xxvi. 28. 1 Pet. iv. 16.
- Χριστός**, ὁ, *the anointed one, the Messiah or Christ; Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Χριστός*, Matt. xxvii. 22 etc. (The name is used to denote the office of Jesus.)
- χρίω**, *to anoint*, Luke, iv. 18. Hebr. i. 9. Acts, iv. 27. x. 38. 2 Cor. i. 21.
- χρονίζω**, *to linger, to tarry*, Matt. xxv. 5. Luke, i. 21. xii. 45.
- χρόνος**, ὁ, *time*, Hebr. xi. 32. Rev. x. 6. Acts, vii. 17. 1 Pet. iv. 3; διὰ τὸν χρόνον, *because of the (long) time*, Hebr. v. 12; ἐπὶ χρόνον, *for a time*, Luke, xviii. 4. Acts, xviii. 20 etc.; ἱκανῶ χρόνῳ, *for a long time*, Luke, viii. 27. Acts, viii. 11; χρόνον, *for*

a while, Acts, xix. 22. 1 Cor. xvi. 7. Acts, xiv. 3.
χρονотριβέω, *to spend time*, Acts, xx. 16.
χρῦσεος, *of gold, overlaid with gold*, 2 Tim. ii. 20. Hebr. ix. 4. Rev. i. 12, 20 etc.
χρυσίον, τὸ, *gold*, Rev. iii. 18. xxi. 18, 21; *objects made of gold*, 1 Tim. ii. 9. 1 Pet. iii. 3. Rev. xvii. 4.
χρυσοδακτύλιος, *with a gold ring*, James, ii. 2.
χρυσόλιθος, ὁ, *chrysolite, a topaz*, Rev. xxi. 20.
χρυσόπρασος, ὁ, *a chrysoprasmus (coloured like a leek, πράσον)*, Rev. xxi. 20.
χρῡςος, ὁ, *gold*, Matt. ii. 11. Rev. ix. 7; *gold coin*, Matt. x. 9; *a gold image*, Acts, xvii. 29; *objects made of gold*, Matt. xxiii. 16.
χρυσῶ, *to deck with gold*, Rev. xvii. 4. xviii. 16.
χρῶς, ὁ, *the skin*, Acts, xix. 12.
χωλός, *lame*, Matt. xi. 5. Luke, vii. 22; τὸ χωλόν, Hebr. xii. 13; *halt*, Matt. xviii. 8. Mrk. ix. 45.
χώρα, ἡ, *a tract, a region*, Joh. xi. 54; *a province, country*, Mrk. v. 10. vi. 55. Luke, iii. 1. Acts, x. 39; *land* (as opp. to sea), Acts, xxvii. 27; *ground*, Luke, xii. 16. xxi. 21. Joh. iv. 35. James, v. 4.
χωρέω, *to go away, to pass*, Matt. xv. 17; *to turn oneself*, 2 Pet. iii. 9; *to advance, to make progress*, Joh. viii. 37; *to have room for*, Mrk. ii. 2; *to hold* (of measures), Joh. ii. 6; (of a thought or word)

to make room for, 2 Cor. vii. 2. Matt. xix. 11.
χωρίζω, *to separate*, Matt. xix. 6. Mrk. x. 9. Rom. viii. 35, 39; in mid. and pass., *to be divorced*, 1 Cor. vii. 11, 15; *go away*, Philem. 15. Acts, i. 4. xviii. 1.
χωρίον, τὸ, *a place* (as a field, garden, etc.), Matt. xxvi. 36 (of Gethsemane), Joh. iv. 5. Acts, i. 18; *an estate*, Acts, xxviii. 7.
χωρίς, *apart*, Joh. xx. 7; (as prep.) *apart from, outside of*, Joh. xv. 5. Ephes. ii. 12. Philem. 14; *besides*, Matt. xiv. 21. 2 Cor. xi. 28.
χῶρος, ὁ, *the north-west wind*, Acts, xxvii. 12.

Ψ

ψάλλω, *to strike a musical instrument; to sing hymns*, James, v. 13. Ephes. v. 19. Rom. xv. 9. 1 Cor. xiv. 15.
ψαλμός, ὁ, *a psalm*, Ephes. v. 19. Coloss. iii. 16; plur., *the Psalms*, Luke, xxiv. 44 (cf. Luke, xx. 42. Acts, i. 20).
ψευδάδελφος, ὁ, *a false brother*, 2 Cor. xi. 26. Gal. ii. 4.
ψευδαπόστολος, ὁ, *a false apostle*, 2 Cor. xi. 13.
ψευδής, *false, lying*, Rev. ii. 2. Acts, vi. 13; subst., *a liar*, Rev. xxi. 8.
ψευδοδιδάσκαλος, ὁ, *a false teacher*, 2 Pet. ii. 1.
ψευδολόγος, *speaking lies*, 1 Tim. iv. 2.
ψεύδομαι, *to lie*, Hebr. vi. 18. 1 Joh. i. 6. 1 Tim. ii. 7; *to deceive*, Acts, v. 3.

ψευδομάρτυρ or ψευδόμαρτυς, *ὁ*, a false witness, 1 Cor. xv. 15.

ψευδομαρτυρέω, to bear false witness, Matt. xix. 18. Mrk. xiv. 56 etc.

ψευδομαρτυρία, *ἡ*, false witness, Matt. xv. 19. xxvi. 59.

ψευδοπροφήτης, *ὁ*, a false prophet, Matt. vii. 15. Luke, vi. 26. Acts. xiii. 6. 2 Pet. ii. 1. 1 Joh. iv. 1 etc. (In classical Greek ψευδόμαντις.)

ψεύδος, *τὸ*, falsehood, a lie, Joh. viii. 44. Ephes. iv. 25; τέρατα ψεύδους, marvels to deceive, 2 Thess. ii. 9.

ψευδόχριστος, *ὁ*, a false Christ, Matt. xxiv. 24. Mrk. xiii. 22.

ψευδώνυμος, falsely called, 1 Tim. vi. 20.

ψεύσμα, *τὸ*, a lie, Rom. iii. 7.

ψεύστης, *ὁ*, a liar, Joh. viii. 44, 55. 1 Joh. i. 10. Tit. i. 12. Rom. iii. 4.

ψηλαφάω, to handle, to feel, Luke, xxiv. 39. 1 Joh. i. 1; feel for, grope for, Hebr. xii. 18. Acts, xvii. 27.

ψηφίζω, to calculate, Luke, xiv. 28. Rev. xiii. 18.

ψῆφος, *ἡ*, a pebble, Rev. ii. 17; a vote, Acts, xxvi. 10.

ψιθυρισμός, *ὁ*, a whispering (against character), 2 Cor. xii. 20.

ψιθυριστής, *ὁ*, a whisperer (against character), Rom. i. 30.

ψυχίον, *τὸ*, a crumb, a morsel, Matt. xv. 27. Luke, xvi. 21.

ψυχὴ, *ἡ*, animal life, the breath, Rev. viii. 9. Acts, xx. 10. 1 Thess. v. 23. Hebr. iv. 12; the earthly life and the blessed or eternal life, set side by

side, Matt. x. 39. Luke, ix. 24. xvii. 23; a living thing, Rev. xvi. 3; in plur., souls (cf. *capitula*), i.e. persons, Acts, ii. 41. 1 Pet. iii. 20; ψυχὰν ἀνθρώπων, souls or lives of men (of slaves), Rev. xviii. 13. Luke, xii. 19 (where a man addresses his own soul); the soul (including the emotions, affections, and intellect), Luke, i. 46. Acts, xiv. 2, 22. Hebr. vi. 19. 2 Pet. ii. 8, 14; the soul (as equivalent to the spirit), 3 Joh. 2. Hebr. xiii. 17. 1 Pet. ii. 11. James, i. 21; (as contrasted with σῶμα), Matt. x. 28. Acts, ii. 27. Rev. vi. 9.

ψυχικός, natural (lit. with animal nature), 1 Cor. xv. 44; sensuous, sensual, 1 Cor. ii. 14. James, iii. 15. Jude, 19.

ψύχος or ψυχός, *τὸ*, cold, Joh. xviii. 18. Acts, xxviii. 2. 2 Cor. xi. 27.

ψυχρὸς, cold; neut., cold water, Matt. x. 42; met., Rev. iii. 15.

ψύχω, to cool; pass., to grow cold, Matt. xxiv. 12.

ψωμίζω, to feed by morsels; gen., to feed, Rom. xii. 20; give in small portions, 1 Cor. xiii. 3.

ψωμίον, *τὸ*, a morsel (sop), Joh. xiii. 26, 30.

ψάχω, to rub, Luke, vi. 1.

Ω

Ω, omega, the last letter of the Greek alphabet, so τὸ Ω = τὸ τέλος, the End or the Last;

applied to Christ, Rev. i. 8. xxi. 6. xxi. 13.

ὦ, O, in exclamations, Matt. xv. 28; as a marked reproof, James, ii. 20. Luke, xxiv. 25; in simple addresses, Acts, i. 1. xviii. 14. Rom. ii. 3 etc.

ὥδε, thus, this being so, 1 Cor. iv. 2; here, hither, in this place, Matt. viii. 29. xii. 6. Joh. vi. 9; (in this city), Acts, ix. 14; (in one place and in another place), Hebr. vii. 8; ὥδε ἢ ὥδε, here or there, Matt. xxiv. 23; in this thing, Rev. xiii. 10, 18. xiv. 12. xvii. 9.

ὥδη, ἡ, a song, Rev. xv. 3; plur., Ephes. v. 19. Coloss. iii. 16.

ὥδιν, ἡ, birth-pang, 1 Thess. v. 3; generally, pangs, anguish, Acts, ii. 24. Matt. xxiv. 8.

ὥδινω, to travail, Gal. iv. 19, 27. Rev. xii. 2.

ὤμος, ὁ, the shoulder, Matt. xxiii. 4. Luke, xv. 5.

ὠνέομαι, to buy, Acts, vii. 16.

ὠν, τὸ, an egg, Luke, xi. 12.

ὥρα, ἡ, a season, πρὸς ὥραν, for a season, Joh. v. 35. 2 Cor. vii. 8; a day, Matt. xiv. 15; in phrases, ἡδὴ ὥρας πολλὰς γενομένης, Mrk. vi. 35; ὥρας ... οὔσης τῆς ὥρας, Mrk. xi. 11; an hour, Joh. xi. 9. xix. 14; metaph., one's hour (i.e. time of death or of some crisis), Joh. xii. 27. xvii. 1.

ὠραῖος, blooming, beautiful, Acts, iii. 2, 10. Rom. x. 15.

ὠρύομαι, to roar, 1 Pet. v. 8.

ὥς, (1) (of time) when, since, Luke, i. 23, 41, 44. Acts, i.

10. v. 24; while (in sense of in place where), ὥς λέγει, where he says, Luke, xx. 37; with ἂν, whensoever, Rom. xv. 24. 1 Cor. xi. 34. Philipp. ii. 23. (2) As a final particle, to, in order to (with inf.), Luke, ix. 52. Acts, xx. 24; ὥς ἔπος εἰπεῖν, so to say. (3) In comparisons, as, just as, like, as it were, 1 Cor. iii. 15. iv. 1. 2 Cor. xiii. 2. Rev. i. 15. iv. 6; as though, as if, Rom. iii. 7. Acts, iii. 12. Hebr. xi. 27. Gal. iii. 16; almost equivalent to ὅτι after words of saying, explaining, Luke, viii. 47. xxiv. 35. (4) With numbers, about, Mrk. v. 13. viii. 9. Joh. i. 39. iv. 6. Rev. viii. 1. (5) how, ὥς ὥραῖοι, Rom. x. 15; ὥς τάχιστα, as quickly as possible, Acts, xvii. 15.

ὥσαννά, hosanna (lit. save us, or save them), Matt. xxi. 9, 15. Mrk. xi. 9. Joh. xii. 13.

ὥσαύτως, likewise, Matt. xx. 5. Mrk. xiv. 31. Rom. viii. 26. Tit. ii. 3, 6.

ὥσει, as, as though, Matt. iii. 16. Rom. vi. 13. Hebr. i. 12; about (of numbers), Luke, iii. 23. Acts, ii. 41; (of space) ὥσει λίθου βολὴν, about a stone's cast, Luke, xxii. 41.

Ὡσηέ, ὁ, Hosea, the prophet, Rom. ix. 25.

ὥσπερ, as, ὥσπερ γέγραπται, 1 Cor. x. 7; like to, even as, Matt. xviii. 17. Acts, ii. 2; followed often by οὕτως or οὕτως καὶ, Luke, xvii. 24. 1 Cor. xi. 12. xv. 22. Gal. iv. 29.

ὥσπερ, *as it were*, 1 Cor. xv. 8.

ὥστε, *so that* (with indic.), Joh. iii. 16. Gal. ii. 3; *therefore, and so* (with indic.), Mrk. ii. 28. 1 Cor. iii. 7. Gal. iii. 9, 24 etc.; *so that* (with inf.), with or without some such word as οὕτως, τοσοῦτος preceding, Matt. xv. 33. Acts, xiv. 1. 1 Pet. i. 21 etc.; *so as to* (of design), Matt. xxiv. 24. Luke, xx. 20.

ὠτᾶριον, τὸ, *the ear*, Mrk. xiv. 47. Joh. xviii. 10.

ὠτίον, τὸ, *the ear*, Matt. xxvi. 51. Luke, xxii. 51.

ὠφέλεια, ἡ, *profit*, Rom. iii. 1. Jude, 16.

ὠφέλέω, *to profit*, Rom. ii. 25. Mrk. viii. 36. Joh. vi. 63; pass., *to be profited*, Matt. xv. 5. 1 Cor. xiii. 3 etc.

ὠφέλιμος, *profitable*, Tit. iii. 8. 2 Tim. iii. 16.

UNIVERSAL
LIBRARY

130 868

UNIVERSAL
LIBRARY